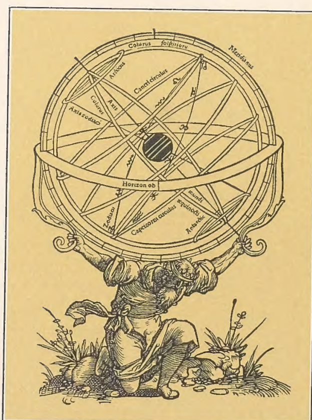

NEC VI
NEC
ASTVTIA
SAMUEL JAMES
BARON WARING

JOANNIS RAII,

Societatis Regiæ Socii,

Historiæ Plantarum

TOMUS TERTIUS:

QUI EST

SUPPLEMENTUM

Duorum præcedentium:

SPECIES omnes vel omissas, vel post Volumina illa evulgata editas, præter innumeras fere novas & indictas ab Amicis communicatas complectens:

CUM

SYNONYMIS necessariis,

ET

Usibus in *Cibo*, *Medicina*, & *Mechanicis*:

Addito ad Opus consummandum Generum INDICE copioso.

ACCESSIT

Historia Stirpium Ins. *Luzonis* & reliquarum *Philippinarum*

A

R. P. *Geo. Jos. Camello*, Moravo-Brunensi, S. J. conscripta.

ITEM

D. *Jos. Pitton Tournefort*, M.D. Parisiensis, & in Horto Reg. BOTANICES PROFESSORIS,

COROLLARIUM Institutionum Rei Herbariæ.

LONDINI:

Apud SAM. SMITH & BENJ. WALFORD, Reg. Soc. Typographos, ad Insignia Principis in Area Boreali D. *Pauli*, cIↃ IↃ CCIV.

PRÆFATIO.

ANNO *Æræ Christianæ* 1688. Historiam Plantarum generalem in lucem emisi; in qua species omnes jam tum editas, paucis exceptis per incuriam aut oblivionem omissis, complexus sum. Ex quo tempore mirâ Botanicorum hujus seculi industriâ Historia Stirpium novis indies accessionibus aucta in immensum ferè excrevit. Siquidem post Opus illud editum in lucem prodierunt,

Horti Malabarici Volumina sex posteriora;

D. *Jacobi Breynii* Prodromus secundus;

D. *Pauli Hermanni* Floræ Batavæ flores, *Ejusdem* Paradisi Batavi Prodromus; & tandem post ipsius obitum Paradisus ipsa:

D. *Josephi Pitton Tournefort* Schola Botanica; *Ejusdem* Elementa Botanica *Gallicè* scripta; item Institutiones rei Herbariæ *Latinè*; necnon Historia Plantarum circa *Parisios* nascentium *Gallicè*:

D. *Caroli Plumier* Plantarum *Americanarum* descriptiones *Gallicè* exaratæ:

D. *Leonardi Plukenetii* Phytographiæ partes tres; item Almagestum Botanicum *Ejusdem*, locupletissimum stirpium rariorum Promptuarium; item Almagesti Botanici Mantissa, Plantarum novissimè detectarum ultra millenarium numerum complectens:

D. *Pauli Boccone* Museum Plantarum rariorum *Siciliæ, Melitæ, Corsicæ, Italiæ, Pedemontii & Germaniæ* Italicè; *Ejusdem* Museum Physicum & experimentale, in quo multa de Plantis, Italicè:

D. *Commelini* Horti Medici *Amstelodamensis* Stirpium rariorum icones & descriptiones, in folio, Tomi duo:

D. *Roberti Morisoni* Plantarum Historiæ *Oxoniensis* universalis Pars tertia, à D. *Jacobo Bobarto* expleta & absoluta:

R. P. D. *Francisci Cupani* Hortus Catholicus cum triplici Supplemento. Hoc in Opere multæ nondum editæ aut descriptæ habentur Species, ab Autore & amicis in *Siciliâ* maximam partem inventæ. Harum non paucas, quarum scilicet ramulos exsiccatos nobis communicavit D. *Sherardus*, huic Supplemento inseruimus; reliquis nomine tenus duntaxat nobis cognitis, quòd earum icones & descriptiones jam prælo commissas esse certiores facti fuerimus, omissis:

D. *Joannis Georgii Volckameri* Flora Norimbergensis, sive Catalogus Plantarum in agro Norimbergensi tam sponte nascentium, quàm in Hortis & Viridariis enutritarum:

D. *Augusti Quirini Rivini*, Physiologiæ in Academia *Lipsiensi* Professoris nova Stirpium Methodus secundùm florum differentias, tum petalorum numeri respectu; tum figuræ regularis aut irregularis: Ut alios minores notæ libros omittam.

CÆTERUM Plantæ his libris comprehensæ in triplici sunt differentiâ.

I. Nonnullæ locis suis natalibus crescentes, cùm in statu & vigore essent, floribus ornatæ, fructúque onustæ, ab editoribus suis observatæ, descriptæ, & ad vivum delineatæ sunt.

II. Aliæ extra locos natales, in Hortis quà publicis, quà curiosorum privatis cultæ, ab Auctoribus conspectæ, pari modo vel picturâ expressæ, verbísque descriptæ sunt, vel nominibus tantùm, aut lemmatis descriptoriis insignitæ.

III. Aliæ denique nec vivæ vigentésque visæ, sed exsiccatæ duntaxat; nec integræ plerunque, sed earum tantùm ramuli avulsi. Harum vel icones ad specimina sicca delineatæ & exsculptæ titulis præfixis, vel nomina tantùm generalia, epithetis speciem determinantibus additis, evulgata sunt.

IN plantis hujus ultimi Generis nominibus imponendis quin aliquando errent & cæcutiant Botanici maximè cauti & circumſpecti, ínque Stirpibus diſcernendis & dijudicandis planè *Lyncei*, caveri vix poteſt: Cùm ramuli ſicci aliquoties fructu vidui adferantur, quin ſi his adaucti fuerint, Floris tamen forma, ſtructura & petalorum numerus in nonnullis, in aliis Fructûs figura, pericarpii conſiſtentia, & numerus cellarum in quas dividitur diſcerni & diſtingui nequeant, adeóque nec ad quæ Genera referendæ ſint certò determinari poteſt. Utcunque Ego cùm Plantæ alicujus notitiam aliunde non habuerim, nihil omittere aut mutare ex conjectura auſus ſum; cùm ſatius duxerim nè aliquid deeſſet curare, quam nè quid redundaret, aut alieno in loco diſponeretur, cavere.

CÆTERUM ut aliquam Tibi, *Lector* benevole, Operis rationem reddam, ſcias me Species omnes novas & non antea editas, quæ in prædictis libris continentur, in eo complexum eſſe.

DEINDE Hiſtorias *Fucorum* aliarúmque plantarum ſubmarinarum, *Fungorum* & *Muſcorum* trecentis circiter ſpeciebus auxiſſe, partim à meipſo obſervatis, partim ab Amicis communicatis: Muſcos autem, quia valde numeroſi ſunt, clarioris intelligentiæ & memoriæ facilioris causâ in Genera aliquot ſubalterna diviſiſſe.

ANTEQUAM progrediar, non ab re fortaſſe fuerit objectioni alicui quæ in me moveri poteſt occurrere. Non deerit ſcilicet qui me vanæ curioſitatis arguat, quòd res adeò viles & abjectas, nullius in vita uſûs indagaverim, iiſque deſcribendis tantùm temporis & operæ impenderim.

Cui reſpondeo, Quòd Dei opera ſunt in quibus contemplandis memet exerceo: quòd Divinæ Artis & Potentiæ effecta, quibus exquirendis ſubciſivas horas addico: quòd Ille me in hunc mundum introduxerit, tam inexplicabili rerum varietate inſtructum & ornatum; quòd oculis, quos mihi contulit, ea videnda, animo conſideranda objecerit. In Dei ergo contumeliam redundat, quòd hæc, quæ eum creâſſe negare non audes, ſupervacanea & inutilia eſſe affirmes.

Deindè, Mundum hunc ſublunarem omniáque quæ in ea ſunt hominis causâ condita fuiſſe recepta, Theologorum ſententia eſt, Ergo etiam *Fuci, Fungi,* & *Muſci.* Quem autem potiorem hominibus uſum præſtant quàm ut eas contemplentur, Divinæque Artis veſtigia in iis efformandis obſervent & mirentur. Quòd ſi omnia ad Corpus referas, omniáque ei vel paſcendo, vel tegendo, vel ornando, vel medendo comparata eſſe contendas, ſuum etiam in his uſum habent hæc Genera, ut facile eſſet omnia percurrendo oſtendere.

DICES, Majora & magis neceſſaria ſtudia ſunt, quæ totum hominem requirunt. Reſpondeo, Majoribus iſtis me majorem curam impendere, interim tamen minora hæc & leviora non opus eſt ut prorſus negligam: Utrique penſo ſufficio; utrique temporis abunde ſuppetit, modò id prudenter diſpenſem, modò caveam nequa ejus pars omnino vacua præterlabatur. *Vitam* (ut rectè *Seneca*) *non accepimus brevem ſed fecimus, nec inopes ejus, ſed prodigi ſumus.* Deinde Theologi etiam ſeveriores aliquam temporis portionem recreationibus deputant. Hiſce ego ſtudiis & inquiſitionibus memet recreo & oblecto. Quod alii venationibus, aucupiis, confabulationibus, luſibus inſumunt, illud ego Stirpibus indagandis, colendis, contemplandis impendo. Recreat & refocillat animum, quamvis laborioſum ſit, illud quocunque oblectatur.

SED ut è diverticulo in viam redeam, non ſolùm ex ſcriptis Botanicorum poſt evulgatam Hiſtoriam noſtram editis quicquid in ea deſiderabatur collegi, ſed etiam plurimas nondum deſcriptas ab Amicis communicatas adjeci. Primo in loco, ex conſummatiſſimi Medici & Botanici D. HANS SLOANE, Amici noſtri æſtumatiſſimi Hiſtoriâ Stirpium *Jamaicenſium* MS. locupletiſſima, quam mihi utendam benevolè commodavit laudatiſſimus Auctor, conceſſâ etiam abſque invidia licentiâ novos exinde Flores decerpendi; & quicquid ad illud perficiendum & exornandum conduceret in Supplementum noſtrum transferendi; plurimarum rariorum & novarum Stirpium deſcriptiones tranſcripſi, eáſque plenas & accuratas, additis etiam nonnullarum uſibus in cibo, medicina & mechanicis. Hinc fit ut Opus hoc noſtrum Lectori Philobotano tam novitatis quàm utilitatis nomine commendare non erubeſcam.

Præte-

Præterea plures adhuc plantarum centurias à peritissimis Botanicis D. VERNON & D. KRIEG in *Marilandia* collectas, & curiosè admodum exsiccatas, intérque chartas repositas nobis ad describendum communicavit idem D. *Sloane*; quarum maximam partem nominibus impositis, brevibúsque notis descriptoriis additis Supplemento huic inseruimus.

Succedit D. JACOBUS PETIVER, Pharmacopœus *Londinensis*, Rei Botanicæ, totiúsque Historiæ Naturalis peritissimus, qui per omnes totius orbis terrarum regiones, quocunque mercatores nostri negotiandi causâ commeant, suos habet amicos his studiis deditos, medicos, chirurgos, mercatores, naucleros, qui in omnibus quos adeunt aut ubi commorantur locis plantas studiosè exquirunt, colligunt, exsiccant, & in *Europam* ad eum transmittunt, quo fit, ut immensum Stirpium exoticarum & rariorum thesaurum congesserit, eúmque novis indies accessionibus adaugeat. Hic plurimis novis & raris speciebus, imò insolitis & admirandis Opus hocnostrum ditavit, omnibus quæ ad illud locupletandum aut ornandum facere posse existimavit, promptè & liberaliter subministratis.

Tandem Supplemento nostro complementum ultimum adjecit, plus mille Stirpium nondum editarum Auctario sponte & generosè collato, consummatissimus Botanicus, per totam *Europam* merito suo celeberrimus Amicus noster in paucis charus, D. GUILIELMUS SHERARDUS, LL. D. cujus præcipuæ in hoc Opere partes fuere. Nobis enim ob ætatem adfectam & ulcera cruralia, gravissimis doloribus plerunque vexatis, iísque quæ scribimus minùs attentis, nonnulla excidunt & omittuntur, alia è contra bis térve repetuntur: His ille rogatu nostro, schedis diligenter perlectis, medicam manum benevolè commodavit, omissa supplendo, superflua recidendo, & erronea corrigendo. Tandem plurimarum Stirpium rariorum & nondum editarum descriptiones & historias à seipso elaboratas ad Opus consummandum contulit: quarum nonnullæ (quod dolet) omissa per oblivionem aut incuriam Auctoris mentione, inseruntur.

Hi sunt Triumviri, quibus in Opere hoc locupletando præcipuè debitores sumus; supersunt tamen ex Amicis alii, qui symbolas suas ei perficiendo contulerunt; nimirum D. TANCREDUS ROBINSON Medicinæ Doctor, *Londinensis*: D. EDWARDUS LHWYD, Musei *Ashmoleani* in *Oxonio* custos: & D. SAMUEL DALE, Medicus & Pharmacopœus *Brantriensis*; omnes à nobis * alibi sæpius & meritò laudati.

* *In Præfat. ad Synops. Stirpium Britan.*

PLURIMUM laudanda est, nè dicam admiranda, hujus seculi in Stirpibus indagandis, colligendis, colendis, disponendis industria. Docti enim pariter & indocti, Nobiles & Plebeii, Mercatores, Milites, Magnates, imò Principes ipsi, velut Divino instinctu perciti, ad Rem Botanicam promovendam & illustrandam unanimiter conspirârunt. Quo fit ut intra annos 40 proximè elapsos majores progressus fecerit hæc Scientia quàm unquam antehac pari temporis spatio, etiam post renatas literas.

SUPERIORIS quidem seculi Botanici, præ aliis *Conradus Gesnerus*, *Carolus Clusius*, *Joannes & Casparus Bauhini*, *Fabius Columna*, in stirpibus *Europæis* indagandis & conquirendis admodum industrii & diligentes fuere, ínque eisdem accuratè describendis curiosi; ut Veteres hac in parte longè supergressi sint.

QUOD ad Plantas exoticas attinet, earum notitia *Clusii* & *Bauhinorum* temporibus mediocris fuit & subobscura, vel ex peregrinantium & Nauclerorum, in Stirpium historia minùs versatorum, aut etiam planè hospitum, Ephemeridibus & Itinerariis, vel ex fructibus, seminibus, aliísve plantarum rariorum partibus, quas viatores aut socii navales secum ex *Indiis* in *Europam* venum attulerunt, redemptis, hausta. At nostra ætate Viri egregii, Botanicorum Primicerii, *Europæarum*, omniúmque in Hortis quà publicis quà curiosorum privatis cultarum scientissimi, ipsi in remotissimas Orbis terrarum regiones, *Americam*, *Africam*, *Indias Orientales*, ad *Japoniam* & *Chinam*, úsque profecti, ibidémque aliquandiu commorati, Plantas indigenas studiosè indagârunt, collegerunt, descripserunt; earúmque vel fructus & semina, vel ramulos exsiccatos in *Europam* transmiserunt, unde incredibilis Stirpium novarum numerus omnium jam tum cognitarum summam vel æquans, vel etiam excedens, in lucem prolatus est.

HORUM

HORUM præcipui fuere D. *Gulielmus Piso* & D. *Georgius Marcgravius*, qui auspiciis J. *Mauritii* Comitis *Nassavii* Plantarum *Brasiliensium*, reliquámque istius Regionis Historiam Naturalem conscripserunt, *Amstelodami* Anno 1648. editam.

D. *Joannes Banister* primi subsellii Botanicus, Vir magni nominis & famæ, quem Historiæ hujus initio laudavimus, *Virginiæ* ubi per plures annos sedem fixit, plantas mirâ industriâ indagavit & descripsit, rarioresque propria manu ad vivum delineavit; infelici tandem & deplorando casu, antequam Historiam Naturalem istius provinciæ, quam præ manibus habuit, perfecerat, dum rupes incautiùs scanderet, rebus humanis exemptus est.

D. *Hansius Sloane*, Botanicus ὁ πάνυ, paulò superiùs laudatus, qui *Jamaicæ* insulæ Stirpes per 16 menses studiosè exquisivit & collegit, descripsit & delineavit, quarum Catalogum Historiæ Naturalis istius insulæ prodromum edidit Londini.

D. *Gulielmus Vernon* Collegii S. *Petri* apud *Cantabrigienses* Socius, & D. *David Krieg* M. D. *Germanus*, rei Herbariæ apprimè gnari, itinere in *Marilandiam* Plantarum istius Provinciæ inquirendarum gratiâ suscepto, centurias aliquot novarum & nondum descriptarum specierum invenerunt, collegerunt, & in *Angliam* reduces secum attulerunt; quarum pars magna à nobis visa & descripta est in hoc Opere.

D. *Paulus Hermannus* M. D. Botanices in Academia *Lugduno-Batava* Professor, & Horti medici Præfectus, cui in rei Herbariæ scientia omnes ferè cedunt & primas deferunt; in *Indiam Orientalem* navigavit, ibidémque aliquandiu commoratus, Stirpibus indagandis multum temporis & operæ impendit, plurimásque novas & nondum editas, in *Zeylona* præsertim insula nascentes, detexit, secúmque in *Europam* attulit.

Tandem Vir immortali famâ dignus D. *Henricus van Rheede, van Draakensteyn*, qui magnificum illud Opus, *Hortus Malabaricus* dictum, duodecim voluminibus comprehensum, in quo Arbores & Herbæ insigniores per totum Regnum *Malabaricum* nascentes accuratè describuntur, & elegantissimis amplissimísque iconibus illustrantur, edidit.

His annumerari meretur præclarissimus Vir, D. *Georgius Josephus Camellus Brunensis Moravus*, è S. J. qui plantas *Luzonis* è *Philippinis* insulis præcipuæ, descripsit & delineavit propria manu, carúmque magnam partem *Manilâ* istius insulæ metropoli, ubi Pharmacopœi Societatis (cujus membrum est) munere fungitur, ad nos benevolè transmisit, huic Supplemento adnectendam.

NEC tamen in Stirpibus indagandis & colligendis conquievit nostrorum hominum industria; sed in eisdem colendis, ordinandis, & dissecandis præcipuè emicuit. Tria sunt (inquit Vir longè celeberrimus D. *Petrus Hotton* Medicinæ & Botanices Professor in Academia *Lugduno-Batava*, non Rei tantùm Herbariæ reliquæque Historiæ Naturalis, totiúsque Medicinæ scientiâ instructissimus, sed & omni literaturæ, omni virtutum genere excultissimus, Amicus noster plurimùm honorandus) quæ ætati nostræ debemus.

I. Hortorum splendorem, & ad hæc usque tempora inusitatam Stirpium exoticarum culturam.

II. Plantarum anatomen, detectámque partium secretissimarum conformationem & usus.

III. Concinnam illam & mirè sibi cohærentem Herbarum dispositionem.

De his pluribus agit laudatissimus Vir, quæ lectu sanè dignissima quamvis sint, nè Orationem deflorare videar, omitto; ea duntaxat quæ ad ingeniosam illam exoticarum Stirpium culturam, quæ apud * nos invaluit, excerpens. *Quàm elegans sationis ratio? Quàm diligenter semina undecunque advecta maceramus medicamúrque? Quàm industrie, siquando opus est, inflictâ iis plagâ convolutæ plantulæ paratur exitus? Quantâ solertiâ ascititio & in se coacto calore, tepidisque fimi & pinguibus halitibus, ad conceptionem & germinationem, arte naturam superante, veluti coguntur ipsa sata, præ vetustate jam licet fermè exoleta, etiam durissima & propemodum lapidea, qualia ex Indiis nobis non rarò transmittuntur? Jam cùm non omnis ferat omnia tellus, hic omnium terrarum, omnium climatum stirpes, ex calidissimis quoque advecta regionibus, attemperato pro earum genio per ignes suppositos miro artificio calore, feliciter adolescunt. Rara olim avis erat planta ex* Indiis *petita, ad quam tanquam ad naturæ quoddam miraculum concurrebant undique harum rerum studiosi, metuentes, nè prima ingruente bruma non visa periret: Nunc verò & tantâ copiâ undique adferuntur plan-*

* Batavos *intelligit*.

ta

tæ exoticæ, ut ferè delectu opus sit, & à frigore ventísque in suis claustris & hypocaustis securæ, inclementes rigidissimásque hyemes non pertimescunt, vegetæ in multos servantur annos, & non secus ac in natali solo cœlóque flores uberrimè fundunt, ipsósque fructus & semen non moliuntur tantùm, sed perficiunt, & ad ipsam perducunt maturitatem.

Dices, Ex tot Stirpium *Indicarum* & exoticarum cognitione quid nobis commodi resultabit? Quid inde lucrabimur, quod tot laboribus & peregrinationibus, tantísque sumptibus & impensis redimi mereatur? quod temporis & studii in eam impendendi jacturam compenset?

Respondeo, Voluptas illa & delectatio innocens & honesta, quæ ex operum Dei contemplatione oritur. Quid enim homini ingenuo & liberaliter educato jucundius esse potest, quàm infinitam Supremi rerum omnium Conditoris Potentiam Sapientiámque in tanta Specierum, quæ ex *India, Arabia, China & America*, indies adferuntur multitudine mirâ & irreprehensibili arte creanda elucescentem agnoscère & admirari.

Nec multitudine tantùm curiosos oblectant Stirpes exoticæ, sed ex iis non paucæ raritate sua & elegantia. Quem enim ex rudioribus non capiunt, & jucunditate afficiunt, rerum novarum & rariorum spectacula? Multò magis ex ingeniosis & eruditis, earum partes & differentias diligentiùs inspicere & observare assuetis. Hujusmodi multa in Stirpium genere suppeditant *Indiæ* & *America:* Quin & *Africa* antiquum obtinet, semper aliquid apportans novi. Nonnulla breviter indicabo.

I. Plantarum Arboribus aut Fruticibus innascentium, quas *Parasiticas* nonnulli vocant, multæ inibi habentur Species, arbores & sylvas latè occupantes; cùm in *Europa* paucissimæ inveniantur, imo nullæ, quod sciam, propriè sic dictæ, quæ ex plantis ipsis egerminant, totúmque suum alimentum inde exugunt, præter Viscum. Hedera enim & Cuscuta è terra primitus oriuntur, ex semine delapso. Hedera autem, quæ arboribus cirris suis adhærescit, si truncus ejus dissecetur exarescit illico, unde patet, è terra illam non ex arbore alimentum suum aut saltem maximam ejus partem haurire.

II. Plantæ foliis omnino destitutæ in *Indis* & *America* non paucæ inveniuntur: ut v. g. Tithymali nonnulli, & Cereorum numerosa familia; è quorum genere Echinomelocactos est, exoticæ & insolitæ figuræ planta, & Fructui cuidam potiùs quam Stirpi integræ similis.

III. Arbores & Frutices funiculis quibusdam seu fibris è ramis in terram demissis, ibidémque radices agentibus se multiplicantes Indiæ utræque suppeditant, cujus generis sunt Ficus *Indicæ* Veteribus memoratæ.

IV. Herbæ nonnullæ folio extremo in terram reclinato radices agente, & novam plantulam emittente se propagantes, non ità pridem detectæ sunt: Hujus generis quinque aut sex species è Capillaribus observârunt D. *Banister* & D. *Sloane.* Nec tamen Capillaribus peculiaris est hic propagandi modus, sed aliis etiam plantis communis, ut *v. g.* Graminis cuidam speciei in *India Orientali, Mella-pana Kelangu* Hortò *Malabarico* dictæ.

V. Mimosarum Srpium, quas Æschynomenas, id est, *Pudicas*, item *Vivas* & Sensitivas appellant, multæ species, ad tactum omnes nonnullæ ad accessum digiti nondum tangentis foliorum lobos oppositos contrahentes, & ad se mutuo adducentes, nonnullæ etiam ramulos demittentes, in *Indiis* & *America* inveniuntur.

VI. Arbores nonnullæ in eisdem regionibus certo anni tempore folia omnia abjiciunt, & cùm nudæ aliquandiu perstiterunt, flores emittunt & explicant, & interdum etiam fructus, quibus delapsis aut ad maturitatem accedentibus novam foliorum comam & ornatum induunt. Quòd sanè mirum, cùm in *Europa* nostra folia maturando fructui inserviant, si enim folia quæ supra fructum sunt avellas, fructus non proficit; siquidem Folia succum fructui alendo idoneum præparant; éstque succus redux qui & fructum & totam plantam nutrit & adauget.

VII. Plantæ nonnullæ cisternis quibusdam naturalibus aquæ pluviæ excipiendæ & reservandæ, magni hominibus aliísque animalibus per diuturnas siccitates usûs, donantur. Hujusmodi sunt,

1. *Bandura* Cingalensium seu Priapus vegetabilis, in insula *Ceylon* proveniens, quam natura sacculis seu folliculis amplis instruxit aquæ limpidæ & potulentæ continendæ idoneis, magni indigenis solatii & levaminis, cùm per octo aut decem menses continuos pluvia omni carent. An aqua pluvia sit quam continent hi folliculi, an è planta ipsa sensim emanet, mihi nondum constat.

2. Viscum caryophylloides maximum, flore tripetalo, pallidè luteo, semine filamentoso *Slon. Cat. Jamaic.* Huic folia à radice undique in orbem extenduntur, Ananæ aut Aloes in modum, se mutuo ad basin amplexantia, quorum unumquodque 2½ pedes longum est, tres uncias ad exortum seu basin latum, in acutum mucronem sensim coarctatum, superficie interiore valde concava, exteriore convexa, adeò ut ex omnium simul convexis lateribus arctè junctis efficiatur cisterna seu reconditorium amplum aquæ sextar. 1½ aut etiam duobus continendis sufficiens, quæ in tempestate pluvia in folia quaquaversum exporrecta destillans, veluti per totidem canales in cisternam defluit, in qua tanquam in utre seu lagena quadam reservatur. Folia autem cùm extrorsum intumuerunt radicis bulbosæ in modum, ad efficiendum vasculum, introrsum rursus incurvantur ad caulem usque, quem arctè cingunt, ne aqua radiis solaribus excalefacta è vase evaporet. Aqua hoc vase contenta, non solùm plantæ ipsius nutrimento sufficit, sed & hominibus valde utilis est, ut & Avibus & omne genus insectis, quæ in aquæ inopia ad hasce stirpes gregatim convolant ad sitim sedandam spe raro frustrata.

VIII. Fructus nonnulli eximiæ magnitudinis & ponderis in *Indiis* & China proveniunt, ut Coccus seu Coco nux, satis nota; nux *Maldivensis*; Cucurbitarum variæ species; & in genere Aurantiaco *Pumpelmos* Belgis, **Shadocks** Anglis dicti, qui humanum caput magnitudine excedere dicuntur, omniúmque Aurantiorum suavissimi censentur.

IX. Denique Lignum ferri duritie, nostratibus idcirco **Iron-wood**, id est, Sideroxylon dictum invenitur.

TANDEM utilitate sua se nobis commendant Plantæ exoticæ, idque in *Cibo*, *Medicina*, & *Operibus Mechanicis*.

I. In CIBO, Potus illi saluberrimi, *Coffee* nimirum, *Chocolata & Thea*, per totam jam ferè *Europam* usûs frequentissimi, ex *India Occidentali*, *Arabia* & *Japonia* non ita pridem advecti sunt. Aromata insuper nova & fructus ad condimenta & intinctus inservientia quotannis adferuntur. Inter quæ *Ananas* fructus, Pinea *Indica* dicta, sapore delicatissimo alios omnes fructus longissimè superare affirmatur.

II. In MEDICINA, Infinitus essem si omnia ad nos ex *Indiis* allata medicamenta, unà cum singulorum viribus enumerare aggrederer. Unum vel alterum attigisse sufficiat.

1. Cortex ille famosus *Peruvianus* febrifugus, medicamentum nobilissimum, qui si ritè exhibeatur, febres omnes intermittentes, etiam Quartanas Autumnales, ludibria Medicorum olim habitas, experimento haud fallaci etiam in senibus profligat & sanat, idque sine ullo recidivæ periculo.

2. *Ippepochoanna*, specificum, & efficacissimum dysenteriæ remedium.

3. *Achmella*, ad calculos præsertim renum celebratur. Omnibus antinephriticis (inquit D. *Johannes Philippus Breynius*, *Jacobi* Botanici celeberrimi filius) palmam facilè præripit. Idem in ischuria notha seu renali dysuria & stranguria eam commendat. *Dissert. Botanico-medica* de radice *Ginseng* seu *Nisi*, &c.

4. Radix illa celeberrima, *Nisi* & *Ginsem Chinensibus* dicta, tot virtutibus dotata est, ut pro Panacea seu medicamento universali non injuria admitti possit.

5. *Higasur*, Faba S. *Ignatii* dicta, in insulis *Philippinis* proveniens, medicamentum polychreston & ferè universale habetur, ad sudorem provocandum, febres abigendas, Diarrhœam, Dysenteriam, colicos dolores, motus convulsivos, atque ipsam etiam Epilepsiam arcendam & sanandam efficax. Verùm cum Nucis Vomicæ species sit, cúmque adeò violenter operetur per vomitum, & horrenda non raro symptomata excitet, D. *Camello* referente, Venenis potiùs quàm Alexipharmacis accensenda videtur.

III. In OPERIBUS MECHANICIS: v. g.

1. Ad tingendum magni usûs est Lignum *Campechianum*, nostratibus **Logwood** dictum. *Tataiiba* Brasiliensium. Xanthoxylon *Pluk. Phyt.* id est, Lignum flavo colore tingens,

tingens, Fustick-wood Anglis, *Nil* sive *Anil*, Europæis Indigo dictum, ubique notissimum, & in quotidiano ferè apud Tinctores & Lotrices usu. *Cocconilea.*

Tandem *Annotto* seu *Notty*, *Urucu* & *Orellana* dicta, coccineo colore tingens.

2. Pro *materie* ad mensas pretiosas, arcas, scrinia, capsulas, cistas, aliaque multa opera fabrilia efficienda inserviente. Ad hosce usus Ebenus & olim & nunc dierum celebris; *Citria* seu *Citrus*, aliis Cedrus dicta, ex qua mensæ pretiosissimæ olim fiebant. Hujus etiam generis est Nerio affinis arbor, versicolore materia Lauri folio lucido, flore pentapetaloide sulphureo amplo *Slon. Cat. Jamaic.* Spanish Elm or Princes wood.

3. Ad candelas efficiendas, *v. g.* Myrtus *Brabanticæ* similis *Caroliniana* baccata, fructu racemoso, sessili monopyreno *Plukenet Phyt.* Ex hujus baccis excoquitur substantia crassa & pinguis, ex qua candelæ viridiusculæ, tactu manum non polluentes, extinctæque fœtorem non emittentes, parantur: unde Candle-berry-tree nostratibus appellatur. *Idem.*

Hujus generis arbor specie fortè diversa in *China* reperitur, quam *Lud. le Comte*, Gallus *S. J.* sic describit.

Ex omnibus quæ in *China* proveniunt arboribus, quæ sebum producit nostra opinione prodigiosissima est.

Cerasorum nostratium altitudine ferè est, ramis incurvis, foliis cordiformibus hilarè rubentibus. Cortex lævis est; truncus brevis, caput rotundum & valde densum. Fructus cortice includitur in tria segmenta diviso, quæ per maturitatem aperiuntur, & nucleos tres albos exponunt, nucis parvæ magnitudine, per ramos omnes creberrimus, unde hæc albi & rubri mixtura è longinquo pulcherrimum aspectum præbet. Nucleus isthic, (quod mirum) omnes sebi qualitates obtinet, odorem, colorem, consistentiam, ex eoque etiam candelæ fiunt, admixto duntaxat olei tantillo, ad materiam molliorem & ductiliorem reddendam. Si artem purificandi eam, ad modum Sebi nostratis, scirent, æque bonæ exinde, ut puto, lucernæ effici possent. Verùm prout eas nunc præparant odor gravior est, fumus densior, & lumen obscurius quàm nostratium candelarum.

Hæc tamen vitia ellychnio maximam partem debentur, Cotonis enim vice, quamvis eo abundant, festucâ ligni levis & aridi, medulla junci obvoluti, quæ ob porositatem suam oleosæ materiæ particulis, quibus flamma nutritur imbibendis idonea est pro eo utuntur. Ligneum hoc ellychnium, præterquam quòd minus clarum lumen fundat, fumum auget, & ingratum odorem emittit.

Quid plura? Dantur Arbores nonnullæ in *Indiis*, quarum singulæ omnia ferè suppeditant quorum vitæ indiget usus, *v. g.* Palma *Indica* coccifera, The Cokar Nut-tree quæ & vinum præbet, & panem, & lac, & oleum, & saccharum & acetum, & filum, & acus, & lintea, & vestimenta, & pocula, & cochlearia, aliàque vasa, & storeas, & sportas, & umbellas, & chartam, & clavos, & scopas, omnia denique ad rem nauticam instrumenta ac materiem. Nec huic, quod ad usus attinet, multò inferior est Aloe muricata seu *Metl* & *Maguei Hernandez*, qui, Planta hæc unica inquit, quicquid vitæ necessarium est, præstare facile posset, si esset rebus humanis modus, deinde usus ejus enumerat, qui pag. 1198. *Hist. nost.* videri possunt.

Cæterum nemo miretur nos in hoc Opere tot Genistæ species recensuisse, vel tot Fruticibus Genistæ nomen imposuisse. Primò enim sciat, nos frutices omnes flore papilionaceo donatos, quorum folia in eodem pediculo singularia & per margines æqualia, siliquæ minùs tumidæ, pro Genistæ speciebus habuisse. Deinde pleræque harum specierum in *Africa* circa Promontorium Bonæ Spei oriuntur, ubi & in aliis multis plantarum generibus plurimæ proveniunt species: Exemplo sint, Ericæ, Pinastri seu Scolymocephali, Ficoides D. *Hermanno* dicta, & Xeranthema.

Notandum autem plures circa Promontorium isthoc Stirpium species novas, nec alibi temere inveniendas, sponte nascentes reperiri, quàm in alio quovis huc usque cognito paris magnitudinis terrarum angulo.

Notandum secundò, Plures Fruticum & Suffruticum species ramulis & surculis foliis adeò crebris & confertis ut eos penitus contegant & occultent undique cinctis circa hoc Promontorium reperiri quàm in toto præterea quod hactenus noverim, terrarum orbe.

Notan-

Notandum tertiò, non in Genistæ tantùm Genere, sed in aliis multis Stirpium flore Papilionaceo insignium generibus plurimas haberi species, v. gr. in Phaseolis aliisque Leguminibus & Trifoliis; adeò ut Plantarum flore Papilionaceo donatarum familia longè omnium numerosissima sit Hujus etenim characteris inveniuntur in omni Stirpium, Arborum scilicet Fruticum & Herbarum genere, per omnes terrarum orbis Regiones, *Europam, Asiam, Africam* & *Americam*: in multis insuper Generibus subalternis, *v. g.* Genistis, Phaseolis, aliisque Leguminibus & Trifoliis innumeræ ferè species habeantur.

Unum adhuc monendum superest, viz. Nè quis existimet me species omnes hoc Volumine comprehensas locis suis propriis disposuisse. Id enim vires meas longè superat, cùm earum plurimas ipse nunquam viderim; earúmque quæ à me visæ sunt, aut à Botanicis editæ, non paucæ partibus præcipuis, unde Generum notæ desumi solent, Flore nimirum, vel Fructu, vel utroque simul omnino viduæ, iisdémve vitiatis & imperfectis donatæ fuerint, ut nec Floris foliorum, Fructûsve cellularum numerus aut figura, aliæve qualitates clarè discerni aut distingui possent: unde à similitudine aliarum partium nomina imponere, aut ab aliis imposita usurpare persæpe coactus sum.

Explicatio nominum abbreviatorum.

Act. Hafn. *Acta Philos. Hafniensia Bartholini.*
Act. Philos. *Acta Philosophica Londinens.*
Ad. & Ad. Lob. *Adversaria Penæ & Lobelii.*
Almag. Bot. *Almagestum Botanicum Plukenet.*
Alpin. Ægypt. *Prosperi Alpini De Plantis Ægypti.* Alpin. Exot. *Idem in Exoticis.*
Ambrosin. *Hyacinthi Ambrosini Botanices Professoris Bononiensis Historia plant.*
Ang. & Anguil. *Aloysius Anguillara.*
Banist. *Joannes Banister in Catal. Stirpium Virginiæ.*
Bell. *Honorius Bellus.*
Bellon. *Petrus Bellonius in Observationibus.*
Bobart. *Jacobus Bobartus Horti medici Oxoniensis præfectus.*
Boccon. *Paulus Boccone in Description. plantarum rariorum Siciliæ &* Boccon. Mus. plant. rar. *Idem, in Museo plantarum rariorum.* Boccon.
Bod. à Stapel. *Joannis Bodæi à Stapel Comment. in Theophrasti Historiam.*
Bont. *Jacobus Bontius in Hist. naturali Ind. Orient.*
Breyn. & Breyn. Cent. *Jacobus Breynius in Exoticarum centuriis.* Breyn. Prod. 1. & 2. *Idem in Prodromo 1mo & 2da.* Breyn. Fascic. *Idem in Fasciculo plantarum rariorum.*
Brunf. *Otho Brunfelsius.*
Cam. hort. *Camerarius in Horto.* Cam. Epit. *Ejusdem Epitome Matthioli.*
C. B. & C. B. pin. *C. Bauhinus in Pinace Theatri Botanici.* C. B. Phyt. *Idem in Phytopinace.* C. B. Prod. *Idem in Prodromo Theatri Botanici.* C. B. Theat. *Idem in primo volumine Theatri Botan.* C. B. Cat. Basil. *Idem in Catalogo Plantarum circa Basileam nascentium.*
Cæs. *Andreas Cæsalpinus.*
Cast. *Castor Durantes, Hist. Ital.*
Clus. & Clus. Hist. *Clusius in Historia rariorum.* Clus. Pan. *Idem in Observationibus Pannonicis.* Clus. exot. *Idem in Exoticis.* Clus. cur. post. *Idem in curis posterioribus.*
Cord. & Cord. Hist. *Valerii Cordi in Historia.*
Col. *Fabius Columna in Ecphrasi,* Col. Phytobas. *Idem in Phytobasano.*
Cor. & Cornut. *Jacobus Cornutus in Canadens.*
Diosc. & Dioscor. *Pedacius Dioscorides Anazarb.*
Dod. *Remberti Dodonæi Pemptades.*
Dodart. *Description de quelques plantes nouvelles. A* Paris, 1678.
Eyst. *Basilii Besleri Hortus Episcopi Eystettensis.*
Ephem. German. *Ephemerides Medicophysicæ Germanicæ.*
Ferrar. *Joannes Baptista Ferrarius Senensis in Flora.* Ejusd. *Hesperides.*
Flor. Bat. *Floræ Batavæ flores.*
Fuch. *Leonardi Fuchsii Historia plant.* Latinè.
Ger. *Joannis Gerardi Historia plantarum, Anglicé.*
Ger. emac. *Eadem à Thoma Johnsono emacul.*
Gesn. & Gesn. Hort. *Conradus Gesnerus in Hortis Germaniæ.*
Hernandez. *Francisci Hernandez Plantarum, Animalium &c. Mexicanorum Historia.*
Hist. Oxon. *Historiæ Oxoniensis Pars* 3.
C. Hofman. *Caspar Hofmannus De medicamentis officinalibus.*
Hort. Blæs. *Hortus Blæsensis auctus à Rob. Moris.*
Hort. Amstel. *Catalogus Horti medici Amstelodamensis à Joanne Commelino editus.*

Hort. Amster. rar. *Pars 1, &c. Horti medici Amsterodamensis rariorum plantar. icones & descriptiones à Joan. & Casp. Commelino editæ.*

Hort. Altdorf. *Catalogus Horti Altdorfini à Mauritio Hofmanno editus.*

Hort. Beaum. *Catalogus rariorum Horti Beaumontiani à Kiggelario editus.*

Hort. Cathol. *Catal. Horti Principis Catholicæ à Cupani editus, cum supplemento triplici.*

Hort. Edinburg. *Catalogus Horti Edinburgensis* Sutherlandii.

Hort. Joncq. *Catal. Horti Dionysii Joncquet.*

H. M. & Hort. Malab. *Hortus Malabaricus in 12 voluminibus.*

Hort. Reg. Par. *Hortus Regius Parisiensis.*

Hort. Lugd. Bat. Herman. *Pauli Hermanni Horti Academici Lugduno-Batavi Catalogus.*

Hort. Pat. à Turre. *Catalogus Horti Patavini à Georgio à Turre editus.*

Imperat. *Ferrantes Imperatus in Hist. Nat. Ital.*

J. B. *Joannis Bauhini Hist. Plantarum in 3 Volum.*

Jung. *Joachimi Jungii Isagoge Phytoscopica.*

Lac. *Andreæ Lacunæ Comment. in Dioscor.*

Lauremberg. *Petrus Laurembergius.*

Lob. *Lobelius in Observationib. item* Lob. ob. Lob. ico. *Idem in iconibus.* Lob. illustr. *Idem in Illustrationibus plantarum.*

Lon. *Adamus Lonicerus.*

Lugd. *Historia Lugdunensis 2 Vol.*

Magnol. Bot. Monsp. *Petri Magnol Botanicum Monspeliens.*

Marcgrav. *Georgii Marcgravii Historia naturalis Brasiliæ.*

Matth. *Petri Andreæ Matthioli comment. in Dioscoridem.*

Mentzel. *Christiani Mentzelii pugillus.*

Moris. prælud. *Roberti Morisoni Præludia Botanica.* Moris. Umbell. *Idem in Umbelliferarum distributione.* Moris. hist. *Idem in Universali Plantarum Historia Oxoniensi: Part. 2. & 3.*

Munting. *in Aloidario, Herba Britanica.* Munting. Herbar. Belg. *Herbario Belgic.*

Mus. Reg. Soc. *Museum Regiæ Societatis.*

Mus. Pet. *Jacobi Petiverii Museum.*

Pet. Gaz. Nat. & Art. *Ejusdem Gazophylacium naturæ & artis. Decur. 1, 2, 3, 4. &c.*

Pet. Act. Philosoph. *Petiverius in Actis Philosoph.*

Park. & Park. Theat. *Joannis Parkinsoni Theatrum Botanicum.* Park. Parad. *Ejusdem Paradisus terrestris seu Hortus.*

P. B. P. *Paridisi Batavi Prodromus.*

Parad. Bat. Herman. *Paradisus Batavus Pauli Hermanni.*

P. Renealm. *Pauli Renealmi Specimen Historiæ plantarum.*

Plin. *C. Plinius Secundus in Historia naturali.*

Pon. *Joan. Ponæ Veronensis Descript. Plantarum montis Baldi.*

Pluk. Phyt. & Phytogr. *Plukenetius in Phytographia.* Pluk. Almag. Bot. *Idem in Almagesto Botanico.* Pluk. Mantiss. *Idem in Mantissa ad Almagestum.*

Plumier. *Caroli Plumier Descriptions des Plantes del Amerique.*

Rauwolf. *Leonardi Rauwolfii Itinerarium in Orientem.*

Rivin. *Augusti Quirini Rivini introductio in rem herbariam, &c.*

Ruell. *Johannes Ruellius.*

Schol. Bot. *Schola Botanica Tournefort.*

Schrod. *Joannis Schroderi Pharmacopœia.*

Schwenckfeld. *Schwenckfeldius in Catalogo stirpium Silesiæ.*

Sibbald. Prod. *Sibbaldi Prodromus Historiæ naturalis Scotiæ.*

Slon. Cat. Jamaic. *D.* Slonii *Catalogus plantarum Jamaicensium.*

Tab. *Jacobi Theodori Tabernæmontani Historia plantarum Germaniæ.*

Thal. *Joannis Thalii Sylva Harcynia.*

Theophr. & Theophr. hist. *Theophrasti Eresii Histor. Plantarum.*

Trag. *Hieronymus Tragus.*

Tournefort. Elem. Bot. *Josephi Pitton Tournefort Elementa botanica.*

Tournefort. Institut. rei herb. *Ejusdem Institutiones rei Herbariæ.*

Tur. *Gulielmi Turneri Historiæ plantarum Anglicè scripta.*

Viridi Lusit. *Viridarium Lusitanicum Gabrielis Grisleii.*

Volckamer. *Joan. Georgii Volckameri Flora Norimbergensi.*

Wheeler. *D. Georgii Wheeleri Itinerarium in Græciam.*

Zan. & Zanon. *Jacobus Zanonius Bononiensis in Historia Botanica.*

HISTO-

HISTORIÆ PLANTARUM LIBRI SECUNDI Plantas IMPERFECTAS Complectentis SUPPLEMENTUM.

De Plantis Imperfectis in Genere.

PLANTÆ primaria divisione in *Perfectas* & *Imperfectas* distingui solent.

Perfectæ censentur, quibus è partibus præcipuis nulla deest.

Imperfectæ, quæ parte aliqua principali, nimirum vel *Flore* vel *Semine* vel utroq; simul carent.

Semine & *Flore* simul carere creduntur *Fuci* reliquæq; *Plantæ Submarinæ*, *Fungi* omnes & *Musci* plerique terrestres: *Flore* solo *Musci* reliqui, atque etiam (ut nonnulli opinantur) Herbæ *Capillares* dictæ.

Verùm cùm ex nupera Botanicorum nostratium, *Fucos* curiosè examinantium observatione constet eos semine donatos esse: Muscos etiam terrestres plerosque seminiferos esse pateat; siqui autem reperiantur semine destituti ob defectum observationum nobis non innotescant: cumque nec Fungos ipsos semine carere certum & extra controversiam sit, cùm non desint qui affirment Fungorum plurimos è terra erumpentes semen habere, si curiosè examinentur, formâ, quamvis minori, *Alceæ Ægyptiæ* semen ferè exprimente, *Ephem. German.* An. 6. & 7. *Observ.* 174. Et unum saltem eorum Genus, nimirum *calyciforme seminiferum* dictum semine gaudere unicuique notum sit, Distinctio illa stirpium in fertiles & steriles generalis esse non potest, nec ullius ferè usus ad summa Genera constituenda, cùm (ut diximus) non certò constet, ullum dari plantæ Genus, cujus species omnes steriles sint.

Flore quidem carere stirpes nonnullas haud dubium est, ut v. gr. *Submarinas* omnes, Aquis etiam dulcibus perpetuò immersas, Fungos omnes, Muscos plerosque, aliasque nonnullas è maritimis & terrestribus, ut *Kali geniculatum*, *Ophioglossum*, fortasse etiam *Battatæ* seu *Rhizophoræ* species nonnullas, necnon Plantas *Capillares* dictas. Quocirca nec *Flore* carere Plantæ imperfectæ sufficiens nota esse potest, cùm aliis multis è *Perfectioribus*, aut *Perfectioribus* cætera similibus communis sit: & ex altera parte *Imperfectiores* nonnullæ, ut v. gr. *Lycopodium* & congeneres flore donari videantur.

Quinimo ego nullas omninò plantas *imperfectas* in rerum natura dari concesserim, sed omnes suo ordine & gradu *perfectas* esse, cum Deus opt. max. nihil imperfectum creavit. Illud duntaxat imperfectum est quod parte aliqua aut qualitate naturæ suæ debita caret. Quas ergo alii *Imperfectas* vocant, Ego, ut puto, *Inferioris ordinis* plantas rectiùs dixerim. Verùm nè nimis scrupulosus videar in re non magni momenti, hac distinctione impræsentiarum uti, & pro *Imperfectis* habere Infimi ordinis stirpes non recusabo.

Harum tria sunt Genera, nimirum *Plantæ submarinæ*, *Fungi*, & *Musci*. Hæc Genera vulgus ipsum facile distinguit à vultu totóque habitu & specie externa, partiúmque textura, quamvis ea notis characteristicis certis definire, & in quo consistat eorum à se invicem, & ab aliis plantis differentia verbis exprimere Botanicis quidem ipsis haud facul fuerit.

Plantarum Imperfectarum Genus Primum, seu PLANTÆ SUBMARINÆ.

PLANTAS *Submarinas* voco quæ in fundo maris, vel in rupibus marinis nascuntur, & vel aquis perpetuò immersæ sunt, vel singulis saltem æstuum accessibus. His Locus solus pro Charactere sufficit.

Harum species innumeræ fere sunt, ut earum nè decimam quidem partem à Botanicis huc usque observatam & descriptam putem.

Has

Has nos in tria *Genera* dividemus.

Primum erit earum, quæ ſubſtantiâ durâ admodum & *lapideâ* conſtant, quæ commanducatæ ſub dentibus crepitant aut ſcrupoſæ ſentiuntur, & duro corpori alliſæ clarum edunt ſonum; quæ idcirco *Lithophyta* nobis dicuntur, ut *Corallium* & *Pori* dicti, qui ad *Corallii* genus potiùs referendi videntur, & (ut vult *D. Sloane*) *Corallia poroſa* denominandi.

Secundum earum, quæ ſubſtantiæ ligneæ, tenacis & quodammodo *corneæ* ſunt, *Corallinæ* dictæ. Hoc genus plantæ cruſtâ quadam tartareâ ſeu potiùs corallinâ obducuntur, à limo in fundo maris cuticulatim accreſcente formata, ut opinatur *D. Tournefortius. A Geſnero Lithophyta* appellantur, quia mediæ cujuſdam naturæ ſeu conſiſtentiæ ſunt inter Plantas & lapides. Nobis prioris Generis Plantæ *Lithophyta* potiùs dicendæ videntur, quia ſubſtantiâ verè lapideâ conſtant, ſed plantarum inſtar vegetant.

Tertium denique earum quæ conſiſtentiæ mollioris ſunt & *herbaceæ*, ut *Algæ, Fuci, Spongiæ, Alcyonia* dicta, & *Muſci*.

His omnibus commune eſt, odorem habere piſcoſum ſeu marinum fortem, ſaporem ſubſalſum, quódque inter exſiccandum ſubſtantiâ quâdam candidâ, pruinæ inſtar concreſcente, tegantur; quæ facilè detergitur, nec aliud eſſe videtur quàm Salis marini particulæ, poſtquam aqua Solis calore exhalaverit, reſiduæ, & plantæ ſuperficiei accreſcentes. *D. Sloane.*

Harum etiam pleræque coloribus plurimum variant: Siquidem Frutices illi marini, qui cruſtaceis tegumentis veſtiuntur, non tantùm dum in ſtatu adhuc naturali ſunt, diverſis coloribus, nunc purpureo, nunc albo, tinguntur, etiam in eodem ramo; verùm in litus ejectæ, undarum appulſu & violenta alliſione vel cruſtam integram, vel maximam ejus partem amittunt, & faciem inſigniter mutant; adeò ut *Coralia*, v. g. ſi in litore aliquandiu jacuerint aeris injuriis expoſita, & fluctuum impetu verberata, nivis inſtar candidiſſima evadant. *Idem.*

Siquis induſtriam noſtram tot ſubmarinarum ſtirpium (quas nullius in vita uſûs eſſe falſò opinantur) ſpeciebus indagandis & deſcribendis impenſam, ut ſupervacuæ & inanis curioſitatis effectum arguat; perpendat quæſo,

Primò, Divinæ Potentiæ & Sapientiæ opera eſſe quæ adeò contemnit & vilipendit, ſuóſque proculdubio uſus habere, quamvis ij nobis nondum explorati & comperti ſunt; ideóque omni potiùs ſtudio nobis adnitendum eſt ut eos inveſtigemus; nequa (ut alibi dixi) operum Naturæ pars negligatur, & Creatoris laude vacet.

2. Fuci marini piſcibus multis alendis inſerviunt, qui victûs humani pars magna & *Apitijs* æſtumatiſſima ſunt. Nos enim è *Scari* aliorúmque piſcium Saxatilium ventriculis Algam copioſam exemimus.

3. Quin & Hominibus ipſis in cibum veniunt. *Scoti* enim, *Hiberni*, aliæque gentes, præſertim *Septentrionales*, Fucis quibuſdam & quidem diverſorum Generum veſcuntur.

4. Nec in cibo tantùm ſed & in medicina & mechanicis ſuos uſus habent Plantæ nonnullæ ſubmarimæ, *Coralium, Corallina, Spongiæ, Fuci*, &c.

5. Eædem pro pingui lætamine ad agros emaciatos reficiendos inſerviunt, idque non in frigidioribus tantùm regionibus, ſed & in calidioribus. Nos enim non tantùm in *Scotia*, ſed valle *Frontigniana* calidiſſima *Galliæ* parte totos agros iis ſtratos obſervavimus.

I. Plantæ ſubmarinæ ſubſtantiæ lapideæ, ſive LITHOPHYTA.

AN Corallia aliáque Lithophyta nobis dicta ad *Vegetabilium*, an potùs ad *Lapidum* Genus pertineant, ambigitur. Nobis ad Vegetabilium potiùs pertinere videntur, tum quia eodem modo aſſurgunt in caudicem & in ramos dividuntur, nonnulla etiam articulata ſunt, ſingula autem ſuam & propriam formam obſervant: tum quia D. *Boccone* obſervavit eorum ſummitates ſubrotundas eſſe & inflatas, teneras, lacteum ſuccum continentes, unde veriſimile eſt ea per juxta-poſitionem non augeri, ſed per ſucci nutritii, intus ſuſcepti diſtributionem. Quin & D. *Sloane* ex ſemine ſeu ſpermate ortum habere obſervavit, ut paulò infra oſtendemus.

P. 62. Ad Cap. de *Coralio*, ſpeciem Decimam, adde ſynonyma ſequentia; Gypſum quod Coralloides cognominari poteſt *Geſn. lap. fig. cap.* 10. Gypſum Coralloides *Boet de Boot* p. 321. *Muſ. Swammerd.* p. 19.

Quamvis in hoc Genere figuræ reſpectu magna ſit varietas, colore tamen albicante & ſubſtantia ſolidiore cum reliquis [quæ circa Inſulam *Jamaicam* reperiuntur] Coralliis omnes hæ varietates conveniunt, & ab aliis ſpeciebus differunt. D. *Sloane.*

Copioſè provenit in fundo maris & locis vadoſis circa inſulas *Jamaicam* & *Hiſpaniolam.*

Ad ſpeciem Undecinam nota,

Hæc ſpecies *Jamaicæ* cum *Anglia* communis eſt, ubi rupibus, teſtis, &c. in fundo maris jacentibus innaſcitur, obſervante D. *Sloane*. Eportus *Falmuthenſis* intimis receſſibus copioſiſſimè extrahi certum eſt; verùm an ibi oriatur, an alibi nata vi maris abrumpatur, & illuc deferatur, determinare nequeo; poſterius tamen veriſimilius videtur, quia magnâ copiâ limo arenoſo permixta invenitur, & ejicitur libera & ſoluta. In officinis *Londinenſibus* pro Corallio albo uſurpatur.

Corallium

Corallium album Officinarum oculatum *J. B.*

Truncum hujus ramosum quem inter naturalia sua adservavit *J. Bauhinus Hist. Plant.* Lib. 39. p. 805. describit, cujus descriptionem videsis *Hist. nost.* sub titulo Corallii albi in genere minùs rectè collocatam.

Corallium album maximum muricatum, porosum *Slon. Cat. Jamaic.* Frutex coralloideus *Worm. mus.* p. 232. An Porus magnus *J. B.* Hist. lib. 39. cap. 34? Reliqua Synonyma conjectanea vide apud D. *Sloane* in *Cat. Jamaic.* **White Coral** Anglis *Jamaicæ* incolis.

D. *Sloane*.

E radice seu basi lapidea, lutescente, lapidis **Freestone** nostratibus dicti consistentiâ, *surculos* aliquot emittit, pollicem crassos aut majores, pedem & dimidium altos, coloris è luteo albicantis, ramos huc illuc spargentes, incurvos, alios aliis occurrentes, & velut per anastomoses in unum coeuntes, versùs summitates sensim gracilescentes, & in apices lacteos, cornuum apicibus similes, exeuntes. Apices autem sub aquis albi semper apparent, mollesque sunt, & succum lacteum viscosum continent. Tota planta marinum odorem vehementem spirat. Superficies ejus exterior à radice seu ima parte sursum lineis multis radiata seu striata est, microscopio clarè conspicuis, quas interjacent spatiola vacua seu inania; & per totam longitudinem asperitatibus plurimis seu aculeis muricatis, aut eminentiis parvis, quas in minori specie *Abrotani fœminæ* foliis *Clusius* assimilat, prona superficie convexis, supina concavis, aquæ aliíve substantiæ, pro nutrimento fortasse plantæ, continendæ idoneis obsita. Intra horum tuberculorum cava lineæ multæ seu radiis à centro ad circumferentiam undique ductæ, ut in alijs coraliis, cernuntur. Hæ autem stellatæ seu radiatæ cavitates ad rami medium dum penetrant sensim minuuntur. Quin & Ramus ipse ejusmodi cavitatem ab imo ad summum pertingentem, medullæ vice, obtinet; cujus lateribus substantia lapidea accumbit, poris multis nullo ordine interspersis. Rami etiam inferiores, tractu temporis, poris & tuberculis materiâ lapideâ oppletis & coæquatis, faciem mutant, & consistentiam acquirunt solidam absque poris, ac prorsus lapideam, colorem etiam sublutеum aut virescentem. Inprimis autem notabile est, Coraliorum summitates, si casu aliquo abruptæ fuerint, & in aliorum fastigiis prostratæ aliquandiu jacuerint, consolidari & firmiter uniri inter se, & cum illis quibus incumbunt, ac si glutine aut callo quodam conjunctæ essent.

Fundo maris circa *Jamaicam, Hispaniolam & Cribbeas* insulas, locis vadosis copiosissime innascitur.

Corallium album ramosum *C. B.* album fistulosum *Imp.*

Corallium album fragile, polyschides, ramusculis æqualibus contiguis dumosum *Mus. Oxon. Moris. hist.* P. 3. p. 656.

P. 64. Ad Cap. Secundum de Poris dictis. Pro Speciei decimæ Synon. adde.

Corallium porosum album minus muricatum *Slon. Cat. Jamaic.* Abrotanoides Saxea, *seu* Abrotani fœminæ similis Planta saxea. *Park.* Theat. p. 1302.

Hæc species præcedenti [antepenultimæ] per omnia similis est, nisi quòd minor sit & humilior, ut quæ 6 unicas altitudine non excedat, nec rami aut cauliculi digito minimo crassiores sint, quàm illius tamen numerosiores & densiùs stipati; ima pars radici analoga, aut potiùs caulis vetus, major & longior.

Cum priore circa **Pelican-point**, propè *Portum-Regium* dictam urbem.

Adde,

Corallium porosum album latissimum muricatum. *Slon. Cat. Jamaic.* Lapidi compresso similior videtur quàm Corallio. Frustum illud quod descripsit D. *Sloane* bipedali erat longitudine, ima parte dimidium circiter digitum crassum, 8 digitos latum in latitudinem sensim se expandens ad summum usque ubi duos pedes æquabat, & in plures velut lacinias dividebatur, alias aliis interdum incumbentes. Superficies versùs fastigium valdè aspera erat, parvis muricatis concavis tuberculis undique obsita. Substantia interior solidior, ponderosior, & candidior erat quàm præcedentium. Horum Lithophytωn plures, velut ab eadem radice exeuntes se mutuo amplectuntur, ad modum ferè squamarum radicum bulbosarum aut petalorum rosarum, magis tamen sparsæ *seu* à se mutuò distantes sunt, præsertim latæ eorum summitates, ut libri expansi folia referant. Variis formis crescit, laciniis interdum concavis Infundibuli ferè in modum, aliàs rotundioribus; oris variarum figurarum, plerunque tamen segmentis latis & compressis. D. *Sloane*.

In fundo maris copiosè provenit juxta **Pelican-point** prope **Port-Royal** urbem in Insula *Jamaica*.

Hoc genus Plantæ mihi olim communicatæ sunt Corallii Chinensis nomine: imprimis autem notabile est, quòd percussæ tinniant ferè instar metalli. Hinc Titulus,

Corallii albi species maxima, ramis latissimis ac compressis, duorum ferè pedum altitudine, latitudine trium; si digitis pulsetur, sonum metallicum edens. *Mus. Swammerdam* p. 19.

Porus sive Corallium astroites humilius verrucosum ramis aliàs latis & compressis, aliàs incertæ figuræ *Mus. Ashmol. Moris. hist.* p. 3.

Humilis sed crassus latéque expansus est hic Porus albus, cujus ramuli breves nunc teretem, nunc latam formam affectant, qui obtusè, desinunt; protuberantiis brevibus & acutis, cornua

pullulantia referentibus ſparſim & inordinatè diſpoſitis, donati ſunt: totáque ſuperficies foraminibus ſtellatis creberrimis poríſve obſita eſt.

Millepora arenoſa *Anglica Muſ. Pet.* 271. Prope *Dealam* D. *Cuningham* invenit.

Porus albus cupreſſiformis, ſive P. albus, ramulis capreoli cornua quodammodo referentibus, tuberculis fiſtuloſis densè admodum refertis *Moriſ. hiſt.* P. 3. 657. *Muſ. Aſhmol.* Fruticulus hic dodrantalis, Corallii ſubſtantiâ, ex pollicari craſſitie in ramuſculos craſſiuſculos ac in acutum deſinentes erigitur: ramuli non contigui ſunt: totus rugoſus eſt, tuberculáque ſurſum ſpectant, quà foraminibus ſtellatis & quaſi lamellatis terminantur. D. *Bobart.*

Porus albidus compreſſus, *Frondiporæ* ad inſtar cribriformis *Muſ. Aſhm. Moriſ. hiſt.* P. 3. Elegantiſſimus hic frutex dodrantalis, ſive Corallii ſpecies ex craſſiuſcula, latâque baſi ſtatim in ramuſculos breves diſpertitur; qui ſibi invicem frequenter contigui innaſcuntur; ut luci objectus cribrum ramulis ſuis conjunctis quodammodo referat. Totus tuberculis parvis extantibus crebris exaſperatus eſt, & frequentioribus poris ſeu foraminulis minoribus adornatur. Unuſquiſque ramuſculus in foramen ſtellatum deſinit: corpus verò foraminulis non ſtellatis crebris punctatum eſt. Palmæ unius aut alterius in latitudinem dilatatur, ejúſque craſſitiem cum tuberculis non ſuperat. D. *Bobart.*

P. 66. Cap. Tertium de Muſco marino lapideo ſeu Corallina Offic. *&c.*

Corallium minimum capillaceum *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Subſtantiâ, odore, colore, *&c.* cum Corallinis convenire videtur, multò duntaxat minor eſt, & capillacea ferè tenuitate; at neque quantum diſcernere licuit, nodoſa eſt, nec filum intus habet. Marinum quid olet, & ſub dentibus crepitat. Corallinis erectius eſt ob articulorum defectum, quo ab aliis differt; Corallinæ minimæ capillaceæ inferiùs dicendæ aliàs ſimillima.

In litora maris ejiciebatur prope locum dictum **the Paliſados** non procul ab urbe **Port-Royal** in inſula *Jamaica.*

Corallina major nervo craſſiori fuſiformi, internodia breviora connectente *Slon. Cat. Jamaic.* Corallina fiſtuloſa *Jamaicenſis* candida, cum internodiis breviſſimis, & quaſi filo trajectis, noſtratibus **white-Bead Bandſtring** dicta *Pluknet. Almag.* p. 118.

D. *Sloane.*

Corallinæ noſtræ *Anglicæ ſeu* Officinarum perſimilis eſt major duntaxat, & internodiis multò brevioribus: longior etiam illa, minúſque fragilis, ſalſa & marinum quid olens. Nodi (ſeu potius internodia) nervo intus, fili quo veſtes conſuunt craſſioris magnitudine, trajecti ſunt. Fuci conſiſtentiâ, colore arenaceo, ſubrotundi, nunc plani, interdum criſpi; ut propriè loquendo Corallinæ nihil aliud ſunt quàm incruſtationes, quædam materiæ Corallinæ Fucis accreſcentis.

Eodem cum præcedente in loco.

Corallina nervo tenuiori fragiliorique, internodia longiora connectente *Slon. Cat. Jamaic.* Corallina fiſtuloſa fragilis internodiis prælongis, lævibus, albis, farciminis modo catenatis *Pluk. Phytogr.* T. 26. F. 1.

D. *Sloane.*

Ab eadem radice ſpongioſa, petris in fundo maris accreſcente, plures emittit *coliculos* ramoſos admodùm, Corallinæ Officinarum magnitudine, 2 uncias longos, undequaque ſparſos, è longis internodiis compoſitos, colore albo nitido, fragiles, ſalſos & mare olentes, à Corallina Officinarum differt internodiis longioribus & nervo ſeu filo eâ connectente fragili.

Cum priore: Hanc plantam D. *Sloane* pro Corallina fiſtuloſa fragili poſteriore *J. B.* habet.

Corallina Orientalis major rufeſcens, geniculis compreſſis D. *Petiver.* In ſpecimine mihi communicato ramulorum potiùs apices ſeu ſummitates quàm genicula compreſſa videbantur. Ad divaricationes tantùm caulis & ramulorum geniculata eſt. Hanc D. *Stoneſtreet* communicavit.

Corallina minima capillacea *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Corallinarum omnium quæ mihi hic [in *Jamaica*] occurrebant minima erat, duos circiter digitos longa, ramis & ſurculis numeroſiſſimis diviſa; minime, quantum diſcernere licuit, articulata, lævis plerunque, candida, criſpa; Folia capillo non craſſiora ſaltem, ſi æqualia, mare olentia, & ſub dentibus crepitantia, ut hujus generis reliqua. Articulata nonnunquam cernitur, ſed rariùs.

In litoribus hujus inſulæ, variis in locis, cum aliis Corallinis reperitur.

Corallina capillacea, non geniculata ſpermophoros Muſ. Pet. 282. Plantula eſt uncialis, valde ramoſa, per ſiccitatem alba. D. *Vernon* communicavit.

Coral-

Corallina muſcoſa, ſeu Muſcus marinus tenui capillo ſpermatophoros *Pluk. Phytogr.* Tab. 168. F. 3. Muſcus marinus coralloides ramoſiſſimus polyſpermos *Synopſ. Stirp. Brit.* Vaſcula ſeminalia ſecundùm ramulos creberrima, ſubrotunda.

Common about the Buoy of the Nore, Primam hujus inventionem ſibi vendicat D. *Jacobus Petiver*, qui in litore *ſeu* potiùs ripa aut alveo *Thameſis* fluvii prope **Leigh** oppidulum in *Eſſexia* eam obſervavit, Anno 1691.

Corallina alba, capillacea, non geniculata ramulis tenuiſſimis *Muſ. Pet.* 381. à D. *Charleton* collata.

Ad finem Primæ Sectionis, quæ eſt de Lithophytis, adde,

Lapidis aſtroitidis ſive ſtellaris tertium genus *Boet.* de *Boot.* lib. 2. cap. 146. Fig. B. *La Pierre* Aſtroites undulatus Molinet. p. 224. Lapis fungites, cerebriformis *Hiſt. noſt. Append.* p. 1850. **Brain-ſtones.**

D. *Sloane.*

Caput humanum perſæpe magnitudine ſuperat, hemiſphærica ferè rotunditate, ſulcis ſeu potiùs porcis plurimis undulatis, gyros ſeu anfractus cerebri humani aliquatenus referentibus exaratum, unde & nomen. Porcæ a. à quorum media parte ad latus utrumque ſtriæ extenduntur albæ, ſupra reliquam ſuperficiem elatæ & undarum inſtar, ut diximus flexuoſæ ſunt. Magnitudine porcarum nonnunquam variat hoc genus.

In mari circa *Jamaicam*, *Hiſpaniolam*, & *Caribbæas* dictas Inſulas copioſiſſimè magnitudine & figurâ variantes Lapides Aſtroitides inveniuntur.

Lapidis Aſtroitidis ſive ſtellaris primum genus *Boet. de Boodt.* lib. 2. cap. 146. *Une Pierre etoilée Molinet* p. 221. Aſtroites *Worm. Muſ.* p. 68. **Star-Stones.**

D. *Sloane.*

Colore, conſiſtentiâ, aliiſque accidentibus cum præcedente exactè convenit; Sulcorum duntaxat vice maculas parvas ſeu foraminula obtinet, in quorum cavis ſtriæ à centro ad circumferentiam extenduntur, aſpectu pulcherrimæ.

Cum priore. In *Europa* etiam è terra effoditur variis in locis, quemadmodum Conchæ marinæ.

Lithophyta hæc haud dubiè è ſemine ortum habent: ſiquidem locis illis ubi plurima inveniuntur, hoc eſt, in aquis vadoſis, eorum ſperma, ſi ità loqui liceat, perſæpe vidi, corpus nimirum mucilaginoſum, cryſtalli inſtar pellucidum, ejuſdem cum lapidibus figuræ iiſdemque in ſuperficie maculis inſignitum, ſtriis duntaxat carens; quod ex aquis exemptum calore corrugatur, ſéque in anguſtiores terminos contrahit, & opacum evadit, coloris cinerei aut pallidè lutei, in quo tamen lapidis rudimenta clarè & diſtinctè cernere licet. D. *Sloane.*

Lapides hi è fundo maris ab urinatoribus extrahuntur, non ſolùm ut in calcem excoquantur, ſed ut ædificiis & munimentis, tormentorum ictibus inconcuſſis, extruendis inſerviant.

Pag. 66. Cap. 4. Ad Fungorum lapideorum ſpeciem Primam, ſeu Androſaces *Matth.* adde,

Hæc plantula exſiccata dura eſt; jucundum oculis exhibet Anathema; Si ad flammam candelæ admovetur, ſplendens in incendio, & præ ſulgore viſum quaſi officiente coruſco lumine apparet; nec tamen à flamma abſumitur, licet nimiopere igneſcat. Ex igne remota priſtinum nitorem recuperat; cujus etiamnum experimentum, quoties libet, capere quivis poteſt, cui id fuerit volupe. *Ephemer. German.* Decur. 2. An. 2. Obſerv. 61. p. 120.

Fungus lapideus major undulatus. *Une Morille* Molinet p. 220. Fig. 7.

D. *Sloane.*

Superior hujus pars hemiſphærica ſeu potiùs hemi-elliptica eſt, pugni ferè magnitudine, cavitates ſupina parte amplas, rectas obtinens, digito excipiendo pares, lapidis Aſtroitis undulati ad inſtar, eodémque modo ſtriatas, duntaxat majores. Subtus ſtriatus erat, reliquorum fungorum lapideorum in modum, ſtriis à petiolo velut à centro ad circumferentiam extenſis.

In litoribus circa *Jamaicam* cum aliis ſui generis invenitur.

II. *Plantarum Submarinarum Genus Secundum, conſiſtentiâ ligneâ corneâve, ſive* CORALLINÆ *dictæ.*

Antipathes ſpinoſa, exilis, reticulata arborea, *Indica*, *Boccon. Muſ. Medic.*

Boccon.

Radix hujus plantæ ſaxo alicui adhæreſcit ac ſi cera liquefacta eſſet ligno agglutinata, ad modum aliorum Fucorum & Corallinarum. Ramuli ejus caudæ equinæ ſetis paulò craſſiores ſunt, anfractuoſi & quaſi reticulati, ſiquidem extremitates omnium cùm acutæ ſint, plantæ ſca-

ſcapis occurrentes cum eis conjungantur, ac ſi glutine aliquo corpori oppoſito affixæ eſſent, & labyrinthum quendam efformant, ſeu ſylvam ſpinoſam, aſpectu pulcherrimam. Interdum cùm junior eſt, Aſpalathum Secundum Cæſalp. aut Scorpium ſeu Geniſtam ſpinoſam refert, & colore nigro eſſe videtur, verùm lumini oppoſita ſi aſpiciatur, coloris pallidi ſe eſſe prodit, velut gummi rubeſcens. Ad pedalem altitudinem ſupra terram aſſurgit,& ex Inſula *Amboina* in *Europam* delata eſt.

Corallina fruticoſa humilior & craſſior, ramis quaquaverſum expanſis, ſuperficie tuberculata, *Slon. Cat. Jamaic.* Dubitat & quærit D. *Sloane*, annon hæc planta ſit Corallina rugoſa *Park.* p. 1297? Fruticoſa recta alba punctata, lutea vel purpurea *C. B.* pin. p. 336. Lithophyton marinum *Geſn.* de Fig. lap. p. 11. Reliqua Synonyma vide apud D. *Sloane.* in *Catalogo Plant. Jamaic.*

D. *Sloane.*
Altitudo ei 6 circitēr unciarum erat, à ſolida baſi ſeu principio minimi digiti craſſitudine ramos quaquaverſum extendens, in apices corallinos ſenſim gracileſcentes. Cruſtâ integebatur plerunque albâ, friabili, ſuperficie tuberculata, nummi argentei coronati dicti craſſitudine; meditullium occupante corneâ ſubſtantiâ, nigricante, lentâ, ut in aliis fruticibus Corallinis. Icon Plantæ marinæ Reſedæ facie *Cluſ.* huic ſatis bene convenit. Suſpicabar aliquando hanc ſequentis ſpeciei plantam eſſe nondum adultam.
In litoribus omnibus Inſulæ *Jamaicæ* inter alia maris purgamenta frequentiſſimè invenitur.

Corallina fruticoſa elatior, ramis quaquaverſum expanſis teretibus *Slon. Cat. Jamaic.* Pinus marina nobis viſa in muſeo Courteniano, & in Appendice ad Hiſtoriam p. 1849. breviter deſcripta, **Sea-Feather.** Corallina marina Piniformis *Corteniana Pluk. Almag. Bot.*

D. *Sloane.*
Baſi ſeu ſtylobatæ ligneæ, latæ, duarum aut trium unciarum diametro, ſuper lapidem aliúdve ſtabile corpus in fundo maris jacens expanſæ innititur,unde *caules* exurgunt duos, tres quatuorve pedes alti, lenti, lignoſi, digiti craſſitie, teretes, ramoſi, tenuibus virgulis ſeu foliis undique cincti, 3, 4ve uncias longis, corallinâ ſubſtantiâ, ſubluteâ, purpureâ, aut albicante omnes obducti, foraminulis aut aſperitatibus in ſuperficie extantibus inæquales, corallio albo candicante, aut balanis marinis iis perſæpe adhærentibus.
Rupibus in fundo maris circa *Jamaicam* inſulam adnaſcitur, unde vel tota planta, vel rami ejus laterales fluctuum vi abrupti in litus ejiciuntur, ubi dum jacent, cruſtâ tartareâ alluentibus undis vel penitus nudantur, & frutici foliis orbato ſimilis apparent; vel aliqua in parte, & ſublutei videntur.

Corallina fruticoſa, ramulis & cauliculis compreſſis purpureis elegantiſſimis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*
Altitudine erat circiter pedali, ſubrotunda, lignoſa, lenta, colore nigricante, ramulis frequentibus diviſa, duabus laminis ſubſtantiæ corallinæ, coloris purpurei elegantiſſimi, aliquibus tamen in locis albicantis, incruſtata, ſapore ſubſalſo, odore piſcoſo, ut hujus generis reliquæ laminæ ſeu cruſtæ nummi capitati minoris, **a Teſter** dicti, craſſitudine erant. A latitudine ſemunciali, quam ad imum obtinet, ſurſum verſùs decreſcit, virgis illis plumbeis aliquatenus ſimilis quibus vitriarii quadras ſeu rhombos vitreos pro feneſtrarum clathris diaphanis cingunt & connectunt.
Elegantiſſimam hanc Corallinam in litus arenoſum inſulæ parvæ, *Cayos Hiſpanis* dictæ, propè urbem **Port-Royal** ejectam invenit D. *Sloane.*

Corallina opuntioides, ramulis denſioribus & foliis magis ſinuatis atque corrugatis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*
Cum Scutellaria ſive Opuntia marina *J. B.* in omnibus ferè conveniebat, ut eadem planè planta eſſe videretur. Ramuli duntaxat in hac numeroſiores erant; Folia convexa ſeu ſuperna parte magis corrugata, prona magis concava ſeu ſinuata; nervo è multis filamentis arctè junctis compoſito fili linei in modum, connexa. Folia autem duriora erant, magiſque lapidea, ſub dentibus fragilia, ſapore ſalſo, odore marino.
In omnibus *Jamaicæ* litoribus copioſiſſimè ejectam hanc Corallinam collegit D. *Sloane.*

Fruticulus elegans geniculatus, cirris obſitus *Doodii.*

Palmaris eſt, ramoſus, albus, craſſitie culmum triticeum æquans, ſubſtantiæ Coralloidis, parte inferiore corneus & tenax, ſuperiore eleganter geniculatus, vertebrarum piſciculorum æmulus.
In litore *Dubrenſi* collegit D. *Dare* Pharmacopœus *Londinenſis.*

Corallina

Corallina alba nodoſa *C.B. pin. & prod. Park.*

Caule eſt pedali; *ligno* candido & duro, candido & aſpero cortice tecto; à quo utrinque ſed ſine ordine pediculi trium quatuórve unciarum erecti, flexiles prodeunt, quorum aliqui in alios etiam unciâ minores ſubdividuntur: hos minimum noduli, velut ea duobus ſemicirculis, iiſque ut plurimum pertuſis, compoſiti, uſque ad extremum apicem (30, etiam 40 in uno pediculo obſervare licet) eleganti ſpectaculo, ad antiquarum minimarum aurearum cæterarum ſimilitudinem cingunt. Ex *Barbaria* ad *Maſſiliam* defertur, & apud *Maſſilienſes* plumarum loco ſupra pileos geſtari affirmavit D. *Rumbaumius. C.B.*

Corallina cinerea rugoſa *C.B.* ibid.

Hæc duplex eſt, & utraque, non ſecus quàm ſequens, intus lignum habet ſpadicei coloris, durum, medullâ carens, & cruſtâ obductum. Prima ligno eſt duriore, quod cruſtâ cinereâ aſperâ rugoſâ & tuberoſâ velut cortice veſtitur, quæ friabilis eſt, fortè ex limo marino exſiccato creata: hæc in ramos plures recurvos, & hi in minores, velut tuberculis exaſperatos dividuntur, & in obtuſum rotundiuſculum apicem deſinunt.

Altera cruſtâ magis albicante, minúſque rugoſa obducitur, & in ramos pede longiores, flexiles, & hi in ſtylos pleroſque palmares abſumuntur.

Corallina pallidè flaveſcens lævis *C.B. ibid.* Hæc cruſtâ pallidè flaveſcente, lævi ac friabili obducta eſt, à qua utrinque modò rami, modò ſtyli læves & flexiles prodeunt. An Fruticulus marinus, ramulis longis teretibus, Geniſtam Hiſpanicam æmulantibus D. *Bobart. Moriſ. hiſt.* P. 3. 652?

Corallina marina ſeu Fruticulus marinus lignoſus erectus & elatior, ſetis longis nudis, lobatim diſpoſitis *Moriſ. hiſt.* P. 3. Tamariſco nonnihil ſimilis, duobus ex adverſo ordinibus ramulorum chordas muſicas referentium *Muſ. Oxon.*

Rupibus ſubſtantia quædam fungoſa, ſtriata, ligneæ proxima, partem ferè dimidiam nucis *Cacao* per latitudinem ſectæ referens, adnaſcitur, exinde *caules* 4, plures paucioréſve aſſurgunt, tripedales, nonnihil compreſſi, per longitudinem ſtriati, colore caſtaneo. Ex hiſce binæ ramulorum ſeries, ex adverſo poſitæ, à radice uſque ad ſummitates porrectæ prodeunt: Hi ramuli indiviſi, ſetacei, chordulas muſicas quam proximè referentes, coloris punicei, æquali ferè diſtantia à ſe invicem collocantur.

Fruticulus marinus ceranoides lignoſus humilis nodoſus, in cornua brevia & tenuia, Corallinæ montanæ æmula, creberrimè divaricatus *Moriſ. hiſt.* P. 3. 652. *Muſ. Oxon.* An Coralloides tenuifolia obſequioſa minima *J. B.* vel Fruticoſa marina planta, quibuſdam Conferva lignoſa *Ejuſd?* 758. Fruticulus hic dodrantalis, lignoſus, è caulibus nodoſis in ramuſculos ceranoides denſiſſimè complicatus, & in quamplurima cornua brevia, tenuia & lenta creberrimè ramificatus exit. D. *Bobart.*

Fruticulus marinus aſperiuſculus, ramulis ferulaceis ſpinulis exeuntibus donatus *Moriſ. hiſt.* P. 3. Fruticulus marinus aſperiuſculus, flabelliformis ferulaceus, *Muſ. Oxon.* An Corallina ſetacea, velut ſpinis exaſperata *C.B.* Fruticulus hic elegans in plurimos ramuſculos tenues, lentos, ferulaceos, lignoſos, dodrantales diductus eſt, quorum unuſquiſque ramulum compreſſum efformat, ex plurimis ſurculis tenuibus lateraliter alternatim orientibus, ſpinulis quaſi terminatis compoſitum. Tota planta Ferulæ folium quodammodo refert. Ramuli majores nonnunquam, (rarò tamen,) ſibi invicem hinc inde coeunt & conjunguntur, nigricantes, & alii minores excreſcentes non junguntur. D. *Bobart.*

Frutex marinus flabelliformis, longis capillis ad radicem inſignis *Muſ. Oxon. Moriſ. hiſt.* P. 3. Caudex & ramuli compreſſi potiùs quàm rotundi ſeu teretes, dodrantales, crebriùs ramoſi, qui cruſtaceâ velut tartareâ materiâ obducuntur, quemadmodum & aliæ plurimæ ſubmarinæ plantæ.

Fruticulus marinus erectus cylindraceus. Cauliculus ei pedalis aut dodrantalis, teres, erectus in planta quam nobis deſcribendam benevolè commodavit D. *Sherardus*, ramulis crebris, in alios minores diviſis & ſubdiviſis, donec tandem in capillaria extrema deſinant, undique emiſſis cinctus. Ramuli in æqualem ferè ex omni latere longitudinem excurrunt, adeò ut columnarem figuram efficiant, & incurioſe ſpectanti Equiſetum quoddam repræſentent. Ramuli ab omni caulis latere nullo ordine exeunt. Planta quam deſcribo ſuperiori parte ramulum inſigniorem emiſit, calis ipſius æmulum, & eodem modo ramulis cinctum. Totius plantæ jam ſiccæ color pullus. Corallinæ Species non eſt cùm ſit vallide fragis.

Frutex marinus flabelliformis, cortice verrucoſo obductus *Synopſ. noſt.* 327. Erica marina alba fruteſcens *Muſ. Pet.* 50.

De-

Descriptio Fruticis marini Coralloidis *Clus.* huic plurimùm convenit (inquit D. *Doody*) colore tamen non miniaceus est, sed albidus, & altitudine semipedem vix superat. *Quin idem esse possit, color non obstat, qui in hoc frutice, observante D.* Sloane, *nunc purpureus est, nunc albus, at nec humilitas, quæ fortasse loco debetur.* D. *Cole* in ora marina *Cornubiæ* collegit.

In semipedalem aut majorem altitudinem assurgit, colore albicante, in plurimos ramos & ramulos in latitudinem diffusos, divisus & subdivisus, tuberculis creberrimis obsitos, fragiles & friabiles.

Frutex marinus Coralloides flabelliformis cortice verrucoso obductus D. *Doodij. Synops. Stirp. Brit.*

Descriptio Arbusculæ marinæ coralloidis *Clus.* huic plantæ plurimùm convenit, colore tamen non miniaceus est sed albidus, & altitudine semipedem vix superat. *Quin idem esse possit, color non obstat, qui in hoc frutice, observante D.* Sloane, *nunc purpureus est, nunc albus, at nec humilitas, quæ fortasse loco debetur.*

In litore *Cornubiensi* à D. *Cole Bristoliensi* inventus est.

Erica marina frutescens rutili coloris *Mus. Pet.* 51.

Tubercula quibus hæc scatet elatiora sunt & acutiora quàm in præcedente. D. *Charleton* communicavit.

Coralloides ramosa, è Cap. *Bonæ Spei*, crustâ coccineâ obducta *Mus. Pet.* 383.

Fruticulus, quem siccum nobis communicavit D. *Petiver*, semipedali erat altitudine, in multos ramos divisus, crustâ crassâ purpurascente obductos. Summi ramuli, crustâ nondum obtecti, prætenues erant, colore citrino obscuriore.

Corallium fuscum *Virginianum*, virgulis ramosis *Mus. Pet.* 179.

Pedali aut majori altitudine assurgit, in paucos ramos divisus & subdivisus, tenues, longissimos. Ramuli ad insertionem subrotundos cum caule angulos efficiunt.

Corallium nigrum *Borneocum* ramulis tenuibus *Mus. Pet.* 177.

Planta est minor & ramosior præcedente, ramulis in tenuissima & fere capillacea extrema procurrentibus. Rami cum caule, & surculi cum ramis minùs acutos angulos efficiunt quàm in plerisque aliis plantis.

III. *Plantarum Submarinarum Tertium Genus; Earum scil. quæ consistentiæ mollioris sunt, seu Herbaceæ.*

1. Algæ & Fuci marini graminei.

P. 75. Ad finem Capitis Sexti adde,

Alga nostra vitrariorum ab illa *Lobelii* & *Parkinsoni* specie distincta esse videtur, inquit D. *Doody*, siquidem nostra radices obtinet geniculatas, cùm *Lobeliana* radice squamosa nodosa pingatur, qualem se vidisse in musco *Courteniano* & apud D. *Petiver*, meminit.

Alga marina graminea minor. Potamogiton marinus, in utriculis epiphyllospermos minor D. *Doody*. The lesser Grass-Wrack.

Præcedente seu Alga angustifolia vitrariorum nostra, omnibus suis partibus minor est, & vix pedem alta. D. *Doody* Radicem geniculatam ei attribuit, foliorum inferiorum juxta radicem duo paria, secundùm longitudinem striata, mucronibus obtusis; *caulem* minùs ramosum pedem rarò superantem. In omnibus proximè sequenti similis est, sed multò minor.

In mari *Merseiam* insulam propè *Colcestriam* alluente copiosissimè provenit, observante D. *Dale*.

Alga marina graminea angustifolia seminifera, ramosior. Branched Grass-leaved seeding Sea-Wrack.

Ulnas duas longitudine æquat vel etiam superat, *cauliculo* tenui, compresso, geniculato, & ad genicula foliis cincto, ramoso, ramulis è foliorum sinubus exeuntibus. *Folia* angusta sunt, vix semunciam lata, longitudine interdum semipedali, plerunque breviora. Quæ versùs summos caules sunt, velut pediculo cuidam insident; ima parte à pediculo ad duas trésve uncias intus cava, seu fistulosa supinâ superficie quousque cavitas extenditur in angulum assurgente. Cavitas hæc, velut theca quædam, foliolum alterum, è pediculo enascens & facilè exemptile, intus continet, cui adnascuntur brevissimis pediculis duplici ordine *folliculi* deorsum dependentes, quorum unusquisque *semen* intus continet unicum, teres, oblongum, cæruleo-viride. Cùm semen maturuit, cavitas seu theca modò dicta secundùm angulum per longum dehiscit, singulique folliculi sponte aperiuntur & semen effundunt.

Hanc plantam curiosiùs describere placuit, quoniam à nemine antehac, quantum noverim, hic semina producendi modus, vel in hac, vel in alia quavis specie plantæ marinæ vel descriptus, vel observatus fuerit. Cujus inventi laus *Dalæo* nostro debetur. Quar-

Quartam adhuc seu speciem seu varietatem *Algæ marinæ gramineæ* in insula *Jamaica* observavit D. *Sloane*, quam *Algæ marinæ gramineæ angustissimo folio* nomine exhibet in Catalogo Plantarum *Jamaicensium*.

Culcitræ & pulvinaria hac planta replentur ad tineas necandas, hydropicis etiam & nephriticis conferre creduntur.

Alga gramineo folio triphylla, sarmentis vitis dulci succo sugilibus, an Algæ minimum genus *Cæsalp. Hort. Cath.* Fucus marinus arundinaceus dulcis *Bocc. Mus. pl. rar. Tab. ult.*

Alga juncea seu Juncus marinus, radice alba geniculata **Manati Grass** *Slon. Cat. Jamaic.* Corallina aut potius alga nodosa, vitrariorum æmula, segmentis tubulosis, **The Manitee-Grass** *Jamaicensibus* dicta, *Pluk. Almag.* P. 119. *Slon.*

Junci quædam species esse videbatur, *radice* rotunda, geniculata, exterius albente, è geniculis filamenta alba capillaria, ad nutrimentum attrahendum emittente; unde exsiliunt *Junci* aliquot, pedem longi, virides, pennâ Gallinaceâ minores, dum adhuc humidi sunt teretes ac duri, cum exsiccantur rugosi & nigri.

Copiosè fluctuantem circa Promontorium **Point-Pedro** dictum observavi & collegi. *Manati* Animalis cibus esse existimatur.

Alga marina teretiuscula ramosa, tuberculis plurimis prædicta, fusca & insipida, *Ha-itchai Chinensibus*. Unde fiunt Avium nidi Chinensibus obsonium gratissimum D. *Petiver*. *Hujusmodi nidos in* Italia *sæpius vidimus in museis curiosorum*.

Hujus ramuli in sicca, valde reflexi & contorti sunt, spinulis brevibus undique exasperati, gummi cujusdam colore & consistentia.

2. Fuci subrotundi acaules.

Fucus umbilicus marinus dictus *C. B.* Umbilicus marinus *Imper.* Folijs circinatis ac umbilicatis, aquarum superficiem occupantibus facilè dignoscitur, monente *Imperato*.

Fucus Lichenis facie maritimus *Hist. Oxon. Part.* 3. *Moris. Lichen maritimus Lob. Tab.* 2. *C.B. Clus.* Ad modum præcedentis nascitur, Folia tamen rotunditatem non servant, sed inæqualiter sunt siuata, utplurimùm tamen umbilicata. D. *Bobart*.

Fucus fungis affinis *C. B.* Fucus Fungularis *Imper.* Fuci fungiformes *J. B.* Folio quasi circinato donatur & umbilicato, non sine impressis lineamentis velut in orbem itidem contortis. Adhæret rebus quibus innascitur ea parte quæ in vicem est centri.

Inter plantas siccas à D. *Newton* in *Anglico* litore collectas observavit D. *Dale*.

3. Fuci marini folliculacei, plerunque dichotomi.

P. 70. Ad Cap. Primum add.

Fuci Secundi seu maritimi nodosi speciem per omnia majorem in *Sabrinæ* æstuarii alveo collectam D. *Doodio* communicavit D. *Georgius London*, hortorum Regiorum Pro-præfectus.

Fucus seu Quercus marina, angustiore folio, raro vesiculas habens. D. *Doody*.

Hujus folia & tubercula seminalia graciliora sunt quàm Quercûs marinæ vulgaris.

Quercûs marinæ aliam speciem, superiore humiliorem (quæ tamen vulgarem longitudine æquat) crebris vesiculis & tuberculis seminalibus ferè rotundis dotatam, ad D. *Doody* transmisit D. *Patricius Adair*, in Nosocomio *Chathamensi*, nautis sauciis excipiendis destinato, Medicus Regius, quam ab omnibus descriptis specie distinctam esse suspicatur D. *Doody* prædictus.

Fucus seu Quercus marina latifolia humilis, sine vesiculis *Doodij*.

Latitudine vulgarem Querc. marinam æquat, altitudine autem seu longitudine pedem vix superat, absque vesiculis est quod, unquam observaverim: Seminalia etiam tubercula breviora minoraque sunt D. *Doody*.

Fucus seu Quercus marina, minima, angustifolia *Ejusdem*.

Hæc species perrarò bullas obtinet; summitates autem seminiferas plerunque, ut reliquæ suæ sortis. Palmaris plerunque est longitudinis raro dodrantalis; latitudine quadrantem unciæ haud æquat.

Inter Ostreas doliolis ad nos advectas invenitur.

Fucus marinus spiralis major. **The greater twisted Sea-wrack.**

Hæc species è Genere est Algæ vulgatissimæ *Quercus marina* dictæ, foliis angustioribus, dichotomis, dodrantem aut pedem longa, multóque major ea quæ à D. *Boccone* describitur.

Alga spiralis marina *Luidiana*, Mr. *Lhwyds* **twisted-wrack.** Saxis aquâ immersis innascitur in litore *Monensi* & *Arvoniensi*. A præcedente multùm differt, ut se autopsiâ edoctum affirmat D. *Doody*. Hæc enim unciam saltem lata est, dichotomian non observat, & ad Fucos membranaceos propiùs accedit.

Fucus parvus, teres, dichotomus, paucissimis divisuris, obscurè viridis, & per siccitatem nigricans.

Vix ultra palmarem altitudinem, quantùm viderim, assurgit, exactè teres, glaber, paucissimis divaricationibus, fili emporetici minoris crassitudine, satis firmus & erectus.

In mari circa *Harvicum* portum à D. *Dale* inventus est, nobísque ostensus.

Fucus pumilus dichotomus,segmentis ex una parte gibbosis, ex altera excavatis D. *Doodii.*

Crebrò ramosus carnosus & tenax est, tuberculis seminalibus pro ratione magnitudinis (quæ vix uncias binas æquat) crassioribus & longioribus. Hunc, inquit, acceptum refero D. *Adair* M.D. prope Gosport inventum.

Fucus membranaceus dichotomus gramineus *Ejusdem.*

Per totum ejusdem ferè est latitudinis, quæ Gramen pratense æquat.

Fucus parvus dichotomus, segmentis variis, partim latis planis & compressis, partim capillaceis rotundis, seu Fucus parvus membranaceus ad divaricationem cirrosus *Pluk. Almag. Bob.*

P. 71. Ad speciem tertiam nota.

Hanc speciem à peritissimo Botanico *Tho. Johnsono* M.D. dudum observatam invenio in Descriptione itineris in agrum *Cantinum* Plantarum indagandarum gratiâ suscepti, *Londini* impressi, Anno 1633. circa Margate, sub titulo Quercûs marinæ foliis seratis. D. *Petiver.*

Quercum marinam humilem observavit D. *Doody* sine vesiculis, pedalem, latifoliæ serratæ similem, latitudine autem superantem, ut quæ unciali minor non sit. Margines inæquales sunt, minùs conspicuè serrati.

Seminalia nondum viderat, ideóque an species distincta esset necne temere judicare noluit.

Fucus marinus scruposus albidus, angustior, compressus, extremitatibus quasi abscissis *Moris. hist.* P. 3. p. 646. A D. *Lhwyd* habuimus. Telam lineam aut sericeam texturâ suâ æmulatur, Algæ marinæ platycerotis pilosæ species est foliis angustioribus.

Fucus bullatus fruticescens, caule nudo, foliis rectis compressis bifidis *Moris. hist.* P. 3. Erecto surgit caule, semipedali & altiori, ex cujus summitate in orbem disposita nascuntur *folia*, angusta, compressa, palmaria & sesquipalmaria, in ordinem dichotomum partita, & bullis vesiculisve paucis, hinc indè aspersis donata. In litoribus insulæ *Anglesey* collegit D. *Humfreys* & D. *Bobarto* communicavit.

Fucus marinus humilior & fruticosior, vel Quercus marina erecta ceratophylla, ramosa, vesiculas habens. *Moris. hist.* P. 3. Ad cubiti altitudinem circa litus æquoris excrescit, in cornua plurima & acuta ramificata, quibusdam cooperta vesiculis, quæ compressæ non rumpuntur, ac ventositate plenæ elastica virtute, spongiosæ quasi apparent; nec adeò fungosas radices emittere potest.

In sinu vulgò nuncupato *Udsen-Soright* reperta est à quodam generoso Turcico & D. *Bobarto* communicata.

Fucus palmaris platyphyllus bidigitatus,in vesiculas longas ventricosas conjunctas se terminans. D. *Newton* invenit & communicavit. *Moris. hist. Oxon.* P. 3. 647.

Fucus palmaris angustifolius, ad extrema vesiculis rugosis bifurcatus *Moris. hist.* P. 3. 647. Fucus mar. sive Alga vesicaria minor polyspermos *Pluk. Almag.* Item, Fucus minor, segmentis angustioribus, vesiculis partito & tripartito divisis *Ejusd. ibid.*

Fucus Abrotonoides, vesiculis parvis rotundis ornatus. *Moris. hist.* P. 3. Ex lento & velut lignoso principio in varios cauliculos pedales, hi rursus in alios, ramificatus est, foliolis quamplurimis Abrotani maris tenuitatem obtinentibus, vestitos & terminatos, inter quæ vesiculæ parvæ rotundæ, lentis magnitudine arctè adhærent. D. *Bobarto* communicavit D. *Stevens.*

Fucus fruticescens, foliis ex angustis se sensim ad extrema dilatantibus *Moris. hist.* P. 3. 648. Plurimi lenti surculi, teretes ex eodem pede oriuntur, qui in varias erectas ramificationes se dividunt, & secundùm incrementum compressi & magis compressi sunt; denique in folia tenuia ramusculi singuli terminantur. D. *Bobart.*

Fucus marinus erectus, non ramosus, foliis crassis carnosis, ad extremitatem divisis. *Moris. hist.* P. 3. Grassitiem gerit *Arundinis Indicæ*, subrubicundi coloris. *Radices* habet satis carnosas & insipido succo plenas, uti est & tota planta, quæ cortice spoliata quodam virgato colore albo, ut ferè Viperina pellis apparet. Ad summum eminent folia, numero ferè 12, teretia, crassitudinis ad truncum angustioris, quæ ad extremum paululum ampliantur, ac in 3, 4ve acutos mucrones dividuntur. Ad hominis altitudinem, erecto caule excrescit. D. *Bobart.*

A quibusdam hæc planta inflammati onibus admota est, mirabili cum successu, cùm sit tenuissimæ frigiditatis. A Ceneroso *Turcico* accepta est, quæ in sinu *Udsen-Soright* vulgò nuncupato reperta est.

Fucus marinus gramineus,foliis minoribus majoribus adnatis D. *Newton*, *Moris. hist. Oxon.* P. 3. 648. Pedalis est hæc planta, pallidè virens, quæ caulis loco compressum habet folium gramineum, culmúmque latum, è cujus lateribus alia folia, velut primis adhærentia enata sunt, palmæ longitudinis, & ex horum lateribus alia etiam minora uncialia & semiuncialia excrescunt.

Fucus marinus, vesiculis majoribus, singularibus, per intervalla dipositis *Moris. hist.* P. 3. p. 647. F. maritimus medio caule ad intervalla nodosus, flagellis plurimis è latere confertim prodeuntibus, folliculo bullato terminatis *Pluk. Almag.* Latior est & angustior.

Idem flagellis singularibus, ima parte barbatis, & in summo vesiculis bullatis donatis. An Fucus maritimus foliis tumidis barbatis 5. C. B. p. Quercus maritima barbata *C. B. Prod. Pluk. Almag. Bot.*

D. *Bobart* huc refert Lenticulam marinam sive *Sargazo*, de quo nos inter Fucos non dichotomos inferiùs agemus.

4. Fuci

4. Fuci miſcellanei qui diviſione ſua dichotomiān non obſervant.

P. 73. Ad Cap. quintum nota.

Fucum hunc *anguſtifolium veſiculis longis, ſiliquarum æmulis.* Eandem plantam eſſe exiſtimat D. *Petiver* cum Quercu marina quarta *Dod. Ger. emac.* cujus icon habetur p. 1569. *Siliquæ* quas hæc icon repræſentat, foliis adeò ſimiles ſunt, ut niſi curioſè obſerventur, facilè pro iis intuentem fallant, ſaltem tempore *Dodonæi* fallere potuere, cùm de ſeminibus Fucorum nihildum ſuboluit. Ob eandem rationem C. B. in elaborato illo *Theatri Botanici pinacis* opere p. 365. Fucum maritimum alterum tuberculis pauciſſimis eum appellat. At D. *Doody* præter veſicas ſiliquarum æmulas tubercula ſeminalia huic dari affirmat.

Fucus pumilus, anguſtifolius veſiculis longis ſiliquarum æmulis divaricationibus non diſſimilis, verùm decies minor. D. *Doody*.

Omnibus ſuis partibus decies minor eſt quàm præcedens. *Caules* obtinet bullatos, bullis diaphragmatis non interceptis. Seminalia maximè conſpicua ſunt. Pro Synonym, adde, Fucus folio tenuiſſimè diviſo, ſiliquatus D. *Moyl. Synopſ. ſtirp. Brit.*

Hoc anno [1696.] in mari prope *Harvicum* portum invenit, nobíſque oſtendit D. *Sam. Dale* Fuci ſpeciem noſtro quidem cum ſiliquis longis minorem, non tamen decies, caliculis compreſſis, ramulos creberrimos alternatim emittentibus, qui interdum nihil aliud ſunt quàm pediculi ſingulas geſtantes ſiliquas, aliàs longiùs procurrunt, & plures alternatim vel ſiliquas, vel foliola emittunt. Sunt autem *ſiliquæ* latiuſculæ, compreſſæ, in apicem acutum deſinentes; longiſſimæ unciâ breviores, nonnullæ vix ſemunciales.

Fuci quarti *Dod.* icon hanc ſpeciem perbellè repræſentat, non majorem illam quam nos in Hiſtoria deſcripſimus, quò eum D. *Petiver* retulit, ut ſuperiùs diximus.

Fucus ſive Alga latifolia, chartæ ſimilis, coſtâ carens *C.B.* Item Alga latifolia coriacea *Ejuſd.* Alga *Maderenſis* grandifolia *J. B.* Fucus giganteus ſive Alga lata *Imper.* Admirabili magnitudine creſcit, ſubſtantiâ tenaci & coriaceâ, & loco chartæ eodem utuntur *Maderæ* incolæ.

Fucus ſive Alga intybacea *Park.* Fucus *Linza* dictus, Lactucæ marinæ ſimilis *J. B.* Muſcus Lactucæ marinæ ſimilis 2. *C. B.*

Fucus foliaceus humilis, palmam humanam referens *Moriſ. hiſt.* P. 3. pag. 646. Mollis & herbaceæ ſubſtantiæ, viridíſque coloris eſt, palmarem altitudinem non ſuperans, ad radicem anguſtus in latum ſe dilatans, ac in 3 aut 4, interdum 5 digitos humanæ palmæ ad inſtar diviſus terminatur. Ex inſula *Angleſeia* habuimus. D. *Bobart.*

Fucus membranaceus rubens, foliolis latiuſculis, ad extremitates dentatis *Moriſ. hiſt.* P. 3. ubi iconem vide. An Muſcus foliis latiuſculis ambitu dentatis *C.B*?

Fucus ſive Alga membranacea candida, ſegmentis plurimnm laciniatis *Pluk. Almag. Moriſ. Hiſt. Oxon.* P. 3. p. 646.

Fucus humilis membranaceus acaulos, elegantiſſimus, ruber, capillis longis fimbriatus *Moriſ. hiſt. Oxon.* P. 3. p. 646.

Fucus foliis latis ſubrotundis, circa margines ſinuatis, pediculis longis inſidentibus

Folia Nymphææ aut potiùs Calthæ paluſtris figurâ ſuâ referunt, duas treſve uncias lata, circa margines ſinuata, & velut, circumroſa per maturitatem è luteo-rubente albicantia, pediculis è radice craſſiuſcula exeuntibus inſident ſeſcunciam aut duas uncias longis. Nullam præter hunc novimus plantam marinam, quæ hujuſmodi folia obtinet; ſi modo hæc marina ſit. Siccam à D. *Boccone* collectam D. *Sherard* contulit.

Fucus folio membranaceo purpureo, Lapathi ſanguinei figura & magnitudine.

In *Jerſeiæ* inſulæ litoribus à D. *Sherard* inventus eſt: in *Hibernia* etiam collectum eidem oſtendit D. *Moulins.* Quin & in *Cornubiæ* litoribus marinis obſervavit & collegit D. *Moyle.*

Fucus membranaceus polyphyllos major D. *Doody.*

Huic folia modò rubra, modò alba, longitudine dodrantali, vel pedali, latitudine unciali aut majore, aliquando bifurca: ex uno communi pediculo, vel etiam margine alicujus folii plura pullulant, pedunculo breviſſimo & tenui affixa. A D. *Patricio Adaire* accepit D. *Doody.*

Fucus membranaceus rubens anguſtifolius, marginibus ligulis armatis *Ejuſdem.*

Latitudo ei ſemuncialis, longitudo duarum vel trium unciarum, raro diviſus; folia tamen ſecundaria lateraliter protrudit. Margines ligulis ſeu ſpinulis innoxiis denſè obſiti ſunt. Hiberni cum *Duleſh* communiter eſitant, ad quem proximè accedit. Inter oſtreas *Londini* non raro invenitur.

Fucus membranaceus ceranoides *C.B. Duleſh ſeu Delisk* Hibernis, *Dils* Scotis, *Dulſe* Northumbris; cognata non tamen prorſus eadem planta eſſe videtur cum *Fuco membranaceo purpureo*. *Folia* longiora latioráque ſunt, nec dichotomiam obſervant. Poſt exſiccationem aquæ iterum infuſus ſatis validum Violæ odorem ſpirat. Hinc conjectabar *Hibernos*, (apud quos copioſè invenitur hoc genus, quíque ſtudioſè exſiccatum & convolutum in ore aſſiduè habent & maſticant) ſalis *Alkali* momentum in ejus exſiccatione adjicere. Hoc enim (obſervante *Imperato*) Fuco tinctorio additum colorem pariter odorémque Violæ producit. Verùm à D. *Doody* certior factus ſum, *Hibernos* Fucum hunc per ſe abſque additione Salis Alkali eſitare. Idem mihi poſtea confirmavit eruditiſſimus Vir D. *Nathanael Wood*, Medicinæ Doctor *Hibernus*, literis ad me datis *Menſe Aug.* 1696. additque *Hibernos* rupibus avulſum & ſuper gramina extenſum in Sole ſiccare, abſque ulla ſalis *Alkali*

aliúsve alicujus rei additione; penitus exsiccatum usui idoneum esse, & in reti aut sacculo suspensum ad septennium & ultra servari posse incorruptum. Omni tempore cum alia esculenta non suppetunt comedi, sed præcipuè matutino. Adversùs scorbutum & lumbricos ventris valere, & ad halitum oris emendandum prodesse.

Fucus marinus ceranoides, cornu cervi divisurâ, globulis verrucosis signatus *Moris. hist.* P. 3. *Folia* habet pyramidaliter rotunda, sed aliqualiter compressa, & quibusdam insignita globulis, in quorum medio punctum apparet. In extremitate inferioris trunci adest convexitas mollis, ad instar Fungi materiæ, ac infra minutissimæ serpunt radices, quales in aliis plantis submarinis observantur. Ad hominis altitudinem excrescit, & in mucronata cornua cervi æmula terminatur.

A prædicto Generoso Turcico, accepta est hæc planta qui in sinu *Udsen-Soright* vulgò dicto eam reperit. D. *Bobart.*

Fucus parvus aphyllos, ramosus, subflavus, ramulis chordas musicas majores referentibus *Moris. hist.* P. 3. Icon Quercus marinæ Theophrasti Clusii *Park.* p. 1298. huic nostræ plantæ obtusis suis terminationibus bene respondet.

Fucus parvus aphyllos in orbem expansus, in tenuiora flagella ramulósve divaricatus *Moris. hist.* P. 3. 648. Hæc species ex oris *Barbadiensibus* allata Coralloidi lentæ fœniculaceæ *J. B.* 797. satis convenit, qui ex variis coloribus tinctam esse refert, nostra verò subviridis est. D. *Bobart,*

Fucus aphyllos, in tenuissimacapillamenta divisus, per siccitatem è flavo albicans. Semipedali est altitudine in ramulos tenuissimos nullo ordine divisus. Ramuli & filamenta cum se mutuo attingunt brevi velut conglutinantur & coalescunt. Quod quamvis aliis plantis submarinis commune est, huic tamen præcipuè & præ allis convenit Altiudo semipedalis.

Collegit D. *Boccone*, impertivit D. *Sherard.*

Fucus teres, rubens, ramosissimus Doodii.

Caulis fili emporetici crassitudine est, qui divisus & subdivisus in capillaceos ramulos tandem desinit, & palmarem vel dodrantalem altitudinem assequitur.

Fucus teres, tenuissimè divisus Ejusdem.

Caulis teres ad pedem extenditur, fili emporetici majoris crassitudine, è quo undique ramulos emittit, crebris divisionibus in capillaceas tandem extremitates desinentes.

Pinus maritima, sive Fucus teres, cujus ramuli setis sursum tendentibus sunt obsiti Doodii.

Dodrantalis est, ramosus, setis semuncialibus, versùs unam partem, sursum scil. tendentibus; ex omni parte teres, tenax, per siccitatem nigricans.

Fucus Coralloides erectus Ejusd. ad Secundum Genus potiùs referendus.

Palmaris est, erectus, albidus, corneus & tenax. Ramuli crassitiem fili minoris æquant, hinc indè nullo ordine siti, ejusdem substantiæ & fermè crassitudinis cum cauliculis.

Fucus minimus hirsutus, fibrillis herbaceis similis Ejusd.

Ad uncias duas assurgit, parùm ramosus, hirsutus. Inter ostreas frequenter invenitur.

Fucus confervoides lendiginosus, seu Cuscuta marina Ejusd.

Capillaceus est & ramosus, crebris nodulis lendium figurâ interstinctus. Fucos majores implicat ad instar Cuscutæ.

Fucus trichoides nostras, aurei coloris, ramulorum apicibus furcatis Pluk. Phytogr. T. 184. F. 2.

D. *Petiver* ab ora maritima acceptum D. *Plukenet* communicavit. An Coralloides obsequiosa tenuifolia minima *J. B*? variat foliis argenteis.

Fucus minimus capillaceus ramosissimus, per siccitatem albicans; an ad Muscos referendus?

Inter ostreas à D. *Tancredo Robinson* inventus.

Fucus *Indicus* teres, setam piscatoriam referens, longissimus *Pluk. Phyt.* T. 184. F. 4. Gramen (fortè) sparteum, setas equinas referens, ex quibus *Javanenses* tapetia texunt *C. B.* prod. 11. cujus fortè mentio fit in *clus. Cur. post.* sub Herba Sparto *Hispanico* non absimili ut sentit idem *Bauhinus* ubi supra: Item *Toncon* herba apud *Brasilianos*, quâ ad piscandum utuntur. *Lerii Descript. Brasil.* Spinas in hamorum modum componunt, lineámque herbâ illâ conficiunt.

Fucus seu Alga membanacea, purpurea ex uno puncto multifolia, costâ carens *Ejusd. ibid.* An Fucus membranaceus rubens angustifolius, marginibus ligulis armatis *Doodii* supra descriptus?

Fucus membranaceus ceranoides, pennatus, rubens, elegantissimus, ex *Groenlandia Pluk. Mantiss.*

Fucus *Dealensis*, Pedicularis rubræ foliis. *Mus. Petiver*, D. *Dandridgè*, & D. *Bonivert* elegantem hunc Fucum circa *Deal* oppidum invenerunt in marinis. Parvus est, duas uncias altus, valde ramosus, foliolis utrinque dentatis. D. *Joannes Lufkin* Pharmacopœus *Colcestrensis* circa *Harvicum* portum in *Essexia.*

Fucus *Dealensis* fistulosus. Laryngi simils, *Mus. Petiver.* ibidem inventus à D. *Hugone Jones* & D. *Jacobo Cuningham* Chirurgo.

Fucus seu Alga lenta capillacea, pallida, flagellis ramosis, chordas musicas minores referentibus *Moris. hist.* P. 3. 649. Diversa esse videtur ab Alga exigua dichotoma arenacei coloris nostra.

Fucus marinus nigricans, longus, foliosus D. *Vernon.*

Præcipue notabilia sunt foliola, rariùs exorientia, unciam propemodum longa, vix ¼ tam unciæ lata, à pediculo sensim dilatata, & in obtusum mucronem desinentia. Summi ramuli dilatantur adnascentibus alis membranaceis.

In

In litora ejectum in ora *Essexiæ* maritima observavit D. *Vernon.*

Fucus marinus parvus, teretifolius, ramosus, Olivæ conditæ colore D. *Vernon.* In mari circa *Camalodunum* in Essexia.

Fucus purpurascens parvus, caule & ramulis seu foliolis teretibus.

Ramuli & folia crebra è caule exeunt nullo ordine, & angulos rotundiusculos cum caule efficiunt: in nonnullis plantis tuberculis crebris velut verrucosa sunt.

Fucus purpureus humilis, tenuiter divisus, geniculatus D. *Stevens, Moris. Hist. Oxon. Part.* 3. ubi iconem vide, Tab. 8.

Fucus purpureus, tenuiter divisus, non geniculatus *Ejusdem* D. *Stevens, Moris. hist. Oxon.* P. 3. p. 646.

Fucus spongiosus, teres, viridis, elatior, minúsque ramosus D. *Stevens.* Ad binorum cubitorum altitudinem spongiosis suis teretibus foliolis angustis, in ramusculos paucos diductis assurgit *Moris. hist.* P. 3. 647.

Fucus teretifolius humilis fistulosus D. *Stevens, Moris. hist.* P. 3. An Fucus cavus *C. B. J. B*? Plurimi surculi ex radice vel primo exortu proveniunt, biunciales & triunciales, in rosam expansi, tenues, indivisi & fistulosi.

Fucus ceranoides, ramosus, tenuissimè divisus D. *Doodii.*

Palmaris est, corneus, tenax, albus, per siccitatem rigidus & ubique ejusdem ferè crassitudinis, quæ filum parvum superat.

Fucus fistulosus nudus, setas erinaceas referens *Pluk. Almag. Bot.*

Fucus parvus, ramulis brevioribus, capillaceis, regularibus D. *Doodii.*

Inter herbas siccas D. *Newton* hunc primùm conspexit; nuper eundem impertivit D. *Moyle* ab Occidentalibus Angliæ allatum.

Fucus herbaceus, cavus, fluitans, ramosus *Ejusdem.*

Calami Anserini ferè crassitudine est; forsan Confervæ vel Lichenis marini potiùs species habenda.

Fucus parvus, plurimis ab eadem radice cauliculis, segmentis teretibus, in summo apice bifidis vel trifidis. *Pluk. Almag. Bot.*

Fucum pede longiorem à D. *Adaire* accepit D. *Doody*, Fuco *folio singulari longissimo, lato, in medio rugoso* per omnia similem, crassitudine excepta, quâ Lactucam marinam non excedebat. Cui similem in litore insulæ *Shepey* se observâsse meminit.

Fucus Fœniculaceus, seu Coralloides lenta fœniculacea, cauliculis longioribus, gracilioribus & densioribus, *Slon. Cat. Jamaic.*

Slon.

Radix huic lata, lapidem cui in fundo maris adnascitur velut crusta quædam obducens; è qua *caules* aliquot emergunt, duas trésve uncias longi, in ramulos varios divisi, teretes, glabros, Fœniculaceis nonnihil similes, in surculos tenuissimos desinentes, odore marino valido, purpureo, albicante aut flavescente colore; Coralloidi lentæ, Fœniculaceæ *J. B.* similis, nisi quod cauliculi numerosiores sint, graciliores, minùs crispi, & ramosi.

Supra scopulos aquâ marinâ opertos propè **Passage-Fort** copiosè crescentem invenit D. *Sloane.*

Fucus Fœniculaceus seuo Corallides lenta Fœniculacea minor Slon. Cat. Jamaic.

Slon.

Rupibus & petris aquâ marinâ opertis valdè firmiter filamentis pluribus emissis se affigit; Hinc exsurgunt *cauliculi* aliquot prætenues, teretiusculi, pellucidi, incurvi, pallide lutei, in tenuiora & ferè capillaria segmenta divisi, unciam longitudine non multum superantes, lenti, sub dentibus non cripetantes, crusta albicante, sed rariùs obtecti, mare validè olentes; *Coralloiden lentam Fœniculaceam J. B.* exactè refert, nisi quòd partibus omnibus minor sit.

Fucus Fœniculaceus minimus Slon. Cat. Jamaic.

Slon.

Unciam circiter circumferentiâ æquabat, è plurimis cauliculis, purpurei coloris, teretibus, Fœniculaceis similibus, eundemque divisionis modum in foliolis observantibus, compositus: unde Fucis his subjungendum duxi, non muscis annumerandum, quamvis adeò parvus sit, ut ad partes ejus contemplandas & discernendas microscopio opus sit.

Inter alia maris recrementa frequenter ejectum collegi.

Fucus marinus ferulaceus, in longiora capillamenta ramificatus *Moris. hist.* P. 3. 649. Fucus folliculaceus, foliis Fœniculi longioribus *C. B.*

Fucus marinus ferulaceus, in breviora capillamenta divisus *Moris. hist.* P. 3. foliis Fœniculi brevioribus *C. B.*

Fucus Fœniculaceus fuscus seu nigricans ex Insula *Cypro Mus. Pet.* 219. In segmenta adeò tenuia, capillacea, brevia, densa & valde implexa divisus est, ut Muscum potiùs quàm Fucum repræsentet, A D. *Jacobo Keil*, Chirurgo collectus est.

Fucus

Fucus minimus denticulatus triangularis Slon. Cat. Jamaic.
Slon.
A lata basi, seu principio *cauliculus* assurgit lignosus, lentus, purpureo lutescenti colore tinctus, teretiusculus, 2, 3ve uncias altus, in multos ramos divisus, substantiâ corallinâ albâ plerunque incrustatos; crebris & profundis incisuris seu denticellis spinulisve innoxiis triplici ordine serrato, secundùm acies, sc. seu angulos, quos ternos habent; mare plurimùm olentes, sub dentibus minimè scruposus.
In litora maris à fluctibus marinis frequenter ejiciebatur.

Fucus marinus Coralloides minor, fungosus, albidus, teres, segmentis in summitate planis Slon. Cat. Jam.
Slon.
Ab eodem principio 3, 4ve oriuntur *Caules*, sescunciam circiter alti, Corallinæ *Offic.* majores, albi, fungosi nec sub dentibus crepitantes, in plures ramulos & surculos undequaque divisi, summitatibus compressis, planis & valdè tenuibus, coloris albicantis, cùm inferiùs teretiusculi sint, odore omnes marino. In litora maris à fluctibus frequenter ejiciebatur circa Insulam *Jamaicam.*

Fucus minor, segmentis angustioribus, vesiculis in summitate bipartitò & tripartitò divisis. Fucus *seu* Alga vesicaria minor polyspermos *Pluk. Almag. Bot.* Fucus maritimus vel Quercus maritima foliorum extremis tumidis, quam aliqui glandiferam vocant *C. B.* 365.
In litore ad æstuarium *Sabrinianum*, inter alia maris rejectamenta invenit D. *Plukenet.*
Fucus membranaceus ceranoides ramosus, per siccitatem obsoletè virescens *Pluk. Almag. Bot.*
Fucus membranaceus ceranoides, albidus ramulorum apicibas stellatis *Ejusd. ibid.*
Fucus marinus, vesiculas habens membranis extantibus alatas *Slon. Catal. Jamaic.*

Slon.
Caulis huic teretiusculus, fuscus, lentus, tortuosus, 9 circiter digitos altus, plurimis surculis incurvis ramosus, vesiculis vacuis seu aere tantùm repletis, crebris, bullatus. Vesiculæ ipsæ subrotundæ sunt aut potiùs triangulæ, membranâ foliaceâ, extante, circulari, in vertice cinctæ, sub qua aliæ tres extant ejusmodi alæ, formam triangularem aut infundibuli pyramidalis vesiculis conferentes; suntque obscurè fuscæ aut subnigræ, postquam exsiccatæ fuerint glutinum referentes, marini odoris validi, & saporis salsi, velut alii Fuci. Per totam superficiem protuberantiæ aliquot parvæ rotundæ disseminantur; q. an semina *seu* vascula seminalia.
Locus. Rupibus ferè omnibus maris *Jamaicensis* innascentem observavit D. *Sloane.*
Fucus teres, villis quaquaversum obsitus D. *Doody.* Teretifolius spongiosus pilosissimus D. *Harrison Synops. stirp. Brit. nostræ.*
Hic spongiosæ substantiæ non est, sed carnosæ, & externè solummodo villis circumcirca obsitus, qui facilè deterguntur. D. *Moyle* hunc misit.
Fucus spongiosus ramosus compressus, marginibus pilosissimis *Ejusdem* D. *Harrison.* A D. *Tancr. Robinson* amico nostro charissimo observatus in ora maritima Angliæ.

Fucus flavicans, teretifolius, mediæ magnitudinis, à D. *Vernon* observatus.

P. 72. ad finem Capitis III. adde, pro Specie Tertia.

2. *Lenticula marina foliis latis, brevibus, serratis* Slon. Cat. Jamaic.

Cum præcedente per omnia convenit, nisi quòd folia dimidio breviora sint, duplo latiora, (ut quæ 3 circiter quartas partes digiti longa, unam lata) serrata, & vesiculis pariter bullata, tenuia admodum & pellucida.
In litora marina *Jamaicæ* frequenter ejectam observavit D. *Sloane.*
Notissimum est hoc Fuci genus, *Sargazo* dictum, omnibus qui *Indias Occidentales* adnavigant: eâ etenim copiâ in mari fluitat, ut cursus navium retardet, de quo consulendi sunt qui Navigationum suarum in novum orbem Diaria seu Ephemeridas conscripserunt.

4. *Lenticula marina foliis latis brevissimisque* Slon. Cat. Jamaic.

Præcedentibus duabus cætera similis, differt foliis numerosioribus, creberrimis, brevioribus; quàm proximè præcedentis tantillo angustioribus, plerunque non serratis, colore fusco obscuriore, vesiculis minoribus & subrotundis, bullatis.
Rupibus aquâ marinâ submersis copiosè innascitur, unde fluctibus abrupta in litus ejicitur.

P. 74. Ad Tertiæ Speciei, i. e. Fuci alati seu phasganoidis *C. B.* usum adde.

Non hujus tantùm sed & reliquarum Fuci phasganoidis specierum caules, foliis membranaceis nudati in Septentrionalibus *Hiberniæ* comeduntur, ubi *Tangle* vulgò nominantur, & à

à pauperioribus avidè expetuntur, qui in maximis æstuum recessibus, arenis longè latéque nudatis, magno numero ad mare concurrunt, eósque colligunt & manducant, ut & cochleas marinas, pectunculos, anguillulas & pisciculos quosdam maculosos sub Fucis & Algis ibidem nascentibus plerunque latitantes; in annonæ præsertim caritate, cùm alia edulia desunt, spe rarò frustrata. Cæterum *Tangle* recentem colligere oportet, non æstu maris ejecta, quóque juniore est eò melior, tenerior & sapidior habetur: quinetiam recens avulsa comedenda est, non exsiccata *Delisk* in modum. Communicavit D. *Sloane.*

Cùm voces *Tangle* & *Delisk* seu *Duls* Hibernis & Scotis Septentrionalibus communes sint, aliæque multæ, utrumque populum unam initio gentem fuisse constat.

Fucos omnes supradictos specie revera differre non ausim fidenter asseverare, cùm ipse omnes non viderim; & in nonnullis notæ, quæ Nomini Generico in titulis adjiciuntur, accidentalem potiùs varietatem quam differentiam specificam (ut vocant) arguere videantur. Hujusmodi sunt *Fuci membranacei purpurei,* quorum & ipse plures observavi varietates, quas specie differre non existimo.

Verùm peritis Botanicis qui eas viderunt diversas affirmantibus potiùs assentiendum quàm mihi, qui nunquam viderim, easdem suspicanti.

P. 75. Ad Quintam Cap. Sexti Speciem adde,

Hanc plantam D. *Boccone Musei Phys.* p. 207. pro Filo maritimo *Germanico C. B. prod.* habet. Verùm color non convenit, qui huic neque vegetanti, neque siccæ (quod observavi) unquam nigricat, neque fila inter se complicata sunt.

4. *Musci marini, Lichenes, & Fungis similes plantæ,* &c.

Muscos voco plantulas parvas marinas, steriles quantum hactenus observatum fuit.

Muscus marinus tenui capillo spermophoros seu Corallina muscosa *Petiverii.* Vide inter Corallinas.

Corallina fistulosa flexilis, sive Corallina geniculata mollis *Americana* segmentis latis & compressis *Pluk. Phyt.* T. 168. F. 4.

Muscus *Islandicus* ruber pennatus, foliis mirè serratis *Mus. Pet.* 275. Plantula est pulcherrima, valde ramosa, ramulis foliolis tenuissimis utrinque obsitis, & velut pectinatis, ut, in musco terrestri fili ciformi eventriculo Aselli piscis exemptus est à D. *Evans* Chirurgo in ora maritima *Islandiæ.*

Muscus coralloides setaceus non ramosus Doodii.

Tabulis navium adnascentem vidit. Musco marino Equisetiformi non ramoso seu Vigesimo, p. 79. Synopseos nostræ similis est, verùm non geniculatus, sed alternatim denticulatus.

Muscus coralloides pumilus, denticellis bijugis Doodii.

Fucis frequenter adnascitur, minùs ramosus, unciam longitudine non superans.

Muscus coralloides pumilus ramosus Ejusdem. Fucis variis adhæret. M. mar. capillaris brevior aliis adhærens albus & niger *Moris. hist.* P. 3.

Corallina elatior ramosissima mollis Ejusdem.

Palmaris est vel dodrantalis, in plurimos ramos divisa, quos ramuli regulares, folia minutissimè in cisa imitantes, circundant.

Muscus Coralloides, mollis, elatior, ramosissimus Ejusdem.

Modo crescendi priorem æmulatur: ramuli tamen seu cirri non geniculati, sed obliquè denticulati conspiciuntur.

Corallina viridis, tenuissima & ramosissima, mollis Ejusdem. **Common at Shepey Island.**

Muscus marinus Gossipio similis *C. B.* Differre videtur à Filo nostro maritimo Anglico.

Muscus ruberrimus marinus *Mentz.*

Muscus marinus niger capillaceus ramosissimus Ejusdem. Muscus coralloides multifido capillaceo folio, Palmites pelagica nigra *Pluk. Phytogr.* P. 47. F. 10. Muscus capillaceus multifidus niger *C. B.*

Corallinæ affini seu Musco marino tenui capillo *J. B.* crescendi modo adamussim quadrat, minimè tamen scrupolsus est, & colore nigerrimo. In litoribus *Anglicis* inter alia maris rejectamenta invenitur.

Lichen marinus tenuissimus Ejusdem. Circa insulam *Shepey* copisimne.

Muscus marinus non ramosus, setis minimis vix conspicuis obsitus. Biuncialis est, nec geniculatus, nec dentatus, setæ porcinæ crassitudine.

Muscus marinus plumiformis, ramulis & foliis densissimis, capillaceis *Slon. Cat. Jamaic.*

Slon.

E basi lata, lapidibus aliisve solidis in fundo maris jacentibus adhærente, ad triuncialem circiter altitudinem assurgebat, in multos ramos divisus eósque in surculos & pinnas subdivisos, brevibus teretibus foliolis, pilis vix crassioribus è lateribus cauliculi seu mediæ costæ oppositis erumpentibus, glutini seu obscurè cœrulei coloris, minimè scrupolsis, ut plumas exactè referrent; densius autem ramosi erant, & virgulis obsiti, hujus Musci cauliculi, quàm cujusvis Abietis marinæ dictæ speciei quam mihi hactenus videre contigit.

In

In Insulæ *Maderæ* litus prope locum *Funchall* dictum ejectam hanc plantam inveni.

P. 81. Ad Cap. De Spongia.

Spongia Fungis proxima est, crassa, substantiâ molli & velut lanosâ, foraminulenta, vi elastica prædita, quæ aquam aliúmve quem liquorem facilè combibit & retinet.

Spongia marina maxima fistulosa muricata *Pluk. Phyt.* T. 112. F. 4. An Spongia ramosa fistulosa *C. B.* D. *Doody* communicavit.

Spongia ramosa fistulosa *Veneta Park.* Fucus marinus noster similis medullæ panis *Antonii Donati.* Inter alia maris purgamenta, ad pagum *Borth* in agro *Ceretecensi* invenit D. *Lhwyd.*

Spongia fluvicatilis ramosa fragilis D. *Bobart.* Fluviatilis anfractuosa, fragilis, ramosissima nostras *Pluk. Phyt.* T. 112. F. 3. In fluvio *Thamesi* juxta **Swithens-Wiers** invenit D. *Bobart.*

Spongiæ ramosæ varietas Boccon. Tab. 50.

Spongia Novi Orbis texturâ laxâ, cincinnatâ, cylindri cavi figurâ ligneas virgas circumcingens *Pluk. Almag. Bot.* A D. *Woodward* habuit.

Spongia dura seu spuria major, alba, fistulosa, fibris crassioribus *Slon. Cat. Jamaic.* Quam descripsit 5 dig. longa erat, brachii crassitudine, intus concava, plana nonnihil & compressa, è filamentis composita, Alcyonii duri, &c. persimilibus, sed fortioribus lignosioribúsque, colore pallidiore, foraminibus majoribus pertusa. An ejus varietas sit, an planta specie diversa mihi non certò constat, diversam tamen esse existimo.

Spongia dura seu spuria ramosa altissima *Slon. Cat. Jamaic.* In vadis limosis juxta **Pelican-Point** propè **Port-Royal** urbem copiosè provenit inter corallia, unde particulæ à fluctibus abruptæ frequenter in litus vicinum ejiciuntur.

Alcyonio monstroso Clusii simillima videbatur, minor duntaxat, altior & ramosior erat, durior etiam, nec intus concava, in acumen desinens, exteriore superficie materiâ sublutea lapideâ aut ligneâ obductâ.

Spongia dura seu spuria, superficie apicibus acutis extantibus asperata, intus cavernosa *Ejusdem.* An Spongia hircina Imperati? Cum aliis recrementis marinis in litus frequenter ejicitur circa *Jamaicam* insulam.

Texturâ suâ ad Spongias quamproxime accedit, durior tamen est; pugni magnitudine, lata plerunque & compressa, cavitatibus intus amplioribus quàm ut pollicem capiant, variarum figurarum, innumeris præterea foraminulis rotundis omni sui parte pertusa. Colore est quàm Spongia albidiore, superficie pluribus asperitatibus acuminatis, acicularum capitulis majoribus, reliquæ substantiæ similibus & concoloribus, nec intus cavis scabra.

Spongia minor & mollior, medullæ panis similis, fibris tenuissimis *Slonii.* Dubitat an sit Alcyonium Dioscorid. quartum, an quintum *Imperati.* An Fucus maximus noster medullæ panis similis *Antonii Donati?* i. e. Spongia ramosa fistulosa *Veneta Park.* p. 1305. de quo supra.

Textura sua ad Spongiam accedit, multò duntaxat tenuior est, teretiuscula & ramosa, alicubi gracilis, alibi crassior, ubi tubercula foraminibus rotundis excavata eminent. Color Spongiæ: fibræ quàm in aliis quibuscunque hujus generis tenuiores.

Spongia digitata fruticosa maxima Sicula *Boccon. Muf. Medic.*

Species isthæc plus pedem alta est, ramis pollicem crassis, oculatis aut foraminosis, circa *Drepanum Siciliæ* inventa.

Spongia ramosa coniformis *Boccon.* Tab. 40.

Spongia villosa D. *Grew Mus. Soc. Reg.* An Spongia speciosa, fibris tenuissimis è *Smyrna Mus. Pet.* 479. A D. *Gulielmo Clerk* chirurgo allatus est. Rarior est aliis Spongiæ speciebus & fibrillis tenuissimis rigidiusculis, tamen nec adeò mollibus.

Pila marina subrotunda, compressa, mollis D. *Sloane Cat. Jamaic.*

In litora *Jamaicæ* insulæ aut *Maderæ* ejectam reperit D. *Sloane.*

P. 81. & 82.

Speciem Quintam seu Alcyonium monstrosum *Clus.* & Sextam, seu Alcyonium Chirothecæ facie *ejusdem,* unam & eandem plantam facit D. *Sloane,* cui titulum inscribit, *Spongia dura seu spuria maxima ramosa, fistulosa.*

P. 83. Ad Octavam Alcyonii speciem seu. Bursam marinam *C. B.* adde,

Hanc speciem invenit D. *Williams* ad litus *Angliæ* cùm Algas indagaret: ut à D. *Petiver* certior factus sum.

Plantarum imperfectarum Genus Secundum, seu F U N G I.

Horum nota Generica esto, *Flore & Fructu carere.*

Non me latet Fungorum unam vel alteram speciem creditam, ut v. g. *Fungos calyciformes seminiferos,* fertilem seu frugiferam esse.

Verùm cùm in reliquis quæ Fungi definitionem complent, cum Fungis conveniant, nota autem certissima, convenientiæ genericæ, (ut alibi diximus) sit, plures partes & accidentia habere communia, ad Fungos nihilominus referendæ sunt. Siquis tamen ob hanc notam ad *Muscos* referre maluerit has species, cum eo non contendam. Cæte-

Cæterùm Fungum in *Historia Plant.* & *Synopsi Methodica* stirpium *Britannicarum* hoc modo negativè descripsi.

Fungus nihil fere habet commune cum Plantis perfectioribus: nec enim color ei herbaceus, nec textura analoga, nec consistentia similis, nec *Folium* proprie dictum, neque *Flos* ullus, *Seménve*, quòd hactenus certò constat. Brevissimo temporis spatio plerique oriuntur, & brevis pariter ævi sunt.

Nec color ei herbaceus] Objicit D. *Sherard*, observâsse se species nonnullas capitulo viridi in libro depicto Fungorum in *Etruriâ* nascentium: cujusmodi unum in *Anglia* etiam invenit D. *Doody*. Respondeo, per colorem, &c. intelligere me colorem ordinarium, & plerisque speciebus communem herbaceum non esse, nec superficiariam tantùm & in supina parte folii apparentem.

Nec folium propriè dictum] Objicit idem D. *Sherard*, in eodem Fungorum depictorum libro inveniri unum, quem & ipse crescentem vidit, qui capitelli loco 4 aut 5 partes folia Quercina referentes obtinet. Respondeo, partibus hisce folii propriè dicti definitio non convenit, partem sc. pronam à supina diversam habere, &c. ideóque quamvis folia figurâ quadantenus referant, folia vera non sunt.

Néc Flos ullus Seménve] Instat idem, Præter Fungum seminiferum *Mentzel.* Duas dari species à D. *Doody* observatas & inferiùs descriptas, item Tertiam à D. *Boccone* Muf. p. 149. T. 108. titulo, *Fungi minimi lignosi, disco punctato.* Hujus (inquit) Discus totus punctatus est, qui si microscopio inspiciatur, apparebit foramen unumquodque seminis receptaculum esse, ut in Fructu *Fabæ Ægyptiæ.* Idem D. *Boccone* suspicatur *Fungum suum typhoidem coccineum Melitensem* seminiferum esse, quòd superficies Plantæ adultæ globulis quibusdam granulata sit, qui semina ejus esse videntur. Verùm eodem jure *Fungum* suum *Siculum* subcæruleâ pulpâ seminiferum esse statuere potuit, (inquit D. *Sherard.*) An granula hæc semina sint nécne valde dubium & incertum est. Cæterùm quæ de viribus hujus plantæ scribit D. *Boccone*, medico à quodam *Massiliensi* sibi confirmata fuisse nobis retulit D. *Sherard* prædictus, eoque medicum illum bono cum successu in dysenteria sæpius usum: à quo etiam habuit. Fungum illum in ora *Barbariæ* maritima frequentem esse, ad *Tingin* usque, unde suum accepit.

Verùm ut demus unam vel alteram Fungi speciem seminiferam esse (de quo tamen est cur quis dubitet) *Una Hirundo,* ut aiunt, *non facit Ver.*

Fungos in duo Genera dividemus, nimirum in *lamellatos*, seu quid analogum lamellis sub capitulis pileolísve habentes; hoc est, quorum capitula duplici substantia constant superiore & inferiore, quamvis inferior in lamellas divisa non sit, & *lamellis carentes*, sive *arborei* sint, sive *terrestres.*

1. *Fungi lamellati, tam terrestres quàm arborei.*

P. 87. lin. 43. Hæc species quo minùs Fungus campestris seu Gallorum *Champignon* esse possit, obstat magnitudo inferior, & lamellarum color, qui si ruber fuisset, proculdubio *Clusius* ejus meminisset.

Circa Londinum autem D. *Doody* observavit
Fungum esculentum, pileo & lamellis albis, unà
Cum vulgari esculento lamellis purpureis, cui gustus parùm cedit.

P. 94. lin. 44. *Frosschen stuel*, id est, Sedes ranarum, *Germanis* dictus est hic Fungus, quòd Ranæ ei præcipuè insidere conspectæ sint. Nostratibus Fungi omnes in genere **Toads-stools**, id est, Bufonum sedes seu cathedræ dictæ sunt.

P. 98. Cap. 23. Ad Titulum adde, An potiùs Fungi noxii septimi species secunda *Clus?*

P. 99. Cap. 28. *Adde*, Rubentibus cum albis diligentiùs collatis, eos inter se specie differre invenio.

Fungis lamellatis adde species sequentes

Fungus pileatus major, supernè coloris castanei, lamellis subtus candidis, caule maculato D. Sherard. In Comitatu **Down** *Hiberniæ.*

Fungus mediæ magnitudinis, pileolo supernè è ruffo flavicante, lamellis subtus sordidè virentibus.

Plurimi ex eodem pede seu fundo exeunt, pediculo ferè palmari, non admodum crasso, pallido; pileo rotundo, duarum circiter unciarum diametro, supernè è ruffo flavicante, circa centrum subinde rubente ac si ustulatus esset, lamellis subtus crebris, sordidè viridibus. Septembri mense exit. Invenit & ad nos attulit D. *Dale.* Hujus nota est lamellas subtus virentes habere.

Fungi terrestres noxii, pileati & lamellati, pediculis donatis, molles majores *Sterbeeck.* Ex Historia *Oxoniensi* D. *Bobart.*

Fungus hirsutus, marmoreus, ruber, perniciosus 21. Sterb. Tab. 23. *A.* Ex rubro & albo colore marmoris instar striatus & variegatus est, & caput amplum, rotundum, convexum, subtus lamellis liratum gerit.

Fungus umbilicosus ruber perniciosus 66. Sterb. Tab. 22. *F.* Latus est, & in medio umbilici in modum depressus, subtúsque lamellatus.

Fungus muscarius turbinatus miniatus 64. Ejusd. Tab. 22. *B. C.*

Fungus muscarius subrufus, pediculo crasso 65. Ejusd. Tab. 22. *D. E.* In conum erigitur, ad oras profundè laciniatus est, crassus, carnosus, intus lamellatus, subrufo colore aut ad Aurantium vergente tinctus. In agro *Northamptoniensi* collegit D. *Bobart.*

Fungus rotundus sulphureus Sterb. 79. Tab. 23. *I.* Latus est & compressus, sulphurei coloris, margine circinato donatus.

Fungus fœcundus, colore lateritio, perniciosus 56 Streb. Tab. 21 *B.*

Fungus maternus rufus perniciosus 60. Sterb. Tab. 21. *F.* Fungus magnus est, orbicularis, nigricans, infernè lamellatus.

Fungus perniciosus, inversus, pustulatus. 58. Sterb. Tab. 21. *D.* Superficie planus est, pustulis verò insignitus, & ad pediculum convexus & lamellatus.

Fucus croceus 74. *Sterb. Tab.* 23. Pediculus uncialis est, capitulum unciale, quodammodo reflexum, subtus lamellatum, omnino crocei coloris.

Fungus rufus lacerus fœtens 59. *Sterb.* Tab. 21. *E.* Nigricantis est coloris, in metam assurgit, & laciniis seu foraminibus longitudin raliter sectus est.

Fungus molaris gracilis cinereus, utrinque lamellatus 83. *Sterb.* Tab 24. *A.* Pediculus gracilis, tenuis, altus, umbellulam sustinet circinatam, cinerei aut grisei coloris, utrinque lamellatam & teneram, striis à centro decurrentibus donatam.

Fungi magni fasciculosi 106. *Sterb.* Tab. 25. *F.*

Fungi buxei fasciculosi 104. *Sterb.* Tab. 25. *E.*

Fungus major, pediculo longo, modicè crasso, lamellis albis creberrimis, supernè ad margines apparentibus.

Pediculus in majoribus sesquipalmari est altitudine, minimi digiti propemodum crassitie. Pileus palmum latus, non admodum crassus, lamellis subtus candidis creberrimis, quæ hoc rarum & ferè peculiare habent, quòd à margine ad pediculum usque omnes indivisæ extendantur, ut non plures sint ad marginem quàm ad pediculum. Lamellæ etiam ad margines supernè apparent, ità ut margo striata seu pectinata videatur: quibus notis ab alio quocunque fungo facilè distinguitur.

Locus. In sylvis invenit, & ad me attulit D. *Dale.*

Fungi esculenti 14ti. generis speciei 2dæ. Clus. similis, si non idem.

Clusiano major esse videtur, pediculo brevissimo, crasso, capitulo sursum reflexo, ut coni inversi seu infundibuli speciem referat, margine non exactè circulari sed in angulos excurrente. Color luteus & in adultis rufescens.

Locus. In sylvosis ab eodem D. *Dale* observatus.

Fungus minor, pileolo lato, supernè candido, lamellis subtus creberrimis, pallidè rubentibus, seu *incarnati* (ut vocant) *coloris.*

Pediculus huic brevis est & modicè crassus. Iisdem in locis ab eodem amico inventus.

Fungus sordidè fulvus, capitulo in conum fastigiato, pediculo longissimo, firmo, striato.

Capitulum è cinereo obscurè fulvescit, & in conum non tamen acutum assurgit. Lamellæ albæ, non omnes à margine ad pediculum extenduntur, sed quarta quæque, quod multis commune est. Pediculus in majoribus duos ferè palmos altus est, gracilis, sed firmus, striatus, hirsutus, obscurè fulvus; quo ab aliis plerisque Fungis distinguitur. Pileus ad unum latus plerumque inclinat. Fungus est pulcherrimus.

Locus. Iisdem in locis ab eodem Amico inventus, & ad me delatus est.

Fungus pascuorum mediæ magn. capitulo conico, lamellis bicoloribus, inferiore seu exteriore medietate rubentibus, superiore nigris. Vere invenitur.

Per exteriorem seu inferiorem medietatem eam intelligo quæ ad marginem desinit, per superiorem eam quæ à pediculo incipit. Hæc nota nulli alii nobis hactenus cognitæ Fungi speciei conveniens, hanc ab alia quacunque facilè distinguit.

Fungus verrucosus, atrofuscus Boccon. Mus. Physic. in Indice sculpt.

Fungus verrucosus alter, seu *è fusco ferrugineus Ejusd. ibid.*

Fungus Boletus, fuscus, basi globosa Ejusd. ibid.

Fungus Boletus, violaceus, exitialis Ejusd. ibid.

Fungus maximus, pileolo pyxidato D. Doody.

Quem ego (inquit) vidi pediculum habuit ferè semipedalem, capitulum 4 uncias plus minus latum, sursum pyxidis instar contractum. Non procul à *Cantabrigia* invenit D. *Chaplain,* qui refert majores plus semipinta *seu* sextario dimidio continere:

Fungus parvus, ex luteo fuscus, pileo per maturitatem inverso D. Doody.

Inter muscos in horto *Societatis* nostræ *Pharmaceuticæ* & ædium *Lambethanarum* oritur.

Fungus arboreus mollis, multiformis D. Doodii.

Arboribus semper adnascitur. Substantiâ terrestrium est: colore, magnitudine & formâ multùm ludit: Communiter capitellum lamellatum insidet pediculo ad latus ejus sito, aliquando pediculo caret, vel perbrevem obtinet, qui raro ejus medio inseritur ad modum terrestrium. In vivario & arboreto S. *Jacobi* ad *Westmonasterium.* Color albidus est, & aliquando fuligine tinctus.

Fungus arboreus maximus porosus, diversimodè se dividens & protrudens D. Doody.

Grandis est, ad pedem unum vel alterum se extendens circa arborem, cui adhæret sine pediculo. Variè dividitur, & in lobos ramificatur, imbricatim consarcinatos. Infernè foraminula superficie tenus obvia sunt. An Fungus Intybaceus *J. B?* Fortè species Fungorum 130, fol. 139. *Steerbeck* Theatr. Fung.

Capitulum

Fungus maximus arboreus porosus, pediculo limbo affixo Ejusdem.

Capitulum subrotundum, pede latiore fultum, subtus foraminibus oblongis obliquis superficialibus insignitum; quod sustinet margini affixus pediculus, brevis, crassus, tenax. Ex caudicibus Ulmorum putrescentium duo tresve ab eadem origine oriuntur.

Fungus arboreus porosus minor, absque pediculo, semicircularis Ejusdem.

Tres circiter uncias latus est, semunciam crassus, semicircularis, foraminibus pluribus subrotundis insculptus.

Fungus coriaceus, pileolo latissimo atro-rubente, pediculo brevissimo D. *Dale.*

Pileolus huic tenuis est, sed admodum lentus, duplici substantia, ut reliquorum hujus generis, constans, exteriore tenuissima, interiore non in lamellas divisa, sed è fibris cum rumpitur ligni pectines imitantibus, composita, unde minutissimis & visum fere fugientibus foraminulis punctata videtur.

Fungus arboreus holosericeus, infernè lamellatus.

Fungum Cerasorum dictum refert, & consimilibus coloribus variegatus est, lamellis subtus conspicuis ab eodem differt. A D. *Doody* & nobis etiam observatus.

Fungus arboreus holoser. foraminibus longis & rotundis insculptus D. Doody.

Hic à D. *Dale* pariter observatus, & ad nos delatus est.

Fungus arboreus villosus albus, foraminibus oblongis, semicircularis D. Doody.

Quatuor uncias latus, plus semuncia crassus est, nullo pediculo affixus. D. *Woodward* M. D. communicavit.

Fungus lactescens non acris Doodii.

Capitellum habet duas uncias latum, fuscum, pediculum brevem. Apud *Belbar* non procul ab aquis medicatis *Northallensibus.* *Locus.*

Fungus lamellatus, pileolo lato tenui coriaceo compresso umbilicato. **Scotch-Bonnets.** D. *Robinson* observavit.

Circa vivarium ferarum, **Hyde-Park** dictum, non procul *Londino*, sub finem Octobris frequens. *Locus.*

Fungus medius, pileo muco æruginei coloris obducto, Doodii.

In horto Medico Societatis Pharmaceuticæ *Londinensis*, & in arboreto Regio S. *Jacobi* dicto, exit. *Locus.*

Fungus superficie murini coloris, lamellis albicantibus Ejusdem.

Capitellum habet circinatum, 3 uncias latum, lubricum, colore muris domestici; modicum carnis, lamellas satis profundas, pediculum crassum & brevem. Per maturitatem capitellum parùm invertitur. In argis *Chelseianis* prope *Londinum* invenitur.

Fungus parvus lamellatus, pectunculi formâ, Alno adnascens D. Sherard. In *Hibernia* vulgaris.

Fungus arboreus albus durus, lamellis instar lapidis Hæmatitis Ejusdem. Malo sylvestri adnascitur.

Fungus hirsutus albicans, lineolis nigris varius.

Pediculo longo, hirsuto, albo, lineolis nigris picto incumbit pileolus longus, conicus, hirsutus, albus, lineolis nigris in figuras lunulatas dispositis varius, subtus lamellis nigris striatus. Altitudo in icone picta palmaris aut major.

Fungus parvus candidissimus lamellatus, pediculo longo, gracili D. *Vernon.* In sylvis sub finem Autumni foliis vel lignis putridis adnascitur.

Fungus minimus, capitulo conico, rufescens, lamellis subtus paucis. In ædium tectis inter Muscos inveni. Parvitate sua & lamellarum paucitate ab aliis distinguitur. Huic similem, si non eundem, in locis palustribus observavi.

Fungus minimus, è cinereo albicans, tenui & prælongo pediculo, paucis subtus striis. E surculorum ligneorum fractorum substantia ipsa emergit. D. *Dale* observavit & attulit.

Fungus minimus Adianti aurei pediculis [tenuissimis sci. & ex rufo nigricantibus] an Mithridaticus *Menzelii*? D. *Sherard.* Fungus caule nigro capillari, Androsaces capitulo *Bocc. Mus.* p. 143. T. 104. In bacillis ligneis putridis in fundo lacuum aut stagnorum, veterum jacentibus.

Fungi non lamellati terrestres & arborei, variarum formarum.

1. *FUNGI PULVERULENTI, Crepitus Lupi* dicti.

1. *Fungus pulverulentus,* Crepitus Lupi *dictus major, pediculo longiore ventricoso, D.* Sherard.

Pediculus ei crassus est, medio tumidus, semipedalis. In parte Septentrionali *Hiberniæ* variis in locis occurrit. Inveni etiam [hoc Anno 1700, mense *Octobri*] in sylvis *Badmingtoni* in *Glocestria.* D. *Sherard.*

2. *Fungus pulverulentus,* Crepitus Lupi *dictus, pediculo longiore scabro D.* Sherard. *Fungus Lupinus cucurbitinus, cervice longa, scabra, grisea* Boccon. *Indice Mus. Phys. & experiment.* Recens vestibus adhærescit.

In *Hibernia* sub Pinubus **in Warings-Town** oppido in Comitatu **Down** invenit D. *Sherard.*

3. *Fungus pulverulentus,* Crepitus Lupi *dictus, calice stellato D.* Tournefort.

4. *Fungus pulverulentus,* Crepitus Lupi *dictus, coronatus & infernè stellatus D.* Sherard. Describitur in *Ephemer. German.* sub titulo *Fungi anthropomorphi.* In arenosis ad maris litus, ab orientali latere *Jerseiæ* insulæ invenit D. *Sherard.*

5. *Fungus pulverulentus, Coli inſtar perforatus, cum volva ſtellata D.* Doody. Per maturitatem volva ſeu folliculus diſcinditur in plures partes, & humi ſtratus ſtellam repræſentat, in cujus centro ipſe fungus orbiculatus, variis foraminibus pertuſus, è quibus pulvis exſilit.

Elegantem hunc Fungum *Septembri* menſe Anno 1695. invenit D. *Doody*, viâ à **Crafoꝛd** oppido ad **Bexly-common** in *Cantio* ducente.

6. *Fungus pulverulentus minimus, pediculo longo inſidens D.* Robinſon. Martio menſe in agris circa *Londinum* invenitur.

7. *Fungus pulverulentus granulatus Virginianus D.* Baniſter. Pluk. Phytogr. Tab. 184. F. 7.

8. *Fungus pulverulentus Virginianus, caudice corallino, topiario opere contorto D.* Baniſter. Pluk. Phyt. T. 184. F. 6.

9. *Fungus pulverulentus pyriformis, fundo ſpongioſo ex Virginia D.* Baniſter. Ejuſd. ibid. F. 4. Fungi pulverulenti majoris, *Pfoffiſt* Germanis dicti, fundus pariter ſpongioſus eſt.

10. *Fungus pulverulentus compreſſus pediculatus, cortice craſſiori D.* Doody. Eſt illi pediculus breviſſimus, vix ſemunicam longus. Latitudo craſſitiem ſuperat. Cortex craſſus eſt & tenax, per totum pulvere repletus.

11. *Fungus orbicularis, per totum pulvere repletus* Ejuſd. An Fungus *Crepitus Lupi* dictus, pileatus parvus *Sterb.* 137 ? Omnino orbicularis eſt, cujus diameter unciam vix ſuperat.

12. *Fungus Lupinus veſicarius pyriformis, latiori baſe, leucophæus* Boccon. Indice Muſ. Phyſ. & Exper.

Hic certè ab aliis longè diverſus eſſe videtur, ſiquidem veſicâ cutaneâ undique incluſus ſit.

13. *Fungus Lupinus pyriformis cineraceus* Ejuſd. ibid.

14. *Fungus Lupinus pyriformis, albus ſcaber* Ejuſd. ibid.

15. *Fungus Lupinus globoſus luteſcens,* πολύῤῥιζος Ejuſd. ibid.

16. *Fungus Lupinus globoſus gilvus, ſquamis fuſcis variegatus* Ejuſd. ibid.

17. *Fungus Lupinus globoſus niveus, baſi latiore & ſeſſili* Ejuſd. ibid.

18. *Fungus Lupinus globoſus ſeſſilis, niveus, fœtidus* ἄῤῥιζος Ejuſd. ibid.

19. *Fungus Lupinus dactyloides veſicarius albus* Ejuſd. ibid.

20. *Fungus Lupinus oblongus albo-pallidus* Ejuſd. ibid.

21. *Fungus Lupinus minimus albus grandinatus* Ejuſd. ibid.

22. *Fungus pulverulentus, cute membranacea, ſubſtantiâ intus ſpongioſâ, pediculo brevi craſſiore, in oras ferè ducto D.* Plot *Hiſt. nat.* Stafford. Cap. 6. 4. p. 200. A D. *Gualter Aſhmore Tamworthenſi* prope *Packington* obſervatus, item à D. *Franciſco Wolverton* Armigero, in *Alrewas hays* prope fontem profundum.

23. *Fungus pulverulentus orbicularis, botryoides ſeu racemoſus* Pluk. Almageſt. Bot.

24. *Fungus pulverulentus ſeu ovatus, cum pediculis ramoſus* Ejuſdem ibid.

25. *Fungus Crepitus Lupi dictus* Virginianus *trifidus.*

26. *Fungus pulverulentus ſeu veſicarius parvus rubeſcens in ſummitate apertus & tuberculis rubris ſcaber.* E libro Fungorum depictorum à D. *Sherard* communicato.

27. *Fungus pulverulentus, pyriformis, in ſummitate apertus, fuſco & albicante coloribus varius.* Ex eodem libro. Præcedente major eſſe videtur. Plures ex eodem pede exeunt.

28. Fungus pulverulentus apertus orbicularis flavicans aut velut uſtulatus oris aperturæ laceris. Ex eodem libro. Hi ſolitarii ſunt.

29. Fungus pulverulentus craſſus, operculo lineis nigris decuſſatis Tabulæ ſcacchariæ fere in modum picto. Pediculis cui operculum dictum imponitur valde craſſus eſt, albus, punctis nigri cantibus crebris στικτὸς. Ex eodem libro.

30. *Fungus pulverulentus craſſus, albicans, lineis nigricantibus crebris nullo ordine huc illuc ductis & ſibi mutuo occurſantibus pictus, in pediculum & capitulum æquæ fere magnitudinis & craſſitiei ruditer diviſus.* Ex eodem libro.

31. *Fungus clavatus albicans,* Italis *Piſtillori* dictus Boccon. Muſ. Phyſ. & Exper. 307. Fungi pulverulenti ſpecies eſſe videtur.

32. *Fungus veſicarius barbatus, albicans, maculis rubris creberrimis infectus.* Quinque aut ſex radices craſſas, (quas barbam autor noſter vocat) in terram demittit. Pediculus brevis craſſus capitulum ſuſtinet globoſum aut turbinatum.

Fungi cyathi, calicis aut acetabuli formâ.

Fungus cyathiformis major & elatior, ex fuſco albicans. Ex anguſto pede paulatim dilatatur, ad trium quatuórve unciarum altitudinem interdum aſſurgens, ore ſummo lato, triunciali alias, aliàs vix unciali diametro.

Fungus acetabuliformis ſcabioſus. Parvus eſt, brevis, ventrioſus tamen, tuberculis fuſcis ſcaber.

Fungus caliciformis pediculo nigro è monte Serado Muſ. Pet. 220. Pileolus inverſus eſt in formam calicis. Supernè eadem colorum alternatione variegatus eſt qua Fungus Ceraſorum, eadémque eſt conſiſtentia, & textura cum illo.

FUNGI

FUNGI SEMINIFERI.

Fungus seminifer minor, fere hemisphæricus D. Doody.

Hujus oræ, dum junior existit, non ut in cæteris suæ sortis contrahuntur, sed operculo membranaceo obducuntur. In horto medico Societatis Pharmaceuticæ *Londinensis*, & in Area D. *Plukenet* oriebatur.

Fungus seminifer, externè hirsutus, internè striatus D. Doody.

Vulgari longior & angustior est. In horto Societatis prædictæ observavit, & ab *occidentali* etiam *Angliæ* plaga accepit D. *Doody*.

Fungus minimus lignosus, disco punctato *Bocc. Mus.* p. 149. T. 107. Fungus isthic valde exiguus est, lignosus, nigricans, infundibuliformis, duas uncias Geometricas altus, disco plano, per totum punctato, qui si microscopio spectetur, unumquodque foramen seminis conceptaculum esse apparebit, ut in fructu *Faba Ægyptia* dicto. In *Burgundia* invenitur prope *Cistertiensium* monasterium di *Mezero* dictum. Fungus minimus infundibuliformis, supernè nigris punctis notatus D. *Sherard*.

Fungi seminiferi semina seu grana in terræ rimas delapsa in Araneas longicruras evadere & tridui spatio in justam magnitudinem excrescere tradit *Joan. Goedartius* Tractatu de Insectis.

Hanc observationem (inquit D. *Jacobus Petiver*) ante tres annos à me lectam pro frivola & erronea habui. Verùm re diligentiùs perpensa, cùm nullum alium Fungum ejusmodi semina producere animadverterem, ínque libro quodam *Bonani* nuper edito eandem observationem de producto horum seminum confirmatam reperirem, aliquantulum labefactata est præconcepta opinio, & rem dignam existimo quæ ulteriori examini subjiciatur.

Hoc mihi adeò absurdum, & naturæ processui in quavis generatione contrarium videtur, ut vel mille *Goedartiis* & *Buonanis* affirmantibus vix crederem.

Cæterùm Fungi seminiferi Descriptionem accuratam invenio in *Ephemer. German.* Ann. 16. Observ. 110. Titulo Fungi calycati disciferi, à D. *Schellhammero* factum, Cauliculo (inquit) inhæret tenui, in extremo filamentum referente, firmo tamen. Simplex est, ut plurimum, sed & triplicem uni inhærentem cauli notavimus. In principio non apertus est ejus calix, sed gaudet operculo, ut globum in superna parte nonnihil depressum existimes: ubi verò ad maturitatem pervenit, desilit illud operculum, ut inspici calix possit. Reliqua cum descriptione nostra conveniant. Hunc à nemine ante se descriptum falsò opinatus est D. *Schelhammer*.

FUNGI RAMOSI.

Fungus ramosus minor, colore sordidè flavicante D. Dale.

Altitudinem palmarem vix assequitur, ínque ramulos crebros ab imo statim dividitur & subdividitur; non semper dichotoma divisione, nam rami plerunque latescunt, & plures emittunt ramulos. Summi tamen surculi persæpe bifurci sunt. Invenit & communicavit D. *Dale*.

Fungus parvus luteus ramosus D. Sherard. Altitudinem digitalem non superat. In pascuis *Leicestrensibus* frequens. In *Essexia* etiam invenit circa *Felsted* vicum *Dalæus* noster. D. *Bobart* in locis siccioribus circa *Oxonium*. Inter gramina breviora mensibus æstivis se spargit.

Fungus ramosus minimus, coloris Aurantii Ejusdem D. Sherard. In cortice Fagi in *Anglia* frequens.

Fungus coralloides cineraceus erectior, ἰσθύγειαμμ@ *Boccon. Mus. Physic.* in Indice depictus p. 300.

Fungus ramosus abietinus niveus *Ejusd. ibid.*

Fungus ramosus cristatus, angustioribus lobis & crispis *Ejusd. ibid.*

Fungus lignosus roseus variegatus *Ejusd. Mus. Physic. & Experim.* p. 295.

Fungus ramosus niger compressus apicibus bifidis *Pluk. Almag. Bot.*

Fungus ramosus candidus *C. B.* Fungi ramosi argentei *J. B.* Fungorum noxiorum 25. genus *Clus. hist.* At icon habetur *Hist. App. alt.* 121.

Fungus niger subularis, apicibus albidis D. Doody.

In omnibus cum nigro compresso convenit, præterquam summitate quæ in illa palmata est & digitata, in hac subrotunda & subulæ instar acuta, simplex & aliquando duplex, ab inferiore parte divisus. D. *Carolus Du Bois* communicavit in horto suo apud Mitcham collectum.

Fungus ramosissimus niger compressus, in cribrum veluti formatus D. *Bobart*. Inter corticem exolutum & lignum Ulmi vetusti, in Horti solitudine S. *Jacobi* prope *Londinum* (inquit) charissimus frater *Tillemannus* hunc Fungum collegit.

Fungus niger compressus, variè divaricatus & implexus inter lignum & corticem Ejusdem.

Substantiâ eadem est cum superiore, externè niger, internè albus, vix quadrantem unciæ latus, tenuis, compressus. Mirificè quidem insinuabat se inter corticem & lignum Ulmi emortuæ in arboreto Regio S. *Jacobi*; ad pedes minimùm duos in longitudinem, totidémque in latitudinem.

Fungum

Fungum præcedenti ſimilem inter ſtipites & folia decidua ſe inſinuantem ex *Hibernia* attulit D. *Bonivert.* Ramuli ſubrotundi & fragiles nonnunquam coaleſcunt, quod præcedenti etiam commune eſt. Id quod nunquam hucuſque à me obſervatum fuit in alia quacunque planta terreſtri: in Pelagicis verò exempla non rarò occurrunt. D. *Doody.*

Fungus tenuis niger ramoſus Ejuſdem.

Subſtantiâ eſt priorum. Ad palmarem longitudinem excreſcit, ramoſus, craſſitudine fili emporetici minoris: In cellis arcuatis *Londinenſibus* invenitur.

Fungus fimoſus niveus ramoſiſſimus mollis D. Petiver. In cellariis fimo Felino innaſcens Autumno invenitur.

Fungus arboreus Virginianus, platyceros, D. Baniſter, *Plukenet Phytogr.* Tab. 184. F. 4.

Fungus niger minimus ramoſus capillaceus D. Doody.

Corallinæ affinem, ſeu *Muſcum marinum tenui capillo J. B.* ſimulat. In cella arcuata domûs meæ. D. *Doody.*

FUNGI MISCELLANEI.

Fungus membranaceus expanſus Ejuſdem. *D.* Doody.

Ejuſdem ſubſtantiæ eſt cum *Fungo Sambucino*: Verùm ille in pyxides corrugatas formatur; hic autem expanditur ad palmarem formam, ſc. pro ratione loci ubi creſcit, ubique corrugatus. Oræ univerſæ ſubtus holoſericeæ videntur. In horto Pharmaceuticæ Societatis *Londinenſis.*

Fungus tenuis, ceræ flavæ ſimilis, ventricoſum mortarium referens, Romanus Boccon. *Muſ. Phyſic.* in Indice ſculptus.

Fungus jecorinus prætextatus ſanguineus criſtatus Ejuſd. ibid.

Fungus carnoſus niveus globoſus adamantinus; in montibus *Feltrinis. Ejuſd. ibid.*

Fungus Autumnalis biſculcus velut Apex flaminis Plinii *Mentz.* Tab. 6. Externè planus eſt & mitram Epiſcopalem ſulcata diviſione referens apparet. In pinaſtretis Marchionatûs *Brandeburgici* collegit Auctor.

Fungus albus, ovum referens. D. Doody.

Figura ei & magnitudo ovi Gallinacei, cujus oræ ſphinctere coactæ caulem amplectuntur (qui ſatis longus eſt) nec ante ab eo ſeparantur quàm juſtam magnitudinem aſſecutus fuerit: tunc verò ſtatim putreſcit, ejuſque liquor ſtillatitius niger atramenti loco inſervire poteſt. In agris *Chelſeianis* prope *Londinum.*

Fungus arboreus albidus maximus ſeu *Agaricus ſpurius* Ejuſdem.

Irregulariter *Agarici* modo creſcit. Fruſtulum ſolummòdo penes me eſt, quod exſiccatum jam pendet libras tres.

Ni malè memini prope *Baterſea* ex trunco Salicis habui.

Fungus arboreus maximus fuſcus, ſubtus planus Ejuſdem.

Lateraliter Ulmo adhærentem prope *Epſham* in *Surreia* invenit D. *Plukenet* M. D. Latitudo ei pedalis; duas circiter uncias craſſus erat, ſuperficie inæquali, & lineis ſemicircularibus notata. A Fungo pedem equinum referente planè differt. Obſervavi a. multo minorem, quem diſtinguere non potui.

Fungus arboreus maximus ligneſcens, quodammodo ramóſus, intus citrino colore perfuſus *Pluk. Almag. Bot.*

Fungus arboreus maximus ligneſcens, quodammodo ramoſus, intus citrino colore perfuſus *Pluk. Almag. Bot.*

Fungus arboreus villoſus, infernè planus D. Doody.

In arboribus & lignis ſe diffundit, marginibus uncialibus extantibus, imbricatim diſpoſitis. Color infernè & ſupernè multùm variat.

Fungus arboreus purpureus corrugatus Ejuſdem.

Superioris modo lignis adhæret; oræ a. quæ purpureæ ſunt, vix elevantur, adeò ut rugoſus ſolummodo apparet. Subſtantia mollior eſt.

Fungus arboreus major aureus, nullâ membranâ ſupernè tectus Ejuſdem.

Sex circiter uncias latus eſt, duas craſſus, ſupernè pulchrè rubri coloris, Tageti minori ferè ſimilis, nullâ membranâ tectus. Fibrillæ ſericum levidenſe piloſum, **Velvet** dictum, ad amuſſim referentes cernuntur: infra non foraminoſus ſed punctatus eſt, citrini coloris, ſubſtantia molli: deſecta Rhabarbarum repræſentat.

Fungus palmatus præcox albo-gilvus criſtatus *Boccon. Muſ. Phſiyc. & Experimental.* in Indice.

Fungus major carnoſior dendroides criſtatus *Ejuſd. ibid.*

Fungus globoſus albus, ſquamis fuſcis, pulverulentus *Ejuſd. ibid.*

Fungus globoſus niveus *Ejuſd. ibid.*

Fungus globoſus lævis pallidus *Ducis Poli Romæ Ejuſd. ibid.*

Fungus globoſus grandinatus *Italicus Ejuſd. ibid.*

Fungus ſetaceus *Ejuſd. ibid.*

Fungus muſcoſus albus, villis pallentibus *Ejuſd. ibid.*

Fungi à D. *Boccone globoſi dicti Fungi Lupini Species eſſe videntur.*

Fungus ſanguineus ſphæricus *Boccon. Muſ. & Experiment.* in Indice.

Fungus erinaceus albus eſculentus, in ſylvis *Tuſculanis Ejuſd. ibid.*

Fungus gelatinus dentatus, Sabinæ adnaſcens, fulvi coloris D. Doodii.
In horto Societatis pharmaceuticæ *Londinenſis.*
Fungus violaceus, Herpetis modo lignis irrepens Ejuſdem.
Fungus coccineus minimus, capitello ſphærico, liquore flaveſcente repleto D. Richardſon Ejuſd.

Fungi pernicioſi non lamellati *Sterbeeck.* Ex Hiſtoria Oxonienſi D. *Bobart.*

Fungus craſſus, rugoſus bufonites 76. *Sterb.* Tab. 22. *F.* Pediculus eſt biuncialis, craſſus: capitulum magnum, craſſum, ex protuberantiis globoſum, ſupernè maculis ad inſtar lapidis Bufonitis inſignitum.
Fungus aquilo-cineraceus, pernicioſus, tuberoſus, 77. *Sterb. Tab.* 23. *G.*
Fungus ovatus ſulphureus fœtidus 80. *Sterb. Tab.* 23. *K.* Pediculus ei eſt biuncialis & triuncialis, membranulis tripliciter quaſi ocreatus: capitulum erigitur ovale, ovi Anſerini magnitudine, fœtidum.
Fungus geminus purpureus 67. *Sterb.* Tab. 22. *G.* Brevis eſt & orbicularis; at ex pediculo alter minor aſſurgit.
Fungus parvus violaceus marmoreus pernicioſus 72. *Sterb. Tab.* 23. *B.* Capitulum habet tuberculoſum, inæqualiter globoſum, Juglandis magnitudine, ſtriis marmoreis à pediculo ad medium uſque maculatum.
Fungus ſive Pradellus parvus, ſulphureus pernicioſus 73. *Sterb. T.* 23. *B.*
Fungi cavi faſciculoſi 100. *Sterb. Tab.* 25. *A.* In faſciculum congeſti ſunt: capitulorum longorum margines laxè dependent, ſubſtantia tenui.
Fungi faſciculoſi fuſci 100. *Sterb. Tab.* 25. *B.* Capitula rotunda fuſca ſunt.
Fungi faſciculoſi colore carneo & luteo mixto 102. *Sterb. Tab.* 25. *C.* Præcedentis in modum rotundi ſunt.
Fungi faſciculoſi rufi coloris 143. *Sterb. Tab.* 25. *D.* Globulares etiam ſunt, ſed non aperti.
Fungi faſciculoſi ſtultorum cucullos referentes 108. *Sterb. Tab.* 25. *H.*
Pſeudo-ſpongia fungoides fulva, lignis adnaſcens D. Doody.
Fungus barbatus fœtidus à D. *Baniſter* è Virginia miſſus, à D. *Plukenet* Tab. 104. F. 10. ſculptus, cujus ſuperiùs meminimus, cum jam dicto idem eſt, vel illi proximè affinis. Fibræ à centro parùm contortæ tendunt & ad marginem terminantur, an Fungus ſpongioſus max. aq. &c. D. *Robinſon*? *Idem.*
Fungus pedem equinum referens, ſubtus foraminoſus D. Doody.
Vulgaris ſubtus planus eſt, fuſcus, planè ligneus; hic verò pallidior & mollior.
Fungus arboreus, rubens, carnoſus, hepatis facie Ejuſdem.
Caudicibus adnaſcitur, nunc ſimplex, nunc in duos vel tres lobos diviſus. Exteriùs obſcurè rubeſcit, intus albet, rubedine nunc ſaturatiore, nunc dilutiore tinctus, ſubſtantiæ mollis & non ingrati ſaporis. Primum prope **Hally** vicum in *Cantio* inveni: poſtea pulchram plantam à D. *Chaplin* accepi in *Suffolcia* collectam.
Fungus foraminoſus arboreus lævis albiſſimus Ejuſdem.
Hunc ſubſtantia & color ab aliis ſatis diſtinguunt. Albiſſimus enim eſt, lævis, friabilis, exſuccus, externè dilutè rufeſcens, frequenter in varios lobos diviſus, imbricatim diſpoſitos. In ſylvis quibuſdam *Surreiæ.* Eundem etiam à prædicto amico accepi.
Fungus membranaceus, acetabuli modo cavus, coccineus, criſpatus, Ejuſdem.
Pediculatus eſt, intus coccineus, lævis, extra pallidus, criſpatus, corrugatus & aliquando laciniatus.
Fungus minimus ſcutellatus, coloris Aurantii D. Sherard. In fimo vaccino veteri.
Fungus albus minimus trilobatus, ſine pediculo, foliis Quercinis adnaſcens D. Vernon. In ſylva **Madingley** prope Cantabrigiam.
Fungus fontanus purpureus elegans D. Vernon.
Tota planta formari videtur ex uno tereti pediculo. In hoc quoque ſingularis eſt, quòd graminibus aquis innatantibus ſemper adnaſcitur. Circa **Gamlingay** oppidulum in argo *Cantabrigienſi.*
Fungus ſpongioſus niger reticulatus, doliolis vinoſis adnaſcens. D. Doody.
Fungus niveus aqueus, lignis cellarum vinariarum adhærens.
A D. D. *Tancredo Robinſon* Eboraci obſervatus in Cellario D. *Sory* Oenopolæ, ubi à tignis & trabibus dependebat ad inſtar vellerum puriſſimæ lanæ aut nivis. Soluti & calore exſiccati ſubſtantiam poſt ſe relinquunt fungoſam, quæ igni injecta crepitat, initio autem calore velut fuſi, in lentam & membranaceam quandam materiam odoris fungoſi abeunt.

Fungi Sterbeeckiani diverſorum Generum ex Hiſtoria Oxonienſi D. *Bobart.*

Fungus lignoſus aureus ſive Querci Fungus 116. *Sterb. Tab.* 27. *B.*
Non ſolùm è Quercuum truncis enaſcitur, ſed Quercus aut Lichenis in modum diviſus eſt.
Fungus meſentericus 124. *Sterb. Tab.* 27. *J.* Ex arboribus putridis frequens naſcitur: rotundus, durus, ligneus eſt, interdum ex fuſco ſubluteo & ſubpurpuraſcente colore variegatus, alter alteri incumbens meſenterium ſatis repræſentat.
Fungus criſpus lignoſus 125. *Sterb. Tab.* 27. *L.* Præcedenti convenit, magis tamen criſpatus eſt.
Fungus lignoſus campanulatus, 123. *Sterb. Tab.* 27. *I.* Pediculo adnaſcitur unciali, cui inſidet capitulum ſatis magnum, campanam ore ſurrecto referens, quodammodo rugoſum.

Fungus

Fungus albus Saligneus colore Iridis 118. *Sterb. Tab.* 27. D.

Fungus rugoſus, in longitudinem excreſcens, metæ inſtar, aut pilei ſive petaſi Germanici *longioris qui limbo caret* 69. *Sterb. T.* 10. *D.*

Fungus rugoſus compreſſus, radicem Ariſtolochiæ rotundæ referens ſive tuberans. 70. *Sterb. Tab.* 9. 3.

Fungus cavernoſus niger major 71. *Sterb. Tab.* 10. E.

Fungus cavernoſus Sphærocephalus aureus 72. *Sterb. Tab.* 10. F.

Fungus cavernoſus anguſtior pyramidalis acutus 73. *Sterb. Tab.* 10. *H.*

Fungus fæcundus, colore lateritio pernicioſus 56. *Sterb. Tab.* 21. *B.*

Fungorum cyathiformium duas tréſve ſpecies invenio inter icones Fungorum pictas, quas D. *Sherard* donavit R. P. Don *Bruno Tozzi,* monachus Valombruſanus è monaſterio di *Ripoli.* vid. p. 20.

Fungus arboreus, acetabuli modo cavus, coccineus, marginibus piloſis D. Sherard. Semunciam non plus latus eſt, totus coccineus, nigris rigidis ſetis ad margines cinctus.

Junio menſe in Quercubus putridis in *Kilwarlin* propè *Hillsborough* in *Hibernia* invenit Autor.

Fungus coriaceus quercinus hæmatodes Breynii. Hibernis *Oakleather* dictus.

Hunc ruſtici colligunt & reponunt ad ulcera ſananda, fruſtulo loco affecto impoſito, referente D. *Sherard,* qui eundem etiam in Anglia reperiri ſibi perſuadet. Imo à D. Dre *Eales* ex *Hartfordiæ* Com. ad me miſſus eſt.

Fungus digitatus minor Merrett. pin. Piperi Æthiopico ſimilis, Hypoxylon excrementum ligni putridi fungoſum digitatum *Mentzelii.*

A D. Dre. *Sherard* & *D. Dale* in vetuſtis aſſeribus inventus eſt in *Anglia. D. Doody* frequentem occurrere ſcribit in vicis & areis *Londinenſibus.*

Fungus ſpongioſus maximus aqueus, è Fraxionorum truncis exſudans. A. D. *Tancred Robinſon* M. D. Ad *Rocliff* pagum prope *Eboracum,* atque etiam in *Surreia* inventus.

Fungus rotundus planus, ligno prutrido adnaſcens Gelatinæ inſtar D. Sherard LL. D.

Fungus Semiorbicularis niger Dod. v. icon. *Mentzilii.*

Fungus arboreus pyxidatus, coloris intus ferruginei D. Sherard.

Fungus Scutellatus niger punctatus. In corticibus Salicum vetuſtarum frequens. *D. Sherard.*

Fungus minimus candidus abſque lamellis, D. Sherard. In interiore ſeu concava ſuperficie Quercuum cavarum prope fundum ubi frequentiores ſunt. Altitudine ſunt circiter digitali, pileoli diameter ¼ digiti æquat: lamellæ nullæ conſpicuæ ſunt.

Hunc eíve ſimilem invenit nobiſque oſtendit *D. Dale,* in Hederæ foliis aridis naſcentem, pediculo longo, tenui, rubente, capitulo non lamellato, verùm 5 velut nervis à pediculo ad circumferentiam excurrentibus radiato.

Fungus Tubæ Fallopianæ æmulus. A D. *Vernon* inventus in ſylva quadam in Com. *Hartfordiæ.*

Fungus arboreus, lobis rubellis diverſimodè figuratis & punctatis D. Robinſon. In ſtipitibus veterum ulmorum inventus.

Fungus (ex ſtercore equino) capillaceus, capitulo rorido, nigro punctulo in ſummitate notato Pluk. Phytogr. *Tab.* 116. *F.* 7. **Mr. Baniſter's Virginia Muſhrome with dewy heads.**

In Catalogo *Virginienſium D. Baniſter* Hiſt. noſt. p. 1928. exhibetur. Circa *Londinum* in ſtercore equino obſervavit D. *Petiver.*

P. 104. Poſt Fungum ophiogloſſoidem inſerantur *Fungi clavati:* ſcil.

Fungus clavatus, albicans, Italis *Piſtillori* dictus *Boccon. Muſ. Phyſ.* 307. Nos inter ſpecies *Crepitûs Lupi* ſuperiùs recenſuimus.

Fungus *Mazza di Ercole* dictus *Boccon. ibid.* inter depictos. Hunc (inquit *D. Sherard*) in pinetis inter *Norimbergam* & *Auguſtam Vindelicorum* ſæpiùs inveni. Fortè Funguli clavati ex gracili caule paullatim craſſiores redditi, ad digiti minimi fere longitudinem accedentes *Hoffman. Flo. Altdorf* deliciæ *D. Sherard.*

Fungus minimus clavatus D. *Sheriard.* Inter muſcum & ſtipites ad altitudinem trium quatuorve digitorum aſſurgit, pediculo fere capillari, è fuſco pallente verſùs ſummitatem craſſeſcente clavæ Typhæ inſtar. Clava uncialis pediculo tenerior & albidior eſt. Inveni in Sylvis propè *Badmington* in agro *Glocestrenſi,* menſe Octobri copioſé.

Fungis congener Acetabulum petræum, ſeu Fungus minimus petræus orbiculatâ cruſtâ compoſitus *D. Lhwyd* in *Synopſi noſtra* Stirp. Britan. exhibitus ex obſervatione *D. Doody* nihil aliud eſt quàm Scyphulus albus Muſci leproſi: Datur enim alia ſpecies Scyphulo nigro, priore minor.

FUNGI PHALLOIDES.

Fungus Phalloides *Virginianus* glande teſſellato *D. Baniſter ejuſdem Almageſt. Bot. At* Phalloides vulgaris *glandem habet teſſellatam.*

Fungus Phalloides *Batavus,* pileo laciniato & veluti criſpo 140. *Sterb. Tab.* 30. Phallus Hollandicus *Park.* Theat. 1323. Hunc Fungum deſcripſit & depinxit *Hadrianus Junius* in Tractatu ſeparatim impreſſo *Lugd. Bat.* 1564. & *Delphis.*

Fungus phalloides *Gallicus* pileo rugoſo 141. *Ejuſdem.* Tab. 30. *H. I.*

Fungus phalloides major *Germanicus,* pileo corrugato 143. *Ejuſd.* Hæ ſpecies, ſi modò inter ſe differant, nobis certè incognitæ ſunt.

Fungus phalloides parvus ſeu Penis caninus *Virginianus D. Baniſt. Pluk. Phyt. Tab.* 184. *T. C.*

Pag. 110. Ad Sectionem De Fungis Subterraneis ſeu Tuberibus.

Tubera *J. B. C. B.* in *Anglia* noſtra ſponte provenire certum eſt. Medicus eruditus D. *Hatton* de *Harborough* in agro *Leiceſtrenſi* ea primus detexit *Ruſhtoni* in *Northamtonia.* Vid. *Act. Philoſoph. Londin.* N. 202. p. 824.

Fungus in ſaxis proveniens *C. B.* 33. Fungi ſupra lapides *J. B. Tartuſi fungari* ſeu Fungus petroſus *Imper.* Tanta interceſſit quondam gratia Fungis cum menſis in *Italia,* ubi eorum frequentiſſimus eſt uſus, ut *Neapoli* inventi ſint lapides, qui defoſſi, & in cellas vinarias tranſlati, terrâ aliquantulum operti, & ſubinde tepidâ aquâ inſperſi, intra quatriduum Fungos non ingratos procreârint. *J. B.* Alii Fungorum proventui 8 vel 10 dies aſſignant. Imperatus Tubera hæc Fungifera conſiſtentia congeneri & ſimili eſſe cum Tuberibus eſculentis ſcribit, ſed duriora magiſque fibrata. Magnitudo horum multiplex, & ſunt qui centenarum librarum pondo ſuperant.
Marcus Aurelius Severinus integrum Tractatum ſcripſit De Lapide hoc Fungifero & Fungi mappa ad finem *Fieræ Cœna* cum notis *Caroli* Arantii impreſſum *Patav.* 1649. quem conſulat qui plura velit. Liber nobis ad manum non eſt.

E Libro Fungorum depictorum quem à *D. Bruno Tozzi, Monaco Valombroſano, del monaſterio di Ripoli vicino à Firenze* accepit *D. Sherard.*

Fungi porcini lutei venenoſi.
Pediculus in ventrem magnum intumeſcit, eſtque ſatis longus. Pileolus parvus eſt, nullis ſubtus lamellis in icone pictis.

Fungus brizzatus madidus.
Capitulum huic hemiſphæricum, ſupernè albicans, maculis nigris crebris pictum; ſubtus flaveſcens, nullis apparentibus lamellis. Pediculus longus, gracilis pro capituli magnitudine.

Fungus in ſterquiliniis naſcens, prateolis ſimilis.
Radicem altè in terram demittit, ſimplicem, ſurculoſum; cujus capiti inſidet Fungus conicus, è lata baſi in apicem acutum paulatim contractus, in lobos plures ſecundùm longitudinem diviſus. Color albicans cum tantillo flavedinis.

Fungi plurimi ex uno pede, albicantes; pediculis longiſſimis, tenuibus, tuberculis nigris ſcabris, capitulis longis, in conum acutum faſtigiatis. Lamellatus eſt lamellis ſubtus nigris. Pediculi ſeſquipalmares ſunt valdè graciles. *Piſcia Cani* Italis dicitur.

Fungus pro capitulo laminam longam latam, multipliciter lacinaitam & convolutam, intus punctis rubris creberrimis pictam emittens, calice ſquamoſo exceptam. *Fuoco ſelvatico roſſo* Italis. Alius huic ſimilis colore duntaxat differens in eodem libro depingitur, qui *Fuoco ſelvatico bianco* denominatur. Color laminarum albus eſt exterius, interius maculis nigris pictus. Calicis ſeu volvæ ſquamæ albicant. Pediculus gracilis eſt.

Fungus pro capitulo laminas aliquot laciniatas, folia Querna imitantes, emittens. Color huic albicans.
Huic ſimilem invenit D. *Sherardus* ad ripam fluminis *Arni* inter Populos, ſupra & prope *Florentiam* Maii 8vo. 1699. Quatuor in ſummo alas ſeu partes habet, ad centrum conjunctas; quæ linea ſeu nervo medio, pediculo adnectuntur: Separatæ ſeu avulſæ ovalis propemodum figuræ ſunt. Pediculus intus cavus eſt.

Fungus *Ammazza moglie* Italis dictus.
E maximis est, Capitulo lato, supernè colore sordidè rubenti, viridi & albicante, variè commixtis infecto, subtus lamellis crassioribus, sordidè rubentibus striato. Plures ex uno pede exeunt.

Fungus lamellatus parvus capitulo albo vertice nigro, duplice etiam circulo nigro inferius picto.

Fungus lactescens, pileolo inverso in formam cyathi.
Albus est, lamellis crassis fuscis, pediculo brevi, crasso.

Fungus pediculo brevi, ventricoso, crassissimo, lineis fuscis creberrimis sibi invicem occurrentibus exarato; pileolo supernè fusco, subtus luteo, non lamellato.
Altitudo vix palmaris. Hic etiam *Fungus Porcinus* Italis dicitur.

Fungi ex uno pede plurimi, pediculis longis, albis, inferiora versùs crassescentibus; capitulis parvis, inversis, striatis, supernè fuscis, subtus luteis *Famigliole non spigate*. Ital.

Fungus viridis: Pediculus infernè ad radicem crassus est & ventricosus: Capitulum supernè viride, subtus lamellis fuscis creberrimis striatum, satis magnum.

Fungorum laminarium, Cerascinis similium. *Linguæ* Italis dictorum variæ species ut v. g.

1. *Linguæ nigræ* dictæ, extrema circumscriptione sinuatæ, aliæ aliis imbricatim incumbentes, lineis nigris, latis, utrinque velut dentatis laminarum marginibus parallelis, variegata.
2. *Linguæ crispæ.* Oræ extremæ velut crispæ sunt, & linea tenui nigricante cinctæ; & inferius in superficie laminæ plures flexuosæ lineæ nigræ, & pulvereæ transversæ dicuntur.
3. *Linguæ maculis purpureis oblongis pictæ. Pellicea da Re*, i. e. Paludamenta Regia Italis. Tota superficies ex albo purpurascit, & maculis saturatioribus purpureis, conicæ figuræ, ex lineis in unum punctum coeuntibus compositis, paludamenti Regii ferè ad instar, pingitur.
4. *Linguæ squamatæ.* Squamæ acuminatæ sunt, ad exortum nigricantes, mediâ parte albæ, margine limbo ex lineolis nigris propemodum contiguis cincto.
5. *Linguæ transversis lineis diversicoloribus variegatæ, Rigate* Italis. Colores sunt cæruleus, albus, ruber, fuscus, quibus tota Fungi superficies pulchre depingitur.
6. *Linguæ foliatæ.* Ex pluribus partibus folia querna referentibus componuntur, colore rubente.
7. *Linguæ pilosæ.* Color albicans, lineis latis, pulverei coloris circularibus, parallelis distinctus; per totam superficiem pilosus est hic Fungus.
8. *Linguæ crispæ diversicolores* sinuatæ. Ora extremæ limbo ex cærulæo, albo & nigro coloribus mixtis cinguntur. Media laminarum pars flava est, lineolis transversis arcuatis fuscis varia; ima fusca.
9. *Linguæ ex pluribus velut Spathulis* albis, sordidioribus lineolis striatis, extremitatibus subrotundis pilosis compositæ.
10. *Linguæ glabræ molles.* Margines sinuatæ sunt, lineâ è punctis nigris compositâ cincti; Media pars albicat obscuriore colore obfuscata.

11. *Fungus* lingua *dictus pediculatus.* Pediculus velut plexus funiculum quendam refert, pro capitulo laminam ad oras laciniatam gestans, colore è rubente, albicante, nigricante mixtis seu lineis horumce colorum è flexuosis composito.

Plantarum Imperfectarum Genus Tertium, seu MUSCI TERRESTRES.

Horum notæ characteristicæ sunt Floris absentia & peculiaris quidam plantæ habitus, & textura, qua unicuique è medio vulgo facilè percipi & discerni potest, ab eruditis tamen & exercitatis Botanicis verbis exprimi nequit.

Objicies, E plantis perfectioribus nonnullas flore carere, quin & muscorum species nonnullas eo gaudere, ut v. g. *Lycopodium.* Quocirca flore carere muscorum nota generica esse non potest, cùm nec omnibus, nec solis conveniat.

Respondeo, notum hanc per se non sufficere ad Muscos determinandos, sed cum concursu aliorum v. g. Texturæ Habitus, consistentiæ, & totius faciei externæ.

Muscorum non secus ac aliarum imperfectiorum plantarum species numerosissimæ sunt, ut earum nè decimam quidem partem à Botanicis qui ante nos scripserunt observatam & descriptam existimem. At neque quæ qualitercunque traduntur, vel nominibus solis cum paucis epithetis, vel brevibus descriptiunculis additis, ordinatè dispositæ sunt, & ad proprias

Classes seu Genera relatæ. Quocirca operæ pretium me facturum existimavi, si omnes vel à memetipso observatas, vel ab amicis communicatas in Classes & Genera distributas, notisque certis & characteristicis definitas Lectori exhiberem.

Musci in genere dividi possunt in 1. *Steriles* seu semine viduos, & 2. *Fertiles* seu seminiferos.

I. *MUSCI STERILES SEU SEMINE VIDUI.*

Muscos hosce semine prorsus viduos esse non ausim asseverare; siquidem plerique orbiculos proferant, quibus semen inesse verisimile est.

I. *Musci terrestres Steriles.*

P. 112. Cap. 1. Ad Muscum Filicinum nota.

Hanc speciem capitula musci terrestris vulgaris similia proferre observavit D. *Petiver*, ideoque hinc removendus, & ad Muscos seminiferos transferendus est. Datur etiam minor hujus species, quæ 2. *C. B. prod.*

Ibid. Muscus denticulatus major semina profert in spica unciali, Lycopodii instar D. *Sherard.* Ad Muscum denticulatum minorem *C. B.* adnotat D. *Petiver.*

Hujus Musci specimina habeo, seminibus onusta in extremitate uniuscunque ramuli sitis ad insertionem foliorum, ad similitudinem iconis quam exhibet D. *Plukenet*, Tab. 47. F. 7. pro *Musco terrestri erecto minori polyspermo* tuo, quæ quamvis hunc non bene repræsentet, nostro tamen illi exactè convenit, qui idcirco non ineptè ad *Muscos clavatos* sive *Lycopodia* referri posset.

P. 117. Ad Lichenem terrestrem cinereum nota.

D. *Petiver* in hujus foliorum apicibus peltas seu maculas ferruginei coloris observavit, quas vascula seminalia esse rectè judicavit.

Cæterùm muscus istic adversùs morsum canis rabidi egregium est medicamentum, tradente D. *Bobart* in *Hist. Oxon.* p. 632.

Addantur species sequentes.

Muscus montanus coriaceus, ramulis inordinatè dispositis D. Vernon.

Concavus est, & maturescens ventorum flatibus dispergitur. D. *Doodio* Corallina montana tubulosa, ramulis inordinatè expansis dicitur. Ramuli crassiores, duriores, minùs cavi, diversimodè expanduntur. D. *Tilleman Bobart* in montosis *Oxoniensibus Chiltern* dictis invenit.

Muscus montanus fruticosior, segmentis majoribus nigris *Pluk. Almag. Bot.*

Muscus arboreus Coralloides auritus supinus, incanus, Alpinus *Bocc. Mus. pl. rar.*

Muscus Corallinus rotundus exilis, articulatus, ramosus *Italicus Bocc. Mus. pl. rar.* T. 95.

Muscus Cornucopioides cristatus Alpinus saxatilis *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 21. T. 8. 107.

Duas trésve uncias altus est. Cauliculus musci terrestris Coralloidis crassitiem imitatur, intus concavus, cornucopiæ in formam terminatus. In cymis uniuscujusque caulis egerminant excrescentiæ quædam pyxidatæ, ac si planta se proliferam ostendere niteretur, unde cristatam eam denominavi: In *Sabaudia* inveni duobus m. p. supra *Nostradame de Charme*, secus viam quæ *Delphinatum* ducit.

Muscus montanus fuscus, ramosissimus, solidus seu non tubulosus D. Vernon. Coralloides ramosissimus, minor fuscus *Mus. Pet.*

In quamplurimos parvos ramulos tenuissimè dividitur. Formam & ortûs modum Musci corallini montani *Park.* simulat, cætera dispar. Utraque species in collibus Gogmagog-hills dictis in Comit. *Cantabrigiensi* occurrit.

Corallina montana fruticosior D. Lhwyd.

Ad summitatem montis Carnedh-Lhewelin in *Arvonia* copiosè.

D 2 *Corallina*

Corallina montana tubulosa, ramulis crassioribus D. Doody.

Vulgari duplo vel triplo crassior est, & minùs ramosa. In iisdem cum vulgari locis non infrequentur inveniter.

Corallina montana difformis.

Pennæ anserinæ crassitudine est, cava, raro ramosa, tuberculis seu apophysibus pluribus sine ordine instructa. D. *Vernon* in montibus *Cantabrigiensibus* collegit.

Muscus corallioides saxatilis Fœniculaceus Mus. Pet. Rock-hair. In altissimis rupibus Forestæ *Charley* dictæ in agro *Leicestrensi.*

Muscus pyxidatus *Norwegicus* tubulo longiore D. *Petiver Moris. hist.* P. 3. Colore & texturâ vulgarem refert, erectus verò est & gracilis, in biuncialem altitudinem se attollens.

Musco-fungus pyxidatus gracilior ramosus, calicibus serratis *Moris. hist.* P. 3. Gracilitatem fili obtinet: ad biuncialem altitudinem assurgit, cauliculis ex cinereo fuscis, qui nonnunquam ramosi æquè acetabulorum margine denticulati sunt.

Muscus pyxidatus major rugosus Mus. Pet. Mr. Bobart's rough Cup-moss. A D. *Jacobo Bobart,* qui primus eum observavit, habui. D. *Petiver.*

Muscus multiformiter pyxidatus, apicibus coccineis D. *Plot. Nat. Hist. Stafford.* Calix alter in hac specie alteri innascitur ad 4tum interdum vel 5tum usque gradum, adnotante D. *Bobart* in *Hist. Oxon.*

Muscus licheniformis cornu simplici D. Doody.

Hic pyxidato proximè accedit, in hoc tantùm differt, quòd hujus caulis in acutum apicem, illius in pyxidem desinit.

Muscus licheniformis cornu ramoso: An M. corniculatus Herbariorum? D. *Doody.*

Muscum corniculatum *Tab.* se nusquam vidisse meminit D. *Lhwyd,* quàm ad cacumen montis Carnedh-Lhewelyn, prope Lhan Lhechyd in agro Arvoniensi.

Muscus foliis crispis licheniformis, supernè è flavo viridescens, subtus albicans D. Vernon.

In montibus *Gogmagogicis* in agro *Cantabrigiensi.*

Muscus terrestris clavatus ceranoides Mentzel. pugil. An M. Coral. terrest. erectus incanus *C. B*? An potiùs Musc. Coral. saxatilis Cervi cornua referens *Ejusdem*?

Muscus clavatus ceranoides, segmentis latioribus compressis, eburneo nitens Pluk. Phytogr. Tab. 47. F. 2.

Muscus clavatus ceranoides Gagateus, nigredine splendens Ejusdem ibid. F. 3.

Muscus muralis platyphyllos D. *Bobart.* Lichenis species est.

Muscus ceranoides *Palmensis,* comis digitatis, *Orchili* dictus *Pet. Mus.* 436. Plantula est lignosa, ramosa, duas uncias alta, summa parte in multas particulas divisa & velut digitata.

II. *Musci steriles arborei aut petræi,* in arboribus, lignis, saxis, aut tectis nascentes.

Muscus arboreus aurantiacus, staminibus tenuissimis, Ex insulis Fortunatis *Pluk. Phyt.* T. 309 F. 1. An Muscus arboreus rutilans *C. B*? Musco-fungus arboreus *Canariensis* capillaceus Aurantiacus *Hist. Oxon.* p. 635. pl. 5.

Muscus cinereus è ramis arborum dependens Canariensis, ex staminibus crassioribus geniculatis, in tenuissima & longissima fila seu ramulos divisus *Pluk. Almag. Bot.* Musco-fungus arboreus *Canariensis* ex staminibus crassioribus geniculatis in tenuissima & longissima filamenta ramulosus *Moris. hist.* 3. p. 635. n. 12 Muscus 3. Fortè Muscus capillaceus longissimus *C. B.* Tantâ copiâ inveniuntur hi Musci apud *Virginienses,* iis præsertim in locis quæ maris arcessu aquis inundantur, ut hyberno tempore totas arbores quibus adnascuntu dejiciant, eò quòd pabulum vaccis & ovibus præbean gratissimum.

Idem colore viridi. An Muſcus ex præaltis arboribus ad Terram uſque demiſſus, coloris viridis in cæruleum tendentis, quo Regina in *Florida* cingitur, tenuibus ſtaminibus catenularum inſtar invicem cohærentibus *Part.* 2. *Americ.* Fig. 39. *Pluk. Almag. Bot.*

Muſcus caule rigido inſtar Fili chalybei Merret. pin. *Pluk. Almag. Bot.*

Muſcus arboreus leucomelanos, ramulis altera parte anthracinis, altera candidiſſimis; ex *Novegia* induſtria D. *Petiver* in *Angliam* illata. *Pluk. Almag. Bot.*

Muſcus cruſtæ modo arboribus adnaſcens, candidiſſimus, mollis & villoſus, ſub externo cortice repens Ejuſd. ibid.

Muſcus arboreus compactior villis duriuſculis incruſtatus Ejuſd. ibid.

Muſcus arboreus πλατύφυλλος, *ſegmentis argutioribus D.* Doody.

Semper ſibi conſtat, ſegmentis anguſtioribus & ſcyphulis plurimis minoribus. Hæc ſive varietas, ſive ſpecies diſtincta, cum vulgari latifolia ubique reperitur.

Muſcus arboreus coralloides πλατυδιαφυλλος *cum orbiculis D.* Doody.

Icon Muſci alterius Querni latifolii ἀφύλλε *Col.* magis convenit huic plantæ quàm Muſco arboreo ramoſo *J. B.* nec deſcriptio diſconvenit. Satis frequens occurrit in arboribus.

Muſcus coralloides πλατυδιαφυλλος, *tuberculis pulverulentis donatus* D. Doody.

Ad unciæ unius duarúmve altitudinem aſſurgit. Ramuli modò latiores, rotundiores modò, ſemper a. compreſſi ſunt, hinc indè tuberculis pulverulentis notati, cinericei coloris, intus fungoſi, albi. Fuci ſeu Fungi ramoſi ſpeciem exhibet.
D. *Adaire* M. D. ex agro *Hamptonienſi* attulit. Eandem ſpeciem vel minorem, in ericetis montoſis non procul *Londino* invenit D. *Doody*. Præcedenti congener eſt.

Muſcus arboreus Coralloides *C. B.* 361. n. 5. Muſcus alter lævis latifolius Coralloides ἄφυλλος Col. 159. p. 335. Fig. 334. Hiſt. Oxon. 8. 15. p. 634. pl. 12. No. 5. Tab. 7.

Muſcus arboreus anguſtifolius, ſcutis in marginibus foliorum D. *Petiver Hiſt. Oxon.* S. 15. p. 634. No. 8. pl. 15.

Muſcus cruſtaceus leproſus, ſcutellaris, cinereus Muſ. Pet.

D. *Pool* in rupibus prope *Notinghamiam* invenit. Eundem in rupibus circa *Tunbridge* collectum nobis oſtendit D. *Carolus Du Bois.*

Muſcus cruſtaceus leproſus, ſcutis nigricantibus Muſ. Pet.

In muris nonnullis circa *Londinum.*

Muſcus licheniformis viridis, ſcyphulis ſeu bracteolis nigris Doodii.

Illius ſegmenta non latiora ſunt quàm Muſci cruſtæ modo arboribus adnaſcentis, luteoviridis aut herbacei coloris. Arctè arboribus adhæret. Bracteolæ ſeu ſcyphuli ei majores ſunt, concavi, intus nigri, Muſci arborei ſupini marginibus piloſis propemodum ſimiles. Longè diverſus eſt à Muſco arboreo licheniformi ſcutellato D. *Sherard*, cujus folia non minora ſunt Lichene vulgari terreſtri, & ſcuta habent Lichenis arborum *Ger.* ſimilia, cui proximè accedit.

Muſcus Licheniformis albidus pulverulentus D. Doody.

Muſco cruſtæ modo arboribus adnaſcenti cinereo ſimilis eſt, verum tamen folia illi duriora ſunt, & dum alterum incumbit alteri, coaleſcunt. Tota ſuperficies pulverulenta eſt.

Muſcus licheniformis cinereus, cruſtæ modo ſe expandens, & arctè adhærens Ejuſdem. Hujus (inquit) ſcyphulos nondum vidi.

Muſcus licheniformis viridis criſpus Ejuſdem.

Dum in arboribus ſerpit folia ſeu ſegmenta erigit numeroſa, carnoſa, diviſa, criſpa, ſimul conferta. D. *Sherard* LL. D. in *Hibernia* invenit.

Muſcus

Muſcus arboreus Licheniformis purpuraſcens.

Humidis & putridis, præcipuè virgis & bacillis ligneis innaſcitur.

Muſco-fungus coralloides montanus ramoſiſſimus fuſcus *Moriſ. hiſt.* P. 633. Muſcus corallinus minor ramoſiſſimus fuſcus *Muſ. Pet.* 77. In cornicula plura acutiora ramificatur, fuſci coloris. Ramuſculi craſſiores, tubuloſi, ad terram reflexi D. *Bobart.*

Muſco-fungus coralloides terreſtris, denſè ramificatus, cinereus & veluti incruſtatus *Norwegicus.*

Muſcus coralloides criſpatus *Norwegicus Pet.* D. *Petiver* debemus hanc plantam, quæ cum Corallina montana noſtra fruticoſiore valdè convenit, ramuſculi tamen lignoſi ſunt, ínque tenuiores partes & velut criſpatas ſe dividit.

Muſcus coralloides terreſtris quaſi ſcutellatus D. *Petiver.* Cinerei coloris eſt, & denſè ramificatus, & ſecundùm ſurculos noduli parvi ſe extuberantes adnati ſunt. D. *Bobart.*

Muſco-fungus trichoides, è nigredine cinereus, jubæ ad inſtar ſaxis & arboribus dependens D. *Richardſon. Moriſ. hiſt.* P. 3. capillaceo ceſpite inter alios Muſcos petris innaſcitur, ac interdum pedali cæſarie ab arborum ramis dependet. D. *Bobart.*

Muſcus Coralloides *Tunbrigenſis*, bracteolis nigerrimis *Pet. Muſ.* 437. An Muſcus cornucopioides criſtatus Alpinus ſaxatilis *Boccon. Muſ. plant. rar.* p. 21. Tab. 8. In rupibus prope *Tunbrigiam* invenit Autor.

Muſcum Iſlandicum purgantem Bartholini in montibus *Walliæ* invenit D. *Newton.* Membranaceus eſt, inſigniter ſinuoſus, in margine ſpinulis ciliaribus ornatus, ex obſervatione D. *Doody.*

Muſcus ceranoides albus fungoſus, apicibus nigris *Pluk. Phyt.* T. 205. F. 6. Cornua erecta plurima albicantia, biuncialia in ramuſculos paucos ſe dividunt, è quorum lateribus tubercula nonnunquam erumpunt, & cornua acuta in nigredinem deſinunt. D. *Bobart.*

Muſco-fungus petræus corniculatus, cornibus indiviſis & incurvatis *Moriſ. hiſt.* P. 3. Biuncialis quoque eſt planta cujus cornua albeſcentia ab eodem exortu plurima exeuntia curvitate ſua verſùs unam partem ſpectant, è quibus etiam tubercula aliquando exeunt. Petris Alpium *Britannicarum* adhæret; unde exuit D. *Lhwyd.* D. *Bobart.*

Muſco-fungus ceranoides mollior & elatior, albidus, tubuloſus *Moriſ. hiſt.* P. 3. Rectà ut plurimum aſſurgunt ſurculi palmares & altiores, molles, albidi, craſſiuſculi, cavi, in cornua pauca diviſi, quorum ſingula in bifurcatum apicem ut plurimum terminantur. In ericetis humidis quibuſdam Septentrionalibus exit, & mollitie à congeneribus ſatis differt. D. *Bobart.*

P. 23. n. 4. not.

Muſcum arboreum ſupinum marginibus piloſis pro *Fab. Columnæ* Muſco altero πλατυπυκνοδιωοφύλλῳ *Stirp. rar.* Cap. 160. F. 334. Pag. 334, habeo, à D. *Jacobo Petiver* admonitus. Ejus enim tum figura, tum deſcriptio huic noſtro conveniunt. Muſcus Quernus fruticoſus capitulis cavis *Parkinſono* dicitur, 312.

Conferva geniculata minimata Pluk. Phytogr. T. 86. F. 9.

Aquarum dulcium alumna eſt. In maritimis major occurrit ſpecies, quæ ab hac pariter differt ac Alga vulg. fluviatilis à marina.

Fucus ramoſus ligneus fluviatilis D. Richardſon M. D. qui eum in aquis infra *Malham-Cove* in Comitatu Eboracenſi invenit. Aphyllon aquaticum Virginienſe petræum D. *Baniſter Pluk. Phytog.* Tab. 138. F. 1. huic non diſſimile eſt.

Muſcus croceus ſaxigena holoſericum referens, ſeu Byſſus petræa D. Lhwyd. An Muſcus ſaxatilis ſerico ſimilis *Commelin. Cat. Holland?* Cameratis *Arvoniæ* rupibus adnaſcitur.

Lenticula paluſtris Indica, Foliolis ſubrotundis, binis capillamentis ad imum barbatis Pluk. Phyt. T. 41. F. 6.

Muſco-fungus lichenoides, cruſtæ modo adnaſcens, major cinereus *Moriſ. hiſt.* P. 3. *Briſtoliam* verſus tranſiens, lapidibus & herciis, adnaſcentem hanc ſpeciem cum vulgari minore

nore paſſim naſcentem obſervavi, quæ circinatam formam affectare videtur, & foliolis latiuſculis inæqualibus marginibus ſectis, palmarem & bipalmarem latitudinem acquirit. D. *Bobart.*

Muſco-fungus lichenoides arborum è viridi flaveſcens *Norwegicus* D. *Petiver Ejuſd. ibid.* Quoad foliorum latitudinem *Licheni terreſtri cinereo* noſtro, ſimilis eſt, colore verò ſulphureo, & adhærenti ſua facultate potiſſimum differre videtur. D. *Bobart.*

Muſco-fungus lichenoides arborum *Hibernicus* ſcutellatus *Moriſ. hiſt.* P. 3. In Fraxinis nata eſt hæc ſpecies, quàm latitudinem præcedentis non attingit: in ſuperficie verò cinerei coloris peltæ maculæve rotundæ, ſatis amplæ ſparguntur, fuſci coloris, marginibus quodammodo prominentibus. D. *Sherard* ex *Hibernia* attulit. D. *Bobart.*

Muſco-fungus lichenoides arborum criſpus, cinereus, ſubtus nigricans, glaber D. *Petiver. Moriſ. hiſt.* p. 3. Præcedentibus minor eſt, in latum verò diffuſus, foliis (ſi ità dicam) ſupernè cinereis, ad plumbeum cæruleúmve colorem vergentibus, ſ labris adverſa parte nigricantibus corticibus arborum plurimis locis ſe ſpargentibus, donatus. D. *Bobart.*

Muſco-fungus lichenoides arborum anguſtior, foliis ſupernâ cinereis, ſubtus nigricantibus villoſis *Moriſ. hiſt.* P. 3. Lichen *Norwegius* perlatus, ſubtus villoſus, aterrimus *Pet.* Muſcus arboreus leucomelanos, ramulis altera parte anthracinis, altera candidiſſimis *Pluk. Almag. Bot.* Corticibus arborum compreſſus, anguſtioribus ſuis foliis, prona parte rugoſis & veluti radiculatis.

Muſco-fungus *Norwegicus* arborum ceratoides, ſegmentis anguſtioribus albidis, ſubtus nigricantibus *Moriſ. hiſt.* P. 3. Lichen *Norweg* ſegmentis anguſtioribus, &c. D. *Pet.* Huic cornua ſunt tenuia, uncialia & biuncialia, in roſam expanſa, è rotundo compreſſa, ac in ramuſculos diviſa, altera parte albido, altera nigricante colore infecta. D. *Bobart.*

Muſco-fungus arboreus *Norwegicus* cinereus, foliis capillaceis tenuiſſimis. *Moriſ. hiſt.* P. 3. Muſcus arb. *Norw.* fol. cap. tenuiſſ. D. *Pet.* Capilli longi ſunt, aliquantulum ramificati, ex fuſco-cinerei, omnium tenuiſſimè cæſareati. D. *Bobart.*

II. *MUSCI FRUTICOSI EXOTICI.*

1. Muſcus ſquamoſus erectus *Plumier.*

Hujus *radix* per exigua eſt & valdè fibroſa, colore fuſco; unicum tantum emittens *caulem*, teretem, lineam unam craſſum, altitudine circiter pedali erectum, lignea duritie, colore viridi ſaturo, *foliis* parvis cordiformibus [h. e. vertice acuto, baſi ſubrotunda] ſquamatim incumbentibus, penitus contectum: Ad trium ſupra radicem pollicum altitudinem ramoſum, hinc ad ſummum uſque pluribus parvis ramulis alternatim egreſſis, & ipſis ad modum caulis ramoſis, velut pennatum, qui quò propiores ſunt ſummo cauli eò ordine minores ſunt. Hi ſimilibus iis quæ in caule foliis obteguntur, verùm minoribus, & ſibi invicem propioribus, ſquamarum modo aliis alias alternatim ſcandentibus. Ramorum viror paulò clarior eſt quàm caulis, & plantam aſpectu valdè pulchram reddit.

In Inſula *Martinigo* ſecundum rivum.

2. Bellan-Patſia *H. M.* P. 12. T. 40. Muſcus fruticeſcens, caulibus & ramulis foliolis capillaribus undique cinctis. Frutex eſt dilutè viridis, hirta mollitie veſtitus; cortex ſubacutis, capillaribus & viridi-dilutis foliolis ramuſculis adhærentibus undequaque cinctus Planta ſicca, quam à D. *Sherard* obtinuimus, pedali circiter altitudine erat, ab imo fere ramoſus, rami in ramulos ſecundarios & ſurculos crebros dividuntur & ſubdividuntur. Cortex caulis & ramorum albicabat. Caulis autem & rami ſurculique foliolis tenuibus capillaribus crebris, $\frac{1}{4}$ unciæ longis veſtiebantur.

3. Muſcus repens ſquamoſus *Plumier.*

Longè lateque ſe diffundit Graminis canini in modum, multoſque emittit *caules* minutos & incanos, qui hac illac plures ſpargunt *ramulos* terram tenuibus capillaribus radicibus apprehendentes, ab exortu ramorum præcipuorum egreſſis. *Ramuli* alternatim cauli adnaſcuntur, bipollicari circiter intervallo; unuſquiſque tres prope polices longus, duos treſve ramulos ſecundarios alternos emittens bifurcos, & in alios adhuc duos ſubdiviſos, hoſque iterum in alios, multò breviores caule principali, cùm eorum longiſſimus 5 aut 6 lineas non excedat. *Cauliculi* & *ramuli* primarii hinc illinc folia obtinent minima, alternatim adnata, à ſe invicem aliquantulum remota, contra quàm illa quæ ramulos minores veſtiunt, (quæ multò minora ſunt & inter ſe ferè omnia contigua) lineam unam circiter longa, apice acuto; baſi fere rotunda, ramis immediatè adnata, qui aliis etiam ſquamis minimis obtecti ſunt.

In foreſtis inſula Dominici.

Muſcus

Muſcus ſquamoſus *Americanus* maximus, Coridis foliis aduncis *Plumieri Tournefort Inſtitut. Rei herb.* p. 554.

Humi procumbere videtur éſtque valde ramoſus & in latitudinem fuſus. Ramuli foliolis creberrimis undique cincti, albicantes. Hujus ramulum a D. *Tournefort* acceptum nobis communicavit D. *Petiver*.

III. MUSCI CLAVATI.

P. 121. Ad Caput de Muſco terreſtri clavato.

Muſcus terreſtris foliis retro reflexis J. B. Lycopdoii alia ſpecies *Hiſt. noſt.* p. 120. M. clavatus Juniperinis foliis reflexis, clavis ſingularibus, ſine pediculis *Moriſ. Hiſt.* P. 3. Ramulorum diviſionem & naſcendi modum Lycopodii vulgaris imitatur; Folia Muſci Abietiformis; clavas denique Sabinæ Sylveſtris *Tragi*. Naſcitur unà cum Muſco Cupreſſiformi in Alpibus *Arvoniæ*, ſed multo rariùs. Copioſum obſervavimus in monte *Rhiw Glyder*, ſupra lacum *Lhyn y cwn* prope eccleſiam S. *Periſii*, nec rariùs in depreſſis ejuſdem montis *Glyder* quà rupem *y Tryvan* ſpectat. D. *Lhwyd.*

Muſcus terreſtris repens *Virginianus*, humi diffuſus, viticulis longioribus, foliolis tenuibus veſtitus *Moriſ. hiſt.* P. 3. Hunc locum ſibi vendicat hic Muſcus à D. *J. Baniſter* tranſmiſſus, qui ad eundem planè modum cum *Muſco noſtro terreſtri repente, clavis ſingularibus folioſis erectis*; flagellis ſuis reptat, longioribus tamen ac majoribus, ex utraque cauliculi terminatione radicibus ſe terræ affigentibus: folia acuta, Juniperima, longiora ſunt & pallidiora, non adeò confertim ſurculis adnaſcentia. D. *Bobart*.

Huc referendi ſunt Muſcus denticulatus major & minor, qui Lycopodii inſtar ſemina ſua in ſpicis clavatis proferunt.

Muſcus denticulatus major volubilis è capite montis *Serado Muſ. Pet.* 534.

D. *Richardus Planer* chirurgus hac planta me nuper donavit.

Muſcus terreſtris polyſpermos major. Hanc plantam à Don *Bruno Tozzi* medico *Valombroſano*, del monaſterio di *Ripoli* vicino *à Firenze* accepit D. *Sherard*.

Muſcus denticulatus Emuyacus minor erectus *Muſ. Pet.* 536. Plantula pereiegans.

Muſcus *Palmenſis*, cauliculis craſſis, tortuoſis, ſpinulis undique obſitis: *caulis* fili emporetici majoris craſſitudine eſt, valde tortuoſus & huc illuc reflexus, ramoſus, colore per ſiccitatem arenaceo rubente, ſpinis brevibus undique obſitus. *Thevetus* in *Canariis* inſulis, ea præſertim quæ *Ferrea* cognominata eſt; locis lapidoſis montoſis herbum naſci refert, quam *Oricelle* vocant, Arabes *Sereth*, quo coria elegantur tingunt ex *Hiſpaniis* eò delata. *Lugd.* 175. Planta ſicca à D. *Petiver* mihi communicata Fuci potiùs quam Muſci ſpecies viſa eſt.

Muſcus Lycopodoides denticulatus, ſcandens, repénſve, in extremitatibus ramulorum polyſpermos *Pet. Muſ.* 534. Ex *Jehore*. Folia in ramulis anguſta, longiuſcula, pinnatim adnexa filicinorum in modum, ſibi invicem proxima. Superior in caulibus & ramulis per exigua ſunt, ut eorum ſitus nudo oculo vix poſſit diſcerni.

Muſcus terreſtris repens, pediculis foliaceis, binis clavis in altum ſe erigentibus. Plukenet. Muſcus alius terreſtris, Lycopodium Dodonæi *Hiſt. Lugd.* qui à Muſco terreſtri 2. *Ejuſd. Hiſtor.* i. e. Muſco terreſt. repente à Trago picto *J. B.* plurimùm differt, licet in pinace ſuo *Caſp. Bauhinus* hunc ab illo non ſeparat, ſed planè utrumque confundit. *Plukenet Phytogr.* Tab. 47. F. 8.

Muſcus rupeſtris repens Virginianus, clavis folioſis erectis quadratis Baniſter Cat. Mſs. Tab. 100. F. 7.

Muſcus Filicinus elegans ſeu Βρυόπτερις Prom. bon. ſpei *Puttur-joory Hottentottorum.* A D. *Sherard* accepit D. *Plukenet*, qui Tab. 100. F. 3. ejus ramulum pingit.

Lycopodii facie erecta, ſpicam florum denſam, è purpuraſcentibus ſtaminulis compoſitam in ſummo geſtans *Cap. Bæ Spei.* Altitudine eſt pedali, unum tantùm vel alterum ramulum prope faſtigium emittens.

Muſcus

Muſcus erectus Abietiformis ex Inſula *Johanna Pluk. Mantiſſ.*

Muſcus *Zeylanicus* terreſtris clavatus erectus, Badal-wanaſſa *Hermanni.* An Belam-Patſiâ *H. M. Tom.* 12. *Tab.* 39? Pedale & erectum erat exemplar à D. *Hermanno* D°. *Bobart* communicatum, in varios ramuſculos divaricatum, qui rurſus in alios dividuntur; ad quorum ſingulam terminationem clava parva ſublutea, quadrantem unciæ longitudine non ſuperans, adnata eſt.
Hujus pulcherrimum exemplar à D. *Hermanno* acceptum nobis communicavit D. *Sherardus*: Cæterùm Muſcis fruticoſis ſeu arboreis exoticis annumerandus eſt.

Muſcus ſquamoſus ſive Lycopodium *Americanum* altiſſimum *Plumieri Tournef. Inſtitut. rei herb.* Præcedenti perſimilis eſt, ſi non idem. Hujus etiam ramulum à D. Vaillant acceptum nobis commodavit idem D. *Petiver.*

Eandem (ut mihi videbatur) plantam ab eodem Amico accepi, titulo *Lycopodii Malabarici, Maluccæ* collectam; niſi quòd hic duas plerumque clavas ſimul in ejuſdem ramuli faſtigio protulit.

Ejuſdem aut valde ſimilis Muſci imaginem pictam ex Harbario quodam *Sinenſi*, Moniam nomine ad nos tranſmiſit idem D. *Petiver.*

Muſcus denticulatus *Caledonicus* major perelegans, Filicis in modum pinnatus. *Pet. Muſ.* 533. Hæc planta Filici adeò ſimilis eſt, ut dubitem annon ad Filices potiùs referenda ſit. Coſta ſeu ſcapus medius plurimos remulos alternatim poſitos emittit; ramulis hinc inde alæ, alis pinnulæ anguſtiſſimæ adnaſcuntur, creberrimæ, ut denticelli potius quàm pinnæ videantur. Medius ſcapus foliolis quibuſdam obſitus eſt, præter morem Filicum. In Iſthmo *Darien* collectus eſt.

Muſcus montanus, flagellis longis tenuibus Cupreſſinis, ut plurimum indiviſis *Moriſ. hiſt.* P. 3. montanus gracilis ramoſus, viticulis longioribus glabris *Pluk. Phyt.* T. 47. F. 4. Hujus inferior pars ut plurimum luteſcit, & flagella tenuia, palmaria & longiora, nunc ſimplicia, nunc in unum aut alterum diviſa, foliis exiguis amicta, viridia ſunt, quæ Martio menſe ſummitatem verſùs foliolis paululum longioribus, clavam mentientibus intumeſcunt. Inter quæ antheræ quædam aureæ occultantur, minimòque frictu effugiunt. In montoſis & umbroſis variis locis reperitur. *D. Bobart.*

Muſcus terreſtris aureus minor, flagellis claviſque brevioribus *Moriſ. hiſt.* P. 3. E viridi & aureo colore commixto in albedinem tendunt foliola flagellàque tenuia, uncialia & ſeſcuncialia, aliquantulum diviſa, cortici arborum vetuſtarum crebriùs adnaſcentia, quæ in unius cujuſque apice clavam parvam auream gerunt ac in ea terminantur. In ſylvis. *Idem.*

Muſcus arboreus *Norvegicus.* Fœniculacceus, longiſſimus, non ramoſus. *Muſ. Pet.* 435.
Cauliculus tenuis ad bipedalem aut majorem longitudinem excreſcit; filo quo veſtes conſuunt non multò craſſior, capillaceis foliolis (ſi ita vocare licet) ab imo ad ſummum undique obſitus: colore ex albo vireſcente.

IV. MUSCI CAPITULIS PILEATIS *ſeu operculo tectis.*

Hi dividi poſſunt in *Erectiores,* quorum capitula vel ſummos cauliculos aut ramulos occupant, vel è radicibus aut imis ramulis oriuntur; & *Infirmiores,* plerunque provolutos, non raro etiam cauliculis repentes; quorum capitula ex alis foliorum ſecundùm caules & ramulos, vel ex ipſis cauliculis aut ramulis exeunt. Hoc genus Muſci cauliculis ſunt longis, & per totam longitudinem foliatis valde ramoſis, infirmis (ut dixi) & humi plerunque provolutis, ſæpe etiam repentibus, demiſſis ex caulibus aut ramulis fibrillis; *Muſcos terreſtres* vocos: à D. *Tournefort* non ineptè *Muſci ſquamoſi* appellantur.
Superiores qui cauliculis ſunt erectioribus, nec adeò in longum per terram ſparſis, ſed in denſos plerunque ceſpites coaggeſtis, *Adianta ſeu Muſci Capillares* nobis appellantur.
Horum capitula in pleriſque ſpeciebus pileolis operiuntur quorum reſpectu dividi poſſunt in 1. Pileolis *lanuginoſis* ſeu villoſis, & 2. Pileolis *membranaceis* donatos. Pileolis membranaceis donati, in foliis *undique cauliculos ambientibus,* & foliis in *cauliculis Filicinorum modo diſpoſitis* præditos. Qui foliis ſunt cauliculos ex omni parte ambientibus ulteriùs ſubdividi poſſint in capitulis ſeu corniculis pediculis longiuſculis inſidentibus, ſeu *erectoribus* ſive *deorſum reflexis*; & capitulis in mediis foliis ſeſſilibus donatos.

I. *Musci Capillares majores & minores pileolis villosis.*

1. *Adiantum aureum pileolo villoso medium.* An Ad. aur. medium in ericetis proveniens *Mus. Pet.* n. 24? Foliis est oblongis tenuibus, in longum & tenuem mucronem desinentibus, non rectà extantibus, sed plerunque incurvis.

Muscus aureus seu Adianti majoris genus foliis tenuissimis reflexis D. *Doody. Pluk. Almag. Bot.* Præcedenti eadem planta esse videtur; ut & Adiantum aureum medium in ericetis proveniens *Mus. Pet.* quod in Formicarum cumulis in ericetis provenit.

2. *Adiantum pileolo villoso minimum.*
Pediculo est brevissimo; capitulo pileolo denudato, minimo. A D. *Vernon* habui.

3. *Adiantum aureum minus foliis rigidis, capitulis coronatis Mus. Pet.* n. 22. Small Heath Goldilocks. Cum priore.

4. *Adiantum aureum minimum pediculis brevibus, foliis capillaceis Mus. Pet.* n. 25. In oxyacantha seu spina alba invenit D. *Glover.*

II. *Musci Capillares minores* pileolis membranaceis, & 1. Capitulis erectis aut paullum reclinatis & incurvis, pediculis insidentibus.

Muscus capillaris minor, capitulis erectis, vulgatissimus.

1. Humilis est, foliolis angustioribus quàm tectorum major, oblongis, acutis, in pilum brevem plerunque terminatis, supernè concavis, pallidiusculis. *Pediculi* semunciales in summis ramulis è foliorum medio exeunt, *capitula* sustinentes erecta, sublonga, operculo acuto nonnihil reflexo tecta, ut Aviculæ rostellum imitentur. Pediculi è flavo interdum rubescunt, aliàs è viridi flavicant.

Locus. In murorum rimis, inque tectis & tegularum interstitiis frequens est. Capitula autumno producit & per totam hyemem retinet, non rarò etiam vere cornicula exserit.

2. *Muscus capillaris tectorum, densis cespitibus nascens, capitulis oblongis, foliis in pilum oblongum desinentibus.*

Folia huic circa summos caules crebra, è lata basi in acutum mucronem, in pilum canescentem oblongum productum, desinentia. Pediculi capitula sustinentes semunciales, rubentes, non ùt in præcedente è summis ramulis in foliorum medio exeunt, sed inferiùs è veteribus aut annotinis surculis. Cornicula longiora sunt quàm in præcedente, & nonnihil inflexa.

Locus, In ædium tectis, densis & elatis cespitibus, frequentissimè oritur. A præcedente differt foliorum latitudine, corúmque pilis productioribus & canescentibus; quódque elatior sit, cespitibus majoribus & densioribus.

3. Muscus trichoides humilis ramosus, capitulis oblongis tumidiusculis donatus *Moris. hist.* P. 4. 628. Folia hujus plantulæ uncialem altitudinem non superant. Cauliculi in ramusculos varios divisi sunt. Foliola exigua & tenuissima sunt, ut ramusculos veluti pennatos efficiant; è quibus pediculi, semunciam longi capitula oblonga parva & obtusa, quodammodo cernua sustinent.

4. *Muscus capillaris, corniculis longissimis incurvis.*

Quamvis perenne sit hoc genus, non tamen supra terram attollitur. Folia, quæ in terra plerunque jacent, longiuscula & acuta sunt, in pilum tamen non desinunt, quo à præcedentis foliis differunt. Vascula seminalia omnium quæ hactenus vidi Adiantorum longissima sunt, erecta, incurva, crassiuscula, acuta, pediculis fereuncialibus pallidis suffulta.

Locus. In aggeribus terrenis humidioribus primo vere, citiùs seriúsve pro anni temperie cornicula producit.

5. *Muscus capillaris, surculis erectis, foliis oblongis tenuissimis acutis cinctis.*

Folia huic secundùm cauliculos crebra, perangusta, oblonga, acuta, viridia. Pediculi semunciales, prætenues, rubentes capitula sustinent oblonga, erecta, pileolo tecta, in rostellum acurum, subrubrum nonnihil incurvum desinente, Novembri mense, aut etiam Decembri & Januario, emergentia. Folia figurâ suâ & situ in cauliculo Gallii aut Molluginis minoris primò

primò erumpentis folia nonnihil referunt. In ædium tectis & interdum etiam ſupra terram oritur. *Locus.*

6. *Muſcus capillaris majuſculus, foliis longis cum aliqua latitudine, viridibus, acutis, rugoſis.*

Folia graminea obſcurè viridia ſunt, rugis à medio nervo ad margines utrinque procurrentibus, ut in *Phyllitide*. Capitula oblonga nonnihil incurva, erecta, in pediculis uncialibus, nigricantia, Novembri menſe exeunt.

Evulſa illico marceſcit hæc plantula. Magnitudine nonnullas Adianti etiam majoris ſpecies excedit. In aggeribus umbroſis invenitur ſatis frequens. *Locus.*

7. *Muſcus capillaris parvus, capitulis magnis pyriformibus erectis, in pediculis brevibus.* Trichoides humilior capitibus Pyriformibus erectis D. *Doody.*

Folia latiuſcula ſunt. Terreſtris eſt, & ut puto, annua, non enim ſupra terram exſurgit, nec in caulem folioſum abit.

8. *Muſcus capillaris perexiguns, capitulis brevibus ſubrotundis erectis, in pediculis breviſſimis.*

In cauliculum rarò aſſurgit. Folia non admodum crebra producit, ſupra terram expanſa, pallidè viridia, oblonga, anguſta. Capitula numeroſiſſima exſerit in perbrevibus pediculis, ſubrotunda ſeu ovata, colore fuſco ſplendente.

Locis uliginoſis & umbroſis gaudet ad arborum radices ubi frequens reperitur, & in latum ſe diffundit. *Locus.*

9. *Muſcus minimus pallidus, foliis anguſtiſſimis acutis, corniculis tenuiſſimis.* An Muſcus Polytrichoides humi inſtratus, The Carpet Moſs dictus *Pluk. Mant?*

Præcedenti ſimilis eſt, ſedomnibus partibus minor, ſupra terram non aſſurgens, ſed latè ſe diffundens, eamque denſiſceſpitibus tapetis inſtar operiens, è viridi luteus.

Folia anguſtiſſima, nec valde longa, acuta. Pediculi ſemunciales aut longiores, tenues, infirmi, rubentes, cornicula ſuſtinent tenuia & anguſta, vix pediculis craſſiora, quo a præcedente diſtinguitur.

Aprilis die 8vo Ann. 1693. à D. *Tanc. Robinſon Londino* ad me miſſus eſt.

10. *Muſcus capillaris omnium minimis foliis, pediculis, capitulis.*

In denſis ceſpitibus oritur. Folia acuta ſunt, capillaceæ tenuitatis, pro plantulæ modo ſatis longa; è quorum ſummitatibus egrediuntur pediculi pallidi, quovis pilo tenuiores, trientem unciæ longi, capitula geſtantes rotunda, adeò minuta ut mera puncta eſſe videantur.

In arborum truncis Novembri menſe capitula profert. A D. *Vernon* in vicinia domus noſtræ inventus, & ad me delatus eſt.

11. *Muſcus trichoides medius, capitulis Sphæricis* D. *Doodii.*

Folia habet anguſta, acuta, mollia, & primo vere cùm capitula producit, pallidè virentia. In ericeto *Hampſtedienſi* in foſſarum aggeribus quibuſdam, paulo cis Mother Huff's, invenitur.

Hunc apud D. *Doodium* vidi: Capitulorum figura ſphærica ab aliis eum diſtinguit. *Locus.*

12. *Adiantum aureum minus, paluſtre, capitulis erectis coronatis* D. *Sherard.* Muſc. aureus capillaris minor capitulis geminatis erectis, mutuo incubitu adnatis *Pluk. Almag.*

Hujus ſpecimen mihi communicavit peritiſſimus Botanicus *D. Vernon* Collegii S. *Petri* in Academia *Cantabrigienſi* ſocius. Capitula jam exſiccata & compreſſa figurâ ſuâ, uvæ gigarta quodammodo referunt, habéntque apicem velut floſculum ſeu corollam in ſummo. Pediculi unciâ longiores pulchrè rubent.

In paluſtribus circa Hitching-Ferry prope *Southamptoniam* invenit D. *Sherard.* v. pleniorem deſcriptionem in *Hiſt. Oxon. Moriſ.* P. 4.

13. Muſcus muralis minimus roſeus ſive ſtellaris, capitulis longiuſculis acutis erectis *Moriſ. hiſt.* P. 3.

Muris & ædium tectis paſſim & copioſè adhæreſcit hic Muſcus. Cauliculi cum foliis ſuis ſemiuncialem altitudinem vix attingunt, frequenter verò breviores ſnnt, quæ folia in ſummis naſcentia ſtellam veluti efformant. Capitula tenuia pediculis ſemiuncialibus inſident, acuta primo exorientia, & quando operculo ſuo tecta ſunt, hoc verò elapſo obtuſa apparent.

14. *Muſcus è viridi albicans, longifolius, capitulis parvis brevibus.*

Folia prælonga, tenuia, acuta ſunt: Pediculi tenues, ſubrubentes, vix ſemunciales, capitula ſuſtinentes parva, ſubrotunda.

Aprilis 3. 1692. ad me *Londino* tranſmiſit D. *Tancr. Robinſon,* ubi collectum neſcio.

15. *Muscus, Adiantum aureum dictus, assurgens, foliolis tenuissimis, capitulis parvis, erectis, in oblongis pedicellis.*

Assurgit ad aliquam altitudinem supra terram, surculis densis, foliolis creberrimis oblongis cinctis. Pediculi è summis surculis exeunt, tenuissimi, recti, semunciâ longiores, capitula sustinentes parva, brevia, erecta.
Eodem tempore ab eodem amico accepi.

16. *Muscus capillaris languine canescens, pediculis tenuibus oblongis, capitulis in mucrones longos rectà sursum exporrectis,* D. Vernon.
Hujus exsiccati specimen nobis communicavit D. *Vernon.* Capitula angusta & oblonga sunt, verùm rostra illa in longum producta ad opercula seu pileos fortasse spectant.

17. *Muscus capillaris humilis graminifolius minor, capitulis oblongis erectis.*

Foliola huic angusta, oblonga, in acutum mucronem sensim desinentia, gramineâ figurâ nisi breviora essent, humi jacentia. Pediculi semunciales, capitula in summo gestant, longiuscula erecta. Januario mense aut seriùs pro Anni temperie capitula producit.

18. *Muscus capillaris parvus; cauliculis tenuibus longiusculis, foliis brevibus angustis acutis rarioribus cinctis.*
Pediculi tenues rubentes supra cauliculos assurgunt, & capitula sustinent gracilia, acuta, quæ per maturitatem crassescunt & deorsum incurvantur. D. *Dale* attulit.

19. *Muscus palustris cinereo-viridis, scapis longis tenuibus, foliolis brevissimis Hist. nost.* Gray fen Moss.
Pediculis sescuncialibus tenuissimis capitula satis grandia, brevia, turgida insident. Locis palustribus præsertim ubi aquæ scaturiunt oritur.
Huic Musco vel simillimum, vel eundem planè esse suspicor *Muscum stellarem ramosum palustrem, pediculo aureo erecto, capitulo magno sphærico* D. Vernon, Synopf. p. 33. hoc modo descriptum.
Varias induit formas. E radice squalida (locis enim cœnosis potissimùm gaudet) circa Æquinoctium vernum cauliculus exsurgit sescuncialis, in summitate velut calicem gestans stellatum, è 6, 7, vel 8, corneæ substantiæ membranulis, ceu totidem radiis, compositum; rufi coloris discum, Floris Solis (si magna parvis componere licet) æmulum. E membranularum interstitiis, aut subter eas 4, 5, vel etiam 6, incerto numero, ramuli oriuntur, nullos, (quod hactenus viderim) pediculos seminiferos emittentes. Hi enim, instante Solstitio Æstivo, obscuro ortu, è radice, vel imo caule egressi, ad trium circiter unciarum altitudinem eriguntur, *capitula* sustinentes exactè sphærica, glauci coloris, magnitudine seminum Coriandri.
Totum illum calicis stellati & ramulorum indè egredientium apparatum nihil aliud esse existimo quàm naturæ casu aliquo deerrantis effectum monstrosum aut degenerem.

Muscum hunc eundem esse quem D. *Plukenet* depingit Tab. 47. sub titulo *Musci parvi stellaris;* affirmat D. *Petiver*: in cujus icone (inquit) vereor nè erraverit: Nam capitula in specimine quod mihi nuper communicavit D. *Jacobus Bobartus* Amicus noster, tum peritissimus, tum fide dignissimus, titulo *Adianti palustris coronati, capitulis sphæricis,* pediculis insidebant ex inferiori Musci parte egredientibus, & non ex summis apicibus cauliculorum, prout ille depingit. Præterea idem D. *Bobart* Muscum parvum stellarem aliam planè plantam esse asseveravit.

20. *Muscus Polytrichoides angustifolius pellucidus ramosus* Plukenet T. 49. F. 1.

Muscus Polytrichoides humilior, foliis brevioribus raris, pallidè viridantibus & vix pellucidis *Moris. hist.* P. 3. Planta præcedentibus congener est & humilior, cujus cauliculis folia breviora & latiora rarius opponuntur. D. *Richardson* invenit & communicavit. In paludibus cum Rore solis invenitur.

21. Muscus Polytrichoides angustifolius, caule folioso tenui reclinante *Moris. hist.* Ordinem pectinatum servare videntur hujus folia angusta, pallida, acuta, cauliculo reclinanti & incurvato unciam & sescunciam longo apposita. Ab eodem D. *Richardson* accepit D. *Bobart* hanc etiam plantam.

22. *Muscus dendroides sylvarum erectus, ramulis Kali æmulis, radice repente.*

Cauliculum obtinet erectum, firmum, è rubro nigricantem, arbusculæ instar ramosum. E ramulis pediculi unciales exeunt, subrotunda capitula sustinentes.
In silvis humidis ad arborum dejectarum stipites & radices.

23. *Muscus dendroides elatior, ramulis crebris, minùs surculosis capitulis pediculis brevibus insidentibus.*

Folia quàm prioris longiora latioraque sunt, pallidiora, in surculis creberrima, è quibus pediculi rariores exeunt. Ad *Gamlingay* à D. *Vernon* observatus, qui & nobis communicavit.
Adiantum

24. *Adiantum aureum perpusillum, foliis congestis acutis, pileolo Extinctorii figurâ.* Musc. trich. mino pileis magnis acutis *Mus. Pet.* n. 89.
Pediculum habet semuncialem, foliis plurimis brevibus [non tamen bulbi in modum] cinctum. Pileolus in spinulam desinit.
Floret circa natalitia *Christi.* In Essexia prope ædes D. *Thomæ Middleton, Baronetti,* observavit D. *Vernon.*

25. *Muscus aureus capillaris minor Norvegicus, summo caule ad capitulum scutigerus;* ejus enim capitula, Umbellæ satis amplæ, elegantis phœnicei coloris, scutum quodammodo referentes medio (convexa parte) innituntur. *Pluk. Almag. Bot.* Ad D. *Petiver* è *Norvegia* missa est; qui in *Mus.* cent. 1. n. 70. Muscum Norvegicum umbraculo ruberrimo insignitum eum vocat. Near Port-ground in Norway, collegit D. *Car. Wheeler,* Bon-grace Moss.

26. *Adiantum medium palustre, foliis bulbi in modum se amplexantibus, capitulis erectis.*

Folia obtinet lata, obtusa, pediculum uncialem, pileolum penultimo non dissimilem. Capitula parva, nigra vere promit. Tota plantula capitulis exceptis ex albo virescit.
Super Hinton Moor prope Cantabrigiam, à D. *Davies* Coll. S. *Petri* inventum est hoc genus. D. *Vernon* communicavit.

27. *Adiantum aureum minus, foliis bulbi in modum dispositis* D. *Vernon.*

Plantam hanc eandem cum Musci capitulis reflexis specie 4ta nostra facit, nimis fidenter, ni ego multum fallar: verùm plantæ ipsæ ad manum non sunt, ideoque non possum rem certò determinare.
Folia habet parva, capitula oblonga, pileum cuculliformem. Locis sabulosis gaudet.

28. *Muscus scorpioides palustris foliis crispis pyramidalibus D.* Vernon.

Pediculos habet aureos, corrugatos, capitula subrotunda gestantes; Surculi summi caudæ Scorpii in modum reflectuntur. Cum penultima iisdem in locis.

29. *Muscus trichoides fontanus minor, foliis capillaceis viridissimis Ejusdem.*

Pediculum emittit aureum, capitulum oblongum carnei coloris sustinentem. Ad fontem juxta ædes Comitis *Petroburgensis Draytonæ* in Comit. *Northamptoniæ.*
Hæc species, aut ei valdè similis, in ædium tectis & tegularum interstitiis frequens apud nos oritur, densis cespitibus, foliolis tenuissimis & saturatè viridibus. D. *Vernon.*

30. *Muscus trichoides parvus, capitula creberrima oblonga erecta, habitiora, per siccitatem atro-rubentia producens.* D. Vernon.

31. *Muscus trichoides minimus, capitulis creberrimis parvis, russis, brevibus, in pediculis brevissimis* Ejusdem.

32. *Muscus capitulis longis, acutis, pilosissimis.* In *Hibernia* à D. *Sherard* observatus.

33. *Muscus aquaticus, pileis acutis Mus. Pet.* n. 74. Folia tenuiaacuta ramulos undique cingunt, capitula oblonga acuta erecta nigricantia è cauliculorum lateribus inter folia exeunt, in pediculis tenuibus longiusculis.

Hæc species primò observata est ab ingenioso Botanico D. *Joan. Scampton* in saxis majoribus, in rivulis jacentibus, in montibus squalidis Pecci Derbiensis decurrentibus.

34. *Muscus capillaris palustris, flagellis longioribus bifurcatis.* D. Bobart. *Mus. Pet.* n. 75. Mr. *Bobarts.* golden Bog-mosse.

35. *Muscus cristam castrensem repræsentans, flavescens, ramosus, nemoralis Cassubicus* D. Breynii in viridario suo *Prussiæ* atque *Cassubiæ.* Breynius *his plume-crested* Earth-Moss. Hunc in Anglia nostra nvenit D. *Petiver.* Mus. Cent. 1. n. 84.

36. *Muscus trichoides lanuginosus Alpinus* Mus. Pet. n. 85.

Hunc Ann. 1692. circa solstitium æstivum invenit in rupibus quibusdam in Com. *Leicestriæ.* A Musco terrestri, vulgari simili, lanuginoso D. *Lhwyd* diversus est.

37. *Muscus trichoides minor, vulgaris facie, foliis capillaceis Mus. Pet.* n. 88.

Martio & Aprili circa Hampsted & Hornsey in palis quibusdam hunc observavit D. *Petiver.*

Muscus

38. *Muſcus trichoides paluſtris, capitulis erectis, foliis reflexis* D. Richardſon, qui prope ædes ſuas, North-Bierly nominatus, in agro *Eboracenſi* eum detexit. D. *Sherard* eundem in *Hibernia*, D. *Lhwyd* in montibus *Walliæ* obſervavit.

39. *Muſcus trichoides major paluſtris, citrini coloris* D. Doody.

Hanc ſpeciem, raram & elegantem, primus mihi ſuppeditavit D. *Sherard*, L L. D. ex *Hibernia*, poſtea verò D. *Brotherton* ex agro *Lancaſtrienſi*. D. *Doody*.

40. *Muſcus trichoides montanus albidus fragilis* D. Doody.

In ericetis & montoſis frequens, ubi denſis ceſpitibus oritur, caulibus habitioribus, unciâ longioribus.

41. *Muſcus trichoides capitulo contorto* D. Sherard.

Ad digiti latitudinem aſſurgit, *foliis* anguſtis, crebris, flavicantibus. *Capitellum* habet oblongum erectum, pediculo inſidens ſemunciali, qui per maturitatem contorquetur; aqua tamen infuſus retorquetur ad modum ariſtarum avenæ ſilveſtris.

42. *Muſcus montanus gracilis ramoſus, viticulis longioribus glabris Pluk.* Phytogr. T. 47. F. 4. ubi ſine capitello depingitur.; ex tunc autem D. *Woodward* illo inſtructum invenit.

43. Muſcus Americanus aureus foliis cupreſſi *Muſ. Pet.* 534.

II. *Muſci Capillares, capitulis reflexis.*

1. *Muſcus capillaris, foliolis latiuſculis congeſtis, capitulis oblongis reflexis.*

In denſis ceſpitibus oritur. *Folia* in ſummis ramulis glomerata, brevia, lata, ſubrotunda, apice tamen in pilum perbrevem terminato. Pediculis uncialibus, tenuibus, rubentibus *capitula* innaſcuntur oblonga, tumidiuſcula, viridia, reflexa; ima pars in dependentibus tumidior eſt. Pediculi ex annotinis ramulis exeunt inter foliola arida. Capitelli apex ſeu operculum lucidum eſt & hemiſphæricum ex obſervatione D. *Doody*.
Februario & initio Martii ſeriúſve pro anni temperie capitula producit.

2. *Muſcus capillaris, capitulo parvo reflexo, pediculo ima medietate rubro, ſummâ luteo-viridi.*

Folia latiuſcula ſunt, congeſta, membranacea, viridia, piloſa; *pediculi* ſemunciales, inferiore meditate rubri, ſuperiore luteo-virides, *capitula* in ſummo geſtant reflexa, parva, breviuſcula, operculo in acutum mucronem rubentem producto tecta.
Januario menſe capitula profert in tectis.

3. *Muſcus trichoides, hirſutie caneſcens, capitulis ſubrotundis reflexis in perbrevibus pediculis.*

In muris antiquis & tectis oritur, denſo & ſubrotundo ceſpite caneſcente, ut procul poſſit dignoſci. *Folia* prætenuia ſunt, pediculi adeò breves ut ſupra ſurculos ceſpitéſve non emineant.
Novembri menſe capitula producit, & ubique frequentiſſimus occurrit.

4. *Muſcus capillaris pediculis bulboſis, uncialibus, pallidis, capitula oblonga reflexa ſuſtinentibus.*

Pediculi velut è bulbo exeunt majuſculo, quâ notâ ſolâ à congeneribus facilè diſtinguitur. Aprilis initio florentem invenimus.

5. *Muſcus argenteus capitulis reflexis.*

Surculi *foliis* veſtiti teretes ſunt, foliolis adeo arctè eos complexantibus ut vix facilè poſſint diſcerni. *Pediculi* tenues ſemunciales, interdum rubentes. Capitula craſſiuſcula, brevia, deorſum reflexa, quæ Novembri menſe producit.
In muris & tectis oritur. Argenteo totius plantulæ colore ab aliis omnibus ſui generis primo aſpectu dignoſcitur.

6. *Muſcus capillaris major & elatior, capitulis longis obtuſis, deorſum reflexis, & veluti pendulis, prææltis pediculis rubris.*
Inter Muſcos ſiccos D. *Vernon* vidi, qui paluſtrem eum denominat, & pediculos ejus aureos eſſe ait.
In Mariſcis Hinton & Teverſham prope Cantabrigiam æſtate floret.

7. *Muſcus*

7. *Muscus parvus stellaris Ger. emac. C. B. Park.* Musc. in ericetis proveniens *Lob.* observante D. *Bobarto.* Capitulis est Adianti, rotundis, brevibus, recurvis. In palustri planitie Colemans-Moor dicto prope *Redingam* in *Berceria* invenit D. *Bobart.*

8. *Musci stellaris speciem* nobis exhibuit D. *Vernon,* quam *sylvarum* vocat *capitulis magnis nutantibus,* & à præcedente diversam putat. Folia cauliculum uncialem ambiunt, pediculi ex ejus summitate exeunt. Verùm adeo propè ad priorem accedit, ut ego sanè eandem esse suspicer.

9. Puempeda H. M. P. 12. T. 37. Muscus capillaris, pediculis purpureo-rubescentibus, capitulis reflexis cuspidatis.

H. M.
Foliola brevia, densa. Cauliculi seu pediculi surrecti, tenuissimi, purpureo-rubescentes, in vertice cuspidatis russis gemmulis nonnisi flavum continent pollinem.
Unguis pollicis dextri pedis hujus plantulæ succo illitus catarrhactam sinistri oculi depellare creditur, & vice versa.

III. *Musci capillares minores capitulis sessilibus striatis absque pediculis.*

1. *Adiantum aureum acaulon capitulis striatis* Mus. Pet. n. 4.

Arboribus & muris humidis innascitur.
Hujus Generis est cujus meminit consummatissimus Botanicus D. *Paulus Boccone* Musei *Plantarum rariorum Tab.* 107. Titulo
2. Polytrichi aurei minimi, acaulis, *Alpini.*

A Polytricho aureo 2do *C. B.* differt, quòd post foliola capitulum emittat angulosum sine caule. In *Etruriæ* montosis invenitur inter saxa & locis umbrosis.

3. *Muscus trichoides capitulis apodibus, foliis angustioribus D.* Doody.

Saxis adnascitur. Ramuli elatiores & graciliores, *foliaque* angustiora quàm Musco trichoidi apodi vulgari, qui in arboribus ubique occurrit, cujus capitellum brevi pediculo innixum aliquando vidi; an species ea distincta sit nécne in medio relinquo, quoniam hac de re mihi nondum plane constat. Horum pilei striati sunt, novam autem Muscorum trichoidum classem constituunt.

4. *Muscus trichoides acaulos minor latifolius* Mus. Pet. n. 86.

A D. *Doody* mihi primùm ostensus est. Ipse postea eum observavi in aggeribus siccis Februario & Martio mensibus.

Muscus trichoides minor acaulos, capillaceis foliis Mus. Pet. n. 86.

5. Muscum hunc elegantem unà cum D. *Doody* in arenosis observavi, Aprili mense florentem.

6. *Muscus trichoides parvus capitulo conglomerato seu Botryoide.*

D. *Tancr. Robinson* M. D. circa *Londinum* collegit, multos ante annos sibi à D. *Doody* ostensum. Muscus trichoides parvus, capitulo racemoso nostras, à D. *Dale* primo inventus *Pluk. Almag. Bot.*
Aliam adhuc Muscorum classem novam detexi (inquit D. *Doody* literis ad me datis) quos *Apocarpos* denominavi: Quippe in summitate singularum plantaram globulus unicus, subrotundus sessilis observatur, sine ullo vel minimo pediculi vestigio. Nec pileus, nec aliud quidquam fructui prævium observanti huc usque occurrit; nec ope quidem Microscopii futuras ullas detegere licuit. Contritus succum luteum pulverulentum præbet. Hi Musci clavatis subjungendi sunt. Eorum tres habemus species, ratione foliorum, caulis vel fructûs distinguendas, omnes tamen humiles, erectas, non ramosas.
Hujus Generis varias detexit D. *Sherard,* eorúmque nomina & notas, una cum plantis ipsis exsiccatis ad nos transmisit.

7. *Muscus apocarpos arboribus adnascens polyspermos.* Viticulis tenuibus arborum cortici arctè adhæret, pluresque ramulos simplices horizontales emittit, plurimis capitulis nullis pediculis fultis per totam caulis longitudinem adnatis. Capitula terram versùs spectant, & nullo caputio (quod apocarpon proprium) teguntur. Tota planta coloris est saturate viridis. Capitula profert *Octobri* & *Novembri,* & in horto nostro *Badmintoniæ* in agro *Glocestriensi* vulgatissimus est. D. *Sherard.* *Muscus*

8. *Muscus apocarpos arboreus ramosus.* In densis velut cespitibus arboribus frequens innascitur. Ex *Hibernia* ad D. *Doody* pridem misi, éstque proculdubio unus è tribus quos se habuisse memorat: quamvis omnes suos non ramosos esse diserte affirmet. Capitula profert *Octob.* & *Novemb.* D. *Sherard.*

9. *Muscus apocarpos arboribus adnascens minor.* Præcedente multo brevior est, nec capitula producit ante *Januarium* aut *Febr.* Quamvis hoc genus plantulæ caputium non habeant, in hac tamen specie apicem parvam in summitate vasculi seminalis observavi, qui decidit. Idem in aliis nonnullis Muscorum speciebus observatur, ut v. g. in Musco capillari, foliolis latiusculis congestis, capitulis oblongis reflexis, cujus apex seu operculum lucidum est & hemisphæricum, &c. qui decidit & capitulum relinquit Fistulæ Nicotianæ ca-pitis æmulum. D. *Sherard.*

10. *Muscus apocarpos hirsutus, saxis adnascens, capitulis obscurè rubris.*

Hanc speciem non alibi unquam quàm in saxis inveni. Coloris est obscuri. Capitula supremis foliolis fere occultantur, colore rubro obscuro, splendente. Capitula non ante Januarium aut Februarium emittit. D. *Sherard.*

IV. *Musci Polytrichoides seu Filicifolii.*

Ad P. 124. Spec. 8. adde Synon.

1. *Muscus Polytrichoides humilior foliis latis subrotundis* Pluk. Phyt. T. 45. F. 7. An Muscus Trichomanis facie, foliis utrinque rotundis splendentibus Jungermanni *Cat. Altdorf.* In humidis & uliginosis frequens est.

2. Musci Trichomanis facie species minima, foliis crispis, è rupium fissuris denso cespite proveniens D. *Richardson, Moris. hist.* P. 3. 627. Hujus foliola compressa & subrotunda, cæteris hujus sortis minora sunt, scapis tenuibus crebrò adnascentia, densiori crescendi modo cespitem constituentibus, quibus à reliquis differt. D. *Bobart.*

3. Muscus muralis floridus, foliis subrotundis creberrimè imbricatim dispositis, sive Muscus muralis platyphyllos. *Moris. hist.* P. 3. 627. Super murorum vetustorum *Oxoniensium* aliorúmque projecturas satis copiosè exit Muscus hic elegans, qui sarmentis suis in breves ramusculos divisis, compressis & expansis, densè confertis nascitur. Hi complurimis foliolis obrotundis, è fusco viridibus teguntur, adeò densè, ut semunciali longitudine plusquam viginti imbricatim disposita sint. *Flores* aliis perfectiores mense Maio profert, sessiles, ex 4 vel 5 petalis subviridibus constructos, apice flavo è medio se erigente donatos, qui summitatibus æque ac geniculis insident, ad Lichenes debet referri.

4. Muscus aquaticus *Cornubiensis*, plurimùm capillaceus, foliolis exiguis alternis per totam capillorum longitudinem adnatis *Moris. hist.* P. 3. Subviridis coloris est hæc species, filamentis tenuissimis donata, quibus foliola perexigua subrotunda, alternatim & per intervalla posita insident, & Confervam geniculatam maritimam *Pluk.* Tab. 84. quodammodo refert. E stagno *Dartmore* eruit D. *Stevens.* D. *Bobart.*

5. *Muscus Filicifolius seu pennatus aquaticus maximus.*

Foliis est pinnatis Polytrichi in modum; verùm pinnulæ oblongæ, & proportione angustiore sunt, ínque acutos mucrones desinunt, ad 15 paria in eodem folio seu mavis cauliculo. Ex ima foliorum parte alia emergunt folia: Ex eorundem costa media, ima itidem parte exeunt pediculi prætenues capitula parva, brevia, fusca splendentia sustinentes. Prope aquas exit.

6. *Muscus Filicifolius seu pennatus minor, pinnulis plurimis ad mediam costam annexis, latiusculis, crebris.*

Pinnulæ ad mediam folii cujusvis costam seu rachin sibi invicem proximæ & contiguæ sunt, nec pauciores in hac specie quàm in præcedente, à qua parvitate sua & loco natali præcipuè differt. Pediculi vix semunciales è radice exeunt; capitula quàm præcedentis paulò majora, brevia, incurva, nutantia, seu deorsum reflexa sustinentes. Perelegans est plantula & Filicem quandam simulat.
In Horto & Pomario nostro, & alibi in umbrosis & uliginosis.

7. *Muscus Polytrichoides perexiguus, capitulis in extremis cauliculis seu foliis, subrotundis, erectis.*

Cauliculi seu mavis folia reclinata, foliolis crebris, sublongis, in acutum desinentibus contexta, ad 6 aut 7 in singulis paria, ut folia parvæ cujusdam Filiculæ aut Taxi æmulari videantur, è quorum rachi extrema pediculi exeunt, vix $\frac{1}{3}$ digiti longi, pili instar tenues reflexi capitula sustinentes parva, subrotunda, erecta.
Autumno aut ineunte hyeme capitula producit.

Muſcus montanus Italicus *Adianti folliis* Bocc. Muſ. pl. rar. Idem eſt Adianto noſtro petræo perpuſillo, foliolis bifidis vel trifidis.

Muſcus ſaxatilis incanus Bocc. Muſ. pl. rar. p. 117. T. 92.

Muſcus foliis Serpylli rotundis, erectus major.

Folia *Muſco Trichomanoidi* ſimilia ſunt, undique autem ambiunt caulem, qui erigitur. In *Hibernia* D. *Sherard*, in agro *Eboracenſi* D. *Richardſon*, nos etiam in *Eſſexia* ſpongioſo ſolo ad rivulos dudum invenimus.
Fructum hujus aut Muſci Trichomanoidis nondum vidimus.

Muſcus ad Polytrichoidem accedens arbuſculam referens, foliis longis, & veluti criſpis.

Nulla huic è radice folia, verùm in caule crebra, nullo ordine poſita, oblonga & veluti criſpa. Capitula nondum vidimus. D. *Sherard* capitula nutantia plura ſimul è ramulorum alis pediculis uncialibus exire obſervavit. Interdum ramoſus eſt, & arbuſculam refert. In humido & ſpongioſo ſolo cum præcedente non raro occurrit.

Secundum Genus
Muſci terreſtres & aquatici ramoſi, provoluti, aut repentes.

Muſcus terreſtris repens, Lycopodii fermè facie Doodii.

Muſco terreſtri repenti clavis ſingularibus folioſis erectis creſcendi modo ſimilis eſt. Folia habet oblonga, ex luteo vireſcentia, ſuperficie criſpata. Capitula pediculis longis innaſcuntur. *V.* muſc. repentem majorem, foliis & flagellis longis & tenuib. donatum *Sherardi Moriſ. hiſt.* P. 3.
A D. D. *Sherard*, qui in Hibernia primùm detexit, accepit, poſt ea à D. *Richardſon*: tandem& ipſe non procul *Londino* eum invenit.

Muſcus terreſtris repens velut ſpicatus 4. *C. B. Prod.* Hic ad arborum radices nigris radiculis terræ affigitur, viticulis craſſis & longis ſerpit, & de ſe copioſas velut ſpicas oblongas, ex tenuiſſimis & leviſſimis foliolis compactas ramulorum inſtar emittit. Capitula Plantæ reflexa ſunt, oblonga, acumine filamentoſo exeunte.

Muſcus terreſtris ſurculis filamentoſis, tenacibus, Abietinis ſemel tantùm diviſis, fortè M. Abietis facie *C. B. Prod.* Inter Grana repit hic Muſcus, in montoſis locis ſiccioribus naſcens: Viticuli procumbentes tenues lenti & tenaces palmares ſunt, è quibus alii minores, è fuſco lutei ramificantur, ſimplicem verò Abietis in modum diviſionem obtinent D. *Bobart.*

Muſcus terreſtris maximus ramoſus, erectior, latioribus & pallidioribus foliis.

Ramulos crebros undequaque in omnem partem emittit, interdum rubentes. *Folia* crebra, triangularia, concava, in longos & tenues mucrnes producuntur, à cauliculo & ramulis extantia, ut eos penitus non contegant. Capitula in hac ſpecie inventu rariora ſunt. D. *Vernon* unum vel alterum nuper invenit nobiſque oſtendit. In ſylvis & ſepibus frequentiſſimum eſt hoc genus.

Muſcus terreſtris minor, omnium vulgatiſſimus.

In paſcuis ſterilioribus, inque ſylvis & ſepibus ad arborum & fruticum radices ubique nimis frequens eſt.

Muſcus cranio humano innatus, *Uſnea* Officinarum noſtratium, quæ in *Hibernia* frequens eſt, unde ad nos in uſum medicinalem defertur, ex ſententia *D. Doody* Muſci vulgaris ſpecies minor eſt, nec ab eo differt qui ſaxis & arboribus adnaſcitur: cui planè ſimilem, nec figurâ, nec odore diſtinguendam oſſibus equinis & bovinis adnaſcentem obſervavit idem D. *Doody.* Autor Scholii in obſerv. 53. Anni 2di *Ephem. German.* nos docet, Uſneam humanam duplicem eſſe, ſci. 1. *Vegetatam, villicoſam & herbaceam,* quoniam ex parvis filamentis herbaceis conſtat, in forma quaſi illius Muſci, qui in tegulis creſcere ſolet, & qui à Tabernamontano lib. 2. p. 488. in figura ib. delineata inſpicitur, & iſte Muſcus maximè in illis capitibus ſeu craniis invenitur, quæ in terra locisque humidioribus ſita ſunt. Hic ut puto, Muſcus eſt officinis noſtris uſitatus. 2. *Cruſtaceam,* in ipſo Capite tanquam cruſta adhæreſcentem, ſimili modo illi quæ in ſaxis & lapidibus campeſtribus ordinariè in multis locis non cultis apparet, ſeu à Botanicis *Lichen ſaxatilis* S. *Lichen petræus* appellatur. Hæc illa eſt Uſnea quæ ab Autoribus eligitur, quæ peculiari quadam virtute ad diverſos morbos depellendos & curandos dotata eſt.

Muſcus erectus foliis anguſtis, caulibus appreſſis D. Doody.

Ramuli eodem modo diſponuntur, quo in vulgari majore. *Folia* anguſta ſunt, acuminata, caulibus convoluta. Summitates aliquando reflectuntur & ex luteo ſplendent.

Muſcus erectus major foliis anguſtioribus acutis D. *Sherard.*

Vulgari majori ſimilis eſt, folia tamen acutiora & tenuiora ſatis indicant ſpeciem eſſe diverſam.

Muſcus erectus foliis reflexis D. Doody.

Vulgari minor eſt; in udis creſcit, & folia reflectuntur, quæ eum à reliquis ſatis diſtinguùnt.

Muſcus terreſtris repens, primæ ſpeciei ſimilis, ſeu multò minor.

Folia, ut in illo, in caule minùs crebra ſunt, & albidiora quàm Muſco terreſtri minori vulgari.

Muſcus terreſtris repens minor, ramulis circa extremitates conglomeratis, foliis capillaceis *Slon. Cat. Jamac.* Ad arborum radices in ſylvis umbroſis mediterraneis Inſulæ *Jamaicæ.*

Muſcus terreſtris repens minor, cujus ramuli foliis multis & minimis ſeriatim quadrato ordine diſpoſitis, cinguntur. *Slon. Cat. Jam.* cum præcedente.

Muſcus terreſtris repens major, ramulis circa extremitates conglomeratis, foliis multis & minimis capillaceis caulem occultantibus *Slon. Cat. Jamaic.* Cum præcedentibus.

Muſcus terreſtris repens ſubflavus, foliolis criſpis minoribus ramuliſque denſiùs confertis *Moriſ. hiſt.* P. 3. 625. Ad muros cœnobii *Godſtow* dicti, bina millaria ab *Oxonio* diſſiti hanc Muſci ſpeciem naſcentem collegi, qui viticulis tenuibus, copioſiſſimis reptat, perexiguis foliis mollibus ſericeis, ſubflavis & veluti criſpatis amictis. Capitula nondum vidi, inquit D. *Bobart.*

Muſcus terreſtris *Virginianus* minimus, ſubflavus *Moriſ. hiſt.* P. 3. Hujus viticuli tenuiſſimi ſunt, Sartoris filum vix excedentes, ſublutei, haud multùm ramoſi, ſed in ceſpitem denſum coacervati. D. *Bobart.*

Muſcus aquaticus fruteſcens pennatus *Moriſ. hiſt.* P. 3. Hujus viticuli pene lignoſi, repentes, ſaxis adhærentes, & ut plurimum aquis immerſi ſunt, è quibus alii exſurgunt palmares, arbuſculæ in modum ramificati, foliis pennatis ornati; à D. *Richardſon* accepit D. *Bobart.*

Muſcus terreſtris major, ramulis compreſſis, foliis ſuperficie criſpis Doodii.

Hæc quidem ſpecies elegans vulgarem majorem magnitudine æquat. Folia oblonga, lucida, ſuperficie criſpa ſeu pulchrè undulata ſunt, & adeò implicata, ut caules compreſſi videantur. In Comit. *Cantii*, non procul **Graveſend** oppido copioſum vidi. Eundem etiam D. *Bonivert* ex *Hibernia* ad me miſit. D. *Doody.*

Muſcus aquaticus, terreſtri vulgari ſimilis, ſed major. Fontalis minor lucens *J. B.*

Aquis innatat, eſtque Muſco terreſt. majori ſimilis, ſed multò major & elatior, minùs ramoſus, foliolis viridioribus triangulis lucidis. Hunc mihi Ann. 1695. oſtendit D. *Dale* cum fructu ſeu vaſculis oblongis, rectis, crebris, nullis ferè pediculis, in alis foliorum ſeſſilibus.
Locus, In fluviis, fontibus, atque etiam aquis ſtagnantibus ſæpius vidimus.

Muſcus denticulatus lucens fluviatilis maximus, ad ramulorum apices Adianti capitulis ornatus *Pluk. Almag.* M. Adianti capitulis, Lycopodii in modum per terram ſe ſpargens D. *Richardſon.* Hujus folia præcedentis ſimilia, viridiora, crebriùs diſpoſita viticulis longis repentibus naſcuntur, qui in ramuſculos etiam paucos divaricati ſunt videtur ad unam prima ſpecia.

Muſcus pennatus ſeu denticulatus minimus repens, terreſtri vulgari accedens *Moriſ. hiſt.* P. 3. Hujus foliola lucida, tenuia & ſerici in modum ſplendentia, anguſta & acuta cauliculis repentibus denticulatim crebriùs adhærent, hilari virore tincti. Pediculi longiores erecta capitula etiam longiora ſuſtinent. In foſſis umbroſis provenit. D. *Bobart.*

Muſcus

Muſcus erectus paluſtris albus, foliis capillaceis D. Doody.

Muſco paluſtri albicanti, pediculis & capitulis brevibus, noſtro, in *Hiſtoria* & *Synopſi* deſcripto, ſimilis eſt in omnibus, præterquam quòd color candidiſſimus ſit, & folia uſque adeò anguſta, ut oculis vix aut nè vix quidem diſcerni poſſint; & propterea ceſpes ex lana tenuiore potiùs quam ex Muſco eſſe videtur; ſed aquæ immerſus ad quod genus pertinet liquidò manifeſtat.

Hujus notitiam debeo D. *Brotherton* ex Hoſpitio *Graienſi*, qui refert eam agri *Lancaſtrenſis* indigenam eſſe.

Muſcus fluitans, foliis, & flagellis longis tenuibuſque D. *Doodii.*

D. *Sherard* in puteis paludum tremularum (ſhaking Bogs) in *Hibernia* invenit.

Muſcus terreſtris, vulgari ſimilis lanuginoſus. Hairy Earth-moſſe.

Vitium Graminis eſt, in montoſis *Cambriæ*; in Alpibus *Venedotiæ* nimis frequens. D. *Lhwyd.*

Muſcus terreſtris, cauliculis Kali geniculati aut Illecebræ *æmulis, foliolis ſubrotundis, ſquamatim incumbentibus.*

Hujus folia ſubrotunda ſunt, & cauliculos penitus contegunt capitula parva, brevia, erecta. Cum terreſtri minore paſſim invenitur.

Muſcus terreſtris medius, ſupinus & repens, foliolis crebris in acutos mucrones productis.

Hujus etiam folia ſquamatim incumbunt, ut ſurculi præcedentis ſurculos propemodum referant. E cauliculis pediculos exſerit menſe Novembri, unciales, tenues, capitula ſuſtinentes breviuſcula, incurva, nonnihil viridia. In tectis ſtramineis frequens eſt.

Muſcus terreſtris vulgaris, Cupreſſi foliis Muſ. Pet. n. 81. In ſylvis frequens. Cupreſſiformis ramoſus *C. B. Prod.* Parvus eſt ramoſus foliolis exiguis imbricatim cauliculis tenuibus diſpoſitis, cupreſſi in modum ſe erigentibus; inter quæ pedicellus exurgit, qui capitula exigua erecta ſuſtinet. In ſylvis umbroſis & ad radices arborum.

Muſcus terreſtris cupreſſinus nanus Stirienſis Bocc. Muſ. pl. rar. P. 161.

Cauliculos emittit breves, per terram ſtratos, complicatos & veluti coacervatos, duas uncias Geometricas longos, denticulos & ſtructuram foliorum cupreſſi imitantes. Cùm inveteraſcit colorem acquirit cinericeum verſùs extremos ſurculos. *Per Germaniam* valde frequens eſt. In reditu à *Vienna* ad *Venetias* à me inventus eſt in ſylvis & dumetis Stirium D. *Boccone.*

Muſcus terreſtris parvus ſupinus prælongus Filicis modo interdum pennatus.

Foliola huic exigua & tenuia ſunt, à caule nonnihil extantia. Cauliculi in terram ſtrati, cum ramulis Filicis modo pennatim adnatis. Terreſtri vulgari minori ſimilis eſt, ſed partibus omnibus minoribus, flagellis autem longioribus.

Muſcus terreſtris repens parvus, capitulis, brevibus, tumidis nonnihil incurvis.

Flagella huic parva ſunt, ramoſa, in terram reſupina, foliolis creberrimis minutiſſimis undique veſtita. Capitula pediculis ſemuncialibus, ad imum velut bulboſis, è cauliculis egreſſis, inſident. Decembri menſe, aut etiam maturiùs capitula promit.

Muſcus terreſtris omnium minimus, capitulis majuſculis, oblongis.

Hujus capitula pro plantulæ modulo magna, pallidè viridia, aliquantulum incurva, pediculis unciam ferè longis, pulchrè rubentibus inſident. Folia in ramulis prætenuibus ſupinis adeò parva ſunt, ut viſum ferè fugiant. In tectis oritur.

Muſcus terreſtris, luteo-viridis, ſericeus, repens.

Folia anguſta, oblonga, in tenuiſſimos mucrones producta, ad tactum mollia, creberrima ramulos undique cingunt. Ramuli ſeu ſurculi in longum excreſcunt, cúmque nonnihil inaruerint & foliola ſe contraxerint, tum ſplendore, tum mollitie ſericum referunt. Capitula erecta oblonga incurva pediculis brevibus inſident. Ramuli tegulis, aſſeribus, aut cuicunque alii corpori innaſcitur, arctè adhæreſcentes reptant & ſe diffundunt.

Muſcus repens, Serici modo lucens, viticulis longioribus erectis, D. Doody.

Vulgari Sericeo ſimilis eſt, minùs tamen repit. Viticuli erectiores ſunt & craſſiores; *Folia* perangusta, per ſiccitatem cauli incumbunt, adeò ut oculos fugiant, & caulis rotundus appareat, ſerici inſtar perbellè ſplendens.

In Pomario ædium antiquarum D. *Franc. Leigh* Equitis aurati apud **Fox-Grove** in Comitatu *Cantii*, inveni.

Muſcus paluſtris terreſtri ſimilis, foliolis craſſis, obſcurè virentibus, unam partem ſpectantibus, cum mucronibus aduncis.

Cùm extra aquas creſcit flavicat aut rufeſcit, foliolis minùs craſſis. Capitula longis pediculis innituntur è cauliculis mediis exeuntibus.

Muſcus paluſtris valdè ramoſus, ſurculis erectioribus, foliolis in tenues & longos mucrones productis.

Muſcus terreſtris arborum ſtipitibus adnaſcens, major & erectior.

Ad tres uncias altitudine aſſurgit, variéque & nullo ordine in ramulos dividitur. Folia cauliculos craſſiuſculos undique cingunt, parva, brevia, extantia, in pilos deſinentia. E foliorum alis pediculos emittit capillaceos, ſemunciales aut longiores, capitula ſuſtinentes oblonga, erecta.

Muſcus terreſtris major nigricans, arborum truncis adnaſcens.

Foliola in cauliculis creberrima ſunt, è lata baſi in acutos mucrones deſinentia. Ramuli foliis explicitis virides & aſpectu pulchri ſunt; nigricant autem cùm foliis ſiccitate contractis operiuntur.

Muſcus terreſtris ſquamoſus elegans, in humidis naſcens, ramulis & foliis compreſſis, Plantæ muſcoſæ & plumoſæ Guianenſis perelegantis Breynii *ſimilibus.*

Folia ſquamatim incumbunt & compreſſa ſunt. Ramuli Filicis modo naſcuntur: aquâ madidi craſſiuſculi videntur, extremis obtuſis. Capitula in hoc genere nondum vidi, ut ad Lichenes pertinere ſuſpicer.

Muſcus terreſtris cauliculis compreſſis tenuior & minor.

In arborum truncis, propè radicem præcipuè oritur. Folia ramulis utrinque pennatim adnaſcuntur, latiuſcula plana compreſſa, è quorum ſinubus exeunt pediculi ſemunciales, tenuiſſimi, *capitula* ſuſtinentes minima, brevia, & ferè elliptica.

Muſcus ramoſus paluſtris major, foliis membranaceis acutis D. Vernon.

Ex imis ſcapis pediculi exſurgunt longi aurei; corniculis pileo recurvo auricomo tectis, Adianto aureo majori aliquatenus ſimili. In mariſco *Hintonienſi* locíſque ſimilibus. Æſtate floret.

Muſcus trichoides, medius, ramoſus, foliis albis, mollibus, denticulatim diſpoſitis.

Pediculi aurei longi ex imis exſurgunt caulibus. Capitula producit ſubrotunda. In paſcuis oritur.

Muſcus Trichomanoides purpureus, Alpinis rivulis innaſcens D. Lhwyd. In rivulis montanis Cambriæ. Ad Muſcos denticulatos fortaſſe non ineptè referri poſſet.

Pag. 124. Ad Cap. 7mi ſpec. 2dam.

D. *Plukenet Phytogr.* Tab. 47. F. 5. Speciem quandam Muſci depingit Titulo *Muſci Alpini ramoſioris erecti, flagellis brevioribus, lanuginoſi,* quam *Muſcum terreſtrem erectum ramoſum majorem C. B.* eſſe ſupicatur Item aliam Titulo *M. montani gracilis ramoſi, viticulis longioribus glabris,* quam pro *Muſco erecto ramoſo minore C. B.* habet.

V. *Lichenes terreſtres & petræi.* Seu *Muſci foliis radices agentibus in terræ ſuperficie ſe diffundentes.*

Lichen ſive Hepatica lunulata ἐπιφυλλόκαρπος *D.* Dale.

Deſcribitur in Hiſtoria noſtra p. 125. Vere primo floret, æſtate lunulæ evaneſcunt.

Lichen verrucoſus D. Doody. Lichen petræus latifolius, foliorum ſuperficie verrucoſus *Pluk. Almag.* Hujus folia (inquit D. *Bobart*) omnium ſunt latiſſima. Menſibus Maio & Junio verrucæ fuſcæ in ſuperficie ſparguntur. **Wart-Liverwort.**

Circa *Londinum* variis in locis. Verrucæ tuberculis exiguis nigris, ſeminibus nudis ſimilibus, veluti punctatæ ſunt.

Lichen

Lichen sive Hepatica foliis crassis, Rutæ murariæ aut Chamædryos foliis laciniatis quodammodo similibus.

Folia hujus crassa sunt, & ab eodem centro dilatata, in circularem circumferentiam terminantur, sectorem circuli referentia. Duo autem vel tria interdum ab eodem centro procedunt, in duas persæpe partes fissa, & hæ denuo in alias duas obtusas sectæ, vel certè lineâ profundè impressâ rugosæ. Ex aversa foliorum superficie fibræ nigræ crebræ in aquam, cui innatat, descendunt.

In summis aquis persæpe copiose fluitat, ut cùm primùm eam viderem, Hederulam aquaticam trisulcam, aut aliam herbam putridam & nigricantem aquis immersam crederem: quin & extra aquas in hortis oritur. Fructum nondum vidi. Eadem est Licheni 8vo seu *minimo foliis venosis* Synopseos nostræ Methodicæ, &c.

Lichen terrestris supinus, minimus, dichotomus, oblongis segmentis, inter muscos reptans. A D. *Sherard* in *Hibernia* observatus.

Lichen parvus in corticibus arborum humidis repens, foliolis subrotundis squamatim incumbentibus.

E foliolis seu squamis extremis pediculi exeunt brevissimi & tenuissimi capitula sustinentes subrotunda, quæ in 4 segmenta dehiscentia flosculum tetrapetalon referunt, colore rubente.

Muscus lichenoides foliis cauli squamatim incumbentibus angustior. D. Doody.

Hic ad præcedentem proximè accedit, divaricationes tamen duplo vel triplo angustiores sunt.

Lichen minimus albescens, cauliculis repens, foliis pinnatis, capitulis nigris lucidis.

Capitula pediculis semuncialibus insident, súntque perfectè sphærica; in 4 demum velut petala aperiuntur, & flores imitantur. Inaggeribus udis reperitur. Hanc speciem, quamvis cauliculum quendam habeat, nec meris foliis constare videatur, ob conformitatem in floribus aut potiùs fructu, huc retuli.

Muscus lichenoides foliis pennatis bifidis major D. Doody.

Muscus lichenoides foliis pennatis bifidis minor Ejusdem.

Hi duo è tubulo foliis insidente capitellum nigrum rotundum splendens, pediculo affixum erigunt, quod discinditur in 4 partes, Lichenis cauliculo calceato *Columnæ* in modum.

Lichen seminifera, pyxide folio adnascente, Iulo pediculo longo insidente. D. *Tancr. Robinson* in muris veteris Templi de *Savoy* collegit, quem ante aliquot annos sibi à D. *Doody* ibidem ostensum retulit.

Lichen terrestris minimus fuscus Doodii.

Folia ei semuncialia sunt, sinuata, crispa, fusca, pellucida simul quasi in capitulum congesta. In ericeto *Hampstediensi.*

Lichen terrestris minimus viridis crispus, Lactucæ marinæ accedens. Ejusdem.

In loco umbroso horti *hospitii Lincolniensis* quondam observavi, temporibus pluviosis. Folia minima sunt, viridia pellucida, crispata, sine fibrillis vel pediculis, humi strata. Postea D. *Petiver* invenit in cœmeterio *Islingtoniensi.*

Lichen petræus stellatus foliis plumaceis Pluk. Almag. Bot. Stellati fortè *C. B.* varietas perelegans. *Idem.*

Lichen petræus acaulis, foliorum plano calceatus Pluk. Almag. Bot.

Lichen parvus erectus, foliolis profundè laciniatis Pluk. Phyt. T. 42. F. 2. In umbrosis humidis ad parvulum fluentum juxta fontes medicatos *Dolwicenses*, 4 circiter M. P. à *Londino* remotis, in agro *Surreiensi* copiosissimum invenit Auctor noster.

Lichen terrestris cinereus, per longitudinem laciniatus, apicibus rubris orbiculatis Pluk. Almag. Bot. In terrestri cinereo vulgatissimo ejusmodi apices observavit D. *Petiver.*

Pag. 117. Ad Lentem palustrem *J. B.*

Hanc plantulam D. *Sherardus* Augusto & Sept. mensibus seminibus aversæ foliorum parti adnascentibus scatentem in fossis *Hollandiæ* observavit. Eodem modo fructificat quo *Lenticula palustris latifolia punctata.*

HISTORIÆ

HISTORIÆ STIRPIUM LIBER TERTIUS:

Plantæ Capillares & Congeneres COMPLECTENS.

Harum nota Generica esto,

Semen minutissimum pulvereum vel foliis aversis vel surculis *seu* racemis è media folii costa ortis innascens.

ADDIDI

Surculis è media folii costa ortis, ut *Lunariæ* species complecterer, quæ à Botanicis huc referri solent.

De Plantis Capillaribus in Genere.

IN *Methodo meâ & Historia Plantarum*, *Capillarium* stirpium notam Genericam constitui *caule carere*, ac si tota earum superficies ex meris foliis constaret; quod *Europæis* omnibus hoc Genus Plantis, quantum hactenus noverim, convenit: *Indicas* tamen & *Americanas* nonnullas revera cauliferas reperiri idoneorum Autorum testimonio constat; quin & ipsemet earundem specimina aliquot exsiccata vidi apud Doctissimum & amicissimum virum D. D. *Sloane* in *Jamaica* insula collecta. Quinimo *Capillares scandentes*, lorísve seu funiculis emissis repentes Fragariæ in modum, quarum in unoquoque ferè genere species nonnullæ in *Indiis* reperiuntur, cauliferæ sunt. Lori enim illi quibus repunt caules provoluti esse videntur: quamvis & ad radices referri possunt, & radices supra terram repentes denominari. Nam si cum D. *Tournefortio Flore carere & Dorsiferas* esse conjunctim pro nota assumas, *Osmundam Regalem*, & siquæ sunt congeneres, ab hujus Generis societate seu participatione excludes. At nec *Herbas Capillares* flore omni carere certum, nè dicam verum est, cùm & D. *Rivinus* flosculos granulatos illis attribuat; quales & ipse in *Polypodio* me vidisse existimavi, colore luteo insignes; & D. *Plumier* in Descriptione *Filicis arborescentis* consentiat, *Tubercula hæc* inquiens (de *seminalibus* loquitur) *antequam in pulvisculum abirent, quantum oculorum acie discernere licuit, præcedere visi sunt* flosculi *minimi canescentes, monopetali calicis exigui hemisphærici in modum excavati, filamentis bene multis, minimis, canescentibus repleti.*

Notæ ergo *Capillarium* sunto, Semen minutissimum pulvereum vel foliis aversis, vel surculis è media eorundem costa ortis innascens. In *Osmunda* Regali surculi floriferi dici soliti foliorum ipsorum pars sunt, ob seminalia adnascentia, (ut mihi videtur) contractorum, marginibus sursum reflexis & revolutis.

Quod ad Methodum autem attinet, eam optimam esse judico quam in Epistola ad *D. Rivinum* proposui, à situ seminum desumptam, nimirum ut dividantur in eas quarum semina,

1. In

1. In *surculis peculiaribus* racematim compinguntur, *Floridas* Herbariis dictas, ut *Osmunda regalis*.

2. *Foliis aversis* innascuntur ; idque vel

   1. Earundem *marginibus*, ut in Filice fœmina vulgari, Adianto vero, & *Indicis* non paucis.

   2. *Mediæ* vel *interiori* eorundem parti ; idque vel

      1. In *punctis ferrugineis*, ut in *Polypodio*, Filice mare, aliisque plurimis.

      2. In *lineolis vermicularibus*, ut in *Phyllitide*, &c.

      3. In *areola latiuscula* juxta nervum *seu* costam folii mediam utrinque secundùm longitudinem ducta ; ut in *Lonchitide juxta nervum pulverulenta* Plumieri.

      4. *Ipsi pinnarum costæ* ; qualem nobis exhibuit D. *Petiver*.

      5. *Per totam folii superficiem* ; ut in *Asplenio*.

Hæc autem Genera á magnitudine, foliorum divisura, radicum forma, aliisque accidentibus ulteriùs subdividi possunt.

Hæc inquam Methodus optima mihi videtur : verùm cùm tot novæ & indictæ *Capillarium* species in *India Orientali*, sed præcipuè in *America* clariss. Virorum hodie viventium aut nuperrimè defunctorum, D. *Henrici van Rheed*, D. *Joannis Banister*, D. *Caroli Plumier*, D. *Hansii Sloane*, qui in Indias navigârunt, ibidemque aliquandiu commorati sunt, auspiciis & industria detectæ & descriptæ fuerint, quot ego in toto terrarum orbem reperiri vix credidissem ; earúmque vel viviradices, vel ramuli curiosè exsiccati, & inter chartas repositi, iisve agglutinati, vel icones ad vivum delineatæ in *Europam* transmissæ aut invectæ, & curiosis ostensæ fuerint, postea etiam in æs incisæ, publico exhibitæ, & omnium oculis expositæ ; in multis autem seminalium situs non observatus, certè non descriptus sit. Cùm, inquam hæc ità sint, mihi planè impossibile esse video omnes ad hanc methodum redigere, sed vetus à foliorum figura & divisione sumpta omnino retinenda est ; in aliquibus tamen eam immutare & emendare conatus sum.

Sive ergo hoc genus Plantæ revera cauliferæ sunt, sive minùs, parùm solicitus, à foliorum simplicitate aut compositione seu divisione earum differentias sumam. Inprimis autem *Caulis* & *Folii* Definitiones præmittam.

Caulis (definiente *Jungio*) est pars plantæ ità in longitudinem exporrecta, ut anteriora à posterioribus, vel dextra à sinistris non differant : vel ut ex ejusdem figura sciri non possit, quæ pars anterior, quæ posterior sit.

Folium est quod partem anteriorem seu supinam superficiem à posteriore seu prona diversam obtinet. Hoc de iis intelligendum est quæ folia propriè dicta habentur Junci enim folia proprè dicta non sunt. Sed Junci omnes veluti totidem caules aphylli esse videntur. Quod ad folia fistulosa attinet, velut *Cepæ* & similium, eorum interna superficies pro supina, externa pro prona sumenda est : nam in imo aperiuntur, & duas superficies ostendunt quarum superior internæ seu concavæ folii superficiei continua est, inferior externæ seu convexæ.

Folia vel *simplicia* sunt, vel *composita*.

Simplicia voco non tantùm absolutè integra seu indivisa, sed etiam qualitercunque incisa aut laciniata, modo incisiones non admodùm profundæ sint, nec laciniæ ex utraque racheos parte per folii longitudinem, æquali numero sibi respondeant, seu adverso, sive alterno situ.

Composita sunt quæ secundùm folii longitudinem in plures lacinias ad mediam propemodum costam extensas, vel in plures pinnas *seu* foliola, vel in plures alas pinnatas, vel denique in plures ramulos alatos æquali numero, eo quo dixi modo, ad costam mediam adnexos dividuntur.

Hinc Phyllitidem ramosam dictam à Phyllitide vulgari separo & Genere diversam facio, quia folio est composito seu pinnato, quantumvis pinnæ singulares *Phyllitidem* referant. Sunto ergo

Plantæ *Capillares*, seu *cauliferæ* fuerint, sive non *cauliferæ*, foliis vel

- *Simplicibus*, ut *Phyllitis* & *Hemionitis*.
- *Compositis*, idque vel ex
  - *Laciniis* aut *pinnulis* tantùm, ut *Polypodium*, *Lonchitis*, &c.
  - *Alis pinnatis* (quas Suffragines nonnulli vocant) ut *Filix mas*, &c.
  - *Ramulis alatis*, hoc est, ex ramulis in alas, alis in pinnas divisis, ut *Filix fœmina vulgaris*, &c. quod Genus capillares *ramosæ* dici solent.

Hinc

Hinc Genus hoc in quatuor sectiones dividimus. *Prima* Capillares folio simplici, in pinnas seu lacinias profundas minimè diviso complectitur.

Secunda Capillares folio in pinnas seu lacinias profundas secto continet. Has quia numerosæ admodum sunt, ulteriùs subdivido in eas, 1. Quæ foliis sunt laciniatis, ut *Polypodium*, 2. Quæ pinnatis. Foliis pinnatis donatas subdivido in eas quarum pinnulæ latæ, breves sunt, ut *Trichomanes*; & eas quarum pinnulæ longiores; Has iterum in eas quarum pinnæ vel 1. Phyllitidis folia referunt, vel 2. Hemionitidis; vel 3. Ad unum tantùm latus auriculatæ sunt & lanceam referunt, ut *Lonchitidis*; 4. Filicis folia imitantur & auriculatæ non sunt.

Tertia Capillares foliis semel subdivisis exhibet.

Quarta Capillares foliis bis subdivisis seu ramosis.

Plantarum *Capillarium* in *Europa* nascentium paucæ admodum species reperiuntur, unde hæc Tribus è minimarum numero haberi solet. Verùm in *India* & *America* Botanici moderni innumeras ferè invenerunt. D. *Sloane* Medicus & Botanicus insignis, Amicus noster æstumatissimus in Insula *Jamaica* sola, plures centum *Capillarium* species collegit & descripsit, earúmque multas non vulgaris formæ aut staturæ, sed vel raræ & insolitæ figuræ, vel magnitudine & pulchritudine spectabiles.

1. In omni ferè earum genere plures scandentes repentésve Fragariæ in modum invenit; cujusmodi plantas plurium fundorum sagacissimus *Joachimus Jungius* appellat. Hujus Generis nullæ, quod sciam, in *Europa* proveniunt.

2. Nonnullas revera cauliferas & arborescentes, caudice tereti, crasso & lignoso, è fastigio folia undique emittentes Palmarum in modum, de quibus paulò superiùs dixi.

3. Alias insolito modo se multiplicantes, nimirum folii apice reflexo & terram tangente radices agente & novam plantam producente, cujus generis sex minimùm species à celeberrimis Viris, D. *Banister*, D. *Sloane*, & D. *Camelli* observatas invenio.

4. Præter has, inter plantas siccas à D. *Vernon* in *Marilandia* collectas, & à D. *Sloane* ad me transmissas *Osmundæ* speciem inveni cujus Caules *seminiferi* (ità impræsentiarum appellare liceat) à *foliolis* omnino separati & disjuncti sunt; ità ut in *Seminiferis* pinnæ nullæ *foliosæ* habeantur, in *foliosis* nullæ *seminiferæ*. Color etiam *Seminalium* in hac specie diversus est à reliquarum *Capillarium* seminalium colore, nimirum non ferrugineus ut in aliis, sed ruber.

5. Botanici antiquiores *Capillares* plantas steriles & infrugiferas esse opinati sunt. *Recentiores* Microscopii interventu semina in eis detexerunt, aversæ foliorum parti adnascentia in punctis lineolísve ferrugineis ibidem efflorescentibus. Nonnulli tamen pervicaciores, microscopio fidem minimè adhibendam esse clamitantes & visum ab eo non promoveri, sed decipi existimantes, eas seminiferas esse obstinatè pernegant. Verùm Filicis quædam species *Chinensis*, cujus folia ad nos à D. *Petiver Londino* transmissa sunt, rem determinat, & extra omnem controversiam ponit. Siquidem è seminalibus ejus punctis in foliis aversis dum planta mater viget, plurimas plantulas enatas & matri adhuc hærentes, & magnam partem tum pronæ quàm supinæ foliorum superficiei operientes observavimus.

6. Filicis quædam species ab eodem amico communicata seminalia exanthemata mediæ duntaxat pinnarum costæ adnascentia obtinuit, quod rarum, singulare, & quantùm hactenus observavimus, huic speciei proprium est.

SECTIO PRIMA.

Plantas capillares folio simplici, seu in pinnas aut lacinias utrinque per totam longitudinem non diviso, complectens.

PLantæ illæ quas Phyllitidi scandenti affines vocat *D. Sloane* an ad hoc Genus propriè pertineant nécne, sibi non planè constare fatetur, cùm earum semina nondum viderit. Hic tamen tantisper eas collocare placuit donec ulterior observatio proprias sedes illis assignaverit.

Pag. 135. Ad Caput de Phyllitide præter species seu varietates hîc & inferiùs in *Appendice* traditas, adjiciantur sequentes.

1. Lingua cervina ramosa major crispa *Schol. Bot. Tournefort.* An Lingua cervina ramosa in orbem per summum involuta *Hort. Reg. Par?* Hæc planta, si per *ramosæ* epitheton cauliferam intelligunt, hujus loci est; Si verò *folio ramoso* præditam, in methodo nostra ad aliud Genus pertinet. Idem de quarta specie dictum esto.

2. Linguo

2. Lingua cervina minor crispa *Schol. Bot.* cervina minor crispa, uno pediculo trifolia *Hort. Reg. Par.* Phyllitis seu Lingua cervina minor crispa, folio multifido, ramosa *Plukenet. Phytogr.* Tab. 248. Fig. 2.

Folia longitudinem præcedentium duorum vix assequuntur (dodrantalem enim rarò superant) pediculi primò emergentes simplices, in 3 ut plurimùm, interdum plures, interdum verò pauciores, partes se dividunt, totidémque folia à principio plana, & in dorso aliarum ritu areolis virgata sustinent, sed superiùs in varias lacinias conscissa, & tanta serraturarum copiâ onerata, ut tota crispa in extremis appareant.

3. Lingua cervina maxima, undulato folio, auriculato per basin *Hort. Reg. Parif. Flor. Bat. flo. Plukenet. Phytogr.* Tab. 248. F. 1. Ob auriculas ad basin extantes *Hemionitidis* potiùs species esse videtur.

Folia profert perampla, pallidè virescentia, recta, integra, binis auriculis subrotundis, ad basin dependentibus prædita, & marginibus plenis adeò sinuatis, ut anicularum collare multiplex quodammodo referant. Horum in dorso nullæ lineæ seminiferæ conspiciuntur. Descriptio est D. *Bobarti* in *Hist. Oxon.* p. 557. ut & præcedentis.

Phyllitidem majore folio in duas trésve lacinias profundè dissecto, à Phyllitide multifido folio *C. B.* distinguunt *Floræ Batavæ & Schol. Botan.* Autores.

4. Lingua cervina ramosa major, multifido folio *Morini Hort. Joncq. Tournef. Elem. Bot.*

5. Lingua cervina angustifolia lucida, folio serrato *H. R. P. Tournef. Elem. Botan.* Huic folia atro-virentia sunt, satis longa, aliarum congenerum multò angustiora, ad margines frequentibus incisuris sinuata & fere crispa, lineis brevioribus sed latioribus ferrugineis in aversa parte notata. D. *Bobart* descript. in *Hist. Oxon.* P. 3. 557.

6. Phyllitis parva saxatilis *Virginiana*, per summitates foliorum radicosa *Banister Cat. Strip. Virgin.* Herba de raiz. *Plukenet. Phytogr.* Tab. 105. Fig. 3. qui hanc notam addit: Hujus folium Phyllitidis ramosæ *Alpini* folium particulare figurâ æmulatur, & huic fortasse ista proximè cognata est, ramificationes quam alteri contulit in altera defectum, per admirabilem propagandi modum & huic ferè proprium, beneficâ compensante naturâ.

(1.) Verùm non est peculiaris huic plantæ hic propagandi modus, siquidem in horto *Malabarico* occurrit Graminis species *Mella-Pana-Kelangu* dicta, eodem prorsus modo se propagans. Quin & curiosissimus Plantarum in insula *Jamaica* nascentium indagator & observator D. *Hans Sloane* M. D. aliam ab hac diversam

(2.) Phyllitidis speciem exhibet in Catalogo Plantarum istius Insulæ, titulo *Phyllitidis non sinuatæ minoris, apice folii radices agentes*; cujus & ipse D. *Plukenet* in *Almagesto Botanico* meminit *Filicifoliæ Phyllitidis parvæ saxatilis &c. breviore & latiore folio* appellatione, quæ à *Banisteriana* differt folio pediculo ferè destituto, nec ut in illa ad basin sinuato.

(3.) Idem D. *Sloane* Filicis etiam ramosæ speciem exhibet, quam *minorem hirsutam, pinnulis subrotundis, folii apice radices agente,* vocat.

(4.) Filix insuper non ramosa Scolopendrioides *Plumieri* eodem modo se propagat: quò refert D. *Sloane Adiantum* seu *Filicem Trichomanoidem Jamaicensem pinnulis auriculatis dentatis, ad basin amplioribus, radiculas ex nutante apice in terram demittentem* Pluk. Almag. Bot. T. 253. F. 4. Quæ si distincta à reliquis species sit, sex habebimus plantas diversas, hoc modo se multiplicantes: & proculdubio plures adhuc restant nondum detectæ.

8. Phyllitis ramosa trifida *Slon. Cat. Jam.* in Insulæ *Jamaicæ* Sylvis mediterraneis.

9. Lingua cervina coronata *Munting. Herbar. Belg.* ubi describitur & depingitur. Ego luxuriantis naturæ lusum esse existimo potiùs quàm Phyllitidis speciem distinctam.

10. Hemionitis crispa, major & minor, & folio obtuso *Ejusdem.*

Phyllitidis in Methodo nostrâ species sunt.

11. Phyllitis seu Lingua cervina *Indica* quinquepedalis *Mentzel.* Coroll. ad Indicem & Pugillum.
Folium valde sinuatum pingitur.

Phyllitides Americanæ, (notante D. *Bobart*) pulvere seminifero dorso innascente, sed non lineis obliquis, quales in *Europæis* cernuntur, gaudent. *Hoc non est generale & omnibus Americanis Phyllitidis speciebus commune, cùm planta proximè sequens exanthemata seminalia vermiculata obtineat, aliæque plures.*

12. Phyllitis è monte *Serado*, foliis longiſſimis latis. D. *Petiver.*

Lineæ pulverulentæ ſeminales in hac ſpecie aliiſque Indicis anguſtiores ſunt & crebriores quàm in Phyllitide vulgari noſtrate. Folia autem multò longiora latioráque.

13. Lingua cervina longo lato ſerratóque folio *Plumier.* Phyllitis non ſinuata foliorum limbis leviter ſerratis *Sloan. Cat. Jam.*

Radix hujus proprie loquendo nihil aliud eſt quam maſſa quædam è pediculis putridis multíſque parvis, brevibus, capillaribus, nigris fibris ſeu radiculis compoſita. Ex qua egerminant ſeptem aut octo *folia* ejuſdem cum Phyllitide vulgari figuræ, coloris, & conſiſtentiæ, verum multò majora, duos interdum pedes & dimidium longa, tres aut quatuor digitos lata, extremitate acuminata, initio etiam anguſta. Supina ſuperficies æqualis eſt, verùm prona, ſeu dorſum folii, ut vocant, nervo valdè elato diviſa, qui multos prætenues, obliquos, parallelos, & ſibi invicem proximos nervulos emittit. Oræ foliorum denticulis parvis ſubrotundis inciſæ ſunt. In medio nervulorum velut parvi vermiculi pulverulenti foliis adnaſcuntur, colore ruffo obſcuro.

Multis inſulæ *Martinique* & *Dominici* in locis, ſecundùm rivos & torrentes oritur. In inſulæ *Jamaicæ* ſylvis magnis mediterraneis & umbroſis obſervavit D. *Sloane,* vide *Cat. Plant.* iſtius inſulæ.

14. Lingua cervina longiſſimis & anguſtiſſimis foliis, *Plumier.*

Radix hujus nihil aliud eſt quàm maſſa ſeu congeries pediculorum plurium putridorum, & fibrarum rufeſcentium, muſco obductarum. *Folia* multa emittit, longiſſima, & anguſtiſſima, non plus * lineam & dimidiam lata, tres circiter pedes longa, ſolida & ſpiſſa chartæ Pergamenæ inſtar, lævia, anteriùs amœne viridia, verùm poſteriùs multis nervulis tranſverſis ſed ſurſum vergentibus, ſibi invicem proximis, ſtriata. Oras habent introrſum reflexas, & extremitates valdè acuminatas.

* *Menſuræ Pariſienſis.*

15. Lingua cervina foliis acutis, & ad oras ſummitatum pulverulentis *Plumier.*

Radices Polypodii æmulæ, verùm multò tenuiores ſunt, ſurculoſæ, multíſque fibrillis nigris adeò denſè conſtipatis comoſæ, ut ſpeciem quandam parvi ceſpitis componere videantur. Septem aut octo *folia* exſerunt, pediculo brevi nixa, pedem circiter longa, media parte paulò plus pollicem, lata, utraque extremitate anguſta, præſertim ſuperiore, quæ valde acuta eſt, & ſecundùm oras ſubtus pulvere ſubtili admodum, ferrugineo cincta: Spiſſa inſuper ſunt & glabra, abſque ulla coſta protuberante, nervus duntaxat niger ea per longum dividit; conſiſtentiâ craſſa Pergamenæ *Velin* dictæ; habentque duos treſve proceſſus parvos, nunc acutos, nunc obtuſos, circa mediam oram.

In Iuſula *Dominici* ad rivum quendam invenit Auctor.

Hæc planta & proximè ſequens ſeminalium ſitu & figura, pediculi & coſtæ mediæ colore nigro ad Adianta accedunt, & à reliquis hujus *Generis differunt: Radices quoque ad Polypodium appropinquant,* ut anomalæ videantur.

16. Polypodium foliis Linguæ cervinæ majus *Plumier.* An Polypodium Indicum primum, Scolopendriæ facie *Breynii?* Phyllitis folio non ſinuato tenuiori, rotundis pulverulentis maculis averſa parte punctato *Slon. Cat. Jamaic.* Carapatl *Hernandez.*

Plumier.

Hæc planta truncis arborum vetuſtarum præcipuè ſe affigit, ad modum *Polypodii Europæi;* quod *radice* etiam refert, digitum craſſâ, 5 aut 6 pollices longâ, interiùs ſolidâ & viridi, exteriùs nigrâ, multis fibris donatâ. Sex aut ſeptem exſerit *folia,* duos treſve pedes longa, extremitatibus acutis, ad exortum anguſta, paulatim lateſcentia, ad digitum circiter & dimidium, glabra, ſupina parte pulchrè viridia. Pediculus, qui perbrevis eſt, in nervum glabrum lucidum elongatur, qui ex utraque parte ramos diſtribuit obliquos & parallelos, duas circiter lineas *Pariſienſes* à ſe invicem diſtantes, minoribus plurimis tranſverſim ſectos: in quorum interſtitiis verrucæ exoriuntur pulverulentæ & nigricantes, quæ cum vicinis ſuis duplicem efficiunt ordinem ſecundum coſtas obliquas, in ſuperiore foliorum parte apparentes. Folia hæc oris ſuis undata ſunt, quæ per duplicem nervum ſatis diſtinctæ videntur.

Locus, In *Antillarum* foreſtis frequens. Truncis arborum ſenio confectarum Viſci inſtar innaſcitur. D. *Sloane* ad Phyllitidem hanc plantam refert.

Phyllitides ſcandentes iiſque affines.

Phyllitis repens ſcandénſve foliis longis anguſtis D. *Sherard.*

Caulis tenuis cirris & radiculis tenuibus emiſſis repit, *folia* obiter emittens ad intervalla nunc longiora & ſemipalmaria, nunc breviora & uncialia, ſingularia, alia palmam ferè longa

ga, alia breviora nec duas uncias excedentia pro plantæ magnitudine, eorundémve in caule situ, culmum lata, pediculis longis insidentia, seminalibus efflorescentiis apices occupantibus. Locus *Zeylona* Insula.

Phyllitis repens scandénsve, foliis duplicibus, aliis latis & subrotundis, aliis longis & angustis. Filix scandens Nummulariæ folio *Mus. Pet.* 217.

Cauliculi seu flagella tenuia sunt & cirrosa, è quibus folia exeunt ad intervalla incerta singularia, alia lata & subrotunda, Esulæ rotundæ aut Tithymali Helioscopii figura & magnitudine, vel etiam Nummulariæ, quibus D. *Petiver* ea comparat, pediculis brevibus hærentia; alia longiora, angusta, apicibus obtusis, pediculis longioribus donata, quæ in caulibus superiorem locum occupant.

Hanc plantam primò à D. *Sherard* accepi in *Zeylona* insula collectam; deinde à D. *Petiver* è monte *Serado Affricæ* delatam.

Phyllitis scandens, cauliculis squamosis *Plumier.* minor scandens, foliis angustis *Sloan. Cat. Jamaic.*

Plumier.

Multos protrudit *cauliculos* longissimos & tenuissimos compressos, qui rependo arborum truncis se affigunt, eodem modo quo Hederæ caules, hinc illinc multos emittentes *ramulos*, nonnullos longissimos, alios valdè breves, squamis parvis, angustis, acutis, ferrugineis penitus contectos, plurimis filamentis minutis interspersis; ab alterutro latere semidigitali intervallo *folia* alternatim posita emittentes, 4 circiter pollices longa, 7 aut 8 lineas lata versùs imam partem. Oras habent undulatas, & paulatim angustantur versùs apicem, qui nonnihil obtusus est. Eorundem consistentia membranosa est; Adversa superficies lævis & pulchrè viridis; aversa costam habet per longum deductam, quæ ramos valdè tenues & undantes utrinque extendit. Verrucæ pulvereæ seminiferæ rotundæ sunt & canescentes, uno ad utrumque costæ latus ordine.

Multis in locis Insularum *Martiniquæ* & *Dominici* invenitur.

Truncis arborum in insulæ *Jamaicæ* sylvis mediterraneis innascentem observavit D. *Sloane.* Locus.

Hujus etiam seminalia figurâ suâ à Phyllitidis seminalibus differunt. D. *Plukenet Almag. Bot.* p. 156. Filix sarmentosa bifrons seu Dryopteris scandens *Jamaicensis*, inter Filicem & Lycopodium media, dicitur. Icon habetur *Phytogr.* T. 290. F. 3.

Phyllitis minor scandens, salicinis foliis acuminatis viridibus D. Sherard. Viticulos profert graciles, læves, radiculis hinc inde enascentibus præditos; quibus sine dubio arbores ascendit. His ad uncialem intercapedinem adnascuntur pediculi latiusculi, compressi, unciales, qui viticulos vaginatim amplecti videntur, & folia saligna 3, 4ve uncias louga, semunciam lata, & se in mucronem acutum sensim angustantia, tenera, utrinque viridia, & ad unum latus spectantia sustinent. *Zeylonam* agnoscit matrem. D. *Sherard* descripsit.

Phyllitis scandens minima, Musci facie, foliis membranaceis subrotundis *Slon.* Adiantum muscosum Lichenis petræi facie *Plumier.* Filix Hemionitis Lichenoides Americana, Fungi auricularis Cæsalpini æmula, radice reptatrice *Plukenet Almag. Bot.* T. 285. Hanc plantam à D. *Petiver* accepi & Musci potiùs quàm capillaris herbæ species esse videtur.

Plumier.

Radices habet valde tenues, longissimas, Dentis canini, id est, Graminis *Officin.* in modum progredientes, fibras multas nigras obiter emittentes, quibus rupibus humidis se affigunt. *Foliorum* dispositione Lichenem seu Hepaticam *Matth.* satis refert, quæ squamatim sibimet incumbentia totam ferè rupem, cui velut agglutinata videntur, operiunt. Figuram habent ventilabri extensi, dimidii digiti magnitudinem; suntque valdè tenuia, pulchrè viridia, sulcis minimis, leviter radiata, quos transversim secant sulci alii circulares oris denticulatis. Denticuli autem, minùs profundi introrsum reflectuntur velut Adianti vulgaris. Pluribus in locis insulæ *Dominici* reperitur, super humidas rupes & secundùm rivos. In Insula *Jamaica* supra arborum truncos humidiores in sylvis mediterraneis umbrosis prope ripas fluminum *Rio d' Oro* & **Orange-River** dictorum inter 16 **Miles-walk** & **St. Maries** crescentem collegit D. *Sloane.*

Phyllitidi scandenti affinis major, folio crasso subrotundo *Slon. Cat. Jamaic.* Truncis arborum altiorum, vel rupibus humidioribus mediterraneis ubique ferè innascitur.

Caulem obtinet compressum, angulosum, striatum, viridem, *foliis* ex utroque latere alternatim digitali intervallo exeuntibus, vestitum. Sub quolibet autem folio erumpit clavicula, lata, fungosa, canescens, truncis arborum aut rupium lateribus firmiter adhærescens, quarum ope ad triginta interdum pedum altitudinem ascendit planta. *Folia* pediculis carent, suntque digitum circiter & $\frac{1}{4}$ digiti partem longa, latitudine prope basin rotundam, ubi latissima, digitali; figurâ ferè rotundâ aut cordatâ, lævia, crassa, succosa, colore pallidè viridi seu albicante, *Telephii* propemodum similia. D. *Sloane.*

Phyllitidi scandenti affinis minor, folio crasso oblongiori *Slon. Cat. Jamaic.* Truncis arborum, in monte *Diablo*, **Archers-Ridge**, ripis fluminis **Orange-River** dicti, & aliis sylvis Mediterraneis Insulæ *Jamaicæ*, innascitur.

Præcedenti exactè similis est; folia duntaxat longiora sunt & angustiora, ut quæ sesquidigitali longitudine sunt, latitudine $\frac{1}{4}$ digit. ad basin sc. ubi latissima; inque caule paulò crebriora. D. *Sloane.*

Phyllitidi scandenti affinis minima, folio crasso oblongiori *Slon. Cat. Jam.* Cum priori.

Caulibus, claviculis, crescendi modo cum præcedente convenit, per omnia tamen minor, foliis non ultra ¾ tas digiti partes longis, unam latis, minoribus intervallis distantibus. D. *Sloane.*

Phyllitidi scandenti affinis minor, foliis subrotundis, acuminatis, ex adverso sitis *Slon. Cat. Jamaic.* Truncis arborum innascitur propè ripas fluminis *Rio d'Oro* dicti.

Truncis arborum irrepit ad modum præcedentium, *caule* angulоso albicante ad ½ digiti ferè intervallum claviculas seu potiùs cirros hederaceis similes è geniculis protrudens, quibus arborum cortices apprehendens scandit. Ex eisdem locis *folia* etiam exeunt sibi mutuò opposita, pediculis ⅛ digiti longis insidentia, subrotunda, ¾ digit. longa, semidigitum lata, ad basin sc. rotundiusculam ubi latissima. exinde paulatim angustata, & in acutum mucronem desinentia, lævia, ad margines æqualia, colore fusco dilutiore. Qualem florem fructúmve producat nescimus. D. *Sloane.*

Phyllitidi scandenti affinis major graminifolia, folio oblongo acuminato, foliorum pediculis alis extantibus auctis *Slon. Cat. Jamaic.* Cum præcedentibus arboribus innascitur.

Caulem habet similem præcedenti, paulò duntaxat majorem, pariter cirratum. *Folia* ad articulos non bina opposita, sed alternatim singula exeunt, pediculis semidigitalibus insidentia, alis seu appendicibus membranaceis striatis, utrinque extantibus propemodum cinctis, Aurantiorum in modum. Folium ipsum sescunciam longum, semunciam propemodum latum, ad basin sc. rotundum ubi latissimum, unde paulatim angustatur ad apicem usque, è media costa fibras transversas ad margines usque emittens, tenue, glabrum, splendens, squamosum Phyllitidis ferè ad instar, colore pallidè viridi. D. *Sloane.*

Phyllitidi scandenti affinis minor, graminifolia, folio oblongo acuminato, foliorum pediculis alis extantibus auctis *Slon. Cat. Jamaic.* Cum priore Præcedenti in omnibus similis est & ferè eadem, omnibus duntaxat partibus minor, pediculis duas uncias longis, foliis [gramineis] sex ; & dimidiam illius partem latis. D. *Sloane.*

Pag. 135. Ad Caput 2dum de Hemionitide.

Hemionitis cum Phyllitide foliis simplicibus convenit ; ab eadem vel sinu ad pediculum folii excavato, duabus plerunque ad ejus basin appendicibus velut auriculis utrinque extantibus ; vel folio ad basin qualitercunque laciniato, vel figurâ folii diversâ & subrotundâ differt.

Ad speciem 2am seu Hemionitidem peregrinam Clusii nota.

Plantam hanc pro distincta specie Hemionitidis habeo, ideóque notam illam *Naturæ lusus esse videtur hæc, non Hemionitidis species distincta* revoco, & conjecturam illam erroneam fuisse agnosco

Filix Hemionitis dicta *Maderensis*, Hederæ arboreæ aliquatenus æmula, seu foliorum basi auriculis binis utrinque donatâ *Pluk. Almag. Bot.* p. 155. Tab. 287. F. 4. Hemionitidi peregrinæ *Clus.* vel eadem est, vel simillima. In insula *Jamaica* invenitur.

Adde,

Hemionitis Indiæ Orientalis, Phagi seu Esculi folio aliquatenus accedens, *Pluk. Phytogr.* T. 36. F. 5. An Hemionitis multifida *Zeylanica*, costa sagittali : seu Filix foliis integris *Zeylanica*, pediculo alato *Breyn.* Prod. 2 ? *Ejusdem.* Hujus icon apud D. *Plukenet* irregularis est & anomala, nec scio quo propriè pertineat.

Hemionitis *Lusitanica* elegantior *Tournef. Elem. Bot.* Folia palmaria, & latiora, in 5 angulos, medio nonnihil longiore, Hederæ helicis in modum divisa, latiora tamen, & pronâ parte Linguæ cervinæ ritu areolis pulverulentis à quinis nervis angulos extendentibus, ad margines obliquè tendentibus, insignita.

Hemionitis Asari folio *Slon. Cat. Jam.* Elegantissimam hanc Hemionitidis speciem ex Insula *Madera* delatam D. *Slonio* communicavit eximius Botanicus D. *Gulielmus Sherard.*

Filix, Hemionitis dicta, *Maderensis*, pediculis splendentibus nigris, crenatis foliis Asari, rotundioribus intercreniis oblongo-quadratis ob semina adnascentia per ambitum circumcirca reflexis *Pluk. Almag.* p. 155. Tab. 287. F. 5.

Radix hujus è plurimis fibrillis fuscis componitur, quæ versùs terræ superficiem lanugine ferruginea obsitæ sunt. *Cauliculi*, seu mavis pediculi, ab eadem radice plures exeunt, nigricantes, teretes & splendentes, 7 circiter uncias longi, quorum fastigiis insident *folia* rotunda, Asarinis exactè similia, 2 circiter unciarum diametro, nervis à pediculo velut totidem radiis à centro ad ambitum extensis, consistentiâ Hemionitidis aut Linguæ cervinæ foliorum ; Superficiei folii aversæ circa margines adnascebantur seminain limbo ferrugineo, ut folium velut dentatum videretur. D. *Sloane.* Pediculi foliorum atro-nitentes unà cum seminalium situ in foliorum marginibus hanc plantam ad *Adianti* genus pertinere arguunt, quò idcirco eam refert D. *Bobart.*

Filix aut potiùs Hemionitis, Plantaginis aquaticæ folio *Mus. Pet.* 537.

Pediculo est sesquipalmari, atro-rubente, splendido. *Folia* palmaria sunt aut longiora, media latissima parte duas trésve uncias lata.

Hemionitis

Hemionitis peregrina, foliorum segmentis sinuatis, longioribus & magis acuminatis seu Hederæ folio anguloso. E *Jamaica* insula delatam D. *Slonio* communicavit D. *Sherardus*.

Radix fibris aliquot longis in globulum unitis constat, cauliculos 3, 4ve emittens, quibus incumbunt *folia* Hemionitidis peregrinæ *Clus.* angustiora, consistentiâ tenuiore; Auriculis etiam carentia, quibus illius folia donantur. Segmenta in quæ dividebantur tria erant longiora quàm illius, magisque acuminata, circa margines sinuata, unde à *Clusiana* diversam esse mihimet persuadeo.

Hemionitis aurea hirsuta *Plumier.* folio hirsuto & magis dissecto seu Ranunculi folio *Sloan.* Cat. Jam.

Plumier.

Radicibus multis capillaribus nigris terram apprehendit. E quibus *folia* erumpunt novem aut decem, vetustiora in terram resupina, juniora erecta, omnia ejusdem propemodum magnitudinis; vetustiorum tamen pediculi multò breviores sunt quàm recentium, cùm hi semipedales sint, illi duobus digitis vix longiores: pediculi autem tenues sunt, teretes, nigri. *Folia* ad 2 ½ digitos extenduntur, in quinque sementa acuta discissa, ad modum ferè Ricini vulgaris, supernè viridi saturo & splendenti colore imbuta verùm inferna seu prona juniorum superficies tota nervorum plexu, velut reticulo quodam operitur; cujus foramina pulvere aurato replentur, qui in foliis veteribus non invenitur. Tota planta lanugine rasili & albicante tegitur. Quin & folia juniora ad initium uniuscujusque segmenti parvum interdum emittunt foliolum, ejusdem consistentiæ, ejusdemque figuræ cum reliquis, verùm Trifolii in modum divisum. Tam hæc, quàm illa circumcirca crenata sunt.

In humidis saltubus [Forêts] insulæ *Martinique*. In insula *Jamaica*, in ripis umbrosis cujusdam torrentis Sylvæ, inter locum dictum the two mile Wood, and the Town Savanna, invenit D. *Sloan*. *Locus.*

Hæc est Filix Hemionitis Saniculæ foliis, villosa *Pluk. Almag.* 155. T. 291. F. 4.

Hemionitis profundè lacinata, ad oras pulverulenta *Plumier.* H. Foliis atro-virentibus, maximè dissectis seu Filix Geranii Robertiani folio *Slon. Cat. Jamaic.*

Filix Hemionitis *Americana*, Petroselini foliis profundè laciniatis *Plukenet Phyt.* T. 286. F. 5. *Almag.* p. 155. item, Filix Hemionitis *Jamaicensis* foliis Geranii Rupertiani quodammodo æmulis *Ejusd. ibid.*

Plumier.

Radix pluribus fibris, nigris capillaribus, 3 aut 4 pollices longis constat; unde emergunt 7 aut 8 pediculi, diversæ magnitudinis, valde tenues [forte tenelli *deliées*] recti, teretes, nigri, glabri & splendentes: Veteres semper breviores sunt, habentque 4 ad summum pollices longitudinis; verùm juniores, qui in medio reliquorum nascuntur, 8 circiter aut 9. Unusquisque pediculus *folium* sustinet in 3 partes divisum; majora usque ad pediculum extremum dissecta sunt, & in 4 aut 5 pedum longitudinem extensa. Segmenta lateralia in alia etiam duo profundè dissecantur, & ut Polypodii segmenta quodammodo dividuntur: sed regulariter: Verùm tam hoc, quàm illa Medium fragmentum pari in modo dividitur, acutum mucronem semper desinunt. Omnia supernè glabra sunt, pulcherrimo virore tincta subtus autem pulveris subtilis ferruginei limbo circumcirca cincta. Nervi valde nigri sunt & lucidi. Folia minora limbo prædicto carent, verùm segmenta eorum majora & minùs profunda sunt: Omnia chartæ Pergamenæ *Velin* dictæ consistentiâ.

Uno solo in loco insulæ *Tortue* hanc plantam invenit *Carolus Plumier.* D. *Sloane* in ripis umbrosis torrentis cujusdam sylvæ inter locum dictum Two Mile Wood & the Town Savanna, in insula *Jamaica*. *Locus.*

Hanc plantam, ni obstaret tot insignium Botanicorum autoritas, ad Adianti potiùs genus ipsius referrem. Pediculi atro-nitentes & seminalium situs in foliorum marginibus, quin & folii ipsius forma & divisio id suadent.

Patitsjivi-Maravara H. M. P. 12. T. 10. Phyllitidi affinis *Indica*, foliis Ari *Commelin.* notis. Hemionitis foliis Ari.

H. M.

Radices ei parvæ, russæ, duræ, fibrosæ, saporis aquei, odoris muscosi. *Folia* plura simul à radice proveniunt, in pediculis longis, teretibus, firmis, lignosis, nigris, nitentibus, hinc inde lanâ candidâ floccosâ, (cùm primò progerminant in totum) obductis, quæ postea perit; cùm adhuc juniora sunt formam harpaginis referentia, viridia, lanâ candidâ tecta, postea fuscescentia, oblonga, tenera, glabra, in acutum desinentia, circa pedem, ut illa *Poe-Paretti*, duobus circulis incisa, dura, nitentia, sine costis vel venis conspicuis. Pediculo videntur affixa, non inserta. Nunquam floret, diu superstes est. Folia toto anno decidunt & de novo proveniunt.

Succus radicis cum pulvere dentis Tigris dolorem ex morsu serpentum & scorpionum sedat, illorùmque venenum tollit, hæmorrhagiam narium sistit, sanguinem ex casu vel ictu in corpore coagulatum attenuat & discutit. *Vires.*

Hujus

Hanc plantam probè exficcatam inter multas rariores communicavit D. *Sherard.*

Hemionitis *Zeylanica* repens fcandénfve, foliis minimis.

Alas dum proferpit emittit hinc indè plures, alternatim fingulas, *foliis* alternatim pariter exeuntibus fatis crebris præditas. Folia autem perexigua funt, maxima (quæ ad bafin auriculam hinc indè grandem obtinent) vix unciam longa, reliqua femuncialia, obtufa, per margines æqualia *Caules* feu flagella atro-rubent.
E penu *Sherardino* deprompfimus.

Hemionitis fcandens glabra *Africana Mentzel. Coroll. ad Indicem* & *pugillum.*

D. *Mentzelius* hanc plantam, ut & fequentem ad Phyllitidem refert; verùm ob auriculas ad bafin folii extantes in Methodo noftra ad Hemionitidem pertinet,

Hemionitis [Phyllitis *Mentzel.*] fcandens, globulis feminiferis in marginibus pofitis *Africana Mentzel. coroll.*

SECTIONI SECUNDÆ,

Quæ eft

De Herbis Capillaribus foliis in pinnas feu lacinias tantùm divifis adjiciendæ.

De Polypodio Cap. 1. p. 136.

POlypodium eft Herba capillaris, foliis in lacinias oblongas, ad mediam ferè coftam pertingentes, utrinque divifis.
A Filicibus, foliis in pinnas tantùm feu folia fecundaria divifis, diftinguitur, quod laciniæ ad mediam ufque folii coftam feu rachin in plerifque fpeciebus non pertingant, in omnibus bafi fua tota ei connexæ, & continuæ funt. Folia etiam in plerifque fpeciebus ad margines funt æqualia.
A Scolopendria magnitudine fua, laciniis longioribus & acutioribus differt. Adde, quòd in Scolopendria feminalia exanthemata totam foliorum averfam fuperficiem occupant, cùm in Polypodio in duplicem punctorum ordinem in unaquaque lacinia dividantur.

Polypodium minus acutoribus foliis *Cordubenfe Bocc. Muf. pl. rar. T.* 46.

Omnes Polypodii vulgaris notas habet, *folia* duntaxat angufta & acuta Phyllitidis ramofæ *Alpini* folia imitantur.

Polypodium majus aureum *Plumier.* altiffimum D. *Sloane.* Filix Africana max. Polypodii facie P. B. P. *Pluk. Phytogr.* T. 179. F. 1. forte etiam Filix *Africana* lobis profundè incifis & mucronatis *Ejufdem B. P.* inter Addenda *Pluk.* Hunc defcribit D. *Bobart* in *Hift. Oxon.* P. 3. Pediculos foliorum alatos facit, membraná foliaceá finuatá & modicè crifpatá ex utroque latere veftitos. Poft dimidiam longitudinem in alas dividi incipit.
Plumier.
Radix pollicem ferè craffa eft, & interdum pedem longa, teres, valdè ramofa, nodofa & carnofa, intus viridis, foràs tota fquamis aureis tecta perxiguis, cum foraminibus in medio nodorum, quæ nihil aliud funt quàm foliorum delapforum veftigia. *Folia* aliquot emittit, pedem circiter longa, hinc inde fiffa in feptem aut octo fegmenta feu lacinias valdè profundas, pollicem unum latas, tres aut quatuor longas, à fe invicem aliquantulum remotas & in extremitate acuminatas; fubtus duplex ordo verrucarum pulverearum aurearum cernitur, fecundùm nervos fegmentorum feu laciniarum.
Locus. In Infula *Martinique* fupra truncos magnarum arborum copiofè inque montofis mediterraneis infulæ *Jamaicæ* D. *Sloane.*

Polypodium radice tenui & repente *Plumier.* minus, pinnulis raris, fubtus cinereis *Slon. Cat. Jamaic.* Filici-folia feu Polypodium minus tenuifolium *Virginianum*, *Pluk.*

Filix Polypodium dicta minima *Jamaicenfis*, foliis averfa parte ferrugineo pulvere Afplenii ritu circumquaque refperfis *Ejufd. Almag. Bot.* p. 153. T. 289. F. 1. forte *Plukenetiana* planta multo minor eft, & ut puto, fpecie diverfa.

Plumier.

Plumier.
Hujus *radix* digitum unum craſſitudine non excedit, éſtque teres, nodoſa, in longum extenſa, Dentis canini, hoc eſt, Graminis *Officin.* in modum. Gaudet rupibus muſco obtectis, aut truncis arborum putridis. Pulvere nigricante totum obtegitur, multáſque radiculas valde tenues è nodis emittit. *Folia* obiter protrudit, Polypodii æmula, eadémque magnitudine, ſupernè glabra, hilari ſed paulò intenſiori virore tincta, ſubtus pulvere aurato Aſplenii noſtratis in modum penitus obvelata, cum duplici ordine parvarum *verrucarum* pulverulentarum nigricantium.
In inſula *Dominici* ſæpius obſervavit Auctor. Rupibus innaſcitur in ſylva montana prope **Mr. Elletsons Plantation** in *Liguanée*, in Inſula *Jamaica.* D. *Sloane.*

Polypodium *Malabaricum* foliis biformibus *Muſ. Pet.* 794. *Indicum Piſ. mantiſſ.* 195. *Indicum* foliis latiſſimis *Commel.* in *H. M.* V. 12. p. 24. An Polypod. *Indicum Cluſ. Exot.* 88? fig. *Indicum,* folio Quercus *C. B.* Panna Kelengu Maravara *H. M.* Tom. 12. Tab. 11. p. 23. *Hort. Oxon.* p. 564. 13.

Folia in hac planta alia integra ſunt, lata, Quernorum quorundam figurâ; alia laciniata Polypodii in modum, laciniis ad mediam folii totalis coſtam non pertingentibus, longis, acutis, intervallis latioribus diſtantibus. Folia laciniata multò longiora ſunt quàm folia integra.
Synonyma collegit D. *Petiver,* & Plantam ſiccam nobis impertivit.

Polypodium *Malaccenſe,* foliis integris & lobatis permaculatis *Muſ. Pet.* 464.

Folia Polypodii ferè in modum diviſa ſunt, ſed multò majora, pinnulis paucis longis latis. Verùm quod hanc ſpeciem ab aliis quibuſcunque diſtinguit ſunt maculæ ſeminales majores, utrinque conſpicuæ nec binis tantum ordinibus diſpoſitæ, ſed per totam folii ſuperficiem diſſeminatæ.
Quod folio integro eſt & indiviſo multò plures habet verrucas ſeminales in lineas rectas hinc inde obliquè ductas diſpoſitis.
Hujus ſpecimen à D. *Petiver* obtinuimus.

Belettadi-Maravara *H. M.* P. 12. T. 20. & 21. Polypodium Indicum magnum, folio rotundo, foraminibus pertuſo ſeu feneſtrato.

H. M.
Radix ſeſquidigitum craſſa, rotunda, geniculata, caudarum inſtar magnorum, nigrorum & agreſtium Scorpionum; alba, viridi-pallida, intus fungoſa, admodum aquea, hinc indè multis, craſſis, curvis, carnoſiſque radicibus, ab illa parte ubi alba, obſeſſa, quibus ſe corticibus arborum affigit, inteſtina referentes, glabra & nitentia, odoris ſylveſtris & muſcoſi, ſaporis ingrati, aſtringentis. *Folia* plura numero ex radicis extremitate proveniunt, ut illa *Anſeli-Maravaræ,* quorum caules admodum glabri, cavi, virides, nitentes, quibus inſident *Folia* ſimplicia, oblongo-anguſta, tres pedes longa, 2 ½ lata, viridi-clara, fungoſa, glabra, admodum nitentia, ut illa *Ponnam-Pou.* Coſta media in averſa parte eminet, éſtque nihil aliud (ut in omnibus fere plantis) quàm pediculus folii ab ima ad ſupremam partem excurrens. *Folia* inter coſtas laterales profundè ſunt inciſa, multis in locis magnis foraminibus ſeu ocellis, veluti feneſtris perforata, decidua, atque illuc loci radicem conſtituunt geniculis diſtinctam; quæ quoniam in vertice nova ſemper producit folia, illáque novas iterum conſtituunt radiculas, & hæ continuò rurſum proſerpunt, hinc fit, ut arbores in totum ferè ab hac planta obtegantur & pene ſuffocentur.
Singulare eſt in hac planta, quòd folia habeat decidua, ut dubitem an ſit Herba Capillaris *propriè dicta necne. Si floris & fructûs deſcriptionem addidiſſet Auctor, extra dubium rem poſuiſſet.*

Welli-Panna-Kelengu-Maravara H. M. P. 12. T. 12, & 13. Polypodium Indicum maximum, foliorum pediculis ſpinoſis.

H. M.
Radix longa, craſſa, rotunda, nodoſa, aſpera, caſtaneo-fuſca, rigida, lignoſa, intus cinerea, filamentis nigricantibus fortioribus, nervoſis pertexta, ſucco albo limpido mucaginoſo repleta; odor gravis eſt, injucundus, limoſus, ſapor amarus, aſtringens & ſummopere ardens. Foliorum *pediculi* (caules vocat Auctor noſter) tres quatuórve ex extremitatibus radicis proveniunt, ad altitudinem 8 vel 9 pedum, exteriori parte ſpinoſi, fuſci, nitentes, admodum duri; interiori multis filamentis in longum ſuffulti. Folia non ſerrata; eorum laciniæ (folia vocat Auctor) plurimæ, tres digitos latæ, viridi-claræ, duas ſpithamas longæ, alatim expanſæ. Siccata diu durant folia, etiam in aperto aere. Averſæ foliorum parti lanugo quædam adnaſcitur, ruffa, pulvere repleta, qui ſeminis locum ſupplet.
Indi Malabares ex ramis hujus plantæ ſepimenta hortorum & agrorum conficiunt.
Succus radicis vermes enecat, bilem ſiſtit & temperat. Folia in pulverem redacta, cum melle aſſumpta ſecundas, menſes, imò fœtum ipſum fortiter ejiciunt. *Uſus & Vires.*

Folia hujus plantæ figurâ ſuâ & laciniis Polypodii noſtratis folia referunt, ſed multò majora ſunt, & pediculis ſpinoſis.

Filix

Filix Mariana pinnulis ſeminiferis anguſtiſſ. D. *Pet.* Act. Philoſoph. n. 246. p. 398.

Lonchitis major Virginiana *folio vario, alis Polypodii in modum conjunctis Moriſ. hiſt.* P. 3. Pedalis eſt amplitudinis, *folia* promit ampla, alis integris, biuncialibus, mucronatis, planis, unâque extremum claudente, è foliacea membrana ſecundùm coſtam mediam, Polypodii ritu, alternatim emergentibus prædita. Præter hæc alia oriuntur folia, ex alis anguſtioribus, rariùs ſitis, pulverulentis, Lonchitidis aſperæ in modum compoſita. D. *Bobart.*

Lonchitis Virginiana, *folio vario, alis longioribus acutis Moriſ. hiſt.* P. 3. Elatior eſt planta, cujus folia alas inferiores proferunt triuncialis longitudinis, aliáſque aſſurgentes breviores, ut pyramidalem figuram conſtituant, ad baſin ſubrotundas, ſemunciam latas, in mucronem acutum ſenſim ſe anguſtantes, ex utroque latere virides, per coſtam mediam alternatim diſpoſitas. Inter hæc alia aſſurgunt folia, quorum alæ anguſtiores acutiores, & rariùs diſpoſitæ ſunt, supernè virides, à nervo medio obliquè ſed eleganter venoſæ, infernè verò fuſcæ, pulverulentâ materiâ omnino obtectæ. D. *Bobart.*

Lonchitis minor Africana, *alis crebriùs diſpoſitis, ſeſſilibus & ad baſin ſubrotundis, planis ac variis Moriſ. hiſt.* P. 3. *Filix minor* Africana, *Lonchitidis folio, pinnulis auriculatis planis* Pluk. Almag. 152. Tab. 89. E denſiſſimo ceſpite oriuntur *folia* plurima, recta, dodrantalia, ſtatim à radice alis oppoſitis ornata; hæ autem inferiores breves ſunt, deinde medium circiter in uncialem longitudinem exporriguntur,& poſtea gradatim in acutum mucronem contrahuntur,creberrimè diſpoſitæ, ut ſibi invicem contiguæ incumbant,imò 30 vel 40 alarum conjugationes coſtæ frequenter adhæreant, planæ, ad baſin latiuſculæ, ſubrotundæ,ſeſſiles, & in mucronem acutum ſenſim terminatæ, ſpiſſiori virore perpetua fronde lucentes. Præter hæc alia oriuntur folia, ex anguſtioribus alis conſtructa, in quibus pulveris ſeminiferi ſpecies conſpicitur, ut in aliis hujus diſtributionis plantis. D. *Bobart.* Horti Regii *Hamptonienſis* ornamentum eſt.

Polypodium *Africanum* maximum, pinnulis Lonchitidis aſperæ vulgaris.

In folii parte quam à D. *Sherardo* obtinuimus alæ ad ſcapum medium binæ ex adverſo ſitæ ſunt: foliorum laciniæ longæ, anguſtæ, acutæ, arcuatæ, verſùs apicem utrinque denticellis inciſæ. Ad Filicem tenuiſſimè & profundè denticulatam Montbelgardicam *J. B.* accedit, verùm alæ profundiùs inciſæ ſunt in longiores & anguſtiores lacinias; ex adverſo ſitæ, & planta ipſa multò major.

Polypodium *Indicum* circulis & punctis ſeminiferis elegantiſſimum *Africanum Mentzel.* Coroll. ad Indicem & Pugill.

Polypodium è *Trinidado*, foliis valde piloſis *Muſ. Pet.* 795.

A D. *Edmundo Halley* celebri illo Mathematico collectum in inſula prædicta. Tota planta tomento innaſcente incana videbatur, quo ab aliis hujus generis facile diſtinguitur.

Filix minor Polypodii foliis ſurculoſis, pinnis oblongis per margines crenatis. An *Pluk. Phyt.* T. 284. F. 2.

Ramuli ſeu tarſi baſi ſuâ totâ coſtæ folii mediæ adhærent ſeu continui ſunt, & pinnulæ pariter tarſis ad modum Polypodii. Caules ſeu mavis foliorum pediculi valde tenues ſunt & albicantes. Pinnulæ crenatæ intercreniis obtuſis. Folium totum breve eſt, ſemipedali circiter longitudine, ſed ad baſin valde latum.

Polypodium Africanum elatius, è plurimis laciniis, ſeu pinnis longis, anguſtis in longos & acutos mucrones exeuntibus compoſitum.

Longitudo folii, quod nobis deſcribendum commodavit D. *Sherard*, ſequipedalis. Pinnæ ſeu laciniæ in quas dividitur, numero circiter 35, in media folii parte, 4 aut 5 uncias longæ erant, ſemunciam latæ, verſùs utrunque extremum breviores, in longiſſimos cuſpides productæ; nervulis tenuiſſimis creberrimis à media coſta ad margines rectà extenſis, averſa folii parte valde conſpicuis, velut pectinatæ aut pennatæ; laciniæ ad utrumque coſtæ latus alternatim ſitæ ſunt; coſta ſc. laciniæ ex uno latere interſtitio duarum coſtarum ex altero directè opponitur, adeò ut tela ſuperior folii inferioris telæ inferiori folii ſuperioris inſideat & velut continuaſit, quod præcipuè notabile. Coſta folii media rubeſcit, ut & pinnularum omnium,

Locus natalis *Promont. B. Spei.*

Hujus ſpecies minor foliis rubentibus pariter diſpoſitis cui titulus inſcribebatur, Filix non ramoſa arboreſcens *Africana*, colore rubente, ab eodem amico impertita.

Filix Polypodium dicta minima *Virginiana*, platyneuros *Pluk. Almag. Bot.* T. 289. F. 2. An Polypodium minus alterum Scolopendriæ facie *Baniſt. Cat.* Mſſ? *vide* Aſplenium Virginianum Polypodii facie D. *Pet.*

Filix

Filix Polypodium dicta major, ferratis foliis *Virginiana Pluk. Almag.* T. 287. F. 1. Polypodium *Virginianum* fegmentis denticulatis. Anomala eft hæc fpecies.

Filix feu Polypodium *Jamaicenfe* latifolium, pinnis infirmis auritis *Pluk. Almag.* vide infra.

Filix feu Polypodium *Indianum*, foliis profundè finuofis, Marrubii aquatici æmulis *Pluk. Phyt.* T. 30. An Filix *Indica* Ofmundæ facie *Bod.* à *Stapel?* in *Theophr.* hift?

Filix *Jamaicenfis* feu Polypodium Cicutariæ latifoliæ fœtidiff. foliis quodammodo convenients, pinnulis amplis mucronatis, circa margines ferris latiufculis profundè finuofis *Pluk. Almag. Bot.* T. 289. F. 4.

Filix feu Polypodium *Jamaicenfe*, Hydrophylli Morini ferè divifuris, fummo folio raris denticulis profundiùs crenato. *Pluk. Almag. Bot.* T. 289. F. 3.

Tuzpatli (fortè) Mexicenfibus *Hernandez* apud Recchum lib. 5. 147. feu Planta Cæfia *F. Col.* apud Recc. v. Filicem minorem, in pinnas tantùm divifam ex adverfo fitas oblongas latáfque, non crenatas, infimis ad bafin auriculatis *Slon. Cat. Jamaic.* inferiùs defcriptam.

Filix feu Polypodium minus tenuifolium *Virginianum Pluk. Phytogr.* T. 89. F. 9. Caticaá (fortè) feu Polypodium *Brafilienfe* Pifonis lib. 4. p. 233.

P. 139. Ad Cap. De Afplenio feu Scolopendria.

Afplenium lucidum undulato Pimpinellæ folio *Melitenfe Bocc. Muf. pl. rar.* T. 87. p. 137.

Folia nonnihil undulata funt feu crifpa, tenella, colore glauco feu hyalino, adeò tenuia & delicata, ut luci oppofita diaphana intuenti appareant. Nafcitur in infula *del Gozo* Melitæ proxima.

Scolopendrium verum majus fefquipedale Alpinum *Mentzel. Coroll.* ad *Indicem* Plantarum & *Pugillum.*

Scolopendrium minimum *Ejufd. ibid.*

Afplenium *Virginianum* Polypodii facie D. *Petiver.* Palmarem aut etiam majorem altitudinem affequitur: fuperiore medietate pinnis oblongis, anguftis, obtufis alatâ. Pinnæ coftæ folii mediæ alternatim adnafcuntur tota fua bafi, ut in *Polypodio*; feminales autem efflorefcentiæ averfam pinnulæ fuperficiem totam occupant, quo cum *Afplenio* convenit. Seminalia autem exanthemata ferruginei coloris non funt fed albicantis punctulis ferrugineis afperfa. Hæc planta Filix Polypodium dicta minima *Virginiana* platyneuros D. *Plukenet* nominatur *Almag.* T. 289. F. 2.

Scolopendria Malaccenfis, foliis fimplicibus & alatis *Muf. Pet.* 539.

Folia in fpecimine ficco nobis à D. *Petiver* exhibito longa angufta, nervulis fubtiliffimis averfa parte confpicuis pertexta, alia fimplicia, alia ex una vel altera pinnarum conjugatione compofita. Semipedali aut dodrantali eft altitudine, folia majora unciam lata.
Seminalia in planta noftra non comparuere unde ad Scolopendriam non pertinere fufpicor, fed potiùs ad Hemonitidem multifidam.

Scolopendria *Indiæ Orientalis* Phyllitidis folio D. *Petiver.*

Folio eft Phyllitidis, verùm feminalia exanthemata averfæ foliorum parti in lineolis obliquis non innafcuntur, fed in punctis parvis densè fatis per totam averfam folii fuperficiem, quo à congeneribus facilè diftinguitur.

Scolopendria *Cap. B. fpei*, Phyllitidis minoris folio; olim Filix Biftortæ folio *Muf. Pet.* 538.

Seminalia exanthemata totam averfam foliorum fuperficiem occupant, unde non immerito à D. *Petiver* ad *Scolopendriam* refertur.

SECTIO SECUNDA.

De Herbis Capillaribus pinnatis, seu in pinnas tantùm divisis.

HAs, quia valde numerosa sunt, memoriæ causâ cum D. *Sloane* dividemus 1. in Foliis parvis latis donatas, & 2. Foliis longioribus præditas. Priores *Trichomanis* nomine comprehendimus. Posteriores ulteriùs partiemur in 1. eas quarum pinnæ Phyllitidis folia referunt, quas Filices pinnatas *Phyllitidis* foliis nominabimus. 2. In Eas, quarum pinnulæ ad basin utrinque auriculatæ sunt, quas *Hemionitides* pinnatas, aut Filices pinnatas pinnis utrinque auriculatis dicemus 3. In eas quarum pinnæ ad basin ab uno duntaxat latere auriculatæ sunt, quas *Lonchitidas*, appellabimus. 4. Tandem in eas quæ Filices referunt, quarúmque basis auriculata non est, quas simpliciter Filices foliis in pinnas tantùm divisis vocabimus.

I. *Capillares pinnatæ parvæ, foliis latis brevibus donatæ,*

Seu

Trichomanes & Trichomanoides.

Pag. 140. Ad Cap. De Trichomane.

Trichomanes majus, pinnus sinuatis, subtus niveis *Slon. Cat. Jam.* An Adianthum seu Trichomanes maximum Americanum, subtus argenteum, pinnulis productioribus, serratis, ex insula *Jamaicensi*, summo caule involutis *Plukenet. Almag. Bot.* p. 9?

D. *Sloane.*
E *radice* solida, oblonga, gracili filamenta longa seu mavis fibræ, colore fusco obscuro, quibus terram apprehendit exeunt; summa autem radicis pars musco capillaceo nigricante obtegitur, aliarum Filicum in modum. *Folia* exinde emergunt multa, pedalia, pediculis teretibus, è russo nigricantibus, glabris & splendentibus, innixa. Pinnæ mediæ costæ adnexæ, nonnunquam sibi mutuo ex adverso respondent alias alternatim sitæ sunt, ima costæ parte rariores, propè summam creberrimæ; singulæ semunciam circiter longæ, $\frac{1}{4}$ unc. latæ, ad basin sc. ubi latissimæ, & plerunque auriculatæ; inde sensim minuuntur, in acutum desinentes; figuræ irregularis, ad margines sinuatæ & crenulis incisæ, supernè virides, subtus candidæ seu argenteæ, limbo ferrugineo seu muscoso margines ambiente, in quo semen.
Inter rupes in colle sylvatico, propè **Mr. Elletsons Plantation** in **Liguanee** invenit D. *Sloane.*

Trichomanes majus, totum album, pinnis aculeatis, Trapezii figurâ
Slon. Cat. Jamaic.

D. *Sloane.*
Planta isthæc plurimis filamentis & fibris longis *radicatur*, obscurè fuscis, versùs summitatem, ubi in rotundam massam coeunt, ferrugineis pilis comosis; unde exsurgunt *folia* à sex unciis ad sesquipedem interdum longa, pediculo & costa media viridi, cui alternatim adnectuntur pinnæ virides, sibi invicem proximæ, à radice usque, quarum unaquæque multò amplior est quàm vulgaris Trichomanis, figuræ irregularis trapezii, punctulis ad angulos perexiguis, & costa media vix perceptibili, ad cujus latera utrinque seminum in ferrugineis punctis dispositorum ordo unicus. Planta hæc cùm in magnitudinem excrescit, incisuras manifestas in marginibus ostendit, & de figura Trapezii nonnihil amittit.
E rupium aridiorum crenis & fissuris exiit, via qua ad 16 **Miles Walk** itur.
Hæc Planta D. *Plukenet* in *Almag. Bot.* p. 152. Filicula maritima ex insulis *Caribæis*, seu Adiantum maritimum, segmentis longioribus angustis auriculatis & crenatis, pediculo atronitente, dicitur. Icon exhibetur Tab. 286. F. 1.

Trichomanes majus nigrum, pinnis leviter dentatis, Trapezii figurâ
Slon. Cat. Jamaic.

D. *Sloane.*
A *Radice*, præcedenti simili, ad 6 unciarum altitudinem assurgit, pediculo nigro, splendente, 3 uncias longo, utí est & costa media, cui utrinque adnectuntur pinnulæ alternatim positæ, sibi invicem proximæ, eâdem Trapezii figurâ, duntaxat minora, colore obscu-

obſcuriora, nec ſpinoſa, cum paucis laciniolis ad margines, quarum pars ſuperior in limbum ferrugineum abit, cui inſunt *ſemina.* Tum autem ſerrata non apparet.

E rupium commiſſuris exit; necnon in ſylvis mediterraneis ſaxoſis occurrit.

Trichomanes majus nigrum, pinnis Trapezii figurâ latiſſimis, tenuibus *Slon. Cat. Jamaic.* Adiantum *Jamaicenſe* Lonchitidis amplioribus foliis, non ramoſum, pediculo atro-nitente *Pluk. Almag. Bot.* Tab. 252. Fig. 5.

D. *Sloane.*

Radix huic longa, repens, Polypodii exactè ſimilis, fribrillis multis alimento hauriendo donata; unde exurgunt *caules* aliquot, ſeu potius pediculi, atro-nitentes & velut politi, pedem circiter alti; quibus ſummitatem verſùs adnaſcuntur 3 vel 4 pinnularum ſeu foliorum paria, peramplorum, trapezii figurâ, tenellorum, tenuium, dilutè viridium, duarum unciarum longitudine. Cùm juniora ſunt ſerrata apparent, cùm vetuſtiora limbo ferrugineo circa margines ambiuntur, & ſinuata videntur, ut diverſis ætatibus intuenti facilè imponat pro diverſa planta.

E *Jamaica* inſula detulit Hortulanus D. *Arthuri Raudon* Baronetti: communicavit Botanicus callentiſſimus D. *Sherard.*

Adiantum *Bermudenſe* minus non ramoſum, pinnulis obtuſis & dentatis, Lonchitidis in modum auriculatis *Moriſ. Hiſt.* p. 3. Adiantum ſeu Trichomanes *Bermudenſe* maximum ſerratis foliis, auriculatum *Pluk. Almag.* p. 9. Tab. 125. Trichomanis vulgaris ritu (quo aliquanto major apparet hæc planta) pediculis nigricantibus, ex radice fibris capillata provenientibus, aſſurgit. His alarum paria numero 30 vel 40, è binis lateribus è regione naſcentia accreſcunt. Unaquæque porro ala unciæ quadrantem aut paullo longior eſt, anguſta, obtuſa, in ambitu, præſertim à ſuperiori parte dentata, & ad appoſitionem Lonchitidis formà auriculata conſpicitur. D. *Bobart.*

A *Jacobo Rhede* in peregrinationibus ſuis collecta eſt.

Trichomanes minus, alis foliorum triangularibus, integris, dentatis *Moriſ. hiſt.* P. 3. Pediculis congenerum conſimilibus donatur: Alæ etiam ex adverſo poſitæ lata baſi, non dentata præditæ ſunt, duóque latera pyramidalem formam conſtituentia, ac in mucronem abeuntia, ſerrata conſpiciuntur. Hæc fortè eadem eſt planta, quam à D. R. *Sibbald.* in Hiſtoria ſua *Scotiæ* naturali nomine *Trichomanis foliis mucronatis altiùs inciſis,* ſeu *folio pyramidali* memoravit. E *Scotia* accepit D. *Bobart.*

Adiantum nigrum Lonchitidis aſperæ folio, caule ſplendidè nigro *Africanum Mentzel* coroll.

Trichomanes coſta viridi, quandoque bifida, foliis Lenticularibus crenatis D. *Luidii.* Trich. ramoſum *J. B.* foliis ſerratis *Sibbald. Prod.* caule viridi, foliis ſerratis, *Mentzel.*

Hanc plantam ſpecie diſtinctam arbitramur à vulgari Trichomane. In pleriſque montibus excelſis *Cambriæ* & *Hiberniæ* frequens occurrit. teſte D. *Luidio,* diligentiſſimo ſtirpium rariorum indagatore. Foliorum pediculi propè radicem obſcurè rubent, ſuperiùs ubi pinnulæ adhærent vireſcunt.

Pinnulæ minores, molliores & teneriores, acutiores, circa margines profundiùs dentatæ, viridiores quam in vulgari.

Adiantum nigrum foliis Lunariæ minoris D. *Preſton.*

In rupibus maritimis naſcitur vulgari intermixtum. *Folia* multò latiora ſunt, parùm dentata, juniora Lunariæ minoris folia nonnihil referunt; ſeminalibus etiam exanthematis differt, quæ in hoc Linguam cervinam referunt. In maritimis prope *Fifeneſſe* in comitatu *Fifa* invenit D. *Preſton.*

Trichomanes foliis dentatis, ſuperiore parte auriculatis *Slon. Cat. Jam.* Polytrichum ſaxatile dentatum *Plumier.* Adiantum maritimum ſegmentis anguſtioribus *Pluk. Phytogr.* Tab. 124. F. 5.

Plumier.

Plures habet *radices* tortuoſas, caneſcentes, fibris multis tenuiſſimis capillatas. *Caules* aliquot emittit diverſæ magnitudinis, medios ſemipedales ferè, exteriores vix tripollicares; utroſque valdè tenues & ſubnigros, novem hinc illinc aut decem, foliorum ex adverſo oppoſitorum conjugationibus donatos. *Folia* iſthæc pro pediculorum proportione magnitudine variant; quæ longiſſimis pediculis adhærent, longitudinis 9 aut 10 lineas, latitudini 6 obtinent; quæ brevibus, 3 aut 4 non excedunt; utraque velut ovata ſunt, baſi excepta, quæ acuminata eſt & anguſta: omnia a. membranacea verſùs extremum denticulata, anteriore parte lævia admodum & æqualia, pulchrè viridia, poſteriore ſaturatiùs colorata. Unuſquiſque pediculus deſinit in folium Trifolii in modum diſſectum. E mediis pediculis nonnulli *folia* obtinent averſa parte tuberculis pulverulentis oblongis ferrugineis obſita. Pro loci in quo naſcitur humiditate aut ſiccitate majus minúſve evadit.

 Frequens

Frequens invenitur fuprarupes infulæ *Tortue*.

D. *Sloane* huc etiam refert, Adiantum feu Filicem Trichomanoiden *Jamaicenfem*, pinnulis auriculatis, ad bafin ftrictioribus & rariùs dentatis majorem, Item fed dubitanter,

Adiantum feu Filicem Trichomanoiden *Jamaicenfem* pumilam, pinnulis auriculatis, ad petiolum anguftis, per ambitum minutiffimè denticulatis *Pluk. Almag.* p. 9. Tab. 251. F. 4.

Pro ætate faciem infigniter mutat hæc planta, quod errandi anfam præbuiffe videtur.

Trichomanoides *Chinenfis* pinnis fubrotundis, circa margines feminiferis. Capillaris *Emuyaca*, pinnis rotundioribus ferè non ramofa D. *Petiver*.

Plantula eft humilis, Trichomanis vulgaris ftatura & magnitudine.

Filix *Mariana* minor, foliis biformibus, marginibus pulverulentis *Muf. Pet.* 548.

Duæ fpecies effe videntur; una *pinnulis* paucioribus, latioribus, brevioribus circa margines feminiferis: altera pinnulis anguftioribus & pro magnitudine longioribus, ad bafin interdum auriculatis, tuberculorum rotundorum ordinem fecundùm nervum medium oftendentibus. A D. *Petiver* utriufque fpecimina accepimus.

Trichomanes foliolis longioribus, eleganter, fuperna præfertim parte, laciniatis *Slon. Cat. Jamaic.* Ad ripas *Rio d' oro* propè **Mr. Philpots Plantation in 16 Miles Walk**, è rupium commiffuris exiit.

D. *Sloane*.

Hujus *radix* fibris multis capillaribus fufcis donatur, unde exfurgunt *cauliculi* plurimi nigri, fplendentes, tenues, 6 circiter uncias alti, foliis feu fpinulis creberrimis ab ipfo ferme folo, ad $\frac{1}{8}$ digiti intervalla, veftiti, fitu interdum adverfo, aliàs alterno, vix femunciam longis aut $\frac{1}{8}$ unciæ latis, ad margines valdè incifis, latere præfertim fuperiore, averfa parte maculis ferrugineis amplis fcabris, in quibus femina.

Adiantum feu Filix Trichomanoides *Jamaicenfis* pinnulis auriculatis, ad bafin ftrictioribus & rariùs dentatis, major *Pluk. Phytogr.* Tab. 253. F. 5. An Polytrichum Saxatile dentatum *Plumier?* T. 50. Filiculæ petrææ ex infulis Stœchadibus *C. B.* p. five Chamæfilici marinæ noftrati proximè accedere nobis videtur *Pluk. Almageft. Botan.* v. fupra Polytrichum faxatile dentatum.

Adiantum maritimum, fegmentis anguftioribus *Pluk. Phytogr.* præcedentis fpecies minor effe videtur, ex fententia ipfius D. *Plukenet* in *Almageft. Botan.*

Adiantum feu Filix Trichomonoides *Jamaicenfis*, pinnulis auriculatis dentatis, ad bafin amlioribus, radiculas ex nutante apice in terram demittens *Pluk. Phytogr.* T. 253. F. 4. v. Filicem non ramofam Scolopendrioidem *Plumier*.

Adiant. feu Filix Trichomanoides *Jamaicenfis* pumila, pinnulis auriculatis, ad Petiolum anguftis, per ambitum minutiffimè denticulatis, *Ejufdem* Phytogr. T. 125. F. 4. Vide fupra Trichomanes foliis dentatis, fuperiori parte auriculatis *Sloan. Cat. Jamaic.*

Adiant. feu Trichomanes maximum, *Americanum*, fubtus argenteum, pinnulis productioribus ferratis, fummo caule involutis *Pluk. Almageft. Bot.* Ex infula *Jamaicenfi* vid. fupra Trichomanes majus pinnis finuatis fubtus niveis *Slon. Cat. Jamaic.*

Adiantum feu Filix Trichomanoides lobis pinnifve Scordii, longis, latiufculis, obtufis dentatis, Dryopteris lobis Scordii. Afplenium lucidum *Melitenfe Boccon.* Tab. 87.

Pediculus feu cofta folia media atrorubefcit. Pinnæ pediculis brevibus coftæ adnexæ fefcunciam aut 2 uncias longæ funt, femunciam plus latæ, circa margines dentatæ, obtufis mucronibus. Semina in lineolis oblongis averfæ foliorum parti binis ordinibus ad fcapum feu nervum medium hinc inde uno, adnafcuntur. Folium quod defcripfimus fpithamiæa circiter longitudine erat, 18 plus minus pinnarum conjugationibus compofita. D. *Sherard* communicavit, natales nefcimus.

Adiantum Trichomanoides foliis [pinnis] oblongis, fuperiori latere in plures lacinias profundè divifis. Filicula *Madrafpatana*, foliolis furcatis ex apice prolifera *Muf. Pet.* 767.

Dodrantem longitudine fuperat; pediculo feu cofta cui pinnulæ alternatim adhærent atrorubente. Pinnulæ femunciales, velut arcuatæ, in tres, quatuor, quinque aut etiam fex lacinias obtufas profunde diffectæ. D. *Petiver* communicavit.

Tri-

Trichomanes foliis eleganter inciſis D. *Petiver.*

Hujus folia utrinque profundiùs inciſa ſunt, non in ſuperiore latere tantùm quo à præcedente differt.

Filix pumila, Lonchitidis Maranthæ ſpecies *Cambro-Britannica Pluk. Phytogr.* T. 89. F. 5. Filicula Alpina, pedicularis rubræ foliis ſubtus villoſis D. *Lhwyd Synopſ. Stirp. Brit.* noſtræ.

E petrarum rimis emergit, non recta ſed aliquantulum procumbens, *Ceterach* aut *Trichomanis* ad inſtar, foliis ſex circiter digitos tranſverſos longis.

Nuſquam hanc vidit D. *Lhwyd*, à quo habuimus, quàm in udis ſcopulis *Clogwyn y Garnedh* dictis, juxta ſummitatem montis *Gwydvæ*, totius *Cambriæ* altiſſimi, eſtque ibidem etiam planta ſatis rara.

Radix, deſcribente D. *Bobart*, capillis nigricantibus comata, pediculos emittit pallidos, ad radicem ruffa lanugine obſitos, tenues, nunc unciales, nunc biunciales, ad terram reclinatos & ad ſummum 3, 4ve pollices rarò ſuperantes. His adhærent alæ minimæ, lata baſi ſeſſiles, in triangularem figuram pœnè efformatæ, ex adverſo per intervalla diſpoſitæ, ad margines crenatæ ſuperiori 9 parte labræ, inferiori verò pulverulentâ materiâ fuſca, qualis in Aſplenio conſpicitur omnino obtectæ.

II. PHYLLITIDES PINNATÆ,

Seu

Filices pinnatæ foliis Phyllitidis.

Filix latifolia nodoſa *Plumier.* Phyllitis pinnata, ſeu Filix pinnata Phyllitidis foliis, latifolia, nodoſa. *Plumier.*

Radix præcipua hujus plantæ ſatis ſpiſſa eſt & compacta ſeu ſolida; ad modum Polypodii vulgaris repens, verùm duplici nodorum, aliorum ſupra alios, ordine compoſita; quorum ſuperiores excavati ſunt, pyxidularum ſeu acetabulorum in modum, quia nimirum caules indè emergentes computruerant; fibris pluribus tenuibus & capillaribus comoſa. E ſumma parte Radicis 4 aut 5 *caules* erumpunt, 4 circiter pedes alti, totidem lineas craſſi, inferiùs paulùm velut inflati, ſuperiùs rotundati, anteriore tamen parte nonnihil ſulcati, colore viridi-fuſco, ſquamis quibuſdam nigricantibus ſparſim adnaſcentibus veſtiti, à medio ad extremum in novem decémve nodos intumeſcentes, duos treſve pollices à ſe invicem diſtantes; è quibus exeunt *folia* contrariis inter ſe pediculis bina membranacea, Linguæ cervinæ ſimilia, paulo acutiora, decem circiter pollices longa, unum & dimidium lata, marginibus circumcirca undatis, nervo medium ſecundùm longitudinem percurrente, qui ramulos tranſverſos parallelos ſibi mutuo proximos hinc indè emittit. Pulverem averſis Filicum foliis innaſci ſolitam in hac ſpecie non obſervavit Auctor.

In inſulâ *Dominici* in valle quodam prope locum dictum *Le-Maſſare*, verſùs *portum Pacis* invenitur.

Phyllitis *Emuyaca* major ramoſa *Muſ. Pet.* 541.

Pinnæ in hoc genere alternatim ſitæ ſunt & Phyllitidis folia in eo præcipuè imitantur, quòd ſeminalia in lineas vermiculatas obliquas diſponantur. Lineæ autem longè minores ſeu tenuiores ſunt quàm in Phyllitide vulgari.

Phyllitis pinnata paluſtris maxima. Filix ſimpliciter pinnatis foliis, ſeu Phyllitis ramoſa *Jamaicenſis* maxima, averſa parte ferruginea lanugine undique obducta *Pluk. Almag. Bot.* Tab. 288. F. 2.

Filix paluſtris aurea, foliis Linguæ cervinæ *Plumier.* Lonchitis paluſtris maxima *Slon. Cat. Jamaic.* Phyllitidis ſpecies *Bontii.* Filicis exoticæ nona ſpecies, ſeu Fili mas non ramoſa, foliis integris non ferratis Indiæ Orientalis *Breyn. cent.* 1.

Radicibus firmatur pluribus, fibroſis, rufeſcentibus, caulium agmen confertum, quorum ſinguli 9 aut 10 pedes longi, digitum minimum propemodum craſſi, è ruffo nigricant, averſa parte teretes, adverſa ſulcati, emittentibus. Unuſquiſque autem caulis viginti circiter *folia*, alternatim ordine ſita, obtinet, pedem & dimidium plus minùs longa, duos ferè pol-

pollices lata, linguæ longæ obtusæ figurâ, verùm aliquantulum cuspidata ad nervi medii extremum, pediculo brevissimo, nervi elatioris formâ folium medium totum secundùm longitudinem percurrente; membranosa & Pergameni instar solida, texturæ densæ, nervis minutissimis in reticuli formam concurrentibus intertexta, hilarè viridia, nonnulla etiam aversa parte, versùs extremum pulvere aurato tecta. Gustu sunt acerbo, & salivæ copiam in os exprimente.

Locus. In insula *Martinique* locis palustribus ad fluviorum ripas exit: ínque insula *Dominici* ejus varietas, quæ à descripta differt foliis paulò longioribus angustioribusque, & pulveris colore saturatiore. In palustribus Insulæ *Jamaicæ* copiosè. *Slon. Cat. Jam.*

Phyllitis pinnata latifolia ad margines pulverulenta, seu Filix pinnata Phyllitidis foliis &c. Filix latifolia ad margines pulverulenta *Plumier.*

Plumier.
Ejusdem cum præcedente formæ est, iisdemque in locis oritur; caulium crassitudo ferè eadem; verùm *folia* aliquantulum angustiora sunt, magis acuminata, sibíque invicem ex adverso directiùs opposita. *Caules* terectes, pennâ scriptoriâ paulò minores, virore ad fuscum tendente: *Folia* maxima, duos propemodum pedes longa, pollicem & dimidium lata, extremitate valdè acuminata, versùs caulem seu scapum rotundata, Pergameni instar firma, supernè lævia & æqualia, pallidè viridia; subtus nervo conspicuo medium percurrente prædita, qui transversos emittit nervulos crebros, parallelos, sibi invicem proximos, margine pulverulento, lineam crasso, coloris ferruginei, cincta.

Locus, Secundùm rivulos quosdam in insula *Dominici* reperitur.

III. *Filices pinnatæ, pinnis utrinque auriculatis,*

SEU

HEMIONITIDES PINNATÆ.

Filix parva *Virginiana*, pinnulis productioribus, subrotundis, asperis, ad basin utrinque auriculatis *Pluk. Almag. Bot.* Tab. 287. F. 2. Hemionitis pinnata, &c. potiùs dicenda. Hujus descriptionem *v.* in *Moris. hist.* P. 2.

Filix seu Lonchitis aspera *Jamaicensis* elatior, pinnis longioribus, utrinque auriculatis, subtus punctatis, & obtusioribus denticellis spinosa. *Pluk. Almag. Bot.*

Filix *Jamaicensis* non ramosa, ex una radice cespitis instar contexta, pediculis numerosis, foliis auriculatis profundè sectis *Pluk. Tab.* 283. Trichomanis vulgaris in modum in orbem sparguntur è radice comosa petioli plurimi pallidi, graciles, palmares & dodrantales; quibus per intervalla binatim ut plurimum nascuntur alæ tenues, semunciales & breviores, laciniis paucis dentatæ, & ad basin auriculis angustis exiguis ab ala divisis & incisis donatæ. D. *Bobart* in *Hist. Oxon.* p. 567. cui Lonchitis tenuifolia parva *Jamaicensis*, pinnulis oppositis profundè dentatis, & utrinque auriculatis dicitur.

Filicifolia Lonchitidis facie *Jamaicensis* ad basin uniuscujusque pinnæ binis auriculis donata, ambitu æquali, & aversa parte ferrugineis punctis duplici ordine notata *Pluk. Almag.* 152. *Tab.* 286. Caules emittit è radice restibili, filamentis crassiusculis fibrata, tenues, sesquipedales & bipedales, ad radicem glabros, in superiori parte, (præsertim juniorum) molli hirsutie pubescentes. His alæ adhærescunt breves, ad summum vix unciales, satis latæ & obtusæ, in quibusdam è regione, in aliis fortuito positæ, à se invicem longè dissitæ, oris æqualibus, & ad basin auriculis subrotundis donatæ, & in aversa parte punctorum ferrugineorum exiguorum binis ordinibus dispositorum, donatæ.

Lonchitis (potius Hemionitis) pinnis utrinque auriculatis, seminiferis longis angustis, reliquis brevibus.

Folia seu pinnæ perexiguæ, utrinque ad basin auriculatæ, per margines æquales, inferiores intellige; nam superiores & seminiferæ longæ, ad sescunciam sc. aut 2 uncias extensæ sunt, angustæ, marginibus quibus semina adnascuntur revolutis, absque pediculis costæ mediæ adnatæ. Pediculus seu costa folii media albicat. Pinnarum paria 40 aut plura ad ejusdem folii rachin seu scapum adnexa sunt, nec tamen admodum crebra unde patet longissimum esse. Siccam nobis communicavit D. *Sherard.*
Datur hujus varietas pinnis latioribus & brevioribus, costa folii tenuiore.

Panna-Kelengu-Maravara *H. M.* P. 12. T. 11. Polypodium *Indicum* foliis latissimis, *Commelin.* notis. Hemionitis pinnata *Indica* Polypodii foliis latissimis.

H. M.

H. M.

Radix rotunda, longa, crassa, exterius fusca, & muscosa lanugine obsessa, interiùs carnea, flava, densa, sine filamentis aut nervis, Pastinacæ instar, non lignosa; flectitur at non facilè frangitur; humor aqueus est, non mucaginosus, saporis amari, odoris gravis. *Folia* plurima è radice exeunt, cancellatim fuscis & penè nigris venis pertexta, admodum rigida vitri instar, primò viridia, deinde rubrosusca, valdè nitentia, circa radicem duabus subrotundis eminentibus auriculis crispata, lata, in acutum apicem spinosum sensim desinentia, humoris pænè expertia, serratim incisa, costa inferius altè eminente. Præter hæc diversi à radice protruduntur scapi, ad altitudinem bicubitalem, nitentes, duri, fusci, semicirculares & inflexibiles, utrinque foliis alati; quæ cum prioribus in omnibus conveniunt, sed dimidio longiora sunt. Nec floret, neque fructus fert hæc planta, per multos annos superstes.

Radices vetustiores funis instar arbores obvolvunt, folia ab omnibus insectis immunia sunt. *Vires.*

Tota hæc planta, si quando supra arbores *Cansjiram* inveniatur, etiam easdem habet vires; si supra Nucum Indic. aphthas nigricantes curat; si supra *Alou*, omnem ardorem viscerum refrigerat, cum *Sandalo* & lacte muliebri post aures applicata oculorum fluxum & caliginem abigit.

Hemionitis pinnata, pinnis utrinque auriculatis, altissima. Lonchitis altissima, pinnulis utrinque seu ex utroque latere auriculatis. *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Lonchitidis hujus pars illa quam describendam sumpsi, 3 circiter pedes longa erat, costâ mediâ seu caule robusto admodum, supernè plano & sulcato, subtus rotundo, subrubro & splendente, adnexis utrinque ad $\frac{1}{4}$ digit intervalla pinnulis seu foliolis digitum circiter longis, $\frac{1}{2}$ dig. latis, integris absque incisuris, duplici ad basin auricula, altera superiùs, altera inferiùs sita, auctis, duplici ordine macularum ferruginearum, ad alterutrum costæ latus unâ, notatis.

In monte *Diablo* dicto provenientem collegit D. *Sloane.*

Lonchitis minor *Jamaicensis*, pinnulis angustis, longis, ad basin auriculis rotundis donatis *Moris. hist.* P. 3.

Pedalis & dodrantalis hæc planta pediculos profert pallidos, lanugine brevi fusca pubescentes, alis plurimis planis, sescunciam longis, culmi angustiâ præditis, plerumque oppositis, à nervo venis quamplurimis subtilissimis notatis (impari longiore extremum claudente & in acutum quiddam desinente) ornatos. Horum in dorso nullæ maculæ seminiferæ conspiciuntur.

Inter rariora D. D. *Sherard* adservatur.

Valli-Panna *H. M.* P. 12. T. 32. Hemionitis pennata *Indica* scandens, trifolia, foliis venosis, tenuissimè crenatis, bifariam persæpe divisis, & in angulos ad basin excurrentibus.

H. M.

Nascitur in petrosis, frutice scandens. *Caules* tenues & lignosi. *Folia* in petiolis, qui ex brevioribus caulium tuberculis geminati erumpunt, terna proveniunt, oblongo-angusta, cuspidata, tenuissima, lenia, viroris in recta parte vividi, in aversa dilutioris. Costa media utrinque eminet, ex illa venæ subtilissimæ ac condensæ obliquè in oram ipsam excurrunt, ibíque minutissimis crenulis incisæ.

Folia in vaccino lacte trita venenum abdominis, præcordia ac viscera urens, expellunt.

Tsjeru-Valli-Panna *H. M.* P. 12. T. 33. Hemionitis pinnata Indica scandens, foliis oblongis, angustis acutis, marginibus profundè dentatis.

Pannæ species est, maximè cum illa conveniens, cujus Folia apicibus sunt oblongis, sed hæc minora, æquabiliora, sine apicibus.

Icon folia repræsentat oblonga angusta, acuta, denticulis ad margines profundiùs incisa, ad basin utrinque extuberantia.

Filix non ramosa, longissimis angustis & ad basin auriculatis foliis *Plumier.*

Plumier.

E *radice* capillari, nigricante, exeunt novem aut decem *cauliculi*, duas circiter lineas crassi, fusci, læves seu æquales, aversa parte teretes, adversa sulcati, 4 aut 5 circiter pedes alti, pluribus foliis pallidè viridibus sibi invicem proximis, & oppositis, pectinis dentium in modum, semipedem longis, tres lineas aut ampliùs latis, in cuspidem valdè acutum desinentibus, vestiti. Foliorum initia latescunt & lobum auriculæ exteriorem quadantenus repræsentant. Costam habent subtus elatam, quæ plures minores nervos transversos ad oras obiter-

emittit,

emittit, fimbriâ pulverulentâ canescente obtectas.
Plurima reperitur circa rivulos in insula *Dominici*.

Filix altera, longissimis angustis & ad basin foliosis foliis *Plumier*.

Plumier.
Præcedenti simillima est, nec aliter quàm *foliis* paulò angustioribus, & pro appendicibus prædictis ad basin lobos multò longiores & angustiores habentibus, ut duo foliola repræsentent, altero sursum, altero deorsum extenso ab ea differt: quin & margines pariter contectos habet limbo quodam pulverulento, iisdemque cum præcedente in locis nascitur.

Lonchitis, potiùs Hemionitis pinnata, juxta nervum pulverulenta *Plumier*. Filix minor in pinnas tantùm divisa crebras non crenatas auriculatas & lineis pulverulentis aversa parte notatas *Slon. Cat. Jam.*

Radix valde implexa est & fibrosa. * *Caules* sesquipedalem altitudinem non excedunt. *Folia* circa tertiam à radice caulis partem erumpere incipiunt, bina proximè adversa. Infima duo breviora sunt quàm tertium [par] quod plerunque longissimum est, tres fere pollices æquans, latitudine semidigitali; reliqua ordine ad summum caulem, sequentia antecedentibus, breviora sunt, is autem in folium paulò strictius & acutius desinit. Ad nervum seu costam foliorum mediam, linea angusta pulverulenta ferruginea utrinque parallela decurrit. Foliorum autem figurâ eadem quæ præcedèntis, nisi quòd basis rotundior, latior & velut cordiformis sit. Subtus paullum inæqualia sunt ob multos ramulos exiguos à nervo medio obliquè ad oras cymatili ductu extensos, denticellis valdè exiguis incisa.

* Pediculi & costæ foliorum.

Lonchitis potiùs Hemionitis *Jamaicensis* non dentata, alis angustis, crebris atro-virentibus, utrinque auriculatis *Moris. hist.* P. 3.
Pedalis circiter est hæc planta, tenuior, petalis assurgens plurimis, qui citó à radice alis vestiuntur, semper alternatim positis. Harum autem primæ in inferiore parte nascentes, parvæ, & gradatim ad uncialem longitudinem exporrectæ, angustissimæ sunt, binísque auriculis acutis conspicuis ad appositionem donatæ, & quamplurimis punctis minimis ferrugineis pulverulentis in dorso notatæ. D. *Bobart.*

IV. *Filices foliis pinnatis longioribus, pinnulis ad basin ab uno duntaxat latere auriculatis,* LONCHITIDES nobis dictæ.

P. 138. Ad Cap. De Lonchitide.

Lonchitis nobis dicitur Herba Capillaris, foliis pinnatis, pinnis ad basin ab uno duntaxat latere auriculatis.
Hac definitione Lonchitidem asperam vulgarem ab hoc Genere excludo, & ad Polypodium relego; à quo tamen, ut verum fatear, insignibus notis differt. Duûm enim Generum folia obtinet.

Lonchitis aspera major tripedalis *Germanica Mentzel. Coroll.* ad *Indicem* & *Pugill.*

P. 139. Ad Lonchitidem asperam Maranthæ *J. B.* Folia aversa parte musco ferrugineo ad modum *Ceterach* totæ obducuntur. In Alpium transitu descendendo ad Vallem *Augustanam* prope S. *Bernardum* majorem invenit D. *Sherard.*

Lonchitis maxima trifolia Americana. Hemionitis maxima trifolia, *Plumier.*

Plumier.
Radicibus cum præcedentibus convenit. *Pediculi* indè exeunt sex septémve, valdè tenues, glabri, nigri, splendentes; altitudine circiter semipedali, tria plerunque *folia* gestantes, membranacea, valdè tenuia, obscuriùs viridia, supernè glabra, quorum medium seu superius semper majus est, pedem longum, semipedem latum, medium versùs duos processus auricularum æmulos emittens, angulo rotundo incipiens & in acutum desinens; reliqua duo dimidio circiter minora sunt. Nervus omnium præcipuus, secundùm longitudinem decurrens in duas partes inæquales, quarum superior multò minor est, ea dividit. Unam tantùm auriculam, in parte scilicet inferiore, obtinent. Nervi reliqui obliquè procedunt, à se invicem satis distantes, aliis nervulis extrorsum incurvatis decussati. Aversa foliorum pars *verrucis* multis obsita est, initio viridibus, lævibus, & umbilici in modum excavatis, lenticulæ parvæ magnitudine, per maturitatem in pulverem castaneum obscurum fatiscentibus.

Hemionitidi affinis, Filix major trifida, auriculata, pinnis latissimis sinuatis *Slon. Cat. Jamaic.* qui quærit an sit eadem cum præcedente: & cum Caticaa seu Polypodio *Pisonis.*

In umbroso & nemoroso colle prope The Orange walks, ad ripas *Rio Cobre* in The Crescent Plantation provenire observavit D. *Sloane.*

Hemionitis

Hemionitis maxima quinquefolia *Plumier*. Lonchitis maxima quinquefolia *Americana*.

Plumier.

E *radice* fibris capillaribus nigris compositâ, quinque aut sex promit * *caules*, tres circiter pedes altos, & duas lineas crassos, teretes, verùm anteriore parte paulùm canaliculatos, sordidè virides. Unusquisque caulis in *folium* desinit, pedem circiter longum, principio angustum, extremo acuminatum, media parte semipedem latum: infra quod quatuor alia hærent, ex adverso bina, paulo angustiora, & aliquanto acutiora quàm superius. Inferiora duo ad basis latus exterius appendicem habent auriculatam rotundam. Sunt autem folia circumcirca leviter admodum undata, consistentiâ chartæ Pegamenæ *Velin* dictæ, valdè tenuia, pallidè viridia. Subtus, nervum habent ab extremo ad extremum per longum decurrentem, qui ramos obiter distribuit bene multos, valdè tenues, obliquos & parallelos, ad oras usque extensos, ubi paullùm incurvantur; hi rami alios emittunt transversos tenuiores, undulatos & inflexos. Cùm folia pullulare incipiunt baculum Episcopale valde referunt, súntque muscosâ substantiâ admodum tenui & nigra conspersa, quæ decidit antequam in justam magnitudinem excreverunt.

* *Caules quos vocat nihil aliud sunt quàm pediculi foliorum.*

Sæpius invenitur in saltubus humidis & umbrosis insulæ *Dominici*.

Lonchitis glabra major *Plumier*. major, pinnulis latioribus, leviter denticulatis, superiore latere auriculatis *Slon. Cat. Jamaic.*

Plumier.

Radix cespitem valdè densum refert, plures protrudens fibras canescentes, multósque * *cauliculos* surrigens: duos circiter pedes longos, totidem lineas crassos, colore viridi obscuro, glabros, aversa parte teretes, adversa nonnihil canaliculatos, *foliis* multis à tertia altitudinis parte ad summum usque (quod in folium angustum, acuminatum, 3 fere pollices longum terminatur) vestitos, hinc indè alternatim positis, sibi invicem proximis, quorum longissima ad 4 plus minùs pollices extenduntur, pollicari propè basin latitudine, valdè acuminata, & in ambitu denticulis rotundis incisa. Basis superiorem pinnulam rotundam obtinet, auriculæ instar protensam, verùm inferior obliquè inciditur. Nervus insignior medium folium à principio ad finem percurrit, filamenta hinc indè emittens. Supina superficies lævis est, & pulchrè viridis, prona pallida, & nervulorum discursu aliquantulum rugosa, cum quodam hinc indè ordine velut vermiculorum pulvereorum valde angustorum, folio adnascentium, 6, 7ve linearum longitudine, colore ferrugineo obscuro.

* *Pediculos.*

In *Antillis* frequens est, in saltibus & secundùm rivos. In *Jamaicæ* insulæ mediterraneis montibus *Slon. Cat. Jamaic.*

Lonchitis major, pinnis angustioribus, leviter denticulatis, superiori parte auriculatis *Slon. Cat. Jam.*

Slon.

Radix huic nigra, squamosa, fibrillis plurimis longis capillata, ferrugineo musco obtecta. *Caulis* quàm præcedentis viridior, pinnulis nunc ex adverso binis, nunc alternatim adpositis, præcedentis pinnulas exactè referentibus, nisi quòd angustiores sint, vix dimidiæ illarum latitudinis.

Cum priore in mediterraneis sylvosis insulæ *Jamaicæ*.

Lonchitis glabra minor *Plumier*.

Plumier.

Radix hujus primaria digiti ferè longitudine est & crassitie, foras ad russum colorem obscurum tendens, carnosa Polypodii ad instar, & intùs subviridis, fibras multas capillares, satis longas, ejusdem coloris, emittens; unde egrediuntur * *cauliculi* aliquot, duos circiter pedes longi, lineam crassi, teretes, læves, colore russo obscuro tincti: Ad semipedalem supra radicem altitudinem utrinque foliosi, *foliis* alternis, sibi invicem proximis, alarum in modum extensis, falcis parvæ figurâ, extremitatibus obtusis, pollicem & dimidium plus minùs longis, 4 lineas latis, in ambitu tantillum denticulatis, præcipuè versus extremum, supernè glabris & saturatiùs viridibus; Subtus nervo incurvo per longum decurrente, & in filamenta parva obiter diviso ad oram usque, inæqualibus: Præterea duplici ordine tuberculorum pulvereorum ferrugineorum, ad mediam costam, hinc inde uno, donatis.

* *Pediculi.*

Iisdem cum præcedente in locis, & magis frequens.

Lonchitis auriculata & serrata *Plumier*.

Plumier.

Radice & * *cauliculorum* exortu cum præcedentibus convenit. Hi etenim sesquipedali ferè longitudine sunt, non admodum crassi, verùm teretes & pallidi: ad dimidii pedis supra radicem altitudinem 20 hinc inde *folia* gestantes, sibi invicem proxima & alternatim sita, 2½ plus minùs pollices longa, ejusdem ferè figuræ cum præcedentis foliis, sed aliquantulum breviora, valde acuminata, per marginem crenata [intercreniis] obtusis, extremitate in duos denticulos fissa. Eorum basis auriculam quandam habet superiore sui parte, cristæ galli in modum incisam; & dorsum seu pars prona duplici serie verrucarum parvarum pulverearum ferruginearum instruitur.

* *Pediculorum.*

Locus. In aliquibus insulæ *Dominici* forestis.

Filix Lonchitidis folio, auriculata & dentata. *Insulæ Johannæ Pluk. Mantiss.* p. 77. Lonchitis *Jamaicensis* glabra, pinnulis alternis profundè dentatis, superiore latere auriculatis *Moris. hist.* Planta hæc pedalis & altior, alas profert satis latas, integras, glabras, falcatas, alternatim sitas, quarum primæ breves, & gradatim unciales & sescunciales cernuntur, ad basin latæ, in acutum mucronem desinentes, per ambitum in profundas denticulationes acutas serratæ. Istarum infima lacinia in superiori latere major & eminentior auriculæ vicem supplet, ac in quibusdam inferior etiam, obliquè à superiore acta, altiùs quodammodo incisa auriculam mentitur. Hæ alæ binis punctorum ferrugineorum ordinibus in dorso maculantur. A D. *Sherard* habuit D. *Bobart*.

Lonchitis *Jamaicensis*, alis longis dentatis & acutis, superiore latere auriculatis, binis macularum ordinibus insignitis *Moris. hist.* P. 3. Filix non ramosa *Jamaicensis* pinnatis foliis integris serratis, subtus duplici ordine punctorum ferrugineorum agminatim insignitis *Pluk. Almag.* Tab. 285. Hujus alæ longæ rectæ & acutæ, alternatim positæ, ad margines crenis rotundiusculis serratæ sunt. Quælibet autem crena minutim dentata est, & quæ ad basin proxima major alias supereminet: unaquæque etiam crena maculâ ferruginea in dorso signatur. D. *Bobart*.

Lonchitis *Indiæ Orientalis*, pinnis crebris prælongis angustis serratis in longissimos & tenuissimos mucrones productis.

Pinnulæ alternatim sitæ sunt non binæ ex adverso, utrinque auriculatæ, verùm ex inferiore latere pro auricula parvam tantùm habent prominentiam. Pinnarum ad eandem costam adnexarum in folio non integro 24 paria numeravimus.

Lonchitis Cap. *B. Spei*, pinnis auriculatis D. *Petiver*.

Folia pedem dimidium aut dodrantem longa sunt, pinnis creberrimis angustis, oblongis, acutis, arcuatis, circa margines sinuatis aut crispis, medio suo nervo costæ folii mediæ adhærentibus, & auriculis utrinque emissis eam amplexantibus donata. In folio seminifero pinnæ minùs crebræ, longiores, angustiores, magis arcuatæ, tota superficie prona seminiferis exanthemasi obductæ.

Lonchitis *Norwegica* major Ejusd. D. *Petiver*.

Folium quod nobis contemplandum exhibuit D. *Petiver* altitudine erat ferè pedali, firmum, rigidum, canaliculo profundo ab imo ad summum supina superficie exaratum, superiore parte pinnulis vestito crebris, angustis, brevibus, Rorismarini ferè æmulis, marginibus utrinque reflexis ob seminalia puncta duplici ordine, ad nervum folii medium hinc inde uno adnascentia.

Lonchitis minor, pinnulis latioribus, leviter denticulatis, superiori latere auriculatis *Slon. Cat. Jamaic.* E rupium commissuris exibat ad ripas fluvii *Rio d' Oro* dicti, propè 16 **Miles Walk** in Insula *Jamaica*.

Hæc majori superius descriptæ omnino similis erat, plus dimidio duntaxat minor, ut non varietas ejus, sed species distincta meritò censeri possit. Pinnulæ tenuiores erant & angustiores.

Lonchitis major pinnis longis angustissimisque *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane*.

Radicem habet amplam, solidam, intus è viridi albicantem, versùs fastigium pilis ferrugineis obsitam, *folia* aliquot exserentem plus pedem alta, pediculis è viridi albicantibus, glabris, quincuncialibus insidentia. Pinnæ mediæ costæ annectuntur nunc adverso, nunc alterno situ, ad distantiam ¼tæ plus minus unciæ partis, duas circiter uncias longæ, ⅙tam unciæ latæ ad basin ubi latissimæ, exinde sensim decrescentes donec in punctum desinant, non serratæ sed læves & æquales, colore viridi saturo seu gramineo.

E fissuris rupium exiit, viâ umbrosâ quæ ad 16 **Mile-walk** ducit.

Polypodium nigrum tenuiùs sectum *Plumier*. Lonchitis minor, pinnulis angustis, crebris, tenuibus, atrovirentibus *Slon. Cat. Jamaic.*

Plumier.

Radix huic longa, digitum crassa, foris nigra, valde comosa, cum duplici nodorum serie sibi invicem proximorum, & velut parvis acetabulis excavatorum, ubi folia vetera abscesserant. Quatuor autem vel quinque *folia* exserit, duos circiter pedes longa, totidem pollices lata, ad mediam usque costam (quæ rotunda est, glabra, nigra) incisa. Segmenta isthæc alternatim opposita sunt, *non directè adversa*, sibimet inter se contigua, tres plerunque digitos lata, in apicem obtusum desinentia; [extrema reliquis breviora sunt] pulchrè viridia, supernè glabra, subtus duplici ordine tuberculorum rotundorum nigrorum inæqualia.

Locus. Locis frigidis gaudet, & in *Antillis* sæpius invenitur. Folia cùm siccantur sursum versùs contorquentur seu complicantur, & à scapo facilè abscedunt, quod in hoc genere rarum.

Lonchitis

Lonchitis altissima, pinnulis raris non laciniatis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*
Quinque nirciter pedes alta erat, pediculo sesquipedali, tereti, nigricante. Pinnæ duos plus minus digitos longæ, ⅔ digiti latæ ad basin, à qua sensim angustabantur ad apicem usque, qui subrotundus erat & obtusus, minimè laciniatæ; costa medium percurrente, cujus in utroque latere multæ ferrugineæ rotundæ maculæ efflorescebant. Pinnulæ semidigitali ferè spatio distabant, ad mediam costam utrinque alternatim sitæ.
In montosis *Jamaicæ* Mediterraneis, v. g. *Monte Diablo* invenit D. *Sloane.*

Filix seu Lonchitis aspera maxima *Indorum Pluk. Phytogr.* T. 4.39.F. Filix *Zeylanica* Lonchitidis facie *Breyn. Cent.* 189. Fil. *Virginiana* Lonchitidis facie, pinnis superiore tantùm parte auriculatis D. *Petiver.*

Planta, quam hujus generis è *Marilandia* habemus iconi quidem *Plukenetianæ*; non tamen descriptioni *Jacobi Breynii* respondet, pinnulæ enim non arcuatæ sunt seu falcatæ ut in Lonchitide aspera majore *Matth.* sed rectæ, circa margines pilis quibusdam denticulos imitantibus asperæ, potiùs quàm serratæ, alternatim sitæ. Summis pinnis aversa parte adnascuntur *flores*, siquos habeat, & fructus in musco ferrugineo aversam folii superficiem totam obducente. Costæ folii mediæ per totam longitudinem muscus ferrugineus innascitur.

Filix *Virginiana*, pinnulis oblongis, angustis, auriculatis, tenuissimè crenatis, longè ab invicem distantibus, non spinosa, [Lonchitis nobis dicenda] *Pluk. Phyt.* T. 89. F. 8. An Filix foliis integris auriculatis *Banist. Cap. Virgin.* in *Append. Hist. nost*? Planta est dodrantalis, radice & petiolis cum Adianto conveniens. Alæ imæ haud longè à radice provenientes breves sunt, quæ citra petioli meditullium in uncialem longitudinem extenduntur; tunc breviores ut mucronem pyramidalem constituant: Hæ etenim angustæ, ad oras argutè serratæ, superiore latere auriculatæ, supina parte glabræ, prona verò binis macularum fuscarum ordinibus, tanta amplitudine, ut totam ferè alam obtegant, insignitæ sunt. D. *Sherard.*

Lonchitis *Americana* minor, pinnulis alternis obtusioribus modicè dentatis, & superiore acie pulverulentis *Moris. hist.* P. 3. 567. Petiolos profert graciles, ad nigredinem tendentes, modicè lanuginosos, palmares & dodrantales. His alterno situ adhærent alæ tenues, obtusiores, semunciam, at vix unciam longæ, falcis in modum quodammodo curvatæ, utrinque glabræ, superiore latere ad basin auriculatæ, quarum juniores concinna serraturâ dentatæ; adultiores verò ab auricula acie concava, membranâ seminiferâ fimbriantur, ad extremitates obtusas dentatæ, sed in inferiore latere convexo planæ conspiciuntur. D. *Bobart. Jamaicensis* est planta à D. *Sherard* communicata inter alias rariores.

Filicis è *China* genus molle, auriculâ ad pinnulæ basin superiùs productâ, summo folio longiùs mucronato *Pluk. Phyt.* T. 89. F. 2.

Filix seu Lonchitis aspera *Jamaicensis*, nostrati similis, foliis tamen longioribus, à latere tantum superiore auriculatis, argutis per ambitum & creberrimis denticellis spinosa *Pluk. Almag. Bot.* An Lonchitis glabra minor *Plumier*?

Filix seu Lonch. asp. *Jamaicensis* pinnulâ lata, brevi, angulosa *Ejusd. ibid.*

Filix *Chinensis* Lonchitidis facie, cujus lanugo radicis *Poco Sempie* vocatur *Mus. Pet.* 554. Kim-kaw-ja, (i. e. Canis aurei crines) *Herbar. Chinen.* picti.

Pinnæ longæ, angustæ, acutæ, creberrimæ costæ seu scapo folii totalis utrinque adhærent. Caules floriferi aphylli, teretes, virides aut fulvi, ex uno latere fimbria purpuro-rubente ornati, summa parte reflexi & revoluti, aliquoties. Radix crassa, tuberosa lanugine obducta. Hæc ex icone Herbarii Chinensis quam commodavit D. *Petiver* satis rudi penicillo delineatâ.

Lonchitidi affinis arbor anomala, folio alato, è pinnarum crenis fructifero *Slon. Cat. Jam.* Phyllanthos Americana planta, flores è singulis foliorum crenis proferens *P. B. P.* Hemionitidi affinis *Americana*, Epiphyllanthos, folio simpliciter pinnato, Hippoglossi æmulo, radice reptatrice lignosa, ad foliorum crenas florida *Plukenet.* Tab. 36. F. 7.
In collibus sylvaticis saxosis prope ædes D. *Batchelour* in insula *Jamaica* copiosè provenit. D. *Sloane.*

Eadem angustiori & longiori folio, ramosa, caulescens *Pluk. Phytogr.* T. 247. F. 4. *Conambaya* fortè Brasiliensibus *Marcgr.* p. 79. quoad iconem. Hippoglosso fortè cognata Surinamensis, foliis oleandri serratis, in crenarum extremo flosculos perminutos sanguineos gerentibus; vel forte Hemionitidi affinis *Breyn. Prod.* 2. 57.
Ad hoc Genus spectat *Nella-Panna-Maravara* H. M. Part. 12. T. 28.

Priorem ſpeciem (ſi modo ſpecie differant) ſic deſcribit D. *Sloane.*

Ad 8 pedum altitudinem aſſurgit, virgis pollice non multò craſſioribus; ligno albo ſolido, medullâ paucâ, cortice lævi cinereo, paullùm ſtriato, & Abietino nonnihil ſimili, gemmis ſeu cymis Abiegnis exactè ſimilibus. *Folia* è ſummis ramulis nullo ordine exeunt, alata, 4 digitos longa, pinnis ad mediam coſtam digitali circiter intervallo alternatim annexis, 7 aut 9 numero, cum impari in extremo, quarum unaquæque ſeſquidigitum circiter longa eſt, ½ digiti lata, media ſc. latiſſima parte, nam utrumque extremum anguſtiſſimum eſt, ſplendens Lauri ferè Alexandrinæ in modum, colore viridi ſaturatiore, glabra, cum nervo in medio, laterales plures emittente, quarum præcipuæ ad crenas nonnullas parvas in folii margine deſinunt: in quibus primo exit muſcus quidam ruffus aut ferrugineus, deinde è medio muſco floſculus exiguus, pentapetalos ruffus,in pediculo tenui, cui ſuccedit folii margini arctè ahæreſcens *fructus* rotundus, aciculæ capitello non majore, è plurimis ferè rotundis, obſcurè fuſcis ſeu ferrugineis ſeminibus, fungoſo corpori in orbem inſitis, compoſitus; ut microſcopio probo facilè diſcerni poteſt.

Radices plerunque filamenta ſunt prælonga in petrarum rimas ſeu fiſſuras ſe inſinuantes ad alimentum hauriendum.

Lonchitis Aſplenii facie, pinnulis variis ſeu ſubrotundis & ex utroque latere auriculatis *Slon.* Filix non ramoſa Scolopendrioides *Plumier.* Polypodium inciſuris Aſplenii *Tournef. Elem. Bot.*

Plumier.

Radices longiſſimæ, tenues, nigræ, profundiùs in terram deſcendentes, fili nigri faſciculum referunt; unde enaſcuntur ſeptem aut octo *folia* pedalia aut etiam ſeſquipedalia, partim erecta, partim verſùs terram reclinata, pollicem & dimidium circiter lata, utraque extremitate anguſtiora, medio latiora, *Aſplenii* ferè in modum inciſa, verùm ſegmentis acutioribus, exceptis iis quæ pediculo propiora ſunt; ſupernè glabra & ſaturatiùs viridia, ſubtus pallida, & ad unumquodque ſegmentum duplici tuberculorum caneſcenti pulvere repletorum ordine onuſta. Magnitudo hujus plantæ minimè certa aut determinata eſt, ſed pro ratione ſoli variat: vidi quæ foliis eſſet bipedalem longitudinem non ſuperantibus, alias quarum folia quatuor pedes excederent, & humi procumberent aut reperent, & in his peculiare quid obſervavi, nimirum quod è fundo ſegmentorum ſeu laciniarum exirent radices, quæ plantam novam ejuſdem ſpeciei producerent, & interdum unum duntaxat folium. At non è baſi tantùm pinnularum radices agit & novam plantam producit, ſed etiam ex ipſo apice folii nutante & terram tangente.

In dumetis humidis & ſecundùm rivulos in inſula *Dominici*, *Jamaicæ* etiam inſulæ incola eſt. Hæc planta ad præcedens Genus, nimirum Hemionitidem pinnatam referenda eſt. D. *Sloane* huc refert,

1. Adianthum ſeu Filicem Trichomanoiden *Jamaicenſem* pinnulis auriculatis dentatis, ad baſin amplioribus, radiculas ex nutante apice in terram demittens *Pluk. Almag.* p. 9. T. 253. F. 4.

2. Filicifoliam Lonchitidis facie *Jamaicenſem*, ad baſin uniuſcujuſque pinnæ binis auriculis obtuſis donatam, ambitu æquali, & averſa parte ferrugineis punctis duplici ordine notatam *Ejuſd. Almag.* p. 152. T. 286. F. 2.

3. Filicem *Jamaicenſem*, ſimpliciter pinnatis Aſplenii foliis, averſa parte duplici ſerie punctorum notatis *Ejuſd. Almag.* ib. T. 290. F. 1.

Struthiopteris *Munting. Herbar. Belg.* Lonchitidis aſperæ vulgaris ſpecies eſſe videtur.

Lonchitis pinnis ſubrotundis dentatis D. *Sloane.*

D. *Sloane.*

Decem circiter uncias longa erat hæc ſpecies, cauliculo anguloſo, 7 conjugationibus pinnularum ex adverſo ſitarum colore intenſè viridi,figurâ oblongo-rotundâ, longitudine unciali, latitudine dimidia, verſùs ſuperiorem marginem ſemicircularium, inferiori latere verſùs pediculum perbrevem ſinu excavatorum circa margines dentatorum & lineolis ferrugineis ſeminalibus à coſta media verſùs margines extenſis ſtriatorum veſtito.

In inſula *Mucho* non procul à *Chili* oritur. Collegit & detulit D. *Handiſyd.*

Aliam non valde diſſimilem plantum ab eodem amico habuimus, minorem, pinnulis pluribus alternatim ſitis minoribus, acutioribus per margines ſerratis.

V. *Filices*

V. *Filces foliis in pinnas tantùm divisis:*

SEU

FILICES PINNATÆ.

Filix pyramidalis *Madraspatana* elegans, pinnulis seratis. Steeple-Ferne *Mus. Pet.* 55.

Hujus iconem vide apud D. *Petiver* loco citato.

Arana-Panna *H. M.* P. 12. T. 31. Filix major *Indica* pinnata, pinnis prælongis, circa margines angulis rotundis excisis.

H. M.

Caules (rectiùs *folia*) è radice simplices exsurgunt, rotundi, interiùs lato sulco profundè striati, rigidi, lignosi spadiceo-rubri. *Folia* in duabus seriebus geminata proveniunt, pedunculis brevissimis, de cætero oblongo-angusta, in cuspidem desinentia, in oris angulis rotundis excisa, rigida, viroris vividi ac nitentis, maximè in aversa parte, ubi costa eminet, & duæ etiam ovorum series extuberant, quæ rotunda, roseo-fusca, rubra, oram folii circum cingunt, & in recta parte vestigia ac notas imprimunt aspectui jucunda.

Magnitudo plantæ, foliorumque longitudo & latitudo desideratur.

Panna-mara-Maravara H. M. P. 12. T. 19. Filix *Indica*, folio pinnato, pinnis vetustioribus circa margines serratis, extremo in longissimum mucronem sinuatum procurrente.

H. M.

Locus idem qui *Nella-Panna-Maravara.* *Radix* ab una parte excurrit, curva, nodosa, exteriùs fusca, interiùs ruffa, lignosa, plurimis fibris capillisque nigris circa inferiorem partem coriacea hirsutie, quâ se corticibus arborum affigit, obsessa, odoris gravis & ingrati, saporis amari. * *Caules* plures (si ita vocare liceat) ad altitudinem 4 vel 5 pedum assurgunt, tenues, glabri, nitentes, intus pallidè virides, carne densa, albis nervulis secundùm longitudinem pertexta, ab una parte rotundi, ab alia plani, ubi costa quædam extuberat, in medio & circum oras glabri, ubi duæ foliorum series, 6 vel 7 numero, decussatim videntur, quibus *caulis* ab utraque parte velut alis instructus videtur, quæ plumarum instar flammearum sese offerunt; vetustiores factæ punctis & dentibus exporriguntur, caudam referentes flammeam, rigidæ, flexiles, viridi-claræ, siccæ, amaræ, odoris gravis & ingrati. *Folia* formâ & figurâ sunt diversa, juniora tenuia, parvum digitum longa, duos lata, in acutum desinentia, posteriori parte parùm rotundiora, rigida, fusco-viridia, nitentia, oris glabra, cum costa utrinque eminente. Vetustiora sese ad sesqui-spithamam extendunt, quando margines serratim inciduntur, costæque altiùs extuberant.

* *Foliorum pediculi.*

Cum Saccharo in Syrupum redacta tussim, morbum endemium, omnia pulmonum vitia, dyspnœam, morbum lunaticum, phthisin curat. *Vires*

Filix *Emuyaca* pinnis pyramidalibus serratis, maculis in nervum oppositis *Mus. Pet.* 547.

Pinnæ duas uncias plus minùs longæ erant, crenatæ potiùs quàm dentatæ, intercreniis subrotundis. Puncta seminalia in aversa folii parte minora quàm in aliis Filicibus, medio nervo propiùs sita, bina sibi mutuò plerunque ex adverso respondentia, longiùs à se invicem distantia magnitudinis respectu.

Filix pinnata, pinnis longiùs distantibus, angustioribus, longis, acutis, circa margines dentatis, D. *Sherard.*

Pars folii quam descripsimus, non enim integrum erat, pedali propemodum longitudine, pinnas 12 utrinque alterno ordine ad costam mediam seu rachin adnexas habebat, 4 uncias longas, semunciâ latiores, à basi ultra dimidium æquali ferè latitudine, deinde sensim in acutos mucrones contractas, pediculis brevibus aut nullis, circa margines denticulatas: scapo seu costa folii media tenuis erat & gracilis. Pinnæ à se invicem intervallis valde notabilibus distabant.

Filix pinnata, pinnis crebrioribus, oblongis, latiusculis, acuminatis, minutissimè dentatis.

Scapus medius in hoc genere crassior erat quàm in præcedente, musco ferrugineo per totam longitudinem obductus. Pinnæ 4 aut 5 uncias longæ erant, unciam propemodum latæ, scapo absque pediculis adnatæ, à basi ad apicem sensim angustatæ, & in acutos mucrones

nes productæ, marginibus integris seu æqualibus, sibi mutuò ad basin propemodum contiguæ.

Locus natalis *Promont. B. Sp.* Communicavit D *Sherard.*

Filix pinnata, pinnis modicè distantibus, quàm præcedentium duarum brevioribus & angustioribus, acuminatis, circum oras minutissimè dentatis.

Folia [pinnas intellige] semunciam plus lata erant, 3 interdum uncias longa, in acumen desinentia circum oras minutissimis denticellis leviter incisa, pediculis brevissimis aut nullis appensa: scapus medius satis crassus & rigidus est. Hanc quoque D. *Sherardo* debemus. Pinnarum intervalla majora erant quàm in penultima.

Filix *Caledonica*, pinnulis alas piscium æmulantibus *Mus. Pet.* 553.

E minorum genere est, pediculo & costâ mediâ atro-rubente splendido. Pinnulæ duabus unciis longiores, semunciam latæ acuminatæ, circa margines profundius paulò incisæ, segmentis circa margines denticulatis. Seminalia in sicca nostra non comparuere.

Filix *Jamaicensis*, pinnatis Fraxini foliis, tenuissimè crenatis, apicibus mucronatis *Pluk. Phyt. Tab.* 286. F. 3.

Pinnulæ in specimine nobis à D. *Sherard* communicato costæ seu nervo medio alternatim adnascebantur, ejusdémque ferme longitudinis & latitudinis cum Fraxineis erant Costæ pinnarum mediæ rubent, indè ad marginem folii rectà extenduntur nervuli minutissimi innumeri.

Filix fortè pinnata, pinnulis angustissimis oblongis, ex adverso binis, in pedicellis tenuibus brevissimis.

Folia longitudine & angustia sua ad Holostei leucanthemi folia accedunt, & rariùs ad intervalla longiora sita sunt. E penu D. *Sherard* deprompta.

Filix pyramidalis elegans Insulæ S. *Joannis*, pinnulis angustis serratis Mus. Pet. 216.

Pinnulæ vix tertiam unciæ partem latæ sunt, alternatim sitæ, satis crebræ, denticulis profundioribus eleganter incisæ, mucronibus acutis. Costa media in folium longum serratum desinit. Hanc D. *Petiver* debemus.

Filix dactyloides perelegans è monte *Scrado Mus. Pet.* 215.

Quam nobis describendam impertivit D. *Petiver* planta erat pentaphylla aut heptaphylla foliis 3, 4ve uncias longis, unam latis, per margines æqualibus, aut obscurè admodum dentatis. Tria superiora ad basin cohærent seu coalescunt, duo inferiora ad basin in duo segmenta seu potius folia dividuntur, ut Planta heptaphylla potius quàm pentaphylla censenda sit.

Acrostichon *Madraspatanum* foliis lacinatis *Mus. Pet.* 741.

Folia seu pinnulæ oblongæ sunt, laciniatæ, laciniis obtusis. Pediculus seu scapus folii medius mollior & tenerior esse videtur, quàm in Filicino genere, ad exortum foliorum seu pinnarum huc illuc reflexa præter normam aliarum; ut D. *Petiver* non præter rationem suspicabatur plantam esse aquaticam.

Pars seminifera seu Folium seminiferum in tenuissima & prælonga dividitur segmenta. Costæ mediæ alæ alternatim adnascuntur; alis pinnulæ vel in plura segmenta tenuia, oblonga subdivisæ vel simplices & indivisæ.

Nella-Panna-Maravara H. M. P. 12. T. 18. Filix *Indica*, pediculo foliis inde à latiore basi in longissimum mucronem productis, & singulari modo dentatis, vestito.

H. M.

Crescit super arbores quæ in petroso nascuntur solo. *Radix* nihil aliud est quàm massa seu fasciculus multarum fibrarum, filamentorum capillarium & radiculorum, quæ fusco-nigræ, lignosæ, alia adhuc muscosa hirsutie complicatæ & intricatæ, odoris gravis, saporis subamari, limpido humore repletæ. * *Caules* plures simul è radice exsurgunt ad altitudinem 3ium, 4ve pedum, simplices indivisi, rotundi, glabri, castaneo-fusci, nitentes, rigidi, lignosi, ab una parte plani sed lacunâ excavati, cùm adhuc teneri, muscosa lanugine, quæ deinde perit, vestiti, sine odore vel sapore, uti sunt & *Folia*, oblongo-angusta, gradatim utrinque incisa, in acutum desinentia, dura, rigida, erecta; costa folium inæqualiter dividens in aversa parte eminet. Per multos annos in radice superstes est.

* *Potiùs foliorum pediculi & costæ mediæ.*

Vires. *Radices* in pulverem redactæ, & cum bubali lacte epotæ dysenteriam vel tenesmum sistunt. Folia contusa cum illorum succo assumpta alvum leniter laxant, sanguinem purgant. Tota planta in formam balnei præparata, & pro insessu ad umbilicum usque usurpata, mirum in modum

modum partum permovet, pituitam pulmonum attenuat, lienem induratum & obstructum aperit & emollit, si quando succus cum radice arboris *Canellæ* jejunæ assumatur.

Filix *Emuyaca* pinnis longissimis integris, margine pulverulento *Mus. Pet.* 544.

Pinnæ non tantùm longissimæ sunt, sed pro longitudine valde angustæ margines seminiferæ latiores sunt magisque conspicuæ quàm in aliisplerisque. Pinnæ basi sua costæ folii mediæ non adnectuntur, eam tamen amplectuntur. D. *Petiver* plantam hanc Hemionitidi multifidæ *C. B.* proximè accedere exstimat, si non eadem prorsus sit. Mihi aliter videtur, siquidem Hemionitis illa multifida *C. B.* ramosa sit. A D. *Petiver* habui quam descripsi plantam.

Filix *Malaccensis*, pinnis longissimis integris, nervo medio pulverulento *Mus. Pet.* 543.

Costa folii in hoc genere firma est & robusta; pinnæ non tantùm longissimæ, sed & perangustæ, in acutos mucrones productæ. Verùm (quod huic speciei proprium est & peculiare) seminalia exanthemata nervo pinnarum medio innascuntur, ut totus nervus pulvisculo muscoso obductus valde protuberet.

Filix latifolia non ramosa, nigris tuberculis pulverulenta *Plumier.*

Plumier.
Radicibus nititur multis, capillorum instar tenuibus, longis, ramosis, nigris, hàc illàc sparsis, unde emergunt *caules* plures, tres quatuórve circiter pedes alti, duas trésve lineas crassi, subtus teretes, supernè sulcati, politi, splendentes, nigri; *foliis* vestiti hinc indè octo aut novem alternatim exeuntibus, octo plus minùs pollices longis, unum & dimidium latis, *Linguæ cervinæ* folia imitantibus, verùm brevioribus & acutioribus, consistentiâ chartæ Pergamenæ *Velume* dictæ, intercreniis circumcirca rotundis leviter admodum incisis. Subtus nervum medium obtinent nigrum, unde ramuli transversi ejusdem coloris exeunt, sibi invicem satis vicini; quorum intervalla occupant alii multi parvi, incurvi; spatio intermedio tuberculis pulverulentis nigris repleto.
In Sylvis insulæ *Martinique* occurrit.

P. 141. Ad Cap. 8. sp. 1. Hæc Planta D. *Sloane* Filix major, in pinnas tantùm divisa, raras, oblongas, latásque crenatas dicitur, estque Filix latifolia non ramosa, rotundiùs crenata *Plumieri*, ex ejusdem sententia.

Plumier.
E *radice* valde glomerata, seu fibris densis implexis contexta, *caules* aliquot emittit, tres circiter pedes altos, satis tenues, teretes, glabros, colore fusco, in *folium* longum [7 aut 8 circiter pollicum] desinentes, latitudine bipollicari, alia insuper tria, quatuórve ab utrovis latere protrudentes, alternatim adnata, ejusdem ferè cum præcedente magnitudinis, versùs caulem rotundata, extremitate acuta, margine crenata, intercreniis satis amplis & rotundis, glabra, supernè è viridi fusca, nervulis ferè parallelis, tres propemodum lineas à se invicem distantibus, firmata: inter quos bini tuberculorum pulvereorum ordines, ferri colore. Secundùm rivulos in insula *Dominici* invenitur.

Filix maxima, in pinnas tantùm divisa oblongas latásque non crenatus *Slon. Cat. Jamaic.* In lateribus montis *Diablo* crescentem collegit autor.

D. *Sloane.*
Ad 4 pedum altitudinem assurgit, *caule* è fusco leviter rubente propè radicem musco ferrugineo obducto, & ad spatium sesquipedale nudo, inde pinnis utrinque alternatim ex oppositis mediæ costæ lateribus, digitalibus propemodum intervallis exeuntibus alato, in pinnam seu foliolum lobúmve imparem desinente. Unaquæque a pinna 6 circiter uncias longa est, sescunciam lata, media sc. latissima parte, à perbrevi & ferè nullo pediculo, ad medium usque latescens, exinde sensim angustata in punctum definit, margine æquali, glabra nervo medio subtus eminente, à quo costæ transversæ ad latera extenduntur, colore pallidè viridi: in aliis Phyllitidis folium refert.

Filix major, in pinnas tantùm divisa oblongas latásque non crenatas, à basi rotundiore ad apicem se sensim angustantes *Slon. Cat. Jam.* qui dubitat Annon sit Filix latifolia non ramosa, nigris tuberculis pulverulenta *Plumier*, p. 6. F. 9. E *Jamaica* insula attulit Hortulanus D. *Arthuri Rawdon* Baronetti; communicavit D. *Sherard.*

D. *Sloane.*
Filicis hujus *caulis* 2 ½ circiter pedes altus erat, angulosus & in pinnas tantùm divisus, in plerisque cum præcedente convenientes; ad basin duntaxat subrotundam, ubi tenui pediculo mediæ costæ adnascebantur, latissimæ erant, ¾ sc. unciæ, & exinde decrescentes paulatim in punctum tandem desinebant: erant autem 3 circiter digitos longæ: non adeò regulariter striatæ lineis parallelis, ut præcedentis pinnæ.

Filix

Filix Jamaicensis, Pastinacæ aquaticæ foliis alternis, crassiusculè dentatis, pediculo splendente nigro *Pluk. Almag. Bot.* p. 152. T. 285. F. 2. Huc spectat ex sententia D. *Plukenet*, Lonchitis Americana juxta nervum pulverulenta *Plumier*, Tab. 29. Quodammodo etiam convenit Lonchitis glabra major *Ejusdem Plumier*, Tab. 27. Item Filix latifolia ramosa, cauliculis nigris *Ejusdem* Tab. 4.

Filix major, in pinnas tantùm divisa, oblongas angustásque non crenatas *Slon. Cat. Jam.* In ripis *Rio d' oro* prope Archer's Ridge, inter 16 Miles Walk & S. Maries copiosè provenit.

D. *Sloane.*
Caulis & costa folii media interdum nigricant, aliàs dilute fuscescunt, altitudine bipedali, ad 9 supra terram uncias pinnas emittere incipientes, nunc sibi mutuò ex adverso, nunc alternatim positas, ¼ circiter digiti intervallo, 4 plus minùs uncias longas, vix semunciam latas media latissima parte, ad margines æquales, angustas, in longum & angustum mucronem desinentes, colore supernè obscurè viridi, costa seu nervo medio subtus eminente, & transversas aliquot fibras emittente, musco ferrugineo, in quo semen, penitus obtectas. Datur hujus varietas dimidio minor aliàs similis.

Filix major in pinnas tantùm divisa, raras, latiores, oblongas, striatas, ex adverso sitas, & non crenatas *Slon. Cat. Jamaic.* In lateribus montis mediterranei *Diablo* dicti collegit D. *Sloane.*

D. *Sloane.*
E *radice* nigra tuberosa ad bipedalem altitudinem assurgebat *caule* angulosο, fusco dilutiore, ad 9 supra terram unciarum spatium pinnas emittente bino ordine sibi mutuo semper oppositas, digitali inter conjugationes intervallo. Singulæ autem pinnæ 4 uncias longæ erant, unciâ una latiores, media sci. latissima parte; in principio enim & fine angustiores erant, nervo uno medio, & transversalibus multis indè ductis, coloris fusci obscuri, velut striatæ ad margines æquales, glabræ, colore viridi claro.

Filix major in pinnas tantùm divisa, raras, oblongas latasque crenatas *Slon. Cat. Jamaic.* Filix an Polypodium *Margrav.* Filix non ramosa foliis integris serratis Brasiliana *Breyn. cent.* 1. Filix latifolia non ramosa, rotundiùs crenata *Plumier*, p. 7. F. 10. Fil. *Jamaicensis*, foliis semel subdivisis, pinnulis obtusioribus costæ adnascentibus, Sorbi Aucupariæ folia quodammodo referentibus *Pluk. Almag.* p. 153. Tab. 291. F. 1.

D. *Sloane.*
Ad tripedalem altitudinem assurgit, *caule* pallidè fusco aut canescentefere quadrato, cui utrinque ad 9 uncias supra terram, intervallis digitalibus, adnascuntur *pinnæ* alterno situ, 5 uncias longæ, media parte ubi latissimæ unam latæ, ad margines eleganter incisæ, ut segmenta totidem pinnæ videantur ad margines juncta, colore supernè obscurè viridi.

Filix minor in pinnas tantùm divisa, crebras, plerumque ex adverso sitas, oblongas latásque, crenatas *Slon. Cat. Jamaic.* In monte *Diablo*, Archers Ridge, necnon aliis sylvis mediterraneis *Jamaicæ* insulæ reperitur.

D. *Sloane.*
In omnibus ferè cum præcedente convenit; ad dimidiam duntaxat altitudinem non assurgit. Pinnæ multo crebriores sunt, binæ plerunque ex adverso sitæ, rariùs alternatim, suntque uncias 5 longæ, non ultra ⅓tiam unciæ partem latæ ad basin ubi latissimæ, unde ad apicem usque sensim minuuntur, ad margines æqualiter incisa, aversæ parte ad utrumque costæ mediæ latus macularum ferruginearum ordine instructæ.

Filix minor in pinnas tantùm divisa, raras, oblongas latásque, crenatas *Slon. Cat. Jamaic.* Cum priori.

Præcedenti per omnia respondet, altitudine etiam æquali; omnibus duntaxat partibus minor est; pinnæ etiam paulò crebriores, breviores & angustiores multo, ut quæ ad basin semunciam latitudine non excedant.

Filix minor in pinnas tantùm divisa, crebras, non crenatas, inferiore latere auriculatas, & rotundis pulverulentis areolis aversa parte notatas *Slon. Cat. Jamaic.* In montis *Diablo* dicti lateribus reperitur. Ad Lonchitidem referenda; differt quòd folia inferiore latere auriculata sint.

Sesquipedali altitudine assurgit, *Caulis* imus ad exitum è terra musco capillaceo ferrugineo tegitur: 4 à terra digitorum distantiâ pinnis ad mediam costam hinc indè annexis ½ unciæ partis intervallis, alternatim plerunque sitis instruitur, iisque 3 uncias longis vix semunciam latis, ad basin sc. auriculatam ubi latissimæ, à qua ad mucronem sensim decrescunt, læves, colore viridi obscuro, media costa in aversa parte eminente, ad cujus utrumque

que latus maculæ rotundæ ferrugineæ ſemen continentes. Variat pinnis latioribus ex adverſo plerunque ſitis.

Filix minor, ruffa lanugine tota obducta, in pinnas tantùm diviſa, raras, non crenatas, ſubrotundas *Slon. Cat. Jamaic.* Communicata fuit hæc planta perelegans à D. *Sherard*, qui eam ab Hortulano D. *Arthuri Rawdon* Baronetti accepit.

Ad ſeſquipedalem circiter altitudinem aſſurgit, *caule* tereti, pilis ferrugineis obſito. *Pinnæ* rariùs ſitæ, digitali ferè intervallo, tenui pediculo adnexæ, ſingulæ digitum longæ, dimidium latæ ad baſin rotundam, ubi latiſſimæ, exinde ſenſim anguſtatæ ad apicem qui rotundus erat: omnes comâ lanoſâ ferrugineâ integebantur; quæ nota ſola ad hanc ſpeciem à reliquis diſtinguendam ſufficit. Pinnæ etiam averſa parte ſeminibus penitus obtegebantur.

Filix minor, in pinnas tantùm diviſa, ex adverſo ſitas, oblongas, latáſque, non crenatas, infimis ad baſin auriculatis *Slon. Cat. Jamaic.* In ſylvis mediterraneis montoſis *Jamaicæ* inſulæ reperitur.

Radicem habet parvam ſubrotundam, cum fibris multis ſeu filamentis appenſis, quibus alimentum exſugit: è qua exoriuntur *folia* pedem circiter alta, pediculo anguloſo ferrugineo, cui ad 6 plus minus unciarum ſupra terram altitudinem adnectuntur *pinnarum* ex adverſo poſitarum paria 4, cum impari in extremo: Pinnæ ſingulæ 3 circiter uncias longæ ſunt, unam plus latæ, media ſc. latiſſima parte, à qua ſenſim minuuntur, in punctum deſinentes, colore viridi ferrugineo. Pronam partem mediam coſta ſecundùm longitudinem dividit, tranſverſos nervos emittens. Inferius pinnarum par appendiculam ſeu auriculam habet ad baſin, reliquis pinnis minorem & obtuſiorem, cætera ſimilem. Folium ſupremum coſtam terminans nonnihil ſinuatum eſt ſeu dentatum.

D. *Sloane* huc refert Filicem ſeu Polypodium *Jamaicenſe* Hydrophylli *Morini* ferè diviſuris, ſummo folio raris denticulis profundiùs crenato *Pluken. Almag.* p. 153. T. 189. F. 3. Quærit etiam Annon huc pertineat Filix ſeu Polypodium *Jamaicenſe* latifolium, pinnis infimis auritis *Ejuſd.* ibid.

Filix *Jamaicenſis* non ramoſa trifoliata, anguſtifolia, caule lævi *Moriſ. hiſt.* P. 3. 572.

Politioribus nitentibus pediculis caſtanei coloris aſſurgit hæc ſpecioſiſſima planta, pedalis, cubitalis & interdum altior, erecta, è *radice* nigreſcente capillacea proveniens. Alæ cæterarum hujus familiæ alis diſſimiles cernuntur; inferiores enim trifoliatæ, earúmque diſtributio quælibet anguſta, culmi latitudinem rarò ſuperat, media triuncialem, binæque laterales biuncialem longitudinem poſſident, quæ in caulis meditullio naſcuntur, biſectæ, longæ quoque & anguſtæ; & ſuperiores ſingulatim pediculo brevi inſident, ſupina parte glabræ, nitentes, pronæ verò pulvere aureo ſeminifero (adultiores intellige) totæ obductæ conſpiciuntur. A D. *Sherard* accepit D. *Bobart.*

Filix *Jamaicenſis*, alato pediculo, Fraxinellæ foliis crenatis, radice repente *Pluk. Almag.* p. 154. T. 287. F. 3.

Hanc ſic deſcribit D. *Bobart* in *Moriſ. hiſt.* P. 3. 573. Humilis hæc planta palmarem aut ſpithamiæam altitudinem non excedens, è *radice* tenui, Graminis canini in modum repente exſilit. Pediculi apparent, compreſſi, palmares, membranula foliacea ex utroque latere decurrente fimbriati; quibus alæ unciales, ſatíſque latæ, in ambitu nonnihil dentatæ, nunc mucronatæ, nunc obtuſiores & ſubrotundæ, alternatim, 9 ut plurimùm 10ve numero adhæreſcunt. E *Jamaica* delata eſt.

Chamæfilix *Jamaicenſis*, alis ſubrotundis, ad pediculum anguſtis, minutiſſimè dentatis *Moriſ. hiſt.* P. 3. 573. Adiantum ſeu Filix Trichomanoides pumila, pinnulis auriculatis, ad petiolum anguſtis, per ambitum minutiſſimè denticulatis *Pluk. Almag.* p. 9. *Tab.* 251. 4.

Hæc à Chamæfilicibus reliquis dignoſcitur; primo Humilitate, ut quæ 3 uncias altitudine non ſuperet; deinde alis paucioribus donatur, eæque ex anguſto principio ovales fere fiunt, & in ambitu minutiſſime denticulatæ. D. *Bobart.*

Filix non ramoſa major *Jamaicenſis*, lobis longis Quercinis, Polypodii diviſurâ *Moriſ. hiſt.* P. 3. 574.

Ad tripedalem pediculis ſuis pallidis aſſurgit altitudinem. Alæ fortuito poſitu, nunc alternatim, frequenter etiam è regione ſitæ, rariùs diſpoſitæ iis adnaſcuntur, dodrantem longæ, non ad nervum uſque diſſectæ, ſed inciſuris uncialibus obtuſiùs & Quercinorum more ſinuatis diviſæ & in dorſo binis punctorum ferrugineorum exiguorum ordinibus notatæ. Juniora & teneriora folia humiliora ſunt, & Polypodii ritu non ad coſtam uſque partita, ſed folium præſertim in ſuperiore parte continuatur, unde excurrunt laciniæ laterales.

E collectaneis D. *Sherard.*

K Filix

Filix non ramosa *Jamaicensis* elatior, alis crebris longissimis angustissimis dentatis *Moris. hist.* P. 3.

Pediculus pallidus, rectus, & fortè haud mediocri altitudine donatus: in hujus autem palmari longitudine 24 alæ, semipedem longæ, angustissimæ unciæ ½ latitudine non excedentes, ad marginem profundiùs serratæ, sursum spectantes & alternatim positæ cernuntur. A D. *Sherard* accepit.

Capillares in pinnas tantùm divisæ scandentes.

Filix scandens latifolia serrata *Plumier.* major scandens in pinnas tantùm divisa oblongas latásque crenatas *Slon. Cat. Jamaic.*

Plumier.

Plures emittit *caules*, qui truncis arborum radiculis multis, brevibus, tenuibus, nigris se affigunt, digito minimo minores, satis solidos, lentos & flexiles, colore ruffo saturo, squamulis acuminatis, membranaceis & rufescentibus vestitos. Arbores quas amplectuntur aliquoties onerant, adeò ut truncum penitus contegant & occultent, ramos subinde emittentes ad trium quatuórve pollicum distantiam, pedem interdum longos, teretes, flexiles, texturâ densâ, colore è viridi canescente, multa, ad 14 interdum aut 15 foliorum paria gestantes, extremo quod ramulum terminant impari. Horum figura ad parallelogrammam accedit, extremitatibus tamen acutioribus, oris eleganter dentatis; sunt autem consistentiâ membranaceâ & firmâ *Velume* instar, utrinque saturatè viridia, supernè lævia, subtus aliquantulum rugosa, exiguis aliquot ramulis, qui à nervo medio ad margines transversim excurrunt.

Secundùm rivos in insulis *Martinici* & *Dominici.*

Truncos arborum grandiores in latere montis *Diablo* Meridionali scandit ad 20 aut 30 pedum altitudinem. Reperitur etiam ibidem foliis non crenatis, D. *Sloane*: qui Panna-Valli *Hort. Malab.* P. 12. T. 35. huc refert cujus idcirco descriptionem subjiciemus.

Caulis huic tortuosus seu incurvus, coloris obscurè fusci angulosus, interdum nudus lævisque, aliàs ferrugineo capillari musco obductus, digiti minimi crassitudine, multos utrinque emittens cirros villosos, corticibus arborum adhærescentes, quorum ope ad 20 aut 30 pedum altitudinem assurgit, intus è viridi albicans, plurimis fibris seu filamentis albis compositus, ad 2 unciarum distantiam *folia* emittens sesquipedalia, quorum pinnæ ad mediam costam alternatim annexæ intervallis semuncialibus 3 circiter digitos longæ sunt, ¾ dig. latæ, media latissima parte, ad initium & finem angustæ, multis transversis fibris è medio nervo exeuntibus, tenuia, glabra, pallidè viridia, *Linguæ cervinæ* similia.

Phyllitidi multifidæ affinis Filix scandens, in pinnas tantùm divisa, oblongas angustas non crenatas *Slon. Cat. Jamaic.* An Filicis alia species in insula *Tamaraca Marcgrav?* p. 2.

Radice nititur rotunda, pilis nigris comosâ, multis filamentis validis appensis alimentum hauriente: è qua exit *Cauliculus* teres, glaber, tenuis, atro-rubens, lucidus aut splendens, arborem quamcunque vicinum circumvolvens & amplectens, ad 12 aut 15 pedum altitudinem assurgens, ad 3um, 4ve unciarum distantiam *folia* emittens, bina plerunque adversa, pediculis unciam aut sescunciam longis teretibus insidentia, pinnis plerunque 4, tenuibus pediculis appensis, alatis, quarum unaquæque 3 circiter digitos longa est, unum lata, ad basin sc. ubi latissima, inde ad summum sensim decrescens intensè viridis, odore, consistentia &c. foliorum Phyllitidis.

Truncos arborum Montis *Diablo*, **Archers-Ridge**, **Mountain-River Plantations**, necnon sylvarum aliarum montanarum, mediterranearum Insulæ *Jamaicæ* conscendit.

Adiantum non ramosum scandens *Plumier.*

Plumier.

Multos emittit *cauliculos* longissimos, qui reptando se affigunt arborum truncis, Hederæ in modum, hinc indè multos promentes ramulos, alios valdè longos, alios è contra perbreves, squamis undique obtectos, angustis acutis, ferrugineis, filamentis crebris seu cirris intermixtis; *foliis* hinc inde successivè alternatim sitis ornatos, 4 circiter pollices longis, 7 aut 8 lineas latis, è parte costæ inferiore, oris undatis, sensim angustatis ad apicem usque, (qui nonnihil obtusus est) consistentiâ membranaceâ, anteriùs glabris, pulchrè viridibus. Dorsum totum costa secundum longitudinem percurrit, quæ nervulos emittit transversos tenues & undulatos. Medio inter nervos spatio verrucæ pulverulentæ canescentes enascuntur.

Plurimis insularum *Martinique* & *Dominici* locis invenit Auctor.

Panna-Valli *H. M.* P. 12. T. 35. Filix repens scandénsve, foliis longis, integris, serratis, nervosis, alternatim scapo adnascentibus.

H. M.

Convolvulus nascens in arenosis, undique radiculis fibrosis nigricantibus, vel supra terram repens, vel arboribus se affigens. *Caules* tortuosi sunt, rotundioli, viridi-fusco ac crasso cortice,

cortice, filamentis, lignofis pertexti. *Folia* in caulibus proveniunt planis plana & glabra exteriora verfùs inflexa, viroris in recta parte fufci ac valdè nitentis, circa oras albicante limbulo, ac cufpidibus acutis rigidis anteriora versùs reflexis munita. Cofta media utrinque altum eminet.

Succus cum oleo *Sergelim Zingibere* ac *Pipere longo* mixtus capitique illitus cephalalgiam biliofam emendat & abigit.

Filix perpulcha fcandens Indiæ Orientalis, marginibus foliorum feminiferis, Julos æmulantibus D. *Petiver.* Filix fcandens foliorum marginibus laciniolis feminiferis fimbriatis.

Pinnæ duas tréfve uncias interdum longæ funt, femunciam aut etiam unciam latæ, ipfæ etiam unam aut alteram pinnam infrà bafin obtinent. Planta eft fingularis & rara admodum.

Filix major fcandens, in pinnas tantùm divifa, oblongas, latiffimas, non crenatas *Slon. Cat. Jamaic.* E *Jamaica* infula ab Hortulano D. *Arthuri Rawdon*, Baronetti advecta, & à D°. D^re^. *Sherard* communicata eft.

D. *Sloane.*

Radicem fibrillis donatam reliquarum Filicum fcandentium more obtinebat, qua arbores afcendebat; unde exibat *caulis* pallidè viridis, angulofus, aliarum Filicum fimilis, fefquipedali altitudine, prope faftigium duobus tribufve pinnarum paribus alatus cum impari in extremo. Erant autem pinnæ quàm præcedentis multò latiores; ut quæ 10 uncias longæ effent, 5 latæ, cofta feu nervo medium fecundùm longitudinem percurrente, & laterales fibras copiofas hinc indè emittente; in medio latiffimæ, & exinde utrinque decrefcentes, in acutum definentes, integræ abfque incifuris. Pinnarum numerus plerunque binarius erat; interdum ternarius.

Plantulæ quædam inter Capillares & Mufcos ambigentes.

Darea *Americana* major pubefcens *Muf. Pet.* 762. Filicula digitata *Plumieri Tournefort. Inftitut. Rei Herb.* 542.

Ad Mufci potiùs quàm Filicis genus referenda eft, plantæ proximè fequenti congener, fed major. Folia varie diffecta funt in longas lacinias, tenuiora & flavidiora quàm Filicis cujufvis; folia Matricariæ cæfurâ fuâ æmulantur, aut Abfinthii cujufdam.

P. 141. *Hift. noft.* Adiantum petræum perpufillum *Anglicum*, foliis bifidis aut trifidis. Darea *Tunbrigenfis* minor *Muf. Pet.* 761. Mufcus montanus *Italicus* Adianthi foliis *Bocc. Muf.* p. 24. Tab. 2.

Hanc fpeciem D. *Plukenet* Adiantum fruticofum erectius, foliolis imis bifectis, cæteris verò integris tenuiffimè crenatis appellat, plurimùmque differre ait ab Adianto radicofo globulifero, humi fparfo, à D. *Georgio Daire* circa *Tunbrigiam* invento; quod & nobis videtur.

In pulchro fpecimine prioris fpeciei ab amiciffimo viro & peritiffimo Botanico D. *Edwardo Luidio Oxonienfi*, mihi communicato & in *Hibernia* collecto, palmum dimidium altitudine excedente *folia* omnia tam fumma quàm ima bifida vel etiam trifida erant & nonnulla quadrifida, pediculis feu cauliculi tenuiffimi, unde Adiantum trichoides inter Mufcos & Capillares herbas, ambigens eam denominavit, & reverà femina producendi modo *Mufcos* imitatur, Lichenem nimirum, vafculo in 4 folia expanfo florem imitante.

Adiantum furcatum Infulæ S. *Helenæ.*

Plantula eft minima, pediculo tenuiffimo, pinnata, pinnulis furcatis.

SECTIO TERTIA.

Plantas Capillares foliis semel subdivisis, seu alatis complectens.

P. 143. Ad Cap. De Filice mare 1æ Spec. add.

D. *Jacobus Petiver* insignem varietatem, si non speciem distinctam *Filicis maris* observavit, pinnulis rigidioribus & acutioribus, quarum margines lineis seminalibus, ex frequentibus tuberculis pulverulentis compositis notantur, cùm in vulgari tubercula seu maculæ pulverulentæ pauciores, duplici ordine pinnulas occupantes conspiciantur.

In Ericteo *Dunsmore* dicto agri *Warwicensis* prope *Rugby*, oppidum.

Filix non ramosa, latifolia dentata D. *Tourefort Institunt. rei herb.* Vulgaris varietas esse videtur, pinnulis brevioribus & latioribus, incisuris tenuioribus & acutioribus.

P. 145. Filix Indica Osmundæ facie *Bod.* à *Stapel.* Semina profert in surculis peculiaribus, quibus utrinque adstant globuli Piperis magnitudine.

Filix latifolia caudata, pinnulis Lonchitidis dentatis *Plumier.*

Plumier.

Locus. *Radix* è fibris multis nigris, longis, valde tenuibus, quæ eam densè comosam reddunt, componitur. * *Caules* aliquot protrudit bipedales circiter, colore rufo saturatiore, supernè sulcatos, subtus teretes, quorum unusquisque tria quatuórve foliorum paria gestat, 7 aut 8 digitos longa, duos lata, in caudam angustam trium circiter unciarum desinentia: Segmenta seu laciniæ Lonchitidis asperæ similes sunt, unumquodque tres circiter lineas latum, pallidè virens. Folium medium nervus seu costa ab extremo ad extremum pertransit, ramulos obiter ad unam quamque laciniam distribuens, qui in plures minores ad extremas oras extensas desinunt. Caules singuli in folium lateralibus simile terminantur. Pulverem seu semen observare nonpotuit Autor. Verùm D. *Tournefort* in planta simili è *Lusitania* allata, pulverem ad oras pinnularum in ambitu adnascentem observavit.

Secundùm rivulum quendam in insula *Martinici* observavit Auctor.

* *Pediculos.*

Filix palustris mas non ramosa, pinnulis obtusioribus planis, ex insula *Bermudensi Pluk. Phytogr.* T. 243. F. 6.

Filix *Bermudensis* non ramosa petræa, pinnulis acutioribus, planis, hirsutie pubescentibus *Pluk. Phytogr.* T. 144. F. 1. An Filix non ramosa latiùs dentata minor *Plum?*

Filix *Staffordiensis* elegans, foliorum apicibus multiscissis *Pluk. Almag.* Tab. 284. F. 3. Filicis minoris palustris varietas, foliorum summitatibus minutissimè & eleganter dissectis. *Tufted* Marsh-Fern.

A D. *Thoma Willughby* Baronetto in muris Ecclesiæ Cathedralis *Lichfeldensis* collecta, & ab ejusdem Hortulano nobis ostensa est. Cæterùm D. Doody Herbam ibi collectam; *Filicis maris non ramosæ, pinnulis raris angustis profundè dentatis* Ger. emac. varietatem fuisse, vel ad eam proxime accessisse asserit. Verisimile est, varias Filicum species hoc modo ludere.

Filix saxatilis omnium minima elegantissima *Pluk. Phyt.* T. 89. F. 3.

Adiantum Myrrhidis folio *Cap. Bæ. Spei* D. *Petiver.* Plantula est perexigua in alas & pinnulas divisa, pinnulis ad margines profundè incisis seu laciniatis, ut Myrrhidem, si parva magnis componere licet, quodammodo referant.

Filix mari vulgari accedens ramosa alis brevioribus, pinnis angustioribus & acutioribus, *Æthiopica.*

Folium, quod communicavit D. *Sherardus* pedali longitudine erat, ima tamen parte abrupta; scapus medius tenuis, è viridi albicans, 25 aut plures hinc inde alas emittebat, non directè oppositas, sed alternatim sitas, è pinnulis seu potiùs laciniis plurimis, (nam ad costam mediam usque non pertingebant) compositas, in longas & acutas cuspides exeuntes. Pinnulæ minores & angustiores erant quam in Filice mari, circumcirca denticulatæ, & in acutum desinentes.

Locus natalis *Promontorium Bæ. Spei.*

Filicula *Marilandica* alata, pinnis oblongis latiusculis, circa margines dentatis. Dryopteris minor *Mariana* non ramosa D. *Petiver.*

Sesquipalmaris est aut altior. Pediculus idemque scapus folii medius gracilis admodum & tenellus, alas emittens nunc binas adversas, nunc alternatim, hoc est, spatio inter binas alas oppositi lateris medio situs. Pinnulæ oblongæ, obtusæ, circa margines denticulatæ. Folium quod descripsimus 14 aut 15 utrinque alas extendebat: Alæ a. longissimæ 6, 7ve pinnarum paribus constabant.

Filix

Filix *Javanica*, pinnis anguſtiſſimis, ſubtus diviſis *Muſ. Pet.* 404.

Folium, quod nobis communicavit D. *Petiver*, pedali circiter longitudine erat, pediculo tenui inferiùs albente, triplici alarum pari compoſitum. Alæ inferiores ima parte unam vel alteram hinc inde pinnam emittebant, ſummâ parte denticulatam, deinde in longiſſimum & anguſtum mucronem procurrebant: præcipue autem coſta Folii media in ejuſmodi lanceam reliquis longiorem extendebatur.

Filix *Emuyaca* fœmina pinnulis Lonchitidis *Muſ. Pet.* 549.

Folium aut pars folii, quam à D. *Petiver* obtinuimus, ſemel tantùm ſubdiviſa erat, primò in alas, deinde inpinnulas. Pinnulæ oblongæ erant, obtuſæ, tota baſi coſtæ alæ mediæ adnexæ, nervulis utrinque extenſis ſtriatæ. Seminalia exanthemata pinnularum margines occupant. Unaquæque ala 20 aut 24 pinnularum conjugationes obtinet. Locus natalis *Emuy* inſula *Chinenſis*. E majorum Filicum genere eſt.

Filix *Emuyaca* pinnis ſeu alis ſingulis integris & diviſis, marginibus ſeminiferis *Muſ. Pet.* 403.

Caules hujus ſeu potiùs pediculi & coſtæ foliorum mediæ tenues, rubentes. Alæ oppoſitæ ad intervalla longiora ſitæ, in lacinias potiùs quam pinnulas acutas, arcuatas, utrinque ad mediam propemodum coſtam utrinque inciſæ. Quod præcipuè notabile & hujus ſpeciei Characteriſticum, alæ inferiùs ab interiori latere laciniis ſeu pinnulis carent, ut pinnulæ abſciſſæ videantur, ad imum tamen unam obtinent pinnulam.

Filix mas, vulgari ſimilis, pinnulis amplioribus, planis nec crenatis *Virginiana* D. *Baniſter*. Icon hujus exhibetur à D. *Plukenet Phytogr.* Tab. 179. F. 2.

Filix *Africana* humilis ſpinoſa, pinnulis latioribus minùs patula. *Plukenet Phytogr.* Tab. 180. F. 2. Hujus ſpecimen ad me miſit peritiſſimus Botanicus D. *Dodſworth*.

Filix mas non ramoſa latifolia, dentata *Schol. Bot.* pro nondum deſcripta proponitur.

Filicula fontana, latiore folio, ad imum ſolummodo ramoſa. *Pluk. Phytogr.* Tab. 180. F. 6.

Filix *Virginiana* non dentata florida, foliis alternis, & in ſummo caule ſeminibus occultatis *Plukenet. Phytogr.* Tab. 181. F. 4.

Filix *Africana*, floridæ ſimilis, in ambitu foliorum argutè denticulata *Ejuſdem ibid.* F. 5. Pinnulæ longæ anguſtæ & acutæ ſunt, & in averſa parte nervulis creberrimis à coſta media ad margines procurrentibus eleganter velut pectinatæ. Cæterum pinnulæ creberrimæ ſunt, & ad eandem coſtam annexa interdum 25 paria.

Filicula fontana Rutæ murariæ facie, tenerifolia, an Filicula fontana minor *C. B*? *Ejuſdem ibid.* F. 1.

Filicula fontana Adianti facie latifolia dentata *Schol. Bot.*

Filix querna *C. B.* arborea ſeu Dryopetris *Trag.* Vide Hujus figuram apud D. *Plukenet Phytograph.* Tab. 179. Fig. 4. Verùm icon quam ibi proponit minimè convenit Dryopteridi Tragi *Ger.* quæ ramoſa eſt.

Filix *Luſitanica* non ramoſa paluſtris, Lonchitidis folio *El. Bot. Tourneſ.*

Filix criſpa languine hepatici coloris veſtita ex Inſulis *Fortunatis Pluk. Almag. Bot.* T. 281. F. 4.

Filix minor longifolia, tarſis raris, pinnulis longis, tenuiſſimis & oblongis laciniis fimbriatis. In montibus *Mourn*, Comitatûs Hiberniæ *Down* dicti à D. *Sherard* inventa nobiſque oſtenſa. Filix *Americana* non ramoſa tenerior, pinnulis verè capillaceis, ſeuFilicis genus ex inſula *Jamaica* molliuſculum, foliis tenuiſſimè pennatis.

Hanc. D. *Bobart* in *Hiſt. Oxon. P.* 3. ſic deſcribit, Tenues ſunt hujus pediculi, pedales, quibus alæ unciales aut circiter rariùs per intervalla alternatim diſpoſitæ adhærent. Ex his inferiores & ſuperiores breviores, mediæque longiores evadunt. Hæ autem pinnulis exiguis acutis, adeò profunde capillaceas in lacinias diſſectis conſtant, ut Mei *Athamantici* tenuitatem penitus obtineant, earúmque dorſo nulla (quantum obſervare licuit) materia pulverulenta inhæret.

Lon-

Lonchitis ramosa, limbo pulverulento *Plumier.* Filix Lonchitis limbo pulverulento.

Plumier.
Radix glomerem seu congeriem capillorum nigrorum refert ; è qua exeunt *pediculi* aliquot, valdè tenues, pallidè virentes, semipedales ferè : unusquisque autem in tres ramos terminatur, è quibus laterales medio breviores sunt, sibi mutuo ex adverso oppositi, ad costam usque in *folia* falciformia alternatim diposita secti; è quibus priora duo, quæ ad exortum cujusque ramisunt, deorsum dependent, habentque oppositum ab altero latere. Folium ramulos hoce terminans 4 circiter longitudinis pollices obtinet, 4 lineas latitudinis ; præcipuum ex illis quæ deorsum spectant, æqualis ferè longitudinis & latitudinis est, reliqua quo extremo propiora proportione minora sunt. Ramus medius 5 aut 6 folia gestat, quorum infima, prælonga ad basin in tria folia dividuntur, duo infernè dependentia, unum in altum elatum: proxima unam tantùm auriculam acuminatam hinc inde obtinent, reliqua nonnisi unam, eámque rotundam ad latus superius. Tandem folium extremum ramulum terminans summitate est acuminata, & ad digitum circiter unum supra basin duabus auriculis satis longis & obtusis præditum. Folia a. longissima 4 propemodum pollices æquant, 4 aut 5 lineas lata sunt. Hoc acuminatum est, reliqua paulò obtusiora ; omnia quoad consistentiam membranacea sunt, valde glabra, anteriore superficie pulchrè viridi, posteriore aliquantulum rugosa ob multos nervos transversos, margine seu limbo pulverulento circumcirca cincta.

Filix latifolia non ramosa, foliis gladiiformibus serratis *Plumier.*

Plumier.
Ex eadem *radice* decem aut duodecim pullulant *caules*, lineam crassi, propemodum quadrati, læves, è viridi fusci, 4 circiter pedes longi ; quibus supra mediam longitudinem adnascuntur hinc inde 12 aut 20 folia, alternatim sita, digitalibus intervallis, pedem dimidium longa, pollicem lata, nervo à caule ad extremum producto, valdè acuminata, cultelli aut gladii figurâ, consistentiâ membranosâ supernè è viridi fusca, subtus multis nervulis à media costa ad marginem tantillum denticulatum productis, cum duplici ordine tuberculorum pulvereorum ferrugineorum ad quemlibet nervulum. Nascitur secundum rivulos in insula *Dominici.*

Filix non ramosa major, surculis crebris, pinnis longis angustis *Slon. Cat. Jamaic.* Filix non ramosa, latiùs dentata major *Plumier.*

Plumier.
E *radice* fibrosa, nigricante, *caules* protrudit novem aut decem, quatuor aut quinque pedes altos, pennâ scriptoriâ graciliores, fuscos, glabros, quadratos ferè, foliorum decem aut duodecim conjugationibus hinc indè adnascentibus ; duorum circiter pollicum distantiâ decem prope pollices longorum, unum latorum, chartæ Pergamenæ consistentiâ, nihilominus satis fragilium, pallidè viridium, margine in cisuris acutis profundis ad medium ferè folium pertingentibus diviso. [*Segmenta incisuras intercedentia pinnulæ potius dicenda sunt.*] Nervus insignior folium totum à caule ad apicem medium percurrit [secundùm longitudinem] à quo alii ad apicem usque uniuscujusque laciniæ extenduntur, alii etiam ad fundum denticulorum. Hujus alia species habetur, omnibus partibus similis sed multò minor.

Locus. Nascuntur secundùm rivulos & in humidis saltubus insulæ *Dominici.* Ad ripas fluviorum mediterraneorum nemorosorum multæ oriebantur hujus Filicis varietates. D. *Sloane.*

Kari-Welli-Panna-Maravara. H. M. P. 12. T. 17. Filix non ramosa *Indica*, pinnulis obtusis non crenatis.

H. M.
Radix aquea, nigra, nodosa, circumquaque fibris fuscis capillata, carne densa & fragili, odoris & saporis pænè expers. *Caules* è radice ad altitudinem 5 vel 6 pedum assurgunt, rigidi, lignosi, pœne quadrati, ab una parte lacunâ excavati [*unde patet, pediculos foliorum potiùs quàm caules dicendos esse*] viridi-clari, interiori parte albo-pallidi, humidi, simplices, indivisi, odoris ingrati. *Folia* [tarsi potiùs seu surculi foliosi] spithamam longa, pollicem lata, acuminata ; horum costis adnexæ sunt utrinque pinnulæ seu foliola rotunda : in quorum aversa parte supra costulas seu nervos transversos, parva, rotunda, fusca reperiuntur ova seminifera, & quidem magno numero ; nitidissimè decussatim disposita.

Vires. Tota planta adhibetur in morbo endemio, ille est languor vel infirmitas membrorum, decoloratio vividi cutiscoloris. Indigenæ enim, non tantùm instar mortui pallidi sunt, sed & flavi, imò & ipsa oculorum albedo flavicat, dyspnœæ & intolerabilibus corporis doloribus continuè subjecti, qui ex malignis ventis nocturnis & irregulari vita causantur. Cadaveribus horum dissectis lien semper deprehenditur lapidis instar induratus.

Filix

Filix non ramoſa *Indica*, circa margines pinnularum ſeminifera, alis lanceatis.

Alæ binæ oppoſitæ ad coſtam folii totalis mediam annectuntur, in pinnas diviſæ, non tamen ad medium uſque nervum: pinnarum margines ſeminales effloreſcentiæ occupant. Alæ ipſæ in anguſtum prælongum mucronem lanceæ cujuſdam æmulum exeunt. D. *Petiver* contribuit.

Filix *Emuyaca* fœmina, pinnulis anguſtioribus, ſubtus glaucis *Muſ. Pet.* 550. An Ouka-mo *Herbar. noſtri Chinenſis illuminat.* Tab. 72. Fig. 18.

Folia huic dichotomam diviſionem obſervant. Ramuli Polypodii folia imitantur. Pinnulæ enim non ad mediam uſque coſtam pertingunt: ſunt a. oblongæ, anguſtæ, non binæ è regione oppoſitæ, ſed alternatim ſitæ, h. e. quæ ex uno latere coſtæ ſunt ſpatio inter duas adverſi lateris medio oppoſitæ. Hæc folii totalis diviſio dichotoma ferè ſingularis eſt, & paucis Filicibus communis.

Filix pinnulis criſtatis *Plumier.* Rutæ murariæ accedens Filix min. non ramoſa, pinnulis ſubrotundis profundè ſciſſis *Slon.*

Plumier.
Fibris multis, tenuibus caneſcentibus, duos treſve pollices longis, in terra hac illac ſparſis, radicatur; unde emergunt *caules* 4 aut 5, valdè tenues, teretes virore ſordido, & pedali circiter altitudine, à medio ad extremum *foliis* utrinque alternatim extenſis ornati, eo ſitu, ut ſuperioris margo marginem inferioris tangat. Horum maximum duos ferè pollices longitudinis obtinet, latitudinis 9 aut 10 lineas; ſunt autem obtuſa, in extremo denticulata, in alas pariter ſeu pinnulas ad medium uſque nervum inciſa, 4 ferè lineas latas, circumcirca dentatas, excepta parte illa quæ caulem primarium reſpicit, eum in modum ut criſtas,parvas valde referant. Folia quò propriora caulis extremitati eò breviora ſunt, ſaturatè viridia, adverſa parte glabra, averſa tuberculis quibuſdam eminentibus, pulvereis, ſcabra, verùm non rotundis, ut aliis, ſed ovalibus & ad utramque extremitatem acuminatis, obſcurè ruffis.
Uno ſolo in loco inſulæ Dominici, juxta rivum, &c. invenit autor. E rupium commiſſuris ad ripas *Rio d' Oro* in Inſula Jamaica. D. *Sloane.*

Filix pulverulenta, pinnulis obtuſè dentatis *Plumier.*

Plumier.
Radix è quibuſdam caulium putridorum reliquiis conſtat, fibris multis, longis, hac illac ſparſis, intermixtis, colore fuſco; cujus etiam coloris radicis truncus particeps eſt; è quo exeunt 4 aut 5 *cauliculi*, prætenues, teretes, è viridi fuſci, plus pedem alti, 16 aut 18 utrinque *folia* emittentes, ex adverſo bina, ſibi invicem proxima, ad medium uſque nervum inciſa; media duos circiter pollices longa, 6 aut 7 lineas lata, reliqua à mediis utrinque, tam verſus radicem quàm verſus folium extremum, ſenſim ordine breviora, omnia ad medium uſque nervum inciſa, laciniis ſeu ſegmentis anguſtiſſimis, extremo per margines æquali, oris in ambitu denticulatis. Unumquodque folium ad exortum ſuum duo habet ſegmenta longiora, velut parva foliola, alterum ſurſum, alterum deorſum ſpectans. Sunt autem folia glabra, è viridi fuſca, inferior eorundem ſeu prona ſuperficies pulvere quodam valdè tenui ferrugineo obtegitur.
Rara eſt hæc ſpecies & in inſula tantùm *Dominici* reperitur.

Filix non ramoſa maxima, ſurculis raris, pinnis variis, inferioribus ſc. oblongis acutis, ſuperioribus verò Aſplenii, ſubrotundis *Slon. Cat. Jam.* Circa montem *Diablo* dictum copioſè creſcit.

D. *Sloane.*
Ad 4 pedum altitudinem aſſurgit, caule digitum craſſo, è fuſco rubente, ſurculis alternatim poſitis, ad 3, 4ve unciarum diſtantiam, ſeſquipedali longitudine, pinnis utrinque, nunc majori nunc minori intervallo, alternatim itidem adnexis obſitus, quarum unaquæque 4 circiter uncias longa, vix unam lata prope exortum ubi latiſſima, unde paulatim anguſtata in punctum deſinit, circa margines tantillum dentata, graminei ubique viroris, ferruginea linea ſeu limbo margines ambiente, in quo ſemina. Surculorum inferiorum ſummitates, & integræ ad apicem pinnæ ſeu foliola lata ſunt & ſinuata ſive undata ad modum Aſplenii.

Filix non ramoſa major, ſurculis raris, pinnulis crebris, latis, minimis, brevibus, aculeatis *Slon. Cat. Jamaic.* Ad ripas *Rio Cobre*, viâ qua ab urbe St. *Jago de la Vega* ad locum 16 Mile walk dictum itur, copioſè provenit.

D. *Sloane.*
Ad bipedalem altitudinem aſſurgit hoc genus, caule ad egreſſum è terra intumeſcente, ferrugineo muſco obducta, reliqua parte vireſcente, ad pedalem altitudinem nudo, exinde ſurculoſo, ſurculis alternatim ad ſemuncialia intervalla exeuntibus, ſex unciis longioribus, vix $\frac{1}{4}$ unciæ latis; pinnulis non ultra $\frac{1}{8}$ unciæ longis, latitudine longitudinis dimidia, extremitatibus acuminatis, ad coſtam mediam quàm fieri poteſt arctiſſimè aut ſibi invicem proximè adnexis, nullo ſpatio vacuo intercedente, colore luteo-viridi.

Filix

Filix non ramosa major, surculis raris, pinnulis longis, angustis, rarissimis *Slon. Cat. Jamaic.* In ripis *Rio d' Oro* inter 16 **Miles walk** & **St. Maries** collegit D. *Sloane.*

D. *Sloane.*

Ad tripedalem altitudinem assurgit, surculis è caule utrinque alternatim exeuntibus, digitalibus plus intervallis, interdum brevioribus; singulis 3 circiter digitos longis, & ¼ dig. latis, ad basin ubi latissimæ. Pinnulæ ⅓ circiter digiti partem longæ sunt, & perangustæ, lato intercedente inter binas quascunque intervallo, unde raræ admodum apparent. Aversa parte ferrugineis muscosis maculis propemodum operiuntur. Dantur aliquot hujus varietates.

Filix non ramosa major, surculis raris brevioribus, pinnulis crebris, latis, brevibus, non aculeatis *Slon. Cat. Jamaic.* E. *Jamaica* insula delatam communicavit D. *Sherardus.*

Filici non ramosæ latiùs dentatæ *Plumieri* eadem videretur, ni surculi breviores essent, & pinnulæ non aculeatæ sed obtusæ & subrotundæ, Asplenii similes.

Filix non ramosa major, caule nigro, surculis raris, pinnulis angustis, raris, longis, dentatis *Slon. Cat. Jamaic.* In rupibus ad ripas **Orange-River**, & *Rio d' Oro* prope **Mr. Philpots Plantation**, in Insulæ *Jamaicæ* parte Septentrionali.

D. *Sloane.*

Cum subsequentibus duabus exactè convenit, duplo duntaxat major erat, & pinnulæ multò longiores, circa margines dentatæ, ut ad ramosum genus referenda videatur. Pinnularum pars prona non ut in illis farinâ candidâ obducebatur, sed canescente aut ferruginea dilutiore, in qua semen. Supina pinnarum superficies obscurè viridi colore tingebatur.

Filix non ramosa major, surculis crebris, pinnulis brevioribus angustis *Slon. Cat. Jamaic.* An Filicis exoticæ secunda species, seu Filix non ramosa *Brasiliana,* foliis Asplenii acutioribus *Breyn.* cent. 1. p. 187. Ad ripas saxeas fluviorum **Orange-River** & *Rio d' Oro* dictorum, inter 16 **Miles Walk** & **St. Maries,** invenitur.

D. *Sloane.*

Hæc species præcedenti cætera similis, in eo tantùm differt quòd surculi angustiores sint, ut quæ ⅓ unciæ latitudine non superent, h. e. pinnulæ non ultra ⅓ unciæ longæ sint, & ad basin non usque adeò angustæ ac illius, ut minus spatii vacui inter eas intercedat. Semen in punctis ferrugineis rotundis ad mediam pinnulæ uniuscujusque costam utrinque situm.

Hujus etiam aliquot varietates sunt, respectu longitudinis surculorum, &c.

Filix non ramosa minor, surculis crebris, pinnis longis latísque *Slon. Cat. Jamaic.* Cum priori.

D. *Sloane.*

Caulis huic è fusco viridis dilutior splendens, ad 9 uncias, interdum etiam sesquipedem assurgens, cui utrinque ad ½ digit. distantiam adponuntur surculi, sescunciam circiter longi, & ad basin ubi latissimi, unciam propemodum lati; coloris obscurè viridis, pinnulis alati præcedentis similibus, longioribus tantùm latioribúsque, ut cùm in præcedente vacuum inter pinnularum extrema intersit spatium, in hac ferè nullum sit, quin & pinnularum margines, sibi mutuò incumbant. Radix tuberosa fibrillis plurimis cinerei coloris demissis alimentum hauriens, 3, 4ve caules protrudit, quo à Filice minore palustri *Hist. nost.* satis distinguitur. Semen aversæ foliorum parti innascitur in punctis rotundis.

Ab *Hispaniola* insula attulit D. *Handisyde.*

Filix non ramosa minor, surculis crebris, pinnulis brevissimis angustis *Slon. Cat. Jam.* Infra urbem S. *Jago de la Vega* ad ripas fluvii *Cobre* dicti collegit D. *Sloane.*

D. *Sloane.*

In omnibus præcedenti respondet, minor duntaxat est, ut quæ pedem altitudine non multùm superet. Surculi 3 uncias longi sunt, semunciam lati; pinnulæ ¼ unciæ longæ, sibi mutuo unitæ seu continuæ ad extremum ferè; prona parte ferrugineis maculis notatæ, colore luteo-viridi.

Filix non ramosa minima, surculis crebris, pinnulis brevissimis angustis *Slon. Cat. Jamaic.* Cum priore.

D. *Sloane.*

Plurimis filamentis nigris è *radice* parva subrotunda, solida, obscurè fusca egressis terram apprehendit; unde emergit *caulis,* 6 circiter uncias altus, surculis & pinnulis præcedentis similibus, eodémque situ positis instructus, omnibus tamen partibus multò minor, præsertim pinnulis, quæ eousque ad latera junctæ sunt, ut intercrenia potiùs quàm pinnulæ videantur.

Filicula non ramosa minima, surculis crebris, pinnis angustissimis raris *Slon. Cat. Jam.* Ad rivulos Mediterraneos umbrosos.

D. *Sloane.*

Præcedenti persimilis videbatur; 4 duntaxat aut 6 uncias altitudine non excedebat: Surculi brevissimi erant, cauli alternatim adpositi, in quibus pinnulæ, non ad margines unitæ ut in præcedente, sed ad ipsum usque surculum divisæ, spatio inter eas vacuo relicto, ob angustiam & sitûs raritatem. Semen in maculis rotundis aversæ foliorum parti adnascitur.

Filix

Filix non ramoſa minor, caule nigro, ſurculis raris, pinnulis anguſtis, dentatis, raris, brevibus, acutis, ſubtus niveis *Slon. Cat. Jamaic.* Adiantum nigrum Americanum, pulvere candidiſſimo aſperſum *Breyn.* Cent. 1. p. 190. Ad. Calomelanos Americanum, ſeu Ad. nigrum foliis prona parte candidiſſimis *Pluk. Tab.* 124. F. 1. Adiantum nigro ſimile, albiſſimo pulvere conſperſum, *Plumier.* Avenca minor *Marcgr.* Conambai-miri ſive Adianti ſpecies 2. *Piſon.*

D. *Sloane.*

E *radice* ſolida, parva, prope ſummitatem ſquamoſa, ferrugineo muſco obducta, plurimis filamentis & fibris capillaribus inferiùs demiſſis alimentum hauriente, colore obſcurè fuſca, multa exſurgunt *folia*, pediculis atro-rubentibus lucidis plerunque triangulis inſidentia pedem longa, ab exortu ad 8 circiter unciarum altitudinem nuda, exinde ſurculos emittentia ſemuncialibus intervallis, nunc binos adverſos, nunc alternatim ſitos, ſingulo * unciam circiter longos, & peranguſtos; pinnulæ namque breves ſunt, ſtrictiſſimæ, acutæ, ut ſpatium inter eas vacuum interſit, colore obſcurè viridi, ſubtus farinâ candidâ per totam ſuperficiem aſperſæ, unde aſpectu pulcherrima & jucundiſſima evadit planta.

* *Errorem hic ſubeſſe ſuſpicor.*

E rupibus in mediterraneis umbroſis inſulæ *Jamaicæ* ut & *Barbados* dictæ exiit.

Hanc ſic deſcribit D. *Plumier.*

Radix capillaribus fibris comata, nigra, plures emittit *caules* nigerrimos, teretes, tenues, glabros, lucidos, bipedales circiter, ramis hinc indè 20 plus minus brachiatos, aliis adverſis, aliis alternatim ſitis, quò extremo cauli propioribus eò brevioribus; maximis 7 aut 8 pollices longis, pinnulis hinc indè ſibi mutuo proximis à baſi ad apicem donatis, alternatim poſitis, longiſſimis 7 lineas æquantibus, acuminatis, circumcirca denticulis acutis profundiuſculis inciſis, ſupernè lævibus, virore lucido ſaturo, ſubtus pulvere tenuiſſimo & candidiſſimo penitus velut obvelatis. Deſcriptiones per omnia non conveniunt.

In *Martinique* locis humidis & ſecundùm ſepes. Item in rupibus umbroſis mediterraneis Inſularum *Jamaicæ* & *Barbados* invenitur copioſa. *Locus.*

Filix non ramoſa major, ſurculis crebris, pinnulis longis anguſtis *Slon. Cat. Jamaic.* F. non ramoſa latiùs dentata *Plumier.* p. 11. Fig. 17.

Ad bipedalem circiter altitudinem aſſurgit, *caule* ſeu mediâ coſtâ vireſcente, cui ad ¾ unciæ intervalla adnaſcuntur *ſurculi*, interdum oppoſiti, aliàs alternatim ſiti, 7 circiter uncias longi, unam lati, ad baſin ſc. ubi latiſſimi. *Pinnulæ* ſingulæ ſemunciam longæ ſunt ad exortum ſuum è media coſta, unde ad extremitates uſque ſenſim anguſtantur, & in acutum deſinunt, colore luteo-viridi, ſpatiolo vacuo intercedente. Hujus nonnullæ habentur varietates.

Ad fluvios ſylvaticos & umbroſos in *Jamaicæ* Mediterraneis.

Filix non ramoſa minor, caule nigro, ſurculis raris, pinnulis latis, dentatis, ſubtus niveis *Slon. Cat. Jamaic.*

Radicibus & caulibus præcedenti ſeu penultimæ exactè ſimilis erat, & magnitudine pari: præcipua differentia erat in *foliis*, quæ rotundiora huic & latiora, aliàs ſimilia, ſiquidem farinâ candidâ obtegebantur quemadmodum illius.

In inſula *Barbados* vel *Nieves* invenit D. *Sloane.*

Filix non ramoſa minima, caule nigro, ſurculis raris, pinnulis anguſtis raris, ſubtus niveis. *Ejuſdem ibid.*

Præcedenti per omnia ſimilis erat, dimidio duntaxat minor; Cùmque eadem unà in inſula *Jamaica* proveniebat.

Filix non ramoſa minor, pinnulis crebris obtuſis crenatis *Slon. Cat. Jamaic.* Cum præcedentibus invenitur.

D. *Sloane.*

Radice firmatur nigra, oblonga, multis foliorum delapſorum pediculis obtecta, fibris ex ima parte egredientibus multis, longis profundè actis; unde exſurgunt *caules* foliave viridia, ad radicem nigricantia, pedem & dimidium alta, in ſurculos diviſa alternatim adnexos, è quibus pinnulæ exeunt creberrimæ contiguæ, ut nullum inter eas ſpatium vacuum relinquatur, amplæ, latæ, obtuſæ dentatæ, obſcurè virides.

Filix ſaxatilis pervenuſta, foliis punctatis, ſeu Adiantum *Maderenſe* folio Filicis, caule tenui candicante *Pluk. Almag. Bot.* T. 284. F. 4. An Filix pulverulenta pinnulis obtusè dentatis *Plumier.*

Filix *Jamaicenſis* non ramoſa, ex una radice ceſpitis inſtar contexta, pediculis numeroſis, foliis auriculatis profundiùs ſecta *Pluk. Almag. Bot.* T. 283.

Filix *Jamaicenſis* non ramoſa maxima, foliis radici propioribus longiuſculis, Centaurii majoris facie, tenuiùs & profundè laciniis ad ambitum undulatis inciſa *Pluk. Almag. Bot.* T. 292.

Filix *Virginiana* non ramosa, foliis planis partim & dentatis rachi mediæ apophysibus foliaceis (plerunque ex opposito) per intervalla eleganter adnexis *Pluk. Almag. Bot.* T. 284. F. 2. An Filix mas rachi seu nervo medio alato *Banister* Cat. Virgin?

Filix *Emuyaca*, pinnis proliferis mirè ornatis *Mus. Pet.* 402. Filix non ramosa maxima *Chinensis*, plantulis plurimis è foliis enascentibus, eorúmque superficiei densis agminibus incumbentibus.

Planta elata & robusta est, alis oppositis. Pinnæ in quas alæ seu tarsi dividuntur longæ sunt, angustæ, acuminatæ, duabus seminalium exanthematum oblongorum seriebus donatæ, ad mediam usque alæ rachin non pertingentes. Verùm, quod mirum videtur, & huic speciei ex omnibus quas unquam vidimus proprium, ex ipsis foliis, & quantùm discernere licuit seminalibus lineolis, enascuntur plantulæ innumeræ ferè, denso velut cespite totam foliorum superficiem operientes.

Singularis est hæc planta & rarissima, qualem antea nunquam vidimus, prorsus indicta nobísque inaudita. D. *Petiver* misit.

Filix *Palmensis*, pinnis parvis, subtus omnino villosis *Mus. Pet.* 212.

Hujus plantæ specimen ad nos à D. *Petiver* transmissum dodrantali aut pedali erat longitudine, costâ media firma, musco ferrugineo obtecta, alas emittens alternas, duas, tresve uncias longas, in pinnulas seu potiùs laciniolas breves, ferrugineo villo subtus penitus obductas, Ceterach in modum, divisas, supernè obscurè virides.

Filicula maritima humilior, pediculis pallidis, segmentis rotundioribus *Moris. hist.* P. 3. p. 581. Adiantum maritimum, segmentis rotundioribus *Schol. Bot.* Præcedenti *Hist. Oxon.* 581. pl. 24. haud multùm dissimilis est: pediculi verò pallidi & albescentes palmarem longitudinem raro superant. His alarum vix ex opposito nascentium, nec unciam longarum, è tribus quatuórve pinnulis pallidè virentibus, & extremitatem erga simplicibus constructarum paria, 10 circiter numero, è petiolis veluti exiguis emergentia adhærescunt. Dorso maculæ pulverulentæ, oblongæ & angustæ, obliquè actæ accrescunt. D. *Bobart.* A Parisiis D. D. *Sherard* attulit.

Filicula *Cambro-britannica* pinnulis Cicutariæ divisurâ donatis *Moris. hist.* P. 3. An Adiantum album tenuifolium, Rutæ murariæ accedens *J. B.* Planta hæc palmaris & altior pediculis constat tenuissimis, è viridi in castaneum colorem vergentibus, muscosa lanugine nonnunquam aspersis. Hi autem radice ad dimidium usque nudi sunt: superiori parte non ferme conjugatim (interdum enim fortuito positu) per intervalla, octo circiter alarum paria, è pinnulis tenuibus profundè sectis compositarum adnascuntur. Quælibet ala segmentum Cicutariæ tenuifoliæ quadantenus refert; pulvere tamen ferrugineo, Filicum ritu in dorso conspersa.

E rupibus celsissimi montis *Snowdon* loco *Clogwyn dw yn yr Ardhu* ab incolis dicto legit D. *Lhwyd.*

Filix aculeata, Lonchitidis æmula, nostras D. *Lhwyd.* *Radix* velut in caput coacta, quemadmodum in mare vulgari multis fibris ferrugineis capillatur. Ex hac prodeunt *pediculi* pedales, costæ mediæ vicem præstantes, ruffa lanugine muscosa penitus obsiti. Juxta radicem incipit alarum ad basin latarum ac in mucronem desinentium productio, quarum infimæ breves, aliæ unciales alternatim exeunt, glabræ, rigidæ, & ex 6 circiter pinnularum conjugationibus compositæ, quæ extremitatem erga conjunguntur: cæteræ subrotundæ crebriùs dispositæ, sibi invicem quadantenus incumbunt, & quæ libet in spinulam acutissimam, innoxiam tamen, exit; & qua rachi mediæ proximè adhæret in superiori parte aliis major, elatior ac eminentior (ipsa tamen auriculata) Lonchitidem cum auricula sua aliquatenus repræsentat, & in dorso præsertim ea quæ à radice magis remota & summitatem versùs nascuntur punctis farinaceis ferrugineis notatæ sunt.

In montosis *Cambro-Britannicis* invenit D. *Lhwyd.* D. *Bobart* descripsit *Hist. Oxon.* P. 3. p. 580.

Filix *Americana* Artemisioides, pediculis nigris, aversa foliorum parte incana *Herman.*

E majoribus esse videtur, siquidem folium quod communicavit D. *Sherard* non integrum pedali propemodum erat longitudine. Pediculus seu costa media cui alæ adhærebant, pro plantæ modo crassus erat & firmus, colore nigro. Alæ nunc binæ ex adverso nascebantur, nunc singulæ alternatim, è pinnulis angustis, longis, acutis, superna parte obscurè virentibus, subtus incanis compositæ. Pinnulæ ad basin in lacinias acutas aliquousque incisæ sunt, ut siquis plantam ad ramosas referendam mallet, non repugnarem.

Ex *Sirinama* accepit D. *Hermannus.*

Filix *Africana*, pinnulis spinosis altò incisis D. *Petiver.*

Alæ costæ mediæ, pinnulæ alis alternatim adnascuntur. Pinnulæ autem oblongæ sunt, altiùs incisæ, denticulis in pinnas oblongas exeuntibus. Puncta ferruginea seminalia bino ordine pinnulis aversis innascuntur. Costa folii media musco ferrugineo obducta est.

Filix

Filix pyramidalis Chinenſis *Muſ. Pet. cent.* 1. 54. Filicis è China genus molle, auriculâ ad pinnulæ baſin ſupernè productâ, ſummo folio longiùs mucronato *Pluk. Phyt.* T. 30. F. 2. Filicis genus è China delata *Hiſt. noſt.* 1853.

Filix pyramidalis *Madraſpatana* elegans, pinnulis ſerratis *Muſ. Pet.* 55. Erecta eſt, alis Filicis ritu pectinatim ex utroque latere exeuntibus, rectis, longis, ex adverſò poſitis, & (quod huic peculiare videtur) alæ jam dictæ anguſtæ, æqualem latitudinem à baſi, (extima lacinia in mucronem deſinente excepta) retinent, ad margines denticulationibus modicè profundis ſerratæ. D. *Sam. Brown* circa Fort St. George collegit. D. *Bobart.*

Filix paluſtris mas, pinnulis obtuſioribus planis, ex inſula *Bermundenſi Pluk. Phyt.* T. 243. *Moriſ. hiſt.* P. 3. Erecta hæc planta alas præcedentis [*Filix minor Britann. pediculo pallidiore, &c.*] haud multùm abſimiles profert, laciniis obliquis profundè dentatis, primæ verò breviores, tunc ad medium longiores excreſcunt, unde iterum gradatim conicam figuram conficientes contrahuntur.

Filix pumila paluſtris Virginiana *Pluk. Almag.* 151. T. 284. Pediculos edit ſemipedales, ut plurimum rectos, tenues. Alæ ex adverſo poſitæ, cum binis lateralibus extenduntur, profundè dentatæ ſed non ſerratæ, pediculis brevibus inſidentes. Primæ laciniæ uniuſcujuſque alæ, à rachi provenientes longiores auricularum ſpeciem præ ſe ferunt; inferior autem conjugatio brevior eſt, ſecunda longiſſima, poſtea aliæ in pyramidalem abeunt figuram. D. *Bobart.*

Filix *Jamaicenſis* humilior, acuta, alarum pinnulis inferioribus brevioribus *Moriſ. hiſt.* P. 3. 576. Pedalis hæc planta pediculos habet pallidos,læves,quibus inordinatim apponuntur alæ, biuncialis longitudinis, acutæ, profundè ſed non ad nervum uſque ſectæ, modicéque ſerratæ; primáque diviſio coſtæ mediæ proxima, in ſuperiore parte, cæteris longior,profundiùs eſt diſſecta. In inferiore verò parte omnino breviores ſunt laciniæ,& in dorſo maculis pulverulentis ferrugineis, reliquarum congenerum amplioribus, notatæ. D. *Bobart.* In collectaneis D. *Sherard* aſſervatur.

Filix minor *Jamaicenſis*, pediculis villoſis, alis amplioribus oppoſitis, quercinis *Moriſ. hiſt.* P. 3. Filix non ramoſa, pediculo hirſuto, Coriandri foliis *Americana Pluk. Almag.* 153. T. 284. Hujus pediculi è radicula fibrata, fuſca,ad dodrantalem altitudinem oriuntur, ſubfuſci coloris, molli hirſutie brevi pubeſcentes. His alarum 10 plus minùs conjugationes, ut plurimum ex adverſo, nonnunquam tamen inordinatim ſitæ, adhærent. Alæ unciales ſunt, latæ, præſertim ad baſin, obtuſæ, & rotundis inciſuris quercinis profundè laciniatæ; eæque quæ maculas pulverulentas ferrugineas in averſa parte oſtendunt frequenter anguſtiores & profundiùs diſſectæ cernuntur. Hanc D. D. *Sherard* è *Jamaica* acquiſivit. D. *Bobart.*

Filix *Jamaicenſis* hirſuta, Sorbi aucupariæ folia quodammodo referens *Moriſ. hiſt.* P. 3. 576. F. *Jam.* foliis ſemel ſubdiviſis, pinnulis obtuſioribus coſtæ adnaſcentibus Sorbi Aucupariæ folia quodammodo referentibus *Pluk. Alm. Tab.* 291. Radicula hujus Filicis cum fibris ſuis concoloribus nigricat. Tota planta dodrantalem longitudinem non ſuperat, cujus pediculis pallidis lævibus tria quatuorve alarum paria ſunt, unúmque conforme extremitatem claudit. Quælibet ala binos pollices longa, unciam lata eſt, in mucronem acutum deſinens, in ambitu profundis laciniis obliquè dentata, ſuperficie modicè villoſa prædita. His linea à nervo medio obliquè tranſiens, ad extremum uniuſcujuſque denticulationis extenditur, ita ut folia alata majora magíſque luxuriantia Sorbi aucupariæ folia quadantenus referant. D. *Bobart.*
E *Jamaica Jacobus Harlow* attulit, à quo D. *Sherard* habuit.

Filix *Jamaicenſis* rachi folioſa, Cicutariæ latifoliæ fœtidiſſimæ folio quodammodo conveniens, pinnulis amplis mucronatis circa margines ſerris latiuſculis profundè ſinuoſis *Pluk. Alm.* 153. *Tab.* 289. Cum præcedenti quo adhabitum hæc convenit: alæ verò Polypodii in modum ſibi invicem junctæ, quodammodo anguſtiores, obliquè etiam dentatæ apparent: Ex his inferiores quæque profundiùs ſectæ ad ramificationes tendunt.

Filix minor, ſive Chamæfilix *Jamaicenſis* in pinnas tantùm diviſa, ala longiore coſtam claudente *Moriſ. hiſt.* P. 3. Filix ſeu Polypodium *Jamaicenſe*, Hydrophylli Morini ferè diviſuris, ſummo folio raris denticulis profundè crenato *Pluk. Almag. Tab.* 289. Hæc pro modulo ſuo ampla profert *folia*; palmaris enim & dodrantalis eſt, pediculis lævibus gracilibus donata. In horum ſuperiore parte naſcuntur 6, 7ve alæ, uncialis & biuncialis longitudinis, è regione naſcentes, acutæ, (longiore quadam ad extremitatem aſſurgente) in ambitu profundè dentatæ; atque inferiores, luxuriante planta in alas ſecundarias ſe dividunt.
E *Jamaica* ad D. *Sherard* delata eſt.

Filix *Jamaicenſis* non ramoſa, pediculo fuſco ſpinoſo, Sorbi Aucupariæ pinnulis *Moriſ. hiſt.* P. 3. Ad eundum modem cum præcedente [Fil. non ramoſa maj. ſurculis raris brevioribus, pinnulis crebris latis brevibus non aculeatis *Slon.*] conſimilíque altitudine pediculos emittit læves, caſtanei coloris, in inferiori parte, & ad alarum originem uſque ſpinulis

Rubi sylvestris in modum, sparsim armati, inter alas vero iis destituti, quæ quidem alæ præcedentis similes sunt, Sorbique Aucupariæ non incongruæ; pinnulisque distinctis, profundiùs dentatis alatæ.

Filix *Lusitanica* palustris, Lonchitidis folio *Tournef. Elem.* Pedali altitudine excrescit pediculus pallidus, gracilis. Huic post dimidium adnascuntur 3, 4ve alarum conjugationes (unâ longiore extremitatem claudente) 3, 4ve uncias longarum, angustarum & acutarum, pinnulis ad nervum usque divisis, in mucronem desinentibus, ad oras mitioribus denticulis crenatis, sed tanta ad basin Lonchitidis in modum latitudine, ut sibi invicem contiguæ & ex utroque latere virides conspiciantur, donatarum. Binæ alæ inferiores in secundarias, ex inferiore parte nascentes, nonnunquam ramificantur. D. *Bobart.*

Filix ad ramosam accedens palustris, muscosa lanugine aspersa, pinnulis acutioribus *Moris. hist.* P. 3. Filix mas aculeata nostras, alis expansis, muscosa lanugine aspersa *Pluk. Almag.* 151. *Tab.* 180. 1. *Filici mari* ramosa pinnulis dentatis *Ger. emac.* similis est, sed humilior, pallidiore virore prædita. Pediculos edit graciles, pedales, muscosa lanugine fusca ut plurimum tectos. Alæ è regione sitæ sunt. Pinnulæ latiusculæ in tenuiores lacinias sectæ, in acutiores mucrones abeunt, maculásque ex fuscis aureas ubertim provenientes ostendunt. Infimæ etiam alæ ad eundem modum ad pinnulæ nervum usque divisæ, ramificandi speciem præ se ferunt.

In locis paludosis solo putrido multis *Angliæ* nostræ in locis invenitur. D. *Bobart.*

Filix *Africana* humilis, spinosa, pinnulis latioribus minùs patula *Pluk. Phyt. Tab.* 180. Pediculi muscosa lanugine aspersi oriuntur pedales, pallidi; quibus alternatim alligantur alæ, in mucronem acutiorem desinentes. Hæ ex pinnulis satis latis, lævibus, viridibus, in ambitu dentatis, sine ordine adnexis compositæ sunt, tantâ acutie ut spinulam quælibet denticulatio mentiatur. Unaquæque autem pinnula binis macularum ordinibus in dorso notatur. Et (quod huic peculiare videtur) pinnula quæque in superiori parte multo latior & eminentior, auriculam quodammodo refert, cùm inferior angustior ac veluti deficiens appareat.

Filix saxatilis pervenusta, foliis punctatis, sive Adiantum *Maderense* foliis Filicis, caule tenui candicante *Pluk. Almag.* 150. *Tab.* 294. Hujus pediculus rectus, tenuis, pallidus & pæne albescens, spithamiææ circiter longitudinis assurgit. Alæ inferiores sescunciales, sensim postea in breviores contrahuntur, & in pyramidalem figuram efformatæ, ex opposito ferè nascentes, pinnulis integris, parvis, oblongiusculis, modicè crenatis, per intervalla dispositis, in dorso maculis notatis constant. D. *Bobart.*

Filix minor non ramosa, alis acutioribus, tarsísque latioribus, in tenuiores lacinias dentatis, *Moris. hist.* P. 3. Hujus alæ alternatim sitæ, & in rachi seu nervo medio rariùs dispositæ, biunciales & triunciales in acutiorem mucronem terminantur. Pinnulæ ut plurimum è regione, interdum verò inordinatim positæ, breves, latiusculæ, oblongæ, integræ, in acutiores lacinias dentatæ, maculas habent paucas, pulverulentas, oblongas in dorso sparsim signatas. D. *Bobart.*

Inter plantas *Jamaicenses* D. *Sherardi* reperitur.

Filix elegans, Adianto nigro accedens, segmentis rotundioribus *Nobis.* Hæc planta Adianto nigro primo intuitu quodammodo respondet. E radice duriuscula, capillamentis nigricantibus complicata emergunt pediculi dodrantales, læves, è viridi in castaneum colorem ad radicem vergentes, ad dimidium usque nudi. Horum autem alternatus ortus alas emittit, unciam longas, quarum 18 circiter conjugationes folium continet, ac unaquæque ala in 7, 8ve pinnularum rotundiuscularum in ambitu dentatarum paria se dividit, eæque in dorso maculis farinaceis, adeò latis ut totam ferè cooperiant notantur. D. *Bobart.* In insulæ Jersei rupibus collegit D. *Sherard.*

Osmunda non ramosa, tarsis floriferis imo folii scapo infra foliosos adnascentibus.
Osmunda *Mariana*, Dryopteridis folio, in medio caulis florifera *Mus. Pet.* 556.

In planta quam descripsi folium totale dodrantem ferè longum erat sed angustum, è cujus imo pediculo seu ima costæ mediæ parte tres alarum seu tarsorum floreorum conjugationes, intervallis sescuncialibus distantes exibant. Tarsi unciam ferè longi duplici racemulorum è binis globulorum seminalium ordinibus constantium serie velut pennati erant. Superiorem scapi partem occupabant surculi seu tarsi foliosi ex adverso bini, profundè insecti, ut pinnati viderentur, quamvis incisuræ ad mediam usque surculi costam non pertingebant.

In *Marilandia Americæ* Septentrionalis provincia collegit D. *Krieg.*

Osmunda non ramosa caule florifero à foliosis sejuncto, plurimis seminum racemis crassis rubentibus lanuginosis conjugatim exeuntibus onusto. An Filix botryitis Virginiana major per totam caulis longitudinem florescens *Morif. hist?* Osm. *Mariana* Dryopteris folio *Muf. Pet.* 442.

Pediculi seu scapi foliosi in plantis, saltem quos nobis videre contigit, dodrantales erant; tenues, plurimos ramulos, binos ex adverso per intervalla sitos, emittentes, luteo-virides duas tresve uncias longos, profundè velut in pinnas divisos, incisuris tamen ad mediam surculi costam non pertingentibus. Erant autem segmenta illa pinnularum æmula, obtusa, per margines æqualia. Caules floriferi semipedales erant aut longiores, crassi, tomento rasili obducti, plurimis florum seminúmve racemulis crassis lanuginosis rubentibus duplici serie ab imo ad summum usque onusti.

In *Marilandia Americæ* provincia collegit D. *Vernon.*

P. 147. Ad finem Cap. 5ti adde,

Adiantum exoticum Rutæ murariæ æmulum, pinnulis oblongis angustis, in summitate tripartitis *Pluk.Phytogr.* Tab. 73. F. 5. *vide* inter Adianta ramosa.

Adiantum *Africanum* Rutæ murariæ æmulum, segmentis longioribus acutis *Ejusdem ibid.* F. 6. Hujus specimen pulchrum nobis communicavit D. *Sherardus, vide* Filix *Africana* arborescens Apii foliis, inter Filices ramosas.

Ruta muraria maxima, foliis oblongis crenatis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

E *radice* solida robusta, squamis multis fuscis amplis obtecta, fibris pluribus capillata, *caules* aliquot exeunt obscurè virides, pedem alti, in surculos multos divisi, nunc binos oppositos, nunc alternatim sitos ad ½ unciæ distantiam; quibus appositæ 3, 4ve pinnularum conjugationes aliquot obsites, cum impari in extremo costam terminante; Rutæ murariæ multò minores ad margines crenatæ seu dentatæ.

Ripis petrosis fluviorum **Orange-River** & *Rio d' oro* innascebatur in insula *Jamaica.*

Ruta muraria major, foliis variis, sc. oblongis integris & subrotundis serratis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

E *radice* parva solida, squamosis ferrugineis pilis obtecta, multis longis filamentis capillaribus comosa, quibus alimentum attrahit, multa exoriuntur folia, 6 aut 9 uncias longa, pallidè viridia, prope summitatem in varios surculos divisa, binos ex adverso exeuntes, pinnularum seu foliolorum conjugationibus aliquot obsitos, cum impari in extremo. Rotundæ autem eæ sunt seu ovatæ, quàm Rutæ murariæ multo majores, circa margines regulariter dentatæ, colore pallidè viridi. E foliorum horumce medio alia exeunt, pediculis altioribus, pinnis eodem modo dispositis, longioribus duntaxat & angustioribus quàm illorum, absque incisuris, margine seu limbo ferrugineo folium aversum ambiente, in quo semen.

E fissuris rupium ad ripas fluviorum **Orange-River** & *Rio d' oro* in media insula *Jamaica* exit.

Rutæ murariæ accedens Filicula non ramosa minima, pinnulis subrotundis, profundè scissis *Slon. Cat. Jamaic.*

E rupium commissuris ad ripas *Rio d' oro* inter 16 **Miles Walk**, & **St. Maries** exibat D. *Sloane.*

D. *Sloane.*

E *radice*, parva, solida, nigra, musco nigro capillaceo summa sui parte obtecta multis obscurè fuscis filamentis, quibus alimentum attrahit, demissis, terræ in fixa 9 aut 10 folia exsurgunt, obscurè viridia, & ad unciæ unius à terra distantiam divisa, in surculos alternatim hinc indè sitos, mediis amplioribus, ¼ circiter digiti longos, è pinnulis alternatim itidem sitis conflatis. Sunt autem *pinnulæ* parvæ, subrotundæ, ad margines altius incisæ, colore supernè pallidè viridi, subtus multis ferrugineis maculis seu tuberculis verrucosæ, in quibus semen continetur.

Filix saxatilis, Rutæ murariæ foliis, *Americana*, seu Adiantum album, Filicis folio ex Insula *Jamaic. Pluk. Almag. Bot.* T. 282. F. 1. Fortè Kalpanna Maravara *H. M.* P. 12. T. 16.

Adianthum album pumilum pinnatum tantùm, pinnulis angustis acutis, una vel altera lacinià, crenâve incisis.

Radix denso cespite ex innumeris fibris varie implexis constat, *folia* emittens plurima palmum longa, tenuia, viridia, pinnulis tribus quatuorve ex utrovis costæ latere, nunc binis oppositis, nunc singulis alternatim sitis, unâ vel alterâ laciniâ denticulóve divisis composita.

Rutæ

Ruta muraria *Emuyaca* major ac ramoſior D. *Petiver.*

Ramoſior eſt & elatior quàm Ruta Muraria, alis longioribus, pinnis in ſegmenta tenuia anguſta plurifariam diviſis.

Adiantum minus, foliis in ſummitate retuſis *Plumier.*

Plumier.

Radix Polypodii æmula eſt, verùm multò tenuior, capillata, nigra, intorta, pulvere ruffo obtecta, huc illuc progrediens; plures obiter protrudens *pediculos*, tenues, pallidè admodum virides, dimidium circiter pedem altos, in multos ramulos & ſurculos diviſos & ſubdiviſos, *foliis* ſtipatos alterius, ad trianguli iſoſcelis inverſi figuram appropinquantibus, cujus baſis nonnihil incurva eſt, & in ſe replicata: plica hæc caneſcit, foliúmque reddit hac in parte ſpiſſius quàm alibi. Nonnulla ex foliis hiſce inciſa ſunt, verùm pleraque integra colore pallidè viridi, habéntque 4 circiter lineas longitudinis, unam latitudinis.

In inſula *Dominici* invenit Autor, ſed paucis in locis, v. g. ſecundùm rivum, &c.

Adianthum nigrum non ramoſum majus, ſurculis raris, pinnulis denſis, craſſis, minimis, criſtatis, & Trapezii in modum figuratis *Slon. Cat. Jamaic.* Filicis exoticæ prima ſpecies ſeu Fil. non ramoſa *Braſiliana*, pinnulis criſtatis *Breyn. cent.* 1. Adiantum ramoſum foliis trapeziis dentatis *Plumier.* Tab. 46. Capillaris *Jamaicenſis* elatior pinnis triangularibus *Muſ. Pet.* 756.

Radix fibroſa, nigra, intorta, 4 aut 5 *cauliculos* emittit, duos circiter pedes longos, interdum etiam tres ramulis alternis utrinque extenſis, digitali ferè intervallo, à medio ad extremum, (quod pariter ac rami folioſum eſt) longiſſimis pedem æquantibus, infimis bifurcis, foliis ſeu pinnulis inſtructis ſibi mutuo proximis, figurâ ad trapezium appropinquantibus, h. e. 4 lateribus inæqualibus aut irregularibus terminatis, è quibus quæ angulum exteriorem formant crenulata ſunt, oris intus reflexis, Adianti vulgaris in modum: Folia autem ad 4 linearum longitudinem extenduntur, ſupernè è viridi fuſca, inferiùs aliquantulum ſulcata. In ſylvis montanis prope Mr. Elletſon's Plantation in *Liguanee*, Archers Ridge, &c. invenit D. *Sloane.*

P. 53. Ad finem Cap. 8. adde,

Adiantum fruticoſum *Bermudenſe*, ſummis ramulis erectis, & in metæ formam faſtigiatis *Pluk. Phytogr.* Tab. 124. F. 1.

Filicula ſaxatilis omnium minima elegantiſſima *H. R. P.* Filicem quandam minorem, longifoliam, tarſis raris, pinnulis longis, tenuiſſimis & oblongis laciniis fimbratis: in montibus *Mourn*, in Comitatu *Down Hiberniæ* invenit & ad nos miſit D. *Sherard*, hujus iconi apud D. *Plukenet Phyt.* Tab. 89. F. 3. non diſſimilem, niſi quòd pinnulæ inter ſe longiùs diſtarent. *Vide* ſupra Filicem minorem longifol. &c.

Adiantum nigrum maximum non ramoſum, pinnis crebris, majoribus, craſſis, & Trapezii in modum figuratis *Slon. Cat. Jam.* Conambai-miri, ſive Adianti ſpecies prior vel Avenca Luſitanis *Piſon.* p. 234. In ripis umbroſis torrentis ultra Troopers Quarters, prope urbem S. *Jago de la Vega*, & in ſylvis mediterraneis inſulæ *Jamaicæ* frequenter.

D. *Sloane.*

E *radice* nigra muſco capillaceo ferrugineo obtecta, fibras multas nigras in terram demittente *caulis* emergit bipedalis, firmus, niger, triangularis, muſco ferrugineo capillaceo obductus, ad pedalem circiter à terra altitudinem ſurculos emittens, ad ſemuncialia intervalla, alterno ordine, pinnulis ſeu foliolis creberrimis alternatim poſitis veſtitos, quarum quælibet unciam unam longa, non ultra dimidiam lata, figuræ irregularis Rhomboidis ſeu Trapezii, craſſiores & obſcuriores quàm Adianti foliis Coriandri. Semina in linea ſeu limbo ferrugineo ad margines pinnarum cubant.

Adiantum nigrum majus non ramoſum, pinnulis & ſurculis rarioribus, craſſis, & Trapezii in modum figuratis *Slon. Cat. Jamaic.* i. e. Adiant. nigrum, ramoſum, pulverulentum & falcatum *Plumier.* vide deſcriptionem inter Filices ramoſas.

Adiantum nigrum minus, non ramoſum, pinnulis majoribus, craſſis, Trapezii in modum figuratis *Slon. Cat. Jam.* Adiantum Barbadenſe auriculatum, &c. *Pluk.* Phyt. T. 125. F. 2. Ad ſemitas in monte Archers Ridge, dicto, & aliis Inſulæ *Jamaicæ* ſylvis mediterraneis.

D. *Sloane.*

Radix huic tenuis, repens, fibris nigris obiter emiſſis alimentum hauriens, unde erumpunt *folia* multa, 6 uncias longa, ſurculis & pinnulis Adianti primi ſeu maximi exactè ſimilibus donata: margines duntaxat *pinnularum* leviter dentatæ erant, ipſaque non uſque adeò craſſæ aut obſcurè coloratæ.

Adiantum

Adiantum nigrum non ramosum majus pinnulis majoribus, tenuibus, Trapezii in modum figuratis *Slon. Cat. Jamaic.* Cum priore.

Ad sesquipedalem circiter altitudinem assurgebat, caule nigro splendente absque ullo ferrugineo capillitio adnascente; pinnulæ crebræ nascebantur in surculis præcedentis exactè similibus, non usque adeò dentatæ, valde tenues & colore luteo-viridi.

Adianthum Jamaicense, pinnulis auriculatis ramosum, 5 ramulis ex eodem cauliculi puncto expansis ornatum *Pluk. Almag.* p. 11. T. 253. F. 3. Adiantum ramosum radiatum *Plumier.* nigrum majus non ramosum, surculis è pediculi communis summitate tanquam centro prodeuntibus, & stellæ in modum radiatis. *Slon. Cat.*

Fibris tenuibus, longis, ramosis, nigris, in terra hac illac sparsis, ab uno capite, fibris pediculorum præteritorum comoso, exeuntibus, *radicatur.* *Pediculi* novi nigri sunt, tenues, lucidi, semipedali circiter longitudine, quorum unusquisque *folium* sustinet unicum, rotundum, stellæ prout vulgò pingitur simile, diametro 4 linearum, in 5 aut 6 segmenta rotunda & nonnihil denticulata incisum. Ex hujus folii centro exeunt sex septémve ramuli, nigri, tenues, stellæ quandam speciem exhibentes, radiis inæqualibus, quorum longissimi 5 aut 6 pollices obtinent, brevissimi 2½. Ramuli hi ab utralibet parte foliis ornantur, alternatim sitis, *Polytrichi* tantùm non foliorum in modum, verùm adeò vicinis sibi mutuò, ut eorum bases aliæ aliis incumbant. Figurâ ad cor dimidiatum accedunt, 5 circiter lineas longa, 3 lata colore viridi, amœno & lucente. Oræ crispæ sunt & crenatæ, verùm crenis fuscis & versùs dorsum reflexis.

Duobus tantùm in locis insulæ *Martinique* invenit Auctor.
In sylvis non procul à **Captain Drax's Plantation**, & prope urbem olim *Sevilla* dictam in insulæ Jamaicæ parte Septentrionali.

Adiantum folio vario *El. Bot. Tournef. Magnol. Hort. Monsp.*

Radix capillacea, brevis, nigricans, *folia* primùm edit inferioribus Coriandri foliis proxima, vix unciam longa, lætè virentia, incisuris rotundis nunc altè, nunc leviter dissecta, pediculis hærentia tenuibus, & obscurè virentibus; quæ deinde oriuntur palmum æquant, & Fumariæ vel Rutæ murariæ formam æmulantur; in aversa autem parte capsulas glomeratim gerunt sphæricas, quæ tendinis annularis & elastici ope in duas partes rumpuntur, ut microscopio deprehenditur, *seminaque* effundunt, visum pænè fugientia. Tota planta vix palmum assequitur.

Invenit D. *Tournefort* in *Gallo provincia* circa oppidum *Bormes* non longe *Tolono*: tum in rupibus, aspergine medentibus Carthusiæ *Laverno*: in *Lusitania* frequens esse dicit inter cœnobium *Bathalha* & *Leiriam*, circa *Conimbriam*, *Porto*, *Bragam*, & *Guardam*, unde non dubitat quin sit Adiantum album pumilum vernum *Grisleii* in *Virid. Lusit.* an verò annuum nescit.

Hæc est Adiantum foliis inferioribus Coriandri, cæteris Rutæ murariæ vel Fumariæ *Schol. Bot.* ut à D. *Sherard* admonitus sum. Folia inferiora in icone D. *Magnol* desunt. In *Italia* sæpius inveni, speciatim in Sibyllæ antro prope lacum *Avernum*. Cùm adolevit & floret, folia infima marcescunt. D. *Sherard.*

Adiantum nigrum à Cap. Bæ spei, segmentis acutioribus D. *Petiver.*

Alæ huic oblongæ sunt & angustæ, in longas tenues & acuminatas lacinias seu pinnulas divisæ. E Filicum minorum genere est.

Adiantum nigrum, pinnis seu foliolis triangularibus, aversa parte ad apicem maculâ rotundâ atro-rubente pictis.

In planta sicca quam à D. *Sherard* accepimus *radix* obliquè acta plurimas fibras altè in terram descendentes emittebat. *Cauliculi* seu potiùs pediculi foliorum tenues, atronitentes, semipedales aut altiores, alas hinc inde extendebant, non binas sibi mutuo oppositas, sed alternatim sitas, hoc est spatio inter binas adversi lateris alas medio. Pinnæ seu foliola eodem situ alis adhærebant, pedicellis tenuibus, figuræ triangularis, supremo latere circulari, crenato, reliquis duobus à pediculo extensis rectis & æqualibus. Verùm, quod præcipuè notabile est, & singulare in hac specie, quódque eam primo statim aspectu ab aliis omnibus distinguit, macula est atro-purpurea, rotunda, prope mediam supremi lateris partem in aversa folii superficie, ubi non rarò pinna altiùs insecta & pæne bifida est.
Locus natalis *Promontorium Bæ.* Spei.

Adiantum Scolopendrioides, foliis alatis angustis, pinnulis parvis, obtusis non crenatis, Polypodii æmulis.

Ad *Adiantum* refero hanc plantam quia pediculi foliorum atro-rubente colore nitent; *Scolopendrioides* voco, quia efflorescentiæ seminales totam aversam foliorum superficiem occupant.

pant. Folia cum pediculis (qui longissimi sunt) dodrantalia aut altiora: alæ ferè oppositæ sunt, breves, è 6, 7e pinnularum oppositarum exiguarum obtusarum, basi tota costæ mediæ, Polypodii in modum, adnascentium conjugationibus composita. Costa folii media muscosa lanugine obducta est.

Adiantum *Chinense* pinnulis subrotundis, circa margines seminiferis. Capillaris *Chinensis* pinnulis rotundioribus *Mus. Pet.* 757.

Pediculus prælongus, tenuis, atronitens, in ramulos aliquot dividitur, qui alios interdum emittunt. Pinnulæ situ alterno, pediculis tenuibus ramulis adhærent subrotundæ, & interdum quadrangulæ. Semina [quantum discernere licuit) in punctis ferrugineis margines foliorum ambiunt.

Adiantum Cap. Bæ. Spei foliis trilobatis *Mus. Pet.* 134.

Caule est firmo, crasso, atrorubente, ramulos binos oppositos ad intervalla emittente. *Folia* ima ramuli parte plerumque terna, superiùs singula, pediculis firmioribus innituntur, longiuscula, obtusa, marginibus limbo ferrugineo seminibus fæto cinctis.

Tres præcedentes plantæ à D. *Petiver* nobis communicatæ sunt.

Adiantum album ramosum minus, Rutæ murariæ pinnulis D. *Sloane*.

Ad 7, 8ve unciarum altitudinem assurgit, *cauliculo* anguloso, versùs summitatem in virgulas rariores brachiato, pinnulis seu foliolis paucis, Rutæ murariæ æmulis, rotundiusculis, oblongis, altiùs, incisis in segmenta subrotunda, obtusa, Rutæ murariæ vulgaris non dissimilia, duntaxat minora, ferrugineis punctis aversa parte notata, hic illic obsito. *Radix* fibrillis plurimis oblongis, è terra alimentum haurientibus, comâ ferrugineâ obtectis componitur.

In insula *Joannis Fernandez* in mari Meridionali oritur, ubi à D. *Georgio Handisyd* eruta, & ad nos allata est.

Adiant. album *Canariense* ramosius *Pluk. Almagest. Botan.*

VI. *Filices foliis semel subdivisis seu alatis scandentes.*

Tsjeru-Valli-Panna altera *H. M.* P. 12. T. 34. Filix scandens *Indica*, ramulis ex adverso binis foliis alternatim sitis, oblongis, angustis, cuspidatis.

Arbores & hæc scandit, solo gaudens arenoso. *Caules* tenues, lignosi, rotundi, virides. *Folia* in ramulis tenuibus, rotundis, lignosis, qui ex adverso caulium geminati erumpunt, plura congregatim, ac in duabus seriebus proveniunt, oblongo-angusta, cuspidata, tenuia, plana, in oris apicibus oblongis, crassiusculis eminentia, viroris in recta parte saturi, in aversa dilutioris, saporis & odoris expertia. Costa media in utraque parte extuberat.

Filix non ramosa scandens, pinnulis latis longis crebris obtusis & dentatis *Slon. Cat. Jamaic.* Para-Panna-Maravara H. M. P. 12. T. 15. Filix *Indica* ramosam simulans, pinnulis longis circum oras crenatis intercreniis obtusis seminibus in lineolis.

H. M.

Radix fusco-russa, rotunda, geniculata, pilosis vestita fibrillis, pollicem crassa, interiori parte rubra, carne densa, fuscis nervulis pertexta, humore viscido repleta, subamara, astringens, odoris gravis & muscosi. *Caules* [potiùs foliorum pediculi] plures è geniculis proveniunt, *Kari-Welli-Pannæ* formâ, sed non tam altè exsurgentes. *Folia* etiam illius simila, excepto quòd non tam profundè sint incisa, & quòd ramosa, ut & nomen *Paraa* indicat, quod ramum significat; non adeò rotunda: sed ut in hoc differunt, quòd illius folia quasi pomula rotunda gerant, hujus rugosis tantum, fuscis, obliquis lineis (in quibus flores, si quos habeant, & semina continentur) obducta sunt, sine sensibili odore vel sapore aliquo modo tamen gravi & injucundo. Biennio vel ad summum triennio radices intereunt & facillimè exsiccantur.

Vires. Adversùs morbos adhibetur endemios, febres intermittentes curat, tussim sedat, alvum laxat. Succus cum sanguine galliæ permixtus ardorem ex pulvere pyrio & ferventi oleo contractum refrigerat.

Arbores grandiores laterum montium Mediterraneorum *Diablo* & Archers Ridge dictorum in insula Jamaica circumvolvebat D. *Sloane*.

SECTIO

SECTIO QUARTA:

Plantas Capillares foliis bis subdivisis seu ramosis EXHIBENS.

Lonchitis ramosa *Africana* foliis seu pinnulis acutis non crenatis.

Hermannus Phyllitidem vocat hanc plantam, verùm ob folia ex uno latere ad basin auriculata ad Lonchitidem potiùs referenda videtur. Scapus folii medius & alarum costæ, quantum in sicca discernere licuit, ex atro rubent. In planta quam siccam communicavit D. *Sherardus* Folium decompositum tantùm erat seu alatum, non ramosum: Alæ inferiores oppositæ superiores alternatim sitæ, uti sunt & pinnæ alarum costis adnexæ. Pinnæ à basi latiuscula in acutum mucronem sensim angustantur, ad margines æquales, unciam aut sescunciam longæ, ut semunciam aut amplius ad basin latæ, rarius sitæ. Plantæ adultiores, conjicio, ramosæ sunt.

Filix arborescens pinnulis dentatis *Plum.* 1. Alberi del Felce Ovied. lib. 9. cap. 14.

Plumier.

Caulem emittit rectum, in summitate tantùm ramosum ramulis in orbem dispositis *Palmæ* arboris modo, octo aut etiam decem pedes altum, diametro semipedali, crassitudine ab imo ad summum usque æquali, squamis membranaceis canescentibus vestitum, colore sub squamis fusco, multis foraminulis, satis profundis, areolatim sitis, punctatum; ramulorum veterum vestigiis minùs depressis intermixtis. Transversim sectus medullæ loco carnem ostendit candidissimam, gustu subdulci, succo albo glutinoso prægnantem; reticulo quodam nervorum nigrorum undantium, ligneæ duritiei cinctam.

Summum caudicem coronant duodecim circiter ramastri, quaquaversum in orbem diffusi, ad initium duos tresve pollices crassi, exinde ad extremum usque paulatim minores, decem plus minùs pedes longi, glabri, supernè plani, subtus rotundi, è viridi rubentes; ramulos circiter triginta hinc indè emittentes, non ex adverso oppositos, sed alternatim sitos, satis crebros, magnitudine pennæ anserinæ, duorum circiter pedum longissimos. Ramuli isti surculos utrinque plurimos situ alterno emittunt, sibi invicem proximos, glabros, hilari virore nitentes, septem ferè aut octo pollices longos, foliola seu pinnulas utrinque sustinentes, *Filicis maris Matthioli* satis similes, 7 aut 8 lineas [mensuræ *Parisiensis*] longas, duas ad exortum plerunque latas, in apicem obtusum desinentes, circum oras serratas, colore hilarè viridi, aversa parte duplici serie tuberculorum, in pulverem tandem coloris Castanei saturatioris satiscentium donatas. Quantum oculorum acie penetrare & discernere licuit, tubercula hæc, antequam in pulvisculum abirent, præcedere visi sunt *flosculi* minimi, canescentes, monopetali, calicis exigui hemisphærici in modum excavati, filamentis bene multis, minimis, canescentibus repleti.

In insulis S. *Dominici* & *Martinique* invenitur, locis humidis.

Antequam juniores ramuli hujus arbusculæ explicantur & in longum se extendunt, volutam capitelli columnæ *Ionicæ* satis aptè referunt, aut baculum Episcopale; suntque omnes ad oras squamis parvis, acuminatis, rubris & argenteis obvelatæ.

Filix arborescens latifolia aculeata *Plum.*

Plum.

Radices comosæ sunt, nigræ in fibras sparsæ, quæ interdum simplicem truncum edunt, aliàs multos *caules*, qui speciem nigri sentis exhibent, valde spinosi, & corpus humanum fere crassi. Caules hi ad exortum suum trium propemodum pollicum crassitudine sunt, nigri, valde spinosi, ad hominis usque altitudinem sensim gracilescentes, deinde in tres ramos divisi, quorum medius ulteriorem divisionem non admittit, laterales paulò superiùs in alios duos subdividuntur, qui unà cum medio speciem quandam fuscinæ quinque dentium efficiunt: Hi per totam longitudinem ramulos emittunt, alternatim oppositos, foliis onustos eodem modo sitis, quorum segmenta seu laciniæ folia *Lonchitidis asperæ C. B.* valde referunt; sunt autem membranosa, glabra, è viridi fusca, 10 circiter pollices longa, 3 lata, nervo mediam longitudinem percurrentes & ramos ad unumquodque segmentum emittente. An pulverem aversæ parti adnascentem habeant non observavit Auctor.

In insula *Martinique* satis copiosè in saltubus invenitur.

Filix latifolia ramosa, cauliculis nigris & spinosis *Plumier.*

Plum.

Radices hujus confertæ admodum sunt, tenues, nigricantes, unde simplices aliquot *cauliculi* oriuntur, 4 circiter pedes alti, pollicem crassi, teretes, verùm anteriore parte aliquantulum canaliculati, nigri, splendentes, aculeis rigidis, quàm præcedentis paulò longioribus, acutissimis, nigris armati, hinc indè ramos emittentes, alternatim oppositos, qui & ipsi alios pariter emittunt surculos minores, breviores, folia gestantes ejusdem cum præcedentis foliis figuræ, verùm majora, & ad extremas tantùm lacinias denticulata, paulò etiam firmiora & saturatiùs viridia; subtus nervum seu costam minorem obtinent, è quo minores ramuli exeunt, in tres alios divisi; inter quos duo tuberculorum pulverulentorum ferrugineorum ordines erumpunt.

In saltibus [Forests] insulæ *Dominici* oritur.

Filix latifolia laciniata, & ad lacinias molliter aculeata *Plumier.*

Ejusdem est cum præcedente formæ & magnitudinis, verùm nequaquam spinosa. *Folia* ei tenuiora sunt, teneriora, & amœniore viriditate. Laciniarum dentes circumcirca sed leviter admodum, crenati sunt. Quin etiam in imo seu angulo cujusque incisuræ appendicula habetur, valde tenera, ejusdem cum folio consistentiæ.

In saltibus [Forests] humidis insulæ *Dominici* exit.

Filix arborea ramosa, spinosa, caudice non diviso, pinnulis latis, densis, brevibus tenuibus, minutim dentatis *Slon. Cat. Jamaic.* Fil. Jamaicensis prælongis & angustis alis, Filipendulæ accedentibus, pediculo senticoso rubente *Pluk. Almag.* p. 156.

D. *Sloane.*

Simplici & indiviso *caule*, Palmæ arboris in modum, ad 20 pedum altitudinem assurgit. Est autem caulis caudéxve cruris humani crassitudine, foliorum delapsorum vestigiis seu pediculis imis obtectus obscurè fuscis, digitum crassis, 2, 3ve uncias longis, brevibus & acutis spinulis densè obsitis. Summo caudici truncove insident quasi in circulum disposita, 5 aut 6 *folia* pediculo 6 circiter pedes longo, brevibus & acutis spinulis creberrimis aversa parte obsito, & ad pedalem à trunco distantiam in ramos diviso, binos sibi mutuo oppositos, 6 circiter digitorum intervallis distantes, pedem plus minus longos, circa medium folium [totale] ubi longissimi. Surculi è ramis hinc indè alternatim egrediuntur, sescunciam longi, ½ circiter unciæ lati media latissima parte, è pinnulis compositi ¼ unciæ longis, dimidia latitudine, obtusis, leviter circa margines dentatis, supernè obscurè viridibus, subtus pallidioribus, tenuibus, sibi mutuo proximè ad sitis, ut nullum inter eas spatium intersit.

In monte *Diablo* dicto, & in torrentis ripis, locis montanis, inter *Guanoboa* & S. Faiths copiosissimè crescit.

Filix arborea ramosa, caudice non diviso, pinnulis angustis raris obtusis integris *Slon. Cat. Jamaic.*

Admirandam hanc Filicis speciem versùs summitatem montis, qui *Nieves* Insulæ maxima pars est, collegit D. *Sloane*, in torrentis præcipitis ripis, ubi copiosè crescebat.

Trunco & crescendi modo, (quantum memini) cum præcedente conveniebat: tota autem facie & foliis Tamarindum juvenem referebat. Pediculi & mediæ foliorum costæ in hac arbore minimè spinosæ erant, sed læves crassi, colore viridi rubente; surculi & pinnulæ alternatim egrediebantur, pinnulæ autem circa margines æquales erant & minimè dentatæ, semunciam circiter longæ, ad surdum surculo junctæ, verùm ob angustiam aliquantulum à se invicem distantes, colore obscurè viridi, crassiusculi.

Filix ramosa maxima scandens, ramulis raris, pinnulis crebris latis, brevibus, obtusis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Caulis huic pollicis est crassitudine, truncis arborum se applicans eósque apprehendens, & corticibus tenaciter adhærescens Hederæ instar, fibrillis seu cirris emissis; hoc modo ad 15 aut 20 pedum supra terram altitudinem enitens, musco ferrugineo obtectus: ad 5 aut 6 pedum altitudinem nudus, deinde folia utrinque emittens, ex oppositis sc. lateribus, 5 pedes longa, pedali ab exortu distantia ramastros porrigentia, coloris cinerei, ferrugineo musco tectos alternatim sitos, duarum unciarum intervallo distantes, cauli proximos seu infimos longissimos. Rami in surculos, surculi in pinnas divisi: Pinnulæ autem amplæ erant, integræ, latæ, obtusæ, crebræ, nullo inter proximas interstitio vacuo relicto, ad mediam usque costam incisæ, in ramulis sc. inferioribus, in superioribus enim ad apicem propemodum junctæ erant, colore viridi splendente.

In sylvis mediterraneis viâ quà *Guanaboa* itur versùs **Colonel Bourden's Plantation**, in lateribus montium *Diablo* & **Archers Ridge** arbores scandentem hanc Filicem observavi passim nascentem. D. *Sloane.*

Filix

Filix ramosa *Indica* maxima *Herman.* Filicis fœminæ aut Lonchitidis asperæ vulgaris foliis, ramis dichotomis, pinnis angustis, apicibus in plerisque velut abscissis.

Planta, quam à D. *Sherardo* habuimus, scapi & ramorum divisione dichotomian observabat, itá ut rami quater divaricarentur, antequam ad folia ventum esset. *Folia* quæ voco pedem dimidium interdum longa erant, pinnis seu laciniis ad mediam costam non pertingentibus, ut in Polypodio, angustis (longissimis vix uncialibus) extremo plerumque velut abscisso. Laciniæ contiguæ non erant, sed spatium vacuum intercedebat. Color ramorum & costæ cujusque mediæ albicans, foliorum viridis. Planta est in hoc genere maxima, & ob divisionem dichotomam caulis & ramorum in latitudinem valdè diffusa.

Filix ramosa major, caule spinoso, foliis seu pinnulis rotundis profundè laciniatis, seu Cerefolii foliis *Slon. Cat. Jam.*

In campis propè *Rio d' oro*, non procul à **Mr. Philpot's Plantation** provenientem collegit D. *Sloane.*

D. *Sloane.*

Radicem habet oblongam Polypodii instar, versùs summitatem ferrugineo capillitio seu musco obtectam, ex ima parte filamenta aliquot emittentem coloris fusci obscuri. Pediculi indè exoriuntur aliquammulti, ex uno latere angulosi, ex alio rotundi cygnei calami crassitie, colore cinereo seu canescente, brevibus, acutis pinnulis densè obsiti, ut & ramuli, qui ad 6 unciarum intervalla bini ex adverso egrediuntur. Caulis ad 3, 4ve pedum altitudinem assurgit. Surculi ramulis alternatim oppositi, quibus adnascuntur pinnulæ subrotundæ, ad margines profundè incisæ Chærephylli in modum, cui etiam colore similis est, nimirum luteo-viridi. Semen in parvis maculis ad segmentorum extrema in aversis foliis.

Filix ramosa major, pinnulis crebris, brevibus, latis, obtusis, subrotundis *Slon. Cat. Jamaic.* An Tancapaz Hernandez? In Insulæ *Jamaic* sylvis mediterraneis ubique.

D. *Sloane.*

Radix hujus subrotunda, grandis plurimas fibras nigras in terram demittens, capite musco seu pilis rubentibus tecto, ut & infima caulium parte, qui ad 2, triúmve pedum altitudinem assurgunt, colore dilutè viridi, ramosi, ramis plerunque binis oppositis ad intervalla 2 digitorum, inferioribus maximis, in surculos duos digitos longos divisis, quorum pinnulæ seu foliola ad infimas divisiones reliquis longiores, surculo ipsi oppositæ & dentatæ erant, verùm superiores latæ, breves, obtusæ, integræ, & plerunque ad usque extrema ferè unitæ: adeò ut in dubio essem an integrum hunc surculum pinnam dentatam dicerem, adeóque ad Genus non ramosarum hanc speciem reducerem. Multæ ferrugineæ maculæ aversis foliis adnascuntur.

Variat latitudine virgarum & pinnularum.

Filix ramosa minor hirsuta, ramulis raris brevibus, pinnulis subrotundis, folii apice radices agente *Slon. Cat. Jamaic.* Ab Hortulano D. *Arthuri Rawdon* Baronetti è *Jamaica* insula delatam communicavit D. *Sherard.*

D. *Sloane.*

Radix hujus tuberosa, fibrillis multis, 2, 3ve uncias longis, comosa, musco capillaceo ferrugineo obtecta, unde 3, 4ve erumpunt *caules* dodrantales aut pedales prætenues, colore è fusco rubente, & ejusdem coloris lanugine obsiti. Ramuli rariùs siti, bini ex adverso ad digitalem circiter distantiam, uncia breviores, quorum pinnulæ seu foliola pauca admodum & subrotunda, aliquantulum hirsuita seu lanuginosa, ferruginis rotundis maculis donata, in quibus semina latitant, quibus se propagat. Verùm præter hunc ex semine se propagandi modum alium obtinet, apice nimirum folii cùm terram attingit, radicem agente, & novam plantam producente, Rubi vulgaris ferè in modum.

Hæc est Filix non ramosa pediculo hirsuto, Coriandri foliis Americana Pluk. Almag. T. 284. F. 5.

Filix ramosa major, ramulis raris, ex adverso sitis, pinnulis Asplenii, sc. crebris, latis, brevibus, subrotundis, non dentatis *Slon. Cat. Jamaic.* In mediterraneis sylvis invenit D. *Sloane.*

Ad bipedalem circiter altitudinem ascendit hoc Filicis genus, *caule* fusco, ad 6 unciarum à terra distantiam in ramos diviso, binos sibi invicem oppositos, tam ad imum quàm ad summum, digitali inter conjugationes intervallo. Rami infimi seu radici proximi longissimi erant, 5 nimirum uncias extensi, quibus adpositi surculi unciales, è 4 plerunque pinnularum paribus compositi, aliquousque ad imum conjunctarum, brevium, latarum, integrarum, colore viridi obscuro, & ferme rotundarum, ut quilibet surculus folio brevi Asplenii nonnihil similis videntur.

Filix fœmina seu ramosa major, dichotoma, pinnulis angustissimis rarissimisque *Slon. Cat. Jamaic.*
In pratis mediterraneis Insulæ *Jamaicæ*. An Filix *Indica* maxima *Hermanni* superiùs descripta?

Ad 5 pedum altitudinem assurgit, caule robusto, anguloso, digiti humani crassitudine, ima parte nigro, superiore viridi-rubente, *ramulis* nunc oppositis nunc alternatim nascentibus; ramulis *Surculi* adnascuntur, pinnulis donati multò angustioribus quàm in quavis alia hujus generis planta, intervallo amplo vacuo inter eas intercedente: Rotundiusculæ autem sunt ut ab aliis quibuscunque hujus Generis facilè possint dignosci. Hæc Descriptio hujus Plantæ titulo non convenit.

Filix fœmina *Cap. Bæ. spei*, seminali pulvisculo mediæ pinnularum parti innascente. Filici nostrati fœminæ vulgari similis est. A D. *Petiver* hujus ramulum accepi.

Filix Emuyaca ramosa, pinnulis spinosis D. *Petiver*.

Pinnulæ ramulis alternatim adhærent, oblongæ, circa margines dentatæ, denticulis in spinulam brevem terminatis.

Filix montana ramosa minor, angustè denticulata D. *Lhwyd.* Alpina Myrrhidis facie *Cambro-Britannica Pluk. Phyt.* Tab. 89. F. 4.

Ad summitatem montis *Glyder* qua lacui *Lhyn Ogwan* imminet in *Cambria*.
Singulare quid in hac specie esse videtur, quòd in alis seu ramulis infimis surculi ad alæ costam interiores oppositis longiores sunt, notabili differentiâ. D. *Lhwyd.* Cauliculi recti, pedales sunt. Totum folium *Myrrhidis majoris* ramusculum quadantenus refert.

Filicula *Lusitanica* Polypodii radice *Tournef. Elem. Bot.* Adiantum nigrum, radice prælonga, arbores annosas scandente *Virid. Lusit.* Adiantum nigrum speciosum *Canariense Mus. Pet.* n. 26.

Radix digiti minimi fermè crassitiem æquat, transversa viâ rupibus & arborum truncis adhærens, fibrosa bracteolis paleaceis, seu squamulis obducta, intus albida, in varia capita & brachia diducta, è quibus *folia* oriuntur, dodrantem superantia, pediculo nigro & splendido innixa, in plures ramos utrinque diviso, nunc conjugatis nunc alternis pinnulis ornatos, ab Adianti nigri *Officinarum* pinnulis non multùm abludentibus, sed obtusioribus, crenisque rotundioribus incisis. Pinnularum aversa pars globulos plurimos sustinet, ex capsulis conflatos sphæricis.
Occurrit non longè *Ulyssippone* in celebri illo monte quem *Cintram* appellant.

Filix ramosa *Lusitanica*, pinnulis ad Ceterach accedentibus *Tournef. El. Bot. Magnol. Cat. Hort. Monsp.* An Filicula Palmensis pinnis parvis, subtus omnino villosis *Mus. Pet.* 212.

Palmaris hæc planta, in umbrosis parietibus nascens, eundo ab urbe *Porto* ad *Bragam Lusitaniæ* civitatem; radicibus est capillaceis & nigricantibus, ab uno capite pendentibus, à quo *folia* prodeunt tenui pediculo pullo insidentia, cujus rami pinnulas habent unciam longas ex minoribus aliis compositas, & adeo densè digestas, ut majores pinnulæ Asplenii folia referre videantur, supina parte obscurè virentia, prona tenuissimo pulvere fulvo aspersa, cujus granula, si microscopio observentur, capsulæ apparent Adianti folio vario capsulis similes.

Filix exotica, prælongis & angustis ramulis, denticulata *Pluk. Phytogr.* T. 181. 3.

Filix Acaciæ cornigeræ foliis, peregrina *Ejusdem* Tab. 182. F. 3.

Filix saxatilis ramosa major ex hort. *Patavino Ejusdem* ibid. Tab. 182. F. 2.

Filicula fontana latiore folio, ad imum solummodo ramosa *Ejusdem* Tab. 80. F. 6.

Filix ramosa procerior lacunis adnascens, platyphyllos ex insula *Bermudensi Pluk. Phytogr.* Tab. 244. F. 3.

Filix *Bermudensis* elegans ramosa, pinnis rarioribus, profundè dentatis, speluncis rupium innascens, cauliculis muscosa lanugine refertis *Pluk. Phytogr.* T. 244. Pediculis assurgit rectis, molli lanugine tenuiore densè conferta obsitis. Isti in ramulos oppositos extensos, ac secundarias alas alternatim sitas, pinnulasque obiter & profundè dentatas iis conjugatim adhærentes ordine divisi exstant.

Filix florida minor *Hispanica Bocc. Mus. pl. rar.* P. 61. Spithamiæa paulò plus altitudine supra terram attollitur.

Filix

Filix *Surinamensis* major ramosa, ramis ad Filicem marem vulgarem accedentibus.

Pediculus plantæ crassus & firmus erat. Ramus quem nacti sumus alarum 18 aut pluribus conjugationibus constabat, deinde in longum mucronem procurrebat: pinnæ alam componentes non profundè incisæ erant, ut dentes potiùs quam pinnæ viderentur, minimè, (quantum quidem discernere licuit) dentatæ crenatæve.

Filix *Africana* ramosa, pinnis Lonchitidis parvis D. *Herman.* *Moris. hist.* P. 3. Pediculus huic pallidus, in ramos divisus, quibus alæ adnascuntur, hac ratione inter se irregulares, quòd nonnunquam longæ sunt, & in pinnulas à nervo medio nascentes divisæ; aliis interea pinnulis tantùm simplicibus, nunc longioribus, nunc brevioribus donatis. Pinnulæ istæ Lonchitidis instar oblongæ, angustæ & falcatæ evadunt, in ambitu denticulationibus concinnis extremitates erga serratæ; sed appositionem versùs margo limbo pallido seminifero reflexus conspicitur. D. *Bobart.*

Filix *Africana* floridæ similis, in ambitu foliorum argutè denticulata *Pluk. Phyt.* T. 181. An Filix *Africana* vel *Monomotapensis* ramosa fœmina *Hort. Beaumont?* Pediculus ei assurgit rectus, rigidus, glaber, qui in ramos oppositos per intervalla se dividit. His alæ unciales angustæ, per margines dentatæ, fissiles, alterno situ positæ, obliquè actæ adhærescunt. D. *Bobart.*

Filix ramosa *Jamaicensis*, Cicutæ majoris foliis, sive Adianti nigri vulgaris pinnulis amplioribus *Moris. hist.* P. 3. Filix hæc inter speciosissimas numeranda pediculos habet erectos, pallidos, glabros, tripedalem altitudinem attingentes. Ex his per longa intervalla alterno situ exeunt ramuli, primò pedales, deinde aliarum Filicum in modum breviores, ut mucronem in summitate constituant: horum enim quisque alis plurimis longis & acutis, fortuito positu, amictus, pinnulis longis glabris, profundè dentatis, crebriùs dispositis, ornatur; ità ut Adianti nigri vulgaris folium unusquisque ramusculus quadantenus referat, aut totam potiùs Cicutam majorem ramulis suis in bipedalem latitudinem æquè ac altitudinem expansis æmuletur. D. *Sherard* communicavit. D. *Bobart.*

Filix *Jamaicensis* ramosa, Adianti nigri pinnulis angustioribus *Moris. hist.* P. 3. Minor est præcedente, aliàs similis. Ramuli è regione interdum nascuntur, totáque nec pedalem altitudinem, nec latitudinem superat. Alæ suæ extensæ, pinnulæque acutiores, crebriùs ordinéque dispositæ formosissimum præbent spectaculum D. *Bobart.*

Filix ramosa, pinnulis rostratis *Plumier.*

Radix hujus tota comosa est, & subnigra, quæ initio producit plurium caulium agmen, inter quos cùm jam exsiccantur septem aut octo alii exeunt, lineam circiter crassi, teretes, læves, rufescentes, 3 aut 4 pedes alti, ramosi, ramis hinc inde alternatim exeuntibus, duorum pollicum distantiâ, longissimis pedalibus ferè, *folia* sescuncialia gestantibus, eodem cum ramis situ, novem proximè lineas à se invicem distantia, 6 lineas lata, circumcirca incisa in lacinias seu pinnulas ad medium propè nervum. Pinnulæ hæ duas lineas latæ sunt, in apicem rostro avis similem aliquantulum incurvum seu hamatum desinentes, supernè læves, virore claro, subtus autem aliquanto obscuriore tinctæ, & nervulis transversis radiato.
Variis in locis insulæ *Dominici* reperitur.

Filix ramosa pinnulis longiusculis, partim auriculatis *Plumieri.* fœmina seu ramosa maj. pinnulis angustis, obtusis, non dentatis, impari surculum terminante longissima *Slon. Cat. Jam.*

Filice fœmina *Matth.* cui aliàs similis, multo ramosior est magísque extensa. E *radice* tota comosa & fusca 7 aut 8 promit *caules*, duas proximè lineas crassos, valde glabros, castanei coloris, hinc inde ramos emittentes ex adverso ferè binos, in alios secundarios, pedem circiter longos, divisos; secundarios denique in tertios subdivisos, eodem omnes cum caule colore, verùm ad viridem tantillo magis tendente. E secundariis longissimi pedales fere sunt, Ultimi multò breviores, sensim decrescentes, prout ad extremitatem secundorum appropinquant; in foliolum autem oblongum angustum terminantur: utrinque etiam pinnulas emittunt alterno situ, valdè angustas, sibi invicem proximas, longitudine paulò magis digitali, latitudine sesquilineari, apice tantillum obtuso. Sunt etiam & aliæ pinnulæ ad longiorum initia multò breviores, & alarum parvarum similes. Omnes autem oras habent Rorismarini in modum introrsum reflexas, supernè glabras & pallidè virides, seu è viridi albicantes, subtus nervulis transversis crebris per longitudinem totam radiatas.
Duobus tantùm in locis, nimirum in insula *Testudinum* & in insula *Dominici* invenit Autor. In pratis mediterraneis *Jamaicæ* insulæ invenit D. *Sloane.*

Filix *Jamaicensis* Fumariæ foliis, pediculis & rachi media aculeatis *Pluk. Alm.* 156.

Hujus radix è fibrillis fuscis complicata, pediculos emittit politos, glabros, rigidiusculos, à radice nudos, ubi plenè adoleverint. Pedales enim habemus ac tripedales, qui fortasse

scandentem

ſcandentem facultatem demùm obtinent, & ſpinulis brevibus & recurvis, innoxiis hinc indè, ſed rariùs ſparſis, ornati ſunt. Ex his per longam aliis nempe palmarem, aliiſque ſemipedalem intercapedinem, admittentibus, nunc ex oppoſito, nunc alternatim emergunt ramuſculi, foliolis quamplurimis tenuiter diviſis, varięque complicatis onuſti, ut Fumariæ vulgaris figuram ſinguli aptiſſimè repræſentent. D. *Bobart*, Inter rariores D. D. *Sherard* è *Jamaica* acceptas hanc habuit.

Filix *Canarienſis* humilior, ramoſiſſima, Adianti nigri foliis viridioribus *Moriſ. hiſt.* P. 3. ramoſa Canar. Rutæ murariæ pinnulis anguſtis, mediæ coſtæ alternatim alligatis *Pluk. Almag.* 156. *Tab.* 296. Denſiſſimum ceſpitem foliorum ſpithamam longorum, hilari virore præditorum, conſtituit. Pediculos emittit pedales, à radice nudos, tunc in ramos alternos longè expanſos diviſos. Hi rurſus in alios minores brachiati, atque alarum vice adeò profundè ſecti, & in pinnulas oblongas ex acutis obtuſas ſunt diſtributi, ut in 3 aut 4 diviſiones ramificentur. In Horto Regio *Hamptonienſi* cultam vidit D. *Bobart.*

Filix *Africana* arboreſcens Apii foliis anguſtioribus & acutioribus D. *Herman.* Adiantum *Africanum* Rutæ murariæ æmulum, ſegmentis acutioribus *Pluk.* Tab. 73. F. 6.

Tum ſcapus medius tum rami muſco ferrugineo obducti ſunt, & in ſicca nigri apparent. Alæ plerunque alternatim coſtæ mediæ adnexæ ſunt. Pinnulæ ad apii fere modum inciſæ; laciniæ tamen anguſtiores ſunt earumque ſummitates in breves laciniolas ſeu denticellos diviſæ, & in acutos apices exeunt. Summorum foliorum apices ob ſeminalia adnaſcentia latiores & obtuſiores ſunt. Color foliorum obſcurè viridis eſſe videtur in ſicca quam nobis communicavit D. *Sherard.*

Filix furcata pinnulis longiuſculis non dentata *Plumier.* Fil. fœmina ſeu ramoſa major, dichotoma, pinnulis Lonchitidis, ſc. longis anguſtis non dentatis *Slon. Cat. Jamaic.*

Plumier.

Rara admodum eſt hæc ſpecies, nec niſi uno ſolum in loco eam invenit in inſula *Martinique*. *Radice* eſt fibroſa, nigricante, quæ non plures duobus tribúſve *caules* emittit, ruffos, ad nigrum tendentes, teretes, bipedales, duas lineas craſſos, ſquamis quibuſdam minutiſſimis & valde tenuibus tectos, rubore minùs ſaturo quàm ipſi caules, in duos ramos divaricatos, pollicem circiter longos, unúmque ab altero ſatis remotum. Unuſquiſque ramus in duos alios mox ſubdividitur, duplo longiores quàm priores; tandem & hi etiam in alios duos 5 aut 6 pedes longos bifurcantur, qui tamen à ſe æquè remoti ſunt ac primi. Præter ramos hoſce ad finem uniuſcujuſque caulis, circa mediam ejus partem alii duo enaſcuntur ſibi invicem oppoſiti, qui ſimiliter in alios ramos ſubdividuntur eodem modo cum ſuperioribus. Omnes hi rami foliis ornantur ad nervum uſque primarium inciſis. Longiſſimæ laciniæ verſùs medium folium, unum circiter pollicem longæ ſunt, & duas fere lineas latæ. Longitudo foliorum paulatim diminuitur prout extremis ramulis propiora ſunt. Eorum diſpoſitio dentium pectinis aut foliorum Taxi ſitum refert. Semen non obſervavit D. *Plumier.*
In pratis Mediterraneis Inſulæ *Jamaicæ* invenit D. *Sloane.*

Filix minor *Virginiana*, rachi media ramulíſque alis brevibus foliaceis veſtitis *Moriſ. hiſt.* P. 3. F. *Virgin.* non ramoſa, foliis planis partim & dentatis rachi mediæ apophyſibus foliaceis (plerumque ex oppoſito) per intervalla eleganter adnexis *Pluk. Almag.* 151. T. 284.

Radicem habet ſolidam, non repentem, fibris adnexis, è qua aſſurgunt pediculi, ad eundem modum quo & in Filice ramoſa minore *J. B.* poſt dimidium nudi, recti, ubi in ramuſculos primos, 3 uncias longos, quadratim ferè extenſos, brachiati, & aſcendentes breviores ſunt; eorúmque 10 circiter conjugationes triangularem formam, (ſuprema conjugatione in acutum mucronem terminata) gradatim naſcentes, componunt. Sed (quod huic proprium videtur) ad exortum uniuſcujuſque ramuli, æque ac uniuſcujuſque alæ membrana foliacea, plana, anguloſa, oblonga, non per totam coſtam perducta rachi ſeu nervo medio oppoſitè adhæret. Ex hujus meditullio ramulus exit, qui alis oblongis, integris, ad baſin latiuſculis, in mucronem acutum deſinentibus in ambitu ſerratis, alternatim ſitis oritur. D. *Bobart.*

Filix ramoſa pinnis plerunque integris è monte *Serado* D. *Petiver.*

E minorum Filicum genere eſt, alis & pinnulis ſitu alterno plerunque diſpoſitis. Pinnæ obtuſæ ſunt, minimè dentatæ ſeminalibus punctis ſingulis donatæ. Caulis tenuis rubeus.

Filix bimaculata è Cap. *Bæ. Spei.* pinnulis dentatis *Muſ. Pet.* 551.

Caulis huic firmus & ſatis craſſus. Pinnulæ longæ acutæ, circa margines denticulis majoribus inciſæ. Maculæ ſeminales majuſculæ, bino ordine in ſingulis pinnulis.

Filix pinnulis Lonchitidis obtusis, non dentatis, ad oras pulverulentis *Plumier.* ramosa major, pinnulis longis, acutis, raris, falcatis *Slon. Cat. Jamaic.*

Radices huic prætenues sunt, aliis adhuc minoribus capillatæ, obscuriùs canescentes, longæ & sparsæ; sex septémve *caules* emittentes, duos propemodum pedes altos, duas circiter lineas crassos, supernè canaliculatos, subtus teretes, colore Bætico valdè diluto & albicante, sex septémve foliorum paria gestantes, duorum digitorum intervallis distantium, duobus imis ramosis, reliquis integris: maxima 9 plus minus longitudinis pollices obtinent, latitudinis binos; in cuspidem desinentia, ad mediam ferè costam incisa laciniis tres lineas latis, cuspide obtuso, oris circumcirca pulverulentis & canescentibus. Color foliorum pallidè viridis, superficies lævis, consistentia membranacea.

Multis in locis insularum *Martinici* & *Dominici* occurrit.

Filix ramosa villosa major, crenis rotundis dentata *Plumier.* ramosa major hirsuta, ramulis raris, pinnulis Asplenii sc. crebris, latis, brevibus, subrotundis non dentatis *Slon. Cat. Jamaic.*

Hæc species, cum in locis humidis secus rivos nascitur, in insignem magnitudinem excrescit. *Radices* omnes comosæ seu capillatæ sunt, canescentes; Quinque vel sex protrudunt *caules*, obscurè ruffos, 4 circiter pedes altos, duas lineas crassos, teretes verùm supernè sulcatos, ramos utrimque alternatim emittentes intervallis inæqualibus, sesquipedales ferè, foliis secundùm longitudinem hinc inde alternatim hærentibus 2 ½ circiter pollices longis, sensim brevioribus ad extremum usque ramulum, in cuspidem acutum desinentibus, incisuris ad medium usque nervum pertingentibus, in pinnulas divisis, tres digitos latas, extremo rotundas, intercreniis subrotundis circumcirca crenatas, glabras, supernè pulchrè virides, subtus pallidas, duplici ordine tuberculorum pulvereorum nigricantium onustas. Tota planta pilis quibusdam sparsis, tenuibus, rufescentibus, obsita est.

Duobus tantùm insulæ *Dominici* in locis invenit Auctor. Ad ripas *Rio d' Oro* propè *Locus.* **Mr. Philpot's Plantation**, inter 16 **Miles Walk** & **St. Maries**.

Filix villosa minor, pinnulis profundè dentatis *Plumier.*

Præcedente multò minor est, duos non plus pedes altus, verùm & radix, & locus conveniunt. *Caules* ejus valdè tenues sunt, teretes, nigri, pilis multis tenuibus nigricantibus intortis tecti, ad tertiam ferè partem nudi, indè folia hinc inde emittunt alarum in modum bina opposita, sescunciali circiter distantiâ, maxima 4 ferè pollices longa, 1½ lata, nervo medio caulis in modum piloso, in acutum desinentia, ad nervum usque incisa in pinnulas, 3 circiter lineas latas, nervis valde tenuibus, & oris crenis satis profundis in acutos dentes divisis. Retro unamquamque crenulam efflorescit tuberculum parvum, pulverulentum, subruffum. Sunt autem pinnulæ dictæ læves, hilari supernè virore imbutæ, membranaceæ, valdè tamen tenues.

Adiantum ramosum.

Adiantum nigrum ramosum maximum, foliis seu pinnulis obtusis tenuibus, regulariter minutissimè & pulcherrimè sectis *Slon. Cat. Jamaic.* An Filix exotica prælongis & angustis ramulis denticulata. *Pluk. Phyt.* T. 181. F. 3?

Caulem habuit ejusdem crassitiei, altitudinis & coloris, cum præcedente, pulvere ferrugineo tectum: ramulos etiam & surculos similes, pinnulæ duntaxat tenuiores erant, profundiùs & elegantiùs ad margines incisæ, non ut illius sinuatæ, colore supernè obscurè viridi splendente, subtus pallidiore, ferrugineis rotundis maculis, in quibus semina cubant minoribus.

In lateribus montis *Diablo* & ad ripas *Rio d' Oro* & **Orange-River** versùs **St. Maries** in parte *Jamaicæ* insulæ Septentrionali, copiosè.

Adiantum nig. ramos. maxim. foliis seu pinn. obtusis, variè sed pulcherrimè sinuatis & dentatis *Slon. Cat. Jamaic.*

Ad 4 aut 5 pedum altitudinem assurgit, caule glabro splendente, è fusco rubente digiti humani crassitie in ramos diviso alternatim ex oppositis ejus lateribus exeuntes, surculosos, surculis, pinnulis aut foliolis Adianti nigri *J. B.* in modum creberrimis obsitis iisque crassis, obtusis variè sinuatis, aut profundè ad margines præsertim superiores incisis, circa summitates suas rotundas dentatis, Filiculæ fontanæ majoris seu Adianti albi Filicis folio *C. B.* nonnihil similibus, supina parte colore saturatè viridi, splendente, pronâ dilutiore, tuberculis ferrugineis rotundis semina continentibus inæquali, præsertim propè sinus profundiores ad margines.

Ad latera montis *Diablo* copiosè. Hanc *Car. Plumier* sic describit.

Radix subruffa, grandis, plurimis fibris conferta, & valde comosa, 7 aut 8 cauliculos exserit, 4 aut 5 pedes altos, à media parte in ramos longos divisos, hinc indè alternatim sitos, qui in ramulos secundarios subdividuntur, Filicis fœminæ in modum. Hi etiam utro-

que

que latere ſurculos geſtant, ad pollicis circiter diſtantiam à ſe invicem remotos, verſùs extremum ramum paulatim breviores, *foliis* onuſtos utrinque alternatim poſitis, Lonchitidis ſatis ſimilibus, ſemidigitum longis, tres lineas latis, ab initio ad apicem ſurculi ſenſim minoribus, ubi in cuſpidem valdè acutam deſinunt: horum ambitus ſatis profundè inciſus eſt *dans le tranchant*, & verſùs extremum crenulata. Ad initium uniuſcujuſque crenæ bacca fuſca magnitudine ſeminis Braſſicæ folio adnaſcens obſervatur. Tota planta hilarè viridis eſt, & ſecundùm rivulos naſci amat in inſula *Dominici.*

Adiantum *Americanum* auriculatum, ramoſum majus, ſegmentis craſſioribus, minutiſſimè denticulatum *Pluk. Almag.* 11. *Tab.* 125. *Moriſ. hiſt.* P. 3. Pediculis dodrantalibus ac pedalibus, atro-purpureis, lanugine quodam brevi conſperſis aſſurgit. Ramuſculi 3, 4ve pollices longi, indiviſi, indè alterno ſitu ramificantur; atque iis folia, unciam plus minus longa, ab exortu ad quadrantis unciæ latitudinem expanſa, & velut in auriculam ſuperiore parte prominentia, & in obtuſum mucronem anguſtata, concinna tenuíſque ſerraturâ per totam ſuperiorem partem ac dimidiam inferioris lineæ ut plurimum dentata, ſeſſilia, alternatim ad ſemuncialem intercapedinem, adnaſcuntur. Ex inſula *Barbados* obtinuit D. *Bobart.*

Adiantum *Narbonenſe* foliis longioribus & acutioribus pulverulentis, pediculo nigro *Schol. Bot. Pluk. Phyt.* T. 124. F. 4.
Species hæc diſtincta, *Pariſiis* detecta, & à Cl. D. D. *Sherardo* inde allata cum Adianto nigro Officinarum *J. B.* aliàs conveniens, altiùs, ità ut bipedale ſit, nigricantibus ſuis pediculis nonnunquam aſſurgit; *foliáque* ampliora, ex tenuioribus copioſioribúſque alis ac pinnulis, magíſque ramoſis & diviſis, atro-virentibus, ac tenuioribus lineis ferrugineis in dorſo notatis, conſtructa ſunt. D. *Bobart.*

Adiantum exoticum, Rutæ murariæ æmulum, pinnulis oblongis anguſtis, ſummitate tripartitis *Pluk. Almag.* 10. T. 73. F. 5. E pediculo Adianti ritu aſſurgente, rariùs alterno ſitu naſcentes proveniunt, alæ in ternas, & ut plurimum ternatim in longas partes ex anguſta origine diviſæ. Harum quælibet terminatio latior & obtuſa, in tres velut crenas rotundas, quarum media altior, diſſecatur.

Adiantum nigrum *Africanum* ramoſum, pediculis longis craſſis, robuſtis; pinnulis minimis, anguſtis, oblongis, crenatis, intercreniis ſubrotundis.

Pediculus culmi triticei craſſitudine erat aut major, firmus, rigidus, atro-viridis, glaber, ſplendens, ad duos palmos nudus: Rami deinde erumpunt aliàs oppoſiti, aliàs hinc inde ſinguli, alati, alis è pinnulis compoſitis, minimis, oblongis anguſtis, crenatis, intercreniis obtuſis ſubrotundi. Folium integrum ſeu totale longum eſt & anguſtum, ramulis ſurſum rigentibus. D. *Sherard* communicavit.

Adianto nigro Officinarum accedens, ramis in latitudinem magis diffuſis, pinnulis crebrioribus.

Pinnulæ in hac laciniatæ utrinque & in pinnulas ſecundarias velut diviſæ ſunt, oblongas & dentatas. Verùm id quo præcipue ab Adianto nigro *Offic.* differt, ſunt exanthemata ſeminalia maculas rotundas ſeu puncta ferruginea imitantia, non ut in illo lineolas oblongas.

Adiantum nigrum *Madraſpatanum*, Geranii Robertiani folio *Muſ. Pet.* 340.

Adiantum *Barbadenſe* auriculatum, ramoſum majus, ſegmentis craſſioribus, minutiſſimè denticulatum *Pluk. Almag.* 11. Phyt. T. 125. *Hiſtor. Oxon.* P. 3. p. 588. D. *Bobart.*

Pediculis dodrantalibus & pedalibus, atro-purpureis, lanugine quadam brevi conſperſis, aſſurgit. *Ramuſculi* 3, 4ve pollices longi, indiviſi, indè alterno ſitu ramificantur; atque iis *folia*, unciam plus minus longa, ab exortu in quadrantis unciæ latitudinem expanſa, & veluti in auriculam ſuperiori parte prominentia, & in obtuſum mucronem anguſtata, concinna tenuíque ſerratura per totam ſuperiorem partem, ac dimidiam inferioris lineæ ut plurimum dentata, alternatim ad uncialem inter capedinem adnaſcuntur.

Adiantum ramoſum majus, foliis ſeu pinnulis tenuibus, longis, profundè laciniatis obtuſis *Slon. Cat. Jamaic.* In Inſula *Madera*, ultra urbem *Funchall* viâ qua ad montem itur, collegit D. *Sloane.*

Ad ſeſquipedalem aut bipedalem altitudinem aſſurgit, *caule* è pallidè fuſco rubente, anteriore parte anguloſo, poſteriore rotundo, ad dodrantalem aut pedalem à terra altitudinem ramoſo, ramulis infimis ſeu radici proximis ampliſſimis, pedem longis, quorum ſurculi (quibus adnectuntur pinnulæ) alternatim adnati. Pinnulæ ipſæ longæ, tenues, pallidè virides in longa, anguſta, obtuſa ſegmenta inciſæ.

Adiantum

Adiantum nigrum ramosum maximum, foliis seu pinnulis tenuibus, longis, acutis, spinosis. In monte *Diablo* copiosissimè crescit. *Slon. Cat. Jamaic.*

Ad tripedalem altitudinem ascendit, *caule* rubente glabro, ad sesquipedalem à terra distantiam in varios ramos diviso, surculosos; surculis adnectuntur pinnulæ ad modum Adianti nigri Officinarum *J. B.* longiores tamen, tenuiores, mucronibus acutioribus, in spinulam desinentibus; Margines etiam ejusmodi spinulis vix discernendis ambiuntur. Aversæ parti multæ parvæ ferrugineæ maculæ, aliarum Filicum modo, adnascuntur.

Adiantum nigrum ramosum majus, foliis seu pinnulis tenuibus, longis, acutis, spinosis *Slon. Cat. Jamaic.* Cum priori.

Radix hujus tuberosa fibris nigricantibus altè in terram demissis alimentum haurit: magnitudine sola à præcedente differre videbatur, ut ejus fortè varietas tantum sit. Hæc etiam magnitudine & colore variat.

Adiantum nigrum ramosum minus, pinnulis minoribus tenuibus, obtusis, crenatis *Slon. Cat. Jamaic.* Cum præcedentibus.

Statura est & magnitudine Adianti nigri Officinarum *J. B.* pediculo albicante seu pallidè virente, pinnulis minoribus, tenuioribus, nec adeò profundè incisis, minùs acutis, spinulis illis carentibus, quæ in superiore genere cernuntur. Cum prioribus.

Adiantum nigrum ramosum minus, ramulis, surculis & pinnulis raris, minimis, subrotundis *Slon. Cat. Jamaic.* Inter saxa infra urbem S. *Jago de la Vega* dictam prope fluvium ex hac parte reperitur.

Ad 9 unciarum altitudinem assurgit, caulibus nigris, ad egressum è terra musco ferrugineo adnascente obvelatis, ramulis seu virgulis propè fastigium exeuntibus, unciali circiter intervallo à se invicem distantibus, binis plerunque hinc inde ex adverso sitis: in quibus proveniunt pinnulæ rariùs sitæ, omnium hujus generis minimæ, notabili distantia à se invicem remotæ, diversimodè sinuatæ seu ad margines incisæ, ut in pinnas secundarias divisæ appareant; colore autem sunt obscurè viridi.

Adiantum fruticosum Coriandri folio *Jamaicense*, pediculis foliorum politiore nitore nigricantibus, fortè Adiantum fruticosum *Brasilianum* C. B. prod. *Ejusdem.* D. *Pluk. Almag.* p. 10. Tab. 254. F. 1? Vide descriptionem *Hist. Oxon.* T. 3. p. 588.

Adianthum Æthiopicum frutescens, diffuso vertice, pinnulis tenerrimis subrotundis transparentibus, pediculo nigro *Pluk. Mantiss. Almag.*

Filicula seu Adiantum nigrum, rigentibus pinnulis auriculatis, *Insulæ Johannæ Pluk. Mantiss.*

Filix seu Adiantum nigrum floridum, *Monomotapense*, priori valde simile, si non idem *Ejusd. ibid.*

Adiantum fruticosum *Æthiopicum*, pinnulis amplis, subrotundis, supernè dentatis, media pinnarum parte petiolis insidentibus *Pluk. Almag.* 10. *Tab.* 253. Hanc plantam (inquit D. *Bobart*) nomine Capilli Veneris majoris ex *Aleppo* accepimus. A pediculis nigris in ramusculos divisis prodeuntia folia subrotunda, unguis humani latitudine, in paucas rotundas lacinias superiore parte incisa, & petiolis perexiguis utrinque plana per alarum medietates insidentia, & accrescentia conspiciuntur.

Adiantum fruticosum *Chalepense* minus, alis subrotundis, in ambitu argutè denticulatis *Moris. hist.* P. 3. Capillus Veneris minor ex *Aleppo*: Humilior hæc planta, dilutè viridis pediculos habet graciliores, ut setæ equinæ tenuitatem pænè obtineant, in alas divisos, & petiolis tenuissimis subdivisos, quibus *folia* latiuscula subrotunda, in paucas lacinias altiùs dissecta, in ambitu crenis exiguis minutim serrata, adnectuntur. D. *Bobart.*

Adiantum nigrum majus ramosum, Coriandri folio *Slon. Cat. Jamaic.* fruticosum *Bermudense*, summis ramulis erectis & in metæ formam fastigiatis *Pluk.* T. 124. F. 1.

Ad ripas torrentis umbrosi sylvatici ultra **Troopers Quarters** prope urbem S. *Jago de la Vega*, & in aliis sylvis Insulæ *Jamaicæ* observavit D. *Sloane.* E *Bermuda* etiam Insula delatam ostendit D. *Jac. Petiver.*

Duûm 3ûmve pedum altitudinem assequitur, firmo, nigro, politi lævoris splendente *caule* ramoso, ramulis ad intervalla inæqualia alternatim exeuntibus; Pinnulis, pedicellis, figura, colore, magnitudine, tenuitate, seminibus, incisuris, &c. cum Adianto foliis Coriandri C. B. exactè conveniens; in eo duntaxat differt, quòd ramosior sit planta, multóque major & altior.

Adiantum nigrum ramosum maximum, foliis amplioribus, Trapezii in modum figuratis *Slon. Cat. Jamaic.* In sylvis majoribus mediterraneis pulcherrimam hanc Adianti speciem provenire observavit D. *Sloane.*

Præcedente multò major erat, caule nigro, polito, splendente, ad 3ium 4ve pedum altitudinem assurgente; ramis & virgis ei exactè simili: pinnulæ etiam quoad colorem, tenuitatem, seminalia, &c. eidem conformes, figurâ duntaxat trapezium referente & magnitudine dupla triplâve, quódque ad margines minùs incisæ erant, distabant.

Adiantum nigrum, ramosum, pulverulentum, & falcatum *Plumier. Slon. Cat. Jamaic.*

Ejusdem figuræ est & magnitudinis cum præcedente, [*Ad. ramoso, foliis trapeziis dentatis*] h. e. Radix, cauliculi, ramuli, pinnulæ eundem situm obtinent, excepto quòd ramuli pulvere subruffo, ceu velo quodam, penitus contegantur, qui paulatim induratur, & in parva tubercula seu puncta elevatur, nec ramulos ullos bifurcos obtineat. *Folia* falcata sunt, brevia, extremo rotunda, acie sursum spectante, sex circiter lineas longa, tres lata. Acies seu oræ extremæ sursum replicantur, ut in aliis speciebus, plicaturâ pulvere tenui canescente tectâ.
In sylvis Mediterraneis Insulæ *Jamaicæ* passim.

Adiantum *Jamaicense*, Lonchitidis falcatis foliis ramosum, pediculis splendentibus nigris *Pluk. Almag.* 11. Tab. 253.

Radices capillares filamentis nigricantibus pertenuibus, cespitis instar contextis gaudent. Pediculi politiore nitore nigrescentes rigidi, ut in reliquis hujus generis. Hoc quidem pediculos emittit pedalem ac interdum bipedalem altitudinem attingentes, in ramulos alternos pedales & dodrantales lateraliter distributos. Alæ iis alternatim positæ adhærent, pollicem circiter longæ, in inferiori parte lineâ rectâ planâ ab exortu provenientes, superiore verò Lonchitidis in modum eminentiores eriguntur, ut semuncialem latitudinem obtineant, & mucronatæ evadant, integræ & quodammodo falcatæ. Harum teneriores, à superiore præsertim parte, margine sunt dentatæ; aliis verò adultis limbus crassior pulverulentus per totum marginem superiorem ac dimidium duntaxat inferioris decurrit. D. *Bobart.*

Adiantum nigrum pinnulis Lonchitidis serratis, minus. An *Avenca* major *Marcgr. Plumier.*

Eodem habitu & magnitudine est cum præcedente; ramulis etiam & foliis cum eadem convenit. Pediculi glabri sunt, nigri, lucidi. Ramuli duo inferiores alium adhuc parvum habent ab utroque latere. *Folia* eodem situ sunt, eadémque figurâ cum præcedentis; novem propemodum lineas longa, quatuor lata, mucrone acuto, margine non crenato, excepta superiore parte & versùs apicem; cum hac differentia, quòd crenæ quàm præcedentis profundiores sunt, intercrenia ampliora, rotunda, & introrsum reflexa; Supernè pulchrè sed saturatiùs viridia sunt, subtus pallidiùs virescunt.
Duæ species præcedentes inveniuntur copiosè in insula *Hispaniola.*
Datur hujus varietas minùs ramosa, foliis majoribus, ad tactum rugosioribus.

Adiantum ramosum scandens, pinnulis seu foliis oblongis, profundè laciniatis, pellucidis *Slon. Cat. Jamaic.* Truncos arborum grandiores in montibus Mediterraneis *Diablo* & **Archers-Ridge** dictis scandit. An Filix scandens Adianto *Narbonensi* similis *Jamaicensis Plukenet Almag.* p. 156. An Adiant. *Jamaicense* ramosum & pellucidum, pinnulis angustis, crebrioribus, ut plurimum peltatis apice filamentoso è medio exeunte, *Moris. hist.* T. 3. p. 589.

Caulis huic tenuis, pennæ anserinæ vix par, teretiusculus, niger, superiore parte musco ferrugineo obductus, plurimis filamentis seu cirris donatus, quibus arborum cortices firmiter apprehendit, & ad 15 seu 20 pedum altitudinem enititur, ad digitalia intervalla *folia* emittens longa, pediculis ad duas uncias nudis, deinde in ramos se dividentibus, interdum binos oppositos, plerunque alternatim sitos. Ramuli surculos hinc inde emittunt, quibus adnascuntur pinnulæ seu foliola oblonga, ad margines profundè incisa, tenuia admodum & pellucida, colore luteo-viridi, opacis costis seu nervis ea percurrentibus,& in extremitatibus semina habentia.

Kal-Panna-Maravara *H. M.* P. 12. T. 16. Adiantum nigrum *Indicum*, foliis latioribus & obtusioribus.

Radix tenuis pilosa, fibrosa, nigra, densa, cinerea, intus nervosa, odoris fortis, saporis aliquo modo subamari. *Caulis* simplex, pedalis, in multos se dividens ramos, viridi-clarus, depressus,angulosus,laciniis ab una parte striatus,intus aqueus,hinc indè pilis obsessus. *Folia* mutantur in ramos: costa enim folium constituens, se longiùs exporrigens, unaquæque incisio in privatum folium, folium verò in ramulos excrescit; qui iterum multa producunt folia, oblonga, anteriori parte obtusa, tribus, 4ve punctis rotundiolis profundè incisa, unumquodque

quodque punctum nervulo costæ mediæ infigitur. Rami & folia communi cauli sunt annexa, decussatim disposita, glabra, viridi-clara. Costa media in aversa parte eminet, in qua plura sese oblonga, rufo-fusca exhibent ova seminifera. Admodum tenera est hæc planta, umbram amans, è radice annuatim progerminans tempore pluvioso. Adversùs morbos chronicos, hecticam tussim, dyspnœam adhibetur.

P. 127. Ad Cap. De Lunaria.

Adiantum saxosum floridum *Plumier.* Lunaria elatior Adianti albi folio, duplici spicâ *Slon. Cat. Jamaic.*

Secundam speciem Capilli Veneris *C. B.* valde refert; verùm tantillo major est, *Folia* scabriora sunt & rugosiora; *Radices* tenuissimæ, fibrosæ & obscurè griseæ. Pediculos emittit non plures duobus, plerunque unicum, tenuem, teretem, politum, & ejusdem quasi coloris cum radice, sesquipedalem; media circiter à radice parte ramulos hinc indè emittentem alternatim sitos, quorum longissimi 5 pollicum sunt, reliqui ordine quò extremo pediculo propiores eò breviores, ínque parvas velut alas acutas & dentatas terminantur. Ramulos hinc inde occupant folia satis vicina, alternatim sita, ad caulem longiora, inde ordine sensim breviora ad extremum ramulum, qui eodem modo terminatur quo caulis medius. Horum longissimum sescunciale circiter est acuminatum, & undique incisum, alis denticulatis: omnia pallide viridia & nervis elatis velut rugosa. Pollicari circiter infra præcipuos ramos spatio, versùs radicem, è caule egrediuntur alii duo pediculi, in altum elati, valdè tenues, & 8 aut 9 pollices longi alternatim à media parte ramosi, ramulis longissimis circiter digitalibus, reliqui quo altiores eò minores evadunt, racemis parvis è granulis infinitis, valde exiguis, rotundis, castanei coloris, constantibus compositi, ut in *Osmunda regali.*

Rariùs occurrit hæc planta, & in insula *Dominici* reperitur.

D. *Sloane*, hanc plantam, quam in insula *Jamaica*, infra urbem S. *Jago de la Vega* dictam ad ripam fluminis, *Rio Cobre* nuncupati, supra rupem crescentem observavit ad Lunariam refert.

Lunaria minor foliis dissectis, quam in *Westmorlandia* invenit D. *Lawson*, non varietas tantùm Lunariæ vulgaris est, ut conjectabamur, sed revera specie ab ea distincta, observante D. *Doody.* Quippe segmenta foliorum seu lunulæ non solùm eminenter sunt secta, sed planta ipsa elatior est, & botrus racemosior. A D. *Tho. Willughby* primo transmissa est; verùm postea sæpius vidit à mulierculis rhizotomis allatam.

Lunaria elatior Matricariæ folio, spica duplici *Slon. Cat. Jamaic.* An Lunaria racemosa Cicutariæ foliis *Jamaicana Plukenet? Almag. Bot.* p. 228.

D. *Sloane.*

Hæc multò elatior est præcedente, [Adianto saxoso florido] ad pedalem à terra altitudinem assurgens, spicis elatioribus, geminis, præcedentis exactè similibus. Folia seu pinnulæ longiores sunt, angustiores ad mediam usque costam non incisæ, pallidiùs virentes, divisuris suis foliis Matricariæ respondentes.

Cum præcedente.

Lunaria racemosa, Cicutariæ foliis *Jamaicana Pluk. Almag. Bot.* An Lunaria racemosa minor Matricariæ folio *Breyn. cent.* 1. 184? Lunaria botrytis elatior *Virginiana*, pinnulis tenuissimis, & Cicutariæ in modum divisis *Moris. hist.* P. 3. Osmunda Virginiana Cicutæ folio *Mus. Pet.* 791. Urtica *Canadensis* Myrrhidis folio *Tournef. Elem. Bot. Hort. Monspel.* 207. ex sententia D. *Petiver.*

D. *Bobart.*

In pedalem attollitur altitudinem. *Caulis* pallidè virens, palmaris, integer assurgit, erectus, qui Lunariæ ritu se dividit, ac in folium palmare præterpropter, è ramusculis biuncialibus, alternis (his rursus in alias unciales cum pinnulis suis acutis conjugatim positis, folia Tanaceti quodammodo referentes divisi) compositum sese expandit, foliumque totale, ex lata basi in mucronem abiens, Cicutariæ Myrrhidísve folio haud dissimile est. Ex eodem cauliculo & ad folii exortum erigitur pediculus tenuior, 8 aut 9 uncias longus, nudus nisi in summitate, qua Lunariæ minori consimilem racemulum è punctis acinísve congestis pallidum pyramidalem, biuncialem suffulcit.

Hanc plantam in *Marilandia* observârunt & collegerunt Viri eruditissimi D. *Vernon* & D. *Krieg.* Siccum à D. *Sloane* acceptam sic descripsi.

Lunaria Geranii Robertiani folio ramoso, caule elatiore, panicula decompositâ, *Marilandica.*

Pediculus folii, quod singulare obtinet, ima parte ad palmi circiter altitudinem nudus est, deinde ramulos emittit ex adverso binos: verùm surculi è ramulis, ut & pinnulæ è surculis alternatim exeunt. Pinnulæ oblongæ sunt. *Folium* totale, seu mavis costa ejus media, & ramuli laterales in folia longa desinunt. *Folia* in sicca obscuriùs viridia videntur quàm aliarum hujus generis; quàm Filicum teneriora & succulentiora, quod Lunariis omnibus

bus commune est. Caulis, (cujus imam partem folii pediculus amplectitur) dodrantalis est, ejusque fastigium spica seu juba 3 uncias longa occupat, decomposita, è ramulis hinc inde alternatim è caule exeuntibus, & spicis seu racemulis oblongis, bino seminum seu potius globulorum seminalium ordine constantibus.

An hæc planta eadem sit cum præcedente à D. *Bobart* descripta dubito, cùm descriptio illius cum nostra non exactè conveniat. Quin sequens seu Lunaria Dryopteridis folio ad *Bobartianam* propiùs accedere videtur; ut eandem cum illa esse existimem.

Lunaria Dryopteridis folio, spicâ è duobus racemulorum ordinibus compositâ.

Folium ad Dryopteridis formam accedit, sed paulò minus est & brevius, ramulos hinc inde alternatim emittens, non binos oppositos. Surculi pariter è ramulis alterno ordine exeunt, pinnulis paucis, discretis, inferioribus ramulis & surculis adnascentibus, nam reliquum surculi simplex folium est, profundiùs quidem incisum, non tamen ad costam usque. *Caulis* florifer semipedalis est, ad primorum folii ramulorum egressum ab ejus pediculo abscedens, rubescens, spicam in summitate gestans è surculis racemosis, h. e. è globulis seminalibus compositis, hinc inde egredientibus, conflatam.

Datur hujus varietas, surculis rariùs sitis, brevioribus & latioribus

In *Marilandia Americæ* Septentrionalis provincia à D. *Vernon* & D. *Krieg* observata & collecta est.

Lunariæ stirps foliis parvulis serratis *Africana Mentzel Corollar. ad Indicem plantarum.*
Lunaria botrytis spicis plurimis, è singulis foliorum alis singulis.

Caule assurgit simplici, multis *foliis* vestito, brevibus, profundè dentatis, aut potiùs laciniatis. singulis foliorum alis singulæ exeunt spicæ seu florum racemuli, è duplici globulorum ordine compositi.

Lunaria hirsuta Lonchitidis folio, spicâ gemellâ. Lonchitis hirsuta florida *Plumier.*

Plumier.

Radix capillaribus fibris constat, septem aut octo *pediculos* emittens, tenues, altitudine plus minùs pedali, valdè fragiles, supernè sulcatos, subtus rotundus, subvirides, pilis brevibus fuscis hirsutos, à media parte sursum *foliis* vestitos, aliàs binis oppositis, aliàs alternatim sitis; infimis sescunciam ferè longis, semunciam latis, circumcirca crenatis, parvis subtus nervis, colore hilarè viridi, utrinque pilis albentibus obsitis, Lonchitidis vulgaris figurâ similibus, hoc est, ad cordis dimidiati formam accedentibus. E pediculo principia ad basin primi foliorum paris, alii duo pediculi tenuiores velut gemelli exoriuntur ad dimidii pedis altitudinem elati, lanuginosi, sulcati, singuli racemum pyramidalem, duos circiter pedes longum, sustinentes, multis parvis racemulis compositum, Osmundæ regalis floribus similibus, initio viridibus, tandem fuscis.

Semel duntaxat hanc plantam invenit Auctor, idque uno solùm in loco insulæ *Martinique.*

Ophioglossum *Marianum* linguâ dentatâ D. *Petiver* Catal. in *Philosoph. Transact.* N. 248. p. 398.

Caulis hujus duplo triplóve elatior est quàm vulgaris, Ophioglossi supráque folium ad semipedalem ferè altitudinem assurgit. Tenuis est & imbellis ut spicam, quamvis gracilis sit, in sicca non sustineat.

Plantulæ speciem, cauliculo tenui nudo, capitulum in summo gestantem è plurimis radiis pectinatis arctè stipatis compositum sæpius vidimus ex *Africa* delatam, quam D. *Petiver* pro scapo florifero & seminifero cujusdam herbæ capillaris habet, quamvis folia ejus se nondum vidisse fatetur. D. *Plukenet* ad juncum eam refert: nos nihil temere definire audemus.

HISTORIÆ

HISTORIÆ STIRPIUM LIBER QUARTUS:
Herbæ Staminifloræ,
Seu
Flore apetalo, ſolis ſtaminibus & calice conſtante.

FLoris Petalon à Calice diſtinguitur, 1. *Colore*, qui in illo nunquam planè viridis ſeu herbaceus eſt, in hoc plerunque: 2. *Duratione*, cum illud fugax aut caducum ſit, vel defluat ſc. vel marceſcat ante fructûs ſeminíſve maturitatem, hic, autem ſæpiſſime duret.

Novi bene Calicem in multis ſtirpibus flore perfecto ſeu omnibus ſuis partibus donato, unà cum Petalis, vel etiam ante petala defluere, ut in *Rapiſtro* & Papavere. Verùm in Floribus illis quæ utramque partem, hoc eſt, calicem & petala habent, quæ Calix ſit, quæ petalon, nemini dubium eſſe poteſt, ſed in iis tantùm quæ unam ſolam ex his partibus obtinent. Cùm autem Flos ab omnibus, doctis pariter & indoctis, caducus aut fugax habeatur, pars illa quæ ſtabilior eſt & ad Fructûs maturitatem vel perfectionem perdurat, calix potiùs cenſeri debet quàm Flos ſive Petalon. Quod ergo ad Florem *ſtamineum* & *folioſum* attinet rem ſic breviter expedio. In flore quocunque ſtamina vel *duplici* vel *ſimplici* tegumento ambiuntur; in prioribus, tegumentum exterius *calix*, interius *petalon* dicitur: in poſteriori genere tegumentum illud ſingulare vel caducum eſt aut fugax, decidit ſc. aut marceſcit antequam ſemen matureſcat; vel ſtabilibus & firmius ad fructus aut ſeminis uſque maturitatem incorruptum perdurans: cujus generis flores *ſtaminei* nobis appellantur. In herbis ſexu diſtinctis color & conſiſtentia herbacea ad florem ſtamineum conſtituendum ſufficit.

Equiſetum ad hoc genus refero, quamvis de ejus ſemine mihi nondum planè conſtet. D. *Carolus Preſton* M. D. literis Julii 11. 1697. ad mendatis ſcribit, ſe nuper obſervâſſe ſemina *Equiſeti ſylvatici tenuiſſimis ſetis*, eáque Botanicis *Londinenſibus* peritiſſimis oſtendiſſe in itinere ſtirpium indagandarum & obſervandarum gratiâ ſuſcepto. Erant autem ea rotunda, alba, muſci ſeminum æmula, pediculo ſemunciali, tenuiſſimo & planè capillaceo, è foliorum geniculis exeunte ſuſtentata.

Pag. 131. Ad Caput de Equiſeto adde

Poſt ſpeciem ſeptimam pro 8va

8. Equiſetum nudum lævius noſtras. **Engliſh ſmooth naked Horſe-tail.**

Hæc ſpecies eſt quæ apud nos in *Anglia* frequens invenitur in fluviorum alveis ad ripas, inque rivulis & foſſis paluſtribus. A præcedente autem ab exteris regionibus ad nos delata (quæ non tantùm ligna & oſſa, ſed etiam metalla ipſa velut lima rodit) plurimum differt. At neque præcedens omnino hoſpes eſt in *Anglia*: eam enim nobis oſtendit *Thomas Williſellus* in agro *Warwicenſi* propè *Drayton* vicum collectam. Et nuperrimè per literas à D. *Joan. Aubrey* acceptas certior factus ſum, copioſè naſci hoc genus in rivulo quodam propè *Broadſtitch* Abbatiam in *Comitatu Wiltoniæ*.

Poſt nonam, quæ jam decima eſt, pro undecima &c. adde

11. Equiſetum paluſtre, Linariæ ſcopariæ foliis *C. B. Park.* **Broad leav'd Horſe-tail.**

C. B.

Ex *radice* repente geniculata, *caulis* rotundus, calami in modum inanis, geniculis diſtinctus, cubitóque altior aſſurgit: *foliis* ad genicula pluribus, Linariæ vulgaris foliis latioribus, & Linariæ ſcopariæ ſimilibus, viridibus, oblongis, fragilibus, ſubaſperiuſculis: *julos* in cacumine non obſervavimus, licet quandóque velut in ramos dividatur.

Baſileæ in paludibus *Michelfeldenſibus*, & in rivulis juxta patibulum. *Locus.*

Cum Eſquiſeto paluſtri foliis brevibus, polyſpermo, *nonnullis* Polygonum fœmina *dicto, genere convenire videtur, à reliquis differre. Verùm cùm neque flos ejus, neque fructus hactenus obſervatus fuerit, nihil certi de ejus genere ſtatuere poſſumus.*

12. Equiſetum paluſtre tenuiſſimis & longiſſimis ſetis *C. B.* **Marſh Horſe-tail with very long and ſlender leaves.**

C. B.

Culmo eſt inani, bipedali, geniculis pyxidatim cohærentibus junceis, longis, multóque tenuioribus.

Baſileæ in aquoſis *Michelfeldenſibus*. *Locus.*

13. Equi-

13. Equisetum pratense longissimis setis *C. B.* Meadow Horsetail with very long Leaves.

C. B.

Radix nigra, lignosa, geniculata, fibris donata & insipida, sub *Maii* initium asparagos nigros protrudit: quibus *culmi* recti, cavi, crebris geniculis intercepti, sesquicubitales & altiores quoque succedunt; quorum summitatibus *asparagi* recurvi, angusti, ad perfectionem usque insident: circa quos *folia* caulis modo geniculata juncea, rotunda, palmaria & fragilia, quare ad poliendum inepta.

Locus. In humidis & uliginosis pratis reperitur, ut in declivibus montis *Mutetæ Basil.* & fœnisecis invisum est, eò quòd falces sua scabritie obtundat. Ab *Equiseto segetali* caulis altitudine, foliorum longitudine & fragilitate differt.

14. Equisetum sub aqua repens ad genicula polyspermon D. *Sherard.* Creeping Water-Horsetail with many Seeds about the Joynts.

Elegans est plantula, foliis & ramulis tenuibus. In Insula *Cæsarea* seu *Jerseia* in piscinis D. *Philippi Carteret*, observavit D. *Sherard.*

Hæc fortè species est, quam eruditissimus vir, & curiosissimus plantarum indagator D. *Carolus Preston* nuper invenit, & sic breviter descripsit, *Equiseti fœtidi sub aquis repentis secunda species. Folia* habet longiora, tenuiora seu minora quàm fœtidum vulgare, ad spithamæ unius longitudinem excrescentia, viridiora & minùs rigida quàm in illo. *Semina* profert minuta, rotunda, rubescentia, ad singulos nodos foliolis adhærentia, ut in priori. Odor gravissimus.

Add.

Equisetum non fœtens, sub aquis repens, D. *Preston. Caules* emittit graciles, glabros, intus cavos, succo viridi repletos. Ad singulos nodos etiam semina profert, minuta, rotunda, foliolis adhærentia, eodem modo ac in vulgari fœtente.

15. Equisetum muscosum sub aqua repens, semine Lithospermi D. *Sherard.* Hippuris muscosus ex Hibernia *Plukenet. Phytograph.* Moss-like creeping Horsetail with Gromwell Seeds.

In paludosis scrobibus è quibus cespites igniarios effodiunt in *Hibernia* invenit D. *Sherard.*

16. Equisetum junceum nigrinodum *C. Bæ. spei*, non ramosum. *Pluk. Almag. Bot.*

17. Equisetum seu *Hippuris* exigua, fluviatilis, petræa, nuda, *Virginiensis*, D. *Banister. Pluk. Phyt.* T. 193. F. 7.

18. Equisetum *Indicum mansu arenoso* simile, florescens *Plukenet. Mantiss. Almag.* P. 68. *Vailumbash Malabarorum.* Hippuris aquatica, Orientalis polyspermos *Pet. Act. Philos.* n. 274.

P. 158. Ad Cap. de Lupulo.

Lupulus *Mexiocanus* C. *B.* Radix *Carlo santo Park. Theat. Monard.*

Radix hujus plantæ, quæ Lupulo similis est, ex provincia *Mechocan* adfertur; cujus decoctum & pulvis in Catarrho, Epilepsia & Lue Venerea commendatur; *C. B.* v. *Monardem* & *Parkinsonum*, qui vires ejus prolixè persequuntur.

Lupulus sylvestris *Americana*, claviculis donata *Pluk. Phyt.* Tab. 201. F. 4. Wild Hop-seed, *Barbadensibus* dicta. Coryli seu Avellanæ, folio oblongo acuminato, Frutex convolvulaceus capreolatus *Americanus P. B. P. Pluk. Phyt.* T. 162. huic plurimùm convenit. *Almag. Bot. imò eadem planè planta esse videtur.*

Lupulo vulgari similis, *Indiæ Orientalis*, floribus in spicam ex origine foliorum prodeuntem digestis *Pluk. Almag. Bot.* & *Phytogr.* Tab. 201. F. 5.

Lupulus folio trifido, fructu tricocco & hispido *Plumier. vide* Urtica.

Ex his speciebus nulla vera & genuina Lupuli species esse videtur, sed ob aliqualem in facie externa similitudinem ad Lupulum referuntur.

P. 159. Ad Cap. de Cannabe.

Cannabis minor & lignosior Bangue *dicta.* Hanc (inquit D. *Sherardus*) in Horto *Lugd. Bat.* collegi. Vulgari omnibus partibus minor est, ramosior, & substantiæ firmioris. *Flores* fert propendentes, nudos, brevissimis petiolis insidentes, herbaceos, ex 5 petalis, ad basin junctis, & in medio totidem *Staminulis*, viridi-flavicantibus, crassiusculis, bifidis constructos. Succedunt *Semina* vulgaris similia, multò tamen minora.

D. *Plu-*

D. *Plukenet. Almag.* trifoliatam vocat: an fit altera fpecies, vel fummitas forfan florefcens, nefcio; quam in *Horto L. B.* enutritam vidi folio erat vulgaris divifurâ. D. *Sherardus.*

P. 160. Ad Cap. De Urtica.

Plantæ fequentes in multis à fe invicem, & ab Urticis *Europæis* differunt. *Secunda, Tertia, Septima, & Octava* fpecies fructu funt tricocco, & aliarum fortaffe nonnullæ quarum fructus non obfervavit D. *Sloane,* quo cum *Ricino* conveniunt, & ab *Urticis Europæis* differunt. *Quarta* fpecies, ut & *Octava* fructu racematim in pediculis tenuibus & velut funiculis è foliorum alis egreffis nafcente cum *Urtica Europæa* conveniunt, differunt ab eadem quòd inertes fint. *Sexta* & *feptima* fpecies ab *Urticis Europæis* differunt non tantùm quòd mites feu inertes fint, fed & florum fructuumque fitu in fummis caulibus fpicatim congeftorum.

Omnes ad *Urticæ* Genus referendas cenfuit D. *Sloane,* ob convenientium quam cum Urticis habent in foliis reliquâque facie & habitu externo; quantumvis Botanici nonnulli eas quæ fructu tricocco funt ad *Ricinum* referre maluerint. Ego equidem, quod ad illas quæ foliis & fructu racemofo in pediculis tenuibus è foliorum alis egreffis cum *Urtica* conveniunt, cum D. *Sloane* planè fentio, ad *Urticas* referendas effe, non obftante quòd fructus tricoccos fit. De iis autem quæ in fummis caulibus flores geftant conglomeratos, dubito annon potius novum Genus conftituendum fit.

Hinc autem patet vim urentem non effe Urticæ in genere notam propriam & fpecificam, cùm nec omnibus Urticis communis fit; nec folis propria, fed ad *Urticas Europæas* reftringendum effe.

1. Urtica urens arborea, foliis oblongis anguftis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Quem defcripfi frutex junior videbatur, ad 8 tamen aut novem pedum altitudinem affurgebat, trunco tereti, recto, lignofo, digiti minimi craffitudine, cortice lævi, fufco, obtecto; verfùs faftigium *folia* aliquot retinebat, alternatim pofita, pediculis $\frac{1}{8}$ unciæ partem longis infidentia, 3, 4ve digitos longa; media latiffima parte $\frac{3}{4}$ circiter digiti lata, circa margines æqualia, nifi quòd unica parva, acuta lacinia folium velut auriculatum efficeret (quod tamen in foliis nonnullis defiderabatur & fortaffeaccidentarium erat) A pediculo ad medium ufque fenfim dilatabantur, inde decrefcebant, in acutum definentia. Coloris erant obfcurè viridis; pronaparte coftas aliquot elatas oftendentia. Superficiei toti & marginibus multæ innafcebanturfpinulæ, valde (ut mihi narratum eft) urentes; adeóque feroces videbantur, ut in memetipfo experimentum facere vererer; fed cautè admodum fummitatem fruticis decerpfi, & exiccavi. *Florem* & *fructum* tum nondum protulerat, adeóque eos nunquam vidi.

Ultra fluvium *Rio Cobre* dictum, inter arbores in fylvis prope **The Angels** crefcentem collegit Defcriptionis autor. An frutea hic ad Urticam referendus fit dubito, cum folia alternatim nafcantur, nec flore fructumve vidit D. *Sloane.* *Locus.*

2. Urtica ramofa fruticofa anguftifolia, fructu tricocco *Slon. Cat. Jamaic.* An Pino Brafilienfibus *Marcgrav.* Pino five Urtica urens *Pifon* ?

D. *Sloane.*

Caule affurgit angulofo, lignofo, cortice ima parte fufco, fumma viridi, obducto, fpinulis ferocibus plurimis rigidis minaci, *foliis* hinc indè alternatim exeuntibus, in pediculis femuncialibus, confimilibus fetis rigidis urentibus obfitis, 3 uncias longis, vix unam latis, prope bafin rotundam, unde paulatim anguftantur ad apicem ufque, in punctum definentia; ad margines profundè ferratis, non multùm pilofis. Prope fummos ramulos ex alis foliorum exeunt *Pediculi* tenues, fefcunciales, quibus adnafcuntur *fructus*: primò parvi admodum & tricocci, magnitudine poftea proficientes, pilis longis innafcentibus afperi. Unaquæque cellula fubrotunda *femen* unicum fatis grande, ftriatum, rotundiufculum continet.

In Caribbearum infularum aliqua, nefcio qua, eam inveni; urentem effe fidenter affirmare non aufim, *Pino* tamen *Pifonis* effe exiftimo.

3. Urtica racemofa fcandens anguftifolia, fructu tricocco *Slon. Cat. Jamaic.* An Valli Scorigenam *H. M.* part. 2. p. 79? An Urticæfolia *Jamaicenfis* tricoccos *Muf. Corten. Pluk. Almag.* p. 393?

Sloane.

Caulis huic lignofus, rubefcens, ftriatus, nonnihil angulofus velut Urticæ, arbori aut plantæ cuicunque vicinæ fe circumvolvens, & ad 6, 7ve pedum altitudinem enitens, cortice lento, Cannabino aliquatenus fimili, veftitus; fumma parte in plures, 2, 3ve digitos longos, ramulos, divifus, *foliis* creberrimis obfitos, nullo ordine pofitis, pediculis femuncialibus, afperis infidentibus, unciam longis, dimidiam latis, ad bafin fc. rotundam ubi latiffima, indè fenfim anguftatis donec in punctum tandem definant, ad margines profundè incifis, & pilis urentibus denfis, undique obfitis, Urticarum vulgarium in modum. Ex alis foliorum exeunt *florum* herbaceorum racemuli ut in aliis Urticis. quibus fuccedunt vafcula feminalia tricapfularia, fingulis capfulis fingula *femina* fubrotunda rubentia continentibus.

In frutetis pratorum circa urbem S. *Jago de la Vega* copiofè oritur. *Locus.*

4. Urtica

4. Urtica racemosa humilior iners *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Radix huic semipedem longa, crassa, terræ firmiter infixa, filamentis in omnem partem longè latéque sparsis alimentum hauriens. *Caulis* bipedalis quadratus, è fusco rubescens, ramos emittens sibi mutuo oppositos. Folia prope summitates ex adverso bina, semunciali intervallo distantia, Urticeorum exactè similia, non tamen urentia. E foliorum alis racemuli flosculorum viridium, ut & fructuum exeunt, *Urticæ majoris vulgaris, J.B.* similium; apices duntaxat seu semina racemum componentia solidiora erant, plana, & minimè angulosa.

Locus. Ad ripas fluvii *Cobre* dicti, prope *D. Fonsecæ* prædium reperit Autor.

5. Urtica caule lignoso, foliis tenuioribus atro-virentibus *Slon. Cat. Jamaic.* An Urtica urens ramosa *Lusitanica Commel. Cat. Amster?*

D. *Sloane.*

Caulis huic surrectus, angularis, lignosus, fungosâ medullâ farctus, cortice lævi, è fusco rubente tectus, in 2, 3ve pedum altitudinem assurgens, nodosus, & ad nodos ramos oppositos emittens, necnon folia pariter ex adverso bina in pediculis ¼ unciæ longis, spinulis parvis urentibus creberrimis obsita, unciam longa, ¾ unciæ lata, ad basin sc. ubi latissima, unde sensim latitudine decrescunt ad apices usque; ad margines profundè incisa, tenuia, obscurè viridia.

Locus. In *Madera* insula prope oppidum *Funchal.*

6. Urtica iners racemosa sylvatica, folio nervoso *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

E *radice* parva, fibrosa, fusca exoritur *Caulis* viridis, angulosus, sesquipedalis, *foliis* ad genicula ex adverso binis vestitus, in pediculis sextantalibus, 4 unciarum longitudine, latitudine trium media sc. latissima parte, aspera, hilarè viridia, circa margines paullùm dentata, tribus costis seu nervis insignioribus, à pediculo velut communi centro per folii longitudinem decurrentibus, cum multis transversis, urticarum Europæarum nonnihil similibus. *Flores* summum fastigium occupant in fasciculum arctè stipati, subfusci, minimi, muscosi, reticulati, pulchram speciem exhibentes.

Locus. In sylvis umbrosis prope **Hope River** in *Liguanee*, & in montibus sylvosis umbraticis non procul à **Colonel Cope's Plantation** in *Guanaboa* provenit.

7. Urtica minor iners spicata, folio subrotundo serrato, fructu tricocco *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Radix huic 5 uncias longa; pro plantæ modo magna, exteriùs fusca, terræ altiùs infixa, ramulos humi stratos undequaque spargens, ad duarum unciarum spatium, foliis parvis, nullo ordine positis, pediculis ½ dig. longis innixis ipsis ½ unciæ longis, & tantundem ferè latis ad basin ubi latissima; subrotundis, lævibus, & circa margines leviter incisis obsitos. Summus caulis in spicam *florum* terminatur, unciam longam, è plurimis purpureis flosculis coagmentatam, albi tantillo intermixto; quibus succedebant in eadem spica *capitula* tricocca, primo viridia, deinde rubentia, aspera: in singulis autem capitulis tria continentur *semina* subrotunda singula membranâ tecta. Tres istæ membranæ fructum tricoccum componunt, Heliotropii tricocci similem, sed multis numeris minorem.

Locus. In pratis *Savannas* dictis circa urbem *St. Jago de la Vega* locis arenosis ubique oritur, præsertim circa locum **Two Mile wood** dictum.

8. Urtica major racemosa humilior, pungens sed non urens *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Radix huic lignosa, rubescens, 5 circiter digitos longa, laterales aliquot fibrillas emittens, quibus alimentum haurit. *Caulis* teres, lignosus, viridis, pedem circiter altus; versùs summitatem *foliis* aliquot cinctus, nullo ordine positis, in uncialibus pediculis, ipsis 5 uncias longis, unam latis (media latissima parte) profundè serratis, & urticeorum instar asperis, coloris obscurè viridis, aversa parte dilutiore. Folia in planta quam examinavi valdè aspera erant & pungentia, verùm nullas ad fundum spinularum vesiculas observare potui ut in Urticis; verùm puncturas digitorum à duris quibusdam & albis spinulis microscopio facilè in foliis discernendis factas fuisse manifestum erat. In pediculo ad initium folii perbrevis exit petiolus, 4 folia membranacea seu petala sustinens, cum 4 vel 6 intus staminulis luteis; quibus succedit *capsula* subrotunda tribus partibus composita, quæ sponte se aperientes semina aliquot ejiciunt parva, oblonga, fusca.

Ad ripas fluvii *Cobre* dicti, ex altera parte supra urbem *S. Jago de la Vega* occurrit.

9. Urtica *Zeylanica,* foliorum pediculis tenuissimis & longissimis, funiculis floriferis pariter tenuissimis, prælongis, raris flosculis donatis.

In specimine nostro sicco, à D°. *Sherard* accepto, folia Urticeis similia, bina plerunque adversa, intervenientibus pediculis tenuissimis, duas trésve uncias longis, cauli adnectebantur. E foliorum alis egrediuntur pediculi, & quidem è singulis singuli, fili instar tenues, tres quatuórve uncias longi, prope summitatem flosculos gestantes paucos, rariùs sitos, pediculo communi proximè absque petiolis adnatos, quorum formam & structuram, numerúmve petalorum in sicca discernere non licuit.

10. Cupa-

10. Cupameni *H. M.* P. 10. T. 81. Urticæ folio, flore albicante ſpicato, cui paſſim thecula bicornis inſidet, foliis in ſummitate caulem ambientibus *Commelin.* Urtica *Malabarica* tricoccos.

H. M.
In arenoſis naſcitur, altitudine trium, 4ve pedum. *Radix* parva eſt, tenuis, albicans, ſubruffa, odoris haud ingrati, ſaporis ſubamari. *Caules* tenues, rotundi, virides, breviſſimis pilis obſiti, ſapore ſubamaro. *Folia* vel majora ſunt, vel minora, majora in petiolis proveniunt, tenuibus ac viridibus, rotundiola, brevi cuſpide eminentia, in margine ſerrata, tenuia, ſubamara. Coſta cum coſtulis etiam in recta parte aliquantulum eminet. *Flores* ſpicatim petiolos ambientes, gemmulæ ſunt rotundæ, parvæ, viridi-dilutæ, albicantes, quæ in petala ſe aperiunt minutiſſima: Petiolorum floriferorum ſummitati thecula inſidet bicornis. *Capſulæ ſeminales* viridi-fcuſcæ, trilateræ, tenuiter piloſæ, ex tribus velut globulis conflatæ, ex vertice filamenta emittentes, ac cum iis folia minuſcula, cochleata, inflexa, in ſuperiori ora cuſpidibus eminentibus inciſa. *Semina* in capſulis tria, interſepimentis diſtincta, parva, rotunda, primùm albo-flava, dein rubeſcentia, tandem nigricantia. *Floret* toto anno maximè menſe Januario.

Succus cum oleo decoctus linimentum eſt antiarthriticum, dolores è lue Venerea exortos tollit, ut & impetigines: cum calce permixtus idem præſtat in morbis cutaneis. Radix trita & cumaqua calida aſſumpta cathartica eſt. Folia trita & cum aqua epota ventrem laxant, illorum decoctum auribus immiſſum earundem mitigat dolorem. *Vires.*

11. Pee-Cupameni *H. M.* P. 10. T. 82. Urticæ folio, flore tetrapetalo ramoſo, capſula triquetra *Commelin.*

H. M.
Cum priori in omnibus pæne convenit, at hæc *caulibus* eſt magis piloſis, *foliis* majoribus & oblongioribus appendentibus. *Flores* etiam ſpicati, ſed paulò majores ſunt gemmulæ; ut & capſulæ *ſeminales*, quæ tamen magis piloſæ, & *folia* cochlea taminora, piloſa, in oris dentibus confertioribus inciſa. *Semina* eadem. Sapor ut præcedentis.

12. Wellia-Cupameni *H. M.* P. 10. T. 83. Urticæ-folia *Indica* ſpicata, ſpicis longis rectis, floſculis & ſeminibus crebrioribus. An Mercurialis *Coromandelienſis*, tricoccos major, Urticæ facie, cum acetabulis *Pluk. Mantiſſ. Almag.*

H. M.
Cum prioribus ex omni parte convenit. Integræ hujus plantæ partes in nodulum collectæ, infectæ parti calidè applicatæ venenum, cucurbitularum inſtar, extrahunt; eandem ob cauſam foliorum pulvis in aqua *Oryzæ* lævigatus temporibus fricando applicatur. Succus oleo *Sergelim* permixtus Eryſipelati medetur, hæmorrhoidibus, ventris cruciatibus *Malabaribus Guinao* dictis.

13. Urtica *Canadenſis* Myrrhidis folio *Tournefort. Elem. Bot.* Hort. Reg. Monſpel. Magnol p. 207.

Caule eſt firmo, ſtriato, villoſo, *foliis* ad Myrrhidis formam planè accedentibus colore, forma, & ad eam quæ appellatur à *C. B.* Cicutaria paluſtris latifolia, alba. *Flores* in ſummo caule in paniculis racematim naſcuntur, ut in *Urtica racemoſa Canadenſi.* Circa *Quebec Næ. Franciæ* caput oritur.

Hæc planta D. *Petiver* Oſmundæ aut Lunariæ ſpecies cenſetur, & in *Muſeo* ſuo n. 791. pro ſynonymo *Oſmundæ Virginianæ Cicutæ folio* ponitur, cui ego libenter ſuffragarer, ni planta illa major magiſque ramoſa eſſet.

14. Urtica minor iners *Mariana*, ſeminibus ex alis foliorum racemoſis, non ramoſis *Pluk. Mantiſſ. Almag.* p. 190. An Urtica *Mariana* mitis, ſpicâ ſpecioſa prætenui *Muſ. Pet.* cent. 5. n. 499?

Urticam è *Marilandia* allatam vidimus, duobus tantùm ad ſingulos nodos florum racemulis; Foliis noſtratium Urticarum formâ ſimilibus, non tamen ſpinulis obſitis, quantum in ſicca diſcernere potui, ſed potiùs glabris & innocuis. Racemuli floriferi è ſingulis foliorum alis ſinguli exeunt, in apice binis foliolis Urticeis velut criſtâ ornati.

D. *Vernon* & D. *Krieg* in *Marilandia* collegerunt. Denominari poteſt Urtica *Marilandica* fatua, racemulis florum ſeminúmve ad ſingula genicula binis.

P. 160. Ad Cap. De Urtica.

15. Urtica annua longiùs caudata vulgatiſſima, *Luſitanica* & *Africana*, nondum deſcripta *Griſleii Virid. Luſit.*

Lupulus [potiùs Urtica] folio trifido, fructu tricocco & hiſpido *Plumier.*

Supra arbores & ſepes ſcandendo latè vagatur, lupuli vulgaris in modum, verùm *Sarmenta* ejus minora ſunt, viridia, lanuginoſa. Genicula ſatis longè à ſe invicem diſtant, & ad unumquodque annectitur *folium*, longo pediculo inſidens, magnitudine manus expanſæ, in

tria ſegmenta ſatis profundè inciſum, & ad pediculum formâ cordis excavatum. Segmenta acuta ſunt, duos circiter pollices lata, leviter dentata, colore viridi obſcuro, ſubtus lanuginoſa, & nervis multis velut rugoſa. E foliorum alis exit ſurculus [interdum duo tréſve] prælongus & valde tenuis, extremitate ſua *Burſæ* quandam ſpeciem geſtat, duobus foliis cordiformibus ferè compoſitam, ſeſquipollicari circiter longitudine, extremitate in tres cuſpides ſectam, & ab extremo ad extremum nervis aliquot intertextam, baſin etiam duobus aliis foliis parvis & anguſtis ſtipatam. E burſæ hujus fundo exeunt tres pediculi, medio ſemper longiſſimo, quorum unuſquiſque *fructum* geſtat Ciceris magnitudine, *Heliotropii tricocci* fructûs formâ, novem parvis anguſtis & acuminatis foliis obvallatum, quæ deſuper velut conglutinata ſunt, circumcirca pariter denticulata, parvis quibuſdam pilis albentibus, & urticariorum inſtar pungentibus, ac pruritum moleſtum excitantibus, obſita. *Fructus* ſummitate ſua parvum habent *ſtylum*, capitulo parvo umbilicato tectum, colore initio viridi, poſtea flavo. In unaquaque cellula invenitur *ſemen* unicum, rotundum, album, membranâ parvâ, nigrâ, valdè tenui tectum.

Nunquam obſervare potui florem ullum in hac planta, quamvis variis in locis inſulæ *Martinique* eam invenerim.

Pag. 163. Ad Cap. de Mercuriali adde ſpecies ſequentes.

Phyllum fœminificum, Alaterni brevi, glabro folio *Boccon. Muſ. pl. rar.* T. 109.

Folia profert Alaterni aut Myrti valde ſimilia, nonnunquam tamen ſubrotunda, colore viridi pallido aut glauco. In fructu eandem differentiam habet cum *Mercuriali*, hoc eſt, mas teſticulatus eſt, fœmina ſpicata, *rectiùs dixiſſet*, fœmina teſticulata eſt, mas ſpicatus. Folia etiam maris anguſtiora ſunt quàm fœminæ. Planta eſt palmaris, magna copiâ in urbe * *Baſtia*, locis aridis provenit.

* *Corſicæ inſulæ.*

Mercurialis *Maderaſpatenſis* tricoccos, acetabulis deſtituta *Pluk. Phyt.* T. 205. F. 4. Fortè *Pee-Cupameni* H. M. P. 10.

Mercurialis tricoccos hermaphroditica, ſeu ad florum juncturas ex foliolis criſtatis Juliſera ſimul & fructum ferens D. *Baniſter Pluk. Phyt.* T. 99. F. 4.

Mercurialis *Mariana*, Urticæ folio trinervis, floribus albis perexiguis *Pluk. Mantiſſ. Almag.* p. 129.

Ad vires Cynocrambes adde,

Herbæ hujuſce intra corpus liberaliùs aſſumptæ malignam & venenatam vim triſti experimento nuper didicimus; Siquidem à muliere quadam *Salopienſi* in agris collecta, & unà cum lardo ſeu porcina ſalita & infumata, **Bacon** noſtratibus dicta, frixa, & pro cœna à ſeipſa unà cum marito & tribus liberis comeſta, funeſta ſymptomata excitavit. Nam liberi poſtquam decubuiſſent, & duas circiter horas in lecto dormiiſſent, experrecti graviter ægrotârunt; igni autem à parentibus admoti, per vomitum & ſedem aliquoties purgati ſunt, & poſt ſemihoram iterum obdormierunt; omnibúſque gravi ſopore oppreſſis, unus non ante triduum exactum evigilans, & tum oculos tantùm leviter aperiens, convulſus illico expiravit: reliqui duo poſt 24 horas experrecti, ἄνω ϰ̀ κάτω iterum purgati, evaſerunt. Vir, utpote robuſtior, & firmiore viſcerum conſtitutione, veneni vim haud difficulter eluctatus, poſt ſomnum duntaxat ſolito longiorem evigilans, ad conſuetum laborem & quotidiana munia egreſſus, non aliud incommodum ſenſit, quàm igneum in mento ardorem, cui leniendo per totum diem mentum frigidæ ſubinde immergere coactus eſt. Mulier poſt ſomnum diuturniorem aliquandiu malè ſe habuit, & ægrè tandem poſt multos dies convaluit. Cæterùm ab hac herba hominibus cavendum eſſe indicio eſt, quòd jumenta eum non attingant. Hiſtoriam communicavit D. *Sloane*, cui multum debet hoc ſupplementum.

Mercurialis *Zeylanica* tricoccos cum acetabulis *Hort. Leyd.* 687. *Herman. Kuppa Meniia Zeylanenſibus.* Folia pediculis tenuibus & longiſſimis inſident.

Mercurialis tenuifolia fruticoſa perennis N. D. Vir. Luſit.

Mercurialis fruticoſa *Luſitanica*, Amygdali folio, teſticulata & ſpicata *Virid. Luſit. Tournef. Inſtitut.* p. 534.

Mercurialis rotundifolia trimeſtris mas & fœmina *V. L. Ejuſdem ibid.*

Phyllon, Mercurialem fruticoſam vocat D. *Tournefort*: & D. *Magnol* Phyllon teſticulatum, plantam vivacem eſſe & per plures annos durare ſcribit, contra quàm nos opinabamur ex intuitu plantæ.

P. 164. Ad Cap. de Ambroſia.

Ambroſia maxima inodora, Marrubii aquatici foliis tenuiter laciniatis, *Virginiana Pluk. Phytogr.* T. 10. F. 5.

Ambroſia

Ambrosia (forsan) è *China*, Anguriæ foliis accedens *Ejusdem ibid.* F. 6. An Katu-Tsjetti-pu *H. M?* proximè describenda.
Huc transferendæ sunt

Ambrosia *Americana* inodora, foliis non divisis D. *Banist. Cat. Srtip. Virgin.* ad finem *Histor.* hujus, *Pluk. Almag.*

Ambrosia gigantea inodora, foliis asperis trifidis *Ejusdem ibid.* Virgin. maxima Platani Orientalis folio *Moris. hist.* P. 3. Sect. 6. Tab. 1. Fig. 6. *Ambrosia Canadensis altissima, Platani folio, hirsuta* Tournefort. Institut. p. 439.

Caule firmo, pollicem crasso, medulla farcto ad 6, 7ve pedum altitudinem assurgit, *foliis* donata ad genicula è regione positis, pedalis aut amplioris latitudinis, in varias lacinias profundas, Platani Orientalis more, sed paulò acutiore divisis, pediculis biuncialibus aut triuncialibus adnatis : E geniculis alii etiam *caules* ramificantur, *folia* etiam similia, acutiora tamen sustinentes : in quorum cymis *Flores*, ut in cæteris rotundi, muscosi, & quasi vexillo galeato & viridi cooperti, steriles seu falsi, & inutiles, spicatim nascuntur, & *semina* solida, quadrangularia, acuminata inter materiam herbaceam, è foliolis angustis in eodem caule inferiùs locatis compositam latentia succedunt. Semina aculeata reliquarum triplo majora sunt. D. *Bobart.*
Hujus plantæ inter siccas à D. *Sherardo* communicatas ramulum habemus, qui propiùs accedit ad Titulum D. *Banisteri*, quam à D. *Bobarto* descripta planta, siquidem folia inferiora integra erant, superiora in 3 tantùm lacinias divisa.

Ambrosia maritima foliis Artemisiæ inodoris elatior *Hort. Leyd.* 32. Seminibus è *Carolina* illatis in horto D. *Samuelis Doody* enata est. *Pluk. Mantiss.* p. 28. Humanam altitudinem assequitur, Foliis latioribus, viridioribus, nec tanta lanugine obductis, odore minùs vehementi. *Ambrosia* Virginiana *elatior & viridior, hortensis facie Moris. hist.* P. 3. p. 4. dicitur.

Ambrosiæ affinis è *Maderaspatan* Persicariæ folio, *Nonducallacres Malab. Mus. Pet.* 605. Planta est aquatica, 6 aut 8 unciarum, edulis *Act. Philos. Lond.* N. 264. p. 287.

Katu-Tsietti-Pu *H. M.* P. 10. T. 45. Ambrosia *Malabarica* Artemisiæ folio odoratissimo, floribus flavis. *Commelin. notis*, elatior, foliis Artemisiæ atro-virentibus, asperis, odoratis, non lanuginosis *Slon. Cat. Jamaic.*

H. M.
Planta est 4 aut 5 pedum, arenoso gaudens solo. *Rami* virides lignosi, [teneriores subcærulei] nonnihil pilosi. *Folia* laciniata, crassiola, plana ; subtus, ubi costæ eminent, villosa, odoris, (ut & tota planta) grati, aromatici, saporis subacris. *Flores* rosæ sunt planorotundæ, surculorum summitatibus insidentes, quorum petala oblongo-angusta, in longitudine plicis striata, ac in illarum tractu, ubi diutiùs se aperuerint, sese findentia, flava, quæ singula stamine concomitantur viridi-flavo, superiori parte furcato, quod ex pede folii theciformis emergit. *Capsulæ* seminales plano-rotundæ sunt ac virides, tardè se aperiunt ut 4, 5ve menses maneant clausæ. Planta hæc ægrotantis pulvinari substrata vitæ periculum indicat, si indè somnum non capiat æger. Oleo *Zergelim* seu *Tzit-Elu* & vino adusto incocta, partíque affectæ applicata empyemata & reconditos ventriculi abscessus antequam maturuerint sanat ; inprimis si ejusdem succus cum melle bibatur : cum vino adusto & *Europæo* simul ac *Malabarico* Marrubio in formam emplastri redacta, & dolenti parti imposita spasmo medetur : cum melle jejunè deglutita Hydropem solvit. Ali etiam juvamenta præstat, quæ videsis hoc in loco.

P. 165. Ad Cap. de Xanthio.

Xanthium spinosum *Lusitanicum P. B. P. Flor. Bat. fl.* Lusit. laciniatum, validissimis aculeis munitum *El. Bot. Tournef.* Lappa minor polyacanthos seu Xanthium *Lusitanicum* validissimis aculeis munitum *Pluk. Almag. Bot.*

Folia longa, acuminata, & laciniata sunt, supernè obscurè viridia, subtus incana. Aculei longissimi, tenues, acuti, bifurci aut tridentati è caule ipso exeunt : ut ex specimine ejus sicco à D. *Carolo Preston* Botanico sagacissimo ad me misso didici. *Radix* fibris plurimis capillata. *Caulis* bicubitalis, teres, lævis, brachiatus. *Fructus* oblongus, durissimus, innumeris spinulis recurvis & hamatis armatus. *Flores* ex plurimis globulis compositi & ope microscopii quinqueparti apparent.
Descriptionem plenam *Tournefortianam* vidi apud D. *Magnol* in *Catal. Hort. Reg. Monsp.*

Arctium montanum angustifolium *Hispanicum Boccon. Mus. Plant. rar.* P. 79. T. 69.

E schedis *P. Barelier.*

P. 165. Wella-Codiveli *H. M.* P. 10. T. 59. Beta Malabarica fructu lappaceo *Commelin.* Xanthium *Malabaricum* capitulis lanuginosis *Mus. Pet. cent.* 1. Ambrosia *Malabarica*, Artemisiæ folio odoratissimo, floribus flavis *Moris. hist.* P. 3. *H. M.*

Quolibet gaudet solo. Surculi parùm lignosi, rotundi, glabri, geniculati, supra genicula ventre rubescentes extuberantes, cortice viridi-spadiceo, surculos è geniculis geminatos emittentes. *Folia* in pedunculis brevibus, interiùs planis ac rubescentibus proveniunt oblongo-rotunda, mollia, flaccida, crassiola, plana, glabra, viroris fusci & nitentis. *Costa* utrinque eminet, in foliis teneris supernè rubescens. *Flores* in surculis striatis proveniunt, suntque spicæ cuspidatæ, ternæ simul junctæ ac unitæ, furculas referentes tricuspidatas, apertæ autem globulos, rubro-miniatis purpureis nitentibus spiculis in orbem adhærentes; petalis constant 5, viridibus, cuspidatis, interiùs lanuginosis, venis viridi-fuscioribus, intus striatis; globulus in illis longiusculus & albicans *stylulum* è vertice emittens, *staminula* 5, rubro-purpureo-miniata. In singulis spicis unicum latet *semen*, parùm oblongum, complanatum, fabaceum, spadiceo-nigrum ac nitens. N. B. Rubro-miniata spicula prædicta quæ floribus subsunt, spicis maturescentibus in orbem quaquaversum se expandunt, spicas illas Bardanæ aut Lappæ similes efficientia.

Invenitur etiam in *Africa* circa Promontorium *Capo Corso* dictum, vulgò **Cape-Coast**, ubi *Tetrephoe* appellatur. Indigenæ in jusculis decoquunt ad Diarrhœam. *Mus. Pet.* Cent. 1.

Lappula Bengalensis tetraspermos, Ribesii folio, echinis orbicularibus ad foliorum exortus plurimis simul, sessilibus *Plukenet* T. 41. F. 5. An Alcea *Indiæ Orientalis* fructu Lappaceo, folio Ribis *Breyn. Prod?*

Lappula Althæoides *Americana* Mori albæ foliis vitigineis, hirsutie ferrugineâ pubescentibus, **White-Bark** *Barbadensibus* vulgò *Pluk. Mantiss.*

Lappula *Americana* spicata, foliis amplis, fidium instar sinuatis, & eleganter crenatis, **Fiddle-weed** nostratibus dicta *Ejusd. ibid.*

Lappula ferè umbellata, Astrantiæ foliis *Virginiana Ejusd. ibid.*

P. 167. Ad Cap. de Ricino.

Ad speciem tertiam nota,

Hæc species sub titulo *Ricini majoris Americani* proponi potiùs debuit. Estque *Nhambuguacu* seu Ricinus Americana *Pisonis* p. 180. *Nhambu-guacu* Brasiliensibus *Marcgrav.* p. 77. Ficus Infernalis *Laet.* p. 283. & aliorum. Pandi Avanacu *H. M.* ex sententia nostra in App. p. 1855. Hanc speciem sic describit *Marcgravius*:

Frutex est in multos ramos expansus: caudicis color ut in Juglande. *Folia* fert in longis pediculis, medio folii infixis, magna, in 8 aut 9 lacinias acuminatas scissa, per ambitum subtiliter serratas, in quarum singulas è centro folii nervus tendit secundùm longitudinem. Inferiùs eleganter sunt viridia, superiùs saturatè, ad tactum mollia, tenera, & quæ decerpta statim flaccescunt. In ramorum extremitatibus proveniunt singulares pediculi, in quibus alterna serie & spicæ formâ, in propriis petiolis proveniunt virides lævésque globuli, 5 aut 6 juxta se positi, instar uvæ, qui se aperientes exhibent *flosculos* subtiles, figurâ ut in Sambuco, sed multò minores, coloris ex albo-subflavescentis, copiosè in racemum elegantem congesti, odore ferè Sambuci (uti est & tota planta) facilè decidui. Floribus succedunt [*non tamen in eisdem pediculis, nè quis erret*] corpora rotunda, viridia, cinnabriis umbilicis notata, magnitudine Avellanæ, in totum hispida ut Erinaceus, 50 aut 60 in unum racemum congesta, per maturitatem nigricantia, & in 3 (rarissimè 4) capsulas dissilientia, quarum quælibet in se continet nucem cinerei coloris, & nigro eleganter maculati, figura & magnitudine Pistaceorum. Nux, (cute cartilaginea fragili disrupta) albissimum in se continet nucleum, oleaginosum, ex quo & oleum exprimitur.

Parùm differt à Ricino vulgari, ut an specie distincta sit, meritò dubitet D. Sloane.

Ad speciei 2dæ Ricini, Curces dictæ vires adde,

Hujus 9 grana *Semina Barbadensia* nostratibus vulgo audiunt, & ad Hydropen curandam mirandarum virium esse perhibentur. Multa hujus rei experimenta à medicis quibusdam nostratibus facta sunt in Hydropicis ferè deploratis, spiritu, tinctura aut extracto ægrotis propinato, magno successu. D. *Marloe.*

Ad Ricinum tenuifolium *Breynii* adde, Flosculos fert quasi in umbella Coccinei coloris, observante D. *Sherardo.*

Ad Ricin. *Americanum* minorem adde ex *Ejusdem* observatione, Capsulas habet minores, glabras, nucleos ex puniceo punctatos.

Species addendæ,

Ricinus Linariæ folio, flore nigro, fruticescens, è *Curassau*, capsulis parvis, Cataputiæ instar, seminibus nigris aut fuscis.

Ricinus

Ricinus *Curassavicus* humilis & minor D. *Sherard.* Semina simul ac perficiuntur è capsulis exiliunt. Foliis utuntur incolæ in acetariis ad laxandam alvum.

Ad Ricinum *Africanum* maximum, caule geniculato rutilante *H. R. P.* & Eundem caule virescente notat D. *Sherardus*, Prior 9 minimùm pedes altus est, foliis splendentibus, obscuriùs viridibus quàm posterioris, qui pulvere glauco aspergitur. Utriusque folia pedem & dimidium lata sunt.

Naga-Dante *H. M.* P. 10. T. 76. Ricinus *Indicus* semine spadiceo-rubro minore *Commelin.* potiùs Ricino affinis *Indica*, &c. Ric. minor *Indicus*, folio magis cuspidato, pilis rigidioribus utrinque aspero, semine spadiceo-rubro *Pluk. Almag. Bot.*

H. M.

Nascitur in arenosis & petrosis. *Stipes* crassus; *Rami* virides, intus medullâ instructi. *Folia* in petiolis perveniunt oblongis, rotundis, pilosis, oblonga, in cuspidem oblongum desinentia, in oris dentata, pilis hirsutis utrinque aspera. *Costæ* in utraque parte altum eminent. *Flores* plures congregati proveniunt; *gemmæ* sunt parvæ, quarum petala surrecta, quæ superiori parte ex viridi flavescunt. *Stylus* trifurcatus est, & viridi-dilutus, cujus furculæ supernè latiores & in medio bifidæ. *Fructus* trilaterales sunt, quorum singula latera rotunda, in medio suturâ striata, in vertice stylo florum trifurcato, cujus furculæ suturas lateris * recipiunt dotati; cuticulam habent tenuem & viridi fuscam, quæ cartilagineum, crassum, & durum involvit corticem, intra quam tria in distinctis loculis continentur *semina*, oblonga, exteriùs convexa, coloris spadiceo-rubri, capitulo candido in vertice ornata. **forte respiciunt.*

Folia, radix atque fructus tantâ purgandi pollent energiâ, ut solus odor catharsin excitet. Folia extrinsecùs applicata articulari medentur morbo. *Vires.*

Jo. Commelinus ad Ricinum refert hanc plantam, cum quo fructu tricocco & vi purgatrice convenit, ast florum situ differt, si fructus in vertice stylo florum dotati sunt, ut descriptio habet.

Ricinus minor Staphisagriæ folio, flore pentapetalo purpureo Slon. Cat. Jamaic. Brasilianus perennis, flore purpureo, folio Staphidis agriæ nonnihil simili *P. B. P.* An Ricinus *Americanus* Hucipochotl *Huaxacensis Hernandez?* & Ric. *Americanus* folio Staphidis agriæ *C. B.* p. *App?* An Ric. *Indicus* pilosus trifidus vel quinquifidus flosculis purpureis in umbellam aggregatis *Pluk. Phytogr.* T. 55. F. 2.

D. *Sloane.*

Radix hujus alba, recta, pyramidalis, duas uncias longa, paucis fibris appensis alimentum hauriens. *Caulis* bipedalem altitudinem rarò superat, in ramos divisus in omnem partem diffusos, incurvos, uti est & caulis ipse, cortice fusco pallidiore tectos. *Folia* longis scabris pediculis innixa, in 5 apices perpetuò dividuntur, superiora sc. & in planta adulta; juniora in 3 lacinias rubescentes; Staphidis agriæ similia, & aliquatenus etiam *Mandihocæ*, unde nomen vulgare **Wild Cassada**, in omnibus nostris Coloniis usitatum. Coloris autem sunt obscuri aut intensè viridis, odoris ingrati. *Flores* in ramulorum fastigiis, multi simul coacervati, brevibus pediculis insident, pentapetali, purpurei, staminibus luteis, perexigui; quorum singulis succedit fructus triquetrus, cortice muricato fusco-obscuro tectus; sub quo latitant tria dura, lutea, putamina, sinu quodam ad exteriorem angulum depresso unumquodque semen unicum oblongum, aliorum Ricinorum simile, coloris cinerei lucidi cum duabus viridibus auriculis & pulpâ alba, includens.

In pratis *Savannis* dictis ubique in *Jamaica* insula provenit, ut & in omnibus *Caribbæis*, & *Americæ* continente. D. *Sloane.* Usitatissimum est & ferè generale tenuioris conditionis hominum remedium pro ventris dolore sicco. Folia à 7 ad 21 decoquunt, & decoctum bibunt, quod alvum movent aliis medicamentis nequicquam proficientibus. Nec non apud nostrates solum, sed & *Hispanos Americæ* incolas in usu est. *Vires.*

Ricinus lactescens, Fici foliis, spinulis mordacibus armatis *Pluk. Almag. Bot.* T. 220. F. 3. humilis lactescens, Fici foliis, flore lacteo pentapetalo, caule, foliis & capsulis seminalibus spinulis Urticarum more pungentibus armatis *Banisteri.* Tithymaloides Americanus lactescens & urens, floribus albis P. *B. P.* Frutex innominatus pungens & urens *Marcgr.* l. 2. p. 79. *Brancamos* Lusitanis. *Hort. Amst. rar.*

Radix ei alba, succo lacteo acri turgida. *Caudex* in ramos divisus, liratus, 2 uncias crassus, in 5 pedum proceritatem attollitur, cortice dilutiore virore perfuso amictus, & infinitis spinulis undique obsessus. *Folia* incondita, spinulis tenuissimis mordacibus & urentibus itidem obsita, pediculis longioribus fulta, formâ vitis foliorum æmula, in tres, quatuórve lacinias dirempta, quarum singulæ margine serratæ nervo gaudent secundùm longitudinem protracto. *Flores* mense Julio prodeuntes hexapetali sunt, colore candido, quorum umbilicum occupant *stamina* varia. Floribus marcescentibus, succedunt *vascula seminalia* tricapsularia, in quibus tria quoque *semina*, Ricini vulgaris similia, ast minora, extus coloris cinerei, punctulis coloris spadicei permixta. Interior medulla candida, sapore acri prædita, quo non solùm tota planta est imbuta, verum etiam urit, pungit, doloréque diuturno minacibus suis spinulis afficit tangentium manus, chirothecis coriaceis quantumvis munitas.

Perennat

Perennat hæc planta in climate noſtro duriore, ſemen maturum & perfectum producens, ſi modò cautè à frigore muniatur, cujus impatiens eſt.

Hæc planta foliorum figurâ & ſeminis formâ ad Ricinum accedit, ſpinulis urentibus ad Urticam, lacte acri ad Tithymalum; fructu tricocco tam Ricinum quàm Tithymalum refert. Cùm ergo Fructus floribus contigui ſint, præter Ricinorum normam, rectiùs me judice ad Tithymalum refertur quàm ad Ricinum.

Ric. dulcis arboreſcens Americanus, *Populnea fronde argentea, ſeu foliis Populi nigræ argenteis* Breyn. Prod. 2. Ricini fructu arbor *Curaſſavica,* foliis Zizyphi argenteis, *Zeylanica P. B. P.*

Ric. Arbor, fructu glabro, grana Tiglia *Officinis dicto P. B. P.* ubi & Synonyma. vide. Cadelavanacu *H. M.* Hæc planta in *Hiſtoria* noſtra ſub diverſis nominibus bis terve repetitur. Vide Emendanda. Hujus plantæ ſemina, *Mexicana ſem.* nonnullis dicta, in vermibus enecandis & expellendis admirandarum virium eſſe comperiuntur & in uſu frequenti ſunt contra lumbricos, alioſque in genere vermes humanum corpus infeſtantes apud *Americanos,* & nuper etiam noſtrates medicos. V. chartas à D. *Marole* editas.

D. *Sloane* in Catalogo Plantarum *Jamaicenſium Mandiocam Indorum,* è qua panem *Caſſava* dictum conficiunt, ad *Ricinum* refert, titulo, Ricini minoris, cujus duas ſpecies proponit

1. *Ricinus minor, Viticis obtuſo folio, caule verrucoſo, flore pentapetalo albido,* ex cujus radice tuberoſa, ſucco venenato turgida, *Americani* panem conficiunt.

2. *Ricinus minor, Viticis anguſto mucronato folio, caule verrucoſo flore pentapetalo albido,* ex cujus radice tuberoſa, ſucco venenato turgida Americani panem conficiunt *Slon. Cat. Jamaic.* Hiuccæ ſive Mandiocæ genuinæ *Mexicanæ* foliis Cannabinis ſpecies 2. *Park. Theat.* p. 1624. Cum priore ſeritur.

Ricinus folio Althææ molli & incano, Maderaſpatanus *Pluk. Phyt.* T. 120. F. 5. Hujus deſcriptionem vide Moris. hiſt. P. 3. p. 349. D. *Petiver* Act. *Philoſoph. Londin.* N. 244. p. 318. Hanc plantam eandem eſſe ait cum Schorigenum *H. M.* Vol. 2. Tab. 39. p. 73. cui & nos aſſentimur.

Ricinus Orientialis *fructu villoſo, puritum excitans hirſutie capſularum* Couhage-nut *nuncupari meretur, Pluk. Mantiſs.*

Ricinus arboreſcens Æthiopicus fructu calyculato trianuglari, parvo, ternis ſpinulis duris, lignoſis aculeatis (ad ſingulos angulos ſingulis) munito, granis atro-nitentibus Pluk. Mantiſs. Apud D. *Robertum Uvedale conſpexit.*

Ricinus Surinamenſis, *foliis radiatis amplis, ad centrum pene diviſis, fructu ficiformi* Moriſ. hiſt. P. 348. Hujus *folia* in pedalem latitudinem extenſa, ſuperiùs viridia, glabra, inferiùs ad cinereum glaucúmve colorem tendentia, pediculis pedalibus inſidentia, ex 10, 12ve radiis ad medietatem pœne diviſis, uncialis plus minus latitudinis, compoſita ſunt: qui quidem radii frequenter uno margine plano donati, cùm alter oppoſitus in dentem longum & acutum, imò uncialem unum aut alterum laciniatus eſt: interdum etiam utrinque ad eundem modum diviſi ſunt, in longum cuſpidem deſinentes. Fructus nobis traſmiſſus glaber erat, ficiformis, ſeu ex anguſto principio in pollicarem latitudinem intumeſcens, in 3 cellas, ut in aliis fit, diviſus, quarum quælibet ſemen ſingulare, ſatis magnum, ſubnigrum continet. D. *Bobart.*

Ricinus parvus urens, foliis Quercinis, Virginianus D. *Baniſter Pluk. Phyt.* T. 107. Fig. 5. *Moriſ. hiſt.* P. 3. Planta hæc dodrantalis & pedalis, erecta, *cauliculo* diviſo rariùs aſſurgit, villo urenti obducto. *Folia* huic ſine ordine, pediculiſque deſtituta, uncialia & biuncialia, latiuſcula, Quercina, quibuſdam laciniis denticulationibúſve ſinuata apponuntur & ad foliorum exortum auriculæ binæ acutæ adnaſcuntur. E foliorum ſupremorum alis petioli rariores *flores* & *capſulas* ſeminales parvas triquetras rotundiuſculas gerentes proveniunt. D. *Bobart.*

Notat D. *Plukenet* in *Almageſt.* p. 320. quòd Folia præſertim ubi Flores emittit, fert ſingulatim; & non è foliorum ſinu ſed ex oppoſita caulis parte ramulus extruditur vix uncialis, julo è floſculis plurimis tripetalis luteis (at ſterilibus) compacto ornatus; ad cujus baſin pediculo craſſiuſculo ſuffulta creſcit capſula ſeminalis, ſtaminulo trifurco coronata, atque tribus parvis & ſubrotundis ſeminibus, Ricino animali non diſſimilibus gravida.

Ricinus aromaticus ſpicatus *Indiæ Orientalis* folio Circææ, ſpinis ad imum duplicatis armato, Laccam in granis fundens *Cappæthiia* à Cingalenſibus dicta *Pluk. Almag. Moriſ. hiſt.* P. 3. p. 349.

Folia ad uncialem & biuncialem intercapedinem, alterno ordine ſita ſunt, petiolis uncialibus & biuncialibus inſidentia, ad petiolum ſubrotunda, binas aut ternas uncias lata, in mucronem exporrecta, in ambitu leviter dentata. *Flores* ſpicatim & racematim in ſummo proveniunt,

veniunt, parvuli, quorum color in planta ſicca haud facilè percipitur. *Fructus* parvi, rotundi, exterius villoſi ſunt, & Ricinorum ritu in 3 partes per maturitatem ſe aperiunt, & tria ſemina incluſa Cannabinis æqualia, demonſtrant. Hæc planta D. *Hermanno* Ricinus *Indicus* fruteſcens, Laccam fundens, *Wælkappæthya* Zeylanenſibus, dicitur. Siccatam, chartis agglutinatam, D. *Hermanni* manu hoc Titulo inſcriptam, nobis commodavit D. *Sherard.*

Ricinus arbor aromatica, fructu glabro, media, *Kæppæthya.* P. *Herman.*

Major eſſe videtur præcedente. *Folia* majora & ſolidiora. *Ramuli* ut & foliorum pediculi brevi & denſa incana lanugine obſiti. *Flores* in ſummis ramulis in tam longas ſpicas non excurrunt. Plantæ hujus ſpecimen ab ipſo D. *Hermanno* collectum & exſiccatum nobis oſtendit. D. *Sherard.*

Ricinus fructu parvo, fruticoſa *Curaſſavica,* folio Phylli, *P. B. P. Pluk. Phyt.* T. 107. fruticoſus *Curaſſavicus,* fructu parvo, folio Phylli *Moriſ. hiſt.* P. 3. 350.

D. *Bobart.*

Cauliculi huic pedales, lignoſi, tenues, nunc erecti, nunc humi procumbentes, Halimi vulgaris ſimiles, tomentoſa candida lanugine, ut & *folia* obſiti, quæ quidem folia uncialia, ovalia, pediculis ſemuncialibus & uncialibus inſidentia, inordinatim, (interdum enim è regione, interdum etiam alternatim) cauliculis modò diviſis, modòque indiviſis, ſparguntur. *Flores* exigui, rarò niſi in caulium ſummitatibus naſcuntur, quibus capſulæ ſeminales parvæ rotundæ, tomento albicantes ſuccedunt. Flores, obſervante D. *Sherard,* pallidè virentes ex parvis apicibus luteis, quibus 5 foliola parva herbacea ſubſunt, conſtructi ſunt, 5 vel 7 conglomerati, ſemidigitalibus pediculis inſidentes. *Fructum* habet tricoccum inſtar Ricini ſub hirſutum albidum ſeu cinereum, *ſemina* cannabinorum magnit. fuſco-cinerea glabra, lucida lineolis & punctis cinereis notata.

In Horto Regio *Hamptonienſi* colitur.

Ricinus *Madraſpatanus* quinquifidis durioribúſque foliis in margine ſpinoſis. *Pluk. Phyt.* T. 108. F. 3. *Moriſ. hiſt.* P. 3. 347.

D. *Bobart.*

Hujus exemplar à D. *Gyfford* acceptum, ſtipitem monſtrat, aliorum conſimilem, cujus ſummitas pilis longis foliaceis, imò uncialibus, veſtita eſt. Inter hos pediculi exeunt palmares, quibus *folia* glabra rigidiuſcula, palmum lata, in 5 partes unciales diviſa, in ambitu ſpinulis innocuis crenata inſident. Laciniæ verò ad centrum uſque non deſcendunt, una ſolùm ad pediculum, (ut in Vitis folio res habet) ſecta eſt.

Ricinus minor urens, cannabinis foliis, triphyllos, è *Maderaſpatan* Pluk. Phyt. T. 120. F. 5. An Urtica Indica pentaphyllea *Ciaſſi Mich, Nutii Catal.* Moriſ. hiſt. 3. 348.

D. *Bobart.*

Caule erigitur recto, tenuiore, molli lanugine pubeſcente, qui *folia* alternatim pediculis uncialibus inſidentia, anguſta, trifida & Cannabina, acuta hirſutie piloſa, in ambitu dentata emittit. E foliorum alis in petiolis biuncialibus proveniunt *flores* cum fructibus trifidis, parvis, rotundis, piloſis, qui calyci quinquepartito & ſtellato piloſóque inſidentes, petiolo arcte adhærent.

Ricinus minor aſperior, *Alceæ Venetæ* foliis aliquatenus accedens, *Madraſpatanus Pluk. Phyt.* T. 120. F. 2. *Moriſ. hiſt.* 3. Pag. 348.

D. *Bobart.*

Elegans hæc planta in collectione D. *Du Bois* obſervata, in cauliculo pilis exaſperato *folia* habet è pediculis brevibus provenientia, in tres lobos inſeparatos diviſa, margine crenatos & obtuſos, quorum medius, ut in Alcea *Veneta* videre licet, in inſignem longitudinem porrectus eſt. Ad petioli exortum binæ prodeunt auriculæ foliaceæ, & ex earum alis petioli nudi unciales & biunciales, in iis *fructus* unus vel alter parvus, ex tribus ſeminibus rotundis conjunctis conſtructus ſuſtinetur.

Ricinus *Madraſpatanus* flore purpureo, trilobato folio, mitibus denticellis crenato *Pluk. Phyt.* T. 220. F. 4. *Moriſ. hiſt.* P. 3.

D. *Bobart.*

Huic *caulis* in ſuperiore parte, ad pediculorum triuncialium alas, pilos longos confertos emittit, *Folia* trifariam partita, glabra, integra in fundo, in margine denticulis muricata ſunt. *Flores* in ſummitate ex quinque petalis purpureis conſtructi, non racematim ut in vulgari, ſed variis petiolis corymbatim ſparſi ſunt, quibus vaſcula ſeminalia, ut in aliis triquetra, glabra ſuccedunt.

Ricinus urens *Marilandicus* foliis aceris tripartitis.

Hujus folia à D. *Sherardo* accepi, qui ab omnibus à P. *Plukenetio* ſculptis diverſum eſſe aſſerit; viridior eſt & lævior quam *Brancamos Luſitanorum.*

Ricino

Ricino affinis odorifera fruticosa major, Rosmarini folio, fructu tricocco albido. **Wild Rosemary or Spanish Rosemary.** *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Fruticis hujusce *truncus* brachii humani crassitudine est, cortice lævi, dilutè fusco tectus ad 5 pedum altitudinem assurgens, multis *ramis* albis brachiatus, *foliis* pluribus simul agminatim junctis ad digitalia circiter intervalla obsitus; quorum unumquodque duas uncias longum est, quadrantem unciæ latum, supernè viride, subtus albicans, pediculo albo $\frac{1}{8}$ unciæ longo insidens, principio angusto, inque punctum desinens. Ramorum summitates, ad trium unciarum longitudinem *floribus* parvis albis densè obsitæ sunt, velut spicatim dispositis, è multis staminibus in capsula alba pentaphylla, vel intra 5 petala è viridi albicantia compositis; quibus succedunt *fructus* tricocci, cauli arctè adhærentes, læves, albicantes, Chamælææ tricoccæ majores, singulis alveolis singula semina fusca nitentia continentibus. Tota planta grati admodum odoris est.

Locus. In collibus **Red-hills** dictis ubique frequens occurrit, necnon prope **Passage-Fort** viâ qua illuc ab urbe S. *Jago de la Vega* tenditur.

In omne genus balneis medicatis usurpatur, inque fomentationibus pro cruribus hydropicis.

Ricino affinis odorifera fruticosa minor, Teucrii folio, fructu tricocco, dilutè purpureo *Slon. Cat. Jamaic.* An Ricini fructu parvo fruticosa *Curassavica*, folio Phylli *P. B. P? Pluk. Phytogr.* T. 167. F. 6. An Teucrii foliis frutex *Curassavicus* P. B. P? 380. *Pluk.* T. 228. F. 4.

D. *Sloane.*

Ramulos aliquot lignosos emittit, 4 aut 5 pedes longos, interdum rectà assurgentes, aliàs humi procumbentes, cortice cinereo tectos. Summæ virgæ *foliis* in orbem dispositis cinguntur, $1\frac{1}{2}$ digit. longis, unum latis, ovatis, circa margines crenatis, colore viridi obscuro, Chamædryos nonnihil simili. *Flores* sex viridiusculis staminibus, ex eodem centro exeuntibus, calice viridi pentaphyllo obvelatis constant, ex alis foliorum egressi, perbrevibus pediculis; quibus succedunt *Fructus* tricocci, pilosi, parvi, ad magnitudinem fructûs Heliotropii tricocci postea augescentes: à quo differunt quòd læves sint, & coloris pallidè purpurei amœni.

Folia hujus plantæ compressa, valde odorata sunt.

Locus. In sylvula prope urbem S. *Jago de la Vega* dictam inter arbores crescentem invenit D. *Sloane.*

Ricinoides arborescens *Madraspatana*, Cotini foliis *Act. Philos.* N. 244. p. 332. 40. item, N. 276. p. 1018. pl. 212. D. *Petiver.*

Ad 5 aut 6 pedum altitudinem assurgit, carpi crassitudine. Decoctum in aqua cum butyro melancholiam hypochondriacam & hystericam passionem lenit, & aufert. *S. Brown.*

Ricinus Americanus fœtidus, Balloten olens, Scammoneæ foliis punctatis, ferruginea lanugine obductis, Balsamum caprarium *Antegoanis* & *Nevisensibus* dictus, *v.* Balsamum caprarium.

Omnes hæ plantæ veræ & genuinæ Ricini species non sunt, sed ob fructum præcipuè tricoccum, aliquæ etiam ob foliorum similitudinem, eò referuntur.

P. 168. Ad Cap. de Helleboro albo.

Helleborus albus minor botrytis, Ephemeri Phalangoidis *Virginiani* foliis, magna sui parte caulem vaginantibus, floribus amplioribus atropurpureis, ex *Angola Pluk. Mantiss.*

P. 177. Ad Cap. de Lapatho.

Planta, Rhabarbarum *Chinense* longifolium, sive Rhabarbarum longifolium vel verum *Matthioli Abrahamo Muntingio* dicta, an Rhabarbarum verum Officinarum sit ut in Historia scripsi, jam dubito, cùm ex sententia D. *Hermanni* & aliorum Rhabarbarum verum (ut rectè *Parkinsonus* noster) Hippolapathum maximum rotundifolium exoticum sive Rhaponticum *Thracicum* sit: cujus duas species seu varietates observavi; alteri enim semina soluta erant, triquetra, maxima, coloris Bætici seu castanei aut russi, pulchrè splendentia; alterius seminibus tria interiora floris folia fortiter adhærebant & adnascebantur, ut in Acetosa minore lanceolata seu ovilla.

Lapathum maculatum *Lusitanicum Grisleii Virid. Lusit.*

Lapathum aquaticum angustissimo acuminato folio *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 104. An Lapathum anthoxanthon seu folio acuto, flore aureo? ut D. *Plukenet* opinatur.

Planta isthæc initio *folia* profert in terram strata, angusta, longa, Luteolæ similia; postea cùm adolevit ulnæ longitudine supra terram attollitur: folia autem non multùm augentur, nisi longitudine, tumque formam acutam accipiunt. Extremos ramulos occupant *Flores* & *semina* densè stipata, ad modum reliquorum Rumicum.

In

In paludibus *Moraviæ* & aliarum *Germaniæ* provinciarum, exit. *Nihil video in hac descriptione quod non conveniat Lapatho anthoxantho*: proinde cum D. *Plukenet* consentio eandem plantam esse.

Lapathum longo angustóque folio, Anthoxantho plurimum accedens, verticillis rarioribus caulem cingentibus, semine majori *Plukenet. Mantiss. Almag.* In compascuo quodam pone *Westmonasterium* **Tuthill-Fields** vulgò vocato.

Lapathi anthoxanthi summis ramulis aliquatenus accedens Planta caustica *Indiæ Orientalis*, *Kalureve* Malabarorum *Plukenet. Mantiss. Almag.*

Lapathum maritimum fœtidum *C. B. pin. & prod.* D. *Plukenet* Acetosæ vesicariæ perennis repentis, foliis longis sinuatis *Morisoni* synonymum facit *Almag. Bot.* p. 8.

Lapathum anthoxantho simile *Maderaspatanum Pluk. Almag. Bot.*

Lapathum *Noveboracense* semine nigro *Flor. Bat. fl.*

Lapathum folio oblongo paludosum *Belgicum Hort. Lugd. Bat. Herman. Munting.*

P. 181. Ad Cap. de Acetosa add.

18. *Acetosa rotundifolia repens* Eboracensis, *folio in medio deliquium patiente* Morison. An *Cambro-britannica* montana *Park?* **Round-leaved Mountain Sorrel.** Copiosè provenit juxta scaturigines aquarum in cautibus clivosis montis *Snowdon*, supra vicum *Lhanberys*, necnon ad rivulos in confragosis rupibus montis *Cader-Idris* supra lacum quendam *Llin-y-cau* dictum, observante D. *Lhwyd*, qui Acetosam Cochleariæ folio montanam eam vocat. Eandem in *Westmorlandiæ* & *Cumberlandiæ* montosis observavit D. *Lawson*. Ni fortè diversa sit *Westmorlandica* à *Wallica* Acetosa: siquidem *Wallica* à Generoso quodam in hortum translata (ut nos monuit D. *Lhwyd*) post duos trésve annos culturâ faciem mutavit, & *Acetosæ Romanæ* vulgaris rotundifoliæ vultum & formam induit, ut ab eâ dignosci ampliùs nequiret: verùm *Westmorlandica* in hortis culta speciem non mutat, sed in multos annos invariata perseverat. Hæc planta ab *Acetosa scutata repente*, *C. B.* specie diversa videtur, non (ut olim opinabar) eadem: folia quippe obtinet subrotunda Cochleariæ similia, & in medio deliquium patientia (ut loqui amat *Morisonus*) hoc est sinu quodam excavata. Cæterùm D. *Plukenet* in *Almag. Bot.* non solùm Acet. scutatam repentem *C. B.* sed & rotundifoliam Alpinam *Ejusd.* pro eadem cum hac planta habet.

19. Acetosa *Cyrenaica* angustissimo & longissimo folio *Schol. Bot.* An Acet. *Virginiana* angusto longoque folio *Pluk. Almag. Bot?*

Ad speciem 15tam nota; Acetosa *Cretica* semine aculeato *C. B.* non eadem est (ut opinabar) cum Acetosa *Neapolitana* Ocimi folio *σικεφαλιφόρω Col.* verùm diversa; monente D. *Jacobo Breynio* Botanico peritissimo, qui utramque coluit & observavit *Prod.* 2.

Acetosa arborea foliis minoribus & magis acuminatis Pluk. Mantiss. Chittra-mullum Malabarorum, & *Coadevalle* Gentilium *Indorum.* An Katapa *H. M.*

Oxalidem max. montanam *Clus. hist.* 2. p. 69. D. *Plukenet* eandem plantam facit cum Ribe legitima *Arabum Ejusdem Clus. hist.* 120. Vid. *Mantiss. Almag.*

Acetosæ rotundifoliæ Alpinæ *C. B.* adde locum. In muris Nosodochii quod in monte majore *Bernhardi Helvetiorum* est, provenit.

Acetosa radice Lapathi 1. & 2. *Lusitanica* N. D. *Vir. Lusit.* Grisleii.

—— maxima, radice prælonga tuberosa N. D. *Ejusdem.*

—— angustifolia, rad. prælonga tuberosa N. D. *Ejusdem.*

—— laciniata amara supina *Ejusdem.*

—— rotundifolia viminea *Lusitanica* N. D. *Ejusdem.*

—— annua minor, *Azedas* N. D. *Ejusdem.*

—— minima auriculata, semper virens *Ejusdem.*

—— annua *Lusitanica* Ocimifolia *Munting. Herbar. Belgic.*

Acetosa Alpina minima, foliis Asari *Ambrosin. Cat. Hort. Bonon.* An Acet. montana, lato Ari rotundo folio *Bocc. Mus?* mox describendæ.

Exigua est planta, *radice* parvâ fibrosa, foliis Asaro similibus, rotundioribus tamen ac minoribus, prælongis, nitentibus pediculis. *Cauliculum* edit unicum, tenuem, palmarem, circa quem in modum spicæ alternatim dispositi *flosculi* numerosi spectantur, exigui, muscosi: quibus *semen* succedit tenuibus membranis inclusum, rotundam formam repræsentantibus. Tota planta sapore est acido.

In Alpibus *Lucensium* provenit: item supra *Cimonis* montis supercilium Septentrioni oppositum in *Mutinensium* Alpibus abunde.

Acetosa arborescens, subrotundo folio, ex Insulis *Fortunatis Pluk. Phyt.* T. 252. p. 3. Oxalis (fortè) rotundifolia à *Rovilio* picta *Ponæ.* & Lunaria magorum Arabum *Ponæ Ejus. Descript. Montis Baldi ad finem.* Lunaria Magorum Arabum *J. B.* Tom. 2. Lib. 24. p. 994. *Lob.* Obs. 470. & Icon. 808.

Hujus synonyma è D. *Plukenetii* Almagesto mutuati sumus. Planta ipsa in Hortis *Londinensibus* colitur, cujus ramulum nobis ostendit D. *Steward*, donavit D. *Sherard*, qui in Hortis nostris ad 8 aut 10 pedum altitudinem assurgere scripsit, *caule* pollice humano crassiore. Folia in caule & ramulis alternatim sita, subrotunda, aut triangularia angulis subrotundis, 2, 3ve uncias interdum longa, & totidem propemodum lata, glabra, per margines æqualia, pediculis longis, è membranula caulem obvolvente ortis, ut Persicaria, fulta. *Flores* summos occupant ramulos in spicis peculiaribus laxis & ramosis sparsi, perexigui. *Semina* triangularia.

Acetosa minor erecta, lobis multifidis *Boccon. Mus. Plant. rar.* T. 126.

Spithamiæam in locis saxosis, in lætioribus pedalem altitudinem assequitur. Ab aliis omnibus speciebus differt parvitate sua & auriculis seu lobis foliorum, quæ laciniata sunt & multifida.
In *Calabria*, inque montosis *Massæ* & *Carraræ* oritur.

Acetosa montana pumila, Fegopyri folio *Boccon. Mus. plant. rar.* p. 165.

Altitudo spithamiæâ paulò major: Folia brevia Fegopyri *Dod.* radix perennis. In Alpibus *Bononiensibus* provenit.

Acetosa montana, lato Ari rotundo folio *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 164. T. 126.

Altitudo circiter pedalis, Folia Ari similia, verùm subrotunda, venosa, quo à congeneribus differt. Planta est perennis. In montosis & Alpibus *Bononiensibus* oritur.

Acetosa minor supina, lobis laciniatis *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 164.

Foliorum divisuræ tenues sunt, acutæ, & aliquantulum hirsutæ. In saxis Turris & tuguriorum ex adverso insulæ *Fimmini*, à *Capaci* in *Sicilia* duobus milliaribus distantis, exit.

Acetosa montana, Mali Limoniæ folio, flagellis ramosis *Bocc. Mus. plant. rar.* p. 164. T. 126.

Pedali altitudine supra terram elevatur, *foliis* caulem cingentibus oblongis, Limoniæ. Juba seu spica ramosa est, radix lignosa. In Alpibus S. *Benedicti* in *Etruria* observavit.

Acetosa montana, folio undulato, flagellis non ramosis *Bocc. Mus. Plant. rar.* p. 164. T. 126.

Folia profert ampla, rigidiuscula, breviuscula & undulata: *Flores* spicatos spicâ recta, simplici & non ramosa, quo differt ab Oxalide crispa *J. B.*
In montibus invenitur, & prope eremum *Camaldulensium* in *Etruria.*

P. 180. Plant. 14.

Acetosam arvensem lanceolatam *C. B.* & lanceolatam angustifoliam repentem *Ejusdem*, species Acetosæ diversas esse cultura satis comprobat, inquit D. *Magnol*, in *Cat. Hort. Monsp.* Idem confirmat D. *Tournefort* in *Hist. Plant. circa Parisios nascentium.*

P. 183. Ad Cap. De Fegopyro.

3. Fegopyrum *Marianum* folio sagittato, caulibus & pediculis spiniferis *Mus. Pet.* 401. Fagotritico similis, angustiori folio, Convolvuli modo scandens, caule spinulis deflexis densiùs obsito *Pluk. Mantiss. v.* paulò infra *Persicaria Marilandica*, &c.

4. *Frumentum* Saracenicum *maximum Americanum Hort. Lugd. Bat. Herman.* Helxine latè scandens, seminibus majoribus D. *Banister.* Fago-triticum volubile majus *Virginianum Pluk. Phyt.* T. 177. F. 7. Convolvulus niger *Virgaianus* major *Hort. Oxon. Ejusd.*

Fegopyrum scandens seu Volubilis nigra major, flore & fructu membranaceis subrotundis compressis, *Slon. Cat. Jamaic.*
D. *Sloane.*

Caules habet teretes, rubros, succulentos, quibus aut arboribus aut fruticibus vicinis se circumvolvit, ad 7 aut 8 pedum altitudinem ascendens. Ad uncialia aut semuncialia intervalla versùs fastigium caulis *folia* emittit alterna, pediculis $\frac{1}{4}$ unciæ longis insistentia, sescunciam

cunciam longa, ad basin unciam lata, ferè triangularia, cordis formâ, Convolvuli nigri semine triangulo *C. B.* folia valde referentia. Ex alis foliorum versùs summitates exeunt *flores* multi simul in spicis 3 uncias longis, brevibus pediculis hærentes; rotundi, compressi, in medio protuberantes, virides, membrana tenui alba cincti, Pastinacæ seminum similes; cúmque in *semen* maturum evadunt, non differunt formâ ab eo quod videbantur prima germinatione cùm flores essent, nisi quod tantillo ampliora fiant, parsque protuberans à viridi in fuscum colorem mutetur.

Inter arbores prope ruinas monasterii cujusdam juxta oppidum S. *Jago de la Vega* inter frutices invenit D. *Sloane.*

Fegopyrum *Chinense*, Bistortæ folio *Mus. Pet. num.* 400.

P. 184. Ad Caput de Persicaria.

Persicaria mitis, maculis Ferrum equinum referentibus *Schol. Bot. Pluk. Almag.* Varietas est, non species distincta.

Persicaria latiore folio, floribus candidis *Ejusdem.*

Persicaria angustifolia *C. B.*

Persicaria mitis major, foliis pallidioribus D. *Bobart.* **Dead Arsmart the greater with pale leaves.**

Planta est erecta, tripedalis, *caule* digitum crasso, geniculis protuberantibus, & in arbusculam quasi fruticescens. *Folia* palmaria sunt & dodrantalia, binas uncias lata, pallida, albedine aspersa, nunc maculata, nunc immaculata. *Spicæ* quàm vulgari crassiores, ponderosæ, unde & frequenter deorsum dependent. *Semina* quoque majora sunt. **In the Land and Furrows of Hedington-field, above** S. *Bartholmews* **Hospital, half a Mile from** *Oxford* **sufficiently plentiful.** A D. *Jacobo Bobart* observata & descripta est.

Persicaria Alpina, folio nigricante, floribus albis *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 27. p. 34.

Pedali altitudine supra terram assurgit, *foliis* nigricantibus & persæpe conjugatis Caulem cingentibus. In montibus *Pistoiæ, Lucæ & Garfignanæ* nascitur.

Persicaria altera Alpina, pallidioribus, longioribus & acuminatis foliis ex *Corsica. Bocc. Mus. pl. rar.* p. 35.

In monte *Asinaio* è *del Coscione* in *Corsica* nascitur, inter saxa, pede Geometrico paulò elatior. *Folia* profert longa, lata, acuminata, dura, colore viridi pallido.

Persicaria Alpina altera saxatilis, foliis durioribus acutis *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 108.

In saxosis montis *Asinaii* in *Corsica* oritur. *Folia* producit duriuscula, figurâ Aurantiacorum, aut *Lepidii* Pauli, pallidiuscula, extremitate acuta; *Flores* albos. Planta est pedalis: in iconibus inscribitur Persicaria altera, Lepidii Pauli foliis *Bocc. M. P. R.* T. 83.

Persicaria seu potiùs Fegopyrum *Marilandicum* caule spinulis aspero, foliis ad Phyllitin accedentibus Fagotritico similis, angustiori folio, Convolvuli modo scandens, caule spinulis deflexis densiùs obsito *Pluk. Mantiss.* Fegopyrum *Marianum*, folio sagittato, caulibus & pediculis spiniferis *Mus. Pet.* cent. 401.

Caulis teres, geniculatus, spinulis crebris asper. Folia ad singula genicula singula, longa, angusta, acuminata, ad Linguæ cervinæ accedentia, sed minora, breviora, & sinu ad basin excavato differentia. E summis caulibus, ut & foliorum alis exeunt pediculi longi, in plures interdum divisi, sustinentes *flosculos* rarius sitos, sessiles; quibus succedunt in vasculis membranaceis albicantibus *semina* paullum compressa, acuminata, nigricantia. Ad singula genicula ex adverso folii, ut in Persicaria, membrana tenuis ex ipso geniculo orta caulem aliquousque ambit. Quâ notâ ut ad Persicariam hanc plantam referrem inductus sum.

E *Marilandia* in *Angliam* reduces secum attulerunt D. *Vernon* & D. *Krieg.*

Pesicaria angustifolia, ex singulis geniculis florens *Mus. Pet.* Cent. 1. n. 90. An Persicaria angustifolia *C. B.* 101. & *Prod.* 43. **Found with the common** *Persicaria* **on the Ditch-banks in the Meadows beyond the Lord Peterborough's house at** *Westminster.* D. *Petiver.*

Velutta-Modela-Muccu *H. M.* P. 12. F. 76. i. e. Modela-Muccu alba. Persicaria *Indica* mitis, non maculosa, angustifolia, alba. *H. M.*

Nascitur in aquosis, inferiori Caulium parte super terram repens, ex geniculis radices, quibus se affigit, emittens. *Radices* fibrosæ, capillatæ, albicantes, & fuscescentes, in fasces implexæ, saporis adstringentis & subamari, odoris expertes. *Caules* saporis sunt adstringentis, rotundi, glabri, viridi-diluti, geniculis seu nodis laxis ac flexibilibus interstincti, in ex-

ortu articulorum extuberantes, è nodis hinc indè novos ejicentes caules, in ipsis nodis tenui, folioso, viridi-albicante involucro amicti; illud pilosum est, extra nodos extensum, ex superiori parte longiuscula eijciens filamenta, in exortu, paulò infra nodum, rubicundo circulo terminatum, dein fuscescens. *Folia* è geniculis proveniunt singula, oblongo-angusta, in cuspidem contracta, saporis amari, odoris ullius. Costa media in utraque parte eminet. *Flores* in summitate caulium spicatim proveniunt in petiolis, qui ex origine foliorum oriuntur; parvæ sunt gemmæ, pentapetalæ, oblongo-rotundæ, albicantes: *stamina* in medio parva sunt, tenuia, albicantia, purpureo-rubris ac parvis dotata *apicibus*, sine odore. *Flores* primum aperti, postea se iterum claudunt ac viridescunt, constituentes gemmas oblongas, quæ seminum capsulæ sunt. In singulis unicum continetur *semen*, rotundiolum, nonnihil planum, trigonum, glabrum, nigrum & nitens. Toto anno floret.

Contrita & in lacte acido data intestinorum tormina lenit.

Schovanna-Modela-Muccu *H. M.* P. 12. T. 77. i. e. Modela-Muccu rubra. Persicaria *Indica* mitis non maculosa, angustifolia, rubra.
H. M.

Cum priore quàm maximè convenit; sed hujus *caules* in totum rubescunt, intus corculo purpureo-rubro instructi. *Folia* oblongo-angustiora sunt. *Flores* nonnihil majores ac rosacei, ad petiolum rubicundiores, in summitate subalbicantes. Etiam gemmæ majores sunt, in summitate rubro-albicantes, inferiora versùs rubicundiores & nitentes: Et *semina*, sed illa ad spadiceum vergunt.

Vires. Decocta cum oleo linimentum præstat antiarthriticum. *Radix* cum aqua calida assumpta ventrem expurgat: foliorum decoctum in lacte acido datum tumores ventris detumescere facit.

Persicaria *Indica* foliis in prælongos & acutos mucrones exeuntibus.

Folia in exemplari sicco *Sherardino* è caule tereti satis firmo exibant sesquipalmaria & longiora, ab angusto principio paulatim dilata ad uncialem aut paulò ampliorem latitudinem, deinde sensim contracta in prælongos & acutissimos mucrones exeunt, pediculis uncialibus insidentia. Ad singula genicula ex adverso folii, præsertim ex cujus sinu ramulus exit, membranula oritur caulem aliquousque obvestiens, ut in reliquis Persicariis. In summo caule & ramulis spicæ longæ graciles, è flosculis iisque succedentibus seminibus compositæ, quorum formam in sicca discernere non licuit.

Spicæ graciles & strigosæ Persicariæ urentis speciem esse arguunt.

Persicaria minima folio angustissimo, valde ramosa.

Ab imo statim valde ramosa est, *caule* ad genicula creberrima huc illuc reflexo. *Folia* ad singula genicula seorsim singula, angusta [$\frac{1}{4}$ unciæ] longissima sescuncialia aut longiora, acuminata, pediculis breviss. aut nullis donata. Summos caules & ramulos terminant *spicæ* breves, angustæ, è flosculis rarioribus compositæ. *Flores* & fructus quales fuerint in sicca discernere nequivi. D. *Sherard* siccam subministravit.

Coluppa *H. M.* P. 10. T. 11. Persicariæ affinis repens *Malabarica* flore globoso albescente *Commelin.* notis.
H. M.

Plantula est tortuoso ductu supra terram seu aquæ fundum repens, ad sesquipedem se erigens. *Radices*, quæ ex inferioribus caulium articulis prodeunt, fibrosæ sunt, capillaceæ, primùm albicantes, dein rubescentes, insipidi. *Caules* rotundi, aquei, virides, tenues, geniculati, ex geniculis cauliculos passim duos emittentes. *Folia* ad genicula bina & bina, se mutuo ordine obliquè decussantia, parva, oblongo-angusta, nonnihil alatim incurvata, crassa, densa, mollia, *costa* media utrinque eminente. *Flores* spicatim & conferti proveniunt in parvis brevibus petiolis, simul capitula referentes rotundiola, seu etiam oblonga, quæ arctè geniculis caulium insident: *Flosculi* parvi sunt, qui in 5 petala oblongo-cuspidata stellatim se aperiunt, colore albescentes, ad umbilicum viridescentes: stamina in illis tria cum suis flavis nodulis; ac capsulæ seminalis rudimentum viride, nullius odoris. Ipsæ capsulæ planæ & compressæ, florum petalis, quæ post aperturam se claudunt, comprehensæ, ac scutelliformiter ad se invicem positæ, cordis formam referentes, cum suo cuspide stylo medio capituli insidentes, colore albicantes & flavescentes. In singulis unum continetur *semen* minutum, plano-rotundum, primò rufum, deinde cœruleum obscurum, in medio oculum habens pellucidum.

Vires. Trita & illita capitis dolores mitigat: cum momento butyri, aquæ rosaceæ & muschati assumpta flatibus dissipandis inservit. Succus expressus & cum aqua calida epotus ventris dolores & flatus dissipat. *Radix* trita cum *Cumino* & *Sacchcharo* mixta, & pro ratione morbi vel cum lacte, vel aqua *Coqui Indici*, vel lacte acido sumpta, præcipuè virium conservationi reparationi cnonfert.

A Persicaria differt seminibus capsulâ inclusis, non nudis, foliis in caule binis adversis.

Persicaria

Persicaria major, Lapathi foliis, calice foris purpureo *Tournef. Hist. plant.* circa *Paris.*

Tournef.

Radices habet fibrosas, albicantes; *caules* bipedales, 2, 3ve lin. crassos, lignosos, purpurascentes, ramosos, *folio* ad unumquemque nodum vestitos, Rhabarbaro monachorum simili, 6, 7ve uncias logno, duas lato, utraque extremitate acuminato, pediculo unciam longo suffulto, cujus basis est vagina, nervis purpureis striata, duabus alis membranaceis pariter venosis instructa. Folia prope summum caulem majora non sunt quàm Persicariæ vulgaris. Ex horum alis nascuntur surculi duobus tribúsve florum arctè stipatorum racemulis plerunque onusti. *Flos* unusquisque 4 aut 5 *staminibus* cum suis apicibus constat. *Calix* purpurascens lineam unam longus est, in 4 plurimum segmenta divisus. Pistillus ovalis compressus, qui in semen abit planum, nigrum, fere rotundum, extremo acuto, calice involutum, Aug. & Sept. floret & semen maturat.

Belutta-Modela-Muccu H. M. P. 10. T. 80. Lysimachia rectiùs Persicaria monospermos spicata *Indica*, foliis oblongo-angustis hirsutis. Persicaria *Maderaspatana*, longiore folio hirsuto *Pluk.* 210. F. 7.

H. M.

Circa ripas nascitur fluminum. *Caules* geniculati, ex geniculis qui foliosis investiuntur involucris, novellos emittentes caules. *Folia*, quorum pedunculi plani & albicantes, in geniculis proveniunt oblongo-angusta, tenuia, mollia, manui si deorsum ducatur adhærentia, aspera. *Flores* spicati, pentapetali, candidi, *stamina* totidem continent candida, rubris apicibus nodulata. *Semen* in singulis flosculis continetur unicum, ex spadiceo nigricans, brevi cuspide in vertice instructum.

Totius plantæ succus cum oleo *Sergelim* decoctus linimentum præstat cephalicum, etiam in narium hæmorrhagia applicandum; tenella folia cum *Oryzæ* lotura, in potiunculam redacta humorem *Paddave* dictum minuit. *Vires.*

Persicariæ affinis *Virginiana*, foliis parvis pallescentibus, spica alba compactiore brevi *Pluk. Mantiss.* p. 148. An rectiùs sit de Blitorum genere?

Persicariæ similis: planta aquatica *Indiæ* Orientalis: floribus summo caule in capitulum oblongum glomeratis, capsulis foliaceis, *Nonducallacree Malabarorum.* Hac plantâ Indigenæ pro cibo utuntur. *Pluk. ibid.*

P. 185. Ad Cap. De Polygono.

Polygonum maritimum longius radicatum nostras, Serpylli folio circinato crasso nitente *Pluk. Phytogr.* T. 53. F. 3. An Polyg. minus Lentifolium *C. B*? Polyg. minus Monspeliense *Park*? Consule *Plukenet. Almagestum Botan.* p. 302.

Polygonum Selinoides *Maderaspatense*, Thymi capitatis foliis, incanum *Pluk. Phyt.* T. 120. F. 2.

Polyg. *Germanicum*, caule folioso, flosculis in summitate *Pluk. Phytogr.* T. 103. F. 6. An Polygono angustiss. folio affinis *C. B*?

Polyg. juncoides scoparium, ex Insulis *Fortunatis Pluk. Almag. Bot.* T. 311. F. 3.

Polygonum minus Caryophylleum, foliis angustissimis, flosculis tubulosis angustissimis, plurimis simul junctis, incarnatis *Cat. Altd.* Passim ad saxa circa *Utenhoffen* mense Junio.

Polygonum Alsines folio, *Sapinho*, N. D. Insigne medicamentum ad calculum & arenas renum & vesicæ *Vir. Lusit. Grisleii.*

Polyg. Segetum erectum annuum *Lusitanicum* N. D. *Ejusdem.*

Polygonum argenteum montis *Libani Munting. Herbar. Belgic.*

Polygonum fruticosum maritimum ἄφυλλον crassioribus flagellis *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 41.

Planta est fruticosa & ad duum circiter palmarum altitudinem assurgit. In maritimis *Sagonæ* insulæ *Corsicæ* oritur.

Polygonum majus *Romanum*, longiùs radicatum foliis Rorismarini, longissimis flagellis donatum *Boccon. Mus. pl. rar.* T. 58.

Bocc.

Folia protrudit acuta longiuscula, unciâ Geometricâ minora, *Rorismarini* æmula cùm in sterili solo crescit, verùm acutiora. Surculi ejus seu flagella aliquoties 3 pedes longitudine excedunt; radix etiam hunc mensuram adæquat. Inferior uniuscujusque folii superficies valde nervosa est; & in hac planta illud singulare observavi, quod hyeme folia amittat, & surculi

ſurculi qui tunc temporis in terræ ſuperficie ſtrati jacent, nervorum aut arteriarum corporis humani ſtructuram imitantur. Planta eſt perennis, terræ *Puteolanæ di Roma* familiaris, & prope monaſterium *trium Fontium* & Eccleſiam *della Nunciata* magna copiâ invenitur.

Hujus ſpecimen pulchrum, radice craſſa admodum & altiſſimè in terram deſcendente à D. *Sherardo* obtinuimus.

Polygonum montanum niveum roſeum minus, compactioribus foliolis, *Cyrnæum Boccon. Muſ. pl. rar.* T. 7.

Planta eſt repens, tomentoſa. In extremis ſurculis magnam producit copiam ſquamarum argentearum, in formam Roſæ conglobatarum. *Folia* brevia ſunt & anguſta. In altis *Corſicæ* montibus à me obſervata fuit *Anno* 1677. Species diviſa eſt à Paronychia *Hiſpanica Cluſ.*

Polygonum maritimum latifolium, foliis pediculis longis inſidentibus. Biſtorta fruteſcens, floribus rubris, foliis ſubrotundis. D. *Hermannus* hoc nomine accepit.

In ſpecimine ſicco, quod à D. *Sherardo* habuimus, *Folia* in caule crebra ſunt, ad interſtitia circiter ſemuncialia, pediculis longis inſidentia præter morem hujus generis reliquorum, lata & breviuſcula, in acumen tamen deſinentia, ſuntque ferè rhomboide, nam ab anguſto principio ſenſim dilatantur ad mediam propemodum longitudinem, ubi ſemunciâ latiora ſunt, deinde contrahuntur donec in acutum deſinant.

Ad exortum foliorum hinc indè apponitur ſquama pellucida & velut argentea, in acutum deſinens, ut in Polygono maritimo majore. Planta deſcripta juvenis erat & nondum adulta, cùm planè adolevit immane quantum à deſcripta differt.

Polygonum minimum, folio **Knawel** anguſtiſſimo, ſupinum.

Radix ſimplex, ſurculoſa, ſatis altè in terram deſcendit, *Cauliculi* plures, in terram reſupini, *foliis* crebris veſtiti, anguſtiſſimis, acutis, vix ½ unciæ longis, in quorum alis ſedent *flores* fructúſque. In vervactis prope *Tuſculum* menſe Octobri frequentiſſimum obſervavit D. *Sherardus.*

Polygonum Alſines folio Alpinum repens *Hort. Cath.* ſive perenne craſſa radice.

Innumeros emittit ramulos tenues, humi fuſos, *foliis* veſtitos ex adverſo binos, Alſines anguſtioribus pro magnitudinis ratione. *Flores* in ſummis cauliculis aut ramulis eodem ferè modo diſpoſiti quo in Alſine, parvi, albi, quorum partes & texturam in ſicca diſcernere non licuit. Verùm ad Alſinem potiùs quàm Polygonum referenda videtur hæc plantula Siccam à D. *Sherard* impetravimus.

Polygonum erecto caule *Lælii Triumfetti.* Idem eſt cum Polygono max. foliis *Park.* Ic.

P. 185. Poſt 5tam ſpeciem Polygoni adde

Polygonum minus candicans, capitulis ſurrectis *Bot. Monſp.* Paronychia *Narbonenſis* erecta *Elem. Bot. Tournef.* Polyg. minimum montanum niveum & ſericeum *Ad. Lob.*

Idem facit iſthoc *Lobelius* cum *Paronychia Hiſpanica* Cluſ. verùm foliola anguſta ſunt, unde rectè dixit *Lobel.* foliolis eſſe Thymi tenuifolii, cùm in Paronychia *Hiſpanica Cluſ.* folia ſint Herniariæ: Capitula etiam multùm diverſa ſunt, quæ in Polygono *Ad.* ſurrecta & multò elegantiora. In arvo cui ſubeſt ſpecus Frontignana invenit *Lobelius*; D. *Magnol* in ſqualidis locis ultra pontem Salenovæ ad dextram.

Paronychia ſupina latifolia *Gadenſis Elem. Bot. Tournef.*

Paron. *Hiſpanica* ſupina Alſinefolia, capitulis minùs compactis *Ejuſd.*

Paron. *Hiſpan.* fruticoſa, Myrti folio *Ejuſd.*

Paron. *Luſitanica*, Polygoni folio, capitulis echinatis *Ejuſd.*

Polygonum maritimum latifolium arboreſcens *Tournef. El. Bot.*

Hoc genus idem facit D. *Plukenet* cum Polygono marino majore *Park.*

Polyg. maritimum repens *Luſitanicum* rotundifolium *Ejuſdem.*

Polygonum lignoſum maritimum *Africanum* azurei coloris, foliorum vice ſquamulis pellucidis ornatum *Pluk. Phytogr.* T. 53. F. 4.

Hoc nihil aliud eſt quàm Limonium lignoſum *Siculum Boccon.* de plantis Siculis. V. *Pluk. Almag. Bot.*

Tour-

Tournefortius *Paronychiam Hispanicam* Clusii *Polygonum niveum* vulgò dictam, cui quinque alias plantas addit, à Polygono genere distinctam facit. Præcipua differentia est in calicis figura, quæ in *Paronychia* pelvem refert, & in caputium quoddam terminatur, & flore præterito in capsulam evadit quinque costis elatam: in Polygono Infundibulum imitatur. Verùm cùm hæc planta tota specie externa, atque etiam semine cum Polygono convenit, sola (ut mihi videtur) calicis figura ad eas distinguendas non sufficit.

Polygonum erectum lignosum; Rosmarini foliis, *Virginianum* D. *Banister Pluk. Almag. Bot.* E foliorum sinu erumpunt flosculi albi, quibus evanidis succedit *semen* triquetrum, nigrum, unicuique unicum.

Polygonum ex insula *Palma,* Serpylli foliis ad genicula confertis, argenteâ comâ paleaceâ *Pluk. Mantiss.* p. 154.

Polygonum Serpylli foliis, ex adverso binis, ex insula *Palma,* sericea coma candicante *Ejusd. ibid.* Idem (inquit) fortè Cruciatæ marinæ simili plantæ *Indiæ Orientalis Phytogr.* T. 277. F. 3. *Almag.* p. 122.

Polygonum sericeum, Thymi angustioribus foliis, ad genicula binis, ex *India Orientali Pluk. Mantiss.* p. 154.

Polygonum sericeum ramosius *Indicum,* foliolis Gallii instar caulem cingentibus, *Chaipoondoo* Malabarorum *Pluk. Mantiss.* Hanc eandem facit cum Amaranto foliis acutis incanis, molluginis facie, *Zeylanica Boccon. Mus. pl. rar.* p. 44. T. 39. *vide* Elichryso affinis Herba *Indica* Polygonoides, &c. *Pluk. Almag.* p. 134. plant. 9. & 10.

Polygonum Selinoides, Sedi minimi foliis ex *Prom. B.* Sp. An forsan rectiùs Valerianella polycarpos, Sedi minimi foliis, *Æthiopica, Pluk. Mantiss.* p. 154.

Polygonum Selinoides, Spergulæ folio, *Indianum Palandee Malabarorum Ejusdem ibidem.*

P. 190. Ad Cap. De Potamogit.

Potamogiton fluviatile, *Sargazo* simile, lucens, foliis margine dentatis *Pluk. Phyt.* T. 216. F. 4. Fluvialis *Pisana,* foliis denticulatis *J. B.*

J. B.
Ramuli molles, quaquaversum sparsi, ac variè divaricati in aquis fluitant. Distincti sunt geniculis foliorum oppositorum, quæ ima parte latiuscula, extremâ angustissima, utrinque eleganter serrata, vel denticulata, ubi quoque densiore stipatu hærent: ad foliorum commissuras & velut ex sinu eorum, & ex parte vestiti emergunt noduli quidam oblongi, milii semine majores, ovati, obscurè virentes. Ramulis quoque sicut & foliis conchulæ quædam exiguæ & vel prædictis granis minores hærent, vacuæ, pellucidæ, acuminatæ. Planta hæc sicca nullo manifesto odore prædita est, odorem autem quendam uliginosum spirat.

Lecta in flumine *Pisis* tendente *Liburnum.*

Fluvialis species folio angusto, ad margines denticulis spinosis inciso, *Flagellum Christi* dicta *Hort. Cathol. Cupani* inferius describitur.

Nir-Valli-Pullu H. M. P. 10. T. 12. Potamogiton *Indicum,* cujus foliis pediculorum loco sunt vesicæ oblongæ striatæ, caules succingentes. Ephemerum *Virginianum* procumbens, ramosum foliis amplis *Zanoni* ex sententia D. *Hermanni.* Eo itaque referatur.

Planta est aquatica, repens, radiculis albicantibus, tenuibus, fibrosis. *Caules* plano-rotundi, geniculati & è geniculis inferioribus radices agentes, albicantes, subviridescentes, & nitentes, in singulis internodiis, vesicâ oblongâ, cui folium tanquam pediculo insidet, succincti. Sunt autem hæ vesicæ interiùs concavæ, ex aqueo-viridi-albicantes, exteriùs aqueo-rubescentes, venis in longum striatæ, aere turgentes, qui ex complosione cum sonitu eliditur. *Folia* à vesicis flavo-viridi angusto geniculo interstinguuntur, suntque oblongo-angusta, venis subtilissimis in longum striata, in recta parte valde aspera, viroris subflavescentis, in aversa subcœrulescentis, glabra.

Aurium tinnitus ex obstruente pituita lenta contractus hac plantâ in oleo *Sergelim* excocta, vel foliorum succo auribus insimul instillato, tollitur. Endemius ille morbus *Pitao* dictus per decoctum foliorum in aqua cum Saccharo curatur. *Vires.*

Potamogiton virens spicatum *Grisleii Virid. Lusitan.* quid?

Potamog. perpulchrum nostras, lucens, angustissimis longis & obtusis foliis, pallidè virentibus *Pluk. Almag. Bot.* Salici marinæ Park. 1403. foliis haud multum dispar. Fortè idem est.

Pota-

Potamogiton folio angusto, pellucido, ferè gramineo.

Simillimum est Potamogitoni folio pellucido, lato, oblongo, acuto nobis dicto, sed omnibus partibus minor. Folia quadrantem unciæ non superant. A D. *Morton* Northamptoniensi habuit D. *Doody*.

Potamogiton fluviatile longissimo gramineo folio nostras *Pluk. Mantiss.* Alga graminea fluviatilis longissimo folio *Tournef. Elem. Bot.*

Potamogiton *Indicum* minus venis foliorum elegantissimis, seu pennas avium referentibus *Pluk. Mantiss.* p. 155.

Potamogiton omnium minimum, graminis facie capillaceum, siliculis curvulis binis ternis, dorso dentato. *Hort. Cath. Suppl.* 3. Hujus specimen nobis impertivit D. *Sherard.*

P. 191. Ad Cap. De Millefolio aquatico.

Millefolium aquaticum cornutum *C. B.* diversa planè herba est ab ea quam sub hoc titulo hic loci, & in Catalogo *Cantabrigiensi* descripsimus. *Jo. Bauhinus* iconem fratris assumit; at descriptio iconi non convenit, éstque alterius plantæ; quæ quamvis in multis nostræ respondet, in nonnullis tamen ab ea differt, ut diversam etiam speciem existimem.

P. 194. Ad Cap. De Atriplice.

Atriplex argentea dentata *Curassavica Herman. Parad. Bat.*

Herman.
Tota Halimi instar candicat, & quasi argenteo splendente polline conspersa ad Solem lucet. Pingui & apposito solo insita ad duorum pedum altitudinem adolescit, crebris brachiata ramis, adeò infirmis ut plerunque resupini procumbant & humi fundantur. *Folia* Atriplicem odoratam *Botrys* dictam quadantenus æmulantur, ad ambitum sc. dentata, sinuata, & nonnihil undata. *Flosculi* staminei sunt, herbacei, perexigui, nudis oculis vix conspicui, conferti velut in brevissimis racemulis, qui summo caule & ramulis è foliorum sede egrediuntur. Hos sequuntur *semina* minutissima tenuissimis rugosi vasculi pelliculis pro congenerum more tecta. *Radix* pallida est, aliquot fibris capillata & annua, quæ è delapsis seminibus annuatim sese renovat. Odore & sapore nidoroso cum reliquis suæ sortis convenit; nec dubitandum est, quin conveniat quoque facultatibus.

Atriplex Rhamni primi foliis dentatis incana, folliculis deltoidibus, Atr. angustifolia *Canariensis* marit. dentata repens, *Pluk. Alm.* 61. T. 326. F. 3.

In ramulo sicco à D. *Sherard* nobis communicato *folia* satis crebra erant, parva, sescunciam longa, semunciam lata, circa margines dentata, incana. *Caulis* teres, firmus, brevi & incana lanugine obsitus, summa parte flores & fructus gestans crebros in spicam longam excurrentes, *Fructus* autem bivalves erant, tricuspides, media cuspide multò longiùs producto.

Atriplex botrytis *Lusitanica* N. D. *Virid. Lusit.* Grisleii.

—— Halimoides N. D. *Ejusdem.*

Atriplex sylvestris latifolia, Chenopodii facie *Tournefort Institut. Rei herbariæ Append.*

Specimen siccum, quod communicavit D. *Sherard*, pedali erat longitudine, nec tamen integrum, à radice avulsum. *Caules* teres, striatus, per siccitatem albicans, ramulos ad duarum circiter unciarum intervalla alternatim emittens singulos, è *foliorum* alis; quæ ad *Chenopodii* formam accedunt, dentibus inæqualibus incisa, verùm pro magnitudine longiora & angustiora sunt, viridia, glabra. *Fructus* è superiorum foliorum alis exeunt, nunc singuli, nunc plures simul in eodem pediculo, *semina* singula duabus valvulis conniventibus inclusa continentes.
Datur hujus species minor, foliis minoribus, latioribus, utrinque candicantibus, cætera similis.

Atriplex angustissimo & longissimo folio *H. L. Bat.*

Atriplex Halimus dicta, undulato folio, oblongo, dentato *Hort. Cath. Suppl.* 3. seu Atriplex Halimoides undulato folio dentato, *Capani.* Tota planta incana est. *Folia* in caule creberrima sunt, sescunciam longa, semunciam lata, circa margines sinuata, aut inæqualiter dentata.

Atriplex maritima nostras procerior, foliis angulosis incanis, admodum sinuatis *Pluk. Alm. Bot.* Ab Atriplice maritima sinuata *C. B.* inquit, plurimùm diversa est. Quærit autem an sit Atriplex maritima perennis, folio deltoide triangulari, minùs incano *Moris. hist.* p. 607.

Ego

Ego hucusque dubius admodum fui, an detur ejusmodi Atriplex perennis maritima, &c. Certè species illa quæ in litoribus nostris ubique copiosè occurrit, ex observatione D. *Doody*, annua est.

Atriplex angustifolia *Canariensis*, maritima, dentata, repens: Flos de *Alumo Hispanis* dicta *Pluk. Almag. Bot.* An Atriplex argentea dentata *Curassavica P. B. P*?

Atriplex maritima nostras, Ocimi minoris folio *Pluk. Almagest.* Prope *Lennam Norfolciæ* oppidum ab Autore observata.

Atriplex maritima *Hispanica*, frutescens & procumbens *Tournefort. Elem. Bot.*

P. 195. Ad Cap. de Halimo, seu Atriplice maritima *Halimus* dicta.

Atriplex maritima, Halimus dicta, erecta, semine folliculis membranaceis bivalvibus, in latitudinem porrectis & utrinque recurvis, longo pedunculo insidentibus clauso *Pluk. Phytogr.* Tab 36. F. 1. Fortè Halimus minor *Germanicus Park. Theat.* minor *C. B.* Halimus aurei arvi in *Prod.* descriptus p. 59. Prope *Scribeck* vicum juxta sepulchretum, unico milliari à *Bostonia* agri *Lincolnienſis* oppido remotum copiosissimum invenit D. *Plukenet.* Eundem nuperrime in maritimis Belgicis invenit D. *Carolus du Bois.*

Halimus repens Nummulariæ madido folio, *Sicula*, *Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 100.

Per terram sternitur *foliis* crenatis, verùm rotundis, Nummulariæ aliquo modo similibus, farinâ quâdam albâ & madidâ obductis, pinguiculæ unctuositati simili. Locis saxosis & arenosis provenit prope urbem *Saccæ* in *Sicilia.*

Halimus supinus Polygoni folio *Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 100. Halimus *Matth.*

Valde ramosa est hæc planta, in terræ superficie strata, ramis foliis aliquantulum sinuatis cinctis, figuræ inter Polygonum mas & Atriplicem Polygoni folio mediæ, totis incanis. Radice est perenni. Cum præcedente invenitur.

Ad 3tiam Halimi speciem addatur hæc nota:
Hujus foliis & tenellis ramulis, Crithmi modo muriâ conditis hyberno tempore in acetariis utuntur nostrates ad acuendum appetitum & **Marsh-Sampire**, i. e. Crithmum palustre, vocant.

P. 197. Ad Cap. De Blito sylvestri seu Chenopodio.

Chenopodio affinis, folio lato laciniato, in longissimum mucronem procurrente, florum racemulis sparsis. An *Blitum, seu Atriplex Pes Anserinus dicta, Stramonii acutiore folio, racemosum*, Pluk. Mantiss?
Caules huic firmus, striatus, glaber, uti sunt & *folia*, in pediculis longis, tenuibus, rariùs sita, inferiore parte prope basin 3 unc. lata, unâ vel alterâ laciniâ utrinque dentata, in longissimum mucronem procurrentia. *Flores* & *fructus* in summis caulibus, inque pediculis prælongis è foliorum alis exeuntibus velut racematim digesti, racemulis laxis è globulis compositis. Circa *Coleestriam* in *Anglia* inventa est. D. *Dale.*

Atriplex odore & folio Daturæ, minori tamen Lælii Triumfetti Catal. apud fratrem. A præcedente differt foliorum magnitudine, & seminum racemulis ramosioribus magisque sparsis: quæ varietates vel loco, vel culturæ fortè debentur. Hanc D. *Sherard* debemus.

Ad 8vam Bliti sylvestris speciem seu Atriplicem sylvestrem folio sinuato candicante, add. Hujus speciei plantulæ tenellæ, Spinachiæ modo decoctæ & conditæ, gratum & salubre ferculum præbent. *Hiberni Septentrionales* recens natas, cùm duarum triumve unciarum altitudinem non excedunt, studiosè colligunt pro pultibus conficiendis & **Mildss** vocant. Communicavit D. *Sloane.*

Blito Pes anserinus dicto similis Atriplex vulgaris sinuata, spicata D. *Plot* hist. nat. Oxon. Blitum seu Atriplex Pes Anserinus dicta, laceris laciniis, latifolium, minùs spicatum. *Pluk. Mantiss.* Hujus descriptionem vide *Hist. nost.* p. 198. cui Add. Hanc (inquit D. *Plukenet*) sæpius ab *India Orientali* habuimus *Saccaravetti* nomine *Malabaribus* dictam, ubi bene coctâ pro cibo utuntur Indigenæ. Idem testatur D. *Samuel Brown*, chirurgus, qui in India Orientali aliquandiu commoratus est. Chenopodium polyspermum Orientale floribus racemiferis 4 (inquit) pedes altitudine æquat, crassitie duos digitos. Indigenæ decoctum comedunt. Mirum hoc alicui videri possit, cùm Pes anserinus vulgaris **Sowbane**, id est, Suûm pernicies, nostratibus dicatur. Mirum ex duabus plantis adeò similibus unam edulem esse, alteram perniciosam.

Blitum Giganteum humisternum ex *Promont. Bæ Sp. Pluk. Mantiss.* In Horto Medico *Chelseiano* enutritum vidit.

Blitum Guineense foliis Hyssopi Caulis tenuis ſtriatus, glaber. *Folia* etiam lævia Hyſſopi aut potiùs Gratiolæ, longis pedicellis hærentia, ſuperiùs in caule crebra, inferiùs longius diſtantia. *Flores* & *ſemina* è foliorum alis & ad inſertiones foliorum exeunt conferta, quorum partes in exemplari ſicco, à D. *Sherard* communicato, diſcernere non potui, hiſpida tamen eſſe videbantur. Longitudo dodrantalis.

Pro 5tæ ſpeciei titulo ponatur, *Atriplex ſylveſtris Mori fructu altera Schol. Bot.*. Spinachia rubra Fragifera *Hort. Farnes. Alpini*: Nam Nomina illa, Atriplex baccifera *Ger. emac.* baccifera rubra *Park.* ſylveſtris Mori fructu *C. B.* ad ſequentem ſeu 6tam ſpeciem pertinent.
Blitum Americanum humile lucidum *P. B. P.*

P. 198. Pro 14ta ſpecie interſeratur,
Atriplex paluſtris laciniata, purpuraſcente coma Schol. Bot. Eadémque vireſcente coma Ejuſdem.

P. 199. Ad ſpeciem 18vam adde Synon. ſeqq.
Blitum monoſpermon Indicum aculeatum, capſulâ rotundâ *Breyn. Prod.* 1. Amarantus Indicus ſpinoſus, ſpicâ herbaceâ *Hort. Lugd. Bat. Herman.* p. 31. Indicus ſpinoſus ſpicâ herbaceâ, monoſpermos, cauliculis viridantibus & rubentibus *Herman.* P. B. P.
Ad viarum & ſemitarum margines in *Jamaica* & *Caribbæis* inſulis ubique reperitur. *Slon. Cat. Jamaic.*

P. 199. Pro Speciei 16tæ Synonymo adde
Vermicularis frutex minor *Ger.* & pro loco è *Lobelii* Adverſariis,
Fruticat maritimis litoribus atque inſulis *Angliæ* & *Zelandia*. Nam ſpeciem illam Vermicularis fruticis, quæ in *Anglia* reperitur, pro minore habeo.

P. 201. Adde uſus Bliti Americani *Pararù* dicti.

Folia à caulibus deciſa & cocta ſaporis ſunt jucundiſſimi cum fragrantia quadam palato arridente, ut omnibus quas ego unquam guſtavi herbis coctis antecellat, unde & pro olere juſculis incoquitur, quomodo ſumpta alvum emollit & ad ſedem provocat.
In clyſteribus adhibetur contra ventris tormina, éſtque in communi & frequentiſſimo uſu pro herba emolliente in hac inſula [*Jamaica.*] D. *Sloane.*

Add. inſuper huic Capiti.

Blitum Polygonoides viride, ſeu ex viridi & albo variegatum Slon. Cat. Jamaic. D. *Sloane.*
Radicem ſimplicem, albam, profundè deſcendentem coronant *caules* undique ſparſi, pedes aliquot longi, rotundi, virides. *Folia* ſecundùm ramulos crebra, Bliti ſylveſt. minoris viridis ſimilia, niſi quod interdum maculâ albâ amplâ pulchrè variegentur. *Flores* è caule exeunt creberrimi, eum undique ambientes, ſecundùm totam ferè longitudinem, maximè è foliorum alis exeuntes, abſque pediculis, parvi, pentapetali, pallidè virides, cum purpurea in unoquoque petalo ſtria, & viridi intus ſtamine. Succedunt autem ſingulis ſingula *ſemina* rotunda, compreſſa, nigra, fuſca, ſplendentia. Siquis hanc plantam ad Polygonum referre maluerit per me licet. Locis ruderatis & lutoſis circa urbem S. *Jago de la Vega* paſſim.

Blitum Atriplex dictum, folio ſinuato, ſaturè virente, *Mexiocanum Pluk. Almag. Bot.* ubi reliqua ſynonyma vide.

Blitum minus *Indiæ* Orient. ſummis foliis lunulatum *Pluk. Almag. Bot.* T. 272. F. 1. An Blitum nodoſum D. *Bobart?*

Blitum *Virginianum*, polyſpermon, erectum, viride D. *Sherard. Pluk. Almag. Bot.*

Blitum erectum minus *Suecicum*, cauliculis punicantibus. *Pluk. ibid.* A D. *Stoneſtreet* habuit.

Blitum *Barbadenſe* erectum megaſporon *Pluk. Phyt.* T. 151. F. 3. An Cararù *Braſilienſium Piſonis?* **Wild-Spinache** noſtratibus, i. e. Spinachia ſylveſtris. Blitum album majus ſcandens *Slon. Cat. Jamaic?*

Caulis huic viridis, craſſitudine pollicari, infirmus, nec ſe ſuſtentans abſque adminiculo fruticum vicinarum quibus innititur, ad 5 aut 6 pedum altitudinem aſcendens, ramulos ſubinde emittens, *foliis* ad ſeſcuncialia intervalla donatas, pediculis uncialibus inſidentibus, tres uncias longis, latitudine ſeſcunciali, media ſc. latiſſima parte; ad pediculum enim anguſta ſunt, unde paulatim dilatantur ad medium uſque, deinde verò ſenſim anguſtantur ad apicem; lævia autem ſunt, obſcurè viridia, & mollia. Ex alis foliorum exeunt *florum* ſpicæ, vel ſurculi 2, 3ve uncias longi, ad ſemuncialia intervalla ſpicas ſuſtinentes unciales circiter, florum Bliti aut Amaranti ſimilium pallidè viridis aut herbacei coloris, plurium ſimul arctè ſtipatorum, quorum unuſquiſque *ſtylum* habet ſubluteum, *ſtamina* 5 cum apicibus; quibus ſuccedunt vaſcula ſeminalia ſeu *folliculi*, qui horizontaliter in medio per maturitatem diſſiliunt, *ſemina* parva, nigra, nitentia, compreſſa, renis figurâ continentes. D. *Sloane.* Amaranti potiùs ſpecies cenſenda eſt.

Viâ

Viâ qua ab urbe S. *Jago de la Vega* versus locum dictum Passage-Fort, & ad ripas fluvii *Cobre* dicti copiosè oritur.

Blitum scoparium, *Belvedere Indicum* pusillum, è Maderaspatan. *Pluk. Almag. Bot.*

D. *Plukenet* tres species Bliti arborescentis seu Vermicularis fruticis distinguit *Almag. Bot.* 69.

P. 203. Amaranti speciebus add.

Amarantus fruticosus erectus, spica viridi, laxa & strigosa Slon. Cat. Jamaic. Ad ripas fluvii *Cobre* prope urbem S. *Jago de la Vega* in Insula *Jamaica* collegit D. *Sloane.*

Caulibus fruticat lignosis, viridibus, gracilibus, ad 2½ pedum altitudinem. *Folia* glabra sunt, obscurè viridia, crebra, nullo ordine secundùm ramulos sita, pediculis semuncialibus insidentia, unciam longa, ¼ unciæ lata paulò supra basin rotundam ubi latissima, unde sensim decrescunt ad apicem usque. *Flores* in fastigiis ramorum, in spicas compositi, non patuli, è 5 petalis conflati, colore luteo-viridi; in quorum medio *stylus* magnus, nigricans, qui processu temporis in *siliquam* abit, multa *semina* continentem adeò minuta, ut eorum singula nudo oculo ægrè possint discerni, coloris fusci, nitentia; subrotunda, & ab uno latere concava, si microscropio spectentur, apparent.

Amarantus panicula flavicante gracili holosericea Ejusdem. Loco *Guanaboa* dicto in sepibus, & in *Caribbæis* insulis invenit idem.

Caules huic imbelles, ut absque stripium vicinarum adminiculo se sustentare non possit, quamvis iis se circumvolvendo non implicet, angulosi, luteo-virides, concavi, glabri, ad 3 circiter pedum altitudinem assurgentes, pennæ anserinæ crassities, nodis pauci; & *foliis* ad nodos binis oppositis vestiti, semuncialibus pediculis donatis, sescunciam plus minus longis, latitudine dimidia, prope basin subrotundam ubi latissima, exinde paulatim angustatis donec in punctum desinant, glabris, colore luteo-viridi. In summis caulibus & ramulis & è foliorum alis exeunt *florum* paniculæ seu spicæ ramosæ, è flosculis pallidè flavis, serici instar splendentibus compositæ, ut in aliis hujus Generis, multo tamen quàm in ullis præterea aliis quotquot ego novi speciebus minoribus, aliàs per omnia similibus.

Amarantus spicâ longâ candidissimâ, Spicæ foliis, *Maderaspatana Pluk. Phytogr.* T. 118. F. 2.

Amarantus baccifer Circææ foliis *Commelin. Cat. Amst. rar.*

Hic Suffrutex amœnus *caudice* assurgit ad altitudinem tricubitalem tereti, lirato, calamum scriptorium, imò digitum minorem, crasso, ad ramorum exortum nodoso, qui corticem griseum gerens, Solani nostratis in modum divaricatur ramis: per quos *Folia* magna ex parte alternatim posita, pediculis semuncialibus purpurascentibus innituntur, Solani vulgaris nostratis æmula, 3, 4ve uncias longa, duas circiter ad basin lata, in mucronem abeuntia, ambitu non serrata, nec incisa, lætè virentia, sub finem æstatis non raro rubedinem induentia. *Flores* ex alis foliorum exsurgunt, albicantes, brevissimis pedicellis fulti, serie gemina & continua è racemis dependentes. Hisce succedunt *Fructus*, coloris sanguinei, magnitudine baccarum *Sambuci*, sphærici, dulces, unicum ut plurimum *semen* continentes, rugosum subnigricans, aciculæ majoris magnitudinem haud superans. *Flosculi* ut plurimum tetrapetali, rarissimè pentapetali, nudi, haud marcescentes antequam fructus ad maturitatem pervenerint, verùm fructibus adhærentes, & calicum vicem supplentes, mutando tamen colorem ex albo in herbaceum.

Ex India orientali advecta est. Per totam æstatem floret vigetque, nec folia Circææ similia deponit antequam nova renascantur.

Ad plantas bacciferas racemosas releganda est.

Amarantus verticillatus melancholicus, maculâ nigrâ in medio foliorum infectus Pluk. Almag. Botan. Amarantus folio variegato serotinus *H. R. P.* Amar. folio variegato, colore obscuriore *C. B.* seu mas. Symphonia notha.

Amarantus Maderaspatensis, *Origani vulgaris facie, fruticescens, paniculis inter foliola sparsis* Pluk. Almag. Botan.

Amarantus folio tenuissimo incano, Mollugini æmulante, umbellatis floribus, incarnatis rigidis, Zeylanica *Bocc. Mus. plant. rar.*

Staturæ est humilioris, & squamas quasdam argenteas habet propè florem.

Amaranthus min. spica singulari albo-purpureâ luteâque, lunatis circum caulem foliis Bocc. Mus. pl. rar. *p.* 77. A D. *Barelier* habuit. T. 66.

Amarantus *Indiæ Orientalis* Bliti folio transparenti, paniculis inter folia sparsis, *Caunumpalae* Malabarorum *Pluk. Mantiss.*

Amarantus verticillatus minimus, exiguis Bliti foliis, pallidè viridibus ex *India Orientali Pluk. Mantiss.* An Muriguti *H. M.*? Part. 10. Tab. 32.

Amarantus *Africanus* tomentoſus, ſubrotundis majoribus foliis, capitulis parvis inter folia ſparſis. *Ejuſdem ibid.*

Amaranti ſpeciem ex *India Orientali* habemus vulgari ſimilem, verùm ſpica longiore & anguſtiore, deorſum dependente.

Amarantus panicula viridi multiplici, foliorum pediculis longiſſimis.

In ſpecimine ſicco, nobis à D. *Sherard* exhibito, *caulis* non admodum firmus erat, quippe qui paniculam vix ſuſtinebat, ſtriatus, inferiùs flaveſcens ſupernè diluto rubore tinctus. *Folia*, ut in reliquis hujus Generis, alternatim ſita, inferiùs ad intervalla longiora, pediculis tenuibus 3, 4ve uncias longis hærentia, baſi lata ad duas interdum uncias accedentia, longitudine latitudinis vix ſeſquialtera, nervis ſubtus valde conſpicuis; & extantibus. Summum caulem terminat *panicula* è plurimis *ſpicis* modicè craſſis compoſita. *Floſculi* & *fructus* in ſicca non erant diſcernenda; *ſemina* tamen parva & rotunda videbantur. Amarantus *Novæ Angliæ* max. ſpicis viridibus *Hiſt. noſt.* non eſt. In horto D. *Magnol* collegit qui nobis communicavit.

Amarantus albus *Gangeticus*, Salviæ anguſtis foliis, paniculâ conglomeratâ *Pluk. Phytogr.* T. 10. F. 1. an Amarantus *Ind.* min. lanuginoſus, foliis Salviæ anguſtioribus & longioribus *Breyn. Prod.* 2? Perexil Gangeticum, Oleaſtri folio, ſpicâ Paniceâ. *Rette Pe Marette Malab.*

Folia hujus Oleaſtrum referunt. Spica alba eſt & mollis, alias perſimilis Gram. Panicei ſpicâ diviſâ *C. B.* 8. Ad 3ium circiter pedum altitudinem aſſurgit.
Hanc indigenæ linteo involutam inter duas ollas non vitreatas ponunt ad coquendum, ut aquæ in olla inferiore vapor eam humectet: deinde humorem exprimunt, ejúſque calidæ cochlearia duo propinant ad Aſthma. D. *Brown*.

Amarant. *Ind.* minor lanuginoſus, Sampſuchi foliis, ſpicâ albâ ad foliorum exortum gemellâ *Ejuſd. ibid.* F. 2. an Amarantus *Ind.* fruteſc. lanuginoſ. foliis Salviæ latioribus & brevioribus *Breyn. Prod.* 2?

Amarant. ſpicatus, Dictamni Cretici folio, *Maderaſpatenſis Ejuſd. ibid.* Fortè *Scheru Cadelari* Malabarorum *H. M.* P. 10.

Naiurevee *Malabarorum* nomine ad D. *Petiver* miſit D. *Samuel Brown*. Notat D. *Petiver* iconem *Plukenetianam* plantam hanc dum adhuc juvenis eſt ſatis bene referre; verùm adultæ folia multò majora eſſe, & florum ſpicam longiorem, introrſum plerunque reflexam. *Joannes Commelinus* notis in *Hort. Malab.* plantam hanc ad Verbenam refert, & pro Verbena Indica *Bontii* habet, ubi & nos D. *Commelinum* ſequuti eam diſpoſuimus, minùs commodè, cùm Amaranto Siculo ſpicato radice perenni *Boccon.* congener, ſi non eadem planè planta ſit.

Amar. *Indicus* verticillatus albus, Origani foliis, lanugine incanis *Pluk. Phytogr.* T. 75. F. 8. An Amaranthus Alopecuroides *Indicus* herbaceus, Atriplicis folio *Breyn. Prod.* 1?

Amarantus ſericeus, Populnea fronde viridi, ſpica alba flavicante *Pluk. Almag. Botan.*

Amar. ſpicatus ſericeus, Populnea fronde, totus ſanguineus *Ejuſd. ibid.*

Am. auriculatus ſpicatus, anguſtiori folio, guttis ſanguineis aſperſo *Ejuſd. ibid.*

Am. ſpicatus albus, Lychnidis folio, *Maderaſpatenſis Pluk. Almag. Botan.* T. 260. F. 1.

Am. *Americanus* nodoſus, palleſcentibus Bliti foliis parvis, multiplici ſpecioſa ſpica laxa ſeu panicula laxa candicante *Pluk. Almag. Botan.* T. 261. F. 1.

1. *Amaranthoides humile* Curaſſavicum *foliis Polygoni P. B. P.* Amarantho affinis aizoides, ſive Amaranthoides minima *Americana* procumbens, Polygoni folio & facie, flore oblongo, cinereo ſeu ſubalbido *Breyn. Prod.* 2. *Slon. Cat. Jamaic.*
In inſula *Jamaica* in pratis circa urbem S. *Jago de la Vega* copioſè provenit.

D. *Sloane*.
Caules hujus herbæ teretes ſunt, rubentes, teneri, piloſi, geniculati, in terræ ſuperficie latè ſparſi, ad pedum aliquot ſpatium, unoquoque geniculo radiculas ſeu fibrillas in terram emittente, ut & *folia* aliquot obſcurè viridia, supernè lævia, ſubtus piloſa, figurâ foliorum Polygoni, ſed majora. Ad unumquemque nodum exeunt pariter *florum* agminula è plurimis albis oblongis membranulis, aridiuſculis nec marceſcentibus ſquamatim incumbentibus arctè ſtipatis conflata, omnibus ſimul capitulum rotundum conglomeratum efficientibus. *Semina* rotunda ſunt, compreſſa, coloris caſtanei.

2. Ama-

2. Amaranthoides fruticoſum, foliis longis anguſtis, ſubtus niveis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*
Caulis hujus Plantæ rectus erat, lignoſus, cortice glabro, è fuſco rubente obductus, ad uncialia aut duarum unciarum intervalla *foliis* veſtitus majoribus & minoribus 1, 2, 3búſve, maximis, perbrevi pediculo intercedente annexis, duas circiter uncias longis, media latiſſima parte ¼ unciæ latis, à pediculo ad medium uſque latitudine auctis, exinde paulatim anguſtatis, donec in punctum deſinant, glabris, ſupernè obſcurè viridibus, ſubtus niveis. In foliorum alis abſque pediculo ſedet capitulum oblongum, glomeratum, è multis aridis membranulis ſquammatim arctè incumbentibus & viciſſim ſubeuntibus compoſitum, ut in reliquis hujus generis.
In *Madera* inſula, aut fortè in una è *Caribbæis* inveni, nam non bene recordor.

3. Amaranthoides humile, foliis Ocimi minoris, floribus albis verticillatis. Amarantus *Indicus* verticillatus albus, Origani foliis lanugine incanis *Pluk. Almag.*

Folia huic Ocimi minoris: Florum ſpicæ in foliorum alis ab imis caulibus ad ſummos uſque verticillatim diſpoſitæ abſque pediculis. Valde ramoſum eſt hoc genus: Ramuli autem floriferi in ſemipedalem longitudinem perſæpe excurrunt, floribus onuſti.

4. Amaranthoides Alſines aut Parietariæ ferè foliis, elatior, floribus albis verticillatis. Amarantus verticillatus minor *Bengalenſis* Serpylli foliis incanis *Pluk.* Tab. 10. F. 3.

Præcedente duplo triplóve major eſt & elatior. Folia ad Alſines mediæ aut Parietariæ folia accedunt: Flores ſimiliter ab imis caulibus ad ſummos uſque in foliorum alis ſedebant, velut verticillatim diſpoſiti. Florum autem ſpicæ ſeu glomeruli minores videbantur quàm in præcedente. Utrumque D. *Sherard* contulit.

5. Amaranthoides humile *Curaſſavicum*, foliis Cepææ lucidis, capitulis albis *P. B. P. Pluk. Phytogr.* T. 75. F. 9. Perexil *Luſitanis Marcgr.* p. 14. Caaponga 1a *Piſon.* p. 243. Amaranto affinis aizoides, ſive Amaranthoides minor *Americana* procumbens, Sedi teretifolii foliis & facie, flore oblongo niveo, *Breyn. Prod.* 2. p. 13. Hujus deſcriptionem vide *Hiſt. noſt.* p. 1331.

P. 203. Ad ſpeciem Amaranti 6tam adde Synonyma ſeqq.

Amaranthoides *Indicum* monoſpermum, foliis Ocimaſtri, capitulis purpureis *P. B. P.* 309. Amaranthoides ſeu Amaranto affinis major *Indica*, Ocimoidis folio & facie, flore globoſo purpureo *Breyn. Prod.* 2. *Pluk. Almag. Bot.* Gnaphalio affinis Ocimaſtri folio, flore ex purpureo violaceo *Herman. Bat. Leyd.* Wada-Pu *H. M.* P. 10. 73.

D. *Ruyſch.*
Qui inter ſquamas emicant *floſculi*, è calyculo emergunt 5partito, quæ laciniæ [calicis] admodum anguſtæ ſunt & mucronatæ, tomento albo obſeſſæ & vireſcentes, exceptis mucronibus, qui colore purpureo perfuſi; floſculorum cinereo-albicantium oræ in 5 lacinias quoque ſunt diviſæ, inter quas *apices* locantur longiuſculi, nivei, qui prima fronte viſi lineas albas mentiuntur. *Stamina* adeo brevia ſunt, ut nudis oculis vix ac nè vix quidem conſpiciantur. *Stylus* cujus pars ſuperior bifurcatur, è fundo floſculorum emergens innititur vaſculo ſeminali coniformi.

Amaranthoides humile *Curaſſavicum* anguſtiſſimo gramineo folio *P. B. P.* perexiguum, foliis tenuiſſimis longioribus *Breyn. Prod.* 2.

Amaranthoides *Benghalenſe* purpureum, capitulis minoribus nudis, ſive foliolis ad baſin florum viduatis *Pluk. Almag. Bot.*

Amaranthoides tomentoſa & incana, foliis longis anguſtis Helichryſi *Germanici* paniculâ in ſummo albâ, è pluribus ſpicis compoſitâ. Ex *India Orientali* ad D. *Petiver* miſſa.

D. *Hermannus* in *Parad. Bot.* ſicut *Amaranthorum* ità *Amaranthoidum* duo genera diſtinguit, Illorum Primum in vaſculo mucronato ſeu conico, per maturitatem horizontaliter diſſiliente, claudit ſemen unicum orbiculatum lucidum; Alterum verò in conſimili vaſculo ſemina plurima, priori paria. Horum (quæ ſc. ob affinitatem Amaranthoides vocantur) Prius in pellicula tenui, tanquam puſillo vaſculo, occulit ſemen unicum lucidum: Poſterius verò ſemina plura.
Amaranthoidis polyſpermi ſpecies duæ proponuntur in *Hort. Malab.* P. 10. nempe,

1. *Pelutta-Adeca-Manjen.* Deſcribitur paulò inferiùs.
2. *Tsjeria-Pelutta-Adeca-Manjen.* Deſcriptionem vide.

Amaranthoidis monoſpermi ſpecies ſeptem innotuerunt, tres nempe majores ſeu elatiores, & quatuor minores ſeu humiliores. Tres

Tres elatiores ſunt,
1. Amaranthoides *Indicum*, foliis Ocymaſtri, capitulis purpureis, cujus Synonyma & deſcriptionem jam dedimus.

2. Amaranthoides *Indicum*, foliis ocymaſtri, capitulis albis *Herman. Parad. Bot.* Amarantho affinis *Indiæ* Orientalis, ocymodis foliis, flore conglomerato albo *Breyn.* cent. cujus deſcriptionem in *Hiſt. noſt.* vide.

3. Amaranthoid. *Americanum*, capitulis parvis albis *Herm. Par. Bat.* Amarantho affinis *Braſiliana*, glomeratis parvíſque floſculis *Breyn. cent.* 1. cujus deſcriptio habetur *Hiſt. noſt.* p. Ex *Surinama* accepit D. *Hermannus*.

Quatuor humiliores,
1. Amaranthoides 5a, ſuperiùs poſita, ubi Synonyma vide.

2. Amaranthoides 1ma, ſeu in hoc Supplemento primo loco exhibita.

3. Amar. humile *Curaſſavicum* anguſtiſſimo gramineo folio *P. B. P.* perexiguum foliis tenuiſſimis longioribus *Breyn. Prod.* 2.

Cauliculi huic tenuiſſimi, erecti; Folia anguſtiſſima Polygoni *Knawel* Tragi æmula, capitula perexigua.

4. Amar. humile *Curaſſavicum* ferrugineum *P. B. B.*
A ſecunda ſpecie differt colore ferrugineo, & foliis nonnihil latioribus.

Amaranthoides *Indicum* verticillatum, Parietariæ hirſutis foliis aculeatum *Pluk. Phytogr.* T. 133. F. 3.

Amaranthoides *Indicum* globoſum, ad caulium nodos floridum, foliis ſolitariis, ſummo apice barbatis *Pluk. Phytogr.* T. 133. F. 2.

Amaranthoides humile *Maderaſpatanum*, capitulis candicantibus, folio molli, *Ejuſd. ibid.*

Amaranthoides *Maderaſpatanum*, foliis anguſtis, ex adverſo binis, floribus ad nodos verticillatis *Pluk. Phytogr.* T. 132. F. 6. An forte Coluppa *H. M.* P. 10. Tab. 11. fortè etiam Amar. hum. *Curaſs.* anguſtiſs. gramineo folio *P. B. P.*

Amaranthoides ſpicatum *Indicum* ramoſiſſimum, Spergulæ foliis, ſpica Alopecuroide candida *Pluk. Mantiſs.* p. 11.

Amaranthoides *Americanum* latioribus bijugis foliis, ſummo caule ſpicatum. An Tlanoquiloni *Huaxacenſis Hernandez* apud Recchum 178. *Pluk. Mantiſs. ibid.*

Amaranthoides *Indica* purpurea, floribus in globum compactis, calice bifolio. Ex *India Orientali* ad D. *Petiver* tranſmiſſa.

Amaranthoides *Indica* purpurea elatior, foliis tenuiſſimis, ſpicis oblongis teretibus è foliorum alis, & in ſummo caule. *Ejuſd. orig.*

Amaranthoides *Indica* alba, brevior & humilior foliis tenuiſſimis ſpicis albis, plurimis, oblongis, teretibus, ſecundùm cauliculos, eóſque terminantibus. D. *Petiver* ab *India Orientali* acceptam impertivit.

Belatta-Adeca-Manjen, *H. M.* P. 10. T. 38. Amaranto affinis ſpicata *Indica*, floſculis pentapetalis in ſpicis ſquamoſis.

H. M.
Planta aquoſa. *Radix* albicans & fibroſa. *Caules* lignoſi virides. *Folia*, quæ ſurculis inſident, oblongo-anguſta, tenuia, lenia. *Coſta* cum lateralibus in averſa parte eminet. *Flores* ſpicati proveniunt, in capitulis primò rotundis, dein longioribus, pentapetali, rigidiuſculi, interiùs cochleato-cavi, albicantes, ac dilutè rubro-purpuraſcentes ac nitentes: *Stamina* in illis 5, rubra, apicibus rubris dotata: *Stylus* oblongior, ſupernè nodulatus. *Semina* in ſpicis tria quatuorve conſita, parva, orbiculata; plano-rotunda, ex ſpadiceo nigricantia, glabra ac valde nitentia.

Tsjeria-Belutta-Adeca-Manjen, *H. M.* P. 10. T. 39. Amaranto affinis *Indica*, foliis anguſtioribus, ſpicis minoribus.

Cum priore convenit, excepto quòd hæc foliis ſit longioribus & anguſtioribus, capitulis ſpicatis minoribus, cuſpidatis & anguſtis, albicantibus & dilutè purpuraſcentibus.

P. 206.

P. 206. Ad Cap. De Parietaria.

Parietaria foliis ex adverſo naſcentibus, Urticæ racemoſæ flore, *Slon. Cat. Jamaic.* D. *Sloane.*

Parietariam hanc non alia in re ab *Europæa* noſtra vulgari differre obſervare potui quàm foliis & ramulis in caulibus ex adverſo ſitis; caulibus quadratis, viridibus, glabris, nitentibus, & interdum ſubrubentibus; floribus denique racemoſis in filamentis è foliorum alis exeuntibus: quæ tamen differentiæ tanti ſunt ut ſpecie diverſam eſſe ſuſpicer.

In rupibus umbroſis & humidioribus frequens oritur. In *Marilandia* etiam invenitur. D. *Petiver.* Catal. in *Philoſoph. Tranſact.* N. 246.

Parietaria paluſtris *Munting. Herbar. Belgic. Griſleii Virid. Luſit.*

Parietaria trimeſtris *Luſitanica* latifolia *Ejuſd. ibid. Griſleii Virid. Luſit.*

Parietaria *Luſitanica* annua minima *Tournef. Elem. Bot.*

In exemplari ſicco nobis à D. *Sherard* exhibito folia breviora pro ratione magnitudinis rotundiora erant quàm in Parietaria vulgari.

Parietaria Ocimi folio *C. B.*

Differt (inquit D. *Sherardus*) à vulgari Parietaria. *Romæ* in muris & ruderibus creſcentem ſæpius vidi. Floſculos fert exiguos, palleſcentes, in quinque ſegmenta diviſos, qui inſident calyci viridanti hirſuto quinquepartito expanſo. Singulos flores ſequuntur *ſemina* ſingula, nuda, oblonga, anguloſa.

Parietaria Lipſienſium major latifolia *Mentzel. Pugil.*

Ad altitudinem trium pedum aſſurgit, foliis triplo majoribus quàm vulgaris & magis acuminatis. Eodem modo cum præcedente fert flores & ſemina. D. *Sherard.*

P. 207. Ad Cap. de Saxifraga aurea,

Saxifraga rotundifolia aurea minor, montis *Aurei, Tournefort. Elem. Bot.*

P. 208. Ad Cap. de Aſaro.

Aſarum *Virginianum,* Piſtolochiæ foliis ſubrotundis, Cyclamini more maculatis *Pluk. Phytogr.* T. 78. F. 2. Aſarum Cyclamini folio *Baniſter Cat. Stirp. Virg.*

P. 209. Ad Cap. de Alchimilla.

Pro Synonymo 2dæ Alchimillæ ſpeciei adde,

An Alchimilla minima glabra, foliis elegantiùs ſerratis D. *Fagon. Schol. Bot.*

Pro nova ſpecie

Alchimilla Alpina pubeſcens nivea *H. R. P. Schol. Bot.* Item

Alchimilla minima, ramoſiſſima, hirſuta, floſculis in pediculis è foliorum alis exeuntibus. *Cap. B. Spei. Muſ. Pet. cent.* 4. n. 343.

Foliola Alchimillæ ſatis ſimilia, digiti minimi ungue minora, in caulibus non admodum crebra, alternatim poſita, è quorum alis exeunt ſurculi ſeu pediculi communes, alii ſupra alios, *floſculis* onuſti velut in ſpicis laxis, qui quales fuerint in ſicca non comparuit. *Caules* ex eadem radice plures exeunt in terram reſupinis, ut planta denſo velut ceſpite terram operiat.

Raram hanc plantulam cum multis aliis curioſè admodum exſiccatis D. *Margareta Hendrina van Otteren,* D. *Oldenlandii* Botanici peritiſſimi vidua à *C. B. Sp.* ad D. *Petiver* miſit.

Alchimilla Alpina pentaphyllea, minima lobis fimbriatis *Bocc. Muſ. Plant. rar.* p. 18. Tab. 1.

Plantula eſt repens, nec ultra duas tréſve uncias erigitur. Flore & ſemine cum Alchimilla vulgari convenit. In monte *Ceniſio* minore reperitur.

P. 211. Ad Cap. de Camphorata.

Camphoratæ effigie planta *Africana Pluk. Almag. Bot.* T. 273. An Camphoratæ ſimilis longiùs radicata *Breyn. Faſcic. rar.* Humilis eſt planta, cauliculis hirſutie pubeſcentibus prædita, folia iis præcedentium aliquantulum latiora videntur.

Cam-

Camphoratæ hirſutæ ſimilis, fruticulus *Æthiopicus*, foliolis ex uno puncto confertiſſimis, flore parvo tubuloſo niveo, pentapetaloide *Pluk. Almag. Bot.* T. 272. F. 7. Camphoratæ ſimilis altera, magis hirſuta *Breyn. Faſcic.*

Camphorata *Africana* umbellata fruteſcens *Hermanni Hort. Amſt.* rar. P. 2.

Radices fibroſæ: *Caulis* lignoſus, cinereus, in varios ramulos rotundos, virides, à radice ſtatim diviſus, *foliis* nullo ordine poſitis, parvis, rotundis, anguſtis, viridibus, quæ penicilli in morem numero incerto conjunguntur, veſtitus. Ramulorum ſummitatem floſculi albicantes in umbellam congeſti exornant, in quorum medio præter *ſtylum* 4 reperiuntur *ſtamina*, apicibus luteis prædita. Floribus evanidis gemina ſimul juncta, ſequuntur *ſemina* parva, nuda, non ſtriata.

Camphoratæ ſimilis elatior planta *Æthiopica* circa caulem Gallii lutei foliis conſtipata *Pluk. Almag. Bot.* inter Emendanda & Supplenda 399. In Horto *Chelſeiano* enutritum vidit.

Camphoratæ congener, ſeu Anthyllis altera *Æthiopica*, ſummis virgulis tomentoſa *Pluk. Almag. Bot.* T. 273. F. 2. An Planta Corios folio *Africana Breyn. Faſcic*?

P. 212. Ad Cap. de Kali geniculato adde,

Kali geniculatum perenne fruticoſius procumbens D. *Sloane*. An Kali geniculatum majus ſemper virens humilius *Schol. Bot.* In litore maris prope inſulam *Shepey* ſeu *Shipway* in *Cantio.*

P. 213. Ad Cap. de Kali ſemine cochleato.

Quarta ſpecies, *ſeu* Kali floridum repens Aizoides *Neapolitanum* ad Seda multiſiliqua transferatur.

Addantur autem ſpecies ſequentes,

4. Kali fruticoſum *Hiſpanicum*, Tamariſci folio *Tournefort. Elem. Bot.*

5. Kali fruticoſum *Hiſpanicum* Geniſtæ fronde *Ejuſd.*

6. Kali fruticoſum *Hiſpanicum* capillaceo folio villoſo *Ejuſd.*

7. Kali lignoſum, flore muſcoſo, Roriſmarini folio. *Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 126.

Planta eſt lignoſa, verùm humilis, non ultra palmum alta. *Folia* ei anguſta, glabra, carnoſa, retuſa, colore pallidè viridi, Kali aut Roſmarini formâ. Flores muſcoſi ut Sedi, Ficoidis, Anonymi Linariæ folio Cluſ. & Kali. *Harum Plantarum flores longè à ſe invicem diſtant, neque me judice muſcoſi ſunt*, ni pictura fallat. In Horto D. *Franciſci Moroſini* cultâ vidit.

8. Kali Molluginis folio *Bocc. Muſ. pl. rar.*

Folia emittit craſſa, brevia, tomentoſa, & ad unumquemque caulis nodum velut in verticillos diſpoſita. Planta eſt *Hiſpanica*, cujus notitiam D. *Barelier* debemus.

9. Kali polygonoides, frutex polyſpermos, *Bocc. Muſ. pl. rar.* p. 83. T. 73.

Invenitur hæc planta in *Sicilia*, prope mare urbem *Saccam* & Agrigentum alluens. Pedalem circiter altitudinem aſſequitur.

10. Kali aizoides racemoſum D. *Sherard. Hort. Cathol.*

Plantula eſt palmaris aut ſequi palmaris, in varios ramos diviſa & ſubdiviſa, rubentes, hirſutos. Secundum eoſdem exeunt ſpicæ ſeu racemuli oblongi teretes, quorum partes & ſtructuram in ſicca diſcernere non licuit.

11. Kali *Ægyptiacum* foliis valdè longis hirſutis *C. B.* Kali tertia ſpecies *Alpin.*

Foliis conſtat paucis, Ajugæ foliis proximis, ſed valde longioribus, uno *cauléque* non omnino recto, à quo tres quatuórve cauliculi exoriuntur, qui rectà ſurſum feruntur, quilibétque ipſorum in cacumine ſcapum quinque aut plus foliis Chamæpityos proximis, at deorſum in arcum recurvatis inclinantibus conflatum; à cujus medio, *floſculi* roſarum ſimiles exſurgunt multi. Salſo acríque ſapore linguam ferit.

12. Kali *Curaſſavicum* procumbens foliis ſubrotundis majus *P. B. P.*

13. Idem minus *Ejuſdem.*

14. Kali aizoides *Canarienſe* procumbens, Portulacæ palleſcentibus ſucculentis foliis, aſpergine rorida perpetuò madidis *Pluk. Almag. Bot.* T. 303. F. 4. *Boita Camilo* Inſulanis dictum. Hæc ſpecies ad caulium nodos prolifera eſt cum floribus ferè inconſpicuis *Pluk.* Deſcribitur à D. *Volkamero Flor. Norimberg.* p. 236.

Kali geniculatum *Hispanicum* ramosum fruticans, ramulis ad unam partem vergentibus *Pluk. Almag. Bot.*

Kali fruticosum coniferum, flore albo *Slon. Cat. Jamaic.*

Caules aliquot fundit, rectos, teretes, lignosos, incanos, pedales circiter, versùs summitates ramosos, ibidemque *foliis* multis viridibus ¼tas unciæ longis succulentis & ad gustum salsis binis plerunque oppositis, Kali foliis nonnihil similibus vestitis. *Flores* albi, minimi; inter squamas coni parvi egrediuntur, raró aut nunquam semen proferentes,

In arenosis maritimis palustribus circa locum dictum Passage-Fort ubique reperitur. *Locus.*

Ad Caput 20 pro Synonymo 1æ speciei seu Knawel *Germanorum* adde,

An Polygonum montanum Vermiculatæ folio *C. B?* Vermiculata nova montana *Col?*

Pro Secunda specie interseratur,

2. Polygono angustissimo folio affinis *C. B.* Hæmorrhoidalis *Clus. hist.* app. alt. ad Caryophyllorum sylvestrium classem referenda.

3. Knawel Pearmeedooricum, Gallii lutei foliis, floribus comosis *Petiv. Act. Philosoph. Lond.* n. 267. p. 701. Chaipoondoo *Malab.*

Tostæ & in aqua bullitæ decoctum vomitum, diarrhœam, cibi inappetentiam, & cruditatem ventriculi sanat.

Radicem habet longam lignosam, multas fibras rigidas versùs imum præcipuè emittentem.

Kali floribus membranaceis *Boccon. pl. rar.*

Polygonum minus, flagellis longissimis, subrotundo folio, aspermon. *Hort. Cath.*

Polygonum minus *Siculum*, acutis & crassioribus foliis polyspermon *Hort. Cath.* Hujus & præcedentis specimina *à Principe Catholicæ* ad D. *Sherard* missa sunt à quo habuimus.

P. 114. Post lin. 14tam. adde,

Hanc plantam *Polygalam repentem nuperorum* Lobelii esse conjectabar: quòd & descriptio Polygalæ illius apud Lobelium in *Adv.* & locus ei convenire videbantur; necdum sententiam muto, quamvis iconem omni ex parte ei non respondere agnoscam. D. *Plukenet* Polygalam hanc repentem nuperorum *Lob.* pro Polygono minore supino candicante *Bot. Monsp.* habet *Phytograph.* Tab. 52. Fig. 7. Verùm Polygonum illud minus candicans *Bot. Monsp.* eadem est cum Paronychia *Hispanica Clus.* quæ calidiorum Regionum incola est, nec circa *Antverpiam* aut *Gandavum* reperitur. Fortè ergo vel error est Typographicus vel ἁμάρτημα μνημονικὸν, & pro Polygono minore supino candicante apud D. *Plukenet.* legendum Polyg. min. cand. capitulis surrectis *Bot. Monsp.* Verùm & has duas eandem plantam esse affirmat *Lobelius*, nec fidenter distinguit *P. Magnol.* sed postquam utramque in hortis coluerit, se certiùs de iis locuturum dicit; *Tournefortius* tamen distinguit. Sive autem eædem sint, sive diversæ, ut nobis quidem videtur; *Lobelius*, eumque secuti omnes Botanici *Polygalam repentem nuperorum*, ab utraque distinctam faciunt. D. *Plukenet* me adhuc erroris insimulat quòd in sententia persistam, nec Polygonum istoc à Polygala repente nuperorum *Lobelii* distinguam. Res non est tanti ut de ea contendamus. Fruatur ille per me licet suo judicio; hoc tantùm addam me in locis consimilibus iis quos *Lobelius* memorat in *Flandria*, Polygonum hoc invenisse.

P. 214. Post sextam speciem adde,

Herniaria segetum hirsuta annua *Lusitanica* N. D. *Virid. Lusit. Grisleii.*

——— erecta annua *Lusitanica* N. D. *Ejusd.*

——— Alsinitis annua N. D. *Ejusd.*

——— Alsinitis annua marina N. D. *Ejusd.* marina *Lusitanica* N. D. *Muntingi Herbar. Belg.*

——— Alsinitis annua tertia minor N. D. *Ejusd.*

Herniaria lucida aquatica *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane*,

Fibris multis tenuibus capillaceis *radicatur*, *Caulis* viridis est, teres, erectus, lucidus & propemodum transparens, pedem plus minus altus, ramulos alternatim emittens eisque oppositum foliorum cespitem: E ramulis pari modo exeunt surculi, *foliis* perexiguis, viridibus, lucidis, Polygoni similibus sed minoribus, creberrimis, ex adverso sitis vestiti. *Flores* è foliorum alis exeunt petiolis tenuissimis, vel rubentes, vel virides, qui microscopio spectati tetrapetali apparent. *Semen* subsequitur minutissimum, pulvereum.

Inter plantas ficcas D. *Sherardi* Plantulam habemus Herniariæ hirſutæ ſimilem, ſed minorem foliis minimis, floſculis & fructu ſecundum caules velut racematim congeſtis.

P. 215. Plant. 9.

Polygonifolia per terram ſparſa flore Scorpioides. Huc refert D. *Tournefort Hiſt. plant. circa Pariſios.* Polygonum minimum ſeu Millegranam minimam *C. B. Lob. ico.* cujus florem & fructum ſic deſcribit, Flos 5 foliolis albis, ovalibus, ⅔tas lineæ longis componitur. Calix ſimplex eſt, lineam unam longus, in 5 apices viridiuſculos, extremo albicantes diviſos, introrſum recurvos; qui floribus præteritis pro involucro inſervit grani unius fuſci, duri, ſubrotundi; quod microſcopio examinatum propemodum triangulare apparet. Hinc patet Plantam hanc ad *Monoſpermas gymnoſpermas* referendam eſſe.

Perexil *Eremitana*, Parietariæ folio, paniculis ſpecioſis.

Duæ ſunt ſpecies, altera humi provolvitur, altera rectà aſſurgit, ad pedem unum aut alterum. Decoctum utriuſque cum Borace urinæ ſuppreſſioni medetur.

Scherubula *H. M.* P. 10. T. 29. Herniaria Malabarica major *Commel.* Perexil *Malabarica* Parietariæ folio *Muſ. Pet.* 793.

H. M. Caules ſuos maximè in latum ad 3, 4ve pedes diffundit, arenoſo gaudens ſolo, ſemper florens. *Radix* tenuis albicans ac rubeſcens, fibroſa & ſubamara. *Caules* tenues, rotundi, viridi-diluti ac rubeſcentes, lanuginoſi, aliquantulum lignoſi. *Folia* in caulibus vel ſolitaria vel bina, vel terna congregatim proveniunt, iiſque breviſſimis intercedentibus petiolis inſident, parva, rotundiola, parùm oblonga, craſſiuſcula, in ſuperficie piloſa, maximè in averſa parte. *Flores* ubivis ſpicatim videntur & conferti, in brevibus petiolis, qui vel ſolitarii, vel duo tréſve ſimul ſupra ex origine foliorum erumpunt, capitula referentes oblonga, ſúntque rotundæ, albicantes & lanuginoſæ gemmulæ, pentapetalæ, in exteriori parte lanuginoſæ & albicantes, interiùs virides, ſine ullo odore. *Stamina* in illis 5, tenuia, parvis flaviſque *apicibus* donata. *Capſulæ ſeminales* ex ipſis floribus poſt aperturam iterum clauſis conſtituuntur; in unaquaque *ſemen* continetur unicum minutiſſimum, rotundum, planum, primùm viride, dein rubeſcens, tandem nigrum & nitens.

Scoparia foliis tenuiſſimis, in plurimos & tenuiſſimos ramulos diviſa & ſubdiviſa, floribus & fructu in ſummis ramulis, præparvitate vix diſcernendis. E *Marilandia* acceptam nobis impertivit D. *Petiver.*

Fluvialis ſpecies anguſto brevíque folio undequaque ſpinis infeſta *Hort. Cathol.* 241. *Flagellum Chriſti* dicta. Plantam hoc titulo à D. *Sherard* accepimus, aquaticam, altitudine vix ſemipedali, cauliculo prætenui & infirmo, foliis veſtito ad intervalla longiora nunc binis oppoſitis nunc ſingulis, anguſtiſſimis, unciam plus minus longis brevibus utrinque ſpinulis ſed innocuis (ut mihi videtur) utrinque extantibus, velut dentatis. Folia in ſummis cauliculis & ramulis magis coacervata. Floribus & fructu vidua erat, aut eos nondum protulerat.

P. 216. Ad finem Libri 4ti addatur Caput integrum.

De Battata ſylveſtri *Rizophora* & *Inhame* dicta: Anglis **Yams.**

Rizophora ſeu Inhame *Indica*, alato caule, Scammonii folio ſingulari *P. B. P.*

Rizophora ſeu Inhame *Curaſſavica*, folio Bryoniæ aſpero, hirſuto & crenato *Ejuſd.*

Rizophora ſeu Inhame *Curaſſavica* folio ſubrotundo, rigido ſplendente *Ejuſd.*

Rizophora ſeu Inhame *Curaſſavica* trifolia ſive Phaſeolodes *Ejuſd.*

Rizophora ſeu Inhame *Curaſſavica* ferruginea lanugine pubeſcens, *Ejuſd.*

Rizophora ſeu Inhame *Sirinamenſis* folio auriculato *Ejuſd.*

Rizophora ſeu Inhame *Veræ Crucis*, fœtida *Ejuſd.*

Rizophora ſeu Inhame *Javanica*, Plantaginis rigido ſplendente folio *Ejuſd.*

Rizophora Melonis folio parvo, radice Rapi nigricante *Pluk. Almageſt. Bot.* In horto Regio *Hamtonienſi* è ſeminibus nata eſt.

Battata cathartica ſeu Spinachia *Americana* tuberoſa ſolutiva *Munting. Herbar. Belgic.*

Herbarii ſub Battatæ ſylveſtris ſeu Rizophoræ nomine plantas valdè diſſimiles, non ſpecie tantùm ſed & genere diverſas (ut nobis videtur) tradunt. Aliæ enim florem habent ſine ſemine, ut *Kattu-Kelangu* & *Mu-Kelengu H. M.* Aliæ ſemen ſeu fructum ſine flore ut *Tſjari-Nuren, Katu-Katſjil*; Aliæ tum florem, tum fructum, ut *Nurem-Kelengu*; Aliæ neque florem, neque ſemen, ut *Katſjil-Kelengu.* Cæ-

Cæterùm curiosis diligentiùs examinandum propono, An ulla omnino dotum Battatæ sylvestris *Indicæ* seu *Rizophoræ* aut *Inhames* species flore fructúque simul, aut utrolibet solo vidua. Mihi certè rationes non desunt, cur non dari suspicer.

Tsjageri-Nurem *H. M.* P. 7. T. 33. Battata sylvestris spinosa trifolia, flore vidua, verrucosa, fructibus in spicis longis, rarioribus, triangularibus, ad pediculum reflexis.

H. M.

Frutex est *radice* Raphani *Hispanici*. *Caules* rotundi, tenues, glabri, spinosi. *Folia* in petiolis oblongis terna proveniunt, supernè viridi-fusca & surda, subtùs glabra & nitentia, costulis albicantibus, quæ in aversa parte eminent, obsita. *Flores* fert nullos, *Vereor nè in hoc falsus sit Auctor.* *Fructus* plures congregati spectantur in petiolis longis ad exortum foliorum erumpentibus, pollicem longi, triangulares, in vertice cuspidem ferentes, virides & cinerea lanugine amicti, ad petiolum conversi. Singuli anguli duas vesiculas seminales continent, cartilaginoso sepimento sejunctas, in quibus unum vel duo reperiuntur *semina*; oblongo-rotunda, plana, subrubra, sepimento accumbentia, tenui membranâ instructa. Præter fructus, *verrucas* seu spurios habet fructus, oblongos, scabros, ad pedem foliorum quasi oppositos, è quibus perinde ac è radice & semine nova planta exsurgit.

Natale solum est *Cotate* & alia loca, semper virens & frugens. Folia Millepedum morsui medentur. *Radix* cocta, pro balneo usurpata, vel potu assumpta, hæmorrhoidas sanat. *Locus & Vires.*

Katu-Nuren-Kelengu *H. M.* P. 7. T. 34. Battata sylvestris verrucosa, spinoso caule, foliis digitatis, fructu carens.

H. M.

Radix magna & crassa instar Bryoniæ: *Caules* spinosi: *Folia* sena, terna, quaterna, vel quina in uno petiolo. Præter verrucas bulbosas carne densa, aquea, viscida repletas, quæ caulibus circa exortum foliorum insident, nullos habet fructus, semper novas propagines, antequam terram attingant ejicientes.

Nascitur in petrosis terræ *Candanatæ* & *Cotate*.

Nurem-Kelengu *H. M.* P. 7. T. 35. *Battata Indica*, caule spinoso, foliis digitatis, fructu triangulo, cum tribus intus seminibus compressis.

H. M.

Radix ut præcedentis, sed major. *Caules* spinosi ac tenues. *Folia* ex petiolis intus striatis quina proveniunt, minora quàm præcedentia, texturâ tenui, plana, glabra. Costa media plures transversales emittit, nervulis instructas, aversam foliorum partem cancellatim pertexentes. *Flores* ut *Katu-Kelangu*, in vertice fructuum, pentapetali, coloris flavi, dein nigricantes, qui umbilicum fructûs constituunt; & *Fructus*, sed minores: præter illos & alii visuntus, plures simul provenientes, virides, oblongi, triangulati; in unoquoque angulo Faba valde plana & compressa.

Est & alia species *Nurem-Kelengu*, cum priori conveniens, præter quod folia tantùm tria prodeant, & Fructus oblongo-angustiores sint.

Nascitur in terris *Angecaimael*, & ubique locorum, semper viret, floret, fruget, & verrucas habet: Inter edulia recensetur. *Locus.*

Katu-Katsjil *H. M.* P. 7. T. 36. Battata sylvestris foliis Smilacis nervosis, flore vidua, fructu triangulari compresso dispermo.

H. M.

Species est *Tsjari-Nurem* respectu radicis, fructuum, & verrucarum, quæ & totam producunt plantam. *Caules* tenues, nonnihil lignosi, se invicem sinuosè amplectentes. *Folia* petiolis longis, angulatis & interiùs sulcatis, ad exortum nonnihil protuberantibus insident, oblonga, mollia, lenia, tenuia, ex uno latere longiùs exporrecta, lato sinu ad petiolum profundè incisa. Costa media quatuor alias annulari ductu emittit, in prona parte eminentes. *Flores* nulli. *Fructus* plures congregatim proveniunt, triangulares, angulis latè extensis ac velut extenuatis, in unoquoque duo reperiuntur *semina* in se invicem decumbentia, sine ullo intersepto, rotunda, plena, latâ ac tenui rotundâ pelliculâ circumcincta, primùm viridia, dein ad spadiceum vergentia. Præter hosce, etiam fructus habet spurios, cauliculis supra exortus foliorum insidentes, ut in *Katu-Kelengu*, spadiceos, cortice scabro, carne densa, circa corticem viridi, intus albicante: humor nonnihil viscidus.

Nascitur in densis nemoribus, circa *Candenata* & *Oedampere*. Fructus mense *Septembri* maturescunt, semper viret. *Locus.*

Radicis decoctum cum pulvere radicum *Chinæ* ulcera mundificat, & sanat. *Vires.*

D. *Plukenet* Rizophorum *Indicum*, Bryoniæ nigræ similem, ad foliorum ortum verrucosum *H. R. H. Phytogr.* T. 220. F. 50. depictum huc referendum conjectatur.

Kattu-Kelangu *H. M.* P. 7. T. 37. Battata sylvestris, spinosa, Smilacis folio, floribus stamineis racemosis, pro fructu verrucosam excrescentiam protrudens.

H. M.

Species est *Nurem-Kelengu*. *Radix* major & crassior, exteriùs ex spadiceo nigricans, hinc indè tenues emittens fibras, intus carne albicante, subflava, densa, humida, nonnihil unctuosa, & laxis filamentis pertexta, saporis aquei, odoris nullius, à plebe tamen comeditur, longæva, ac semper de novo surculos emittens. *Caules* tenues, rotundi, duris acutisque spinis hinc indè muniti, geniculati, inferiùs nigricantes. *Folia* instar cordis huma-

ni ad petiolum profundè incisa; plana sunt, glabra, lenia, mollia, septinervia, nervis obliquo valde ductu excurrentibus, infernè nonnihil extuberantibus cum venis transversis. *Flores* plures in petiolis brevioribus supra exortum foliorum spicati oriuntur, suntque gemmulæ parvæ nullum fructum dantes. Cum hisce simul proveniunt *Fructus* rotundiusculi, irregulares, triplo vel quadruplo grandiores quàm *Nurem-Kelengu*, cortice tenui & subamaro, intus carne densa, solida, humida, unctuosa, subflava, saporis aquei, nullum *semen* habentes. Semper viret florens mense Julio & sequentibus.

Locus. Nascitur circa *Cochien*, & multis aliis in locis.

Vires. Radix cum croco mixta & apposita crurum tumores dissipat. Succus foliorum cum urina vaccæ dolores aurium sistit.

Katsjil-Kelengu *H. M.* P. 7. T. 38. Battata sylvestris *Indica*, foliis Smilacis, lævibus, caulibus alatis, flore vidua, pro fructu glandes tuberosas ad exortum foliorum emittens.

H. M.

Caules habet quadratos, virides, angulatos, alatos, crispatos, & in alarum ora nonnihil rubescentes, geniculis interstinctos, intus lignosos. *Folia* in geniculis geminata, & ordine decussato, in pedunculis oblongis quadrilateris proveniunt, oblonga, lato sinu excisa, mollia, lenia, viroris in recta parte saturi. *Costa* media utrinque tres laterales emittit, alatas, candicantes & nitentes, venulis transversis subrubescentibus intertextas. *Flores* nulli. *Fructus* cortice spadiceo, interiùs sanguineo-rubri, carne densa, albicante, viscida, caulibus ad exortum foliorum insident, súntque velut radices, quæ folia, ut & novellos foliorum caules emittunt, & radiculas seu fibras albicantes, ubi terræ incumbunt, fundentes.

Vires. Foliorum succus scorpionum morsui medetur, ulceribus malignis summo cum successu inspergitur, Radicis pulvis cum *Katu-Panna-Kelengu*: fotûs loco adhibiti idem præstant.

Hanc plantam D. *Sloane*, cui optime cognita est, *Cat. plant. Jamaic.* pro *Cara Brasiliensibus*, *Inhame* de S. *Thome*, *Congensibus* Quiquo-aquicongo *Marcgr. Pison.* Rizophora *Indica*, rubra & alba, caule alato, Scammonii foliis nervosis conjugatis *Herman. Parad. Bat. prod.* Hetich *Theveti*, Rapo Americano foliis Bryoniæ *C. B.* Peams, seu Yams Anglorum habet: & in agris ubique per Insulam *Jamaicam* mense Martio plantari, & Decembri radicem maturam colligi scribit.

Mu-Kelengu *H. M.* P. 8. T. 51. Battatæ sylvestris species.

H. M.

Nascitur circa *Cochien*, *Mutan*, & alibi, semper virens, florens tempore pluvioso, sine fructu. *Radix* crassa, carnosa, urens, sed cocta acrimoniam deponit, ac apud indigenas in eduliis est. *Cauliculi* teretes, lanuginosi, viridi-diluti, sub tunica lanuginosa glabro-viridi-saturo cortice. *Folia* formam cordis referunt, in cuspidem crassiolum ac rigidiusculum stricta, tenuia, mollia, lanuginosa, viroris clari & diluti in aversa parte, in recta plana, glabra, ac viroris saturi & nitentis, odore & sapore destituta. *Flores* petiolis seriatim insident, penta vel hexapetali, viridi-saturi, exteriùs nonnihil lanuginosi, latiori ac profundiori orificio, ex quo *stamina* 5 vel 6, pro numero petalorum emicant, quæ flavis instructa sunt *apicibus*: in umbilico globulum continent viridem; parvo & lanuginoso excipiuntur calice. Florum *gemmæ* rotundæ lanuginosæ, nullius odoris.

Vires & Usus. *Folia* in decocto *Oryzæ* trita medentur ulceribus.

Hæc Planta, ut & 4 præcedentes, species sunt Battatæ sylvestris, nascentes etiam in Insula *Ceylon*, ubi porci earum radicibus saginantur, unde ad D. *Commelinum* transmissæ, & in Horto Medico *Amstelodamensi* satæ, coaluerunt, & etiamnum ibi virentes visuntur. *Commelin.* notis in hunc locum.

Volubilis nigra, radice tuberosa, compressa, maxima, digitata, farinacea, esculenta, folio cordato nervoso *Slon. Cat. Jamaic.* dicitur.

Hanc plantam D. *Sloane* pro *Igname* seu *Inhame Lusitanorum Clus. hist.* habet: item pro Battatis affini *Igname* sive *Inhame J. B. Hist.* Tom. 2. lib. 19. p. 793. Rapo Brasiliano seu Americano altero *P. B.* pin.

Hujus ut & præcedentis speciei radices in taleolas sectæ & in aqua coctæ, vel sub cineribus tostæ ab *Æthiopibus* mancipiis, ut & *Europæis*, panis loco comeduntur; aridæ sunt, farinaceæ, gustu jucundo, multi & satis laudabilis nutrimenti; ideoque in *Jamaica* & insulis *Baribbæis* plurimùm seruntur.

Battatam tuberosam *Americanam* plurium specierum nimirum luteam, variegatam purpuream, & albam invenio in *Muntingii Herbario Belgico*.

Podava Kelengu *H. M.* P. 7. T. 51, 52. Rhizophora, sive Inhame *Malabarica* spinosa *P. B. P.* Yeam-Peru *Clus.*

H. M.

Convolvuli species non est, sed potius Rizophoræ, nostratibus Yams dictæ, seu Battatæ sylvestris. *Flores* in petiolis oblongis, crassioribus, spinosis, viridi-fuscis supra exortum foliorum erumpunt heptapetali vel octapetali, stellatim cuspidati, viridi-diluti, flocculosa lanugine obsiti, supernè oblongis & tenuibus filamentis cuspidati, ac oblongis pilis barbati, odoris expertes ut & fructuum.

Fructuum expertes esse mihi non facilè persuaserint: Fructus fortasse rariùs producit, ideóque ab indigenis non fuerint observati.

HISTORIÆ

HISTORIÆ PLANTARUM

LIBER QUINTUS:

Herbas flore composito lactescentes complectens.

Herbas flore composito in Quatuor Genera dividimus:

PRimum est earum, quæ flore sunt planifolio, naturâ plerunque pleno; D. *Rivino* Flore ex flosculis *irregularibus* tantùm composito dictæ: D. *Tournefort* Florem ex *semiflosculis* seu flosculis *dimidiatis* eis attribuit. Verùm sufficit huic Generi pro characteristica Flos compositus lactescens, siquidem proprietas isthæc omnibus & solis hujus Generis inter eas quæ flore composito sunt speciebus convenit.

Secundum earum, quæ flore sunt DISCOIDE PAPPOSO.

Tertium earum, quæ flore sunt ex flosculis *fistulosis* composito, cujus calix squamosus in ventrem extumescit; CAPITATÆ.

Quartum earum quæ Flore sunt discoide non papposæ; CORYMBIFERÆ.

P. 222. Ad Cap. de Lactuca.

1. Lactuca *Banadensis* altissima, flore pallidè luteo *Elem. Bot. Tournef.*

2. Lactuca *Banadensis* altissima, latifolia, flore leucophæo *Ejusdem.*

Hæ duæ species (notante D.*Tournefort*) à reliquis differunt caulibus & surculis crassioribus minúsque rigidis.

D. *Bobart* Lactucam foliis Endiviæ *P. B.* i. e. Intybaceam *Tab. Ger.* à Lactuca Romana longa dulci *J. B.* distinguit, cùm tamen ipse *Jo. Bauhinus* hanc illi eandem faciat.

3. Lactuca *Gallica* longifolia D. *Bobart Hist. Oxon.* P. 3. p. 57. An Lactuca longo & valde angusto folio *J. B*? Hujus folia inferiora (inquit) palmum aut sesquipalmum longa sunt, unciam unam aut alteram lata, spinulis quibusdam per margines donata, præcipuè ista quæ caulem vestiunt.

4. Lactuca *Turcica* longifolia alba, seu maxima Capazunticas *Pos* dicta. *Moris. hist.* P. 3. Lactuca hæc inter præstantissimas numeratur. *Folia* plana, pedalis sunt longitudinis, quæ in medio oblongum & ovale caput arctè compacta, constituunt. D. *Bobart.*

5. Lactuca sativa maxima *Austriaca* capitata, variegata, Lactuca caryophyllacea vulgo *H. L. B. Herm.* Folia hujus latissima ex albido rubicundis striis & lineis variegata sunt, quo Caryophyllum pratensem referunt.

6. Lactuca sylvestris altissima, foliis inferioribus dentatis; superioribus acuminatis, integris *Hort. Beaufortian.*

Planta est annua, 7 pedes alta, caule crasso, purpurascente, versùs summitatem valde ramoso; *floribus* luteis, *seminibus* latis, compressis nigris. D. *Sherard*, qui & plantæ specimen siccum nobis communicavit, in quo folia in caule superiora dodrantem longa erant, media latissima parte 4 uncias lata, in longissimum & acutum mucronem producta, verùm proculdubio foliorum magnitudo pro magnitudine & luxurie plantarum variat.

7. Lactuca sylvestris *Italica*, costâ spinosâ, sanguineis maculis aspersâ *Herman.* Parad. Bat.

Herman.

Ultra hominis proceritatem assurgit, *caule* pollicem crasso, purpurascente, in plurimos ramos brachiato, pilis rigidis undique obsesso. *Folia* infima humi expansa, spithamâ longiora, palmo latiora, per margines undulata, nonnunquam integra, nonnunquam unâ al-

terâve

teráve laciniâ divisa, supernè saturatè virentia, quà terram spectant pallida, spinulisque per costæ & fibrarum majorum longitudinem excurrentibus armata, maculis sanguineis seu purpureis, quasi cruore perfuso notata; superiora profundiùs & frequentiùs laciniata, inferiorum more aspera & maculata; quæ in summis ramulis integra sunt & glabra, in acutum mucronem terminantia, atque ad margines pilis tantùm brevissimis tanquam spinulis donata. *Flores* ex squamatis calycibus conferti, lutei, in extremis ramulis velut in spicas dispositi, ad solem circa meridiem expansi, aliàs clausi. Hos excipiunt *semina* compressa, nigra, villo coronata. Tota planta lacte amaro turget, & odorem gravem & virosum spirat, ut congeneres Lactucæ sylvestris species. Semel in horto sata se propagat semine deciduo.

8. Lactuca sylvestris annua, costa spinosâ, folio integro, colore cæsio *Hist. Oxon.* P. 3. p. 58. An 2. *Ger?*

Hæc, quam ex *Aleppo* primò accepimus, *folia* profert oblonga, ex angusta basi in palmarem latitudinem sese extendentia, crenata, & spinulis in margine, cum dorso etiam spinoso, donata; cæsii aut ex virore subcærulei coloris. *Caulis* rotundus, firmus, pollicaris, quem *folia* minora, etiam integra, amplectuntur. Ad humanam assurgit altitudinem, cujus summi ramusculi *flores* luteos stellatos, & *semina* nigra cæterorum ritu sustinent; à quibus deciduis Lactuca hæc satione spontanea quotannis renovatur. D. *Bobart.*

9. Lactuca montana purpuro-cærulea minor *C. B.* Sonchus lævior Pannonicus 4tus *Clus. Hist.* D. *Bobart.* Sonchum montanum purpureum πτεράπταλον *Col.* huic synonymam facit, cùm C. Bauhinus præcedenti, i. e. L. montanæ purpuro-cæruleæ majori; item Lactucam sylvaticam purpuream *J. B.* cùm *J. Bauhinus* Lact. itidem mont. purpuro-cæruleæ majori, i. e. Soncho lævi 2do seu purpureo flore *Clus.* eam subnectat. Fortè non differunt specie hæ duæ.

P. 226. Ad Cap. de Soncho.

1. Sonchus ἀφυλλόκαυλος, angusto & oblongo folio nostras, per foliorum ambitum creberrimis spinulis asperatus *Pluk. Phytograph.* T. 62. F. 4. Caulis semipedalis, nudus, in duas trésve alas in summo divisus, *flores* luteos, ex petalis latiusculis in extremo dentatis compositos sustinens.

2. Sonchus latifolius maritimus laciniatus *Massiliensis Schol. Bot.*

3. Sonchus lævis *Madraspatanus Pluk. Phytogr.* T. 227. F. 3. Fortè *Muel*-Schevii *H. M.* P. 10.

4. Sonchus lævis *Virginianus*, caule alato, foliis laciniatis *Banisteri Pluk. Almag. Bot.*

5. Sonchus lævis *Virgin.* caule alato, foliis non dentatis *Banisteri Ejusd. ibid.*

6. Sonchus elatus seu dendroides *Virginianus*, Ari in modum auriculatis foliis, ramosissimus, floribus parvis luteis pentapetalis *Pluk. Almag. Bot.* In *Horto Medico Chelseiano* colitur.

7. Sonchus lævis, flore & semine Lactucæ *Virid. Lusitan. Grisleii.*

8. ——— asper *Africanus* N. D. *Ejusdem.*

9. ——— Hieracites major, marinus, elegans N. D. *Ejusdem.*

10. ——— Hieracites minor N. D. *Ejusdem.*

11. ——— aquaticus, *trans-taganus* N. D. *Ejusdem.*

12. Sonchus sylvaticus palustris major & minor *Jungermanni Cat. Altd.* sylvaticus 3. *Tab.* Soncho affinis Lampsana sylvatica *C. B.* foliis est integris, supina parte incanis; ramosior Lampsanâ vulgari.

In sylva circa *Huningen Cat. Basil.* In sylvis umbrosis *Pfaffenthalii* editioribus udis, mense Julio & seqq. *Cat. Altd.*

15. Sonchus pyramidalis *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 41.

Caulem edit à 4 ad 6 pedes altum, *foliis* vestitum ab imo ad summum ità dispositis, ut figuram pyramidalem efficiant, rugosis, & Carlinæ sylvestris in modum divisis. *Caulis* autem cùm adolevit in summitate ramos aliquot emittit. *Flos* flavus est, foliosior quàm in congeneribus. *Semen* per maturitatem cum lanugine innascente avolat. *Radix* fibrosa est, longiuscula,

uſcula, clavi in modum terræ infixa. Planta eſt annua, & ſemine deciduo ſe propagat. Cæſa aut vulnerata omnibus ſuis partibus lacteſcit.

In *Etruria* invenitur; *Pratalini* M. Ducis villa.

16. Sonchus *Tingitanus* Papaveris folio *Tournefort. Elem. Bot. Africanus*, flore luteo amplo, fundo purpureo *Moriſ. hiſt.* P. 3.

Chondrilla Tingitana, floribus luteis Papaveris hortenſis folio *H. L. Bat. Herman. Radix* digiti craſſitie fibroſa, annua: Folia glauca, Papaveris hortenſis nonnihil ſimilia, duos digitos lata, palmum longa, lævia, carnoſa, albicantibus venis inſignita, per ambitum crenata; inter quæ aſſurgunt caules, cubito longiores, in aliquot alas divaricati, læves, pallidè virentes, infra ſolidi, ſuperiùs verò fiſtuloſi. Horum ſingulis nodis adhærent folia ſine ullis petiolis auriculata, inferioribus latiora & profundiùs inciſa. *Flores* in apicibus ampli, è numeroſis petalis flavis ad baſin purpuraſcentibus congeſti. *Semina* oblonga alba fungoſa, ſulcata, denticulata.

17. Chondrilla vulgatiſſima Lactuculæ foliis ad petiolum caninis dentibus Perfoliatæ ſupernis *Hort. Cath.* 49.

18. Sonchus *Madraſpatanus* Lampſanæ foliis, Muel-Schevy *Hort. Malab.* Part. 10. p. 135. Tab. 68.

H. M.

Caules tenues, viridi-diluti, nonnihil piloſi cernuntur. *Folia* ſine petiolis caulibus inſident, oblongo-anguſta, utrinque laciniâ versùs poſticam partem extenſâ. *Flores* faſciatim proveniunt, petalis anguſtiſſimis ac velut capilliformibus, ex capitulis oblongo-rotundis, ſuperiora versùs contractioribus, ſtriatis, piloſis, coloris ſuperiori parte ſunt purpureo-rubri, de cætero albicantis, odoris expertes in capitulis in 5 anguſta folia apertis, *ſemina* conſident numeroſa, ruffo-fuſca, oblongo-rotunda, ſtriata, circa baſin erecta, ſingula ex oculo penicillum tenuium & albicantium filamentorum ejicientia, è medio verò unicum anguſtiſſimum foliolum. Floribus deciduis *ſemina* cum penicillis julos referunt.

Naſcitur in arenoſis, temporéque reperitur pluvioſo, etiam in locis irriguis & udis.

19. Sonchus [potiùs Lactuca] ſylveſtris, folio laciniato glauco, coſtâ non ſpinoſâ, *Hort. Beaufort.* Badmington.

Capitula parva anguſta; ſemen nigrum compreſſum Lactucæ ſpeciem eſſe arguunt. Obſervavit D. *Sherard.*

20. Sonchus Irionis folio glauco lævis, an lævis latifolius tertius *Tabern? Hort. Cathol.* D. *Sherard.*

Folia circa margines eleganter denticulata ſunt.

P. 229. Ad Cap. de Chondrilla.

1. Chondrilla cyanoides lutea, Coronopi folio non diviſo *Bocc. Muſ. pl. rar.* p. 21. T. 7.

Seminis reſpectu ad Genus *Stœbes Plantaginis folio* rectè referri poſſit hæc planta, verùm cùm lacteſcat, Chondrillæ generi non abſurdè ſubordinatur. Invenitur in *Sicilia* aliquantulum tamen varians fructu, foliorum figurâ, & colore floris. Iconem habuit inter ſupellectilem Botanicam D. *Barelier.*

2. Chondrilla *Americana*, foliis Polygoni, bullis pellucidis *Schol. Bot.*
3. Chondrilla puſilla, bulboſa, atro-purpurea *Griſleii Vir. Luſit.*

4. Chondrilla paluſtris longifolia, ſinuata, leviter ſpinoſa *Hort. Cath. Suppl. ult.* 18. *Folia* huic dodrantem longa, ab baſin ubi latiſſima ſunt ſeſcunciam lata, in longum & acutum mucronem ſenſim anguſtata. In caule, quem baſi ſua amplectuntur rariùs ſita ſunt, per margines æqualia. *Caulis* in ſummo unicum geſtat florem luteum.

5. Chondrilla altera Cichorei ſylv. folio, flore albo *C. B.* Lactuca perennis humilior flore albo *Tournef. Hiſt. plant.* circa *Pariſ.*

P. 230. Ad Cap. De Hieracio Hyoſeride.

Species hujus Capitis 3tia ſeu Hieracium minimum *Cluſ.* Hyoſeris maſcula *Ger.* minimè pappoſa eſt, ideóque ad Sect. hujus Libri IIam, quæ Herbas flore compoſito, naturâ pleno, lacteſcentes, ſeminibus ſolidis complectitur, transferenda eſt.

P. 230.

P. 230. Ad Cap. De Hieracio ſimpliciter dicto.

P. 232. Ad Speciem 7am ſeu Hieracium medio-nigrum *Bæticum Park.* pro Synon. adde, Hieracium *Bæticum Cluſ. cur. poſt.* ſine deſcriptione, medio-nigrum, flore majore & mino- *Boelii Ger. emac.* medio-nigrum D. *Pilleterii Lob. Stirp. illuſtr.*

P. 235. Ad finem Capitis adde ſpecies ſequentes.

1. Hieracium lanoſum *Ger. emac. app.* tomentoſum ſive lanoſum *Park. Theat. app.* p. 1683. E ſeminibus ex *Hiſpania* à *Gulielmo Boelio* ad *Parkinſonum* miſſis ortum eſt.

Ex eadem *radice* exſurgunt tres, quatuor aut etiam plures *caules*, recti, molles, tomentoſi, mediocriter craſſi, in plures ramulos diviſi, præſertim versùs ſummitatem; quibus ad ſingulas diviſiones ſingula adnaſcuntur *folia*, lata, acuta, valde corrugata, mollia pariter ac lanoſa, uti eſt & tota planta. *Flores* parvi, pleni, pallidè flavi, Piloſellæ repentis perſimiles, plures ſimul in ſummis caulibus & ramulis aggregati, è parvis rotundis mollibus tomentoſis capitulis erumpentes.

Huic forte eadem eſt, Hieracium longifolium flore albo palleſcente N. D. *Virid. Luſit.* Griſleii.

2. Hieracium intybaceum latifolium annuum ramoſius, capitulis rotundioribus hiſpidis *Moriſ. hiſt.* P. 3. Hieracium medium, Lactucæ folio villoſo, Pulmonariæ Gallicæ flore *Hort. Cath.* 95. E ſeminibus *Româ* tranſmiſſis à D. *Sherardo* orta eſt hæc planta, quæ *folia* plurima, humi procumbentia, dodrantem longa, ex anguſto principio in triuncialem latitudinem expanſa, mollia, obtuſa, tenui hirſutie pubeſcentia, marginibus ſinuata & nonnunquam Rapi in modum laciniata emittit. *Caulis* inter hæc aſſurgit pedalis & altior, hirſutus etiam & anguloſus, tenuis, molli medullâ farctus, in alas nudas, hirſutas, plurimas divaricatus. Harum autem ſingulæ *florem* geſtant ſingularem, aureum, plenum, è *calyce* brevi, rotundiore hirſuto emergentem, cujus petala exteriora colore ex carneo purpuraſcente ſparſim tinguntur, quibus dehiſcentibus *ſemina* pappoſa plurima longa ſuccedunt. D. *Bobart.*

3. Hieracium annuum, Chondrillæ folio, calyce barbato viridi breviore *Moriſ. hiſt.* P. 3. Hieracium vulgare, Chondrillæ folio glabro *C. B.* quodammodo æmulatur; *folia* enim longa anguſta, Dentis leonis Chondrillæve denticulationibus laciniata ſunt, modicè (præſertim in dorſo) hirta. *Caulis* anguloſus in rectum attollitur, pedalis & cubitalis, in ramuſculos divaricatus, ad quorum ſingulam appoſitionem foliolum etiam enaſcitur acutum; & pluſculos *flores* parvos, luteos, plenos, è calicibus hirſutis viridibus, barbularum ſerie inſidentibus provenientes, ramulorum ſummitates corymbatim gerunt, quibus *ſemina* brevia, pappoſa, congenerum more ſuccedunt. D. *Bobart.*

4. *Hieracium phlomoides exoticum latifolium, foliis candida & denſa lanugine obſitis* Moriſ. hiſt. P. 3. 69. An *Piloſella Syriaca Park.* E *radice* nigricante fibroſa *folia* 4 uncias longa, 2 aut 3 lata emergunt, pediculis uncialibus aut biuncialibus adnata, pauliſper in margine raris denticulis extantibus ſinuata, candida, ſericeo tomento, ut in Verbaſco videre licet, obducta. *Caules* aſſurgunt tomentoſi, pedales foliis binis terniſve donati, & *flores* ſatis amplos luteos in ſummitatibus, reliquorum hujus familiæ ſimiles gerunt.
Pro Piloſella *Indica* à *Venetiis* miſſa eſt. D. *Bobart.*

5. Hieracium λεπτόκαυλον hirſutum, folio longiore D. *Lawſon.* Folia huic in caule (quantum memini) nulla, ſed ad imum tantùm caulem è radice exeuntia. *Caulis* ſatis procerus, gracilis, prope ſummitatem in ramulos aliquot diviſus, *flores* ſuſtinentes majores ſpecioſos. In rupibus juxta rivulum inter *Shap* vicum & S. *Annæ* fontem in *Weſtmorlandia.*

6. Hieracium fruticoſum Alpinum latifolium minus, uno vel altero flore. In rupibus editioribus circa vicum *Lhanberys* in *Arvonia*, à D. *Edwardo Luidio* Botanico peritiſſimo, totiúſque Hiſtor. natur. callentiſſimo inventum.
Hujus ſpecimen ad me miſſum caule erat dodrantali, tereti, pluribus foliis, Hieracii fruticoſi vulgaris ſimilibus, veſtito, uno alteróve in ſummo flore luteo, mediocri.

7. Hieracium *Sabaudum* altiſſimum, foliis latis brevibus, crebriùs naſcentibus *Moriſ. hiſt.* P. 3. *Folia* è radice fibris implexa promit oblonga, duos pollices lata, ambitu denticulationibus ſinuata, hirſuta, in mucronem deſinentia. *Caules* inter Hieracia altiſſimi, humanam & altiorem acquirunt proceritatem, rotundi, è viridi-fuſco colore tincti, hirſuti ſunt; quibus folia plurima, imò numero 80, in uno caule inordinatim naſcentia, èlata baſi mucronata, ſeſſilia adhærent: Summitatem versùs caulis in ramuſculos breves & frequenter indiviſos diſtributus, *flores* luteos planos, ex petalis plurimis anguſtis, ad extremum dentatis compoſitos, è calycibus ſquamatis emicantes, ſuſtinet, qui in ſemina brevia, nigricantia ac pappoſa cum cæteris reſolvuntur. D. *Bobart.*

7. Hieracium hybernum, Cichorii folio tenui *Hort. Catholic.* Plantam hoc nomine à D. *Sherardo* accepimus, *caule* satis crasso, sed molli, hirsuto, ab imo statim ramoso, ramulis (ut in hoc genere ferè fit) alternis, ad intervalla inæqualia. *Folia* Cichorii, mollia & tenuia, absque pediculis cauli adnata. *Flores* in summis caulibus & ramulis tres, quatuórve aut plures simul, majusculi, lutei. Longitudo siccæ pedalis, quæ tamen integra non erat.

8. Hieracium montanum longifolium sinuatum, asperitudine Boraginis. Hierac. mont. Boraginis facie asperum *H. Cathlo.* Hanc etiam D. *Sherardo*, hoc titulo insignitam debemus. *Folia* è radice exeunt 3, 4ve, sesqui palmaria, duas trésve uncias media parte lata, unde ad utrumque extremum sensim contrahuntur, circa margines in æqualiter denta, pediculis longis insidentia, villosâ hirsutie aspera Boraginis ad instar. Inter quæ *caulis* exurgit crassus, striatus, hirsutus, semipedalis, foliis minoribus & rarioribus vestitus, è quorum alis versùs summitatem exeunt ramuli, ínque eorum fastigiis, ut & in summo caule, *flores* in pediculis crassis consistunt, ampli, lutei calycibus hirsutis cincti.

9. Hieracium *Pyrenaicum* Lampsanæ *Dod.* foliis & facie *Schol. Bot. Elem. Bot.* Tournefort. Lampsanæ vulgari antequam flores producit simillima est ; quando verò lutei ampli flores summis caulibus emicant, & semina succedentia in capitulis parvis contenta & papposa cernuntur, se facilè ad hanc familiam pertinere demonstrat.

10. Hier. *Pyren.* Blattariæ folio hirsutius *Schol. Bot.*

11. Hier. *Pyren.* Blattariæ folio minùs hirsutum *Schol. Bot. Elem. Bot.* Tournefort. qui *Plukenetium* nostrum reprehendit, quòd speciem hanc cum Dente Leonis latifolio caulescente *C. B. prod.* confundat, *Phytogr.* T. 116 ; quæ ab eo longè diversa est.

12. Hier. *Pyren.* folio Cerinthes, latifolium *Schol. Bot.* A *radice* vivaci, ex fibris nigricantibus composita protruduntur *folia* 3, 4ve uncias longa, ad appositionem angusta, & sensim ad biuncialem latitudinem sese dilatantia, & in rotunditatem desinentia, quodammodo villosa ; inter quæ *caules* assurgunt cubitales, quos folia glauca, ex oblongo rotunda, alternatim sita, & Cerinthes majoris *Lob.* foliis simillima, eodémque modo caulem amplectentia, vestiunt : quorum summitates in alas quasdam divisæ *flores* luteos radiatos, satis amplos, eos Hieraciorum majorum æquantes, sustinent ; quibus dilapsis aliorum ritu succedunt *semina* longa fusca, cum suo pappo avolantia. A D. *Sherardo* communicata est. D. *Bobart.*

13. Hier. *Pyren.* folio Cerinthes angustifolium *Ejusd.*

14. Hier. Dentis leonis folio latissimo, *Pyrenaicum Ejusd.*

15. Hier. longifolium *Pyren.* amplexicaule *Ejusd.* Folia caules ad exortum fere complectuntur, unde nomen. Vide descriptionem in *Moris. hist.* P. 3. 69.

16. Hier. rotundifolium *Pyren.* amplexic. *Ejusd. Elem. Bot. Tour.*

17. Hier. *Pyren.* Verbasci folio, tomentosum *Schol. Bot.*

18. Hier. Alpinum humile, facie Doronici *Ejusd.*

19. Hier. *Pyrenaicum* altissimum, foliis & facie Doronici 3. Austriaci *Clusii*, *Elem. Bot. Tournef.*

20. Hierac. Alpinum Scorzoneræ folio *Elem. Bot. Tournef.*

21. Hier. humilius *Lusitanicum* tomentosum *Ejusd.*

22. Hier. pratense latifolium non sinuatum majus & minus *C. B.* pin. *Park.* Intybus ἀφυλλόκαυλος major & minor *Thal.*

23. Hier. *Alpinum*, folio caulem amplectente Triumfetti *Flor. Bat. fl.* Qu. Annon eadem sit cum Hieracio *Pyrenaico* longifolio amplexicauli *Schol. Bot.* superiùs posito.

24. Hieracium Alpestre majus, Endiviæ planæ foliis longis, maculis ferrugineis asperis *Moris. hist.* P. 3. *Radix* vivax, Dentis leonis in modum crassiuscula, carnosa, *folia* edit per terram strata, pedali longitudine, integra, binas uncias longa, iis Endiviæ vulg. haud absimilia, plana, margines obiter dentata, nervo è rubedine albicante insigni per medium decurrente, ac superficie maculis longis, inæqualibus, ferrugineis inordinatim infecta. *Caulis* cubitalis, raro ramosus, in ramusculum unum aut alterum distributus, & exinde nudus è medio oritur. In uniuscujusque cauliculi summitate, mense

Junio, è calycibus planis provenientes, *flores* aurei, multis petalis angustis, staminulisque coacervati, pleni, ampli emicant, qui temporis progressu in pappos seminibus longis adhærentes fatiscunt. Ex Horto Patavino habuit D. *Bobart.*

25. Hieracium fœtidum majus incanum & ramosum *Lælii Triumfetti.* Inter Hieracia majora numerandum est hoc, quod folia promit 4 aut 5 uncias longa, unam lata, integra, mucronata, marginibus denticulatis, molli hirsutie vel lanugine tecta, quæ defricta odorem rancidum & ingratum spirant. Caules, flores & semina ut in reliquis Hieraciis. D. *Bobart.*

26. Hier. supinum verrucarium N. D. *Virid. Lusit. Grisleii.*

27. Hier. verrucarium erectum N. D. *Ejusd.* Utriusque folia (inquit) conveniunt acetariis.

28. Hieracium *Africanum,* latiore Bupleuri folio, flore Pilosellæ, ad caulium nodos lanuginosum *Pluk. Mantiss.* p. 102.

29. Hieracium *Africanum* bulbosum, Pilosellæ flore singulari, foliis, rariùs dentatis, caule ad radicem valde tomentoso. Chondrilla bulbosa *Africana Ejusd. ibid.*

30. Hieracium *Marianum,* Pulmonariæ Gallicæ subrotundis foliis, Lactucæ floribus parvis *Ejusd. ibid.*

31. Hieracium umbellatum *Africanum* pilosissimum, Doronici rotundioribus foliis, amplexicaule, floribus saturatè croceis, *Ejusd. ibid.*
Huic (inquit) ad radicem folia sunt longiora, pediculis donata.

32. Hieracium *Marianum* perelegans, Lapathi venis sanguineis inscripti foliis, flore parvo flavescente, *Ejusdem ibid.*

33. Hieracium *Indicum* Sonchifolium, caule nudo, flore albicante *Ejusd. ibid.* An Yztaccihuatl sive Fœmina candida *Hernandez* apud *Recc.* 208. In horto D. *Uvedale Enfeldiæ* cultum vidit D. *Plukenet Mantiss. Almag.* p. 102.

34. Hieracium asperum *Hispanicum,* foliis ad radicem Rhaphani sativi, flore luteo singulari *Pluk. Mantiss.*

35. Hieracium, Chondrilla dictum, *Canariense,* Crupinæ Belgarum foliis tenuissimè laciniatis *Ejusd. ibid.*

36. Hieracii peculiare genus Coridis folio *Æthiopicum,* seminum pappis densiùs radiatis *Ejusd. ibid.* An Eupatorio affinis suffrutex Ericoides capitatus, Coris seu Juniperi folio *C. Bæ Spei Breyn. fascic. rar.*

37. Hieracio similis *Ind. Orient.* umbellatis floribus, radice crassa, & carnosa, *Paringehekka Malabarorum Pluk. Mantiss.* A medico ejus usu & similitudine externa *China* radix à nostratibus illic commorantibus nuncupatur.

38. Hieracifolium hirsutum caule nudo, summa parte tres quatuórve flore cernuos, alium supra alium gestante *Cap. Bæ Spei.*

39. Hieracium latifolium, radice reptatrice *Virid. Lusit.*

40. Hier. flore luteo, foris purpurascente, minus *Ejusd.*

41. Hier. incanum lanuginosum *Ragusinum,* Pilosellæ flore *Hort. Lugd. Bat. Herman.* An Chondrilla foliis Cichorei tomentosis *C. B ?*

42. Hieracii seu Pilosellæ majoris species, foliis rariùs dentatis, flore singulari, nostras *Pluk. Phyt.* T. 37. F. 3.

43. Hier. Alpinum, latiori folio, ramosum, flore majore *Pluk. Phyt.* T. 194. F. 2. An Pilosella seu Pulmonaria angustiore folio, valde pilosa *J. B ?* Hier. Alpinum, latifolium, villosum, magno flore *C. B ?*

44. Hier. pilosissimum, parvo flore, non ramosum *Pluk. Phytogr.* T. 194. F. 3. An Pilosella *Syriaca C. B ?* maxima *Syriaca Lob ?*

45. Hier. peregrinum, Limonii folio non sinuato, floribus in summitate ternis *Pluk. Alm. Bot.*

46. Hier.

46. Hier. exoticum, foliis fidium inſtar ſinuatis & dentatis, floribus luteis, ſingulis vel binis *Ejuſd. ibid.*

47. Hier. peregrinum Jaceæ-folium, calice ſquamato habitiore *Ejuſd. ibid.*

48. Hier. parvum *Virginianum* vernum, cujus pappi in ſemine ex 5 petalis membranaceis, totidémque ſtaminulis conflantur D. *Baniſter. Pluk. Almag. Bot.*

49. Hier. fruticoſum, foliis tenuiſſimis, Coronopi modo diviſis *Slon. Cat. Jamaic.* qui dubitat annon ſit Hieracium fruticoſum anguſtiſſimo incano folio *Cat. Hort. Leydenſ. Herman.*

In montibus ſaxoſis prope urbem *Funchal* in inſula *Madera* collegit D. *Sloane*, & in hunc modum deſcripſit.

E *radice* ſimplici, incurva, 3, 4ve uncias longa *Caulis* exurgit lignoſus, ſolidus, inflexus, teres, leucophæus, tripedalis, verſus faſtigium varios emittens ramulos, & foliorum ſubinde agminula, à quibus alia majora, minora alia, omnia tenuiſſime laciniata, ſeu diviſa in ſegmenta ferè capillacea, *Coronopi Ruellii* ſeu *Sophiæ Chirurgorum* in modum. *Flores* in ſummitatibus ſeorſim ſinguli, calice è plurimis anguſtis oblongis foliolis compoſito, obvallati, cum ſemen matureſcit reflectuntur, *ſemina* parva, nigra, pappoſa relinquentes, ventorum flatibus huc illuc transferenda.

50. Hieracium fruticoſum, anguſtiſſimis gramineis foliis, capitulis parvis *Slon. Cat. Jamaic.*

In *Madera, Jamaica*, vel Inſularum *Caribbæarum* aliqua invenit D. *Sloane*.

D. *Sloane*.
Radix huic oblonga, albicans, lateralibus aliquot fibris emiſſis alimentum hauriens, *Cauliculus* indè exurgit ſolidus,rectus,ſtriatus, viridis, duos circiter pedes altus, ramulis ex adverſo binis, è foliorum alis exeuntibus brachiatus. *Folia* 2, 3ve uncias longa ſunt, anguſtiſſima, Gramineorum inſtar, abſque pediculis, & in acumen deſinentia, qua notâ ſolâ ab omnibus mihi hactenus viſis hujus generis herbis ſatis diſtinguitur. Surculorum ſummitatibus inſident capitula florifera, *ſemen* longum pappoſum à flore delapſo, ventíſque diſflandum exponentia.

51. Hier. minimum, longis integris & anguſtis foliis *Ejuſdem.*

In Inſulæ *Jamaicæ* locis campeſtribus, arenoſis & aridioribus ubique reperitur.

D. *Sloane*.
E *radice* parva, oblonga, fibroſa *Cauliculus* exoritur unicus, teres, rubens, 3, 4ve uncias altus, in ramulos parvos nullo ordine poſitos diviſus, multis oblongis, anguſtis nec dentatis neque ſinuatis *foliis*, ad margines piloſis, & averſa parte punctis nigricantibus maculoſis, veſtitus. Summos ramulos terminant *flores* luteis; reliquorum Hieraciorum per omnia ſimiles.

P. 234. Ad Speciem Hieracii 6tam nota.

Jo. Bauhinus huc refert Hieracium foliis & facie Chondrillæ *Lob. ico. Park.* necnon Hieracium Aphacoides *Tab. Ger.*

Thomas Johnſonus in *Gerardo ſuo emaculato* cum *Jo. Bauhino* conſentit, & *Gerardum* reprehendit quòd diſtinxit, quos & Nos in Hiſtoria ſecuti ſumus. *Caſp. Bauhinus* has plantas ſeparat, & pro tribus diverſis ſpeciebus habet, cui nos jam mutatâ ſententiâ ſuffragamur. Siquidem à D. *Sherardo* plantam ſiccam accepimus, caulibus, foliis, & florum calycibus hirſutis Hieracio Chondrillæ folio hirſuto *C. B.* per omnia reſpondentem, niſi quòd paulò ramoſior eſſe videretur, & floribus tantillo minoribus.

52. Hieracium *Pyrenaicum* Blattariæ folio, minùs hirſutum *Schol. Bot. Herman. Parad. Bot.*

Herman.
E vivaci craſſa fibratâque *radice* multa exeunt *folia*, in orbem congeſta, humi decumbentia, ſaturatè viridia, acuminata, per ambitum denticulata, craſſiuſcula, piloſa, nervoſa, longitudine nonnunquam dodrantem, latitudine duos pollices ſuperantia. *Caules* paulò ultra pedis altitudinem proſurgunt, ramoſi, hirſuti, anguloſi, ſtriati, intus cavi, quos amplectuntur *Folia*, imis minora, & ad exortum auriculata. Ex horum ſede egreditur pediculus digitalis, hirſutus, cui capitulum inſidet multis piloſis, anguſtis & arcuatis foliolis circumſeptum, quod in amplum luteum *florem* Hieraciis ſimilem ſeſe explicat. *Semina* ſuccedunt oblonga, in ruffo nigricantia, albo pappo donata. Foliorum ſapor amarus eſt cum aliqua aſtringentia in receſſu.

Magnam habet affinitatem, si non idem sit, cum Hieracio latifolio glabro ex valle *Griesbachiana J. B.* Verùm folia huic pilosa sunt non glabra.

53. Hieracium capitulis Cardui benedicti glabrum *Herman. Parad. Bat Herman.*

Ab *Hieracio Echioide capitulis Cardui benedicti* in eo tantùm deflectit, quòd omnibus partibus sit glabrum, & nullis spinulis pilisve asperum, solis foliolis floris capitulum amplectentibus exceptis, quorum margines nonnunquam brevissimis pilis, ast minimè hirtis, circundati sunt.

Hieracii Tingitani nomine misit D. *Bobertus.*

Hieracia *Boccon. Mus. Plant. rar.*

54. Hieracium Alpinum, incanum, saxatile, Prunellæ foliis integris *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 33. T. 24.

Planta est supina, *foliis* supernè tomentosis, incanis, subrotundis, *Acetosa Ocimi folio Col.* majoribus, verùm Prunellæ integro folio minoribus. *Flores* profert flavos. Supra terram non ultra 6 uncias Geom. elevatur. In montosis *Nursiæ* oritur, locis Alpestribus & saxosis prope lacum *Pilati.*

55. Hieracium minimum supinum, Tragopogonis capitulis *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 146. T. 106.

Folia hujus plantæ brevia sunt, sinuata, cum lobis *Limonii peregrini foliis Asplenii C. B.* similibus. Spithamam unam diametro plerunque non excedit. Cùm in locis saxosis solo macro invenitur, caules foliis nudi sunt, eorúmque capitula retusa, *Tragopogonem* aliquatenus imitantur. *Flos* flavus. Nascitur in *Augusta*, prope vicum di *Capaci*, di *Gratteri*, aliísque *Siciliæ* in locis, Plantam annuam esse existimo.

56. Hieracium *Siculum* Bursæ pastoris folio *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 106. 112. p. 147. Hieracium minus *Panormitanum* Cichorei folio *Hort. Cath.* 95.

Hujus *Caules* spithamiæam altitudinem non excedunt, *foliolis* brevibus laciniatis hic illic ornati. Quæ è radice exeunt & in terra jacent, Bursæ pastoris folia multùm assimulant. Planta est perennis, & in *Panormo* nascitur prope Conventum *PP. di S. Teresa*, aliísque *Siciliæ* in locis. Cauliculi summa parte in duos, tres, aut etiam plures pediculos prætenues dividuntur, flores gestantes parvos, quibus delapsis lanugo supra calicem contractum eminere videtur in planta sicca.

57. Hieracium tomentosum, integro folio *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 106.

Folia profert crassa, tomentosa, subrotunda, velut summitates foliorum Calthæ vulgaris *C. B.* cùm primùm oritur. *Flos* flavus est. In montosis *Sabaudiæ* invenitur, spithamâ non altior. E chartis *P. Barelier.*

58. Hieracium montanum Asphodeli foliis acuminatis *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 106.

Folia producit sulcata, acuminata, Asphodeli valdè similia, à foliis retusis glaucis Hieracii differentia. Pedali circiter altitudine supra terram elevatur. *Flos* ei flavus est, *radix* perennis. In muris & locis saxosis oritur, inque montibus *Utinensibus* Ditionis *Venetæ* frequens invenitur.

59. Hieracium latifolium montanum, præaltum, glabrum, Endiviæ folio *Boc. Mus. pl. rar.* T. 113.

Ad sesquipedalem circiter altitudinem assurgit, *foliis* Endiviæ similibus, sed proportione angustis, unoquoque spithamam longo, glabro, sinuato. *Fructus* seu capitulum satis grande. In montibus *Sabaudicis* invenitur, prope prata & ad sepes.

60. Hieracium montanum, Malocotonei folio *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 53.

Ad sepes & in senticetis viâ qua itur à *Braman* usque ad S. *Giovanni di Maurienne* in *Sabaudia* invenitur.

Ramosum est, & ad pedalem altitudinem supra terram assurgit; *Folia* valde tomentosa sunt, *Melo-cotonei* figurâ similia. *Flos* luteus. Reliqua cum cæteris Hieraciis conveniunt.

Non videtur differre ab Hieracio Alpino 5to *Clus.* D. *Sherard.*

61. Hieracium montanum Jaceæ integro folio *Boc. Muſ. pl. rar.* p. 64. T. 54.

Provenit inter ſaxa in monte *Paviæ*, viâ quæ ad villam *Vivigliano* ducit. Spithamam alta eſt, erecta aliquantulum, *floribus* luteis, reliquis Hieraciis ſimilibus.

62. Hieracium *Marilandicum*, caule prætenui, glabrum, foliis longis, anguſtis, rariùs dentatis, ſupernè viridibus, in caule crebris, floſculis in ſummo caule cœruleis, pluribus ſimul velut umbellam efficientibus. Altitudo ei dodrantalis aut pedalis.

63. Hieracium elatius *Marilandicum*, Cichoreum luteum dictum.

Caulis huic tenuis, pedalis ferè, ima parte foliis donatus duobus tribúſve, brevibus, latis, obtuſis. Flores in ſummis caulibus pedicellis tenuibus longis inſident, parvi, lutei, alii ſupra alios ad intervalla exeuntes.

64. Hieracifolia, floribus in ſummis caulibus & ramulis confertis, & velut ſpicatis, cylindricis, ſtriatis, oſculo parvo.

Caulis eodem modo in ramulos alternos dividitur, quo Hieracium, longiùs diſtantes, medio caule elatiore. *Flores* in ſummo caule & ramulis in ſpicas breves congeſti, cylindrici, ſtriati, non tamen admodum longi, deorſum perſæpe nutantes.
Tota facie exceptis floribus Hieracium quoddam referre videtur.

65. Hieracium fruticoſum anguſtifolium *Marilandicum*.

Caulis teres, rigidus, tenuis, rubeſcens, *foliis* veſtitus nullo ordine poſitis ab imo ad ſummum uſque duas tréſve uncias longis, ſemunciam latis, marginibus obiter dentatis, denticulis rarioribus, abſque pediculis adnatis. *Flores* in ſummo caule è foliorum alis exeunt, in pediculis tenuibus, longis, parvi, vel ſaltem mediocres. Ramuli ſupra medium caulem aſſurgunt, ut in Herba Impia dicta, aliiſque multis.

66. Hieracium, Cichoreum luteum dictum, *Marilandicum*, foliis anguſtiſſimis.

Folia habet omnium quæ unquam vidi Hieraciorum anguſtiſſima, quovis Gramine ſtrictiora, longa, acuminata. *Caules* dodrantales, tenues, huc illuc ad genicula reflexi, ſatis rigidi, ſumma parte è foliorum alis ramulos ſeu potiùs pediculos emittentes foliolis minutiſſimis veſtitos, ſingulos *flores* ſuſtinentes, mediocres, & quantùm in ſicca diſcernere licuit, flavos. Summus pariter caulis in florem reliquis ſimilem terminatur.

67. Hieracium Dentis leonis folio acuto glabrum, caule ramoſo, floſculis in ſummis caulibus & ramulis paucis.

Folia è radice egreſſa longis pediculis inſident, anguſta, Dentis leonis vulgaris in modum laciniata, ſed minora & anguſtiora in acutum apicem deſinentia. *Caules* ex eadem radice plures exeunt dodrantales & pedales, teretes, læves, ſtriati, *foliis* paucis, ubi ſc. ramuli exeunt, ad longa intervalla cincti, iis quæ ad radicem ſimilibus. Caules & ramulos terminant *flores*, nunc ſinguli, interdum bini aut terni, mediocres, lutei. E penu D. *Sherardi* deprompta eſt; qui in muris prope *Lucam* vulgarem eſſe ad me ſcripſit.

68. Hieracium parvum, cauliculis tenuiſſimis ramoſis, floſculis minimis.

Folia ima ad radicem ſeſcuncialia ſunt aut longiora, modicè lata, duobus tribúſve denticulis utrinque extantibus. *Caulis* ab imo ſtatim ramoſus ramulis prælongis, & medio fere cauli æqualibus. Caulis autem & ramulorum divaricationes latæ ſunt, ut ramuli cum caule rectos fermè angulos interdum efficiant, unde *floſculi*, qui in ſummis caulibus & ramulis exiſtunt minimi, tenuiſſimis inſidentes pediculis valde ſint diffuſi.
Hæc etiam ſpecies eidem D. *Sherardo* debetur.

69. Hieracium rectum, rigidum, foliis longis anguſtis dentibus paucis utrimque extantibus.

E *radice* alba, ſimplici, recta deſcendente exſurgit *caulis* dodrantalis aut pedalis, rectus, firmus, ſtriatus, ab imo ad ſummum àſque *foliis* veſtitus, ſatis crebris, peranguſtis, longis, paucis utrinque dentibus oblongis & ferè rectà extantibus donatis, in longum & acutum plerunque mucronem productis. Summus autem caulis in plures dividitur ramulos, è ſinubus foliorum egreſſos, & in alios minores ſubdiviſos: ad uniuſcujuſque ramuli exortum apponitur folium parvum anguſtum integrum. Summis ramulis innaſcuntur *flores* in pediculis oblongis umbellatim ferè (ut videtur) diffuſi, lutei. Flores in ſicca à D. *Sherardo* exhibita prope omnes abrupti erant, ut qualiſnam fuerat eorundem diſpoſitio non auſim fidenter affirmare.

70. Hiera-

70. Hieracium villosum Soncho lanato Dalechampii affine, latifolium.

Caulis & ramuli in sicca non admodum tenues erant, molles tamen & flaccidi, valde lanuginosi. *Folia* vix palmum longa, sescunciam lata, circa margines dentibus aut laciniolis acutis incisa, in acutum desinentia, è quorum sinubus exeunt *ramuli* oblongi, nudi, *flores* in summitate duos trésve sustinentes amplos flavos.

71. Hieracium caule firmo, rigido, striato; foliis longis, obtusis, per margines dentibus inæqualibus leviter incisis.

Caulis in sicca nobis à D. *Sherard* communicata sesquipedalis erat, nec tamen integer, firmus, striatus, brevi admodum lanugine hirsutus; *foliis* ad intervalla langiora vestitus angustis, oblongis, circa margines propemodum æqualibus, è quorum sinubus ab imo ad summum exeunt ramuli, inque eorum fastigiis, ut & summo caule *flores* proveniunt, nunc singuli, nunc bini terníve simul, mediocres, quorum formam in sicca clarè discernere non licuit. Folia ima & quæ è radice exeunt prælongum velut pediculum habent, alâ seu margine foliaceo prætextum deinde dilatantur ad 2 unciarum spatium, & in obtusum desinunt, circa margines inæqualiter dentata.

72. Hieracium rectum, glabrum, foliis lata & velut auriculata basi caulem amplexis, floribus paucis.

Quæ è radice exeunt *folia*, initio longo & angusto sunt, deinde aliquantulum dilatata, ad margines sinuosa & velut dentata evadunt, superiore parte unciam lata, & marginibus æquis sunt, extremo obtuso. Quæ in caule existunt latâ & obtusè auriculatâ basi, eum amplectuntur, deinde angustiora redduntur, tandémque iterum dilatantur ad extremum usque obtusum. Ramulos emittit paucos inque eorum cymis ut & in summo cacumine *flores* singulares majusculos. Altitudo plantæ pedalis aut major. Hoc Genus D. *Sherardo* debemus, qui *Genuæ* in villa imperiali illud collegit.

73. Hieracium majus foliis integris, lata basi cauli adnatis, ramulis tenuibus flosculos multos parvos sustinentibus è foliorum alis secundùm caulium longitudinem exeuntibus.

Caules satis crassi, teretes, læves, per siccitatem albicantes, *foliis* crebris vestiti palmum longis, sescunciam aut duas uncias latis, basi lata, absque pediculis adhærentibus, acuminatis, per margines æqualibus, glabris. E foliorum alis per caulium longitudinem egrediebantur surculi valde tenues, oblongi, summa parte in plures pedicellos divisi, *flores* sustinentes parvos luteos; quod huic speciei proprium est nec ulli præterea, quantum novimus, Hieracio commune.

74. Hieracium folio integro longo, angusto acuminato, monanthes.

Caulis huic semipedalis, simplex seu non ramosus, duobus foliolis [in specimine nostro à D. *Sherardo* communicato] cinctus, unicum in fastigio *florem* satis amplum gestans. *Folia* sesquipalmaria, interdum graminea fere, aliàs Persicariæ minoris latitudine, quibus & similia sunt, pediculis longis, ad exortum tomentosis hærentia.

75. Hieracium hirsutum, folio integro, modicè lato, flavicantes, circa margines leviter dentato, monanthes, flore maximo.

Caulis huic semipedalis aut dodrantalis, crassus, striatus, hirsutus [3bus 4ve foliis cinctus, saltem in nostro specimine à D. *Sherardo* accepto] unicum in fastigio *florem* sustinens amplum, petalis longis, calice circumvallatum è squamis longis, acutis, nigris, tomentosis composito. *Folia* palmam ferè longa sunt, unciam aut sescunciam lata, in acutum mucrocronem desinentia, flavicantia, circum oras denticulis parvis extantibus donata. Accedit ad Hieracium montanum prealtum, Endiviæ folio *Bocc. Mus.* T. 113. monente D. *Sherardo.*

76. Hieracium ramosum floribus amplis, calicibus valdè hirsutis, foliis oblongis obtusis, dentibus majoribus inæqualiter incisis.

In ramulo sicco nobis à D. *Sherardo* exhibito *caulis* teres erat, ramosus, ramulis paucis, ad quorum exortum foliola tenuissima. Summi caules & ramuli in pediculos longos exeunt, singulos flores sustinentes, satis amplos, calicibus valde hirsutis, cùm reliqua planta vix sensibiliter hirsuta sit, quod hujus generis peculiare & characteristicum est. Folia è longo pediculo paulatim dilatata in extremum obtusum desinunt, circa margines dentibus majusculis inæqualibus laciniata.

77. Hieracium

77. Hieracium altiſſimum aſperum, unicaule, longifolium, ſinuatum, polycephalon, *Hort. Cathol. Cupani* 95.

Caulis bicubitalis aut altior, minimi digiti propemodum craſſitudine, teres, ſtriatus, aſper, erectus, medullâ farctus, *Foliis* ad intervalla veſtitus non admodum crebris, alterno ordine poſitis, baſi ſua abſque pediculis adnatis, ſeſquipalmam aut duos palmos longis, unciam aut ſeſcunciam latis, acuminatis, circa margines ſinuatis aut potiùs dentatis. Superiore caulis parte è foliolorum ſinubus exeunt *flores* hinc indè ad pedalem ferè longitudinem, mediocres, lutei; cujuſmodi ſummum quoque caulem in ramulos ſeu pediculos paucos diviſum, terminant. Hoc genus D. *Sherardo* debemus.

78. Hieracium platycaulon *Marilandicum*, flore magno, foliis anguſtis, acutis, glabris, ad margines laciniatis.

Folia in longum & acutum mucronem exeunt, circa margines inæqualiter laciniata, laciniis nunc majoribus & profundioribus, nunc minoribus & minùs profundis ad radicem plurima. D. *Sherardo* debemus. Quod caulis latus fuerit accidentarium eſſe judico & monſtroſum.

79. Hieracium minimum *Ætnæenſe*, Dentis leonis foliis obtuſis (*lege* acutis) *Hort. Cath.*

Parvitate ſua ab aliis omnibus nobis cognitis facilè diſtinguitur. Flores tenuiſſimis inſident pediculis, ſingulis ſinguli, duas uncias longis, pro plantulæ modulo majuſculi. *Radix* ſatis craſſa. Ab eodem D. *Sherard* hanc etiam accepimus.

80. Hieracium incanum præaltum aphyllocaulon, floribus parvis N. D. *Triumfetti Syllab.*

Hujus ſpecimen à D. *Sherardo* habuimus. Notis in titulo poſitis ab aliis congeneribus, facilè diſtinguitur, ut alias adferre non ſit opus.

81. Hieracium Chondrillæ facie, ſaxatile, hirſutum, folio glauco dentato *Hort. Cath.*

Hoc titulo plantam à D. *Sherardo* accepimus foliis Hieracii, palmum longis, ex anguſto principio paulatim dilatatis ad apicem ferè ſemuncialem aut etiam uncialem, obtuſum, ad margines dentibus extantibus rarioribus, inæqualibus diviſis. *Cauliculos* edit ſemipedales, graciles, ſatis tamen rigidos, ramoſos, ramulis rarioribus, in quorum uniuſcujuſque faſtigio flores ſinguli. Hoc præcipue ab aliis Hieraciis differre videtur, quòd caules nudi ſunt, niſi quòd ad ramulorum exortum foliola minima, acuta & vix diſcernenda apponantur.

82. Hieracium hirſutum latifolium elatius ramoſum, polyanthes.

Caulis in ſicca, quam à D. *Sherardo* obtinuimus, ſeſquipedalis erat aut bipedalis, firmus, ſtriatus, ab imo ſtatim ramoſus, *foliis* veſtitus latis, circa margines dentibus majuſculis inæqualibus ad pediculos præcipuè inciſis, è quorum alis exeunt ramuli, hirſuti, in alios minores diviſi & ſubdiviſi, donec tandem in pediculos tenues, oblongos, hirtos deſinant, quorum tamen ſinguli ſingulos flores ſatis amplos, flavos ſuſtinent.

Hieracii ſpecies ex Horto Catholico: quarum exſiccatarum copiam inter alias rariores ab Illuſtriſſ. *Principe Catholicæ* tranſmiſſas nobis fecit D. *Sherardus*.

83. Hieracium piloſum Cnici folio *Hort. Cath.* Suppl. 3.
Folia inferiora longis inſident pediculis: *Caulis* lanugine incana pubeſcit. In ſummo caule *flores* coacervati, ſinguli è foliorum alis exeunt perbrevibus pediculis, mediocres.

84. Hieracium, *Scorſonera Italica* dictum, folio integro dentato Calendulæ *Hort. Cath.* Suppl. alt. Ab Hedypnoide Monſpeſulana *J. B.* foliis minimè laciniatis, ſed dentatis tantùm; item caulibus procerioribus differt.

85. Hieracium montanum foliis cinereis, raris laciniis, dentes caninos affectantibus *Hort. Cath.* ſeu foliis denticulatis, Tragopogonoide capitulo *Cupani*. Monanthes eſſe dicitur: nos folia duntaxat vidimus.

86. Hieracium montis *Pollini* ovato folio, ad petiolum laciniato, Lactucæ muralis floribus copioſis *Hort. Cath. Supplem. alt.* Capitula à flore delapſo, lanugine ſupra calicem paullùm eminente pubeſcunt.

87. Hieracium platyneuron, Burſæ paſtoris cæſurâ, piloſo folio *Hort. Cath.* Novum eſt; differt enim ab Hieracio ſexto *Tab.* quia hujus folia ſunt dentibus longioribus, ſeu profun-

profundiùs incisa ac subaspera, nostri autem non propriè incisa sunt, sed potiùs sinuata, nec aspera sed mollia. *Cupani* Caules nudi sunt aut foliolis minimis donati, ramosi ramulis in prælongos pediculos flores singulares sustinentes excurrentibus.

88. Hieracium montanum Tragopogonoides, cinereis foliis, laciniis contortis dentibus Aprinis similibus *Hort. Cath.* 95. Caules nudi sunt, in nostra sicca à D. *Sherard* communicata in duos tantùm ramos divisi.

89. Hieracium Alpinum Dentis leonis folio acuto piloso, capitulis Tragopogonoidibus, pungenti lanugine obsitis *Hort. Cath.* 95. *Caules* ramosi sunt & ad ramulorum exortum foliis longis angustis vestiti, verùm quod singulare est in hac specie eámque ab omnibus nobis cognitis primo statim aspectu discriminat, sunt squamæ calycis spinulis pungentibus asperæ.

90. Hieracium marinum tomentosum incanum, Cichorii folio, flore candido sulphureo *Hort. Cath.* Florum pediculi & calices insigniter tomentosi & incani sunt. *Folia* ut in aliis Hieraciis incisa & laciniata. Planta est valde ramosa, inque summis caulibus & ramulis plures persæpe flores gestat, interdum singulos. In Horto *Beaufortiano* ex seminibus à D. *Sherard* satis ortum est.

91. Hieracium maximum glabrum, Erucæ folio *Tournef. Hist. plant.* circa *Paris.* In Hortis & pratis invenitur. Caulis ejus 3 circiter pedes altus est, canaliculatus, cavus, lævis, 3 lin. crassus. *Folia* prima 5 aut 6 pedes longitudinis obtinent, in plures partes ad mediam usque costam divisa, quarum unaquaque seorsim Dentis leonis folium satis refert, omnes autem simul *Erucæ hortensis* folia inferiora non malè referunt. Folia caulem vestientia satis longè à se invicem distant, eorúmque laciniæ breviores sunt, sed multò magis acuminatæ; ultima tandem folia Dentis leonis satis similia sunt. E foliorum horumce alis inferioribus oriuntur ramuli in plures surculos divisi, paucis foliis vestiti, & floribus radiatis onusti 7 aut 8 linearum diametro, quorum semiflosculi flavi sunt, verùm subtus prope extremitates purpurei.

92. Hieracium canescens præaltum aphyllocaulon floribus parvis *Triumfetti Nov. Plantarum icon. & descript.*

Hæc (quam in arenosis *Farnesianorum* collium areis, aliísque *Romæ* adjacentibus pendicibus ubertim perennantem primò notaveram) Martii ac Aprili mensibus uno cespite, (nonnunquam duplici aut triplicato) *frondium* ovalium in orbem super humum fusarum dives occurrit; quarum longitudo major digitalis, latitudo vix unciam transcendit, margine raris dentibus, at prominulis exasperato. Earum substantia, licèt pinguis, tactui tamen obsequiosa, nervo seu costa, identidem in utraque parte elevatâ per medium dirimitur: propè radicem latissima, ibíque brevem pediculum constituente; sed decrescendo adeò tenuis efficitur, ut in obtuso frondis apice quasi evanescat: ejus color reipsa viridis, sed ob lucidam candidorum villorum copiam, præcipuè transversim spectantibus incanus apparet, uti etiam candidior in junioribus foliis, quorum delicatiorem crasin densissima tomenti mollities tutatur. Odor & sapor herbaceus. E frondium medio junceus erumpit cauliculus, pallidè viridis, ad cujus initium angustissimæ ac raræ frondes, imis neutiquam brevitate cedentes notantur, sed ubi elatior extolli cœpit frondium expers, frequentissimum lateralium flagellorum in minora alia iterum atque iterum se findentium prole contentus, tricubitali altitudine superbit. Extremis cacuminibus luteolus insidet flosculus, Pilosellæ vulgaris flore aliquantulum minor, sed calice, petalis & seminibus, eidem non parùm similis. Hactenus exaratæ partes suam recognoscunt originem ab unica in junioribus plantis *radice* albicante, sesquipalmari, caudam annosi muris formâ æmulante; in senioribus duplicata, crassiore ac intorta, in utrisque pulposo cortice, tenuibus barbulis sed raris capillato, fibras ligneas intus servante, composita. Quæ radix vulnerata magis quàm folia lacteas fundit lachrymas, &, si dentibus conteratur, amarorem priùs impressum in jucundam sapiditatem mox commutat.

P. 248. Ad Cap. De Dente leonis.

1. Dens leonis angustiore folio *C. B.* Aphaca angustioris folii *Cæs.* A vulgari Dente leonis differt foliis paucioribus, angustioribus & profundiùs laciniatis, semine etiam ruffo, cum illius citrinum aut fuscum sit.

2. Dens leonis Chalepensis, foliis longis, flore minore melino, radice nigra. *Folia* quàm vulgaris longiora sunt, variè etiam fissa & aliquando integra. *Flos* ejusdem formæ est, sed minor, coloris pallidioris: Radix longa, tenuis & cortice nigro tecta. D. *Bobart.*

3. Dens leonis glaber angustiore & longiore folio, flore minore *Moris. hist.* P. 3. A radicis rectæ & fibratæ summitate proveniunt (more congenerum) *folia* glabra, dodrantalia & pedalia, vix pollicem lata, quæ aliis hujus familiæ multò apparent angustiora, denticulationibus rectis, nec sursum, nec deorsum spectantibus, profundè incisa: inter hæc protruduntur pediculi pedales & sesquipedales, recti, tenues, læves, aphylli, solidi, atque horum singulo cacumine *flos unicus,* omnino luteus, cæteris hujus familiæ minor

minor, è calyce glabro ſubnigricante emergit. In monte *Saleva* prope *Genevam* invenit D. *Sherard.*

4. Dens leonis minimus, folio integro gramineo vix ſinuato *Moriſ. hiſt. P.* 3. Hujus plantæ notitiam D. *Sherardo* debemus, cujus folia triuncialia, anguſta & q. graminea ſunt, una aut altera denticulatione extante, & ſubinde marginibus rectis conſpiciuntur. Ad eundem modum cum vulgari floret & ſemina producit. D. *Bobart.*

5. Dens leonis longioribus foliis mollibus obiter dentatis *Moriſ. hiſt.* P. 3. 76. Hæc vulgaris plantæ in pratis *Avenionenſibus* Galliæ detectæ penè conſimilis apparet; quæ folia longiora, minúſque profunde dentata, lanugine quadam holoſericea candicante, non hirſutie tecta oſtendit: Cauliculi pediculíve etiam nudi, villoſi, altiùs aſſurgunt, imò ad bipedalem altitudinem, qui *florem* plenum luteum, è calyce oblongo, pallido erumpentem ſuffulciunt. D. *Bobart.*

6. Dens leonis *Virginianus*, Hyoſeridis minoris folio, radice bulboſa *Pluk. Mantiſ.*

7. Dens leonis minimus foliis hirſutis, calicis ſegmentis à flore delapſo erectis & ſemina complexis. Cauliculi huic nonnulli palmares, alii dimidio breviores, craſſiuſculi, & ſub floris baſi velut intumeſcentes, ut in Hyoſeride. Calicis particulæ à flore delapſo non reflectuntur ſed eriguntur, velut ſimplici palorum vallo ſemina ſepientes. Folia duas uncias longa, utrinque laciniata ad modum Dentis leonis vulgaris. Inter ſiccas D. *Sherardi* reperi. Hujus deſcriptionem *Bocconianam* vide inter Hieracia.

8. Dens leonis folio ſubtus incano, flore purpureo *Slon. Cat. Jamaic.* Yztac-ci-huatlis ſeu Fœmina candida *Hernandez.*

D. *Sloane.*

Pluribus rubentibus uncialibus fibris, in unum corpus ſeu truncum ſemuncialem coeuntibus radicatur. E radicis capite *folia* multa in orbem emittit, in terræ ſuperficie jacentia, 3 uncias longa, latiſſima prope extremum parte, unam lata, prope radicem ubi anguſta ſunt, profundis inciſuris diſſecta ſeu laciniata, ſupina parte obſcure viridia, ſubtus candida ſeu lanuginoſa, Dentis leonis vulgaris foliis figurâ ſimillima. E mediis foliis exoriuntur unus pluréſve *caules*, nudi, virides, lanuginoſi, ſeſquipedales, in ſummo florem geſtantes, calice è multis viridibus foliolis compoſito obvallatum, petalis ſeu floſculis purpureis in ambitu radiatum, diſco medio albicante. Succedit *ſemen* pappoſum, Dentis leonis modo in globum diffuſum.

In agris D. *Cope*, loco *Guanaboa* dicto collegi.

Ad Cap. De Piloſella.

1. Piloſella minima Gnaphalii montani lanoſis foliis, flore aureo, nondum deſcripta *Pluk. Phytogr.* T. 52. F. 6. Foliola huic ſemuncialia, lanuginoſa è *radice* fibroſa emergunt; inter quæ *Cauliculus* biuncialis, paucis & exiguis foliolis veſtitus, florem aureum è petalis obtuſis & crenatis conflatum geſtans.

2. Piloſella major, non repens, monanthes, Sicula *Hort. Cathol.*

Folia Piloſellæ majoris repentis vulgaris ſimilia ſunt, ſupernè raris & longis pilis pariter hirſuta, viridia, ſubtus incana lanugine ſeu tomento candicante obducta; uti ſunt & cauliculi & florum pediculi. In montibus *Nebroïdibus* copioſè luxuriat. Hujus exemplum impertivit D. *Sherardus.*

3. Piloſella erecta non repens polyanthes major Piloſ. max. non repens, utrâque folii parte ſaturè viridi *Triumfetti Prælus.*

E *radice* fibroſa *caulis* exſurgit dodrantalis aut pedalis longis pilis hirſutus, in plures pediculos *flores* ſuſtinentes minuſculos diviſus. *Folia* quæ è radice exeunt palmam circiter longa, ſeſcunciam aut unciam lata, acuminata, pilis longis hirta, nigris punctis aut maculis punctata.

4. Piloſella repens minor caule erecto, pedali, polyanthes, foliis anguſtis oblongis.

E *radice* fibroſa plurima exeunt *folia* in orbem diffuſa, Piloſellæ vulgaris repentis minora & anguſtiora, oblonga, pallide viridia. E foliorum medio exurgit *caulis* tenuis, erectus, pedalis, uno vel altero foliolo cinctus, tres quatuórve *flores* in ſummitate geſtans, parvos luteos. E radice circumquaque exeunt flagella reptatricia, Piloſellæ vulgaris in modum, foliis veſtita, parvis, pediculis quidem deſtituta, & baſi ſua caulem amplexa, verùm ex anguſto principio paulatim dilatata, & in obtuſum apicem deſinentia. Circum oras piloſa ſunt, pilis tamen mollibus, non rigidis. E locuplete D. *Sherardi* penu hauſimus. Ex Horto *Romano.*

5. Piloſella maxima, non repens, utraque foliorum parte ſaturo-viridi *Triumfet. Nov. Plantarum non hactenus ſculpt. Icon. & Hiſt.*

Profert hæc planta nodoſam *radicem*, externè fuſcam, intus albam, craſſo cortice fibrâque ligneâ medium occupante compoſitam. Ejus longitudo ſeſquiunciam, craſſities auricularem pueri digitum vix attingunt; eámque ſemper gibbam, & Succiſæ inſtar præmorſam notavi, numeroſa mollium albarúmque fibrarum ad uncias 4 ſe elongantium, filamenta emittentem, quæ miti ſtatímque evaneſcente ama rore palatum afficiunt. Propè telluris ſuperficiem brachiatur hujuſmodi radix in varios, (ut plurimùm binos) frondium ceſpites, radiatim ſolo incumbentes, & Piloſellam *Indicam Cornuti* adamuſſim formâ æmulantur, magnitudine verò, præſertim diametrali parumper excedunt. Inſuper harum ſubſtantia magis craſſa, illâque rigidior, ſaporis fatui, in utraque parte vireſcit, ſupernè tamen intenſius; ubi frequentium longorúmque pilorum alba meſſis ex minimis tuberculis germinat, neſcio quid aſperitatis concilians. Abeunte vere teretes, ſpithamam circiter æquantes aſſurgunt *cauliculi*, quos eadem Folia, minora tamen, inordinatè veſtiunt, & prope ſummitatem in alios atque alios diviſi *flores* luteos, Piloſellæ vulgari colore & ſtructura analogos ſuſtinent: quibus omnimodam maturitatem adeptis ſuccedunt *ſemina* exigua, oblonga, nigra, tenuiſſimis criſtata villis, ex quibus papposus globulus (ut in affinibus) efformatur. Neutiquam repit; at ſi quandoque in ſtolones elongetur, hi florum cauliculos imitati ſurſum attolluntur, frondium ceſpitem ferentes in apice.

Viterbenſis ſoli indigena eſt quam ſub tegmine ſepis (emenſo nemore viam Romanam opacante) adinveni. *Triumfetti.*

P. 250. Ad Caput de Scorzonera.

1. Scorzonera montana alexipharmaca *Volkameri. Ephem. Germ. Ann.* 11. *Obſ.* 181. pag. 422. In montibus *Vicentinis* propè *Piutiene*, menſe Aprili, Graminis humilioris & latè paſſim ſparſi è terra prorumpentis formâ copioſè prodiit, ex radicibus ſuperiùs villoſis, nigris, digiti majoris & minoris craſſitie; quin divaricatis nonnunquam hinc indè cruribus ad ſpithamæ unius & dimidiæ circumferentiam. Hanc depingit & deſcribit *Michael Fehr.* Tractatu de *Scorzonera.*

2. Scorzonera pratenſis Monſpeliaca *Schol. Bot. Tournef.*

Folia pedem longa ſunt, unciam lata in longos & tenues mucrones producta, glabra, per margines plerunque æqualia, obiter interdum denticulata. Caulis firmus, ramoſus, & foliis minoribus ad divaricationes veſtitus. Flores in ſummis ramulis mediocre, lutei. D. *Sherard*, ex Horto *Beaufortiano.*

3. Scorzonera Orientalis *Veſlingii* notis in Alpin. *plant. Ægypt.*

Radice ſuſtinetur ut reliquæ Scorzoneræ longa, ſimplici, quæ pollicis craſſitudine vix diductior, crebris rugis ſulcatum corticem atrore quodam obſuſcat. Candida tamen intus eſt, cúmque recens lacteâ ubertim alimoniâ diffluit. Exurgit à radice *caulis* ſingularis, cubitum altus, gracili quidem habitudine, ſed firmus, quem circumſtant rara, oblonga, gratum virorem cœrulo cœleſti permiſcentia *folia*. Horum inferiora latiora ſunt, & ampliora, circum oras leviter ſinuoſa, tum quinis in longitudinem excurrentibus nervis diſtincta; ſuperiora magnitudine & æquatis ſenſim oris contractiora cernuntur. Cauli *flos* inſidet pulcherrimus, ſuaviter odorus, ſcutati nummi ambitu dilatatus, ſi hyemem aſperiorem expertus non fuerit. In eo duplex foliorum ſeries in ſtellam radióſve digeſtorum, quæ candorem ſuum purpuræ miſcent. Circa umbilicum ſaturatior purpuræ ſplendor eſt, è quo per longitudinem foliorum ad extrema leviter ſerrata coloris ejuſdem crebræ lineæ ducuntur. Erigitur ex umbilico floris titulus purpurâ ſuâ decorus, à baſi versùs cacumen frequentibus plicis adſtrictus. Hunc circumſiſtunt ex intervallis duodena vel etiam plura vallorum ſtatumina, ex cœruleo nigricantia, quorum extremum aureis capreolis utrinque retortis exornatur. Flori *calix* ſubjicitur oblongus, ſquamatímque compactus, quo *ſemina* pariter oblonga, molli potiùs copioſaque lana, quàm pappo involuta.

In *Palæſtina* & finitimis *Ægypti* naſcitur.

4. Scorzonera *Zeylanica* bulboſa D. *Sherard.* Flores in hac ſpecie longis pediculis nudis non inſident, ſed caulis ad ipſum uſque florem foliis crebris veſtitur, ut folia Florem velut ambiant.

5. Scorzonera humilis latifolia *Chalepenſis*, flore amplo ſubcœruleo *Moriſ. hiſt.* P. 3. 82. Pedalem altitudinem non aſſequitur. *Folia* ex anguſto principio, pediculíſve donata, binas uncias lata, 3, 4ve longa cæteris obtuſiora, modicéque ſinuata emittit. *Caulis* ex horum medio erigitur craſſus, vix palmaris, cui folium unum aut alterum anguſtius inſidet, eúmque amplectitur, in quorum ſinu caulis in 4, aut plures cauliculos ſe dividit, penè nudos, quorum ſinguli caput craſſum ſquamoſum ſuſtinent, è cujus apice *flos* amplus ſubcœruleus aut pallidè purpuraſcens ex plurimis petalis longis & anguſtis, ad terminationes crenatis conflatus. D. *Bobart.*

6. Scorzonera humilis ſinuata ampliore flore ſub cœruleo *Chalepenſis. Moriſ. hiſt.* P. 3. *Folia* longa mucronata, biunciam lata, marginibus ſinuatis & veluti criſpis donantur. Inter iſthæc *caulis* aſſurgit pedalis aut circiter, in 2 aut 3 alas diviſus, quarum ſingulæ

gulæ prorumpentem è squamoso capite *florem*, amplum, pallidè cœruleum, cum papposis iisdem seminibus succedentibus sustinent. D. *Bobart.*

7. Scorzonera humilior multicaulis, latifolia, crispatis oris, radice sublonga, monorchidæ aut clavari *Hort. Cath.* *Caules* emittit ex eadem radice plures, dodrantem aut pedem altos, tomentosos, in specimine nobis à D. *Sherard.* communicato non ramosos, duobus tribúsve foliolis indutos. *Folia* nobis videbantur angusta, vix unciam latitudine superantia, oblonga, acuminata, ut in hujus generis reliquis, & ut titulus habet, per margines crispa.

8. Scorzonera angustifolia humilis, radice oblonga monorchide *Hort. Cath.* 198. *Folia* angusta, longa, acuta sunt. *Caules* paucos vel nullos emittunt ramulos, & in longum pediculum exeunt reliquarum modo, capitulum reliquis simile gestantem.

9. Scorzonera palustris pulveriflora *Hort. Reg. Par.* nostras pulverifera *Moris. Prælud. Bot.* In sylvis & pratis humidis *Italiæ*, *Galliæ* & *Germaniæ* inter perfectas Scorzoneras provenit, à quibus hoc solo differt, quòd in hujus caulium summis nascatur globulis Bellidis majoris more, calyculo inexpanso; in cujus sinu loco floris continetur pulvis ferrugineus, ad Cinnabaris colorem valdè accedens, subtilitate nulli peritissimi artificis manu facto secunda; qui brevi, partim pluviis ingruentibus, partim humidis noctu decidicis vaporibus, accedente Solis diurno calore, in materiam fæci vini Tartarum dictæ similem degenerat: qua tandem decidente, apparet apex cauliculi, ad modum Dentis leonis floribus & pappo suo exuti. Apex autem pulverifer ab *Aprili* medio usque ad idus *Maii* exactos perseverat, nec ultra hoc tempus ipsum conspicere licet, cùm sit tantùm vitium naturæ à cœlo aut solo proveniens. *Morison. Præl. Bot.* p. 305.

10. Scorzonera bulbosa, Bistortæ minimæ foliis, *Virginiana Plukenet. Phytogr.* Tab. 59. F. 4.

11. Scorzonera *Lusitanica* Plantaginis folio *Elem. Bot. Tournef. Virid. Lusit. Grisleii.*

12. Scorzonera *Lusitanica* gramineo folio, flore sulphureo *Ejusd.* fortè,
Scorzonera angustifolia N. D. *Virid. Lusitan. Grisleii.*

13. Scorzonera Plantagineo folio, caule folioso *Virid. Lusit. Grisleii*, N. D.

14. Scorzonera multifido folio N. D. *Ejusdem.*

Pag. 253. Ad Caput de Tragopogone.

1. Tragopogon parvum, flore Chondrillæ purpuro-cœruleæ *Lob. ob.* parvum ex luteo purpurascens *C. B.*
Lob.

Spithamiæa pusilla planta nulla sui parte à Tragopogonis dissidet. Flos Chondrillæ ex luteo tantillum purpurascit. Folia graminea, palmum longa.

In *Hetruria* & agro *Romano* obvia. *Locus.*

2. Tragopogon capite & flore magno, luteo, *Lusitanicum* N. D. *Grisleii Vir. Lusit.*

3. Tragopogon caule admodum folioso N. D. *Ejusdem.*

4. Tragopogon flore luteo majus, *Villæ Viciosæ* N. D. *Ejusd.*

5. Tragopogon flore purpureo, *Villæ Viciosæ Ejusd.*

6. Tragopogon flore violaceo segetum, annuum N. D. *Ejusd.*

Tragopogon gramineo folio glabrum, flore pentapetalo, dilutè incarnato. *Hort. Cath.* Supplem. 3.

Herbula est minima, palmaris aut paulò altior, radice tenui, alba, *caule* etiam tenui infirmo, foliis 3bus 4ve angustis gramineis, lata basi eam amplexis, vestito, *flosculum* in summitate unicum gestans, saltem in planta nobis à D. *Sherard* communicata, quæ (ut puto) in Horto *Beaufortiano Badmington*, succrevit.

P. 256. Ad Cap. 4. De Hieracio stellato adde,

Hieracium minimum falcatum *C. B. prod.* minimum seu marinum falcatum *Park.*

Plantula est uncias sex non excedens, *radicula* longiuscula, tenuissima rufescente: Ex qua *Cauliculi* aliquot Capilli crassitie, in ramulos divisi, inter *folia* laciniata lævia, duas uncias longa, at angusta, exurgunt. *Flores* singuli exigui, luteoli, pedicellis singulis insident, qui in stylos minutissimos recurvos & pungentes absumuntur.

In arenoso litore maris non longè à *Monspelio* invenimus.
Hieracium stellato semine annuum, cujus folia idonea acetariis N. D. *Virid. Lusit. Grisleii.*

P. 257. Ad Cap. De Cichorio.

2. Cichorium tomentosum fœtidum *Park.* Th. p. 779.

Hieracii aut fortè Senecionis species est. Flores enim calicibus viridibus, Senecionis similibus obvallantur, & semen in pappum abit. Verùm nec ubi oritur, nec unde habuit, nec an descriptum, an indictum sit, nos certiores facit.

3. Cichoreum campestre æstivum seu annuum N. D. *Virid. Lusit. Grisleii.*

4. Endivia nigra *Hispanica Munting. Herbar. Belg.*

5. Cichoriastrum *Gaditanum*, Thlaspeos semper virentis folio & facie *Pluk. Mantiss.*

6. Cichorio affinis Conyzoides *Americana*, floribus villosis albis *P. B. P.* 323. Facie & crescendi modo similis est Rapuntio seu Flori Cardinalis fl. cœruleo. Flosculos fert ad ramulorum exortus nudos, parvos, albos, villosos; semina solida; tota planta lactescit.
Eadem Floris Cardinalis folio, floribus villosis rubris *Ejusd. ibid.*
A præcedente prima fronte non videtur differre, sed non lactescit.

7. Cichorio affinis, capitulum inclinans, major *Ejusd.* Hieracium capitulum inclinans, semine adunco *C. B.*

8. Cichorio affinis, capitulo erecto, minor. *Folia* profert in terram strata, & in orbem congesta, digito longiora, unguem lata, pallidè viridia, altera parte magis candicantia, per margines raris dentibus crenata, in parvum mucronem tendentia. Intra hæc multi assurgunt *cauliculi*, palmares, glabri, juncei, ima parte pleni, à medio verò ad summum usque concavi. Hi dispescuntur in multos ramulos, quorum singuli in duos alios dividuntur, ad capituli exortum tumidos, velut Hieracii dentis leonis folio obtuso majoris *C. B.* Ramorum summitates sustinent *capitula* parva, striata, quæ in flosculos luteos parvos ex petalis planis constructos expanduntur: Quibus deciduis succedunt *semina* Lampsanæ similia, sed multò minora & breviora, spadiceo-pallida. Facie ferè convenit cum icone Hieracii parvæ speciei, Hyoseridis angustifoliæ asperæ *J. B.* nec differre videtur (quoad iconem) ab Hyoseride alt. *Tab.* 490. Hæc ex *Adversar.* D. *Herman.* Addit D. *Sherardus*, se minime dubitare quin una & eadem planta sint. Proinde hæc species non minùs quàm Hyoseris mascula *Ger.* papposa non est, sed ad Cichoria referenda.

9. Cichorium *Januense*, altiùs radicatum, laciniato lanceolato folio *Hort. Cath.* 50.

10. Cichorium sylvestre cœruleum hirsutum, Centauroide folio *Hort. Cath.* 50. Folia ima ad exortum laciniata sunt, & in extremum latum & oblongum desinunt. Flores in summis caulibus longis intervallis à se invicem distant.

HISTORIÆ

HISTORIÆ STIRPIUM

LIBER SEXTUS.

Herbarum flore compoſito Genus ſecundum,

Seu

Herbæ flore diſcoide papposæ.

P. 260. Ad Cap. De Petaſitide.

PETASITES maximus maritimus *Boruſſiæ Mentzel. pugil.* Plantam hanc D. *Mentzelius* circa litora paludum maritimarum *Boruſſiæ*, floribus trium ulnarum, albis, foliis oblongis incanis præditam obſervavit.

Petaſites minor alter, Tuſſilaginis folio *Moriſ. hiſt.* P. 3. p. 95. *Radicibus* non adeò ac in aliis reptatricibus donatur. *Flores* ante folia exſurgunt, qui cauli dodrantali adnati, pauciores, ſubfuſci aut ferruginei coloris apparent. *Folia* palmaris aut amplioris latitudinis, mucronata, q. triangularia, & auriculis in baſi prædita, ſuperna parte penè viridia, infernâ molli lanugine, Tuſſilagineâ, candidâ obducta, *Cauliculi* ſemipedales aut dodrantales, è radice ſinguli naſcentes ſuſtinent.

Hæc planta à *Moriſono* breviter deſcribitur, in *Prælud. Bot.* Accuratiorem & pleniorem deſcriptionem à D. *Bobart.* in *Hiſt. Oxon.* elaboratam adjicere placuit.

Petaſites minor, folio rotundo cordato, floribus umbellatim diſpoſitis, purpuro-candidis, infirmis petiolis inſidentibus *Hort. Cath.* 166. Hujus folia duntaxat vidi à D. *Sherard.* communicata.

P. 265. Ad Cap. De Conyza.

1. Conyzæ affinis Germanica *C. B.* Conyzis affinis Herba vulneraria, ſeu Solidago Saracenica tertia *Tragi*, hirſuta *J. B.* Solidago Saracenica altera, ſive tertia Tragi *Park.*

In ſicca obſervavit *Jo. Bauhinus Caulem* teretem, villoſum *folia* rotundis pinnis amplecti, nullis nixa pediculis, acuminata, unciam aut palmum longa, latitudine unciali, aut ſemunciâ anguſtiora, non multùm diſſimilia foliis Conyzæ veræ majoris, nonnihil hirſuta. Summum caulis faſtigium in plures abit pediculos, quorum ſinguli *florem* geſtant aureum, in pappos degenerantem.

Hujus iconem vide apud *Jo. Bauhinum* Tom. 2. pag. 1051. Item apud D. *Plukenet. Phyt.* T. 78. F. 4. ſub titulo Aſteris lutei, Ciſti hirſutis & crenatis foliis, ſummo caule ramoſo, floribus amplis. An Herba vulneraria ad fluvium *Pfrim, Hieronymi Tragi*?

Qui ad *Jo. Bauhinum* attulit ad ulcera tibiarum commendatam fuiſſe dixit.

2. Conyza viminea *Luſitanica* N. D. *Virid. Luſit. Griſleii.*

3. —— anguſtifolia minor *Luſitanica Munting. Herbar. Belgic.*

4. —— *Indica* minima *Ejuſdem.*

5. —— longifolia *Americana ejuſd.*

6. Conyza maritima fruteſcens *Hiſpanica Mentzel.* Hanc in muris circa *Alicandiam*, caulibus quidem lignoſis, cæterùm reliquis partibus Conyzæ paluſtris gaudentem obſervavit *Mentzelius.*

7. Conyza *Americana*, Lamii folio, flore albo *Tournefort. Elem. Bot. Vide* Eupatorium humile *Afric.* Senecionis facie, folio Lamii.

8. Conyza *Indica*, Scrophulariæ folio flore ex cœruleo purpuraſcente Ejuſdem *ibid.*

9. Conyza

9. Conyza *Africana* graveolens, capitulis argentatis *Pluk. Phytogr.* Tab. 243. F. 1. *Vid. Gnaphalium Africanum, &c.*

10. Conyza minor *Indiæ Orientalis*, Nelapu *Malabarorum Pluk. Mantiſs.* p. 55. vid. *Chryſanth.* Orientale foliis criſpis *Muſ. Pet.* 373.

11. Conyza minor *Hiſpanica*, ex oris *Gaditanis*. An Con. minor exotica *C. B.* minor *Bætica Cluſ. Cur. poſt? Pluk. Mantiſs.*

12. Conyza *Æthiopica*, flore bullato aureo, Pinaſtri brevioribus foliis, lætè viridibus *Pluk. Mantiſs.* vide Coma aurea *Afric.* fruticans foliis Linariæ anguſtis major *Hort. Amſt.* P. 2. Elichryſum *Africanum* multiflorum tenuifolium fruteſcens *Volckamer. Flor. Norimberg.* 148.

Volckam.

Ex *radice* tenui alba fibroſa propullulant *caules* plures, ſubrotundi, herbacei, in lignoſam tandem ſubſtantiam abeuntes, pedales, ad duorum pedum & plurium cum tempore altitudinem ſeſe erigentes, numeroſa *foliorum* tenuiſſimorum rigidiuſculorum ac lætè viridium congerie cincti. Summitates a. horum in plures ſubdividuntur ramulos, quorum ſingulis ſingulus inſidet *flos*, nudus, compoſitus ex pluribus *floſculis* tubuloſis aureis, è perianthio viridi ſquamato prodeuntibus, quorum *ſtamina* in ſummitate bifida, copioſo farinaceo, luteſque coloris polline aſperſa ſunt. Horum exantheſin ſequuntur *ſemina* latiuſcula, exigua, compreſſa, ſubfuſca, pappeſcentia, nuda. Tota planta perennat & ſemper viret. Sponte naſcitur ad *Promont. B. Spei.* Floret *Julio* & *Auguſto* ſemina perficit. Deſcriptionem Commelinianm *vide ſis Hort. Amſt. rar.* P. 2.

13. Conyza media, criſpa, lacuſtris, multò minori folio, criſpo, flore globoſo, nullatenus radiato *Hort. Cathol. Cupani.*

A Conyza minori flore globoſo *C. B.* diſtantiſſima eſt: Folia ſcil. minora & anguſtiora ſunt, per margines ſinuata ſeu criſpa: *Flores* pariter minores, prorſus nudi. Caules in ſicca albicant. *Siciliam* agnoſcit matrem. Plantam hanc ſiccam nobis communicavit D. *Sherardus*.

14. Conyza aquatica, Aſteris flore aureo *C. B. Prod.*

Caule eſt cubitali, rotundo, hirſuto, geniculato, in plures ramos brachiato, qui *foliis* tres quatuórve uncias longis, ſemunciam latis, villoſis, per margines hiſpidis, & crenis rigidioribus exaſperatis, cingitur. *Flores* magni, Aſteris formâ, aurei, ſinguli ſingulis pediculis inſident; diſcum enim aureum folia plurima & anguſtiſſima aurei coloris cingunt, at aliorum more in pappum avolant. Hanc in *Valeſia* propè *Sedunum* ad aquas D. *Burſerus* legit. D. *Sherardus* in fluvio *Arare* prope *Cabillonum*.

15. Conyza alba, acris, annua, foliis ſplendentibus, glabra, minor, à D. *Doody* primùm obſervata. Virga aurea *Virginiana* minor *Zanoni*.

Vulgari annua acri alba elatiore, Linariæ foliis, humilior eſt, & per omnia minor, *foliis* paucioribus tenuioribus glabris.

16. Conyza *Pyrenaica* foliis Primulæ veris *Herman. Parad. Bat.* latifolia, viſcoſa, ſuaveolens, flore aureo, è Gallo-provincia *Schol. Bot.* Eupatoria conyzoides maxima *Canadenſis*, foliis caulem amplexantibus *Pluk.* Tab. 87. major, alato caule, foliis Primulæ veris, longè amplioribus, graviter odoratis *Læl. Triumfetti.*

Herman.

Per initia antequam excauleſcit *folia* profert in orbem fuſa, ſuperficie rugoſa, & in ambitu acuminatis crenis inciſa, *Primulæ veris* foliis adeò ſimilia, ut potiùs hujus quàm Conyzæ genus eſſe diceres. Deinde ex horum medio (quod ſecundo à ſatu anno contingere ſolet) egrediuntur *Caules* bini ternive, aliquando unicus, ſeſquicubitales, qui veluti *Baccharis Monſpelienſium* fermè à medio ad ſummum uſque in multos ramos, & hi rurſus in alios minores, Umbellæ formam conſtituentes, dividuntur. Singuli exeunt in oblonga folioſa parva capitula, extima parte multis luteis tubuloſis floſculis, & parvis anguſtis concoloribus petalis, numero ut plurimùm quatuor, coronæ inſtar ornata. Seneſcentibus ſuccedunt papposa *Semina*, Conyzarum familiæ communia. Caules veſtiunt *Folia* abſque pediculis, alterna ſerie, quorum inferiora & intermedia iis quæ ex radice prodeunt magnitudine cedunt. Superiora verò ſenſim decreſcunt, atque rugis & crenis carent. *Radix* pollicari craſſitudine ad palmæ longitudinem deſcendit, albida, & in aliquot fibras brachiata; quæ intercidentibus caulibus hyeme in hortis noſtris, quorum ſolum humidius eſt, corrumpitur, quanquam non rarò è ſummo capite ſoboles emittat, quæ inſequente anno ſeſe perficiunt. In fictili aſſervata per plures annos ſuperſtes eſt. Abunde quoque renaſcitur ex delapſis *Septembri* menſe ſeminibus.

Vires. Plantæ vis & effectus reliquis Conyzis non omnino diſſimilis videtur. Tota namque pinguis & tactu glutinoſa eſt, odore ſuavis & fragrans, ſapore acris, ad Chamæmelum nonnihil accedens.

Virga

Virga aurea latiſſimo folio *Canadenſis*, glabra *Schol. Bot.* quam *Plukenetius*, licèt dubitanter, huic Synonymam facit, ab ea diverſiſſima eſt.

17. Conyza præalta, alato caule, odorata. *Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 121. Præcedenti eadem eſt; libet tamen Deſcriptionem Bocconianam adjicere.

In montibus *Mutinenſibus*, *Etruſcis & Bononienſibus* oritur. Ad 3 pedes Geometricos ſuprà terram attollitur. Prima ejus *folia* lata ſunt, glabra, ſubtilia, & *Helenio* folia imitantur, odore medicato & acuto. In plantis adultis foliorum baſis *caulem* circundant, qui alatus eſt ad modum Cirſii & Carduorum quorundam. *Flores* velut in umbellam diſpoſiti ſunt, & Baccharidis Monſpelienſium flores aſſimulant. In hortis *Italicis* colitur, ejúſque mentionem facit in opere ſuo *Triumfettus*.

18. Conyza capitata ſeu globoſa *Bocconi*, *Plant. Sic.* p. 14. *Moriſ. hiſt.* P. 3.

Boccon.

Radice conſtat ſatis craſſa. *Caule*, *foliis* & odore Conyzam majorem apprimè refert hæc planta; ſed in *flore* id præcipuè notandum, quod concreſcat illius diſcus ſeu umbo in caput globoſum, *Lachrymæ Jobi* quoad figuram non abſimile, & quod abſolutis & ad maturitatem perductis ſeminibus, ſeſe aperiat Caput globoſum, atque ſemina effundat in pappos abeuntia, ità ut in medio capitis globoſi inſecta exigua ut plurimum gignantur. *Hanc plantam à Conyza majore non differre puto. Capitis ſeu diſci contracti figuram globoſam vulneri ab inſecto quodam inflicto deberi exiſtimo.*

19. Conyza *Virginiana* lutea, Lini folio anguſtiore *Moriſ. hiſt.* P. 3.

D. *Bobart.*

Caulis rectè aſſurgit, gracilis, teres, pedalis aut circiter, lanugine quadam obſitus; quem *folia* ſeſcuncialia, & aſſurgentia breviora, anguſta, & Lini foliorum ad inſtar acuta, tantillo tomento obducta, ſine ordine veſtiunt. Caulis ſummitas in alas ſe dividit, *flores* haud amplos, petalis aureis tenuibus radiatos gerentes, qui cæteorum more in pappos abeunt. E *Virginia* tranſmiſit D. *Baniſter*.

20. Conyza fruticoſa, Ciſti odore, floribus pallidè purpureis, ſummitatibus ramulorum inſidentibus capitulis & ſemine minoribus *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Frutex iſthic ad 6, 7ve pedum altitudinem aſſurgit, *virgis* aliquot, pollicem craſſis, lento membranaceo rubente cortice tectis; ramis binis plerunque oppoſitis, interdum ternis, unà egredientibus diviſis; *foliis* crebris obſitis, in pediculis ¼tam unciæ longis, ipſis uncialibus ſemunciam latis latiſſima prope baſin ſubrotundam parte nervis ex apice pediculi tanquam è centro exeuntibus, nonnihil hirſutis, glutinoſis, & Ciſtum redolentibus. Summitates caulium in plures pediculos ramificantur, *capitula* nuda ſuſtinentes, Jacobææ æmula, pallidè purpurea; quibus ſuccedunt *ſemina* plurima leucophæa, oblonga, canaliculata, pappoſa.

Secus viam quæ ducit ab urbe S. *Jago de la Vega* versùs *Guanaboa*, & in monte *Diablo* locis apricis provenit.

21. Conyza fruticoſa, Ciſti odore, floribus pallidè purpureis, ſummitatibus ramulorum inſidentibus, capitulis & ſeminibus majoribus *Slon. Cat. Jamaic.*

Præcedenti cætera ſimilis, magnitudine excedere videbatur, capitibus multò amplioribus, foliolis fuſcis, flores & ſemina ſquamatim ambientibus, cinctis. Cum priore.

22. Conyza Orientalis, alato caule, flore globoſo *Moriſ. hiſt.* P. 3. Scabioſa capitulo aphyllo, Chryſanthemi Myconi foliis, alato caule Madraſpatanenſis *Pluk. Phyt.*

D. *Bobart.*

Caulis erectus membranis foliaceis criſpis per longitudinem amicitur, eúmque folia modò unciam, modò ſemunciam lata obtuſa, hirſuta ac viſcida alternatim conveſtiunt. E ſupremo caule erumpit pediculus, ſemuncialis, hirtus, qui globulum nudum Ceraſi magnitudine, ex minutiſſimis floſculis luteis ſtaminuloſis compoſitum ſuſtinet. Ex alis foliorum ſupremorum aliæ ramificationes emergunt, folia conſimilia gerentes ſed minora. *Flores* globulares primum florem (qui pappoſus eſſe videtur) ſuperant, ut in *Impia herba* fieri amat.

23. Conyza Helichryſoides, graveolens, capitulis argenteis, *Africana Moriſ. hiſt.* P. 3.

D. *Bobart.*

Caulis tomentoſus, bicubitalem altitudinem aſſequitur: A dimidio in varios ramuſculos oblongos brachiatus, quem *folia* 2 aut 3 uncias longa, pollicémque lata, ſuperna parte viridiora, infernâ tomento candido obſita, quaſi auriculis lata ſua baſi amplectentia conveſtiunt. Superiùs ſecundùm caulis provectum folia minora & acutiora comminuta ſunt. Caulium ſummitates *capitulis* plurimis amplis rotundis, Helichryſi modo corymbatim diſpoſitis, & ex ſquamulis argenteis retorridis & acutis cum umbone luteo in medio depreſſo compoſitis,

eleganter

eleganter ornatæ, in *ſemen* breve pappoſum deſinunt. Habitus totius priuſquam flores proferat, Conyzam refert; deinde Helichryſum eſſe capitula ſuadent, quare Helichryſum Conyzoides non abſurdè nominaveris. In horto D. G. *London* culta eſt.

Hæc Planta D *Volckamero* Flor. *Norimberg.* deſcribitur ſub titulo Gnaphalii *Africani* fœtidi latifolii maximi, flore argenteo.

Eadem eſt, (monente D. *Sherard*) cum Xeranthemo *Africano* latifolio lanuginoſo *Cat. ad finem Par. Bat.* inferiùs deſcripto, Helichryſo Africano latifolio fœtido, cap. aureo *Hort. Amſt. rar.* P. 2. ſolo petalorum colore differt. Hujus deſcriptionem inferiùs dabimus.

24. Conyza major inodora, Helenii folio integro ſicco & duora, Cichorii flore albo, è ramorum lateribus exeunte *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Ad primum exortum *folia* emittit è radice plurima, Jacobææ folio integro ſimilia, 5 uncias longa, initio anguſta ad duas uſque longitudinis uncias, in apicem ſubrotundum, ſeſcunciam latum deſinentia, dura, glabra, obſcurè viridia, circa margines dentata. Aliquandiu poſt folia edita exurgit *Caulis*, teres, viridis, robuſtus, quadrupedalis, è ſingulis geniculis ad $\frac{3}{4}$ unciæ intervalla *folia* emittens ſingularia, ad exortum eum amplectentia, versùs faſtigium ramoſus, ramulis ad unumquodque geniculum caulem cingentibus, in alios ſecundarios diviſis, *foliis* veſtitos minoribus, è quorum alis exeunt *flores* abſque pediculis ſeſſiles, foliolis viridibus pro calice cincti, petalis plurimis albis, longis, Cichoraceis ſimilibus eodémque ſitu, compoſiti; quibus *ſemina* ſuccedunt pappoſa.

Planta eſt anomala, quantum memini non lacteſcens.

In ulteriore ripa fluvii *Rio Cobre* dicti prope urbem S. *Jago de la Vega*, & in prato *Moncque Savanna* vocato copioſè provenit, in frutectis ſeu ſenticetis propè ædes D. *Cope*.

Hujus folia & caules, cùm dura & rigida ſint, ſcoparum uſum incolis præſtant ad domorum conclavia everrenda & mundanda.

25. Conyza inodora, Helenii folio integro, duro, anguſto, oblongo, capitulis in lateribus ramorum conglomeratis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Radice ampla, oblonga, laterales aliquot fibras emittente fundatur, è qua exoritur *Caulis* ſimplex, teres, ſtriatus, concavus, 2 circiter pedes altus, *foliis* alternatim abſque pediculis adnatis veſtitus, membrana ad exortum caulem amplectente donatis, 5 circiter uncias longis, à pediculo ſenſim dilatatis ad apicem uſque ſubrotundum, ubi latiſſima ſunt,& ſemuncialia; pallidè viridibus, & ſuperficie corrugatis. Versùs faſtigium [caulis] proveniunt *flores*, ſpicatim diſpoſiti, ſeſſiles abſque pediculis, perianthio è paucis aridis fuſcis membranulis compoſito excepti, nunc ſeorſim ſinguli, nunc plures ſimul conglomerati; ſuccedunt *ſemina* parva, fuſca, canaliculata, pappoſa.

In monte *Diablo* dicto copioſiſſimè oritur.

26. Conyza *Madraſpatana* Carthami folio, Pukumude *Malab. Act. Philoſ.* N. 264. P. 590. D. *Petiv.* Hæc planta D°. *Plukenet* Eupatoria Conyzoides integro Jacobææ folio, glabro, duriuſculo *Indiæ Orientalis* dicitur. *Tab.* 87. F. 5. vide infra in Capite De Eupatorio 4vicenæ.

27. Conyza minor procumbens fœtida, flore luteo, ſeminibus tomento obductis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Fibrillæ ſeu filamenta plurima fuſca *radicem* componunt, *caules* undequaque emittentem quadratos, pedem longos, ad 2, 3ve digitorum intervalla geniculatos, è geniculis *folia* protrudentes undique pilis obſita, pediculis deſtituta, unciam longa, dimidiam lata [media latiſſima parte] circa margines dentata, colore luteo-viridi, odore fœtido & ingrato. E foliorum ſinubus exeunt ramuli, quibus inſident. *Flores* plures ſimul congeſti, colore flavo, iiſque ſubſunt & ſuccedunt *ſemina* plurima, longa,nigra, lanugine alba undique obſita.

In ſylvoſis apricioribus Inſulæ *Jamaicæ* frequens reperitur.

28. Conyza ſeu Baccharis *Marilandica*, foliis longis anguſtis ſerratis, valde ramoſa, & plurimos flores producens.

Caulis ei firmus, anguloſus, hirſutus, rubeſcens, ſumma parte in multos ramos diviſus, & ramuli iterum in ſurculos & pediculos copioſos *flores* ſuſtinentes, mediocres, radiatos, & ut in ſicca videtur, luteos. *Folia* hirſuta ſunt, baſi ſua abſque pediculis cauli adnata. *Semina* minutiſſima.

29. Conyza fruticoſa, folio haſtato, flore pallidè purpureo *Slon. Cat. Jamaic.* Eupatoria Conyzoides, Urticæ folio molli & incano, capitulis magnis *Americana Pluk. Phyt.* T. 177. F. 3. An Axixpatlis *Texaxahuacenſis*, ſeu Volubilis quinque latera *Hernandez*? **Red Arch-Angel** Barbadenſibus.

D. *Sloane.*

Caule craſſo, lignoſo, cortice albicante obtecto, ad 7 circiter pedum altitudinem aſſurgit. Rami quadrangulares ſunt, bini oppoſiti. *Folia* ſimiliter in extremis virgis pediculis ſemuncialibus

cialibus insident ex adverso bina, propemodum triangularia, sescunciam longa, ad basin unciam plus lata, parùm pilosa, nervis à pediculo extremo ad varias eorum partes extensis, colore luteo-viridi, odore suavi & pergrato. Ex alis foliorum versùs caulis & ramorum summitates egrediuntur pediculi tenues, 2 uncias longi, minoribus foliis, ejusdem cum majoribus figuræ, hic illic obsiti, *Flores* aliquot nudos, singulos semuncialibus petiolis fultos sustinentes, è multis pallidè purpureis flosculis cum suis staminulis arctè stipatis compositos, plurimis viridibus oblongis, squamatim incumbentibus foliolis inclusos, quos sequuntur *semina* complura, parva, oblonga, striata, leucophæa seu grisea, rigidis aliquot, papposis, pilis coronata.

Ubique circa urbem S. *Jago de la Vega* oritur.

Vulnerarium insigne habetur herba contusa & applicata.

30. Conyza fruticosa, flore pallide purpureo, capitulis è lateribus ramulorum spicatim exeuntibus *Slon. Cat. Jamaic.* Cotino affinis Arbor *Americana*, Trematè *Brasiliensibus Marcgr. Pluk. Almag.* 121.

D. *Sloane.*

Hujus descriptionem *Margravianam* vide inter Arbores anomalas & minùs cognitas *Hist. nost.* p. 1783. Hunc in modum eam describit D. *Sloane*, Frutex isthic ad 3, 4ve pedum altitudinem assurgit, *caule* tereti, lignoso, suprema parte ramoso, ramulis deorsum nutantibus, *foliis* densis obsitis, parvis, alternatim exeuntibus, perbrevibus aut nullis pediculis, superficie rugosa & inæquali, ad modum Salviæ foliorum, sescunciam longis, semunciam latis media latissima parte, in acutum desinentibus, subtus candidioribus. Ex alis foliorum emergunt *Flores*, pallidè purpurei, aliorum hujus Generis similes, foliolis pallidè fuscis circumvallati; quos sequuntur *semina* parva, oblonga, alba, papposa.

In frutetis & sylvis apertioribus *Jamaicæ* & insularum *Caribbearum* oritur.

31. Conyza arbor Helenoides seu Insulæ S. *Helenæ*, Teucrii crassis & hirsutis foliis, Balsamum Tolutani æmulum fundens *Pluk. Mantiss.* ad *Almagest.*

32. Conyza arbor Helenoides seu Insulæ S. *Helenæ*, Salvia crenatis foliis, prona parte alba lanugine incanis, Balsamifera *Pluk. Almag. Mantiss.* Hæc enim (inquit) Arbor est quoque Balsamifera, resinam *Benzoin* haud malè referentem copiosè fundens. An Conyza Salviæ odorem spirans *C. B.*? Planta Bantanica *Clusii* Exot. lib. 4. cap. 23.

33. Conyza aromatica frutescens *Mauritanica*, Camphoratæ foliis ad margines pilosis, flore magno flavo, ex flosculis fistularibus composito *Pluk. Mantiss.*

34. Manja-Adeca Manjen *H. M.* P. 10. T. 17. Conyza *Indica*, Teucrii folio, flore flavo odorato *Commelin.* notis.

H. M.

Nascitur in arenosis. *Radix* albicat: *Caules* virides, tenues, *foliis* vestiti, oblongis, crassiusculis, pilosis, cuspidibus acutis, crenatis. *Costæ* quæ in cuspides incurrunt in adversa parte extuberant. *Flores* capitula sunt plano-rotunda, flava, ex plurimis flosculis composita; qui singuli cyathi-formes in orificio 5 cuspidibus instructi, *stylum* emittentes crassiolum, è cujus vertice filamentum prodit tenue. Odoris gratissimi tota hæc planta est.

Cum uvis passis, Caryophyllis & Glycyrrhizæ succo exhibitus Cacochymicum illud malum endemium [*Pitao*] eradicat, & sanguificationem juvat. *Vires.*

35. Nari-Patsja *H. M.* P. 10. T. 62. Conyza Malabarica, Lamii folio, flore purpureo *Commelin.* notis. An Sonchus lævis Maderaspatanus *Pluk. Phytogr*?

H. M.

Nascitur in arenosis & petrosis. *Radix* albicans, subruffa, intus lignosa, odoris haud injucundi, cortice subacri. *Caules* rotundi, virides, pilosi, *foliis* hinc indè vestiti, oblongo-rotundis, in oris pilosis, ad exortum non item, acutè serratis, mollibus, odoris grati. Costa in utraque parte eminet. *Flores* fasciatim proveniunt, suntque capitula rotunda, ex purpureo-rubris conflata filamentis, quæ penicilli instar è calice emicant, in medio flosculis cyathi-formibus quinque-cuspidalibus dotata, è quibus *staminulum* se exserit purpureum, vertice candido tenuiori. *Calyx* pilosus est, cuspidatis & angustis foliolis compositus. *Semina* minuta, oblonga, plano calycis disco insident, in vertice flosculorum collum in se recipientia, in ora verticis pilis albicantibus circundata, primum flavescentia, dein rufescentia.

Succus cum illo Herbæ *Mammæ* simul expressus linimentum præstant antihæmorrhoidale. *Folia* cum lacteo Nucis Indicæ succo conteruntur, quæ assumpta intestinorum flatus vellicantes inhibent. *Vires.*

36. Puam Curundala *H. M.* P. 10. T. 64. Conyzæ affinis *Malabarica*, Aquilegiæ folio, flore purpureo nudo. *Commelin.* notis.

H. M.

Arenoso, terreo, & petroso gaudet solo, tota pilosa. *Radix* lignosa, fibrosa, subruffo-obscura; saporis subacris. *Caules* rotundi, tenues, viridi-fusci, leniter striati, parùm lignosi, pilis minutis, raris obsiti. *Folia* oblonga sunt, in oris angulis prominentibus incisa, tenuia, laxa, mollia, supernè pilosa, & viridi-fusca. *Flores* fasciculatim proveniunt, suntque gemmæ oblongæ, coloris in superiori parte cœruleo-purpureo-rubri, ex numerosis flo-

sculis pentapetalis conformati, è quorum medio *stylulus* emicat tenuis, supernè bifurcatim crispatus. *Calix* ex pluribus constat foliolis cuspidatis arctè flosculos apprehendens. *Semina* papposa sunt, in ambitu oculi pilis surrectis, qui postea julos referunt, primùm viridia, dein nigricantia.

Vires. Succus in patina bene agitatus, oculísque illitus suffusioni resistit: balneum ex illo præparatur antimaniacum: additis ejusdem energiæ medicinis febres fugat: globus quoque ex illo conficitur contra Ophthalmiam.

P. 267. Ad 9. Asteris speciem, seu Britannicam Conyzoidem nota,

Plantam hanc *Asteris palustris lutei folio longiori lanuginoso* titulo plenè & accuratè describit D. *Tournefort* in Historia plantarum circa Parisios nascentium. Hæc planta (inquit) quamvis valde frequens sit, paucis tamen probè cognita & perspecta est.

P. 267. Ad Cap. de Astere.

1. Aster *novæ Angliæ*, Linariæ foliis, Chamæmeli floribus *Herman.* Parad. Bat. *Americanus* multiflorus, flore albo Bellidis, disco luteo D[n] de *Flines Schol. Bat. Pluk. Phytogr.* Aster *Virginianus* frutescens minor Ericoides, Linariæ folio. Flore albo parvo *Breyn. Prod.* 2.

Herman.

Crescunt ex *radice* vivaci, quæ ex innumeris tenuissimis repentibus fibris capillata est, *Folia* per initia numerosa, glabra, saturatè viridia, angusta, Linariæ æmula, digitum longa, & in mucronem extenuata, quæ dum Flores apparere incipiunt marcescunt, & penitus disparent. Inter ea attolluntur *caules*, altitudinis plusquam sesquicubitalis, crassitie calamum scriptorium adæquantes, nonnumquam excedentes, duri & propemodum lignosi, annis tamen singulis intercidentes. Hi dividuntur in multiplices ramos, maximè circa summitates in quibus tantâ copiâ luxuriant, ut integram sylvam constituere videantur. *Folia*, quæ de more Asterum absque petiolis alterna serie caulibus hærent, magnitudine & dispositione insigniter discrepant. Ima namque & quo terræ propiora, eò latiora, productiora, & longiùs ab invicem dissita sunt; remotiora verò & quæ ramulorum cacumina vestiunt, densiùs congesta, contractiora, Ericæque foliis simillima apparent. Apices ramulorum singuli in longula squamosa capitula, quæ se in *flores* pandunt Bellidi sylvestri minori, veriùs Chamæmelo similes, petalis sc. albis & intermedio flavescente orbiculo, in papposum *semen* fatiscente, compositos.

2. Aster *N[væ] Angliæ* purpureus, Virgæ aureæ facie & foliis undulatis Herman. *Parad. Bat.* Tripolii floribus in spicis longis dispositis *P. B. P.*

Herman.

Eo quòd hujus plantæ *flores* in prolixas spicas, velutíque jubam longâ densissimaque serie congesti sunt, dubitavi an ad *Asteres*, an *Virgas aureas* reducenda esset, ast cùm *Flores* præcipuis notis ad *Asteres* propiùs quàm *Virgas aureas* accedere videbantur, libuit prius eligere, & hanc Asterem cognomento Virgæ aureæ appellare.

Radicem habet vivacem & repentem, ex cinereo in fuscum tendentem, fibratam, è qua exeunt *Cauliculi* complures, sesquipedales, & certè majores, duriusculi, infra leviter purpurascentes, in progressu verò viridantes, crebros ramos de se spargentes. *Folia* pallidula sunt, undulata, elata, cordata basi, in modicum acumen desinentia. Ima, quæ primis æstatis caloribus è radice proficiscuntur, longis sulcatis petiolis insistunt, & magnitudine Asterem latifolium *Cornuti* quadantenus æquant, ast rotundiuscula sunt subhirsuta, & in ambitu levissimè crenata. Cætera multò minora sunt, asperiuscula, rigida, ad margines integra, atque cauliculis sine ullis petiolis Perfoliatæ instar juncta. Cultura operosa quidem non indiget hic Aster, sed per radicum excrescentias, velut superior conterraneus ejus propagatur, naturæ tamen tenerioris est, & hyeme, acriùs stringente bruma, stragulis contegendus est, ut subsequente æstate numerosiore prole repullulet. Sub finem Septembris fastigiantur caules in spicas, dodrante nunc longiores, nunc breviores, quos pulchra numerosâque serie exornant *Flores*, prominulo in ruffo flavescente disco, purpureísque radiis *Asteri Tripolii flore* adeò consimiles, ut sola parvitate ab his discriminentur. Superiores dum dehiscunt, inferiores languescunt velut in plerisque floreis spicis usu venit. Discus resolvitur in pappum è pallido paulisper rufescentem.

3. Aster *Novæ Angliæ* altissimus, hirsutus, floribus amplissimis, purpuro-violaceis *Herman. Parad. Bat.* A. N. An hirsutus, floribus majoribus saturate violaceis Dx. *de Flines Schol. Bot. Volchamer. Flor. Norimb.*

Herman.

Caules hominis proceritatem superant, rarísque lanuginosis pilis, præcipuè parte inferiori pubescunt, & à medio ad summum usque in complures ramos, quorum supremi brevissimi sunt, se expandunt. His circumstant *Folia* mollia, undulata, sesquidigitum longa, pallidè virentia è latiuscula auriculata sede in mucronem gracilescentia, quorum auriculæ ità inter se connivent, ut eminus conspecti à caulibus perforata videantur. *Flores* amplissimi & venustissimi

nustissimi in caulium ramorúmque fastigiis eo numero & serie disponuntur, ut non simplices flores, sed artificiosè contextum fasciculum mentiri videantur. Constructi sunt ex prominulo flavescente umbone, numerosisque longulis petalis, in orbem diradiatis, violaceo colore splendidissimè purpurascentibus. Longè post æquinoctium Autumnale flores apud nos explicare incipit. *Semina* velut in reliquis hujus familiæ pappescunt. Brumam rigidiorem innoxiè tolerat, & licet per radicum soboles avulsas in quovis solo promptè multiplicetur, lætiùs tamen multò adolescit, floréque pleniùs & maturiùs perficit, si loco horti solis meridiani radiis exposito implantetur.

4. Aster *Novæ Angliæ* altissimus hirsutus alter, floribus nonnihil minoribus *Herman. Parad. Bat.*

Eodem ortu, caulium proceritate, florum colore & dispositione priori simillima est; deflectens tantùm *ramis* in caulibus rarioribus, *foliis* angustioribus & molliùs undulatis, *auriculis* amplioribus, altiúsque incisis, & *floribus* paulò minoribus.

5. Aster supinus lignosus Siculus, Conyzæ odore *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 129. p. 161.

Planta est perennis, & in locis saxosis aut arenosis quæ mare alluit, duobus à *Drepano* milliaribus remotis oritur, loco dicto *la Tonnara di S. Giuliano*. *Caulem* profert humi stratum, asperum, nodosum, lignosum, durum, pollicem crassum. *Folia* Bellidis similia sunt, crassa, brevia, cochleato-cava & tomentosa, in caule crebra, odorata, Conyzæ majoris veræ similia. *Flos* aureus ungulâ circundatus.
Si non sit Chrysanthemum conyzoides *Lusitanicum Breynii*, aut Aster Conyzoides *Africanus*, supinus, lignosus *Park.* oportet (inquit) ut sit species nova.

6. Aster Conyzoides, angustis Linariæ foliis *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 68.

Ad sesquipedalem altitudinem ascendit. In Horto *Magni Ducis Etruriæ*, inque Horto Regio *Parisiensi* cultam vidit.

7. Aster montanus saxatilis luteus, angusto acuto nervoso & molli Plantaginis folio *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 18.

Pedali est altitudine. Supra *Castelnovo di Garfagnana*, quà itur ad S. *Antonio* d' *Eglio*, aliisque multis *Hetruriæ* in locis oritur. Folia *Plantaginis angustifoliæ*.

8. Aster *Americanus* albus latifolius, caule ad summum brachiato *Pluk. Phyt.* T. 79. F. 1.

Folia nonnihil pilosa videntur, Parietariæ ferè figurâ, pallidè viridia, 4 aut 5 unc. longa, satis crebra, alternatim cauli adnata, absque pediculis. *Caulis* rubescit. *Flores* in summis caulibus & ramulis majusculi albi, umbone luteo quandam quasi umbellam componunt. E *Marilandia* habuimus. Colitur in horto *Chelsey*.

9. Aster luteus monanthes, flore magno, umbone tumido, foliis imis oblongis angustis Hieracii, circa margines dentatis. D. *Sherard.*

Caulis tenuis hirsutus, *foliis* parvis dentatis, basi lata eum amplexantibus, in longum & acutum mucronem productis, vestitus. Folia palmum longa, uncia latiora, circa margines Hieracii cujusdam in modum dentata, pediculis longis.

10. Chamæaster flore luteo, latiori folio glabro *C. B.* Sp.

Semipedalis est aut altior, *caule* molli, in ramulos aliquot diviso, quorum singuli in longum excurrentes singulos flores gestant, luteos, radiatos, mediocres. *Folia* Valerianæ aquaticæ æmula, verùm quæ in caule sunt minora, angustiora, absque pediculis adnata. D. *Sherardus* impertivit, qui se in *Hollandia* florentem vidisse scripsit: Fruticosam plantam esse, folia habere glauca, crassa. *Floris* calix squamosus non est, sed simplici foliorum circulo constat.

11. Aster foliis oblongo-rotundis, caulibus simplicibus microphyllophoris, flore in unoquoque unico, Jacobææ affini tuberosæ plantæ *C. Bæ. Sp.* Breynii similis.

Radix fibris crassis constat. *Folia* pediculis insident sescunciam aut duas uncias longis, integra, nervosa, circa margines denticellis parvis extantibus exasperata, figuræ ovalis, summa parte latiora, duas tresve uncias in longum extensa, in latum sescunciam aut duas uncias. Inter folia è radice emergunt *cauliculi* dodrantales aut majores, minoresve, foliolis minimis & angustissimis vestiti, singuli singulos flores amplos, petalorum rubentium angustorum oblongorum vallo discum medium cingente compositos.
In sicca colorem florum exactè discernere non potui.
E locuplete penu D. *Sherardi.*

12. Ast. tenuifolius ramosus *Canadensis*, flore minore violaceo *Schol. Bot. Tournef.*

13. Ast. Canadensis Salicis hirsuto latissimo folio *Flor. Bat. fl.*

14. Aster viscosus flore luteo, *Africanus* D. *Oldenland.*

Planta aquatica esse videtur, caule ima parte procumbente, & fibras albas longissimas emittente. *Folia* unciam longa, semunciam lata, obiter dentata. *Caules* teretes, ima parte rubentes, *flores* aliquot in summo gestantes, luteos, simplici palorum vallo pro calice cinctos. A Promont. *Bæ Spei* transmissum D^o. *Oldenland* acceptum refert D. *Petiver*, à quo habui.

15. Enulæ campanæ affinis, flore luteo D. *Oldenland.*

Parva est planta. Ego in ea cum Enula camp. similitudinem ferè nullam discernere potui. *Folia* integra latiuscula, brevia, per margines æqualia, Plantaginis aquaticæ foliis quæ summis aquis innatant ferè similia. Eosdem cum præcedente natales obtinet, & ab iisdem amicis missa est.

16. Aster *Æthiopicus*, flore cœruleo, disco aureo D. *Oldenland.* Africanus cœruleis parvis floribus D. *Herman.* Hort. sicc.

Planta est fruticosa, superiore parte in ramulos multos divisa, *foliis* cinctos confertis, semunciâ longioribus, angustis. E summis surculis exeunt *flores* in pediculis oblongis tenuibus, compositi, radiati, flosculis marginalibus cœruleis, umbone medio aureo.
E Promont. *Bæ Spei* siccatum accepit D. *Petiver*, & nobis inpertivit.

17. Aster flore luteo, folio Cymbalariæ D. *Oldenland.*

Plantula est sesquipalmaris, *flore* in summo caule unico, simplici pro calice foliolorum vallo cincto. *Folia* præparva sunt, ad radicem subrotunda, in caule productiora. *Radix* unico bulbo constare videtur, ex ima parte fibras emittente. *Africanæ* originis est, à D. *Oldenland* ad D. *Petiver* transmissus à Prom. *Bæ Spei.*

18. Aster folio oblongo, integro, incano, flore pallidè cœruleo *Slon. Cat. Jamaic.* D. *Sloane.*

Ad sesquipedalem altitudinem assurgit *caule* tereti, rubente, glabro, *foliis* longis, acuminatis, media parte latissimis, paullùm albicantibus, glabris, circa margines æqualibus, absque crena vel incisura, vestito. Plurimis ornatur *floribus* dilute admodum cœruleis, barbulis seu petalis marginalibus, medio disco concoloribus. An Semina papposa fuerant necne non observavi, ideóque an Aster genuinus sit, an Chrysanthemum Asteris facie nescio.
In locis humidioribus pratorum circa urbem S. *Jago de la Vega* observavi.

19. Ast. *Africanus* fruticescens ramosus, flo. cœruleis, foliis ex opposito minimis, caulibus & ramulis in pediculos florum nudos exeuntibus.

Folia parva sunt, in caule satis crebra, ex adverso bina, Vermicularis similia. *Caules* & ramuli è summitatibus unum vel alterum pediculum prælongum, nudum emittunt *florem* unicum mediocrem, cœruleum sustinentem. D. *Sherard* nobis communicavit.

20. Aster *Africanus* frutescens, floribus copiosis cœruleis, foliis minimis Aizoidibus. D. *Sherard.* Aster maritimus fruticosus, Hyssopi foliis confertis, flore albo *Cap. Bæ Sp. Pluk. Mantiss.* 29. *Tab.* 340. An Ast. *Africanus* frutescens flo. parvo cœruleo superiùs descript? D. *Sherard* eundem esse fidenter affirmat.

Folia secundùm caulium longitudinem in agminulis exeunt, è quorum medio egrediuntur pediculi singulares plerunque, tenues, oblongi, singulos sustinentes *flores* satis amplos, albos cœruleósve.
In horto D. de *Flines* florentem vidit D. *Sherard.*

21. Aster *Africanus*, flore amplo aureo, foliis angustis rigidis in acumen abeuntibus D. *Sherard.*

Caulis teres, erectus, rigidus, *folis* creberrimis vestitus, angustis, acuminatis, à basi latiuscula, quâ cauli adnascuntur sensim angustatis, donec in acutum desinant, Rosmarini quodammodo similibus; summa parte in plures ramulos dividitur, quorum singuli singulos *flores* gestant peramplos, foliolis amplis acuminatis pro calice cinctos; apices medii nigricant. Ramuli ad ipsos usque flores foliis crebris cinguntur.

22. Aster

22. Aſter *Africanus* fruteſcens, ſplendentibus parvis & reflexis foliis *Hort. Amſt.* tom. 2.

Radicem habet ligneam & albicantem: Caulem rotundum, piloſum, fuſcum, ab ima parte ad ſummam varios emittentem ramulos. His *Folia* adſtant, nullo habito ordine, nulloque ſuſtentata pediculo, parva, ſplendentia, & reflexa, quorum margines pilis rigidioribus ornantur. Ramuli è foliorum alis orti florem in ſummitate ſuſtinent, unicum, diſcoidem, radiatum. Floſculi diſcum componentes lutei radios formantes albi, qui à parte poſtica versùs ſummitatem purpuraſcunt, quales etiam priuſquam explicantur apparent flores. Semina pappoſa eſſe videbantur; nam in horto non plenè maturuere. Floret menſibus Februario & Martio. Saporem habet ſubſalſum.

23. Aſter *Africanus* fruteſcens, Lavendulæ folio, flore purpureo *Hort. Amſt. rar.* P. 2.

Radice nititur fibroſa & lignea: *Caulem* habet ſeſquipedalem, rotundum, primò rubrum, deinde viridem, & tandem fuſcum. In varios caulis divaricatur ramulos, quibus *folia* adſtant, nullo habito ordine, viridia, anguſta, longa, acuminata, & unico duntaxat nervo prædita. Ramulorum ſummitates *Flores* exornant diſcoides, radiati; flores diſcum componentes lutei in 5 ſegmenta dividuntur, radium componentes ſunt purpurei. Floribus marceſcentibus ſuccedunt *ſemina* pappoſa, quæ unà cum foliis ſaporem exhibent aromaticum.

Floret æſtate, ſemina initio Autumni perficit.

24. Aſter *Africanus* annuus Senecionis foliis *Hort. Amſt. rar.* P. 2.

Radicem habet albicantem, fibroſam; *Caulem* rotundum, rubentem & alba lanugine præditum; cui *Folia* nullo ſuffulta pediculo, nullóque habito ordine, annectuntur longa, utrinque in lacinias diviſa, quorum medium nervus occupat, ex adverſa parte ſubruber, albaque lanugine obſitus. Ex alis foliorum ramuli oriuntur, cum caule concolores, qui in ſummitate ex variis pediculis, digito plerunque longioribus *Flores* ſuſtinent diſcoides, radiatos, floſculis radios efformantibus purpureis, diſcum componentibus luteis. Flores ſingulos ſequuntur plurima *ſemina* nuda, in pappum abeuntia.

Floret Junio & Julio, Auguſto ſemina perficit, in Horto Med.

Juxta montes, poſt rupes locis opacis Promont. *Bæ Sp.* creſcit, & Octobri floret.

25. Aſter *Africanus* fruteſcens, foliis Senecionis craſſioribus *Hort. Amſt. rar.* P. 2.

Radicem habet craſſam, lignoſam, fibras emittentem albicantes. *Caulem* producit pedalem, vireſcentem primò, deinde albicantem, & nonnihil lignoſum, in ramulos rotundos, ſtriatos & virides divaricatum. Ramulis, nullo habito ordine, & abſque omni pediculo, adnaſcuntur *Folia* Senecionis incani pinguis *C. B.* foliis non abſimilia, at craſſiora & ſucculentiora. Ramulorum ſummitates terminantur in pedicellos, nunc digitum longos, nunc longiores, ſuſtinentes oblonga, ſquamoſa capitula, quæ ſe in Florem expandunt diſcoidem, radiatum, diſco exiſtente luteo, radiorum petalis purpuraſcentibus. Florem ſequuntur plurima ſemina pappoſa.

26. Aſter foliis longis anguſtis, baſi ſua caulem ferè amplexantibus.

Caulis erectus, non ramoſus: *foliis* ad intervalla veſtitus, duas tréſve uncias longis, ſemunciam latis, baſi ſua caulem amplexis, ut planta perfoliata videatur, glabris, per margines æqualibus. Summa parte in 3, 4ve pedicellos dividitur, foliolis multis tenuiſſimis obſitos, flores geſtantes parvos luteos.

27. Aſter fruticoſus purpureus *Africanus*, incanus, foliis parvis anguſtis, acutis, crebris, D. *Sherard.*

Radice nititur ſurculoſa; *caulem* erigit ſemipedalem, erectum, incanum, *foliolis* crebris, ſemuncialibus & longioribus, anguſtis, acutis, cinctum, propè radicem, & in ſummitate ramulos aliquot emittentem, quorum faſtigiis ſinguli inſident flores pro plantæ modo ſatis ampli, purpurei.

28. Aſter luteus, foliis parvis dentatis, floribus in ſummis caulibus & ramulis ſingularibus, ſimplici pro calice foliolorum vallo cinctis.
D. *Sherard.*

Folia ſeſcunciam aut duas uncias longa, ab anguſto principio paulatim dilatata ad uncialem latitudinem, deinde ſenſim contracta in acutum apicem, alterno aut nullo ordine ſita. *Caulis* teres in ramos dividitur paucos, quorum ſinguli in pediculos longos excurrunt ſingulos flores geſtantes, flavos, amplos, calice ſimplici non ſquamoſo ſeptos.

In Horto D. *Vander-Stell* prope *Harlemum* collegit D. *Sherard.*

29. Aſter

29. Aster fruticosus *Africanus*, foliis parvis Chamædryos, floribus cœruleis.

Planta fruticosa est & lignosa, ramulos emittens creberrimos ad semuncialia aut minora intervalla, ad rectos propemodum angulos, firmos, rigidos, breves, incanos, *foliis* parvis amictos ad Chamædryn quodammodo accedentibus, summos caules & ramulos terminant *flores* satis ampli, cœrulei.
Siccam à D. *Sherard* accepimus.

30. Aster *Americanus*, flore albo, folio Lactucæ purpureæ *Cat. ad finem Parad. Bat. Herman.* *Caules* erigit sesquipedales, rotundos duros. *Folia* sine ordine posita, nullis vel brevissimis petiolis insidentia, foliis Lactucæ purpureo flore similia, sed rigidiora & obtusiora, una parte obscurè viridia, alterâ in viridi rubentia. Summus caulis spargit ramos quinos & plures, & hi alios minores, quorum summitati insidet flos discoides, radiatus disco flavescente, cui quid aurei coloris interlucet, petalis seu radiis albis 8 vel 10 discum cingentibus. Calix squamatus. D. *Sherard.*

31. Aster Bellidis flore, folio longo angusto. D. *Sherard.* *Caulis* huic pedalis, firmus, striatus, hirsutus, ramosus, *foliis* vestitus inferiori parte crebris, hirsutis, palmo longioribus, vix digitum transversum latis, ad margines æqualibus, nullo ordine positis, basi sua absque pediculis cauli adnascentibus, Salicis longifoliæ aut Tripolii foliorum æmulis sed angustioribus. E foliorum alis exeunt ramuli longi, foliosi, singuli singulos *flores* in summo gestantes, Bellidis similes, quorum partes & colorem in sicca discernere non potui. A D. *Sherardo* habui. *Asteri Alpino purpurascenti* nostro similis est.

32. Aster *Africanus* fruticosus foliis minutissimis creberrimis, flore flavo.

Caules & ramuli lignosi foliis minutissimis Thymi æmulis absque pediculis adeò densis & confertis, ut eos penitus contegant & occultent, vestiuntur. Flores summis ramulis insident brevibus pediculis quantùm in sicca discernere licuit, flavi radiati, petalis brevibus frontatis. Hanc etiam eidem D. *Sherardo* debeo, qui ad Chrysanthemum referendam putat, & quærit Annon sit Chrysanthemum *Æthiopicum* Conyzoides, capitulo aphyllo, Majoranæ foliis *Breyn. cent.* 1. 159.

33. Aster fruticosus *Africanus* luteus, foliis tenuissimis creberrimis Pinum æmulantibus.

Folia angustissima acuta, viridia unciali longitudine, caulem undique obsident. Sum *caulis* & ramuli in *Flores* terminantur radiatos, flavos, singulares. Ejusdem D. *Sherard* munere accepi.

34. Aster *Africanus* foliis angustis crebris Rorismarini, floribus in summis ramulis luteis.

Suffruticis species esse videtur, foliis angustis acutis, in caule crebris, marginibus reflexis ut in Rosmarino, basi latiore cauli aut ramulis adnatis. *Flores* in summis caulibus & ramulis duo trésve simul pro plantæ modo satis ampli, lutei, radiati. E supellectili D. *Sherard.*

35. Aster *Africanus* cœruleus, foliis angustis parvis, brevibus, acutis, minutissimis denticellis incisis.

Dodrantali est altitudine, radice surculosa fibris aliquot donata. *Caulis* firmus, erectus, ramos emittens pauciores, foliis creberrimis vestitus, semunciam longis, angustis, acuminatis, minutissimis denticellis ad margines incisis. *Flores* in summis caulibus & ramulis singulis singuli, interdum duo trésve, pro plantæ modò satis grandes, petalis cœruleis radiati.
Ex eodem Promptuario cum præcedente.

36. Aster fruticosus ramosissimus, floribus cœruleis, in summo caule & singulorum ramulorum fastigiis singulis. Eadem esse videtur Asteri *Africano* foliis parvis Chamædryos, flo. cœrul. superiùs descript.

Caulis firmus, lignosus ab imo ad summum ramulos emittit creberrimos interdum vix semunciam distantes, in surculos minimè divisos, tomentosos seu candicantes, *foliis* vestitos parvis, Chamædryos fere figurâ sed multo minoribus, circa margines dentatis, crebris, nullo ordine positis, supernè obscuriùs viridibus, subtus incanis. Summos caules & ramulos terminant *flores* singulares, majusculi, petalis marginalibus (quantum in sicca discernere licuit) cœruleis purpureísve.

37. Aſter *Africanus* fruteſcens, flore parvo cœruleo *Afric.* frut. foliis anguſtis & plerunque conjunctis *Hort. Amſt. rar.* P. 2.

Planta iſthæc ſingularis eſt ſtructuræ: ſecundùm caulis longitudinem è foliorum ſingularium alis, ramorum loco, foliolorum agminula producit, è quorum medio exit pediculus tenuis, ſeſcuncialis, *florem* ſuſtinens parvum, cœruleum. In ſummis ramulis plures è foliolorum alis exeunt flores. Folia vix ſemuncialia, anguſta, obtuſa. Hæc ex ſicca à D. *Sherard.* communicata. Qui pleniorem deſcriptionem deſiderat *Hort. Amſt. rar.* P. 2. adeat. Hæc Planta Aſter maritimus fruticoſus, Hyſſopi foliis confertis, flore albo *Prom. Bæ. Spei* D. *Pluk.* in *Mantiſſa* dicitur. Datur etiam flo. purpureo.

38. Aſter procerior *Canadenſis* alter, Bellidis flore minore *Schol. Bot.*

Flores primùm purpurei ſunt, poſtmodum albeſcunt; horum diſcus quoque purpuraſcit primùm, deinde flaveſcit. *Caules* in ſummo ramoſiores ſunt & paulò minores quàm Caules Aſteris *Virginiani* ſerotini, *&c. Park.* folia quoque longiora ſunt & anguſtiora, cætero qui prorſus ſimilia, niſi quòd margines nihil aut minùs denticulati ſint, maturiùs quoque floret, nempe *Auguſti* initio, alter ſeriùs initio *Septembris*, imò apud nos non ante *Octobrem* menſem.

39. Aſtroplatycarpos *Africana* fruteſcens, Crithmi marini foliis *Hort. Amſt. rar.* P. 2.

Radice ſuſtentatur fibroſa, primò alba, deinde fuſca, quæ *caulem* profert ſemipedalem, rotundum, qui è viridi colore in caſtaneum mutatur. Caulis in aliquot ramulos divaricatur, rotundos, cum caule concolores, qui undique *foliis* ornantur, primò cinericeis, tandem viridibus, anguſtis, multâque diviſurâ non malè cornu Cervini, ſeu potiùs Crithmi marini *Dod.* foliis ſimilibus. Ramulorum ſummitates ex pediculis longioribus rotundis & viridibus *Flores* exornant diſcoides radiati, diſci radiorúmque petalis à parte interiore ſulphureis, ab exteriore purpureis. Florem ſequitur *Fructus* ſeu capſula ſeminalis rotunda & lata, ab una parte, qua pediculo adnectitur convexa, ab altera plana, è cujus medio ſex ſpinarum inſtar, acutæ exeunt eminentiæ, ſtellæ in modum diſpoſitæ, quæ totidem in ipſo fructu latere ſemina demonſtrant, illæ autem eminentiæ ſemina intùs non continent, ſed circa eorum baſin fructus ea reſervat.

Planta eſt inter *Africanas* omnes quas alit *Hort. Amſt.* tenerrima, quam niſi ab omni ſitu & mucore (quibus tamen facillimè plantæ hyberno tempore in hybernaculis conſervandæ primo vere corripiuntur) cautè conſervetur, illico pereat.

40. Aſtero-platycarpos *Africana*, Abſinthii tenuiſſimis foliis, flore luteo magno D. *Sherard*, qui in *Horto P. Vander-ſtell* prope *Harlemum* ſemine perfecto vidit.

41. Aſter *Africanus* floribus flavis amplis, in pediculis longis, in quos caulis & ramuli excurrunt.

Folia ſeſcunciam longa ſunt, unciam lata, circa margines inæqualiter dentata, mucronata, pediculis brevibus, nullo ordine poſita. E ſinubus foliorum majorum foliola aliquot parva exeunt. *Caulis* teres, ſtriatus, lævis, ſuperiori parte in ramulos paucos longiùs à ſe invicem diſtantes dividitur, in quibus, ut in ſummo caule *Flores* majuſculi, flavi, pediculis longis inſidentes in quos ſcil. ramuli excurrunt. Tota planta lævis eſſe videtur.

42. Aſter fruticoſus *Africanus* luteus, foliis Thymelææ figura & ſitu æmulis.

Folia ut in Thymelæa agminatim in ſummis caulibus & ramulis ſita; inferiora enim ut in Thymelæis decidunt, veſtigia ſui relinquentia. Sunt autem folia oblonga, modicè lata, ſeu mavis anguſta, acuminata. *Flores* in ſingulis caulibus ſeu ramis, foliis paucis anguſtis parvis donatis, flavi, è calyce ſimplici non ſquamoſo erumpentes. Datur hujus alia ſpecies foliis latioribus & obtuſioribus, caulibus ramoſis cum unico in unoquoque ramulo, in pediculum longum tenuem excurrente, flore, petalis flavis radiato.

43. Aſter *Africanus* minimus monanthes luteus, foliolis anguloſis minimis, Aceris forma vel Cymbalariæ.

Cauliculus palmaris. Foliola è medio caule erumpunt plura, minima, anguloſa, Aceris minoris foliorum ferè figura, pediculis oblongis tenuiſſimis inſidentia. Floris calix minimè ſquamoſus eſt.

Idem fortaſſe fuerit cum Aſtere flore luteo, foliis Cymbalariæ, ſuperiùs deſcripta, verùm in hoc folia in caule productiora nulla.

44. Aſter, vel fortè Doronicum, folio *Ceterach, Cap. Bæ. Spei Breyn. Prod.* 2. Aſter *Africanus* monanthes Scolopendriæ folio, flore luteo. Scolopendriæ ſeu Aſplenii facie planta *Æthiopica*, ſummis pinnis acuminatis, ſericea lanugine ex ruffo candicante villoſa *Pluk. Almag.* T. 313.

E radicis

E radicis capite pappo circumvoluta plura exeunt *folia* angusta, ad modum Scolopendriæ aut Lonchitidis asperæ incisa ad mediam fere costam segmentis tamen angustioribus & acutioribus: Inter quæ *caulis* assurgit foliolis tenuissimis cinctus: Florem in summo gestans unicum magnum, petalis marginalibus luteis, umbone medio nigricante.

Hæc est Doronicis affinis petræa, Asplenii folio *Æthiopici Pluk.*

45. Asteriscus *Africanus* luteus, foliis angustis & ferè gramineis.

Caulis teres, tenuis, ramosus, *foliis* vestitus sescunciam aut duas uncias longis angustissimis, acutis, alterno aut nullo ordine sitis. Summus caulis & ramuli in pedicellos tenues dividuntur *flosculos* sustinentes parvos, luteis petalis radiatos.

46. Aster *Africanus* purpureus ramosus, ramulis à caule valdè extantibus. D. *Sherard.*

Hujus summitatem tantùm vidimus. Folia ad exortum tenuiter incisa erant ad modum ferè Abrotani. Ramuli cum caule rectos propemodum angulos interdum efficiebant, sesquipalmum aut duos palmos longi, summa parte in duos tresve pediculos tenues divisi, in quibus totidem *flores* majusculi, purpurei.

Hæc planta an ad Asteres, an ad Jacobæas referenda sit dubito.

47. Aster foliis profundè dentatis & quasi laciniatis, ramosus *Boccon.* in *Horto Bononiensi* collectus.

Folia ad *Conyzam Helenitidem* foliis laciniatis accedunt, in caule crebra, nullo ordine posita.

48. Aster cœruleus ex Provincia *Mariana*, q. perfoliatus, floribus parvis spicatis *Pluk. Mantiss.* p. 29.

49. Idem foliis minùs acuminatis, summo caule flore unico majore *Ejusd. ibid.*

50. Aster purpureus *Americanus*, foliis tridentatis, Ex *Carolina Ejusd. ibid.*

51. Aster cœruleus polyanthos, Alypi foliis incanis, Ex *Terra Mariana Ejusd. ibid.*

52. Aster cœruleus, Pilosellæ foliis, floribus umbellatis *Marianus Ejusd. ibid.*

53. Aster *Marianus*, flore albo majore simplici, foliis magis mucronatis, hirsutie pubescentibus *Ejusd. ibid.*

54. Aster Tripolii facie, crassis amplioribus foliis, subtus incanis, Ex Insula *S. Helenæ Ejusd. ibid.*

55. Aster *Cormandeliensis*, Virgæ aureæ foliis *Ejusd. ibid.*

56. Aster *Marilandicus*, Ptarmicæ capitulis, flore albo, Baccharidis *Monspeliensium* folio & effigie *Ejusd. ibid.*

57. Aster *Marianus* Ptarmicæ capitulis, latiori folio rigescente, margine leni, flore albo, *Ejusd. ibid.*

58. Aster *Marianus*, Ptarmicæ capitulis, Conyzæ albæ acris folio angusto, splendente glabro *Ejusd. ibid.*

59. Aster *Marianus* Ptarmicæ capitulis, flore albo, foliis & facie Bellidis umbelliferæ *Ejusd. ibid.*

60. Aster perexiguus ex Insula *Johanna Pluk. Mantiss.* p. 30.

61. Aster *Virgin.* Conyzæ mediæ foliis, Bellidis ramosæ *Cornut.* floribus ferè umbellatis *Ejusd. ibid.*

62. Aster *Marianus*, Majoranæ foliis, flore luteo magno singulari *Ejusd.*

63. Aster luteus Polygalæ foliis *Africanus*, Ex *Prom. Bæ. Spei Ejusd. ibid.*

64. Aster luteus *Marianus*, Salignis brevioribus foliis, hirsutie pubescentibus, summo caule ramosus *Ejusd. ibid.*

65. Ast. maritimus luteus, *Crithmum chrysanthemum* dictus, folio in summo obtuso *Flor. Bat. fl.*

66. Ast.

66. Aſt. *Pyrenæus* præcox, flo. cœruleo majori *Dod. mem. Hort. Reg. Pariſ.* Aſt. cœr. præcox, hirſutis foliis, per margines obiter crenatis, floribus amplis *Pl. Alm.*

E radicis fibroſæ capite oriuntur *caules* recti, teretes, cubitales, hirti; *foliis* pluribus, biuncialibus, hirtis, anguſtis & acutis, margine dentatis, crebriùs ſine ordine cauli adnatis, qui in ſummo in alas brachiatur. Porro alarum quælibet *florem* ſatis amplum, ex petalis longis, anguſtis, pallidè cœruleis umbonem luteum ambientibus compoſitum gerit, qui in pappos abit. D. *Bobart.*

67. Aſt. latifolius, Tripolii flore *Hort. Reg. Par. Flor. Bat. fl.*

——— anguſtifolius *Ejuſd.*

——— anguſtiſſimo & tenuiſſimo folio *Ejuſdem.*

Aſter Tripolii flore alter, ramoſior, Linariæ & Ericæ folio D. *Sherard.* Paulò altior eſt Aſtere Tripolii flore *J. B.* Folia in caule frequentiora, in parvum mucronem deſinentia, abſque ordine caulem undequaque ſine pediculis veſtientia. His interjacent alia foliola parva & anguſtiſſima, Caules rotundi. *Flores* ex 7 vel 9 petalis pallidè purpuraſcentibus, & diſco flavo parvo cum ſtaminibus aureis conſtructi.

Aſſerit D. *Hermannus* Tripolium majus & minus duas ſpecie diſtinctas plantas eſſe: ſiquidem minus folia habet perangusta, nec adeò pinguia ac majus, flores minores, magis purpuraſcentes, caules rubentes tenuiores & paulò humiliores, omnes denique partes minores.

68. Aſt. montanus cœruleus, omnium minimus *Hort. Reg. Par.*

69. Aſt. conyzoides odoratus luteus *Hort. Eyſt. Flor. Bat. fl.*

70. Aſt. conyzoides *Ind. Orient.* ramoſior, cauliculis ſparſis *Pluk. Phytograph.* T. 149. F. 4.

71. Aſt. Verbaſci folio *Hort. Reg. Pariſ. Boccon. Rar. & Zanoni.*

72. Aſt. Atticus Alpinus alter, magno flore *Schol. Bot.*

73. Aſt. ſerotinus procerior ramoſus, Bellidis ſylv. flore *Hort. Reg. Par.* flore Bellidis ſylveſtris minoris. *H. R. Blæſ.* 25.

74. Aſt. Autumnalis alter, folio longiore *Hort. Reg. Par. App.*

75. Aſt. *Americanus* fruteſcens, Satureiæ foliis ſcabris, floribus amplis ſaturatè violaceis *Plukenet. Phytograph.* Tab. 14. F. 7.

Caules teretes, ſubfuſcos, duros & lignoſos, pedales aut cubitales emittit, qui foliis plurimis, anguſtis, rigidis, ſcabris, Satureiæ ſimilibus, adeo crebris ut caulem ipſum pæne occultent, veſtiuntur. Caulis ſummitas in petiolos breves, unciales aut circiter, ſe dividit eóſque foliolis duris confertis amictos. Inter iſthæc, (quæ calycis vicem præſtant) *flores* emicant diſcoides, ampli, cœrulei, cum umbone in medio luteo, qui in pappos tranſmutantur.

(75.) Aſter autumnalis elatior, flore cæruleo minore *H. R. P.*

Secundùm *Tournefortium Inſtit. rei herb.* p. 48. eſt Aſter *Americanus* latifolius maximus puniceis caulibus *H. L. B. app.* quem *Hermannus* deſcribit, *floribus amplis violaceis*; verùm errat D. *Tournefort.* Nam Aſteris *Hermannia* Synon. eſt, Aſt. ſerotinus ramoſus alter flore purpuraſcente *H. R. P.* ut rectè *Schol. Bot.*

76. Aſt. *Bengalenſis* omnium minimus, ſummo caule biflorus *Ejuſdem.* Tab. 15. F. 8.

77. Aſt. luteus latifolius glaber, foliis rigidis & minutiſſimè crenatis *Ejuſdem.* Tab. 16. F. 1. An Aſter luteus folio glabro & crenato *C. B?*

78. Aſt. peregrinus Ciſti folio non crenato, flore luteo magno. *Ejuſdem.* Tab. 16. F. 2. An Aſt. Conyzoides luteus perennis *Icon. Robert?*

79. Aſt. *Alpinus* luteus, Conyzæ vulgaris folio. *Elem. Bot. Tournef.*

80. Aſt. luteus fœtidus, Crithmi-Chryſanthemi folio, floribus umbellatis *Pluk. Phytograph.* T. 16. F. 3. Jacobæa Crithmi litorei foliis *Hort. Reg. Blæſ.*

81. Aſt. *Sirinamenſis* & *Carolinienſis*, ſubrotundis Baccharidis foliis, lanugine obductis, ſub nomine *Tea* primò miſſus *Pluk. Phyt.* T. 149. F. 1. Herba *Caſſiana*, famem ſitimque retardans *J. B.* T. 3. L. 24. p. 631. Ex hujus fruticis foliis (mediante aqua calida)

tincturam eliciunt Floridani, quâ potionem *Cassine* illis dictam, potui *Thee* haud absimilem, pro suis parant.

82. After cœruleus *Americanus*, non fruticosus, serotinus, angustifolius, humilis, flore amplo floribundus *Pluk. Almag. Bot.*

83. Aster *Americanus*, Belvedere foliis, floribus ex cœruleo albicantibus, spicis prælongis *Phyt.* Tab. 78. F. 5. An Aster N. Angliæ Tripolii floribus in spicis longis dispositis. *P. B. P?*

84. Ast. parvus *Æthiopicus*, Chamæmeli floribus, Tamaricis *Ægyptiæ* foliis, tenuissimè denticulatis *Pluk. Almag. Bot.* T. 271. F. 4.

85. Ast. peregrinus, Cisti angustiore folio & magis acuminato, flore minore *Pluk. Almag. Bot.*

86. Ast. luteus, Cisti hirsutis & crenatis foliis, summo caule ramoso, floribus amplis *Pluk. Phyt.* T. 78. F. 4: An Herba vulneraria ad fluvium *Psrim?*

87. Ast. fruticescens luteus *Mauritanicus*, folio Stœchadis incano, Seriphii facie & sapore *Pluk. Almagest. Bot.* An Ast. *Æthiopicus* Stœchadis citrinæ folio flore aureo *Hort. Leyd?* Descriptio bene convenit. Siccum nobis exhibuit D. *Sherard.*

88. Asteroides *Munting. Herbar. Belg.* Ubi icon ejus habetur.

89. Aster, an potiùs Conyza, floribus purpuro-cœruleis in summis caulibus & ramulis pluribus, foliis angustis oblongis.

Marilandicæ originis est, *caule* satis crasso, molli tamen & fungoso, foliis vestito à latâ basi quâ ei adhærent, in acutum mucronem sensim angustatis, sescunciam aut unciam longis, prout altiora aut inferiora sunt in caule, vix unciam latis, alternatim sitis, ad intervalla longiora. E supremorum foliorum alis exeunt ramuli seu potiùs pediculi supra medium caulem assurgentes; in quibus, ut & in summo caule existunt *flores* satis grandes, purpurascentes, barbulis tenuissimis purpureis cincti. Pediculi infra flores fungosi sunt & lati.
D. *Vernon* in *Marilandia* collegit & attulit.

90. Aster *Americanus*, Mezerei Arabum exasperatis foliis, florum petalis reflexis *Pluk. Phytograph.* T. 79. F. 2.
Folia in caule pedali aut sesquipedali erecto, duriusculo, viridi, alterna, Hyssopi, angustiora & breviora. *Flores* albi in capitulis oblongis congesti, in summo caule & supremis ramulis plurimi in umbellæ formam dispositi, velut *Eupatorii* Avicennæ.
In *Marilandia* collegerunt D. *Vernon* & D. *Krieg* Botanici egregii, à nobis sæpius laudati; ínque Horto *Chelseiano* colitur: ubi folia ampliora & latiora producit.

91. Aster *Africanus* cœruleus fruticans, foliis angustioribus rigidis D. *Volckamer. Flor. Norimb.*
Volckam.
Caules huic subrotundi, ad cubiti altitudinem assurgentes, in plures divaricati ramulos; quos *folia* alterno ordine cingunt, angustiora, oblongiuscula, acuminata, dilutè viridia, seu quodammodo candicantia, rigida. Cauliculorum extremitatibus insidebant *Flores* ampli, compositi ex flosculis plurimis luteis, tubulosis, brevioribus, in summitate quinquefariam divisis, discum constituentibus, & planifoliis cœruleis in extremitate quodammodo reflexis, radii vices sustinentibus. Horum emarcescentiam sequebantur *semina* papposa, Anethi odorem spargentia. Planta est perennis, verùm tenerior. Semine facile propagatur. Solum amat pingue, arenâ nonnihil temperatum.

92. Aster an Hieracium fruticosum latifolium *Marilandicum*, floribus in summo caule & ramulis parvis.

Planta est procera; *Caule* tereti, rigido, rubescente, *foliis* vestito crebris, latis, acuminatis, rhomboidibus, glabris, nullo ordine positis. In caulis parte superiore è foliorum alis exeunt ramuli, quos ut & caulem medium terminant *flores* ut in hoc genere parvi, qui quales fuerint in sicca discernere non potui, puto tamen foliorum limbo seu corona Asteris in modum cinctos fuisse.
Ex *Marilandia*, ubi sponte provenit, attulere D. *Krieg* & D. *Vernon.* Huic fortè eadem est planta,

93. Aster *Virginianus* comosus, foliis latioribus, & flosculis minimis cœruleis *Moris. hist.* P. 3. Ast. *Næ. Angliæ* Tripolii floribus in spicas longas dispositis *Parisiensium.*
D. *Bobart.*
Ex semine papposo è *Virginia* accepto surrexit hæc planta, quæ *folia* per terram strata, 3 uncias longa, unam aut alteram lata, in mucronem desinentia, marginibus modicè dentata, lanugine

lanugine quadam conſperſa. protrudit. Inter hæc aſſurgunt *caules* cubitales, minoribus foliis ſeſſilibus veſtiti, in plurimos cauliculos petiolóſque comantes diviſi; quorum unuſquiſque floremparvum diſcoidem, florem minimæ Bellidis non excedentem cœruleum profert.

94. Aſter tomentoſus, foliis parvis integris, in caule crebris, floribus in ſummo caule velut umbellatim congeſtis, flavis.

E radicis capite (in planta ſicca quam nobis exhibuit D. *Sherardus*) plurimæ demittebantur fibræ, nam radix media præmorſa videbatur. *Caulis* dodrantalis erat ab imo ad ſummum crebris foliis inordinatis cinctus, minimè ramoſus, in faſtigio plures *flores* geſtans, velut in umbellam parvam digeſtos. *Folia* quæ è radice exeunt minora ſunt, pediculis longis adnexa, Prunellæ foliis non multum formâ ſuâ diſſimilia ſed minora. Quæ cauli adhærent ima majora ſunt & longiora, brevioribus pediculis, ſuperiora ſenſim anguſtiora & minora.

95. Aſter *Æthiopicus* Piloſellæ facie, tomento copioſo ad radicem folia & caulem obvolvente. Hedypnoidi Monſpeſſulanæ *J. B.* affinis.

Tomentum copioſum oblongum è radicis capite exit, foliáque & caulem obvolvit. *Folia* integra ſunt, duas tréſve uncias longa, ſeſcunciam lata, hirſuta, averſa præcipuè parte, circa margines æqualia, in acutum deſinentia, colore in ſicca atro-virente. *Caulis* ſeſquipalmaris aut longior, nudus, valde tomentoſus, unicum in ſummo *florem* producens ſatis amplum, barbulis anguſtis atro-rubentibus radiatum, è calice tomentoſo. Siccam nobis deſcribendam commodavit D. *Sherardus*.

96. Aſter monanthes *Africanus*, foliis longiſſimis & anguſtiſſimis. An potiùs Calendulæ *Africanæ* ſpecies?

Caulis pedalis *folia* undequaque emittit, ſeſquipalmaria, ima parte ab exortu aliquouſque capillaceæ tenuitatis, quæ deinde dilatantur, (nonnulla ad culmi latitudinem) & graminea videntur. Summus caulis in longum pediculum nudum exit, *florem* unicum geſtantem, petalis prælongis radiatis cinctum, umbone medio nigricante.
Hanc plantam è *Calendulæ Africanæ* genere eſſe exiſtimat D. *Sherard*, à quo ſiccam accepi.

Aſteres florum pediculis polyphyllis.

GENUS SINGULARE.

Florum pediculi foliis parvis crebris veſtiti ſunt, & flores geſtant ſingulos ſinguli. Quos florum pediculos voco alii fortè ramulos dicerent.

1. Aſter *Americanus* multiflorus, flore albo Bellidis, diſco luteo *Pluk. Phyt.* T. 78. F. 6.

Caulis huic tenuis, teres, rubeſcens, *foliis* crebris veſtitus alternatim poſitis, ſemunciam longis, valde anguſtis. E foliorum alis alternatim exeunt ramuli ſeu potiùs pediculi longiſſimi, rectâ ferè extantes, foliolis minimis crebris cincti, ſinguli ſingulos *flores* ſuſtinentes, quantum quidem in ſiccâ diſcernere licuit, diſco medio albo barbulis cœruleis quo à *Plukenetiano* Aſtere differt.
E *Marilandia* attulit D. *Vernon*.

2. Aſter *Marilandicus*, pediculis florum polyphyllis, folio latiore, baſi ſua cauli adhærente, & auriculis utrinque extenſis eum amplectente.

Caule tenui, craſſiore tamen quàm in præcedente, tereti pariter & rubente, altiùs aſſurgit. *Folia* unciâ longiora, ſemunciam plus lata, acuminata, marginibus undulatis, baſi ſua, ubi latiſſima ſunt, cauli arctè adhærent, & appendicibus ſeu auriculis utrinque emiſſis eum velut amplectuntur. Pediculi longiſſimi è foliorum alis egreſſi, & foliolis minimis creberrimis veſtiti, rectáque ferè extantes, ut in præcedente, ſinguli ſingulos *flores* geſtant majores, quorum colorem in ſicca clarè diſcernere non potui.

3. Aſter *Marilandicus* Roris marini foliis anguſtioribus, in caule crebris inordinatis, floribus in ſummitate paucis.

Caulis tenuis, ſemipedalis, rubeſcens. *Flores* in pediculis foliolis minutiſſimis obſeſſis ſatis grandes pro plantæ modo, barbulis (ut in ſicca videbatur) cœruleis cincti.

4. Aſter Satureiæ foliis ſcabris, floribus amplis ſaturatè violaceis, *Americanus*, fruteſcens *Pluk.* T. 14. F. 7.

Folia in caule crebra, alterno aut nullo ordine poſita, in ramulo quem ſiccum è *Marilandia* nacti ſumus Roriſmarini ſimilia, marginibus reflexis. In ſummo caule & ramulis ſeu pediculis indè exeuntibus foliolis minutiſſimis cinctis conſiſtunt *flores* majuſculi, violacei.

5. Aster *Marilandicus* pediculo polyphyllo, foliis Polygoni brevioribus & acutioribus, flore cœruleo saturo.

Folia in caule crebra sunt, alterno aut nullo ordine posita: è superiorum foliorum sinubus exeunt pediculi foliolis minutissimis cinct; i singuli singulos *flores* sustinentes satis grandes pro plantæ modo, purpuro-cœruleos. Pediculi in hac specie, ut & in superiore multò breviores sunt quàm in præcedentibus duabus.

Quatuor species præcedentes in *Marilandia* inventæ sunt à D. *Vernon*, earúmque specimina sicca D. *Sloane* exhibita; qui eas nobis communicavit.

6. Aster *Æthiopicus*, pediculis florum polyphyllis, fruticescens, luteus, Bellidis minoris folio.

Caule assurgit tereti, firmo, lignoso, hirsuto, foliis crebris, nullo ordine positis, Bellidis minoris forma & magnitudine, sed paulo majoribus cincto. Summus caulis in ramulos, ramuli in surculos dividuntur, qui unà cum caule ipso in pediculos excurrunt, foliolis minutissimis obsitos, *flores* gestantes singulos, flavos, pro Plantæ magnitudine parvos.

D. *Petiver* inter alia plantarum rariorum specimina pulcherrima sanè & optimè exsiccata, à D. *Oldenlandii* vidua accepit, mihíque commodavit.

P. 276. Ad Cap. De Doronico.

1. Doronicum Alpinum, foliis subrotundis, araneosa lanugine obvolutis *Schol. Bot.*

2. Doronicum Alpinum humile, maximo flore *Tournefort, Elem. Bot.*

3. Doronicum monanthes, foliis ad radicem latis, brevibus, nervosis, duplici in caule foliolorum pari.

Folia ad radicem 2 uncias longa sunt, unam lata, nervosa, & quantum in sicca discernere licuit, glabra. *Caulis* semipedalis superiùs hirsutus, foliolis binis adversis in inferiore parte majoribus, in superiore minoribus cinctus. Florem in fastigio gestat amplum, flavum. D. *Sherardus* hanc pro *Doronico Germanico foliis semper ex adverso nascentibus, villosis J. B.* habet: Verùm folia ima ad radicem vix omnino villosa videntur in sicca, quam nobis communicavit.

4. Doronicum *Virginianum* majoribus nervosis foliis, subtus incanis, ad marginem leviter denticulatis *Pluk. Mantiss.*

5. Doronicum *Pyrenaicum*, Persicæ foliis glabrum *Tournefort Elem. Bot.* A Tussilagine Alpina folio longo *C. B.* plurimùm differt, inquit D. *Tournefort*, cùm folia ejus angustiora sint, tenuiora, glabra & velut splendentia ab utraque parte; hujus autem spissa, supernè viridia, subtus tomentosa & candicantia; ideóque D. *Plukenet* reprehendit, quòd eas conjunxit. D. *Plukenet* in *Mantissa* ad *Almagestum*, ad hæc nihil respondet; cæterùm *Doronicum hoc Pyrenaicum*, &c. non descriptis minimè annumerandum esse ait, cùm se exactissimè cognoscere hanc plantam eandem esse *Consolidæ aureæ nemorum Ponæ, Hist. Lugd.* lib. 11. 1271. (i. e.) Virgæ aureæ magno flore *C. B.* Consolidæ aureæ nemorum Limonii folio *Ad. Lob. & icon.* affirmet. Videmus ergo utrumque lapsum esse, D. *Tournefort*, quod Doronicum isthoc pro nova planta venditet; D. *Plukenet*, quòd pro Tussilagine Alpina folio longo habuerit.

6. Doronicum *Æthiopicum*, Jaceæ nigræ foliis, subtus tomentosis *Promont. Bæ. Spei Pluk. Mantiss.*

7. Doronicum *Virginianum*, Valerianæ sativæ foliis amplioribus *Ejusd. ibid.*

8. Doronicum pumilum, subrotundo folio bulbosum *Ejusd. ibid.*

9. Doronico affinis planta *Mariana*, Solidaginis Saracenicæ foliis, è regione binis, amplissimo melino flore, octapetalo *Ejusd. ibid.*

10. Doronici, fortè, species pumila, Auriculæ ursi folio glabro, flore saturatè croceo, ex *Prom. Bæ. Spei.* Rectiùs forsan de Hieraciorum censu reputanda. **Little Grim the Collier.** *Ejusd. ibid.*

11. Doronicum angusto folio *Transtaganum Virid. Lusitan. Grisleii.* An Doron. Alpinum Pulmonariæ aureæ angustiori folio hirsuto, flore singulari *Pluk. Almag.* p. 131. Caulis ei assurgit rectus, molli hirsutie pubescens, è quo fortuito positu enascuntur *folia*, pediculis insidentia, longa, angusta, utrinque acuminata, Hieracii in modum denticulationibus paucis sinuata. Flos in summitate singularis ex petalis angustis, aliis longioribus aliisque brevioribus, radiatim dispositis constructus, umbone luteo in medio protuberante.

12. Do-

12. Doronicum folio longo ſerrato *J. B.* Mollicellâ lanugine, & colore ex viridi flaveſcente huic cum Doronico vulgari conveniunt folia; figura tamen alia, utpote bene longa, parùm lata, & in ambitu ſerrata.

P. 280. Ad Cap. de Virga aurea.

1. Virga aurea *Novæ Angliæ*, lato rigido folio *Flor. Bat.* aurea ex *Nova York*, foliis Symphyti majoris hirſutis *Schol. Bot. Herman. Par. Bat.* An Doria minor *Americana Park?*

Herman.

Radice conſtat multis fibris albicantibus, & in terra latè ſe diffundentibus compoſita, ex qua prodeunt *folia* plurima, pedalia, palmum lata, in mucronem deſinentia, ſubviridia, tactu aſpera, rigida, pluribus nervis inſcripta, ſubinde in margine denticellis inciſa, pediculis dodrantalibus inſidentia. *Caules* gerit multiplices firmos, rotundos, ſtriatos, craſſos, quos ambiunt *Folia* cæteris minora, magiſque acuminata, baſi caulem quaſi amplectentia. Ex horum alis versùs ſummitates exeunt ramuli frequentes, in alios rurſus ſubdiviſi; ſuſtinentes *flores* inſtar *Herbæ Doriæ* radiatos, luteos, paniculatos, in pappos evaneſcentes.

2. Virga aurea *Canadenſis* Aſteriſci folio *Parad. Bat. Herman.* aurea *Canadenſis* Scrophulariæ folio *Acad. Reg. Pariſ.* aurea montana, Scrophulariæ folio *Pluk. Phyt.* T. 235. F. 3. *Robert. ico.*

Herman.

Florum, foliorum, cæterarúmque partium ſtructurâ adeò accedit ad Aſteriſcum Autumnalem *Cornuti*, ut niſi ſolo florum colore aureo ab illo diſtaret, Aſteriſcus potiùs quàm Virga aurea nominata eſſet: quanquam inter *Virgas aureas*, *Aſteres & Aſteriſcos* nulla potior intercedat differentia quàm florum color & amplitudo. Aſſurgit autem ex fibroſa *radice ſurculis* multis, bicubitalibus, valde ramoſis, ad quorum nodos hærent *folia* alternatim diſpoſita, *Aſteriſco* paria, coloris Scrophulariæ inſtar, in fuſco viridantis. *Flores* ad foliorum ſinus faſciculatim ramulos ornant, lutei, diſcoides, radiati, quos *ſemina* ſequuntur floccoſa. Odor herbaceus eſt, ſapor ingratus, amaricans, veluti Scrophulariæ. Culturæ hyemíſque patientiſſima eſt, radice reſtibili.

3. Virga aurea omnium minima, floribus maximis *Herman. Parad. Bat.* aurea omnium minima *Hort. Reg. Par.* Non rectè me judice ad Virgam auream refertur, cum flores magnos eóſque aliter diſpoſitos habent.

Herman.

Hujus *folia* ex longis carinatis pediculis ad radicem in orbem congeſta, anguſtiora & breviora ſunt quàm in vulgari, glabra, minimè rugoſa ſeu corrugata, ad margines ſerrata, multíſque cancellatis venulis, altera præſertim parte conſpicuis, inſignita. *Cauliculi* inter folia rectà aſſurgunt, & circa ſummitates in 3, 4ve ramulos diviſi, cæteris ſpeciebus multò breviores ſunt & palmæ longitudinem vix attingunt. Unuſquiſque ramulus flore luteo magno, ex calyce oblongo viridi ſquamato prodeunte coronatur. Plantula enim hæc cæteras ſpecies omnes florum amplitudine ſuperat, adeò ut quod cauliculorum proceritati deceſſiſſe id florum magnitudini acceſſiſſe videatur.

4. Virga aurea Alpina, Laurinis rigidioribus foliis *Bocc. Muſ. pl. rar.* p. 31. T. 16.

Ad pedalem altitudinem erigitur, & in montibus *Mutinenſibus* propè *Cimone di Fanano* invenitur; foliis duris, Laurinis ſimilibus.

5. Virga aurea, longo molli & laciniato folio, Alpina *Bocc. Muſ. pl. rar.* p. 34. T. 30.

Sub *Cimone di Fanano* provenit in tractu *de Porcelli* propè aquarum rivulos. Ad pedalem circiter altitudinem attollitur.

6. Virga aurea montana minor *Bocc. Muſ. pl. rar.* p. 169. T. 118.

Folia producit brevia, lata, dentata. Paulò ſupra ſpithamæ altitudinem aſſurgit. *Floris* color aureus eſt ut congenerum. Variat foliorum parvitate & duritie. In montibus *Corſicæ* frequens occurrit, ut & in monte *Cenſio*, & in Alpibus *Etruriæ*.

7. Virga aurea major, ſeu Herba Doria folio ſinuato hirſuto *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Caulis huic firmus & robuſtus admodum, ſtriatus, viridis, humanam altitudinem æquans vel excedens, *foliis* veſtitus pluribus per totam longitudinem, iis quæ in ramulis ſunt majoribus, 4 uncias longis, unam latis media latiſſima parte, hirſutis, per margines ſinuatis, colore obſcurè viridi. Caulis versùs faſtigium in plures ramos & ſurculos dividitur, quorum unuſquiſque plurimos geſtat *flores* nudos ſeu non radiatos, *Jacobææ* ſimiles.

Secus viam quà ab agris D. *Cope* versùs Mountain-River itur creſcentem obſervavit D. *Sloane.*

8. Vir-

8. Virga aurea floribus fiſtuloſis, Senecionis inſtar, foliis anguſtioribus non ſerratis *Moriſoni.*

Caules ei erecti, piloſi, *foliis* longis anguſtis & hirſutis amicti ſunt, & floſculos minimos petalis deſtitutos, aureos, ſtaminuloſos ſpicatim in ſummitatibus ſuſtinent. D. *Bobart.*

9. Virga aurea, flore minùs amplo, foliis non ſerratis latioribus *Moriſoni.* Aurea *Canadenſis* paniculâ minùs ſpecioſâ *H. R. P.*

Folia 2 aut 3 uncias longa, in medio unam lata producit, quæ abſque ſerratura cernuntur. Flores ſummis ramis inſident antecedentis [Virgæ aur. anguſtifoliæ, paniculâ ſpecioſâ Canadenſis *H. R. P.*] pauciores, nec adeò compactam & ſpecioſam paniculam componentes. D. *Bobart.*

10. Virga aurea longiſſimis & anguſtiſſimis foliis *Moriſ. hiſt.* P. 3. Flores cum aliarum hujus generis floribus conveniunt. Folia verò anguſta, palmum longa, uncialem latitudinem vix aſſequuntur, in oris minutim dentata.

11. Virga aurea *Americana,* Tarachonis facie & ſapore, paniculâ ſpecioſiſſimâ *Pluk. Phyt.* T. 116. *Pet. Act. Philoſoph.* n. 246. Crebris caulibus bipedalibus quaſi fruticat, foliis 2, 3ve uncias longis, modicéque latis & dentatis ſine ordine inferiùs amicta. Superiùs autem in caulibus folia anguſtiora & breviora redduntur, ſerraturis deſtituta, & Herbæ Draconis aut Hyſſopi vulgaris ſatis æmula. Porro ex horum alis alii ramificantur cauliculi, graciles, foliis etiam minoribus onuſti, qui quidem cauliculi longiùs extenti, rariùs ſubdiviſionem patiuntur, ſed ſimpliciter naſcuntur, iiſque ex uno latere & ſuperna parte floſculi minimi lutei copioſè adhæreſcunt ſurſum ſpectantes. In horto *Chelſeiano* culta eſt. D. *Bobart.*

12. Virga aurea *Americana,* fruteſcens glabra, foliis ſubtus cæſiis, comis ad ſummitatem in ramulos brachiatos implicatis *Pluk. Phyt.* T. 235. F. 6.

13. Virga aurea rugoſis foliis *Virginiana,* paniculâ florum ampliſſimâ *Pluk. Almag. Bot.*

14. Virga aurea montana biuncialis, foliis acuminatis *Pluk. Phyt.* T. 235. F. 7.

15. Eadem foliorum apicibus obtuſis *Ejuſd. ibid.* F. 8.

16. Virga aurea *Luſitanica* N. D. *Griſleii Virid. Luſit.*

17. Virga aurea Noveboracenſis floribus albis, folio Bellidis ramoſæ *Canadenſis Cornuti P. B. P.* aurea flo. albo ſpicato *Breyn. Prod.* 2. *Pluk. Phyt.* T. 114. F. 8.

Folia oblonga ſunt, modice lata, circum oras crenata, acuminata, in caule ſatis crebra. *Flores* in ſummo caule in ſpicas longas laxas excurrunt. Flores a. qui ſpicam componunt ex alis foliolorum agminatim exeunt, quatuor aut quinque in eodem pediculo communi velut circulariter diſpoſiti.
In *Marilandia* collegit D. *Vernon,* & inter alias rariores *D. Sloane* communicavit, qui benevolè nobis deſcribendam commodavit.

18. Virga aurea *Marilandica,* foliis longis anguſtis acutis; ramulis ſeu virgulis floriferis è foliorum alis exeuntibus longa ſerie.

Flores huic non ut reliquis in ſummo caule coacervati, verùm virgæ floriferæ à medio ad ſummum caulem è foliorum ſinubus alternatim exeunt, ut pars florifera in longum excurrat. Floſculi è foliorum ſinubus exeunt ſingulis ſinguli, in pediculis tenuibus brevibus.

19. Virga aurea *Indiæ Orientalis,* floſculis albis, lanuginoſa, *Pubkerandee Malabarorum.* An fortè rectiùs ſit de Eupatorii cenſu? *Pluk. Mantiſſ.*

20. Virga aurea, *Herba Doria* dicta, variat foliis ſerratis & non ſerratis, item foliis craſſioribus.

20. Virga aurea, *Herba Doria* dicta montana humilior D. *Sherard.*
Primùm (inquit) vidi in Horto ſuburbano D. *Hermanni,* poſtea *Auguſtæ Vindelicorum:* Ex montibus *Tyrolenſibus* delata erat. Seſquipedalem altitudinem raró aſſequitur, aliàs vulgari ſimilis eſt.

21. Virga aurea *Noveboracenſis* cacumine dependente *Flor. Bat.*

22. —— *Noveboracenſis* glabra, caulibus rubentibus, foliis, anguſtis glabris *Ejuſdem.*

24. Virga

24. Virga aurea *Næ. Angliæ*, rugosis foliis crenatis *Flor. Bat. fl.*

25. Virga aurea floribus albis, an Symphytum petræum Tab? *Ejusdem.*

26. —— montana, latiore folio glabro *Hort. Reg. Par.*

27. —— montana, latiore folio hirsuto *Ejusdem.*

28. —— latissimo folio glabro, *Canadensis Ejusdem. Pluk. Phytograph.*

29. —— *Canadensis* hirsuta, longiore folio *Ejusdem.*

30. —— *Canadensis* latifolia, humilior *Ejusdem.*

31. —— *Lusitanica* fruticosa, longissimo, angustissimo & glutinoso folio *Elem. Bot. Tournef.*

32. —— *Canadensis*, folio subrotundo serrato glabro *Ejusdem.*

33. —— *Canadensis* altissima, folio subtus incano *Ejusd.*

34. —— *Canadensis* humilior, Salicis minoris folio *Ejusd.*

35. —— *Canadensis* humilior, Linariæ folio *Ejusd.*

36. Virga aurea angustifolia, paniculâ speciosâ *Canadensis H. R. P.*

37. —— foliis lævibus non serratis *H. R. B. Hort. Joncq.* aurea *Virginiana Bod. à Stapel. Pluk. Almag. Bot.*

38. Eadem foliis nonnihil crenatis, panicula non speciosa D. *Doody.*

39. Virga aurea *Bermudensis* spicata, Tripolii longis pinguioribus foliis, lætè virentibus *Pluk. Almag. Bot.*

P. 284. Ad Cap. de Elichryso, seu Stœchade citrina.

1. Chrysocome seu Stœchas citrina odoratissima N. D. *Grisleii Virid. Lusit.*

2. Chrysocome seu Stœchas citrina, flore globoso majore N. D. *Ejusdem.*

3. Chrysocome seu Stœchas citrina, polyclonos N. D. *Ejusd.*

4. Chrysocome seu Stœchas citrina, petræa N. D. *Ejusd.*

5. Elichrysum latifolium Hispanicum, corymborum squamulis & floribus amplis sulphureis *Pluk. Almag. Bot.* Ex insulis *Fortunatis.*

6. Elichrysum peregrinum, Empyrocome: seu Chrysocome vera Dioscoridis *Zanoni. Hist. Bot.* p. 69. Chrysocome *Germanica* flore ignescente seu ex aureo rutilante *Breyn.* Cent. 1. 145. *Pluk. Almag. Bot.* Hujus descriptionem vide in *Hist. nost.*

7. Elichrysum latifolium, villosum, alato caule, odoratissimum *Pluk. Phytogr.* T. 172. F. 6. In Horto Regio *Hamptoniensi* florentem vidit An. 1695. Hujus descriptionem infra.

8. Elichrysum *Æthiopicum* seu Stœchas arborea foliis Abrotani, strigosis floribus, umbellam quodammodo mentientibus, fragrantissimum *Pluk. Almag. Bot.*

9. Elichrysum *Æthiopicum*, numerosis & angustis, Stœchadis citrinæ foliis, minùs albicantibus, florum squammulis carbunculi in modum scintillantibus *Pluk. Almag. Bot.* T. 279. F. 1.

10. Heliochrysum aliud *Grisleii Virid. Lusit.*

11. Helichrysum caule alato, floribus spicatis *Slon. Cat. Jamaic.*
D. *Sloane*,

Ab eadem *radice caules* emittit, plures, rectos, bipedales, teretes, quamvis fimbriæ binæ, $\frac{1}{10}$ unciæ latæ, à basi uniuscujusque folii, hinc inde una, in longum extensæ, ut quadrangularis videatur efficiant. *Folia* ad uncialia à se invicem intervalla caulem undique obsident, 3 uncias longa, non ultra $\frac{1}{4}$ unciæ lata, circa margines leviter dentata, supernè obscurè admodum viridia, subtus lanuginosa, & albicantia, nervo eminentiore media secundùm longitudinem percurrente. Caulium summitates, & ramuli prope fastigium ex alis foliorum exeuntes

exeuntes nihil aliud ſunt quàm *florum* ſpicæ, nunc ſeorſim ſtantium, nunc acuminatim trium quatuórve ſimul, cauli ipſi nullo interveniente pediculo adnaſcentium, nudorum, exterioribus calicularibus foliolis florem amplectentibus, & ipſis floſculorum apicibus cùm apparere incipiunt purpureis. Succedunt plurima papposa *ſemina*, ut in congeneribus.

In patris *Jamaicæ*, locis aridioribus copiosè provenit.

12. Elichryſum maximum incanum, foliis longis anguſtis, floribus in ſummis caulibus & ramulis plurimis parvis, velut in umbellam diffuſis.

Caulis in ſicca pedalis, nec tamen integer, teres, incanus, ramoſus, culmi craſſitudine, *foliis* ab imo ad ſummum uſque creberrimis undique cinctus, palmum propemodum longis, anguſtis, Lavendulæ anguſtifoliæ, ſupernè obſcuriùs, ſubtus clariùs canentibus. Summus caulis in plures ramulos dividitur, in quibus *flores* parvi ſquamoſi, plurimi, velut in umbellum diffuſi. D. *Sherardus* collegit, nobíſque impertivit: In horto Med. Roman. Sap. & in monte *Pauſilipo* aſcendendo ad tumulum *Virgilii*.

13. Elichryſum ſive Stœchas citrina fluminalis, Roſmarini foliis longioribus, anguſtiſſimis, tomento obſitis, parvis corymbis *Hort. Cathol. Cupani.*

Planta ſicca, quam hoc titulo inſcriptam à D. *Sherard* accepimus, *caule* erat ſimplici nec in ramos diviſo, niſi ſumma parte (ubi in ramulos breves tenues abit, *flores* ſuſtinentes qui cum iis quæ in ſummo caule conſiſtunt umbellam parvam efficiunt) incano, foliis raris veſtito, anguſtis ſeſcuncialibus, ſupernè in ſicca nigricantibus, ſubtus incanis, acuminatis.

14. Elichryſum ſeu Stœchas citrina minor foliis integris anguſtis, oblongis, capitulis floriferis ſingulis aut binis in ſummo caule. An Helichr. ſaxatile ſingulari capitulo, acuto & anguſto Stœchadis folio *Bocc. Muſ.* 104? imò idem plane eſt, ad notante D^o. *Sherard.*

Caulis in ſicco noſtro ſpecimine à D. *Sherard* accepto ſeſquipalmaris erat, teres, firmus, incanus, *foliis* crebris nullo ordine poſitis cinctus, duas uncias longis, Roriſmarini anguſtioribus, acuminatis, ſupernè pallidiùs virentibus, ſubtus incanis. Summum caulem occupant *flores* bini, interdum ſinguli magni. Add. Synon. Elichryſum ſylv. latifolium flo. ſingulari magno *Tournefort. Inſtit.* p. 452.

15. Elichryſum *Africanum* multiflorum, tenuifolium fruteſcens *Volkamer.* 148. *vide* Conyza *Æthiopica*, flore bullato aureo, &c. *Pluk. Mantiſſ.*

16. Helichryſum *Africanum* Lavendulæ folio breviori, floribus umbellatis albis. Ad Gnaphalium potiùs referenda videtur.

Cauliculis aſſurgit ſemipedalibus, ab imo ad ſummum uſque *foliis* ſatis crebris, nullo ordine poſitis, incanis, quàm Lavendulæ multò brevioribus veſtitis. Summos caules occupant *Flores* numeroſiſſimi albi, valde conferti, & velut umbellatim digeſti. D. *Sherard* ſiccam nobis exhibuit.

17. Elichryſum Lavendulæ folio breviori, floribus conglobatis minime luteis D. *Sherard.*

In horto *Vander Stell* collegit.

18. Helichryſum *Africanum* Gnaphalii foliis.

Folia huic quàm præcedenti longiora ſunt, anguſtiora & acutiora, nec minùs crebra in caulibus & ramulis; quibus etiam intermiſcentur foliola plurima minima. Summi caules ut in illo in plurimos ramulos dividuntur, Flores numeroſos parvos confertos umbellatim digeſtos, colore in ſicco fulvo, ſuſtinentes.

Hujus aliam habemus ſpeciem foliis brevioribus magis tomentoſis & incanis; capitulis majoribus, paucioribus minùs confertis. E D. *Sherardi* penu hauſimus.

19. Helichryſum foliis longis anguſtis, floribus parvis, rubris, in ſummo caule faſciculatim congeſtis.

Folia tres uncias longa, culmum lata, obſcuriùs viridia, abſque pediculis adnata, non admodum crebra. *Caulis* ſumma parte in ramulos aliquot faceſſit *Flores*, ſuſtinentes parvos numeroſos, confertos, faſciculatim potiùs quàm umbellatim diſpoſitos, unà cum iis quæ ſummum caulem terminant.

20. Helichryſum *Africanum*, foliis latis ad baſin, in longum mucronem productis, floribus in faſciculum congeſtis ſplendentibus, luteis. Hel. Afric. latifolium fœtidum capite aureo. *Hort. Amſt. rar.* P. 2. Idem capitulo argenteo *Ejuſd.*

Planta

Planta, quam nobis impertivit D. *Sherard* pedalis erat, *caule* simplici non ramoso, *foliis* vestito quæ ad basin, (ubi cauli absque pediculis adnata, auriculis subrotundis eum amplectuntur) unciâ latiora, latitudine exinde ad apicem usque continuè imminuta, tres uncias longa, mucronibus acutis, in spinulam innocuam desinentia, supernè obscurè viridia, subtus incana lanugine tecta, marginibus æquis. *Flores* in summo caule fasciculatim congesti, majusculi, squamis flavis splendentibus pro calice cincti. Umbo medius protuberans pariter flavus est sed obscurior. Conyza Africana grave-olens capitulis argenteis *Pluk. Almag.* 117. Tab. 243. dicta, ab hoc angustiâ foliorum & floris colore differt.

21. Elichrysum *Africanum* ramosum, folio lato & oblongo, floribus minoribus candicantibus, D. *Sherard.*

Caulis & Folia tomentosa valde & incana sunt; caulis teres, ramosus, pedalis, foliis rarioribus vestitus; summa præcipuè parte in ramulos plures divisus, quorum singuli flores plurimos conglobatos sustinent, albos, parvos.

22. Elichrysum *Africanum*, Stœchas citrina dicta, media D. *Sherard.*

Folia 4 uncias longa, culmum lata, obtusa, tomentosa, rariùs sita *Caulis* simplex, in fastigio ramulos aliquot emittit, flores plures coacervatos luteos sustinentes.

23. Elichrysum *Æthiopicum*, foliis latioribus, denticulatis, subtus tantummodo lanuginosis, floribus phœniceis. *Pluk. Mantiss.* An Chrysocome *Africana*, flore phœniceo, serratifolia *Breyn. Fascic. rar.* 20.

24. Elichrysum gnaphaloides, crispatis foliis *Monomotapense Pluk. Mantiss.* 67.

25. Elichrysum *Æthiopicum*, Stœchadis citrinæ sylvestrioris *Parkinsoni* foliis, capitulorum squamis amplioribus, ex argenteo splendentibus, summo caule glomeratis *Ejusd. ibid.*

26. Elichrysum seu Stœchas citrina tenuifolia, maximè tomentosa, ex oris *Gaditanis Ejusd. ibid.*

27. Elichrysum *Æthiopicum*, tenuissimis Stœchadis citrinæ confertis foliis, ramosissimum, comis argenteis *Ejusd. ibid.*

28. Elichryson minus *Æthiopicum* procumbens, Serpylli folio candidissimo tomento subtus lanuginosum, flosculis parvis albis in umbellam glomeratis *Ejusd. ibid.*

29. Elichryson *Æthiopicum* umbellatum, Chrysanthemi *Cretici* foliis minùs laciniatis, ex *Prom. Bæ Spei Ejusd. ibid.*

30. Helichrysum *Africanum* brevi & angusto folio, floribus parvis conglobatis albentibus D. *Sherard.* Gnaphalium Afric. floribus minimis albicantibus, inodorum *Volckam.* p. 194.

Cauliculos edit pedales, teretes, tomentosos, interdum absque ramulis recta assurgentes, aliàs valde ramosos, *foliis* amictos non admodum crebris, semunciam, & interdum etiam unciam longis, ad basin ubi cauli arctè adnascuntur, latissimis, inde sensim angustioribus ad apicem usque. *Flores* parvi, in summis caulibus & ramulis conglobati, albicantes. Descriptionem *Volckamer.* vide in *Cap.* de Gnaphalio.

31. Elichrysum angustifolium humile, flore Pedis cati suave-rubente D. *Sherard.*

Flores pro plantæ ratione majores sunt nec adeò dense stipati ut in plerisque hujus generis. Tota planta tomento candido obducta est velut Gnaphalium. Altitudinem semipedalem assequitur.

32. Elichrysum *Africanum* frutescens, angustis & longioribus foliis incanis *Hort. Amst. rar.* P. 2.

Radix hujus lignosa & fibrosa est; *Caulis* teres, incanus, & tomentosus, qui tandem cinereus evadit, in varios ramulos divisus, quibus undique nullo ordine, nullisque sustentata pediculis adnascuntur *Folia*, angusta, 3 uncias longa, (inferiora intellige) ab utraque parte incano tomento obsita, & mucronata, per quorum medium nervus unicus & ex adversa parte eminens ad mucronem usque excurrit. Ramulorum summitates ornant ex pediculis longioribus umbellatim dispositi *Flores* discoides, foliolis multis exaridis albicantibus & splendentibus squamatim circumvallati, aurei. Florem in eodem capitulo squamoso semina sequuntur parva, oblonga & papposa.

Per totam æstatem flores & semina perficit.

33. Helichryſum ſaxatile, ſingulari capitulo, acuto & anguſto Stœchadis folio *Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 104. p. 142.

Radice eſt perenni; *caule* ramoſo, *foliis* ſubtus incanis anguſtis oblongis, *flore* pallido Citri colore. Ad pedalem altitudinem attollitur. In vicinia urbis *Savenæ* provenit quà itur *alla Madonna di Miſericordia*, locis ſaxoſis. Superiùs exhibetur & deſcribitur ſub titulo Elichryſi integris oblongis foliis, &c. monente D. *Sherard.*

34. Helichryſum trifidis foliis aſperiuſculis, *Siculum Bocc. Muſ. pl. rar.* p. 43. T. 37.

Aliquantulum ramoſa eſt hæc planta, & ſupra terram elevatur paulò plus ſpithamâ. *Folia* producit aſperiuſcula, trifida, anguſta, brevia, cum appendicibus quibuſdam inferiùs. *Radix* fibroſa eſt. *Flos* aureus in clavam coactus, ad modum *Pedis cati.* Prope urbem Saccæ provenit; tractu *di Carbone* dicto, item prope vicum *di Capaci.*

35. Helichryſo ſylveſtri anguſtifolio ſimilis, tota viridis *Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 109.

Saxatilis eſt hæc planta, lignoſa, pedem alta. *Folia* profert brevia, anguſta præ alia quacunque hujus generis ſpecie, & quod præcipuè notabile eſt, omnia viridia, uti eſt & tota planta. *Flos* pallidè flavus eſt, & per maturitatem in pappum evolat. Supra muros urbis *Panormi* invenitur, loco dicto *Baſtione di S. Agatha.*

36. Helichryſum humillimum ex Promontorio ſacro *Luſitanicum Tournef. Elem. Bot.* Planta eſt humilis, virgulas ſemipedales aut circiter emittens, nunc erectas, nunc reclinatas; *foliis* uncialis ferè longitudinis, ad appoſitionem anguſtis, & in obtuſum deſinentibus, incanis, *Pedis cati* ſimilibus, veſtitas. *Caulis* ad ſummum penè nudus, floſculos aureos compactos ſquamatos (quales ſunt aliis hujus familiæ) ſuſtinet. D. *Bobart.*

37. Helichryſum latifolium, membranaceo caule, floribus parvis conglomeratis odoratiſſimis *Moriſ. hiſt.* P. 3. Virgultis quodammodo lignoſis, tomentoſis, membranis foliaceis, ex tribus quatuórve lateribus ſeu angulis, præſertim inferiori parte, alatis, foliiſque oblongis latiuſculis, & ex obtuſis acutis, tomento obductis, inordinatim cinctis, aſſurgit. *Caulis* à ſuperiore parte nudus ac alis deſtitutus enaſcitur, atque thyrſum floſculorum aureorum exiguorum, odorem Abrotani Camphorati ſed gratiorem ſpirantium, densè compactorum, ſuſtinet. D. *Bobart.* In Horto Regio *Hamptonienſi* colitur.

38. Helichryſum ſive Chryſocome Gnaphaloides *Virginiana* annua, foliis obtuſioribus, capitulis argenteis conglobatis *Moriſ. hiſt.* P. 3. 88. Gnaphalium *Luſitanicum*, comis argenteis *Pluk.* E ſemine à D. *Jo. Baniſter* è *Virginia* tranſmiſſo provenit hæc planta, cujus *caules* lanugine albi, rotundi, in alas à medio brachiati, ad altitudinem pedalem aut cubitalem eriguntur; *foliis* biuncialibus, ex anguſta baſi ſeſe ad ſemuncialem ferè latitudinem dilatantibus, & ſupina parte viridioribus, pronâ lanugine obductis, per intervalla ad caulem (ad ſemuncialem aut uncialem diſtantiam) ſparſis; è quorum alis emergunt cauliculi, qui in *capitula* parva conglobata, argentei coloris, ſquamata, cæteris hujus familiæ ſimilia deſinunt. D. *Bobart.*

39. Helichryſum ſeu Chryſocome Gnaphaloides *Americana* annua, capitulis conglobatis aureis *Moriſ. hiſt.* P. 3. Gnaphalio Americano affinis, capitulis conglobatis *Schol. Bot.* Hujus *caulis* calami ſcriptorii craſſitie, teres, modicè lanuginoſus, cubitalis. *Folia* biuncialia a lato principio in acutum mucronem deſinentia, plurima, ſupernè viridia, infernè cum tantilla lanugine inalbicantia, densè ſtipata, caulem conveſtiunt; cujus ſuprema pars in ramuſculos ſe dividit, capitula ſquamata flaveſcentia, parva compacta, cum floribus vel mediis aureis, ſuſtinentes. D. *Bobart.*

40. Chryſocome aurea *Æthiopica*, latifolia, capitulis conglobatis *Moriſ. hiſt.* P. 3. Gnaphalium aureum Æthiopicum flore roſeo pleno *Pluk. Almag.* 171. Tab. 298. F. 3. *Caulem* emittit craſſiuſculum, foliis unciam circiter longis, ad baſin latis, vaginæ inſtar eum amplectentibus, alterno ordine hærentibus, veſtitum: Ex horum alis interdum pauci proveniunt *flores*, ſed in ſummo caule amplo corymbo, *capitula* quamplurima parva, ſquamata, aureos floſculos exhibentia naſcuntur. D. *Bobart.*

41. Pſeudo-helichryſum humilius Orientale, Polygonoides, foliolis ad genicula binis, flore pentapetaloide argenteo, apicibus aureis paleaceo D. *Pluk. Moriſ. hiſt.* P. 3. E lignoſa *radicula* humi ſpargit *folia* anguſta, Satureiæ haud diſſimilia: Inter quæ *Caulis* rigidus, geniculatus, rectus, teres erigitur, qui ſemipedalem altitudinem raro ſuperat. Porro ad hujus genicula foliola ex oppoſito naſcuntur conſimilia, è quorum alis alii ramificantur cauliculi, qui in plurima capitula parva, ſquamoſa, argenteo & aureo colore commixta, corymbatim naſcentia deſinunt; ínque horum ſingulorum medio *flos* albus, pentapetaloides inſidet. D. *Bobart.*

42. Pſeudo-

42. Pfeudo-helichryfum humillimum, Orientale, Polygonoides, foliolis caulium nodos radiatim ambientibus, comâ paleaceâ, flore albo lituris aureis ftriato D. *Pluk. Morif. hift.* P. 3. Hoc cum præcedente convenit, minus tamen, humilius & ramofius eft, altitudine palmari, foliis tenuibus plurimis è geniculis orientibus. Cauliculi variè fe dividunt, copiofis *capitulis* paleaceis ac fquamatis, exiguis, argenteo-fufcis ad extremitatem ornati. Tota planta *Polygoni vulgaris Selinoidis, Knawel* dicti vultum oftendit, fed lignofior & rigidior eft. D. *Bobart.*

43. Elichryfum anguftifolium humile *Afric.* floribus conglobatis minoribus, ex luteo rufefcentibus D. *Sherard.*

Folia angufta, tomentofa, majora ad Rofmarinum aliquatenus accedunt, verùm majoribus hifce minora plurima intermifcentur. *Flores* in fummis caulibus plurimi, arctè ftipati, velut in umbellam digefti funt, colore rufefcente.

44. Elichryfum *Africanum* anguftifolium, floribus luteis minimis, in capitula densè conglobatis D. *Sherard.*

Folia angufta funt, oblonga, acuta. Florum globuli fummos caules & ramulos occupant. Florum parvitate à reliquis differt.

45. Elichryfum *Africanum* velut perfoliatum, floribus minimis albefcentibus, D. *Sherard.*

Caules teretes, tenues, incani, ramofi, *foliis* ad intervalla veftiti hirfutis, extremo fubrotundis, media parte anguftioribus, ima in auriculas dilatatis, quibus caulem adeò circumplectuntur ac fi perfoliatus effet; unciam longis, femunciam latis. In fummis caulibus & ramulis, *flores* minimi coacervati velut umbellam laxam efficiunt. Hujus iconem vide in Flora Norimberg. D. *Volckamer.*

46. Elichryfum Alpinum minimum, capillaceo folio *Ejufd. ibid.*

47. Helichryfum (an Gnaphalium) *Africanum*, Amaraci foliis minorbus, floribus minimis umbellatis D. *Sherard.* Planta hæc tota incana & tomentofa eft, foliis Mari aut Amaraci minoris, alternatim pofitis. In fchedula Plantæ ficcæ annexâ, Ageratum aquaticum *Africanum*, incanum & tomentofum, Mari foliis, floribus albis Millefolii infcribitur.

Coma aurea Genus.

1. Coma aurea *Africana*, foliis glaucis, in extremitate trifidis *Hort. Amftel.* Tom. 2.

Ex *radice* fibrofa tria 4ve affurgunt virgulta, duos & tres pedes alta, rotunda, primò viridia, deinde fufca, quæ in aliquot divaricantur ramulos. *Folia* ramulis adnectuntur abfque ullo pediculo, unciam longa, angufta, glauca, & ab utraque parte lanugine albicante obfita. Ramulorum fummitates *flores* difcoides, non radiati, exornant, lutei, quorum quifque difcum componens, quinquifidus. Flores fequuntur *femina* pappefcentia.
Circa Septembrem floret, & Decembri femina perficit.

2. Coma aurea *Africana*, floribus & foliis minimis, Nafturtii petræi æmulis.

Foliola velut alata in duo vel tria pinnularum paria dividuntur: capitula parva in umbellulas digefta fummos ramulos terminant.

3. Coma aurea *Africana* fruticans, foliis Crithmi marini *Hort. Amft.* P. 2.

Radix huic lignofa & fufca; *Caulis* teres, lignofus, 6 pedum non raro altitudinem fuperans, cortice cinericeo & inæquali tectus, in varios ramulos divaricatur, rotundos & virides, *foliis* veftitos nullo ordine pofitis, anguftis, viridibus, multiplicia divifura non malè folia Crithmi marini *Dod.* aut Cornu cervini æmulantibus. *Flores* in fummis ramulis in umbellas digefti, lutei, difcoides, nudi: Semina nuda in pappum abeunt.

Elichryfum Africanum frutefcens, fol. Crithmi marini *Hort. Amftel.* Tom. 2.

Radix craffa eft, fufca, & multis albicantibus fibris prædita; *Caulis* fufcus, teres, qui variam pro vario cultore acquirit altitudinem, nunc tripedalem, nunc 5 pedes excedentem. Ramulos habet hic *frutex* plurimos, rotundos, primò virides & foliis undique præditos, denique fufcos, lignofos, & parte inferiori foliis deftitutos. Ramulis, & in planta juniore ipfi cauli adftant *folia*, nullo fervato ordine, rotunda & angufta, quæ Cornu cervini & Crithmi marini folia fuâ divifurâ æmulantur. Ramulorum fummitates *flores* exornant umbella-

tim diſpoſiti, in capitulo ſquamoſo arido & ſplendente, diſcoides aurei. Flores *ſemina* ſequuntur papposa.

5. Coma aurea *Africana* fruticans, Linariæ foliis glaucis & lanuginoſis *Hort. Amſt. rar.* P. 2. Conyza *Æthiopica* flore bullato aureo Pinaſtri brevioribus foliis læte viridibus *Pluk. Mant.*

Ex *radice* fibroſa 3, 4ve aſſurgunt virgulta, 2 & 3 pedes alta, rotunda, primo viridia, dein fuſca, quæ in aliquot divaricantur ramulos. *Folia* ramulis annectuntur abſque ullo pediculo, unciam longa, anguſta, glauca, & ab utraque parte lanugine albicante obſita. Ramulorum ſummitatem *flores* diſcoides, non radiati exornant, lutei, quorum quiſque diſcum componens 5quifidus. Flores ſequuntur *ſemina* pappeſcentia. Circa Septembrem floret, & Decembri ſemina perficit.

6. Coma aurea *Africana* fruticans, omnium maxima, foliis tomentoſis & incanis *Hort. Amſt. rar.* P. 2.

Radice ſuſtentatur lignea & fuſca, unde exſurgit *Caulis* tripedalis & fuſcus, rotundus, ligneus, qui in varios divaricatur ramulos, 2 pedum longitudinem ſuperantes & tomentoſos. *Folia* ramulis adnaſcuntur anguſta, mollia, tomentoſa & incana, quæ nullo ſuffulta pediculo unicum per longitudinem excurrentem poſſident nervum. Ramulorum ſummitates *Flores* exornant plurimi, diſcoides, non radiati lutei quorum ſinguli in Capitulo ſquamoſo & incano pediculis nutriuntur & ſuſtentantur rotundis & incanis. Flores *ſemina* ſequuntur papposa.

Julio & Auguſto floret, Septembri ſemina perficit.

7. Coma aurea *Africana* fruticans Ericæ folio *Hort. Amſt. rar.* P. 2.

E *radice* tenui & lignoſa *cauliculos* producit ſeſquipedales, teretes, cinericeos, quibus parva adſtant *folia*, anguſta admodum, ut ferme rotunda videantur, viridia. Cauliculorum ſummitates floſculis ornantur in umbellam congeſtis, diſcoidibus, non radiatis, luteis. Floſculi diſcum componentes quinquifidi ſtylum habent nutritivum bifidum & concolorem. Floribus marceſcentibus *ſemina* ſuccedunt papposa.

Julio & Auguſto floret, Septembri ſemina perficit. Si folia hujus plantæ fricentur odorem ſpirant Dauci vulgaris, ſi mandantur ſaporem exhibent terebinthinoſo-aromaticum.

P. 287. Ad Cap. De Jacobæa.

1. Jacobæa *Africana* futeſcens, folio longo & glauco *Hort. Amſt. rar.* P. 2.

Radix alba eſt & fibroſa : *Caulis* tripedalis & altior, teres, viridis, glaber, quem undique *Folia* amplectuntur, 6, 7ve uncias longa, mucronata, unciam vel ſeſcunciam lata, rigida, glauca. Ex ipſis foliorum alis ramuli producuntur rotundi, in quorum ſummitate pediculi oriuntur varii, qui in alios minores ſe dividentes, in *flores* ſuſtinent diſcoides, luteos, poſt quorum exantheſin ſemina apparent papposa. Floret Julio & Auguſto, Septembri ſemina perficit. Folia manſu ſaporem exhibent ſubacrem.

2. Jacobæa *Africa* Hederæ terreſtris folio, repens *Hort. Amſt. rar.* P. 2.

Radicem habet tenuem & albicantem ; quæ *Caulem* emittit rotundum, viridem, & humi ſparſum, qui in varios dividitur ramulos, & adminiculis ſuſtentatus hominis altitudinem non raro ſuperat. His undique nullo ſervato ordine, è pediculo longiori, ab una parte excavato, ab altera rotundo, *folia* adſtant (ſive figura, ſive magnitudo aut color conſideretur) inſtar foliorum Hederæ terreſtris. Flores in ramulorum ſummitate umbellatim poſiti apparent diſcoides, lutei, radiati ; hos *ſemina* ſequuntur papposa. Secundo ſationis anno floret Julio & Auguſto, & Septembri ſemina perficit. Creſcit juxta montes locis umbroſis *Cap. Bæ Spei.*

3. Jacobæa *Africana* futeſcens, craſſis & ſucculentis foliis *Hort. Amſt. rar.* P. 2.

Radicem habet lignoſam, varias emittentem fibras, quæ *caulem* producit lignoſum, pedalem aut ſequipedalem rotundum : Caulis in varios dividitur ramulos, herbaceos primò dein lignoſos, qui undique nullo habito ordine, *foliis* ornantur longis & latis, nunc mucronatis nunc ſubrotundis, nullis aut perexiguis ſuffulcientibus pediculis. Folia ſuperiora in caule nonnihil inciſa ſunt & minora. Ramuli è foliorum alis orti in pediculos terminantur rotundos & varios, quorum quiſque florem ſuſtinet diſcoidem, radiatum, luteum, quem *ſemina* ſequuntur papposa.

Subſalſus eſt & aqueus hujus plantæ ſapor.

Siccam nobis communicavit D. *Sherard.*

4. Jacobæa

4. Jacobæa *Africana* frutescens, foliis rigidis & hirsutis *Hort. Amst. rar.* P. 2.

Ex *radice*, quam habet fibrosam, ad altitudinem 7, 8ve pedum excrescit. *Caulis* est rotundus liratus & hirsutus, qui in varios divaricatur ramulos longos, qui unà cum caule rotundi, hirsuti. Caulem & ramulos absque ullo pediculo *folia* amplectuntur longa, lata, hirsuta & rigida: supinè viridia sunt, subtus alba lanugine teguntur: horum margines crenis crebrioribus notantur. Ramulorum summitates *Flores* umbellatim positi exornant, discoides, radiati, lutei. Post horum exanthesin *semina* apparent papposa.
Augusto & Septembri Flores, Semina Octobri producuntur matura.

5. Jacobæa *Africana* frutescens, Coronopi folio *Hort. Amst. Tom.* 2.

E *radice* fibrosa & albicante *caulis* erigitur pedalis, teres, fuscus, qui in varios divaricatur ramulos, primò cineraceos, deinde fuscos; quibus undique nullo servato ordine *Folia* absque ullo pediculo adstant, unciam longa, multiplici sua divisurâ Cornu cervinum æmulantia, quæ superiori parte cinerea, adversa insigni tomento sunt prædita. E ramulorum summitate in longioribus pediculis, in alios minore divisis *Flores* oriuntur plurimi, discoides, radiati, toti lutei. Florem evanidum *semina* sequuntur papposa.
Floret Augusto, Septembri semina perficit.

6. Jacobæa *Africana* frutescens, foliis Absinthii umbelliferi incanis *Hort. Amstel. Tom.* 2.

Radix fibrosa est, *Caulis* rotundus, cineraceus, digitum crassus, (cui foliorum delapsorum indicia manent perpetua) in ramulos se expandens incanos; quibus nullo habito ordine *folia* adstant, ex angusto in latum exeuntia, quæ in profundas dividuntur lacinias: incana sunt, & Absinthii umbelliferi foliis æmula. E ramulorum summitate pediculus exsurgit rotundus, nunc singularis, nunc geminus, 4, 5ve uncias longus, qui è capitulo oblongo, unà cum pediculo incano & lanuginoso *florem* gerit discoidem radiatum, luteum. Post floris exanthesin *semina* apparent oblonga, atro-purpurea, & in pappum exeuntia.
Floret mensibus Junio & Julio, Augusto semina perficit. Flores fœtent. Foliorum odor & sapor instar Dauci sativi est.

7. Jacobæa Æthiopica, Stœbes facie, flore Calendulæ *Africanæ*, foliis latioribus *P. B. P.* Hæc sub titulo Anemone affinis Æthiopicæ, fibrosa radice, flore Asteris, Taraxaci foliis subincanis, ab *Hermanno* describitur in *Cat. Hort. Lugd. Bat.* Vide descriptionem in Appendice *Hist. nost.* p. 1873.

8. Jacobæa lanosa, foliis brevibus subrotundis; Pilosellæ flore impensè flavo, an Jacobæa lanata, foliis brevibus subrotundis D. *Banister Cat. stirp. Virgin? Plukenet Phytogr.* Tab. 39. F. 5.

9. Jacobæa pumila, Absinthii Umbelliferi foliis incanis, floribus velut in umbella; an Chrysanthemum Alpinum primum *Clus? Ejusdem ibid.* F. 6.

10. Jacobæa pumila, sinuatis foliis, argentea, summo caule flore singulari *Ejusdem. ibid.* F. 7.

11. Jacobæa maritima, Senecionis folio crasso & lucido *Massiliensis Tournef. Schol. Bot.*

12. Jacob. incana *Pyrenaica* saxatilis & latifolia *Ejusd.*

13. Jacob. minor incana, flo. amplo luteo *Cap. B. Sp. Pluk. Almag. Bot.* T. 302. F. 4.

14. Jacob. min. *Æthiopica*, florum petalis lituris croceis striatis *Ejusd. ibid.* F. 5. Prioris tantùm varietas esse videtur.

15. Jacob. pumila Stœbes foliorum divisuris tomentosa *Cap. B. Sp. Ejusd. ibid.* F. 6.

Ad vires Jacobææ vulgaris adde,
Hujus folia contusa & recenti butyro commixta, cataplasmatis formâ applicata, inter præstantissima medicamenta ad tumores discutiendos & resolvendos à Chirurgis *Hibernicis* habentur. D. *Sloane* communicavit.

16. Jacobæa marina altera seu viridis *Munting. Herbar. Belgic.*

17. Jacob. nodosa *Americana Ejusdem.*

18. Jacob. latifolia *Bætica Grisleii Virid. Lusit.*

19. Jacobæa

19. Jacobæa *Æthiopica* procumbens, latioribus ſinuatis foliis, floribus ad caulium nodos prodeuntibus, fortè Nelampatu *H. M.* P. 10. T. 49. *Pluk. Almag. Bot.*

20. Jacob. *Æthiopica* foliis Abrotani trifidis, ſummo caule capitulis parvis glomeratis *Pluk. Almag. Bot.* T. 302. F. 7.

Folia in hâc planta interdum bifida ſunt aut etiam quadrifida, plerunque tamen trifida. Capitula ad Ageratum vulgare accedunt. Ego in ſicca pappum ſemini innaſcens obſervare non potui: nec flores radiati videntur.

21. Jacobæa altiſſima *Luſitanica*, tenuiſſimè laciniata *Tournef. Elem. Bot.*

22. Jacobæa *Africana*, Senecionis folio pingui, flore purpureo majori, à *Cap. Bæ Spei* allata *Pluk. Mantiſſ.*

23. Jac. Senecionis folio incano, flo. luteo minore *Prom. Bæ Spei Ejuſdem ibid.*

24. Jac. radiato Senecionis flore, Chondrillæ foliis, *Æthiopica Ejuſd. ibid.*

25. Jac. minor *Æthiopica*, foliis laciniatis, Rutæ caninæ diviſuris *Ejuſd. ibid.*

26. Jac. Coronopi rigentibus foliis, *Æthiopica Ejuſd. ibid.*

27. Jac. *Virginiana* foliis ad radicem integris, Erynegii campeſtris æmulis, cæteris autem elegantiſſimè laciniatis. *Ejuſd. ibid.*

28. Jacobæa *Æthiopica* procerior, Lampſanæ foliis, floribus luteis *Ejuſd. ibid.*

29. Jac. Abſinthites fruteſcens, tomentoſis Cinerariæ foliis, *Æthiopica*, calice integro, ſummis oris dentato *Ejuſd. ibid.*

30. Jac. parva incana, Stœbes *Salamanticæ* foliis, ex inſula *Johanna Ejuſd. ibid.*

31. Jac. *Æthiopica* ſpicata lutea, foliis parvis, craſſis & incanis, rigidiuſculis ex nodis caulium confertim erumpentibus *Pluk. Mantiſſ.*

32. Jac. *Æthiopica*, Chryſanthemi *Cretici* foliis, flore purpureo *Ejuſd. ibid.*

33. Jacobæa Chærephylli foliis, *Mariana*, floribus luteis, ferè umbellatis *Ejuſd. ibid.*

34. Jac. *Africana*, Hieracii fruticoſi anguſtioribus dentatis foliis glabris, flore flavo, octapetalo pulchro *Pluk. Mantiſſ.* p. 107. An Jacobæa *Æthiopica* Lavendulæ folio *Breyn. cent.* A Conyza *Melitenſi* retuſis foliis *Bocc.* haud prorſus abludere videtur; folia tamen per extremum ſunt minùs retuſa.

35. Jacobæa ramoſa folio rigido, glauco, per limbum aſpero P. *Didaci Pariſienſis*, in cujus horto à D. *Sherard* collecta eſt. Virgæ aureæ Lepidii folio nomine D. *Sherardo* è ſemine enata eſt.

Caulis robuſtus, ſtriatus, ſeſquicubitalis aut altior eſt, quantum ex ſpecimine ſicco, quod commodavit D. *Sherard*, conjectamur, ramoſus, ramulis è foliorum alis exeuntibus, alternatim poſitis, & in caulibus ſatis crebris. *Folia* duas treſve uncias lata, palmum longa, glabra, circa margines tantillum crenata aut ſinuata, lata baſi caulem amplexa, exinde in acutum mucronem ſenſim anguſtata. *Caulis* medius & ramuli in ſummitatibus numeroſos geſtant *flores* parvos luteos, petalis, radialibus brevibus luteis pariter, Senecionis magnitudine & figura æmulos, in pappum abeuntes.

36. Jacobæa parva, foliis integris, ſubrotundis, ſerratis floribus velut in umbellam parvam digeſtis.

Altitudine eſt palmari, caule ſimplici, folioſo, foliis ſuperioribus anguſtis & oblongis: Ad radicem ramulos humi procumbentes ac ſi planta reperet. Radix fibroſa.

37. Jacobæa Rapi folio *Hort. Cath. Suppl.* 3.

Folia huic ad radicem, ima parte ſeu ad exortum utrinque ad mediam uſque coſtam in lacinias aliquot diviſa ſunt. Extremum folium latiſſimum eſt, circa margines inæqualiter dentatum dentibus obtuſis. Folia quæ in caulibus ad divaricationes ramulorum parva ſunt, laciniata & dentata. Flores parvi lutei, unico foliolorum circulo pro calice cincti. Verùm (quod præcipuè notabile eſt) florum pediculi foliolis crebris donati ſunt, quo cum *Americanis* non nullis flore compoſito convenit.

38. Jacobæa

38. Jacobæa foliis laciniatis rigidis vulgo. Jac. Cardui folio, floribus parvis in summis caulibus & ramulis numerosissimis. D. *Sherard.*

Caulis huic satis firmus, teres, striatus *foliis* amicitur non admodum crebris, angustis, oblongis, acutis, circa margines Cardui cujusdam in modum, sed rariùs, incisis, lata basi cauli adhærentibus, superna parte in ramulos plures divaricatus, quorum singuli in innumeros pedicellos, *flores* perexiguos, flavos, unico pro calice foliolorum circulo ceu vallo cinctos, dividuntur. Locus Promontorium *B. Sp.* D. *Sherard* contulit.

39. Jacobæa *Africana*, foliis oblongis, crassis, dentatis. D. *Sherard.*

Planta est fruticosa & lignosa, in ramos divisa, *foliis* crebris vestitos, nullo ordine positis, sescunciam longis, ab angusto principio paulatim dilatatis, ultra mediam longitudinem, ubi ad uncialem latitudinem accedunt, & dentata esse incipiunt, crassa & rigida, & ut videtur in sicca, rugosa. Flores in summis ramulis plurimi in umbellæ formam congesti, parvi, flavi.

40. Jacobæa *Africana* minima, foliis Dentis leonis, floribus in summo caule purpureis parvis.

Folia ad radicem parva, Dentis leonis in modum incisa & dentata; quæ in caule sunt integra, angusta, oblonga, acuta, lata basi eum amplectuntur. *Caules* semipedales, tenues, rigidi, non ramosi, nisi prope fastigium, ubi in tres quatuórve pediculos dividuntur, folioli minimis cinctos, *flores* pro plantulæ modulo mediocres, purpureos sustinentes. Hanc & sequentem nobis impertivit D. *Sherard.*

41. Jacobæa *Africana*, sparsis floribus, foliis Abrotani. D. *Sherard.*

Folia minutim incisa sunt ad modum ferè Abrotani. *Flores* è summis caulibus & ramulis exeunt in pediculis prælongis, firmis, nudis, sigillatim, seu singulis singuli.

42. Jacobæa *Africana*, foliis Dentis leonis parvis, caule simplici duos in fastigio flores satis amplos purpureos gestante.

Quæ in caule sunt folia lata basi eum amplectuntur. Planta est parva dodrantali altitudine, caule tenui simplici non ramoso. A D. *Sherard* siccam habui.

43. Jacobæa fruticosa *Africana* perennis, rugoso folio integro, floribus copiosis parvis D. *Sherardi.* Qu. Annon eadem sit cum Jac. Afr. frutesc. fol. integris & hirsutis *Hort. Amst.*

Caulis teres, firmus, crassus, hirsutus, *foliis* crebris ab imo ad summum usque vestitus, rugosis, 3 uncias longis, sescunciam & amplius latis, circum oras inæqualiter dentatis, aversa parte incanis, imis obtusioribus, summis acutis, lata basi caulem amplexis. Caulis autem summa parte in ramulos aliquot dividitur, *flosculos* plurimos minutissimos sustinentes, velut umbellatim digestos.

In alio hujus generis specimine sicco, folia duplo longiora latioráque sunt & versùs imam partem angusta & in lacinias aliquot divisa; ut dubitem an utrumque ejusdem specie plantæ esset. Communicavit D. *Sherardus*, verùm hæc fortasse è semine orta.

44. Jacobæa *Africana* Populi albæ foliis.

Caulis huic simplex, tomentosus & incanus, ima parte *foliis* aliquot vestitus, integris, subrotundis, duas uncias longis, sescunciam latis, circum oras æqualibus, supernè atro-viridibus, subtus dilutioribus, pediculis semuncialibus, tomentosis insidentibus; in reliquo caule foliola minutissima duo vel tria acuta, lanuginosa; Summum caulem terminat *Flos* umbone nigricante, petalis longis, &, ut in sicca videbatur, luteis radiatus.

45. Jacobæa *Africana*, floribus parvis sparsis, foliis tenuissimè dissectis, viridibus.

In horto *Vander Stell* collegit D. *Sherard.*

46. Jacobæa Ætnæa Isatidis folio, leviter dentato, Umbellifera *Hort. Cathol.* 102.

Caulis huic satis firmus, foliis crebris, Isatidis similibus, lata basi adnatis cinctus, summa parte in ramulos aliquot divisus, *flores* sustinens mediocres, luteos in pappum candidissimum abeuntes.

47. Jacobæa

47. Jacobæa *Ætnensis* Coronopi folio *Hort. Cath. Suppl.* 3.

Folia huic longa, angusta, acuta, ad margines laciniata Coronopi fere instar. *Flores* in summo caule & ramulis, in tenuibus pediculis plures simul, parvi, lutei.

48. Jacobæa *Ætnæa*, foliis rigidulis, venosis, laciniatis crispis *Hort. Cathol.* Cupani.

Caulis in semipedalem altitudinem aut majorem assurgit, *foliis* satis crebris angustis acutis ad margines utrinque laciniatis laciniis acutis, absque pediculis immediatè adnatis vestitus, in fastigio inque summis quos interdum emittit ramulis *Flores* aliquot minusculos gestans, luteos.

Tres plantas præcedentes siccas nobis communicavit D. *Sherardus.*

49. Jacobæa *Sicula*, caule rigido ramoso, foliis angustis ad margines laciniatis, floribus parvis luteis.

Caulis, in sicca à D. *Sherard* nobis communicata, tenuis erat, rigidus, ramosus, *foliis* crebris vestitus, duas tresve uncias longis, semunciam latis, ad margines laciniatis, acuminatis. Ramuli caulem medium crassitie & longitudine propemodum æquant. In summis caulibus *flores* parvi, lutei, non ità multi, pediculis tenuibus insidentes.

50. Jacobæa folio in extremum subrotundum Ranunculi cujusdam æmulum exeunte. Eadem est, (monente D. *Sherardo*) cum Jacobæa *Africana* Hederæ terrestri folio repente, *Hort. Amst.* p. 2.

Caulis huic teres, firmus, hirsutus, in planta quam siccam nobis exhibuit D. *Sherard* semipedalis aut dodrantalis, ramosus, *foliis* vestitus figuræ singularis, Caryophyllatæ folia quodammodo æmulantibus; siquidem ad costam mediam adnectebantur lobuli inæquales, lato principio, circa margines dentati: extremum autem folium latum est & subrotundum, in 3 aut 4 partes dentatas altiùs incisum, ad modum Ranunculi cujusdam. *Flores* in summis caulibus & ramulis plures, lutei, mediocres.

51. Jacobæa Cineraria Brassicæ foliis *Hort. Cath. Suppl.* 3.

Flores in summo caule velut in corymbum coacervati. Folia utrique lanuginosa & incana sunt.

52. Jacobæa *Africana* fruticans, oblongis foliis, angustis, integris incanis. An Jacobæa *Æthiopica* Lavendulæ folio *Breyn?* D. *Volckamer. Flor. Norimb.*

Volckam.

Ex tenui, fibrosa, candicante *radice Caules* eriguntur cubitales, inferna parte lignosi, superna herbacei, subincani, rotundi, foliis angustioribus oblongis, in extremitate acuminatis alterna serie cincti: suntque præterea hæc folia rigidiuscula, in ambitu nonnihil sinuata. E cauliculorum fastigiis prodeunt globuli rotundi, incana lanugine pubescentes, quini, seni, aut etiam septeni simul juncti, qui post aliquot dierum decursum expanduntur, in *flosculos* aurei coloris compositos ex radialibus seu planifoliis, & discoidibus seu tubulosis minimis ac breviusculis, more congenerum in summitate 5 laciniis divisis. Horum post exanthesin sequuntur ad singulos flosculos singula *semina*, nuda, oblonga, parva, albicantia, sub pappo delitescentia.

Perennat apud nos & perpetuo virore gaudet, modò per hyemem ad commune transferatur hibernaculum.

Sponte provenit ad *Promont. Bæ. Spei.*

53. Jacobæa *Africana* frutescens flore amplo purpureo elegantissimo Senecionis folio *Volckamer. Flor. Norimb.*

Volckam.

Radix huic fibrosa, candicans; ex qua caules sese erigunt cubitales, rotundi, succulenti, virides, quos alterna serie cingunt *folia* lætè viridantia, crassiuscula, profundiùs ac Senecionis ad instar laciniata. Ex summitatibus ramulorum è calice oblongo, squamato, inferiùs petiolum versùs nonnihil barbato, in conspectum prodibant *Flores* ampli, purpurei, compositi ex planifoliis, radialibus, lætè rubentibus, & tubulosis discoidibus, quinquefariam in summitate divisis, luteis. Hos emortuos *semina* sequuntur, congenerum more in pappum abeuntia, nuda, oblongiuscula, subflava.

Sponte gignitur ad *Promont. Bæ. Spei.*

Hujus minor habetur species angustifolia, parvitate & foliorum angustiá multùm diversa.

54. Jacobæa minor altera *Virginiana*, foliis tenuiùs dissectis *Moris. hist.* P. 3.

Flores hujus familiæ & colore & forma æquè bene congruunt & similes sunt ac alius cujuspiam. Præcipua distinctio à foliis oritur, quæ in hac tenuiùs sunt divisa, laciniis acutis donata, & exinde in alia ità distributa, ut quasi Cornu Cervi repræsentent. D. *Bobart.*

55. Jaco-

55. Jacobæa *Africana* fruticans, foliis Abrotani seu Crithmi major & minor *Volckamer. Flor. Norimb. P. B. Pr. Pluk. Almag.* 194. T. 303. F. 2.

Radix fibrosa est ac lignosa, præsertim si adultior sit planta, Caules in aliquot ramos divaricati ad duorum & plurium etiam cum tempore cubitorum altitudinem protenduntur, radicem versùs lignosi. Hos denso stipatu ambiunt folia crassiuscula, tenuissimè divisa. Ramulorum summitatibus innascuntur *Flores* lutei, ut plurimum solitarii, compositi ex discoideis ac radialibus. Semina quæ sequuntur sunt fusca, nuda, ad singulos flosculos singula, sub pappo delitescentia. Quæ minor est cum descripta quoad omnia ferè convenit, nisi quòd folia sint tenuissime dissecta & quasi fœniculacea.
Frequens reperitur in montosis *Capitis Bæ. Spei.*

Jacobæa *Æthiopica* flo. purpureo *Breyn. Prod.* 2. Senecioni (inquit) nostro viscoso similis est, foliis exceptis magis laciniatis, & flore petalis purpureis radiato.

56. Jacobæa *Africana* perennis, integro oblongo folio glauco *Volckamer. Flor. Norimberg.*

Patriam agnoscit hæc planta sæpius laudatum *Promont. Bæ. Spei.* Ex *radice* tenui, fibrosa albicante prodeunt *caules* bini, terni, quaternive ad duorum ferè cubitorum altitudinem, *foliis* oblongis rigidis, circa basin leviter crenatis, glaucis, carinatísque obvallati. Summitates caulium in plures adhuc subdividuntur ramificationes, quarum fastigio numerosi insident *flores* aurei, compositi ex discoideis & radialibus, è communi perianthio squamato oblongiusculo prodeuntes. Hisce fatiscentibus perficiuntur semina, nuda, oblonga, nigricantia, papposa. Tota planta perennat, & semper viret.

57. Jacobæa supina maritima annua *Triumfetti Moris. hist.* P. 3.

Caules è radice fibrosa orti, palmarem longitudinem raro superant, procumbentes, glabro cortice purpurascente tecti: quibus insident sine ordine *folia* virentia, pinguia, oblonga & angusta, in ambitu sinuata. Hæc autem cauliculis adnascuntur minora minúsque dentata. *Flores* aureos & semina ad eundem modum quo & congenera profert. Copiosè admodum per totam maritimam oram campósque adjacentes, quo à Centumcellis Cajetam versùs est iter, sponte nascitur.

58. Jacobæa cineraria Lampsanæ foliis *Hort. Cath. Suppl.* 3. Hujus folia duntaxat vidimus; quæ supernè viridia erant, subtus incana, acutiora & angustiora quàm Lampsanæ folia.

(58.) Jacobæa Isatis folio *Ætnensis Hort. Cath. Suppl.* 3. In ramulo quem hujus plantæ vidimus folia crebra & conferta erant, oblonga, angusta, acuta, integra, seu non laciniata; lata basi cauli adnexa. *Flores* in summo caule & ramulis plures simul, lutei. A D. *Sherardo* accepimus hanc & præcedentem.

59. Jacobæa humilis erecta, crasso lucido latóque folio, parùm inciso, montis *Circelli Hort. Med. Sap. Roman.* Ex *Horto Beaufortiano Badminton.* misit D. *Sherard.* Flores in summis caulibus & ramulis plures parvi, conferti.

60. Jacobæa *Africana* ramosissima, foliis Senecionis pinguis, rigidis & lucentibus, subtus incanis D. *Sherard.* Ex eodem horto. Folia Cardui cujusdam potiùs quàm Jacobææ esse videntur. Flores in summis caulibus & ramulis plures parvi, diffusi potiùs quàm in umbellas coacti.

61. Jacobæa *Nebrodensis* altera, oblongo folio latiori, minùs incano, lacerato *Hort. Cath. Suppl. alter.* Ex *Horto Beaufortiano* plantam misit D. *Sherard* pedalem aut altiorem, *caule* foliis crebris cincto, ab angusto principio velut pediculo oblongo, dilatatis, laciniatis, non tamen admodum profundè, laciniis etiam inæqualiter dentatis. *Caulis* summa parte in ramulos dividitur tenues, *flores* sustinentes flavos, petalis latis.

62. Jacobæa Alpina, pumila comosa incana *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 8. p. 20.

63. Jacobæa humilis Vernalis, subrotundo Senecionis folio *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 100.

Ad palmi unius longitudinem plus minùs excrescit, humi plerunque strata. *Folia* producit brevia, singularia, retusa velut *Senecio, Bellidis* minora. Primo vere exit multis *Siciliæ* in locis, speciatim prope *Panormum*, quà itur ad *S. Mariam de Giesu.*

64. Jacobæa Linifolia *Hispanica* & *Italica Bocc. Mus. pl. rar.* p. 60. T. 49.

Duos trésve pedes à terra assurgit, Loca Alpina amat; ínque *Hispania, Italia & Pedemontio* invenitur. Hanc etiam observavit D. *Barelier.*

65. Jacobæa umbellifera pumila *Bocconi.*

Radice fundatur fibrosa: *Caule* assurgit palmari aut altiori, hirsuto, *foliis* pluribus vestito, pediculis longis insidentibus, subrotundis, serratis, hirsutis, vix unciam longis, semunciâ latioribus. Ex imo caule prope radicem exeunt ramuli in terram reclinati qui repentem plantam arguunt.

66. Jacobæa montana integro rotundo folio Jac. mont. Betonicæ folio *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 49.

Hæ duæ species in Alpibus *di Fiumalbo* & *della Pania* in *Italia* oriuntur, & ad duos circiter pedes supra terram elevantur. Folia subtus tomentosa sunt & alba.

67. Jacobæa saxatilis erecta, angusto laciniato folio *Sabauda Bocc. Mus. pl. rar.* p. 107. T. 81.

Altitudo ei pedalis; *folia* angusta, laciniata, versùs summitatem flavicantia. Ramos non emittit, sed unum aut plures *caules* erectos exserit. *Flores* & pappi Jacobæanis similes.
Propè monasterium *di Alta comba*, supra lacum *di Burget* in *Sabaudia* oritur.

68. Jacobæa spicata, Linariæ foliis, floribus amœnè purpureis Provinciæ *Marianæ Pluk. Mantiss.* 107.

69. Jacobæa fruticosa, Camphoratæ foliis *Æthiopica Ejusd. ibid.*

70. Jacobæa *Æthiopica*, angustissimis & prælongis foliis, rariùs crenatis, ab imo caule ad summum usque confertis *Ejusd. ibid.*

71. Jacobæa *Æthiopica*, Stœchadis citrinæ foliis, flore luteo *Ejusd. ibid.* Fortè Elichrysum foliis Absinthii *Pontici* majus *Cap. Bæ. Sp. Breyn. Prod.* 2.

72. Jacobæa umbellifera, foliis Agerati, flore Aurantii colore imbuta *Marilandica.*

Caulis huic dodrantalis, rectus, non ramosus, *foliis* ad intervalla vestitus alternis, parvis, Agerati fere in modum aut Millefolii lutei incisis; *flores* in fastigio gestans multos, velut umbellatim dispositos, singulos singulis pediculis longis, tenuibus, foliolis minimis cinctis insidentes. E *Marilandia* attulit D. *Vernon.*

73. Jacobæa parva *Æthiopica*, tuberosa radice, imis Cymbalariæ foliis, ad caulem longioribus angustis, luteo flore summo caule singulari *Pluk. Mantiss.*

74. Jacobæa *Virginiana*, foliis imis Alliariæ glabris, caulescentibus Barbareæ *Moris. hist.* P. 3. Folia inferiora pediculis longis, nudis, tenuibus donata sunt, subrotunda, Violæ Martiæ aut Alliariæ æmula, marginibus crenata & glabra. Quæ autem ad caulem nascuntur longa sunt & lobata, in partem ampliorem, rotundam & dentatam desinentia. *Flores* vulgaris floribus persimiles. D. *Bobart.*

75. Jacobæa Crithmi littorei foliis *Moris. prælud. Bot.* Planta est bipedalis, cujus cauli plurima apponuntur *folia*, angusta, crassa, oblonga, viridia, Crithmi Chrysanthemi marit. instar, quæ Lavendulæ latitudinem non superant. Florem fert luteum, Jacobææ similem, &c.

76. Nelam-Pata *H. M.* P. 10. T. 49. Jacobææ foliis Indica, flore nudo, an Corymbifera? *H. M.*

Arenosa amat. *Radix* fibrosa, albicans, odoris grati. *Caules* rotundi, virides, in latum se diffundentes. *Folia* laciniis sinuatis dissecta, pilosa, mollia, lenia, saporis peracris. *Flores* capitula sunt rotundo-plana, tum caulium fastigiis, tum petiolis è caulibus prodeuntibus insidentia, rufescentia vel rufo-nigra: in hisce plurimi conspiciuntur parvi *flosculi*, cum *seminibus* oblongis & nonnihil planis, quorum vertici oblongo stricto collo insident, pentapetali, angustissimi, cuspidati; è medio staminulum ejiciunt. Ipsa semina basi capituli, (quæ viridis pilosa, in superiori parte cuspidibus dissecta) inoculantur, primò viridia, tandem ruffa.

Pulvis phagedænicis prodest ulceribus; cum caprino lacte mixtus faucium dolores mitigat; cum *uvis passis* & *butyro* decoctus antihydropicus est, lepram, noxios flatus & cachexiam tollens: cum *Zinzibere*, *Pipere*, & *Saccharo* deglutitus intemperatam bilem corrigit, epilepsiam, maniam comæque canitiem abigit.

P. 287. Ad Cap. De Xeranthemo.

1. Xeranthemum flore rubicundo in lutescentem album languente D. *Oldenland.* An Xer. Rorismarini folio, è *Cap. B. Spei. Mus. Pet.* cent. 3. n. 299?

Foliis angustis, prælongis Pini, incanis, Stœben capitatam Rosmarini folio *Ponæ* refert. E foliorum sinubus exeunt pediculi longissimi, ab imo ad summum foliolis cincti, crebris, brevibus, tomento eisdem annexis & velut agglutinatis, Flores singuli singulos sustinentes; squamis lucidis, acuminatis, è rubicundo in luteum languescentibus obvallatos.

A *Prom.*

A *Promont. B. Spei* ad D. *Petiver* tranſmiſit D. *Oldenland* Medicus & Botanicus inſignis.

2. Xeranthemum Sophiæ Chirurgorum foliis è *Cap. Bon. Spei Muſ. Pet.* cent. 3. n.300.

3. Jacea Oleæ folio, capite ſpinoſo, flore albo *Pluk. Mantiſſ.* Xeranthemum flore albo coronato, folio Cynogloſſi *Cretici Breyn. Prod.* 2. 105.

4. Xeranthemum Oleæ folio, capitulis ſimplicibus, petalis rigidis & pungentibus *Chalepenſe Moriſ. hiſt.* P. 3. 43. An Ptarmicæ *Auſtriacæ* ſpecies ex *Hiſpania, Cluſ. cur. poſt?* Planta hæc oribus humilior, & caulibus, & averſa foliorum parte, denſiore lanugine obducta eſt, quæ Oleæ foliis etiam ſimilia ſunt, *Oleæ Bohemicæ* ſpeciem intelligimus. Caulis in ramulos quoſdam diviſus eſt, hac præcipuè nota ab aliis Xeranthemorum caulibus diſcrepans, quòd foliis uſque ad florem veſtitus ſit, cùm in cœteris ſemper à ſuperiore parte nudus appareat. *Flos* è ſquamis foliaceis rigidis & acutis, ex 16 aut 18 petalis longis, tenuibus, acutis, aridiuſculis & pungentibus, purpuraſcentibus aut purpuro-violaceis conflatus, emicat. Semen è *Syria* accepimus, quod ſatis feliciter ſuccrevit, ſed nunquam ad maturitatem perductum eſt. D. *Bobart.*

N.B. *E Prom. B. Spei plures habemus Xeranthemi ſpecies, caule & ramulis ad flores uſque foliis obvallatos.*

5. Xeranthemum *Africanum*, Gnaphalii foliis tomentoſis, foliis & ſquamarum ſummitatibus ferrugineis.

Planta eſt pedalis aut altior, *caule* firmo, craſſo, *foliis* creberrimis nullo ordine poſitis ab imo ad ſummum uſque cincto, in ramulos aliquot diviſo. Sunt autem *folia* anguſta, oblonga, abſque pediculis cauli adnata, valde tomentoſa & incana, per margines æqualia, unciâ longiora ⅓iam unciæ lata. Caulis medius & ramuli ſinguli ſingulos *flores* geſtant, amplos, albos, membranaceos, calicibus ſquamoſis laxis, ſquamis ſingulis maculâ ferrugineâ in ſummitate notatis, ſeptos. D. *Sherard.*

6. Xeranthemum *Africanum* foliis tomentoſis, ad Conyzam mediam accedentibus, floribus exteriùs pallidè ferrugineis.

Hujus etiam *caulis* teres, craſſus, tomentoſus, *foliis* cinctus ab imo ad ſummum uſque crebris, nullo ordine poſitis, baſi ſua cauli adnatis nullo interveniente pediculo, duas plus uncias longis, unam latis latitudine à baſi ad apicem ferè æquali, acuminatis, circa margines obſcurè dentatis. *Caulis* ſuperiore parte in duos tréſve dividitur ramos, *flores* totidem ſuſtinentes, quàm præcedentis minores, quorum ſquamæ exteriùs colore fulvo diluto tinguntur.

7. Xeranthemum *Africanum* fol. tomentoſis ad Conyzam mediam accedentibus brevioribus, flore maximo, pallidè ſulphureo, umbone protuberante D. *Sherard.*

8. Xeranthemum *Africanum* perenne, Gnaphalii foliis tomentoſis majoribus.

Caulis ſatis craſſus eſt, valde tomentoſus, inferiore parte foliis creberrimis cinctus, Gnaphalii, ſeſcunciam aut duas uncias longis, vix unciam latis, per margines æqualibus, lata baſi cauli adnatis, in acutum mucronem deſinentibus. Folia in caule ſuperiora parva, anguſta, rariùs ſita. Flos in faſtigio magnus, polypetalos petalis acutis, umbonem magnum cingentibus apicibus nigris inſignem. *Caulis* in ſpecimine ſicco nobis à D. *Sherard* exhibito ſimplex erat & minimè ramoſus, Floris color è fulvo albicans.

9. Xeranthemum *Africanum* ramoſum, foliis tomentoſis minoribus, creberrimis, floribus albis maximis, umbone magno protuberante, apicibus nigris inſigni.

Caulis in planta noſtra ſicca, à D°. *Sherard* communicata, dodrantalis erat aut major, in 3 ramos diviſus, *foliis* omnium creberrimis, unciam plus longis, vix ſemunciam latis, acuminatis, lata baſi cauli adnatis ab imo ad ſummum uſque cinctus, ſuperioribus tamen minoribus & paulò rariùs ſitis. *Flores* in caule & ramulis ſingulis ſinguli ampliſſimi, albi, umbone medio protuberante, apicibus nigris operto.

10. Xeranthemum *Africanum* ramoſum, flore minore albo lucido, foliolis minimis, lævibus cauli & ramulis appreſſis.

Sicca, quam nobis impertivit D. *Sherard* in plures dividebatur ramulos *foliis* undique cinctos anguſtis, acuminatis, eiſdem ut & cauli medio appreſſis & velut arctè adhærentibus, ut an foliis amictus eſſet, vix poſſet diſcerni.

11. Xeranthemum *Africanum*, ramoſum, floribus albis paulò majoribus. Foliis Gnaphalii, anguſtis, oblongis caulem & ramulos ad ipſos uſque flores cingentibus.

Caulis in ſicca noſtra, à D. *Sherard* exhibita, vix dodrantalis erat, in tres ramos diviſus, foliis creberrimis ab imo ad ſummum uſque cinctus duas tréſve uncias longis, ⅓tiam unciæ latis, acutis, tomentoſis valde & incanis. Flores mediocres albi lucidi ſeu argentei.

12. Xeranthemum *Africanum* ramosum, Gnaphalii foliis angustioribus, tomentosis, oblongis, floribus albis magnis, apicibus nigris.

Caulis in sicca, quam à D. *Sherard* obtinuimus, pedalis erat, duos emittens ramulos, *foliis* cinctos 2, 3ve uncias longis, ⅓ unciæ latis, in acutum desinentibus inferiore parte crebris, versùs flores rariùs sitis, lata basi, ut in reliquis hujus generis omnibus cauli adhærentibus. Flores è maximis sunt, petalis albis lucidis seu argenteis cuspidatis umbonem medium magnum protuberantem apicibus nigris obvelatum, cingentibus.

13. Xeranthemum *Africanum* latifolium lanuginosum *Catal. ad finem Parad. Bat.* D. *Sherard.*

Ex *radice* fibrosa molli, nullásque propagines emittente ascendunt *caules* ad duos pedes, ab imo ad summum in viridi candicante lanugine obducti, qui in summo divaricantur in ramos, & hi in plures pedicellos, qui *Flores* sustinent 3, 4, vel plures invicem junctos: nonnunquam ad imum caulis, atque etiam è medio ramos emittunt: Hos vestiunt *folia* alterno ordine, mollia, superna parte viridia, infernâ prorsus incana, & veluti caules lanuginosa, quæ à lata basi, quâ caules absque petiolis ambiunt in oblongum obtusúmque mucronem terminantur. *Flores* in ramorum summitatibus umbellata quasi serie dispositi sunt, & amplitudine *Gnaphalii Americani* latifolii flores multùm excedunt. Constant autem ex rigidis lucidis albentibus petalis, squamato quasi ordine strictè cohærentibus & intermedio flavescente disco, qui ubi laxatur in tenuissima, oblonga papposa *semina* facessit. Gravis & non ingrati est odoris.

Pullulavit 1691. ex seminibus à D. *Oldenlandio* missis à *Promont. Bæ. Spei*, & flores perfecit 1692. Mense *Augusto*.

Hujus & alia datur species petalis discum cingentibus aureis.

14. Xeranthemum *Africanum* frutescens, folio Ericæ aut Juniperi angustiore breviore acuto, floribus conglobatis, exiguis, albis D. *Sherard.* forte Alaternoides *Afric.* Ericæ folio, floribus albicantibus & muscosis *Hort. Amst.* T. 2. *Vide* description. in add. ad Alaternum.

Folia minima, acuta & pungentia ramulos undique obsident. *Floris calix* in plures dividitur partes seu squamas albas, aridas, petala plura alba pariter & exsucca continentes, cum 4 aut 5 *flosculis* tubulosis, staminulis aliquot intermixtis.

15. Xeranthemum *Africanum* foliis brevioribus canescentibus, floribus minimis conglobatis albis.

A præcedente differt quod minùs ramosus sit, ramulis incanis & tomentosis, non adeò erectis, *foliis* brevioribus, plurimùm reflexis; floribus minoribus.

1. Anemonospermos *Africana*, foliis Cardui benedicti, florum radiis intus sulphureis *Hort. Amst. rar.* P. 2. *vide* Anemonæ affinem *Æthiopicam* fibrosa radice, *&c. H. L. B.* p. 42.

Radix hujus plantæ longa, crassa & subflava est, quæ fibris albicantibus emissis telluri se insinuat. *Caulis* fungosus rotundus, viridis, foveis albicantibus notatur, quem nullo habito ordine duabus quasi alis amplectuntur *folia* longa, crassa & incisa, quæ ab ima parte lanuginosa, à superiore viridia, per quorum medium nervus excurrit crassus. Ex alis foliorum ab ima parte ad supremum usque ramuli producuntur ejusdem cum caule structuræ, Ramulorum summitatem exornat è capitulo squamoso *Flos* unicus discoides, radiatus, disco & radiorum petalis internè sulfureis, externè ex luteo purpurascentibus. Florem sequuntur plurima *semina* oblonga fusca & tomento obsita. Tota planta hirsuta est & aspera, sapore amaro instar Cardui benedicti. Mensibus æstivis floret, & Autumno semina perficit.

2. Anemonospermos *Africana*, foliis Cardui Benedicti, florum radiis intus albicantibus *Hort. Amst. rar.* P. 2.

Radice cum præcedente convenit. *Caulem* habet crassum, fungosum, striatum, hirsutum, & bipedalem, quem alis quasi duabus *folia* amplectuntur longa, angusta, hirsuta, & in lacinias profundas divisa, nervo per foliorum longitudinem excurrente crasso. Ramuli ex alis foliorum erumpentes, è pediculo sesquidigito longiore, in summitate capitulum proferunt squamosum, quod in *florem* tandem discoidem radiatum se explicat. Flores discum componentes lutei sunt & quadrifidi, quibus *stylus* est luteus & bifidus, radiorum flores intus albicant, extus purpurascunt. Flores in eodem capitulo plurima sequuntur *semina*, seu potiùs unumquemque flosculum semen sequitur unicum, oblongum, fuscum, quodà parte inferiore lanugine involvitur, superiore floris perianthium siccum servat adnexum. Sapor hujus plantæ aqueus est, & subsalsus. Floret *Julio* & *Augusto*, *Septembri* semina perficit.

3. Anemonospermos foliis rigidis, tenuiter divisis, subtus incanis, flore aureo, umbone nigricante D. *Sherard.*

In

In ficca nobis à D. *Sherard* communicata *Folia* pediculis longis prædita in plures lacinias ad mediam usque costam dividebantur, ut pinnata viderentur. *Flores* singuli singulis pediculis seu cauliculis è *radice* egressis insidebant.
Petala florum marginalia seu radii angusta erant & oblonga.

P. 289. Ad Cap. de Carlina. Post 4tam speciem adde,

5. Carlina sylvestris multicaulis, flore flavo, radice perenni. Cnicus sylv. spinosior alter, flore aureo, perennis *Hort. Reg. Par.*

Plantam hanc, mutatâ sententiâ, ab Acorna seu Acarna altera Apula *Col.* diversam esse suspicamur, ob caulium multitudinem, florésque majores. D. *Plukenet* eam pro Heracantha *Tab. ic.* 697. habet, próque Cnico sylv. spinosiore polycephalo *C. B.*

Ad finem Capitis, vel potiùs post primam speciem in pagina præcedente, addantur.

2. Carlina acaulos, magno flore, radice perenni, montis aurei *Hor. Reg. Par.*

3. Carlina *Hispanica* acaulos, flore majore purpureo *Schol. Bot.*

4. Carlina polycephalos alba *C. B.* Ad bicubitalem altitudinem excrescit, cujus folia superiora candida sunt: apud *Helvetios* in pascuis provenit.

5. Carlina peregrina pumila, foliis rigidis, tenuissimè divisis, flo. luteo *Pluk. Almag. Bot.*

6. Carlina polycephalos, Polyacantho vulgari similis *Æthiopica*, *Ejusd. ibid.* T. 273. F. 4.

7. Carlina fortè *Africana*, foliis integris tomentosis, & in ambitu spinulis aureis asperata Crocodyliades *Æthiopica* nobis *Ejusd. ibid.* T. 73, F. 5.

8. Carlina Chrysanthemos *Gaditana*, floribus ad caulium nodos spicatim emergentibus *Pluk. Mantiss.* p. 38.

9. Carlina sylvestris *Æthiopica*, vulgaris foliorum æmula, flore aureo, capite spinosiore *Ejusd. ibid.*

10. Chamæleon acaulos foliis laciniatis non spinosis *Hort. Pisan.* D. *Sherard.* *Caput* Cinaræ magnitudine absque caule erumpit, inter plurima folia repanda, viridia, ampla, laciniata, folia Sambuci laciniati referentia, *Flos* ex cœruleo rubente pallidus. Prope Tunisiam urbem inventa est à D. *Tilli Botan.* Professore publico in Academia *Pisana.*

11. Acarna umbellifera flore patulo *Lusitanica* N. D. *Grisleii Virid. Lusit.*

12. Carlina sylvestris Alpina, angusto longo & incano folio *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 14.

Profert hæc planta *folia* angusta & oblonga, Trinciatellæ *Camerarii* similia, & supra terram paulò plus spithama elata. Invenitur prope vicum *Sestola*, sub *Cimone di Fanano*, locis umbrosis.

13. Carlina sylvestris incana, Cornucopioides *Savonensis Bocc. Mus. pl. rar.* p. 125.

Pedali altitudine supra terram assurgit. *Radice* nititur perenni, *flore* est flavo. Calix & capitulum Cornucopiæ figuram imitantur, duas uncias longa. *Folia* incana sunt, subtilissima lanugine vestita. In mediis saxis crescit, secus viam, [unius Milliaris ab urbe *Savona* distantia] quà itur ad Dam. *della Misericordia.*

P. 290. Ad Cap. de Senecione.

1. Senecio pusillus *Maderaspatanus*, foliis crenatis, crassis & hirsutis *Plukenet. Phytogr.* Tab. 60. F. 3.

2. Senecio *Americanus*, purpuro-cœruleo flore *Elem. Bot. Tournef.*

3. Senecio *Atticus*, vulgari similis, flore petalis ferè inconspicuis radiato *Pluk. Almag. Bot.* qui eam à D. *Georgio Wheeler* accepit.

4. Senecio *Æthiopicus*, an potiùs Jacobæa Senecionis folio, flore pulchro purpureo: *Pluk. Almag. Bot.* In horto *Chelseiano* curâ D. *Doodii* enata est.

5. Senecio parvus, pennatis foliis, *Æthiopicus Pluk. Almag. Bot.* T. 314. F. 6.

6. Sene-

6. Senecio perennis, latiore folio *Promont. Bæ. Spei* ad D. *Doodium* missus *Ejusd. Phytogr.* T. 223. F. 5.

7. Senecio latifolia *Salacica* N. D. *Virid. Lusit.* Grisl.

8. —— latifolia altera *Lusitanica* N. D. *Ejusdem.*

9. —— lanuginosa *Lusitana* N. D. *Ejusdem.*

10. —— multifida, flore amplo *Lusitana* N. D. *Ejusdem.*

11. —— Senecio flore odorato *Munting. Herbar. Belg.*

12. Senecio major, florum calice purpureo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Radice nititur oblonga rubescente, fibrillis albis undequaque emissis alimentum haurieńte. *Caulis* indè exsilit teres, viridis, succulentus, sesquipedalis ferè, foliis crebris, nullo ordine positis, pediculorum expertibus, undique cinctus, 4 plus minus uncias longis, ab angusto principio sensim dilatatis ad extremum ferè, ubi unciam propemodum lata sunt, inde mox angustata in punctum desinunt, ad oras valde sinuata seu laciniata. Senecionis vulgaris in modum. *Flores* in summitate plures, nudi, colore pallido seu luteo-albicante: Foliola calicem componentia purpurascunt. Florum pediculi nunc longiores sunt, nunc breviores.

13. Senecio Americanus altissimus Blattariæ vel Hieracii folio *Schol. Bot.* Afric. maximus, folio Dipsaci laciniati *P. B. P. Herman.* Par. Bat.

Herman.

Insigni feracitate & copia, è delapso semine pullulans in hortis nostris luxuriat hæc species. *Radice* nititur pluribus fibris capillata, quæ *caulem* protrudit bipedalem, & aliquando proceriorem, rotundum, leviter striatum, digitum crassum, nonnunquam glabrum, nonnunquam brevissimis pilis hinc indè præditum. *Folia* ima *Blattariæ*, vel potiùs *Dipsaci laciniati* foliis similia sunt, quæ cauli & ramis hærent, digitum longa, pollicem lata, *Sonchi laciniati* in modum laciniata & crenata, in acumen tendentia. Ramorum summitates exornant *capitula* plurima, oblonga, viridia, in imo crassa seu ventricosa, ut Sonchi capitula, quibus & magnitudine ferè accedunt, quæ in villos summo subsulphureos se expandunt, absque ullis in ambitu petalis. Semina sequuntur parva pappescentia. Sapor foliorum primò herbaceus est, postea aliquid Cuminacei relinquit.

14. Senecio Myosotidis sive Pilosellæ foliis *Marilandicus Pluk. Mantiss.* p. 170.

15. Senecio Erini majoris folio, flore oblongo singulari *Ejusd. ibid.*

16. Senecio hirsutus, foliis latioribus *Moris. hist.* P. 3. An Senecio hirsutus *C. B*? Planta hæc cum Senecione incano pingui *C. B.* convenit, latiora tamen folia, cauléque crassiores profert, & *flores* q. petalis parvis donantur. Fortè idem est quem *C. Bauhinus* in *Pin.* pro Senecione Ambrosiæ odore habet. D. *Bobart.*

17. Senecio *Indicus*, Atriplicis folio glabro *Moris. hist.* P. 3. *Caule* assurgit dodrantali aut pedali, tereti, gracili, *foliis* paucis iisque Atriplicis aut Halimi similibus, pediculis semuncialibus insidentibus, donato. Caulis summitas in pediculos, rursus in petiolos alios breviores abeuntes, divisa, *flores* gerit Erigeri similes, parvos, qui congenerum in modum in pappos breves candidos evanescunt. D. *Bobart.*

18. Senecio *Mexicanus*, foliis integris serratis *Moris. hist.* P. 3. Yztomio seu lanuginosa herba *Recchi.* Herba est *folia* ferens hirsuta, spinosa, & undulata, *caulem* pallidum, duos cubitos longum; *flores* candentes, parvos, calyculis contentos, & in pappos tandem abeuntes; *radices* verò multas, fibris similes. D. *Bobart.*

19. Senecio minor, Bellidis majoris folio *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Radix fibris pluribus, sescunciam longis, glabris, tenuibus, filamentosis constat. *Caulis* teres, incanus, 5 aut 6 uncias altus, paucis *foliis* nullo ordine positis, immediatè absque pediculis adnascentibus vestitus. Sunt autem Folia initio angusta, paulatim latescentia, ad extremum usque subrotundum; unciam circiter longa, hirsuta, incana seu è viridi albicantia, duabus tribúsve crenis persæpe incisa, folis Bellidis maj. caule folioso *C. B.* similia. Summus caulis & ramuli è foliorum alis exeuntes *flores* sustinent *Senecionis* floribus per omnia similes, è plurimis flosculis luteis arctè stipatis compositos & plurimorum oblongorum, angustorum albicantium foliolorum circulo obvallatos.

In ripis fluvii *Rio Cobre* dicti infra urbem S. *Jago de la Vega*, eodem cum urbe latere.

20. Senecio *Mexicanus* erectus, tribus foliis integris mucronatis, ad genicula sitis *Moris. hist.* P. 3. Coapatlis 4. *Recchi.* *Folia* profert oblonga, aspera & firma; *caules* læves, teretes & purpureos, ac sex spithamas longos: *flores* in summis caulibus albos, at in luteum colorem tendentes, pilosos & orbiculares è calycibus oblongis erumpentes. D. *Bobart.*

12. Senecio *Madraspatana*, Rapi folio, floribus maximis, cujus radix à nonnullis *China* dicitur *Mus. P.* 680. Paring-checka *Malab. Act. Philos. Lond.* N. 274. p. 943.

P. 292. Ad Cap. De Cacalia.

Cacaliæ notæ sunt Flores fasciculatim in summo caule congesti. Calix integer denticulatus: Folia ampla subrotunda.

5. Cacalia Alpina, foliis angulosis & acutioribus, subtus tomentosis *Schol. Bot.* N. D.

6. —— Alpina, foliis araneosa lanugine obductis *Ejusdem* N. D.

7. —— maxima, foliis subtus tomentosis *Ejusd.* N. D.

8. —— *Pyrenaica* Alliariæ foliis *Ejusd.* N. D.

9. —— *Africana* Prom. Bæ Spei *Pluk. Phyt.* T. 153. F. 1. Hanc in *Almagesto Bot.* Cacal. Americanam, Urticæ folio glabram flore purpurascente vocat. An Yztactexcaltlacotl Mexicensibus seu Virga nigra saxorum *Hernandez* apud *Recchum* Fol. 167.

10. —— *Alpina* foliis utrinque denso & candidissimo tomento obsitis *Elem. Bot. Tournef.*

11. —— tomentosa *C. B.* in Phytop. & Prod. descripta *Ejus.*

12. Cacalia *Virginiana* glabra, foliis deltoidibus sinuatis, subtus glaucis *Moris. hist.* P. 3. Nardus Americana procerior, foliis cæsiis *Pluk.* *Radicem* habet nodosam, fibris tenacibus affixam, unde *folia* emergunt deltoide, aut ad formam triangularem tendentia, palmum aut amplius lata, superiori parte viridia, inferna glauco aut cæsio colore, venis carnosis eminentibus donata, marginibus profundè dentatis aut sinuatis, pediculis longis insidentia. *Caulis* rotundus erectus, bicubitalis aut elatior purpurascens aut ad rubedinem tendens, assurgit, minoribus foliis per intervalla ornatus. Summum fastigium in aliquot breves ramulos nudos dividitur, quibus insident plurima *capitella* oblonga, striata, calicum vices præstantia, & eorum quodlibet 5 *flosculos* longos, tetrapetaloides, pallidos ad purpureum colorem vergentes, cum stylo in medio concolore bifurcato, continet: Is autem in semen haud parvum, tumidum, nigricans, pappo candido appensum desinit. Radix restibilis est. D. *Bobart.*

13. Cacalia foliis rotundioribus, ad caulem sessilibus *Moris. hist.* P. 3. *Folia* profert rotunda. Sed hac nota ab aliis discretu facilis est, quòd absque pediculis (cùm aliæ præcedentes pediculis longis gaudeant) cauli adnascantur. Hujus notitiam D. *Sherard* debemus, *vide* paulò infra Eupatoria Valerianoides &c.

P. 292. Ad Cap. de Conyza flore nudo seu Baccharide.

Ad finem paginæ adde locum *Conyzæ Baccharis Monspeliensium* dictæ.
In montosis & ficcioribus, inque aggeribus terrenis secus vias publicas in *Anglia* & exteris regionibus invenitur.

P. 293. Adde Spec. seq.

1. Conyza major odorata seu Baccharis, floribus purpureis nudis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*
Radix huic crassa, lignosa, brevis, fibrillas plurimas è lateribus undequaque emittens. *Caulis* ad altitudinem Baccharidis *Monspeliensium Ger. Park.* assurgit, teres, purpureus, solidus, *foliis* nullo ordine positis vestitus, pediculis uncialibus insidentibus, 3 unc. longis, 1 latis, [media latissima parte] hirsutis, circa margines crenatis, prope fastigium in plures ramos divisus, eósque in surculos aliquot subdivisos, quos terminant *capitula* rotunda, purpurea Baccharidis *Monspeliensium* magnitudine, petalis innumeris aridis, & lanugine alba composita, Gnaphalii *Americani* capitulorum propemodum similia, quibus brevi succedunt *semina* multa, fusca, cannulata, papposa.
Tota planta odorem spirat gratissimum.
In maritimis palustribus, propè domum D. *Delacree*, loco *Liguanee* dicto invenit Auctor.

2. Papposa

2. —— Pappoſa fruticeſcens Æthiopica, foliolis tenuibus creberrimis ut in Pinu aut Erica floribus nudis, pappo prælongo ſemini innaſcente.

Caules & ramuli lignoſi ſunt, *foliis* creberrimis, anguſtiſſimis, unciam longis, acutis undique cincti & obtecti, ab imo ad ſummum uſque. *Flores* ſummos ramos, in 8, 4ve ramulos diviſos, occupant, ſatis ampli, nudi, è plurimis floſculis diſcum componentibus compoſiti. Floſculi autem ſinguli ſingulis ſeminibus è tubo oblongo ſumma parte in quendam q. calicem marginibus crenatis dilatati inſident. Floſculum ambit eidem ſemini innaſcens pappus prælongus luteus vel pallidus.

3. Baccharis *Palmenſis* folio ſubrotundo ſerrato *Muſ. Pet.* 152. *Radix* denſo fibrarum ceſpite conſtat. *Caulis* ſimplex dodrantalis aut altior, foliis veſtitus ima parte ſubrotundis ſerratis, ſuperiùs longis, acutis, circa margines dentatis. Flores in ſummo caule coacervati, nudi, parvi, &, ut in ſicca videtur, purpuraſcentes. In Horto *Beaufortiano* ſuccrevit. D. *Sherard* miſit.

4. Conyza Urticæ folio *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Radix pluribus albis, craſſis & robuſtis filamentis, fibrillas laterales emittentibus conſtat. *Caulis* indè egreditur quadratus, rubeſcens, lignoſus, 1½ pedem plus minùs altus, *foliis* ut & ramulis oppoſitis donatus, illis, in pediculis ¼tas unc. longis, ſeſcuncialibus, media latiſſima parte ¾tas unc. latis, è pediculo ad medium uſque latitudine augeſcentibus, exinde paulatim contractis in apicem acutum, circa margines profundè ſerratis, & Urticeorum ſimilibus. *Flores* & ſemina in ſummitate proveniunt, hæc parva, nigra, pappoſa, pro calice foliolis in ambitu ſquamatim diſpoſitis compreſſa, ut in reliquis hujus generis.

In *Jamaica* & *Caribbæis* inſulis frequens invenitur.

5. Conyza folio haſtato ſeu triangulari, ſerrato, glabro *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Radice firmatur longa, alba, fibras aliquot laterales emittente. *Caulis* inde exſilit viridis, lævis, quadratus, ſeſquipedalis, pennâ cygnea craſſior, ad intervalla ſeſcuncialia ramulos emittens, binos oppoſitos, *foliáque* pariter in ramis ex adverſo bina, pediculis uncialibus innixa, propemodum triangularia, unciam ad baſin lata, à pediculi apice ad punctum oppoſitum menſurâ ſumptâ paulò longiora, circa margines profundiùs ſerrata, colore luteo-viridi, nervoſa, nervis ſeu coſtis Plantaginearum æmulis ea percurrentibus. *Flores* in ramulorum faſtigiis albicantes, nudi, Senecionis ſimiles. *Semina* ſubſequuntur parva, pappoſa, canaliculata, fuſca.

Loco 16 Miles-walk dicto, in agris D. *Nedham* oritur.

P. 294. Ad Cap. de Eupatorio Avicennæ.

Eupatorii Avicennæ nomine donamus plantas Floribus pappoſis, nudis, in ſummis caulibus in umbellæ ferè formam plerumque diſpoſitis; foliis in caulibus binis oppoſitis aut ternis ad eundem exortum. Addi poteſt Florum capitula plerunque oblonga & anguſta eſſe, ſquamata, 5 vel 6 floſculos, 5partitos, tenues, cum comoſis ſtaminulis continentia.

1. Eupatorium Conyzoides Verbaſci folio, ſeu Baccharis *Americanâ* ſuaveolens, Sweet-weed *Barbadenſibus* dicta *Pluk. Phytogr.* T. 77. F. 1.

Altitudo ei pedalis aut bipedalis: Caulis durus, teres, foliis pediculis brevibus inſidentibus oblongis, Verbaſci minoribus, molli lanugine (præſertim ex adverſo) pubeſcentibus veſtitus. *Caulis* ſummitas variis petiolis divaricatur, & plurima capitula, rotunda, nuda, proximè antecedentibus ſimilia, breviora tamen, in corymbum aguntur, mox ſemine pappoſo gravida avolatura. D. *Bobart.* Inſulæ *Barbados* alumna eſt.

2. Eupatorium Conyzoides integro Jacobææ folio, glabro & duriuſculo. *Indiæ Orientalis* fortè Jaceæ vel Serratulæ affinis Breynii *Cat. Hort. Lugd. Bat. App.* Pluk. Phyt. T. 77. F. 5.

Ad *caulem* lignoſum, ſtriatum alternatim apponuntur *folia* integra, ſubrotunda, unciam unam aut alteram lata, 2 aut 3 longa, mollia, in ambitu levidenſibus denticulationibus, ſerrata, arctè & abſque pediculis eundem amplectentia. Ex horum alis alii protruduntur cauliculi, & ii rurſus in minores abeunt, qui *Capitula* parva, globoſa, plurima, in pappum faceſſentia ſuſtentant. D. *Bobart.*

Poſt ſecundam ſpeciem pro tertia & quarta interſerantur,

3. Eupatorium Cannabinum *Americanum* anguſtifolium *Park.* Eupat. *Canadenſe* flo. luteo *Hort. Reg. Par.*

4. Eupatorium *Canadenſe* latifolium, Enulæ folio, caule vireſcente *Schol. Bot.* *Folia* viridia, 4 aut 5 unc. longa, 2 aut 3 lata, dentata, binatim cauli erecto tereti viridi adnata. *Flores* purpuraſcentes.

Eupat.

5. Eupatoria Conyzoides odorata, folio crenato molli subincano *Plukenet. ibid.* F. 2. Serratula *Noveboracensis*, folio leviter crenato, molli, subincano *P. B. P.* An *Cattu-Schiragam H. M.* p. 2? Reliqua Synonyma vide loco citato.

6. Eupatorium triphyllon *Mexiocanum*, floribus albicantibus *Pluk. Almag. Bot.* Coapatlis Quauhuacensis seu 4ta *Hernandez* apud *Recchum* p. 36.

7. Eupatoria Conyzoides *Maderaspatana*, foliis glabris, flore purpurascente *Pluk. Phyt.* T. 177. F. 2. An Nari Patsja *H. M*?

8. Eupatorium *Bermudense* latifolium, flosculis pallescentibus, **Silver-Weed** nostratibus vulgò *Pluk. Phyt.* T. 243. F. 2.

9. Eupatorium angustiori folio *Bermudense*, floribus flavescentibus **Hog-Weed** nostratibus dictum.

10. Eupatoria *Virginiana*, Serratulæ *Noveboracensis* latioribus foliis *Pluk. Almag. Bot.* T. 280. F. 6. Ad Serratulam potius referendam putat.

11. Eupatoria Conyzoides *Palæstina*, Lapathi rigidioribus foliis, ima parte auriculis bigemellis donata *Pluk. Almag. Bot.* Behen album *Rauwolfii J. B.* T. 3. l. 25. p. 37.

12. Eupatorio adfinis *Americana* bulbosa, floribus squarrosis calyculis contectis *Pluk. Phyt.* T. 177. F. 4. Planta pappescens non lactescens *Virginiana Banist. Cat. MSS.*

Eupatorii tres species apud *Abraham. Munting.* invenio in *Herbar. Belgico*, nimirum,

13. Eupatorium spicatum *Novæ Angliæ.*

14. Eupat. *Americanum* spicatum flore coccineo.

14. * Eupat. *Virginianum* caule alato.

15. Eupatorium *Novæ Angliæ*, Urticæ folio, floribus purpurascentibus, maculato caule *H. Ac. L. B. Herman. Parad. Bat. Pluk. Almag. Bot.*

Herman.

Eupatorio cannabino *C. B.* humilius est, altitudine sesquicubitum vix excedens. *Radices* obliquè agit pallidas surculosas, numerosis fibris comatas; è quibus *Caules* eriguntur, glabri, solidi, teretes, punctis lineolisve puniceis undique respersi, & ad singula genicula *foliis* 4, rariùs 3bus, Urticæ majoris foliorum æmulis, sed crassioribus minùsque crenatis, circundati. *Flosculi* situ & habitu Eupatorio prædicto similes sunt, plures nempe ex uno folioso oblongo capitulo tanquam calice prodeunt, singuli verò ex rubente quinquifido tubulo, & concolori bifurcato stylo contexti sunt. Hi *Septembri* mense evanescunt in pappum, quo tempore & *caules* exarescunt, sola remanente radice, quæ sequenti æstate regerminat. Tota acris, amari & ingrati saporis est, non aromatici, prout ei adscripsit qui ex *N. Anglia* transmisit. Idem observare est in Valeriana Urticæ folio flore albo, cujus radicem Nardum redolere scribit Cornutus, cùm in ea quæ in hortis nostris colitur odor nullus percipiatur. Ità pro cœli & soli varietate varium quoque est ingenium plantis.

Hanc etiam è *Marilandia* attulit D. *Vernon.*

16. Eupatorium *Novæ Angliæ*, Betonicæ foliis villosis, flore albo *Herman. Parad. Bat. Nov. Angl.* Stachydis seu Betonicæ foliis crenatis, floribus albis *P. B. P.* Nepetæ folio angustiori subaspero, flor. albis longioribus *Americanum Breyn. Prod.* 2. Vide paulò inferiùs D. *Bobarti* descriptionem huc transferendam.

Cùm primùm ex semine pullulâsset planta tota incanis & lanuginosis villis pubescebat, ut Stachydem potiùs quàm Eupatorium dixisses. Adultiori factæ omne ferè tomentum evanescebat. *Caulibus* est pedem altis, in aliquot ramos, & his rursus in minores, divaricatis, nunc solitariis, nunc conjugatis, singulis sustinentibus flosculos, congeneribus similes, exalbidos, in pappum abeuntes. *Folia* Betonicæ aut Mentastro respondent, rugis & villis exasperata. Caulis parti inferiori bina ex opposito, in progressu verò & ramulis solitaria hærent. *Radix* fusca est, fibrosa & annua. Gustu & odore evidenti videbaturd estituta.

Enata est ex seminibus è *Nova Anglia* absque adscriptione nominis acceptis.

17. Eupatorium *Virginianum* longissimis & angustissimis foliis *Moris. hist.* P. 3. An Eupat. Enulæ folio minus *Breyn. Prod.* 2? Eupat. cannab. angustifolium *Americanum Park*?

Caulis humanam altiudinem superat, frequentioribus ac pluribus *foliis* angustioribus longioribus ac Salignis vestitis. Eodem modo floret quo reliquæ suæ fortis. Ex semine *Virginiensi* ortum est. D. *Bobart.*

18. Eupatorium humile *Africanum*, Senecionis facie, folio Lamii *Herman. Parad. Bat.* Senecio *Americanus* Lamii facie *Schol. Bot.* An Eupatorium *Americanum* Nepetæ folio latiori, floribus albis brevioribus *Breyn. Prod.* 2? Conyza *Americana*, Lamii folio, flore albo *Tournef. Elem. Bot.*
Herman.

De patrio solo hujus Eupatorii nihil certi nobis constat. D. *de Block*, in cujus Horto primum conspeximus, semina ejus ex *Mauritania* ad se delata esse referebat. Opacis maximè gaudet, & in his altiùs assurgit quàm in iis quæ Solis radiis sunt opposita. Profert *cauliculos* tenues, infirmos, altitudinis palmaris aut pedalis, ad singula genicula binis ex adverso ramulis, & juxta hos totidem *foliis*, Lamii æmulis sed mollioribus, tenuioribus & rotundioribus adornatos, ramulis proceritate sæpe caules superantibus. *Apices* comantur *flosculis* albis lanugineis, in capitula Senecionis instar congestis; quibus emarcidis succedunt *Semina* nigra parva, incano pappo cristata. *Radix* annua est, è tenuibus fibris cohærens.

19. Eupatorium *Americanum* Amaranthoidis Indici majoris folio *Herm. Parad. Bat.* *Americ.* tomentosum, Lychnidis coronariæ foliis & facie, flore albo *Breyn. Prod.* 2.
Herman.

Partibus omnibus incana hirsutie pubescebat, ut per initia potiùs *Lychnidis coronariæ* aut *Amaranthoidis Indici majoris* quàm *Eupatorii* genus referre videretur. *Caules* binorum palmorum altitudine surgebant, in aliquot ramos brachiati, albidísque discoideis *flosculis*, in umbellæ formam collectis ornati. *Folia* caulibus hærebant absque pediculis conjugata, prædictæ *Lychnidi Amaranthoidi* perquam similia, latitudine pollicem, longitudine semidigitum complentia, & in obtusum mucronem desinentia. *Semina* congenerum ritu pappescebant. *Radix* è fibris contexta perennabat. Sapore & odore singulari nullo constabat.
E *Curassavia* insula D. *Beaumonti* curâ in *Belgium* translata est.

20. Eupatorium *Virginianum*, flore albo, foliis Menthæ angustioribus, sessilibus, minutim dentatis *Moris. hist.* P. 3. *Caulibus* donatur tenuibus, rotundis, glabris, quibus ad biuncialem intercapedinem ex adverso opponuntur folia sessilia, duos pollices longa, mucronata Menthæ æmula, marginibus leviter dentata. Caulis summitas dividitur in corymbum, cujus pediculi multis capitellis, & in iis flosculis albis tenuibus ornantur. D. *Bobart.* à D. *Banister* è *Virginia* accepit.

21. Eupatorium *Americanum*, Nepetæ folio angustiore subaspero, floribus longioribus albis *Breyn. Prod.* 2. *Caulis* huic hirsutie subaspera amictus, rectè ascendit. *Folia* inferiora ex angusto principio, (medietate in semuncialem latitudinem expansa) biuncialem aut ampliorem acquirunt longitudinem, villis asperiusculis donata, vultúmque Nepetæ angustioris seu mediæ obtinentia. Folia in caule assurgentia angustiora fiunt, súntque dentata. Caulis cacumini capitulorum plurimorum (aliis longiorum) flosculos candidos & tenues continentium, mox in pappos dehiscentium bene magna insidet copia. D. *Bobart.* Datur & alia hujus species foliis latioribus.

22. Eupatorium *Zeylanicum*, foliis dentatis, ad pediculos breves auriculatis *Moris. hist.* P. 3. An Eupatoria Conyzoides maxima *Canadensis* foliis caulem amplexantibus *Pluk. Phyt.* T. 87. Hæc prioribus procerior planta caulibus subrotundis, solidis, gracilibus assurgit. *Folia* alternatim sita, oblonga, pollicem lata, mucronata, superne virescentia, infernè molli albedine conspersa & dentata profert, pediculis brevibus insidentia; & ad pediculum brevem folium in auriculas desinit. Supremi caules floribus plurimis. candidis,staminulosis ornantur minimis. D. *Bobart.* à D. *Hermanno* habuit.

23. Eupatorium *Americanum*, flore albo, Betonicæ folio *Moris. hist.* P. 3. Hæc, quam D. *Tournefort* debemus, folia longa profert & acuta, denticulationibus non (ut in aliis) acutis, sed rotundioribus Betonicæ in modum incisa. D. *Bobart.*

24. Eupatorium fruticans *Africanum*, foliis Ericæ brevioribus floribus longis angustis, umbellatim nascentibus.

Frutex est firmus lignosus, in plurimos ramulos divisus *foliis* Ericæ aut Corios minutissimis cinctos, in fastigio plurimos *flores* gestans longos, angustos, erectos. Flores præterierant, pappo seu lanugine tantùm residua densa, alba, supra calicem squamosum extante. Omnes ramuli in summo caule æquæ ferè longitudinis sunt, ut flores in eorum fastigiis conferti umbellam simul efficiant.

25. Eupatorium latifolium, floribus longis angustis in summo caule umbellatim digestis.

Caulis dodrantalis *foliis* plurimis,nullo ordine positis vestitus,sescunciam aut 2 uncias longis, unciam latis, in acutum mucronem productis, supernè viridibus, subtus incanis, obiter interdum dentatis, *Flores* in fastigio gestans plurimos, oblongos, angustos, densè stipatos, in umbellam digestos, non tamen æquam, sed in medio protuberantem & altiorem. Florum color quis fuerat nescimus, sed calices residui ferruginei sunt. Hanc & præcedentem D. *Sherard* contulit.

26. Eu-

26. Eupatoria Valerianoides *Virginienfis*, Triffaginis foliis abfque pediculis *Pluk. Phytogr.* T. 88. F. 4. Cacalia foliis rotundioribus, ad caulem feffilibus *Banift. Cat. Mf.*

Caulis huic teres, hirfutus, rigidus: *Folia* bina oppofita, crebra, unciam longa, lata bafi, mucrone acuto, circa margines ferrata: *Flores* in fummis caulibus velut in umbellas congefti, parvi, ut in hoc genere, & (quantum in ficca difcernere licuit) albicantes.
E *Marilandia* attulit fecum in *Angliam* redux D. *Vernon.*
Hanc fuperiùs breviter defcripfimus fub titulo Cacaliæ.

27. Eupatoria hirfuta, Hyffopi foliorum æmula *Virginiana Pluk. Phyt.* T. 88. F. 2. Eupatorium *Virginianum* Lavendulæ foliis, floribus albis *Hort. Beaumont.*

Plantæ noftræ *Marilandicæ* folia non admodum hirfuta funt, Hyffopi foliis longiora & anguftiora, è quorum alis folia aliquot minora exeunt. *Flores* in fummo caule (ut in hujus generis aliis) umbellatim digefti, calice angufto cincti, albi.

28. Eupatorium *Virginianum*, Salviæ foliis longiffimis acuminatis perfoliatum *Pluk. Phyt.* Tab. 87. F. 6.

Huic (defcribente *Plukenetio*) *folia* longa, cufpidata, bina oppofita, & ad bafin continua invicem (ut in *Dipfaco*) ut ea caulis tranfadigat, & finum quendam ceu pelvim aquæ continendæ efformet. Verùm hoc non eft perpetuum in hifce foliis: Quorundam enim bafes non continuæ funt fed difcretæ; omnium tamen latæ funt & caulem amplectuntur; inque longiffimos & acutos mucrones exeunt. *Caules* hirfuti funt. Flores in fummis caulibus & pediculis è foliorum fupremorum alis egreffi, parvi, albi, in globulos coacti, in icone *Plukenetiana* non rectè expreffi.
Hujus fpecimen ficcatum nobis communicavit D. *Sloane* à D. *Vernon* è *Marilandia* allatum.

Addit D. *Plukenet* Eupatorium *Marianum* longiffimis acuminatis foliis non perfoliatum floribus albicantibus, pro nova fpecie in *Mantiff. Almag.* Quod an pro diverfo habendum fit necne valde dubito.

29. Eupatorium cannabinum, foliis in caule ad genicula ternis, floribus parvis, umbellatim in fummis caulibus difpofitis, *Marilandicum.* An Eupatorium triphyllon Salviæ folio, capitulis amœnè purpurantibus *Pluk. Mantiff.*

Folia Floris Solis foliorum figurâ, fed multis numeris minora. *Caulis* tenuis, teres, rigidus, fumma parte hirfutus. *Flores* minimi ut in reliquis hujus generis, nec adeò longos habent calices, nec adeò exactè in umbellas digefti funt, fed potiùs ad modum Valerianæ rubræ *Dod.* difpofiti.
E *Marilandia* attulit D. *Vernon.*

30. Eupatorium *Americanum* Meliffæ foliis magis acuminatis *Pluk. Phyt.* T. 87. F. 3. An Eupat. *Næ. Angliæ*, Stœchadis feu Betonicæ foliis crenatis, flore albo *P. B. P?*

Caulis huic tenuis, rubefcens. *Flores* in faftigio umbellati, breviores & habitiores quàm in hoc genere, colore purpureo faturatiore feu purpuro-cœrulei. Folia Althææ figurâ & mollitie.
In *Marilandia* collegit D. *Vernon.*

31. Eupatorium *Marilandicum*, Urticæ folio molli, capitulis magnis.

Caules tenues funt & infirmi, ad foliorum infertionem angulofi & huc illuc reflexi. *Folia* longis & tenuibus pediculis infident, figura Urticæ fimilia, dentibus majufculis ferrata, in tenues & acutos mucrones producta. *Flores* in fummo plures in umbellæ parvæ formam compofiti majufculi.
In *Almagefto Botan.* D. *Plukenet.* invenio hunc Titulum,

32. *Eupatoria Conyzoides, Urticæ folio molli & incano, capitulis magnis, Americana,*

Qui plantæ noftræ bene convenit, excepta foliorum canitie; Noftræ enim folia viridia funt & glabra.

33. Eupatorium *Marilandicum*, foliis Belvedere longis, anguftis, alternatim pofitis, caule tenui, umbellâ in fummo parvâ florum purpurafcentium.
Caulis valde tenuis eft, dodrantem altus, non ramofus; *flores* in faftigio 5 aut 6, & fortè etiam plures, in fingulis pediculis finguli in umbellæ formam difpofiti. *Folia* ad margines non prorfus æqualia funt, fed obiter dentata, obtufis & raris dentibus, ut in Hieraciis nonnullis.
Huic cùm folia in caule alternatim pofita fint, locus alibi quærendus eft.

34. Eupatorium *Marilandicum* hirſutum, foliis in caule bijugis, minoribus, ſerratis; floribus albis, oblongis, in ſummo caule in umbellæ formam diſpoſitis.

Caulis teres, rubeſcens, rigidus, hirſutus, *foliis* ad intervalla breviora cinctus ex adverſo binis, ſeſcunciam plus longis, ¼tas unciæ latis, circa margines ſerratis, utrâque extremitate acutis. *Flores* in ſummo caule, & ramulis è foliorum ſuperiorum alis egreſſis plures ſimul, oblongi, albicantes, omnes in umbellæ formam digeſti.

35. Eupatorium *Marilandicum* foliis in caule bijugis, parvis, oblongis, ad baſin præcipuè dentatis; floribus in ſummo caule parvis umbellatim diſpoſitis, albentibus.

Caulis tenuior eſt quàm præcedentis; foliorum conjugationes rariùs ſitæ. *Folia* ad baſin latiſſima ſunt, rarioribus & majuſculis denticulis inciſa, prope mucronem, (qui longus eſt & acutus) nullis. *Flores* in ſummo caule & ſupremorum foliorum alis conferti, parvi, & quantum in ſicca diſcernere licuit, albicantes.

36. Eupatorium *Africanum*, arboreſcens, ſemper virens, flore Senecionis albo. *Cat. ad finem Par. Bat.*

Caulis teres, vix hirſutus, *foliis* veſtitus non admodum crebris alterno aut potiùs nullo ordine poſitis, unciam plus latis, 3 uncias longis, acuminatis, pediculis ſemuncialibus adnexis, per margines denticulis ſerratis non tamen æqualibus, ſed aliis majoribus, aliis minoribus, ſumma parte in ramulos & pediculos dividitur, floſculos plurimos velut umbellatim digeſtos ſuſtinentes. D. *Sherardus* hanc plantam contribuit.

37. Eupatorium *Americanum* fruteſcens fœtidiſſimum.

In ſicca nobis à D. *Sherard* exhibita *folia* inferiora media parte 4 ferè uncias lata erant, duplo longiora, acuminata, circa margines inæqualiter dentata, pediculis uncialibus: quæ caulem obſident duplo anguſtiora, oblonga acuminata, & Jaceæ vulgaris ferè figura, alternatim adnaſcentia. Caules ramoſi, ſtriati. In ſummis autem caulibus & ramulis *Flores* copioſi velut in corymbum aut umbellam parvam congeſti, nudi, breves & latiuſculi, colore purpuraſcente. Horti *Beaufortiani* alumna erat hæc planta.

38. Eupatoria Valerianoides, flore niveo, Teucrii foliis cum pediculis *Americana Pluk. Phyt.* T. 88. F. 2.

39. Eupatorium *Marianum* Scrophulariæ foliis, capitulis globoſis, colore cœleſtino *Pluk. Mantiſſ.* p. 71.

40. Eupat. *Africana* graveolens, Rapiſtri aquat. *Tabern.* foliis, floribus purpureis. *Ejuſd. ibid.* In horto *Chelſeiano* ex ſemine enatam vidit.

41. Eupat. *Marianum* Virgæ aureæ foliis, floribus aureis umbellatis *Pluk. Mantiſſ.*

42. Eupat. *Africanum* Agerato affinis *Peruvianæ* foliis *Almag. Bot. Append.* E terra *Mariana.*

43. Eupat. *Marianum,* Agerato affinis *Peruvianæ* foliis, binis ex adverſo ſitis floribus oblongis *Pluk. Mantiſſ.*

44. Eupat. Conyzoides ſeu Baccharis *Africana,* Rhaphani aquatici ſeu Verbeſinæ foliis lætè virentibus, capitulis bullatis albis ſummo caule glomeratis *Pluk. Mantiſſ.* In Horto D. *Uvedale* vidit.

45. Eupatorium Limonii foliis humile, albicante pappo, *Monomotapenſe Ejuſd. ibid.*

46. Eupat. Circææ foliis incanum, purpuraſcente pappo, Ex inſula *Johanna Ejuſd. ibid.*

47. Eupat. *Coromandelianum,* palleſcentibus foliis Alaterni *Ejuſd. ibid.*

48. Eupat. *Marianum* Jaceæ vulg. folio integro, Baccharidis facie, amplioribus capitulis aureis *Ejuſd. ibid.*

49. Eupat. *Marianum* Hieracii Sabaudi *Lob.* foliis dentatis & aſperis *Ejuſd. ibid.*

50. Eupat. Jaceoides ex *Terra Mariana,* quæ revera eſt Jaceæ & Serratulæ affinis, capitulis Baccharidis *Breyn. Prod. Ejuſd. ibid.*

51. Eupat. Rapiſtri arvenſis foliis, capitulis parvis *Coromandelianum,* pappo candidiſſimo *Ejuſd. ibid.*

52. Eupat.

52. Eupat. *Americanum* tomentoſum, Lychnidis coronariæ folio & facie, flore albo *Breyn. Prod.* 2. *Pluk. Manniſſ.*

53. Eupat. Conyzæ minimæ foliis rigidioribus, capitulis parvis *Coromandelienſis Ejuſd. ibid.*

54. Eupat. *Indicum*, folio Lampſanæ modo diſtincto, flore minori, *Eltameecoondo Malabar. Ejuſd. ibid.*

P. 296. Ad Gnaphalium parvum ramoſiſſimum, *&c.* adde Synon. ſeqq.

Gnaphalium minimum alterum noſtras Stœchadis citrinæ foliis tenuiſſimis *Pluk. Almag. Bot.* Tab. 298. F. 2. Filago vulgaris tenuiſſimo folio erecta *Tournef. Inſtitut.*

1. Gnaphalium ſupinum echinato ſemine *Griſleii Virid. Luſit.*

P. 297. Ad Cap. De Gnaphalio.

Hæc planta *Tournefortio Elem. Bot.* p. 348. Gnaphalodes *Luſitanica* dicitur, qui de ea peculiare Genus facit, ejúſque florem & fructum ſic deſcribit. Flos eſt faſciculus floſculorum nullis [ſeminum] embryonibus inſidentium. Fructuum embrya ſunt particulæ calicem ipſum componentes, quod ſingulare eſt & rarum. Harum particularum unaquæque in capſulam poſtea abit, anguloſam, angulis elatis & criſtæ Galli in modum inciſis, ſemine unico, plerunque oblongo, repletam. Foliis eſt incanis & velut argenteis, ex anguſto principio in apicem rotundum paulatim dilatatis *Portulacæ aquaticæ* in modum.

2. Gnaphalium tomentoſum flore luteo *Africanum* D. *Oldenland.*

Plantula quam exſiccatam ad me tranſmiſit D. *Petiver* vix palmaris erat, floribus in ſummis caulibus plurimis congeſtis. A D. *Oldenland* accepit D. *Petiver* circa *Promontorium Bæ. Spei* collectum.

3. Gnaphalium potiùs Elichryſum, flore obſoletè rubro luteſcente, *Africanum* D. *Oldenland.*

Planta, quam inter alias rariores ſiccam à D. *Petiver* accepi, perennis eſſe videtur, valde tomentoſa & incana, ramulis longis, *foliis* anguſtis, oblongis, ſatis crebris cinctis, ſumma parte in plures ſurculos diviſis, quorum ſinguli *flores* aliquot geſtant, antequam aperiantur è ſquamulis componi viſos. Locus natalis *Promont. Bæ. Spei*, unde à D. *Oldenland* ad D. *Petiver* miſſa.

4. Gnaphalium argenteum ſeu Pes Cati *Æthiopicus* D. *Oldenland.*

Radice eſt ſimplici, lignoſa, & ut videtur, annua, *caule* tenui, palmari & altiore, ab imo ſtatim ramoſo, ramis paucis, longis, *Foliis* raris veſtitis, ſemuncialibus, oblongis, anguſtis, extremo obtuſis. *Flores* in ſummis ramulis conferti, *Pedis Cati*, albi. Tota Plantula incana eſt & lanuginoſa.
Ejuſdem cum præcedentibus originis & ab eodem miſſa.

P. 297. Poſt Gnaphalium vulgare add.

5. Filago vulgaris floribus per caulem ſparſis *Tournef. Hiſt. Plant.* circa *Pariſios* naſc. 80. Filago altera *Dod. Pempt.* 67. Cauliculis foliiſque incanis mollibus ac lanuginoſis priori (Gnaphalio vulg.) ſimilis, verùm *flores* non in cacuminibus ſed ſecundùm cauliculos ordine diſpoſiti ponè folia exeunt, priori ſimiles, qui & in pappos ſolvuntur. Addit *Tournefortius* interdum ſolitarios naſci, non raró duos tréſve ſimul.

6. Gnaphalium *Africanum*, floribus minimis albicantibus inodorum *Volckamer. Flor. Norimb.*

Ex *radice* tenui fibroſa in complures ſeſe divaricabat *caules* ſemicubitales. His inæquali, quandoque etiam alterno ordine, adnaſcebantur *foliola* brevia, latiuſcula, acuminata, unà cum caule caneſcentia. Summitates exornabant plures *floſculi*, minutiſſimi, quaſi in umbellam congeſti, albicantes, eodem cum antecedenti charactere notati. Hos emortuos ſequebantur *ſemina* congenerum more parva, oblonga, teretia in pappo. Perennat & ſemper viret, hyeme ad hibernacula transferenda.
Oritur in incultis *Promont. Bæ. Spei.*

7. Gnaphalium *Africanum* fruticoſum, foliis minimis, acutis reflexis, floribus in ſummis ramulis confertis.

Ramuli à caule ad rectos fere angulos in longum excurrunt, foliis crebris amicti brevibus, acutis & perſæpe reflexis; in quorum ſummitatibus *Flores* plurimi, denſè ſtipati, in parvam velut umbellam aut faſciculum digeſti.

8. Gna-

8. Gnaphalium ſpicatum majus non ramoſum erectum *Virginianum* foliis obtuſioribus *Moriſ. hiſt.* P. 3. cum *Gnaphalio Anglico* longifolio convenit: *folia* verò rariùs cauli appoſita, unciam unam aut alteram longa, ex anguſto principio latiora & obtuſa fiunt. *Flores* exigui è foliorum ſupremorum alis, arctè abſque pediculis juncti protruduntur. D. *Bobart.*

9. Gnaphalium ſpicatum & ramoſum *Orientale*, valdè lanuginoſum *Moriſ. hiſt.* P. 3. *Folia* profert longa & anguſta, ex utroque latere lanugine albicantia, ſicut & *caulis*, qui erectus, & à dimidio in varias ſpiculas, pediculis uncialibus inſidentes ſe dividit. Iſtæ verò ſpicam diviſam, ex multis capitulis ſeu floſculis compoſitam conficiunt, quæ in pappos abeunt.

10. Gnaphalium *Braſilienſe Marcgr.*

11. Gnaphalium *Indicum* monanthemon, non folioſum, obtuſo folio ampliore *Moriſ. hiſt.* P. 3. E *radice* fibris fuſcis capillata proveniunt *folia* humi ſparſa, biuncialia, ex anguſtia quaſi pediculis inſidentia, obtuſa & fere ovalia, ſuperna parte magis parcè, averſa copioſa lanugine tecta. Ex horum centro erigitur *caulis* palmaris, tomentoſus, penè aphyllos, foliolis tantùm paucis, tenuibus, vix conſpicuis adnatis. In ſummo *flos* unicus, unguem humanum latus, pallidus vel albeſcens, pappoſus inſidet. D. *Bobart*, qui ſiccam ex *India Orientali* accepit.

12. Gnaphalium ſupinum Lavendulæ folio *Bocc. Muſ. plant. rar.* T. 85.

Duos treſve digitos ſuper terram extenditur ſupina, foliis Polygoni aut Lavendulæ incanis. Duæ ejus ſpecies ſunt, una foliis anguſtis brevibus, quæ in *Corſica* naſcitur; altera, qua de agimus, foliis majoribus, inter Lavendulam & Polygonum mas *Matth.* quæ in *Italia* prope *Piſas* invenitur, & in *Gallia* non procul *Lugduno.*

13. Gnaphalium Serpylli folio latiore, floribus in ſummis ramulis copioſiſſimis, rufis.

Plantula eſt ſemipedalis, ramoſiſſimus, ramulis in latum extenſis, foliis ſubrotundis abſque pediculis cauli adnatis. Caulis medius & ramuli laterales flores proferunt numeroſiſſimos, rufeſcentes. D. *Sherardus* plantam contulit.

14. Gnaphalium *Americanum* anguſtifolium *Griſleii Virid. Luſit.*

15. —— *Americanum* minus, flore rubro *Munting. Herbar. Belgic.*

16. Gnaphalium lanuginoſum album paluſtre N. D. *Griſleii Vir. Luſit.*

17. —— roſeum *Luſitanicum* N. D. *Ejuſd.*

18. Gnaphalium Plantaginis folio *Virginianum*: **White Plantain**, i. e. Plantago candida noſtratibus vulgo *Pluk. Almag. Bot.*

19. Gnaph. erectum minus *Æthiopicum*, floſculis umbellatis *Pluk. Almag. Bot.* T. 298. F. 6.

20. Gnaph. minus *Æthiopicum*, amplioribus comis, cauliculo magis folioſo *Pluk. Almag. Bot.* T. 298. F. 5.

21. Gnaph. minus *Æthiopicum*, latiore folio vireſcente, floribus ſanguineis conglomeratis *Pluk. Almag. Bot.* T. 298. F. 7.

22. Gnaph. aureum *Æthiopicum*, flore roſeo pleno *Pluk. Almageſt.* T. 298. F. 3. An Chryſocome ſeu Stœchas citrina flore globoſo majore *Griſleii* V. L? *vide* Elichryſum.

23. Gnaphalium latiore folio *Æthiopicum*, flore roſeo, caliculis ſpinoſis *Pluk. Almag. Bot.* Folia & caules copioſo tomento candido pubeſcunt. *Folia* baſi ſua abſque pediculis caulibus adhærent, ex anguſto principio ſenſim dilatata ad apicem uſque ſubrotundum unciam longa, ſemunciam lata.

24. Gnaph. minimum, caliculis echinatis, *Æthiopicum Pluk. Almag. Bot.* T. 298. F. 9. Plantula eſt uncialis aut biuncialis è radicula.

25. Gnaph. tenuifolium *Æthiopicum*, foliis brevioribus, capite cernuo *Pluk. Almag. Bot.* T. 298. F. 8.

26. Gnaph. *Æthiopicum* minus, ramoſum, capitulis coccineis *Pluk. Phytogr.* T. 198. F. 4.

27. Filago Luſitanica *Munting. Herbar. Belgic.*

28. Gnaphalium *Africanum* floribus argenteis D. *Oldenland*, potiùs Elichrysum seu Stœchas citrina, floribus in summis caulibus congestis.

Folia in caulibus crebra, peranguſta, incana. *Flores* in summitate Stœchadis citrinæ Italicæ in modum coacervati.
Africanæ originis est. A D. *Oldenland* acceptum communicavit D. *Petiver*.

29. Gnaphalio ad Stœchadem citrinam accedenti *J. B.* similis *Marilandica*.

Altitudo semipedalis, *folia* oblonga angusta, rariùs in caule sita, utrinque valde tomentosa & incana. Flores in summo caule congesti in modum Pedis cati.

30. Gnaphalium *Virginianum*, subrotundis foliis, capitulo oblongo *Pluk. Mantiss.*

31. Gnaph. montanum elatius, floribus oblongis, amœnè purpureis *Marianum Ejusd. ibid.*

32. Gnaph. minimum tenuifolium è monte *Tabulari* D. *Stonestreet Ejusd. ibid.*

33. Gnaph. minus *Æthiopicum*, valdè tomentosum, capitulis strigosis *Ejusd. ibid.*

34. Gnaph. minus erectum, flosculis pallescentibus, summo caule glomeratis, ex insula S. *Helenæ Ejusd. ibid.*

35. Gnaph. minus erectum, oblongis & angustis foliis, floribus argenteis *Ejusd. ibid. Velacaumboo Malabarorum.*

36. Gnaph. *Æthiopicum* minus, subrotundis foliis, maximè tomentosis, summo caule ramosius, floribus argenteis *Ejusd. ibid.*

Plurimos ab eadem radice emittit *cauliculos*, sesquipalmares aut altiores, tenues, tomento argenteo obductos, ramosos, *foliis* rarioribus tomentosis angustis, ad Lavendulam accedentibus sed brevioribus. In summis caulibus & ramulis flores conglobati, parvi, tomento argenteo obducti.

37. Gnaph. *Æthiopicum* ramosum, flosculis Aurantiacis seu Gnaph. Elichrysoides comis aureis ex *Prom. Bæ Spei. Pluk. Mantiss.* Habuit etiam ex oris *Coromandel.*

38. Gnaphaloides *Æthiopicum* frutescens, Stœchadis citrinæ foliis spinosis, summo caule floribus albis duriusculis, arctè conglomeratis *Ejusd. ibid.*

39. Gnaphaloides *Americanum* lignosum, Salicis brevioribus & viridibus foliis, per longitudinem caulium, tomento seu cotone ad foliorum exortum densiùs glomerato, *Ejusd. ibid.*

40. Papposa scorpiuros *Sirinamensis*, foliis integris serratis.

Caulis teres, firmus, *foliis* vestitus, nullo ordine positis, duas plus uncias longis, mediâque latissima parte unciâ latioribus, acuminatis, per margines dentatis, pediculis brevibus hærentibus. Summus autem caulis in ramulos aliquot dividitur in spicas excurrentes prælongas, caudæ scorpii in modum reflexas, superiori latere floribus onustas *compositis*, in pappos abeuntibus. Planta hæc caulis divisione, & spicarum figurâ florumque situ Echium aut potiùs Heliotropium imitatur: qualem dispositionem in nulla unquam papposa planta observavi. Siccam D. *Sherard* contulit.

41. Papposa *Africana* arborescens incana, ramulos creberrimos emittens.

In ramulo sicco, quem munere D. *Sherard* habemus, *folia* angusta, brevia, integra, incana; surculi creberrimi exeunt ab imo ad summum usque: Fastigium caulis & ramulorum supremorum occupant *flores*, satis grandes, calycibus incanis excepti, qui an radiati fuerint, an nudi, non clarè comparuit. Tota planta canescit ad modum Absinthii marini arborescentis.

42. Papposa fruticescens *Æthiopica*, foliolis tenuibus, creberrimis, Lariceis, pappo prælongo lutescente semini innascente.

Folia *Laricea* voco, quia plura simul interdum agminatim oriuntur, angusta, acuta. Flores satis ampli summos caules & ramulos occupant, interdum singuli, interdum tres, quatuórve aut plures, luteis petalis frontatis, fronte crenata. Planta est robusta admodum & fruticosa. D. *Sherard*.

43. Alypum

43. Alypum ſeu Herba terribilis Aſiaticorum D. *Preſton.* Thymelæa *Africana* fruticoſa, foliolis ſubrotundis villoſis, ramulos undique obtegentibus *nobis.* Scabioſa globularia frutex, lætè virentibus Serpylli foliis *Pluk. Mantiſſ.*

Folia Thymi vel Serpylli æmula, verùm hirſuta, (unde fortè à *Pluknetiana* planta diverſa eſt) abſque pediculis cauli adnata, adeò crebra & conferta, ut eum penitus contegant & occultent. Flores in ſummo caule duo treſve, brevibus pediculis fulti, nudi ſeu nullis in margine petalis cincti; umbone protuberante, denſa lanugine obſito. A Promontorio *Bæ Sp.* allata eſt. D. *Sherard.*

44. Alypum ſive Herba terribilis procerior, cortice cinereo ſcabro, folio acuminato longiore *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Multo altiùs aſſurgit quàm Herba terribilis *Narbonenſium*; ligno duro, albo, medulla majore, cortice ſcabro ſeu inæquali, è fuſco cineraſcente. Ramuli verſùs ſummitates foliis creberrimis, nullo ordine poſitis obſiti ſunt, duas uncias longis, trientem unciæ latis, media parte, ubi latiſſima ſunt, utroque extremo anguſtiore, in punctum deſinentibus, marginibus æqualibus, coſta inſigniore media dividente, aliáſque obiter è lateribus emittente tranſverſas, colore luteo-viridi. Verſùs ſurculorum faſtigia ex alis foliorum exeunt *flores* qui capitula ſunt ſphærica, è floſculis denſè ſtipatis, plurimis, perexiguis, cœruleis, cum ſuis ſtaminulis conglomerata. Succedunt *Semina* præparva, pappoſa, cinerea, tota lanugino-ſa.

In Inſula *Madera* prope urbem *Funchal.*

HISTORIÆ

HISTORIÆ STIRPIUM LIBER SEPTIMUS.

Herbæ flore ex flosculis fistulosis composito CAPITATÆ *dictæ.*

C*Apitatæ* dicuntur hoc genus plantæ, quod eorum semina unà cum pappo calice squamoso inclusa, in formam subrotundam capitis æmulam conglobata sunt.

Flosculi marginales in hoc Genere, ubi adsunt, planifolii non sunt, sed tubulosi; interiores pariter longi & tubulosi, in longas plerunque lacinias dissecti, non in brevia segmenta expansi.

Pag. 304. Ad Cap. De Carduis flore luteo, in quo etiam Genere reperiuntur nonnulli flore purpureo.

D. *Tournefort* Carthamum à Cnico genere distinctum facit: *Cnici* notam characteristicam, quâ à similibus generibus distinguitur, constituit, calicem habere squamosum, foliis quibusdam erectis circundatum & ceu vallo quodam obseptum: *Carthami* autem semen habere nudum, nulla innascente papposa aut setacea corolla. Verùm hæ notæ aliis diversorum generum plantis distinguendis non sufficiunt. Prior enim Hieracio capitulis Cardui Benedicti *C. B.* convenit, quod nemo tamen à reliquis Hieraciis genere diversum facit: posterior *Carduo Leucoii folio* dicto, quem tamen nec ipse D. *Tournefort* à reliquis Carduis separat & cum Carthamo conjungit. Nec tamen nos has notas rejicimus, quia in genere Cardui flore luteo his solis speciebus conveniunt.

Cnici speciebus add.

1. Cnicus *Hispanicus* arboreus fœtidissimus *Tournefort. Elem. Bot.*

2. Cnic. *Hispan.* foliis amplioribus laciniatis *Ejusd. ibid.*

3. Cnic. *Hispan.* cœruleus, Calcitrapæ folio *Ejusd. ibid.*

4. Cn. *Hispan.* Serratulæ foliis glabris, flore albo cum staminibus cœruleis *Schol. Bot.*

5. Carduo-Cnicus *Virginianus*, flore ex albo & croceo versicolore *Pluk. Almag. Bot.*

6. Carduo-Cnicus tomentosus *Creticus Pluk. Almag. Bot.* Carduus spinosissimus *Creticus Cat. Hort. Pat. à Turre.*

7. Cnicus cœruleus minùs asper, imis foliis Carduncelli montis *Lupi, Hort. Cath. Cupani.*

Folia in caule inferiora longa, ad 4 aut 5 uncias, unciam aut sescunciam propemodum lata, [superiora breviora & pro longitudine latiora] à basi angusta, quâ cauli adhærent, sensim dilatata; spinulis vix discernendis, tactui tamen obviis, circa margines asperata. *Flores* intensè rubri & velut fulgentes, foliorum circulo cincti.

8. Cnicus flore aureo lævi, è *Promont. Bæ Spei, Oldenlandii.*

Plantula est cubitalis aut altior, in plures ramulos divisa, oblongos, pedales, teretes, pilosos, *foliis* parvis, angustis, semuncialibus, pilis rarioribus hirsutis, nullo ordine positis, non admodum crebris, vestitos. *Flores* in summitatibus ramulorum singulis singuli, foliis pluribus longiusculis obvallati, quorum structuram & partes in sicca discernere non licuit. D. *Oldenland* siccam à Promontorio *Bæ Spei* ad D. *Petiver* transmisit, à quo habuimus.

9. Cnicus seu Carthamus vulgari similis sed major, capitulis majoribus *Triumfetti.*

10. Carthamus seu Cnicus sylvestris, capitulis minoribus, foliis spinosis.

Hanc speciem observavimus inter plantas siccas circa *Halepum* in *Syria* collectas, quas nobis communicavit D. *Sloane.*

11. Cnicus sylvestris, longulo folio sinuato.

Atractylidis speciebus add.

1. Atractylis purpurea Cypria Anguillaræ *Lugd. Park. Parkinsonus Casp. Bauhinum* reprehendit, quòd Atractylidem *Anguillaræ* & *Lugdunensis* conjunxerit cum Atractylide flore purpureo *Dod.* & *Lob*, cum Autores prædicti eas manifestè separent.

2. Atractylis pyramidalis, foliolis ad nodos crispis *Boccon. Mus. pl. rar.* T. 97.

Palmum circiter & dimidium supra terram attollitur. *Folia* ei ampla sunt, laciniata, laciniis unciam latis, nonnihil sinuatis & crispis. *Foliola* quæ cauli secundùm ejus longitudinem adnascuntur cum reliqua planta pyramidalem figuram efficiunt: unicaulis est planta, & ut conjicio annua.
In *Sicilia* circa vicum *di Capaci* observavit autor, in campis & locis saxosis.

3. Atractylis pyramidalis multicaulis, capitulis Cornucopioidis *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 112. T. 97.

Folia hujus plantæ angusta sunt. *Caules* emittit multos, ad trium usque pedum altitudinem, qui omnes simul pyramidem componunt Pinûs æmulam. Capitula producit foliosa, in Cornucopiæ formam disposita.
Cum præcedente propè vicum Com. *di Capaci.*

4. Carduus *Africanus* luteus, Atractylidis facie, extremo foliorum aculeo adunco D. *Herman.*

Cardui hujus caules & ramuli, foliolis parvis, creberrimis in aculeos reflexos seu aduncos terminatis undique cinguntur & penitus conteguntur, quo ab omnibus, nobis saltem cognitis, Carduis primo statim aspectu facilè dignoscitur. *Flores* in summis caulibus & ramulis nullis intervenientibus pediculis sedent, lutei, calycum squamis in ejusmodi aculeos reflexos exeuntibus.

5. Atractylis *Chia* procerior, flore rubro *Hort. Med. Sapienz. Rom.*

Folia laciniata sunt, inferiora obtusiora, spinulis parvis, brevibus, & innoxiis cincta; superiora in longum & acutum mucronem producta, spinulis paulò rigidioribus circa margines donata sunt. Squamæ capitula cingentes in folia oblonga mucronata exeunt, spinulis pariter ad margines exasperata. Ex Horto *Beaufortiano* D. *Sherard* misit.

P. 308. Ad Cap. De Cirsio.

Add.

1. Cirsium *Anglicum*, radice Hellebori nigri modo fibrosa, folio viridi *C. B.* p. 306. pl. 7. Superioris (inquit) folia altera parte virent, altera incana lanugine pubescunt, Hujus verò omnino virent. Accepimus ex *Anglia*, ubi sponte nascitur *Hort. Ac. L. B.* 150.

2. Cirsium *Pyrenaicum* latifolium majus *Schol. Bot.*

3. Cirsium Acanthoides Alpinum, flore purpureo *Tournefort. Elem. Bot.*

4. Cirsium pratense Alpinum polycephalon, Asphodeli radice *Ejusd. ibid.*

5. Cirsium Alpinum polycephalon, flore minore purpurascente, caule aculeis obsito *Ejusd. ibid.*

6. *Cirsium humile montanum, Cynoglossi folio, polyanthemum,* Cambro-Britannicum D. *Lhwyd.* Carduo-Cirsium minus *Cambro-Britannicum* floribus plurimis in summo caule coaggestis *Pluk. Phyt.* T. 154. F. 3.

Hæc species Carduo molli folio Lapathi *C. B.* persimilis est, *foliis* exceptis, quæ 3, 4ve uncias longa, non adeò lata basi, & quasi triangularia cernuntur, sed Cynoglossi modo ex angusto principio ad uncialem aut biuncialem latitudinem expansa, in angustum mucronem desinunt, ex virore, præsertim subtus, albicantia, in ambitu modicè sinuata: *capitula* plurima, parva, squamata *caulis* pedalis apici insident; ex his autem *Flores* purpurascentes, ut in plerisque hujus familiæ, exeunt. D. *Bobart.*
In summis rupibus *Arvoniæ* v. *Clogwyn y Garnedh*, &c. oritur.

7. *Cirsium montanum polyanthemum, Salicis folio angusto denticulato* D. *Lhwyd.* Cirs. mont. *Cambro-Britannicum*, capitulis compactis, Hieracii fruticosi angustis foliis *Moris. hist.* 3. p. 149.

Caulis pedalis aut altior; *folia* angusta, digitalis longitudinis in mucronem exeuntia, in margine denticulationibus raris donata, & Hieracii fruticosi angustifolii similia, inordinatim

tim ſparguntur: *Capitula* exigua octo aut decem vel etiam plura præcedentium more ſimul congeſta; *flores* emittentia, qui in pappos ſolvuntur. D. *Bobart.*
Juxta rivulum in rupe *Rhiwr Glyder*, ſupra lacum *Lhyn y Cwn* prope *Lhanberys* in *Arvonia* invenitur.

8. *Cirſium foliis non dentatis viridibus, capitulis ſimplicibus* Moriſ. Hiſt. P. 3. p. 149. *Cirſ. Baſinenſe Hort. Amſt.*

Folia profert Buglоſſi ſimilia, obtuſiora tamen, marginibus rectis non dentatis, in ambitu pilis rigidiuſculis donata, viridia. *Caulis* bicubitalis aut tricubitalis, anguloſus, raró ramoſus. Capitulum gerit ſingulare, ramoſum, haud magnum, floribus donatum. D. *Bobart.* Nihil aliud eſt quàm Cirſium ſingularibus capitulis parvis *C. B.* Cirſium foliis non laciniatis & virore Braſſicæ, & macrocaulon *J. B.*

9. *Cirſium elatius polycephalon, foliis imis integris, ſuperioribus brevioribus latis, profundè laciniatis D.* Sherard.

Juxta rivulum in ulteriori latere montis *Juræ* [*Genevæ* reſpectu intellige] decurrentem. Hujus folia quæ in caule ſunt Marrubii aquatici foliis magis diſſectis folia figurâ & diviſurâ ſua quadantenus referunt.

10. *Cirſium majus, caule alato, polycephalon, capitulis majoribus, Perſonatæ æmulis* Ejuſdem D. Sherard. An Cirſium Perſonatæ capitulis *C. B.* Prod. Ad rivulum prædictum.

11. *Carduus mollis Alpinus, foliis eleganter laciniatis* Schol. Bot.

12. *Carduo-Cirſium maximum, profundè laciniatum, in foliorum ambitu ſpinis mollibus hirtum,* Pluk. Phyt. T. 154. F. 2.

13. *Carduo-Cirſium minus anguſtifolium, capitulis plurimis amplioribus ſparſis* Ejuſd. ibid. F. 4.

Folia profert biuncialia, vix pollicem lata, ex anguſta baſi, pediculóve ſe dilatantia, mucronata, plana, & ſine minima in ambitu inciſura, cauli tereti inæquali exortu adhærentia. *Caulis* cis ſummitatem in plures partes ſe dividit, quarum ſingula capitulum è laxatis ſquamulis externis, & floſculis ſtamineis internis compoſitum ſuffulcit. D. *Bobart.*

14. *Cirſium minus* Virginianum *ſingulari capitulo, caule folioſo* Moriſ. hiſt. P. 3.

D. *Bobart.*
Caulis gracilis, pedalis aut ſeſquipedalis, quem *Folia* 26 aut 28 plus minus nullo ordine veſtiunt, quorum inferiora triuncialem longitudinem, & ſemuncialem latitudinem obtinent, ſed aſſurgentia minora gradatim redduntur, ſupernè viridia, ſubtus candida lanugine obſita. Caulis apici *capitulum* innaſcitur ex rotundo oblongiuſculum.

15. *Cirſium foliis longis anguſtioribus, in caule crebris ad ipſa uſque capitula.*

Ramulus hujus, quem à D. *Sherard* obtinuimus, *foliis* crebris ab imo ad ſummum uſque veſtitus erat, palmum ferè longis, unciam aut ſeſcunciam latis, ſpinulis rarioribus, brevibus innocuis ad margines cinctis, lata baſi cauli adnatis, à qua velut in collum anguſtantur.

16. *Carduo-Cirſium Alpinum, Polypodii inſtar profundè laciniatum, & aliquando Dentis leonis laciniis, flore luteo, polyanthemum.* Eriſithales *Plinii* Hiſt. *Lugd. Pluk. Almag. Bot.*

17. *Carduus paluſtris mitior, Bardanæ capitulo, in ſummo caule ſingulari Pluk. Almag. Bot.* qui in paluſtribus *Elienſibus* eum invenit, & dubitat annon ſit Carduus mollis latifolius, Lappæ capitulis *C. B.*

18. *Carduo-Cirſium Æthiopicum, Pulmonariæ Gallicæ rigidioribus foliis; capitulo ſingulari* Pluk. Mantiſſ.

19. *Cirſium foliis latioribus, carnoſis, viridibus, humilius Pyrenaicum* Moriſ. hiſt. P. 3. 151.

Hoc præcedenti [Cirſio maximo Aſphodeli radice *C. B.*] convenit; humilior verò eſt planta. Folia ſunt latiora, viridia, præſertim ea quæ caulem amplectuntur. Hujus ſemina à Clariſſ. D. *Sherardo* ad D. *Bobart* tranſmiſſa ſunt.

20. *Carduus mollis, ampliſſimo Serratulæ folio major Triumfet. novarum Plant. Icon. & Hiſt.*

Triumf.
Radicis compagem plures carnoſæ excitant fibræ, intus candicantes, foris ſpadiceo cortice nigricantes; quarum craſſities minimi ferè digiti in majoribus, ſeſquipalmarem & amplius

plius quandoque adipiscitur longitudinem, in tenues fibrillas desinentem. Earum odor ac sapor edulem Cinaram imitatur. Hujusmodi fibræ prope telluris superficiem insimul coeuntes radicis coronam constituunt, in plantis annosis adeò latam, ut ab eadem planta dena & duodena germina interdum pullulent. Frondes Februario ortæ vulgari Serratulæ accedunt, crassiores tamen nec tam rigidæ, succoso utpote parenchymate nitidè viridi præditæ, excepta latiore costa per medium protensa, quæ in superiori parte leni purpura coloratur: in opposita verò multùm elevata diluto virore pallescit: majorem earum longitudinem sesquipalmus, latitudinem trium digitorum crassities (quandoque latior) metitur. Insuper Serratulæ in morem ludit hic Carduus in frondium structura; cùm priores sint omnino integræ, quæ his succedunt inferiùs leniter incisæ, reliquarum crebras lacinias (quibus profundè lacerantur) prænunciant. Omnium tamen ambitus denticulis interrumpitur, aculeo vix conspicuo ac innoxio munitis. Inter has media æstate attolluntur *Caules* rotundi, recti, fungosum meditullium, ligneas fibras, viridémque corticem possidentes, raris frondium conjugationibus exornati. Hujusmodi frondes pediculis destitutæ, semper circa fastigia incisæ magis gradatim gracilescunt, non variato reliquis communi Cichoraceo sapore. In caulium fastigiis turgent ventricosa squamata *capita*, quorum medium fasciculus lætè rubentium *petalorum* occupat, dilutiora *stamina* circumamplectens. Hisce marcescentibus prædicta capita hiant, suósque sinus holosericis durioribus villis (quasi parvis flavescentibus setis) densè refertos ostendunt, in quibus nidulantur amarissima *semina* oblonga, exalbida, nonnihil depressa, eminentibus striis distincta, in extrema parte obtusè acuminata, in superiore omnino plana, longiusculo villorum pappo redimita, ac Triticei grani magnitudinem excedere nescia. Istis verò inoffensæ potiuntur manus, cùm squamæ (seu recentes vireant sive flavescant arefactæ) ad custodiam imbricatim superpositæ inertibus & pungere nesciis muniantur aculeis.

Ad margines senticosos nemorum exiguorum, itinere ad *Centumcellas* viæ publicæ contermimos copiosè vegetantem invenit D. *Triumfetti*.

2. Aliam etiam cum hac valde convenientem Cardui differentiam ex *Brutia Aquila* habitam teneo (inquit Autor noster) ut non sit ovum ovo similius, omnibus tamen suis partibus duplo minorem, cui Titulum imposuit *Cardui mollis amplo Serratulæ folio minoris.*

21. *Carduus humilis* Tingitanus *cæruleus, magno strobilo, tenuius laciniatus* Morís. hist. P. 3. An Cinara sylvestris Bætica *Cus. cur. post ?*

D. *Bobart.*

Hujus *folia* humi sparsa pedalia sunt aut longiora, palmum lata, variè fissa, & ad nervum medium usque per intervalla incisuris profundis distincta, quæ etiam subdivisiones patiuntur (harum autem singulæ in aculeum brevem & acutum terminantur) prona parte tomento candido tecta, supina atro-virentem colorem obtinentia. *Cauli* haud crasso, cubitali folia à priorum forma non aberrantia, licet minora, sparguntur; hujus autem summo innascitur *Caput*, in biuncialem latitudinem expansum, squamis Cinaræ sylv. in modum in spinas acutas desinentibus; è cujus vertice coniformi *flores* fistulosi, quinquefariam in ore tenuiter divisi, Amethystini coloris, cum aliis stamineis in medio, exeunt. Istis singulis succedunt *semina* magna, fusca, quadrata, Cnici forma, duplo verò vel triplo majora, pappo longo & amplo, apice obtuso cristata, quæ Cinaræ modo inter lanuginem longam & setaceam latentia involvuntur. E semine à D. *Alex. Baalam* transmisso succrevit.

22. Carduus Xeranthemos seu Carlina xeranthemoides *Africana*, Abrotoni fœminæ foliis *Breyn. Prod.* Plantarum *Æthiopicarum Regina* à D. *Breynio* in Prodromo suo primo ob elegantiam appellata.

D. *Bobart.*

Hujus ramusculus lignosus, candidissimo tomento obductus, haud crassus est: ex eo 5 exeunt ramuli recti, firmi, *foliolis* denticulatis, tenuibus, teretibus & candidis, Abrotoni fœminæ *Narbonensis* similibus, sed multò brevioribus, undequaque densè stipati. Horum ramulorum apices floribus Carlinæ sylv. *Dod.* magnitudine ornantur, ex triplici aut quadruplici petalorum angustorum serie, colore purpureo & argenteo splendentium, Xeranthemi substantiâ conflatorum, quæ umbonem pilis ex albo ad cinericeum colorem tendentibus, splendore perjucundo radiatim ambiunt.

P. 310. Ad Cap. De Carduis spinosis.

1. Carduus *Pyrenaicus* elegantissimus, caule crispo *Schol. Bot.*

2. Carduus elatior Ceanothi æmulus, lævicaulis, ex atro virore in totum splendens. An Onopyxos alter angustifolius *Park. Theat.* 981 ? *Pluk. Almag. Bot.*

3. Carduus *Virginianus* Cirsii foliis incanis, capitulo singulari *Plukenet. Mantiss.*

4. Carduus *Lusitanicus*, capite araneosa lanugine obsito *Tournefort. Pluken. Mantiss. vide* Jacea.

5. Carduus *Lusitanicus* Erucæ folio *Tournefort. Pluk. Mantiss.* qui in Horto Regio *Hamptoniensi* cultum observavit; & à Jacea *Sicula* Cichorei folio, flore luteo, capite spinoso haud multùm, inquit, abludit.

6. Carduus

6. Carduus pycnopolycephalos, alato caule, foliis ex una parte atrovirentibus, ex appoſita albidis. Carduus pycnopolycephalos paluſtris *Triumf. Obſerv.* In locis paluſtribus ſæpius invenit D. *Sherad.*

Folia infima integra ferè ſunt, ſuperiora ad margines paullum inciſa, ſpinulis rarioribus cincta, in acutos mucrones deſinentia. Capitula in ſummis caulibus & ramulis plura ſimul congeſta, parva, ſquamis aculeatis ſepta. Florum color purpureus. Planta eſt elata & valdè ramoſa. Hæc ex ſicca nobis à D. *Sherard* communicata. *Vide* iconem & deſcriptionem in *Triumfetti* Obſervat.

7. Carduus alatus, lanceato anguſtiori folio, ferocior, ex Inſula *Coo Pluk. Mantiſſ.*

8. Carduus lanceatus Provinciæ *Marianæ*, folio ſubtus villoſo, capite magno ſingulari *Ejuſd. ibid.*

9. Cardunculus purpureus pulchellus, aculeis ad alas ſeu angulos deorſum ſpectantibus, Ptarmicæ Auſtriacæ foliis lævibus *Hort. Cathol. Cupani.*

In planta noſtra *Sherardina* ſpinæ, quas ad ſingulorum foliorum inſertiones binas obtinet, prælongas, non deorſum ſpectant, ſed recta plerunque extant. *Folia* anguſta ſunt, ſupernè viridia, ſubtus incana, per margines æqualia & minimè ſpinoſa, capitula in ſummis caulibus & ramulis majuſcula, ſquamis in aculeos erectos, longos, rigidos exeuntibus ſepta. Flores purpurei.

10. Carduus laciniatus elatior, foliorum aculeis è media coſta exeuntibus & ſupra folii ſuperficiem eminentibus, capitulorum ſquamis in longas & rectas ſpinas procurrentibus.

Spinæ è medio folii emergentes paulò ſupra exortum in duos divaricantur ramulos, ſúntque velut nervi foliorum; colore albo, & eminentia ſua ſupra telam folii notabiles. Ego certo in nullo Cardui genere ſimile quid unquam obſervavi. In planta noſtra ſicca à D. *Sherard* communicata, caulis rectus erat, foliis crebris veſtitus, ſumma duntaxat parte ramoſus, ubi ramuli è foliorum alis exeunt, ſinguli ſingulos flores ſeu mavis capitula florifera ſuſtinentes.

11. Carduus minor humilis, lanceato atro anguſtiſſimo folio, purpureus *Hort. Cathol.*

Folia in caule crebra ſunt, per margines laciniate, laciniis in ſpinas exeuntibus. In Horto *Beaufortiano* collectam miſit D. *Sherardus.*

12. Carduus Polyacanthos Cirſioides Alpinus, Carlinæ vulgaris folio *Moriſ. hiſt.* P. 3. 154. Carduo-Cirſium Alpinum, Carlinæ vulgaris folio & caule alato, ſpinis rigidioribus ornatis, *Pluk. Phyt.*

Caules profert ramoſos, crebris undique ſpinoſis membranulis criſpis alatos; quibus fortuito poſita adnaſcuntur *folia* longa, laciniata; Laciniæ verò medium nervum non attingunt, ſed ordine ad rectas lineas laterales, quæ integram folii partem longitudinaliter in medio conſtituunt, inciſæ ſunt. Singula diviſio frequenter in trifoliatam cuſpidem acutam ſcinditur, ſpinulis frequentibus in oris & terminationibus donatam. *Capitula* in ſummis caulibus nudis profert, ex ſquamis mollioribus Cirſii modo compoſita; è quibus emicant ut in aliis *Flores* fiſtuloſi & ſtaminei. D. *Bobart.*

13. Carduus caule & foliis averſis tomentoſis & incanis.

Folia utrinque in lacinias ſecta, & veluti pinnata ſunt, laciniæ in ſpinas exeunt. Capitula in ſummo caule bina, terna & fortè etiam plura, ſquamulis ſepta, in ſpinulas longas erectas deſinentibus. Floſculi oblongi ſunt, coloris purpurei vividiſſimi. D. *Sherard* ſiccam impertivit.

14. Carduus repens, Sonchi folio *Virginianus* major *Moriſ. hiſt.* P. 3. Carduus Carduo viarum vulgatiſſimo omnibus partibus major eſt, Foliis frequenter integris & glabris. Repente facultate Carduum viarum vulgatiſſimum excedit, unde raró floret. D. *Bobart.*

15. Carduus ſpinoſiſſimus, ſegetibus frequens *C. B.* item Carduus in Avena proveniens *Ejuſd.* Avenarius ſive moſchatus *Park.* ſylveſtris in Avena *Trag.* Drypis fortè *Theophraſti.*

Carduus hic diris aculeis, prælongis, flavicantibus, creberrimis rigens, à quibuſdam *Drypis* nominata, in arvis inter fruges, quas ferè corrumpit, & Avenam præcipuè naſcitur, interdum humana proceritate, interdum humilior; *radice* alba & craſſa, *foliis* caules ambientibus, muricatis & inciſis, *capitulis* turbinatis, ſquamatis, paululum echinatis, *flore* ut lurimum pur-

purpureo, interdum albo, semine oblongo, lævi, parvo, rufescente. Annua est planta. Hanc (ut opinor) siccam à D. *Sherardo* accepimus. Aculeorum longitudine, frequentia, & colore stramineo, altitudine & profundis foliorum incisuris ab aliis differt.

Carduus hic pro Carduo moschato *Ger.* vel Carduo moschato vulgò dicto accipi solet, ut v. g. à *C. Bauhino, Parkinsono, Plukenetio* in *Almag. Bot.* à quo tamen longè diversus est, ut icones & descriptiones inter se conferenti patebit. Carduus moschatus *Ger.* idem est cum Carduo capite nutante *J. B.* Cirsio tertio tota sua stirpe magis spinoso *Dod.* Cirsio majori, singulari capitulo magno *C. B.* Cirsio tertio Dodonæi *Clus. hist.*

16. Carduus ferox, spinis longissimis lutescentibus, caule alato, capitulis minoribus è Chio D. *Sherard.* Drypis q.

Planta est procera, *caule* membranulis foliosis velut alato, *foliis* angustis, profundè laciniatis, laciniis in spinas longissimas rigidas acutas, flavicantes exeuntibus: membranulæ quoque caulem prætexentes creberrimis ejusmodi spinulis armantur. Q. An à præcedente differat.

17. Carduus Gigas, pyramidalis, Acanthii foliis polysphærocephalos, flore albo & purpureo *Hort. Cath. Cupani.*

Folia subtus tomentosa sunt & incana, (uti est & totus caulis) per margines laciniata, & spinis rigidis horrida. *Caulis* in fastigio plura gestat *capita*, arctè stipata, magna, ponderosa, è ventre tumido in angustum collum paululum contracta, antequam flores erumpunt ut in multis aliis Carduis & Jaceis fit, ut non exactè sphærica sint; squamis parvis densis obsepta, in spinulas breves erectas desinentibus. Hæc ex sicca quam nobis impertivit D. *Sherard.*

18. Carduus Eryngoides capite spinoso *Alpin. exot.*

19. Carduus alatus Alpinus, lanceolatis foliis, capitulis tomentosis, purpureus *Hort. Cath.* seu, Carduus lanceolatus alatus Polyacanthæ æmulus major.

20. Carduus polyacanthus purpureus angustifolius *Hort. Cath. Supplem. alt.* 15. An Card. Polyacanthæ æmulus, capite nutante *Hort. Reg. Blæs?* Hujus *Flores* longis & tenuibus pediculis tomentosis insident, quo ad Cirsia accedit.

21. Carduus humilis foliis lacteis lineis inscriptis, alato caule, spinis horridus *Hort. Cath.* 37. Flores satis magni sunt, purpurei, duo trésve simul in summis caulibus & ramulis, non rarò singulares. Quamvis caules & ramuli spinis longis ferocibus armentur, capitulorum squamæ læves sunt, & spinis (quantum discernere licuit) destitutæ, ut in Carduo viarum vulgatissimo.

Trium præcedentium Carduorum specimina à D. *Sherard* obtinuimus.

22. Chamæleon Alpinus, Sonchi spinoso, folio lucido, radice nigra *Boc. Mus. pl. rar.* T. 105.

Valde frequens est hæc planta in montibus *Paniæ* in *Etruria*, inque altis illis *Sabaudicis*, locis saxosis. Observatur interdum cum foliis glabris, velut Cirsium, aliàs cum laciniatis, crispis & spinosis; colore viridi lucido. Sesquipedali est altitudine, *flore* rubro & persæpe nutante: *caule* aliquantulum alato, & radice nigra.

P. 313. Ad Cap. De Acanthio seu Carduo tomentoso.

1. Carduus tomentosus, capitulis echinatis *C. B. Park.* Leucacantha *Monspeliensium Dalechamp. Lugd.*

In asperis & saxosis provenit, *radice* crassa, succosa, modicè fibrata, *caulibus* multis, sesquipedalibus, ramosis; *foliis* laciniatis, incanis, lanuginosis, aculeatis, capitulis echinatis; *flore* purpureo, coloris vividissimi, in pappos abeunte.

2. Carduus tomentosus, Acanthium dictus, *Arabicus Hort. Ox. Pluk. Almag. Bot.* tomentosus angustifolius, Acanthium dictus, *Syriacus*, capitulis majoribus *Moris. hist.* P. 3.

Folia huic angustiora sunt magisque laciniata quàm Acanthii vulgaris. Capita majora. *Flores* ad cœruleum tendentes.

3. Acanthium *Pyrenaicum* angustifolium, magno capite *Schol. Bot.*

4. Idem latifolium *Ejusdem.*

5. Carduus pratensis latifolius Alpinus, Acanthioides, flore minori purpureo *Ejusd.* Idem esse videtur cum Carduo-Cirsio maximo, profundè laciniato, in foliorum ambitu spinis mollibus hirto *Plukenet* superiùs proposito.

6. Carduus tomentosus seu Acanthium *Illyrico* accedens, capitulis minoribus *H. R. B.*

7. Carduus Acanthoides, seu incanus minor elegans ex Insula *Maderensi Pluk. Almag. Bot.*

P. 316. De Carduis exoticis.

1. Carduus *Tingitanus*, flore magno cœruleo, folio Atractylidis divisurâ, subtus incano, spinis durioribus horrido *Pluk. Phyt.* T. 81. F. 2.

2. Carduus *Andelusiacus*, spinosissimus, echino grandi, aculeis rigidis armato *Pluk. Phyt.* T. 19. F. 1. Hujus mentio fit in *Hist. nost. App.* p. 1800.

3. Carduus *Pitahaya Americanorum Park. Theat.* p. 1628. *Oviedi Lugd.* spinosissimus brachiatus ex *Hispaniola C. B.* Est species Cerei seu Ficûs *Indicæ*.

4. Carduus *Æthiopicus* perpusillus, hirsutus, Pilosellæ foliis incanis, hispidis, Personatæ capitulis parvis *Pluk. Almag. Bot.* T. 273. F. 6.

P. 318. Ad Cap. De Carduis stellatis.

1. Carduus stellatus Leucoii lutei folio, totus viridis, capitulo purpureo, summo cauli insidente *Pluk. Almag. Bot.*

2. Carduus stellatus luteus, capitulis minimis procumbens, foliis indivisis *Ejusd. ibid.* A D. *Doody* cultus est.

Ad 5tam Cardui stellati speciem adde Synonyma seqq. Carduus humilis aculeatus Ptarmicæ *Austriacæ* foliis *Triumfetti Observ.* stellatus foliis integris, flo. purpureo *H. R. P.* Stœbe annua Leucoii folio subtus incano *Moris. hist.* P. 3.

3. Calcitrapa, amplo Jaceæ capitulo, stipatis spinis armato *Bocc. Mus. pl. rar.*

Folia quæ primò explicat hæc planta mollia sunt, angusta & divisa. Ad altitudinem sesquipedalem excrescit, & ramulos emittit *foliis* vestitos laciniatis latioribus & mollioribus quàm vulgaris *Calcitrapæ* seu *Cardui stellati.* Capitulum numerosis densiùs stipatis & longis spinis cingitur, Jaceæ spinosæ similibus. In montosis *Corsicæ* Insulæ invenitur, inque collibus *Genuæ* & *Savonæ* abundè.

4. Jacea lutea, capite spinoso, Cichorii folio acuto, alato caule *Hort. Cath. Suppl. alt.* Foliis Cichoraceis à Spina solstitiali vulgari differt.

5. Spina solstitialis Pyramidalis sessilis *Bocc. Mus. pl. rar.*

Versùs montana *Tusculi* species quædam Spinæ solstitialis oritur, *foliis* angustis velut *Ptarmicæ Austriacæ*; *caulibus* multis, ulnam altis, qui simul uniti Pyramidem quandam efformant, eorúmque capitula Cornucopiæ figuram exprimunt. Abortus mihi (inquit) videtur.

P. 323. Ad Cap. De Cyano.

1. Cyanus montanus, caule folioso, capitulo oblongo *Bocc. Mus. Pl. rar.* p. 20. T. 2.

Ad pedalem altitudinem assurgit. *Flores* profert purpureos, *caulem* foliis densè stipatum, iisque sinuatis. In montibus *Valli umbrosæ* & *Verniæ* in *Etruria* vicinis oritur.

2. Cyanus Alpinus, Lychnidis candidissimo folio, capitulo reticulato *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 20. T. 2.

Altitudo huic pedalis: *Folia* velut argentea, ob tomentum æquale, densè stipatum album, quo obducuntur: *Caulis* rectus non ramosus; *Flores* purpurei: *Capitulum* squamis recurvis arcuatis, eisdémque pinnatis vestitur: quæ quoniam replicatæ & retortæ sunt, una supra aliam, hinc simul globulum rotundum efformaint, velut reticulatum, visu pulcherrimum & jucundissimum. In summitate montis *Cenisii* aliisque *Sabaudicis* excelsioribus nascitur.

3. Cyanus *Æthiopicus*, rigidis capillaceis tenuissimis foliis trifidis ex *Promont. Bæ. Spei Pluk. Mantiss.*

4. Cyanus *Bæticus* supinus *Park. Th.* p. 48.

5. Cyanus

5. Cyanus Alpinus, capite pennato *Schol. Bot.*

6. Cyanus floridus *Turcicus*, odoratus latifolius laciniatus *Ex Horto Batavino Ejusdem.*

7. Cyanus peregrinus, *Amberboi* vel *Emberboi* dictus *Ambrosini* 187.

8. Cyanus *Orientalis* flore luteo fistuloso *A. R. P.* p. 75.

9. Cyanus montanus major, flore purpureo D. *Sherard. Pluk. Almagest.*

10. Cyanus angustiore & longiore folio *Belgicus H. R. P.* montanus angustifolius *Hort. Leyd. Herman.*

11. Cyanus arborescens longifolia *Alpin. exot.* i. e. Stœbe capitata Rosmarini folio *Bonæ.*

12. Cyanus Orientalis major, foliis magis dissectis, flore luteo, ex *Aleppo Moris. hist.* P. 3. A Cyano *Turcico* moschato majore flore purpureo vix alia in re quàm floris colore differt. Cùm tamen Flores naturâ rubri cœruleíve, quamvis albo colore persæpe variant, luteo rarissimè mutantur, specie ab eo distingui verisimile est.

13. Jacea seu Cyanus perennis, floribus incarnatis odoratis, foliis pallidè virentibus D. *Sherard.*

Caulibus rigidis, pallidulis Cyani instar, cubito procerioribus, striatis, ramosis assurgit. *Folia* ad radicem lata, laciniata aut profundè secta, quasique pinnata, pinnis interdum rursus dissectis; quæ superiora versùs sunt integra & angusta. *Flores* Jaceæ similes, incarnati, odore moschum quadantenus æmulante: *Capitula* squamata, squamis strictè junctis, & circa summum ambitum pilis brevibus flavescentibus prædita. Folia tactu viscosa sunt, & digitis quodammodo adhærent. *Radix* lignosa est, perennis, aliquot crassioribus fibris scatens. D. *Sherard.*

Convenit hæc planta iconi sub nomine Cyani flore pleno *J. B.* editæ.

14. Cyanus arborescens foliis Rorismarini, hispidis capit. *Breyn. Prod.* 2. Siccam D. *Sherard* contulit.

15. Cyanus Alpinus, Lychnidis candidissimo folio, capitulo reticulato *Boccon. Mus.* p. 20. Tab. 2.

16. Cyanus *Syriacus* flore luteo D. *Volckamer.* Hujus semen à D. *Sherardo* in Horto *Beaufortiano* satum plantam produxit sesquipalmarem, *cauliculo* tenui, ramoso, & ad ramulorum exortum reflexo, *foliis* angustis oblongis, acutis alternatim positis vestito. In summis caulibus & ramulis sedent *flores* singuli seu solitarii, satis ampli pro plantulæ modo; qui tamen in sicca non videbantur Cyaneos referre. Folia inferiora utrinque laciniata sunt.

P. 321. Ad Cap. De Jaceis capite spinoso.

1. Jacea *Sicula*, Erucæ folio, lutea echinata *Dodart. mem.*

2. Jacea marina purpurea, humum sternens, Cichorii folio *Hort. Cathol. Cupani.*

Altitudo plantæ siccæ, quam nobis impertivit D. *Sherard* ferè dodrantalis erat. *Capitula* oblonga squamosa, squamis in spinulas plerunque tres, media longiore, & aliquantulum reflexa terminatis.

3. *Jacea purpurea Salicis folio.* *Caules* rigidi, striati, læves, *foliis* vestiti ad intervalla mediocria longis, angustis, acutis, ad margines dentibus parvis brevibus, raris donatis. *Capitula* in summo caule & ramulis singularia, magna, squamis in spinulas breves tenues, parùm reflexas desinentibus. Hanc D. *Sherardo* debemus.

4. Jacea spinosa, Sonchi angusto folio, maritima minor, ad squamas capituli spinulis plurimis *Pluk. Phyt.* T. 38. F. 3.

5. Jacea minor Stœbe *Gallicæ* & *Austriacæ* accedens, squamis capitulorum crebrioribus, quarum singulæ unico saltem aculeo sunt armatæ *Pluk. Phyt.* T. 39. F. 2.

6. Jacea minor exotica ad foliorum margines spinulis donata *Ejusd. ibid.* F. 4. Icon squamas capitulorum etiam in spinulas terminatas exhibet.

7. Jacea minor *Attica*, capitulis plurimis, ex apicibus squamarum spina recta singulari exeunte *Ejusd. ibid.* F. 3.

5. Jacea

8. Jacea incana *Cretica*, flo. luteo, medio purpureo, ſquamis in molliores ſpinas abeuntibus *Hort. Lugd. Bat. Herm. Flor. Bat. flo.*

9. Jacea peregrina Napifolia, hirſutis capitulis, caule alato D. *Sherard. Pluk. Phyt.* T. 94. F. 2. Deſcriptionem *vide* Capite ſequenti ſub planta 20.

10. Jacea campeſtris *Luſitanica*, capite echinato *Munting. Herbar. Belg.* latifolia campeſtris, capite ſpinoſo, *Artſol. Griſleii Virid. Luſit.*

11. Jacea ſeu Carduus *Luſit.* foliis Coronopi villoſis & rigidis, flore croceo *Tournef. Elem. Bot.*

12. Jacea *Luſitanica*, foliis Coronopi amplioribus lanuginoſis, flo. luteo *Tournef. Elem. Bot.*

13. Jacea minor, Coronopi foliis atro-virentibus, odorata, capitulis parvis ad caulem ſeſſilibus *Pluk. Almag. Bot.*

14. Jacea *Æthiopica*, Coronopi folio ſubtus incano, floribus in ſummis caulibus & ramulis purpureis D. *Sherard.* Tota planta hirſuta & tomentoſa eſt. Plures emittit ramulos in terram plerunque reclinatos, ſeſquipalmares & longiores, *foliis* veſtitos aliis minoribus integris, aliis Coronopi fere in modum diviſis, ſubtus incanis. *Capitula* in ſummis caulibus & ramulis ſpinoſa, ſupra folia non eminent.

15. Jacea montana purpurea, Salicis latifoliæ foliis nitidis, ſerratis, capitulo Centauroides ſpinulis exaſperato *Hort. Cathol. App. alt.* Capitula magna ſingularia, in ſummis caulibus & ramulis.

16. Jacea *Sicula* Salicis anguſto folio, capitibus in ſummis caulibus & ramulis ſingularibus magnis, Centauroidibus, ſpinoſis, purpureis. Spinulæ in quas ſquamæ exeunt nunc erectæ ſunt, nunc reflexæ. *Folia* nullo ordine poſita, non admodum crebra, unciam unam lata, 4 aut 5 longa, acuminata, obiter interdum dentata. *Caulis* erectus, rigidus, ſtriatus, paucos emittit ramulos. Hæc & præcedens ad Centaurium majus potius referendæ videntur.

17. Jacea minima, cauliculis foliolis creberrimis cinctis, capitulis oblongis villoſis. Altitudo palmaris. *Cauliculi* foliolis creberrimis vix ſemunciam longis, anguſtiſſimis hirſutis, ad ipſos uſque flores veſtiti. Hanc & præcedentes duas à D. *Sherard* obtinuimus. Ad hunc locum proprie non pertinet, cùm capitula ſpinoſa non ſint ſed tantummodo villoſa.

18. Jacea parva incana, capitulis ſpinoſis. Altitudo palmaris aut major: *Folia* laciniata incana, ima latiora, ſuperiora anguſtiora. *Radix* ſingularis, altè in terram deſcendit. *Cauliculi* tomentoſi, incani; *Capitula* brevia ſquamis ſpinoſis ſepta. D. *Sherard* à D. *Bocconc* hanc & præcedentem accepit.

19. Jacea foliis Cichoraceis, caule alato, flore purpureo, ex Horto *Piſano* D. *Sherard.* *Folia* inferiora, quæ è radice exeunt ampla, ſpithamam longa, latiſſima parte uncias 3, 4ve lata, integra, paucis duntaxat inordinate poſitis denticulis aut ſpinulis inæqualia: quæ caulem veſtiunt minora, anguſtiora, lata baſi abſque pediculis adnata, circa margines denticellis ſeu ſpinulis brevibus aſperata, acuminata. *Caulis* ad faſtigium uſque foliis veſtitus *capitulum* geſtat parvum, ſquamoſum, ſquamis (quantum in ſicca diſcernere licuit) in ſpinulas oblongas recurvas exeuntibus.

20. Jacea *Africana* ſubrotundis argenteis foliis, in minores lacinias diviſis, flo. aureo *Hort. Compton. Pluk. Almag. Bot.*

21. Jacea lutea Cichorii foliis minùs laciniatis *Americana Pluk. Phyt.* T. 196. F. 1. Ex ſeminibus è *Virginia* delatis orta eſt.

22. Jacea minor *Cretica*, Erucæ folio, flo. luteo, capite muricato *Pluk. Almag.*

23. Jacea *Æthiopica*, Stœchadis citrinæ foliis majoribus, tomentoſis, capitulorum ſpinis & ſquamulis ex aureo colore nitentibus *Pluk. Almag. Bot.* T. 302. F. 3. Denſo & incano tomento mollia ſunt hujus plantæ folia & caules. Folia longa, anguſta, obtuſa & velut abſciſſa ſunt. Flores ſeu capitula ſummos caules & ramulos, in pediculos oblongos excurrentes terminant. Capitulorum ſpinæ & ſquamulæ in planta nobis à D. *Sherardo* communicata ex aureo colore minime nitebant ſed potiùs nigricabant.

24. Jacea *Hiſpanica*, Stœchadis citrinæ foliis permultis, brevibus, capitulo ſingulari magno *Pluk. Almag. Bot.*

25. Jacea intybacea, cap. rubro ſpinoſo *Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 48.

Anno 1663. in horto *Piſano* floruit, ad duorum pedum altitudinem ſupra terram elata.

26. Jacea major, Pineis foliis, luteo flore, capite ſpinoſo *Bocc. Muſ. pl. rar.* p. 83. T. 76.

Planta eſt erecta, incana, *Cretica*, palmo Geometrico paulò elatior. Hanc etiam in horto *Piſano* cultam vidit. Spinulæ in capite recurvæ ſunt.

27. Jacea ſupina maritima, laciniata, capite ſpinoſo, flore rubello *Boccon. Muſ. pl. rar.* p. 33. T. 26.

Pedem Geometricum alta eſt, Stœbe affinis, per terram ſtrata. Folia brevia ſunt, contracta, laciniata, incana. Capitulum ſquamis multis ſpinoſis cinctum floribus ornatur rubellis. Prope *Genuam* oritur, quà itur ad *Albarum*.

28. Jacea *Luſitanica* caneſcens, alato caule, capitulo ſpinoſo & lanuginoſo: Carduus *Luſitanicus*, capite araneoſa lanugine obſito *Tournef. Elem. Bot.*

Hæc noſtrâ ſententiâ Jaceæ pótiùs ſpecies cenſenda eſt quàm Cardui, ſiquidem neque folia, neque caules ſpinoſa ſunt, ſed capitula tantùm. Caules velut alati ſunt, laciniis foliorum ſeu auriculis à baſi productis ad inferius folium. Capitula oblonga & velut conica à lata baſi in anguſtum orificium contracta, ſpinis longis, acutis, parùm reflexis munita.

29. Stœbe *Cretica* fruticans Piceæ aut potiùs Pini anguſtis foliis, crebriùs ſtipatis *Moriſ. hiſt.* P. 3. Chamæpeuce *Alpin. exot.*

D. *Bobart.*

Planta eſt fruticoſa ab una radice multos *caules* longos, tenues, rectos, producens; quos *folia* plurima, longa, ſetacea, Pini ſimilia, denſè diſpoſita inordinatim conveſtiunt. In cauliculorum cacuminibus *Flores* attolluntur Cyani aut Jaceæ ſimiles, è craſſiore capite ſpinis armato provenientes, colore in vinoſum albicantes; quibus *ſemina* ſuccedunt Cyani haud diſſimilia.

30. Jacea marina purpurea, folio Cichorei, repens, capitulo olivari *Hort. Cath.*

Folia lata laciniata in latum & obtuſum extremum deſinunt. Capitula in ſummis caulibus & ramulis oblonga, conica, in ſpinulas plures exeunt reflexas, tenues, mediâ ut ferè fit longiore & rigidiore. Ex Horto Illuſtriſſ. *Ducis* de *Beaufort* D. *Sherard* ſiccam nobis communicavit.

31. Jacea lutea, capite ſpinoſo, alato caule, Cichorii folio acuto *Hort. Cath. Suppl. alt.*

Folia huic perampla ſunt, longa, profundè laciniata: *Capitula* parva, verum ſpinis multis erectis, validis, rigidis, acutis armata, unde ad ſpinam Solſtitialem dictam referenda videtur. Ex eodem Horto ab eodem amico miſſa eſt.

32. Jacea latifolia *Virginiana*, radice tuberoſa D. *Baniſt. Pluk. Almag. Bot.*

Hæc eſt Jacea altera non ramoſa, tuberoſa radice, *foliis* latioribus, *flores* ferens pauciores, majores, ſquamis hiantibus armatos, & pediculis curtis inſidentes *Baniſt. Cat. Virgin.* ad calcem *Hiſt. noſt.*

33. Jacea anguſtifolia tuberoſa radice *Virginiana* D. *Baniſt. Pluk. Almag.*

34. Jacea *Virginiana*, Leucoii petræi folio rigido, floribus pulchrè purpureis ad nodos caulium in laxiorem ſpicam diſpoſitis *Pluk. Mantiſſ.* Jacea non ramoſa tuberoſa radice, foliis plurimis rigidis, peranguſtis, *flores* ferens multos, parvos, rubentes, acaules, ad caulem in ſpica ſeſſiles *Baniſt. Cat. Virgin.* ad calcem *Hiſt. noſt.* Stœbe *Virginiana* tuberoſa anguſtifolia, capitulis ſeſſilibus, ſquamis foliaceis acutis donatis *Moriſ. hiſt.* P. 3. T. 137.

Ex tuberoſa nodoſâque *radice*, fibris aliquot adnexis, enaſcuntur *folia* longa & anguſta; inter quæ *caules* pedales aut ſeſquipedales, rotundi, graciles eriguntur, *foliis* vix culmum latis, duas tréſve uncias longis, rigidiuſculis, alternatim ad uncialem intercapedinem amicti, quorum ſuperiorum alis duo, tria aut plura *capitula* inſident, pediculis carentia, ex ſquamis foliaceis, ſeu hamis viridibus exacutis compoſita, è quibus *Flores* ſtaminei purpurei, aliarum Jacearum ſimiles extruduntur.

35. Jacea lutea annua, alato caule, *Sabauda*, *Moriſ. hiſt.* P. 3.

Tota planta tomento candido, Gnaphalii modo, obducta, caulíſque omnino membranâ foliaceâ alatus eſt. Capitula ſpinis longioribus & paucioribus armata ſunt, quibus à cæteris hujus familiæ dignoſcitur.

36. Jacea latifolia acaulos, capite ſpinis horrido N. D. *Griſl. Virid. Luſit.*

37. Jacea tenuifolia, capite ſpinoſo, *Cetobrigenſis* N. D. *Ejuſdem.*

38. Jacea elatior, *foliis* longis, anguſtis,in caule crebris, capitulis parvis paucis,in foliorum alis ſeſſilibus. In exemplari noſtro ſicco à D. *Sherard* communicato *Caulis* teres erat, erectus, firmus, lanuginoſus, foliis creberrimis, inordinatis, anguſtis oblongis cinctus, ſumma parte, ubi in ramulos duos dividebatur, in ipſo divaricationis angulo ſedebat *flos* unicus parvus, calice ſquamoſo, ſquamis in ſpinas rectas exeuntibus, ſeptus. Ex horto *Pariſiano* habuit D. *Sherard.*

39. Jacea lutea, capite ſpinoſo, Cichorii folio acuto, alato caule *Hort. Cath. Suppl. alt.*

Cum Jacea lutea ſpina ſolſtitiali dicta convenit, verùm folia magis diſſecta ſunt Cichoraceorum ad inſtar, viridiora, nec adeò incana. *Capitula* longis rectis rigidis acutis, flavicantibus ſpinis horrent.

40. Jacea montana purpurea, Salicis latifoliæ foliis nitidis *Hort. Cath. Supplem. alter.* 40.

Folia longa, anguſta, acuta, viridia, glabra, nec manifeſtè dentata. *Caules* firmi, rigidi, teretes, ſtriati. *Caules* & ramuli in longos pediculos excurrunt, *flores* ſeu *capitula* florifera magna ſuſtinentes ſquamoſa, ſquamis fuſcis, unicâ ſpinulâ in apice erectâ, tenui, rigida, $\frac{1}{4}$ unciæ longa.

41. Jaceæ latifoliæ luteæ, capite aculeis rectis ſpinoſæ. A D. *Sherardo* accepimus. Forte (inquit) Jaceæ luteæ Siculæ Cichorei folio & *Bocconi* ſpecies eſt.

42. Jacea lutea capitulis ſpinoſis ſpinis erectis, foliis tenuiſſimè diſſectis. *Romæ* collegit D. *Sherard.*

43. Jacea *Hiſpanicæ Alpini* affinis, niſi eadem *Hort. Sap. Rom.* Jacea Hæmorrhoidalis *Commelin.* Hæc planta adeò ſimilis eſt (inquit D. *Sherardus*) Jaceæ humili albæ Hieracii folio *C. B.* ut diſtinguere nequeam, niſi illa perennis ſit, hæc annua. Valde notabile eſt in hac ſpecie quòd ſquamarum capitula cingentium apices in plurimas ſpinulas hinc inde exeant.

Cæterùm Jaceæ humilis albæ Hieracii folio *C. B.* quoniam in Hiſtoria noſtra per incuriam omiſſa eſt, deſcriptionem hic dabimus. Jacea humilis Hieracifolia *Park.* p. 471.

Folia emittit plura è radice, inæqualiter laciniata Hieraciorum in modum. E quorum medio exeunt *cauliculi* dodrantales, imbelles, & vix ſe ſuſtinentes, ejuſmodi foliis ſed minoribus ad intervalla veſtiti; è quorum ſinubus exeunt ramuli, in quibus ut & in ſummo caule exiſtunt *capitula* florifera parva, Cyani prorſum, floſculis cœruleo minùs obſoleto colore purpurantibus.

P. 329. Ad Cap. De Jacea capite lævi ſeu non ſpinoſo.

1. Jacea ſquamato capite purpurea, foliis ad tactum glutinoſis *Pluk. Almag. Bot.* An Jacea nigra, ſquamoſo capite *C. B?*

2. Jacea Sonchi folio, caule alato, flore purpureo *Flor. Bat. flo.*

3. Jacea helenitis paluſtris *Luſitana* N. D. *Virid. Luſit. Tournefort. Elem. Bot.*

4. Jacea *Luſitanica* pumila, Serratulæ folio, magno flore *Ejuſd. ibid.*

Hæc ad Centaurium majus potiùs referenda.

5. Jacea Alpina Succiſæ folio *Ejuſd. ibid.*

6. Jacea *Hiſpanica* ſupina, Cinariæ folio *Ejuſd. ibid.*

7. Stœbe foliis Cichoraceis aſperiuſculis, *Mauritanica*, flore purpureo *P. B. P.*

8. Jacea incana, Cyani majoris folio, in aculeum deſinente, ſquamis ciliaribus nigris *Pluk. Phyt.* T. 38. F. 4. An Jacea minor anguſtifolia, vel Lithoſpermi arvenſis folio *C. B?* An Jacea minor, foliis aculeatis, Cyani majoris nomine miſſa *Ejuſdem?*

9. Jaceæ ſpecies *Americana*, alato caule, Ptarmicæ *Auſtriacæ* foliis *Pluk.* In Horto Regio *Hamptonienſi* colitur.

10. Jacea candida *Raguſiana Munting. Herbar. Belg.*

11. —— laciniata *Gallica* montana *Ejuſd.*

12. Jacea max. *Lusitanica*, *Lavapee* N. D. *Grisleii Virid. Lusit.*

13. ——— lanuginosa palustris, flo. purpureo N. D. *Ejusd. ibid.*

14. ——— tenui-diviso folio flore luteo N. D. *Ejusd.*

15. ——— supina hæmorrhoidalis, flo. rubro, purpureo, albo & variegato *Cardinho Peraas Almorrheimas* N. D. *Ejusd.*

16. Jacea *Marilandica* monoclonos, foliis gramineis, flosculis purpuro-cœruleis, longa serie ex alis foliorum alternatim exeuntibus. Jac. *Americana* Graminis folio, floribus alternis spicatis *Mus. Pet.* 248.

Pars caulis quam à D. *Sloane* habuimus in *Marilandia* collectam, pedalis erat, ima parte *foliis* cincta, angustissimis, oblongis, acutis, nullo ordine positis. Non longè ab imo *Flores* è foliorum alis egerminare incipiunt, & quidem è singulis singuli, pediculis vix semuncialibus tenuibus erectis fulti, purpuro-cœrulei, velut longam spicam efficientes. *Calices* è paucis squamis compositi, nec in ventrem turgescere videntur, ut dubitem an ad hoc Genus propriè pertineat.

17. Jacea intybacea cap. rubro spinoso *Boccon.*

Folia inferiora Cichoraceis simillima sunt, dentata, nervo carneo per medium decurrente. Capitula spinulis inermibus donata. Planta est sesquipedalis.

18. Jacea montana saxatilis argentea, Cardui stellati foliis *Hort. Cath. Suppl.* 3.

Tota planta tomento incano argenteo obducta est. *Caulis* firmus, striatus, solidus, *foliis* cinctus utrinque candicantibus, ad mediam ferè costam laciniatis, laciniis etiam obiter dentatis. Capita magna rotunda, floribus (ut in sicca videbatur) luteis. Altitudo siccæ quam describo pedalis erat.

19. Jacea montana saxatilis argentea, pennato auriculato acuto folio *Hort. Cath.* seu Stœbes caliculis argenteis æmula.

Hujus *folia* minutiùs quam præcedentis incisa aut laciniata sunt, supina parte non usque adeò incana, ut neque caules. *Capitula* magna subrotunda, quodammodo fulva, squamæ setulis nigris ciliaribus summa parte fimbriatæ. Floris color in sicca purpureus esse videtur. Has duas plantas à D. *Sherard* habuimus.

20. Jacea peregrina, Napi folio, capitulis hirsutis alata *Pluk. Phyt. Hist. Oxon.* P. 3. Cyanoides purpurea, Cichorei folio, fusce viridi-luteo *Hort. Cath.* An Cyanus spinosus *Creticus* Rapi folio *H. R. P?* Ad præcedens genus referenda, eadem est cum nona specie.

D. *Bobart.*

Folia profert plurima, palmum longa, per terram strata, à pediculo biunciali, Rapi seu Napi vulgaris in modum divisa, satisque eundem æmulantia, subrotunda, parte lata nervum claudente, in ambitu dentata, viridia. Inter hæc assurgunt *caules* bipedales aut tripedales, in plurimos ramulos brachiati, foliosâ materiâ dentatâ per longitudinem alati, minora angustioráque folia sine ordine emittentes. Caulium summitates *capitulis* exiguis subrotundis ornantur, squamatis, quorum singula squama in superiore parte spinulis exiguis 5 aut 6 terminatur. *Flores* è capitulis extruduntur simplices, ex petalis fistulosis & Cyani modo patulis, elegantis purpuro-rubentis coloris compositi. Horum medietates stamina ochroleuca obtinent, *seménque* oblongum fuscum, in apice barbulis coronatum inter lanuginem, quâ caput ipsum impletur, latitans succedit, qua radice pereunte quotannis renovatur.

21. Jacea Elichrysoides *Asiatica* Hieracii *Sabaudi* angustis virentibus foliis, caule niveo tomentoso *Pluk. Mantiss.* p. 106.

22. Jacea incana Cyani capitulis *C. B.* incana altera, Jaceæ aut Cyani capitulis *Ad. Lob.*

A *radice* dura plures *caules* emittit: tota planta hirsutie pilosa & incana est: *folia* Gnaphalii triplo majora, crebra, leniter serrata: capitula coniformia, è squamis albidis compacta, ex quibus *flores* Jaceæ, *apicibus* villosis, ex purpurante colore in pallidum languentibus erumpunt.

23. Stœbe Plantaginis folio, flore luteo *Alpin. exotic.*

24. *Jacea Stœchadis folio, flore luteo Bocc. Mus. pl. rar.* p. 77. T. 65. Pedali est altitudine. In *Creta* insula invenitur inque *Dalmatia.*

25. *Jacea Hispanica latifolia, nervis foliorum lanuginosis Bocc. Mus. pl. rar.* P. 64. T. 54. Pedem Geometricum altitudine æquat, & in *Hispania* oritur.

26. *Jacea*

26. *Jacea supina, Carlinæ capitulo, acaulos, tota incana Bocc. Mus. pl. rar.* p. 146. T. 109. *Folia* profert omnia, per terram strata, incana, tomentosa, regulariter auriculata velut Stœbes calyculis argenteis *C. B.* duas circiter uncias longa. E radice capitulum emittit ad modum Carlinæ acaulis gummiferæ *C. B.* incanum, foliis æquale. In montibus crescit, locis asperis, & in vicinia vici de *Castelbuono*.

27. Jacea *Lusitanica* semper virens, foliis dissectis D. *Sherard*. Folia (ut mihi videbatur) multò angustiora, viridiora, crebriora erant quàm in planta quàm Jaceæ *Lusitanicæ* semper virentis nomine in Historia descripsi.

28. Jaceæ *Babylonicæ* maximæ similis, floribus paniculatis D. *Sherard*, qui in Horto *Romano* collegit.

29. Jacea *Lusitanica* lutea, foliis Coronopi glabris & rigidis *Tournefort. Elem. Bot.*

30. Jacea elatior flore rubro, Stœben *Salmanticam Clusii* omninò referens *Hort. med. Sapien. Rom.* A Stœbe *Salam. Clusii* differt quòd perennis sit planta, & capitulis minoribus. Ex Horto *Beaufortiano* D. *Sherard* misit.

31. Jacea folio Cerinthes, purpurascente flore, è rupe Victoriæ *Schol. Bot. Herm. Parad. Bat. Herman.*

A *radice* prolixam fibrarum comam demittente oriuntur *folia* copiosa, humi strata, quæ ab angusto principio in latitudinem sescuncialem sese laxantia, in acutum mucronem contrahuntur; longitudine sex uncias implent, glabra, glauca, *Cerinthes* vel potiùs *Chondrillæ bulbosæ Park.* foliis accedentia. *Caules* emittit vix pedales, non ramosos, folio uno vel altero parte inferiore donatos, sustinentes capitulum è parvis squamis, in spinulam inermem desinentibus compactum, quod in *Flores* sese explicat purpurascentes, tubulosos, in 5 partes æquales dissectos, cum staminulo prominente. Delapso flore succedunt *semina* præcedentibus similia.

(31.) Jacea Cyanoides altera alato caule *H. R. P.* peregrina. Napifolia, hirsutis capitulis elata, *Pluk. Phyt. Herman. Parad. Bat.*

Folia huic inferiora sunt ampla, pediculis carinatis longis pilosis appensa, Napi vel potiùs Lampsanæ foliis accedentia, crassiora tamen & magis rugosa, parte inferna itidem nonnihil pilosa & hirsuta; horum laciniæ per margines sunt crenatæ; superiora seu extrema, palmum lata, obtusa, subrotunda. Superiora, quæ absque pediculis adhærent, & in membranaceas alas diducuntur, minùs dissecta, quæ verò in summo integra omnino & angusta. *Caules* protrudit bicubitales, in frequentes ramulos divaricatos pluribus fimbriis crispatis cinctos quæ quo inferiores eò latiores & magis sinuatæ & undulatæ, superiores rarioribus denticellis exasperantur & nonnunquam in spinulas inermes abeunt. Summos caules & ramulos occupant capitula squamosa, squamarum acumine in pinnatas spinulas innoxias fatiscente, quæ explicantur in *Flores* purpureos amplos, Cyani in modum divisos. Succedunt *Semina* turgidiora, brevi villo coronata.

32. Jacea saxatilis, longo, incano, angusto Helichrysi Cretici folio, montana, erecta, flore purpureo *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 31. T. 17.

Pedali altitudine supra terram assurgit hæc planta, ínque *Mutinensi* territorio invenitur supra vicum *di Gaiato* in locis saxosis.

33. Jacea incana Chamæleonis capitulis *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 109. acaulos montis *Maronis*, cana, Jaceæ Pineæ *Hort. Cath.* adde Arcii capite.

34. Stœbe incana, acutis foliorum lobis, Cardui tomentosi capitulo *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 119. p. 168.

Hæc planta *Hungariæ* inquilina est. Ad sesquipedalem altitudinem attollitur. *Folia* ei incana sunt, spithamam longa, velut Jaceæ laciniata: Capitulum grande, figurâ Cardui tomentosi capitulo majore *C. B.* flosculis in disco rubentibus. A *P. Barelier* hujus figuram habuit. In sicca nobis à D. *Sherard* exhibita folia subtus tantùm incana & lanuginosa erant.

35. Jaceæ affinis angustifolia, ramosa caule membranulis alato. Ex *India Orientali*.

Radix fibris multis prælongis constat. *Caulis* semipedalis, teres, erectus, ramosus, ramulis alternis reflexis. *Folia* longa angusta Dracunculi hortensis, membranulis à basi sua utrinque deorsum extensis caulem adaugent. *Flores* in summis caulibus & ramulis capitati esse videntur; verùm in sicca Capitula adeò parva erant, ut eorum formam aut structuram perspicere non potuerim.

P. 331. Ad Cap. de Centaurio majore.

1. Pæ-Tumba *H. M.* P. 10. T. 63. Centaurium *Malabaricum* majus, folio integro crenato minore, flore cœruleo diluto.

Naſcitur in arenoſis. *Radix* fibroſa albicans. *Caules* viridi-diluti, albicantes, tenues, piloſi. *Folia* oblongo-anguſta, in oris ſubtiliter crenata, tenuia, pilis albicantibus obſita. *Flores* Capitula ſunt plana, quæ numeroſis conſtant cœruleo-dilutis floſculis, qui ſinguli ſe in 5 anguſta aperiunt petala. In hiſce *ſtylus* emicat cœruleo-albus, capitulo oblongo cœruleo-ſaturo, quod in vertice albicat, dotatus, dein *ſtamen* ejiciens albo-cœruleum bifurcatum, ſed poſtea cœruleo-virideſcens. *Calix* piloſus, viridis plurium foliorum. *Semina*, quorum verticibus floſculi inſident, oblonga, baſi calicis inoculata.

Vire. Succus ventris dolores mitigat. Ex foliis expreſſus liquor cum Pipere errhinum præparatur pro maniacis.

2. Centaurium montanum *Neapolitanum* anguſtifolium *Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 63. 100.

In confinio Regni *Neapolitani* ex parte *Nurſiæ* invenitur. Duorum circiter pedum altitudinem aſſequitur. *Folia* inferiora glabra ſunt, glauca velut Iſatis, verùm ſubrotunda; quæ ſummum caulem occupant multifida & anguſta.

3. Centaurium Alpinum, glabro anguſto Biſtortæ folio *Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 55.

In montibus *Nurſiæ* naſcitur, locis ſaxoſis, & palmi circiter altitudine ſupra terram attollitur. Communicavit *Antonius da Viſſo* Capucinus.

4. Centaurium majus alterum laciniatum, purpuraſcente flore *Hort. Reg. Pariſ. Tournef. Elem. Bot.*

5. Centaurium majus *Luſitanicum*, Coronopi folio *Tournef. Elem. Bot.*

6. Centaurium majus *Luſitanicum*, laciniatum lanuginoſum humilius *Ejuſd. ibid.*

7. Centauroides *Luſitanica* N. D. *Griſleii Virid. Luſit.*

8. ——— lutea capitulo ſpinoſo annua N. D. *Ejuſd.*

9. Centaurium medium *Marianum*, folio integro, Cirſii noſtratis more, ſpinulis fimbriato *Pluk. Mantiſſ.*

P. 332. Ad Cap. De Serratula.

1. Serratula *Noveboracenſis* altiſſima, foliis Doriæ mollibus, ſubincanis, leviter crenatis *P. B. P. App.*

2. Serratula *Noveboracenſis*, folio leviter crenato, molli, ſubincano *P. B. P.* Eupatoria conyzoides odorata, folio crenato, molli, ſubincano *Plukenet. Phytogr.* Tab. 87. F. 2. An Cattu-Schiragam *H. M. Part.* 2. Fortè Serratula *Indica* latifolia mollis major *Breyn. Prod.* 2.

D. *Sherard.*

Caules producit bipedales & altiores, rotundos, ſtriatos, digitum craſſos, quibus confertim adſtant *folia* alterna, abſque ordine, pediculis brevibus appenſa, ſeſquidigitum & duos digitos longa, pollicem lata, ex anguſta baſi in mucronem exeuntia, in ambitu argutè denticulata, nervoſa, mollia, prona parte pallidè, ſuperna verò gratè virentia. E foliorum ſedibus verſùs ſummitatem egrediuntur ramuli breves; quibus flores velut in umbella inſident, purpurei, tubuloſi, in 5 ſegmenta æqualiter diviſi, (è quorum medio exit ſtamen bifurcatum concolor) in capitula ſquamata diſpoſiti, cum plurimis tenuiſſimis villis ad baſin.

3. Serratula præalta Centaurioides montana *Italica Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 37.

Ad humanam altitudinem excreſcit hæc planta, radicibus fibroſis, foliis *Centaurii majoris* aut *Valerianæ minoris.* Serraturâ foliorum, capitulis, floribus ruſeſcentibus cum vulgari Serratula *Matth.* convenit.

Locus. In territorio *Treviſano*, in ſylva quadam, villæ ſeu domui ruſticæ D. *Hieronymi Baſadonna*, dictæ *Mazzero* adjacente provenit.

Ad Cap. de Lappa ſeu Bardana majore.

Lappa major, ex omni parte minor, capitulis parvis eleganter reticulatis: Fortè Arctium & Lappa minor Galeni *Lob. ob. & ic. Pluk. Almag. Bot.*

Lappa ſeu Bardana major flore albo *Moriſ. hiſt.*

HISTORIÆ

HISTORIÆ STIRPIUM

LIBER OCTAVUS,

Herbarum flore composito Genus Quartum,

HOC EST,

Herbas flore discoide non Papposas, *Corymbiferas* dictas, Complectens.

P. 335. Ad Cap. De Flore Solis.

1. Corona Solis Trachelii folio, radice repente *Tournefort. Elem. Bot.*

2. Corona Solis altissima, Virgæ aureæ foliis *Ejusd. ibid.*

3. Flos Solis *Marianus*, foliis pyramidalibus, scabris, ex adverso sessilibus. *Pet. Act. Philosoph.* n. 246.

4. Flos Solis *Marianus*, foliis latioribus, flore mixto *Ejusd. ibid.*

5. Flos Solis *Marianus*, foliis angustioribus, flore mixto *Ejusd. ibid.*

P. 337. Ad Cap. De Caltha seu Calendula.

1. Calendula sylvestris *Lusitanica Tournefort. Elem. Bot.*

2. Calendula maritima *Lusitanica*, lanuginosa *Tournefort. Elem. Bot.* *Radix* huic simplex, fibrillis paucis donata, in terram altissimè depacta, ad semipedalem ferè altitudinem. *Caules* exinde oriuntur plures, vel unus mox à radice in plures ramos divisus, sesquipalmares, tomentosos, *foliis* multis cinctos, nullo ordine positis, Bellidis minoris angustioribus, minoribus, & pro magnitudinis ratione longioribus, incanis. *Flores* aurei, mediocres, in summis ramulis plerunque singuli. Siccam communicavit D. *Sherardus*.

3. Calendula flore intus albo, extra purpurascente, striato, *Promont. Bæ. Spei* D. *Oldenland*; *Semina* huic angulosa sunt & incurva. *Flores* pro calice unico tantùm foliorum hirsutorum vallo cincti. *Folia* angusta, oblonga, obtusa, integra, alternatim sita. Tota planta hirsuta est; *Radix* simplex, surculosa, & (ut videtur) annua.

A D. *Petiver* accepi, qui à D. *Oldenlandio* habuit.

4. Calendulæ affinis seminibus membranaceis trigonis elatior, foliis obiter dentatis.

Folia hujus 3 aut 4 uncias longa sunt, semunciam aut etiam unciam, lata, basi sua absque pediculis cauli adnata, per margines obiter interdum dentata, rariùs sita. *Caules* pedales, ab imo statim ramosi, ad intervalla rariora. Caulis & ramuli singuli singulos gestant flores luteos, *&c.*

5. Calendulæ affinis, seminibus membranaceis, trigonis D. *Oldenland.*

Caule est lignoso, paucis ramulis, per totam longitudinem foliis crebris, nullo ordine positis, quæ ramulos obvolvunt & occultant, undique cinctis, diviso. Sunt autem *folia* unciam plus longa, vix semunciam lata, per margines æqualia, in acutum apicem terminata, lævia, & (quantum in sicca discernere licuit) subglauca. *Flores* in summis ramulis plures velut umbellatim diffusi, barbulis flavis cincti, pro calice unico foliorum hirsutorum ordine obvallati.

Siccam à D. *Oldenland* acceptam commodavit D. *Petiver.*

6. Ca-

6. Calendula minor, arvensis, *Hispanica Hort. Leyd.* minima *Hispanica Mentzel. pugil. rar.* Huic folia hirsutie pubescunt.

7. Calendula *Africana* surrecta, Rorismarini foliis, ex *Promont. Bæ. Spei Pluk. Mantiss.*

8. Calendula humilis *Africana*, Coronop. foliis hirsutis *Ejusd. ibid.*

9. Calendulæ affinis, folio Cotulæ *Africana Ejusd. ibid.*

10. Calendula *Africana* minor perennis, gramineis foliis rariùs dentatis D. *Herman. adde* disco nigro, radiis ex albo rubentibus.

In planta sicca, quam à D. *Sherard* accepimus, *caulis* simplex erat, aphyllos, monanthes, ut in Bellide minori vulgari, altitudine 5 circiter unciarum. *Folia* angusta, ad Coronopum figurâ & situ accedentia.

P. 342. Ad Cap. de Chrysanthemo.

1. Dhrysanthemum *Bermudense*, Leucoii foliis virentibus, crassis *Pluk. Almag. Bot.*

2. Idem folio longiore, angusto, dentato *Ejusd. ibid.*

3. Chrysanthemum Alpinum, Hesperidis angusto folio, caule ramoso *Ejusd. ibid.*

4. Chrysanthemum *Creticum* minus, flore melino *Pluk. Almag. Bot.* *Creticum* flore luteo minore *Hort. Groning.*

5. Chrysanthemum *Æthiopicum*, foliis brevibus rigidiusculis, subhirsutis, flore minore *Pluk. Almag. Bot. Phyt.* Tab. 276. F. 2. Folia extrema velut abscissa & bicornia sunt.

6. Chrysanthemum foliis ferulaceis, *Virginianum*, D. *Banister Cat. MS. Ejusd. ibid.* An Chrysanthemum Peucedani foliis *Marianum Pluk. Mantiss ?*

7. Chrysanthemum segetum, Bellidis folio N. D. *Grisleii Virid. Lusit.*

8. —— Bellidis folio serrato, elegans N. D. *Ejusd. ibid.*

9. —— segetum supinum *Ejusdem.*

10. —— *Valentinum Clusii* alterum *Ejusdem.*

11. Chrysanthemum exoticum, incano Cinerariæ folio *Boccon. Mus. plant. rar.* P. 23. T. 4. Altitudo sesquipalmaris: *Folia* dissecta sunt, tomento cinericeo ad instar Jacobææ marinæ obducta: *Flores* toti flavi, & Chrysanthemi in modum dispositi.

In Horto *Patavino* inter plantas exoticas cultam vidit D. *Boccone*, postea in insulis *Dalmatiæ* copiosam invenit.

12. Chrysanthemum *Lusitanicum*, Agerati folio *Tournefort. Elem. Bot.*

13. Chrysanthemum *Lusitanicum*, foliis angustis dentatis *Ejusd.*

14. Chrysanthemum *Barbadense*, Helenii amplioribus foliis scabris, è regione binis, floribus parvis *Pluk. Almag. Bot.* T. 274. F. 4.

Erectè assurgit *caulis*, pilosâ scabritie exasperatus: Huic per intervalla binatim accrescunt *folia* lata, è rotunda basi in mucronem desinentia, aspera etiam, ambitu dentata, & pediculis uncialibus insidentia, è quorum alis ramificationis species se offert. *Flores* summis ramulis parvi, aureo colore fulgentes, & è calyce 5folio erumpentes, insident. Descriptio est D. *Bobart.*

15. Chrysanthemum Helenii folio, umbone floris grandiusculo prominente *Pluk. Phyt.* T. 242. F. 2. Hujus folium Helenium vulgare optimè æmulatur, medio enim latum est, & utrinque mucronatum, ad marginem modica ac irregulari sinuatione dentatum, nervo prominente per medium decurrenti: *florem* ei amplum, è petalis circiter 8, latiusculis, planis, à se invicem dissitis, è perianthio ex 8 etiam foliolis constructo, prosilientibus, umbone in medio grandiusculo, in metam fastigiato, *cauliculus* superiori parte nudus suffulcit. D. *Bobart.*

16. Chry-

16. Chryſanthemum *Virginianum* repens, foliis aſperis, binatim ſeſſilibus, acuminatis *Moriſ. hiſt.* P. 3. fol. rigidis acuminatis, binatim ad caulem abſque pediculo appoſitis *Baniſt.* Cat. Virgin.

Hoc tripedale Chryſanthemum *caules* erectos profert; *folia* aſpera, ad baſin lata, mucrone acuto donata, ſine pediculis caulibus è regione adnaſcuntur: *flos* etiam diſcoides ex petalis latiuſculis emicat. *Radix* valdè repit. D. *Bobart.*

17. Chryſanthemum *Virginianum* elatius anguſtifolium, viride *Moriſ. hiſt.* P. 3. *Radix* hujus lignoſa, multis fibris robuſtis ſuffixa eſt: *Caulis* anguloſus, viridis, *foliis* etiam anguſtis, crenatis, aſperis, viridibus, inordinatim veſtitur, qui ad altitudinem 5 vel 6 pedum aſſurgit, & in cymis *flores* ſtellati, lutei, Calendulæ amplitudinis, è perianthio herbaceo conflati ſunt. D. *Bobart.*

18. Chryſanthemum *Virginianum* altiſſimum, anguſtifolium, puniceis caulibus *Moriſ. hiſt.* P. 3. Omnium hujus familiæ altiſſimum eſt, *caulis* pollicaris, lævis, ab imo uſque ad ſummum pulligine, aut fuſco ſeu ferrugineo colore obducitur, ſicut & *folia*, quæ foliis antecedentis anguſtiora ſunt. *Flos* etiam luteus, pallidus, è perianthio herbaceo erumpit. D. *Bobart.*

19. Chryſanthemum *Virgin.* foliis aſperis, tribus vel 4 ad genicula ſitis *Moriſ. hiſt.* P. 3. E *radice* dura aſſurgunt *caules* bicubitales *foliis* tribus, longis, aſperis, dentatis, 2 aut 3 uncias latis, ornati: Superiùs ramificantur, & è calyce ex rotundis aut obtuſis foliolis compoſito ſuccreſcit *Flos* amplus, ſtellatus, è petalis luteis, longis & latiuſculis, umbonem etiam luteum cingentibus compoſitus. D. *Bobart.*

20. Chryſanthemum *Virgin.* foliis glabris Scrophulariæ vulgaris æmulis *Moriſ. hiſt.* P. 3. Chryſanth. Scrophulariæ foliis *Americanum Pluk.* Tab. 22. Fig. 1. *Caulis* minimi digiti craſſitudinem, & altitudinem duorum, triúmve cubitorum aſſequitur: ad cujus genicula *folia* plerumque bina, aliquando verò ſingula, alternatim poſita naſcuntur, pediculis brevibus donata, dentata, glabra, Scrophulariam vulgarem ſatis referentia. *Flores* in ſummis caulibus lutei, petalis brevioribus, & cæteris latioribus prædití. *Radix* fibroſa per ſtolones ſe propagat. D. *Bobart.*

21. Chryſanthemum *Americanum* Scrophulariæ vel Urticæ foliis aſperis *Moriſ. hiſt.* P. 3. A præcedente differt foliis ſerratis, aſperitate donatis. *Idem.*

22. Chryſanthemum lanatum, crenatis foliis, *Æthiopicum Pluk. Almag.* 102. Tab. 274. F. 5. An Chryſanthemum arboreſcens *Æthiop.* Populi albæ foliis *Breyn?* *Folia* Plantaginea, tribus nervis per longitundinem decurrentibus inſignita, per margines inæqualibus denticulationibus ſerrata, longiora, anguſtiora & acutiora apparent. *Flos* in ſummitate petalis ſuis ſatis longis ac amplis, duplicique aut triplici eorum ſerie ornatus eſt. Unde diverſa videtur. D. *Bobart.*

23. Chryſanthemum ex inſulis *Caribbæis*, Leucoii incanis & ſericeis foliis argenteis, craſſis *Pluk.* T. 115. F. 4. Planta eſt bicubitalis, *caulibus* rotundis, firmis & ferè lignoſis donata; *foliis* multis digitalis longitudinis, ex anguſta baſi ſe in latitudinem uncialem extendentibus, obtuſis, ſpiſſis & carnoſis, ex viridi argenteis aut cinereis. *Caulis* in ſuperiori parte nudus, caput amplum, ſtrobilum imitans ex multis ſquamis foliaceis compoſitum ſuſtinet, quo aperto *Flos* Calthæ amplitudinis, ex multis petalis brevibus, obtuſis, luteis, umbonem cum apicibus filamentoſis cingentibus, conſtans, emicat. *Semen* nondum obſervatum eſt. D. *Bobart.*

24. Chryſanthemum *Bermundenſe* folio rigido viridi *Moriſ. hiſt.* P. 3. Perpetua fronde viret, & in Horto Regio *Hamptonienſi* colitur.

25. Chryſanthemum *Americanum*, foliis aſperis, altiſſimum, latifolium *Flor. Bat. flo.* An Chryſ. Virgin. foliis rigidis & aſperis majus & elatius *P. B. P.*

26. Idem humilius anguſtifolium *Ejuſdem.*

27. Chryſanthemum majus alterum, ſulphureo magno flore *H. R. P.*

28. Chryſanthemum *Americanum*, Doronici folio, flo. Perſici coloris, umbone magno prominente, ex atro-purpureo, viridi & aureo fulgente. An Bellis *Canadenſis* purpurea *Ciaſſii* Faſcic. herbar. *Michaelis Nutii* p. 22. *Pluk. Phytogr.* Tab. 21. F. 1. *vide* Ptarmica, Rhaphani aquatici folio, flore amplo rubello *Hort. Leyd.* quæ huic eadem eſt.

29. Chryſanthemum *Africanum*, Aſteris facie, imo flore non folioſo, capitulis duris *Ejuſdem ibid.* F. 3.

30. Chryſanthemum *Bengalenſe* anguſtifolium, puſillum, ſummo caule ramoſum *Ejuſd. ibid.* F. 4.

31. Chryſanthemum ſegetum noſtras, folio glauco multiſciſſo, major, flore minore *Ejuſd. ibid.* F. 5.

32. Chryſanthemum *Smyrnæum*, Cotulæ folio, flore amplo nudo, ſeminibus hiſpidis ad capitula in orbium ſpiras circumvolutis. An Chryſanthemum Valentinum *Cluſ? Ejuſd. ibid.* F. 7. Ex ſemine in ſportulis ficuum invento enata eſt hæc planta.

33. Chryſanthemum *Æthiopicum*, Cotulæ foliis hirſutis, ſquamis capitulorum argenteis D. *Sherard.* *Folia* Cotulæ, variè laciniata. *Radix* denſo fibrarum ceſpite conſtat. *Caulis* à radice ſtatim in ramos dividitur: Summi ramuli in pediculos longos excurrunt, quorum ſinguli ſingulos flores geſtant, ut in Cotula aut Chamæmelo, cui hæc planta accedit. Semipedali eſt altitudine aut majore.

34. Chryſanthemum *Africanum* pumilum ramoſum, foliis tenuiſſimis. Fortè Tagetes minimus, tenuiter diviſo folio *Breyn. Prod.* 2. D. *Sherard*, pumilum *Africanum*, Oſyridis folio. *Sched. annexa.* *Folia* velut alata ſunt, alis anguſtis oblongis, Oſyridis foliorum æmulis, mediæ coſtæ nullo ordine annexis. Plantula eſt ſemipedalis in ramos diviſa, qui in pediculos oblongos exeunt *flores* geſtantes ſingulos, flavos, calice ſimplici exceptos.

35. Chryſanthemum *Africanum*, flore nudo, Coronopi folio D. *Sherard.* Folia anguſta ſunt, oblonga, utrinque dentata, ut in Cratæogono Euphroſynes facie, non adeò profundè ut in Coronopo.

36. Chryſanthemum *Zeylanicum*, foliis anguſtis, rariùs dentatis, aſperis, Kirindiia *Zeylanenſium* D. *Sherard.* *Folia* in caule bina oppoſita, 3 uncias longa, vix unam lata, utraque extremitate anguſta. *Flores* è foliorum alis exeunt ſinguli in pediculis prælongis, hic illic ſparſim, quod huic ferè peculiare eſt. Ad Chryſanthemum *Canadenſe* bidens, foliis bijugis potiùs referenda videtur hæc planta.

37. Chryſanthemum *Africanum* fruteſcens, Lini foliis craſſioribus, floribus copioſis, parvis in ramulorum ſummitatibus D. *Sherard.* Ramulis creberrimis fruticat hæc planta.

38. Chryſanthemum *Africanum* fruteſcens, conyzoides, capitulo aphyllo, foliis *Tarton raire* D. *Sherard.* Chryſanth. Conyzoides *Æthiopicum*, capitulo aphyllo, foliis Majoranæ *Breyn.* ad hanc proximè accedit. *Folia* in ramulis creberrima ſunt, ut eos penitus contegant, lanuginoſa & caneſcentia.

39. Chryſanthemum *Peruvianum*, flore albo *Cat. Hort. Lipſ.* olim edit. *Ejuſd. ibid.* F. 3. *Contradictio in adjecto.*

40. Chryſanthemum *Americanum* fruteſcens; Balſaminæ luteæ foliis, nigris maculis punctatis *Pluk. Phyt.* T. 161. F. 1.

41. Chryſanthemum *Maderaſpatanum*, Menthæ arvenſis foliis & facie, floribus bigemellis ad foliorum alas, pediculis curtis *Ejuſd.* T. 118. F. 5. Tota hirſuta eſt: Cauliculi ei erecti. Folia Menthæ aquat. anguſtiora, aut Parietariæ vulgaris *formâ*, parum verò crenata, è regione naſcentia, è quorum alis alii ramificantur cauliculi, & ad genicula ſuperiora in pediculis curtis gemellis aut bigemellis *floſculi* parvi bullati, lutei, proveniunt. D. *Bobart.*

42. Chryſanthemum hirſutum *Virginianum*, auriculato Dulcamaræ folio, octapetalon, *Ejuſd. Phyt.* T. 242. F. 4.

43. Chryſanth. exoticum perpuſillum nudum, foliis Coronopi, in horto *Chelſeiano* è ſemine natum *Pluk. Almageſt. Botan.*

44. Chryſanthemum anguſtiori folio repens ſulphureo flore, hirſutie villoſum, ex *Provincia Mariana* *Pluk. Mantiſſ.*

45. Chryſanthemum *Americanum* latiori folio aſpero, caule quadrangulo, ad ſingulos angulos membranaceis appendicibus, per longitudinem diſcurrentibus alato *Ejuſd. ibid.*

46. Chry-

46. Chryſanthemum *Americanum* caule alato, amplioribus foliis binatis, floribus pallidè luteſcentibus, parvis: **Stick-weed** noſtratibus *Marilandiæ* colonis dicitur. Scrophulariæ folio *Muſ. Pet.* cent. 629.

47. Chryſanth. *Marianum* Virgæ aureæ *Americanæ* foliis, florum petalis tridentatis *Pluk. Mantiſſ.* p. 46.

48. Chryſanthemum *Americanum* minus anguſtis foliis Buglofſi, aſperis, ſtrumoſa radice *Pluk. Mantiſſ.*

49. Chryſanth. fruticoſum *Monomotapenſe* foliis Chenopodii glaucis *Ejuſd. ibid.*

50. Chryſanth. Tuberariæ ſeu Ciſti. Plantaginis folio & facie *Inſulæ Johannæ Ejuſd. ibid.*

51. Chryſanth. *Virginianum*, Viticis folio trifoliatum, florum petalis ex purpureo & aureo variis *Ejuſd. ibid.*

52. Chryſanth. *Indicum Saſſafras* trilobato folio, flore luteo, radice glanduloſa, Aumaunadundoo *Malabarorum Ejuſd. ibid.* Ad Hæmorrhoidas celeberrimum eſt ſpecificum. Semina haſtæ cuſpidi perſimilia ſunt.

53. Chryſanthemum *Madraſpatanum*, folio trifido *Muſ. Pet.* 628. Aumaunadundoo *Malab. Act. Philoſoph. Lond.* N. 267. p. 713. Bipedali altitudine aſſurgit. Radix craſſa eſt, quæ cum aqua & melle piſta & pota hæmorhoides ſanat.

54. Chryſanthemum Orellanæ foliis, impensè ſcabris, *Maderaſpatanum*, florum petalis quinis tetragonis, è calice amplo viridi, fiſtuloſis *Pluk. Phyt.* Tab. 83. F. 2. Hæc planta non eſt de Chryſanthemorum genere (monente ipſo D. *Plukenet* in *Mantiſſa* ad *Almageſtum*) ſed peculiaris & ſui generis; *Singhaerhar Bengalenſium*, & aliquando *Arboris triſtis* nomine miſſa eſt. An Arbor triſtis *Acoſtæ* Hiſt. Lugd. 1852? cujus fructus magnitudine Lupini, cordis effigie, per medium ſectus; deſcriptioni optimè convenit, & à ſimilitudine fortè hujus fructui Manju pumarum *H. M.* P. 1. F. 21. ſive Pariatacu *Bramanum*, quod cum *Canarienſium* Parizataco, quæ Arbor triſtis eſt, non malè convenire Doctori *Syen* (in notis) videbatur, qui rotundo-planus eſt, ac compreſſus, colore viridi, in medio unâ ſuturâ protuberante, ad verticem utrinque productâ, Arbor triſtis nuncupari merebatur; Paulamulle *Malabarorum*.

55. Chryſanthemum *Virginianum* villoſum, diſco luteo, petalis quinis ornato *Pluk. Phyt.* Tab. 83. F. 4. Chryſ. pentapetalon villoſo caule D. *Baniſter.* Cat. Mſſ. *Folia* edit Lamii rubri aut Meliſſæ vulgaris facie, modicè hirſuta, pediculis longis binatim cauli appoſita. In ſummo *Flos* aureus, petalis 5 latiuſculis, planis & ferè ovalibus, cum umbone in medio, ſe exſerit. D. *Bobart* deſcripſit.

56. Chryſanthemum Alpinum Bellidis folio ramoſum *Ejuſd. ibid.* F. 3.

57. Chryſanthemum *Maderaſpatanum*, foliis latioribus, ſemine minutiſſimo nigro. An Tzompili Huizpatli *Novæ Hiſpaniæ* Recchi? *Ejuſd.* Tab. 118. F. 5.

58. Chryſanthemum *Virginianum*, caule alato, ramoſius, flore minore *Plukenet* T. 118. F. 3.

59. Chryſanthemum *Maderaſpatanum*, latifolium, Scabioſæ capitulis parvis *Ejuſdem ibid.* F. 4.

60. Chryſanthemum *Virginianum* elatius, anguſtifolium, caule hirſuto viridi, an *Voſacan* quorundam ſeu Helenium *Canadenſe* altiſſimum *H. R. P.*? *vide* Chryſanthemum *Canadenſe* Rapunculi radice, ſtrumoſum, *Herman. Bat.*

61. Chryſanthemum parvum ramoſiſſimum, membranaceo caule *Maderaſpatanum*, *Pluk. Phyt.* T. 160. F. 5. Humilis planta eſſe videtur, in pluſculos ramulos ſtatim ſe dividens, qui unà cum caulibus latè ſe diffundentibus, membranulis foliaceis alati ſunt, *foliiſque* anguſtis, unciam unam aut alterum longis, ambitu ſinuatis, alternatim poſitis ſparſim veſtiti. *Flores* cauliculorum pediculorúmque alatorum terminationibus parvi, rotundi, aurei, ex petalis exiguis, ut q. bullati videantur, adnati ſunt. D. *Bobart.*

62. Chryſanthemum *Maderaſpatanum*, Oxyacanthæ foliis cæſiis, ad margines ſpinoſis, calice argenteo *Ejuſd. ibid.* F. 6. *Caulem* protrudit rectum, hirſutum, in plures ramulos ſuperius brachiatum, cui inordinatim adnaſcuntur *folia*, unciam plus minus longa, profundis laciniis ſecta, ut iis Oxyacanthæ apprimè aſſimilentur, quorum ſingulæ laciniæ in acutum angulum abeunt, adeò ut ſpinulæ titulum pænè mereatur: totáque

folii superficies, præsertim aversa parte, plumbeo cæsióve colore tincta est. *Flores* singulatim provenientes ramulos terminant, qui ex numerosis petalis angustissimis & calycibus parvis argenteis erumpentibus compositi extant.

63. Chrysanth. fruticosum, Limonii folio, *Africanum*, caule glabro, floribus parvis *Pluk. Mantiss.* p. 47.

64. Chrysanth. fruticosum, Polygoni foliis, *Africanum*, cauliculis scabris flore minore *Ejusd. ibid.*

65. Chrysanth. *Africanum*, Cyani minoris folio parvo, ramosissimum *Ejusd. ibid.*

66. Chrysanth. Conyzoides *Æthiopicum*, capitulo aphyllo, Tithymali paralii foliis subrotundis, hiulculis, in superficie conspicuis *Ejusd. ibid.* An Chrys. Conyz. *Æthiopicum*, capitulo aphyllo foliis Majoranæ *Breyn. cent?* Hujus descriptionem vide apud Breynium.

67. Chrysanth. *Africanum* vermiculatis foliis fruticosum, capitulo aphyllo *Pluk. Mantiss.* An Chamæcyparissus viridis *Indica* Ericæ folio flore albo maximo *Breyn. Prod.* 2.

68. Chrysanthemulum fruticosum, Corios folio *Africanum*, cauliculis hirsutis, flore ampliore luteo *Pluk. Mantiss.*

69. Chrysanth. Thapsiæ foliis *Æthiopicum*, flore parvo singulari *Ejusd. ibid.* p. 48.

70. Chrysanth. parvum, Cotulæ foliis, caule nodoso ex insula S. *Helenæ Ejusd. ibid.*

71. Chrysanthemum minus Alpinum elegans, flore magno albicante, foliis crassis Saxifragiæ Chelidonidis accedentibus *Moris. hist.* P. 3. *Pluk. Phyt.* T. 83. F. 1. D. *Bobart.*

Folia emittit multa, spissa, carnosa, ex angusta basi sese in rotunditatem extendentia, parvula, crenata, Saxifragæ albæ aut Cotyledonis *Matth.* æmula, minora tamen, per terram strata; inter quæ erigitur *caulis* triuncialis aut circiter, paucis foliis ornatus, *florem* in vertice amplum discoidem, ex petalis circiter 12, striatis, pallidis, in extremitate crenatis conflatum sustinent. D. *Bobart.* Chrysanthemo corymbifero Africano *Triumfetti* quoad folia optimè convenit. *Pluk.*

72. Chrysanthemum *Curassavicum* frutescens folio Hyperici, nigris punctis notatum *P. B. P.*

Cauliculos q. lignosos, modò erectos, modò reclinantes profert, quibus *folia* uncialia ovalia, marginibus parùm dentata aut sinuata, pediculis etiam uncialibus, ex adverso sita adnascuntur, in quorum singulis crenis macula nigra conspicitur. Florem luteum radiatum seu stellatum, haud amplum producit. D. *Sherard.*

73. Chrysanthemum angustifolium ramosum, flore parvo.

Ramulus, quem à D. *Sherard.* obtinuimus, dodrantalis erat, tenuis, satis tamen firmus, ab imo statim ramosus, ramulis rarioribus, in pediculos prælongos, tenues admodum procurrentibus, quorum singuli *flores* sustinent umbone flavo, petalis marginalibus in summo crenatis, flavis pariter, donatos. Folia, è quorum alis ramuli exeunt, perangusta sunt, unciam aut sescunciam longa, circa margines dentata, extremis obtusis crenatis, absque pediculis cauli adnascentia.

74. Chrysanthemum pumilum angustifolium, flore pleno, Aster luteus supinus *Clus.* flore pleno.

Folia absque pediculis caulibus adnascuntur crebra, alterno ordine, sescunciam longa aut paulò longiora, vix semunciam lata, ab exortu ad mediam longitudinem sensim dilatata, mucronibus obtusis, circa margines æqualia. *Flores* in summis caulibus & ramulis perampli, pleni, petalis frontatis fronte crenata. Flores pro calice circumvallant folia, iis quæ in caulibus sunt similia & æqualia, ni paulò breviora essent. Planta est pumila, ramosa, hirsuta. D. *Sherard.* communicavit. Ex *Hort. Rom. Sapien.*

75. Chrysanthemum Orientale foliis crispis *Mus. Pet.* 373. Hæc est Conyza minor *Indiæ Orientalis*, Nelapu *Malabarorum Mant. Almag. Bot.* 55. Pedem unum vel alterum altum est, herbacei aut graminei saporis. D. *S. Brown. Act. Philosoph.* N. 264. pag. 583. pl. 7.

76. Chry-

76. Chryſanthemum paluſtre, repens, minus, odoratum, folio ſcabro, trilobato *Slon. Cat. Jamaic.*
D. *Sloane.*

Caulis geniculatus, in terræ ſuperficie repit, pluribus capillaceis fibris ſeu filamentis è fuſco nigricantibus è ſingulis geniculis in terram demiſſis; foliis binis oppoſitis, Caryophyllatæ perſimilibus, valde hirſutis, dentatis, odorem aromaticum ſpirantibus amictus. In ſummo caule aut paulò inferiùs ex alis foliorum emicant pediculi oblongi, *flores* luteos ſuſtinentes, aliorum Chryſanthemorum exactè ſimiles.

In pratis humidioribus, & ad ripas fluvii *Rio Cobre* dicti ubique reperitur.

77. Chryſanthemum paluſtre minimum repens, Apii folio *Slon. Cat. Jamaic.*
D. *Sloane.*

Radicibus fibroſis, tenuibus, fuſcis terræ inhæret; *cauliculos* emittens plures, in terræ ſuperficie in orbem expanſos, *foliis* ad margines inciſis obſitos, Apii folia referentibus, pallidè viridibus. *Flores* è pluribus floſculis luteis denſè ſtipatis coagmentantur, barbulis concoloribus radiati, aliorum Chryſanthemorum inſtar. *Semina* longa, viridi-fuſca, ſtriata, ſingulis floſculis ſingula ſuccedunt, eodem quo floſculi ſitu.

In pratis *Jamaicæ* & inſularum *Caribbearum* frequenter oritur.

78. Chryſanthemum *Africanum* fruteſcens ſpinoſum *Volckamer. Flor. Norimb.* Uvedalia ſpinoſa, *&c. Muſ. Pet. Cent.* 8. Jacobæa ſpinoſa brevi Leucoii folio viridi *Bocc. Muſ.*

Radice nititur fibroſâ, candicante: *Cauliculi* à radice in plures divaricati ramos, virides, rotundi, *foliis* hinc inde cinguntur oblongis nonnihil, & rariùs dentatis. Cum ad cubitalem ferè ſtaturam devenerit planta, extremitates ramificationum in longiores abeunt ſpinas, virides, quarum faſtigia ornant *Flores* lutei, compoſiti ex plurimis floſculis tubuloſis, brevioribus, luteis, in ſummitate 5 laciniis diviſis diſcum, & planifoliis concoloribus radium formantibus.

Naſcitur ſponte ad *Promont. Bæ. Spei.* Perennat ſempérque viret modo per hyemem ritè defendatur à gelicidiis. Plantam hanc novi Generis eſſe, nimirum Chryſanthemum bacciferum nos docet D. *Petiver. Muſ.* 799. vide paulò infra *Chryſanthemoides Oſteoſpermon, &c.*

79. Chryſanthemum annuum majus *Virginianum*, foliis laciniatis & hirſutis, umbone nigricante D. *Baniſter.*

A *radice* valde fibroſa folia plurima hirſuta, palmum aut ampliùs lata, per terram ſtrata, Artemiſiæ latifoliæ modo in ſegmenta profunda diviſa, pediculis triuncialibus appendentia, proveniunt. *Caulis* humanum altitudinem aſſequitur, craſſitie pollicari, cortice fuſco aut purpuraſcente, hirſuto tectus, medullâ albâ farctus; cui folia ſine ordine paucioribus laciniis prædita adnaſcuntur: quæ ramis accreſcunt integra & ſerrata ſunt. Summi caules multis *floribus* amplis aureis ornantur, ex petalis uncialibus latis, umbonem ſubfuſcum aut nigricantem cingentibus conflati: quæ colorum diverſitas & floris expanſi amplitudo amœnum ſpectaculum exhibent. Floribus marceſcentibus umbo per maturitatem conicam figuram obtinet, in quo ſemina oblonga, quadrangularia fuſca continentur; radíxque perit. D. *Bobart.*

80. Chryſanthemum *Virginianum* folio acutiore lævi trifoliato, ſeu Anagyridis folio D. *Baniſter.*

In cauliculo lævi tereti & erecto folia bina è regione ſito, medio impare, pediculis uncialibus, Anagyridis vulgaris folia pulchrè referentia, naſcuntur: ad genicula ſuperiora ubi caulis ſe dividit folia integra, Hyſſopi paria oriuntur. In cauliculorum ſummis *flores* lutei, ex 8, 9ve petalis luteis, ſemuncialibus, umbonem fuſcum cingentibus compoſiti. D. *Bobart.*

81. Chryſanthemum *Virginianum* trifoliatum humilius, obtuſioribus foliis hirſutis *Ejuſd.* D. *Baniſt.*

Planta hæc dodrantalis aut pedalis, erecta, molli lanugine obſita, *folia* ima rotunda aut ovalia profert, binatim cauli pediculis uncialibus adhærentia: ad nodum 3tium terna folia pediculo ſimul juncta ſunt, quorum medium duo exteriora magnitudine multum ſuperat, quæ majori auricularum inſtar apponuntur. Aliquando caulis ſe dividit, & in cauliculi nudi faſtigio *flores* aurei coloris petalis latiuſculis dentatis, 8 ut plurimum Chryſanthemi vulgaris ſegetum amplitudine, ſaturatioris verò coloris, emicant. D. *Bobart.*

82. Chryſanthemum fruticoſum maritimum, foliis glaucis oblongis, flore luteo *Slon. Cat. Jamaic.* Chryſanthemum ex Inſulis Caribbæis, Leucoii incanis & ſericeis foliis, argenteis, craſſis *Pluk. Phyt.* T. 115. F. 4.
D. *Sloane.*

Frutex iſtic ad quadrupedalem altitudinem aſſurrexit, cortice lævi albicante, ligno intus albo, minimi digiti craſſitie, versùs faſtigium in ramos plures ſibi invicem oppoſitos diviſus, quibus adnaſcuntur *folia* agminatim plura ſimul, agminulis ſibi mutuo oppoſitis è longioribus brevi-

brevioribúsque *foliis* conflatis, longissimis uncialibus circiter ⅓am unciæ latis prope extremum scil. subrotundum ubi latissima sunt, brevi & vix discernendo in apice aculeo munitis, initio angustis & pediculis destitutis, totis lanugine obductis, & albicantibus, absque ullis crenis vel incisuris. Summos ramulos terminanti *Flores* discoides, ampli, parvis albicantibus foliolis calicem componentibus septi, flosculos in medio plurimos, densè stipatos, coloris flavi cum circulo, petalorum seu barbularum concolorium in margine continentes. Succedunt *semina* plurima, solida seu pappo destituta.

Ad littus marinum saxosum, prope Insulæ *Jamaicæ* urbem olim *Hispanis Sevilla* nuncupatam provenire observavit D. *Sloane*.

83. Chrysanthemum Salviæ folio rugoso, scabro, oblongo *Slon. Cat. Jamaic.* D. *Sloane*,

Caules lignosi, geniculati, *foliis* obsiti duas uncias longis, unciam plus latis, utraque extremitate angustis, marginibus æqualibus, superficie aspera & bullata, Salviæ sylvestris in modum. Capitula seu *Flores* Chrysanthemo segetum æquales. E ramulo sicco & imperfecto, in insula *Jamaica* vel *Caribbæarum* aliqua, nescio quâ, collecto descripsi, nec plura habeo quæ de eo dicam.

84. Chrysanthemum *Americanum* perenne majus, Platani Orientalis folio *Moris. hist.* P. 3. Uvedalia *Virginiana*, Platani folio molli *Mus. Pet.* 800.

Radices huic Asphodeli in modum, medio crassiores, brachialis crassitiei, numerosæ, albidæ, simul uni capiti adnectuntur; è quibus exeunt *caules* satis crassi, striati, medullâ albâ farcti, ad altitudinem duarum vel trium ulnarum, foliis latissimis, modica hirsutie asperis, spithamæ latitudinem sæpe excedentibus, in varias lacinias & angulos, iis Platani Orientalis quam proximos, sed in extremis paulò acutiores divisis, aliquando è regione, & aliquando inordinatim caulibus appositis, pediculis cum foliis ipsis lateraliter vestitis. Autumno in caulium summitatibus inter folia minora apparuerunt perianthia ferè rotunda, viridia, simul congesta; in quorum medio *flores* lutei, stellati, unciæ unius latitudinem non superantes, & proportioni plantæ nullatenus respondentes emicuerunt; & quod in aliis hujus familiæ observavimus, flos sine aliquo petalorum defectu rarò invenitur. D. *Bobart*. Semen breve turgidum & ferè quadratum est.

85. Chrysanthemum *Americanum* majus perenne, Floris Solis foliis & floribus, sive Flos Solis major perennis *Moris. hist.* P. 3.

Radix restibilis & perennis fibris tenacibus terram fortiter apprehendit; unde *Caules* pollicaris crassitiei, 3, 4ve aut plures, medullâ albâ farcti, ad proceritatem 8, 9ve pedum assurgunt, in plures ramulos post dimidium divisi; *foliis* nunc ex adverso, nunc alternatim positis, quæ assurgentia minora nascuntur. *Flores* ampli, lutei, stellati sunt, quorum primus magnitudine cæteros superat, qui latitudinem 9 aut 10 digitorum æquat. *Flores* sequentes è cauliculis lateralibus minores, & ità secundùm florendi ætatem iterum minores apparent, è perianthio folioso emergentes; quibus evanidis *semina* oblonga, quadrangularia succedunt, sed vix ad maturitatem perveniunt. A radice repente stolonibus facillimè propagatur. D. *Bobart*.

86. Ana-Schovadi q. d. Vestigium pedis Elephantis *H. M.* P. 10. F. 7. Chrysanthemum *Indicum* humile, flore pentapetalo, calice trifolio. *H. M.*

Sic dicta quia folia in orbem se explicant. Planta est humilis, in arenosis & humidis nascens, præcipuè in umbrosis. *Radix* brevis, duriola, lignosa, villosis annulis circundata, fibras plurimas tenues & albas, è latere emittens, saporis subacris & subamari. *Folia* ex radice brevibus, planis, viridi-dilutis petiolis prodeunt, transversim super terram in orbem diffusa, oblongo-angusta, obtusa, in margine tenuiter incisa, hirsutis pilis subaspera, crispa, hinc inde rugulis contracta, crassa, saporis subamari. *Flores* in lignosis, viridibus spadiceo-fuscis ac pilosis proveniunt caulibus, qui inter folia è radice exurgunt, insidéntque petiolis rigidis, ex caulium cymis prodeuntes, ac ad exortum parvis, oblongo-angustis foliis quandoque vestiti, capitulis excipiuntur spicatis, quæ in summitate petiolorum conspiciuntur, à tribus cuspidatis, surrectis, pilosis & interiora versùs clausis foliis suffulti; de cætero parvi, pentapetali, surrecti, è spiceis calycibus altè emicantes, coloris primò ex cœruleo seu purpureo rubri, proximo die ex albo sufflavescentes, odoris expertes. In medio *stylus* est tenuis, in superiore parte bifurcatus, ex thecula emicans. *Semina*, quæ unà cum floribus in capitulis spicatis prodeunt, oblongo-rotunda sunt & tenuia, inferiori parte, qua orificio calicis seu basi capituli insistunt cuspidata, in summitate oculum habent, cui *flores* cum suo calice insident, & ex illo 5 albicantia tenuia ejiciunt *staminula*, primùm albicantia, dein flavescentia, tandem cinereo-russa. Semel quotannis floret, ferè in *Decembri*; tempore pluvioso solùm nascitur, rariùs æstivo, nisi in locis udis & opacis. Propagatur non tantùm semine, sed ex rotundo lignoso appendice radici adnascente.

Trita cum Cumino in lacte acido sumpta fluxus ventris sistit, & intestinorum tormina sedat; addito saccharo antimelancholicum est.

87. Vallia-

87. Vallia-Manga-Nari *H. M.* P. 10. T. 40. Chrysanthemum *Indicum* Urticæ folio, flore luteo, radio octapetalo, petalis bifidis *Commelin.* notis.

H. M.
Bipedali est altitudine, arenoso gaudens solo. *Radix* albicans, fibrosa, odoris grati aromatici. *Rami* geniculati, in geniculis extuberantes, virides, vel etiam purpureo-rubescentes & nitentes, vetustiores cinerei, ligno albicante & medullari. *Folia* ad genicula petiolis languidis, viridi-dilutis geminata prodeunt, oblonga, circa petiolum lato ac rotundo ambitu, anteriùs in cuspidem stricta, crenata, pilis brevissimis tenuiter obsita, valde tenuia, semiaspera & lenia, viroris saturi, odoris & saporis acris. *Costa* & costulæ in utraque parte eminent. *Flores* hinc indè supra ex origine foliorum proveniunt, octapetali, flavi seu lutei, capitulo medio circumstantes, ad unguiculos nonnihil strictiores, & à se mutuo distantes, supernè tenui incisura bifidi, vel trifidi, & exteriùs duabus costulis eminentibus, in quarum tractu interiùs liris sunt striati, ad singulorum petalorum medium unguiculo ac staminulo bifurcato flavo dotati. Ex medio florum capitulo numerosi *flosculi* emicant, monopetali, parvi, surrecti, crassi, cuspidati, interiùs cochleato-cavi, theciformi flaviusculo collulo, supernè in 5 cuspides fisso, ex quo stylulus nigricans thecula flavâ bifurcata dotatus emicat: suntque flosculi hi primùm parvæ, flavæ, rotundæ *gemmulæ*, postea sese aperientes formam minutorum referentes heliotropiorum, odoris expertes. *Calyx* ex pluribus constat longiusculis, cuspidatis rigidiusculis, viridi-dilutis foliis. *Semina* oblonga sunt, inferiùs cuspidata, cum cuspide basi capituli florum insidentia, vertice supernè plano, cui flos insidet, quadrangulata & nigricantia, quæ cum flosculis simul juncta capitulum constituunt medium.

Folia & flosculorum capitula eundem quem Fructus *Mangæ* immaturi spirant odorem. Contrita cum succo Zinziberis & triturata in doloribus flatulentis intestinorum exhibentur. *Vires.*

88. Cajenneam *H. M.* P. 10. T. 41. Leucanthemum *Indicum*, radio decapetalo, foliolis cuspidatis flosculis disci medii intermixtis.

H. M.
Altitudine est 4 vel 5 pedum, aquosis & udis gaudens locis, radiculis fibrosis & albicantibus saporis subacris & amari, repens. *Caules* plures juncti, & radiculis implexi exsurgunt, viridi-diluti, geniculati, subasperi, saporis subacris. *Folia* ex geniculis bina & bina proveniunt, oblongo-angusta, ad petiolum & anteriùs stricta, alia lateribus uniformibus, alia alatim inflexis, in margine tenuiter crenata, pilis tenuibus ac decumbentibus obsita, aspera, tenuia, viridi-fusca, saporis subacris & amari. *Flores* vel solitarii, vel plures simul, parvi, radio decapetalo, candido, disco medio plano, viridi: *Flosculi* medii tetrapetali sunt, stylum emittentes bifidum ex albicante flavum cum thecula sua nigricante, parvis, viridibus & cuspidatis foliis circumpositis: *Calix* floris totalis è 10 cuspidatis & viridibus foliis componitur. *Semina* disci medii fundo innascuntur numerosa, oblongo-angusta, plana, nonnihil convexa, ima parte cuspidata, summâ crassiora, flosculos cum foliis interspersis recipientia, per maturitatem cinerea, in longitudine utrinque recto albicante ac subpurpureo limbulo obducta, in parte inter limbulos intermedia angulo acuto in longum prominentia. Floret hæc planta tempore pluvioso, etiam æstivo, sed in locis udis & irriguis.

Decoctum plantæ exhibitum capitis & dentium sedat dolores. Succus unà cum *butyro* epotus in omnibus symptomatis doloribúsque juvat arthriticis: cum *Vaccæ urina* exhibitus in morbis illius regionis endemiis: ex pulvere cum oleo permixto pilulæ conficiuntur adversus vertiginem, humorésque capitis phlegmaticos. *Folia* in pulverem redacta, cum *Sale, Pipere & succo Limonis* permixta, appetitum promovent, nauseam pellunt. *Vires.*

89. Pee-Cajenneam *H. M.* P. 12. T. 42. Chrysanthemum *Indicum*, radio octapetalo, petalis oblongis in summitate latioribus, foliis integris.

Priori similis est, paulò tamen humilior, *Caulibus* subrubescentibus; *Foliis* numerosioribus, amplioribus, crassioribus; sapor idem. *Flores* majores sunt & flavi, radio octapetalo, barbulis oblongis, in summitate latioribus in duos trésve cuspides incisis in longitudine plicis striatis. *Flosculi* flavi, pentapetali, parvi, cuspidati, cum thecula nigricante *Stylum* flavum bifidum emittentes: ad barbularum pariter uniuscujusque unguiculos *stylus* emicat flavus & bifidus. *Calyx* 10 plus minus cuspidatorum inæqualium foliorum est. *Semina eadem.*

Succus cum momento *ferruginis* probè tostæ & *Vaccæ urinæ* maceratæ pro hydropisi assumitur. Crines auget si cum illo caput abluatur. Decoctum foliorum cum oleo recenti capitis dolorem sedat. *Vires.*

90. Chrysanthemum *Zeylanicum*, Scrophulariæ aquaticæ folio, *Lavenia* dictum D. *Sherard.*

Folia ex adverso in caule bina, pediculis satis longis nixa, triangularia, lata basi, mucrone acuto, circa margines serrata. Summus *caulis* in ramulos aliquot dividitur, in pediculis brevibus tenuibus *flores* sustinentes, qui quales fuerint in sicca discernere non licuit. Folia Scrophulariæ vulgaris figura erant & magnitudine, ad basin latiora & breviora.

91. Chrysanthemoides osteospermon *Africanum* odoratum, spinosum & viscosum *Hort. Amst. rar.* P. 2.

Superiùs

Superiùs è D. *Volckameri Flor. Norimberg.* mutuatam dedimus. A D. *Commelino* hoc in loco pleniùs describitur. Flores (inquit) sequuntur *semina* plurima [tria aut 4 plerunque in his regionibus] rotunda, subrubra, ossea, nucleum se continentia unicum, album & subdulcem. Per integram floret æstatem & semina perficit. Locis argillosis *Promont. Bæ. Spei* floret *Septembri.*

Fructus bacca primò videtur, at maturitatem adeptus totus evadit osseus.

92. Chrysanthemi flore Arbor *Africana*, fructu rotundo fungoso, Pisi amplitudine, in quo nucleus parvus albus saporis suavissimi *Herman.*

93. Chrysanthemum *Æthiopicum* frutescens, foliis Populi albæ *Breyn.* unicum duntaxat habet radiorum in flore circulum. E *Promont. Bæ. Spei* misit *Oldenlandius.*

P. 344. Ad Cap. de Ptarmica,

1. Ptarmica *Lusitanica* flo. cœruleo *Grisleii Virid. Lusit.*

2. Ptarmica foliis profundiùs serratis, lætè viridibus, elatior *Hort. Lugd. Bat. app.* Eadem minor & humilior *Flor. Bat.*

3. Ptarmica Alpina, Agerati incanis serratis foliis *Ejusdem, ib.*

4. Ptarmica Rhaphani aquatici folio, flore amplo rubello D. *Watsii Ejusdem, ib.*

4.* Dracunculus *Virginianus* latifolius, petalis florum longissimis, purpurascentibus *Morif. hist.* P. 3. Chrysanthemum *Americanum*, Doronici folio, *&c. Pluk.*

Planta hæc rara è semine *Virginiano* à D. *Banister* misso succrevit. E *radice* fibris longis affixa *folia* per terram primo spargit palmo latiora, quæ 6, 7ve unciarum longitudinem æquant, viridia, subaspera, in mucronem desinentia, & quoad formam *Digitalis vulgaris* æmula, in ambitu serraturis levidensibus dentata, pediculis biuncialibus aut triuncialibus adnexa: è quorum medio erigitur *caulis* rotundus, striatus, bicubitalis, nunc simplex, nunc in 2, 3ve alas divisus, foliis paribus paucis, minoribus tamen, & acutioribus denticulis donatis, vestitus: cujus summitas *florem* egregium sustinet, qui è squamoso capite petala tenuia longitudinis biuncialis, angustissima, purpurascentis coloris protrudit, quorum singula non ut in aliis in mucronem desinunt, sed bifurcata sunt, numero 20 aut 24, per quorum angustiam Flos petalis suis raris sparsus apparet, satis verò latus, qui amplitudinem 6, 7ve unciarum acquirit: umbo in medio ex unciali basi in metam attollitur, è squamis foliaceis cum apicibus aureis compositus, qui *semina* solida, oblonga, quadrangularia continet. *Radix* vivax est. D. *Bobart.*

5. Ptarmica seu Dracunculus Alpinus latifolius, serratis foliis *Schol. Bot.*

6. Ptarmicæ *Virginianæ* similis planta *Americana*, floribus sparsis hexapetalis *Plukenet. Phytogr.* Tab. 219. F. 2.

7. Ptarmica Alpina Millefolii folio *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 144. T. 101.

Pedem alta est. Folia *Tanaceti* aut *Millefolii* montani; cætera cum aliis *Ptarmicæ* speciebus convenit. In *Sabaudiæ* montosis oritur. In pulchro specimine quod nobis exhibuit D. *Sherard.* folia integra erant, ad margines duntaxat in lacinias seu dentes altiùs incisa; dentes etiam utrinque denticellis minoribus serrati. Tum folia, tum dentes primarii in acutum mucronem exeunt.

8. Ptarmica sive Dracunculus pratensis, minor, viridis, foliis profundiùs & eleganter incisis *Pluk. Mantiss.*

9. Ptarmica angustifolia, foliis integris *Caroliniana.* An Chiauxihuitl *Næ. Hispaniæ* Terentii apud Recchum p. 364? *Pluk. Mantiss.*

10. Ptarmica Alpina, foliis angustis, partim serratis, partim integris *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 85.

Caulem emittit rectum, ulnam & dimidiam altum. *Folia* glabra sunt, quàm *Ptarmicæ* seu Dracunculi pratensis serratifolii *C. B.* latiora. Præterea folia à medio caule deorsum versùs integra seu ad margines æqualia sunt, velut Dracunculi hortensis; à medio sursum serrata. Crescit in *Bauges* in montibus *Sabaudiæ* 15 m. p. ab urbe *Chambery* distantibus, cum flore albo & umbellifero ut *Ageratum.*

11. Ptarmica Alpina Matricariæ foliis *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 150. *Triumfetti* nominatur.

Altitudo

Altitudo huic pedalis; folia sublucida, glabra, Matricariæ similia obscurè viridia, quàm Ptarmicæ *Fuchsii* majora. Radix perennis. In montibus *Etruriæ* & *Sabaudiæ*.

P. 348. Ad Cap. De Millefolio terrestri.

1. Millefolium tomentosum Alpinum odoratum nanum *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 120. p. 166.

Planta isthæc à pastoribus *Sabaudicis* collecta, & mihi ostensa fuit pro una è duabus illis herbis quæ contra Pleuritidem in magna apud *Sabaudos* æstimatione sunt. *Flos* huic albus est, statura brevis, ut quæ ultra spithamæ altitudinem raro crescat. In monte *Cenisio* utroque, parvo & grandi, invenitur.

Herbæ manipulum in *lib.* 11. Aquæ fontanæ decoquunt ad dimidiæ partis consumptionem, & Pleuritide laboranti tepidam propinant semel aut pluries. *Vires.*

2. Millefolium maximum *Virginianum*, umbellâ albâ *Pluk. Almag.*

3. Millefolium montanum purpureum, Tanaceti folio *Dod. memoir.* Ptarmica Alpina Tanaceti folio, flore purpureo *Tournef. Elem. Bot.*

4. Millefolium *Æthiopicum*, Ericæ foliis, incanum, flore specioso *Pluk. Almag. Bot.* T. 308.

5. Millefolium camphoratum aureum *Monomotapense*, *Pluk. Mantiss.*

6. Millefolium *Noveboracense* maximum, floribus albis *P. B. Pr.* An Millefolium *Canadense* elatius, flore albo *Schol. Bot?* Hujus folium è *Marilandia* habemus.

Hujus *folia* pinnata, ampla, longa, à nervo seu costa media quamplurimis *foliolis* Ferulacea tenuitate divisis, onusta, per terram strata sunt, inter quæ *caules* bicubitales aut tricubitales eriguntur, foliis etiam pertenuibus vestiti, quorum summitates variè divisæ corymbum flosculorum alborum, parvorum, è parvis capitulis squamosis erumpentium constituunt. D. *Bobart.*

7. Millefolium terrestre luteum majus ex *Aleppo Moris. hist.* P. 3. 39. An Tanacetum lanuginosum *Lugd. Park?* Vulgaris Millefolii altitudinem assequitur: folia quàm Millefol. lutei vulgaris ampliora sunt, & villosa, ut & *caules*, qui multò etiam crassiores sunt: Flores itidem luteos in umbellis multò copiosiores profert; in omnibus denique major est planta. D. *Bobart.*

8. Millefolio affinis *Madraspatana*, Camphoratæ foliis, radiatim nascentibus *Moris. hist.* P. 3. 39. Superiùs describitur sub Camphorata ex *Hort. Amst. rar.* P. 2. utcunque pleniorem D. *Bobarti* descriptionem adjicere hoc in loco placuit. Ex seminibus *Africanis* è *Batavia* acceptis nata est. Viticulis rectis, ut plurimum indivisis, viridibus, lignosis, cubitalibus spicatim assurgit. *Foliola* vix semunciam longa, recta, 6, 7ve numero ab eodem exortu Camphoratæ aut Laricis in modum stellatim provenientia, viridi-clara, crebriùs viticulis nascuntur, ut à radice ad summum usque cauliculos convestiant & pæne occultent. Planta hæc Equisetum palustre brevioribus setis *C. B.* quodammodo refert, cui tamen ramusculi imbecilles sunt & longiores. *Flores* primariorum cauliculorum fastigiis insident, albi, Millefolii terestris ritu corymbatim dispositi: horum enim singuli integri sunt in fundo, & quinquefariam in margine divisi, ex quorum copia cum calycibus suis squamosis planus constat corymbus. *Semina* iis succedunt solida oblonga glabra. Hyemis impatiens est: Fungorum ad instar odorem terreum spirat. D. *Bobart.* Hujus loci non est, sed ad Camphoratam spectat. Camphoratæ hirsutæ similis fruticulus *Æthiopicus*, foliolis ex uno puncto confertissimis, flo. parvo tubuloso niveo, pentapetaloide *Pluk.* T. 275. F. 7.

9. Millefolium *Æthiopicum*, Ericæ foliis, incanum, flore specioso *Pluk. Almag. Bot.* 251. Tab. 308. F. 2.

Folia brevia sunt, & ut plurimùm paullum reflexa. Ramuli in surculos plures tenues rectos dividuntur, quorum unusquisque in fastigio *flores* multos velut umbellatim dispositos gestat, Millefolii similes. Planta est fruticosa, sed humilis, semipedalis scil. aut dodrantalis.

P. 353. Ad Cap. De Bellide.

1. Bellis sylvatica folio crasso & villoso *Schol. Bot. Tournefort.*

2. Bellis montana incana & crenata, foliis & crenis obtusis *Pluk. Phytogr.* Tab. 17. F. 1. An Bellis montana, folio obtuso crenato *C. B.* pin. & Prodr?

3. Bellis *Pyrenaica* latissimo folio, flore maximo *Schol. Bot.*

4. Bellis *Pyrenaica* denso fragilique folio *Hort. Joncq.* Cum Bellide majore convenit, sed in omnibus magnitudine superat, caulisque hirsutior est. *Flores* ampliores duplici aut triplici serie petalorum ornati sunt. In Horto *Oxon.* ad 4 aut 5 pedum altitudinem crevit. D. *Bobart.* A D. *Sherard* communicata est.

5. Bellis Alpina major rigido folio breviori & latiori *H. L. B. Herm.* Hæc Bellide majore rigido folio *C. B.* humilior & tenerior est, foliis latioribus, brevioribus, magis reflexis, floribúsque minoribus.

6. Bellis *Africana* Myrtifolia humilis, flore folioso *Moris. hist.* P. 3. E *radice* fibrosa restibili ascendit *Caulis* erectus, rotundus, dodrantalis, in brachia quædam divisus; *foliis* mucronatis, Myrti minoris æmulis, ornatus, quorum aliqua binatim, alia inordinatim caulibus apponuntur. Summus caulis *florem* discoidem ex petalis plurimis albis, discum luteum cingentibus conflatum profert; cui foliola sex viridia acuminata pro calice subsunt, quæ petala longitudine superant. D. *Bobart.* A Reverendissimo Episcopo *Londinensi* iconem vivis coloribus depictam obtinuit.

P. 362. Ad Chrysanthemum Capitis *Bæ. Spei* flore aphyllo repens *Breyn. Cent.* 1. Adde, Synon.

Bellis annua capitulo aphyllo luteo, Coronopi folio, cauliculis procumbentibus *H. L. Bat. Herman.* Chrysanthemum Tingitanum minimum procumbens, foliis versùs imum dentatis, flosculo nudo cernuo *Morison.* Bellis *Africana* Coronopi folio, flore nudo *Ciassi.*

7. Bellis Alpina foliis profundiùs dissectis *Schol. Bot.* Bellis leucanthema (seu Anthemis) frutescens, foliis profundè laciniatis *Breyn. Prod.* 2. Bellis montana foliis Chrysanthemi D. *Magnol, Ejusd. ibid.* B. Chrysanthemi segetum folio D. *Hans Sloane Hist. nost.* An B. montana, foliis Coronopi, laciniis seu denticulis rarioribus & magis extantibus *Pluk. Phytogr.* Tab. 17. F. 3.

8. Bellis Alpina foliis laciniatis *Ejusd. Schol. Bot.*

9. Bellis cœrulea *Pyrenaica* fruticescens minima *Schol. Bot.*

10. Bellis montis *ventosi Tournefort. Flor. Bat. fl.*

11. Bellis *Americana* procerior, serotina, ramosa, flore amplissimo *Hort. Ac. Lugd. Bat. Herman.* An Bel. radice repente, foliis latioribus serratis *Cat. Hort. Blæs.* Bellis *Indica* maxima *Cat. Hort. Acad. Pat.* Turre. *Pluk. Almagest. Bot.*

12. Bellis Alpina, Parthenii foliis, elatior *Plukenet. Phytogr.* Tab. 17. F. 7.

13. Leucanthemum Alpinum foliis Coronopi *Tournef. Elem. Bot.*

14. Leucanthemum *Pyrenaicum* minimum, multifido incano folio *Ejusdem. ibid.*

15. Leucanthemum *Lusitanicum* argenteo laciniato folio *Ejusd. ibid.*

16. Bellis major *Africana,* Camphoram redolens, aut potiùs Zedoariam *Pluk. Almagest. Botan.*

17. Bellis montana, foliis imis Coronopum, superioribus Linum referentibus *Pluk. Almag.* An Bellis Alpina foliis laciniatis *Schol. Bot?*

18. Bellis Alpina pumila, Lavendulæ multifidæ foliis, caule aphyllo *Ejusd. ibid.*

Bellidis multas species non descriptas proponit *Grisleius* in Viridario *Lusitanico,* quæ an ad Bellidem majorem an ad minorem, an partim ad hanc, partim ad illam pertineant nescio. Eæ sunt

Bellis Bugulæ folio major N. D.

——— Bugulæ folio minor N. D.

——— minima ramosa annua N. D.

——— fruticosa max. *Lusitanica* N. D. An Bel. fr. major *Lusitan? Munting. H. B.*

——— Tanaceti folio minor *Lusitanica* N. D.

19. Buphthalmum leucanthemum, Cotulæ fœtidæ foliis *Pluk. Almagest.* Fortè Buphthalmum peregrinum *Alpin. Exot.*

20. Bellis

20. Bellis fruticosa major Lychnidis folio *Munting. Herbar. Belgic.*

21. Bellis *Marilandica* minor hirsuta, caule folioso, flore albo.

Caulis, aut pars ejus quam siccam à D. *Sloane* accepimus, semipedalis aut dodrantalis erat, tenuis, hirsutus, uti sunt & *folia* tria quatuórve singulatim ad intervalla absque pediculis adnata. Floris discum luteum barbulæ albæ cingunt.

22. Bellis *Canariensis* fruticescens, foliis crassis, Pyrethri sapore; quo nomine siccam à D *Sherard* accepimus, Pyrethrum fortè flore Bellidis *C. B.* (inquit D. *Plukenet.*) In specimine nostro foliorum segmenta in acutum desinunt.

23. Bellis *Æthiopica*, Erucæ foliis, incana *Cap. Bæ. Spei Breyn. fascic. rarior.* 19. *Pluk. Mantiss.*

24. Bellis *Americana* minor, Umbelliferæ affinis, hirsutior, summo caule cœrulescente, flore singulari *Ejusd. ibid.*

25. Bellis *Africana* major surrecta, rigidioribus Agerati foliis, floribus ferè umbellatis parvis *Ejusd. ibid.*

26. Bellis minor Autumnalis monanthes caule nudo, tenui, prælongo, flore ex albo rubente. Folia è radice multa exeunt, palmum longa, unciam lata, in planta adulta breviora, & latiora, inæqualiter dentata ad modum Hieracii, in acutum desinentia, glabra. *Caules* semipedales aut dodrantales tenues singuli singulos *flores* sustinentes albos aut dilutè rubentes barbulis longis. Hujus specimen exsiccatum contribuit D. *Sherard*, qui circa Tusculum frequens esse scribit.

27. Leucanthemum umbelliferum, caule lanuginoso, erecto, foliis ad Horminum accedentibus, subtus lanuginosis.

A Bellide majore omnibus suis partibus exceptis floribus, differt. *Caulis*, (saltem pars ejus quam siccam nobis impertivit D. *Sherardus*) pedalis erat, teres, erectus, lanuginosus; duobus tribúsve foliis vestitus, angustis, oblongis. *Flores* è caulis fastigio exibant plures, umbellatim diffusi, pediculis aliis longis, aliis brevibus insidentes, magnitudine mediocres, petalis umbonem medium cingentibus albis. *Folia* pediculis latis insident, ad basin duas plus uncias lata, tres longa, obtusa, circa margines dentata, & Hormini cujusdam foliorum æmula, subtus lanuginosa, & tomento quodam rasili supernè obducta.

28. Bellis major seu Leucanthemum, foliis imis profundiùs incisis, iis quæ caules & ramos occupant angustissimis, minimis. B. montana ramosa glabra, Chrysanthemi segetum laciniatis foliis *Bocc.* T. 29.

Caules dodrantales ramosi, ramis longissimè excurrentibus, singulis singulos flores sustinentibus. Tum caulis tum ramuli foliis angustissimis, minimis, nonnullis tamen obiter dentatis, vestiti sunt.

29. Bellis frutescens *Africana* camphorata *Oldenlandii* D. *Herman. Africana* umbellata frutescens, odore Camphoræ *Cat. ad finem Parad. Bat.*
Rami lignosi & crassiusculi sunt, *foliis* oblongis, angustis, acutis, nullo ordine positis, Hyssopi magnitudine & figurâ fere, pediculis destitutis, undique cincti ad ipsos usque flores, qui in summis caulibus & ramulis plures simul existunt, disco medio luteo, & barbulis albis constantes.

30. Bellis major, foliis Artemisiam æmulantibus. Bellis incana Chrysanthemi Cretici foliis, *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 136.

Caulis firmus, teres, ramosus, ramulis è foliorum alis exeuntibus; quæ in caule crebra, alterno aut nullo ordine posita, profundè laciniata, laciniis ad medium folii nervum hinc inde pertingentibus, in summo trifidis aut quadrifidis, acuminatis. *Folia* juniora & *Caules* initio canescunt. In summis caulibus & ramulis *Flores* longis insident pediculis Bellidis majoris æmuli, disco medio luteo protuberante, barbulis albis cincto. E penu D. *Sherardi* hausimus.

31. Leucanthemum seu Bellis major ramosa, foliis perexiguis, flore minore, petalis angustioribus.

Altitudo siccæ quam habemus ex munere D. *Sherard*, dodrantalis. Folia ad radicem minima, subrotunda, dentibus majusculis in ambitu incisa, pediculo oblongo paulatim se dilatante insidentia. *Caulis foliis* crebris, vix unciam longis aut 4tam unciæ latis, ad margines duobus tribúsve hinc inde dentibus majusculis incisis vestitus, ramosus, ramulis in pediculos longos excurrentibus, quorum singuli singulos *flores* gestant, quàm Bellidis majoris sylvestris minores, discum medium luteum barbulis cingentibus albis.

32. Bellis pumila monanthes, foliis Nasturtii petræi aut verrucosi.

Flos amplus Bellidis majoris, umbonem luteum unico petalorum albentium, (quatenus in sicca nobis à D. *Sherardo* communicata discernere licuit) circulo cingente, in pediculo simplici non ramoso palmari unicus. Folia ad radicem in orbem sparsa, plurima, Nasturtii pumili divisurâ, sescunciam circiter longa, angusta.

33. Bellis *Africana* foliis angustis, rariùs dentatis, petalis radialibus ex albo rubentibus, disco nigricante D. *Sherard.* vid. Calendula.

34. Bellis ramosa repens, foliis crassis subrotundis D. *Sherard.*

D. *Sherard.*

E *radice* repente exeunt *folia* crassa, subrotunda, glabra, vix crenata, Limonii facie, pediculis brevibus appensa, humi strata: è quorum medio erigitur *caulis* pedalis, striatus, uno vel altero folio angusto cinctus, versùs summitatem in 3, 4ve ramos divisus, qui *floribus* paucis Bellidis sylv. minoris magnitudine coronantur. Radii albi, umbo luteus. Valdè repit. Floruit in Horto Illust. Principis de *Beaufort*, mense *Sept.* 1700. Hanc plantam exsiccatam ad nos transmisit D. *Sherardus*, in qua observavimus caules in pediculo valde tenues flores sustinentes dividi.

35. Bellis *Africana* florum pediculis pænè aphyllis, foliis incisis *Hort. Amst. rar.* P. 2.

Radice sustentatur fusca & perenni, fibrosa ex qua *Folia* exsurgunt plurima 3, 4ve uncias longa, ex angustiori basi in apicem latiorem exeuntia, hilari virore nitentia, crassa, succulenta, & incisa, quorum medium nervus occupat crassus. Varii pedicelli ex foliorum conjunctione oriuntur, pedales, rotundi, virides, plerunque aphylli, (nonnunquam unico foliolo & inciso exornantur) in summitate *florem* sustinentes unicum, discoidem, radiatum, & quemadmodum radiorum sulcata petala ex adversa parte cum rubore purpurascunt, & interiore alba existunt,itá & flosculi discum efformantes priusquam explicantur toti cum nigredine purpurascunt, aperti sulphurei apparent, ex quibus *stylus* exit bifidus purpureus. Floret omni anni tempore, si debita non denegetur cultura.

36. Bellis *Africana*, florum pediculis foliosis, foliis angustis & integris *Hort. Med. Amst. rar.* P. 2.

Ex *radice* fibrosa & perenni orta cæspitem integrum *foliis* suis operit, quæ digitum longa, angusta, non crenata ex angustiori basi in mucronem paulò latiorem terminantur. Pediculos ex ipsa radice orientes promit pedales, & longiores, rotundos, & virides, quorum singuli circa basin aliquot foliolis angustis ornati *florem* sustinent unicum præcedentis Bellidis flori simillimum, solis radiorum petalis exceptis, quæ in hac breviora, in illâ autem longiora evadunt.

Floret omni anni tempore, & hujus æstatis initio semina perfecit, 1700.

37. Bellis incana, Chrysanthemi *Cretici* foliis *Bocc. Muf. pl. rar.* T. 98. p. 136. In locis *Siciliæ* saxosis frequens nascitur, ut v. g. in montibus *Grateri* & *Capaci*; in *Sicilia* semper incana; verùm in Regno *Neapolitano* invenitur cum foliis nigricantibus. Ad pedalem altitudinem supra terram assurgit. *Artemisia Absinthii folio* vulgò dicitur. An Chamæmelum montanum odore Parthenii, Absinthii foliis *Hort. Cath. Suppl.* 3?

38. Bellis maritima, Roris Solis foliis, longissimis pediculis donatis *Cyrnæa Bocc. Muf. pl. rar.* T. 107.

Plantula est exigua, 3, 4ve uncias Geometricas alta, perennis, repens, surculis radices agentibus. *Folia* magnitudine & figura Roris Solis folio oblongo *C. B.* folia imitantur, súntque pediculo oblongo annexa. Nascitur multis *Corsicæ* insulæ in locis, solo arido. Flos & semen parva sunt, pro plantæ ratione, figurâ tamen *Bellidis pratensis.*

39. Bellis minima erecta, foliolis laciniatis, ad caulem adnatis *Bocc. Muf. pl. rar.* T. 116. minima, caule folioso pubescens *Hort. Cathol.* minima annua *Triumfetti Observ.*

Ad spithamiæam circiter altitudinem excrescit, *caulem* producens rectum, exilem, *foliolis* aliquot cinctum, figuræ rhomboidis laciniatis. Planta est *Sicula.* In nostra planta à D. *Sherard* transmissa folia integra erant. Hoc tamen constans non est; in alia enim ab eodem accepta laciniata erant.

40. Bellis minima pratensis, procumbens, caule folioso *Bocc. Muf. pl. rar.* p. 46. T. 35.

Cùm in læto & pingui solo oritur *caules* edit multos, ramosos, procumbentes: cùm juvenis est & in siccioribus provenit, caules erecti sunt & se sustentant. *Folia* perexigua sunt respectu Bellidis vulgaris *Matth.* cum qua nostra hæc convenit, excepta fructificatione & magnitudine

nitudine foliorum. Multis *Siciliæ* in locis observatur, ut v. g. *Drepano, Castelvetrano, & Calatafini.*

41. Bellis ramosa glabra, Chrysanthemi segetum laciniatis foliis *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 29.

Pedalem altitudinem assequitur, & multos edit ramos. Provenit ad vias intra vicum *di Sestola* sub *Cimone di Fanano.*

P. 356. Ad Cap. De Chamæmelo.

1. Chamæmelum *Æthiopicum* minimum incanum *Pluk. Almag. Bot.* T. 275. F. 7.

2. Chamæmelum pumilum *Africanum Park. Theat.* p. 85. Chamæmelo nudo humilius est, foliis pariter tenuibus, verùm longioribus; floribus similibus nudis, disco majore; Chamæmelo nobili optimo odore nihilo inferius. Propè *Tunetum* urbem in *Africa* invenit *Gulielmus Boelius.*

3. Chamæmelum tenuifolium odoratum *Tournef. Flor. Bat. flo.* idem fortè cum præcedente.

4. Chamæmelum humile non florens *Hort. Edinburg. Sutherland. Ejusd.*

5. Chamæmelum *Æthiopicum*, tenuissimo folio glabro *P. B. P.*

6. Chamæmelum Alpinum, magno flore, tenuissimo folio, inodorum *Tournef. Elem. Bot.*

7. Chamæmelum montanum Melissæ folio *Ejusdem.*

8. Chamæmelum maritimum, Absinthii folio *Ejusdem.*

9. Chamæmelum maritimum, latifolium surrectum seu Cotula marina flore mixto. An Cham. *Lusitanicum* latifolium seu Coronopi folio *Breyn. Cent.* 1? *Pluk. Almag. Bot.*

10. Chamæmelum seu Leucanthemum peregrinum elatius, cauliculis plurimis, tenuibus, non ramosis, flo. minore *Pluk. Almag. Bot.*

11. Chamæmelum incanum *Lusitanicum Tournef.* Cham. (fortè) Leucanthemum incanum *Hispanicum* minus *C. B.* quod 3tium in *Prod.*

12. Chamæmelum palustre trimestre *Grisleii Virid. Lusit.*

13. Chamæmelum inodorum montanum incanum foliis & flore minoribus, tenuioribus coliculis *Hort. Cath.* 45. Duplex habetur, majus & minus.

14. Chamæmelum *Canariense* ceratophyllum, fruticosius, glauco folio crassiore, sapore fervido, *Magala* ab incolis nominatum *Moris. hist. Oxon.* P. 3. Buphthalmum *Canariense* leucanthemum Cotulæ fœtidæ foliis crassioribus, radice acri sapore & fervido *Pluk. Alm. Bot.* T. 270. F. 5. Bellis *Canariensis* fruticescens, foliis crassis, Pyrethri sapore D. *Sherard*, qui siccum nobis impertivit. *Semina* huic solida, oblonga, quadrangularia, ritu congenerum, ex insula *Canariensi* cum aliis plurimis accepta. Sapor acris & fervidus: *radix* alba, lignosa, nec tantam crassitiem & carnosam substantiam, nec tantum fervorem possidebat quantus in Pyrethri *Offic.* radice sentitur, aliæque partes descriptæ plantam hanc à Pyrethro diversam suadent. *Stipites* emittit lignosos, pollicem crassos, cortice albo tectos, cubitales & altiores, in varios ramusculos distributos; foliis *Chamæmeli* inordinatim vestitos, ast in latiores, crassiores, carnosiores, rigidiores & obtusiores lacinias, magisque cornu Cervi in modum extensas, ex cœruleo-viridi glaucoque colore tinctas divisis. Postremis ramulis cauliculi eriguntur nudi, in quorum fastigiis *flores* è capitulis rotundis squamosis duris prosilientes, eos Chamæmeli imitantes, petalis albis umbonem luteum cingentibus radiati. Per totum annum floret; hyemis verò rigoris impatiens est. D. *Bobart.*

15. Chamæmelum annuum ramosum, Cotulæ fœtidæ foliis amplioribus, capitulis spinosis *Moris. hist.* P. 3. 36. Rectà assurgit hæc planta pedalis aut sesquipedalis, in varios ramusculos rigescentes divaricata; quibus alternatim & sine ordine adnascuntur *folia* Chamæmeli divisurâ sed ampliora, illa Tanaceti ferè æmulantia. Summi caules amplos *flores* discoides albos sustinent, quorum umbo luteus, cæteris major est. *Flore* evanido capitula rotunda, per maturitatem ferè spinosa apparent, ex squamis multis acutis & rigidis composita, inter quæ semina solida quadrangularia fusca latent, è quibus quotannis facilè renovatur. A Venetiis accepimus. D. *Bobart.*

16. Chamæmelum annuum inodorum humilius, foliis obscurè virentibus *Moris. hist.* P. 3. Ad Cotulam vulgarem fœtidam *foliis* suis spissis accedit, humilior verò hæc planta, à radice statim ramosa, foliis atro-viridibus haud ingrati odoris vestita est. Supremis

mis cauliculis *flores* instant Chamæmeli, petalis oblongis è calycibus simplici squamarum rectarum serie erumpentibus, umbonem luteum cingentibus præditi, quibus defluentibus *semina* angulosa congenerum ritu succedunt. D. *Bobart.*

17. Chamæmelum *Africanum* annuum, petalis florum brevibus magísque sparsis *Moris. hist.* P. 3. 36. A Cotula fœtida quoad formam pallidumque virorem haud multum abludit: *folia* verò copiosiora crebriùs cauliculis nunc erectis, nunc procumbentibus nascuntur, odorem haud injucundum, Agerati pæne æmulantem, spirantia. *Flores* è capitulis rotundis provenientes (quorum squamulæ exiguæ imbricatim disponuntur) emicant; hi autem ex petalis albis, brevibus obtusis, per intervalla disjitis, umbonem luteum, turgentem cingentibus, compositi sunt: *semen* subsequitur solidum angulosum. D. *Bobart.* Ex seminibus *Africanis* ortum est.

18. Chamæmelum *Africanum* Psyllii folio inodorum *Cat. ad finem Parad. Bat. Herm.*

Exilem habet radiculam, folia alterna, flosculos albos Chamæmeli, caulem procumbentem viridem; semina more congenerum. D. *Sherard.* *Folia* quàm Psyllii angustiora sunt & breviora. *Flores* quàm Chamæmeli multò minores, eodem tamen modo in summis ramulis in pediculos longos excurrentibus singuli.

19. Chamæmelum majus folio tenuissimo, caule rubente *Hort. Reg. Monsp. Tournefort. Hist. plant.* circa *Parisios.*

20. Cotula fœtida, vulgari elatior ac fœtidior, pallida *Hort. Cath. Supplem.* 3. Quærit Autor an sit diversa à vulgari, & merito, nobis enim eadem videtur.

21. Anthemis crassis Sophiæ foliis *Bocc. Mus. pl. rar.* An Chamæm. leucanth. crassioribus foliis ex Prom. Bæ Sp. *Pluk. Mantiss?*

Palmi altitudine supra terram attollitur. *Folia* profert crassa, lata, Sophiæ quodammodo similia. Hanc solam differentiam observare potui, quoniam flore & odore cum reliquis congeneribus convenit. *Florentiæ* in horto *de la Stalla* cultam vidit pro planta exotica, nec alibi vel in hortis, vel in agris, cernere licuit.

Ad Cap. de Matricaria, P. 357.

1. Matricaria *Japonica* maxima flo. roseo seu suave-rubente pleno elegantissimo *Breyn. Prod.* 2. *Kyckonophane* Japonensibus dicta *Pluk. Almag. Bot.*

P. 359. Ad Cap. De Matricaria seu Parthenio.

Corymbosarum radiatarum omnium formosissima hæc planta, minùs fœtet quàm Matricaria vulgaris, ínque humanam fermè altitudinem fruticis ad instar procrescit, multis ramis; *foliis* majoribus longéque latioribus: *floribus* in ramulorum & caulis summo plerumque solitariis, Rosæ amplitudine, petalis sesquiunciâ longioribus, palmum latis, in extremo frontatis, suaverubentibus, multiplici fœtu luxuriantibus; qui tamen in medio luteum discum parvum haud sine jucundissimo aspectu, & singularem huic plantæ gratiam conciliantem, commonstrant. *Semina* solida iis Matricariæ vulgaris majora sunt.

2. Matricaria *Japonica*, flore minore albo simplici *Breyn. Prod.* 2.

3. Matricaria *Zeilanica* hortensis flore pleno, D. *Sherard.*

Folia in ramulo, quem ex munere D. *Sherardi* habemus, suprema integra erant, angusta, oblonga, inferiora trifida.

4. Matricaria *Japonica* flore minore albo pleno *Breyn. Prod.* 2. Matricaria *Maderaspatana Mus. Pet.* 786. Hanc præcedenti eandem esse conjectatur D. *Sherard.* In hac autem planta Folia non tantùm trifida erant, sed in duo laciniarum paria dissecta, præter extremum folium.

5. Matricaria *Americana*, Ambrosiæ folio, parvo, flore albo *Tournef. Institut.* p. 666. Matricariæ *Achoavan* dictæ similis, Erysimi foliis, Absinthii sapore *Jamaicensis Pluk. Phyt.* T. 45.

D. *Sherard.*
Planta est bipedalis & altior, *caule* viridi, digitum crasso, striato, inferiùs subhirsuto, in plures ramulos brachiato. *Folia* longis insident pediculis, colore & figurâ Ambrosiam maritimam adeò referentia, ut ægrè distingui possint, nisi mucrones quibus terminantur vix adeò essent acuti. *Flores* ramulorum summitates coronant, minimi, albentes, copiosi, quasi in umbellas digesti: constant autem 5 petalis fistulosis, radiatis, vix conspicuis, in stellam dis-

positis

positis, cum umbone protuberante concolore. *Calyx* pentaphyllos, *semina* parva compressa, membrana viridi obducta, sapor amarus. Semper tot semina observavi quot radii sunt in flore.

6. Tsjetti-Pu *H. M.* P. 10. T. 44. Matricaria *Indica* latiore folio, flore pleno *Commelin.* notis. Matricaria flore aureo pleno *Camelli* MSS. Plantarum *Luzonensium* Matr. *Madraspat.* flo. pleno flavescente *Mus. Pet.* 786.

Nascitur in arenosis, odoris in totum aromatici. *Rami* rotundi, lignosi, virides, albis lanuginosis pilis densè obsiti. *Folia* in oblongo-angustas lacinias profundè incisa, supernè saturatè viridia, subtus valdè villosa viridi-albicantia. *Flores* in petiolis oblongis teretibus, tenuibus, ramosis, villosis ac viridi-albicantibus, qui bini, terni aut quaterni supra exortum foliorum erumpunt, plures congregati videntur, súntque gemmæ virides, superiori parte albicantes, petalis constantes cuspidatis viridibus, in quorum medio plura sese offerunt viridi-flava stamina.
Matricaria flore pleno magno *Zeylanica* huic eadem esse videtur.

P. 360. Ad Cap. De Abrotano fœmina.

1. Abrotanum fœmina, foliis Rorismarini amœnè virentibus *Schol. Bot. Tournef.*

2. Abrot. fœmina, foliis laciniatis, flore sulphureo *Ejusdem.*

3. Abrot. montanum Chamæmeli flore magno *C. B* Absinthium montanum Abrotani fœminæ flore, *Col. Phytobas.*

4. Santolina *Hispanica*, Chamæmeli folio *Tournef. Elem. Botan.*

5. Abrotanum fœmina incanum montanum *Lusitanicum* N. D. *Grisleii* V. L. *Munting. Herbar. Belg.*

6. Abrot. fœmina mont. folio viridi *Grisleii* V. L.

7. Abrotanum fœmina incanum, albo Achilleæ flore, *Creticum, Boccon. Mus. Plant. rar.* p. 46. Tab. 34.

A doctissimo Botanico P. *Jacobo Barellier*, Ordinis *Dominicani* monacho habuit. Non video (inquit D. *Sherard*) quomodo hoc differat à Millefolio Cretico *J. B.*

8. Abrotanum fœmina tomentosum, crispum *Hispanicum Boccon. Museo Plant rar.* p. 79. T. 70.

Hujus folia minuta sunt, brevia, quàm Millefolii densiùs stipata: Spithamæ altitudine supra terram attollitur. Hujus etiam à P. *Barelier* habuit.

9. Abrotanum fœmina canescens, foliis Stœchadis citrinæ *Breyn. Prod.* 1. Chamæcyparissus canescens, foliis Stœchadis citrinæ *Italicæ Ejusd. Prod.* 2. p. 30. Folia reliquorum omnium plus minùs serrata seu dentata sunt, hujus verò nullatenus, sed folia lanuginosa, marginibus rectis iis Stœchadis citrinæ similia conspiciuntur. D. *Bobart.*

10. Abrotanum vermiculatum *Creticum Ciassi Mich. Nutii fascic. herb.*

11. Abrotanum fœmina tereti folio collecto ex canescenti obscurè virente *Hort. Cath. Suppl. alt.* seu obscurè canescenti folio.

12. Abrot. fœm. tereti folio collecto, canescentius ac jucundiùs olens *Hort. Cath. Suppl. alt.* Valde ramosus est & in singulis ramulis flores gestat singulos vel binos, brevibus pediculis.

P. 361. Ad Cap. De Eupatorio cannabino fœmina. seu Bidente simpliciter dicto.

Pro Titulo hujus Capitis loco Eupatorii Cannabini substitue, *Chrysanthemum foliis plerunque bijugis, semine bidente.*

Bidens simpliciter *Cæsalpino* eúmque sequuto *Tournefortio* inscribitur hoc Genus, à semine bidente, seu cornuto, binísve apicibus prædito.
Ab *Eupatorio Avicennæ* plantæ hoc Capite comprehensæ toto Genere differunt, cùm illud semine sit papposo, hæ autem solido seu pappo destituto. An verò omnes quas huc retuli stirpes semine sint bidente nescio, quia omnium semina nondum vidi & examinavi, nec an ab alio quoquam visa & observata fuerit novi. Quod nonnulla apicibus tribus quatuórve donata sint soli fortasse luxuriei aut alii cuiquam accidenti debetur, & accidentalem potiùs varietatem, quam differentiam specificam arguit.

Hoc

Hoc ergo Capite comprehendo Herbas omnes ſeminibus ſolidis, Chryſanthemas, foliis in caule ex adverſo binis, quamvis omnes ſemine bidente donatas eſſe mihi nondum conſtet.

1. Cannabina *Indica* foliis integris, alato caule *Cat. Hort. Monſp.* Bidens *Indica* Hieracii folio, caule alato *Elem. Bot.*

Magnol.

Ex *radice* multis fibris craſſioribus donata *caulem* erigit aliquando cubitalem, viridem, alatum, in cujus ſummitate ubi nullæ ſunt alæ emergit *Flos* compoſitus ex plurimis tubuloſis petalis, in extremitate quinquefidis, Aurantii coloris, foliolis viridibus circundatus. Exſiccatis petalis apparet *ſemen* longum, latum, compreſſum, duos habens dentes. *Folia* in caule alternatim poſita ſunt, pediculis ſubnixa foliatis, viridia, in numeris brevibus pilis exaſperata, longa, lata, ſerrata & quaſi undulata.

D. *Magnol* ſuccrevit è ſemine à D. *Tournefort* accepto.

Eadem nobis videtur cum planta à D. *Hermanno* deſcripta, ſub titulo *Chryſanthemi Curaſſavici, alato caule, floribus Aurantiis.* V. infra.

2. Chryſanthemum cannabinum bidens *Americanum*, caule erecto, firmo, ſubrubente *Moriſ. hiſt.* 3. Cannabinum *Americanum Prælud. Bot.* A noſtrate cognitu facile eſt, quippe *caules* edit quadrupedales, ſubrubentes, firmiores & rectiores; *floſculos* nudos ex multis ſtaminulis luteis conflatos habet, & *ſemina* bidentia, vulgaris Chryſanthemi Cannabini ſeminibus multò majora, veſtibus adhærentia pariter ac noſtratis. D. *Bobart.*

3. Chryſanthemum aquaticum bidens, ſive Hepatorium aquatile, folio non diviſo, flore aureis undique petalis radiato *Læl. Triumfet.* Variat hoc genus floribus radiatis & non radiatis.

4. Chryſanthemum *Mexicanum* alato caule, folio amplo deltoide *Moriſ. hiſt.* P. 3. Naviytepútz quadrilatera *Recchi.*

Quadrilatera vocatur hæc herba ab alis quibus caulis amictus eſt, qui foliis ferè 4angularibus, palmum latis, ſinuatis, binatim creſcentibus veſtitus eſt; & cum alis quæ à foliis deſcendunt, caules quadrati apparent. Flores ut in aliis hujus familiæ ſtellati, lutei, diſcoides ſunt. D. *Bobart.*

Planta eſt *Mexicana*; è *Virginia* etiam in *Angliam* tranſmiſſa.

5. *Eupatorii aquatici N. Angliæ Parkinſoni ſecundum genus.*

In hac ſpecie *folium* unumquodque in plura ſegmenta ſeu partes dividitur, tria vel quinque in eodem pediculo; bina autem folia ad ſingula genicula apponuntur. *Flores* è fuſco flavicant, ſtellati, pluribus floſculis, velut totidem radiis, medium diſcum ambientibus compoſiti, calycibus viridantibus cincti, plures ſimul in ſummis caulibus & ramulis; quibus ſuccedunt *ſemina* oblonga, compreſſa, rugoſa, veſtibus adhærentia. *Radix* multis fibris nigricantibus conſtat, ſeque facilè & multum propagat. Tota planta odore eſt ſuavi & nonnihil aromatico, ſapore acriuſculo piperis. An Chryſanth. cannab. *Virgin.* hirſutum &c. *Pluk.*

6. *Eupatorium aquaticum Americanum 3ium Park.* p. 596.

Caule aſſurgit tereti, ſolido, rigido, fuſco, 3, 4, vel etiam 5 pedes alto, ab imo ad ſummum, creberrimis longis ramis ad genicula maculis rubris aſperis cincto, foliis amplis viridibus veſtito. *Folia* compoſita, inferiora 5, ſuperiora tribus ſegmentis ſeu foliis partialibus conſtant, quàm præcedentis majora, uti ſunt & *flores* & *ſemina*, pariter compreſſa, non tamen aſpera ſed lævia, nigricantia.

7. Chryſanthemum bidens (ſeu potiùs ſimpliciter *Bidens*) *Zeylanicum* flore luteo, Lamii flore *Breyn. fil. Diſſert. de hac planta.* Bidens Urticæ folio, Lithontriptica *Zeylanica* D. *Petri Hotton Act. Philoſoph. Lond.* N. 268. p. 760. Ahmellæ, Acmellæ aut Hacmellæ nominibus ex *Zeylon* inſula miſſa. Senecio *Indiæ Orient.* folio profundè crenato *Pluk. Almag.* Tab. 355. F. 2.

Hujus plantæ Hiſtoriam à ſe ſe exaratam, literis 15to *Maij* 1700. ad me datis incluſam miſit Celeberrimus Vir, Amicus noſter plurimùm honorandus D. *Petrus Hotton* Medicinæ & Botanices in Academia *Lugduno-Batava* Profeſſor inſignis, cum venia eam Hiſtoriæ noſtræ Supplemento inſerendi, quæ ſic ſe habet.

Ahmella, Attcmella & Hacmella, iſtis enim nominibus miſſa mihi 1691. ſemina ex inſula *Ceylon*, ubi naſcitur & familiaris eſt. An & in *Malabar* aliiſve *Indiæ* regionibus proveniat compertum non habeo.

Cùm barbarica ſint hujus plantæ nomina, de eorum originatione nihil habeo quod afferam.

Ipſa verò planta, quàm colui ipſe *Anno* 1692. flores fert in caulium ſummis, ex multis floſculis tubuloſis coagmentatos, in caput coactos, & Perianthio hexaphyllo aut polyphyllo

ſuffultos

fuffultos, perquam fimiles. *Chryfanthemo Curaffavico, caule alato, flore Aurantio,* cujcus icon extat apud *Plukenet Phytogr.* in *Par. Batav.* Herman. *Horti Monfpel.* Magnol, & *Volckameri Flora Noribergenfi,* fed luteolos, quibus excuffis fequuntur femina ex fufco gryfea, longa, plana, fumma fui parte duplici ariftâ prædita, ipfis flofculis fubjecta, caules edit quadratos Foliis conjugatis Lamii aut Urticæ longioribus & acriufculis veftitos ex quibus conjicitur fpectare hanc plantam indubie ad Corymbofarum gentem & genuinam effe fobolem ejus generis, quod Bidens à femine bidente vocat Cæfalpinus eumque fecutus Tournefortius. Quare cum hactenus nomine careat hæc planta, hoc ex ipfius plantæ ingenio ei imponendum cenfeo.

Bidens Urticæ folio Lithontriptica *Zeylanica.* Inter omnia enim Medicamenta quæ in comminuendo calculo valere perhibentur, planta hæc nuperis annis facta eft celeberrima, inter noftros homines qui in memorata infula vivunt & noviffime quoque apud nos multam nacta eft celebritatem. *Vires.*

Miles quidam, qui primus Anno 1690. Societati noftræ Indicæ indicium hujus herbæ dedit, profitebatur fe plufquam centum ægros ejus ope liberaffe à calculo & Nephriticis doloribus: quam & cum fucceffu ufurpatam in duobus ægris calculofis teftantur in literis eodem anno ad Societatem Indicam datis Gubernator & Supremus Batavorum Confeffus in infula Ceylon, aiunt enim in iis deturbatas expulfafque fuiffe multas arenulas, minutofque calculos abfque ullo fere dolore.

Primus Nofocomii urbis Colombo, quæ fita eft in memoratâ infulâ, Chirurgus, Vir, ut videtur induftrius plane & diligens, in literis Anno 1699. ad me datis, in rei veritate teftari fe poffe afferit, efficacius medicamentum contra calculum & Nephriticos dolores repertum hactenus non fuiffe, qui & porro addit tres ejus fpecies à fe multa inveftigatione inventas, quarum prima foliis amicitur dilute virentibus & femen fert luteum: Secunda folia edit faturè virentia & femen producit itidem luteum: Tertia femen nigrum profert & longe majoribus foliis veftitur quàm reliquæ duæ, quas virtute præftantiffimas effe afferit, denique fubjungit fertiliffimam effe hanc plantam, quæque plufquam decem millia feminum gignit.

Hujus ufurpantur folia, femen, quod præ cæteris partibus laudat præfectus ille nofter nofocomii Zeylanenfis, radix, caules & rami.

Folia lecta antequam flores prodeunt, in umbra ficcata, & in pulverem comminuta dantur in convenienti vehiculo aut aquæ calidæ infunduntur, bibitúrque ea infufio inftar infufionis herbæ The. Infunduntur & Spir. vini & paratur per deftillationem Spiritus ex radice, caulibus & ramis.

Flores, Radicis extractum & Sal in Pleuritide Colica & Febribus feliciter fe ufurpaffe teftatur alius quidam Nofocomii Zeylanenfis præfectus.

Atque hæc funt, quæ mihi innotuere ex literis Colombo ad Societatem noftram Indicam & ad me datis, de herbæ hujus facultatibus, utendique modo. Ex duobus Chirurgis primò memoratus, qui fatis accuratus mihi videtur obfervator, laudat quoque in fuis literis à vi lithontriptica, cortices Radicum ipfafque Radices herbæ cujufdam *Mangul Caranda pottu* Zeylanenfibus dictæ, at, quæ illa fit, me latet.

Etiamfi autem modus & ratio qua agant hæc aliave vere lithontriptica habita medicamenta non facilis fit explicatu, durum tamen videtur nullam plane fidem habere viris fide dignis. Ego vero hæc experientiæ debitè inftitutæ fæpiufque repetendæ committo.

Hanc plantam D. *Johannes Philippus Breynius, Jacobi filius* in Differtatione De radice *Ginfem* feu *Nifi,* & Chryfanthemo bidente *Zeylanico,* &c. pleniùs defcribit in hunc modum:

E *radice* alba, fibrofa *Caulis* affurgit viridis, fermè quadratus, pedem altus, varios in ramos divifus, qui *foliis* ornantur conjugatis, oblongis mucronatífque, ad ambitum ferratis, & nonnihil rugofis, Lamii vulgaris fimilibus. Ramulorum cymis *capitula* fingularia, non radiata in modum Chryfanthemi Canna bini *Afric.* alati, flo. aphyllo, globofo, Aurantio, fol. Baccharidis *Breyn. Prod.* 2. aft minora, fed oblonga & conoidea, perianthio polypetalo inftructa infident, quæ ex flofculorum tubulioforum, in 5 lacinias fuperiùs diffectorum congerie, luteo colore fuperbientium, interjectis fquamulis membranaceis conftruuntur. Hifce fingulis *femina* fuccedunt nuda, parva, oblonga & compreffa, fpadicei coloris, duabus exilibus in fummo ariftis prædita, hinc Bidentia dicta.

Addit virtutes quas ufu probatas fe noviffe ait. Eæ funt, urinas movere, Nephritidem tollere, renum calculos expellere, Ifchuriæ nothæ, dyfuriæ & ftranguriæ mederi, denique menftrua fuppreffa provocare. *Vires.*

Urinas & calculos præfertim renum educunt hujus herbæ folia, quatenus partibus gaudent tenuibus, ftimulantibus, & valdè agitatis, unde fecretionem urinæ, quemadmodum & fudoris affatim promovent, obftructiones referant, excretionem ftimulant, calculos in tubulis hærentes renalibus propellunt, imò fi non nimis indurati funt refolvunt. Verùm notandum, tum femper ferè cùm copiofo exhibenda effe humido, quò ità hoc diluvio propellatur calculus per Ureteres in veficam, accedente fibrarum motricium contractione fucceffiva, ex hac autem eadem opera eliminabitur hofpes ingratiffimus. Ad hos ufus paretur infufio foliorum *Acmellæ* eodem modo ac infufio herbæ Theè bis vel ter de die, pro neceffitate, calidiffimè ad quantitatem aliquam forbillanda: fed nunqua abfque Glycyrrhiza, fyrupo Althææ, vel fimili quopiam, quod acredinem, fiqua eft, foliorum temperet.

Vel Eorundem Fol. Spiritus cum fpiritu *Arack* in *India* paratus bis térve fingulis diebus ad gr. 30 vel 40, cum vino *Rhenano* vetufto aut *Gallico,* aut decocto quodam antinephritico exhibeatur. Add. femper Syr. Alth. *Fernel.* túmque effectum edit exoptatiffimum, brevi enim poft lithidia vel fabulum, abfque ullo fere (quod notatu dignum) excrenunt dolore.

Eodem modo usurpatur ad nephritidem, ad Ischuriam notham seu renalem, dysuriam & stranguriam dictus spiritus cum potu *Coffeè* assumptus.

8. Chrysanthemum *Corassavicum*, alato caule, floribus aurantiis *Herman. Parad. Bat.* Cannabinum *Americanum* alatum, flore aphyllo globoso Aurantii, foliis Baccharidis *Breyn.* prod. 2. *Slon. Cat. Jamaic.* Americanum bidens alatum, flore parvo aurantiaco *Pluk.* T. 48. Virgin. caule alato, flore aphyllo globoso Aurantio, foliis Baccharidis *Hort. Amst. rar.* p. 5. T. 3.

A bidentibus Chrysanthemis multùm discrepat plantæ hujus externus habitus. *Caules* enim ab imo ferè ad summum usque membranaceis alis, è foliorum marginibus deorsum flexis vestiuntur. *Folia* non conjugato sed alterno ordine nascuntur. Differentia quoque in Floribus est. Hi si expendantur, primo intuitu Conyzæ potiùs quàm bidentis Chrysanthemi genus esse videtur: Ast ubi semina apparuerunt, nemo eam à prædictis Chrysanthemis facilè removebit. *Radicibus* firmatur ab uno principio compluribus, vivacibus, surculosis, pallidis, è multis fibris minimum digitum crassis, & in profundum actis, coagmentatis. *Caules* ultra cubitum rectà elevantur, in varios ramos divisi, rotundi, subhirsuti, digitalis crassitiei. *Folia* quippiam similitudinis cum Monspeliensium Baccharide habent. Rugosa enim sunt, multis venis prædita, in margine crenata, quasique undulata, absque pediculis in caule locata. Formâ admodum variant. Interiora pæne rotunda sunt, cætera longula, & interdum nonnihil mucronata; intermedia, quæ maxima sunt, amplitudinem palmæ nonnunquam excedunt. Ramulorum cymis insident globuli, è multis minutis *flosculis*, aurantiaci coloris, & in 5 segmenta partitis contexti. Singulis succedunt *semina* parva, spadicea, membranacea, cordata, in summo duobus brevissimis & angustissimis apiculis donata. Eò quòd à Brumæ rigore facilè lædatur, in hybernaculis asservandum est, medio verò Maii in pulvillos dispositum, conspirante cœli temperie lætiùs assurgit quàm si in testaceis relinquatur. Sapor herbaceus, Floris odor languidus.

Cùm primum seminibus è *Corassavia* invectis adolevisset hoc Chrysanthemum totum incanum erat; Bimulum verò factum, & deinde per soboles & semina propagatum, mutata canitie, eleganti viridi colore nitebat.

Hæc planta D. *Volckamero* depingitur sub titulo Chrysanthemi Conyzoidis *Curassavici* Abrotani fœminæ flore aurantio.

9. Chrysanthemum *Americanum* Cordis Indi folio *Herman.* Parad. Bat. *Virginianum*, foliis multifidis Cicutæ nonnihil similibus *H. Ac. L. B.* cannabinum *Americanum*, fruticescens Virgin. Sambuci laciniatæ foliis & facie *Breyn. Prod.* 1. *Chinense* foliis plurifariam divisis, Halicacabi peregrini æmulis *Pluk.* T. 22. Cuambu sive Caryophyllata Pison. Vide *Hist. nost. Append.* p. 1866.

Hujus descriptioni in *H. Ac. L. B.* traditæ adde, *Caules* striati sunt, quadranguli & nonnihil depressi. *Folia* potiùs *Pisi vesicarii* seu *cordis* Indi quàm *Cicutæ* aut *Sambuci* laciniatæ folia imitantur. *Semina* in summo duabus, interdum tribus, aristis donata sunt, fusca, quadrangula, angusta, unciam longa, formam acûs referentia. *Radix* quotannis interit, & ex seminibus deciduis se renovat.

10. Chrysanthemum *Americanum*, Ciceris folio glabro, Bellidis majoris flore *Herman. Parad. Bat. P. B. P.* Pluk. Phyt. T. 160. F. 3. Bellis major Afric. frutescens, trifoliata glabra *Moris. hist.* P. 3.

Rarum hoc & perpulchrum *Chrysanthemum* florum colore & forma Bellidem majorem sylvestrem, foliorum pinnis Cicer quodammodo æmulatur. *Caules* promit quamplurimos, cubitales, nodosos, ramosos, graciles, infirmos, & ni fulciantur humi procumbentes. *Folia* conjugata, pinnis crenatis, hilaris viroris, ex uno pediculo ternis composita, ad imos caules nonnumquam quinis, ad summos, qui flores sustinent, solitariis, quæ quo propiores radici eò rotundiores, quò remotiores eò longiores sunt. Flores 8 candidis petalis, & punicante in luteo disco constant. *Semina* succedunt priori paria, striata, bifurcata, fusca, & si diligentiùs inspiciantur, undique villosis hamulis obsita; inde est quod veluti lappulæ prætereuntium vestibus adhæreant. *Radix* è numerosis albidis fibris cohæret, vivax est & vim sobolis procreandæ possidet. Sapore & odore evidenti caret.

Tenerioris est naturæ, & ab hyberni frigoris vehementia defendenda. Ex insula S. *Crucis* in *Hollandiam* invecta est.

11. Chrysanthemum *Marilandicum* monanthes non ramosum, floris radio octapetalo, folio Urticæ aut Scrophulariæ. An Chrysanthemum Scrophulariæ foliis Americanum *Pluk? Phyt.* T. 22. F. 1.

Folia in caule bina opposita, Scrophulariæ vulgaris minora, è lata basi in acutum mucronem sensim contracta, circa margines serrata, textura densiore. *Flos* in summo caule (qui in longum & tenuem pediculum supra folia procurrit) unicus, octapetalos, petalis longis angustis, colore inferiore medietate prope umbonem saturatiore.

In *Marilandia* collectam attulit D. *Vernon.*

12. Chry-

12. Chryſanthemum *Marilandicum* ferulaceum monanthes, floris radio octapetalo. An Chryſ. *Marianum* Scabioſæ tenuiſſimè diviſis foliis, ad intervalla confertis *Pluk. Mantiſſ.* 48. An Chr. Peucedani folio *Ejuſd?*

Folia in caule bijuga, in tenuiſſima oblonga & fere capillacea ſegmenta diviſa. *Caulis* prætenuis; *Flos* in ſummo unicus, radio octapetalo, petalis longis acuminatis, colore (quantum in ſicca diſcernere licuit) rubro, umbone medio parvo.
D. *Vernon* in *Marilandia* invenit, & ſiccatam D^o. *Sloane* communicavit, à quo habuimus.

13. Chryſanthemum *Marilandicum* monanthes, radio octapetalo, petalis in hoc genere latiſſimis.

Caulis teres, brevior; *foliis* veſtitus per intervalla bijugis, ſeſcunciam longis, media latiſſima parte plus ſemunciam latis, versùs utrumque extremum ſenſim anguſtioribus, mucronibus acutis. *Caules* ſummi in pediculos tenues excurrunt, *flores* ſuſtinentes pulchros, octapetalos, petalis latiſſimis, Umbone medio ſatis amplo, apicibus nigris.

14. Chryſanthemum foliis Urticæ ſerratis, floris radio octapetalo *Marilandicum.*

Caulis tenuis eſt. *Folia* pediculis ſemuncialibus aut longioribus brevioribúſve, prout in caule humiliora aut altiora ſunt, bina per intervalla oppoſita, Urticaria non exactè referunt, quia ad baſin non adeò lata ſunt. *Flores* in ſicca pallidiores videntur, petalis longis anguſtis. Ad latus pediculi floris qui caulem terminat, è folii ſuprema ala pediculus exit tenuis florem parvum ſuſtinens, ut hæc planta *Monanthes* non poſſit dici; An tamen hoc perpetuum ſit neſcio.

15. Chryſanthemum *Marilandicum,* foliis bijugis anguſtiſſimis, monanthes.

Caulis dodrantalis eſt aut pedalis, tenuis, teres, rubeſcens, *foliis* per intervalla longiora cinctus, ima parte ex adverſo binis, ſumma alternis, anguſtiſſimis, oblongis, acutis, Anagallidis 4tæ *Dod.* nonnihil ſimilibus, inferioribus palmum longis, vix culmum latis, abſque pediculis adnatis. Floris radius multis conſtat petalis, anguſtis, aureis, diſco medio nigro.

16. Chryſanthemum *Marilandicum,* flore minore aureo, umbone nigro, in uno caule unico.

Caulis dodrantalis tenuis, ima parte *foliis* parvis unciam aut ſeſcunciam longis, ſemunciam latis, acuminatis, baſi ſua cauli adhærentibus, eúmque ferè amplexantibus, alternatim poſitis veſtitus. Summus caulis in oblongum pediculum exit, *florem* in faſtigio geſtans unicum, pluribus petalis brevibus, è croceo rubentibus radiatum; medius diſcus nigricat, & in hemiſphæricam ferè figuram protuberat.

17. Chryſanthemum *Marilandicum,* caule & foliis hirſutis Hieracii, flore magno, pluribus petalis radiato, diſco grandi protuberante. An Chryſanth. *Virginianum* elatius anguſtifolium, caule hirſuto viridi *Pluk. Phyt.* T. 159. F. 5.

Hirſutie caulis, foliorum, & capitulorum, totiuſque plantæ, necnon folii figurâ Hieracium quoddam refert. *Caulis* anguloſus in prælongum procurrit pediculum, *florem* in ſummo geſtantem grandem, ponderoſum, ut ei ſuſtinendo non ſufficiat, pluribus petalis compoſitum, calice ſuſtentatum hirſuto, in totidem lacinias diſſecto. Floris diſcus magnus, protuberans, & ut videtur, lanuginoſus.

18. Chryſanthemum *Marilandicum* foliis bijugis, caule membranulis foliaceis extantibus alato, umbellis florum parvis in ſummo caule & ramulis.

Folia ad Urticæ accedunt, verùm pro magnitudine breviora & latiora ſunt. Umbellæ quæ in ramulis ſeu pediculis è ſupremorum foliorum alis exeuntibus conſiſtunt ſupra eam quæ in caulis faſtigio eſt altiùs aſſurgunt, ut flores in Herba Impia dicta aliiſque. An Chryſanth. *American.* caule alato, amplioribus foliis binatis, floribus è pallido luteſcentibus parvis *Pluk. Mantiſſ.* ſuperiùs poſitum in cap. de Chryſanthemo?

19. Chryſanthemum *Virginianum* villoſum, diſco luteo, quinis petalis ornato *Pluk. Phyt.* T. 242. F. 3.

Hæc planta nullam præterquam in floris colore cum Chryſanthemo ſimilitudinem habere videtur, ſiquidem *folia* ad Lamii parvi folia accedunt; caules tenues ſunt & breves: *flores* in longis & tenuibus pediculis è ſummis caulibus & ramulis exeuntibus, pentapetali, aureo colore ſaturo tincti, calice pentaphyllo excepti: an diſcum aliquem in medio habeant è floſculis compoſitum me latet; ego nullum in ſicca diſcernere potui.

20. Chryſanthemum *Marilandicum* folio tripartito diviſo. An Eupatorii aquatici *Novæ Angliæ* ſecundum genus, ſuperiùs deſcriptum, *Park ?*

Folia ei longa, anguſta, acuta, circa margines eleganter dentata, bina in caule oppoſita, longis pediculis nixa : E quorum alis utrinque exeunt ramuli flores ſuſtinentes luteos, quorum formam in ſicca diſcernere non potui, foliolorum longorum viridium vallo, ceu totidem radiis, pro calice cincti, quod præcipuè in hac ſpecie notabile eſt.
D. *Vernon* in *Marilandia* collegit.

21. Chryſanthemum *Marianum* bidens, ſive aquaticum foliis anguſtiſſ. tripartito diviſis *Pluk. Mantiſſ.* Qu. Annon idem ſit cum præcedente ?

22. Chryſanthemum bidens *Marianum*, foliis integris glabris, flore amplo ex luteo & ſanguineo verſicolore *Ejuſd. ibid.*

23. Chryſanthemum *Virginianum* humilius, foliis & alis latioribus *Moriſ. hiſt.* P. 3. p. 25. An Chryſ. noſtrum *Marilandicum*, foliis bijugis, caule alato, &c.

E ſemine *Virginiano* turgidiuſculo, ſed compreſſo, duobus etiam apiculis ſeu barbulis donota ſuccrevit planta tripedalis aut circiter, cujus *caules* membranis ſeu alis foliaceis,latioribus quàm in cæteris induti ſunt : *folia* etiam latiora, marginibus crenata, è regione ſemper naſcuntur. Flores itidem luteos haud amplos in Autumno promit. D. *Bobart.*

24. Chryſanthemum trifoliatum ſcandens, flore luteo, ſemine oblongo roſtrato bidente *Slon. Cat. Jam.* An Chryſ. Americanum Ciceris folio glabro, flore Bellidis majoris *P. B. P ?*

D. *Sloane.*

Caulem habet gracilem, 4 aut 5 pedes altum, infirmum, nec ſe ſuſtinentem, ſed vicinarum arborum fruticúmve, inter quos perpetuò oritur, quibúſque incumbit, adminiculo egentem, in *ramulos* diviſum 3, 4ve uncias longos, *foliis* veſtitos, $\frac{3}{4}$ unc. longis pediculis inſidentibus, ternis ſimul, medio ſeu pediculo oppoſito unciam longo, ſemunciam ad baſin lato, profundè inciſo ſeu laciniato, glabro, tenui, colore viridi gramineo ; reliqua duo folia ejuſdem figuræ & texturæ ſunt, duntaxat minora. *Flores* ex alis foliorum exeunt ſeorſim ſinguli, pediculis ſeſcuncialibus inſidentes, exteriùs viridibus, aliquot oblongis foliolis cincti, 5 aut pluribus petalis longiuſculis in margine, multíſque intus arctè ſtipatis floſculis, ut in reliquis hujus generis compoſiti ; quibus ſuccedunt multa ſemunciam longa, aſperiuſcula *ſemina*, bicornia.
Reperitur in ſylvis mediterraneis inſulæ *Jamaicæ*, ubi aliquando folia alata ſunt.

25. Chryſanthemum Conyzoides nodiflorum, ſemine roſtrato bidente *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Caulem obtinet teretem, ſubfuſcum, pedalem, ad 2, 3ve unciarum intervalla geniculatum, & ad genicula *foliis* binis oppoſitis donatum, pediculis vel nullis, vel breviſſimis inſidentibus, ſeſcunciam longis, ſemunciam latis media latiſſima parte, ab anguſto principio ad medium uſque lateſcentibus, exinde ſenſim contractis, donec in punctum deſinant, ſuperne piloſis, ſubtus nervis multis eminentibus ſtriatis, obſcurè viridibus. Ex alis foliorum exeunt *ramuli*, bini pariter oppoſiti, in quibus *flores* velut capitula, pediculis deſtituti, unus, pluréſve ſimul, ſinguli paucis, aridiuſculis, fuſcis membranulis circumvallati, in quibus *ſemen* paulo poſt ſubnaſcitur tenue, oblongum, caneſcens, bidens ſeu bicorne, cornibus extantibus, ut in hujus generis reliquis.
In mediterraneis Inſulæ *Jamaicæ*. Reperitur etiam in inſula *Barbados.*

26. Chryſanthemum ſylvaticum repens minus, Chamædryos folio, flore luteo nudo, ſemine roſtrato *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Fibris pluribus, capillaribus, ex inferioribus geniculis in terram actis radicatur ; humi plerunque ſtratus, geniculatus, caulem emittens 9 circiter uncias longum, *foliis* binis ſibi mutuò oppoſitis pediculis ſemuncialibus inſidentibus, ipſis $\frac{3}{4}$tas circiter unciæ longis, tantundem ad baſin latis, exinde ſenſim coarctatis in acutum apicem circa margines ſerratis, obſcurè viridibus, nervis ſeu coſtis variis elatioribus tota percurrentibus, quorum nonnullæ à pediculi apice tanquam communi centro initium ſumunt, veſtitum. Summos caules occupant *Flores*, petiolis $\frac{1}{4}$ unciæ longis inſidentes, è multis floſculis arctè coactis nudis, parvis, luteis, ſtaminulis ſuperne apparentibus compoſiti ; quos ſequuntur *Semina* plura, longiuſcula, canaliculata, fuſca, 2, 3ve aculeos in vertice geſtantia.
In ſylvis Mediterraneis opacis inſulæ *Jamaicæ* naſcitur.

P. 365. Ad Cap. de Tanaceto.

1. Tanacetum flore luteo, Camphoram redolens D. *Oldenland.*

Omnibus

Omnibus suis partibus [caule, foliis, floribus] multo minor est quàm Tanacetum nostras; ad quod tamen Genus ob flores nudos in summis caulibus & ramulis umbellatim ferè dispositos non ineptè refertur.

Siccam inter alia rariora ad D. *Petiver* transmisit insignis Medicus D. *Oldenland* à Promontorio *Bæ Spei.*

2. Tanacetum *Africanum* arborescens, Lavendulæ multifido folio *Hort. Amst. rar.* T. 2. *Radicem* habet albicantem lignosam; ex qua *Caulis* exurgit sesquipedalis, teres, primò viridis, dein fuscus & lignosus, qui ab ipsa radice ad summitatem usque in varios divaricatur ramulos; hi juniores virides, tandem fusci & lignosi evadunt. *Folia* multiplici dividuntur incisura, & minora sunt omnibus partibus vulgaris Tanaceti foliis: Sapor & odor foliorum vehemens & cum Tanaceto vulg. conveniens. *Flores* in summis caulibus discoides, nudi, in umbellam digesti, flosculis luteis exiguis admodum creberrimis & densè stipatis compositi. Singulos flosc. sequitur *semen* unicum.

3. Tanacetum *Afric.* fruticans, multiflorum, foliis Tanaceti vulgaris decuplo minoribus *Hort. Amst. rar.* T. 2. E *radice* lignosa *caulis* erigitur 6, 7ve pedes altus, teres, cortice fusco tectus. *Caudex* in varios dividitur ramulos ejusdem cum ipso coloris, exceptis summitatibus quæ lanuginosæ sunt, *foliis* vestitos longis, viridibus, in multas & profundas lacinias divisis, instar Lavendulæ multifidæ. In summis ramulis ex longioribus pediculis *flores* apparent discoides non radiati lutei. Foliorum odor & sapor odori & sapori Tanaceti vulg. respondent.

P. 370. Ad Cap. de Absinthio.

1. Absinthium minus odoratum, *Gangeticum*, floribus Chamæmeli solitariis è foliorum alis *Pluk. Phytogr.* T. 1. F. 2.

2. Absinthium tenuifolium elegans ex *Hispania* D. *Tournefort. Ejusd. ibid.*

3. Absinthium tenuifol. *Chalepense*, grati odoris, coma delicatori *Ejusdem.* fortè *Scheba Arabum* Absinthii genus circa Bethlehem *Rauwolfii Hist. Lugd. App.* Absinth. Seriphium verum *Dioscoridis Zanoni.* Absinthium Seriphium *Hispanicum*, flore oblongo *Tournef. El. Bot.* Huic folia omnium minima & tenuissima.

4. Absinthium Seriph. *Hisp.* flore rotundiore, &c. *Ejusd. ibid.*

5. Absinthium maritimum nostras D. *Preston.*

Radice est repente & fibrosa, odoris fragrantis; *foliis* parvis, albis, tenuiter divisis: Ad altitudinem circiter pedalem assurgit. *Floribus* est flosculosis, oblongis, colore flavo; angusto & squamoso calice contentis, secundùm caulis longitudinem velut spicatim dispositis. Singulis flosculis singula subsunt semina, solida. In maritimis variis in locis oritur, speciatim in saxis & rupibus prope *Fifenesse* in *Scotia.* Hujus flores ab Absinthii vulgaris floribus plurimùm differunt. Absinthii etenim vulgaris flores rotundo, crasso brevíque calice continentur, cùm hujus longo, angusto & squamoso obvallantur, Elichrysi aut Artemisiæ vasculo similiori.

6. Absinthium longifolium pentaphyllon *Muntingii Herbar. Belgic.*

7. Absinthium Santonicum *Gallicum C. B.* Santonicum vulgare *Lob.* In nostro litore frequens est (inquit D. *Magnol.*) cum Seriphio *Gallico* permixtum, à quo facilè distinguitur, quod folia longiora, latiora, & minùs dissecta habeat.

8. Absinthium Alpinum candidum humile *C. B. Prod.* In *Gletzberg Helvetiorum* monte, non procul ab *Augusta* valle.

9. Absinthium Erysimi folio, *Achoavan Alpini* quodammodo accedens, ex insula *Jamaicensi Pluk. Almag. vide* Artemisia humilior flore majore albo *Slon. Cat. Jam.* paulò infra.

10. Absinthium pumilum palmeum minus, argenteo sericeóque folio *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 71.

Invenitur in *Hispania* & in montibus *Nursiæ* locis saxosis, & ad spithamæ altitudinem supra terram assurgit.

11. Absinthium *Syriacum* minus, brevioribus foliis, comâ multiplicatâ tenuissimâ *Moris. Hist.* Part. 3, Absinth. minus alterum ex *Aleppo. Folia* ei tenuissima sunt, aliorum tenuiorum divisurâ, sed minora breviora & viridiora, pediculis curtis caulibus adnascentia, gratissimum odorem, sulphureum nempe cum aromatica mixtura, fragranter

granter ſpirantia. *Cauliculi* pedales, modo erecti, modóque reclinati, foliis inordinatim veſtiti; ſuperiùs in tenuiores ramificationes ſparſim diviſi ſunt. Inter ſummitates comoſas *floſculos* multos ex luteo virentes (quod cæteris quoque commune eſt) profert. Ex ſemine à D. *Huntington Alepo* tranſmiſſo in Horto *Oxonienſi* feliciter ſuccrevit. D. *Bobart.*

12. Abſinthium Orientale, *Abitharan* dictum *Moriſ. hiſt.* P. 3. p. 8. Hoc lanuginoſum videtur, & ſeminibus turgidioribus præditum D. *Bobart.*

13. Abſinthium alterum Orientale, *Barba ſenis* dictum. Hoc canitie argentea quoque obductum eſt, major eſt planta, corymbi ampliores, ſeminibus longis referti *Moriſ. hiſt.* P. 3. D. *Bobart.*

14. Abſinthium *Africanum* ſpicatum, foliis tenuiſſimis & breviſſimis integris D. *Sherard.* Plurimos fundit ramulos, foliolis vix ſemuncialibus, capillaceæ tenuitatis obſitos, in ſpicas prælongas exeunt, & floribus erectis non ut Abſinthio vulgari pendulis, colore (ut in ſicca videtur) luteo, compoſitis.

P. 371. Ad Cap. De Abrotano mare.

1. Abrotanoides arboreum *Monomotapenſe*, floribus in ramulorum cymis. An Elichryſum foliis Abrotani glabris *C. B. Spei Breyn. Prod.* 2. *Pluk. Mantiſſ.* p. 1.

2. Abrotanum mas anguſtifolium maximum *C. B.* magnum camphoratum quibuſdam Incenſaria *Cam.* Species à vulgari mare diſtincta eſſe videtur. Folia Chamæmeli vulgaris proxima, in latitudinem compreſſa.

3. Abrotanum mas ex *Surinam*, molli hirſutie caneſcens *Pluk. Almag. Bot.* Ex Horto *Fageliano* habuit, à D. *Georgio London* collectum. Hujus mentio fit *Hiſt. noſt.* App. p. 1866. Hirſutie excepta à præcedente haud multùm diſtare videtur *Pluk.*

Abrotanum mas anguſtifolium, viridius & tenuius *Chalep.* Abrot. mas campeſtri ſimile *Tingitanum H. Lugd. Bat. Moriſ. hiſt. Part.* 3. Fruticat hoc Abrotanum, & in lignoſos ſtipites ramificatur. Virgulæ *foliis* aliorum congenerum longioribus, ter ternis, tunc in caulem aſſurgentibus ternis, & ad Corymborum appoſitiones integris, amœni viroris ornatæ ſunt, quæ odore, non ut in aliis vehementi, ſed molliore ad aromaticum tendente prædita ſunt. Floſculi comoſi, bullati, ſublutei, inter foliola ſpicatim naſcuntur. Ex ſemine à D. *Huntington Alepo* tranſmiſſo in Horto *Oxonienſi* ſuccrevit. D. *Bobart.*

4. Abrotanum elatius ſubincanum, foliis creberrimis ſecundùm caulem in metæ formam faſtigiatis *Pluk. Almageſt.* An Abrot. mas trifido viridíque folio *Luſitanicum P. B. P?* In horto Medico *Chelſeiano Londini* ſub urbano elegantiſſimum hoc Abrotani genus ſæpius vidit D. *Plukenet.* unde delatum ignoravit. Icon habetur *Phytogr.* T. 121. F. 2.

Virgulis plurimis lentis, lignoſis donatur; ſed *folia* in pediculis uncialibus anguſta, non multifida, ſed trifoliata vel trifida, ac interdum ter terna viridia profert, *floreſque* bullatos, ſpicatim naſcentes, & pyramidis ſpeciem efficientes, reliquis conſimiles emittit. Deſcriptio hæc ad Plantam Abrot. maris trifido viridíque folio *Luſitanici P. B. P.* facta eſt à D. *Bobart.* D. *Sherard* communicavit.

5. Abrotanum inodorum, foliis Crithmi lucidis obſcurè virentibus *Schol. Bot.* 180. *Pluk. Almag. Bot*

Hoc genus, à D. *Sherard* in Horto *Pariſienſi* obſervatum, ligneſcit etiam & ferè fruticeſcit: cujus ramuli foliis Crithmi marini, interdum ter ternis, cæterorum ſpiſſioribus ac ſucculentioribus, alternatim poſitis veſtiti ſunt, quæ nulla canitie obducuntur, ſed ſplendenti & perpetua fronde virent. D. *Bobart.* Abrot. *Hiſpanicum* maritimum, folio craſſo, ſplendente & rigido D. *Tournefort* in *Elem. Bot. & Inſtitut. Rei Herb.* p. 459. dicitur.

6. Abrotani ſpecies folio trifido *C. Bæ. Spei.* Fortè Valerianoides foliis Abrotani tridentatis *C. B. Sp. Muſ. Pet. Cent.* 3. n. 295.

Radix in plures ſurculos ſpargitur, fibris capillaribus cincinnatis diviſos. *Caulis foliis* multis, duas uncias longis, filamenti inſtar tenuibus, ſumma parte plerunque tripartitis undique obſitus eſt.

7. Abrotanum *Hiſpanicum* Abſinthii Pontici folio *Tournefort. Elem. Bot.* Artemiſia tenuifolia 1. *Cluſ. Hiſp.* 227. fortè Artemiſia tenuifolia marina *Griſleii Virid. Luſit.*

8. Abrotanum tenuifolium incanum minimum D. *Barelier Boccon. Muſ. plant. rar.* p. 83.

9. Abrotanum humile, corymbis majoribus aureis *H. R. P.* ab Abrot. mari anguſtifolio minori *C. B.* diſtinguunt *Pariſienſes.*

(9.) Abrotanum *Africanum* foliis argenteis angustis, floribus spicatis capitulis copioso tomento donatis D. *Sherard*. Lunaria *Africana*.

Ramuli in spicas longas excurrunt floribus onustas copioso tomento seu lanugine obvolutas seu intertextas. Flosculi in sicca non comparuere. Folia angustissima incana, semunciam longa, in ramulis crebra, nullo ordine sita.
Singulare est in hoc genere lanugo copiosa & prælonga floribus innascens.

10. Abrotanum *Afric.* foliis argenteis angustis, floribus umbellatis, capitulis tomentosis.

Hoc à præcedente differt, quòd caulis in pauciores ramulos dividatur, quòd flores non spicatim sed umbellatim in summis ramulis proveniant, nec adeò longa & copiosa lanugine donentur.

11. Abrotanodendron *Africanum* Ericæ foliis tenuissimis, *nonnullis* Frutex Corymbiferus flore Globulariæ *Breyn. fascic.* Tamariscus *Monomotapensis* Ericæ tenuissimis foliis, pilulifera ramulis lanugine telæ Aranearum instar implexis *Pluk.* T. 318. Fig. 4.

Planta à D. *Plukenet* icone expressa simillima est ramulo quem nobis commodavit D. *Sherard*.

12. Abrotanoides *Africanum*, foliis minimis argenteis reflexis, floribus in summis caulibus & ramulis in spicas oblongas digestis D. *Sherard*.

Planta est lignosa, ramosa, ramulis ad intervalla pluribus simul exeuntibus, ut in Abiete, ad rectos fere cum caule angulos. Folia minutissima, brevissima, cinericea, reflexa, in caule (& ramulis, quos undique ambiunt) creberrima, Flores & semina in spicas densas, habitiores, in longum interdum excurrentes, colore in sicca ferrugineo, congesta.

13. Abrotanoides *Afric.* foliis argenteis minimis & brevissimis, floribus in summis caulibus & ramulis in capitula seu spicas breves congestis D. *Sherard*.

Præcedente minor esse videtur, *foliis* brevioribus, nec adeò reflexis. Ramuli è caulibus, & surculi è ramulis eodem modo ad intervalla exeunt. Florum spicæ summis ramulis pariter insident, concolores, sed breviores.

14. Abrotanoides *Africanum* foliis cineraceis muscosis, capitulis florum globosis magnis D. *Sherard*.

Ramuli huic inordinatè exeunt, non plures simul ad certa intervalla ut in præcedentibus: at nec angulos rectos cum caule efficiunt, sed acutos. Folia minima, muscosa, velut squamatim incumbunt surculis. Florum globuli non ut in præcedentibus summis tantùm ramulis insident, sed è caulis & ramulorum lateribus egrediuntur, & interdum densis agminibus.

P. 373. Ad Cap. De Artemisia.

Artemisia *Chinensis*, cujus mollugo *Moxa* dicitur *Pluk. Phyt.* T. 15. F. 1. Dubitat annon sit Artemisia *Virginiana Park.* 90. Fortè Ytzecuinpatli *Novæ Hispaniæ Terent.* apud *Recchum* 446. Moxam tam celebrem in curatione Podagræ per ustionem, nihil aliud esse quàm Artemisiæ molluginem ostenditur *Ephem. German.* An. 11. Obs. 6. & in Tractatu singulari de hujusmodi curatione à D. *ten Rhyne* edito.

1. Artemisia humilior, flore majore albo *Slon. Cat. Jam.* Matricariæ *Achoavan* dictæ similis, Erysimi foliis, Absinthii sapore, *Jamaicensis Pluk. Phyt.* T. 45. F. 3. **Wild Wormwood**, *Jamaicensibus* dicta.
D. *Sloane*.
E *radice* parva, leucophæa, digitum longa, paucis fibris capillata *Caules* emergunt, plures, pedales, striati, solidi, albicantes, ramosi, ramulis è foliorum sinubus egressis, *foliis* vestiti profundè incisis seu laciniatis ad modum Absinthii, (unde nomen inditum) seu Artemisiæ, colore duntaxat quàm hujus albidiore; quò inferiora sunt in caule & ramulis eo ampliora, *Flores* in ramulis extremis siti, è plurimis flosculis exiguis albis componuntur, quàm Artemisiæ vulgaris majores.
In pratis campestribus *Savannas* dictis, locis glareosis & lutosis, circa urbem *S. Jago de la Vega* oritur.
Plurimam anni partem floret, & vulneraria insignis habetur.

2. Artemisia rubra *Tab.* est omnino diversa à vulgari observante D. *Cupani*, unde malè cum ea confunditur à *Jo. Bauhino*: folia breviora sunt & rotundiora, nec in tam longas lacinias divisa.

3. Arte-

3. Artemisiæ folio, comâ in corymbos innumeros minimos albos latè diffusâ. Vid. supra Matricaria *Americana*, Ambrosiæ folio flore parvo albo.

Folia Artemisiæ sunt, non tamen subtus incana. *Caules* satis firmi, striati, glabri, in ramulos alternos divisi & subdivisi multoties, donec tandem in tenuissimos & ferè capillares pedicellos flores sustinentes ventum sit. *Flores* omnium quos unquam vidi in hoc genere minimi, albi. Specimina hujus plantæ, quæ à D. *Sherard* habui, pedalia ferè nec tamen integra.

4. Herba flore composito ¦elatior, foliis angustissimis & longissimis, floribus in calice occultatis.

Folia vix culmum lata sunt, longitudine sesquipalmari. Ex alis foliorum ab imo caule ad summum usque exeunt ramuli; quos ut & medium caulem terminant *flores* non magni, foliolis viridibus ceu palis oblongis numerosis pro calice obvallati, supra quæ in sicca flores non comparuere.

P. 374. Post 2dam Scabiosæ speciem, pro ejusdem varietate add.

Scabiosa flo. pleno *Cat. Cant.* **Double-flower'd Scabious.** Hæc flosculos interiores ejusdem figuræ & longitudinis habet cum exterioribus.

P. 381. Scabiosæ speciebus add.

1. Scabiosa cœrulea fistulosa, Centaurii majoris folio, semine *Hort. Cath. Suppl.* 3. Procera est planta, caule magno, tereti sed fistuloso. *Folia* inferiora ampla & laciniata sunt: Superiora parva angusta integra, acuta. *Flores* pro plantæ magnitudine parvi.

2. Scabiosa montana fruticosa reclinata Achilleæ nascentis foliis *Hort. Cath.* Folia multifida sunt, nec tamen Achilleæ multum similia. Planta est pumila. Cauliculus simplex, vix sescuncialis, unicum in summo florem gestans, ut in sicca videbatur, ochroleucon.

3. Scabiosa Valerianæ & Betonicæ foliis laciniatis, flore candido *Hort. Cath. Suppl.* 3. Folia inferiora ad pediculum laciniata sunt, extremo in folium latum & longum circumcirca inæqualiter dentatum exeunt. Superiora in caule ad modum Valerianæ laciniata sunt. Has 3 Scabiosæ species à D. *Sherard* impetravimus.

4. Scabiosa *Africana* arborescens maxima, foliis rugosis & crenatis integris major *P. B. P.* Eadem minor *Ejusd.*

Ad altitudinem duorum triúmve cubitorum, caule firmo & quasi lignoso, in alios minores diviso assurgit; foliis plurimis, semper virentibus vestito, quæ biuncialem latitudinem, & duplam longitudinem obtinent, sed variis laciniis in marginibus divisa, serrata, veluti crispa & hirsuta sunt. Summi ramuli *floribus* pallidis aut ochroleucis, cæterarum hujus familiæ formâ ornantur: quibus marcescentibus semina sulcata oblonga, cum calyce amplo membranaceo sequuntur, in cujus medio stella ex 5 setulis hispidis radiata apparet. D. *Bobart.*

5. Scabiosa arborea argentea angustifolia, flore carneo *Schol. Bot.*

6. Eadem flore cœruleo *Ejusdem.*

7. Scabiosa arborea latifolia argentea, magno flore *Ejusdem.*

8. Scabiosa *Pyrenaica*, cinerea, villosa, magno flore *Ejusdem.*

9. Scabiosa peregrina, Thapsiæ majoris folio, squamatis capitulis, flore flavescente *Pluk. Phytogr.* Tab. 58. F. 4.

10. Scabiosa *Bisnagarica* seu Globularia frutescens, rigidis foliis, ad radicem rotundioribus, cordatis, ad caulem autem mucrone præditis *Ejusd. ibid.* F. 5.

11. Scabiosa *Jamaicensis* Hyssopifolia, seu Globularia capitulis ad genicula foliis plurimis stellatim ambientibus verticillata, fortè Tzicatzon Tecomatl, seu Caput formicæ Hernandez, *Pluk. Phytogr.* T. 58. F. 6.

12. Scabiosa Conyzoides *Americana*, capitulis & floribus albidis parvis *Ejusd.* T. 109. F. 1.

13. Scabiosa graminifolia nudicaulis, capitulis argenteis, seu Statice minima *Maderaspatana* *Pluk. Phytogr.* T. 221. F. 7.

14. Scabi-

14. Scabiosa *Indica* major, caule & pediculis foliosis *Pluk. Phytogr.* T. 312. F. 6.

2. Item Scabiosa *Indica* major, crispatis foliis, alato caule, *Malabariensis Ejusdem Almag. Bot.* p. 335. Adeca-Manjen *H. M.* Part. 10. Tab. 43. Planta *Indica* alato caule, folio crenato, piloso & viscoso, flore glomerato purpureo *Commel.* notis in *Hort. Malab.*

3. Item, Scabiosa minor alato caule *Madraspatensis Ejusdem Almag. Bot.* 335 i. e. Scabiosæ capitulo, Chrysanthemi Myconi foliis, alato caule *Madraspatensis Phytogr.* Tab. 108. F. 7.

Nam has tres unam & eandem plantam esse affirmat D. *Petiver. Act. Philosoph. Lond.* N. 244. p. 322. nec aliter differre quàm ætate; cùm tertia junioris plantæ specimen sit, secunda adultioris.

3. Hanc plantam, [tertiam speciem] D. *Bobart.* ad Conyzam refert, nomine Conyzæ Orientalis alato caule, flore globoso.

15. Scabiosa fruticans folio Leucoii hortensis *Hort. Cathol.*

Caulis in sicca quam nobis communicavit D. *Sherard* dodrantalis, simplex, ima parte *foliis* vestitus angustis longis acutis, ad Keiri accedentibus uno alteróve denticulo hinc inde prope summitatem interdum incisis. Caulis medius in pediculum prælongum excurrit florem in fastigio gestantem amplum, cœruleum, flosculorum longiorum & majorum circulo cinctum.

16. Scabiosa foliis dissectis, flore amplo, calyce membranaceo, semine lanuginoso *Moris. Prælud. Bot.* Flores ampli, dilutè cœrulei; semina lanuginosa, calyce amplo membranaceo donata.

17. Scabiosa flore cœruleo pallescente D. *Oldenland.*

Scabiosæ minori *Europææ* flore unico similis est. *Folia* primo erumpentia ferè integra, raris pilis hirsuta, reliqua Scabiosæ minoris in modum laciniata. *Caulis* semipedalis aut altior, satis firmus, non ramosus, unicum in fastigio florem gestans.
Locus *Promont. Bæ. Spei* A D. *Oldenland* acceptam communicavit D. *Petiver*, ut & sequentes duas.

18. Scabiosæ affinis, flore Chamæmeli, mediæ naturæ inter Scabiosam & Chamæmelum D. *Oldenland.*

Foliis tenuiter incisis Chamæmelum refert, & ejusdem cum præcedente originis est.

19. Scabiosa flore albescente D. *Oldenland.* An Rapunculus Scabiosæ capitulo?

Nullam in hujus plantæ specimine sicco à D. *Petiver* ad me transmisso Scabiosæ similitudinem discernere potui. *Folia* in caulibus & ramulis parva, brevia, angusta, acuta & pungentia, deorsum reflexa, absque pediculis adnata, creberrima ut eos ferè occultent, canescentia. *Flores* in summis caulibus & ramulis in capitula globosa congesti.

20. Scabiosa cœrulea *Virginiana*, flosculis tetrapetalis, Caryophyllorum more patulis & laciniatis *Pluk. Almag. Bot.* Ad ramulorum summitates capitulum extrudit è tribus, nonnunquam sex, utriculis conflatum, in quorum singulis continentur 4 semina ad numerum petalorum in flore. Scabiosæ *Javanicæ Bontii Banistero* nostro non multùm dissimilis esse videtur.

21. Scabiosæ affinis Chrysanthemi facie, Lamii foliis, *Americana Pluk. Phyt.* T. 222. F. 7. *Barbadensibus* nostris **Archangel** & quibusdam **Perfumed Hops** nominatur.

22. Scabiosa major, integro angusto folio *Sherardi*, ex dictatis *Triumfetti Ejusd.*

23. Scabiosa pumila, Cotulæ folio, flore albo, immarcescibili, *Africana Pluk. Almag. Bot.* T. 312. F. 5.

24. Scabiosa Agrimoniæ foliis elatior *Virginiana* à D. *Bobarto* accepta *Ejusd. ibid.* altissima annua, foliis Agrimoniæ nonnihil similibus *Cat. Hort. Leyd.* in Appendice *Hist. nost.* descripta.

25. Scabiosa *Hispanica* procumbens, foliis integris prolifera *Pluk. Almag. Bot.*

(25.) Scabiosa maritima, Rutæ caninæ foliis *Boccon. de plant. Sicul.*

26. Scabiosa *Africana* perennis, dissectis foliis subhirsutis, flore purpureo *P. B. P.* min. dicta *Æthiopica*, fol. lanuginosis, flo. cœruleo purpurascente *Breyn. Prod.* 2. Frutescit & perpetua fronte viret.

27. Scabiosa *Afric.* perennis dissectis foliis, lucidis, glabris *P. B. P.*

28. Scabiosa pratensis 1. & 2. *Lusitanica* N. *Grisleii Virid. Lusit.*

29. Scabiosa montana repens, Valerianæ æstivæ foliis, longiùs radicata, flore dilutè rubro, odorato *Boccon. Mus. pl. rar.* T. 46.

In montibus *Viceni* oritur hæc planta, pedem alta, *foliis* brevibus incanis, *Valerianæ æstivæ* in modum incisis. Sub monte *Gallo* invenitur quà itur ad urbem *di Montalto*, locis sterilibus.
2. Alia species lignosior, saxatilis, foliis laciniatis brevibus oritur in *Sicilia* & prope *Neapolim* in insula *Capreis*.

30. Scabiosa Fraxinellæ foliis *Tournefort. Institut. Rei Herbar. Append.* p. 666.

Planta est procera ad duorum pedum altitudinem assurgens. Folia in caule sita Fraxinellæ folia satis aptè referunt. Caulis medius & ramuli in pediculos prælongos excurrunt, flores singulares sustinentes, calice squamoso cinctos. Flosculi marginales mediis æquales videbantur, ut in Succisâ.

31. Scabiosa Alpina hirsuta, Hieracii folio, capsulis è geniculo prodeuntibus *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 120. Scab. Calatanixactensis min. folio palmato seu Cardiacæ, incarnato flore *Hort. Cath.*

Ulnam & dimidiam supra terram elevatur. Ramosa est; *folia* profert ampla & hirsuta, quorum quæ in summo caule sunt figuram *Hieracii* assumunt. Capitula quibus flores adnexi sunt è nodis aut geniculis ramorum exeunt, ac si breve crus haberent, & differentiam specificam constituunt.
In montibus *Nursiæ* provenit.

32. Scabiosa hirsuta multifida Alpina repens *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 6. p. 22.

In spithamæam paulò plus altitudinem excrescit hæc Planta, & in Alpibus *Coreliæ* inter
2. *Fiumalbo* & *Barga*, locis saxosis, *folia* producit nigricantia. Alia species similis observatur cum foliis viridibus, lucidis, & magis laciniatis in monte *Cenisio* & in *Sabaudia*, quæ varietas fortè solo debetur. Floris color dilutè ruffus est.

33. Scabiosa fruticans Salviæ foliis hirsutis *Hort. S. J. Neapoli.*

Folia infima ad Salviam accedunt, breviora tamen & latiora sunt, circa margines crenata, valde tomentosa, mollia, & incana, & ad pediculum unum vel alterum lobulum hinc inde obtinent. Flores pauci in pediculis prælongis, in quos caulis & rami exeunt.
In montibus *Neapoli* vicinis provenit.

34. Scabiosa stellata humilis, integra, prolifera *Herman. Parad. Bat. Indica* prolifera *Schol. Bot. Herman.*

E *radice* pluribus longis fibris capillata assurgunt *Caules* palmares, ramosi, subhirsuti, *foliis* integris, conjugatis, pallidulis, parùm aut nihil crenatis, vestiti.
Flores obtinet albos aut subsulphureos magnos, summo caule & ramulis absque pediculis adnatos, quorum *flosculi* exteriores qui reliquos ambiunt majores sunt, ut in *Scabiosa Africana frutescente*. E tubo floris sese exserunt *stamina* brevia, *apicibus* luteis coronata. Succedunt *semina* brevia crassa, circulo membranaceo cincta, & in medio stellata, instar seminum *Scabiosæ Hispanicæ Clus.* Rami conjugato ordine ad summitatem caulis exeunt, ubi insidet *Flos*, & quasi è flore nasci videntur, unde & Prolifera dicitur.

35. Scabiosa altissima segetum *Hort. Rom. Sapien. Triumfetti.*

A Scabiosa majore inter segetes frequenti plurimùm differt. Folia inferiora in lobos subrotundos crenatos mediæ costæ annexos dividuntur, superiora in caule parva, angusta, acuta, integra & minimè dissecta. D. *Sherard* siccam impertivit.

36. Scabiosa Conyzoides *Americana* latifolia, capitulis & floribus albidis parvis *P. B. P.* *Caules* erectos pedales aut sesquipedales profert, ramosos q. quadratos, geniculatos: ad quorum singula genicula apponuntur *folia*, integra, hirsutie quadam aspera, digitalis longitudinis æquè ac latitudinis, modicè dentata ac mucronata: è geniculis superioribus in foliorum alis, pediculis tenuibus uncialibus adnatis *flores* bullati, albi, parvi proveniunt, qui inter folia siti, & non in summitatibus caulium nudo-

rum, ut in cæteris, apparent. Semen parvum, angulosum est. D. *Bobart*. Hanc plantam eandem esse cum Chrysanthemo *Maderaspatano* Menthæ arvensis foliis & facie, floribus bigemellis, ad foliorum alas, pediculis curtis *Pluk*. Tab. 118. F. 5. superiùs descripto, opinamur.

37. Scabiosa Conyzoides *Americana* angustifolia, capitulis & floribus albidis parvis *Ejusd.* A præcedente differt foliis vix dimidiam ejus partem latis (nam Hyssopi vulgaris non superant) quorum denticulationes raræ & vix perceptibiles sunt. E geniculis unà cum foliis exeunt pediculi tenues prioribus longiores, biunciales scil. *&c.*

38. Scabiosa *Africana* frutescens, rugosis & crenatis foliis capite rotundo *P. B. P.* frutescens *Africana* maxima *Herman. Parad. Bat.* flore cœruleo, capite rotundo. *Herman.*

Radicem habet amplam, in crassiores fibras, tanquam brachia, diductam, multos annos, si per hyemem in hypocaustis conservatur, perennantem. *Caulem* facit ultra humanam proceritatem, rotundum, lignosum instar fruticis, qui in ramos aliquot absque ullo ordine divaricatur. *Folia*, quæ ab radice germinant, lata sunt, crassa & rugosa, per margines crenata, & subinde laciniata, ad Primulæ veris formam accedentia. Quæ caulibus & ramis copiosè adnascuntur, minora sunt, minùs obtusa, nullis pediculis appensa, inferioribus similia. E ramulorum extremitatibus sese erigunt pediculi palmares & sesquipalmares, quorum unusquisque *florem* gestat, formâ flori *Scabiosæ peregrinæ* similem, ast longè majorem, coloris in pallido cœrulei, qui sæpe prolifer est, & alium matre longè minorem in pediculo unciali profert. *Flores* exteriores (uti omnibus Scabiosis *Africanis*) ampli sunt, & quasi galericulati. Constant verò & fundo fistuloso oblongo, qui in 3 lacinias majores expanditur, quarum intermedia maxima est, & duæ laterales minores: circa tubuli seu basis finem adstant & duæ aliæ exiguæ instar auricularum.

Altera etiam datur species humilior foliis subhirsutis, capitulis rotundis, *floribus* ejusdem magnitudinis & formæ, coloris ex cœruleo pallidè purpurascentis, ast elegantioris & paulò saturatioris quàm in præcedente. *Folia* saturatiùs virent, inferiora duos pollices lata sunt & incisa, è basi angusta in obtusum ambitum tendentia, ad radicem copiosissima; quæ ad nodos caulium angustiora sunt, breviora, profundè incisa, quasique pinnata, bina semper è regione. *Caules* plurimos de se spargunt, non verò lignosos; quo, atque floribus saturatiùs purpureis, foliis magis viridibus & profundè dentatis à majori frutescenti differt. Tota æstate viget & floret, & seminibus, ramulis, propaginibúsque feliciter multiplicatur.

39. Scabiosa *Africana* frutescens, foliis rigidis, splendentibus & serratis, flore albicante *Hort. Amst. rar.* P. 2.

Radix hujus fruticis crassa est, fusca, & lignosa, in alios minores divaricata. *Caulis* bipedalis, rotundus, primò viridis, pauca aut nulla hirsutie præditus, qui dein lignosus evadit: huic *folia* adstant ex adverso bina, parvo aut nullo ferme suffulta pediculo, sescunciam longa, mediam lata, rigida, serrata, splendentia. Ramuli producuntur è foliorum alis rotundi, & nonnihil hirsuti, qui terminantur in pediculos semipedales, rotundos, unicum sustinentes capitulum, ex pluribus flosculis albicantibus compositum, quorum quisque est tubulosus, & in 4 profundas lacinias divisus, qui præter *stylum stamina* habet 4, cum stylo albicantia. Horum singulos *semina* sequuntur singula. Floret tota æstate & semina perficit.

40. Scabiosa petræa tenuifolia, flore albo N. D. *Grisleii Virid. Lusit.*

41. Scabiosa tenuissimè diviso folio 1. perennis N. D. *Ejusdem.*

42. Scabiosa tenuissimè diviso folio 2. annua N. D. *Ejusdem.* an petræa *Lusit. Munting?*

43. Scabiosa hircina *Munting. Herbar. Belgic.*

44. Scabiosa Alpina *Ejusd.*

45. Scabiosa minor elegans, Cotulæ fœtidæ folio, capite globoso hispido, *Alexandrina*, *Pluk. Mantiss.*

46. Scabiosa minor *Alexandrina*, cum pulchro stellato capite, Myrrhidis folio angustissimo *Ejusd. ibid.*

47. Scabiosa Conyzoides *Americana*, Clinopodii foliis, floribus purpureis parvis, *Nochezth* forsan *N. Hispaniæ Terentii* apud *Recchum* fol. 392.

48. Scabiosa globularia frutex, lætè virentibus Serpylli foliis: Alypum seu Herba terribilis *Asiaticorum* D. *Preston Pluk. Mantiss.*

49. Scabiosa globularia frutex, Ericæ foliis, Alypum seu Herba terribilis *Prom. Bæ. Spei Ejusd. ibid.*

50. Scabiosa montana, globoso flore albo, seu Statice *Lusitanica* Scorzoneræ folio maxima *Pluk. Mantiss.*

51. Scabiosæ nudicaulis, seu Staticæ minimæ *Maderaspatensis* specie Planta *Mariana*, capitulis argenteis duris *Pluk. Mantiss.*

52. Scabiosa dendroides *Americana*, ternis foliis circa caulem ambientibus, floribus ochroleucis, *Pluk. Almag.* p. 336. v. infra Arbor *Americana* triphylla, fructu Platani quodammodo æmulante. *Ejusd.* D. *Petiverum* reprehendit, quòd hanc Arbusculum *Mus. Cent.* 4. n. 293. Valerianoidem *Americanam*, flore globoso, *Pishaminis* folio denominet.

53. Scabiosa *Cophanensis* fruticans, cœrulea, Laureolæ folio crasso rotundo, lucido, molli, subtus incano *Hort. Cathol. Cupani.*

Radice nititur crassa, in plura capita divisa, è quorum unoquoque exeunt *folia* plurima, in orbem sparsa, ut in Bellide minori vulg. ad Laureolæ accedentia, sed pro magnitudine breviora, extremitate subrotunda, spissa, subtus incana. Ex horum centro exsurgit *caulis* pedalis, striatus, ad longa intervalla foliis binis adversis, è quorum sinubus ramuli oriuntur, vestitus. In summo caule & ramulis *flores* sedent nudi & ferè globosi, ut in Succisa. Hæc ex sicca *Sherardina*.

54. Scabiosa Stœbes folio albo *Hort. Cath. Suppl.* 3. *Folia* angusta & oblonga sunt, circa margines dentata; inferiora in caule ad exortum laciniata; superiora per oras æqualia, glabra, uti & tota planta. Fx *Horto Beaufortiano.* D. *Sherard* misit.

55. Scabiosæ affinis anomala sylvatica, Enulæ folio, singulis flosculis albis, in eodem capitulo perianthia habentibus, semine papposo *Slon. Cat. Jamaic.* D. *Sloane.*

Caulem habet teretem, striatum, hirsutum, crassiusculum, tripedalem, inferiore parte *foliis* aliquot vestitum, nullo ordine positis, semuncialibus pediculis innixis, 5 uncias longis, media latissima parte duas latis; ab angusto etenim principio ad medium usque paulatim dilatantur, exinde ad finem usque continuè contractiora sunt, circa margines dentata, supernè hirsuta, superficie scabra aut corrugata ad modum Salviæ aut Digitalis, subtus lanuginosa. Versùs summitatem *Folia* minora sunt, è quorum alis exeunt pediculi unciales singuli capitula singula sustinentes, rotunda, è multis, albis, tubulosis, oblongis flosculis composita, quorum unusquisque privato suo calice seu perianthio donatur, è membranulis aliquot pilosis, fuscis composito, tria 4ve oblonga, tenuia, glabra, lucida, canescentia, *semina* postea continente, pilis paucis pro pappo eorum apicibus innascente coronata.

In sylvis secus viam quæ ab urbe S. *Jago de la Vega* versùs agros D. *Cope* in *Guanaboa* ducit, & in aliis sylvis mediterraneis Insulæ *Jamaicæ* reperitur.

P. 383. Ad Cap. De Dipsaco.

1. Dipsacus spinosus *Americanus Munting. Herbar. Belgic.*

2. Dipsacus sativo similis, hamis brevioribus *Moris. hist.* P. 3. E *Gallia* missus est.

3. Dipsacus *Indicus* maximus, pluribus capitibus racematim dispositis *Hyacinthi Ambrosini*.

4. Dipsacus Giganteus tetraphyllos, glaber, exoticus, Scabiosæ foliis, pyriformi capitulo *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 52.

Folia hujus plantæ, quæ primò è terra exeunt Scabiosam imitantur, súntque glabra. *Caulis* ad tres vel quatuor inferiores nodos *foliis* cingitur in triangulum dispositis, duobus vel tribus, interdum etiam quatuor, ad eundem nodum. Capitulum oblongum Pyrum assimulat. Totius plantæ altitudo ad 12 pedes Geometricos interdum accedit. In horto mercatoris cujusdam *Bononiensis Jacobus Ruffinus* dicti vegetavit, ex semine *Ægypto* accepto.

P. 384. Ad Cap. De Carduo Sphærocephalo.

1. Carduus sphærocephalos medius D. *Fagon. Schol. Bot.* Duorum pedum altitudinem rarò superat.

2. Carduus sphærocephalos annuus tenuiter laciniatus *Tournefort. Flor. Bat. flor.* sphærocephalos tenuifolius violaceus *Barelier.*

Hujus folia Coronopi aut Artemisiæ divisurâ, ad nervum usque medium tenuiter dissecta sunt; albedine pubescentia, *Caulis* pedalis, erga summitatem non nudus, ut in aliis, sed *folio* uno vel altero consimili, capiti sphærico subjecto & contiguo donatus apparet. Hoc autem ex longis thecis foliaceis & acutis, ut in aliis, compositum est.

3. Car-

3. Carduus ſphærocephalus annuus *Bæticus* minor *Moriſ. H. R. B.* Echinopus minor annuus, magno capite *Tournefort. Elem. Bot.*

Folia in anguſtas lacinias dividuntur, ſupernè obſcurè viridia, ſubtus incana lanugine obſita. Pulcherrima ſane planta eſt, ob capitis magnitudinem inſignis; cujus ſpecimen in Horto *Pariſienſi* collectum nobis exhibuit perbelle exſiccatum inſignis *Botanicus* D. *Carolus Preſton.*

P. 386. Ad Cap. De Eryngio.

1. Eryngium minus *Arabicum* centiceps, cujus capitula ſunt admodum parva Pſyllii inſtar *Hort. Oxon. Pluk. Almag. Bot.*

2. Eryngium lacuſtre *Virginianum*, floribus ex albido cœruleis, caule & foliis Ranunculi flammei minoris D. *Baniſter. Pluk. Almag. Bot.*

E *Marilandia* plantam habemus à D. *Petiver* communicatam, quam *Eryngium foliis anguſtis, capitulis è foliorum alis exeuntibus* denominavimus.
Folia ferè graminea ſunt, ſpinulis utrinque armata, è quorum ſinubus exeunt capitula aculeata, ſubrotunda.

3. Eryngium *Syriacum* ramoſius, capitulis minoribus *Moriſ. hiſt.* P. 3. cœruleum pumilum *Rauwolf. Hort. ſicc.* *Folia* primò profert rotunda, crenata & indiviſa, pediculis appenſa. *Caules* pedales in quamplurimas & extentas ramificationes, Cardui ſtellati more, diviſi ſunt, variiſque foliis plurifariam diviſis ſpinoſis ad genicula veſtiuntur. Capitula non ſeſſilia, ſed petiolis gracilibus inſident, parva, rotunda, ſpinoſa, Pſyllii capitula non excedentia, & floſculos cœruleos proferentia. Sub ſingulo capitulo foliola 5 longa, anguſta, recta & acuta, omnino indiviſa naſcuntur.

4. Eryngium minus paluſtre odoratum *Virid. Luſit. Griſleii.* Hujus *folia* anguſta, ſerrata, longitudine digitali, in orbem humi expanſa ſunt. Inter hæc autem *Caulis* erigitur pedalis, in ramulos aliquot fiſſus, quorum extremitates *capitula* parva foliolis circumvallata geſtant. Tota planta odorem ſpirat ſatis gratum.

5. Eryngium campeſtre Yuccæ foliis, ſpinis ad oras molliuſculis *Pluk. Phyt.* T. 175. F. 4. Eryng. camp. Yuccæ foliis, ſpinis tenellis hinc inde marginibus appoſitis D. *Baniſter, Cat. Stirp. Virgin.* Eryng. *Virginianum* Yuccæ foliis, ſpinulis raris, tenellis & inutilibus marginibus appoſitis *Hiſt. Oxon.* P. 3.

Caulem edit rectum, cubitalem, in cujus ſummo faſtigio plura capita, vulgarium cæterorum more cernuntur, floſculis pentapetaloidibus albis onerata. Horum autem ſingulis evaneſcentibus ſuccedunt bina *ſemina*, in apicibus aculeata, prædictorum Eryngiorum more. *Folia* producit plurima, ex radicis capite immediatè è terra exſurgentia, pedalia ſaltem, intus cava ſeu canulata, foris convexa ſeu gibba, atque ſurſum versùs foliola parva, ejuſdem figuræ, mucronata. Singula folia, tam inferiora quam ſuperiora ſpinulis lævibus & innoxiis in margine ornantur, loco ſpinarum in cæteris. Denique folia ejus primo anno naſcentia adeò ſimilia apparent Yuccæ foliis, ut ſub eadem ſpecie collocari poſſe non immeritò videatur. D. *Bobart.*

6. Eryngium *Syriacum*, foliis Chamæleontis, longis & ſpinoſis *Moriſ. hiſt.* P. 3. Silybum Dioſcoridis verum, nondum cognitum *Rauwolf. Hort. ſicc.* Hujus folia longa, ſinuata & ſpinoſa, aliorum Carduorum ſive Chamæleontis ſimilia ſunt. *Flores* verò non è capitis vertice, ut in Carduis, ſed Capite unciali, turbinato circumcirca, ut in aliis hujus familiæ glomerati emergunt; foliolis quoque longis, ſpinoſis aliorum more circumactis.

7. Eryngium Alpinum elatius, caule folioſo molliculum Amethyſtinum ad caulem & capitulum *Hort. Cathol. Cupani.*

Folia ima longa, anguſta & ramoſa ſunt, medius folii cujuſque ſcapus ramulos emittit ad longa intervalla, nunc binos adverſos, nunc alternatim ſitos. Ramuli deinde in ramuſculos dividuntur, donec tandem in longas & acutas ſpinas deſinant. Medius ſcapus & ramuli emiſſi vix ſemunciam lati ſpinulis utrinque acutis muniuntur. *Caulis* dodrantalis pedalis hujuſmodi foliis, ſed brevioribus ab imo ad ſummum uſque amicitur.
In planta ſicca à D. *Sherard* communicata ſeptem numeravi antequam in ramos divideretur. Caulis medius & ramuli capitulo ſeu ſpica florum brevi foliolorum anguſtorum oblongorum acutorum circulo ad baſin cincto, terminantur.

8. Eryngium montanum minus cœruleſcens *Hort. Cathol.* Caulis rigidus ſumma parte in multos ramos & ramulos ſpargitur, capitula ſuſtinentes ferè globoſa, ſex plerunque foliolis anguſtis oblongis rigidis & acutis pro calice cincta.

9. Eryngium

9. Eryngium palustre, *Lusitanicum* corniculatum *Tournefort. Elem. Bot.* palustre, caule fistuloso, capite cornuto *Morif. hist.* P. 3. 166.

Folia integra, uncialibus pediculis à radice appensa, biuncialis sunt longitudinis, ex angusto principio in semuncialem latitudinem in medio extensa, mucronata, glabra, & in ambitu dentata humi strata: ex quorum umbilico assurgit *caulis*, rectus, teres, fistulosus, foliolis paucis minoribus, fortuito positu amictus, qui ad dodrantalem altitudinem in brachia duo quasi cornua, 2 aut 3 uncias longa se dividit: (fortasse in lætiori solo nutrito plura proveniant.) In horum autem angulo sessile est Eryngii capitulum breve, cum foliolis acutis 5 vel 6 ut in aliis suppositis. In istis cauliculis ad uncialem intercapedinem, æquè ac in terminatione, capitulum enascitur consimile, pediculo destitutum. D. *Bobart.*

10. Eryngium omnium minimum palustre *Lusitanicum*, humi fusum, ut datâ operâ compressum videatur *Morif. hist.* P. 3. palust. *Lusitan.* humi fusum *Elem. Bot.*

A *radice* longiùs *folia* exigua & angusta, vix uncialem longitudinem, nec culmi latitudinem acquirentia dentata, stellatim expansa producit. E centro cauliculos tenues emittit, nunc rectos, modóque recurvos cum binis foliolis ad genicula è regione adnatis, ubi statim dividuntur, & in capitula pro plantulæ modulo satis magna cum foliolis acutis circumsitis, ut in congeneribus, desinant. Cauliculi adeò humum petunt, instar Coronopi, ut nec ii, nec capitula omninò attollantur, sed quasi pedibus depressi appareant. D. *Bobart.*

11. Eryngium Amethystinum parvum foliis ad radicem pluribus integris non spinosis, floribus vix spicatis, in calyce è 4 foliolis acutis composito.

Folia ad radicem plura in orbem spargit, ungue pollicis humani minora pediculis planis uncialibus aut sescuncialibus hærentia, oblongiuscula obtusa, circum oras leviter incisa, versùs apicem profundiùs. Ex horum centro exsurgit *caulis* semipedalis aut dodrantalis satis crassus, firmus angulosus, Amethystinus, in ramos aliquot divisus, foliolis parvis angustis in spinulas paucas dissectis vestitus. Ad ramulorum divaricationes & ex summis caulibus & ramulis exeunt pediculi unciales aut sescunciales, satis crassi, florum spicam in fastigio sustinentes, si modo spica dicenda sit quæ non attollitur sed floribus aliquot in eodem plano stantibus & densè stipatis constat. Spicas ambiunt pro calice 4 oblonga, angusta, carinata foliola in aculeum desinentia. Plantam siccam nobis communicavit D. *Sherardus.*

An Eryng. campestre alterum intensè cœruleum, capitulis 4 aculeis cinctis, *Hort. Cathol. Supplem. alt.*

12. Eryngium maritimum *Lusitanicum* ampliore folio *Tournef. Elem. Bot.*

13. Eryngium *Lusitanicum* latifolium, vulgari simile *Ejusdem.*

14. Eryngium Alpinum spinis horridum, Dipsaci capitulo longiori *Ejusd.*

15. Eryngium Amethystinum *Lusitan.* minus, folio longiori *Ejusd.* Folia edit montani Amethystini *C. B.* sensim angustiora & in tenuiores fissuras divisa, totáque planta in omnibus minor est & humilior, colore etiam insigni cœruleo gaudet. D. *Bobart.*

16. Eryngium *Lusitanicum* palustre erectum, Psyllii capitulo *Ejusd.*

17. Eryngium montanum cœruleum montis *Libani Munting. Herbar. Belg.*

18. Eryngium pumilum *Lusitanicum* supinum *Grisleii Virid. Lusit.* an palustre *Lusitanicum* humi fusum *Elem. Bot.*

19. Eryngium foliis angustis, serratis, fœtidum *Slon. Cat. Jam. Americanum* fœtidum Itubu *Surinamensibus Herm. Cat. Leyd.* p. 236. Cohayelli seu Chichicahoaxton, seu Herba serratorum foliorum *Hernandez.* p. 143. Eryngium fœtidum oblongis capitulis Americanum *Pluk. Almag. Bot.* p. 137. Descriptionem Herman. vide in *Hist. nost.* App.

D. *Sloane.*

Sex septémve teretibus, glabris, albicantibus fibris, 10 circiter uncias longis, rectà in terram descendentibus, eíque firmiter infixis, prope terræ superficiem unitis, radicatur. *Folia* exinde emittit 5 aut 6, in omnem partem diffusa, 8 uncias longa, unam lata, latissima prope apicem parte, profundè admodum serrata, & mollibus aculeis in margine donata. E mediis foliis exoritur *caulis* unus vel alter, pedem & dimidium altus, teres, viridis, concavus, glaber, divisione sua dichotomian perpetuò observans, & ad singulas divaricationes duobus brevibus, profunde incisis, spinosis foliis cinctus. *Capitula* aliorum Eryngiorum similia sunt, suppositis in circulum pluribus oblongis, angustis, aculeatis foliis, primò viridia, postea fuscescentia, plurimis fuscis seminibus obsita. Partes plantæ omnes odore valido, penetrante, non tamen admodum ingrato donantur.

In agris humidis & pinguioribus, circa domum D. *Bourden*, & locum **The Crescent Plantation** dictum, abundat.

E præstantissimis in his terris nascentibus Alexipharmacis habetur. Aqua ejus destillata antepilepticum insigne censetur, & hystericis paroxysmis maximè resistere creditur.

In Historia Plantarum Oxoniensi Tom. 3. à D. *Bobarto* edito invenio

1. Eryngium cæruleum, maculis albis notatum; &

2. Eryngium ex plani semine degener *H. R. P.* verùm quia varietates potiùs esse videntur quàm species distinctæ, earum descriptiones omitto, apud D. *Bobartum* in *Hist. Oxon.* Tom. 3. p. 165. requirendas.

20. Colletta-Veetla *H. M.* P. 9. T. 41. Eryngium Indicum febrifugum, floribus luteis *Herman. Commelin.* notis.

H. M.

Planta est 3, 4ve pedum, arenosa & uda amans loca. *Radix* nigricat, numerosis lignosis fibris undequaque circundata. *Stipites* & *rami* teretes, viridi-nitente, glabro cortice vestiti, geniculati, in geniculis spinis transversis tenuibus, viridibus, acutis, longiusculis muniti. *Folia* ad nodos bina & bina, ordine se mutuò decussantia, oblongo-rotunda, nonnihil cuspidata, spissa, lenia, glabra, singula spinis utrinque 4 comitata, coloris fusci & nitentis, saporis amari. *Flores* terni, quaternive simul, maximè ad summitatem surculorum, collo flavo longiusculo ex apertis calicibus, qui plurium sunt foliorum, prodeuntes, flavo-rubescentes, pentapetali, odoris expertes. *Stylus* in medio tenuis & albicans, ac cum eo stamina 4 flaviuscula, ac colli inferiori parti inserta, duo surrectiora & crassiola flavis surrectis, crassis apicibus nodulata, duo breviuscula ac demissa, in collo inferiùs recondita. Floribus succedunt capsulæ seminales, oblongæ, compressæ, lateribus parùm convexis, & in cuspidem oblongum strictæ, rigidæ, ligneæ, cortice intus albicante, qui viridi investitur corticula, in medio laterum compressiorum & in oris suturis striatæ; duo singulæ *semina* continentes, in propriis loculamentis intersepimento lignoso crasso à se mutuo sejuncta, rotunda, parùm oblonga, una parte quà intersepimento accumbunt plana, alterâ nonnihil convexa, coloris ex albicante subruffi nitentis, saporis amari.

Folia indigenis vicem foliorum *Betel* in comestione *Arequæ* præstant. Succus Aphthis conducit, intestinorúmque ex flatibus intumescentiæ.

Adaca-Manjen *H. M.* P. 10. T. 43. Planta Indica alato caule, folio crenato, pilosos & viscoso, flore glomerato purpureo *Commelin.* Ego potiùs Corymbiferi affinem dixerim, caule alato, floribus in spicis seu capitulis squamosis, seminibus insidentibus.

Nascitur in arenosis. *Radix* fibrosa, albicans, odoris grati. *Caules* rotundioli, viridi-diluti, laciniis viridibus, crenatis & pilosis alati. *Folia*, quorum latera inferiùs petiolum alatim succingunt, oblongo-rotunda sunt, angusta, valdè pilosa, in oris serrata, flaccida, mollia, ad tactum viscida, mucoso suo humore dum convolvuntur mutuò conglutinantia, odoris acris & pergrati, saporis subacris, edulia. Costa in utraque parte eminet. *Flores* capitula sunt globosa, quæ caulium ramulorumque alatorum fastigiis insident, glomulis surrectis totum obsita, coloris purpureo-rubri saturi, maximè in glomulis, è quibus *flosculi* velut *staminula* oblonga, purpurea, & in superiori parte albicantia, quæ stylulum purpureo-albicantem ejiciunt, emicant; súntque hæc capitula globosa, cùm tenera viridia, ac glomulis viridibus decumbentibus imbricatim obtecta, qui marcescentes rufescunt, flosculis pluribus interjectis concomitantur, & collo seu pede parvis insident seminibus, quæ orbiculatim *stylo* viridi medio intra capitulum inoculantur; sunt autem illa parva oblonga, ruffa.

Ex integra hac planta, si radicem excipias, decoctum prapuratur, in cardialgia flatulenta, ventrísque torminibus, præsertim si Cumino pulverisato affecta pars aliquandiu fricetur: fit & ex illa pulvis, qui cum oleo frixus linimentum præstat contra scabiem aliósque cutaneos morbos; cum *melle* mixtus tussi medetur. Ex insolata radice pulvis conficitur stomachcius, qui & intestinorum cruciatibus adversatur: Ejus cortex cum sero lactis tritus & exhibitus hæmorrhoides sanat; ab indigenis in confectione potûs adhibetur.

Hæc planta Scabiosa major crispatis foliis, alato caule, *Maderaspatensis* D. *Plukenet Almag. Bot.* dicitur, qui tres hujus generis species distinguit, nimirum, Scabiosam Indicam majorem, caule & pediculis foliosis, Scab. minorem alato caule *Maderaspatensem*, & hanc.

HISTORIÆ

HISTORIÆ PLANTARUM

LIBRI NONI PARS PRIMA.

Herbæ Monoſpermæ Gymnoſpermæ.

SEU

GYMNO-MONOSPERMÆ.

P. 39. Ad Cap. De Valeriana.

1. VAleriana ſylveſtris major altera, folio lucido *Tournef. Elem. Bot. Hiſt. Plant. circa Pariſios.*

2. Valeriana *Luſitanica* latifolia altera laciniata *Ejuſdem ibid.*

3. Valeriana Alpina minima; Planta, ut plurimùm, uncialis aut biuncialis *Pluk. Phytogr.* T. 231. F. 8.

4. Valeriana rubra anguſtis & longioribus foliis *Pluk. Phytogr.* T. 233. F. 3. Valeriana rubra anguſtifolia *J. B.* Tom. 3. 211. Hanc à Valeriana rubra anguſtifolia *C. B. Prod.* deſcripta plurimùm differre ſcribit.

5. Valeriana maxima *Cacaliæ* folio D. *Fagon. Schol. Bot. Pluk. Phyt.* T. 232. F. 1. Hujus folia inferiora ſunt indiviſa, pænè rotunda, crenata, Cacaliæ inſtar. An Valeriana montana ſubrotundo folio *C. B.* Pin? 164. Narde de montagne 2. de Leon *Hiſt. Lugd.* Gallice, Tom. 1. p. 805. *Flores* habet incarnatos, pentapetaloides, calcari breviſſimo & vix conſpicuo inſtructos.

6. Valeriana Virgæ aureæ folio *Virginiana* D. *Baniſter Pluk. Almag. Bot.*

7. Valeriana annua ſplendens, imis foliis integris, cæteris parum laciniatis, flore minore *Pluk. Almag. Bot.*

1. Nardus *Americana* procerior, foliis cæſiis *Pluk. Phytograph.* T. 101. F. 2. An Valeriana Atriplicis folio *Virginiana* D. *Baniſter* Cat. Mſ.
E *Marilandia* attulit D. *Vernon.* *Flores* in noſtro ſpecimine plures & magis conferti videntur in ſummis ramulis quàm eos repræſentat icon *Plukenetiana.* vide Cacalia Virg. *Moriſ. hiſt.* P. 3.

1. Valerianoides Linariæ folio, flore cæruleo è *Cap. B. Sp.* Muſ. Pet. 294.

Virgæ craſſæ & rigidæ, *foliis* crebris, anguſtiſſimis, ſeſcuncialibus, acutis, abſque pediculo immediate adnatis, uno vel altero denticulo obiter inciſis cinctæ, in ſummitate ramulos plurimos emittunt, quandam quaſi umbellam efficientes, *flores* geſtantes è foliorum alis exeuntes.
A D. *Oldenland* accepit D. *Petiver*, mihíque impertivit.

2. Valerianoides *Americana*, flore globoſo Piſhaminis folio *Muſ. Pet.* Cent. 3. 293. Scabioſa dendroides *Americana*, ternis foliis caulem ambientibus, floribus ochroleucis *Pluk. Almag. Bot.* Arbor Americana triphylla, fructu Platani quodammodo æmulante, Lignum fibularium, i. e. Button-wood noſtratibus dictum *Phytogr.* T. 77. F. 4.

Caulis

Caulis huic teres, rubeſcens. *Folia* in ramis ad intervalla mediocria nunc bina adverſa, nunc terna ſimul, 3, 4ve uncias longa, unam lata, lævia, nervoſa, æquis marginibus, in acutum deſinentia, in ramulo quem deſcribo deorſum reflexa, ſubtus in ſicca luteſcentia, Laurinorum ferè figurâ & magnitudine. Summis virgis, in pediculis tenuibus è ſupremorum foliorum alis exeuntibus ternis ſimul, 2 uncias longis, innaſcuntur *Flores* in figuram exactè ſphæricam conglobati, è tubulo oblongo in aliquot ſegmenta expanſis numerum in ſicca diſcernere non potui. Singuli floſculi, ſtylum prælongum exſerunt, apice inſignem.

In *Marilandia* collectam attulit D. *Vernon*. Icon *Plukenetiana* florum ſitum non bene repræſentat, qui habetur in noſtro ſpecimine.

Frutex Valerianoides ſpicatus, caule foliis creberrimis undique cincto, ad modum Lycopodii aut Abietis. A *Prom. Bæ Spei.*

Caulis ſimplex eſt [in ſpecimine noſtro] *foliis* duûm generum veſtitus: *majora* vix digitum longa, peranguſta, acuta, denticulis paucis ad latera inciſa; *minora*, iis intermixta, planè capillacea ſunt, & muſcoſa. *Caulis* prope faſtigium duos tréſve ramulos emittit, & in ſpicam denſam terminatur *floſculorum* cum foliolis intermixtis, quorum partes & ſtructuram ob parvitatem in ſicca diſcernere non potui.

Valerianoides *Æthiopica*, foliis Cratæogoni Euphroſynes, florum tubis longiſſimis. Valerianoides Ladani ſegetum folio D. *Sherardi. Pluk. Tab.* 319. Fig. 3.

Caules teretes, recti, firmi, ſemipedales, ramoſi; *foliis* veſtiti ad intervalla longiora binis oppoſitis, uncialibus, anguſtis, obiter dentatis, Cratæogoni Euphroſynes facie æmulis. *Floſculi* in ſummis caulibus è foliorum alis exeunt, tubis longiſſimis, in 4 aut 5 ſegmenta, totidem folia imitantia diviſi. *Radix* ſubeſt ſimplex, lignoſa, annua.

Valerianoides Linariæ folio, flore cœruleo *Muſ. Pet.* 294.

Caulis huic teres, firmus, robuſtus, Linariæ foliis undique cinctus, non ramoſus, umbellam in ſummo geſtans denſiſſimam floſculorum confertiſſimorum. Folia in imis caulibus longiora ſunt, crebriora; ſuperiora rariora & breviora.

Valerianoides parva, foliolis in caule raris, ſpicâ in ſummo caule oblongâ, è foliolis & floſculis confertis compoſitâ, *Cap. Bæ Spei.*

Floſculi ex alis foliorum è quibus ſpica componitur exeunt, tubóque anguſtiſſimo, ſatis tamen longo conſtant,

Valerianoides fruticoſa, brevibus anguſtis acutis. floribus purpureis *Cap. Bæ Spei.*

Folia rariùs ſita ſunt quàm in præcedentibus. *Floſculi* è foliorum ſinubus emergentes, è tubo oblongo anguſto in petala purpurea expanduntur, ſtamina brevia albicantia, intus continentes.

Valerianoides Myrtifolia, non ramoſa, floribus paucis in ſummo caule lanuginoſis *Cap. Bæ Spei.*

Folia inordinate diſpoſita ſunt, non tamen adeò crebra ut caulem penitus occultent, quàm Myrti Tarentinæ minora.

Valerianoides fruticoſa ſordidior, foliis anguſtis, incurvis hirtis, uno vel altero denticello inciſis, floribus in faſtigio in ſpicas denſas oblongas craſſas coacti, *C. B. Sp.*

Valerianoides fruticoſa, foliis Linariæ anguſtioribus, caulem undique cingentibus, floſculis atropurpureo, in ſpicis longis laxis *Cap. Bæ Spei.* Valer. Hyſſopi foliis parvis *Muſ. Pet.* 297.

Valerianoides foliolis binis oppoſitis, unciam ferè longis, quadrantem latis, circa margines dentatis, floſculis in ſummitate paucis è tubo longiſſimo in 4 petala bifida expanſis *Cap. Bæ Spei.*

Valerianoides fruticoſa, ramulis paucis, foliolis oblongis acutis albicantibus, non admodum denſis cinctus, ſumma parte è foliorum alis flores pauciores tubis non valde longis protrudens. *Cap. Bæ Spei.*

Valerianoides foliolis albicantibus, latioribus, brevioribus acuminatis, in caule crebrioribus, floſculis pluribus in ſuperiore caulis parte. *Cap. Bæ Spei.*

Valerianoides fruticosa, foliolis tenuissimis, creberrmis, nullo ordine positis Abietis ferè in modum cincta, flosculis spicatim è superiorum foliorum alis exeuntibus.

Flosculi in spicis oblongis rariùs siti, pentapetaloides è tubo oblongo lutei, odore Violæ matronalis.

Valerianoides fruticosa, ramulis Lycopodii in modum foliis undique cinctis, in summo ramosis, innumeris ferè flosculis ornatis *Cap. Bæ Spei.*

Flosculi è foliorum superiorum præcipuè alis exeunt, tubo longissimoin curvo.

Omnes has plantas, *Valerianoidis* nomine propositas circa *Promontorium Bonæ Spei* ab insigni Medico & Botanico D. *Bernardo Oldenlandio* p. m. collectas, curioséque admodum exsiccatas & asservatas à præstantissima Domina ipsius vidua impetravit D. *Petiver*, à quo habui.

Valerianoides floribus conglomeratis, foliis Thymbræ, subtus incanis D. *Sherard.*

Flores & semina in spicas habitiores congesti summos cauliculos occupant.

Valerianoides *Marilandica*, foliis gramineis, floribus quasi in umbella D. *Sherard.*

Valerianoides *Africana*, Calaminthæ foliis *Mus. Pet.* 296. Folia quàm Calaminthæ multò minora sunt. *Caules* ab imo ad summum usque plurimos emittunt ramulos flosculis minutissimis Valerianoidibus onustos. Siccam commodavit D. *Sherard.*

Valerianoides elatior, folio angusto oblongo dentato D. *Sherard.*

Caule est dodrantali non ramoso, paucis foliis cincto, ut nudus pæne videatur, summa parte ramulos seu pediculos emittit flores sustinentes parvos, è tubo breviore in 4 petala expansos. E Prom. Bæ Sp.

Valerianoides Nepetæ folio D. *Sherard.*

Folia inferiora lata sunt & dentata, superiora angusta. *Flores* in spicis habitioribus summos caules & ramulos occupant.

Valerianoides *Æthiopica* **Fortail** Batavis dicta. Valerianella *Africana* fruticans, foliis Ericæ *Hort. Amst.* P. 2. cap. 111.

Flores in summis caulibus velut umbellatim digesti.

P. 394. Ad Cap. de Valerianella.

Valerianella umbellata *Lusitanica Munting. Herbar. Belgic. Grisleii Virid. Lusit.*

Valer. capitata *Lusitanica* N. D. *Grisl. Virid. Lusit. Munting. Herbar. Belgic.*

Valerianella *Marilandica*, foliis oblongis obtusis.

Valerianellæ vulgaris seu Lactucæ agninæ species major serotina *Moris. Prælud.*

Valerianella folio subrotundo, flore purpureo, semine oblongo, striato, aspero *Slon. Cat. Jamaic.* An Valerianella *Curassavica* semine aspero viscoso *Herm. P. B. P. Plukenet. Phyt.* T. 113. F. 7. **Hogweed.**
D. *Sloane.*

Radice nititur simplici, robusta, altè descendente, multos emittente *cauliculos*, in terræ superficie stratos, & in orbem pedalis aut bipedalis diametri undique diffusos, rubicundos, teretes, succulentos, Portulacæ similes, articulatos, & ad singulos articulos binos ramulos, totidémque *folia* protrudentes, sibi mutuo opposita, pediculis $\frac{1}{3}$ unc. longis, rubentibus insidentia, propemodum rotunda, diametro $\frac{3}{4}$tas unciæ extenso, succulenta, glabra, viridia, cum purpureis & interdum crispis marginibus. Ramorum cymis insident *Flores* plurimi, purpurei aut coccinei, in capitulum arctè congesti: quibus succedunt totidem *semina* fusca, oblonga, striata, aspera.

Locis glareosis insulæ *Jamaicæ* ubique abundat hæc herba, esca porcino generi gratissima, quâ saginantur & pinguescunt: unde **Hogweed** incolis dicitur.

Valerianella Alsines folio scandens, floribus pallidè luteis, pyxidatis, in umbellæ modum dispositis, semine aspero *Slon. Cat. Jamaic.* Solanum bacciferum Americanum fructu corymboso *Pluk.* T. 126. F. 7.

D. *Sloane.*

D. *Sloane.*

Pars inferior hujus Plantæ stipitis brachiali est crassitudine, *cortice* albo striato succincta. *Caulis* palos aut arbores vicinos apprehendit, summa parte ramosus, & ad 7, 8ve pedum altitudinem assurgens. Rami multi sunt, teretes, vel virides, vel rubentes fragiles, deorsum dependentes. *Folia* è geniculis exeunt, Alsines majoris per omnia similia. Surculorum apices pediculos aliquot, veluti tot radios è communi centro, emittunt, umbelliferarum in modum, singulos flosculum unicum luteo-viridem, calici exiguo seu scypho similem, rotundum, individuum, Musci pyxidati calicibus firmâ sustinentes. Succedit *semen* parvum, oblongum, fuscum Umbelliferæ alicujus plantæ semini pæne simile, ab imo ad summum sensim augescens, & subasperum.

Palos & frutices scandens in pratis circa urbem S. *Jago de la Vega* ubique invenitur.

Pseudo-Valeriana annua *Halepensis* vesicaria *Moris. hist.* P. 3.

Hujus folia congenerum foliis angustiora sunt. Flores ad eundem modum & semina in vesicis rotundis & compressis, oboli nummarii nostri amplitudine continentur, non in abortivis vesiculis ab insectis prohibita, quod utique in agris sterilioribus vulgari frequenter accidit. D. *Bobart.* Ex seminibus à D. *Huntington* transmissis succrevit.

Valerianella *Africana*, foliis angustis, flore macula rubicante notato *Hort. Amst. rar.* P. 2. Cap. 109. Valerianoides flo. monopetalo sem. unico oblongo.

Radices habet multas, fibrosas; ex quibus *Caules* oriuntur plurimi, rotundi, lirati, modò unum, modo sesquipedem longi, in summitate virides, inferiùs rubicantes, & nonnihil humi strati, quorum medius in ramulos dividitur. *Folia* caulibus & ramulis adstant angusta, viridia, quorum quædam instar foliorum Coronopi fere sunt incisa, quædam (præsertim juniora & superiora) absque ulla incisione nascuntur, nunc solitaria, nunc plura simul juncta, nullo sustentantur pediculo. *Caules* & ramuli terminantur in spicam longam, cui plurimi adnascuntur *flores* fistulosi, albicantes, qui in medio maculam habent rubicantem, & instar ornamenti foliacei in 4, 5ve segmenta inciduntur, qui intus *stamina* producunt 4, *apicibus* luteis prædita, præter *stylum* futuro fructui insidentem. Flores sequuntur *Fructus* aut capsulæ seminales, parvæ, longæ, fuscæ, quæ intus *Semen* unicum continent, fuscum, ab unâ parte planum, cum linea secundùm longitudinem albicante, ab altera elevatum, & ternis foveis notatum, quod semen præter capsulam seminalem duabus insuper membranis diaphanis investitur.

Annua est planta, Julio, Augusto & Septembri florens, semina Septembri & Octobri perficiens.

Hujus specimen nobis exhibuit D. *Sherardus.*

Valerianella *Africana* fruticans, foliis longis & angustissimis *Hort. Amst.* rar. P. 2.

Ex *radice* multiplici & fusca *Caulis* erigitur pedalis, rotundus & fuscus, qui in aliquot dividitur ramulos cum caule concolores. Ramulis undique adnascuntur *Folia* longa, angustissima, & viridia, instar foliorum *Comæ aureæ Park.* quæ nullo sustentantur pediculo. Ramulorum summitates ornantur *Floribus* spicatim positis albis, monopetalis, fistulosis, & in 5 partes inæquales divisis, adeò ut non ineptè galeam repræsentent bifidam, labium simplex, & alas duas. Flores *semen* sequitur unicum, in ipso perianthio reconditum, oblongum, non papposum. Floret Julio & Augusto, & Octobri nonnunquam semina perficiuntur. Sapor foliorum amaricans cum pauca adstrictione, odor nullus.

Valerianella *Africana* fruticans, foliis Ericæ *Hort. Med. Amst.* rar. P. 2. Cap. 111.

Radicem habet ligneam, fuscam, & tenuem, è qua *Caulis* exsurgit spithamiæus, rotundus & fuscus, qui in multos rotundos & virides dividitur ramulos. Ram. autem multis viridibus & angustis undique ambiuntur *foliolis*, pluribus ex eadem sede ortis. In ramulorum summitatibus *flores* videntur, ut in prima specie, albi, monopetali, fistulosi, & in 5 inæquales partes divisi: *semina* etiam quæ *flores* sequuntur sunt eadem sed minora.

Certum florendi tempus servat nullum, cùm omni anni tempore floreat, *semina* tamen non semper perficit.

Dentellaria Lychnioides sylvatica scandens, flore albo *Slon. Cat. Jamaic.* An Anonyma decima Hernandez p. 353? An Tumba-Codiveli *H. M.* P. 9. T. 8? D. *Sloane.*

Caules hujus Plantæ teretes sunt, articulati, virides, nitentes, lignosi, tortuosi, infirmi; verùm cùm fruticibus sustinentur, inter quos planta plerunque oritur, ad 3, 4ve pedum altitudinem assurgentes. *Folia* è ramulis exeunt absque pediculis, tenuia, glabra, plerunque subrotunda, duas uncias in transversum lata, quamvis interdum oblonga. Summitates ramorum obsident *Flores* spicatim dispositi, cauli nullo interveniente pediculo, aspero suo & propemodum spinoso, viscoso, striato, viridi calice adnati, albi, pentapetali, Lychnidis sylvestris flore albo, floribus similes: quibus succedunt, singulis singula, *semina* ampla, quadrata, fusca, in viscida & hirsuta capsula.

In sylvis & frutetis campestribus insulæ *Jamaicæ* ubique ferè reperitur; copiosissimè ad utrumque latus viæ quæ à Passage-Fort ad urbem S. *Jago de la Vega* ducit.

Radice Plumbaginis pulsui manus dextræ applicata mitigatur dolor dentium maxillæ sinistræ. Idem præstat planta recens aut siccata in pulvere, & cum aqua gummata mixta *Boccon. Observat. nat.* p. 97.

Dentillaria *Zeylanica*, flore minimo, Antirrhini folio, Wissaduli Zeylanensibus D. *Herman.*

P. 391. Ad Cap. De Limonio.

Limonium fruticosum minimum glabrum, fortè Lim. marit. minimum *C. B. Pluk. Phytogr.* T. 200. F. 5.

Limonium minimum comatum elegans, an Limonium minus densâ caulium fœniculaceâ velut comâ *Lælii Triumfetti* Catal. apud fratrem? *Pluk. Phytogr.* T. 42. F. 5.

Lim. *Arabicum*, foliis solidiori texturâ, in lacinias variè sectis *Pluk. Almag. Bot.*

Lim. peregrinum, caule appendicibus crispis adaucto *Pluk. ibid.* Lim. *Africum* humile & elatius *Park.* 1234. vid. descriptionem, *Hist. nost.*

Limonium minus, Bellidis folio, flagellis Fœniculaceis *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 143. T. 103. An Lim. Fœniculaceâ comâ *Lælii Triumfetti Catal. apud fratrem?*

Planta est pedalis, *folia* producens Bellidis, glabra, surculos multifidos foliorum Fœniculaceorum ad instar. Flores cœrulei sunt, & aliquoties in spicam dispositi videntur. Locis maritimis & aquis stagnantibus provenit in *Romania.*

Limonium minus, flagellis tortuosis *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 103.

A præcedente differt, non solùm *foliis*, quæ majora sunt & asperiora, sed etiam flagellis, quæ magis tortuosa & nodosa. *Flores* cum floribus Limonii 1mi *Matth.* conveniunt.

In insula & urbe *Di Torcello*, 5 m. p. à *Venetiis* distante, provenit.

Limonium capitatum *Americanum Munting. Herbar. Belgic.*

Limonium minus latifolium N. D. *Ejusdem.*

Limonium angustifolium minus 1. & 2. *Ejusdem.*

Limonium minus maritimum nostras *Pluk. Almag. Bot.* Fortè medium *Anglicum Park.* A majore vulgari manifestè distinctum est, non solùm quòd minus sit, sed quòd foliorum pediculi alati, alis ad radicem usque continuis, adeò ut folia pediculis carere dici possint.

Limon. maritimum copioso majore flore, foliis in extremo sinuosis *Pluk. Almag. Bot.* An Limon. *Siculum* folio cordato *Boccon.* De Plantis *Siculis*?

Limonium *Lusitanicum*, foliis lanceolatis *Tournef. Elem. Bot.*

Lim. *Lusitanicum*, Auriculæ Ursi folio *Ejusd. ibid.*

Lim. *Hispanicum* frutescens, Portulacæ marinæ folio *Ejusd. ib.*

Lim. *Hispan.* Plantaginis foliis bullatis *Ejusd. ibid.*

Lim. *Hispan.* Plantaginis foliis glabris *Ejusd. ibid.*

Lim. *Hispan.* multifido folio *Ejusd. ibid.*

Lim. *Hispan.* articulatum & cæsium *Ejusd. ibid.*

Lim. *Valentinum*, Statices folio, capite glomerato *Ejusd. ibid.*

Lim. *Hispanicum* supinum, comâ diffusâ *Tournefortii Pluk. Mantiss.* ut à D. *Preston* admonitus est.

Limonium fruticosum *Cap. Bæ Spei*, vulgari nostrati simile.

Limonio nostrati vulgari simile est, sed majus & fruticosius. Folia quàm nostratis minora & angustiora; è pediculus longis, lata basi cauli adnatis, sensim dilatata in obtusum mucronem desinunt.

D. *Oldenland*

D. *Oldenland* Batavus M. D. circa Promont. Bæ Spei collegit, à cujus vidua D. *Petiver* inter alias rariores plantas accepit.

Limonio congeneris altera ſpecies elatior, foliis triplo longioribus ſeu Bucanephyllon elatius *Virginianum Pluk. Phyt.* T. 152. F. 3. Coilophyllon *Virginianum*, longiore folio erecto, flore luteolo *Moriſ. hiſt.* p. 3. Limonio congener alterum, foliis longis erectis.

Huic *folia* recta, (non ut in priore ſpecie gibboſa) erectè aſſurgentia, tubuloſa, pedalem, bipedalem ampliorémque altitudinem acquirunt, anguſta tenuiáque in conicam reverſam figuram ſe dilatantia, ut in quibuſdam orificium unciale, biunciale & interdum latius, ſecundum folii longitudinem apertum ſit, nervis rectis, rigidiuſculis ſe ſtabilientibus, per totam longitudinem decurrentibus. In ſummo uniuſcujuſque ad unum latus, labrum tegumentúmve prominens enaſcitur, quod in his ſpeciebus operculum eſt, quod Divinâ providentiâ ad obtegendam & defendendam plantam à pluviarum injuriis ſtatutum videtur, & theculam ſclopeti, aut vaſis lignei operimentum haud ineptè refert. *Caulis* aſſurgit rectus, elatior, *florem* unicum in ſummo ſuſtinens, pallide luteum cujus petala quina, longitudinaliter convoluta (cùm in altero plana ſunt) fructûs umbellam alterius ſimilem, pentagonam inter angulos flectentia omnino ſuperintegunt. D. *Bobart.*

Limonium maritimum majus alterum ſerotinum Narbonenſe *Hort. Reg. Pariſ.* quod

Limonium maximum, folio longiſſimo nobis.

Limonio vulgari magnitudine excepta ſimillimum eſt. Caules proceriores ſunt & ramoſiores: folia una cum pediculis ſempedalibus pedalia ſunt. Siccam à D. *Sherard* accepimus.

Limonium Anglicum minus, caulibus ramoſioribus, floribus in ſpicis rariùs ſitis.

Folia Limonii vulgaris ſimilia ſed minora, pediculis brevioribus & utrinque velut alatis alis tamen anguſtiſſimis. *Caules* breviores, ſemipedales, in ramos diviſi & ſubdiviſi magis diffuſos, qui in ſpicas deſinunt flores rariùs ſitos ſuſtinentes, ſemunciali fere diſtantiâ, quod præcipuè notabile eſt. Florum calices longiores videntur.

Waltonæ vico in *Eſſexia* non procul ab *Harvico* portu prope Molendinum copioſum invenit D. *Dale*, nobíſque communicavit.

Limonium Saponariæ folio *Hort. Cath. Suppl.* 3. Lychnidis coronariæ folio *Virid. Luſit. Park.* maritimum villoſis foliis Luſitanicum *Pluk. Almag. Bot.*

In ſicca quam nobis commodavit D. *Sherard* folia ad radicem plurima densè congeſta, formâ ſuâ ad Lychnidem accedentia, glauca. *Caules* inter folia erumpunt plures, ſemipedales, nudi, ut in hujus generis reliquis; ſuperiori parte in ramulos diviſi, flores in faſtigiis geſtantes ex albo purpuraſcentes, densè ſtipatos duplici ordine ut capitula ſquamoſa videantur, ſurſum ſpectantes, ut in aliis congeneribus.

Limonium Tamariſci folio nonnullis; Lim. ferulaceo folio *Griſleii Virid. Luſit?* An Ericæ facie Polygonoides *Africana*, pentapetalos, viticulis, in creberrima capillamenta ſquamulis conflata diffuſis *Pluk. Phyt.* T. 28. F. 4?

In ramulo hujus plantæ ſicco, quem nobis commodavit D. *Sherard*, Caulis non dividebatur in ramulos & ſurculos, ad norman reliquorum, ſed ab imo ad ſummum ramulos ſeu ſurculos hinc indè alternatim emittebat, quibus per totam longitudinem adnaſcebantur quædam velut, foliola quæ nihil aliud erant quàm floſculorum pediculi inutiles. Surculi hi in ſpicas florum breves, densè ſtipatas habitiores deſinunt.

Siccæ ramulum ſeu caulem integrum à D. *Sherard* obtinuimus.

P. 399. Ad Cap. de Paſſerina.

Paſſerina umbellata *Munting. Herbar. Belgic.*

Paſſerina ramoſa *Ejuſdem ibid.*

Paſſerina globoſa *Luſitanica Ejuſdem ibid.*

P. 400. Ad Cap. De Agrimonia.

Agrimonia lappacea inodora, folio ſubrotundo, dentato *Slon. Cat. Jamaic.* Lappula *Bermudenſis* Althæoides ſpicata, fructu orbiculari majore *Pluk. Phytogr.* T. 245. F. 7.

D. *Sloane.*

Ad 4 aut 5 pedum altitudinem aſſurgit, in ramos aliquot minores prope faſtigium diviſa, *foliis* inordinatis obſitas, pediculis ſemuncialibus hirſutis inſidentibus propemodum rotundis, paullum acuminatis, cum duabus laciniis aut ſimilibus; unciam longis, ¾tas unciæ

latis

latis ad basin ubi latissima; circa margines dentatis, lanuginosis, supernè saturatiùs virentibus, subtus pallidioribus, nervis quibusdam eminentioribus à pediculo tanquam à centro ad margines per folia exporrectis. *Flores* in summis ramis spicati, flavi, petalis longis, & Agrimoniæ *Europææ* similibus, duntaxat minoribus, quos sequuntur in pediculo incurvo *lappulæ* aliquot fuscæ, rotundæ, uncinatis spinulis crebris obsitæ, Agrimoniæ fructuum instar vestibus adhærentes.

Circa oppidum S. *Jago de la Vega*, & alibi variis in locis insulæ *Jamaicæ* oritur.

Eupatorium odoratum *Santonicum* seu *Blæsense Moris. hist.* 614.

Agrimonia medio modo odorata *Ejusd.* Folia habet ad eundem modum constructa cum Agrimonia vulgari, sed magis odorata minus autem quàm 2da species. In *Xantis (inquit Lobelius) Pictaviæ Galliæ* finitimis sylvis editur Agrimonia, quam Odoratam vocant, propter odorem multò fragrantiorem, eámque in hortis colebat superioribus annis eruditus medicus *Lamoureus* Adv. p. 308. Hanc speciem invenit *Morisonus* in sylva cædua & secundùm margines pratorum adjacentium sylvæ cæduæ dictæ *Le Coste de Chaile*, primo aut secundo ab urbe *Blæsis* lapide.

P. 401. Ad Cap. De Circæa.

Solanifolia *Canadensis* latifolia, flore albo *Schol. Bot.* Lappula incantatoria maxima *Americana Pluk. Almag. Bot.*

Circææ foliis incanis, floribus tubulosis, plurimis summo caulis fastigio umbellatim positis ex *Insula Johanna*, *Pluk. Mantiss.*

P. 402. Ad Cap. De Pimpinella Sanguisorba.

Pimpinella sanguisorba minor, elegantiùs laciniata *Schol. Bot. Moris. hist.* P. 3.

Pimpinella sanguisorba minor, semine majore & crassiore *Bot. Monsp.* Circa *Salenovam*, *Castrum novum* & *La Columbiere* in vinearum sepibus oritur.

Pimpinella *Hispanica* major altera conglomerato flore *H. R. P. Schol. Bot.* An maxima Canad. spicâ rubrâ glomeratâ *Moris. Prælud. Bot.*

Pimpinella *Canadensis* spicâ longa, rubente *H. R. P. Schol. Bot.*

Pimpinella sanguisorba rupestris minima, radice magna *Pluk. Phyt.* T. 103. F. 4. Hujus folia *Pimpinellæ spinosæ* foliis haud majora sunt. In *Hispania* collegit D. *Tournefort.* Radix longa est, crassiuscula, dura, & lignosa.

Pimpinella Tingitana *minor semine rugosiore majore* Moris. hist. P. 3. Hæc in omnibus aliquantulum major est planta, [quàm Pimpinella vulgaris minor] *Caules* rubescentes, striati sunt & altiores. *Folia* numerosa ampliorem cespitem constituunt. *Flores* purpurascentes, staminulis cum apicibus suis luteis dependentibus, in capitulum glomeratum compacti, *semina* etiam quadrangularia sed acutiora & rugosiora præcedunt. Odore grato est, minùs tamen quàm vulgaris. D. *Bobart.*
E Regione *Tingitana* habuimus.

Pimpinella sanguisorba minor, foliis incisis latioribus pubescens, spissa, rubra *Hort. Cath. Suppl.* Folia hujus non tantùm profundis incisuris à Pimpinella sanguisorba minore vulgari differunt, sed & figurâ, à lata basi ad mucronem sensim angustatâ.

Pimpinella sanguisorba minima, spicâ rubrâ, foliis glabris, profundè incisis *Hort. Cath. Suppl.* 3. Hujus folia non minùs profundè incisa quàm præcedentis, verùm minora sunt, & formâ differunt, siquidem quæ è terra exeunt & inferiora in caule rotunda ferè sunt, superiora versùs paulatim angustantur & longiora evadunt.

Melianthos Afric. minor, humi susus, foliis Pimpinellæ crispæ Tragi D. *Sherard.* Tournefort Institut. rei herb. p. 431. Foliis & toto habitu ad Pimpinellam accedit.

Pimpinella major præalta, auriculata Sabauda *Boccon. Mus. pl. rar.* T. 9.

Valdè frequens est in pratis circa urbem *Chambery*, & aliquoties ad altitudinem humanam excrescit. *Folia* ei grandia sunt, oblonga, dura. *Capitulum* & *flores* per omnia Pimpinellæ maximæ *Canadensi Cornuti* respondent. Ad unamquamque foliorum ad caulium nodos ligaturam, duo parva foliola, hinc illinc unum, exeunt, præsertim in plantis adultis. *Radices* profundè demittit lignosas, croceas & perennes. Invenitur etiam in sylvis *Moraviæ* viâ à *Vienna* ad *Brunam*, & in *Silesia* prope urbem *Breslaviam*.

P. 403.

P. 403. Ad Cap. De Thalictro.

Thalictrum *Virginianum* elatius, glaucum, florum ſtaminulis purpuraſcentibus *Moriſ. hiſt.* P. 3. p. 324. E ſeminibus longis, acutis & ſtriatis, è *Virginia* à D. *Baniſter* tranſmiſſis, nobis provenit. E *radice* fibroſa, fuſca, non repente *caules* protrudit tricubitales, erectos, teretes, glabros & politos, eleganter purpuraſcentes; quibus *folia* dilutè viridia, ad glaucum colorem tendentia, plurifariam etiam diviſa, longioribus petiolis extenſa, ad genicula adnectuntur. *Flores* in ſummis caulibus erectis rariùs ſunt diſpoſiti, & ad rotundam germinationem exteriùs purpuraſcunt. In quinis petalis ſubrotundis, parvis, albentibus, citò pro aliarum more decidentibus expanduntur, & ſtamina plurima tenuia, tremula, purpuraſcentia, cum ſuis apicibus ſubluteis dependentibus relinquunt. D. *Bobart.*

Thalictrum minus alterum *Pariſienſium* foliis craſſioribus & lucidis, *Hort. Reg. Par. Schol. Bot.* D. *Tournefort.* hanc plantam ad Thal. 5. ſeu pratenſe 1. *Cluſ. hiſt.* 234. refert.

Thalictrum minus lucidum, Libanotidis coronariæ foliis: an Thalictrum foliis lucid. Roſmarini inſtar quorundam *Pluk. Phytogr.* Tab. 65. F. 5.

Thalictrum batrachioides minus, flore albo, Italicum *Bocc. Muſ. pl. rar.* p. 84. T. 79.

In Alpibus *Mutinenſibus* & in monte *Ceniſio* ad altitudinem 6 unc. Geometric. excreſcit hæc planta. *Flores* producit albos, Ranunculi ſimiles; *Folia* pinguia & oblonga, ad *Radicis cavæ* folia accedentia.

Thalictrum montanum minus, foliis latioribus D. *Lhwyd.* In declivibus montis *Caderidris* in *Cambriæ* provincia *Merionethenſi* ex ipſis rupium fiſſuris emergit.

Thalictrum minimum montanum, atro-rubens, foliis ſplendentibus D. *Lhwyd.* In udis ſcopulis & ad rivulos in Alpibus *Arvoniæ* planta eſt vulgatiſſima.

Duas hujus ſeu ſpecies, ſeu varietates obſervavit inventor, alteram foliis latioribus, alteram anguſtioribus.

Horum prius à D. *Bobart.* in *Hiſt. Oxon.* ſic deſcribitur.
Radix ei reſtibilis, fibroſa, *caules* emittit ſtriatos, pedales & cubitales, & aliorum Thalictrorum in modum ſtatim in ramuſculos brachiatos, ad quorum exortum *folia* ſatis ampla, atro-viridia, plurifariam diviſa, longíſque petiolis extenſa, proveniunt. Iſtis ternatim alæ latiuſculæ, ſubrotundæ, in ambitu ſegmentis rotundioribus crenatæ inſident. *Flores* longis ramuſculis petiolíſque ſparſi, parvi ſunt, muſcoſi, ſublutei. Atque his *ſemina* parva, oblonga, ſtriata, in capitulum congeſta ſuccedunt.

Poſterius in hunc modum.
Radix tenuiſſima reptatu ſe propagat, è qua *folia* inter Thalictra omnium minima ex aliis rotundioribus, ſuperiùs viridibus, & quaſi oleo aſperſo ſplendentibus, inferiùs ex cinereo colore albicantibus, uncialem & biuncialem altitudinem non ſuperantibus, compoſita ſunt. Inter iſthæc *cauliculi* erecti, graciles, non ramoſi, palmares oriuntur, in quorum ſuperiori parte *floſculi* alternatim & rariùs ſpicatim diſpoſiti ſunt, coloris atro-rubentis aut purpuraſcentis, ſtaminulis paucis, reliquorum brevioribus ornati.
Folia rigidiuſcula per totam hyemem virent; *Aprili* & *Maio* menſibus floret.

Pul-Colli *H. M.* P. 9. T. 69. Monoſpermos *Indica* gymnoſpermos, flore monopetalo difformiter è tubo anguſto oblongo in 4 folia expanſo.

H. M.
Suffrutex eſt altitudine 3ium 4ve pedum, naſcens in arenoſis. *Radix* lignoſa & fibroſa, cortice ſubflavo. *Stipites* ut & *rami* geniculati, cinerei, corculo intus albicante. *Folia* brevibus, viridibus & utrinque planis proveniunt petiolis, oblonga, cuſpidata, tenuia, averſa parte, maximè circa coſtulas, pilis raris obſita. *Coſta* media cum lateralibus utrinque eminet. *Flores* in petiolis ramoſis qui in vertice emicant, vel ex geniculis ad latus ſtipitum erumpunt plures ſimul, virides ſunt ſtriati, piloſi, anguſto collo, oblongo-anguſti, candidi, tetrapetali; horum tria magis uniformia ſunt, ac ad collum è tranſverſo alatim protenſa, medium paulò latius eſt, ac in una parte, ad collum, rubris maculis conſperſum; 4tum ex adverſo iſtius ſitum, anguſtiſſimum eſt, inſtar plumulæ criſtatim erectum, in apice bicuſpidatum. *Stamina* habent duo albicantia, orificio ſuperiori colli inſerta, rubro-fuſcis *apicibus* dotata. *Stylus* albicans, ſupernè bicuſpidatus è *calycis* orificio emergit, qui parvus, ſublaxus, viridi-fuſcus 5folius; in quo clauſo unum reperitur ſemen oblongum, rotundum, ex cuſpide filamentum ejiciens albicans ac rufeſcens.

Adel-Odagam *H. M.* P. 9. T. 43. Spicata *Indica* fruticoſa, ſpicis è foliorum adverſorum alis egreſſis, flore galeato & labiato, monoſpermos, foliolis floribus intermixtis.

H. M.

H. M.

Planta est ex genere virgultorum, nascens in arenosis ad altitudinem humanam. *Stipites* ex radice plures exurgunt, qui ut & *rami* vetustiores, cinerei, teneriores virides, geniculati, lignum albicat. *Folia* ad geniculos bina & bina exoriuntur, pediculis parvis, interiùs sulcatis, oblongo-angusta, in oris raris tenuissimis crenulis fissa, in cuspidem oblongum coarctata, mollia, lenia, plana, viroris fusci, saporis amari. *Flores* in petiolis viridibus, interiùs striatis, qui ex geniculis supra originem foliorum emergunt, plures congregati proveniunt, foliis brevibus cuspidatis succincti, in totum candidi, constantes collulo brevi, lato & nonnihil plano, ac duobus petalis oblongis, surrectis ac mutuo obversis, quorum unum cuspidatur, & in medio excavatur, exteriùs costâ candidâ, quæ in cuspidem incurrit obsitum alterum planum est, supernè in 3 lacinias seu lingulas profundè dissectum, in medio costula, quæ versùs mediam lingulam excurrit præditum, transversis venis reticulatim striatum, crispatum & transparens. *Stamina* duo candida, crassiola, *apicibus* magnis viridibùs dotata, folio cavo accumbentia. *Stylus* cum illis crassiolus, candidus, ex globulo oblongo, viridi emergit, in calice situs, qui viridi-dilutus, 5 oblonga cuspidata habens folia.

Vires

Foliorum energia in asthmate lunari, tussi, sanguinis sputo atque atrophia elucescit, si cum aqua calida trita propinentur. Si verò in manipulum colligata affecto loco calidè applicentur, vel pro suffumigio adhibeantur in Arthritide. Ex foliis simul & radice parùm tostis succus extrahitur anti-asthmaticus.

Vada-Kodi *H. M.* P. 9. T. 42. Persicaria *Malabarica*, flore galeato & labiato, monospermos *Commelin.* notis, potius spicata *Indica*, flore galeato & labiato monospermos.

H. M.

Planta est 3, 4ve pedum altitudine, arenosum eligens & terreum solum. *Radix* fibrosa, albicans. *Stipites* ut & *rami* teretes, atro seu etiam spadiceo-nigro nitente cortice, geniculati & ad genicula extuberantes; corculum interius fungosum albicans. *Folia* ad genicula bina & bina, in pediculis brevibus interiùs planis, spadiceo-nigris & rubescentibus, ordine se mutuò obliquè decussantia, oblongo-angusta, in cuspidem oblongum stricta, texturâ solida, mollia, superficie glabra, viroris diluti. *Flores* in summis surculis plures simul, 3 scil. 4ve ad singula genicula proveniunt, collo albo, bifolii, uno surrecto angustiore & cuspidato, exteriùs costula eminente extuberante, albicante, venis rubro-purpureis intus striato; altero latiore, exteriora versùs reflexo, anteriùs in tres lingulas dissecto, exteriùs ex colli ventre tribus costis instructi, quarum media crassior & altè eminens versus lingulam folii latioris mediam excurrit, duæ aliæ versùs linguas laterales producuntur; interiùs plicis striati, venis ex costa media reticulatim pertexti, interiùs lineis rubro-purpureis anteriora versùs notati. In medio duo *stamina* habent alba, folio surrecto accumbentia, apicibus flavo-dilutis nodulata. *Stylus* ex purpureo albicat, ex oblonga gemmula coloris atro-purpurei ac nitentis emicans. *Calix* 5 cuspidata habet folia. In unoquoque calice *semen* deprehenditur unicum oblongum, nonnihil planum, in medio velut nervulo extuberante obsitum, fuscè tandem rubescens.

Vires.

Foliorum succus semini Sinapeos admixtus emetica virtute Asthmati adversatur. Ex iisdem balneum conficitur, vel si sacculus ex illis consuatur, & admixto sale nigro incalescat, egregium in articulari morbo remedium suppeditat.

HISTORIÆ

HISTORIÆ STIRPIUM

LIBRI NONI PARS SECUNDA.

Plantæ UMBELLIFERÆ.

P. 409. Ad Cap. De Sphondylio.

Sphondylium folio crispo *J. B.* specie differt ab angustifolio : semina habet longiora & angustiora D. *Sherard.*

Sphondylium alterum *Tab. Schol. Bot.* Herbarii Sphondylium 1um, & 2dum *Tab.* ad idem genus reducunt, quamvis ratione loci accidentibus quibusdam distent.

Sphondylium multifido folio Alpinum *Bocc. Muf. pl. rar.* p. 141.

In altitudinem ulnæ unius plus minus attollitur. A medio caule sursum folia ad modum Pastinacæ latifoliæ divisa sunt. Flos albus est. In monte *Cenisio* invenitur. *Foliis in superiore caulis parte Pastinacæ latifoliæ in modum divisis à* Sphondylio *nostro Anglico* foliis laciniatis *differt.*

Panax rotundo parvo laciniato folio *Bocc. Muf. pl. rar.* p. 141.

Folia profert incisa, lobis subrotundis, Vitis Canadensis *Cornuti* aliquantulum similia. Ad altitudinem bipedalem assurgit, & in Alpibus *Italicis* invenitur.

P. 410. Ad Cap. De Panace Heracleo.

Panax Herculeum tenuiùs incisis foliis *Bocc. Muf. plant. rar.* T. 99.

P. 413. Ad Caput De Apio montano nigro.

Apium montanum nigrum *C. B.* i. e. Oreoselinum *Parisiensium Lugd. Tournefort.* in *Schola Botan.* pro specie ab Apio montano folio ampliore *C. B.* i. e. Oreoselino seu Veelguta. *Dod.* diversâ ponit. Nos *J. Bauhinum* secuti, pro una & eadem plantæ specie habuimus. Cæterum cùm Oreoselinum *Parif. Lugd.* in *Parisiorum* vicinia oriatur, nec tam diligenti *Botanico* ignota esse potuerit, sententiam mutamus, & distinctam speciem esse agnoscimus ; proinde & descriptionem ejus ex *Historia Lugdunensi* addimus.

Parisienses pro Oreoselino plantam monstrant raram & nobilem, in *Surenæi* montis vertice nec usquam alibi, nascentem, *radice* longa, crassa, acri, odorata, sapore & odore Empetro nostro simillimo ; *comâ* Apii, humi procumbente, densa ; *flore* in umbella candido ; *semine* acri & odoris suavis.

P. 416. Ad Cap. De Anetho.

Anethum *Pernambucense Hort. Lugd. Bat. Herman.* Convenit cum vulgari, nisi quòd semina sint minora, sapore & odore gratiore.

Anethum sylvestre minus *C. B. prod. Radice* est albicante, uncias 3 longa, tenui, quemadmodum & *caulis*, qui pedalis, annuus, rotundus. *Foliis* est uncias 4 longis, tenuissimè ut in vulgari divisis : umbellâ parvâ ex festucis 8 vel 9 uncialibus composita. Ex seminibus à F. Columna missis in horto *C. B.* succrevit. Anethum sylv. majus & minus *C. B.* unum & idem sunt, adnotante D. *Cupani.*

P. 417. Ad Cap. De Peucedano.

Peucedanum caule tortuoso, Fœniculi foliis, umbellâ globosâ *Schol. Bot.* 171.

Peucedani folio Planta *Maderensis Pluk. Almag. Bot.* An Planta fruticescens *Africana* perrara, foliis Peucedani, floribus conglomeratis, Herbæ castæ *Americanæ* nonnihil similibus *Breyn. fascic. rarior?*

Peucedanum *Gallicum*, rarioribus & tenuioribus foliis *Hort. Reg. Par.*

Folia habet angustiora & breviora quàm Peuced. vulgare: Flores albi sunt aut purpurascentes. In sylvis de *Meudon*, de *Versailles*, de *Ruel*, de *S. Germain*, de *Poissy*, & de *Fontainbleau* nascitur. D. *Tournefort. Hist. Plantarum circa Paris. nasc.*

P. 418. Ad Cap. De Thapsia. Ad lineam 51am post hæc verba *Botan. Monspel.* adde,

Plantas proximò descriptas sub titulis Thapsiæ latifoliæ *Hispanicæ Park.* & Thapsiæ quorundam hirsutæ & asperæ, Cicutæ folio, flore luteo, semine lato, aliis Seseli *Peloponnense J. B.* D. *Plukenet* diversas facit; & pro secundæ Synonymis ponit Thapsiam latifoliam villosam *C. B.* Seseli *Peloponnense* majus *Lob. ico.*

Idem Thapsiam Thalictri folio pag. sequenti Thapsiæ seu *Turbith Garganici* semine latissimo *J. B.* Synonymum facit: cui & nos consentimus. A Thapsia Carotæ folio *C. B.* valde differt.

Thapsia Apii folio *Lusitanica* fœtidissima, flore albo *Tournefort. Elem. Bot.*

Thapsia glutinosa, segmentis densioribus subhirsutis, alterno situ positis *Pluk. Phyt.* T. 66. F. 1.

P. 421. Ad Cap. de Ferula.

Ferula durior, seu rigidissimis & brevissimis foliis *Bocc. Mus. pl. rar.* P. 84. T. 76.

In *Sicilia* oritur hæc planta: in hortos translata magnitudine augetur, & ad septem pedum altitudinem evadit.

Ferula *Africana* Galbanifera Ligustici foliis & facie *Herman. Parad. Bat.* fruticosa semper virens foliis Anisi Galbanifera, ex qua Galbanum Officinarum *P. B. P.* Anisum *Africa.* frutescens, folio & caule rore cœruleo tinctis *Pluk.* T. 12. Oreoselinum Anisoides arborescens, Ligustici foliis & facie, flore luteo *C. B. Sp. Breyn. Prod.* 2. Oreoselinum *Africanum* Galbaniferum, frutescens Anisi folio *Tournef.* Institut. Rei Herb. 319. D. *Herman.*

Ferulæ *Africanæ caules* pollicari crassitie ultra 3, 4ve cubitos eriguntur. Annui non sunt, ut cæterarum Ferularum, sed perpetui, lignosi, teretes, glauco rore obducti, quo etiam *folia* perfusa sunt, geniculati, albidâ duriusculâ membranâ farcti, & in ramos aliquot brachiati; quorum cacumina occupant *Flosculi* lutei, pusilli, Ferulacei, in umbellam conglobati. Hos excipiunt *semina* oblonga striata, paululùm depressa, fusco-spadicea, & in ambitu velut *Ferulæ* tenui membranacea alâ circumdata. A *Levistici* seminibus non aliter differunt, quàm quòd hæc profundioribus sulcis inscripta sint, & membranaceo margine destituantur. Singula caulium ramorúmque internodia teguntur foliaceâ quâdam valvulâ è qua egrediuntur Folia *Levistici* foliis paria, sed rigidiora & læto dilutioríque virore, splendentia, lobis extremo ambitu Anisi foliorum instar incisis. *Radix* crassa est, lignosa, pallida, in aliquot fibras brachiata, acredine aromatica, sat penetranti gustantium linguam, perstringit. Sauciata lac fundit, sed dilutius & paucum, in lachrymam *Galbano* omnibus notis respondentem concrescens. E trimuli, quadrimulíve caulis geniculis sua sponte nonnunquam emanat. Perpetuò viret, & sine magno labore in hybernaculis sustentatur. Per ramulos quocunque modo cultos hactenus multiplicari non potuit, sed per *semina.*

Galbanifera *Africana* foliis rigidis D. *Sherard.*

Caulis huic quàm præcedenti major & firmior, *folia* in angustiores lacinias divisa, rigidiora. Umbellarum radii pauciores, crassiores & robustiores sunt. Umbellarum secundariarum ex quibus totalis componitur radii seu pediculi flores gestantes brevissimi sunt. In planta nobis descripta ex ipsa umbella primaria in caulis summitate exit pediculus parvam umbellam gestans; quod in aliis etiam umbelliferis exoticis observavimus.

Ferula *Africana* galbanifera frutescens, Myrrhidis folio *Hort. Amst. rar.* P. 2. Galbanifera è *Cap. Bæ. Spei* segmentis tenuioribus *Mus. Pet.* 772.

Septem pedum altitudinem superat. *Radix* lignosa & fibrosa est, *Caulis* duos pollices crassus, cæsius, geniculatus, albâque medullâ plenus. Caulis vetustior colorem omnem glaucum amittit, & fuscus evadit. Caulis nonnunquam in ramulos dividitur, circa quorum summitatem *folia* è geniculis oriuntur glabra, multifariàm partita instar Myrrhidis, quæ

manſa ſaporem exhibent aromaticum. *Flores*, qui in ramulorum ſummitate umbellatim apparent, ſunt parvi, lutei; *Semina* oblonga, ſtriata, Ferulæ *Hermannianæ* ſeminibus ſimillima.

Ferula Tingitana folio latiſſimo lucido *Hort. Edinburg. Sutherl.* Tingitana lucido folio Apii ſegmentis *Breyn. Prod.* 2. *Herman. Parad. Bat. Tingitana* lucida, foliis Laſerpitii, *Moriſ. hiſt.* P. 3.

Herman.

Radice firmatur brachiata, magna, nigra cute obducta, intus albida; bina vel trina facta *caulem* protrudit in plures ramulos expanſum, *Ferulæ fœminæ Plinii C. B.* proceritate & craſſitie nonnihil minorem. *Folia* inſigni virore ſplendent, quaſi vernice eſſent obducta & à ſole vibrata oculos perſtringunt. Horum ſegmenta Apii ſegmentis magnitudine & inciſuris non malè reſpondent, ſed craſſiora ſunt & rigida. Pediculi in latam membranam folliculum efformantem diducuntur, & ramos è caulium nodis oriundos aliquouſque involvunt. *Flores* luteoli in umbellatum orbem conglobati, & *ſemina* maturitate pæne nigreſcentia à congeneribus nihil fere diſcrepant. *Sapore, odore & temperamento* Ferulæ fœminæ aliquanto inferior eſt.

Hæc quamvis perennet, nec ab hyberno frigore facilè lædatur, ſoboles rarò gignit, ideóque ſeminibus quæ Autumno perficiuntur propaganda eſt. Hujus mentio fit in *Hiſt. noſt.* p. 421.

P. 424. Ad Cap. De Libanotide Cachryophora.

D. *Bobart.*

Libanotidis Cachryophoræ ſeu Cachryos 3tiam ſpeciem, atque etiam 4tam in duas diſtinguit, nimirum majorem & minorem. Diſtinctionis notas apud ipſum vide *Hiſt. Oxon.* P. 3. p. 267.

P. 426. Ad Cap. De Laſerpitio.

Laſerpitium anguſtifolium, ſemine criſpo *Schol. Bot. Tournef.*

—— latiore folio, umbellâ contractâ & concavâ *Ejuſd.*

—— anguſtiore folio, umbellâ concavâ & contractâ *Ejuſd.*

—— latiore folio, non ſinuatum *Ejuſd.*

—— anguſtifolium, non ſinuatum *Ejuſd.*

—— majus, ſegmentis longioribus & indiviſis *Pluk. Phyt.* T. 198. F. 2. qui ſuſpicatur eandem eſſe plantam cum Laſerpitio latiore folio non ſinuato *Schol. Bot.*

—— tenuifolium, lobis obſcurè virentibus *Pluk. Phyt.* T. 198. F. 3. Laſerpitio Lobelii ſimilis anguſtifolia *J. B.*

—— exoticum, lobis longiſſimis, integris, Ammeos quorundam diviſuris *Pluk. Phyt.* T. 96. F. 1.

—— lobis anguſtioribus, longioribus, & dilutè virentibus, pluriſariàm diviſis *Moriſ. Umbell.* 64. *Pluk. Phytogr.* T. 198. F. 6. An Laſerpitium Daucoides Prutenicum viſcoſo ſemine. Hanc (inquit) ſpeciem *Hermannus* & *Sutherlandus* in Catalogis ſuis pro eadem cum Laſerpitio *Gallico ſeu Maſſiliotico* habent. At ipſe *Moriſonus* in *Prælud.* clarè pronunciat, illam ab hac diſtingui, quòd folia producat dilutiùs virentia quàm *Gallicum*, cujus folia ſunt lucidè atrovirentia.

Laſerpitium *Americanum*, Fraxini foliis *Muſ. Pet.* 255.

Folia pallidè virent *Florum* umbellæ parvæ luteæ: ſemina quoque in hoc genere exigua. In *Marilandia* collectum D. *Sloane* communicavit D. *Vernon*, à quo nos habuimus.

Laſerpitium aureum, Petroſelini folio *Marianum Pluk. Mantiſſ.* Q. annon præcedenti eadem ſit.

P. 430. Ad Cap. De Cerefolio.

Cerefolium ſylveſtre perenne, ſeminibus lucidis nigris *Moriſ. Umbell.* p. 68. *Schol. Bot.*

Cerefolium rugoſo Angelicæ folio, aromaticum *Boccon. Muſ. pl. rar.* p. 29. T. 19.

Folia profert nigricantia, Angelicæ ſimilia, verùm aliquantulum rugoſa & acuta. Nota Generica ſeminis & ſapor aromaticus me induxerunt ut inter Cerefolii ſpecies hanc plantam diſponerem. Pedali altitudine ſupra terram elevatur. *Bononiæ* in horto *Jacobi Zanone* cultam vidit D. *Boccone.*

P. 431. Ad Cap. De Myrrhide.

Myrrhis paluſtris Hercynica Jungermanni *Cat. Altd.* vide Cicutaria.

Myrrhis perennis alba minor foliis hirſutis ſemine aureo *Moriſon. Schol. Bot.*

Myrrhis ſylveſtris *Canadenſis* D. *Bobart.* vid. Umbelliferis affinis trifolia, *&c.*

Myrrhis *Virginiana*, Angelicæ multiplici lobato folio: An Myr. *Americana*, foliis Angelicæ, ſemine brevi craſſo *Breyn. Prod.* 2. 75. *Pluk. Mantiſſ.*

Myrrhis *Chalepenſis* elegans, Paſtinacæ ſubrotundis parvis foliis, oris profundiùs inciſis *Ejuſd. ibid.*

Myrrhis annua alba, hirſuta, nodoſa, Paſtinacæ ſylveſtris folio candicante *Hort. Cath.* 148. *Semina* longa ſtriata ſunt. Nulla ad radiorum umbellæ exortum apponuntur foliola.

Cuminum perenne majus *Carmaniæ Moriſ. hiſt.* P. 3.
D. *Bobart.*
Folia pediculis cauliculíſve longis appenſa ampliſſima & expanſa, ternam diviſionem ſemper retinent; primò quidem petiolis triuncialibus nudis, tunc ternis aliis brevioribus, ut pluriſariam diviſa appareant, & foliolis tenuibus quaſi Ferulaceis, brevibus terminantur. Ad ſingulam autem horum petiolorum appoſitionem ſeu diviſionem bina foliola ramoſa enaſcuntur. *Flores* nondum apud nos prodiere. *Semina* ampliora, lævia & obtuſiora, profundè ſtriata, guſtu fervido & acri amaritudine permixta donantur. E ſeminibus à D. *Huntington* ab *Aleppo* tranſmiſſis orta eſt.

P. 432. Ad Cap. De Meo.

Meum anguſtifolium adulterinum *Schol. Bot.*

Pag. 436. Ad Cap. de Hippoſelino.

Hippoſelinum *Marianum* foliis integris & trifidis *Pet. Act. Philoſ.* N. 246. p. 401.

Folia ima integra, triangularia, circa margines ſerrata, Violæ Martiæ ſimilia, pediculis longiuſculis inſidentia ima parte in membranam dilatatis, & caulem ceu vagina amplectentibus; ſuperiora tripartito diviſa, pariter ſerrata nec ullum habent pediculum præter vaginam caulem amplectentem. Umbella in ſummo parva *floſculorum* flavicantium.
In *Marilandia* obſervârunt & collegerunt D. *Vernon.* & D. *Krieg.*

Smyrnium *Luſitanicum* minus Apii folio *Elem. Bot. Tourneſ.* Apium *Macedonicum Luſitanum Luſitanorum Virid. Luſitan. Griſleii.*

Caulis medius in longum exit pediculum umbellam ſuſtinentem mediocrem. Semina minora ſunt quàm in Smyrnio Cretico. *Folia* Apii ſatis ſimilia, ſegmenta tamen acutiora ſunt.

Smyrnium montanum, perfoliatum ſerratum, foliis ad imum latis cruciatis *Hort. Cath.*

Hæc planta Smyrnio Cretico vulgari perſimile eſt, differt foliis ad imum latis.

Smyrnium tenuifolium noſtras.

Libanotis Alpina rotundifolia *Schol. Bot.*

Libanotis Ferulæ folio & ſemine *Italica Bocc. Muſ. pl. rar.* p. 171.

Folia quæ prima è terra exeunt duriuſcula ſunt, anguſta, ſulcata, inter *Ferulæ* & *Thapſiæ* media, poſteriora, cùm planta adolevit anguſtiora ſunt & *Fœniculacea. Caulis* craſſitudine plerunque eſt digiti auricularis. Semen à Ferulaceo non longè abludit. In montibus *Veronæ* naſcitur.

Libanotis tenuifolia Fœniculi ſemine *Bocc. Muſ. pl. rar.* p. 171.

Caulis & *folia* hujus plantæ breviora ſunt, & minutiùs diviſa quàm præcedentis. Ulnæ unius altitudinem aſſequitur. Umbella eſt Gingidii, *ſemen* Fœniculaceum imitatur, quamvis multò craſſius & pinguius ſit. A D. *Barelier* habuit.

Libanotis *Italica*, Alpina, ſemine criſpo *Bocc. Muſ. pl. rar.* p. 24. An Lib. latifolia minor ſemine criſpo *C. B.*

Folia

Folia producit hæc Planta Seselios Æthiopici herbæ *Dod.* similia. *Caulis* Ferulæ crassitudine est, humanam altitudinem excedens, *Umbella* alba, ampla: *Semina* ipsam componentia per maturitatem magis crispa sunt quàm *Laserpitii Gallici.* Radix crassa est, & brachii puerilis longitudine.

Copiosè nascitur sub *Cimone di Fanano,* loco dicto *li Porcelli,* ubi à pastoribus *Herba nucitola* appellatur, quia Folia ejus & virore & dispositione Juglandinis similia ipsis videntur.

P. 436. Ad Cap. De Angelica.

Angelica *Acadiensis* flore luteo *H. R. P. Dodart. mem.* humilior & minor flore luteo *Moris. hist.* P. 3.

D. *Bobart.*

Humilis est, cubitalem aut bipedalem altitudinem rarò superans. *Folia* Podagrariæ foliis similia sunt, trifariam divisa, acuta, in ambitu æqualiter & non altè serrata. Umbellæ planæ ex flosculis pentapetalis aureis seu omnino luteis conflatæ sunt, & *semina* parva oblonga, striata, ad Podagrariæ proximè accedentia succedunt.

D. *Sherard* ex Horto *Parisiensi* nactus est.

Angelica *Virginiana,* foliis acutioribus, semine striato minore, Cumini sapore & odore *Moris. hist.* P. 3. Angelica *Charibbæarum* insularum, Olus atrifolia flo. albo, seminibus striatis, Cumini odore & sapore *Pluk. Phyt.* T. 76.

D. *Bobart.*

Procerus huic attollitur *Caulis,* umbellas albas planas sustinens. *Folia* pro more aliarum plurifariam sunt divisa, lobis quàm in cæteris angustioribus & acutioribus, dentatis insidentibus caulibus pediculisve ex fusco colore purpurascentibus. *Semina* parva, brevia, turgidula, striata, absque aliqua materia membranacea, odore fermè & sapore *Cumini sativi* semen referentia, floribus albis succedunt. *Radix* stolonibus suis lateraliter se propagat.

Angelica aquatica angustifolia *Pyrenaica,* foliis Cannabinæ *Creticæ.* An Imperatoria Alpina minor *C. B? Schol. Bot.*

Angelica sylvestris Alpina, Podagrariæ foliis *Ejusd.*

Angelica *Canadensis* tenuifolia, caulibus purpurascentibus *Ejusdem.*

Angelica *Canadensis* tenuifolia, Asphodeli radice *Tournef. Elem. Bot.* Q. An à præcedente specie differat.

Angelica Alpina, ad nodos florida *Tournef. Elem. Bot.*

Angelica Charibbæarum elatior, Olusatri foliis, flo. albo, seminibus striatis, Cumini odore & sapore *Pluk. Phyt.* T. 76. F. 1. An Myrrhis *Americana* foliis Angelicæ, semine brevi crasso *Breyn. Prod.* 2?

Hanc è *Marilandia* habemus, iconi D. *Plukenet.* exactè respondentem.

N. B. *Tournefortius* Angelicam vulgarem seu Officinarum mutato nomine Imperatoriam vocat, ejúsque species duas novas tradit; nimirum

Imperatoriam Alpinam maximam *Elem. Bot.* max. folio latissimo *Schol. Bot.* ut conjicio, &

Imperatoriam *Pyrenaicam* tenuifoliam *Elem. Bot.*

Imper. Alpina rotundifolia *Schol. Bot.*

P. 438. Ad Cap. De Ligustico add.

Ligusticum Alpinum rotundioribus & brevioribus foliis *Schol. Bot.*

Ligusticum Alpinum longioribus & nigrioribus foliis *Ejusd.*

Ligusticum Ferulæ fol. *Tournef. Elem. Bot.*

Ligusticum *Pyrenaicum* Fœniculi folio lucidum *Ejusdem.*

P. 442. Ad Cap. De Oenanthe add.

Oenanthe millefolii aquatici foliis *Moris. Umbell.* 19. Daucus pratensis Millefolii palustris foliis *C. B.* 150.

Filipendula palustris, Ruta palustris *Tab. icon.* 142. *Schol. Bot.*

Oenan-

Oenanthe *Lusitanica* latifolia Apii folio *Tournef. Elem. Bot.*

Oenanthe maxima *Virginiana*, Pæoniæ fœminæ foliis *Moris. hist.* P. 3.
D. *Bobart.*
Radix è pluribus tuberculis oblongis, carnosis, digitalis crassitudinis, fusiformibus, utrinque acuminatis Sisari aut Asphodeli in modum, in unum caput coeuntibus, composita est. Indè *Caulis* assurgit bicubitalis & tricubitalis, striatus, in alas plures è geniculis brachiatus. quibus *folia* ampla, lobata *Pæoniæ fœminæ* aut *Sii majoris* latitudine nascuntur. Foliorum alæ, digiti longitudinem, unciæque latitudinem æquantes, frequenter marginibus rectis & integris, interdum verò unâ vel alterâ denticulatione donatæ, mucronem versùs observantur. Umbellis amplis candidis planis summi caules terminantur, quæ in *semina* striata, oblonga, bina simul juncta, transmutantur. Semen quodlibet apiculo donatur, ità ut conjuncta & immatura bifurcata appareant; quod & aliis hujus familiæ proprium est.

P. 444. Ad finem Cap. 3. Add.

Sium minimum umbellatum aquaticum *Herman. Parad. Bat.* An aquat. pumilum ferulaceis foliis *Moris. Umbell.*

Spithamam vix excedit. *Folia* fert ferulacea, tenuissima & angustissima, ferè capillacea, pediculis in longum & latum folliculum diductis, qui caulem amplectuntur, & ramulos ex illorum nodis exeuntes aliquousque involvunt. *Cauliculi* in plures ramos teneros virides, petalos brachiantur, quorum summo insident umbellæ parvæ. *Flosculi* perexigui, propemodum muscosi, 5 petalis angustis acutis compositi, & multis longis exiguis *staminibus* donati; quibus succedit *semen* parvum, breve, striatum. *Radix* turbinata, in plura capitula extuberat, & cespitis nodosi instar est, tenuium fibrarum comam demittentis.

Sisoni affinis planta palustris *Hort. Cath. Suppl. alt.* 83. Folia hujus inferiora longa & lata sunt, Sisonis æmula: verùm quæ caulem vestiunt, tenuiter dissecta sunt omnia; ínque summis caulibus & ramulis umbellæ minimæ 3bus 4ve flosculis compositæ, existunt. Siccam communicavit D. *Sherardus.*

P. 445. Ad Cap. de Pimpinella Saxifraga.

Pimpinella Saxifraga annua Gallo-provincialis *Schol. Bot.*

Pimpinella Saxifraga folio multiscisso, pediculo ceu vagina longissimâ caulem amplectente.

Pediculus vaginalis ad ipsam folii in ramastros divisionem extenditur, foliorum segmenta in acutos mucrones exeunt. Florum umbellæ parvæ sunt, nullis ad exortum radiorum foliolis cinctæ. A D. *Sherard* habui, qui Romæ à D. *Triumfetti* obtinuit.

Pimpinella hircina Dauci Alsatici foliis *Hort. Cath.*

Saxifraga rotundifolia, flore albo annua *Italica Bocc. Mus. pl. rar.* T. 80.

Folia producit rugosa, rotundiuscula, colore viridi albicante, odore hircino valdè manifesto. Ad altitudinem palmarem assurgit, ejúsque umbella è *floribus* albis componitur. *Semen* Pimpinellæ Saxifragæ. Id locis *Siciliæ* Alpestribus, & montibus *Corsicæ* oritur & ab aliis omnibus speciebus *Pimpinellæ Saxifragæ* à me huc usque observatis differt.

Saxifraga parva, annua, acris Millefolii terestris folio tenuissimo *Moris. hist.* P. 3. Meum annuum acre *Lusitanicum Tournefort.*
D. *Bobart.*
A *radice* tenui *folia* profert per terram strata, biuncialia, recta, à nervo medio, Millefolii terrestris in modum in partes tenuissimas breves divisa, quæ Mei tenuitatem obtinent, sed ejusdem subdivisiones & ramificationes non patiuntur. *Caulis* assurgit rectus, palmaris, aut ad summum semipedalis, in plures alas ramulósve divisus, quorum unicuique foliolum minus adnascitur. Cauliculi in umbellas exiguas albas terminati, in *semina* parva, brevia, striata Apii similia mutantur. In *Lusitania* à D. *Tournefort* detecta est.

P. 449. Ad Cap. De Apio.

Apium *Macedonicum Lusitanicum* N. D. *Munting. Herbar. Belgic. Grisleii Virid. Lusit.* Saxifragia *Lusitanorum.*

Apium *Lusitanicum* maximum *Munting. ibid.*

Apium Sii foliis annuum *Lusitanicum Eorundem.*

P. 452.

P. 452. Ad Cap. De Cicuta & Cicutaria.

Cicutæ fatuæ noſtrati ſimilis Planta *Maderenſis Pluk. Almag. Bot.*

Cicutaria latifolia fœtida ſerotina, foliis obſcurè virentibus D. *Fagon Schol. Bot. Peloponneſiaca* procerior eſt. Semina longa, ſtriata, & nigriora tenuioraque obtinet.

Ad Cicutæ vulgaris vires adde,

Cicuta pleriſque, ne dicam omnibus, qui de Plantis ſcripſêre Medicis & Botanicis Herbis malignis, & homini ſaltem venenoſis accenſetur: quod tamen de Cicuta in *Anglia* noſtra naſcente minimè verum eſt. Siquidem D. *Henly* ingenioſus amicus & vicinus meus (inquit D. *Jacobus Petiver* literis ad me datis) cùm nuper unà eſſemus, radicum Cicutæ tres quatuórve uncias me ſpectante devoravit abſque ullo nocumento aut incommodo. Cujus exemplo & ipſe animatus, eaſdem guſtavi & ſemunciam circiter comedi. Sapore erant ſatis grato, Apii dulcis *Seleri* vulgò dicti ſapori non abſimili, nec ullum poſtea exinde pravum effectum ſenſi. Nos quoque (ut alibi notavimus) Turdæ avis ventriculum diſſectum Cicutæ ſeminibus refertum invenimus.

Ad Cicutariam paluſtrem nota,

Planta illa de cujus noxis integrum librum ſcripſit Clariſſ. *Wepferus*, non erat (ut opinabar titulo deceptus nec enim tum librum videram) Cicutaria paluſtris ſeu Phellandryum, ſed *Oenanthe Cicutæ facie* Lobelii, cujus maligna & lethifera vis triſtibus aliquot experimentis confirmata eſt tum in inſulis *Britannicis*, tum in *Germania*, ut nullus amplius ſuperſit de ea dubitandi locus. Faciant in poſterum omnes aliena mala & pericula cautos, nè incognitas ſibi radices petulanter comedentes, in lethifera hæc tubera incidant, audaciámque ſuam vitæ ipſius damno luant.

Cicuta arbor *Virginiana* D. *Baniſter Cat. Stirp. Virgin. Mſ. Pluk. Mantiſſ.*

Cicuta major, caule non maculato, ſeminibus cinereis, *Herman.* Umbellæ minores ſunt quàm in Cicuta vulgari, folia in longiora & anguſtiora ſegmenta diviſa. A D. *Sherard* habuimus. Varietas vulgaris *C. B. P.*

P. 451, 452. Ad Cap. de Cicuta & Cicutaria.

Myrrhis paluſtris *Hercynica Jungermanni Cat. Altd.* Broccenbergenſis *Thal.*

Foliis eſt ferè Apii, membranaceâ vaginâ caulem amplexicaulibus, floſculis candidis in umbella diſpoſitis: *ſemina* oblonga canaliculata *Hofm.* A D. *Rivino* habuit D. *Sherard*, qui in loco à Thalio memorato eam collegit. Eandem plantam à *Lugduno Batavorum* obtinuit idem D. *Sherard* titulo Chærephylli paluſtris latifolii flo. albo, verùm cùm ejuſmodi Lemma apud *C. Bauhinum* in pinace non occurrat, pro Chærephyllo, *&c.* Cicutaria & fortè legendum.

P. 455. Ad Cap. De Ammi.

Ammi majus exoticum foliis per ambitum eleganter inciſis *Pluk. Phyt.* T. 11. F. 1. Hujus folia à Dauco Cretico *Zanoni* haud multum abludunt.

Ammi minus *Luſitanicum Tournef. Elem. Bot.* Folia tenuiſſima ſunt. Caulis in multos ramulos tenues dividitur & ſubdividitur valde divaricatos.

P. 456. Ad Cap. De Crithmo.

Crithmum ſeu Fœniculum maritimum *Americanum*, *Yceceltic* ſive *Yceltzin Næ. Hiſpaniæ Terent.* apud Recchum *Pluk. Almag.*

Crithmum maritimum Eryngii capitulis, foliis ex uno pediculo multis *Pluk. Phyt.* T. 169. F. 4. Crithmi 4ta ſpecies *Matth. Lugd.* 1379.

P. 457. Ad Cap. De Fœniculo.

Fœniculum *Luſitanicum Griſleii Virid. Luſit.*

P. 456. Ad Cap. De Gingidio.

Gingidium montis *Libani Muntingii Herbar. Belg.* 606.

Gingidium umbellatum *Ejuſd.*

Gingidium latifolium *Ejuſd.*

P. 460.

P. 460. Post speciem 2dam adde,

Seseli Massiliense, Fœniculo tortuoso simile D. *Sherard.* An Dauco glauco folio similis Libanotis?

Seseli *Pyrenaicum* Thapsiæ facie D. *Fagon Schol. Bot. Herman. Parad. Bat.*
Herman.

E *radice* recta crassa, paucis fibris donata *caules* profert cubitales & sesquicubitales, striatos, glabros, medullâ fungosâ farctos, in ramos subinde divisos. *Folia* quæ è radice exeunt longis insident pediculis, carinatis, concavis. Sunt autem prima viridia, glabra, sequentibus latiora, & in breviores multò costas divisa, cætera angusta, tenuiùs dissecta, *Thapsiæ carotæ folio* accedentia, in costas 7 vel 8 divisa, lobulis seu pinnulis ad pediculum ubi exeunt costæ, more *Carui*, quaquaversum donata. Summitates Caulium & ramulorum umbellis amplis coronantur, quarum bases seu radiorum exortus, uti & radios partiales cingunt foliola seu filamenta tenuissima. *Flores* parvi, ex albo flavescentes, quos excipiunt *semina* bina striata, oblonga, pallida, Apii seminibus similia at majora, *saporis* fervidi, qui linguam & os diu vellicat & adurit.

Seseli pratense foliis densiùs pilis pubescentibus *Pluk. Phytogr.* T. 60. F. 4.

P. 466. Ad Cap. De Pastinaca tenuifolia.

Daucus *Americanus* lucidus *Hort. Reg. Par. app. Schol. Bot.*

Pastinaca sylvestris Cicutariæ folio *Ejusd.*

Daucus *Hispanicus* umbellâ maximâ *Tournefort. Elem. Bot.*

Daucus *Lusitanicus* Mei folio *Ejusd. ibid.*

Daucus *Pyrenaicus* tenuifolius, foliis Citri odore, lucidis *Schol. Bot.*
D. *Bobart.*

Huic *folia* tenuia & Ferulacea, plurifariam divisa, pediculis longis donata, triplicem divisionem obtinent. Longi rursus petioli nudi, alios gestant breviores, qui *foliolis* plurimis brevibus tenuibus terminantur. Inter hæc *cauliculi* assurgunt graciles, pedales, geniculis paucis intercepti, quorum singulo geniculo foliolum quoque adhæret. Summus caulis *flores* albos, cæteris consimiles parvos, & *semina* parva striata sustinet.

Daucus folio tenuissimo, semine hirsuto Dauci Cretici.

Folia saltem quæ in caule sunt, (nam inferiora ad radicem non vidi) multifariàm divisa sunt in segmenta capillaceæ tenuitatis, umbellæ longis insident pediculis, ex plurimis umbellulis pediculis longis tenuibus insidentibus compositæ. Ad umbellæ exortum non apponitur circulus foliorum. E collectaneis D. *Sherard.*

Daucus montanus luteus, Oenanthes aquaticæ foliis crispis gummifer *Hort. Cath.* 65. Foliorum segmenta oblonga circum oras dentata sunt. Hujus folia exsiccata à D. *Sherard* accepi.

Ad speciem nostram 3tiam nota, D. *Bobart Hist. Oxon.* P. 3. 306. Pastinacam tenuifoliam sylv. lucidam *Moris. Prælud.* à tenuifolia maritima, foliis obscurè virentibus & quasi lucidis *Magnol. Bot. Monsp.* distinguit. Hanc autem ità describit: Semina quæ à D. *Magnol* recepimus plantam produxere foliis vulgaris longioribus, multò paucioribus rariúsque dispositis, alis nervo medio adnexis, latiusculis, viridioribus, glabrioribus & quasi lucidis. *Caulis* quoque rariùs divisus consimiles flores sed semina breviora, minora, pilis etiam brevioribus hirta, sustinet. *Pastinacam* autem *tenuifoliam lucidam Moris. Prælud.* quam Dauco *Americano* lucido *H. R. P. App.* Synonymam facit, Foliorum glabritie lucentíque facultate, seminibus etiam parvis, nec tanta hirsutie donatis ab aliis differre statuit. Hanc autem, sive à vulgari Dauco reverà specie differat, sive minùs, in clivis maritimis inter *Dubrim* & *Margate* in Comitatu *Cantii* invenit *Thomas Willisellus.*

Pastinaca tenuifolia lucida, gummi manans *Boccon. Mus. pl. rar.* an eadem sit cum lucidâ prædictâ considerandum. Eam autem sic describit.

Caules & foliorum pediculi hirsuti sunt, folia lucida, umbella alba, semen echinatum, seu villosum: Folia ampliora quàm Dauci *Offic.* Illud habet peculiare, quòd si caulis, pediculi aut foliorum alæ rumpantur, humorem glutinosum è rupturis exsudent odoratum velut Resina aut Terebinthina.

Invenitur in *Hiera* insula propè *Massiliam*; in monte *SS. Trinitatis di Gaeta*; in scopulis & saxosis *Corsicæ*, inque *Siciliæ* locis aridis & præruptis propè mare.

Pasti-

Paſtinaca ſylveſtris Cicutariæ folio *Ejuſd.* Hujus folia omnium ſunt tenuiſſima, imo Scandicis tenuitatem obtinent, glabra & lucentia, & contrita odorem Citri ſuaviter ſpirantia. *Caules* vulgaris altiores, paucioribus geniculis intercepti, graciles, umbellas minores, & ſemina etiam minora, breviora, & vix hirſuta gerentes. D. *Bobart. Hiſt. Oxon.* p. 306. P. 3.

Paſtinaca Oenanthes folio *Boccon.* Folia illi Pimpinellæ Saxifragæ ſive Oenanthes non abſimilia, lobata: *Caules* pedales, recti, ramoſi; umbellæ magnæ, aliarum Paſtinacarum tenuifol. more prognatæ; quibus ſuccedunt *ſemina* exigua aſpera, ſeu potius villoſa ſive hiſpida. Supra muros *Leocatæ* in *Sicilia* invenit D. *Boccon.*

Paſtinaca ſylveſtris, anguſtifolia hirſuta, radice foras & intus atro-purpurea ex *Smyrna Pluk. Mantiſſ.* In horto D. *Reynardſon* enutritam obſervavit, ex ſeminibus *Smyrnâ* allatis ortam.

Daucus *Africanus* nodiflorus, foliis Rutæ minoris D. *Sherard.*

Radice nititur ſimplici, altè in terram deſcendente; è cujus capite plures exeunt *caules* in terram reſupini, ſatis craſſi, ſemipedales. *Folia* parva tenuiter admodum diſſecta ad modum ferè Peganii Narbonenſium *Lob.* Umbellæ parvæ ad caulium nodos ex adverſo Foliorum exeunt, ut in Sio aquat. min. Planta videtur in aquoſis naſcens, unde fortè ad Sium potius referenda.

P. 469. Ad Cap. De Caucalide.

Caucalis echinata latifolia, lucida, ſtrumoſa radice *Pluk. Almag. Bot.* Pſeudocaucalis ſive Echinophora, radice nigricante & anguſtiore lucido Angelicæ folio *Lælii Triumfetti* in Catal. apud fratrem. An Caucalis *Hiſpanica* ſemine rugoſo *J. B?* peregrina, ſem. rugoſo *C. B.* quærit D. *Bobart. Hiſt. Oxon.* P. 3. 308. & *Camerarius*, inquit, hanc plantam depinxit, & ſic deſcripſit. Superioribus [*Caucalidi flore minuto & Alteri Coronatâ umbellâ*; eſt hæc nobis *Lappula canaria flore majore & minore*] fere ſimilis, non tamen ſpinoſo ſemine, ſed rugoſo nonnihil, eóque elegantiſſimo, ſed puſillo flore in umbella incondita. Tota planta lac habet dulce, in modum Chærefolii ſed copioſiùs, quòd etiam ex immaturo ſemine confracto permanat; radix tamen eo caret, niſi fortè initio antequam cauleſcat planta etiam lacteſcat, quod tamen nondum obſervavi. Sapor eſt Apii. *Cam.*

Caucalis procerior *Chalepenſis*, ferulaceis foliis, flore albo *Moriſ. hiſt.* P. 3. *Radice* nititur alba, digiti craſſitudine, fibris eam terminantibus; E qua *folia* palmari & dodrantali amplitudine, ferulacea tenuitate plurifariam diviſa, pediculis longis, ſupernè ſulcatis, lata nervoſa cartilagine, radici adnexis proveniunt. *Caulis* bicubitalis aliarum Umbelliferarum inſtar brachiatus, pollicaris craſſitudinis ad genicula folia conſimilia emittit, petiolo lata baſi eundem amplectente. Umbellæ in ſummitate rotundæ, ſatis amplæ, floribus ex petalis quinis æqualibus cordiformibus conflatis, radiiſque pluribus uncialibus inſidentibus, compoſitæ ſunt. Floribus marceſcentibus ſuccedunt *ſemina* pallida, ovalia, Hordei grani longitudine, Caucalidum ritu dorſo ſpinoſo donata. Ex ſeminibus à D. *Huntington* tranſmiſſis enata eſt. Deſcripſit D. *Bobart.*

Caucalis Daucoides *Luſitanica*, magno fructu, *Tournef. Elem. Bot.*

Caucalis minor *Æthiopica*, vulgari haud multum diſpar *Pluk. Almag. Bot.*

Caucalis arvenſis, Carotæ foliis, floribus ex purpureo albis, ſemine foliaceo echinato, umbellâ contractâ *Hort. Cath. Cupani.*

Planta eſt annua, Paſtinacæ tenuifoliæ per omnia ſimilis exceptis ſeminibus, quæ magna ſunt, echinata & Caucalidum ſimilia, ut ulteriori deſcriptione non indigeat. Siccam à D. *Sherard* accepimus.

Caucalis marina purpurea, Paſtinacæ ſylv. tenuifoliæ foliis, echinophoro ſemine, umbellata *Hort. Cathol.*

Radix ſimplex eſt, paucis fibris donata. *Caules* in terram reclinati, hirſuti, ut ſunt & ramuli & folia minutim inciſa ſegmentis brevibus. Cauliculi & ramuli umbellas parvas geſtant florum purpuraſcentium, quibus ſuccedunt *ſemina* echinata, reliquarum Caucalidum ſimilia.

Non alia eſſe videtur planta quam Caucalis pumila maritima *C. B.* Nam in planta ſiccâ à D. *Sherard* communicata, Foliorum diſſectiones (ut rectè *Cherlerus*) Pectinis Venerei ſimiliores videbantur quàm Paſtinacæ ſylveſtris.

P. 473. Ad Cap. de Perfoliata.

Perfoliata montis *Libani Munting. Herbar. Belgic.* ubi descriptionem ejus & iconem vide.

Perfoliata humilis Alpina *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 63. Altitudinem spithamæ crescendo assequitur, & in montibus altis *Sabaudiæ* invenitur.

P. 474. Ad Cap. De Bupleuro.

Bupleurum *Hispanicum* arborescens, gramineo folio *Tournef. Elem. Bot.*

Bupl. *Hispan.* fruticosum aculeatum, gramineo folio *Ejusd. ibid.*

Bupleuri similis planta umbellata *Æthiopica*, ad caulium nodos tomentosa *Pluk. Almag. Bot.* T. 272. F. 5. An Perfoliato montano angustifolio *Columnæ* similis planta umbellifera nova, fructu triplici membranaceo C. Bæ Sp. *Breyn. fascic.* p. 25? vid. *Pluk. Mantiss.*

Bupleurifolia semine papposo, Valerianoides, cauliculo scabro à Promontor. B. Sp. *Pluk. Almag. Bot.* Hanc novam prorsus plantam cujus *semina* parva, cinerea, striata, pappo plumato candidissimo involuta, D. *Alexandro Brown* debemus.

Bupleuro affinis semine triquetro, &c. *Breyn.* in Cat. ad calcem.

Bupleuro affinis planta umbellifera *Breynii*, foliis liratis, longissimis D. *Sherard.* Lanugo copiosa ad radicem foliis intermiscetur. Sunt autem *folia* pedalis fere longitudinis, vix semunciam lata, profundè striata seu lirata, & plane graminea. Inter folia exsurgit *caulis* pedalis aut altior, teres, firmus, ruber, foliolis brevioribus ad intervalla vestitus, in fastigio umbellam gestans in qua Flores & semina quæ non vidimus; verùm calices qui flores & semina amplectuntur, longi sunt, angusti & velut cylindracei, summa parte rubentes: unum aperui in quo lanuginem inveni cum seminulis (ut videbatur) appensis.

Aliam hujus plantæ speciem communicavit D. *Sherardus*, foliis latioribus & brevioribus, ut alias differentias omittam.

Item Tertiam foliis junceis longissimis: cujus caulis duntaxat cum floribus à D. *Plukenet* pingitur *Tab.* 270. F. 5. sub titulo, Bupleurifoliæ semine papposo, Valerianoides, umbellata, cauliculo scabro, ex Promont. Bæ Sp.

Sanicula *Marilandica*, caule & ramulis dichotomis, echinis minimis in eodem communi pediculo ternis.

Folia trifida sunt, & ad margines serrata, ad caulis divaricationes bina opposita. Caulis in binos ramulos, ramuli in totidem surculos divaricantur, dichotomian observantes. Ex angulis divaricationum & summis ramulis exeunt pediculi singulares, unciales, in fastigio tres globulos echinatos gestantes.

Hanc in *Marilandia* invenit D. *Krieg*; necnon D. *Vernon* Anno 1698.

Umbelliferis affinis *Marilandica* trifolia. Myrrhis trifoliata Canadensis D. *Bobart.*

Folia oblonga sunt, media parte lata, dentata, dentibus majoribus, qui dentes minoribus denticellis per margines incisi sunt. (Folia, majora intellige nam minora hujusmodi secundarios denticulos non habent) ad exortum suum membranaceis appendicibus caulem amplexa. In summis caulibus & ramulis è foliorum alis egressis pediculi prætenues existunt, umbellas quasdam spurias gestantes è tribus radiis tenuibus, (non rarò tantùm duobus) compositas. Singuli autem radii plures emittunt pedicellos flosculos & semina sustinentes, quæ qualia fuerint in sicca discernere non potui.

Hujus notitiam D. *Vernon* & D. *Krieg* debeo.

Panacis Carpimi folio triphyllos; nervo medio transcurrentibus venis ad intervalla constricto, ex insula *Johanna Pluk. Mantiss.*

Umbellifera folio pinnato, umbella diffusa, è plurimis umbellulis quorum radii exiguos albos flosculos gestant composita.

Flosculorum petala, quantum in sicca discernere licuit, æqualia erant & subrotunda, non crenata seu bifida. Folium, quod unicum in caule erat, duabus pinnarum angustarum conjugationibus constabat, & impari foliolo costam terminante. Semina brevia minutissima, quorum formam ob parvitatem perspicere non potui.

Umbellifera aquatica foliis in minutissima & planè capillacea segmenta divisis.

Umbellæ florum summos caules & ramulos occupant, & ad exortum radiorum caules & ramuli eas sustinentes ejusmodi foliolis capillaceis cinguntur.

HISTORIÆ PLANTARUM

LIBRI DECIMI PARS PRIMA.

HERBÆ STELLATÆ:

Sic dictæ,

Quòd folia caulium nodos Stellæ radiantis in modum ambiunt.

P. 480. Ad Cap. 1. & 2. De Rubiis Quadrifoliis, quæ ad unum & idem Caput cum Cruciata rectiùs referri possent.

1. Rubia quadrifolia lævis *Cretica*, flore purpureo *Patavinorum Pluk. Phytogr.* Tab. 248. F. 5.

2. Rubia tetraphyllos glabra, latiore folio, *Bermudensis*, seminibus binis atro-purpureis *Ejusd. ibid.* F. 6.

Hujus duas species seu varietates è *Marilandia* habemus, à D. *Vernon* & D. *Krieg* allatas.

1. In una foliorum quaterniones longioribus intervallis distant, surculi floriferi erectiores sunt.

2. In altera quaterniones brevioribus intervallis à se invicem remoti sunt, surculi floriferi à caule rectà extant, ut rectos propemodum angulos cum eo efficiant.

3. Rubia major quadrifolia atro-virens, saxatilis *Boccon. Mus. Pl. rar.* T. 75.

Folia hujus plantæ brevia Myrtina imitantur ; verùm aspera sunt velut Rubiæ tinctorum. Pedali est altitudine. In scopulis & saxis Caietæ & *Caprearum* Insulæ nascitur. Variat interdum foliorum numero ad caulium nodos.

Alia invenitur species in montibus *Corsicæ*, & *Mutinensibus*, foliis paulò longioribus, aliquantulum crispis & undulatis, pedali altitudine, locis saxosis nascens.

4. Rubia quadrifolia minima D. *Herman.*

Cauliculos fert dodrantales, tenues, geniculatos. *Folia* quaterna genicula radiatim ambiunt, Rubiæ quadrifoliæ paria, sed duplo minora. *Flosculi* ramulorum summis insident, plures simul juncti, albi, in 4, rariùs 5, segmenta divisi. Ex Advers. D. *Herman.* D. *Sherard* communicavit.

5. Rubia tetraphyllos erecta minor aspera *Virginiensis Pluk. Almag. Bot.* A D. *Tancr. Robinson* habuit.

6. Rubiam quadrifoliam asperrimam lucidam peregrinam *H. L. B. Herman. Hist. nost. App.* ad Rubiam tinctorum refert D. *Tournefort*, cujus characteristicam statuit fructum è gemellis baccis succulentis constantem.

7. Rubiæ facie quadrifolia Saniculæ Alpinæ flore majore, Ex Prom. *Bæ Spei.* An Sanicula Æthiopica cruciata *Pluk. Mantiss*? Hujus loci non est.

P. 480. Ad Cap. De Cruciata.

1. Cruciata Alpina tenuifolia lævis *Tournef. Elem. Bot.*

2. Cruciata *Pyrenaica* villosa rotundifolia *Ejusd. ibid.*

3. Cruciata *Lusitanica* latifolia glabra *Ejusd. ibid.*
Rubia argentea cruciata *Munting. Herbar. Belg.*

4. Cruciata paluſtris alba *Tournef. Inſtitut. rei. herb.* Gallium paluſtre album *C. B.* Nos in *Hiſt. plant.* Gal. pal. album *C. B.* ad Gal. album *J. B.* retulimus, minùs rectè: cùm illud quadrifolium ſit, hoc polyphyllon, monente D. *Tournefort* in *Hiſt. plant.* circa *Pariſios* naſcentium. Hæc eſt, ni fallor, Rubia minor alba lævis quadrifolia Buxi *Hort. Cath.*

5. Cruciata paluſtris ſupina minima *Inſtitut. rei herb. Tournefort. Hiſt. plant* circa *Pariſios.* A præcedente differt, quòd in terram procumbat, quod folia 2½ circiter lineas longa obtineat, unam lata: apice multò minùs acuto quàm illius.

P. 481. Ad Cap. De Rubia.

1. Rubia *Pyrenaica,* Molluginis folio *Flor. Bat. fl.*

2. Rubia minor Galli lutei foliis procumbens *Pyrenaica Pluk. Almag. Bot.* qui dubitat, An non ſit Aſperula verticillata muralis minima *Col.*

3. Rubia parva *Virginiana,* foliolis ad genicula binis, flore fiſtuloſo D. *Baniſteri Pluk. Almag. Bot.*

4. Rubia minor *Luſitanica Munting. Herbar. Belgic.*

5. Rubia minor *Hiſpanica Ejuſd.*

6. Rubia ſtellaris, ſeu Aſperula minor, humi ſparſa, floſculis albis *Æthiopica Pluk. Mantiſſ.*

7. Rubia ſtellaris, ſeu Aſperula ſurrecta, nodos caule *Gaditana* foliis parvis lanceatis *Pluk. Mantiſſ.* Sub hoc titulo (inquit) tamdiu proponere placuit, donec quis aptius nomen inveniet.

8. Rubia *Mariana,* Alſines majoris folio, ad caulem binato, flore purpuro-rubente. Rubiæ parvæ latifoliæ foliis ad geniculum binis, flore rubenti Baniſt. *Cat. ſtirp. Virgin.* plurimùm accedit. *Pluk. Mantiſſ.*
Eadem anguſtiori folio ex *Terra Mariana.*

9. Rubeola maritima lutea *Moriſ. Præl. Bot.* Hanc ſpeciem in ora maritima *Aremoricæ* reperire eſt paſſim, *radice* longè latéque repente. *Flore* donatur luteo minimo, tetrapetalo, cui ſuccedunt *ſemina* bina, teſticulata.

10. Rubia minor alba anguſtifolia ramoſiſſima, montana *Moriſ. hiſt.* P. 3. Cauliculis gracilibus, crebris, pedalibus & procumbentibus ſe ſpargit: E ſingulo enim nodo foliis anguſtis, uncialibus aſperiuſculis, è viridi ad glaucum colorem tendentibus, numero ut plurimum ſex, cincto, ad pollicarem intercapedinem ſito, ramuſculus unus & alter, & ex eo rurſus alii enaſcuntur. *Flores* ſummos ramuſculos occupant, monopetali, quemadmodum alii hujus ſeriei, in 4 partes mucronatas diviſi, albi; His *ſemina* exigua, nigricantia, bina ſimul juncta ſuccedunt. A D. *Sherardo* habuit D *Bobart* deſcriptionis autor.

11. *Rubia fruticeſcens, foliis brevibus latiuſculis, ſtellatim ad brevia intervalla prodeuntibus.* Internodia vix ſemuncialia ſunt, Folia ad ſex aut etiam plura ſimul ramulos ſtellatim cingunt, & in ſicca rigida ſunt, & in acutum apicem deſinunt. A D. *Sherard* habui. Hæc Rubia fruticeſcens *Alpino* in *Exot.* inſcribitur.

12. Rubeola arvenſis *Sicula* cærulea *Hort. Cath. Suppl.* 3. Rubeolæ arvenſi vulgari multò minor eſt. In ſicca ob parvitatem partes diſcernere non potui. Hæc etiam à D. *Sherard* communicata eſt.

13. Rubeola Alpina ſaxatilis tenuifolia *Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 101.

In montibus *Mutinenſibus* & *Tuſcis* oritur hæc planta, utque etiam in *Sabaudicis.* In locis ſterilibus 4 aut 5 uncias Geometricas altitudine non ſuperat, *floribus* albis, *radice* coloris inter croceum & rubrum medii: in montibus ſolo pingui coopertis pedalem altitudinem aſſequitur.

14. Rubeola montana minima *Bocc. Muſ. pl. rar.* p. 60. T. 47.

Ad ſpithamæ longitudinem evadit hæc planta. Locos amat ſteriles & in collibus *Genuenſibus* invenitur. Naſcitur etiam in *Hiſpania.*

15. Rubia

15. Rubia lævis linifolia, floribus albis montis *Virginis Bocc. Mus. pl. rar.* p. 83. T. 75.

Folia producit glabra hæc planta, *semen* rotundum : & supra terram ad pedalem altitudinem effertur. In montibus *Etruriæ, Pedemontii, & Sabaudiæ* provenit. In monte *Virginis Neapoli* valde frequens est.

P. 482. Ad Cap. De Mollugine & Gallio.

1. Mollugo pumila, Alsines mollioris folio *Moris. hist.* P. 3.

D. *Bobart.*

Viticuli palmares & dodrantales, quadrangulares, graciles, modò erecti, modóque procumbentes ei sunt ; internodiis uncialibus & geniculis divisi. Istis foliola 5, 6, aut 7, Alsines fontanæ similia, mollia, tenuia, pallidè virentia rotatim adnascuntur: E quibus etiam nodis petioli cauliculive alii minores ramificantur. *Flores* in cymis exigui, conferti sunt, & (quantum è plantæ siccæ facie colligere licet) candidi. Tota planta Alsines mollitie donatur. D. *Sherard* è *Gallia* delatam communicavit.

2. Gallium sive Mollugo erecta foliis tenuissimis, flosculis & seminibus minimis. Rubia fol. tenuissimis, ramosissima polyspermos D. *Sherard.*

Plurimos ab eadem radice emittit *cauliculos*, tenues, erectos, ramosos, foliolis ad genicula tenuissimis, brevibus cinctos cauliculi & ramuli summa parte in tenuissimos ramusculos & pediculos dividuntur, flores sustinentes minimos, qui in sicca nobis à D. *Sherard* communicata non comparuere. In monte *Madonna* prope *Romam* copiosè, observante D. *Sherard.*

Medicamentum contra Epilepsiam à Pharmacopœo Maximi *Carthusianorum* cœnobii prope *Gratianopolin* expertum. *Bocc. Mus. Pl. rar.* p. 82.

℞ Foliorum & florum Gallii montani *flore albo* manipulum plenum ; cum tanta quantitate Vini albi contundas ; ut simul expressa liquoris 4 aut 5 uncias reddant, in infusione restent per 11 horas ; deinde per pannum lineum transmittantur. Hujus liquoris unciis 4 aut 5 immittantur grana 15 Castorei pulverisati, ægróque jejuno propinas pro una vice totum ; continuando dosin eandem per tres matutinas novilunium proximè antecedentes. Et quoniam morbus iste *Herculeus* rectè dictus non facilè expugnatur, oportet ut idem medicamentum ijsdem dosibus per 2 menses sequentes repetatur. Convenit etiam ante usum medicamenti corpus leviter purgare, aut vespere præcedente clysterem admittere, Fonticulum etiam in crure aperire ad humores deorsum derivandos.

3. Gallium flore pallido *J. B.* Tom. 3. pag. 721. Gallium. 2dum *Tab.* quoad descriptionem.

J. B.

Radicem habet fibrosam, repentem : *caules* quadrangulos, articulis distinctos, cubitales : folia ad genicula ex intervallis caulem radiatim ambientia. *Gallii lutei* majora & latiora : *flores* pallidè luteos, minimos, in racemulum digestos, non tamen ut illud ità copiosos nec ità odoratos.

Maio floret locis humentibus, circa pratorum fossas & rivulorum margines.

4. Mollugo *Pyrenaica* major angustifolia *Moris. hist.* P. 3. Rubia *Pyren.* lævis angustifolia *Tournef.*

D. *Bobart.*

Cauliculi huic tenuiores, imbelles, & pæne rotundi, glabri, longioribus inter genicula interstitiis donati, bicubitales & tricubitales. Folia non minùs longa quàm præcedentium, sed vix dimidiam latitudinem attingentia, viridia & acuminata, lævia, decussatim nascuntur. *Flores* itidem copiosi in summis ramulis racematim congesti sunt, candidi ; quibus *semina* parva, nigricantia, testiculata succedunt. Ex semine à D. *Sherard* accepto enata est.

5. Gallium villosum saxatile, folio retuso, obsoleto flore *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 110. totum villosum, supinum, folio retuso *Ejusd.* Tab. 116. Rubia 4drifolia minor hirsuta & incana.

E *radice* lignosa, perenni, rufescente exeunt *Cauliculi* aliquot resupini, spithamam longi, *Foliis* cincti villosis, tomentosis, brevibus & retusis. *Flos* pallidè niger est. In *Capreis* insula è saxorum fissuris exit. Prope hanc plantam nascitur etiam *Gallium tetraphyllon* Col. verùm foliis incanis, & floribus pallidis non purpureis, quæ varietates solo debentur.

Hæc Insula stirpium rariorum ferax, non satis diligenter perscrutata est.

6. Gallium villosum erectum, *Boccon. ibid.* T. 86.

Omnibus partibus cum præcedente convenit, differt solummodo quòd rectum sit. Inter plantas siccas D. *Barelier* habuit.

7. Gallium

7. Gallium ſaxatile, glabro glauco folio *Bocc. Muſ. pl. rar.* p. 173. T. 116. An Gal. montanum, brevioribus foliis incanis glabris, floribus candidis *Hort. Cath?*

Radix hujus plantæ perennis eſt, coloris flavi; *folia* glabra, mollia, craſſa, glauca ſeu cinericea, longitudinem & ordinem *Gallii tetraphylli* Col. imitantur. *Flores* producit herbaceos, & unius pedis Geometrici altitudine ſupra terram attollitur. Inter ſaxa oritur prope vicum *di Capaci*, & in monte *Peregrina* tria m. p. à *Panormo* diſtante inventu facilis eſt. *Flores* minimi & ſparſi admodum ſunt.

Gallii *Bocconiani* folia longiora potiùs quàm breviora dici merentur; proinde dubito an cum Gallio montano brevioribus foliis, &c. *Hort. Cath.* conveniat.

8. Gallium paluſtre luteo flore *C. B.*

9. Gallium luteo flore annuum *Luſitanicum Vir. Luſit.*

10. Gallium album anguſtiore folio *Narbonenſe*, ſeu Corrudæ folio *Schol. Bot.*

11. Gallium *Luſitan.* flore parvo verticillato luteo *Tournefort. Elem. Bot.*

12. Gallium ſaxatile ſupinum minimum & pumilum *Ejuſd. ibid.*

13. Gallium ſaxat. minimum *Pyrenaicum*, Muſci facie *Ejuſd. ibid.*

P. 483. Ad Cap. 7. De Aſperula.

1. Aſperula ſeu Rubeola montana anguſtifolia D. *Fagon. Schol. Bot.*

P. 484. Ad Cap. 8. De Aparine.

1. Aparine minima montana *Luſitanica Munting. Herbar. Belg.*

2. Gallium hirſutum maritimum, flore rubro *H. R. P.* Aparine maritima incana flore purpureo *Tournefort. Elem. Bot.*

3. Aparine exiliſſima *Luſitanica Munting. Herbar. Belg.*

4. Aparines minoris folio glabra herba procumbens *Africana Pluk. Mantiſſ.*

5. Aparine vulgaris ſemine minori *Tournef. Inſtitut.* p. 114.

6. Aparine *Luſitanica* fructu echinato *Ejuſd. ibid.*

7. Aparine anguſtifolia, humilior montana *Ejuſd. ibid.* Species eſt minor Aſperulæ ſeu Hepaticæ ſtellaris quam ille ad Gallium refert; ut & Rubeolam arvenſem cœruleam.

8. Aparine paluſtris minor *Pariſienſis*, flore albo, *Ejuſd. ibid.*

Radicibus eſt rubentibus, tenellis, capillatis. *Caules* pedem circiter alti ſunt, quadrati, griſei, ¼ lin. craſſi, aſperi, vix ſe ſuſtinentes, *foliis* ornati ad unumquemque nodum 6 aut octo, radiatim diſpoſitis, aſperis pariter, 4 aut 5 lin. longis, unam latis, ad extremum minùs acutis quàm ad initium. E foliorum alis exeunt ramuli quidam ſatis breves, qui plerunque nihil aliud ſunt quàm racemi ſparſi, pollicem unum, aut 1½um longi, quorum *floribus* albis 1½am lin. amplis, in 4 partes diſſectis ornantur. Calix tuberculum eſt biventer, quod in fructum abit.

9. Aparine paucioribus foliis, ſemine lævi *Slon. Cat. Jamaic.*
D. *Sloane.*

Radix huic geniculata eſt, è ſingulis geniculis fibras in terram demittens; *caulem* pariter geniculatum ſurſum protrudens, ſubviridem, quadratum, 4 aut 5 pedes altum, ſtriatum, aſperiuſculum, concavum, gracilem, infirmum & vicinarum ſubſidio ad ſe ſuſtentandum egentem. Ad articulos ſemper protuberantes *folia* conſiſtunt bina adverſa, 1¼ unciæ longa, media latiſſima parte ſemunciam lata, pallidè viridia, & nonnihil aſpera. *Flores* ex alis foliorum exeunt, pallidè virides, muſcoſi, ad parvorum Iulorum ſimilitudinem facti, ¼tam unciæ longi, quibus ſuccedunt *vaſcula* aliquot *ſeminalia*, fuſca, verticillatim diſpoſita, bina perpetuò ſimul juncta; ex uno latere rotunda ſeu hemiſphærica, ex altero plana, globulum ſimul complentia, utrumque *ſemen* continens ejuſdem figuræ.

In ſylvis ad viarum margines versùs *Gnanaboa* copioſè provenit.

10. Aparines folio anomala, vaſculo ſeminali rotundo, multa ſemina minutiſſima continente *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

D. *Sloane*.

Rami hujus lignoſi erant, cortice glabro tecti, pedem & dimidium longi, anguloſi, *foliis* ad nodos, binis ſemper oppoſitis, veſtiti, ſeſcunciam circiter longis, ⅛ unciæ latis, ad baſin ſcil. ubi latiſſima, unde paulatim in punctum coarctantur, glabris, ad margines æqualibus, carinatis. Ex alis foliorum exit corpus quoddam ſubrotundum, ad apicem ſpinulis aut ſetis obſitum, quod magnitudine augetur donec rotundum evadat, & grani Piperis magnitudinem aſſequatur, apice velut coronatum, unicam intus cavitatem obtinens, ſeminibus parvis repletam, Hyoſcyami ſimilibus, corpori cuidam, aut placentæ, quod centrum ejus occupat, adhærentibus.

In inſula *Barbados* aut *Caribbæarum* aliqua hanc plantam collegit deſcriptionis Autor D. *Sloane*.

11. Rubia cynanchica, foliis verticillatis hirſutis *Herman*.

Folia caules 5 vel 6 verticillatim ad intervalla ambiunt, anguſta, acuta, caneſcentia. *Flores* in ſummis cauliculis & ramulis plures ſimul, velut in umbellulas diſpoſiti, è tubo oblongo in 4 ſegmenta, totidem folia imitantia, dividuntur. Horum Color in ſicca, quam D. *Sherard* communicavit, obſcurè ruber videbatur.

P. 486. Ad Cap. De Rubia ſpicata.

1. Rubia ſpicata ſeu Rubeola *Luſitanica* aſpera, floribus purpuraſcentibus *Tournefort. Elem. Bot.*

2. Rubia ſpicata marina *Luſitan. Munting. Herbar.*

3. Rubia maritima diphyllos *Malabarica*, ad nodos cauliculorum ſpiculis coronata *Pluk. Almag. Bot.* Spicas habet parvas quadrangulas, cauliculos verticillatim coronæ modo ambientes, & prope quemlibet verticillum ſpiculorum bina foliola Alſines æmula.

Tsjudan-Tsjera *H. M.* P. 12. T. 36. Herba ſtellata *Indica* erecta, foliis diſſectis, floſculis è tubo oblongo in quatuor ſegmenta expanſis.

H. M.

Plantula eſt in arenoſis & ſudo ſolo naſcens. *Radix* fibroſa, albicans. *Cauliculi*, qui ex radice plures exſurgunt, ſimplices, rotundi, aqueo-albicantes, tortuoſi, geniculati, internodiis ad apicem contractioribus, *Folia* anguſtiſſima, Fœniculi inſtar diſſecta, genicula verticillatim cingentia, viroris in recta parte ſaturi, ac lævi nitoris, in averſa dilutioris. *Flores* hinc indè ſolitarii ex origine foliorum in geniculis, pedunculis oblongis tenuibus rotundis ac nonnihil ex viridi rubeſcentibus prodeunt, tetrapetali, ſurrecti, cuſpidati, candidi, exteriora versùs reflexi, collulo oblongo, viridi in medio, in colli orificio lanugine flava obſiti. *Staminula* in illis duo, *apicibus* rotundiolis, candidis, cum *ſtylo* in medio. *Calyx* ex 4 conſtat ſurrectis anguſtis cuſpidatis foliolis. Tota planta odoris eſt ſubacris & grati.

Flores cum *Zingibere* & *Cardamomo* in ſero lactis potiunculam antidyſentericam conficiunt.

Planta hæc facie externa, exceptis floribus, Equiſetum refert: eſt tamen è genere Stellatarum.

Tsjeru-Talu-Dama *H. M.* P. 10. T. 25. Rubeola latifolia *Indica*, foliis in caulibus ex adverſo binis, floſculis purpuro-cœruleis.

H. M.

Plantula eſt arenoſa amans. *Radix* fibroſa albicans. *Cauliculi*, qui ex radice plures exſurgunt, craſſi, quadrangulati, geniculati, viroris diluti. *Folia* ad genicula geminata, oblonga, mollia, lenia, glabra, ſaturè viridia; minutiſſimis pilis inſtar holoſerici nitentis obſita, ſaporis ſubamari. *Flores* congregati proveniunt, gemmæ ſunt parvæ; tetrapetalæ, cuſpidatæ, ex purpureo cœruleſcentes, collulo oblongiuſculo, calyci arcte inſidentes. *Stamina* ex cœruleo purpuraſcentia, *apicibus* dotata. *Stylus* in vertice gemmulâ nodulatus eſt. Floribus ſuccedunt *vaſcula ſeminalia* geminata, ac ſi ex duobus eſſent compoſita, viridi-diluta, ad latera in medio 4 cuſpidibus inſtructa; in vertice ſuturâ breviſſimâ, in qua ſe relaxant, ſtriata. *Semina* in illis duo, ad ſingula latera unum, intra propriam cartilaginoſam membranam conſita.

Ad P. 487.

1. Cor Indum *Americanum* trilobatum folio craſſo lucido *Herman. Cat.* ad finem *Parad. Bat.* Trifoliata Portoricenſis planta capreolata, foliis craſſiuſculis ſerratis N. D. *Hort. Beaum.*

Radice eſt pollicari, fuſca, in fibras diviſa; è qua oriuntur viticuli plures, volubiles, inferiùs calamum ſcriptorium craſſi, 3 & 4 pedes longi, coloris viridis & nonnunquam purpuraſcentis, per intervalla digitalia geniculati, & ad genicula foliis & capreolis donati. *Folia* ad ſingula genicula 3 & interdum 4 aut 5 uni petiolo inſident, craſſiuſcula Telephii inſtar, à medio margine ad extremum uſque profundè crenata, pinguia, lucida, glabra. Ex eiſdem geniculis ſubinde exit pediculus tenuis, in 3 aut 4 radios divaricatus. Singulis inſident aliquot *floſculi*, parvi, tetrapetali, albidi, & ubi ſeriùs, nempe *Octobri* menſe, ſe perficere

ſolent

ſolent in viridi pallentes, Petala florum 4, ſtellatim expanſa ſunt, & nonnihil reflexa, quorum medium occupant breviſſima luteola *ſtaminula*, umbilicum concolorem cingentia, futuri fructûs rudimentum. *Flores* in radiis quaſi in umbella inſident. His ſubjectus eſt caliculus valde exiguus, viridis, 4 crenis donatus, crenis in extremitate rubentibus. Fructum integrum nondum vidi. Bruma adventante folia decidunt, & viticuli marceſcunt, totáque ſuperficies perit. Radix reſtibilis eſt, & vere regerminat. Naſcitur quoque & multiplicatur ramulis, nam ex ramorum geniculis fibras radicales demittit. D. *Sherard.*

2. Cor Indum majus *Hort. Lugd. Bat. Herman.*

Folia ut in priori. Ad horum ſedes oritur pediculus ſeſquidigitalis, tenuis, qui ad ſummum ex utraque parte emittit capreolum, circinatum, utrinque unum: ſupra hos pediculi ſummitas ulteriùs protenditur in pediculum brevem, nonnihil craſſiorem, qui diſpeſcitur in 4 petiolos, quibus ſingulis propendent 3, 4ve *flores*, tenuiſſimis ſuſpenſi pedicellis. Flos verò tetrapetalos eſt, albus, è cujus medio ſe exſerit umbilicus, inſtar alterius floris, pallidus nonnihil flaveſcens. Calix tetraphyllos, binis foliolis majoribus & cochleatis, ejuſdem amplitudinis cum petalis florum, binis minoribus & vix conſpicuis conſtans. Veſicæ & fructus duplo quam minori majores. D. *Sherard.*

Naſturtium *Indicum* majus flore pleno. Elegantem hanc varietatem primò in Horto Excellentiſſ. Procuratoris *Nani* invenit D. *Sherardus*, poſtea in omnibus curioſorum hortis, quibus communicata fuit à *R. P. Fortunato* Cappucino alla Zucca.

HISTORIÆ STIRPIUM

LIBRI DECIMI PARS SECUNDA.

Herbæ Aſperifoliæ.

P. 489. Ad Cap. 1um De Pulmonaria maculoſa ſpecies addendæ.

1. PUlmonaria Alpina, foliis mollibus ſubrotundis, flore cœruleo *H. R. P.*

2. Symphytum non maculoſum aſperius, perelegans, flore multiplici *Pluk. Phyt.* T. 227. F. 5.

3. Symphytum ſeu Pulmonaria non maculata, foliis glabris *Americana*, flore cœruleo patulo *Ejuſd. ibid.* F. 6.

4. Symphytum minimum, Acini foliis bijugis *Maderaſpatanum Ejuſd. ibid.* F. 7.

Hæ duæ ſpecies in Methodo noſtra ad hoc Genus propriè non pertinent ob brevitatem calycis, poſterior etiam ob ſitum foliorum adverſum, ſi reliquæ notæ convenirent, quod dubito. Verùm quò referendæ ſint neſcius ob brevitatem deſcriptionum, loco-movendas non duxi.

5. Symphytum maculoſum ſeu Pulmonaria maxima, foliis quaſi ſaccharo incruſtatis *Pluk. Phytogr.* T. 227. F. 4. An Symphytum latifolium maculatum aſperius, flore cœruleo *H. R. P?*

Hanc ſpeciem in horto D. *Dale* vidi & deſcripſi. Folia multò majora ſunt, longiora, ad baſin anguſtiora, in longiorem & acutiorem mucronem producta, quàm Pulmonariæ maculoſæ vulgaris: Florum calices majores & hirſutiores, Flores tamen ipſi nihilo majores, imò minùs expanſi ſunt quàm illius: Maculæ in mediis foliis latiſſimæ, candidiores quàm vulgaris Pulmonariæ, ut folia quaſi Saccharo incruſtata videantur, ut rectè D. *Plukenet.* Extra has maculas majores plurima puncta minora alba prope margines foliorum diſſeminantur.

Hanc

Hanc D. *Bobart* in *Hiſt. Oxon.* Pulmonariam *Batavicam* maximam foliis longioribus, maculis majoribus conſperſis vocat.

6. Pulmonaria Alpina anguſto folio *Italica Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 86.

In altitudinem circiter ſpithamiæam excreſcit. *Folia* ei anguſta ſunt, brevia, & ad tactum mollia. *Flos* ſatis elegans, colorem ſiquidem ultra marinum dictum imitatur.
In Alpibus, in mediis ſylvis *S. Benedicti* & *Camaldulenſibus* provenit, in *Etruria*.

7. Pulmonaria mitis, Fragariæ odore *Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 105.

Folia profert oblonga, colore pallido, ad tactum mitia. *Flos* à violaceo roſaceus, odoris grati, & valde ſenſibilis, quippe ſimilis illi qui verno tempore è *Fragariæ* fructu exſpirat. In montibus *Sacri* Eremi *Camaldulenſium* in *Etruria* oritur, & ad altitudinem pedalem è radice perenni aſſurgit.

8. Pulmonaria viridi, ſubrotundo, non maculato folio *Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 95.

P. 492. Ad Cap. De Cynogloſſo.

1. *Tournefortius* Cynogloſſum minus *J. B.* ad Bugloſſum refert, eíque *Bugloſſi anguſtifolii ſemine echinato* titulum imponit *Elem. Bot.* p. 210.

2. Cynogloſſum Lithoſpermi folio *Hiſpanicum Tournef. Elem. Bot.*

3. Cynogloſſum cœruleum, Bugloſſi foliis aſperis, *Virginianum* D. *Baniſter Pluk. Almag. Bot.*

4. Cynogloſſum *Virginianum*, flore minimo albo *Baniſteri. Virginianum* flore & fructu minimo D. *Sherard Pluk. ibid.*

5. Cynogloſſum *Noveboracenſe* maximum, minoribus lappaceis fructibus. *Herman. Folia* in exemplari nobis à D. *Sherard* exhibito longa erant & anguſta, in longos & acutos mucrones producta. *Flores* in ſummis caulibus & ramulis parvi admodum in ſpicis perexiguis, (& quatenus in ſicca diſcernere licuit) reflexis. An Cynogloſſum *Virginianum* virenti fol. floribus & ſeminibus minoribus *Moriſ. hiſt.* P. 3?

6. Cynogloſſum erectum minimum *Marilandicum*, ſummo caule in tres quatuorve ramulos floriferos diviſo.

In pedalem altitudinem recta aſſurgit antequam in ramulos dividitur; caule tereti, tenui, ſatis tamen firmo, foliolis crebris parvis anguſtis, unciam longis, acutis, lanuginoſis cincto. Ramuli floriferi ad intervalla *flores* emittunt, qui quales ſint neſcimus, quibus ſuccedunt *ſemina* ut in hoc genere echinata, quatuor ſimul juncta.
Summi ramuli reflectuntur aliorum hujus generis inſtar.

7. Cynogloſſum parvum *Marilandicum* floribus & fructibus in longas ſpicas excurrentibus.

Caulis teres, rigidus. *Folia* ſeſcunciam longa, ſemunciâ latiora, è baſi lata in longum & anguſtum mucronem producta, abſque pediculis cauli adnata, quantum in ſicca diſcernere licuit, glabra. *Flores* iíſque ſuccedentes fructus in longas ſpicas, ſeſquipalmares & bipalmares, excurrunt. Flores non vidimus: Hi autem & *fructus* in brevibus & tenuibus pedicellis è foliolorum alis egreſſis, deorſum reflexis hærent. *Semina* 4, ſimul apicibus coeuntia pyramidalem figuram efficiunt, ſúntque valde aſpera, ſpinulis creberrimis longiuſculis, veſtibus tenaciter adhærentia, & versùs unum latus, hoc eſt inferius, reflexa.

8. Cynogloſſum *Virginianum* virenti folio, floribus & ſeminibus minoribus *Moriſ. hiſt.* P. 3. 449. *Folia* huic utrinque viridia ſunt, latiora & breviora quàm Cynogloſſæ *vulgaris folio virenti*, cui aliàs ſimilis eſt; eáque quæ caulem tenuiorem veſtiunt utrinque acuminata, cùm illius lata baſi eundem amplectantur. Ramuli tenuiores, ad extremitatem Scorpiuri ad inſtar inflexi: *flores* minores tubuloſos, margine 5fidos, rubros producunt: quibus deciduis *ſemina* parva lappacea, fuſca, 4tam partem alterius non ſuperantia ſuccedunt. D. *Baniſter* è *Virginia* ad D. *Bobart*. miſit.

9. Cynogloſſum folio molli incano, flore cœruleo, ſtriis rubris variegato *Moriſ. Prælud. Bot.* 258.

Moriſ.
Folia, producit vulgaris foliis multò minora, mollia, incana. *Caules* bipedales, quorum ſummis innaſcuntur *Flores* dilutè cœrulei, ſtriis rubris variè ducti; quorum ſingulis deciduis ſuccedunt quaterna *ſemina* vulgaris & aliorum more, veſtibus adhærentia, multò minora, rotunda.
Paſſim ſecus vias circa *Blæſas* provenit.

P. 495. Ad Cap. De Buglosso.

1. *Tournefortius* Boraginem minimam Herbariorum *Park.* seu Symphytum minimum Boraginis facie *C. B.* i. e. 6tam nostram Buglossi speciem cum Lino umbilicato *Park.* seu 11ma nostra specie conjungit, & ex eisdem novum Genus facit, *Omphalodis* nomine. Et quod ad fructum attinet, eum planè convenire cum Lini umbilicati fructu à D. *Carolo Preston* M. D. αὐτόπτη certior factus sum, ideóque non præter rationem à D. *Tournefortio* ad idem Genus refertur.

Pro Synonymo 10mæ speciei adde,

1. Buglossum *Creticum* majus, flore cœruleo purpurascente *H. R. P. Schol. Bot.*

2. Buglossum *Creticum* angustifolium maximum, floribus rubris, striis albis elegantissimè pictis *Pluk. Almag. Bot.* nonæ speciei varietas est, cujus etiam in *Historia nostra* mentio fit.

3. Buglossum *Creticum* verrucosum, perlatum quibusdam *H. R. P. Schol. Bot.* An Buglossum *Lusitanicum* bullatis foliis *Moris. Prælud?* **Blister'd Bugloss** nostratibus vulgo.

4. Buglossum majus *Syriacum*, bullatis foliis, floribus albicantibus *Moris. hist.* P. 3. E seminibus ex *Aleppo* receptis orta est hæc Buglossi species, & cum vulgari sativo majori in multis convenit: Folia verò breviora & obtusiora, in superficie bullis & spinosa ferè hirsutie obsita sunt. *Flores* è pallido cœruleo colore albescunt.

5. Buglossum fruticosum *Lusitanicum*, Lithospermi folio *Tournefort. Elem. Bot.*

6. Buglossum *Lusitanicum* foliis asperis, oblongioribus, angustioribus & crispis *Ejusd. ibid.*

7. Buglossum *Lusitanicum* foliis angustioribus, bullis minimis exasperatis *Ejusd. ibid.* An Borago verrucosa minor *Munting. Herbar. Belg?*

8. Buglossum *Lusitanicum* Echii folio undulato *Ejusd. ibid.*

9. Buglossum marinum elegans N. D. *Virid. Lusitan. Grisleii.*

10. Buglossum marinum, flore cœruleo pulcherrimo *Ejusd.*

11. Buglossum scorpioides hirsutum, flore cœruleo *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 130.

Nascitur in *Corsica* prope aquarum rivulos. *Folia* producit sinuata Bellidis pratensis longitudine, verùm aspera, minimè tamen bullata. In ramos dividitur, humi stratos. Extremi surculi revoluti figuram scorpioidem efficiunt. Tota planta pedalem longitudinem non excedit.

12. Buglossum *Africanum* Echii folio, flore purpureo *Pluk. Mantiss.* An Buglossum *Africanum* Echii folio *Breyn. Fascic.*

13. Buglossum Echioides argenteum floribus purpureis Ex *Promont. Bæ. Spei Pluk. Mantiss.*

14. Buglossum Boraginis flore & facie *Æthiopicum Ejusd. ibid.*

P. 497. Ad Cap. De Anchusa.

1. Anchusa frutescens tenuifolia, flore cœruleo vivacissimo *Tournefort. Flor. Bat. flo.*

2. Anchusa lutea minima *Lob. ob.* **The least Yellow Alkanet.** Copiosè nascentem invenit D. *Magnol* loco dicto *La Garrigue du Terrail*, & in sterilibus circa *Salenovam* & *la Colombiere*, *Maio* & *Junio* mensibus floret.

3. Anchusa lutea minor *Virginiana*, *Puccoon* Indigenis dicta, quâ se pingunt *Americani*, *Pluk. Almag. Bot.*

4. Anchusa Primulæ veris flavo flore *Virginiana* D. *Banister Ejusd. ibid.*

5. Anchusæ degeneris facie *Indiæ Orientalis* Herba quadricapsularis *Pluk. Phyt.* T. 76. F. 3. Dadha-kehel *Zeylanensibus.*

6. Anchusa angustifolia, verticillis longis aculeis armatis è *Maderaspatan Ejusd.* Tab. 133. F. 4.

7. Anchusa

7. Anchuſa Buglosſoides, Lithoſpermi ſemine ex Inſula *Johanna Pluk. Mantiſſ.*

8. Anchuſa peregrina flore albo umbellato *Pluk. Mantiſſa.* Omphalodes *Luſitanicum Tour.*

9. Anchuſa *Curaſſavica* hirſuta, fruteſcens *Herman. Folia* ima habet terna ex uno orta, in ſummo modò alterna, modò bina, anguſta, rigida, hiſpida, infernè incana; *Flores* albos; *Semina* quaterna. Ex Adverſ. D. *Hermanni* hauſit D. *Sherardus* & nobis communicavit.

10. Anchuſa anguſtis dentatis foliis *Bocc. Muſ. pl. rar.* p. 84. T. 77.

Amat locos ſteriles & ſaxoſos. Invenitur in *Sicilia*, & ad pedalem altitudinem ſupra terram aſſurgit.

11. Anchuſa anguſtis villoſis foliis *Bocc. Muſ. pl. rar.*

12. Anchuſa anguſtifolia major aſperrima purpurea, rubra variegata *Hort. Cath.*

Pedem Geometricum altitudine non excedit, inque muris & collibus ſaxoſis circa *Meſſanam Cataniam, Saccam*, &c. luxuriat.

13. Anchuſa *Cretica* anguſtifolia mitior *Bocc. Muſ. pl. rar.* p. 146. T. 109.

Folia huic anguſta, Rapunculi Scabioſæ capitulo cœruleo *C. B.* Toto habitu, flore & ſemine cum *Anchuſa Cretica Alpini* convenit. Differt quòd Folia non ſunt aſpera, & nervoſa, ſed mitia, incana, tomentoſa, argentea.

P. 500. Ad Cap. De Echio.

1. Echium album *Maderenſe*, & Echium *Tingitanum* procerius, floribus immaculatis *Pluk. Almag. Bot.* T. 278. F. 5. nondum edit.

2. Echium altiſſimum *Tingitanum* flore variegato, atque Echium *Creticum* floribus variegatis *Edw. Morgani Pluk. Almag. Bot.*

3. Echium Alpinum luteum cui ampliſſima florum ſpica. An Echium Alpinum luteum *C. B? Ejuſd.* Hanc ſpeciem in *Mantiſſa* ad *Anchuſam* refert D. *Tournefortius.* Echium luteum minimum *C. B.* ad Bugloſſum refert, & Bugloſſum luteum annuum minimum vocat.

4. Echium *Virginianum*, ſubrotundis foliis aſperis, *Malabathri* in modum tribus nervis inſignitis *Pluk. Mantiſſ.*

5. Echium *Africanum* fruteſcens, foliis piloſis *Hort. Amſt. rar.* P. 2.

Radix lignoſa & fuſca fibras emittit albicantes. *Caulis* pedalis eſt, pollicem craſſus, rotundus & fuſcus, qui in ramulos divaricatur rotundos & piloſos, & ſi juniores viridis; quibus undique adſtant *folia* viridia, piloſa, ſeſcunciam longa, medium ferme lata, quæ nullo pediculo ramulis annectuntur, ſed nervum craſſum per longitudinem excurrentem poſſident unicum. Ramulorum ſummitatem occupant ex perianthio quinquifido *Flores* monopetali infundibuliformes, irregulares & quinquifidi, cœrulei fundo purpureo, in quorum medio præter *ſtylum ſtamina* apparent quatuor. Flores 4 nigricantia ſequuntur *ſemina.*
Floret *Maio* & *Junio*, ſemina *Julio* perficit.
Hujus ramulum pulchrè exſiccatum nobis communicavit D. *Sherardus.* Echii *Africani* fruticeſcentis, flore cœruleo, foliis Myoſotidis ſcorpioidis titulo.

6. Echium *Africanum* minus, folio glabro, argutè ſerrato, flore cœruleo, *Herman.*

Folia anguſta & acuta ſunt, rariùs in caule ſita, duas uncias longa, ſemunciam lata, [in ramulo intellige quem D. *Sherard* communicavit.]

7. Echium *Tingitanum* altiſſimum, flore variegato *Moriſ. hiſt.* P. 3.

E ſeminibus Echii majoribus, aſperis & acutis in *Horto Acad. Oxonienſi* ſuccrevit. Folia Bugloſſi ſativi æmula, pedali & cubitali longitudine, ſpinulis crebris horrida in terram expanduntur, è quorum centro anno ſuccedente *caulem* emittit 6, 7ve pedum altitudine, Echii ritu foliis plurimis minoribus inordinatim veſtitum. Ex horum ſinubus alæ quamplurimæ proveniunt, inferiore parte longiores, ſuperiore breviores, ſpicam q. conſtituentes *floribus* Echii tubuloſis, hiantibus, colore ex rubro & albo eleganter onuſtæ. Tribus quatuórve à ſemine recepto annis ſucceſſivè natum eſt. D. *Bobart.*

8. Echium ramosius annuum, flore suave-rubente *Moris. hist.* P. 3. Lycopsis *C. B. P.* Echii altera species *Dod.*

Folia, Echii in modum humi expansa, molliora sunt & obtusiora. *Caulis* cubitalis, statim à radice in plurimos longos ramulos, eósque in minores subdivisos, brachiatur: è quorum extremitatibus, Scorpiuri ad instar inflexi nascuntur *flores* longiores, tubulosi, inæquali margine ut in Echio hiantes, qui colore pulchrè rubente cum staminulis è fundo prodeuntibus emicant. *Semina* Echii vulgaris minora in vasculis sequuntur. Non est biennalis planta, ut hujus generis reliquæ. D. *Bobart.* Ex seminibus in insula *Cæsarea* vulgo Jersey à D. *Sherard* collectis orta est.

9. Lithospermum arvense minus, floribus luteis, vel luteo-cœruleis *Tournef. Institut. rei herb. Ejusd.* Hist. plant. circa *Parisios* nascentium. Fortè (inquit) *C. Bauhinus* hanc describit sub nomine Echii scorpioidis minoris flosculis luteis *Prod.* 119. Idem apud nos in sterilioribus & arenosis agris nimis frequens.

10. Echium Scorpioides Alpinum tomentosum nanum supinum *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 149. T. 107.

Tres uncias Geometricas altitudine non excedit hæc planta. *Folia* Bursæ pastoris loculo oblongo *C. B.* minora sunt, verùm valde tomentosa & simul compacta. *Radix* mihi videbatur lignosa & perennis, quia crassa erat & vetus. Reperitur in locis asperis & saxosis, & ubi nix longo tempore non liquefacta durat in monte *Cenisio*. *Flos*, semen & capsula Echio palustri Scorpioidi *C. B.* respondent.

11. Scorpioides Galegæ foliis singularibus *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 110.

Pedalem altitudinem paulò superat. *Folia* è viridi nigricant, angusta, olivaria, Galegæ aliorum structurâ, verùm aridiora; per nodos *florem* emittit herbaceum, muscosum, contortum ad morem reliquorum Scorpioidum. Inter plantas siccas D. *Barelier* habuit.

12. Echium Scorpioides *Marilandicum* angustifolium.

Caulis tenuis, dodrantalis aut pedalis, erectus, *foliis* vestitus non admodum crebris alternatim adnatis, oblongis, angustis, acutis, Satureiæ hyemalis, aut Lini cujusdam figurâ propemodum & magnitudine. *Flores* in longas excurrunt spicas, summa parte antequam aperiantur caudæ Scorpii in modum reflexas, raris è flosculis & fructibus, versùs unam partem vergentibus, compositas. Nec formam, nec colorem florum in sicca discernere potui, ut nec fructum, quem nondum perfecerat, ut de ejus genere mihi non certò constet.

13. Scorpiuros humilis *Virginianus*, foliis rutaceis *Moris. hist.* P. 3. Tota Planta palmarem altitudinem vix superat. *Cauliculi* quidam erecti, alii reclinati sunt, per quos *folia* uncialia, q. alata, ut plurimum in binas conjugationes una claudente, Rutæ facie divisa, sparguntur. Summi ramusculi aliorum more reflexi *flores* petiolis semuncialibus innixos, aliorum ampliores emittunt D. *Bobart.*

P. 501. Ad Cap. de Heliotropio, Add.

1. Heliotropium maximum *Jamaicense*, Limoniæ mali folio, supra scabro, subtus lanugine ferruginea, molli vestita, *Tlachichinoa Patlahoac* seu Herba usta latifolia *Hernandez. Pluk. Almag. Bot.* Tres hujus species sunt, quarum iconas vide apud *Hernandez.*

Ad tertiam speciem adde synonyma sequentia.

2. Heliotropium *Americanum* cœruleum, foliis Hormini *Dodart. Mem. Pluk. Phyt.* T. 245. F. 5. Aguava-quiaha *Pis.* ed. 1658. D. *Sherard* à Jacuacanga distinctam facit, cujus folia non tantùm angustiora sunt, sed mucrone magis acuto terminantur. An Bena-Pastia *H. M.*? *Jamaicensibus* Wild Clary. Caulis ei crassus, viridis, teres, lignosus, pedalis; Folia Sclareæ persimilia: Flores reliquorum hujus generis similes.

3. Heliotropium *Indicum* procumbens, glaucophyllon, floribus albis *Pluk. Phyt.* T. 36. F. 3. marit. minus, folio glauco, flo. albo *Slon. Cat. Jamaic. Curassavicum* Lini umbilicati foliis *P. B. P.* Wild Sampier. Heliotropium *Americanum* minus, glabrum, folio angusto glauco *Breyn. Prod.* 2.

D. *Sloane.*

Radicibus variis, 3, 4ve uncias longis, albis firmatur, quæ ubi in unum coaluerunt, 3, 4ve *cauliculos* emittunt, ejusdem longitudinis, teretes, virides, succulentos, albicantes, *foliis* in fasciculos densè stipatis obsitos, aliis minoribus, aliis majoribus, unciam longis, media latissima parte $\frac{1}{4}$ unciæ latis, succulentis, pallidè viridibus, farina albicante obtectis, glaucis, Echii maritimi *P. B.* aut Cerinthes similibus. In fastigiis ramorum consistunt *flores*, in supina caulium parte plurimi, albi, Caudæ Scorpii in modum reflexi & revoluti, aliorum Heliotropiorum ad instar.

4. Helio-

4. Heliotropium majus cœruleum, Cannæ *Indicæ* angustifoliæ facie, ex *Terra Mariana Pluk. Mantiss.*

5. Heliotropii Genus *Marianum*, Mercurialis folio angustiori *Ejusd. ibid.*

6. Heliotropium arboreum maritimum, tomentosum, Gnaphalii *Americani* foliis *Slon. Cat. Jamaic.* gnaphaloides fruticescens litoreum *Americanum Pluk. Phyt.* T. 193. F. 5. Sea-Lavender *Barbadensibus*: ad litora maritima arenosa Insulæ *Barbados* necnon *Jamaicæ* copiosum observavit D. *Sloane.*
D. *Sloane.*

Ad humanam altitudinem assurrexit stipite recto, lignoso, firmo, & solido, pollicis crassitie, medulla intus grandiore farcto, cortice tomento undique obtecto, lævi & albicante, versùs summitatem ramulis multis in omnem partem egredientibus, *foliis* numerosis circumcirca densè obsitis, 3 uncias longis, vix $\frac{1}{4}$ unciæ latis latissima prope apicem subrotundum parte, ad imum angustis, indéque latescentibus; succulentis, crassis, lanugine seu tomento albo plurimo obtectis, Gnaphalii *Americani* folia quadantenus referentibus. Summitates in plurimas florum albicantium spicas ramificantur, caudæ Scorpii aut reliquorum Heliotropiorum in modum retortas. Summâ, hujus Generis reliquis per omnia similis est.

7. Heliotropium *Curassavicum* frutescens, Salviæ odore *P. B. P.* *Foliis* est oblongis, subhirsutis, leviter crenatis, alternis. *Flosculos* fert albos in spica; scorpioidis semina, Heliotropii instar, quatuor parva simul juncta. *Herman.*

8. Heliotropium *Americanum* fruticescens, foliis Salviæ rugosis, flore pallido spicato *Herman.* Folia figurâ suâ, crenatura & rugositate ad Salviæ folia accedunt, verùm non bina ex adverso, sed singula alternatim oriuntur. Q. An à præcedente diversum sit? Ex horto Dæ. *Block* utriusque specimen siccum nobis communicavit D. *Sherard*; qui quærit, Annon sit Salvia *Barbadensibus* dicta, spicâ florum compactiori, & revera icon satis convenit.

9. Heliotropium pumilum glabrum, Nasturtii foliolis, *Americanum Pluk. Phyt.* T. 245. F. 5.

10. Heliotropii linifolii *Curassavici* facie, floribus albis *P. B. P.*

11. Myosotis scorpioides, an potiùs Heliotropium, minus erectum, foliis subtus incanis, è *Maderaspatan Pluk. Phyt.* P. 48. F. 7. Descriptionem vide apud D. *Bobartum*, *Hist. Oxon.* P. 3. 452.

12. Heliotropium minus Lithospermi foliis *Slon. Cat. Jamaic.* An Echioides parva alba amphibia *Col. min. cogn. Stirp.* p. 185. Echioides 10. seu pumilum *C. B.*

Planta isthæc Lithospermum arvense radice rubrâ *C. B.* proxima similitudine refert, minor duntaxat est. *Radice* nititur tenui, recta, obscuriùs fusca; è qua exoritur *Caulis* simplex, 3, 4ve uncias altus, in plures ramos divisus, caudæ Scorpii aut reliquorum Heliotropiorum in modum reflexos. *Folia* alternatim exeunt, Lithospermi similia sed minora. *Flores* albi, pentapetali, eodem quo reliquorum hujus generis situ, quibus succedunt *Semina* 4 simul juncta, quorum unumquodque ferè triangulum est, coloris obscurè fusci, formæ irregularis.
In pratis circa urbem *S. Jago de la Vega* post pluvias ubique oritur.

13. Heliotropium minus *Marilandicum.*

Minus est & ramosius vulgari Heliotropio, spicis brevioribus & habitioribus, humilius.
In *Marilandia* inventum collegit & attulit D. *Vernon.*

14. Heliotropium *Americanum*, Hormini foliis angustis, annuum, minus *Herman.* *Cauliculi* tomentosi sunt. *Folia* 3 digitos longa, media parte unum lata, versùs utrumque extremum sensim angustiora, in acutum mucronem desinentia. *Florum* spicæ nunc ex adverso foliorum, nunc ex eorundem alis exeunt, tenues reflexæ ut in congeneribus. Siccam à D. *Sherard* accepi hanc & sequentes duas.

15. Heliotropium *Americanum*, Crotalariæ folio *Herman.* Folia parva sunt, unciâ longiora, ovata aut elliptica, pediculis longis tenuibus insidentia.

16. Heliotropium *Americanum* arborescens *Herman.*

Folia tres quatuórve uncias longa, duas trésve lata, serrata, acuminata, brevibus pediculis nixa. Spicæ florum longæ, graciles, ex alis foliorum exeunt, parùm admodum reflexæ, è flosculis rariùs sitis compositæ.
In *Sirinama* collectum est. Siccati ramulum nobis communicavit D. *Sherardus.*

17. Helio-

17. Heliotropium *Canarienſe* arboreſcens, Scorodoniæ folio *Hort. Amſt. rar.* P. 2. Mentha *Canarienſis* fruteſcens foliis ſubtus lanugine candidiſſima villoſis, floribus glomeratis è ſinu foliorum longioribus pediculis inſidentibus *Pluk. Phyt.* T. 307. vid. Teucrii facie fruteſcens *Canarienſis*, &c. *Bobart.* inter Verticillatas.

Radicem habet lignoſam & fuſcam; *Caulem* tripedalem, (cujus cortex exterior inæqualis & fuſcus, interior viridis) in varios divaricatum ramulos, 4drangulares primò, deinde rotundos, fuſcos & lanuginoſos. His *folia* bina ex adverſo adſtant oblonga, nervoſa & ſerrata, quæ prona parte viridia, ſupinâ incana, & ab utraque lanuginoſa, pediculis rotundis lanuginoſis ſuſtentata. E foliorum alis longo & rotundo pediculo inſidentes exeunt *Flores* plurimi albicantes, monopetali & tubuloſi, in globum conjuncti, ſtylo albicante, bifido donati, quibus *calix* ſubeſt, quinquifidus & hirſutus.
Viſcoſum & aromaticum ſaporem folia manſa exhibent. Floret *Julio* & *Auguſto.*

18. Heliotropium *Curaſſavicum*, Scammonii foliis mollibus incanis fruteſcens *P. B. P.*

Caulem fert lignoſum, fruteſcentem digiti craſſitie, duos pedes altum, ramoſum. *Folia* Circææ foliis nonnihil ſimilia, marginibus tamen æqualibus ſeu non crenatis, mollia & brevi lanugine pubeſcentia, in mucronem abeuntia, quæ ubi adultior fuerit planta in ambitu rubeſcunt, cætera gratè virent, variis nervis à media coſta inſcripta. Ex ſummis ramulis prodeunt racemuli digitales, nunc ſingulares, nunc tres vel 4, deorſum vergentes, quos undique ambiunt *floſculi* parvi, albi, tetrapetali ſeu in 4 ſegmenta diſſecti. Singulos ſequitur *bacca* rubra, quæ in concolori pulpa, unicum depreſſum nigrum acinum includit. Folia oleraceum habent ſaporem. D. *Sherard.*

19. Bena-Patsja *H. M.* P. 10. T. 48. Heliotropium *Indicum* latiore & rotundiore fo-folio *Commelin.* notis; Jacua-Acangæ *Braſilianæ Piſonis* accedens. *H. M.*

Plantula eſt in udis naſcens. *Radix* albicans, plures emittens fibras, ſaporis ſubacris. *Caules* craſſioli, rotundi, languidi, pilis hiſpidis, ſubaſperis, longis albicantibus densè veſtiti, virides. *Folia* petiolis longis, viridibus, piloſis, interiùs planis, ad oras utrinque folioſâ anguſtâ laciniâ alatis, binatim proveniunt, novellis caulium partibus paſſim comitata, oblonga, rotundis oris, anteriùs ſtrictiora, raris angulis hinc indè inæqualiter inciſa, mollia, ad modum caulium densè utrinque piloſa, ubi vetuſtiora ſubaſpera, viroris fuſci ac ſurdi, malè olentia. Coſta media utrinque eminet, plures craſſas laterales emittens. *Flores* in ſuperiore parte caulium proveniunt, ubi inflexi & cuſpide ſunt intorti, ex una parte, à qua cuſpis reflexus ſe avertit, in duabus ſeriebus diſpoſiti, parvi, candidi, 5 brevium cuſpidum, ad ſingulos cuſpides venulâ ſtriati, collulo brevi craſſo & piloſo è calice exſilientes; aperti novellæ florum gemmæ albicantes, in ipſo cuſpide intorto & valde piloſo conſpicuæ ſunt, odoris nullius. Calix ex 5 conſtat viridi-fuſcis, cuſpidatis, ac valdè piloſis foliis. Floribus ſuccedunt *capſulæ ſeminales* bifidæ, viridi-fuſcæ, nitentes, vitreæ, fiſſurâ juxta petioli longitudinem inſtructæ. In ſingulis duo continentur *ſemina* interſepimentis diſtincta, parva, cuſpidata, ſuperiori parte nonnihil ſcabra, ruffa.

Vires Integra planta in oleo *Nucis Indicæ* decocta morbum *Pitao* dictum exſiccando curat. Idem in virulento majoris vulpis (*Jakhalſen* Belgæ vocant) morſu exhibetur.

Ad Heliotropium florum figurâ & ſitu accedit: foliorum ſitu, ut & fructu ab eodem differt, ut ad diverſum Genus referendum ſit.

20. Heliotropium majus Autumnale, Jaſmini odore *Tournef. Inſtitut. rei herb.* Hiſt. Plant. circa *Pariſios* naſcentium.

Autumno invenitur in Parco Caſtelli *Madritiani* rectâ intrando.

P. 504. Ad Cap. de Lithoſpermo nota.

Quintam ſpeciem ſeu Lithoſpermum arvenſe radice rubra *Tournefortius* ad Bugloſſum refert, titulo *Bugloſſi arvenſis annui Lithoſpermi folio.* Quin & ante eum *Moriſonus* C. *Bauhinum* reprehendit, quòd hanc plantam ad *Lithoſpermum* retulerit; cum quo, inquit, nec flore nec ſemine convenit, & ad Anchuſam referendam cenſet. Verùm *Tournefortius* Anchuſæ Genus rejicit, & plantas hoc nomine cenſeri ſolitas ad Bugloſſum refert. Ego cum Veteribus & Recentioribus ſentiò, Radicis colorem notam inſignem eſſe, quæque ſufficiat ad *Anchuſam* à *Bugloſſo* diſtinguendam, nec temere rejiciendum *Anchuſæ* Genus.

Lithoſpermum ſurrectum minimum *Munting. Herbar. Belgic.*

Lithoſpermum latifolium Virginianum flore albido longiore *Moriſ. hiſt.* P. 3. 447.

Cauliculis hujus plantæ dodrantalibus adnaſcuntur *folia* ſeſcunciam longa, ovalia fere & obtuſa, præcedentium foliis latiora, hirſutie aſperiuſcula obſita, inordinatim poſita, tribus nervis ut plurimum percurrentibus. Summi cauliculi in alas diviſi Scorpiuri ad inſtar incurvantur, è quorum ſuperiori parte *flores* tubuloſi, longiores, exalbidi, ſurſum ſpectantes, in

in 5 segmenta longa, recta, non ut in aliis patula, & acuta divisi, cum stylo longo, è medio exeunte proveniunt. D. *Bobart.*

Lithospermum *Virginiense*, flore luteo duplici ampliore *Moris. hist.* P. 3.

Folia ad eundem modum, quo & superiùs explicatarum adnascuntur, oblonga, angusta, obtusa tamen, quæ unà cum caulibus modicè sunt hirsuta. Cauliculorum fastigia divisa foliis minoribus ornata sunt. *Flores* ex alis provenientes perpulchri, fundo tubulosi, amplitudinem Paralysis pratensis attingentes, formâque haud dissimiles, duplici verò aut triplici petalorum serie multiplicati, aureo fulgenti colore tincti emicant. D. *Bobart.*

P. 507. Ad Cap. De Cerinthe.

1. Cerinthe Alpina perennis flore striato *Tournef. Elem. Bot.* Isatis sive Glastum montanum Dalechampii *J. B. Lugd.* 1204.

In nivosis verticibus montium gignitur, *radice* crassa, nigra, fibris multis capillata: *foliis* circa radicem multis, longo crassoque pediculo subnixis, venosis, Glasto similibus, sed in summo magis obtusis, *caulibus* multis, pede altioribus in quibus folia supradictis angustiora, acutiora. *Flos* copiosus in caulium vertice luteus nitet, oblongi vasculi figurâ, supernè in cuspides divisus, prominente in ejus medio sinu tenui pilo.

2. Cerinthe minor perennis *Virginiana*, flore luteo. *Moris. hist.* P. 3. E *radice* dura, longiore, vivace *caules* plurimos fundit, pedales, ut plurimum humum petentes, aliis hujus familiæ duriores, & *foliis* frequentibus pallidis, ad glaucum colorem tendentibus, Cerinthes ritu, inordinatim vestitos. Summi caules in alas divisi, complurimis foliolis angustioribus, crebriùs digestis comam nutantem conficiunt, inter quæ è calyculis ex quinis angustis foliosis partibus compositis *flores* dependent integri, oblongi, cavi, lutei, quales & in cæteris congeneribus. *Semina* oblonga, nigricantia, haud magna, ad eundem modum quo reliqua hujus generis nascuntur. D. *Bobart.*

3. Cerinthe Alpina *Nebrodensis* flore luteo scisso, foliis viridibus maculatis, perpes *Hort. Cath. Supplem. alt.* 17. *Bocc. Epist.* est Cerinthe 5. *Clus. hist. App. alt.* cujus opinioni firmiter non adhæreo (inquit D. *Cupani*:) Folia enim hujus *Clusianæ*, licet viridia, non tamen maculata sunt, nostratis verò sic, perpésque est secus ac illa. *Flores* in 5 lacinias acutas profundè dissecta sunt, quo ab omnibus nobis cognitis satis distinguitur.

HISTORIÆ STIRPIUM LIBER UNDECIMUS.

PLANTÆ VERTICILLATÆ.

P. 512. Ad Cap. De Salvia.

1. SAlvia maxima, foliis & floribus amplissimis *Herman. Cat. Hort. Lugd. Bat.* major peregrina, amplissimis floribus *Breyn. Prod.* 1.

2. Salvia auriculata, mucronatis foliis crassis, lanuginosa, appendicibus aucta *Pluk. Phytogr.* T. 57. F. 3.

3. Salvia pinnata major *Danica Lob. Stirp. Illustr.* Foliis duntaxat pinnatis à vulgari Salvia horttensi differt. In hortis *Hafniæ* passim oritur: Folio longiore majore, & breviore minore occurrit. D. *Bobart.*

4. Salvia trifolia minor *Indica Pluk.* Tab. 57. F. 4.

5. Salvia perangustis sinuatis foliis, longis pediculis insidentibus, lanuginosa *Pluk. Phytogr.* T. 57. F 1. An Salvia angustifolia serrata *C. B?* tenuifolia *J. B? Cretica* angustifolia, non aurita *Park?*

6. Salvia

6. Salvia minor *Cretica*, folio tenui subluteo *Pluk. Almag. Bot.*

7. Salvia minor exotica, Phylli foliis argenteis D. *Sherard Ejusd. ibid.*

8. Salvia *Hispanica*, Lavendulæ folio *Tournef. Elem. Bot.*

9. Salvia Cisti folio, à Promontorio *B. Spei Pluk. Phyt.* T. 57. F. 5. fortè Salvia *Syriaca*, Cisti fœminæ foliis, acetabulis Moluccæ *Breyn. Cent.* Hujus meminit *Rauwolfius* in *Hodœporico* p. 198. Edit. *Angl. Londinensis.*

10. Salvia fruticosa, Cisti folio haud incano, floribus purpureis *Pluk. Phytogr.* T. 57. F. 6. Verbascum verum, flore rubro, arborescens *Cat. Hort. Groning.* Verb. sylvestre Salvifolium exoticum, folio rotundiore *Lobelii J. B.* subrotundo Salviæ folio *C. B.* Salvifolium exoticum, Cistoides *Park.* Huic flores Cisti æmulos appingit *Parkinsonus*, & in descriptione pentapetalos, petalis subrotundis, colore flavo, staminibus rubentibus præditos esse tradit; sed hæc omnia falsò & erroneè, cùm flores galeatos obtineat. *Pluk.* Hujus *caules* lignosi, aliarum hujus familiæ in modum, tomento candido obducuntur. E singulis geniculis bina è regione proveniunt *folia*, aliis ampliora rugosa, in ambitu crenata, densiore & molliore lanugine tecta, rotundis auriculis ad basin extantibus donata, cordiformia. *Flores* pullulantes verticillatim more debito, in exemplari nostro antequam ad maturitatem perducerentur collecto, colorem nondum explicuerunt. D. *Bobart*, qui Pseudo-salviam *Chalepensem* ampliore folio cordiformi eam appellat.

11. Salvia sylvestris, amplissimis Verbasci foliis, graveolens, flore albo parvo, *Canariensis*, *Arvida Salva* Insulanis vulgo *Pluk. Almag. Bot.* Facie externa cum Stachye convenit. Flos ejus galeâ caret: *unde in nostra Methodo ad hunc locum proprie non pertinet. Vide* Stachys.

12. Salviola arbor *Orientalis*, foliis tenuissimè crenatis *Pluk. Phyt.* T. 221. F. 4.

13. Salvia major, folio glauco serrato *Slon. Cat. Jamaic.*
D. *Sloane.*

Caules huic quadrati, colore glauco seu albicante, ad duûm triúmve pedum altitudinem assurgunt, *foliis* ex adverso binis vestiti, uncialibus pediculis insidentibus, duas uncias longis, unam latis, ad basin ubi latissima, ad margines profundè incisis, supernè sordidè viridibus, subtus albis, costâ mediâ nervos laterales transversos emittente.

Prope *Funchall* oppidum in insula *Madera*, ubi eam flore & semine orbam collegit, ut Genus certò determinare nequiret, fortè (inquit) ad Marrubium nigrum aliúdve Genus pertinet.

14. Salvia foliis rotundis, flore cœruleo D. *Oldenland.*

Folia digiti minimi unguem magnitudine vix superant, supernè obscuriùs viridi, subtus canescentia, Salviæ modo rugosa. *Flores* in verticillis lanuginosis circa caules & ramulos, plures simul quàm in Salvia, hiantes, *stylos* exserunt prælongos, in summo bifidos: Odor aromaticus ad Cistum accedens seu Verbascum 4tum *Matth.*

Locus, Promont. Bæ Spei: transmisit D. *Oldenland* ad D. *Petiver*, qui nobis communicavit.

15. Salvia major *Hispanica*, folio & flore amplissimo *Pluk. Mantiss.* Exsiccatam in collectaneis D. *Preston*; virentem in Horto Medico *Chelseiano* vidit.

16. Salvia *Barbadensibus* dicta, spicâ florum compactiori *Pluken. Phyt.* T. 221. F. 3. Huic (inquit) fortè affinis est *Tztacpatli* 7. *Novæ Hispaniæ Terentii* apud *Recchum* p. 450. ut & *Amozotl Ejusd.* 349. & 458.

17. Salvia *Africana* fruticosa, foliis superioribus acutis, inferioribus subrotundis auriculatis, flore cœruleo, D. *Sherard.* Planta est parva, foliis crenatis, floribus pro plantæ modo amplissimis.

18. Salvia *Africana* fruticans, folio subrotundo, glauco, flore magno aureo *Hort. Amst. rar.* P. 2.

Fuscam habet hic Frutex *radicem*; *caulem* 4drupedalem ligneum & fuscum, (cui foliorum ramulorúmque abscissorum stigmata inhærent diu) in varios divisum ramulos glaucos primò & 4drangulares, qui tractu temporis lignei, fusci & rotundi evadunt. His *folia* adstant, ex adverso bina, subrotunda, glauca & crassa. Flores in ramulorum summitate apparent galeati & labiati, aurei, quorum galea fornicata, labium extuberans, nec instar cochlearis excavatum: in *perianthio* nutriuntur hi flores congenerum maximo, in quo post florum exanthesin *semina* perficiuntur quatuor. Augusto & Septembri flores (è quibus guttæ manant, instar sacchari dulces) singulis annis producit & sequenti mense semina perficit.

Foliorum

Foliorum sapor & odor aromaticus, ad Rosmarinum accedens Inter amniculos æstate siccos magna copia hujus fruticis ad 4 pedum altitudinem crescit in Prom. Bæ Sp.

1. Huic valde similem, si non eandem, floris tantùm colore ex albo & purpureo variegato differentem nobis ostendit D. *Sherard*.

D. *Tournefort* Verbasco 4to *Matth.* seu Salviæ fruticosæ luteæ latifoliæ *Park.* eíque congeneribus *Phlomidis* nomen imponit, & tam à Salvia quàm à Verbasco Genere diversas facit, novúmque hoc Genus 4 speciebus auget.

1. Phlomis *Hispanica* fruticosa candidissima flore ferrugineo *Tournef. Elem. Bot.*

2. Phlomis fruticosa *Lusitanica*, flore purpurascente, i. e. Verbascum Salviæ folio, flore rubro *Virid. Lusit. Ejusdem ibidem.*

3. Phlomis *Hispanica* candidissima herbacea *Ejusd. ibid.*

4. Phlomis fruticosa, Salviæ folio angustiore & longiore, i. e, Verbascum 4tum *Matthioli Lob. ico.* adeóque Verbasci 4ti Matth. duas species facit. *Institut. R. Herbar.*

His addit pro 5ta specie,

5. Phlomidem fruticosam flore purpureo, foliis rotundioribus, i. e. Verbascum sylvestre Salvifolium exoticum, folio rotundiore *Lob.* cujus Synonyma jam dedimus.

Adde ex *Hist. Oxoniensis* Parte 3tia p. 397.

6. Pseudo-Salviam *Persicam* floribus singularibus luteis: Verbascum sylvestre perpulchrum *Rauwolf. Hodæpor.*

Vulgatiori seu Verbasco 4to *Matth.* quodammodo similis observatur hæc planta elegans in *Persia* collecta Folia ejus amplitudinem uncialem attingunt oblonga: *Flores* tamen galeati, lutei non in summis caulibus verticillatim, sed è singulis geniculis superioribus singulatim nascuntur, quibus præcipuè dignoscitur. D. *Bobart.*

Cæterùm Generis hujus notæ sunt, *Flos* tubulosus, supernè in duo labia fissus, quorum superius galeæ formam obtinet & in inferius procumbit. Calix è 5 planis compositus.

7. Pseudo-Salvia minor lutea *Cretica Park. vide* Verbascum.

8. Salvia *Africana* frutescens, Scorodoniæ foliis, flore violaceo *Hort. Amst.* rar. P. 2.

Radicem figit satis crassam, lignosam, fuscam, & fibris multis præditam; E qua nunc geminum, nunc unicum exsurgit virgultum, primò quadrangulare, viride & hirsutum, dein rotundum, fuscum & lignosum, 3, 4ve pedes altum, & in varios divaricatum ramulos; quibus adstant *folia* ex adverso bina, parvo aut nullo suffulta pediculo, unciam longa, mediam lata, rigida & crenata; inferiora intellige, nam superiora in caule minora sunt minúsque crenata. Foliorum sapor nonnihil est aromaticus. Ramulorum summitatem *Flores* exornant galeati, & labiati violacei; galea fornicata est, labium extuberat, nec cochlearis instar excavatur: è quorum medio præter *stylum stamina* exsurgunt bina albicantia, *apicibus* luteis prædita, quorum singula os hyoides seu *Græcum* Δ repræsentant. Florem evanidum in utriculo aperto sequuntur semina quatuor.

P. 513. Ad Cap. De Lavendula seu Lavandula.

1. Lavendula latifolia *Hispanica* tomentosa *Tournef. Elem. Bot.*

2. Lavendula folio longiore, tenuiùs & elegantiùs dissecto *Tournef. Instit.* *Canarica* foliis tenuiùs divisis *Hist. Oxon.* P. 3.

Quoad crescendi modum cum Lavendula multifida convenit; *folia* verò ampliora, Abrotani maris formâ tenuiùs sunt incisa: Spicæ etiam in longis virgulis nudis nascentes tenuiores, raró cernuntur simplices, sed ex una aliæ minores, laterales, 3, 4, & subinde plures cæruleis floribus onustæ conspiciuntur. D. *Bobart.* Ex seminibus ex Insulis *Canariis* à D. *Georgio London* acceptis enata est.
Lavendula maritima *Canariensis* spica multiplici cœrulea *Pluk. Almag. Bot.* T. 303. F. 5.

3. Lavendulæ foliis Frutex *Gangeticus Pluk. Almag. Bot.*

P. 514. Ad Cap. De Stœchade.

1. Stœchas *Lusitanica*, ligulis amplioribus, ex roseo & purpureo variegatis *Tournef. Elem. Bot.*

2. Stœchas *Lusitanica*, foliis viridibus lanuginosis *Ejusd. ibid.* An Stœchas viridis *J. B*?

3. Stœchas *Curassavica*, latifolia incana *P. B. P.*

4. Stœchas *Turcica*, purpurea, ligulis brevioribus, odoratissima *Pluken. Almag. Bot. Turcica* tenerior odoratissima *Moris. hist.* P. 3. Folia molliora & teneriora quàm Stœchadi Arabicæ, aliàs similia fragrantissima.

5. Stœchas *Cretica* Rosmarini facie *Park.* p. 67. seu Rosmarinum Stœchadis facie *Alpin. exot.* Ad hoc Genus non pertinet, sed ad Herbas flore galeato vasculiferas releganda est.

6. Chamæstœchas *Hispanica Bocc. Mus. pl. rar.* p. 35. & p. 63. T. 27. & 52.

Planta est fruticosa, pedali circiter altitudine. Ex *Hispania* & montibus Pyrenæis à D. *Barelier* in Italiam translata est. Ligulis in summa spica caret; ideoque ad hoc Genus propriè non pertinet.

P. 516. Ad Cap. De Rore marino.

1. Rosmarinus *Almeriensis*, flore majore spicato purpurascente *Tournef. Elem. Bot.*

P. 517. Ad Cap. De Hyssopo.

1. Hyssopus humilior, Myrti folio *H. R. P. Schol. Bot.*
A vulgari foliis præcipuè differt hæc species, quæ multò breviora sunt, latiuscula, mucronata. Humilior quoque est planta; adnotante D. *Bobart.*

2. Hyssopum montanum *Macedonicum* Valerandi Dourez *J. B.* Hyssopus capitata *Syriaca*, Satureiæ rigido hirsuto folio *Moris. hist.* P. 3. *J. B.*
E *radice* dura lignosa, plurimis fibris adnexis, *cauliculi* exeunt dodrantales, lignosi, 4drati, asperiuscula, incana lanugine hirti, geniculati. *Folia* ex intervallis ex adverso bina [J. B. verticillata] Satureiæ vulgaris foliis nonnihil similia [D. *Bobart* Hyssopi vulgaris] breviora, rigida, nigricantia, aspera, angusta, acuminata, lanugine candida ciliari per margines ornata, sapore acri, aromatico, ad Satureiæ saporem accedente. *Flores* eodem modo ex foliorum sinu per ramorum summitates, verticillatim digesti, Satureiæ vulgaris floribus similes, ruberrimi, hiantes, stamina è rictu promunt, calycibus oblongis, purpurascentibus multifidis, subhirsutis. *Semina* subrotunda, fusca.

3. Hyssopus Acini pulchri folio, densè fruticans, (præmaturus Citrum redolens) dilutiùs purpureo flore, vulgariter *Isopa citrata Hort. Cath.* Ramuli è caule exeunt creberrimi; folia brevia Thymi angustiora & acutiora, hirsuta, uti est & tota planta. *Flores* è foliorum alis exeunt in tenuibus & oblongis pediculis singuli. Ramulum exsiccatum nobis commodavit D. *Sherard.*

4. Hyssopus montana verticillata major *Boccon. Mus. Plant. rar.* T. 67.

5. Hyssopus verticillata minor *Ejusd.*

Ad pedalem altitudinem à terra assurgit; in *Hispania* à D. *P. Barelier* observata.

6. Hyssopus Mari Cortusi foliis, hirsutie candicans, flore purpureo *Hort. Cath.* p. 100. Tota planta, caulis, folia, florum calices, lanuginosa sunt. Folia breviora sunt quam Hyssopi vulgaris, & ad Satureiam accedunt, unde in volumine Plantarum siccarum à *Principe Catholicæ* ad D. *Sherard* misso Hyssopus seu Satureia, &c. inscribitur.

P. 519. Ad Cap. De Satureia.

1. Satureia *Hispanica* frutescens, Mari folio *Tournefort. Elem. Bot.*

2. Satureia seu Thymbra montana *Lusitanica Munting. Herbar. Belgic.*

3. Satureia *Alexandrina*, foliis variis, ad surculorum summum longioribus, ad imum verò brevioribus, Thymi foliis, ad intervalla confertis *Pluk. Mantiss.* An Satureia Thymi folio *C. B*? An Marum tenuifolium, Thymi facie *Hispanicum Boccon. Mus. Plant. rar.* T. 13?

4. Satureia durior *Monomotapensis*, radice perenni *Pluk. Mantiss.*

5. Satureia annua orientalis tenuior, ad singulos nodos florifera *Hist. Oxon.* P. 3. Huic *radix* longa, tenuis & dura est. E summa tellure *cauliculi* tenuiores, palmares & dodrantales,

drantales, raro ramosi, assurgunt. E quibus per intervalla uncialia plus minus bina è regione proveniunt *folia*, angusta, *Satureiæ vulgaris hortensis* æmula, acuminata, viridia. Ex horum sinubus, ab imo pene ad summum petioli tenuissimi, pauci, in 3, 4ve divisi, provenientes, capsulas Thymi tenuiores sustinent, è quibus *flosculi* conniventes, minimi purpurascentes exeunt. His cito marcescentibus *semina* minima rotunda fusca succedunt.

Ex *Aleppo* à D. *Huntington* transmissa est.

6. Satureia sylvestris tenuifolia, compactis foliis *Boccon. Muf. pl. rar.* T. 119. Satureia seu Thymbra frutescens Passerinæ Tragi foliis angustioribus *Hort. Cath.* 197.

Folia producit brevia, sulcata, incana & tomentosa, coacervata, compacta & inæqualia, ut in *Camphorata* observatur, Thymi folia imitantia: Odorem reddit gratum. *Flores* parvi sunt, coloris rosacei. Humi strata extenditur hæc planta lignosa, & perennis. In mediis rupibus inter saxa oritur, pedem alta saxis innitens. In *Recherches* meis, &c. hujus mentionem feci, p. 209. titulo *Satureiæ fruticosæ, foliis acutis sulcatis.* Multis *Siciliæ* in locis invenitur, & speciatim prope *Panormum* à *Santa Maria di Giesu.*

5. Thymbræ *Africana* affinis. Ericæ foliis brevibus, duabus maculis nigro-purpureis notatis D. *Sherard.*

6. Thymbra *Africana*, folio spinoso in Actis *Hafnienfibus* depicta *Breyn. fascic. rar.* Planta est ramosissima, ramulis foliis crebris obsitis angustis rigidis & in aculeum desinentibus. Flos ex duobus foliolis constare videtur, vel ex uno ab imo statim in duas partes diviso, utraque etiam parte in alias duas, quarum superiores cordiformes sunt, inferiores angustæ oblongæ. D. *Sherard.*

7. Thymbræ *Africanæ* spinosæ *Act. Hafn.* similis foliis hirsutis D. *Sherard.*

P. 520. Ad Cap. De Thymo.

1. Thymus capitatus è *Cithæra*, foliis minoribus confertis *Wheeleri Itinerar. Pluk. Phytogr.* T. 116. F. 4.

Cauliculi huic lignosi, erecti, frequentius geniculati. *Foliola* plurima tenuissima, unciæ quadrantem vix excedentia, Laricis fere in modum confertim nascentia, è singulis nodis emittit. *Flores* in summitatibus glomeratam spicam subrotundam efficiunt. D. *Bobart.*

2. Thymum majus longifolium, Stœchadis foliaceo capite purpurascente pilosum *Ejusd. ibid.* F. 5. fortè Thymum capillaceo folio hirsutum, magno capite purpurascente *Tournefort.* i. e.

3. Thymus *Lusitanicus*, folio capillaceo villoso, capitulo magno, purpurascente, oblongo *Tournefort. Elem. Bot.*

A *radice* crassa, lignosa, plurimisque capillamentis tenacibus firmata, *cauliculi* multi [20 aut plures] quasi cespitem constituentes, geniculati, rigidi, palmares tantum, indivisi oriuntur. Hisce ex semuncialibus intervallis ad nodos nascuntur *foliola* longa, angusta, opposita, Satureiæ hortensis similia, rigida, pilis longiusculis albis, per margines præsertim obsita, è quorum alis alia exigua proveniunt. Folia ad summum vergentia sese dilatant, & ex istis latis & mucronatis, in ambitu pilosis & purpurascentibus foliolis quasi squamatim caput Lagopodoides, crassiusculum, unciale & sescunciale componitur. Inter squamas hasce foliaceas *Flores* parvi, galeati rubicundi emicant. Odor totius gratus ad Stœchadis odorem accedit. D. *Bobart.*

4. Thymum capillaceo folio hirsuto, capite magno virescente *Tournefort.*

Hujus *radicula* tenuis, dura & lignosa est; è cujus summitate *cauliculi* geniculis intercepti, biuncialem & triuncialem longitudinem non superantes, graciles, rotundi, exsurgunt, quibus *folia* angustissima & capillacea, longa, pilis in ambitu rarius dispositis exornata, binatim prodeunt. In cauliculorum summitatibus *capitula* rotunda ex foliis latis trifariam divisis & mucronatis, pilosis, exterius virescentibus, interius purpurascentibus composita visuntur. *Flores* ex his pro plantulæ modulo satis ampli hiantes, tubulosi, purpurei, cum apicibus in medio eminentibus protruduntur. D. *Bobart.* Hanc & præcedentem invenit D. *Tournefort*, communicavit D. *Sherard.*

5. Thymus *Lusitan.* fol. cap. vil. capite magno purpurascente rotundo *Ejusd. ibid.*

6. Thymus *Lusitan.* cephalotos, capitulo majori *Ejusd. ibid.*

7. Idem capite minori *Ejusd. ibid.*

8. Thymus *Lusitanicus* cephalotos, squamis capitulorum amplioribus *Ejusd. ibid.* Trago-riganum Dictamni capite *Hispan.* Barel. icon. *Boccon. Muf. pl. rar.*

9. Thymus *Lusitanicus* cephalotos, maritimus, glaber & lucidus *Ejusdem ibid.* An Thymus marinus *Lusitanicus Munting. Herbar. Belgic?*

10. Thymum marinum graveolens *Virid. Lusit. Grisleii? Serpaon.*

11. Thymus foliis candicantibus & graveolentibus *H. R. P.* Folia hujus præsertim primò pullulantia, vernali tempore candicant, postea verò virescunt, vel partim candicant,

 partim

partim virefcunt, unde ob pulchritudinem fuam in hortis frequentiffimè colitur nunc dierum.

Thymi mofchati duplex genus in hortis noftris occurrit, *majus* & *minus* folio latiore anguftiore.

12. Thymus minor ferpens, Serpylli anguftifolii folio, hirfutus, an Serpyllum fylveftre *Matth. Hort. Cath ?*

P. 520. Ad Cap. de Maro.

1. Marum *Hifpanicum* nigrum *Bocc. Muf. pl. rar.* T. 117. F. 166.

Folia profert Ocimo minimo anguftiora & breviora nigricantia, craffa, odorata, *Pipirellæ* (quæ fpecies Thymi eft) fapore. Pedali altitudine terram fuperat. *Radix* perennis eft. In *Hifpania* provenit, Locis aridis & faxofis. P. *Barelier* invenit, & collegit.

2. Marum erectum, odore ignavius, Promont. facri *Tournefortii Morif. hift.* P. 3. Cum Maro vulgari valde convenit, nifi quòd *folia* & capitula minora evadant, quorum odor (gratus licet) illius fragrantiam nullo modo attingit. Fortè Tragoriganum 1. *Cluf.* D. *Bobart*, qui à D. *Sherard* habuit.

3. Marum Thymifolium incanum, fpicatum, crenato folio, Pulegii odore, *Hifpanicum Bocc. Muf. pl. rar.* T. 50.

In pedalem altitudinem affurgit. In Horto Regio *Parifienfi* Anno 1674. cultam vidit.

4. Marum tenuifolium, Thymi facie, *Hifpanicum Bocc. Muf. pl. rar.* T. 13.

In pedalem altitudinem excrefcit. A P. *Barelier* Dominicano *Gallo* habuit.

P. 522. Ad Cap. De Serpyllo.

1. Serpyllum foliis Citri odore, frutefcens, facie Mari Mafticheni *Schol. Bot.*

Ramuli procumbentes, & radices aliorum more ex articulis agentes in rectum definunt, & ad dodrantalem altitudinem attolluntur, geniculis *Mari Mafticheni* in modum, rariùs donati, quibus *Folia* pro Thymo Serpyllóve latiufcula, è regione adnafcuntur, odorem acrem Citri fpirantia. Florum exiguorum calices, petiolis Thymi paribus verticillatim appenfi (quibus à Maro diftinguitur) è geniculis per intervalla nafcentes dimidium caulem exornant. Quilibet calix in quina fegmenta acutiora & longiora, in marginibus villofa dividitur. D. *Sherard* à Parifis acceptum communicavit. D. *Bobart.*

2. Serpyllum Thymi latiore folio *Ejufdem.*

3. Serpyllum hirfutum, minus, repens, inodorum *Pluk. Almag. Bot.* Ex *Hibernia* attulit D. *Bonivert.*

4. Serpylli hirfutis foliis inodorus Suffrutex *Æthiopicus*, flofculis albis umbellatis *Pluk. Mantiff.*

5. Serpyllum faxatile Thymifolium nanum, flore rubello *Bocc. Muf. pl. rar.* p. 89.

Supra terram ad dimidiam fpithamam elevatur, formâ lignofâ & fruticefcente. *Folia* producit *Thymi*, retufa, angufta, aliquantulùm pilofa. *Flos* & capfula *Serpylli* funt. Planta eft perennis, in mediis faxis proveniens in vico *di Grateri*, aliifque *Siciliæ* in locis.
Hæc planta ad Thymum potiùs referenda videtur; nec enim aliter differt Serpyllum à Thymo quam quod planta humilior fit minúfque lignofa.

6. Serpyllum villofum fruticofius, floribus dilutè rubentibus D. *Lhwyd.* In pafcuis ad fummitatem montis *y Wydhva* prope Ecclefiam S. *Peryfii* in *Arvonia* invenitur. Folia quamplurima, petiolis breviffimis adnata, antedictorum rotundiora, lanugine argentea omnino funt obfita. Flores dilutè rubentes Serpylli vulgaris in modum in capitella rotunda digefti funt. D. *Bobart*, qui quærit, Annon idem fit cum Serpyllo latifolio *C. B.*

7. Thymus repens Pifanus *J. B.* fupinum candicans odoratum *Bot. Monfp. Magn.*

P. 523. Ad Cap. De Tragorigano.

1. Tragoriganum glabrum *Apulum Bocc. Muf. pl. rar.* T. 83.

Folia huic aliquanto craffiora funt quàm Thymbræ *Dod.* Fructificatio & odor conveniunt cum Tragorigano Cretico *Alpini*, à qua in eo tantùm differt quòd folia habeat glabra & longa. In collibus urbi *Hydrunto* vicinis, & in *Apulia* nafcitur.

2. Tragori-

2. Tragoriganum brevi circinato folio *Bocc. Muſ. pl. rar.* p. 163. T. 124.

Folia emittit brevia, hirſuta & circinata. Lignoſa eſt, perennis, palmum circiter alta. Structura florum & foliorum odor conveniunt bene cum *Tragorigano Cretico*. Locis aridis & ſaxoſis duobus m. p. ab *Hydrunto* in Regno *Neapolitano* provenit.

3. Tragoriganum Dictamni capite, *Hiſpanicum Boccon. Muſ. pl. rar.* T. 43. *vide* Thymus.

P. 526. Ad Cap. De Polio.

1. Polium *Hiſpanicum* latifolium, flore albo. An Pol. *Hiſpanic.* maximum album *Tournefort. Elem. Botan*?

Planta eſt fruticoſa, in ſummis caulibus & ramulis plurima geſtans capitula, velut coacervata, è floribus multis conglobata. In ſpecimine à D. *Preſton* ad me miſſo à ſummo caule ramuli multi velut umbellæ cujuſdam radii exibant, ſinguli capitulum ſeu globulum florum ſuſtinentes, quin è radiis nonnullis ramuli caulem medium altitudine ſuperabant, ut in *Herba impia* ob id dicta.

2. Polium *Hiſpanicum* anguſtifolium flore vario. An Pol. *Hiſp.* longiore capitulo, flore vario, *Tournef. El. Bot*?

Hæc etiam Planta fruticoſa eſſe videtur, plurimáque pariter in ſummis caulibus & ramulis capitula producit, è multis floribus coacervata. Folia magis conferta eſſe videntur quàm in præcedente. Florum calices anguſtiores, magis tomentoſi. In hoc etiam filii parentem ſuperant, ſed minùs quàm in illo.

3. Polium *Hiſpanicum* anguſtifolium, flore purpureo.

Minùs fruticoſa eſt quàm præcedentes plantæ; foliis multò anguſtioribus, florum capitulis non adeò coacervatis & velut umbellatim congeſtis in ſummis caulibus, ſed rarius ſitis, & in longioribus pediculis ſecundùm longitudinem caulis.

4. Polium maritimum daſyphyllon, gnaphaloides, flore albo *Icon. Pariſ.*

Hujus *folia* modicè lata, mucronata, in ambitu crenata, cauliculis rectis per intervalla frequentia ſunt diſpoſita primóque aſpectu tomento ſuo denſo Gnaphalii vulgaris folia referentia. *Flores* albi aliorum floribus minores in ſummis capitulis rotundis compacti propriis ſuis calycibus inſident.

5. Polium latifolium ſerratum ſupinum majus *Icon. Pariſ.*

Cauliculi primò procumbentes radiculas agunt; tunc palmares eriguntur graciles, quibus folia è regione naſcentia, latiuſcula, lanuginoſa, ut plurimùm reflexa, modicéque crenata, per intervalla longiora ad genicula apponuntur. *Flores* in rotundis capitulis conglomerati albi ſunt.

6. Polium mont. alb. anguſtifolium ſerrat. ſupin. minus *Icon. Pariſ.*

Hoc cauliculos plures, palmares, graciles tomentoſos profert; ad quorum genicula ſpatio disjuncta *folia* binatim naſcentia anguſtiora & omnino minora proveniunt. Ex horum verò ſinubus alia etiam ſimilia, minora tamen, protruduntur, quæ poſt prima frequenter decidentia manent. Flores in glomerulis rotundis, ut plurimùm in ſummis ramuſculis trifidis parvi ſunt, albi.

7. Polium mont. *Hiſpan.* non crenatum, flore albo *Icon. Pariſ.*

Ramulis aſſurgit rigidiuſculis gracilibus, quos folia oblonga, ex anguſto principio in medietate ſe dilatantia, non crenata, oppoſita ad genicula conveſtiunt. *Flores* in ſummis virgulis corymbatim diviſis in variis glomerulis plurimi, exigui.

8. Polium *Valentinum* fruticoſum anguſtifolium, flore albo *Icon. Pariſ.*

Viticulis tenuibus lignoſis fruticat, & ad ſingula genicula *folia* parva, tenuia, vix ¼tam unciæ longitudine ſuperantia emittit. *Flores* parvi, tubuloſi, albi, non ſolùm in ſummitatibus, uti in pluribus aliis hujus familiæ naſcuntur, ſed ſecundum caulem è variis geniculis petioli proveniunt, qui glomerulis rotundis *floſculos* multos continentibus, terminantur.

9. Polium mont. erectum, Roriſmarini folio, flore rubro *Icon. Par.*

Stipitibus duris, lignoſis, craſſioribus crebriùs geniculatis adoleſcit; quorum parte infima foliis denudata, genicula turgidiora clariùs eminent. Superiùs folia è regione naſcentia, unciam plus minus longa, anguſta & obtuſa, ſupernè viridia, infernè candore donata,

Roriſmarini

Rorismarini folia satis æmulantia, nodis adhærent. Summi cauliculi erecti, rarò ramosi capitula floribus rotundis coagmentata sustinent. Huic simile si non idem, in monte *Parnasso* observatum est à D. *Georg. Wheeler.*

10. Polium mont. pumilum, viridi Stœchadis folio, caule tomentoso *Icon. Paris.*

Lignosis ramusculis humilioribus assurgit, ad cujus genicula *folia* longa tenuiora, integra, Stœchadis citrinæ pæne similia proveniunt. Flores similiter in summis caulibus rubri glomerantur.

11. Polium mont. pumilum, rubrum angusto viridíque folio, caule incano *Icon. Paris.*

Hoc palmarem altitudinem rarò superans, ramulis tenuibus incanis se spargit, quibus etiam opposito ordine foliola quædam minora, angusta, integra, viridiora adnascuntur. *Flores* pro plantæ modulo satis ampli, galeati, rubri, summis ramusculis in capitula rotunda congregati sunt. *Harum octo specierum proximè præcedentium descriptiones* ex Histor. Oxon. P. 3tia *mutuatus sum.*

12. Polium *Pyrenaicum* supinum Hederæ terrestris folio, An Chamædrys montis Sumani *J. B ? Tournef. Elem. Bot.* Folia figurâ ad Alyssi Galeni folia accedunt, Flores in summis caulibus & ramulis coacervati.

13. Pol. *Lusitanicum* supinum, minus incanum, caulibus purpurascentibus, flore albo *Ejusd.*

14. Pol. *Hisp.* latifolium, capitulo breviori, purpurascente flore *Ejusd.*

15. Pol. *Hisp.* maximum album *Ejusd.*

16. Pol. *Hisp.* max. luteum *Ejusd.*

17. Pol. *Hisp.* maritimum, Rosmarini folio, flore albo *Ejusd.*

18. Pol. *Hisp.* marit. frutescens, Rorismarini folio, flo. rubro *Ejusd.*

19. Pol. *Hisp.* montanum, pumilum, Rorismarini fol. flo. rubro *Ejusd.*

20. Pol. *Hisp.* majus supinum, flore flavescente *Ejusd.*

21. Pol. *Hisp.* longiore capitulo, flo. vario *Ejusd.*

22. Pol. *Hisp.* Linariæ foliis canescentibus, flo. albo *Ejusd.*

23. Pol. *Hisp.* Linariæ fol. brevioribus, flo. albo *Ejus.*

24. Pol. *Hisp.* luteum, Majoranæ folio *Ejusd.*

25. Pol. *Hisp.* Serpylli folio, purpurascente flore *Ejusd.*

26. Pol. *Hisp.* Thymi fol. purpurascente flore *Ejusd.*

27. Pol. *Hisp.* Chamædryos fol. purpurascente flore *Ejusd.*

28. Pol. erectum tenuifolium, flo. albo, capitulo breviore *Ejusd.*

29. Polium saxatile Chamædryoides, amplâ comâ, *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 61.

In montibus *Nursiæ*, locis saxosis ad 4 unciarum altitudinem crescit.

30. Polium saxat. Chamæd. rotundo folio, flore rubello *Ejusd. ibid.*

In montibus *Nursiæ* oritur, & spithamæ altitudine terram superat.

31. Polium tomentosum Chamædryoides, *Monomotapense,* floribus purpureis *Pluk. Mantiss.*

P. 526. Ad Cap. 12. De Teucrio.

1. Teucrium regium latifolium, flore albo *B. R. P. Schol. Bot.*

2. Teucrium *Creticum* odoratum, flore purpureo *Eorundem.* An Teucr. Regium purpureum *Moris. prælud ?*

3. Teucrium

4. Teucrium latiori folio, villosissimum, calice ampliori, è *Maderaspatan Pluk. Phyt.* T. 228. F. 5.

5. Teucrium *Æthiopicum* Salvifolium crispum, ad oras foliorum inæqualibus laciniis *Pluk. Almag. Bot.* T. 318. F. 5.

6. Teucrium *Virginianum* Melissophyllon, floribus cœruleis *Ejusd. ibid.* T. 318. F. 1.

7. Teucrium argenteum, foliis non sinuosis, flore cœruleo *Pluk. Almag. Bot.* Fortè Teucrium *Bæticum Camerarii*, quod à *Clusii Bætico* diversum est. *Idem.*

8. Teucrium *Hispanicum* saxatile glabrum *Schol. Bot. Africanum* fruticans, flore viridi splendido D. *Magnol. Mus. Corten.* Chamædrys Alpina lucida *H. R. P.* Teucrium lucidum, parvo folio, flore venustè purpureo *Pluk. Phyt.* T. 65. F. 1.

Viticulis plurimis humilioribus, lignosis, molli lanugine pubescentibus, quadrangularibus se spargit. *Folia* ad singula genicula minora, dimidia parte è caule exeuntia, plana, Chamædryos in modum dentata, viridia, superiùs splendentia absque petiolis adnascuntur. *Caules* assurgentes superiores per longiora intervalla, ad nodos, foliola ad rubedinem vergentia, non crenata, & ex eorum sinubus calyces, petiolis propriis insidentes emittunt; quibus *Flores* venusti, pallidéque rubescente colore tincti, non galeati insident: Semina apud nos non perficit, verùm pangendo facile propagatur. D. *Bobart.*

9. Teucrium *Hispanicum* latiore folio *Tournef. Elem. Bot.*

10. Teucrium supinum annuum *Lusitanicum*, foliis laciniatis *Ejusd.*

11. Teucrii foliis frutex *Curassavicus P. B. P.*

12. Teucrioides *Æthiopicum*, floribus parvis fistulosis, summo margine profundiùs incisis *Pluk. Mantiss.*

13. Teucrium fruticosum *Marilandicum*, foliis Pruni acutioribus serratis. An Teucrium *Virginianum* Melissophyllon, floribus cœruleis *Pluk. Almag.* T. 318. F. 1.

Foliorum forma in icone *Plukenetii* egregiè convenit huic nostræ: verùm flores galeatos ei appingit; cùm in nostra planta omnibúsque in genere Teucriis galeâ careant.

Caulis satis crassus erat, firmus, quadratus *foliis* binis oppositis crebris, serratis acuminatis cinctus. Spicæ in summo caule duæ trésve, *floribus* satis confertis compositæ, nullis foliis majoribus & qualia inferiùs in caule sunt intermixtis. Florum color in sicca non comparuit.

E *Marilandia* allatum nobis communicavit D. *Sloane.*

14. Teucrii facie frutescens *Canariensis*, pediculis longioribus, flosculis Pentapetaloidibus albis, *Folihomons* Insulanis dicta *Moris. hist.* P. 3.

Viticulis suis lignosis, ex rotundo quadratis, molli hirsutie (præsertim tenerioribus) pubescentibus, bicubitalibus & tricubitalibus assurgit. His ex adverso apponuntur *folia*, unciam lata, paululúmque longiora, è lata basi in obtusum mucronem abeuntia, per ambitum rotundis crenis dentata, viridia, ad Betonicæ vulgaris formam & odorem accedentia, pediculis quoque hirsutis & uncialibus innixa. Ex horum supremis alis protruduntur petioli graciles, primò simplices, qui statim binatim se dividunt, (ubi nonnunquam flosculum in angulo gerunt,) híque rursus in alios atque alios dichotomum ordinem servantes, flosculos quamplurimos candidos, fundo integros, margine in 5 angulos divisos, velut corymbatim dispositos sustinent. Florum autem anguli citò reflectuntur, ut quilibet rotundus appareat. *Semina* exigua, rotunda, Thymi minora D. *Bobart.*

15. Teucrii facie frutescens *Canariensis*, pediculis brevioribus, brevioréque hirsutie pubescens, *Lingo-veba* Indigenis dicta *Moris. hist.* P. 3. 423.

Præcedenti similis est, in altum quoque Teucrii facie attollitur. *Folia* quodammodo ad basin rotundiora & obtusiora, lanugine candidiore & breviore, potissimum adversa parte, pubescunt, odoréque remissiore prædita, pediculis brevioribus, (imò semuncialibus) è regione insident. D. *Bobart.*

16. Teucrii facie, *Bisnagarica*, tetracoccos, rostrata, pilis scatens, foliis profundè venosis *Pluk. Phyt.* T. 64.

Caules ei quadrati, lignosi, tomentosis pilis obsiti sunt. *Folia* alternatim proveniunt, unciam longa, semunciam lata, obtusa, & qua parte cauli adhærent angustiora, Chamædryos denticulationibus crenata, pilis candidis obducta, & venis profundioribus insecta. *Flores*

in

in planta ficca videre non licuit, fed ad caulium latera & non è foliorum fin ubus 4 fructus parvi, fimul congefti, cum roftro è medio eminente adhærent. D. *Bobart.*

1. 2 Mari Cortufi *J. B.* duæ fpecies funt. Prima elatior, fruticofior & viridior eft, floribus in verticillos difpofitis; altera humilior, foliis minoribus magífque acutis, floribus in tenui fpica rariùs difpofitis. Tota planta magis glauca eft, & tenerior. In Horto *Sapienza Roman.* per multos annos fimul in eodem pulvillo cultæ invariatæ perdurant. D. *Sherard.*

P. 528. Ad Cap. de Chamædrye.

1. Chamædrys Alpina hirfuta repens *Schol. Bot.* Minor eft & humilior vulgari Chamædrye, caulibus procumbentibus hirfutioribus, foliis minoribus, dilutiùs virentibus; calycibus florum hirfutioribus, viridioribus, minimè virentibus.

2. Chamædrys *Pyrenaica* repens, flore glomerato albo, foliis rotundioribus *Ejufdem.*

3. Chamædrys fruticofa *Lufitanica*, Meliffæ folio minore, flo. purpureo *Tournef. Elem. Bot. Inftit. rei herb.* p. 205. Procumbere videtur, & ramis radices agentibus fe diffundere. Folia ad Scorodoniæ accedunt, brevibus pediculis nixa. Vide Scorodonia.

4. Chamædrys fruticofa lucida *Hifpanica Ejufdem.*

5. Chamædrys multiflora tenuifolia *Hifpanica Ejufd. Pluk. Mantiff.*

6. Chamædrys multifida fpinofa odorata *Ejufd.*

7. Chamædrys *Hifpanica* minima faxatilis incana *Ejufd. Inftit. rei herb.* 205. Folia in extremo profundè dentata funt.

8. Chamædryfolia fcandens claviculata & corymbofa *Jamaicenfis*, *Pluk. Phytogr.* T. 81. F. 5.

9. Chamædrys tomentofa *Mafcatenfis Pluk. Almag. Bot.* T. 275. F. 6. Ex *Arabia Fœlice* in *Angliam* fecum intulit D. *Alex. Brown.*

Planta hæc in ramulos hirfutos divaricata, *folia* inordinatim pofita gerit, ad folia Chamædryos quodammodo accedentia, latiufcula, crenis dentata, petiolis hirtis adhærentia. Ad horum enim exortum calyces florum 3, 4ve numero, lanugine quoque pubefcentes, feffiles per totam ferè plantam proveniunt. D. *Bobart.*

10. Chamædryfolia laciniata hirfuta planta fruticefcens *C. Bæ. Spei Pluk. Almag. Bot.*

11. Chamædrys Alpina major & elatior, foliis profundiùs diffectis *Morif. hift.* Ad vulgarem fatis accedit, folia tamen glabriora, breviora, profundiùs laciniata: Caules erecti rotundis angulis quadrati læves, internodiis longioribus: Flores minores, purpurafcentes è calycibus verticillatis.

12. Chamædrys Alpina frutefcens, folio fplendente *Elem. Bot. Tournef. Hort. Monfpel.*

Radices multifidæ funt, nigricantes, duræ, fibratæ: *Caules* ramofi, quadranguli, glabri, cubitales, ad quorum nodos *folia* nafcuntur, fefcunciam longa, Chamædryos vulgaris formâ, nitida, fplendida, & profundiùs incifa; quæ fuperiores partes occupant breviora funt, trifariam ut plurimùm divifa. *Flores* in foliorum alis adfunt longa ferie, & jucundo fpectaculo difpofiti, à floribus Chamædryos vulgaris fola magnitudine diverfi: *Calix* tubulofus pariter, ftriatus, purpurafcens, quinquepartitus 4 *femina* complectitur pulla.
Delectatur herbidis & humentibus Alpium locis, apud *Sabaudos* in valle *Barfilionenfi.*

13. Chamædrys verna *Virginiana* odoratiffima *Banifter Cat. Stirpium Virginian.* MS. *Pluk. Mantiff.*

14. Chamædryfolia pufilla planta, flofculo oblongo monopetalo, capfulâ membranaceâ *E Coromandel Pluk. Mantiff.* Synonyma conjecturalia vide apud D. *Plukenet.* hic loci p. 44.

15. Chamædrys *Pyrenaica* repens, flore conglomerato albo, foliis rotundioribus *Schol. Bot.* Planta ifthæc viticellos procumbentes, palmares, crebriùs geniculatos, candida lanugine veftitos, & exinde folia binatim pofita, pilofa, fubrotunda, unguis humani latitudinem æquantia, crenata emittit. *Flores* in vafculis fatis amplis, petiolis brevibus appenfis, glomeratim in fummitatibus albi; Chamædryos ritu labiati, cum ftaminulis crenatim incurvatis, galeæ vice eminentibus proveniunt. D. *Bobart.*

16. Cha-

16. Chamædrys annua tenuifolia multiflora *Hispanica Tournefortii Moris. hist.* P. 3. 423. Ramuli palmares, nunc erecti, nunc inclinati, ex rotundo 4drati, in minores divisi, è *radice* tenui exsurgunt; ad quorum genicula *folia* tenuia, Chamæpityos similia, divisurâ rectâ, ut plurimum 3fida & 5fida, enascuntur. Ad horum porro exortum petiolis parvis verticillatim insidentes calyces breves, aliarum calycibus magis patuli, in 5 spinulas desinentes proveniunt. Flores ferme Chamædryos similes cum staminulis suis exeuntibus. *Bobart.*

17. Chamædrys montis *Cumani J. B.* Euphrasia Chamædryos folio montis *Cumani Moris. hist.* P. 3. 430.

J. B.
Cauliculis est palmaribus, dodrantalibus, firmiusculis, teretibus, albicantibus, quibusdam brevissimis pilis obsitis, quibus *folia* hærent adversa, quædam rotunda, alia oblonga, medio ambitu serrata, sed ima supremis multis numeris minora, lanugine item prædita. Supremis fastigiis *flores* in spicam fastigiantur, qui hiare videntur, quod tamen asserere non audemus: cujus porro coloris ex sicca certò definire nolimus, candicant tamen. Hos *vascula* excipiunt 4partita, in pyramidem excauta, perangustis quibusdam foliolis pilosis densè obsita. *Semen* quod intus minimum est, & penè araneosum, sed longius quàm crassius, ruffum. Folia sicca amaricant cum modica adstrictione.
Hæc planta magnam habet similitudinem cum Veronica petræa semper virente *Bonæ*.

18. *Chamædrys supina, foliis pulchrè laciniatis, Chamædryos Botryoidis facie inodora Hort. Cath.* 47. Firmior & robustior est planta quàm Chamædrys Botryoides, caule, quantum in siccâ discernere licuit, quadrato. Folia tenuiùs dissecta, *Flores* parvi videbantur.

P. 554. Ad Cap. De Pulegio.

1. Pulegium foliis minimis serratis, flagellis longissimis D. *Sherard.* Florum verticilli in summis caulibus longissimè à se invicem remoti sunt; quamvis folia inferiùs crebra fuerunt.

2. Pulegium longissimis latissimísque foliis *S. Cat. Jamaic.*
D. *Sloane.*
Caules huic quadrati, concavi, ad 2, 3ve unciarum distantiam geniculati; *foliis* ad singula genicula binis, oppositis, sescunciam circiter longis, $\frac{3}{4}$ unc. latis, glabris, ad margines æqualibus, media parte latissimis, utraque extremitate acuminatis vestiti; costâ mediâ & nervis lateralibus valdè conspicuis, pediculis nullis, membrana geniculum cui folium apponitur cingente, & caulem includente, pilosque unà seu filamenta, mollésve spinulas, alias longiores, alias breviores, ut & ramulos foliis minoribus amictos. Versùs summitates ad genicula proveniunt *verticilli*, arctè stipati, caulem ambientes, è *floribus* & *seminibus* conflati, ut in aliis hujus generis: verticillis singulis subsunt *folia* bina, reliquis similia, sed minora.
In aliqua, nescio qua, è *Caribbæis* insulis collegi.

3. Pulegium *Lusitanicum Munting. Herbar. Belgic.*

4. Pulegium palustre *Grisleii Vir. d. Lusit.*

5. Pulegium spirans Euphrosynes folio & facie *Marianum Pluk. Mantiss.*

6. Pulegium *Hispanicum* maculatum *Flor. Bat. Flores.*

7. Pulegium fruticosum erectum, verticillis densissimis *Slon. Cat. Jamaic.* Scabiosa *Jamaicensis* Hyssopifolia seu Globularia, capitulis ad genicula, foliis plurimis stellatim ambientibus verticillata, fortè Tzicatzon-Tecomatl seu Caput Formicæ *Hernandez Pluk. Phyt.* T. 58. F. 6.
D. *Sloane.*
E *radice* 4 dig. longa, rubente, fibris aliquot lateralibus prædita *Caulis* exoritur quadratus, lignosus, fuscus, 3, 4ve pedes altus, versùs summitatem ramosus, & ad genicula digitum distantia *foliis* obsitus crebris, integris, unciam longis, media sui parte vix semunciam latis, Hyssopi similibus, glabris, colore luteo-viridi, Hyperici odore. *Flores* plurimi genicula ambiunt, in verticillis amplis subrotundis densissimè stipati, albi, galeâ carentes, labio quadripartito: quibus succedunt in calice aperto *semina* parva, oblonga, fusca, uniuscujusque uno latere parvo sulco seu canali exarato, altero tumidiore & subrotundo, ut in Tritico vulgari.
Circa urbem *S. Jago de la Vega* frequentissimum & ubique obvium est.
A reliquis hujus Generis differt, quòd flores galeâ careant.

Pag. 533. Ad Cap. De Mentha.

1. Menthastrum maximum, flore cœruleo, Nardi odore, *Erva Cidreira Lusitanis Margrav.* p. 32. *Slon. Cat. Jamaic.* Melissæ species agrestis *Pis.* An Huitxiqua *Hernandez?* Melissa *Jamaicana* odoratissima *Pluk. Almag. Bot. Phytogr.* T. 306. F. 3. **Indian Spikenard.**

Hujus descriptionem *Marckgravianam* vid. *Hist. nost.* 1332. D. *Sloane* in *Hist. Plant. Jamaicensium* eam plenius & accuratius describit in hunc modum.

Caule assurgit prope radicem rubente, tereti, hirsuto, ad novem aut decem pedum altitudinem, versus fastigium quadrato, ramos oppositos emittente. *Folia* uncialibus pediculis insident, ipsa duabus unciis longiora, unam plus minus lata mediâ latissima parte, sinuata seu profundè ad margines incisa, incana, obscurius viridia. *Flores* verticillatim caulem ambiunt parvi, cœrulei, tetrapetali, in ¼tam unciæ longis, striatis seu canaliculatis calicibus, in 5 apices seu spinulas desinentibus, quorum unusquisque duo nigra, propemodum rotunda, compressa, verùm in medio protuberantia semina continet.

Tota planta satis validum, ast jucundum, Spicæ Nardi vel mali Citrii odorem spirat, unde nomen *Lusitanicum.*

In pratis circa urbem *S. Jago de la Vega,* & arenosis maritimis prope **Old Harbour** copiosè oritur.

Pro Alexipharmaco insigni habetur, & in cataplasmatis seu fomentationibus magni usus est.

A Verticillatarum Europæarum *normâ abludit, quòd bina duntaxat singulis floribus succedunt semina.*

2. Mentha arvensis verticillata, fragrantissimè Moschum redolens *E Terra Mariana Pluk. Mantiss.* Auricularia *Indorum,* ad surditatem efficax. **Earwort** vulgò. D. *Marloe.*

3. Mentha Melissoides *Americana,* propè summitatem caulis floribus ex alis longo pedunculo Lupuli ad instar glomeratis *Pluk. Mantiss.* Inter Scabiosas ponitur in *Almag. Bot.* sub hoc alieno titulo, Scabiosæ affinis Chrysanthemi facie, Lamii foliis *Americana,* vide inter Scabiosas.

4. Mentha sylvestris *Azorica,* longioribus foliis incanis, spica longiore & crassiore *Pluk. Almag. Bot.*

5. Mentha Costi hortensis folio, Balsamum Apoplecticum redolens ex Insula S. *Helenæ Ejusd. ibid.*

6. Mentha *Syriaca* magnis Balsamitæ foliis, odoratissima *Chalepensis,* à præcedente diversa *Ejusd. ibid.*

7. Mentha *Americana* inodora, foliis subincanis, floribus longissimis petiolis insidentibus *Herman.*

Caule est quadrangulo, geniculato, subhirsuto, 2, 3ve pedes alto, *foliis* subincanis, Marrubio nonnihil similibus, per margines crenatis, rugosis: *flosculis* pallidis, pluribus in globulum congestis, & longis petiolis triuncialibus, (quorum bini ad foliorum exortum è regione sibi oppositi prodeunt) insidentibus. Saporis fatui est, & nullius odoris. Prodiit ex seminibus *Curassavicis.* Ex *Advers.* D. *Herman.* D. *Sherard.*

8. Mentha *Zeylanica* camphorata triphylla & tetraphylla, *Ghonacolla* Zeylanensibus D. *Herman.*

Caule exsurgit firmo, quadrato, ramoso, *foliis* ad intervalla binis, non rarò etiam ternis vel quaternis cincto, angustis, oblongis acutis, circa margines argutè denticulatis. *Flores* spicatim coagmentati in summis caulibus & ramulis, spicis Dipsaci aut Betonicæ capitibus figurâ similibus, sed multò minoribus.

9. Mentha *Zeylanica,* angustissimo folio dentato D. *Herman.*

Folia quidem angustissima sunt, denticulis tamen paucis utrinque incisa. Flores in summis caulibus & ramulis in spicis oblongis, è verticillis compositis, qui quales fuerant in sicca discernere non potui. Hanc ut & præcedentem plantam contulit D. *Sherard.*

10. Mentha sylv. longiori folio, incana, odore acuto *Hort. Cath. Suppl.* 3. A sylvestri longiore folio vulgari differre videtur.

11. Mentha palustris, spicis brevioribus & habitioribus, foliis oblongis, sapore Piperis. **Peper-Mint.**

Folia

Folia Menthæ fuscæ seu vulgaris *Park.* folia referunt, majora tamen sunt, obtusiora & brevi lanugine hirsuta: *Spicæ* in summis caulibus & ramulis breves, laxiores, rubentes. Tota planta sapore est acri & fervido Piperis. In *Hartfordia* invenit Eruditissimus Vir, Botanices & totius Medicinæ peritissimus D. D. *Eales* M. D. Eandem etiam in *Essexia* nostra observavit D. *Dale*.

12. Mentha angustifolia spicata glabra, folio rugosiore, odore graviore. Spear-Mint with a rugged Leaf and stronger Scent.

Foliis nigrioribus, pro latitudine brevioribus, nec in mucronem tam longum productis, ut obtusiora videantur, rugosioribus, venulis transversis pluribus magisque conspicuis, dentibus minùs concinnis incisis: *Caulibus* rubris majoribus & firmioribus, in summo ramosioribus, inque plures florum spicas divisis: *Flosculis* minoribus & pallidioribus: *Odore* denique & sapore graviore & ingratiore à *Mentha spicata sativa* differt.

Invenit D. *Dale* ad fluvium *Blackwater* non procul *Bockinga* vico, infra molam fullonicam, duobus tribusve in locis.

13. Mentha rotundifolia arvensis seu sylvestris, foliis maculis nigris insignitis *Flor. Bat. flo.*

14. Mentha *Virginiana* inodora, caulibus rubentibus *Ejusdem.*

15. Mentha hirsutior Ϲεαχυπλανδφυλλ⊕, exotica D. *Doody Pluk. Phytogr.* T. 45. F. 6.

16. Mentha *Americana*, Rosmarini odore *P. B. P.*

17. ——— *Curassavica* inodora, crasso rugoso & succulento folio, radice fibrosa *Ejusd. Pluk. Phytogr.* Tab. 306. F. 5. Habetur etiam tuberosa radice.

18. ——— *Americana*, Melissæ foliis graveolentibus *Ejusd. Pluk. Phytogr.* T. 306. F. 6.

19. Mentha *Maderensis* in sulæ, minùs odorata *Pluk. Almag. Bot.*

20. Mentha *Arabica* spicata suaveolens, foliis longioribus incanis, spica minore *Pluk. Almag. Bot.*

P. 536. Ad Cap. de Verbena.

1. Verbena *Lusitanica* latifolia procerior D. *Fagon Schol. Bot. Tournef. Institut.* p. 200.

2. Verbena Urticæ folio *Canadensis*, foliis incisis, flore majore *H. R. P.* Hujus speciei folia pinguntur à *Jacobo Zannoni* in eadem Tabula cum Verbena *con foglie d' Ortica di Canada* pag. 203. ubi plena habetur omnium partium descriptio.

3. Verbena *Americana* radice grumosa *Munting.Herbar. Belgic.*

4. Verbena *Americana* frutescens, Teucrii foliis, floribus cœruleo-purpurascentibus amplissimis *Breyn. Prod.* 2. p. 102. Verb. *Orubica* Teucrii folio, Primulæ veris flore, siliquis & seminibus longissimis, Cauda muris vulgo *P. B. P.* Eadem planta cum Verbena folio subrotundo serrato, flore cœruleo D. *Sloane*, mox describenda.

5. Verbena *Americana* media annua, Ocimifolio lanuginoso, flore purpureo amplo *Breyn. Prod.* 2. *Curassavica* Scutellariæ foliis, flore purpurascente *P. B. P.* Scutellariæ sive Cassidæ folio dispermos *Amer. Pluk.* T. 70. F. 1.

Caule oritur quadrangulari, erecto, pedali & altiore, ex interstitiis nodoso; cui *folia* unciam plus minus lata, Subrotunda, in ambitu dentata, Ocymi Melissæve foliis similia, petiolis longis quoque appendentia, adhærent. Ex horum sinubus & ex eodem exortu ramusculi minoribus foliis onusti proveniunt. In summitatibus spicæ longæ, tenues, verbenaceæ, à calycibus longioribus compositæ, protruduntur. *Flores* visi sunt purpurascentes, aliarum congenerum ampliores; de *seminibus* an scil. bina, an quaterna singulis floribus succederent, nihil certi habemus; cum hyems plantam corrumperet, antequam semen proferret.

6. Verbena spicata *Jamaicana* Teucrii pratensis folio, dispermos *Pluk. Phyt.* T. 321. F. 1.

Hæ duæ ultimæ species, ut & sequentes duæ, respectu seminum anomalæ sunt, & ab aliarum verticillatarum norma abludunt. Ramuli huic ultimæ lignosi, ex rotundo quadranguli, geniculati, oppositis *foliis*, ex angusto principio in uncialem fere latitudinem extensis, margine dentatis, *Veronicæ* similibus, ornati Spicæ: longæ, Flores purpurei, Semina ad singulos bina, calycibus oblongis & acutis, foliaceis contenta. D. *Bobart.*

7. Verbena folio subrotundo serrato flore cœruleo *Slon. Cat. Jamaic.* Verbena caudata *Americana* flore pallidè cœruleo *Munting. Herbar. Belg.* D. *Sloane.*

D. *Sloane.*

Radice nititur longa, lateralibus fibris alimentum haurientibus terræ firmiter infixâ. *Caules* indè exoriuntur plures, 2, 3ve pedes alti, quadrati, articulati, *foliis* veſtiti ad ſingulos articulos binis, oppoſitis, in perbrevibus pediculis, duas uncias longis, unam latis, pluribus nervis firmatis, quorum præcipuus purpuraſcit, profundè ſerratis, valdè lævibus & viridibus; è quorum alis minora exeunt. *Flores* in ſummis caulibus & ramulis ſpicatim digeſti; *Spicæ* longæ ſunt, è floribus densè ſtipatis compoſitæ, nullis intermixtis foliolis. *Flores* autem monopetali ſunt, in 5 partes diviſi, coloris cœrulei ſaturi; unus 2, 3, 4, aut 5 ſimul explicantur, idque ſucceſſivè ab imo ſurſum: quorum unicuique unum ſuccedit ſemen, aut potiùs gluma, è viridi fuſca, Tritici grano figurâ & colore ſimilis, ſed minor, in duas partes duóve grana facile diviſibilis, quorum utramque eadem membrana arctè amplectitur; ſemine in cavitate ad latus ſpicæ cubante, tribúſque acutis, ſubfuſcis, membranaceis foliolis operto. A reliquis hujus generis, & verticillatis omnibus fructu differt.

Ad viarum margines, in pratis, *&c.* copioſiſſimè creſcit in *Jamaica* & inſulis *Charibbæis*; præcipuè prope *Bridgetown* in inſula *Barbados.*

Crebri usûs eſt in clyſteribus ad ventris dolores: à nonnullis in cataplaſmatis cum cepis ad *Vires.* hydropem uſurpatur: Ejúſque decoctum cum radicibus ad eundem morbum efficax remedium habetur.

Apud *Indos* & *Æthiopas* in magna eſt exiſtimatione ad omnes fere morbos curandos.

8. Verbena *Americana* Veronicæ foliis, flore coccineo ſpicato *Breynii Hort. Amſt. rar.* p. 2.

Radicem habet ligneam fuſcam, albicantibus fibris præditam. *Caulem* habet rotundum, primò viridem, dein fuſcum, quem undique exornant nullo habito ordine *folia* ex parvo pediculo tres uncias longa, ſeſquilata, ſerrata & mucronata, quæ in medio nervum cum aliis minoribus ex eodem ortis & verſus latera excurrentibus poſſident craſſum. Ipſius caulis ſummitatem *flores* exornant ſpicatim poſiti, tubuloſi, coccinei, quinquifidi, inſtar congenenerum; flores ex perianthio exeunt longiori & anguſto. Floret *Auguſto.* Sapor foliorum adſtringens cum amaritie conjunctas herbam eſſe vulnerariam, ut congeneres, indicat.

9. Verbena nodiflora incana *Curaſſavica* latifolia *Herman. P. B. P.* P. 382. *Pluk. Phytogr.* T. 232. F. 4.

D. *Sloane.*

Caulem edit ſolidum, geniculatum, viridem, pennæ Gallinaceæ magnitudine parem. Genicula 3 unciarum intervallis diſtant, ad quorum ſingula *Folia* bina oppoſita, pediculis breviſſimis aut nullis, unciam circiter longa, dimidiam lata, prope extremum ubi ſubrotunda & latiſſima, à principio anguſto eo uſque ſenſim dilatata, ad margines inciſa & ſubhirſuta, colore ſordidè viridi. Ad genicula ramuli egrediuntur, foliis veſtiti ſimilibus ſed minoribus iis quæ in caule exiſtunt. Ex alis foliorum exeunt *Flores,* pediculo 4 uncias longo inſidentes, reliquis hujus Generis ſimiles, nudi, lutei. D. *Bobart.* in deſcriptione hujus plantæ & folia & caules tomento argenteo obſitos eſſe ſcribit.

Secundum rivulos variis *Jamaicæ* in locis oritur.

10. Verbena nodiflora incana minor *Indiæ Orientalis,* Poordela *Malabarorum Pluk. Mantiſſ. Petiver Act. Philoſoph. Lond.* N. 244. p. 329. item N. 267. p. 712. Commendatur ad tuſſim in ſenibus & pueris.

11. Verbenæ foliis Planta *Æthiopica* quadricapſularis, flore parvo calathoide cœruleo *Ejuſd. ibid.*

12. Verbenaca Hyſſopi foliis parvis è *Cap. Bæ. Spei Muſ. Pet. cent.* 3. N. 297.

13. Verbenaca Taxi foliis, marginibus lanuginoſis *Ejuſd. ibidem,* à *Promont. Bæ. Spei.*

14. Verbena altiſſima *Americana,* ſpica multiplici, Urticæ foliis anguſtis, floribus cœruleis *Bar. Bat. Herman.*

Herman.

E reſtibili multíſque fibris conflata *radice virgas* emittit quadrangulas, ſtriatas, geniculatas, ſex ſeptémve pedes altas; quorum genicula veſtiunt *folia* conjugata, facie & textura foliorum Urticæ, aſt anguſtiora, quæ palmæ latitudinem, ſpithamæ longitudinem interdum excedunt, nunc integra, nunc ad baſin unâ alterâve laciniâ diviſa. Ex horum ſinu utrinque proſurgunt ramuli, quorum ſummitates in multiplices *florum ſpicas,* ſeu jubas floridas, quadrangulas, ſtrictè invicem junctas, digitum longas, jucundiſſimo aſpectu terminantur. Cæterùm *floſculi* ſunt purpuro-cœrulei, puſilli, in imo tubuloſi, in ſummo in 5 ſegmenta æqualia ſecti: quos excipiunt *ſemina* quaterna oblonga fuſca in quinquifidis calyculis.

Reperitur etiam flore purpureo.

In hortis noſtris frequens colitur *Verbenæ Urticæ folio* appellatione.

15. Verbena minima Chamædryos folio *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Ex *radice* longa, è fuſco rubente, altè in terram deſcendente, fibrillis nigris undique comoſa, cauliculos circumquaque ſpargit plures, tenues, quadratos, humi procumbentes geni

geniculatos, bipedales, & ad fingula genicula fibras in terram agentes ; ad duarum unciarum intervalla. E geniculis autem tumidis, rubentibus, exeunt *Folia* bina oppofita, pediculis ¼dig. longis infidentia, ¾tas unciæ longa, femunciam lata, pilofa, circa margines crenata, Chamædryos fpuriæ fimilia. Summos caules & ramulos occupant *Spicæ* fefcunciales *florum* cœruleorum, galeatorum, unoquoque hirfuto calice excepto ; quibus fuccedunt *femina* fubrotunda, afperitatibus & valleculis inæqualia, colore leucophæo.

Propè ripas *Rio Cobre*, infra oppidum S. *Jago de la Vega*, ad idem cum oppido fluvii latus, oritur.

16. Verbenæ aut Scorodoniæ affinis anomala, flore albido, calice afpero, Allii odore *Slon. Cat. Jamaic.* Guiney-hen weed.
D. *Sloane.*

E *radice* robufta, terræ firmiter infixa & altè defcendente, exteriùs è fufco albicante, *caulem* emittit firmum, teretem, geniculatum, bipedalem, è geniculis *folia* protrudentem fefcuncialia, latitudine longitudinis dimidia, media fci. latiffima parte, nervis multis in fuperficie apparentibus. Caulis & ramorum fummitates ad pedalem longitudinem foliis viduæ funt, *floribus* undique densè ftipatis cinctæ, tetrapetalis, albis, calice afpero exceptis, cauli abfque pediculo arctè adhærentibus, quibus fuccedunt vafculis afperis inclufa *femina*, fingulis fingula, longa, fufca.

Omnes hujus plantæ partes validum & ingratum Allii odorem fpirant.

In fylvis umbrofis ubiqùe copiosè provenit.

Hujus plantæ radices adeò profundè in terram defcendunt, ut alimentum ei fufficiens inde hauriant, cùm Gramina aliæque herbæ tempeftate calida & ficca ob humoris defectum exuruntur & ficcefcunt: cùm ergo pabulum aliud bobus & vaccis non fuppetat, hanc depafcere coguntur: Unde earum lac faporem contrahit fortem & ingratum : Boum etiam caro in tantum refipit hanc plantam, ut odiofa & vix edendo fit. Renes præcipue fapore fuo adeò penitus inficit, ut ægrè poffint tolerari. Ad quod inconveniens vitandum, qui boves alunt & faginant, antequam laniis divendant, eos à pafcuis abigunt, & per hebdomadis fpatium, alio pabulo nutriunt, ut mactationi idoneæ evadant, quo peracto, caro eorum omnem Allii faporem plerunque amittit. Sapor hic carnis & lactis *Arboris cucurbitiferæ* frondium efui vulgo imputari folet, quos Boves tunc temporis pariter depafcuntur. Verùm erroneè ; nam faporem plantæ jam defcriptæ exactè referunt, non hujus Arboris.

Fruftulum dentis dolentis cavo inditum dolorem mitigat & tollit.

17. Verbena *Chalepenfis* major, vulgaris facie *Morif. hift.* P. 3. An Verb. *Lufitanica* latifolia procerior D. *Fagon Schol. Bot?*

Folia quàm vulgaris Verbenæ duplo vel triplo majora funt, ejufdem fere texturæ fed obtufiora : Caules etiam altiores & robuftiores, *flores* fpicatim nafcentes, paullo ampliores faturatioris purpurei coloris geftant. D. *Bobart* à D. *Huntington.*

18. Verbena nodiflora major *Indica*, flore niveo *Hermanni Morif. hift.* P. 3. Caules nunc erectos, nunc reclinatos emittit, quibus *folia* antedictarum fere fimilia, è viridi argenteo colore nitentia ampliora, profundiúfque dentata è regione apponuntur. *Flores* parvi candidi in globofis capitellis nafcuntur. D. *Bobart.*

19. Verbena nodiflora *Curaffavica*, foliis Menthæ *P. B. P.* Caules dodrantales & pedales, geniculati, *foliis* longioribus, Sideritidis aut Menthæ fimilibus, ex adverfo geniculis adnatis, veftiuntur. *Flores* in capitulis ex rotundis oblongis, petiolis nudis longis infidentibus, congeruntur. In horto Regio *Hamptonenfi* colitur.

20. Verbena *Indica* lanuginofa *Bod. à Stapel in Theophraft. hift.* 334. Ab *Heurnio* fic defcribitur, *Folia* habet oblonga, ambitu incifa, in extremo obtusè mucronata, lanuginofa inodora, prope radicem crebriora : *Caulem* rotundum femicubitalem. Cauli orbiculatim affurgunt *flofculi* parvuli, coloris obfcurè phœnicei, 5 foliorum, racematim ex caliculis fubluteis protrufi, inodori. Radix fibrofa. Floret Aprili, i. e. Autumni in iis regionibus initio.

In hujus Generis planta, quam nobis impertivit D. *Sherardus*, Folia obtufa & fubrotunda erant, nec omnino mucronata.

21. Verbena Scorodoniæ folio fpicata *Marilandica* D. *Sherard.* Folia circum oras dentata funt : Calices florum parvi, ftriati, afperi.

Verbena recens externè applicata, aut collo appenfa adversùs Capitis dolorem efficax eft, experientia tefte, referente doctiffimo *Simone Paulo Boccon. Obfervat. natur.* p. 99. *Vires.*

1. Cadelari 78. *H. M.* P. 10. T. 78. Verbena Indica Bontii *Commelin.* notis. Seminibus eft nudis, ad fingulos flores fingulis ; proinde anomala, nec hujus loci.

H. M.

H. M.

Naſcitur in petroſis. *Radix*, quæ rectà ſe demittit, ex ruffo albicans eſt, tenui cortice veſtita, ligno albicante. *Stipites* & *rami* nodoſi ſunt, virides ac ruſeſcentes, brevibus pilis obſiti, ex nodis ſurculos paſſim binos ejicientes, qui ſtriati ſunt & tenues. *Folia*, quæ tenera in margine rubeſcunt, ſurculorum nodis breviſſimis petiolis inſident, rotundiola, parùm oblonga, piloſa, craſſiola, mollia. Coſta cum coſtulis utrinque eminet. *Flores* ſpicæ ſunt parvæ oblongo-anguſtæ, cuſpidatæ, glabræ, virides & nitentes, inferiora versùs reflexæ, odoris expertes. Calyculus cui inſident trium eſt foliorum cuſpidatorum, quæ in inferiori parte purpureo-rubeſcunt & nitent. Semen in ſingulis ſpicis reperitur unicum, oblongo-rotundum, primùm albicans, dein rufum.

Vires Decoctum tumores & dyſuriam tollit, calculi dolores mitigat, cum oleo *Sergelim* ſanguinis mictionem ſiſtit. *Radix* cathartica eſt, trita & cum butyro decocta dyſenteriæ medetur: Decoctum ex illa præparatum ſtomachum confortat, flatus diſſipat, phlegmata corrigit, calculos veſicæ infringit. Brachio alligata antifebrilis eſt, modò intermittentes ſint & cum frigore invadentes: trita & cum mero aſſumpta calculoſis prodeſt, urinam ciet, præcipuè in hydropicis; cum *Limone* trita impetigines, tumores ſub maxillis & ſub mento obortos abigit. Semina trita & naribus immiſſa capitis ſedant dolorem.

2. Scheru-Cadelari *H. M.* P. 10. T. 79. Amaranto Siculo radice perenni *Bocconi* congener.

Naſcitur in arenoſis. *Radices* fibroſæ albicantes, è caulium nodis inferioribus prodeuntes; qui tenues, angulati, geniculati, circa geniculos in exortu nonnihil protuberantes, virides vel cùm teneri rubeſcentes, pilis brevibus obſiti. *Folia* minora ſunt quàm præcedentis, oblongo-rotunda; pilis raris utrinque, maximè in averſa parte, obſita, tenuia, mollia, in oris nonnihil rubeſcentia. Coſta in utraque parte eminet. *Flores* ſpicatim proveniunt, ſpicis brevioribus & rotundioribus, brevibus pilis obſitis, pentapetalis filamentis purpureo-rubris, nitentibus dotati, capitulo, quod capſula ſeminalis eſt, aliquantulum cuſpidato. *Semen* in ſingulis ſpicis reperitur unicum illi prioris ſpeciei ſimillimum.

Contrita & oleo permixta urinam corrigit purulentam: reliquæ virtutes ut in præcedente. Planta hæc Amaranto *Siculo* radice perenni *Bocconi* congener videtur.

P. 535. Ad Cap. De Marrubio aquatico.

1. Marrubium aquaticum foliis integris longis peranguſtis, *Maderaſpatanum Pluk. Phytogr.* T. 99. F. 1.

2. Marrubium aquaticum ſeu aquatile foliis tenuius diſſectis *Moriſ. H. R. B.* Lycopus foliis profundè inciſis *Tournef. Elem. Bot.*

3. Lycopus *Canadenſis* glaber, foliis inciſis *Tournef. Elem. Bot.* Marrubium paluſtre *Canadenſe* tenue, glabrum *H. R. B. Schol. Bot?*

Tournefortius Plukenetium noſtrum has duas plantas non ſatis diſtinxiſſe videri ait.

Hanc poſteriorem ex *Marilandia* habemus, ubi eam collegerunt D. *Vernon* & D. *Krieg.* Parvitate ſua & foliorum glabritie à Marrubio aquat. foliis tenuiùs diſſectis *Moriſ.* differt, ut alius notas omittam.

4. Marrubium aquaticum *Marilandicum* majus latifolium, verticillis minimis: Fortè Pſeudo-marrubium nigrum paluſtre glabrum *Virginianum* majus *Moriſ. hiſt.* P. 3.

Folia in hoc genere lata, circa margines dentata, in acutum mucronem deſinentia, & perſæpe purpuraſcentia, ſuperiora præcipuè & in averſa parte. Florum verticilli adeò parvi ſunt & arctè ſtipati in foliorum alis, ut ego Bliti potiùs ſpeciem eſſe ſuſpicarer, ni folia in caule bino ordine contrariis inter ſe pediculis ſita eſſent. Aliis quibus virentem & vegetum, floréſque & ſemina producentem videre contigerit genus ejus determinandum relinquo.

5. Marrubium aquaticum annuum *Boccon.*

Caulis firmus, quadratus *foliis* ad intervalla longiora in ima parte, in ſumma brevia, ex adverſo binis, oblongis, acutis, anguſtioribus, dentibus paucis ad margines inciſis, non rugoſis amicitur. *Flores* in verticillis ad caulium nodos arctè ſtipati, quorum calices ſpinulis oblongis cinguntur. Plantam ſiccam nobis deſcribendam impertivit D. *Sherard.*

6. Lycopus paluſtris villoſus *Inſtit. Rei Herb. Tournef.* item *Hiſt. plant.* circa *Pariſ.* A Lycopo paluſtri vulgari non aliter differt quàm foliis pilis obſitis.

P. 537.

P. 537. Ad Cap. De Dictamno Adde,

1. Dictamnus *Creticus* alter crassiore folio *Munting. Herbar. Belgic.* 551.

2. Dictamnus *Æthiopicus*, foliis Majoranæ, spissa lanugine tomentosis, odore suavi & aromatico à D. *Stonestreet* communicata. *Pluk. Mantiss.*

P. 540. Ad Caput de Majorana & Origano Add.

1. Majorana arborescens *Herbar. Munting. Belgic.*

2. Majorana rotundifolia scutellata exotica *H. R. P. Schol. Bot. Pluk. Almag. Bot.* qui quærit, Annon sit Origano cognata *Zatarendi C. B.* Orig. Indicum seu *Zatarhendi* Alpini *Park. Th. app.* p. 1674. cujus descriptionem videsis in *Append. Hist. nost.* p. 1871.

3. Majorana Origanitis *Lusitanica Munting. Herbar. Belg.*

1. Origanum humilius latifolium glabrum *Schol. Bot. Tournef. Inst.*

2. Origanum spicis latioribus *Slon. Cat. Jamaic.* An Orig. *Maderense*, nostrati simile odoratius, capitulis albicantibus *Pluk. Almag. Bot.*

In insula *Madera* spontaneam invenit D. *Sloane*, spicis valdè latis donatam, qua præcipuè differre videtur ab Origano vulgari.

3. Origanum tuberosum Americanum *Munting. Herbar. Belgic.*

4. Origanum lignosum *Syracusanum*, umbellâ amplissimâ, brevi, lato & nervoso folio nigricante *Boccon. Mus. pl. rar.* T. 38. Genuina Græcorum Hyssopus. *Boccon.*

Hæc species Origani in territorio *Syracusano* à vulgo *Riganeddo* appellatur, neque extra hunc locum in *Sicilia*, quod sciam, invenitur. *Radice* est perenni. In mediis saxis & rupibus, secus viam quæ ad *Melilli* ducit, duorum circiter m. p. à *Syracusis* distantiâ, nascitur. *Radices* in terram agit lignosas, duos trésve digitos crassas; cespites autem grandes supra terram effert. *Caules* crassi & lignosi sunt; *Folia* prima rotundiuscula & nervosa velut Euphrasiæ pratensis latifoliæ seu secundæ *Col.* Ad trium circiter pedum altitudinem tandem evadit. Summos caules occupat *umbella* grandis & amplissima, è paniculis seu capitulis densè stipatis composita, quarum unaquæque Majoranæ paniculæ formam obtinet, éstque pro plantæ ratione major quàm illius. Tota planta incana est, & per hyemem virens.

Plantam hanc ab *Anguillara* persuasus *Hyssopum* Antiquorum esse minimè dubitat D. *Boccone.* Inter plantas siccas in *Sicilia* collectus à D. *Skippon* vidi Origanum *Heracleoticum* Syracusanum hirsutum umbellâ magnâ *Hort. Cath.*

5. Origanum Pulegii folio *Tournef. Institut.*

6. Origanum glabrum, floribus parvis rubentibus *Virginianum Banisteri Pluk. Almag. Bot.*

7. Origanum *Canadense*, flore albo umbellato *Tournef. Institut.*

8. Origanum *Canadense*, capitulis tenuioribus *Ejusd. ibid.*

P. 542. Ad Cap. de Ocimo.

Ocimi nota characteristica est Floris barba seu labium simplex & indivisum, galea quadripartita, & barbâ major.

1. Ocimum *Maderaspatanum*, frutescens, gratissimi odoris, flore parvo, cauliculis villosis *Pluk. Phytogr.* T. 208. F. 4. An Ocimum frutescens perenne, flore parvo *Breyn? Prod.* 2. Ocim. *Zeylanicum* perenne, frutescens, folio Calaminthæ nonnihil simili *P. B. P?* *Carentulee* Malabarensibus *Act. Philosoph. Londini* n. 244. p. 317.

2. Mentha Madraspatana, cauliculis rubentibus hirsutis *Petiver Act. Philosoph. Lond.* Varietas illa *Solado Tirtava* H. M. Tom. 10. p. 173. esse videtur, cujus caules è fusco rubent, folia obscuro virore tincta sunt.

3. Ocimum Melissophyllum *Gangeticum* odoratissimum, seminibus nigris Amaranti, nitentibus *Pluk. Almag. Bot.* An Cottam *H. M?* P. 10. T. 77. Ocim. Benghalense *P. B. P?*

4. Oc. maximum perenne utriusque *Indiæ*, foliis Atriplicis, ingrati odoris, graveolens *Pluk. Almag. Bot.* T. 308. *Paxavac* (fortè) vel *Poxavac* Novæ Hispan. Terentii apud Recchum

Recchum p. 397. Fortè etiam Cattu-tirtava P. 10. T. 86. *Hort. Malab.*

5. Oc. odoratiſſimum, calicibus ad verticillos deorſum tendentibus, abſque petiolis, è *Maderaſpatan Pluk. Phytogr.* T. 208. F. 5. Fortè Oc. *Ægyptium* odoratiſſimum, foliis longis pediculis innixis *Ambroſin. Phytolog.* Soladi-tirtava *H. M.* P. 10. T. 87. *vide* infra.

6. Oc. *Cormandelienſe* valdè odoratum, Hyſſopi foliis hirſutie pubeſcentibus *Pluk. Almag. Bot.*

7. Ocimum rubrum medium *Slon. Cat. Jamaic.*

Planta iſthæc Ocimi Indici *Cluſ.* deſcriptioni exactè reſpondet, niſi quòd folia habeat nec maculoſa, neque ſerrata, quòdque ſemipedalem altitudinem non ſuperet. Quæ variationes ſoli fortaſſe differentiæ debentur, cùm planta, à *Cluſio* deſcripta è ſemine ex Indiis miſſo nata ſit.

In locis humidioribus pratorum inſulæ *Jamaicæ* ubique oritur.

Cardiaca habetur inſignis, unde & deſtillatur, & aliis modis præparata uſurpatur, præcipuè ab *Hiſpanis*.

8. Ocimum *Indicum*, Meliſſæ folio fragrantiſſimum, ſemine fuſco *Pluk. Mantiſſ.*

9. Ocimum *Indicum*, Mercurialis folio, odoratum, ſpicâ florum gemellâ; *Karunde-Poondoo Malabarorum Ejuſd. ibid.*

10. Ocimum *Indicum*, Meliſſæ foliis atro-purpureis, odoratiſſimum; Param Tulſcee *Malabarorum Ejuſd. ibid.* Fortè (inquit) idem eſt cum proximè præcedente.

11. Ocimi genus *Indianum*, Tragorigani ferè facie, odore gratiſſimum, floſculis ad verticillos denſiùs ſtipatis; Karande-chidde *Malabarorum Ejuſd. ibid.*

12. Ocimum criſpum, leviter ſerratum, verrucoſum, brevi congeſtâque ſpica viride *Icon. Pariſ. Moriſ. hiſt.* P. 3. Planta hæc humilior folia prodit ſatis lata, in ambitu quoque dentata, frequenter concava & contracta, viridia. Spicæ longæ loco (verticillis per intervalla diſtinctis) *flores* glomeratim & capitulis rotundis, q. ictu fulminis percuſſis, aut pro inſectorum conceptaculis formatis, viridibus præditi naſcuntur.

13. Ocimum criſpum, profundè ſerratum, verrucoſum, brevi congeſtâque ſpicâ ſubrubens *Icon. Pariſ.* Tota planta ex fuſco colore rubens apparet. Folia antecedentis breviora, in latum expanſa, profundiùs ſunt dentata, bullis verrucíſve in ſuperficie conſperſis. *Flores* in glomerulis rotundis denſiùs ſtipantur, ex purpura rubeſcentes, quibus ſemina aliorum congenerum ſimilia ſuccedunt.

14. Ocimum *Zeylanicum* perenne fruteſcens, folio Calaminthæ nonnihil ſimili *B. P. B.* Cattam *H. M.* P. 10. D. *Sherard.* D. *Plukenet* Cottam *H. M.* pro Ocimo *Bengalenſi P. B. P.* habet. Folia in ſpecimine ſicco à D. *Sherard* nobis exhibito quàm Calaminthæ cujuſvis majora ſunt.

15. Ocimum minus odore Fœniculi D. *Sherard.* In Italia frequens.

16. Ocimum *Ægyptium* odoratiſſimum, foliis longis pediculis innixis *Ambroſini.* An Soladi-Tirtava *H. M.* Tom. 10 ?

Ocimi *foliis* exit noſtratis, longioribus, ſolidioribus, longis innixis pediculis, odorémque eximium ſpirantibus, denticulatis. *Spicam* profert longiuſculam, *flores* ſpicatos, albo colore, ex intervallis raros.

17. Ocimum *Zeylanicum* perenne odoratiſſimum D. *Herman.* Folia parva ſunt, Calaminthæ minora longiora acutiora, per margines ſerrata, pediculis ſatis longis innixa. *Flores* in ſummo caule in ſpicam longam anguſtam digeſti, nullis foliis intermixti.

18. Ocimum *Zeylanicum* perenne, foliis anguſtioribus *Herman. Folia* huic quàm præcedenti longiora paulò, longioribus pediculis hærentia: Flores majores, ſpicæ autem non tantùm in ſummo caule ſed etiam in ramulis è foliorum alis exeuntibus proveniunt. Floris galea bifida ſubviridis, labium album anguſtum, parvum.

19. Ocimum *Zeylanicum* fruteſcens, folio Calaminthæ *Herman.* Folia hujus præcedentium duarum ſimilia, ſed multò majora etiam quàm ipſius Calaminthæ, pediculis pariter prælongis ſuffulta. Flores & fructus in ſicca nobis à D. *Sherard* impertita non comparuerunt. Eadem eſſe videtur planta ocimo *Zeylan.* perenni fruteſcenti folio Calaminthæ nonnihil ſimili *P. B. P.*

20. Ocimum

20. Ocimum majus, flore minimo *Breyn. Prod.* 2. Folia ima latiſſima ſunt & ad margines leviter dentata. Caulis medius & ramuli in ſpicas prælongus & valdè anguſtas excurrunt, è verticillis rarioribus compoſitas. Chartis à D. *Hermanno* agglutinatum commodavit D. *Sherard*, ut & præcedentes tres.

21. Ocimum *Salawaccenſe* Menthæ folio *Petiv. Act. Philoſ.* N. 276. p. 1009. pl. 195. Paran-Tulſcee *Malab.* D. *Brown.* Quatuor hujus ſpecies ſunt, quorum nomina *Indica* vide loco cit. Harum ſuccum cum ſaccharo mixtum Indi infantibus exhibent, cum lac concoquere nequeunt. Decoctum propinant ad Febres, tuſſes & aſthmata. *S. B.*

P. 543. Sclareæ ſpeciebus add.

1. Sclaræa *Luſitanica* glutinoſa, ampliſſimo folio *Tourneſ. Elem. Bot.*

2. Sclar. *Pyrenaica* glutinoſa, foliis ſerratis *Ejuſd. ibid.*

3. Sclar. *Tingitana* fœtidiſſima hirſuta flore albo *Tourneſ. Inſtitut.* r. herb.

4. Sclaræa Tingitana, Betonicæ folio, flore cœruleo *Tournefort. Inſtit. rei. Herb.* p. 180. Planta eſt omnium quas vidimus in hoc genere minima, altitudine ſemipedali aut dodrantali, caule tenui, erecto, non ramoſo, aut brevibus duobus ramulis ad ſpicæ initium donato, pilis brevibus aſperioribus hirto, uti ſunt & *folia*, unciâ longiora, ſemunciâ latiora, integra, acuta, bina oppoſita, rariùs ſita, in noſtris exemplaribus duo tantum aut tria in caule paria. *Flores* in ſummo caule in verticillis rariùs ſitis, duo treſve in eodem verticillo, majores quàm pro plantæ modo, hiantes, Sclaræx ſimiles. Siccam quam deſcribo D. *Sherard* impertivit.

P. 547. Ad Cap. de Hormino.

1. Horminum pratenſe, flore minimo *Schol. Bot.* pratenſe, foliis ſerratis, floribus dilutè cœruleis, omnium minimis *Hort. Leyd. Herman.*

2. Horminum *Æthiopicum* ampliori folio, ſubrotundo, ſinuato, argentea lanugine obtecto, viſcoſum, perpetuum *Hort. Cathol. Cupani.* In reliquis convenit cum Hormino Æthiopico vulgari.

3. Horminum *Africanum*, ſubrotundis Salviæ foliis, floribus cœruleis *Herman.* Huic folia parva ſunt, ſubrotunda caneſcentia, in caule crebra, ex adverſo ſita, è quorum ſinubus ramuli exeunt. Flores ſatis ampli, galeâ non falcatâ, labellum latius, productius, & propendens, nec in ſummis tantùm caulibus, ſed inferiùs etiam ex alis foliorum verticillatim exeunt. Siccam D. *Sherard* communicavit.

4. Horminum majus fruteſcens, odoratum, flore ex albo & purpureo variegato *Herman.* Planta eſt fruticoſa & lignoſa, *foliis* ſubrotundis & incanis, unciam longis. *Flores* in ſummis caulibus perampli, galeâ magnâ, elatâ, paullùm incurvâ. D. *Sherardo* debemus.

5. Horm. haſtatis amplioribus foliis, ſeu Ari modo alatis, caulibus & pediculis araneoſa lanugine villoſis, ex Inſula *Gomera. Pluk. Almag. Bot.* T. 301. *Muſtani* Inſulanis & Salvia arborea vulgò *vide* paulò inferiùs Horminum *Canarienſe* tomentoſum haſtato folio, &c.

6. Hor. latifolium *Canarienſe* piloſum, foliis alterno ſitu poſitis *Pluk. Almag. Bot.* T. 301. F. 3. *Planta iſthæc in Methodo noſtra genuina* Hormini *ſpecies cenſenda non eſt, cùm folia in caulibus alternatim ſita obtineat.*

7. Horm. flore minore, folio integro *H. R. B.* Betonicæ folio humile, floribus non conſpicuis *Flor. Bat. flo.* minus folio Betonicæ *Schuyl. Hort. Leyd. Herm. Pluk. Almag. Bot.*

8. Horminum valdè pumilum, laciniatum, flore amplo cœruleo D. *Sherard. Pluk. Almag. Bot.*

9. Horm. *Arabicum*, alatis foliis, flore rubello *Hort. Oxon. Plukenet. Phytogr.* T. 194. F. 6.

10. Hormino accedens anguſtiſſimo folio *Maderaſpatenſis Pluk. Phyt.* T. 194. F. 7.

11. Hormino affinis, foliis anguſtis glabris *Slon. Cat. Jamaic.*
D. *Sloane.*
Caulem edit quadratum, concavum, ramos aliquot oppoſitos emittentem, *foliis* ad intervalla ſemuncialia ex adverſo binis veſtitum unciam longis, media latiſſima parte quadrantem unciæ latis. *Flores* in faſtigio ſpicati, ampli, pediculis ⅓am unciæ longis inſidentes.
In inſulæ *Jamaicæ* partibus Septentrionalibus invenit D. *Sloane.*

12. Horminum incanum supinum, flore violaceo *Munting. Herbar. Belgic.* 635.

13. Hormin. *Bæticum* coronatum, rubrum & cœruleum, seu caule folioso rubro & cœrul. *Ejusd. ibid.* An Horm. sativum genuinum *Dioscor* ?

14. Horm. *Indicum* majus & minus *Ejusd. ibid.*

15. Horm. *Africanum* dissectum *Ejusd. ibid.*

16. Horm. sylvest. *Lusitanicum*, flore purpureo *Munting. ibid. Grisleii virid. Lusit.* N. D.

17. Horm. sylv. 1. flore vario *Grisl. virid. Lusit.* N. D.

18. Horm. sylv. 4. latifolium, flo. amplo cœruleo *Ejusd.* N. D.

19. Horm. sylv. 5. flore amplo albo *Ejusd.* N. D.

20. Horminum sylvestre cœruleum, Betonicæ folio, leviter lacerato, vulgatè *Gentiligadda Hort. Cathol. Cupani.*

Caules quadrati, hirsuti, præsertim superiora versùs. *Folia* Betonicæ satis similia, ad intervalla longiora in caule sita. *Flores* in summo spicati, (spicis è verticillis densiùs sitis compositis) ampli, hiantes, reliquorum hujus generis similes.

21. Horminum purpureum Salviæ foliis, ac Sativi facie viscosum *Hort. Cath. Suppl. alt.* 37.

Quærit annon sit *Bocc. Epist.* Sideritis Salviæ foliis *Donati*, verùm postea novum esse concludit. *Caulis* tenuis, quadratus, hirsutus, pedalis, *foliis* ad intervalla rariora binis vestitus. Folia inferiora ad Salviam accedunt, superiora quæ verticillis subsunt, brevia, lata, acuminata. *Calices* oblongi striati, *flores* minimi carnei. Radix simplex fibris tenuibus capillaribus comosa.

22. Horminum purpuro-violaceum Salviæ foliis, ac sativi facie, viscosum, rigidius. *Hort. Cath. Suppl. alt.* 38.

Hanc & præcedentem plantam nobis subministravit D. *Sherard.*

23. Horminum *Syriacum* album, Salviæ folio lanuginoso *Moris. hist.* P. 3. Ægyptiacum *Alpini.* Hujus folia inter *vulgare sativum* & *sylvestre vulgare* mediæ cujusdam naturæ esse videntur, Betonicæ fere figurâ, profundiùs aliquantulum erga basin sinuata, mollia (præsertim cùm pullulascunt) lanuginosa. *Caules* 4drati, ramosi, cubitales, foliolis subjectis, (mollioribus tamen) utriculis paucis verticillatim dispositis, floribúsque albis, galeâ arcuata donatis ad sativi prope accedunt. D. *Bobart.* Ex *Aleppo* delatum est.

24. Horminum *Canariense* tomentosum, hastato folio, *Mustazi* & *Salvia arborea* nominata *Moris. hist.* P. 3. In altum è *radice* fibrata assurgunt *caules*, longis intervallis geniculati, tomento candido densissimo, & quasi manibus lana applicata, laxo (copiosiore quàm in ulla alia hujus familiæ planta observatur) insigni obsiti. *Folia* ad singulos nodos bina, petiolis longis apposita, rugosa, cuspidata, longa, binis auriculis acutis, longóque mucrone prædita, & Sagittariæ formam quodammodo æmulantia, odorem gravem, sed non injucundum, Hormini & Salviæ participem, spirant. Summi caules, ad humanam altitudinem assurgentes in ramusculos breves brachiati, foliolis parvis integris acuminatis, ad rubedinem purpureúmve colorem vergentibus, crebriúsque compactis, Horminorum ritu ornantur. Ex horum sinubus calyces satis ampli, aperti, tripliciter ut plurimùm in margine divisi, & purpurascente colore quadantenus tincti, nunc simplices, nunc bini emergunt. *Flores* ex his hiantes, purpurei, ampli, ex falcata galea, binis staminibus cum apice in medio longiore sustentata, labro lato & integro, duobúsque lateralibus compositi emicant: quibus dehiscentibus *semina* cinerea, subrotunda in calicis fundo conspiciuntur. Per totum annum crescit, hyemémque folia retinet, sed frigoris apud nos sub dio vix patiens est. Semine ex Insulis *Canariis* misso ortum est. D. *Bobart.*

25. Horminum *Chalepense* alato folio, flore majore rubicundo *Moris. hist.* P. 3. *Caules* ei quadrati, nunc erecti, nunc reclinati, geniculati, pedales & cubitales ad quorum singulos nodos bina è regione oriuntur *folia*, pentaphyllea & triphyllea, seu interdum binis, interdum etiam 4ternis lobis lateralibus, unoque majore extremum claudente, molli lanugine pubescentia, in ambitu serrata, petiolis longis insidentia. Post dimidium, caulis per intervalla vasculis striatis, verticillatim ambientibus, & flores ampli

pli galeati rubicundi coloris oriuntur. Hos excipiunt *semina* rotunda, magna, subnigra. D. *Bobart.* Ex *Aleppo* semine accepto ortum est.

26. Horminum *Virginianum*, caule aphyllo, foliis Quercinis, tubuloso longo flore *Moris. hist.* P. 3. *Folia* è *radice* dura provenientia humi strata, petiolis brevibus appensa biuncialia & triuncialia sunt, obtusa, Quercinis laciniis in ambitu sinuata, molli hirsutie pubescentia, ex viridi purpurascente colore præsertim in aversa parte, infecta. Ex horum centro *caulis* assurgit rectus ex rotundo 4dratus, leviter pilosus, pedalis, foliis destitutus. Post dimidium per longa interstitia verticilli vasculorum striatorum emergunt, & ex his *flores* ex angusto principio in uncialem longitudinem extensi, buccinum tubámve ore aperto exprimentes, purpuro-violacei exeunt. D. *Bobart.* E *Virgenia* à D. *Banister* transmissum est, ut & sequens.

27. Horminum tenui Coronopi folio, *Virginianum Moris. hist.* P. 3. 395. *Caules* edit erectos, pedales, qui *foliis* biuncialem longitudinem non superantibus, vix culmum latis, Coronopi in modum in segmenta longa, tenuia divisis, ornantur. *Flores* ampli, coloris rubicundi, in ore aperti, campaniformes, in summo solùm congesti, nascuntur. D. *Bobart.*

28. Horminum *Virginianum* erectum, Urticæ foliis, flore minore *Moris. hist.* P. 3. Caule excurrit in altum surgente, 4drangulari, glabro, cui inhærent *folia* per intervalla bina, Urticæ aut potiùs Scrophulariæ vulgaris æmula, lata basi in acutum mucronem abeuntia, margine serrata. A folii basi seu inferiori parte margo ejusdem in petiolum uncialem, cui insidet, ad caulem descendens continuatur. *Flores* per intervalla in verticillos dispositi, in utriculis ut plurimum numero sex contenti, galeati, parvi sunt, quorum colorem in sicca discernere non licuit.

29. Horminum spicatum Lavendulæ flore & odore *Bocc. Moris. hist.* P. 3.

30. Horminum Scutellariæ folio vulgo *Hort. Lugd. Bat. Herman.* Hoc nondum videtur descriptum, éstque diversum ab Hormino Lavendulæ flore *C. B.* D. *Sherard.*

31. Horminum latifolium fœtidum præcox D. *Sherard.* Hujus *caules* in specimine sicco nobis à D. *Sherard* communicato quadrati, hirsuti, purpurascentes, *foliis* vestiti ad intervalla longiora ex adverso binis. Scrophulariæ vulgaris ferè similibus, circa margines dentatis, dentibus minùs concinnis. Flores in summo caule hiantes, Sclaræ.

32. Horminum sylv. cœruleum minus, oblongo-rotundo folio *Hort. Cath. Suppl. alt.* Folia inferiora ad rotunditatem magis accedunt, superiora ad Salviæ folia, omnia longis fulciuntur pediculis, & ad margines crenata sunt, ad modum reliquorum hujus generis, bina opposita longis intervallis à se invicem distant. Caulis 4dratus superiore parte ramosus. In summis caulibus & ramulis flores in spicas coacti lanuginosas. Flores autem in sicca non comparuere, unde parvas admodum esse opinamur. Hæc ex sicca à D. *Sherard* communicata.

33. Horminum Syriacum tomentosum, fol. Coronopi seu profundè laciniatis *Breyn. Prod.* 2. Horminum Syriacum rugoso verrucosóque folio, Cornu cervinum exprimente *P. B. P. Pluk.* T. 194. *Herman. Parad. Bot.* An Hormini pulcrum genus, angustis lanuginosis profundè sectis foliis *Rauwolf.* Itiner. cap. 12?

Herman.
Folia 7 plurave ab una *radice* in orbem spargit, palmum & ampliùs longa, duos transversos digitos lata, aliquot profundis segmentis insecta, pallidè viridia, & in patrio solo forsan velut Æthiopis incana, crassiuscula, mollecula tamen quasique spongiosa, parte sui prona & supina inæqualibus rugis crispata, teneráque lanugine araneosæ telæ instar obducta. E centro horum erigitur *Caulis* ramosus, pede altior, quem ad singula genicula ambiunt *Flores* galericulati purpuro-violacei, *Hormino sativo* Diosc. paulo majores, tenui bifurcato stylo sese è flore longiùs exserente. Singulis verticillis subjiciuntur bina ex opposito foliola, mucronata, non rugosa, in ambitu è viridi purpurascentia. *Semina* sequuntur quaterna in quinquifidis obtusis caliculis. *Radix* lignosa quidem est, & profundè acta, soboles verò nullas creat, sed cùm planta se perficit vivere desinit: biennium pro vita exigit, primo anno folia tantùm emittit, ultimo caulescit & semina profert. Sapor & odor congeneribus similis sed languidior.

34. Horminum *Pyrenaicum*, glutinosum, Anguriæ folio D. *Fagon Schol. Bot. Herman.* Parad. Bat.

Herman.
A cæteris Horminorum speciebus distinguitur potissimùm *foliis*, quæ amplissima sunt, pinguia, nervosa, rugosa, in ambitu variè & inæqualiter sinuosa, crenata, laciniata, & nonnihil similitudinis cum *Citrulli* & *Anguriæ* habentia. Prima humi strata longitudine cubitum latitudine palmam attingunt, cætera quæ in caule sita sunt, sensim gracilescunt. *Caule* surgit bicubitali & altiore, quadrato, hirsuto, in oppositos conjugatos ramos per intervalla fisso,

fiſſo, cujus faſtigia in ſpicam longam verticillatim diſponuntur. *Flores* Hormino pratenſi ſimiles, cui & *Semina* reſpondent. Utriculi cum utriculis *Hormini Aſphodeli radice Triumfetti* omnino conveniunt, ſc. bifidi ſunt, & quælibet pars duobus apicibus inſtructa eſt. *Radix* ſubeſt vivax & ſurculoſa, in longitudinem exiens, multíſque craſſioribus fibris donata. Tota planta viſcida & glutinoſa eſt ut *Colus Jovis.*

35. Horminum ſubrotundo folio, cæſio flore, *Hiſpanicum Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 13.

Boccon.

Folia profert glabra, integra, velut Bugulæ; *flores* ſine proboſcide. Ad ſpithamæ, interdum etiam pedis, altitudinem à terra aſſurgit. In *Hiſpania* invenit D. *Barelier.*

36. Horminum nigrum, rugoſo hirſuto Mentaſtri aut Scorodoniæ folio *Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 130.

Boccon.

Folia profert ſubrotunda, *Mentaſtri* valdè ſimilia aut *Scordii alterius* C. B. verùm nigra & rugoſa. Palmi altitudine ſupra terram aſſurgit, *floréſque* producit cœruleos, rubeſcentes, eodem ordine quo reliqua Hormina. Plantam annuam eſſe exiſtimo. Ad unius circiter milliaris ab urbe *Brunduſio* diſtantiam à me obſervata fuit.

37. Horminum *Virginianum*, latioribus foliis diſſectis, floribus purpureis *Pluk. Mantiſſ.*

38. Hor. parvum *Marianum*, Rapiſtri foliis hirſutioribus *Ejuſd. ibid.*

39. Horm. *Virginianum*, minus glabrum, folio Rapiſtri, lineis purpureis virgato, floribus parvis, longo tubulo donatis. An rectiùs ad Sideritidas referendum? *Pluk. Mantiſſ.*

40. Horminum Meliſſophyllon, ex *Terra Mariana*, ſpica longa gracili *Ejuſd. ibid.*

Galeata & verticillata Perſicæ foliis *Moriſ. prælud. Bot.*

1. Dracocephalon *Americanum Breyn.* Prod. 1. *Tournefort. Elem. Bot.* Digitalis *Indica* anguſtifolia, profundè ſerrata *H. R. P.* vid. Hiſt. noſt. p. 566.

Folia longa & anguſta ſunt, ínque acutos mucrones exeunt, per margines dentata. Cæterùm ea è quorum ſinubus flores egrediuntur perexigua & brevia ſunt, breviſſimíſque pediculis, ſingula ſingulis inſident. Flores galeati ſunt propriè dicti.

2. Dracocephalon *Americanum*, Lyſimachiæ campeſtris folio, caule rotundo *Muſ. Pet.* cent. 2. n. 195.

3. Dracocephalon *Americanum*, Oculi Chriſti folio, flore minore *Ejuſd. ibid.* n. 196.

4. Dracocephalon *Americanum*, Hyſſopi folio, floribus alternis vel oppoſitis *Ejuſd. ibid.* n. 197.

Hæ tres plantæ à D. *Plukenet* in *Mantiſſa* ad *Almag. Botan.* ad Digitalem referuntur, & quidem rectiùs, ſi modò revera capſulares ſint.

5. Dracocephalus latifolius glaber, Lyſimachiæ luteæ foliis *Moriſ. hiſt.* P. 3.

Caulis huic (quantum ex planta ſicca conjicere licet) primæ ſpeciei altior attollitur, ex internodiis multò longioribus compoſitus, glaber. E ſingulis articulis *folia* exeunt bina ſibi invicem reſpondentia, abſque pediculis ſeſſilia, binas ternáſve uncias longa, Lyſimachiæ luteæ folia referentia, mucronata, crenis minimis & vix conſpicuis dentata. E ſuperioribus ramuli exeunt graciles, *flores* in ſummitatibus ſuis gerentes, tubuloſos, amplos, hiantes, ore 4drifido, è calycibus brevioribus provenientes. D. *Bobart.*

6. Dracocephalus hirſutus, Lyſimachiæ foliis latioribus ſerratis *Moriſ. hiſt.* P. 3. 417.

Caules molli brevíque lanugine pubeſcentes, cum geniculis longis intervallis intercepti, erectè aſſurgunt. *Folia* binatim naſcentia, pollicem lata, baſi ſua caulem ad genicula amplectuntur, quorum inferiora digiti humani longitudinem acquirunt & in mucronem abeunt; ſuperiora tamen breviora latitudinem retinent, in ambitu crebrioribus & profundioribus denticulationibus crenata. *Flores* non ut in prima ſpecie ſpicatim, ſed è ramuſculis in ſuperiori parte naſcentibus proveniunt, longi, ampli, tubuloſi, margine (ut in aliis galeatis fit) in 4 partes diviſi. D. *Bobart.*

7. Dracocephalon *Marilandicum*, Lyſimachiæ glabræ folio D. *Sherard.*

Flores in hac planta diverſum à verticillatis ſitum obtinent. Pediculis communibus oblongis in ſummis caulibus è ſinubus foliolorum minimorum exeuntibus, qui deinde in alios petiolos dividuntur, flores ſuſtinentes.

8. Draco-

8. Dracocephalon *Americanum*, minus D. *Sherard.* Planta est *Marilandica* foliis parvis.

P. 550. Ad Cap. de Nepeta.

1. Cataria *Lusitanica* erecta, Betonicæ folio, tuberosa radice *Tournef. Elem. Bot.* Mentha tuberosa radice, flore cœruleo spicato *Grisleii Vir. Lusit.*

2. Cataria *Lusitanica* Betonicæ folio minor, radice fibrosa *Tournef. Elem. Bot.*

3. Nepeta maxima, flore albo, spica habitiore *Slon. Cat. Jamaic.* D. *Sloane.*

Ad 7 pedum altitudinem assurgit in lætiore solo, aliàs dimidiam ejus staturæ partem non assequitur, *caule* 4drato fusco, summa parte in ramos multos oppositos diviso. *Folia* incertis seu inæqualibus intervallis bina sibi mutuo opposita exeunt, pediculis semuncialibus è viridi canescentibus insidentia, 2 uncias longa, ¾tas unciæ lata, ad aut propè basin ubi latissima, exinde paulatim angustantur, in apicem obtusum seu subrotundum desinentia, quo à *Menthæ cataria angustifolia majore* differunt. Ex alis foliorum egrediuntur surculi, aliàs foliosi, aliàs nudi, *floribus* multis labiatis densè stipatis in spicæ formam, undique cincti. Omnes hujus plantæ partes Nepetam vehementer olent.

In fossis circa urbem S. *Jago de la Vega* oritur.

4. Mentha Cattaria humilis, Polii folio, Pulegii odore *Herman.*

Spithamam vix excedit hæc planta. *Caules* fert ramosos, quibus adstant *folia* incana, Polio accedentia, sed paullò latiora. *Flores* in summis ramulis pallidi, nonnihil incarnati, quasique tomento obducti, galeati & labiati, & in capitulo quodammodo spicato dispositi. Flores noviter producti pallidè in cœruleo purpurascunt, postmodum albescunt. Circa summam foliorum sedem tres Flores, àliquando duo uni insident petiolo, nonnunquam solitarii sunt. Exeunt autem è calice oblongo, angusto, quinquifido, hirsuto, spica mentitur capitulum Polii, ità ut *Nepeta Polioides* vocari possit.

In Horto *Amstelodamensi* mense Augusto observavit Clariss. *Hermannus.* Videtur Cattaria tenuifolia Hispanica *Clus.* minus adulta, aut luxurians. D. *Sherard.*

5. Mentha Cattaria, Melissæ Turcicæ foliis minoribus *Hort. Cath. Cupani.*

Folia angustissima sunt, oblonga, acuminata, per oras eleganter dentata, incana, Melissæ Moldavicæ similia. *Flores* in summis caulibus non ut in vulgari Nepeta in spicas crassas coacti, sed in verticillos longiùs distantes dispositi, quo superiores tamen eò propiores. Hujus specimen quod descripsimus à D. *Sherard* accepimus.

6. Nepeta angustifolia minor Alpina, *Hispan.* & *Italica Bocc. Mus. pl. rar.* T. 61.

Pedali altitudine supra terram elata, *foliis* est angustis & incanis. Copiosissimè provenit in altis *Sabaudiæ* montibus.

7. Nepeta tuberosa spicata, purpurea *Hispanica Boccon. Mus. pl. rar.* T. 36. An Mentha radice geniculata *C. B* ?

Ulnæ altitudine supra terram attollitur. In montibus *Nursiæ* & *Paniæ* ínque *Hispaniæ* oritur. In planta nobis à D. *Sherard* communicata folia urticeis persimilia erant, spicæ prælongæ, è verticillis densis creberrimis compositæ.

8. Nepeta montana purpurea major, sparsâ spicâ *Boccon. Mus. pl. rar.* T. 36.

Ad ulnæ & dimidii altitudinem excrescit hæc planta. Folia ejus glabra sunt. In territorio *Veneto* invenitur in montibus della *Pieve di Quero* ; & in *Pedemontio.*

9. Nepeta saxatilis cœrulea minima *Hispanica Bocc. Mus. pl. rar.* T. 36.

Pedem alta est, odore quodammodo simili Melissæ Turcicæ *Lob.* Invenitur in *Pedemontio*, in montibus *Nursiæ*, & *Paniæ Tuscaniæ*, atque etiam in *Hispania*, ubi à P. *Barelier* observata est.

10. Mentha Cattaria præampla, amplo Rhomboidali folio *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 115.

Quatuor plus minùs pedes Geometricos in altum assurgit. *Folia* quæ primò exeunt ampla sunt, crassa, solida, glauca, glabra, figurâ rhomboide, aut Populi nigræ, aut Ulmi, aut ut meliùs dicam Loti fructu. Cerasi *C. B.* inferiora spithamam interdum longa. Spica consimiliter, præter modum longa ; *Flores* coloris rosacei obscuri. In Horto *Patavino* culta fuit.

11. Nepeta viridis, crispo glabro Sideritidis folio *Boccon. Mus pl rar.* T. 92.

12. Katu-Tumba, *H. M.* P. 10. T. 92. Nepeta *Indica* sylvestris flore purpureo spicato *Commelin.* Si rectè descripta sit hæc planta, floribus pentapetalis incerto seminum numero Nepeta genuina non erit.

H. M.

Plantula est altitudine duûm pedum, nascens in arenosis. *Radix* russo-albicans, fibrosa, lignosa, odoris fragrantis & grati. *Caules* tenues, 4lateri, striati, pilis longiusculis albicantibus vestiti. *Folia* oblongo-rotunda, angusta, striata, pilosa, subamara. *Flores* spicati, foliolis parvis succincti, parvi, pentapetali, purpurei, ex calycibus oblongis, transversis, parùm pilosis emicantes; sicci, cum calyce rufescentes, 3, 4, 5ve semina planè nigra & nonnihil nitentia orificio interiore continentes.

Oleo frixa, & aurium orbi perfusa intolerabiles capitis sedat dolores.

13. Carim-Tumba *H. M.* P. 10. T. 93. Nepeta *Malabarica*, folio latiore, flore cœruleo exalbido *Commelin.*

Nepetæ species genuina non est, cùm & florem dipetalon obtineat, & capsulam seminibus numerosis repletam.

H. M.

Radix ut præcedentis. *Caules* iidem, sed crassiores, rotundi, non striati, pilis numerosioribus & longioribus obsiti, superiùs viridi-albicantes, inferiùs hinc indè rubescentes, quorum medulla viridis & aquea. *Folia* tria 4ve brevissimis petiolis in singulis nodulis caulem ambiunt, minùs oblonga & latiora, in margine profundiùs & crebriùs incisa, nervis in recta etiam parte conspicuis, magis pilosa, viroris obscuri, odoris fortis, vegeti ac grati, saporis valde acris & subamari. *Flores* spicati, cœrulei, bipetali; unum capituli basi obversum latius est, trifariam incisum, in medio paulùm infra oras albicans. *Stamina* & *Stylus* ut in præcedentibus, Capsulæ seminales cuspidatæ *semina* in illis numerosa, rufo-fusca.

Vires Oleum per destillationem extractum clarum est & flavescens seu rubescens, transparens, odoris gravis, saporis acris & subamari. Succus addito tantillo Sacchari *Jagra* dicti phlegmata ejicit. Decoctum antiarthriticum est, si corpus eo lavetur; flores eundem in finem condiuntur.

14. Katu-Kurka *H. M.* P. 10. T. 90. Nepeta *Indica* folio rotundiore, floribus in spicas densas congestis *Commelin.*

Nascitur in arenosis. *Radix* albicans, fibrosa, odoris acris, grati. *Caules* viridi-albicantes, quadranguli, geniculati, teneriores, magis rotundi. *Folia* oblonga, lata, in oris crenata, crassiola, pilosa, lenia, intus aquea; costis crassis, Nepetæ foliis similia. *Flores* in vertice caulium in capitulo oblongo congregati proveniunt, folio viridi cuspidato reflexo succincti, monopetali, cochleato-cavi, duabus brevibus auriculis ad latus circumpositis, Persico-aureo-pallidi; odoris grati ut Nepetæ, ejúsque generis, sed sylvestris.

Vires. Universale corporis linimentum ex hac planta cum succo corticis *Lanjæ* lævigata conficitur ad inhibendum virus Serpentis Malabaribus *Polega* dicti; si verò veneno infectum corpus ità infletur & æstuet, ut extra vasa exsiliat, insessus ex decoctione hujus plantæ adhibetur.

D. *Commelinus* ad Nepetam hanc plantam refert, & *Nepetam Indicam rotundiore folio* vocat.

15. Tumba *H. M.* P. 10. T. 91. Nepeta *Indica*, Sideritidis folio, floribus spicatis *Commelin.* notis. Cardiaca minor annua *Americana* flore argenteo seu Leonurus *Americana* alba folio Sideritidis longiore *Pluk. Phyt.* T. 80. F. 7.

H. M.

Radix ex pluribus longis capillatis constat fibris saporis amari. *Caules* tenues, virides, subasperi, nonnihil pilosi, quadranguli, striati, geniculati, medullâ farcti, quæ in tenerioribus aquea, in vetustioribus alba. *Folia* ad caulium nodos bina adversa, oblongo-angusta, subaspera, in margine denticulata, odore forti, sapore valdè acri & subamaro. *Flores* ex capitulis spicatis prodeunt, vel etiam foliis interspersis caulem ambiunt, sempérque apici caulis, ex quo 4 passim emicant folia circumsident dipetali, difformes, candidissimi; unum illorum longius est & explanatum, alterum multò brevius, circuliforme, exteriùs lanuginosum orificio petalum respiciens apertum. Stamina in illis 4, brevia, tenuia, alba, apicibus rotundis. *Stylus* tenuis & albicans. *Semina* in calycibus conspiciuntur 4, in orbem sibi mutuo adjacentia, oblonga, aliquo modo conica ac trilatera, duobus lateribus planis, tertio rotundo, nigerrima.

Toto reperitur anno semper florens: Ex florum pede melleus q. liquor extrahitur.

Vires. Oleo incocta Scabiem sanat. Succus vermes in ulceribus enecat; cum calce morsui medetur canis; naribus immissus dolores sedat capitis. *Radix* in decocto data lepram tollit. Radices masticatæ, vel etiam foliorum mansorum halitus, nubeculam tollit.

Hujus plantæ flores strictè loquendo dipetalos esse non credo, sed potius monopetalos in duo labia petala æmulantia divisos.

16. Cottam

16. Cottam *H. M.* P. 10 T 77. Menthæ Cattariæ affinis *Indica*, candido flore *Commelin.* Hæc si rectè descripta sit flore tetrapetalo, hujus loci non est.

H. M.

Nascitur in arenosis. *Radix* fibrosa albicans. *Caules* virides, lignosi, quadrati, nodulati. *Folia* bina & bina proveniunt, oblongo-rotunda, in margine denticulis leniter incisa, tenuia, mollia, saporis acris & subamari: Costæ utrinque eminent. *Flores* verticillati sunt, tetrapetali, candidi, tenuissimi, nonnihil exteriora versùs reflexi, calyci arctè insidentes: *Stamina* in illis 4, candida, tenuia, barbata, pilis lanuginosis tenuissimis candidis, apicibus subviridibus in vertice dotata: *Stylus* bifurcatus est; odor gratus. *Semina* in calicibus oblongis reperiuntur, parva, rotunda, parùm plana, rubro-fusco-nigra.

Radix trita & aquâ mixta levamentum præstat adversùs oris tumores & pustulas. Folia, flores & fructus contrita & oleo permixta linimentum exhibent contra tumores. *Vires.*

P. 551. Ad Cap. De Betonica.

1. Betonica arborescens, villosis foliis, profundè venosis, floribus ex alis foliorum glomeratis, Chedde-cootan *Malabarorum Pluk. Mantiss.*

2. Betonica foliis rotundis, flore albo *Mentzel. pugil.*

3. Betonica foliis hirsutis, floribus purpureis amplissimis *Ejusd. ibid.* Folia hujus tanquam lanugine obsita sunt. *Flores* magni, floribus Lamii similes ex spica emicant. Circa Pistoiam in Apenninis montis collegit auctor.

4. Betonica maxima, Scrophulariæ folio, floribus incarnatis *Herman.* Parad. Bat. Betonica Virgin. elatior Scrophulariæ fol. glabris, fl. carneo *Moris. hist.* P. 3.

Herman.

Ad 5 pluriúmve pedum altitudinem assurgit, *caulibus* quadrangulis, geniculatis, glabris, atro-purpurascentibus, è *radice* nodosa Scrophulariæ exeuntibus; cui & *folia* quadantenus similia sunt, utrinque ex adverso posita, rugosa, mucronata, una parte viridia, altera pallidula. E geniculis exeunt rami, utrinque unus; quorum summitatibus spicatâ densèque verticillatâ serie circumstant *Flores*, pallidè incarnati. Hi è galea bifida, labello auriculato, & aliquot apiculatis staminibus constructi sunt. Singulis verticillis interponuntur parva foliola, iis quæ caulibus & ramis adhærent minora, glabra, tenuia, acuminata, nonnunquam pallidula & in ambitu rubentia. Tandem succedunt *semina* quaterna, parva, teretia, fusca, in caliculis quinquifidis oblongis. *Radix* numerosis albis & in longum protensis fibris constat, atque ad 3tium 4túmve annum perdurat. Sapor subacris & aromaticus, odor graviusculus, subacutus inter Mentham & Lamium medius. Quovis solo & cœlo feliciter germinant & delapsis seminibus se propagat.

5. Betonica maxima, Scrophulariæ folio, flore è luteo pallescente *Schol. Bot.* Virginian. elatior, Scrophulariæ folio, flore ochro-leuco *Hort. Oxon. Pluk. Phytogr.*

Ad bipedalem & tripedalem altitudinem *caulibus* quadrangularibus, erectis, geniculatis, interdum ramosis assurgit. *Folia* ad genicula longis intervallis dissita, & petiolis uncialibus & biuncialibus insidentia, palmum ferè lata, ad caulem subrotunda, in mucronem acutum desinentia, in ambitu Betonicæ denticulationibus crenata sunt. *Spicæ* in caulium cacuminibus nascentes digiti humani longitudinis & crassitiei è pluribus minoribus caliculis, verticillatim ambientibus compactæ *flores* galeatos, parvos, ochroleucos protrudunt. *D. Bobart.*

6. Betonica arborescens *Maderaspatana*, villosis foliis, profundè venosis *Pluk. Phytogr.* T. 150. F. 1.

7. Bet. arborescens foliis amplioribus, ex insula *Barbadensi*, flo. luteo minimo *Ejusd. ibid.* F. 6.

8. Betonica major ramosa, *Mauritiana* dicenda *Cat. Altd.* In ascensu ad *Mauritii* montem versùs meridiem, & in pratis versùs Septentrionem *gegen Schonberg*, mense Junio & deinceps.

P. 552. Ad Cap. de Prunella.

1. Brunella *Lusitanica*, flore & spica majore *Dodart. mem.* rotundifolia, flore cœruleo, maxima *Pluk. Almag. Bot.*

2. Brunella Alpina purpurea, verticillis grandioribus aculeatis, fortè Prunella spinosa *Wheeler. Itinerar. Pluk. Almag. Bot.*

3. Prunella

3. Prunella elatior, flore albo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Radicibus aliquammultis, parvis, fibrosis, fuscis, tres quatuórve uncias longis, terræ inhæret. *Caulis* quadrangularis, geniculatus, viridis, duos trésve pedes altus, ad genicula paullum protuberans, versùs summitatem foliis oppositis, & ramulis etiam adversis donatus. *Folia* perbrevibus pediculis insident, sescunciam longa, ½tas unciæ lata, pallidè viridia, rariùs pilosa, Prunellæ *Ger.* foliis persimilia. Caules & ramulos *spicæ* terminant, è *floribus* albis, tubulosis, hujus Generis similibus, compositæ; quibus succedunt inter folia *capsulæ*, initio virides, postea albicantes, tenuia, subrotunda, nigra, membranacea *semina* continentes, margine albo cincta, sibi mutuò arctè appressa.

Locus. In monte saxoso prope domum D. *Bourden*, ultra locum *Guanaboa* dictum invenit D. *Sloane.*

Hæc Planta semine membranaceo, &c. à Prunella multùm differt.

4. Prunella flore dilutè cœruleo, pentapetaloïde *Slon. Cat. Jamaic.*

Aliud hujus genus reperitur, in aliis præcedenti similis, duntaxat humilior, foliis viridioribus, floribus pallidè cœruleis, monopetalis, oris in 5 segmenta, totidem petala imitantia, profundè divisis.

5. Brunella major *Mariana*, flore amplo cœruleo *Pluk. Mantiss.* Prunella glabra, flore cœruleo major *Banist. Cat. Virgin.* Eadem (inquit) fortè cum præcedenti, i. e. Brunella cœruleo magno flore *C. B.*

6. Brunella *Pyrenaica* maxima, flore majore *Tournefort. Elem. Bot.*

7. Prunella *Lusitanica*, capite reticulato, folio Pedicularis *Tournefortii Moris. hist.* P. 3. p. 363. Cauliculis 4drangularibus, palmaribus & dodrantalibus, longis internodiis donatis, assurgit, quibus *folia* uncialia, angusta, sinuata & laciniata, Pedicularis foliis pene similia, hirsuta è regione adnascuntur. *Capitula* è foliolis longioribus & acutioribus laciniis donatis squamatim compacta sunt: quorum margines pilis candidis adeò sunt obducti, ut reticulatum totum caput appareat. Flores ut in reliquis Prunellis. D. *Bobart.*

P. 554. Ad Cap. De Clinopodio, & Acino.

1. Clinopodium incanum seu cinereum, foliis longiusculis, verticillis in summo caule, *Marilandicum.* majus *Virgianum* non ramosum, verticillis majoribus, florib. brevibus carneis *Moris. hist.*

Caulis quadratus, rubescens, lanuginosus, cubitalis & sesquicubitalis: *Folia* glauca præcipuè ex inferiore latere, oblonga, in acutos mucrones producta, denticulata. Verticilli in summo caule duo, quorum alter caulem terminat, ut in *Mentha aquatica* & *Origano fistuloso*, alter geniculum proximè inferius ambit. *Flores* autem plures coacervati, in pediculis oblongis, qui è foliorum sinubus ad genicula exeunt, hinc inde unus. Pediculi isti in plures dividuntur ramulos, *flosculos* multos sustinentes, & ad exortum ramulorum apponuntur foliola. *Flosculi* parvi sunt, nec multùm supra utriculos eminentes. Nec forma neque color in sicca comparuere: (Flores carnei galeati.)

Marilandicæ originis est, à D. *Vernon* observata & in Angliam illata.

2. Clinopodium Alpinum roseum, Satureiæ foliis *Boccon. Mus. pl. rar.* p. 119.

3. Clinopodium minus angustifolium, Pulegii odore *Romanum Bocc. Mus. pl. rar.* T. 45.

A Clinopodio minore *Matth.* arvensi Ocymi facie *C. B.* odore Pulegii differt, quemadmodum Serpyllum citratum à vulgari odore Citri. In campestribus *Tiburis* nascitur, ínque territorio *Senensi.* Ad spithamiæam altitudinem seu longitudinem excrescit.

4. Clinopodium majus *Siculum*, nigricantibus foliis *Boccon. Mus. pl. rar.* T. 89.

Pedali altitudine supra terram attollitur. *Flores* producit purpureos; *folia* Mari Syriaci, nigricantia. Planta est perennis, inque saxosis nascitur, in montibus *Siciliæ.*

5. Clinopodium perenne, Pulegii odore, Majoranæ folio, *Patavinum Bocc. Mus. pl. rar.* p. 60. T. 45.

In Horto *Patavino* colitur, foliáque aliquoties cochleata cava producit *Majoranæ* similia. Formam assumit fruticosam, & spithamiæa plus altitudine supra terram assurgit. Odorem spirat Pulegii, & *semina* producit Clinopodii minoris similia. Planta est perennis & lignosa.

6. Clinopo-

6. Clinopodium Thymi folio & facie perenne, foliis anguſtiſſimis D. *Sherard.* Florum verticilli genicula ſuperiora ambiunt; Folia brevia anguſtiſſima acuta.

7. Clinopodium anguſtifolium, non ramoſum, flore cœruleo, labio trifido, atro-purpureis maculis notato, ex *Virginia Pluk. Phyt.* T. 164. F. 3. *Moriſ. hiſt.* p. 3.

Stolonibus ſuis procumbentibus, geniculatis Reptatricium claſſi accenſendum *Radiculas* obliquè agit, fibríſque tenuibus ſubinde rurſum radicatur. *Caulis* exurgit quadratus, hirtus, craſſiuſculus, pedalis & altior, geniculis paucis interceptus; è quorum inferioribus *folia* ſubrotunda, uncialia, crenata, petiolis inſidentia, adverſa exeunt: binis ſuperioribus folia longa & anguſtiora, Betonicæ aut Menthæ ſimilia, in ambitu crenata, petiolis deſtituta adhærent. Nodi ſuperiores terni & quaterni florum verticillis amplis ornantur, quæ foliolis brevibus latiuſculis, decem circiter numero ſubjectis circumcinguntur. *Flores* è calycibus propriis ſatis ampli, cœrulei, galeati cum apiculis ſuis protruduntur; quorum labium atro-purpureis maculis eleganter notatur. A D. *Baniſter* in *Virginia* collectum eſt. D. *Bobart.*

8. Clinopodium *Arabicum* annuum *Bobarti Pluk. Almag. Bot.*

9. Clinopod. minus exoticum, Thymi folio minore, inodorum *Pluk. Phyt.* T. 85. F. 1. Thymi folio & facie *Schol. Bot.*

10. Clinop. Pulegii cervini foliis *Maderaſpatanum*, verticillis parvis, caulem per intervalla arctè cingentibus *Pluk. Phyt.* T. 163. F. 6.

11. Clinopodium Hyſſopi foliis latioribus, *Maderaſpatanum Ejuſd.* T. 164. F. 3. Huic folia tenuiſſimè ſunt crenata.

12. Clinopodium Amaraci folio, floribus albis *Americanum* Dictamnus ibi vocatum, *Pluk. Phyt.* T. 85. F. 2. Præſentaneum eſt remedium contra morſus Serpentum, ac nobilis Antidotus adversùs omnia venena.

13. Clinopodium arvenſe, ſeu Acinos *Hiſpanicum*, foliis admodum lanuginoſis *Pluk. Mantiſſ.*

14. Clinop. *Africanum* procumbens, Pſyllii foliis & capitulis cum cauliculo lanugine veſtitis *Ejuſd. ibid.*

15. Clinop. *Carolinianum*, magis incanum, ſummo caule floſculis purpureis coronatum *Ejuſd. ibid.* In Horto D. *Samuelis Reynardſon* apud *Hillingdon* obſervavit. Fortè Origanum cujus ramorum ſummitates floribus dilutè rubris in verticillos congeſtis coronantur *Baniſt. Cat. Hiſt. noſt.* p. 1926.

16. Clinop. Serpentaria dictum, latiori folio, Capitulis grandioribus ex Provincia *Mariana. Pluk. Mantiſſ.*

17. Clinopod. fiſtuloſum *Indiæ Occidentalis*, ſummo caule floridum *Pluk. Phyt.* T. 164. F. 4.

18. Clinopodium humile *Syriacum*, breviori folio *Ziziforum* dictum *Moriſ. hiſt.* P. 3.

Plantam hanc humilem, palmarem altitudinem non excedentem, beneficio D. *Huntington* ex *Aleppo* nacti ſumus. E *radice* fibris compacta *cauliculos* frequenter ternos emittit, quorum unuſquiſque geniculo duntaxat unico diviſus eſt; huic bina folia, Clinopodii vulgaris magnitudine, magis verò mucronata æquali ſitu adnaſcuntur. Folia verò majora quaterna, mucronata, cruciatim poſita ſummis caulibus decuſſatim adnaſcuntur; in quorum medio quamplurimi utriculi longi, tenues (è quibus ut in aliis verticilli confecti ſunt) in capitulum conferti inſident. Ex his *floſculi* parvi tubuloſi, purpuraſcentes emicant. Tota Planta pilis brevibus, tenuibus, candidis obſita eſt. D. *Bobart.*

19. Clinopodium flore albo ramoſius, anguſtioribus foliis glabris *Virginianum. Moriſ. hiſt.* P. 3.

E *radiculis* cum fibris contextis, duris, compoſitis *Caules* erecti, rigidi, glabri, 4drangulares, cubitales oriuntur, qui in virgulas varias, longas è ſingulis geniculis ſe dividunt. Ad virgarum oppoſitionem folia conjugatim poſita, pollicem longa, anguſta, non crenata, glabra, petiolis carentia adhærent. Summi ramuli cum foliolis parvis anguſtis acutis ſubjectis verticilla bina aut terna ad uncialem intercapedinem gerunt, è calycibus acutis, & tenuiſſimis oris præditis, confertim digeſtis compacta. *Flores* è ſingulis utriculis ſinguli, candidi, exigui emicant. D. *Bobart.*

20. Clinopodium fiſtuloſum *Virginianum*, glabrum, latifolium & anguſtifolium *Pluk. Almag. Bot.*

21. Clinop. fistulosum *Canadense* latifolium, floribus exiguis *Ejusd. ibid.*

22. Clinop. *Virginianum* angustifolium floribus amplis luteis purpura maculatis, cujus caulis sub quovis verticillo 10 vel 12 foliolis rubentibus est circumcinctus D. *Banister Ejusd. ibid.* Clinopodium angustifolium *Virginianum*, flo. luteo *Hort. Lugd.* Hanc speciem è *Marilandia* etiam habemus.

23. Clinopodium Origani fistulosi *Canadensis* folia, coronatum, Camphoram spirans, *Dittany* i. e. Dictamnus *Marilandiæ* incolis vocatum *Pluk. Mantiss.* A præcedenti (inquit) haud multum discrepat. Præcedens autem sic describit D. *Bobartus* in *Hist. Oxon.*

Planta hæc rara, Majoranæ vultu, *cauliculis* lignosis ramosis, pedalibus donatur. *Folia* angusta, biuncialis longitudinis, semunciam lata, mucronata, quorum inferiora denticulationibus crenata, & superiora plana sunt, petiolis uncialibus appendentia binatim sub ramulorum exortu proveniunt. Verticilli summis geniculis ampli foliola habent oblonga, colore eleganti purpurascente tincta Utriculi è quibus componuntur verticilli *flores* luteos Lamii amplitudine & formâ floribus persimiles, galea ampla prominente, & labio purpureis guttis eleganter notato, emittunt.

P. 553. Ad Cap. De Acino.

1. Acinos *Syriaca*, folio mucronato, capsulis lævioribus *Moris. hist.* P. 3. An Clinopodium Creticum *Alpin. Exot?* Huic folia ex angusto principio in medio dilatantur, & in mucronem desinunt, non crenata, quàm vulgaris læviora, cætera conveniunt.

2. Acinos *Syr.* fol. mucr. capsulis hirsutis *Ejusd. ibid.* Cauliculis palmaribus binatim adnascuntur folia ex obtusiori principio in mucronem terminata; inter quæ capsulæ etiam oblongæ, per longitudinem striatæ proveniunt, sed hac nota distinctæ, quòd pilis insignibus hirtæ sunt.

3. Acinos *Syr.* tenuiore folio, capsulis hirtis *Ejusd. ibid.* Folia discrepantiam manifestam ostendunt, quæ in cauliculis etiam palmaribus & dodrantalibus nascentia, longiora sunt, angustiora & crebriora præcedentium foliis: vascula etiam antecedentis in modum hirsuta sunt.

4. Acinos *Syr.* altera, foliis longioribus dentatis *Ejus. ibid.* Caules palmares & dodrantales, nunc erecti, nunc reclinati, quadrati, nodis distincti; quibus *folia* angusta, crenata, molli hirsutie pubescentia (uti etiam caules) bina inter se opposita, unciam penè longa enascuntur. Vascula è foliorum alis, ore magis aperto, 5 partita, & in spinulas desinentia per caulis longitudinem à radice penè ad summum exeunt.
Quatuor hæ species ex seminibus Aleppo à D. *Huntington* missis ortæ sunt, una cum

5. Acino *Syr.* annua rotundiore folio crenato *Moris. hist.* P. 3. Folia latiora rotundiora, crenis quibusdam in ambitu incisa, pediculis longioribus insidentia. Calices longi striati, verticillatim nascentes & petiolis adnexi hirsutie pubescunt.

6. Acinos Thymi foliis & facie, floribus inexpansis *Moris. hist.* P. 3. Ex semine Parisiis transmisso nobis enata est (inquit D. *Bobart*) Radix dura, gracilis & fibrosa cauliculos plures, nunc palmares, nunc dodrantales, tenues & imbecilliores emittit, internodiis uncialibus distinctos; quibus aliarum hujus familiæ ritu, folia ex opposito, Thymi vix excedentia & similia adhærescunt. Ex eodem etiam exortu oriuntur petioli, quorum quilibet ternatim frequenter divisus, totidem vascula Thymi etiam paria sustinet; quibus *Flores* minimi purpurascentes, raro aperti, conniventes insident. *Semen* minimum, rotundum succedit, radixque perit. D. *Bobart.*

7. Acinos vulgari similis sed major folio longiore. D. *Sherard.* Tota planta hirsuta est.

8. Acinos folio longo, rugoso ad Salviam accedente.

9. Clinopodium Alpinum *Ponæ Park.* Chamædrii vulgari falsæ aliquatenus affinis, & Clinopodium Alpinum *Ponæ J. B.* Teucrium Alpinum coma purpuro-cœruleâ *C. B.*

J. B.

Ex adverso sita sunt per caules folia, Chamædryos paria, acuminata, rugosa, hirsuta, per ambitum serrata; Ex quorum alis per caulium partem superiorem bina ex adverso quoque oriuntur vascula, Pedicularis Alpinæ, in binas carinas, singulas totidem divisas loculis, sese aperientia, semine plena parvo nigro. *Caules* dodrantales & palmares, firmi, multi, è radice lignosa, nigricante, multis capitibus divisa.

In suprema parte montis *Juræ*, inque Alpibus *Sabaudicis*. Plurimùm differt, éstque revera specie distincta à Clinopodio montano *C. B.* seu Acini pulchra specie *J. B.* Hujus loci non est, sed ad Pedicularis genus referenda.

In Historia nostra, nescio quomodo, omissa est hæc planta nobis notissima.

P. 555. Ad Cap. De Stachy.

1. Stachys Hormini sativi folio, flore albo *Moris. hist.* P. 3. Hujus *folia* prima palmum ferè lata, ad triangularem formam accedentia & obtusa, in ambitu crenata rugositatem profundam, colorem candicantem, vultúmque, *Hormini sativi* planè obtinent. *Caules* 4drati, candida lanugine hirsuti cubitales sunt. *Flores* densiùs per intervalla verticillatim dispositi albi sunt, aliarum floribus ampliores, maculis carneis in medio striati. His succedunt *semina* subrotunda, tumida, *Hormini sativi* majora, fusca. D. *Bobart* cui ex seminibus *Bataviâ* acceptis orta est.

2. Stachys folio obscurè virenti, flore ferrugineo *Moris. hist.* P. 3. 382. *Radice* nitur insigniter fibrata, vivaci. *Folia* exinde oriuntur *Galeopseos veræ Diosc.* pæne similia, longiora tamen & ampliora, latâ basi, atro-virentia, hirsutie pubescentia & in ambitu serrata, pediculis longis appensa. *Caules* inter hæc assurgunt, quadrati, villosi, cubitales, geniculati: in quibus folia consimilia, sed paululum minora, è regione posita sunt. *Flores* post dimidium è vasculis villosis, pentagonis & acutis verticillata serie per intervalla provenientes galeati fusco-rubente q. ferrugineo colore tincti sunt. *Semina* subrotunda, subnigricantia succedunt. D. *Bobart.*

3. *Stachys* folio virente, flore partim rubente, partim albo *Moris. hist.* P. 3. Hæc seminibus ex *Aleppo* receptis orta *folia* profert humi strata, petiolis longis insidentia, è lata basi in mucronem desinentia, serrata, colore præcedentis non absimilia. *Caules* graciliores pedales & altiores, ad articulos per intervalla longiora foliola longè minora, magísque acuminata, petiolis destituta binatim emittunt. Utriculi hirsuti, aperti, pauciores & majores nodos superiores cingunt: è quibus Flores partim rubentes, partim albi, galeati, emergunt, & in *semina* subrotunda, sed majora fusca transmutantur. D. *Bobart.*

4. *Stachys* viridis elatior, longioribus & angustioribus foliis, flore purpurascente *Moris. hist.* P. 3. Folia habet plurima, humi strata, 6 uncias longa, 2, 3ve lata, ad basin contracta, & in obtusum mucronem abeuntia, pediculis longis insidentia, rotundis crenis dentata, rugosa, viridia. *Caules* quadrati, ad altitudinem humanam ascendentes, minoribus foliis, è regione sitis vestiti, molli lanugine obducti. *Flores* aliarum more, è calycibus hirsutis prodeuntes nascuntur, galeati, purpurascentes, ex galea elevata, labióque longiùs dependente, bucculis carentes, hiantem florem constituunt. Cuilibet verticillo adnascuntur bina folia angusta *Panacis coloni Ger.* similia, & petiolis destituta. D. *Bobart.*

5. *Stachys* viridis elatior, amplioribus foliis, floribus è carneo colore albescentibus *Moris. Hist.* P. 3. Cum præcedenti convenit. *Folia* viridia sunt, & consimilibus pediculis longis appensa, eandem longitudinem pæne obtinent: hæc enim, non solùm inferiùs nascentia, sed & alia verticillis adhærentia, latiora, sunt, rugosa, crenata, nervísque hirtis prædita. *Flores* præcdentium conformes, ex albis pallidiores, staminibus nigricantibus, vexillum hians suffulcientibus donati. D. *Bobart.* D. *Sherard* semen unde enata est communicavit Binæ hæ species gravem fœtidúmque spirant odorem, ut & præcedentes.

6. *Stachys* Africana frutescens, Melissæ foliis, floribus brevioribus phœniceis *Moris. hist.* P. 3. Stipitibus lignosis pollicaris crassitiei, cortice cinereo tectis, 4dratis & sulcatis, in ramulos plures divaricatis adolescit. Istis ex opposito, petiolis uncialibus & biuncialibus donata nascuntur *folia,* Melissæ vulgaris æmula, servata, odore herbaceo, non admodum jucundo. Summi ramuli in longum protracti verticillis densis per longa intervalla interjectis ornantur, è quamplurimis calycibus longis, ad genicula congestis composita, è quibus erumpunt flores galeati, breves, intus villosi, elegantissimo phœniceo coccineóve colore tincti. D. *Bobart.*

7. Stachys folio fulvo, ad verticillos odorata. St. foliis pallidis verticillis odoris *Hort. Cath. Suppl. alt.* An Stach. Alpina Betonicæ folio *Acad. Reg. Par.*

Caulis in sicca nostra à D. *Sherardo* accepta erectus, firmus, quadratus, hirsutus, *foliis* vestitus ad intervalla longiora ex adverso binis, longis, angustis, acutis, lanuginosis, circum oras minutis denticulis serratis, inferioribus longis pediculis innixis. Superiora caulis verticillatim ambiunt *flores* in verticillos non admodum densos congesti, quibus subsunt foliola duo, latâ basi caulem amplexa. Florum calices ampli, patuli, in 5 spinulas margine terminato. Tota planta fulvescit: In alio exemplari ejusmodi fulvum colorem non observavimus.

8. Stachys *Cretica* major latifolia *Schol. Bot.* An *Indica* procerior Betonicæ folio *Pluk. Hist. nost. Ap.* p. 1872?

9. Stachys lychnitis angustifolia crenata *Madraspatana Pluk. Phytogr.* T. 64. F. 2.

10. Stachys exotica, Lychnidis coronariæ foliis & effigie *Pluk. Almag. Bot.* An St. Lusitanica quorundam *Lob. ico*?

11. Stachys ampliſſima, Verbaſci foliis, floribus albis parvis non galeatis, ſpicâ Betonicæ. Ex Inſula *Canarina*: *Arvida Salva* incolis, & noſtratibus, The Sage-Tree i. e. Salvia arbor nuncupatur *Pluk. Almag. Bot.* T. 322. F. 4. Hujus meminimus in Cap. de Salvia.

12. Stachys *Canarienſis* fruteſcens, Verbaſci foliis *Tournefortii Hort. Amſt. rar.* P. 2.

Huic è *radice* dura, fibris onuſta *Caules* exſurgit erectus, lignoſus, tomentoſus, rotundis angulis 4dratus, nodulatus, in cubitalem & bicubitalem altitudinem, ramulíſque oppoſitis denſo tomento obſitis fruticeſcens. *Folia* bina & bina decuſſato ordine proveniunt, pediculis uncialibus & biuncialibus inſidentia, latitudine triunciali, oblonga, è rotunda baſi in mucronem deſinentia, ambitu crenata, rugoſa-craſſa, ſuperiùs viridiora, inferiùs (coſta veniſque eminentibus) denſa lanugine obſita. Summis ramulis per intervalla denſiùs verticillatim innaſcuntur *flores*, omnino candidi, tubuloſi, breves, oris apertis, & in 4 partes penè æquales diviſi, qui ſpicam longam conſtituunt. Poſt horum exantheſin *ſemina* ſubrotunda, fuſca, quaterna fundo calycis brevis, tomentoſi conduntur. *Folia*, lignoſíque caules per totam hyemem in hybernaculo perpetuo virent. D. *Bobart.*

13. Stachys latifolia major, foliis obſcure virentibus, flore galeato ferrugineo *Pluk. Almag. Bot.* Nihil aliud eſt quàm Pſeudo ſtachys Alpina *C. B. pin. & prod.* Salvia Alpina *Tab. icon.*

14. Pſeudoſtachys Menthæ cattariæ folio *Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 58.

Bocc.
Hæc planta Alpes & montes amat: incana eſt tomentoſa, *foliis* ſinuatis, Menthæ cattariæ valde ſimilibus. Spicæ, verticilli, & ſemina ad Pſeudoſtachyos genus pertinere demonſtrant. Prope vicum *Seſtole* ſub *Cimone di Fanano* obſervavi.

15. Stachys Scordiodes peregrina ſive Sideritidi affinis ex *India Orientali Pluk. Mantiſſ.*

P. 556. Ad Cap. de Marrubio, poſt 10 ſpeciem.

1. Marrubium *Hiſpanicum* ſupinum, foliis ſericeis argenteis *Tournefort. Elem. Bot.*

2. Mar. *Hiſpan.* fruteſcens, rotundifolium, tomentoſum, odore Stœchadis *Breyn. Prod.* 2. *Hiſpanic.* odore Stœchadis *Lob. ico.* Differt ab *Ocimaſtro Valentino Cluſ. Plukenet.*

3. Marrubium album minus elegans, ex monte *Sipyli*, Nepetæ Alpinæ ferè folio & facie *Hort. Oxon. Pluk. Almag. Bot.*

4. Mar. album rotundifolium minus, criſpatis foliis *Æthiopicum Pluk. Almag. Bot.* T. 306. F. 2.

5. Mar. foliis criſpis ſerratis & incanis. *P. B. P.*

6. Marrub. rotundifolium montis *Libani Munting. Herbar. Belgic.*

7. Marrub. majus tomentoſum *Ejuſdem.*

8. Marrubiaſtrum anguſto Cardiacæ folio viridi *Boccon. Muſ. pl. rar.* 136. Sideritidis folio, caliculis aculeatis *Tournef. Elem. Bot.* T. 98.

Boccon.
Folia prima, quæ è *radice* brevi fibroſa exeunt, Lamii ſcutellati folia imitantur; poſtea proficiente plantâ faciem mutant, & aliquantulum ſulcata evadunt, velut lobi ſeu ſegmenta foliorum Cardiacæ. *Flos* rubellus eſt in verticillis aculeatis. In trium pedum altitudinem attollitur, & annua planta mihil eſſe videtur.
In *Eturia* prope *Florentiam* à me obſervata fuit, & *Venetiis* in horto *Chiſtini Martinelli* Patritii *Veneti Boccon.*

9. Marrubium album *Melitenſe* minus *Moriſ. hiſt.* P. 3. 376.

Inter *Marrubia* alba minimum eſt, *caulibus* gracilibus, tomentoſis, geniculatis aſſurgens; quibus *folia* binatim naſcentia, petiolis brevibus inſidentia, parva, crenata & rugoſa, è rotundis oblonga, & obtuſa, unguis humani latitudinem non excedentia, adhærent. *Floſculi* albi è vaſculi minoribus decagonis provenientes virgultis tenuibus ſupremis verticillatim naſcuntur. D. *Bobart.*

10. Marrubium,

10. Marrubium, Dictamni spurii foliis & facie *Herman. Parad. Bat.* An Pseudo-dictamnus *Hispanicus* folio rugosiore *Schol. Bot?*

Herman.

E *radice* simplici plures fibras emittente oriuntur *Caules* frequentes, pedales, ramosi, quadrati, lanuginosi, quibus ad singula genicula adstant *Folia*, amplitudine ad *Pseudo-dictamnum acetabulis Moluccæ* C. B. facie verò seu habitu ad *Marrubium album* accedentia, ast minora, magis crenata & rotundiora. Caulium genicula multiplici serie verticillatim cingunt acetabula densè coacta, brevibus vel nullis pediculis suffulta, *Pseudo-dictamno* minora, expansa, rugosa & per margines crenata. Ex horum singulis oritur *Flos* tubulosus, galeatus & labiatus intus elegantissimis purpureis lineolis undique inscriptus, extus in rubro pallescens, galeâ constans bifida, erecta, apice lanuginoso & labello trilobato. *Semina* fert angulosa, fusca, quaterna in singulis caliculis.

11. Marrubium album rotundifolium *Hispanicum* maximum *Schol. Bot. Herman.* Parad. Bat.

Herman.

Ocimastro Valentino Clus. adeò similis videtur, ut à plurimis pro eadem habeatur, ast caulibus quadrangulis, ex viridi subinde incanis altiùs assurgit, *folia* supra saturatiùs virent, & pediculis longis pendent, minùs rotunda, & in modicum mucronem obtusum desinentia, Calyculi è quibus prodeunt *Flores*, in 10 strias totidémque apices stellatim expansos explicantur. *Flosculi* plures in verticillis ab imo ad summum per interstitia dispositi, quorum pars superior seu galea trifida est & retroflexa, ad extremas oras nonnihil lanuginosa, tota alba, intus duabus lineis sanguineis per longitudinem inscripta: Labium bifidum, auriculatum, albidum, guttis a lineolis ex albo & sunguineo variis eleganter insignitum. Galeam in ascensu comitantur *stamina* aliquot crassiuscula, rigida, rubro-pallidula, absque apiculis. *Semina* succedunt angulosa fusca, bina, terna, rariùs quaterna in eodem vasculo. *Quaterna proculdubio semina naturaliter uni flori succedunt:* Odor & sapor ut in cæteris Marrubiis.

Quoad verticillorum dispositionem & utriculos in decem apices aculeatos terminantes cum Marrubio vulgari albo *C. B.* convenit.

12. Marrubium subrotundo folio *Hispanicum* majus seu latifolium *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 122. P. 176.

Folia hujus plantæ subrotunda sunt, dentata, incana crassa: *Flos* purpureus. Saxatilis herbâ est, spithamâ paulò altior. In montibus *Hispanicis* à Patre *Barelier Dominicano* inventa est.

13. Marrubium album, sericeo, parvo & rotundo folio *Boccon. Mus. pl. rar.* T. 69.

Ad spithamæ altitudinem supra terram effertur, inque insulis Archipelagi invenitur, observante eodem D. *Barelier.*

Post speciem 12am adde.

1. Pseudo-dictamnus *Hispanicus* foliis crispis & rugosis *Tournefort. Elem. Bot.*

2. Pseudo-dict. *Hispan.* amplissimo folio, candicante & villoso *Ejusd. ibid.*

3. Pseudo-dict. *Hispan.* ampliss. folio nigrante & villoso *Ejusd. ibid.*

4. Pseudo-dictamnum nigro rotundo crispo folio *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 152.

Planta est lignosa, acetabula villosa circa verticillos proferens, Pseudo-dictamni *Ponæ* similia. *Flores* parvi sunt, coloris rosacei obscuri; *folia* mollia, nigra, crispa, rotunda, Lamii foliis caulem ambientibus majoris *C. B.* aliquo modo similia. Planta est fruticosa, perennis altitudine sesquipedali. In horto D. *Christini Martinelli*, cultam vidit: Semen è quâ Provincia trasportatum fuerit nescivit.

5. Pseudo-marrubium *Americanum*, Viburni facie, flore carneo *Moris. hist.* P. 3.

Bobart.

Virgulis duris, lignosis, cubitalibus, lanuginosis, 4dratis geniculatis assurgit: quibus æquali situ per intervalla binatim adnascuntur *folia*, subrotunda & mucronata, in ambitu dentata, Mali hortensis aut Viburni vulgaris figura & mollitie prædita, superiùs subhirsuta, viridia, inferiùs tomento obsita, petiolis uncialibus insidentia. Ad singulos nodos unà cum foliis orbiculariter & arctè adhærentes, proveniunt *flores* exigui, ut in aliis Marrubiis aquaticis, simul congesti, eorùmque non dissimiles, nisi quod colore omnino carneo tincti sint.

6. Prassium *Madraspatanum*, folio latissimo *Mus. Pet.* 671. oatepemarutte *Malab.* An Tsjaden *H. M.* Vol. 10. T. 89. p. 175.

Folia hujus plantæ inferiora valde lata sunt, longis pediculis innixa & Ballotes seu Marrubii nigri nostratis folia referunt, sed majora sunt: *Caulis* 4dratus carinatus: Spica spithamiæa

miæa interdum & longior, è verticillis crebrioribus & prope faſtigium denſiùs ſitis compoſita, binis ad ſingulos foliis appoſitis: *Calices* ſtellati & incani, uti eſt tota planta.

Datur & altera hujus ſpecies, *Rettepemarette* dicta; utraque 4 pedes alta eſt, & grave-olens.

Vires. Indigenæ harum utriuſque vel alterius aquæ bullientis vapore madefactœ ſuccum exprimunt, bibunt ad Aſthma, flatus & dolores frigidos, ídque manè; veſperi eorundem decocto ad eoſdem affectus utuntur.

7. Marrubium nigrum ſaxatile albidum, oblongo acuminato folio, non raró maculata villoſum *Hort. Cathol. Cupani.* Mar candidum villoſum Petri Caſtelli *Hort. Meſſan.*

Folia ad urticam fatuam accedunt verùm verticilli denſi, & florum forma ad Marrubium album hanc plantam referendam eſſe arguunt.

Huic plantæ inter ſiccas à Nobiliſſ. Principe *Catholicæ* ad D. *Sherard* miſſas hunc titulum à D. Cupani impoſitum invenio. Marrab. albidum ſaxatile, oblongo acuminato folio, plerunque maculato villoſum *Hort. Cath.* ſeu Marrubium nigrum Siculum Galeopſidi Anguillaræ reſpondens *Bocc. Muſ.*

8. Pſeudo-dictamnus *Africanus*, foliis ſubrotundis, ſubtus incanis *Hort. Amſt. rar.* P. 2. Cap. 90. Ps. Afr. Hederæ terreſtris foliis *Oldenlandii Tournefort. Inſtitut.* 188.

Radice gaudet albicante & fibroſa, è qua ad ſeſquipedis altitudinem *cauliculi* eriguntur 4drangulares & hirſuti; quibus *Folia* adſtant in hirſuto pediculo ex adverſo bina, ſubrotunda & crenata, ſuperiore parte viridia, adverſa tomento albicante obducta. Caulium ſummitates verticillatim exornant in perianthio pateræ in modum explanato & denticulato *Flores* rubri, inſtar congenerum galeati & labiati. Florem ſequuntur in eodem perianthio *ſemina* quatuor, nuda, parva. Floret Julio, Auguſto ſemina perficit, quibus perfectis perit.

P. 562. Ad Cap. de Lamio.

1. Lamium Meliſſæ folio paludoſum Belgicum. *H. L. B.* quod Marrubiaſtrum paluſtre fœtidum appellat D. *Tournefort.*

2. Lam. *Americanum*, rotundo glabro folio, floribus albis. *P. B. P.*

3. Lam. luteum foliis anguſtiſſimis noſtras *Pluk. Almag. Bot.*

4. Lam. Bulboſum *Americanum Munting. Herbar. Belgic.*

5. Galeopſis lutea, amplioribus foliis maculatis *Tournef. Elem. Bot.*

6. Gal. *Hiſpanica* fruteſcens, Teucrii folio *Ejuſdem.* Teucrium regium lätifolium flore albo *H. R. P.*

7. Lamium album elegans Nepetæ facie *Pyrenaicum*, flo. minore *Pluk. Almag. Bot.* An Lam. album non fœtens, folio oblongo minus *H. R. P. Ejuſd.*

8. Galeopſis *Auguillaræ* ſeu Pſeudo dictamnum nigrum *Siculum Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 114. Pſeudo dict. *Hiſpanicus* Scrophulariæ folio *Tournef. Elem. Bot.*

Boccon.

Habitus hujus plantæ cùm adulta eſt Pſeudo-dictamni potiùs quàm Marrubii ſpeciem monſtrat. Nota generica ſeminis ejúſque conceptaculi id confirmat. Ad ulnæ & dimidiæ altitudinem evadit, in ſaxoſis & montibus. *Folia* profert nigricantia, cordiformia velut Lamii, mollia & velut holoſericea Pſeudo-dictamni *Ponæ* ad inſtar odore medicato Meliloti. Perennis eſt planta & ramoſa. *Flores* edit parvos, colore vinoſo, ruffo & albo varios, Pſeudo dictamni minores: *Semen* nigrum, grande velut Homini ſylveſtris *Dod.* Plantam hanc in Obſervationibus & inquiſitionibus meis Gallicâ linguâ impreſſis An. 1674. Marrubium & Pſeudo dictamnum nominavi.

9. Lamium ſupinum minimum, Chamædryoides, flore albo-croceo, *Cyrnæum. Bocc. Muſ. pl. rar.*

Radix hujus plantæ tenuis eſt & flava. Inter ſaxa oritur in *Corſicæ* inſulæ montibus altis, S. *Michaelis* dictis, nec ultra pedem dimidium in longitudinem excreſcit: verùm cultura plantarum magnitudinem perſæpe auget aut alterat. *Flos* pro ratione plantæ parvus eſt, colore albo, croceo maculato.

10. Lamium

10. Lamium amplo ſerrato nigricante ſubrotundo rugoſo folio, flore rubro *Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 23.

Planta eſt præcox, & in locis frigidis *folia* profert criſpa, ſulcata, ſubrotunda. Pedem alta eſt, florémque producit cæteris ſpeciebus majorem colore rubro ſaturo.

Agro *Patavino* & *Tarviſino* invenitur; atque etiam in *Anglia*, ni fallatur Autor noſter. *Ego nihil ſimile unquam inveni in Anglia, at nec alius quiſquam, quod ſciam.*

11. Lamium cannabinum, floribus albis, verticillis purpuraſcentibus D. *Doody.*

Caulem habet bipedalem, inſigniter nodoſum, hirſutum. Singuli ramuli (qui plures ſunt) in 4, 5, vel 6 verticillos terminantur, veluti totidem ſpicas, ex floribus albis majoribus, è calicibus purpuraſcentibus, (qui in 5 ſpinulas concolores longiſſimas deſinunt) exeuntibus compoſitas. *Flores*, ſi cautè aſpiciantur, levi rubore tincti apparent, labium luteo notatum, Genicula rubent. Folia anguſtiora ſaturatè virent. Toto habitu à vulgari differre videtur. Cum vulgari flore albo diligenter contuli, & differentia planè patet. D. *Doody.*

Per multos annos obſervavi prope **Neat-houſes** [Boum ſtabula] ſupra *Weſtmonaſterium* viâ quæ ad *Chelſea* ducit ubi alia ſpecies non invenitur.

D. *Bobart* in *Hiſt. Oxon.* P. 3. duas ſpecies Lamii Parietariæ folio conſtituit 1. Unum album perenne. 2. Alterum rubrum annuum.

12. Lamium purpureum fœtidum, foliis longis ſeu Galeopſis comoſa. Lamium flo. purpureo, comâ purpureâ *Cat.* ad finem *Parad. Bat. Herman.*

D. *Sherard.*

Hoc quod in Horto noſtro excrevit, à nemine depictum hactenus obſervavi. Figura in *Hiſt. Lugd.* nomine Galeopſis *Matthioli* aliquantulum cum noſtro convenire videtur, in multis tamen differt. Ex uno ceſpite, multis fibris ſtipato *caules* plures prodeunt, bicubitales & tricubitales, ramoſi, hirſuti, quadrati, albâ medullâ farcti. Ad horum genicula *folia* adſtant ex adverſo bina, oblonga, mollia, rugoſa, Lamii aut Urticæ ſimilia, in ambitu crenata: quæ imis caulium hærent, longis fulciuntur petiolis, carinatis & manûs amplitudinem ſæpe excedunt, ſeu ad Hormini ſclaræa dicti foliorum magnitudinem accedunt, eiſque ferè ſimilia ſunt: quæ verò in ſummis ramis, & verticillis ſubſunt, nullos habent pediculos, & ſenſim minora & acutiora fiunt, marginibus vix aut non omnino crenatis: quæ in ſummitate in quam ſpicæ terminantur ſunt, atro-purpurea, velut comæ in Hormino ſeu Gallitricho. *Flores* galeati & labiati, purpuraſcentes ſex aut plures abſque pediculis caulium genicula ambiunt, & ex cauliculis difformibus, in mucrones acutiſſimos deſinentibus prodeunt, galeâ integrâ, labio bifido. Sequuntur *ſemina* quaterna. Tota planta gravem Lamii odorem ſpirat.

13. Eſt & alia hujus ſpeciei mihi enata, foliis mollioribus & amplioribus, quorum inferiora ad Horminum *Sclaræa* dictum accedunt, ſuperiora verò longiora ſunt & ampliora quàm in priore, iis quæ in ſummis cymis ſunt ejuſdem cum cæteris foliis coloris, minimè in nigro purpuraſcentis ſed hilarioris & quaſi lucentis. Caules parte inferna, & pediculi foliorum quaſi lanugine obducti ſunt. *Flores* ex pallido purpuraſcunt, labio albis maculis exornato. Caules æque in ramos dividuntur, ſed breviores ſunt quàm ſuperioris, Cætera conveniunt. Ex Advers. D. *Herman* hauſit D. *Sherard*; qui plantam hanc eam eſſe ſuſpicatur quam *Hermanus* in *Cat.* ad finem *Parad. Bat.* Lamium flo. purpureo, comâ albâ denominat.

P. 562. 14. Galeopſis fruticans Tingitana *H. L. B. Herman.*

Zanonius ſcribit galeam eſſe bifidam, ſed noſtra eſt integra; item labium lineis flavis variegatum eſſe, cùm in noſtro lineis rubris inſcriptum ſit: pediculos inſuper eſſe piloſos cùm noſtri glabri ſint & carinati. *Folia* per margines ſunt crenata, & facie Teucrii ſimilia, quod *Zanonius* omiſit, Cæterùm figura convenit, & propterea eandem eſſe exiſtimo cum *Zanoniana* Ex *Adverſ. Hermani.*

15. Lamium perenne Creticum, &c. *Zanonii*, quod nobis inter Meliſſas collocatur, ſemina profert molli pulpa nigricante, baccarum inſtar incluſa, quæ, cùm maturuerint ſemina, exareſcit D *Sherard*: quod & Do. *Boccone* obſervatam invenio, qui in Epiſt. Teucrium inodorum fruticoſum lucidum ſemine nigro carnoſo vinoſóque hanc plantam denominat *Cupani Hort. Cath.* Lamium fruticoſum, Teucrii folio lucido, calyce & flore magno, candido, tantillâ purpurâ variè notato dicitur.

16. Urtica iners foliis tenuiùs deſectis, & in prælongam barbalam extenuatis D. *Sherard*. Planta eſt rariſſima, foliis Atriplicis cujuſdam, aut Marrubii aquatici æmulis, pediculis prælongis tenuibus inſidentibus. Florum galeæ exteriùs lanuginoſæ aut lanoſæ, candicantes antequam plenè aperiuntur, ut in ſicca videtur.

17. Lamium

17. Lamium folio cordato elatius, flore purpureo magno D. *Sherard.*

Folia ad intervalla longiora bina opposita cordata, glabra, circa margines crenata. *Flores* in summo caule in verticillis densis, magni, galeâ elatâ, sed (quod præcipuè notabile est) exteriùs, præsertim antequam aperiantur, lanosâ. Hanc collegit D. *Sherard* prætereundo *Coldi Tende* cùm *Nizzam* proficisceretur.

18. Lamium fœtidum rubrum, folio cordiformi *Hort. Cath. Suppl. alt.*

Folia hirsuta sunt, inferiora prælongis insident pediculis, circa margines dentata, acuminata. Florum verticilli in summis caulibus rariùs siti, è paucis singuli *flosculis* componuntur; qui in sicca non comparuere.

19. Galeopsis *Hinguer-Pollumensis*, flore minimo, spica tenuiore, *Karundei-poondoo Malab.* D. *Petiver Act. Philos.* N. 264. p. 590. Locis siccis nascitur, pedali altitudine.

P. 566. Ad Cap. De Sideritide.

1. Sideritis montana *Lusitanica Munting. Herbar. Belgic.*

2. Sideritis fœtida spicata, flore luteo *Ejusd. ibid.* est Alpina Hyssopifolio *C. B. P.*

3. Sideritis (fortè) an Stachys minor Salvifolia *Æthiopica,* floribus patulis pubescentibus rubris *Pluk. Almag. Bot.* T. 311. F. 5.

4. Sideritis *Æthiopica* major & ramosior, ramis Lycii more in aculeos rigidiores desinentibus *Pluk. Almag. Bot.* T. 315. F. 5.

5. Sideritis *Canariensis, Mocanes* dicta, folio subtus incano, margine spinulis asperato, calyculis tomentosis *Pluk. Phyt.* T. 315. F. 4.

6. Sideritidis facie, Thlaspeos siliculis, binis seminibus, Æschynomenes in modum area circulari utrinque adumbratis, septo membranaceo intergerino dispertitis, è *Maderaspat. Pluk. Phyt.* T. 224. F. 1.

7. Sideritis incano Oleæ folio, flosculis ex incarnato candicantibus, Montis *Libani Volck. Flor. Norimb.* Sid. mollis cinerea, oleæ fol. caulem ambiente, fl. violaceo ex monte *Carmali Bocc. Mus. pl. rar.* Tab. 109. 112.

Ex *radice* quodammodo fibrosâ, exalbida *cauliculi* promuntur dodrantales, rotundi, ex viridi albicantes, quos conjugato ordine bina semper exornant *folia,* oblonga, latiuscula, in extremitate nonnihil acuminata, incana lanugine pubescentia, nervosa; Ex alis foliorum inferna parte plantæ alii exurgunt *cauliculi,* angustioribus foliolis, Rorismarini æmulis, sed incanis stipati. Summi ramuli decorantur *flosculis,* ex incarnato albentibus, verticillata serie dispositis, monopetalis, difformibus, galeatis & barbatis; galea seu flosculorum pars superiora versùs reflexa, bifida est, barba verò tribus laciniis divisa, ima parte deliquium patiente. *Semina* ad singulos flores succedunt quaterna, nuda, subfusca, lævia minora in calice floris emarcidi. Tota planta perennat, & semper viret, modò frigori subducatur, & ad hibernaculum commune referatur.

8. Sideritis annua flo. luteo, utriculis & foliis longioribus *Moris. hist.* P. 3. D. *Bobart.*
Caule assurgit recto, quadrato, pedali & cubitali, paucis ramusculis brachiato, articulis aliarum in modum distincto. *Folia* inferioribus geniculis binatim adnata, unciam aut ampliùs longa, Prunellæ vulgaris fere æmula, in ambitu modicè dentata, petiolis uncialibus donata sunt; at quæ caulibus & ramulis post dimidium nascuntur crenis omnino sunt destituta, & ex eis prima longiora, & superiora breviora apparent. Porro ex horum sinubus utriculi, aliarum specierum longiores, tenuiores, tactu mollicelli, numero 5 vel 6, verticillum componunt; è quibus *Flores* tubulosi, galeati, pallidè lutei aliarum more prodeunt. Utriculis autem bina subrotunda foliola, acuminibus longis innoxiis dentata, appendicum vices præstantia ex eodem exortu proveniunt.

9. Sideritis montana Scordioides tomentosa alba *H. L. B.*

Dubitat D. *Hermannus,* an sit Sideritis foliis hirsutis, profundè crenatis *C. B.* p. 213. Sideritis *Monspessulana J. B.* Nobis certè tum ex figura, tum ex descriptione diversa videtur. *Caulis,* inquit, huic dodrante longior est, quadrangulus, tomentosus, incanus, quem ambiunt conjugata serie *folia* parva, incana, mollia, graveolentia, rugis & marginalibus crenis ad scordii folia quadantenus accedentia. Ad horum sinus exeunt *flosculi* galeati & labiati, pusilli, pallidi, caulem per intervalla verticillatim cingentes; quibus succedunt utriculi, quinquefariam denticulati, nullis aut perexiguis pedicellis fulti, claudentes *semina* 4, rotunda, fusca. Renovatur singulis annis ex seminibus deciduis.

10. Sideritis

10. Sideritis erecta, Teucrii pratensis folio, *Æthiopica Pluk. Almag.* Tab. 315. F. 3.

Planta hæc erecta, palmaris & dodrantalis, statim à *radice* fibrata in 3 pluresve *caules* non ramosos assurgit; quorum singulis geniculis, ad uncialem intercapedinem, *folia* binatim nascentia, pediculis brevibus adhærentia, *Veronicæ, Teucrii pratensis* vulgò vocatæ similia, ambitu rotundis crenis dentata, insident. *Flores* galeati suprema genicula occupant, sicut & in aliis. D. *Bobart.*

P. 563. Ad Speciem Sideritidis 6tam nota.

Sideritis glutinosa bitumen redolens *Moris. Prælud.* longè differt à *Zanoniana*. Prima fert folia lata obtusa, & est annua, *Zanoniana* frutescit. Utramque cultam sæpius vidi. *Breynius, Bobartus,* &c. [unà nobiscum] plantas synonymas esse volunt, nominum affinitate decepti. *Hermannus H. L. B.* cum Stachy spinosa jungit, à qua tamen toto cœlo differt. D. *Sherard.*

P. 565. À D. *Sherard* certior factus sum Sideritida humilem lato obtuso folio *Ger. emac.* multùm differre à planta *Romæ* culta nomine Sideritidis Alsines Trissaginis folio *C. B. pr.* cui flores longi cœrulei, folia etiam angustiora, & longiora; Hujus ramulum siccum nobis communicavit D. *Sherard.*

11. Sideritis *Cretica* Salvifolia, flo. aureo, calyce amplo spinoso *Pluk. Almag. Bot.*

Ad 15am speciem nota, quòd species illa Sideritidis, quam hoc in loco describimus, diversa est à Sideritide arvensi latifolia glabra *C. B. Park.* non, ut opinabar, eadem. Dari enim in exteris regionibus ejusmodi Sideritidem glabram tum ab aliis, tum maximè à D. *Jacobo Breynio* certior factus sum. Ego certè nostram hoc loco descriptam Sideritidem pro glabrâ illa arvensi habui, quòd eam in transmarinis regionibus, v. g. circa *Spadam* urbeculam, invenirem, quódque icon *Sideritidis arvensis glabræ* huic nostræ satis aptè congruere videretur.
Pro titulo falso substitue

Sideritin arvensem latifoliam hirsutam luteam.

12. Sideritis *Hispanica* crenata procumbens flore albo major *Tournef. Elem. Bot.*

13. Sideritis *Hispanica* bituminosa angustifolia crenata, *Ejusdem Tournef.*

14. Sideritis *Hispanica* fœtidissima glabra, flo. purpurascente & coma canescente *Ejusdem.*

15. Sideritis *Hispanica* frutescens seu lignosior aculeata *Ejusd.*

16. Sideritis spicata Scrophulariæ folio, flore albo, spicis brevibus, habitioribus, rotundis, pediculis insidentibus *Slon. Cat. Jamaic.* **Wild Hops.**
D. *Sloane.*
Radices huic plures, tenues, albæ, quæ simul coeuntes & unitæ *caulem* emittunt quadratum, purpurascentem, ad 3 pedum altitudinem assurgentem, ad 2 dig. intervalla *foliis* binis oppositis vestitum, *Scrophulariæ* exactè similibus tum magnitudine, tum figurâ, *&c.* propè fastigium ex alis foliorum emergunt pediculi, unciam longi, capitula sphærica nucis Avellanæ magnitudine sustinentes, è floribus plurimis galeatis, albis, arctè junctis, ut in Trifolio purpureo pratensi, composita. Quibus succedunt *semina* multa, minuta, nigra, splendentia, pulveris pyrii subtilissimi granis similia, in calice concavo longo fusco, in 5 spinulas summa parte diviso, contentæ.
Tota planta cùm in statu & vigore est unà cum capitulis Lupulorum ramulum seu racemulum plurimùm refert, unde nomen.
Ad ripas torrentis, prope **The red Hills**, via qua *Guanaboa* itur; in *Guanaboa* prope templum, & alibi in insula *Jamaica* observavit D. *Sloane.*

17. Sideritis montana præalta, nigro subrotundo Lamii folio rugoso, flore rubello *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 56.
Boccon.
Pulchra hæc planta ramosa est, & aliquoties duorum pedum altitudinem superat, solo pingui. *Folia* inferiora Galeopsis legitimæ *Clus.* magnitudine sunt, verùm oblonga, nigricantia & rugosa. Odore est grato. Incauti cùm folia angusta sunt & parva, in solo scil. sterili, pro Stachys specie eam acciperent, si notas Genericas Verticillorum, Florum & Seminum non observarent. Nascitur in Alpibus *S. Annæ, & S. Peregrini,* inque *Pania* in *Italia.*

18. Sideritis longifolia glabra montana *Bocc. M. P. R.* T. 103.

Planta est sesquipedalis, *caule* quadrato, *foliis* sinuatis, duris, glabris & longis. In confiniis *Stiriæ* & territorii *Venetiani* inter saxa.

19. Sideritis *Americana*, Clinopodii *Virginiani* lutei folio & facie, Camphoram acutè spirans D. *Uvedale Pluk. Mantiss.*

20. Sideritis frutescens Alpina Chamædryodes, glabra *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 33. T. 21.

Bocc.
Altitudo huic semipedalis, *folia* glabra, pallidè viridia. Prope summitatem *del Cimone di Fanano* in *Italia* oritur.

21. Sideritis frutescens perennis, Alpina Chamædryodes subrotundo tomentoso folio, *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 21.

Boccon.
Hæc etiam planta semipedalis est, *foliis* nigricantibus & hirsutis; ínque *Cimone* di *Fanano* nascitur. Ratione loci plurimùm variat hæc species.

22. Sideritis Bugulæ foliis *Mariana*, floribus purpureis, longo tubulo donatis *Pluk. Mantiss.*

23. Sideritis hirsuta; Napi foliis ex *Terra Mariana*, an Hormini species? *Ejusd. ibid.*

24. Sideritis montana sive *Tetrahit* erecta, Salviæ glabro folio *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 21. 127.

Boccon.
Pedali altitudine supra terram se effert; & in montibus *della Piave di Quero* in statu *Veneto* exoritur, & à vulgo Herba *delle Scontrature* dicitur. Differt à Sideritide illa descripta & icone expressa ab *Antonio Donati*, quòd *folia* habeat minora, glabra & non rugosa. Differt pariter à *vulgari Sideritide Lob.* quòd nostræ hujus folia ampliora sunt, magísque glabra quàm *Lobelianæ*.

25. Sideritis longo & angustissimo folio, subinde dentato D. *Sherard*, qui eam à D. *Brunone Tozzi* monacho accepit, cui in *Monteferrato* inventa est. *Flores* in summis cauliculis verticillatim dispositi, magni pro plantulæ modo, hiantes: Calices, ut in Lamiis, breves, patuli.

26. Sideritis folio oblongo, dentato, molli & rugoso, floribus albis. In Horto *Roman. Sapienz.* collegit D. *Sherard.* Flores in verticillis Lamii vulgaris rubri similes [quantum in sicca discernere potui] calices patuli satis tamen longi, ut flores non multùm emineant. *Folia* ad Salviæ accedunt, nisi quòd minora & acuminata sint. Quæ in summis caulibus floribus subsunt ejusdem formæ & propemodum magnitudinis cum inferioribus sunt. Descriptum à quoquam nondum invenit D. *Sherardus.*

27. Sideritis rigida, folio nonnihil frontato, flore rubello *Hort. Cath. Supplem.* 3. Calices ad margines in 5 spinulas rigidas terminantur.

Plantam à D. *Sherard* accepi nomine Sideritidis Trissaginis folio *C. B. Prod.* foliis longis angustis dentatis, floribus ampliss. verticillis (ut videbatur in sicca) lanuginosis, quæ *C. Bauhini* descriptioni per omnia non respondet. Habemus hic [in Horto *Badmingtoniano*] eandem plantam florentem pro Bugula odorata *Lusitanica Cornuti* missam, quæ melius convenit, nisi quòd in hac folia magis dentata sint quàm in *Cornutiana* Bugula. D. *Sherard.*

P. 565. Ad Cap. de Melissa.

1. Melissophyllon citratum ex Insulis *Fortunatis*, *Lingo-Veha* Insulanis dictum *Pluk. Almag. Bot.* T. 306. F. 4.

2. Melissa, an Mentha viridis, Betonicæ formâ, & odore aromatico, ex Insulis *Fortunatis Polihomons* insulanis dicta *Ejusd. ibid.* T. 307. F. 1.

3. Melissa arvensis hirsuta procerior, haud ingratè olens, seu remissiùs olens, albido folio *Hort. Cath.* Melissa sylvestris hirsuta major *Italica Bocc. Mus. icon.* 117. Non diversa esse videtur à nobis in Historia descripta.

4. Melissa vulgaris folio & facie, inodora ex Provincia *Mariana Pluk. Mantissa.*

5. Melissa *Canarina*, multifido folio spicata, odorem Camphoræ spirans; penetrantissimum *Pluk. Almag. Bot. App.* & *Mantiss.* An *Moldavicæ* species trifolia, ex *America* nuper missa *Tournefort* in Epist. ad D. *Sherard.* Melissa *Americana* trifolia, odore gravi *Tournef. institut.* *Folia* habet terna, quaterna, interdum quina, serrata, hirsutie asperiuscula, Rubi foliorum æmula. Summis caulibus emergunt *flores* ampli, galeati, pallidè rubentes, labio superiore seu galeâ bifidâ, albicante, lateralibus alis ex albo purpurascentibus, aut dilutiore purpurâ nitentibus, lineis albis intus variegatis, è calicibus striatis, margine in 5 lacinias seu radios in extremitate incisos dissecto, uno pediculo

pediculo pluribus ſimul nixis, ſpicam habitiorem Betonicæ aut Sideritidis *Anglicæ* ſtrumoſa radice *Park.* ſimilem conficientibus. Singulis floribus ſuccedunt 4 *ſemina* ſimul juncta, oblonga, pulla, quæ dilapſo flore aliquandiu reſtant in calice *Pluk.* Pleniorem omnium partium deſcriptionem titulo *Cedronellæ Canarienſis viſcoſæ foliis plerunque ex eodem pediculo ternis* videſis in *Hort. Amſt.* P. 2. vel *Hiſt. Ox.* P. 3. ubi dicitur Camphoraſma, & *Fl. Norib. Volc.* Dracocephalo affinis *Americana*, trifoliata, Terebinthinæ odore.

6. Meliſſa *Pyrenaica*, caule brevi, Plantaginis folio *Tournef. Elem. Bot. Hort. Monſp. Magnol.* An Gallitrichum folio rotundiore, flore magno violaceo *J. B?*

Radices minimum digitum craſſæ, fibratæ, fuſcæ, *folia* proferunt ſubrotunda, ſeſquiunciam longa, nervoſa, crenata, pediculo palmari inſidentia. *Caules* dodrantales ſunt, quadranguli, villis aſperſi, crebris geniculis diſtincti; in quibus *Flores* velut verticillatim diſponuntur, labiati & hiantes, violacei, ſemunciam longi, labio ſuperiori breviſſimo bifido, inferiori verò amplo & trifido. Calix è viridi purpuraſcit, in duas crenas diviſus, quarum ſuperior bifida, inferior trifida, & in eo perficiuntur 4 *ſemina* ſubrotunda ſpadicea.
Naſcitur in *Pyrenæis* montibus apud *Bigerriones.*

P. 569. Ad Cap. De Calamintha.

1. Calamintha montana præalta, Pulegii odore, dentatis foliis, floribus dilutè cœruleis, ex longo, ramoſo & brachiato pediculo prodeuntibus *Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 38.

Ad altitudinem 4 palmorum Geometricorum exoritur, *radicibus* fibroſis numeroſis firmata; *caulibus* lentis, ad ripas fluvii *Piave* in territorio *Veneto.* Differentia odoris *Pulegio* ſimilis & florum diſpoſitio, inter ſtirpes novas & elegantes hanc ſpeciem conſtituunt. Eandem *Calamintham montanam præaltam* obſervavi ad latera lacûs urbi *Anneſi* in *Sabaudia* vicini, verùm folii contractioribus & magis tomentoſis.

2. Calamintha montana *Sicla*, hirſuta, Menthæ odore *Hort. Cath.* 35. Duplex eſt, folio latiore & anguſtiore ſeu minore. Folia triangularia ſunt.

3. Calamintha procerior, magno flore, ſylvæ *Fontis Bellaquei Tournef. Inſtitut. Bot.*

4. Calamintha *Hiſpanica* fruteſcens Mari folio *Ejuſdem ibid.* Satureia *Hiſpanica* fruteſcens Mari folio *Ejuſd. Elem. Bot.*

5. Calamintha minima annua Thymi folio *Ejuſdem in Inſtitut.*

6. Calamintha magno flore, odore Pulegii *Moriſ. hiſt.* P. 3. An Cal. flore magno vulgaris *J. B?* vide Deſcriptionem.

7. Calamintha montana, longiore folio glabro, floribus pallidè violaceis *Pluk. Phyt.* T. 153. F. 7. Mentaſtrum glabrum, floribus violaceis *Hort. Blæſ.* An Mentha ſylv. longioribus foliis, nigrioribus & minùs incanis *C. B?* 227.

8. Calamintha *Mariana*, mucronatis, rigidioribus & crenatis foliis, floſculorum calyculis villis argenteis ſummo margine fimbriatis, **Dittany** (i.e. Dictamnus) vulgò nuncupatur *Pluk. Mantiſſ.* p. 35. Chamædrys verna odoratiſſima *Baniſt. Cat. Mſſ.* ab hac haud multum diſcedit.

An Calamintha erecta *Virginiana*, mucronato folio glabro *Moriſ. hiſt.* P. 3. Pulegium *Virgin.* quibuſdam, aliis Dictamnus *Virgin.* dicta.

E radice dura, fibris plurimis capillata; *caulibus* lignoſis, erectis, glabris, è rotundo 4dratis, geniculatis, pedalibus conſtans quaſi fruticat. Juxta genicula in oppoſitas adnatas longas virgas graciles, (& hæ quandoque in alias) brachiatur. *Folia* ex intervallis ſibi invicem reſpondentia, ſeſſilia ½ unc. plus minùs lata, ex ſubrotundo principio in mucronem abeuntia, raris crenis denticulata, glabra. In virgarum ſummitatibus & ad ſuprema genicula, *flores* parvi, plurimi, *Calaminthárum* ſpecie, in petiolis parvis naſcentes proferuntur. Valde odorata eſt & aromatica.

P. 572. Ad Cap. De Chamæpity.

1. Chamæpitys *Æthiopica* foliis lætè virentibus, flore oblongo phœniceo, pluſquam eleganti, ſive *Pluſqueneti, Pluk. Mantiſſ.* Rara quidem certè (inquit) & aſpectu pulcherrima eſt hæc planta.

2. Chamæpitys Orientalis *J. B.*

P. 572. Ad Cap. de Cardiaca.

1. Cardiaca *Americana* minor, Nepetæ foliis *Flor. Bat. flo.*

2. Cardiaca ſeu Leonuros, Hyſſopi hirſutis foliis *Maderaſpatanæ* floribus dilutè rubris, unico tantùm verticillo in ramulorum cymis *Pluk. Phytogr.* T. 118. F. 4. vide deſcriptionem in *Moriſ. hiſt.* P. 3. p. 383.

3. Marrubium an potius Cardiaca, foliorum apicibus in prælongam barbulam extenuatis, verticillis florum petiolis innitentibus *Pluk. Phyt.* T. 45. F. 2. *Moriſ. hiſt.* P. 3. 378. ubi deſcriptionem ejus vide.

4. Cardiaca aquatica prælongis & peranguſtis foliis, *Maderaſpatana Pluk. Almag. Bot.*

5. Tsjadaen *H. M.* P. 10. T. 88. Cardiaca *Aſiatica*, Nepetæ folio, floribus brevibus, purpureis pallidis *Commelin.* notis.

Ex ſententia D. *Commelini* eadem eſt cum Cardiaca *Americana* annua, Nepetæ folio, floribus brevibus phœniceis villoſis *Herman. Cat. Hort. Ac. Lugd. Bat.* Siqua tamen intercedat differentia, eſt illa in colore florum purpureo-pallido.

6. Cardiaca ſeu Leonuros *Inſulæ Johannæ*, Stachydis folio craſſo & incano, floribus albicantibus villoſis *Pluk. Mantiſſ.*

7. Cardiaca *Coromandeliana*, Lithoſpermi anguſtioribus foliis, ex verticillis florum ſobolifera, *Ejuſd. ibid.*

P. 573. Ad Cap. De Scutellaria.

1. Scutellaria Teucrii folio *Marilandica.* An cœrulea *Virginiana* glabra, Lamii aut potiùs Teucrii folio minor *Pluk. Phyt.* T. 313. F. 4? An Scutellaria Teucrii folio nitido, ſpicato flore annuente purpureo *Hort. Cath.* 198.

Planta hæc ſatis rigida & erecta eſſe videtur, non tamen admodum elata; *caule* quadrato rubente. Surculi *flores* ſuſtinentes è foliorum alis egrediuntur, bini oppoſiti. Summus etiam caulis in florum ſpicam exit. Floris tubus brevior eſt quàm in hujus generis reliquis, color cœruleus.

2. Scutellaria paluſtris repens *Virginiana* major, flore minore *Moriſ. hiſt.* P. 3. à noſtrate Lyſimachia galericulata, cœrulea dicta differt, quòd altior & major ſit, foliis majoribus profundiùſque dentatis; *flores* tamen minores obtineat.

3. Scutellaria *Virginiana*, [atque etiam *Marilandica*] Hyſſopi anguſtis foliis, flore cœruleo *Pluk. Almag. Bot.* An Scutellaria cœrulea, Gratiolæ foliis *Americana*, radice nodoſa *Baniſt. Cat. Mſſ*?

Caulis quàm præcedentis [Scutellariæ Teucrii folio] tenuior eſt, elatior tamen, quadratus, viridis. *Folia* ad Gratiolæ potiùs quàm Hyſſopi accedunt, breviora enim ſunt, media parte latiora, verſùs utrumque extremum anguſtiora. *Flores* in ſummis caulibus præcipuè proveniunt; nam ex alis foliorum ſurculos floriferos rariùs emittit. Floris tubus longior eſt quàm in præcedente.

4. Scutellaria (an Teucrium) Ocimi foliis, ramoſiſſimum ex *Terra Mariana Pluk. Mantiſſ.* Qu. quomodo differat à penultima?

5. Scutellaria Chamædryoides, floribus amplis purpureis in verticillos diſpoſitis ex *Terra Mariana Ejuſd. ibid.*

6. Scutellaria *Virginiana* erecta, cœrulea, Meliſſæ foliis ſeu foliis dentatis *Moriſ. hiſt.* P. 3. 406. ubi deſcriptionem vide.

* 6. Caſſida Teucrii [pratenſis] folio ſplendente *Hort. Cathol. Cupani*, ſpicato flore annuente purpureo.

Flores in hac ſpecie breviores ſunt quàm in congeneribus. A Scutellaria Teucrii folio *Marilandica* differre videtur quòd infirmior ſit & procumbens, non ramoſa, quantum ex ſicco ramulo colligere licet.

7. Caſſida Alpina ſupina magno flore *Tournef. Elem. Bot.* Teucrium Aſtragaloides, Caſſida minor *H. R. P.* Scutellaria Teucrii facie purpurea minor, flore ampliſſimo *Pluk. Phytogr.* T. 110. F. 1. Deſcribitur à *C. Bauhino* in *Prod.* ſub titulo Teucrii Alpini inodori, magno flore.

8. Caſſida *Americana* procerior *Tournef. Elem. Bot.* Scutellaria aquatica major *Americana H. L. Bat.* An Scutell. major Nepetæ foliis *Virginiana Pluk. Phyt?* T. 110. F. 2.

9. Scutellaria cœrulea Majoranæ foliis *Americana* D. *Baniſter Cat. MSS. Ejuſdem ibid.*

10. Caſſida Teucrii folio ſplendente *Hort. Cathol.* Chamædryos cujuſdam ſpuriæ foliis eſt, circa margines dentatis, longis pediculis inſidentibus. Flores parvi, eorúmque tubi breviores quam in hujus generis aliis.

11. Lyſimachia cœrulea galericulata, foliis anguſtis, longis, ſerratis, fœtidis, *Slon. Cat. Jamaic.* An Marrubium *Marcgrav?* p. 16.

Radiculis plurimis 2 uncias longis, albis terram firmiter apprehendit; *caulem* erigens ſingularem, hexagonum, ſeſquipedalem, geniculatum, ramoſum, *foliis* cinctum ad ſingula genicula ternis, anguſtis, ad margines inciſis, lanugine ſeu tomento albo obductis, à latiore principio ſenſim contractis donec in punctum deſinant. *Flores* ex alis foliorum exeunt, cœrulei, parvi, Lyſimachiæ galericulatæ vulgaris ſimiles, galeâ ſurſum reflexa, ſimplici labello tripartito. Succedunt *ſemina* parva è fuſco-rubentia.
Tota planta grave-olet. Locis ubi aquæ ſtagnârant juxta urbem *S. Jago de la Vega* oritur.

12. Chamæpitys major flore cœruleo *Munting. Herbar. Belgic.* 470.

P. 576. Ad Cap. de Scorodonia.

1. Scorodonia floribus ſpicatis purpuraſcentibus, pentapetaloidibus, ſemine unico majori echinato *Slon. Cat. Jamaic.*
D. *Sloane*.
Caules erigit plurimos, quadratos, concavos, interdum virides, aliàs purpureos, *Foliis* hic illic, unciam diſtantibus, ad nodos obſitos. *Folia* autem pediculis ſemuncialibus inſident, bina oppoſita, unciam longa, dimidiam lata [ad baſin] ſupernè purpurea, ſubtus viridia, hirſuta & circa margines dentata. Faſtigium caulis ad duarum triúmve unciarum longitudinem plurimis ornatur *floribus* pallidè purpureis, calice viridi hirſuto exceptis, oris in 5 ſegmenta diviſis quibus ſuccedunt ſingulis ſingulæ capſulæ fuſcæ ſingula *ſemina* ampla, echinata, rotunda, fuſca continentes.
Loco *Guanaboa* dicto in agris ſterilioribus ſaxoſis provenit. Vulneraria inſignis habetur, vulnera recentia ſanans.

2. Scorodonia minor *Luſitanica*, flore purpureo D. *Sherard*.

Hiſce notis à Scorodonia vulgari facilè diſtinguitur: Adde, Folia in hac ſpecie triplò minora eſſe quàm in vulgari, nec flores in ſpicas longas excurrere, quemadmodum in illa. D. *Tournefort.* ad Chamædryn hanc plantam refert.

3. Scorodonia altera ruſtica minor ſeu Chamædryfolia *Hort. Cath. Supplem.* 3. Folia minora ſunt & breviora quàm in Scorodonia vulg.

Flores in ſpica crebriores eſſe videntur, & colore, quantum in ſicca diſcernere licet, purpureo.

Pag. eadem. Ad Cap. de Scordio.

1. Scordium maritimum fruticoſum procumbens, flore cœruleo *Slon. Cat. Jamaic.*
D. *Sloane*.
E caulium geniculis *radicum* loco fibras in arenas demittit. *Caulis* autem hirſutus eſt quadratus, in terræ ſuperficie ſtratus, 3, 4ve pedes longus, *folia* & interdum ramulos binos oppoſitos emittens. *Folia* oblonga ſunt, & propemodum triangularia, abſque pediculis cauli adnata, à baſi ad apicem latitudine paulatim decreſcentia donec in punctum deſinant; circa margines dentata, incana, graveolentia & nonnihil ad tactum viſcoſa. *Flores* ex alis foliorum exeunt, parvi, tetrapetali, cœrulei, *ſtaminibus* aliquot medium occupantibus quibus ſuccedunt *ſemina* numeroſiſſima, parva, nigra, anguloſa, nudo oculo vix conſpicua, ſtylo medio adhærentia, longis membranulis ſub unoquoque folio jacentibus, tecta.

2. Scordium ſpinoſum odoratum *Cornut.* de Plantis *Canadenſibus* 113. *Park. Theat. App.* 1676. In horto D. *Uvedale* luxuriantem conſpexit D. *Plukenet. Mantiſſ.* p. 168. A Scordio ſpinoſo *C. B.* differt.

3. Scordium ſpinoſum floris labio ſuperiore ſeu galeâ lanuginoſâ ſeu villoſâ D. *Sherard.*

Folia ad Scordii accedunt, verùm minora ſunt. Ad ſingulos nodos caulis & ramorum exeunt ſpinulæ plerunque 3, ſemunciales & longiores tenues, rectæ, rigidæ, acutæ, rectâ propemodum à caule extantes. Labellum floris in 3 partes dividitur, quarum exteriores duæ

in

in acumen desinunt, media obtusa est, vexillum concavum & fornicatum, externè valdè villosum: E tubo exit stylus stamine ex utroque latere stipatus, apice nigro coronatus. Flos totus est albus.

E rupium fissuris exit, quas, per 3, 4ve pedes denso cespite obtegit.

In rupibus inter *Tende* & *Braille* in *Pedemontio* ad sinistram prope Pontem ubi fluvius transitur invenit D. *Sherard.*

Ad Cap. De Bugula Pag. 575.

Prope *Radicofani* montem ascendendo (inquit D. *Sherard*) observavi Consolidam mediam *Genevensem J. B.* vulgari permixtam, floribus, summitatibus (imo tota planta) coloris eleganter carnei.

1. Consolida media cœrulea lanuginosa, crispo folio majori dentato *Hort. Cath.* 54. Differt à *Genevensi* Bugula hirsuta, quòd folia prima obtusè crenata sunt, illius autem integra. Folia etiam ampliora sunt, & tota planta major.

2. Bugula non crenata, tomentosa *Suecica*, seminibus albis *Pluk. Almag. Bot.* A D. *Stonestreet* habuit. Folia breviora subrotunda, tomentosa, nullo modo dentata, reliquam descriptionem vide apud D. *Bobart.*

3. Bugula *Hungarica*, Hieracii folio *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 146. T. 129.

Folia profert Thlaspeos biscutati Hieracii folio, nigricantia, crassa, brevia, sulcata, præsertim ea quæ in cymis sunt, cùm planta adulta est. *Flores* confusi sunt, & velut clavi adacti in medium articulationum nodorum & foliorum. Pedalem altitudinem assequitur.

4. Bugula *Hungarica* glabra *Bocc. ibid.* T. 112, 129.

A Bugulis nostris *Italicis* habitu plantæ variat. Spithamæ altitudinem nanciscitur.

5. Consolida media cœrulea lanuginosa, crispo folio majori dentato *Hort. Cathol.* vulgari Bugula multò major est, & elatior.

1. Tsjeru-Tardavel *H. M.* P. 10. T. 94. Verticillata *Indica*, floribus spicatis variis ex albo & rosaceo, foliis per margines æqualibus.

Planta est humilis, nascens in arenosis. *Radix* fibrosa albicans. *Caules* rotundioli, geniculati, virides. *Folia* geniculis geminata insident, rotunda, anteriùs in cuspidem stricta, tenuia, lenia, pilis raris, oblongiusculis, albicantibus, maximè in costarum tractu, quæ in aversa parte eminent, obducti, viroris fusci. *Flores* spicati, bipetali, difformes; petalorum maximum albicat. [*Stamina* in illis duo, rubris apicibus nodulata, in quorum medio *stylus* conspicitur.] minimum rosaceo saturum est, & in medio saturius, in collo albicans.

Cum Stercore vetusto *Bufali* in *Oryzæ* decocto lævigata, vel etiam pulverisata & læsæ parti imposita noxios Vesparum Fucorumque (Malabaricè *Magalla*) morsus frustra facit.

2. Perim-Tolassi seu Tirtava *H. M.* P. 10. T. 84. Verticillata *Indica*, floribus spicatis cœruleis, galeâ quadripartitâ. An Ocimi species?

Nascitur in arenosis, *radice* fibrosa, nigricante. *Caules* quadranguli sunt, in singulis lateribus sulco striati, geniculati, raris pilis obsiti, è geniculis duos passim ejicientes ramulos. *Foliorum* petioli striati, nonnihil pilosi; ipsa rotunda, lata, cuspidata, dentata, tenuia, odoris minùs vegeti, saporis acris. *Flores* surculos tenues, qui passim terni ex nodis superioribus caulium erumpunt, foliis parvis interspersis verticillatim cingunt, cœrulei, dipetali, petalorum uno in 4 foliola inciso. Stamina 4, quæ unà cum *apicibus* & *stylo* bicorni ex cœruleo albicant. *Semina* in calice continentur, rotunda, rubro-fusca. Nonnisi tempore invenitur pluvioso.

D. *Commelinus* ad Scrophulariam hanc plantam refert. Si flos revera dipetalos sit, Scrophulariæ species non est, at neque de Genere Verticillatarum. Fortè ab Autore dipetalos creditus aut dictus est, quòd in duo labia profundè divisus esset.

3. Nala-Tirtava *H. M.* P. 10. T. 85. Sideritidis folio Verticillata *Indica*, galeâ floris quadripartitâ. Ocimum *Indicum* spurium Sideritidis folio.

Nascitur in arenosis ac perennat, semper florens, maximè tempore pluvioso, odoris grati. *Radix* fibrosa, nigricans, plurimas fibras capillatas ejiciens. *Caules* & *surculi* quadrati, striati, nodosi, lignosi, cortice ruffo, teneriores virides seu rubescentes, capillati, uti sunt & *Foliorum* petioli, rubentes, in quibus bina & bina vel etiam plura simul proveniunt oblongo-angusta, cæteris speciebus minora, in margine denticulata, tenuia, mollia, subtus tenuiter pilosa, saporis acris. *Flores* eodem cum præcedentis floribus situ, (sex tamen in singulis verticillis) eâdémque figura, nimirum galeâ quadripartitâ albicantes & subpurpureo-rubri. *Stamina* purpurea sunt, *apicibus* flavis: stylus purpureo-ruber. *Calix* ad caulem transversim situs,

ſitus, profundus, in orificio 4 cuſpidibus eminens. *Semina* in fundo calycis 4, 5, vel plura, in orbem ſita, parva, oblongo-rotunda, primùm albicantia, tum flava, tandem nigra.

Species extat Tirtavæ, quæ caulibus, ſurculíſque ac foliis eſt viridi-dilutioribus, cujus novelli ſurculi non rubeſcunt.

Flores in decocto dati, additâ Cepâ febri medentur calidæ; cum ſeminibus ſimul triti, additâ aquâ roſaceâ & momento Muſcati, flatus diſſipant. *Vires.*

4. Cattu-Tirtava *H. M.* P. 10. T. 86. Verticillata *Indica*, floribus ſpicatis, præcedentis ſimilibus, albicantibus, foliis ſerratis ad Lamium accedentibus. An Ocimi ſpecies?

Planta eſt 5 vel 6 pedum altitudine, naſcens in arenoſis. *Caules* ut in prima ſpecie. *Folia* bina, quaterna, vel etiam ſolitaria proveniunt, valde lata, rotundiola, oblongiuſcula, in margine ſerrata, tenuia, quàm primæ ſpeciei majora, odoris valdè fortis & grati, ſaporis acris. *Coſta* cum venulis in recta parte conſpicua, pilis tenuiter obſita. *Flores* iidem ſed albicantes, & in petalo inciſo ex albo ſubvirides. *Stamina* cum *apicibus* & ſtylo bifurcato albicant. Calyces majores ſunt & inflexi, in apice petali-linguæ formis nervo ſtriati. *Semina* rotunda, rubro-fuſca, ad ſpadiceum vergentia.

Oleum ex radice per deſtillationem extractum tenuiſſimum eſt, clarum ac parùm viri- *Vires.* deſcens, ſaporis peracris. Balneum ex decocto præparatur pro doloribus ventris. Radix decocta febri medetur pituitoſæ: oleum è radice extractum pectorale eſt, ciborum concoctionem promovet, corruptionem jecoris impedit, urinam ciet, confértque in podagra, ſtranguria, pleuritide; phlegmaticos ac pituitoſos humores expurgat, flatus diſſipat, circa tempora unctum capitis ſedat dolores.

5. Soladi-Tirtava *H. M.* P. 10. T. 87. Verticillata *Indica* foliis Sideritidis latifoliæ, floribus præcedentium ſimilibus, Ocimi *Indici* ſpecies.

Cum prima ſpecie in omnibus penè convenit. *Caules* vetuſtiores rotundioli, lignoſi, rufi, & in ſuperiori parte, (ubi pilis albicantibus obſiti) nodulati; teneriores virides, quadranguli, ſtriati, magis piloſi. *Folia* paulò latiora ſunt, tenuia & ſubtilia, ſubtus piloſa. *Flores* iidem: *ſtylus* purpureo-ruber, ubi bifurcatus eſt albus. *Calices* versùs inferiora magis reflexi & piloſi. Semina *Nala-Tirtavæ*, color *Catu-Tirtavæ.*

6. Eſt & alia ſpecies caulibus rubro-fuſcis, & foliis viridi-obſcuris & floribus ex albo rubeſcentibus. Toto reperitur anno, ſemper florens, ex omnibus ſpeciebus ſola ſacra & Deo *Viſtmi* dicata, maximóque in honore, adeò ut Bramanum nullus ſit qui hanc ſecum non circumferat.

HISTORIÆ

HISTORIÆ STIRPIUM

LIBER UNDECIMUS.

Herbæ ſeminibus nudis polyſpermæ:

HOC EST,

In quibus ſingulis floribus plura quatuor ſuccedunt ſemina, nullo certo aut definito numero,

Libro Duodecimo comprehenſæ.

Pag. 595. Ranunculi ſpeciebus locis ſuis inſerendas adde,

1. RANUNCULUS gramineus hirſutus monanthes *Moriſ. hiſt.* 445.

Hic ex *radice* tuberoſa, multis fibris ſcatente plurima protrudit *folia*, anguſta, graminea; ex quorum gremio exit unicus *caulis*, raris foliis, itidem anguſtis & gramineis veſtitus, in cujus ſummo unicus apparet *floſculus*, hirſutus, quinis conſtans petalis rotundis, cui ſuccedunt *ſemina* aculeata, in globulum congeſta, aliorum Ranunculorum more.

2. Ranunculus gramineus alter polyanthes *Ejuſdem.*

Hic etiam multis conſtat *foliis* gramineis, anguſtis, exeuntibus ex *radice* fibroſa. E caulis faſtigio exeunt quini ſenive petioli unciales, ſinguli unicum ſuſtinentes *floſculum*, 5 petalis mucronatis conſtantem, quibus fatiſcentibus ſuccedunt *ſemina* plurima, aculeata, arctè cohærentia.

3. Ranunculus *Virginienſis* albus *Park. Theat.* 327.

E *Radice* craſſa, tuberoſa, rubente, fibrillas aliquot emittente, 3, 4ve *folia* ejicit majuſcula, lata, pallidè viridia, pediculis longis inſidentia, ad margines plerunque laciniata; inter quæ *caulis* exurgit gracilis, teres, nudus, 5 aut 6 digitos altus, unicum in ſummo *florem* geſtans, è 10 aut 12 tenuibus, anguſtis, mucronatis foliis compoſitum, filamentis aliquot luteis medium occupantibus & umbonem viridem ambientibus, quæ temporis progreſſu in *ſiliquam* longam tenuem evadit, *ſeminibus* rotundis albicantibus repletam.

Planta eſt à Ranunculo toto genere diverſa & ad Chelidonium majus referenda: Siquidem, ut nos docet D. *Baniſter Cat. Virgin.* Tota planta, tum radix, tum folia, ſucco luteo rubente ſcatet, quem cæſa aut rupta promptiùs & liberaliùs effundit quàm Chelidonium ipſum. Siliquam etiam eodem modo cum illo aperit, & ſemen producit ſimile, duntaxat majus. D. *Plukenetio* in *Almag. Bot.* Papaver corniculatum ſeu Chelidonium humile cauliculo nudo, flore albo ſtellato dicitur. Chelidonium maximum ἄκαυλον Canadenſe *Cornut.* 212. Vide *Hiſtor. noſt. App.* p. 1887.

4. Ranunculus montanus, Graminis Parnaſſi folio *H. R. P.*

5. Ranunc. Alpinus, Fumariæ folio *Ejuſdem.*

6. Ranunc. *Luſitanicus*, grumoſa radice, foliis Hederæ terreſtris *Tournef. Elem. Bot.*

7. Ranunc. *Alpinus* pumilus, gramineo folio, flore albo *Ejuſd.*

8. Ranun-

8. Ranunc. parvo flore luteo pleno, *Luſitanicus P. B. P.*

9. Ranunc. tuberoſa radice, Apii folio, flore albo, *Luſitanicus Ejuſdem*

10. Ranunc. Rutæ folio multiplex, flore ex luteo palleſcente, petalis reflexis. *Pluk. Almag. Bot.* An Ranunc. Rutæ folio ſerotinus, flore aureo pleno *H. R. P?*

11. Ranunc. flammeus, latiore Plantaginis folio, marginibus piloſis ex *Hibernia Ejuſd. b id* A D. *Bonavert* accepit.

12. Ranunc. *Alepenſis*, flore albo prolifero, cremeſinis ſtaminulis repleto *Pluk. Almag. Bot.*

13. Ranunculis affinis, Umbelliferis accedens, Chelidonii minoris folio, *Curaſſavica* major *Pluk. Phyt.* T. 106. F. 6. Aſarina major *Curaſſavica P. B. P.* Valerianella *Curaſſavica*, ſemine aſpero viſcoſo *Herman. Parad. Bat. Taludama H. M.* P. 7. Deſcriptionem vide in *Parad. Bat.*

14. Ranunculo adfinis, Umbelliferis accedens, Chelidonii minoris folio, *Zeylanica* minor *Ejuſdem Pluk. ibid.* F. 5. Aſarina minor *Zeylanica P. B. P.* Codagen *H. M.* P. 10. T. 46. Valerianella *Zeylanica* paluſtris repens, Hederæ terreſtris folio ad radicem florida. *Herman. Parad. Bat.* Ubi iconem ejus & deſcriptionem vide.

15. Ranunculus Autumnalis *Luſitanicus Munting. Herbar. Belgic.*

16. Ranunculus tenuiter diviſo folio ſegetum *Griſleii Virid. Luſit.*

17. Ranunculus nemoroſus Aquilegiæ foliis *Virginianus*, Aſphodeli radice *Pluk. Phyt.* T. 106. F. 4. Ran. Thalictri folio, grumoſa radice *Baniſt. Bat. Virgin.*

Radix in planta, quam è *Marilandia* habemus, duplici tubere conſtat, *cauliculus* nudus, tenuis, ſeſquipalmaris, *flores* in faſtigio ſuſtinent, inter foliola aliquot tridentata exeuntes, quatuor vel quinque, albos, pedicellis tenuibus longiuſculis inſidentes.
E *Marilandia* attulit D. *Vernon:* communicavit D. *Sloane.*

18. P. 581. Add. Ranunculus Alpeſtris radice Iridis inſtar nodoſa. *Hofm. Deliciæ Hortenſ. Altdorf.* ubi cultam collegi radice totam ollam replente. D. *Sherard.*

19. P. 596. Ranunculus Apii folio, flore pleno albo. Floruit in Horto D. *Beaumont. Hagæ Comit.*

P. 583. Pl. 7. D. *Tournefort* in Hiſtoria plantarum circa *Pariſios* naſcentium me deceptum ſcribit, cùm aſſererem Ranunculum flore pleno *C. B.* hujus varietatem eſſe; qui Polyanthemum *Lobelii* ab hoc ſeparat non ſine ratione, ſiquidem Folia Ranunculi polyanthemi *Lob.* tenuiùs inciſa ſunt.

20. Ranunculus montanus, Apii folio, radice Aſphodeli, flore magno. D. *Sherard* à D. *Triumfetti* eum accepit, qui nondum deſcriptum eſſe aſſeruit. In collibus circa *Romam* invenitur. Floris color luteus eſt, caulis ſemipedalis aut altior.

21. Ranunculus Apii folio, calyculis reflexis D. *Hermanni*, in cujus Horto eum vidit D. *Sherardus. Flores* parvi, lutei longis & tenuiſſimis pediculis inſident.

22. Ranunculus aquaticus Plantaginis folio anguſtiſſimo *Tournef. hiſt. plant.* circa *Pariſ.*

Radix hujus plantæ velut ceſpes eſt fibrarum albicantium, capillarium. *Folia* 2, 3ve uncias longitudinis obtinent, latitudinis 2, 3ve lineas, pallidè viridia, nervoſa, acuminata, pediculo ſatis longo ſuſtentata, guſtanti initio inſipida, poſtea ſapor ad Coriandri accedens cipitur. *Caules* plerunque incurvi, nudi, lineam unam craſſi, faſciculo *florum* in umbellam per digeſtorum onuſti, quorum radii ſeſcunciam longi ſunt. Unuſquiſque flos 3bus petalis pœne rotundis conſtat, in punctum terminatis albis ad carneum tendentibus, unguelu-teo; calix etiam trifoliata eſt, luteo-viridis, glaber, lucidus, ſeſcunciam longus. *Piſtillus* parvum eſt tuber, trium linearum diametro plura ſuſtinens grana arctè ſtipata, canaliculata, lineam longa, acuminata, ejuſdem cùm foliis guſtûs. Circa lacuſtria *Bondy* loca naſcitur.

23. Ranunculus Alpinus, Tribuli aquatici foliis *Boccon. Muſ. pl. rar.* T. 124. p. 162.

Radicibus albis fibroſis terram apprehendit: *Caulis* repens, ſpithamam longus; *Flos* flavus. In mediis aquarum rivulis in *Corſicæ* montoſis, in *Coſcione* ſc. & *monte Rotundo*, naſcitur. *Folia* ejus glabra ſunt, craſſa, viridia, *Tribuli aquatici* aût *Apii* paluſtris ſimilia.

Plantam hanc *Apium risûs* aut *Herbam Sardoam* esse posse D. *Boccono* persuadet, *Sardiniæ* vicinia, climatis æqualitas, & foliorum ejus similitudo cum *Apio*. A Ranunculo *Sardonio Anguillaræ* differt foliis non ità tenuiter dissectis.

24. Ranunculus saxatilis Apii folio minor, radice tuberosâ reticulo obductâ. *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 124. p. 162.

In *Sicilia*, locis saxosis prope mare inter *Panormum* & *Capaci* oritur. Folia Apii lobis similia sunt, tomentosa, viridia, nervosa, & super terram strata. *Radix* ad instar Ranunculi saxatilis *Col.* tubera bene multa sustinet, membranâ reticulatâ coloris terrei circundata. *Flos* flavus est: tota planta vix spithamam alta.

25. Ranunculus Carotæ foliis, Asphodeli radice, flore simplici *Hort. Cath. Suppl. alt.* 75. Habetur & flore pleno. In planta sicca quam nobis communicavit D. *Sherard* unus tantum in uno caule flos erat; caulis tamen uno vel altero folio vestitus.

26. Ranunculus Alpinus infirmus, Verbenæ nodifloræ foliis *Hort. Cath.* 185. Caulis valde tenuis est & infirmus, nec se sustentans, flos minimus.

27. Ranunculus Alpestris palustris lignosus, Ocimi folio echinatus *Hort. Cath.* 185.

28. Ranunculus Æthiopicus, foliis rigidis, floribus ex luteo virescentibus *Commel. Hort. Amstel. Rar.* Christophoriana Ranunculoides *Æthiopica*, urens, foliis rigidis *Herman.* Imperatoria Ranunculoides Africana enneaphyllos Laserpitii lobatis foliis rigidis margines spinosis *Pluk. Phyt.* T. 95. F. 6.

Hæc planta rectiùs, me judice, refertur ad Bacciferas pluribus ad singulos flores acinis cujusmodi sunt *Rubus Chamæmorus*, *Chamæpericlymenum*, ni pictura nos fallat; ideóque rectiùs à D. *Commelino* ad Ranunculos refertur quam à D. *Hermanno* ad *Christophorianas*, siquidem Ranunculos *foliis* & *floribus* refert, & aliquatenus etiam *semine*; cùm semina plura racematim compacta uni flori succedant. Differt tamen quòd semina non sicca sint, sed pulpâ humidâ inclusa.

Radices ei albæ sunt, brachiatæ, fibrísque capillatæ: Foliorum pediculi erecti, rigidi, teretes, suprema parte in 3 pedicellos longiusculos divisi, laterales duo folia sustinentes, medium tria, [& aliquando plura, pro ratione soli in quo nascitur.] Sunt autem *folia* 3 dig. longa, 2 lata, mucronata & margine serrata, rigidula & atro-viridia. *Caulis* teres, dimidiam minimi digiti crassitiem adæquans, durus, rigidus erectus, spithamam altus, non raro quoque altior, suprema parte foliosus, & in varios longos ramulos divisus, qui in minora foliola fastigiantur, ut & pedicellos flores sustinentes. *Flores* è calyce quinquepartito emergentes, pentapetali [in tenella planta, in adulta etenim polypetali sunt, ut non rarò 16 aut plura petala in singulis floribus compareant] ex luteo virescentes, cum multis in medio staminibus, qui omni ex parte vulgarem Ranunculum referunt. Floribus succedunt *semina* nuda [potiùs baccæ] oblonga, in capita aut racemulos congesta, primò viridia, per maturitatem nigra, quæ exsiccata tenuiora fiunt. [Matura & recentia subdulcem saporem linguæ primò quidem impertiunt, brevi tamen pòst acriter eam vellicant.]

E D.*Plukenet* Phytographia T. 95. F. 2. adde Synonyma sequentia, Ranunculus perelegans D. *Franqueville* foliis aculeatis *Lob. Illustr.* 135. Astrantia *Africana* Laserpitii foliis latioribus, rigidis & spinosis *Hist. Oxon.* P. 3. Sphondylii Panacis rigido hirtóque folio planta *Africana* caustica *P. B. P.* Umbellifera *urens* Cap. Bonæ Spei vulgò *Pluk. ibid.* & *Almag.* Nostræ plantæ (inquit D. *Plukenet*) folia penitus glabra sunt & lævore splendentia, ideóque Laserpitio propiùs accedit quàm Sphondylio.

29. Imperatoria Ranunculoides, Sphondylii hirsuto folio, minor, ex *Promont. Bæ Spei Pluk. Mantiss.* Folia quàm præcedentis multo minora sunt & hirsuta; terna subrotunda ramastros & medium folium [totale] terminant. Flores è summis ramulis exeunt; plures simul in prælongis petiolis. Radix pluribus crassis fibris constant. Altitudo in planta nobis à D. *Sherard* communicata semipedalis.

30. Ana-Coluppa *H. M.* P. 10. T. 47. Ranunculi facie *Indica* spicata, corymbiferis affinis, flosculis tetrapetalis.

H. M.

Planta est inferiore caulium parte repens, superiore ad unum pedem se erigente, arenosa amans & petrosa. *Radices* fibrosæ, capillaceæ, è geniculis caulium erumpentes, saporis amari & acris. *Caules* virides, rotundi, subasperi. *Folia* ex nodulis bina & bina videntur, breviora & latiora quàm alterius *Coluppæ*, crenata, crassa, densa, subaspera, viroris fusci, saporis aquei & amari. *Flores* in capitulis proveniunt oblongo-rotundis, purpureo-rubris, quæ foliolis constant parvis, arctè circa stylum tenuem intermedium stelliformiter clausis, ex geniculis supra folia erumpentibus, súntque gemmulæ parvæ, albæ, vel nonnihil purpureo-rubræ, tetrapetalæ, quorum unum capitulo proximè adjacens bifidum ac minus duo lateralia majora, quartum maximum, semper in uno conspiciuntur orbe; illis qui ex inferioribus scutellis prodeunt emarcidis, statim alii succedunt, nullius odoris. *Semina* in hisce capitulis continentur

continentur numeroſa parva, intra ſtelliformes & folioſos cancellos, intra ſingulos unum: rotunda ſunt, nonnihil plana, in medio in longum ſtriata, coloris primùm viridi-deinde albicantis.

Morbo medetur ſacro, ſi ſuccus cum momento Piperis triti bibatur, qui ſolus ictum virulentum Serpentis *Cobra-Capella* fruſtra facit.

Pro viribus Ranunculi flammei **Spearwort** noſtratibus dicti adde,

Hiberni Septentrionales hac planta in Cephalalgiis pro veſicatorio utuntur, non ſine ſucceſſu, ut à D. *Martin* Chirurgo non incelebri habuit D. *Sloane*. Hoc autem experimentum ſæpius iterari meretur, inquit idem [D. *Sloane*] ut obſervari poſſit annon tutiùs operetur quàm *Cantharides*, nec ut illæ meatus urinarios afficiat, & ſtranguriam inducat.

Veſicatoria inter optima quæ habemus medicamenta jure merito cenſentur. Cantharidum tamen uſus multis in caſibus, v. g. ubi carunculæ ſunt, eò uſque periculoſus eſt, ægrotum urinæ retentione, agonia & inquietudine afficiendo, & mala ſymptomata excitando, ut ſpiritus exhauriat & ineptum ad confligendum cum morbo reddat.

P. 601. Ad Cap. De Malva.

1. Malva annua *Indiæ Orientalis*, foliis maximis ſubrotundis, flore minore *Pluk. Almag. Bot.*

2. Malva *Hiſpanica*, foliis mollibus undulatis *Moriſ. hiſt.* p. 523.

3. Malva *Tingitana*, flore cœruleo parvo *Pluk Phytogr.* T. 44. F. 2.

4. Malva rotundifolia glabra ex *Hiſpania*, flore amplo rubello *Ejuſd. ibid.* F. 3

5. Malva *Orientalis* elatior, longiori folio, flore albo minimo, capſulis conglomeratis, &c. *Ejuſd. ibid.* F. 5. In *Almageſto Botan.* hanc ſpeciem ad Althæam refert.

6. Malva *Veræ Crucis* frutefcens, incana & hirſuta, flore parvo cœruleo-purpureo *P. B. P.*

7. Malva *Curaſſavica*, folio Mori, hirſuto, non laciniato *Ejuſd.*

8. Malva incana fruteſcens, Alni folio *Ejuſd.* An Althæa *Indica* ſplendente Alni folio ſubrotundo *Pluk. Almag. Bot.*

9. Malva *Curaſſavica*, Melochiæ folio hirſuto, flo. luteo oblongo *P. B. P.*

10. Eadem hirſutior, flore ſulphureo *Ejuſd.*

11. Malva *Curaſſavica*, folio trilobato, molli & hirſuto *Ejuſd.*

12. Malva *Curaſſ.* Alceæ veſicariæ foliis, floribus *P. B. P.*

13. Malva *Curaſſa* villoſa, aſpera, Melonis folio *Ejuſd.*

14. Malvæ accedens planta fruticoſa *Americana*, floſculis parvis herbaceis *Pluk. Almag. Bot.*

15. Malva arborea folio rotundo, cortice in funes ductili, flore miniato maximo Lilii ad inſtar. *Slon. Cat. Jamaic.* **The Mahot or Mangrove-tree.**

D. *Sloane.*

Radices huic arbori numeroſæ, teretes, albicantes, in terræ ſuperficie natantes, non altè deſcendentes. Exinde oriuntur trunci varii, femoris craſſitudine, 15 aut 20 pedes alti, quorum cortex exterior albus & propemodum glaber, interior cùm recens eſt ſubluteus, per ſiccitatem ruber, lentus & funibus texendis inſerviens. *Folia* extremos ramulos occupant, pediculis 4 unc. longis intercedentibus annexa, cordata aut propemodum rotunda, 5 unciarum diametro, circa margines paulùm dentata, mollia, glabra, obſcurè viridia, nervis manifeſtis à pediculi apice tanquam à centro communi veluti tot radiis foliorum partes permeantibus ad marginem uſque. *Flores* è virgulis extremis exeunt, pentaphyllo viridicaneſcente calice excepti, pentapetali, petalis ſingulis 2 unc. longis, colore rubentes, *ſtylum* æqualem claudentes, cui multa innaſcuntur *ſtamina*, Liliis rubris ſimiles; quibus ſuccedunt *ſemina* fuſca, malvaceorum formâ & ſitu, multo duntaxat majora.

In agris humidioribus & pinguioribus mediterraneis prope domum D. *Bourden* alibíque in inſula *Jamaica* creſcentem obſervavi.

16. Malva arborea maritima, folio ſubrotundo minore acuminato, ſubtus candido, cortice in funes ductili, flore luteo *Slon. Cat. Jamaic.* Arbor admiranda 132 *Tvire* vocata *C. B.* pin. Mahot du *Tertre* p. 152. Rochefort. 103. **The Sea-Mahot or Mangrove-tree.**

 D. *Sloane.*

D. *Sloane.*

Cum præcedente per omnia ferè convenit, *folia* duntaxat minora ſunt, albidiora, & nonnihil mucronata, prona ſuperficie valde alba. *Flores* ejuſdem formæ ſunt, ſed colore lutei. Semina eadem.

Locus. In inſulæ *Jamaicæ* parte Septentrionali, prope agros D. *Drax* ad littus maritimum copioſè provenientem collegi.

Uſus. Uſus hujus ut & præcedentis plantæ eſt ad funes plectendos, pro uſibus neceſſariis.

17. Malva arborea, folio longo acuminato, veluto, dentato & leviter ſinuato, flore ex rubro flaveſcente *Slon. Cat. Jamaic.* An Planta innominata prior *Marg*? vel Althæa prior *Piſ.*

D. *Sloane.*

Ad 12 circiter pedum altitudinem aſſurgit, *caudice* lignoſo, ramoſo: ſurculis piloſis, ſumma parte folioſis; *foliis* paucis ad intervalla digitalia alternatim poſitis, pediculis ſeſcuncialibus innixis, 4 plus minus digitos longis, & totidem ferè latis latiſſima prope baſin ſubrotundam parte, unde paulatim contrahuntur, donec in punctum deſinant, valde mollibus & lanuginoſis, leniter circa margines ſinuatis ut & dentatis, nervis aliquot à pediculo velut centro ortum ſumentibus & folio tranſcurſo ad marginem terminatis multo magis acuminatis quàm præcedentium utralibet. Ex alis foliorum propè ſummos ramulos exeunt *flores* pediculis hirſutis 5 uncias longis inſidentes vallati, è multis foliolis duplici ſerie diſpoſitis, [exterioris ſeriei anguſtioribus] compoſito; in quo *Flos* ſedet amplus, coloris è luteo incarnati, per omnia reliquis hujus Generis ſimilis, quo defluente reſtant *Semina* majuſcula, fuſca, Malvaceorum in modum ſita, quibus in omnibus perſimilia ſunt, niſi quòd majora.

Prope domum D. *Batchelour*, in montibus ſylvoſis, Red-Hills dictis creſcit.

18. Malva arborea folio oblongo, acuminato, glabro, dentato *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Ramos aliquot profert, lignoſos, *cortice* glabro, cinereo obductos, ligno albo medullam intus copioſam continente. *Folia* è ſummis virgis exeunt, pediculis 2, 3ve uncias longis inſidentia, præcedentis longiora, verùm non adeò lata, circa margines ſerrata, non tamen ſinuata, glabra, non ut illius hirſuta aut piloſa, in reliquis perſimilia. *Flores* in virgarum cymis ex alis foliorum exeunt quàm præcedentis minores, [uti ſunt & ſemina,] calice minore excepti, & pediculo breviore tenuioréque fulti.

Jamaicæ indigena eſt. Folia in clyſteribus uſurpantur, Malvaceorum in modum, quorúm facultates participant.

19. Malva vel Alcea fruticoſa Ribeſii foliis, ſeminibus aſperis *Slon. Cat. Jamaic.* An Alcea *Indiæ Orientalis* fructu lappaceo, folio Ribis *Breyn. Prod.* 1? An Althæa *Indica* Ribeſii foliis *Schol Bot*? ſeu Malva *Indica* Ribeſii folio *Herm. P. B. P*? An Uren *H. M.* P. 10. T. 2?

D. *Sloane.*

Hujus virgæ *foliis* obſidentur alternis, pediculis ſemuncialibus fultis, propemodum rotundis, diametro plus minus ſecunciali, profundè laciniatis, ſeu in 3 partes inciſis, unaquâque circa margines dentata & ſinuatâ, ſupernè hirſutis & ſordidiùs virentibus, ſubtus pallidis ſeu albicantibus, Ribeſii foliis nonnihil ſimilibus. Ex alis foliorum exeunt *Flores* calice cincti è multis foliolis compoſito, in pediculo breviſſimo & prope nullo. Succedunt *ſemina* multa majuſcula, aſpera, lappacea ſeu echinata, ſuperficie ſpinulis multis obſita, forma & ſitu reliquorum hujus Generis.

In inſula *Barbados* invenit D. *Sloane.*

20. Malva trimeſtri ſimilis, ſed multò minor *Chalepenſis Pluk. Mantiſſ.* An Malva trimeſtris ac pumila *Cluſ. hiſt.*

21. Malva *Africana* procumbens, Betonicæ foliis, margine laciniis minutioribus eleganter fimbriato *Pluk. Almag. Bot. App.* p. 401. *Mantiſſ.* p. 124.

22. Malva odorata, folio craſſo & veluti criſpo, denſa lanugine incano, Xanthii æmulo floribus purpureis parvis, ex Inſula *Coo. Pluk. Mantiſſ.* In horto D. *Uvedale* cultam vidit.

23. Malva parva *Gaditana*, foliis incanis *Ejuſd. ibid.*

24. Malva *Americana* fruteſcens, hirſuta, floribus luteis in capitulum congeſtis *Plum. Tournef. Inſtitut.*

25. Malva *Luſitanica* Ribeſii folio *Tournef. Inſtitut.*

26. Malva *Americana* Ulmifolia, floribus conglobatis ad foliorum alas *Plum.*

P. 599.

P. 599. Ad 3tiam ſpeciem nota.

27. Malva Betonicæ folio *Zanoni & Boccon.* Fert calicem pentagonum, ſulcatum quaſique alatum in 5 apices ſeu ſegmenta diviſum, cui tria foliola ſubrotunda rigida ſubjiciuntur. Ex hoc prodit *Flos* pentapetalos, purpureo-incarnatus, quem ſequitur *capitulum* multis ſeminibus in botryn ſeu rotundam uvam congeſtis conſtructum. *Semina* videntur ſubrotunda, & in botryn (ut dixi) ſtrictè juncta parvum Fragum quodammodo exprimunt, *Tourneſortio Inſtitut. Rei herbar.* Malacoides vocatur, D. *Sherard.*

P. 603. Ad finem Cap. 8. add.

28. Roſæ moſcheut. *Plinii* duo ſunt genera ſeu varietates.

1. Caules, pediculos & foliorum nervos rubentes obtinet; Folia ſupernè viridia, infernè pallida.

29. 2. Caules humiliores & pallidiores, pediculos & nervos pallentes, folia paulò majora. In Hortis *Batavicis* obſervavit D. *Sherardus*, an verò fructu differunt (inquit) me latet.

30. Malva *veræ Crucis* fruteſcens, incana & hirſuta, flore parvo, cœrulo-purpureo *Par. Bat.* Herm.

31. Malva Betonicæ folio hirſuta repens *Hort. Cat.* 122. Hujus folia quàm Betonicæ acutiora ſunt. *Flores* in ſummis caulibus & ramulis ampli, purpurei.

32. Malva *Africana* procumbens, Uvæ Criſpæ folio toto viridi, flore luteo *Triumfetti Novarum plant. icones & Hiſtor.*

Radix lignoſa, gracilis, ac tenuiſſimo cortice albicans, in quamplurimas fibras & filamenta divaricata, bipalmari circiter ac intorto proceſſu intra tellurem ſe inſinuat, ut baſin præſtet quàm multiplici *cauliculorum* ſoboli, ſtatim ab ipſa erumpenti. Hi autem initio lignoſi, ſed fractu faciles, ſcriptorio calamo tenuiores, atro rubore pinguntur; quò magis verò poſt ſeſquipedalem circiter extenſionem ad extremos apices accedunt, molliores redditi & quaſi herbidi, lætè virentes ſpectantur: numeroſiſſima horum familia (licet ſolidæ compagis) humum verſùs reflexa, circum undique fuſa denſo ſtipatu ſolum occupat. *Folia* alternatim caules veſtiunt; digitali intervallo in junioribus ab invicem diſtant; in adultis verò fere duplicatur diſtantia. Eorum forma & magnitudo Uvæ criſpæ frondes eleganter æmulatur, à quibus nihilominus differunt ob corrugatos laterales limbos à minimis crenis criſpatim ſerratos; tum etiam ob binas auriculas ſeu apophyſes herbaceas, (communem frondibus ſubpinguem ſubſtantiam atrum virorem, vixque conſpicuum tomentum poſſidentes) ubi autem brevis folii pediculus cauli jungitur, ibi lata baſe in capillare acumen graciläſcente ex unoquoque latere adnaſcuntur. Hiſce apophyſibus (ità mihi liceat ſuſpicari) natura voluit quaſi operculis novas gemmas cuſtodire; quandoquidem ubi unumquodque folium ſurculo adhæret, novellum erumpit germen, quo in ſurculum adoleſcente obliterantur arefactæ apophyſes. Indoles hujus plantæ (ni fallor) profectò notatu digna. Caulium etenim extremitates primos *Zephyrorum* afflatus prænuntiant ac ſentiunt. Unde ante Februarii receſſum identidem contingit ipſas aſpexiſſe minimorum veluti corymborum onuſtas racemulis, qui in breves ſpicas elongantur. Corymbi autem ex viridi membrana, pentagonum calicem efformante exeuntes, cùm dehiſcunt 5 minima luteola petala oſtendunt inſimul collecta, adeò ut floſculus per exiguum citinum repræſentet. Petalorum centrum concolores occupant *apices ſtaminibus* medium ſtylum circumamplectentibus innixi, ac miliari globulo implantati, qui globulus licèt ſeminalis capſulæ ſit rudimentum; attamen circa hoc plura addere nequeo, cùm ulteriorem perfectionem in meo Horto acquirere recuſaverit.

Hic pariter germinavit altera Malvæ ſpecies modò ſingulis partibus ac vegetandi ritu omnino affinis, excepta averſa parte frondium paulò minorum, quæ in hac argenteo nitet candore ac florum ſpicæ hanc uberiore proventu exornantes.

Utraque ſpecies inſipida eſt, nullúmque præter herbaceum ſpirat odorem: hyemem timet, ſed mediocri cuſtodia indeciduum ſervat foliorum decus.

Ex ſeminibus à D. *Hermanno* miſſis germinavit.

33. Malva *Africana* fruteſcens, flore rubro *Hort. Amſt.* rar. P. 2.

Radices quas agit hic Frutex fuſcas & lignoſas; modò unicum, modò plura emittunt *virgulta*, 4, 5ve pedes alta, rotunda, digitum craſſa, fuſca, pilis minutiſſimis obſita. *Folia* his adſtant è longiori pediculo lata, inſtar foliorum Aceris diviſa & ſerrata. E foliorum alis ramuli oriuntur ejuſdem cum caule coloris. In ſummitate *Flores* apparent, rubentes, unguibus purpureis præditi, pentapetaloides; calyce gaudent duplici, quorum exterior in tria, interior in 5 dividitur ſegmenta. Florem *ſemina* ſequuntur in rotæ formam congeſta plurima, quorum ſingula ſingulis inveſtiuntur thecis ſtylo adhærentibus.

34. Malva

34. Malva aſpera major aquatica, ex hortenſium ſeu roſearum genere, flore minore luteo, ſemine aculeato *Slon. Cat. Jamaic.* An Althææ ſpecies Marcgrav. p. 13?

D. *Sloane.*

Planta iſthæc ad quadrupedalem altitudinem aſſurgit *Caule* ſingulari, recto, firmo, tereti, virente, aſperis & propemodum ſpinoſis pilis obſito, *foliis* & ramulis ad ſeſcuncialia intervalla nullo ordine egredientibus. *Folia* Malvæ hortenſis ſeu Lappæ minoris ſimilia, hilarè viridia, 4 uncias longa, 3½ lata, angulosa, in 3, 4ve apices diviſa, ſinuata & dentata circa margines, pediculis uncialibus inſiſtentia. Ex alis foliorum in eodem ſeu communi, brevi, hirſuto quadrantem unciæ longo, piloſo pediculo plures egrediuntur *flores* quorum unicuique ſubeſt foliolum viride auriculatum aſperum. *Flos* autem è 5 flavis amplis petalis componitur, medium occupantibus totidem aut pluribus *ſtaminibus* luteis. Floribus fatiſcentibus reſtant 5 vel 7 ſemina triangularia leucophæa, inferiori parte acuminata, ſuperiore ſubrotunda, Malvaceorum in modum ſita, calice exiguo incluſa, & foliolo auriculato ſupradicto cooperta.

In aquis ſtagnantibus & locis paluſtribus *Jamaicæ* & *Caribbæarum* inſularum copioſè reperitur.

35. Malva minor ſupina, Betonicæ folio, flore coccineo, ſeminibus aſperis. *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Radice fundatur longa, albicante, in terram profundè adacta, fibris multis emiſſis veluti totidem oſculis alimentum exſugente. *Caules* teretes, lenti, lignoſi, albicantes, & in orbem circa radices caput in terræ ſuperficie diffuſi, diametro circiter pedali. *Folia* ſecundùm *caules* hic illic exeunt, quamvis majori copia circa eorum extrema, pluribus illuc ſimul aggregatis; pediculis autem ⅓ unciæ longis inſiſtunt, ipſa ſemunciam longa, & ¼ unciæ lata, circa margines ſerrata & obſcurè viridia. *Flores* è caulium & ramulorum extremis egrediuntur, 3, 4ve ſimul, pentapetali, purpuro-rubentes, qui fatiſcentes poſt ſe relinquunt *ſemina* plura, umbonem medium ceu centrum cingentia, reliquorum hujus generis in modum, foliis quibuſdam capſularibus piloſis incluſa; unoquoque propemodum triangulari, exteriori latere ſpinulis variis albicantibus exaſperato.

Locis aridioribus in prato **Town-Savanna** dicto poſt pluvias paſſim reperitur.

36. Malva minor erecta Betonicæ folio, flore luteo, duplici roſtro ſeu aculeo prædito *Slon. Cat. Jamaic. vide* Katu-Uren *H. M.* Part. 10. Tab. 54.

37. Malva erecta minor, Carpini folio, flore luteo, ſeminibus ſingulis ſimplici aculeo longiori donatis *Slon. Cat. Jamaic. v.* Althæa peregrina, ſemine roſtrato, flore luteo minimo *Moriſ præl.*

P. 604. Ad Cap. De Althæa.

1. Althæa flore luteo *Slon. Cat. Jamaic.* An Alth. *Indica* Abutili ſubrotundo folio, flore luteo ſpicato, fortè Malva *Americana*, Abutili folio, flore luteo ſpicato, foliis incanis *P. B. P. Pluk. Phytogr.* T. 24. F. 6.

D. *Sloane.*

Ad 3, 4ve pedum altitudinem excreſcebat, *caulibus* rotundis, hirſutis, incanis, variis ramis obſitis; *Foliis* cordatis, ſerratis, Althææ vulgaris nonnihil ſimilibus ſed rotundioribus, non ſinuatis, veſtitis. *Folia* autem pediculis uncialibus innitebantur, mollia & velut holoſericea, colore luteo-viridi, circum oras inciſa. Prope ſummitates caulium ex alis foliorum egrediuntur *Flores*, calice viridi holoſericeo pentaphyllo excepti, pentapetali, colore Aurantiaco.

In arenoſis ſiccioribus maritimis propè **Old-Harbour** copioſè provenit.

2. Malva *Americana*, Abutili folio, flore luteo ſpicato, foliis hirſutioribus & craſſioribus *Slon. Cat. Jamaic. vide* Althæa Americana pumila, flore luteo ſpicato *Breyn. Cent.* 1.

3. Althæa *Hermannia* dicta fruteſcens, folio minimo ſubrotundo, flore majori luteo D. *Sherard.* An Althæa pumila fruticeſcens, Chamædryfolia, flore rubro cernuo, ex oris *Coromandel Pluk. Mantiſſ.* p. 11. T. 330. F. 5? Et nomen & icon conveniunt, excepto Floris colore, qui in noſtra flavus.

4. Althæa, *Hermannia* dicta fruteſcens, folio minori oblongo, in ſummitate dentato, flore minimo albente D. *Sherard.* Colitur jam in Horto *Badmingtonienſi* Illuſtriſſ *Ducis de Beauford.*

5. Althæa *Indica*, latiore folio cordiformi, ad ſummum ſinuato *Pluk. Phytogr.* Tab. 9. F. 2. Malva *Indica* fruteſcens, folio cordato *P. B. P.*

6. Althæa rostrata *Cormandeliensis*, Pimpinellæ majoris folio subrotundo *Ejusd. ibid.* F. 3. *vide* Atu-Uren *H. M.*

7. Althæa fruticosa minor *Gangetica*, foliis exiguis, margine spinosis *Ejusd. ibid.* F. 4.

8. Althæa *Indica*, flosculis parvis, fasciculatim ramulis affixis *Breyn Prod.* 1. Malva *Americana*, Carpini folio, floribus aureis fasciculatis parvis *P. B. P. Pluk. Phytogr.* T. 9. F. 5.

9. Althæa *Virginiana*, bidens, Pimpinellæ majoris acutiore folio, flosculis minimis luteis: fortè Alcea Mori folio *Virginiana* minor *Schol. Bot. Ejusd.*

10. Althæa *Indica*, Abutili subrotundo folio, flo. luteo spicato: fortè Malva *Americana* Abutili folio, flore luteo spicato foliis incanis *P. B. P. Pluk. Phytogr.* T. 74. F. 6.

11. Althæa Scammonii folio, flosculis albis *Zeylanica P. B. P. Nilavonangu* & *Wissadulu Zeylanensibus Ejusd. ibid.* F. 7.

12. Althæa *Americana* frutescens, Melochiæ foliis angustioribus. An Malva frutescens Melochiæ angusto folio, floribus albis fasciculatim congestis *P. B. P.* inter Addenda? An Tsjeru-uren *Hort. Mal. Ejusdem ibid?* F. 8.

13. Althæa arborescens *Americana*, amplissimis Verbasci foliis, crassis & incanis. An Alth. *Americana* flo. luteo spicato lanuginoso major, ex insula *Curacao Breyn. Prod.* 2? *Pluk. Phytogr.* T. 132. F. 1.

14. Althæa *Maderaspatana*, subrotundo folio, molli & hirsuto, multipilis, seu seminibus ad apicem crinitis *Pluk. Phyt.* Tab. 132. F. 2. Fortè *Katou-Uren H. M.*

15. Althæa *Americana* incana frutescens, flore coccineo *P. B. P. Pluk. Phytogr.* T. 132. F. 4.

16. Althæa Mori folio *India Orient.* ad foliorum sinus capitulis singularibus parvis *Ejusd.* T. 133. F. 1.

17. Althææ Ulmi folio species pumila è Madraspatan. *Pluk. Almag. Bot.*

18. Althææ hortensis sive peregrinæ *Dod* nomine Romæ insignita D. *Sherard.* Folia triangularia sunt, Abutili similia, sed longiora, circa margines dentata, superiora in angulos utrinque excurrunt, & quodammodo trifida sunt. *Flores* in pediculis longis è foliorum alis egressis purpurei. Descriptio Althææ peregrinæ apud Dodonæum ab hac non multùm abludit.

19. Hermannia foliis tenuissimè dissectis, flore luteo pendulo D. *Sherard.* Cistoides frutex *Æthiopicus*, parvis Coronopi foliis ad nodos caulem radiatim ambientibus *Pluk. Mantiss.* p. 50. *Tab.* 344. F. 3. Flos integer esse videtur.

20. Althæa *Unaneer-coondica*, floribus parvis, ex alis foliorum densè stipatis *Chedde-cootan* Malab. D. *Petiver Act. Philos.* N. 276. p. 1022. D. *Plukenet* hanc plantam ad Betonicam refert. *Vide* inter Verticillatas.

21. Althæa spicata Betonicæ folio glabro, flore luteo, habitiore spica *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

E *radice* 3, 4ve uncias longa, rectâ descendente *Caulis* exoritur pallidè viridis, 2, 3ve pedes altus, in varios ramos & surculos divisus, *Foliis* obsitus ¾tas unciæ partes distantibus, propemodum rotundis, pediculis ¼tas unciæ partes longis insidentibus, ipsis 1½ unciæ longitudine, latitud. ¾ latissima ad basin subrotundam parte, circa margines dentatis, coloris pallidè viridis, glabris. Summi rami & surculi ad digiti unius longitudinem *Floribus* obsessi sunt spicatim dispositis, arctè stipatis, colore Aurantiaco perfusis, calicibus quinquefoliis, valdè hirsutis incumbentibus; quos sequuntur *semina* plurima fusca, forma & situ reliquorum Malvaceorum.

In agris saxosis sterilioribus, præsertim cultis abundat.

22. Althæa spicata Betonicæ folio villosissimo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Ad 3pedalem altitudinem assurgebat *frutex* isthic, *caule* lignoso, anguloso, valde hirsuto seu aspero, cortice fusco obscuro, prope fastigium lanugine multa tecto, cui ad uncialia circiter intervalla adnascebantur *Folia*, alternatim in oppositis caulis lateribus sita, pediculis ½ unc. longis valde pilosis hærentia, singula ferè sescunciam longa, unciam lata latissima

ad

ad basin parte, à qua sensim angustabantur ad extremitates rotundas, circa margines serrata, longa lutescente lanugine undique obtecta, ut Folium colore sordidè viridi perfusum appareret. Prope summitatem caulis ex alis foliorum egrediebantur *Flores* verticillatim caules ad intervalla cingentes, magis tamen conferti ex una parte, singuli ad fundum foliolis parvis asperis & valde pilosis, calicem constituentibus inclusi, oblongi.

In monte *Diablo* dicto in media Insula *Jamaica* crescentem collegit Auctor.

23. Althæa spicata, Betonicæ folio villoso, spica breviore & laxiore *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Plures emittit *caules*, lignosos, teretes, rubentes, concavos, *foliis* cinctos alternatim positis, semuncialibus pediculis insidentibus, unciam circiter longis, ¾ unciæ latis latissima prope basin subrotundam parte, unde paulatim imminutâ latitudine in punctum tandem desinunt, circa margines serrata, pilosa valde, seu mavis hirsuta & lanuginosa, colore luteo-viridi. Ex alis foliorum egrediuntur surculi, in quibus ut & summis virgis proveniunt in calicibus pentaphyllis villosis *Flores* spicatim dispositi, alii supra alios, ad modum Althææ Americanæ pumila, flore luteo spicato *Breyn.* quibus succedunt *semina* aliquot, 5 circiter numero, figurâ & situ Malvaceorum. In paucis à præcedente differt.

In Caribbæarum insularum aliqua collegi.

24. Althæa frutescens orbiculari ferè folio, flore luteo, semine rostrato *Indiæ Orient. Pluk. Phyt.* Tab. 132. F. 2.

25. Althæa minima surrecta, Veronicæ foliis, è *Maderaspatan Ejusd.* Tab. 132. F. 3. Repetitur in Mantissa.

26. Althæa pusilla supina, Geranii exigui maritimi folio & facie, *Maderaspatensis Ejusd. ibid.* Non est hujus loci sed rectius ad Alceam *Indicam* refertur cùm pericarpium habeat verè capsulatum adnotante ipso D. *Plukenet* in *Almag. Bot.*

27. Althæa Abutili folio, fructu hispido *Americana Ejusdem ibid.* F. 5.

28. Althæa *Maderaspatana*, Melochiæ angustis foliis, fructu ex alis foliorum, pediculo curto, *Ejusd.* T. 240. F. 5.

29. Althæa frutescens *Lusitanica*, folio rotundiore undulato *Tournefort. Elem. Bot.*

30. Alth. frutescens *Lusitanica*, folio ampliore, minus incano *Ejusd.*

31. Alth. frutesc. *Ind. Orientalis*, Populi albæ minoris folio, tenuiter dentato, molli *Pluk. Phyt.* T. 7. F. 2. An Althæa *Americana* frutescens, Populi albæ foliis *Par. Bat. Prod?* inter Addenda.

32. Althæa frutesc. folio acuto virente molli, flore specioso *Pluk. Phyt.* Alth. profundè serrato seu dentato folio *J. B.* Althæa flore majore *C. B.* Malva sylvestris perennis, folio profundè laciniato & dentato *Moris. hist.* Alth. flo. grandi, Alcea Thuringiaca *Cam. J. B.*

33. Althæa vulgari similis, folio retuso brevi, nostras *Synops. Brit. nost. Plukenet Almag. Bot.* folio rotundiori seu minùs acuminato *Hort. Edenburg.*

34. Althæa fruticans *Malabariensis*, rotundifolia, incana, flore amplo, pallidè purpureo *Plukenet Almag. Botan.*

35. Althæa *Indica* Ribesii folio *Schol. Bot.* An Malva *Indica* Ribesii folio *P. B. P? Pluk. Almag. Bot.* V. Malv. frutic. Ribes. foliis, seminibus asperi *Slon.*

36. Althæa *Jamaicensis* arborea, foliis oblongis mucronatis glabris, floribus amœnè rubellis *Plukenet Phytogr.* T. 259. F. 3.

37. Alth. *Jamaic.* Cacabiæ foliis subhirsutis, caliculis flor. longiusculis & tenuissimè divisis *Pluk. Almag. Botan.* T. 255. F. 1.

38. Alth. arborea *Indica*, flore luteo, folio tripartito *P. B. P.* 307. *Pluk. Almag. Bot.*

39. Alth. arborea *Indica*, villosa, folio Ricini in modum laciniato *Pluk. Almag. Bot.*

40. Althæa *Jamaicensis*, oblongo mucronato glauco folio, profundè venoso, margine undulato crispo *Pluk. Almag.* T. 259.

42. Althæa, fortè vulgari similis, Planta *Jamaicensis*, flosculis exiguis, ramulis tenuibus, fasciculatim appensis; fortè *Welia Cupameni H. M.* P. 10. T. 83. Has duas

duas proximè antecendentes plantas ad Ricini potiùs genus pertinere ſuſpicatur D. *Plukenet.*

42. Althæa Betonicæ folio villoſo, floribus ex luteo purpuraſcentibus, deorſum reflexis, ad oras *Coromandel. Pluk. Mantiſſ.*

43. Althæa *Coromandeliana*, anguſtis prælongis foliis, ſemine bicorni *Pluk. Mantiſſ.* Huic (inquit) proximè accedit Tsjeru parva *H. M.* P. 10. F. 53. quam *Commelinus* ad *Cabrittam* refert.

44. Althæa *Americana*, foliis Sideritidis ſeu Marrubii aquatici foliorum æmulis, flore luteo minore *Pluk. Mantiſſ.*

45. Althæa *Braſiliana* minor, Chamædryos foliis, lanugine pubeſcentibus *Pluk. Mantiſſ.* A D. *Stoneſtreet* habuit.

46. Althæa puſilla fruticeſcens Chamædryfolia, flore rubro cernuo *Pluk. Mantiſſ.* Ex oris *Coromandel.*

47. Althæa minima procumbens, Chamædryos foliis, denſa hirſutie obductis, Codeechittamutte *Malabarorum Ejuſd. ibid.* Eadem eſt Althææ minima ſurrectæ Veronicæ folio, ſuperius poſitæ, obſervante D. *Petiver.*

P. 606. Ad Cap. De Alcea.

48. Alcea Cretica, flore immaculati candoris, peramplo *Pluk. Phytogr.* T. 6. F. 1. In horto *Edw. Morgani* cultam vidit.

49. Alcea an Malva potiùs exotica, Pentaphylli folio profundè ſecto, purpurea, floribus ſine pediculis. *Pluk. Phyt.* T. 73. F. 7.

50. Alcea tenuifolia humilis maritima *Gallo-provincialis*, foliis inferioribus nonnihil ad Geranium accedentibus *Schol. Bot. Pluk. Phytograph.* T. 44. F. 4. An marit. *Gallo-provincialis*, Geranii folio inferiùs deſcripta ?

51. Alcea vulgaris minor, foliis in longas lacinias diviſis *C. B. Cat. Baſil.* Dens leonis & Malva querna *Lod.* Ad agros infra *Huningam*, non procul à *Paſilea.*

P. 606. Ad Cap. De Alcea ſpeciem ultimam add.

1. Alcea Carpini folio *Americana* fruteſcens, floſculis luteis, ſemine duplici roſtro donato *Commelin. Pluk. Amſtel. rar.* Althæa *Virginiana* bidens, Pimpinellæ maj. acutiore folio, floſculis minimis luteis *Pluk.* T. 9.

Ex *radice* alba ac fibroſa *Caulis* emergit duos circiter pedes altus, & in varios ramos diviſus. *Folia* inordinatè diſpoſita, oblonga, acuminata ; margine ſerrata, Carpini foliorum æmula nonnihil molliora, [pedicellis & nervis rarioribus pilis præditis] è quorum ſinubus *Flores* emicant pentapetali, inodori, ſubflavi, in quorum medio multa *ſtamina.* Hiſce evanidis ſuccedunt *ſemina* copioſa, orbiculatim diſpoſita, anguloſa, roſtris duobus donata ; quibus perfectam maturitatem adeptis perit plerunque planta.

Adde ex obſervat. D. *Ruyſch*, *Caulem* ab imo ad ſummum uſque ramoſum, pilis obſitum, ima præſertim parte : *Folia* ad intervalla longiuſcula ut plurimum alternatim poſita, pedicellis brevioribus, ad quorum exortum ligulæ binæ apponuntur atro-viridia, manſu mucilaginem remittentia. *Flores* Malvacei, ochrei *Stamina* multa, brevia, apiculata, palleſcentia, in oblongiuſculo & craſſiuſculo ſtylo luteolo naſcuntur, quorum Apices coloris ſunt crocei ſeminibus per maturitatem à ſe invicem abſcedentibus expandit ſeſe Calix relicto ſtylo ; quibus ſeminibus calice exemptis bini apparent Aſteriſci, quorum unus & major ad ſtyli baſin, alter verò ſub ejus apice ſitum habet.

Gemino ſeminum roſtro ſubſunt duæ aliæ appendices, roſtra breviora mentientes ; inter quæ proceſſus ſatis exiguus coloris griſei emergit.

2. Alcea parva fruticoſa Triſſaginis folio erecta, ex oris *Coromandel Pluk. Mantiſſ.*

3. Alcea minor, Abutili facie, ex *Coromandel. Ejuſd. ibid.*

4. Alcea *Indica*, foliis longis, anguſtis, per margines ſerratis, ſemine duplici roſtro donato.

Flores & fructus in ſummis caulibus & ramulis, inque foliorum alis ſeſſiles naſcuntur. Semina in calice brevi è pluribus foliolis compoſito continentur, ut in reliquis Malvaceis, duplici in ſummo ſpinula velut bicornia.

5. Alcea *Indica*, ſemine roſtro ſimplici donato, lanuginoſa; foliis integris ſubrotundis, Folia in acumen modicè producta ſunt, ſerrata, unciam aut ſeſcunciam lata. *Flores* è foliorum alis exeunt, in communi pediculo plures ſimul, foliolis intermixtis. Succedunt *ſemina* roſtrata ſimplici roſtro. Utramque ſpeciem ex *India Orientali* nactus D. *Petiver* nobiſcum communicavit.

6. P. 606. Spec. 10. add. Alcea *Americana*, Carpini folio minori, floſculis albis, ſeminibus duplici roſtro donatis D. *Sherard.*

7. Ad finem Cap. 10. add. Alcea *Indica*, Alni rotundo viridíque folio, non cordato. Ex Horto Dæ de *Flines*. D. *Sherard.*

8. Malva Alceæ folio, *Herman.* Hoc nomine miſit D. *Viali*, Profeſſor publicus *Patavinus*; Aſt Alcea potiùs vocanda eſt, foliorum laciniis anguſtis. In bipedalem altitudinem aſſurgit, multis à radice *caulibus* ramoſis, glabris, duris. *Folia* ad genicula alterna, atro-viridia, in aliquot ſegmenta anguſta, Alceæ more ad pediculum uſque diſſecta. *Flores* fert Malvaceos, rubros, plures ſimul junctos ad ramorum ſummitates. Calices ſubjiciuntur quinquifidi, in quibus *ſemina* ſemilunaria, in caſei formam acta, fuſca, convexa marginali parte flaveſcenti, pauca lanugine pubeſcentia. Calicibus ſubjiciuntur nonnunquam, non ſemper, quinque vel pauciora alia anguſta foliola. *Herman.* A Malva montana *Col.* non videtur differre, niſi *quòd ſemina flaveſcenti pauca lanugine pubeſcunt*, inquit D. *Sherardus*, à quo deſcriptionem habuimus.

9. Alcea *Curaſſavica* hirſutiſſima, parvo flore, foliis lobatis *Herman.* Parad. Bat. Malva *Curaſſavica*, folio trilobato, molli & hirſuto *P. B. P.*

E *radice* pluribus longis fibris capillata exſurgit *Caulis* aſper, ſubhirſutus, bicubitalis, pollicem craſſus, in ramos brachiatus; cui adſtant *Folia* pediculis biuncialibus & longioribus, pilis undique rigidis obſitis appenſa, trilobata & quinquelobata, lobo extremo longiori, nonnihil mucronato, dentata, pilis itidem utrinque aſpera, tribus majoribus nervis in dorſo elatis inſcripta. *Folia* ſuperiora minora ſunt, in 3 tantùm lobos diviſa. *Flores* ad ramorum faſtigia tres vel quatuor ſimul juncti, albi aut incarnati, parvi, vix perfectè ſeſe aperientes, cum piſtillo in medio pallido, apicibus rubentibus coronato. *Calyx* conſtat ex 10 villis tenuiſſimis, cui inſidet *calyx* alius, in 5 ſegmenta diviſus.

10. Alcea maritima *Gallo-provincialis*, Geranii folio *Tournefort. Elem. Bot.* minor maritima tenuifolia procumbens *Herman.* Parad. Bat.

Herman.

Radicem habet albidam, fibris aliquot in longum porrectis cohærentem: *Cauliculos* infirmos humi jacentes, cubitales. *Folia* ima ſubrotunda ſunt, quinquifida, glabra, *Geranii* ſaxatilis, *Apii* aut *Coriandri* foliorum æmula; Quæ verò è cauliculorum nodis exeunt ampliora & in profundiora anguſtáque ſegmenta diviſa ſunt. *Flores* pentapetali, incarnati, Alceæ vulgaris floribus minores, calycibus quinquifidis inſident, quos elapſis floribus occupant *ſemina* plurima, parva, lunata, nigricantia, in rotam congeſta.

Solo irriguo & opaco lætiùs germinat, quàm eo quod à Solis radiis colluſtratur.

Radix fibroſa licet ſit, mucagine tamen haud caret, atque adeò virtute molliendi leniendíque congeneribus ſuis non multùm inferior judicatur.

11. Alcea *Curaſſavica* villoſa aſpera, Melonis folio *P. B. P. Herman.* Parad. Bat.

Herman.

E *radice* fibroſa pallida emergit *Caulis* vix pedem ſuperans, rigidis pilis undique aſper, & in plures infermos ramulos brachiatus. *Folia* adſtant ſimiliter hirſuta, pediculis villoſis appenſa, *Cucumeris aſinini* foliis minora & tenuiora. Ramulorum ſummitates in folia expanduntur, prioribus ſimilia, minora tamen longè & anguſtiora, petiolis brevibus aut nullis; inter quæ faſciculatim prodeunt *Flores* parvi, pentapetali, albi, pediculis itidem breviſſimis; quibus ſuccedunt *ſemina* quina, nuda, duplici roſtro donata, & in orbem diſpoſita, *Calyx* ſubjicitur quinquifidus, ex 5 ſci. foliolis acutis compoſitus, more congenerum.

Malvas, *Alceas & Althæas* vulgò dictas ſemina nuda proferre noſtra cùm Hiſtoriam conſcriberem fuit ſententia, quòd earum ſemina exteriore illo integumento (quod nonnulli vaſculum ſeu capſulam eſſe volunt ſemen continentem) induta à planta matre abſcederent. Verùm cùm curioſiores Plantarum ſpectatores, ſuperioris ſeculi *Andreas Cæſalpinus*, præſentis D. *Tournefort* exterius tegumentum partem ſeminis non eſſe, ſed vaſculam ejus ſeu capſulam contendant, cum eis litem non movebo, quiſque ſuo per me licet fruatur judicio.

P. 609. Ad Cap. De Caryophyllata.

1. Caryophyllata montana lutea, nutante flore *H. R. P. Schol. Bot.*

2. Cary-

2. Caryophyllata *Pyrenaica*, rotundiore & ampliore folio *Schol. Bot.*

3. Caryophyllata campeſtris elatior *Braſiliana* foliis acuminatis, Cuambu *Braſilienſibus Piſonis Pluk. Almag. Bot.*

4. Caryophyllata Alpina lucida, magno capite *Schol. Bot.* an Alpina minor *C. B?*

5. Caryophyl. Alpina, tenuifolia, incana, longiùs radicata *Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 12. p. 160.

Folia profert incana, Agrimoniæ aut Pimpinellæ Saxifragæ modo inciſa. *Radix* longa eſt & craſſa: *Flores* flavi, grandes cum floccis intus denſis. Spithamiæa eſt altitudine, & in montibus *Sabaudiæ* oritur.

P. 610. Ad Cap. De Fragaria fertili.

1. Fragaria fructu rotundo ſuaviſſimo, flore duplici *H. R. P. Schol. Bot.*

2. Fragaria arborea, flore herbaceo *Zanoni* 186. *Moriſon. hiſt.*

3. Fragaria peregrina hirſuta, fructu rubro moſchato *H. R. P.*

P. 611. Ad Cap. De Fragaria ſterili.

1. Fragaria ſterilis Alpina anguſtifolia *Tournef. Elem. Bot. Cat. Hort. Reg. Monſp. Magnol.*

E *radice* fibroſa, lignoſa, pulla *folia* emittuntur terna, pediculo longiori inſidentia, duas uncias longa, unam lata, obtuſa, venoſa, crenata. *Caules* pedem ſuperant, recti, graciles, villoſi, foliis etiam ternis ſtipati, ramoſi, *floréſque* gerunt polypetalos, aureos, inodoros, cum *calice* in decem partes diviſo, & piſtillo *abeunte* in fructum, è plurimis ſeminibus ſiccis in capitulum congeſtis compoſitum, Fragariæ ſterilis ſimilem.
Amat herbida loca vallis *Barſilionenſis* in Alpibus *Sabaudicis.*

2. Fragaria ſterilis *Virginiana Flor. Bat. flo.*

3. Fragaria ſterilis flore pleno *Mentzel. pugil.*

4. Fragaria ſterilis flore pleno botryoide *Mentzel. pugil.*

P. 615. Ad Cap. De Quinquefolio.

1. Quinquefolium *Pyrenaicum* flore albo, foliis Tormentillæ Sericeæ *Schol. Botan.*

2. Quinquefolium Alpinum Fragariæ facie *Ejuſd.*

3. Pentaphyllum Alpinum minus, foliis tenuioribus, altiùs ſerratis, cauliculo purpuraſcente *Pluk. Phyt.* T. 106. F. 7. An Pentaphyllum minus repens aureo flore *Cluſ?*

4. Pentaphyllum aureum minus ſylvaticum noſtras, foliis tripartitò diviſis ex cauliculorum geniculis radiceſcens *Pluk. Almag. Bot.* Sub exitum Autumni (inquit) floret hoc Pentaphylli genus. An Quinquefolium Alpinum repens ſerotinum *Moriſ. Prælud?*

5. Pentaphyllum latifolium, fragiferum majus *Munting. Herbar. Belgic.*

6. Pentaphyllum anguſtifolium fragiferum minus *Ejuſd. ibid.*

7. Pentaphyllum *Virginianum* minus villoſum, flore parvo luteo palleſcente *Pluk. Mantiſſ.*

8. Pentaphyllum minimum rectum, foliis profundè ſectis, argenteum flore luteo *Hort. Cath.* *Folia* adeò profundè, & multipliciter ſecta ſunt ut vix diſcerni poteſt, an ſit Pentaphylla nécne, tomentoſa & incana, præſertim ſubtus. *Radix* craſſa, circa caput ramoſa, plures emittit *cauliculos*, palmares & ſeſquipalmares, non ramoſos, in faſtigio plures *flores* ſuſtinens, mediocres, flavos, reliquorum hujus Generis ſimiles. D. *Sherard* impertivit.

9. Pentaphyllum rectum medium, flore candido *Hort. Cath. Suppl.* 3. Seſquipalmarem altitudinem vix aſſequitur, caule recto hirſuto, folioſo, in ſummitate in plures ramulos aut pediculos diviſo, flores geſtantes majuſculos, albos, velut umbellatim diſpoſitos. Folia extremitatibus ſuis ſubrotunda ſunt & dentata. Planta Alpina eſſe videtur. D. *Sherard* ſiccam nobis communicavit.

10. Pentaphyllum vel meliùs Heptaphyllum, majus, rectum, caule rubente hirſutius *Hort. Cath.* 165. Folia profundè admodum laciniata ſunt. Summus caulis in multos ramulos dividitur & ſubdividitur, flores plurimos ſuſtinentes.

11. Pentaphyllum *Cassubicum*, foliis viridibus profundè sectis, & majus, potiùs Tormentilla *Cassubica* major *Herman. Parad. Bat.*
Herman.
A Tormentilla vulgari differt, primo, *radice* tuberosa, subrotunda, plurimas fibras demittente, nec recta, nec in obliquum in terram acta. Secundo, omnium partium magnitudine, foliorum præcipuè, quæ vulgaris foliis duplo sunt majora & crassiora.
D. *Breynius* communicavit hanc & sequentem.

12. Pentaphyllum *Cassubicum*, foliorum segmentis profundè incisis, serratis, & minus *Flor. Bat. Herman. Parad. Bat.*
Herman.
Hæc etiam è *radice* tuberosa subrotunda densam fibrarum demittit comam. *Folia* exeunt plurima, humi strata, in 7, 8, & 9 portiones dissecta, profundè serrata, pediculis semipedalibus insidentia, viridia, molli hirsutie pubescentia, parte inferna magis conspicuâ. *Caules* tenues, ramosi, procumbentes, duobus foliolis angustis, uncialibus, acutis ad ramulorum exortus donati. *Flores* in summitatibus pentapetali, lutei, pediculis tenuibus sescuncialibus suffulti, calyci è 5 segmentis composito, quem alius ex totidem segmentis angustis conflatus obvallat, insidentes. Formâ refert quinquefolium erectum, foliis profundè sectis subtus argenteis, flore luteo *J. B. Caules* verò tenuiores sunt, *folia* duplo & triplo majora; nec subtus ut in illo argentea.

13. Pentaphyllum Alpinum minimum, nigrum, crispum, profundè dissectum, *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 18. In monte *Cenisio* minore oritur, tres quatuórve uncias longa, repens, radicibus pro parvitate plantæ lignosis. *Florem*, cùm eam vidi nondum produxerat, verùm habitus plantæ Pentaphyllum fuisse arguebat.

14. Pentaphyllum palustre rubrum, crassis & villosis foliis *Suecicum* & *Hibernicum Pluk. Phyt.* T. 212. F. 2. Reverendus Vir D. *Nicholson Archidiaconus Carleolensis* primus in *Anglia* observavit.

15. Heptaphyllum Alpinum argenteum, trifoliatum, longiùs radicatum, saxatile, *Sabaudum Bocc. Mus. pl. rar.* p. 20.

16. Heptaphyllum trifoliatum argenteum, montanum *Italicum*, longiùs radicatum, crassioribus & rotundioribus foliis *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 20.

Hanc D. *Boccone* à præcedente toto habitu differre ait. Folia scil. grandiora & pinguiora esse quàm illius, & folia Ebeni *Creticæ Alpini* potiùs referre. In montosis *Nursiæ* oritur.

P. 616. Ad Cap. De Pentaphylloide.

1. Pentaphylloides Fragariæ foliis *Hort. Blæs. auct.* Fragaria sterilis Alpina caulescens *H. R. P.*

2. Pentaphylloides minus erectum, luteo flore, foliis Fragariæ ternis *Pluk. Almag. Bot.* An Quinquefolium Alpinum Fragariæ facie *Schol. Bot?*

3. Trifolium *Norvegicum* majus surrectum, foliis crenatis, flore luteo N. D. *Bartholin. Act. Hafn.* An. 1673. Obs. 30.

4. Pentaphylloides trifolium hirsutum maximum, foliis acuminatis, *Marilandicum.*

Caules robusti, hirsuti, ramosi, rubentes, foliis vestiti in eodem pediculo ternis, hirsutis, profundè serratis, in acutum desinentibus; ad exortum pediculi duabus longis latísque appendiculis adnatis. *Flores* ex adverso foliorum è caule exeunt in pediculis tenuibus, semuncialibus & longioribus singuli, lutei. Fortè idem fuerit cum Pentaphylloide majore erecto, flore luteo, ternis foliis Fragariæ instar hirsutis *Moris. hist.* 193.

5. Pentaphylloides trifoliatum Alpinum flore Chamæcisti. Trifolium Alpinum, Chamæcisti flore *Ambrosini Cat. Hort. Bonon.*

Ex *radice* longa, lignosa, fibrosa, floris nigro cortice obducta assurgit, & in multas *virgas* similiter longas subdividitur, quæ virgæ quasi trunci multis foliolis velut squamulis præditæ sunt. *Folia* emicant parva, terna, Trifoliorum modo, angusta, nervosa, glabra, subrotunda in summitate tantùm denticulata, rufescentis coloris. Planta 4 digitorum altitudinem non excedit; *floribus* in fastigiis ramulorum ex albo flavescentibus, Chamæcisti floribus æmulis, pentapetalis, in quorum centro *staminula* coloris lutei conspiciuntur. Calix verò cujus basin fulciunt 5 subtilia & acuminata *foliola*, subviridis apparet: istis verò cadentibus remanet capitulum satis amplum, minutum & ruffum *semen* continens. Perennis est planta: floret *Junio* mense; semen maturum est *Julio.* In *Lucensium* Alpibus provenit, ad radicem montis *Coreglia* appellati copiosé.

P. 619. Ad Cap. De Sagitta.

1. Sagittariæ quodammodo ſimilis Planta *Maderaſpatana*, floribus è medio caule quaſi ex utriculo prorumpentibus *Pluk. Phyt.* T. 220. F. 8.

2. Sagittariæ ſimilis planta paluſtris *Virginiana*, ſpicâ florum cœruleâ D. *Baniſter Pluk. Almag. Bot.*

3. Sagittæ (fortè) cognata planta è *Maderaſpatan*, *Ejuſdem.* An Maravara Tsjembu *Hort. Malab?* P. 12. T. 9. E caulibus flores faſciatim proveniunt ordine decuſſato.

4. Sagittæ affinis *Malabarica; Inhame*, nervoſis foliis, flore albo tripetalo, ex theca foliacea quinis extantibus criſpatis alis pinnata, ſummo caule erumpente *Pluk. Mantiſſ.*

5. Sagitta aquatica omnium minima D. *Plukenet Mantiſſ.* A minore anguſtifolia *J. B.* ſpecie differre videtur, quia nunquam à parvitate ſua variat. Vide *Synopſ. noſtr. Angl.* p. 143.

Prope Palatium Archiepiſcopi *Cantuarienſis* ad *Thameſin* fluvium juxta *Lambetham* copiosè provenit.

6. Sagittaria *Virginiana*, folio lato obtuſo, floribus minoribus albis *Moriſ. hiſt.* P. 3.

7. Guli-Tamara *H. M.* P. 11. T. 45. Sagitta *Indica* major, folio obtuſo, floribus tripetalis minoribus albicantibus *Commelin.* notis.

H. M

Radices fibræ ſunt capillatæ, in unum quaſi faſcem conjunctæ, albicantes, adultiores tunicâ flavâ obductæ, annularibus ſeſe ſtriis corrugantes. *Folia* Sagittariæ latifoliæ, ſpinis minutis obſita, præſertim in averſa parte, ubi etiam aſpera, fractu facilia. *Flores* in caulibus geniculatis proveniunt (qui minutiſſimis pilis obſiti ſunt ac valde aſperi; & ex inferiori geniculo, ubi tribus foliis cinguntur parvis, oblongis, cuſpidatis, & ut folia Graminum in longum ſtriatis, tres aut 4 emittunt cauliculos geniculatos) è ſingulis caulium geniculis erumpentes, plures ſimul, tenuibus, rigidiuſculis ac nonnihil ſurrectis petiolis; parvi autem ſunt, tripetali, petalis lato-rotundis, interiora versùs cochleatis, candidis, à ſe mutuo nonnihil diſtantibus, unguiculis ſuis tenuioribus nodulo ſeu capitulo viridi, gemmulis interſtincto, è petiolo extuberanti circumpoſita; è quo *ſtamina* egrediuntur plura, brevia, tenuia, albicantia, oblique ſurrecta, ex inferiori parte ſex flavis *apicibus* dotata: ipſa florum petala tribus viridibus ſuccinguntur foliolis. *Capitulum* in gemmas extuberat majores, rotundas, valdè nitentes & tranſparentes, aſperas, acuata prominente ſutura in medio ſtriatas. In hiſce, quæ aqueæ ſunt, interſepimentum eſt viride & craſſum, utrinque ad latera cavernulam relinquens, in qua duo albicantia reconduntur *ſemina.*

P. 621. pro quinta ſpecie ad Cap. de Clematide.

1. Clematis *Hiſpanica* ſurrecta, altera & humilior flore albicante *Hort. Reg. Par.* A quarta ſpecie differt, cujus folia longiora, nigriora, baſi ovali, nervíſque craſſioribus, cùm hujus latiora & breviora ſint, ad baſin velut aurita, lætiùs virentia, & ad Vincetonici formam accedentia D. *Sherard.*

Ad 8vam ſpeciem adde Synon. Clematis hederacea perennis *Virginiana*, umbilicato folio, papposo flore *H. R. P.*

Hanc D. *Plukenet* Hederæ ſpeciem facit, titulo *Hederæ monophyllæ Convolvuli foliis Virginianæ Phyt.* T. 36. F. 2. Sibi autem quamvis plantam florentem multoties conſpexerat, pappum nunquam occurriſſe ait. Hedera *Virginiana* Clematitis facie, radice flaveſcente *Hort. Ac. Lugd. Bat.*

Ad finem Capitis adde ſpecies ſequentes,

2. Clematis hederacea *Indica Bod. à Stapel.*

3. Clematis *Peruviana*, Digitalis flore, folio Fraxini *P. B. P. Pluk. Phyt.* T. 161. F. 4.

4. Clematis triphylla arboreſcens è *Maderaſpatan Ejuſdem.* T. 163. F. 1. Ubi vide Synon.

5. Clematis Myrſinites, amplioribus foliis *Americana* tetraphyllos *Ejuſdem ibid.* F. 2. ubi vide Synon.

6. Clematidis novum genus, Cucumerinis foliis, *Virginianum.* Planta peculiaris pappeſcens, non lacteſcens *Baniſteri Ejuſdem ibid.*

Quam

Quam ex *Marilandia* nacti sumus hujus generis herba foliis est Hederaceis potiùs quàm Cucumerinis, nec ad *Clematides* referenda videtur, sed, ut rectè D. *Banister* ad Papposas non lactescentes. Flores umbellatim & corymbatim summitatibus innascuntur, parvi staminulosi. D. *Banist.*

7. Clematis *Hispanica* surrecta altera & humilior, flore albicante *H. R. P.*

8. Clematitis tenuifolia *Lusitanica* flosculis cœruleis *Tournef. Elem. Bot.*

9. Clematis *Americana* Digitalis flore, siliquosa, monophyllos major *P. B. P.*

10. Eadem minor. Utraque species in Catalogo *Hort. Leyd. Herman.* per errorem nomine Floris passionis *Guayavas* folio inscribitur. *Herman. P. B. P.*

11. Clematis triphylla *Indiæ Orientalis*, Ciceris majoris folio, baccifera, Muurlachedde *Malabarorum Pluk. Mantiss.*

12. Clematis *Virginiana*, *Pannonicæ* similis, foliis amplioribus subrotundis *Ejusd. ibid.*

13. Naga-valli seu Mandaru-valli, *H. M.* P. 8. T. 29. Clematitis *Indica* folio bifido, flore fructúque carens.

H. M.

Herba est quæ nec floret, nec fruget, semper virens circa *Mangatti*. *Folia* in surculis viridibus, striatis, qui & ad exortum & supernè extuberant proveniunt, in medio ad extremitates bifida, anteriùs duobus cuspidibus oblongis angustis eminentia, tenuia, lenia, viroris communis. Costa media in utroque latere tres emittit laterales, rubescentes, súntque folia saporis subastringentis, ac tenera, sanguineo-rubescunt, foliis Belutta-Mandaru quàm simillima.

Planta hæc cum lacte & recenti Butyro trita ac capiti inuncta Cephalalgiam, ac cùm *Vires.* nares tum oculos corrodentem catarrhum edulcorant. Gemmæ cum Minio & Alumine, mediante Oryzæ lotura, in pilulas formantur pro oculis ex cephalæa tumentibus & inflammatis; cum succo *Carimbolæ* contritæ parotides internósque glandularum tumores imminuunt. Radix cum aqua *Oryzæ* & butyro recenti idem præstat. *Quòd Herba hæc aut alia quævis è perfectioribus nullos unquam flores aut fructus producat mihi non persuaserit Auctor noster. Inter Europæas certè non datur exemplum Herbæ hujusmodi sterilis, at neque inter* Indicas *huc advectas quæ in hortis nostris vigent: ni- fortè Battatæ* Yams *dictæ tales fuerint*, quod diligentiùs examinandum.

14. Naga-Mu-Valli *H. M.* Part. 8. T. 30, 31. Clematitis *Indica*, folio bifido, flore fructúque carens, arbores transcendens, stipite lato, crasso, lignoso, spinoso.

H. M.

Nomen traxit à Serpente, qui lingua *Malabarica Naja* dicitur, eò quòd stipites Serpentino ductu sinuantur, súntque Jovi sacri, quos in itinere secum ferunt. Nascitur in terreo & elato solo circa *Tirthour*, *Perkencour* &c. semper progerminans, ac longè à radice arbores transcendens; *flores* verò aut *fructus* nunquam deprehendi potuere. *Folia* in petiolis oblongis, viridibus, tenuibus, ad exortum & superiorem partem majori crassitie extuberantibus proveniunt, súntque uti folia *Mandaru* ad pediculum, ut & anteriùs in medio profundè incisa, & duobus angustis cuspidibus eminentia, texturâ tenuia, superficie lenia, viroris in recta parte fusci & nitentis, in aversa dilutioris & surdi. *Stipites* complanati, lati, 7 vel 8 fermè digitos transversos, pollicem plus minùs crassi evadentes, sinuati, extuberantes, ac frequenter supernè ex convexa parte surculos ramosos, qui foliis vestiuntur, emittentes, ac etiam hinc indè spinas oblongas, supra furcatim divisas, ac annulatim seu barbatim intortas; primùm virides sunt, vetusti ligno durissimo ac cortice crasso ac valde duro, ruffo-fusco & lignoso, tam arctè ligno agglutinato, ut nullo modo deglubi queat, súntque præterea secundùm longitudinem hinc indè fissi, spinis quoque duris & lignosis instructi. In medicina ignoti est usûs.

15. Clematis folio anguloso, Aceris fructu *Plumier.*

Sarmenta emittit prælonga, pennâ scriptoriâ paulò crassiora, lenta & frangi contumacia, quæ alia adhuc protrudunt flagella tenuiora, valdè etiam longa, scabra, colore [*tanè*] claro, nodis tumidis, & satis à se invicem distantibus intercepta, ad quorum unumquemque *folia* bina adversa, pediculis oblongis innixa, areâ ferè quadrata, palmæ manûs circiter magnitudine, interdum majora, tenera, lævia cum quibusdam prominentiis, quæ eorum ambitum angulosum efficiunt, supernè obscurè, subtus clariùs viridia, nervo medio ejúsque ramis reliqua superficie paulò elatioribus.

E foliorum sinubus exeunt pediculi, paulò crassiores quàm foliorum, semipedali circiter longitudine, summa parte duos secundarios pediculos sustinentes, breviores, quorum utervis fasciculum quendam gestat, è 6, 7ve floribus compositum, luteis, inodoris, pediculis articulatis pollicem circiter longis insidentibus, pentapetalis, petalis subrotundis, minimi digiti unguis ferè magnitudine, paululum excavatis Cochleariæ foliorum in modum, & circumcirca denticulatis, pediculo valde brevi & tenui ad capitulum pisi magnitudine, viride & tuberculis

tuberculis obſitum annexis, quod à fundo ſuo tria quatuórve *filamenta*, valde brevia crafſiuſcula exſerit, *apicibus* flavis globoſis, aciculæ capitelli magnitudine, onuſta

Fructus Aceris vulgaris fructuum magnitudine ſunt, (hoc eſt, eorum capitulum paulò majus eſt Cicere vulgari) cortice ſatis duro, duabus cellulis duo ſemina Orobi ferè magnitudine includentes, ſapore fatuo. Capitula hæc eminentias quaſdam habent, criſtarum æmulas, & duabus tribúſve alis Aceris fructuum in modum exornantur, colore [*tanè*] claro, tantillo rubri intermixto. Folia juniorum plantarum, & juniora ſeu novella adultiorum oras ſuas pilis albis valde tenuibus obſitas habent, qui poſtquam folia naturalem ſeu juſtam magnitudinem adepta ſunt decidunt & evaneſcunt.

Inſulæ *Dominici* multis in locis reperitur.

16. Clematis quadrifolia, flore Digitalis luteo, claviculis aduncis *Plumier*. An Clematis myrſinites amplioribus foliis *Americana* tetraphyllos *Pluk. Phytogr.*

Rupibus truncíſve arborum ſe affigit Hederæ in modum; Sarmenta extendens valdè tenuia, coloris cineracei, nodis ſatis crebris intercepta; ad quorum unumquemque pediculi duo prætenues, pollicem circiter longi, ex adverſo ſiti exeunt, ſinguli totidem *folia* geſtantes, ſeſcunciam circiter longa, unciam lata, alii ſeu ſecundario pediculo multò breviori, duabus ſcil. tribúſve lineis non longiori appenſa, ad baſin rotunda, extremitate acuminata, membranacea, plana ſeu æqualia, ſupernè hilarè viridia, ſubtus paulò dilutiora cum coſta media & nervulis tranſverſis ad oram incurvis ſeu crenatis. Inter foliorum horumce pediculos exit clavicula, in duas tréſve alias aduncas & acutas diviſa, quibus arborum ramos apprehendit.

Flores Digitalis noſtratis flores figurâ ſuâ imitantur, verùm tantillo majores ſunt, & ad oras apertiores, in 5 ſegmenta rotunda inciſi, flavi, inodori, è fundo calicis parvi exeuntes, cujus ora in 5 pariter partes dividitur, pediculo valde tenui, plus digitum longo, nodo parvo verſùs baſin articulato, è ſinu pediculi folii exeunte, ſuſtentati.

Siliquæ ſuccedunt duos circiter digitos longæ, dimidium pollicem latæ, valde compreſſæ & in extremum acutiſſimum deſinentes colore per maturitatem [*tanè*] ínque tres longas laminas per id tempus dehiſcentes, duos ſeminum ordines oſtendunt, rotundorum, lenticularium, ad utrumque extremum membranam albam, valde tenuem, alarum effigie habentium; *Semina* ad laminæ mediæ latus utrinque per totam longitudinem annexa ſunt, & ſibi invicem incumbunt ſquamarum in modum.

In Inſula *Dominici* flos *Maialis* appellatur quia *Maio* menſe floret.

17. Clematis erecta humilis, non ramoſa, foliis ſubrotundis, flore unico ochroleuco *Baniſter Cat. Virgin.*

Hanc in *Marilandia* invenit D. *Vernon*, ejúſque ſpecimen exſiccatum D. *Sloane* communicavit, à quo nos habuimus. *Folia* in caule bina adverſa, abſque pediculis, lata, in acutum mucronem deſinentia, nervoſa, circum oras plerunque æqualia. *Capitula* pulchris cincinnis ſericeis fulveſcentibus comoſa.

18. Clematis arborea *Americana*, Laurinis ampliſſimis foliis, flore Laccæ colore odoratiſſimo, *Jamaicenſibus* & *Barbadenſibus* noſtratibus The Jeſſima Tree *Pluk. Almag. Bot. Phytogr.* T. 207. F. 2. ſub nomine *Nerio affinis* pingitur.

19. Clem. *Americana* urens, Cocotemecatl *Mexicenſium* ſeu Funis volubilis acris *Hernan.* p. 141. *Pluk. Almag. Bot.*

20. Clematis exotica repens minor, foliis ferè orbiculatis, uno pediculo ternis, floribus candidiſſimis odoratis *Ejuſd. ibid.*

P. 623. Ad Caput De Filipendula.

1. Filipendula bulboſa *Luſitanica Munting. Herbar. Belgic.* 578.

P. 633. Ad Cap. De Anemone.

1. Anemone nemorum Fragariæ foliis *Virginiana Baniſteri Pluk. Phyt.*

2. Anemone elatior *Virginiana*, flore parvo vireſcente *Pluk. Almageſt. Botan.* An Anemone ſylveſtris alba *Baniſteri Cat. Virgin?* Sequenti proculdubio eadem eſt.

3. Anemone *Virginiana*, tertiæ Matthioli ſimilis, parvo flore *Hort. Lugd. Bat.* An Virg. latifolia ſylveſtris alba D. *Baniſter* in *Catal. Virgin.*

Herman.

Anemoni ſylveſtri albæ majori *C. B.* perquam ſimilis eſt: Aſt *Folia* ad radicem ſunt ampliora, in tres lobos trifariam ſectos diviſa, acrimonia ſua linguam pungentia. *Flores* minores in viridi pallentes; Capitula tenuiora, horúmque lanugo in quam fatiſcunt minùs candida

4. Ane-

4. Anemone nemorum affinis, flore purpureo, in pediculo oblongo, inter duo folia Geranii alicujus æmula prodeunte.

P. 633. Poſt Anemonas adde, Rectiùs Herbis flore diſcoide papposis accenſetur.

1. Anemonoſpermos *Africana* foliis & floribus Taraxaci incanis *Cat.* ad finem *P. Bat. Herm.* E radicoſo, fibroſo & ſurculoſo ceſpite multa prodeunt *folia*, ferè ut Jaceæ montanæ candidiſſimæ purp. flo. *C. B.* pr. prima 2, 3ve digitos lata, in aliquot crenas diviſa, candida, palmum longa, inter quæ nonnulla ſunt prorſus integra. Inter hæc pediculus exit dodrantalis, calamo ſcriptorio paulò tenuior, infirmus, Taraxaco ſimilis, aut illi ſpeciei, quæ Anemonæ affinis in *H. L. B.* dicitur, cavus, in fuſco purpuraſcentibus ſtriis ſecundùm longitudinem inſcriptus. Hujus ſummitati inſidet capitulum ſquamatum viride capitulo Taraxaci ſimile, cujus baſi ſubjecta ſunt multa foliola, quæ ſupremum marginem ambiunt. Petala longa, anguſta, plana, aurantiaci intenſiſſimi coloris, interna baſi ſeu ima parte, nigrâ maculâ nitentia. Medium floris occupat diſcus nigricans, qui dum petala marceſcunt in lanuginem abit, cui ſemina ſubſunt hirſuta, & quaſi lanuginoſa, depreſſa, nonnihil oblonga & ſtriata.

2. Pulſatilla *Africana* multifido flore, Apii folio rigido D. *Hermanni.* Siccam communicavit D. *Sherardus.* Ad ſignum illud in caule ubi in genere folia aliquot (terna plerunque) eum ambiunt, in hac ſpecie, ſaltem in ſpecimine noſtro duo tantùm obſervavimus ima parte in thecam caule obvolventem dilatata.

P. 624. Ad Cap. De Ulmaria.

1. Ulmaria major trifolia, flore amplo, pentapetalo *Virginiana* D. *Baniſter Pluk. Phyt.* T. 236. F. 5. *Radix* dura & lignoſa, multis dependentibus fibris, ſuperiùs nodoſa, ſupra terram ſæpius nuda. *Caules* plures lignoſi, ſtriati, ſubfuſci; quibus ſine ordine adnaſcuntur *Folia* trifoliata, utrinque viridia, longa [2 unc.] media parte unciam lata, circa margines argutè denticulata, Carpini in modum, in acutum deſinentia, pediculis breviſſimis hærentia, & ſuperiora in caule nullis. *Flores* pentapetali petalis longis, anguſtis, acutis, albi, in ſummis virgis & pediculis è foliorum alis egreſſis duo tréſve ſimul. Petalis marceſcentibus calix aridus, fuſcus manet, quo *ſemina* plura oblonga acuta, Filipendulæ non diſſimilia, & Ulmariæ ritu congeſta, quaſi ſub cucullo, qualis in Sedo Umbilicus Veneris dicto cernitur, relata ſunt. D. *Bobart.*

2. Ulmaria pentacarpos integris ſerratis foliis parvis, ſubtus incanis *Virgin. Pluk. Almag. Bot.* Tab. 321. F. 5. In ramulo exſiccato è *Virginia* tranſmiſſo, dodrantem longo *Folia* unciam longa erant, ½am plus minus lata, integra, ſimplicia, ſubtus incana, cæſióve colore obducta, utrinque mucronata, ambitu dentata, rugoſa; (ut ſingulum alam ſingularem *Ulmariæ vulgaris* quodammodo repræſentaret) & crebriùs diſpoſita cauli adnaſcuntur. *Flores* plurimi, exigui, racematim naſcentes ſpicam erectam conſtituunt, quibus ſingulis 5 ſuccedunt *ſemina*, exigua, oblonga, nuda. D. *Bobart.*

P. 1347. Ad Cap. 13tii titulum adde Synon.

1. Clematis pentaphylla, pediculis alatis, fructu racemoſo tricocco & coccineo *Plumier.*

HISTORIÆ

HISTORIÆ STIRPIUM

LIBER DUODECIMUS.

Herbæ enangiospermæ Pomiferæ & Bacciferæ,

Libro Decimo Tertio comprehensæ.

GENUS DECIMUM SEXTUM.

Herbæ Pomiferæ.

POMIFERAS voco hoc genus Herbas ob fructus magnitudinem, & similitudinem aliquam cum Pomo. Dantur enim in hoc Genere quæ fructus Plantarum omnium, tam Arborum quàm Herbarum maximos producunt. Fructus hi pulpa molli constant, & cortice crasso integuntur, quo à *Bacciferis* differunt, quarum fructus membrana duntaxat tenui vestiuntur. Flores nudi, monopetali, margine quinque-partito, summo fructui insident.

Quamvis pleræque hujus Generis fructus magnitudine insignes obtinent; nonnullæ tamen fructus satis parvos producunt.

P. 639. Ad Cap. De Cucurbita.

Ad Cucurbitæ vires adde,

Hanc maximâ copiâ in taleolas longas dissectam Saccharóque conditam *Lusitani Hispaníque* adferunt venum in Septentrionem, vocántque *Carbasade.* Siticulosis & æstu febrili vexatis gratissimæ offæ sunt. *Lob. Adv.*

1. Cucurbita sphærica maxima D. *Sloane Cat. & Hist. Jamaic.* **The largest round Gourd.** D. *Sloane.*

Foliis reliquísque partibus omnibus cum *Cucurbita longa folia molli*, &c. convenit, fructu solo differt, qui in hac cortice est luteo seu cinnamomeo, duro, glabro, nitente; pulpâ intus amarâ & catharticâ; *seminibus* minoribus & obscurioribus; eáque magnitudine ut vel amphoram aquæ aliúsve liquoris capere possit. Cortices in usu sunt ad liquorem Sacchari *Molosses* dictum, qui inter depurandum subsidit & separatur, continendum.

In collibus saxosis sterilioribus insulæ *Jamaicæ* seritur.

2. Cucurbita lagenaria minima, collo longo recurvo D. *Sloane Cat. Jamaic.* D. *Sloane.*

A *Lagenaria* vulgari fructûs parvitate & figurâ differt, cujus pars rotunda seu venter pilâ palmariâ major non est; collum 4 uncias longum & incurvum.

3. Cucurbita lagenaria longa, recta, minor *Slon. Cat. Jamaic.* D. *Sloane.*

Reliquis hujus Generis in omnibus similis est, figuræ ovatæ aut pyramidalis, 6 uncias longa, duarum unciarum diametro: superficie æquali & polita.

Pro lagenis ad vinum aliósve liquores circumferendos vasis vitreis aut figulinis præferuntur harum cortices quia & leviores sunt & minùs fragiles.

4. Cucurbita lagenaria longa, maxima, recurva *Ejusdem, ibid.*

Duos trésve pedes longa est, rotunda, 4 unciarum diametro, ad utramque extremitatem acuminata, incurva.

5. Cucurbita *Indica* parva *Park. J. B.* fructu pugni magnitudine, cortice rubris maculis aspersо, & semine rubro *C. B.* Small Indian Gourd.

Ferè globosum est hoc genus Cucurbitæ, pugno paulò majus, versùs pediculum nonnihil pyriforme, cortice crasso valdè, subflavo, maculis fuscis notato: seminibus *Cucurbitæ longæ folio molli*, minoribus, angulosis; cortice duriore, medulla alba, ejusdem saporis cum congeneribus.

P. 639. Ad Cap. De Pepone.

1. Pepo *Zeylanicus* reticulatus & sulcatus seminibus nigris D. *Herman.*

Flos luteus est, pentapetaloides; fructus Cucumeris magnitudine plus minúsve, flavescens, decem costis acutis donatus, à colli principio ad umbilicum commeantibus. Intus palpa carnosiori constat, & dum exsiccatur aut evanescit hæc pulpa, innumeris filamentis mirabili ordine contextis, fibrarum plexu triplici constante loculo, in quo semina plana Peponum, nigra.

Fructus quidpiam affinitatis habet quoad externum habitum cum Picinna *H. M.* T. 8.

P. 643. Ad Cap. De Colocynthide.

1. Colocynthis flore albo fimbriato, fructu oblongo *Plumier.*

Sarmenta hujus valdè tenuia sunt, glabra, viridia, angulosa, flexilia. Genicula duos circiter pollices alia ab aliis distant & ad unumquodque clavicula tenuissima, prælonga, folium, & sæpe etiam flos singularis apponitur.

Folia non ultra pollicem unum in longum extenduntur, ad modum ferè foliorum Balsaminæ maris incisa, asperiuscula, pediculis pollicem longis adnexa, supernè maculis parvis cinereis & plurimis punctis vix conspicuis notata.

Flores albi, ejusdem formæ & magnitudinis cum *Cucurbitæ lagenariæ flore albo, folio molli C. B.* floribus; in eo differunt quòd circum oras fimbriati sunt.

Fructus figurâ Pyri producti sunt, 4 aut 5 circiter pollices longi, pollicem & dimidium plus minùs crassi, cortice satis tenui, tenerâ, & foras lævi seu æquali, subviridi, & per longitudinem lineis quibusdam paulò clarioribus striato tecti. Caro valde alba & amara est; *semina* copiosa, sublonga, angusta, coloris cinerei, obscuri, fuliginei includens.

In sylvis Insulæ *Dominici* Decembri mense in flore reperitur.

2. Colocynthis Bryoniæ albæ folio, in quinque lacinias dentatas profundè secto, aspero, Cathartico Belly-ache Weed. *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Slane.*

Radix hujus oblonga, profundè acta, albicans, *caules* emittit varios, sarmentosos, humi repentes, ad duûm triúmve digitorum intervalla *folia* & claviculas protrudentes. Pediculi foliorum duas uncias longi sunt; *folia* ipsa minora quàm in hujus Generis aliis, rotundiora, & ad margines profundiùs in 5 segmenta divisa, medio, seu pediculo opposito, 3 uncias longo, & duobus hinc inde adstantibus multò productiore, quæ pariter reliqua duo basi proxima tantundem longitudine excedunt. Singula nervo medio insigni donata, & nullo ordine laciniata, superficie aspera, colore luteo-viridi. Claviculæ non admodum longæ sunt, lapides etiam vicinos arripientes, & ad multorum pedum à radice distantiam prorepentes.

In collibus saxosis prope domum D. *Abraham*, loco *Ochorios*, vulgo *Chireros* dicto, in *Jamaicæ* parte Septentrionali collegit D. *Sloane.* Plantam hanc Colocynthidis speciem esse minimè dubito, quamvis flores fructúsve ejus nec ipse viderim, nec quales fuerint ab aliis discere potuerim.

Vires. Ad ventris & intestinorum tormina non vulgare remedium habetur. Foliorum manipulum in aqua decoquunt, & decoctum propinant. Per vomitum & secessum purgat, sed certiùs per vomitum. Commendatur etiam pro remedio hydropis.

3. Caca-Palam *H. M.* P. 8. T. 4. Colocynthis oblonga *C. B.* Cucurbita aspero folio, amara, grandis, rotunda, viridis *J. B.* ex sententia D. *Commelini.*

H. M.

Radix crassitie brachium adæquat, ramosa, fibrosa, corticulâ exteriori flavâ, interiori nonnihil ruffâ, & ex parte sanguineâ, tecta; lignum albicans, in medio corculum radiis lignosis striatum habens, inter radios mollius, ac fistulis conspicuis in longum pertusum, saporis amari. *Caulis* uti radix striatus ac fistulosus, superiora versùs tenuis, glaber & viridis, multos transversos ejicit cauliculos. *Folia*, quorum pediculi striati, tribus vel 5 cuspidibus eminent, in recta parte hirsuta & aspera, in aversa villosa, costa media eminente, & utrinque duos ramos emittente, in margine dentata. *Flores*, qui pediculis brevibus ex alis foliorum emergunt, albicantes pentapetali, crispati, interiùs plurimis longis albicantibus filamentis obsiti, exteriùs 3bus rubris eminentibus costis striati, pedem habent oblongum, crassum, nonnihil nitentem, intus parùm lanuginosum, inferiori parte durum, rigidum, à superiori velut nodulo distinctum. *Calix* 5 foliis constat, rubris, angustis, cuspidatis. *Stamina*

mina è medio emicant tria, cum fuis oblongo-rotundis & planis *apicibus*, & *ftylo* è rubro albicante, in fummo craffiori & trifido. *Fructus* velut mala funt oblonga, primùm acuto apice armati, qui deinde decidit, initio virides, tum, rubro-obfcuri, poft magis magífque flavefcentes, ac tandem in totum miniato-pulchri, cortice tenui, pulpâ flavâ, quæfaporis amari. Intra pulpam numerofa continentur *femina*, oblongo-rotunda & plana, fingula cœruleo-viridibus membranis involuta, variis filamentis fibi invicem annexa, odoris teterrimi, per maturitatem rufo-fufca, valde amara.

Floret menfe Julio, circa *Paleotti*, femper ex radice de novo progerminans : nullius in medicina ufûs.

4. Caipa-Schora *H. M.* P. 8. T. 5. Colocynthis pyriformis feu Pepo amarus *C. B.*

A præcedente differt foliis paulò minoribus, nec ita mollibus. Fructu minore, & ut in icone pingitur pyriformi, feminibus minoribus, radicis cortice amaro. Vide accuratam defcriptionem *J. B.*

P. 645. Ad Cap. De Melone. add.

1. Melo *Perficus* minimus odoratiffimus. Melo *Perficus* fructu odorato, ex luteo & croceo eleganter ftriato *Muf. Petiver.* 269. Vix ovo Anatino major eft, glaber, ex obfcurè viridi & aurantiaco colore variegatus, odore vehementi grato.

Romæ primò vini, in conclavibus quorundam Cardinalium, ubi ob odorem gratum communicandum affervabatur. Caro intensè flava, guftui injucunda. A monachis quibufdam è *Perfia* miffam mihi narratum eft. D. *Sherard.*

P. 646. Ad Caput De Cucumere.

1. Cucumis fylveftris *Brafiliæ Marcgr.* Anguriæ folio latiore, afpero ; fructu minore candido, fpinulis obtufis muricato *Slon. Cat. Jamaic. Americana*, Anguriæ folio, fructu ovi figura & magnitudine, ad maturitatem pallido, fpinofis tuberculis Momordicæ inftar muricato *Pluk. Phytogr.* T. 170. F. 3. Guarerua-oba five Cucumis afininus *Pifon.* cujus defcriptionem vide in Indice *Hift. noftræ* : Marcgravianam P. 646. Hanc accuratiùs defcribit D. *Sloane* hunc in modum :

D. *Sloane.*

Radice nititur alba, oblonga, altè defcendente, *caules* aliquot farmentofos emittente, quadratos, afperos, 5 aut 6 pedes longos, ad intervalla quadrantalia *Folia*, *Claviculas* & *Flores* protrudentes. *Folia* in 5 fegmenta dividuntur, crifpa, finuata, afpera, fegmentis imis feu quæ ad bafin funt minimis, quinto feu extremo 3 uncias longo, cum duabus incifuris ; pediculi quibus infident 4 uncias longi funt afperi. E foliorum alis exeunt claviculæ unciales, atque etiam *Flores* in pediculis duas uncias longis plures, flavi, monopetali, oris quinquepartitis. *Fructus* pallidè viridis, ovatæ figuræ, nucis Juglandis magnitudine, tuberculis multis brevibus, craffis, quàm aliorum Cucumerum acutioribus fcaber, pulpâ & feminibus in eo contentis aliorum fimilibus.

In agris & pratis circa urbem S. *Jago de la Vega* paffim nafcitur : in *Caribbeis* infulis fpontaneam etiam obfervavi. *Locus.*

Oves aliæque pecudes fructus avidè depafcuntur, & ex eorum efu proficere creduntur. *Ufus.* Hominibus etiam comeduntur Cucumerum *Europæorum* loco, iifque ad refrigerandum aliófque omnes ufus nihilo inferiores funt, fi non præftantiores.

2. Cucumis triphyllus, fructu variegato *Plumier.*

Plumier.

Radix hujus fatis fimilis eft Rhaphani radici, pedali ferè longitudine, furcata, & furculofa, cortice cinericeo, fcabro, verrucofo tecta. Sarmenta in arborum altiffimarum faftigia confcendunt, quamvis duarum triúmve linearum craffitiem non excedant, fúntque teretia, valdè lenta & flexilia, è viridi cinerea, non minùs fcabra quàm radix. Ad fingulos nodos, qui femipedali intervallo diftant, claviculam habent velut vitigineam, & tria folia uni pediculo adnexa, valdè tenera, lævia, faturatè viridia, quorum medium Laurino fatis fimile eft, verùm lateralia in dimidii cordis propemodum figuram fecta, utraque 3 pollices longa, unum lata.

Flores tres quatúorve fimul oriuntur, versùs extrema farmenta, aliquoties in parvis furculis, aliàs ipfo in loco ubi exeunt folia, Cucumerum noftratium floribus fimiles, colore tamen miniaceo pulchro imbuti ; alii fertiles, alii fteriles, ut in hujus generis omnibus. Fertiles *fructum* producunt, Cucumeri parvo fimilem, Cucumeris fylveftris fructu paulò majorem, totum lævem & foras viridem, per longitudinem tæniis albentibus radiatum, carne rubicunda & valde dulci, ejufdem cum Cucumerum noftratium confiftentiæ : *femina* etiam paria & eodem modo difpofita.

In Infula *Dominici* in flore & fructu hunc obfervavi.

3. Cucumis major, oblongus, glaber, *Dalmaticus.*

Hic per aliquot annos in hortis quibufdam circa *Londinum* cultus eft. Anno fuperiore *Enfeldiæ* in horto D. *Watts* mihi primò vifus eft. Cucumere vulgari longior & major eft,

 colore

colore obscurè viridi abique tuberculis omnino æqualis & glaber, gustui gratior. D. *Sherard.*

4. Cucumis minima, fructu ovali, nigro, lævi *Slon. Cat Jam.* parva, repens, *Virginiana*, fructu minimo *Banist.* Cat. MSS. *Pluk. Phytogr.* T. 85. F. 5. An Cucumis *Maderaspatensis* fructu minimo *Ejusd.* T. 170. F. 2 ? Cuc. fructu minimo viridi, ad maturitatem producto nigricante *Ejusd. Almag.* p. 123 ?

D. *Sloane.*

Caulem obtinet prætenuem, vel in altum claviculis suis enitentem, vel humi fusum, & ad 5 vel 6 pedum longitudinem progredientem, herbasque vicinas, aut quodcunque præterea obvium est, apprehendentem. Flores, folia, claviculæ hic illic, unà exeunt: *Folia* pediculis uncialibus innixa, figuræ triangularis rotundiusculæ, paullum auriculatæ, ab auricula ad auriculam sescunciam lata, tantundem etiam in longitudinem extensa à summo pediculo ad medii folii segmenti apicem, hirsuta & ad tactum aspera, sinuata nonnihil & dentata circa margines, coloris obscurè viridis. Claviculæ tenellæ admodum sunt. *Flores* pediculo tenui unciali insident, flavi, monopetali, ad oras in 5 segmenta divisi, *Fructus* nucis myristicæ, aut ovi formâ, verùm magnitudine Grossulariæ rubræ vulgaris fructum vix æquat, glaber, per maturitatem nigricans, *seminibus* parvis albis, aliorum Cucumerum similibus, in pulpa tenui insipida, refrigerante inclusis, repletus.

Usus. Ad fossas & sepes in agris insulæ *Jamaicæ* frequenter cernitur. Fructus muriâ conditas Cucumerum immaturorum in modum intinctibus commendatur, quin & perfectè maturus comeditur, & refrigerandi vi eximia pollere creditur quovis modo sumptus.

5. Mullen-Belleri *H. M.* P. 8. T. 6. Cucumis *Indicus*, caulibus asperis, vulgari longior & angustior, carne densiore.

H. M.

Cucumeris sylvestris species est, *Caulibus* hirsutis asperis, uti & *foliis*: *floribus* flavis pentapetalis: corculum medium quinque-laterale est; *fructibus* Cucumeriformibus majoris generis, ac spinosis. Hanc plantam ex *Ceylone* insula transmissam ad D. *Commelinum* & terræ mandatam maturos protulisse fructus, boni & grati saporis, in Annotationibus ejus ad hunc locum legimus, qui dissecti liquorem extillabant flavescentem. Carne multùm sicciore & densiore sunt quàm Cucumeres vulgares, neque ita aquei, formâ oblongiores & angustiores.

Vires. Hujus cum Palmæ sylvestris teneris foliis cum tosto Cumini pulvere decocta in aqua folia difficili ac sibilanti respirationi & impeditæ deglutitioni medentur. Succus cum oleo *Sergelin* & tosto Cumini pulvere haustus, vel cum *Jeribeli* temporibus illitus respirandi difficultatem ex ictu vel lapsu levat.

6. Cucumis *Africanus* echinatus minor. Hystrix vegetabilis vulgò, *Herman.* Parad. Bat.

Herman.

Duplex est, major & minor, quæ sola partium magnitudine à se mutuò differunt. Minori *radix* subest longa, alba, crassitie calamum scriptorium æquans, nihil aut parùm fibrosa, in superficie multis parvis tuberculis seu verrucis exasperata, & quotannis interiens. *Flagella* fundit cucumerina, quadrangula, striata, aspera, valdè ramosa & capreolata. His *Folia* adstant, oblonga, hirta, villosa, crenata, in duos ut plurimùm 3ve lobos, nunc profundiores, nunc leviores divisa, rariùs integra. Ex alis egrediuntur *Flores*, qui Cucumerinis paulò minores sunt, lutei, in 5 cuspidata segmenta dissecti. Singulos qui fertiles sunt excipiunt *Fructus* digitum longi, crassitie & formâ parvum Cucumerem æquantes, aculeis brevibus crassis, sed minùs pungentibus undique obsessi. Color primùm viridis est, & ubi ad maturitatem pervenerunt in viridi fuscus, ad obsoletè sordidum castaneum vergens, & per longitudinem 10 11ve albidis lineis notatus. Caro in 8 q. phalanges, & hæ rursus in alias minores, distincta est, in quibus eadem serie disponuntur *semina* albida, depressa, seminibus Cucumeris nonnihil minora & tumidiora.

Vim catharticam possidere hanc plantam ex insigni ejus acredine & amarore Colocynthidis instar faucibus diu inhærente, & nauseam procreante atque etiam odore viroso, forsan non temere judicatur.

Hæc Descriptio plantæ icone expressæ minùs convenit (inquit D. *Plukenet*) & rectè, icon enim secunda est, Sychoidis Canadensis fructu echinato *Tournefort. Elem. Bot.* cujus descriptio editoris, aut saltem Typographi, incuriâ omissa est.

7. Cucumis echinatus Colocynthidis folio, fructu majori *Par. Bat.* Hunc inter Melones in horto *Maresiano* adolescentem observavi, qui tantum fructibus longè majoribus à superiori specie differebat. *Semina* unde allata erant incompertum est.

8. Balia-Mucca-Piri *H. M.* P. 8. T. 11. Balsamina Cucumerina Indica, folio integro, fructu variegato *Commelin.* notis: verùm fructus & semina Cucumerina, necnon folia, Cucumeris potius speciem arguunt, à quo tamen differt florum calicibus.

H. M.

Radix longè super terram extensa, hinc indè fibras emittit; cortice rufescente, intus viridis, aquosa, & filamentis lignosis contexta, saporis amari. *Caules* inflexi, claviculati, quadranguli aculeati, viridi-fusci, raris aculeis, qui cuspidibus versùs posteriora reflexi sunt, obsiti,

obfiti, ad tactum afperi. *Folia* è geniculis prodeunt, aculeata, interiori parte profundè ftriata, quàm *Pandi-Pavel* feu Maragofæ majora, in cufpidem minùs acutum definentia in oris minutis crenis incifa, ad tactum magis fcabra & afpera, craffioribus longioribus hirfutis pilis obfita, interiori parte cancellis pertexta, faporis amari. *Flores* in cymis ex origine foliorum tres quatuórve fimul fructibus infident, pentapetali crifpati & corrugati, flavi vel etiam lutei, cum corculo cujus medium flavum, *Pandi-Pavel* fimiles, fed triplo majores, ac magis ftelliformes. *Calix* viridi-dilutus & flavefcens, 5 brevibus, anguftioribus, cufpidatis conftat foliis, extrorfum reflexis. *Fructus* grandiufculi, oblongo-rotundi & Cucumeri-formes, ex una parte viridi-fufci & nitentes, ex altera viridi-diluti & albicantes, hinc indè acutis gemmulis eminentes, quorum cortex craffus; caro etiam aquea, in qua *femina* eodem modo quo in Cucumeribus pofita funt: Sapor aqueus eft & amarus. Non funt in eduliis. *Semina* oblongo-rotunda & plana, Cucumerinis haud abfimilia.

Foliorum fuccus expreffus, & ad quantitatem ℥i fumptas omne venenum & dolores ex flatibus obortos tollit, in unctione adhibitus humores difcutit. *Fructus* triti, ac lacte vaccino permixti, vel etiam cocti, phrenefin fedant, memoriam confortant, vertiginem tollunt, capiti appofiti & colligati: tota planta cum *Palmodecca* trita & in butyro decocta idem præftat. *Vires.*

9. Cucumis peregrinus major fativus, Anguriæ foliis, ex Horto *Comptoniano*, è femine natus *Pluk. Almag. Bot.*

10. Cuc. Maderafpatenfis fructu minimo *Pluk. Phyt.* T. 170. F. 2.

11. Cuc. fylv. *Virginiana*, fructu minimo fpinofo, unicum granum continente *Pluk. Almag. Bot.*

12. Cuc. Bryonoides *Bifnagarica*, fructu parvo, florum calice muricato *Pluk. Phyt.* T. 26. F. 4. An Mucca-Piri *H. M.* P. 8?

13. Cuc. *Indicus* ftriatus, operculo donatus, corticofo putamine tectus *Ejufd. Phyt.* T. 172. F. 1. An *Picinna H. M*?

P. 648. Ad Caput de Cucumere fylveftri.

1. Cucumis fylveftris Anguriæ folio. D. *Fagon Schol. Bot.*

2. Cucumis fylveftris alter, folio oblongo, variegato & hirfuto *Ejufdem.*

3. Picinna *H. M.* P. 8. T. 7. Cucumis fylveftris *Malabaricus*, fructu ftriato amaro *Commelin.* notis, An Cucumis *Indicus*, operculo donatus, corticofo putamine tectus *Pluk. Phyt.* T. 172. F. 1.

H. M.

In arenofis fponte nafcitur, multífque in locis excolitur ad menfæ ufum, bis quotannis frugens. *Radix* longè fubtus terram in tranfverfum excurrit, in fuperiori parte glandulofa, fibrifque barbatis veftita, cortice craffo, molli, humido, & viridi, fubtus albicante; intus humidis, laxis, & lignofis filamentis inftructa. *Caules* tenues, virides, quinquangulati, geniculati, è geniculis claviculas emittentes, ftriati, minùs lignofi, humidi, vetuftiores in angulis afperi, teneriores raris ac brevibus pilis obfiti. *Folia* è geniculis proveniunt, magna, anteriùs tribus armata cufpidibus, quorum medius maximus, reliqui duo minores, pilofa & afpera, fupernè viridi-fufca, fubtus diluta, coftâ mediâ, præter alias minores duas laterales emittente. *Flores* pentapetali funt, rotundiores, parùm oblongi, versùs interiora crifpatim convoluti, flavi, fupernè faturatiùs, fubtus dilutiùs, & fubvirides, exteriùs quinque viridi-dilutis cufpidati nonnihil pilofis foliolis, fuperiùs fubflavis obfiti, interiùs ftriati: *Stamina* habent 5, brevia, viridi-diluta & fubflava, inferior parte magis albefcentia, fuperiùs in ramulos latos, tenues, plicatos ac corrugatos, fuperiùs fubflavos divifa. Gemmæ rotundæ, cufpidatæ pyriformes. *Flores* gemini fructiferi funt, fimul cum fructu erumpentes, ac eidem infidentes, reliqui non item, qui & fine fructu videntur. *Fructus* ipfi Cucumeris habent formam, in longitudine 10 coftis ftriati, fpithamam, vel etiam duas longi, cum cortice viridi-fufco, intus carne fungofa humida, faporis aquei. *Semina* plana compreffa, oblongo-rotunda, albicantia, dein valde nigra & nitentia.

Radix decocta choleram reprimit, pituitam expurgat, & tumorem ventris tollit. Fructus feu illorum medulla ad pondus ʒi in aqua macerata & affumpta vomitum provocat: Ex feminibus oleum contra impetiginem deftillatur. *Vires.*

4. Cattu-Picinna *H. M.* P. 8. T. 8. Cucumis fylveftris fructu minore, fine coftis, amaro.

H. M.

Nafcitur in arenofis *Crangavoor*, in denfis nemoribus, ac etiam aliis in locis, plerumque frugens, & longo tempore fuperftes. *Radices* & caules cum priori fpecie conveniunt, ut & *Folia*, nifi minora funt, fuperficie magis afpera, & coftas tenuiores habeant. *Flores* iidem. *Fructus* ejufdem formæ, fine coftulis tamen, fed decem radiis ftriati, minores ac non ita craffi, faporis valde amari. *Semina* paulò minora, in margine tenui limbulo circundata.

P. 647. Ad Cap. De Balſamina mare ſeu Cucumerina, nonnullis Momordica dicta.

1. Pandi-Pavel *H. M.* P. 8. T. 9. Momordica ſive Charantia *Indiæ Orientalis*, fructu Aurantio majore, oblongo, ſeminibus albis *Breyn. Prod.* 2. 73. Momordica *Zeylanica*, pampinea fronde, fructu longiore. *Tournef. Elem. Bot.* p. 86. qui *Pandi-Pavel* à Balſamina rotundifolia repente ſive mari *C. B.* diſtinguit; quod & *Commelinus* facit in *Catalogo Horti Medici Amſtelodamenſis*, ubi Balſaminam Cucumerinam *Indicam* fructu flaveſcente eam vocat. Cucumis puniceus Zeylanicus major, ſeminibus albis *Hort. Leyd.* app. 663.

2. Pavel *H. M.* P. 8. T. 10. eſt Cucumis puniceus *Zeylanicus* minor, ſeminibus nigris *Herman. Cat. Hort. Acad. Lugd. Bat.* Momordica *Zeylanica*, pampinea fronde, fructu breviori *Tournef. Elem. Bot.* p. 86. Balſamina Cucumerina punicea *Ceylonica* minor *Commelin. Cat. Hort. Med. Amſtelod.* Cucumis puniceus *Zeylanicus*, *Maragoſa* Luſitanis *Herman. Cat. Hort. Lugd. Bat.*

3. Erima-Pavel *H. M.* P. 8. T. 12. Balſamina Cucumerina foliis integris, fructu aculeato *Commelin.* in notis.

H. M.

Radix huic magna, capitata, cortice ruffo-obſcuro, carne denſa & albicante. *Caules* quadrangulares ac glabri. *Folia* multò majora ſunt, mollia & lenia, pilis rarioribus ac minutis obſita, ad petiolum angulatim diviſa, cum tribus laciniis, quarum media oblongior, coſtis in anteriore etiam parte conſpicuis, viroris fuſci. *Flores* forma & colore hujus Generis reliquorum: *Fructus* etiam planè ſimiles, ſed exactiùs oblongo-rotundi, & bullis minoribus aculeatis, denſis & æqualibus undique obſiti, primùm in totum virides, deinde ex parte virides, ex parte albicantes, cortice denſo, carne alba & fungoſa, ſaporis aquei & minus amari, quare & inter edulia habentur. *Semina* plana ſunt, rotundiola, parùm convexa, ac in oris nonnihil ſerrata, numero ſex in circulum poſita, ſacculis membranaceis, carneis, rubris involuta, coloris albicantis.

Locus & Vires. Naſcitur poſt *Paleurti*, plerunque florens vel frugens. Verè cephalica eſt; nam cum Nuce Indica, Pipere, Cinnab. Mercurii, Sandalo rubro, vel denique cum *Mattengû-Panna-Scelengu* & floribus Neli trita, aqua Orizæ permixta, & in formam linimenti redacta, omnes Capitis ſiſtit doloris.

4. Mucca-Piri *H M.* P. 8. T. 13. Balſamina Cucumerina pilis albicantibus obſita, *Commelin.* in Not.

H. M.

Radix ſupra terram longè ſe extendit, foràs ſubruffa, intus viridis, aquoſa & amara. *Caules* tenues ſunt & inflexi, anguloſi, angulis acutis ſubtilibus aculeis, cuſpidibus introrſum flexis, denſè obſiti, virides & claviculati. *Folia* ex inflexuris proveniunt, quorum pediculi rotundi, aſperi, aquei, viridi-diluti, interiori parte ſubtili lira ſtriati, & aculeis obſiti; oblonga, tricuſpidata, crenata, ſuperficie utrimque valde aſpera, ſupernè minutis hirſutis pilis obſita, viroris diluti & ſurdi, ſubtus dilutiora & parum nitentia, ſaporis ſylveſtris & ſubamari, coſtâ mediâ in recta etiam parte eminente. *Flores* in cymis è foliorum ſinubus duo, tres quatuórve ſimul exeunt, cum ſuis petiolis valdè brevibus, & viridi-dilutis fructibus inſidentes; minores ſunt, pentapetali, lutei ſeu flavo-diluti, in medio ſtriati & corrugati, corculum habent flavum. *Calix* viridi-dilutus, nonnihil piloſus, 5 brevibus, cuſpidatis conſtans foliis. *Fructus* baccæ ſunt rotundæ, vel etiam nonnihil oblongo-rotundæ, parva Ceraſa referentes, ruboris valde ſaturi & corallini, ſuperficie glabri, pilis albicantibus rariſſimis obſiti, carne intus albicante, ſucculenta & nonnihil unctuoſa, ſaporis amariſſimi, cùm aperiuntur odoris graviſſimi. *Semina* ſeu grana inter carnem confertim conſident, oblongo-rotunda & plana, ad corticem contractiora, coloris albicantis.

Naſcitur in arenoſis & arboribus ſe affigit.

Vires. In decocto data choleram ſedat per ſudores & urinam, dyſuriam, & gonorrhœam ſiſtit, calculos infringit. Succus expreſſus & cum aqua roſacea, addito pauxillo Moſchati aſſumptus flatus diſſipat. Radicis decoctum idem præſtat, quæ per ſe maſticata dentium dolores ſedat.

5. Covel *H. M.* P. 8. T. 14. Balſamina cucumerina, punicea glabra, maculis albis notata *Commelin.* in not.

H. M.

Radix tenuis albicans, intus filamentis lignoſis pertexta, vetuſtior cinerea & lenta. *Stipes* craſſitiem brachii adæquat, cinereo cortice obductus, nodis craſſis extuberans, unà cum ramis faſciam referens, intus filamentis lignoſis humidis ac laxis, & circa corticem carne ſubaquea pertextus. *Caules* folioſi, tenues, rotundi, glabri, virides, aquei, minùs lignoſi, cymis inflexi, ac ex illis hinc indè novos emittentes ſurculos. *Folia* cum claviculis ex convexa parte cymarum, pediculis mediocriter longis, craſſitie caules ſuos ſuperantibus & parum nitentibus in caulibus proveniunt Cucumerinorum formâ, texturâ denſâ & mollia, fractu facilia, ſuperficie glabra ac lenia, in recta, ubi etiam coſtæ conſpiciuntur viroris fuſci, in averſa parte dilutioris & ſurdi ſaporis nullius, odoris ingrati. *Flores* monopetali, campaniformes quinquepartiti, in totum candidi, cuſpidati & nonnihil criſpati, exteriùs versùs cuſpides

cufpides tribus coftulis viridibus ac nitentibus, quarum media maxima eft, ftriati, intus fulcati, denfioribus & longioribus pilis, quàm quidem exteriori parte, obfiti. *Stylus* è medio emicat, albicans, craffior, capitulo plicato, rotundo, viridi-claro, flaviufculo farinaceo rore confperfo dotatus. *Calix* florem arctè excipiens, viridi-dilutus, 5 vel 6 angufta, brevia, cufpidata verfus petiolum reflexa & à fe mutuò diffita habet foliola, quæ in cufpide rubro colore tinguntur. *Fructus* Cucumeri-formes 3 4ve pollices longi, cortice in totum rubicundo, croceo, fed cum teneri funt, viridi-fufco, punctulis ac etiam hinc indè maculis albicantibus interfperfo; pulpa fungofa eft, rubicunda & crocea. *Semina* Cucumerina, fed minora, plana, oblonga, ad unam partem extenuata, primum ex flavo albicantia, dein croceo-rubicunda, in propriis loculis confita, liquore magis gelatino & copiofo, fubfalfo & acido obducta, in orbem ad fe mutuo fita, cum tenuiore parte cortici obverfa. Fructus teneriores comeduntur.

Eft & alia fpecies Covel fructu amaro, nec alia in re differens.

In faltubus circa *Cochien* nafcitur.

Integra planta cum radice *Ela-calli* ac Cumini pulvere cocta gonorrhœam fiftit: Si febris adfit ac bilis orgafius, adduntur Sacchar. rub. ac flores *Neli* cum aqua *Oryzæ*. Folia cum recenti butyro contufa, in formam linimenti adhibita exanthemata tollunt. Succus ex *Pada-Kelengu* floribus *Neli* & hac planta expreffus cephalæam & præcordiorum æftum mitigat; cum faccharo fumptus bilem refrænat. Radix in aqua decocta idem facit. *Vires.*

6. Padavalam *H. M.* P. 8. T. 15. Balfamina Cucumerina, folio amplo, flore candido, fructu glabro ex flavo rubefcente *Commelin.* notis.

H. M.

Herba eft repens, ac claviculis fefe arboribus affigens, nafcens in arenofis circa *Mutan* & alibi, florens Junio & Julio, odoris in totum gravis & male-olentis. *Radix* longè excurrit, minùs lignofa, fibrofa & albicans. *Caules* quinquanguli funt & ftriati, parum afperi, pilofi, minùs lignofi, hinc inde inflexi, cinerei, teneriores virides. *Folia* quæ petiolis nonnihil pilofis ex cymis unà cum claviculis prodeunt, laciniata, ad petiolum excifa, textura mollia, fuperficie levia, breviffimis ac fubtiliffimis pilis obfita, in margine hinc indè parvis apicibus emicantia, coloris fupernè viridi-fufci, coftis albicantibus. *Flores* vel fructubus infident, vel non, & hi plures congregatim proveniunt, parvi, albi, pentapetali, ftelliformiter expanfi, venulis parallelis in longum ftriati, in oris plurimis tenuibus ac candidis filamentis, introrfum contortis & crifpis obfiti, fupernè nodulo communi flavo ad unum juncti; *Stylum* habent viridi-dilutum, in fummitate albicantem & tricufpidem apicibus flavis inftructum, è fructu emergentem. *Calix* 5 habet folia, anguftiffima, cufpidata & viridia, inter unguiculos petalorum fita. *Gemmæ* oblongo-rotundæ. *Fructus*, qui pediculis brevibus incurvis, viridi-fufcis adhærent, oblongo-rotundi, in conum ima parte nonnihil inflexum definentes, quorum exterior cortex primùm viridis ac nitens, punctulis albicantibus afperfus, ex apice coni verfus pediculum albis radiis ftriatus, dein ex flavo rubefcens. In fructibus cum carne, viridi-diluta fungofa ac fucculenta tres feminum ordines vifuntur carnofis parietibus in longum ductis qui in vertice coeunt, à fe invicem interftincti. In unoquoque ordine 5 vel 6 confita funt femina, tenera, carne tenui fubviridi à fe mutuo fejuncta, matura vero facculis rubris, humidis, laxis inclufa; fúntque oblongo-plana, ad oras angulata.

Decoctum cum Saccharo fumptum digeftione confert, tormina inteftinorum ac alios ventris dolores fedat, phlegmata expectorat, pectoris anguftiam tollit, febres minuit, humores attemperat; vermes enecat. Radicis fuccus ad quantitatem ℥ii epotus valde purgativus eft, in ipfa acceffione febrium quotidianarum ac quartanarum ex pituita provenientium, frigus vel diminuit, vel in totum tollit, per vomitum fcilicet: ftipes in decocto datus phlegmati expectorando conducit; fructus quoquo modo fumpti tumores expellunt. *Vires.*

7. Scheru-Padavalam *H. M.* P. 8. T. 16. Balfamina Cucumerina, flore candido mufcofo, fructu glabra *Commelin.*

H. M.

Hæc fpecies cum præcedente in totum convenit, præter quod folia, flores, fructus, femina in totum funt minora. Vires etiam omnino eædem. *Icon tamen folia longiora repræfentat, in margine incifa, in acutum cufpidem definentia. Flores multò majores, fructus verò minores.*

8. Tota-Piri *H. M.* P. 8. T. 17. Balfamina Cucumerina, foliis integris, cordiformibus, cufpidatis, floribus candidis filamentofis, fructu Cucumerino, oblongo, viridi.

H. M.

Circa *Cranganoor* invenitur, florens tempore pluviofo. *Caules* tenues funt, cymis inflexi & parùm angulati. *Folia* in cymis pediculis tortuofis proveniunt cum capreolis, forma cordis oblonga, ad pediculum excavata, in cufpidem ftricta, in oris apicibus brevibus emicantia, viroris fupernè fufci, fubtus diluti: cofta media duas laterales emittit. *Flores* oblongis viridiufculis petiolis proveniunt, pentapetali, angufti, ftelliformes, interiùs candidi, ac in oris oblongis filamentis candidis, quæ mutuò implicantur capillati, exteriùs viridi diluti, venis viridi-fufcis, nonnihil eminentibus ftriati, anteriùs tranfparentes. Illorum collum craffum ac turgens, è cujus medio capitulum teres, oblongum, flavefcens, angulis in longum ftriatum erumpit, nullius odoris. *Fructus* Cucumeriforme ut *Padavalam*, fed oblongiores & pluribus feminibus repleti.

Ex

Ex foliis & Allio medicamentnm conficitur errhinum, pro morbo Comitiali. Ex succo foliorum & oleo *'t Zil-Elu* linimentum præparatur, quo maniacorum tempora summo cum sucessu perunguntur. Ex eodem succo cum Pipere longo, Zinzibere & Auripigmento pilulæ conficiuntur oculis immittendæ pro virulento serpentis morsu. Cortex fructus cum succo foliorum lævigatus in alienatione mentis pro suffumigio adhibetur, funiculo laneo in illos immisso.

9. Bem-Pavel *H. M.* P. 8. T. 18. Balsamina Cucumerina, radice tuberosa, flore hexapetalo, fructu nullo.

H. M.

Herba est quæ in *Cranganoor* invenitur, dumeta amans & loca sylvosa, semper florens & frugens. Flores oriente sole pereunt, sed semper vespertino tempore novi succedunt. *Radix* oblonga, crassa, fibrosa, ruffo-flava, cum pulpa densa ex albo-flavescente, superiori parte strictior oculum habet, qui radice emortua suo tempore in majorem radicem excrescit. *Caules* tenues, striati, virides, quadranguli, geniculati, rigidiores, glabri, è geniculis claviculos tortuosos emittentes, intus virides & aquei, filamentis tenuibus, lignosis ac duris pertexti. *Folia* ex eisdem geniculis pediculis oblongis, tortuosis, rigidiusculis, interiùs planis & nonnihil excavatis, viridi-aqueis & humidis proveniunt vel integra vel laciniata, ad pediculum lato sinu profundè excisa, in margine cuspidibus eminentia; vel lenia, quæ viridi-flava, vel aspera, quæ fusciora sunt. Costa media utrinque 3 laterales emittit, in aversa parte eminentes, rectam striantes. Sapor haud amarus, odor aliquantulum gravis. *Flores* oblongis, viridi-dilutis, striatis & rigidiusculis pediculis, seu simplicibus, seu ramosis, in geniculis proveniunt hexapetali, oblongi, cuspidati, flavi & lutei, in aversa parte tribus costulis eminentibus obducti, interiùs tribus venulis striati, ac plicis in longum crispati. *Stylus* cum suo capitulo plicis striato, ac in plicarum oris croceo, è medio emicat umbilico, albicans & crassus. *Calix* flaviusculus ac nitens, florem in interstitiis foliorum arripit, suntque odoris fortis, vegeti, haud injucundi. *Gemmæ* conicæ sunt. Fructus nulli; *rectius puto dixisset, à se non observatos fuisse.*

Planta cum cortice *Muricu*, Sandalo, nigræ Testudinis concha, ac aqua *Oryzæ* trita linimentum suppeditat abscessus maturans & resolvens: si verò absque maturatione resolvere quis satagat, aquam *Lanjæ*, Apium, ac Sandalum coctum addere oportet. *Vires.*

10. Balsamina scandens, seu Momordica *Indica* fœtida Bryonioides, fructu lævi majori rubro. *Kopalam Zeyl. Herm. Parad. Bat.*

Herman.

Ex hujus *radice* exeunt tres pluresve *viticulæ*, prælongæ, claviculatæ congenerum more vicina statumina involventes, angulosæ nonnihil, lignosæ & nodosæ, nodis quasi in tubera excrescentibus, & ubi terram attingunt novas radices agentibus. Foliis ornatur Balsaminæ mari *C. B.* similibus, sed amplioribus, in longiora, angustiora, & profundiora segmenta divisis, atro-viridibus & subinde pallidis maculis infectis. Majores quoque sunt *Flores*, quinquefariam secti, flavescentes, calyci parvo in 5 angusta setacea foliola desinente, insidentes. Hos excipiunt *Fructus* glabri, nitidè rubentes, teretes, semidigitum longi, pollicem crassi, in quorum pulpa continentur *semina*, oblonga, lurida, quadruplici serie secundùm longitudinem disposita. *Radix* lignosa, vivax, & albida est, nunc simplex, nunc bipartita, ac velut Bryonia sæpe Rapaceæ crassitiei, modo summæ telluri obliquo ductu hærens, modo altiùs terræ impacta. Uti sapore acri amaro ingrato, odoréque viroso, imò toto etiam ferè habitu ad Bryoniam accedit, sic quoque virtute Cathartica ab hac non multùm discrepat. Sed cùm tardiùs & summa cum violentia operatur, inter venena reponitur à *Zeylanensibus*.

Locis sordidis umbrosis ad macerias & parietinas sæpius occurrit in *Malabara* & insulâ *Zeylan*. Solum *Belgicum* valdopere aversatur. Nisi enim in Hypocaustis solicitè colatur facilè marcescit & interit.

11. Balsamina Cucumerina, foliis longiusculis acuminatis, in 4 lacinias insigniores profundè sectis laciniarum interstitiis velut in foramina rotunda excavatis.

Folia adulta glabra esse videntur; Caules hirsuti; poma oblonga scabra, nondum adulta intellige, qualia in planta sicca vidimus.

12. Balsamina *Madraspatana*, fructu parvo anguloso perbrevi pediculo affixo *Pet. Act. Philos. Lond.* N. 244. p. 328. *Narree pangul coodee Malab.*

D. *Petiver.*

Folia aspera sunt, in 5 lobos plerunque divisa, quorum duo inferiores minùs conspicui, aliquando etiam desunt. Folia autem adulta pediculis asperis aut aculeatis insident, unciam plus longis, quorum serraturæ in spinas exeunt. Ex adverso cujusque folii exit clavicula tortilis, lobo quodam seu auriculâ munita, cujus marginem ambiunt setulæ iis quæ *Rori Solis* innascuntur similes. Ad quemlibet articulum inter folium & claviculam exit *Fructus* fuscus, glaber, oblongus, angulosus, Berberidis magnitudine aut paulò amplior, perbrevi pediculo insidens, cujus mediam (non summam) partem corolla seu umbilicus occupat: quod imprimis notabile est.

13. Karivi-Valli *H. M.* P. 8. T. 26. Balsaminæ Cucumerinæ affinis, flore parvo quinquepartito, fructu oblongo cuspidato.

H. M.

H. M.

Naſcitur in ſylvis *Atroparrotto*, *Bellango* & aliis, ſemper frondens, & vel florens, vel frugens. *Caules* tenues, rotundi, virides, leviter ſulco ſtriati. *Folia* in pediculis tortuoſis proveniunt claviculis comitata, formâ cordis ad pedunculum exciſa, ſpiſſa & glabra, viroris in recta parte ſaturi, in averſa diluti. *Flores* plures congregati ſupra exortum foliorum prodeunt, monopetali, quinque-partiti, *ſtamina* in medio tria habentes, albicantia, flavis gemmulis nodulata; nullius odoris. Florum *gemmæ* oblongæ, ſupernè planæ, ſtellulam 5 viridi-fuſcarum venarum in vertice gerentes. *Fructus* oblongi, cuſpidati, coſtulis eminentibus inſtructi, cucumeri-formes, primò virides, dein croceo-rubeſcentes ſeu aurancei, carne intus albicante, fungoſa, quæ deinde flava evadit. Sapor ut Cucumerum. *Semina* oblonga ſunt & involuta.

Vires vide hoc in loco. Uſus ejus eſt ad abſceſſus aperiendos, hæmorrhagiam inteſtinorum & veſicæ, ad maniam cum ſucco fructus Caniram trita: ad gonorrhœam, dyſuriam & *Pitao* morbum cum *Aracumbulla* aquæ incoctæ, ac butyro ac lacte mixta, &c.

P. 651: Ad Caput de Granadilla.

1. Paſſiflora ſeu Flos paſſionis *Curaſſavicus*, folio glabro trilobato & anguſto, flore flaveſcente omnium minimo *Pluk. Phytogr.* T. 210. F. 3. apud quem vide Synonyma.

2. Flos paſſionis *Curaſſavicus* hederæ hirſuto folio, flore albo *P. B. P.*

3. Idem flore purpureo variegato *Ejuſd.*

4. Paſſiflora non crenata *Americ.* triphyllos ex codice *Bentingiano Pluk. Phyt.* T. 212. F. 1.

5. Clematis ſeu Flos paſſionis Hederæ folio, floribus parvis herbaceis, fructu minimo quando maturus nigro *Baniſt. Cat. Virgin.*

Fructus vix uvam magnitudine æquat. Hujus (ut puto) plantæ ſpecimen quod è *Marilandia* ſecum attulit D. *Vernon*, folia habuit multo latiora quàm eſſent longa, Trifolii hepatici quidem figurâ ſuâ æmula, verùm latiora nec adeò profundè tripartita, pallidè viridia, brevibus pediculis.

6. Clematis *Indica* folio hederaceo major, fructu olivæ-formi *Plumier*. An Nhandir-Oba Braſilienſium Piſonis? i. e. Paſſifloræ affinis Hederæ folio *Americana Pluk.*

Hujus 3 ſpecies obſervavit Auctor noſter: 1. majorem: 2. mediam, 3 minorem: omnes ejuſdem formæ & conſiſtentiæ tam in ſarmentis, quàm in foliis, floribus, & fructibus.

Prima folia habet ejuſdem craſſitiei, magnitudinis & figuræ cum *Hedera* noſtra vulgari, quorum baſis propemodum ſemicircularis eſt, verùm pars anterior in 3 lobos in acutum exeuntes dividitur, quorum medius lateralibus paulò longior & latior eſt. *Secundæ* folia profundiùs inciſa ſunt, & *Tertiæ* ad huc magis, verùm partes ejus multò anguſtiores ſunt & Ephippiarii malleum inverſum imitantur. Utriuſque folia pediculo adnexa ſunt, non oræ folii extremæ, ſed paulò ſuperiùs inſerto.

Flores inodori ferè, pallidi, ex uno ſolo folio conſtant, pediculo valdè tenui, pollice tantillo longiore, media parte geniculo parvo intercepto, centro ſuo inſerto, ſuſtentati. Folium hoc ſeu petalon floris in 5 lacinias anguſtas & acuminatas, in ſtellæ formam diſpoſitas dividitur, verùm non ad centrum uſque pertingentes: Sinu ſuo fimbriam continet duplici ordine filamentorum tenuium, quorum exteriora recta ſunt, interiora introrſum incurvata, conſtantem. E fundo floris exit columella, ut in præcedente; cum ſuo capitulo ovali & tribus clavis parvis eidem infixis. Capitulum in *fructum* evadit olivæ ſimilem, tantillo majorem, colore violaceo, cortice lævi & tenui, ſucco violaceo ſubacido prægnantem guſtui valde grato, plura *ſemina* continentem ovalia, nigra, rugoſa, cortici ut in præcedente adnexa.

Copioſè in ſepibus in omnibus inſulis invenitur.

Hujus iconem vide apud D. *Plukenet Phytogr.* T. 210. F. 4. Si modò eadem ſit cum *Nhandir-Oba Braſil. Piſonis*, prout ille conjectatur.

D. *Sloane in hiſt. Nat. Jamaic.* titulo, *Floris paſſionis minoris, folio in tres lacinias non ſerratas profundius diviſo, flore luteo* proponitur.

7. Flos paſſionis major pentaphyllus *Slon. Cat. Jamaic.* Murucuia prima *Piſon.* p. 246. An Cucumis Flos paſſionis dictus pentaphyllos, flore clavato, foliis latioribus *Herm. Cat. Leyd.* p. 205? Paſſiflora pentaphyllos, foliis latioribus, citiùs florens *Pluk. Almag. Bot?*

D. *Sloane.*

Caulis huic viridis, teretiuſculus, pennæ Anſerinæ craſſitudine, arborem quamvis viciniam conſcendens ad 20 plus minus pedum altitudinem; ad 2 digitorum intervalla Folia, claviculas, flores unà emittens; *folia* pediculis ſemuncialibus incurvis viridibus fulta, in 5 prælongas, anguſtas lacinias ad pediculum ferè diviſa, quarum media pediculo oppoſita longiſſima eſt & anguſtiſſima, ut quæ 3 uncias longa, & ¾tas circiter unciæ partes lata ſit: unamquamque autem nervus inſignis mediam dividit, tranſverſas aliquot velut coſtas emit-

tens, obſcurè virides, glabras; Segmenta ima ſeu quæ ad baſin nonnihil auriculata ſunt. Folium totum integrum eſt, ſeu ad margines æquale & non ſerratum. *Clavicula* folio opponitur, éſtque 2, 3ve uncias longa, vicinum quodcunque apprehendens. *Flos* medio inter utrumque loco exit, pediculo unciali inſidens.

In ſylvis Inſulæ *Jamaicæ* arbores ſcandentem obſervavit D. *Sloane*.

Fructus in Febribus & morbis calidis commendatur, non minorem refrigerandi vim obtinens quàm Ribes aut Berberis.

8. Clematis pentaphylla, flore roſeo clavato *Moriſ.*

Duplex eſt, fructu *dulci*, & fructu *acido*, cujus folia paulò minora & tenuiora, flos etiam nonnihil minor, clavorum capitulis herbaceis. Quæ fructu dulci eſt nigreſcit.

9. Clematitis *Indica* latifolia, flore clavato fructu Maliformi *Plumier.*

A præcedentibus non alia in re quàm forma & magnitudine foliorum differt, quæ ſemipedali plus longitudine ſunt, latitudine trium digitorum, ad baſin rotunda, in acumen deſinentia, in formam cordis parùm admodum exciſa. Membranacea, lævia, pulcherrimo virore tincta. *Flores* colore, odore, ſtructurâ, magnitudine cum præcedentibus conveniunt, éque folliculo pariter trifoliato, Pergamenæ tenuiſſimæ conſiſtentiâ conſimiliter rubente, & lineolis ſaturatioribus venoſo exeunt. *Fructus* exactè rotundi, Pomi minoris magnitudine, cortice quàm reliquorum ſolidiore, paris cum cucurbitis illis parvis è quibus pyxides Tabaco continendo fiunt, conſiſtentiæ.

In inſula *Dominici* & in inſula *de la Tortue*.

10. Flos paſſionis, fructu rubicundiſſimo, folio vitis non inciſo *Prom. Bæ. Spei Oldenlandii.*

Fructus oblongi ſunt, magnitudine Nucis Moſchatæ & aliquando Juglandis, coloris rubicundiſſimi, jucundiſſimi ſaporis, unde à Cercopithecis avidè expetuntur, multa ſemina claudentes. Flos aridus, quem vidit D. *Oldenland*, clavatus viſus eſt. Folia ſubtus lanuginoſa & ad tactum mollia ſunt.

In ſylvis obſervatus eſt menſe *Septembri*. D. *Herman*. Sicci ramulum communicavit D. *Sherard*, cum brevi hac *Oldenlandii* deſcriptione.

11. Flos Paſſionis fruteſcens, Guayavas folio major *Hort. Lugd. Bat. Herman.* idem eſt cum Murucuia 4. *Marcgr.*

12. Flos Paſſionis fruteſcens, Guayavas folio minor *Ejuſd.* Murucuia 5. *Piſonis.* Videtur ſimilis illi, qui dicitur Clematis *Indica* latifolia, flore clavato fructu Maliformi *Plumier.* p. 82. ſuperiùs deſcripta.

13. Flos paſſionis, foliis trilobatis, lobis in acutum mucronem abeuntibus D. *Sherard.* Foliorum formâ ab aliis omnibus hujus generis abunde diſtinguitur.

14. Clematis *Indica* polyphylla major, flore clavato, fructu Colocynthidis *Plumier.*

Plura *ſarmenta* emittit hæc planta, vitigineorum magnitudine, æquè etiam dura & nodoſa, quæ ſuper arbores & frutices in longum ſe extendentia, grato foliorum virore, magnò iis ornamento ſunt. Ad ſingulos nodos, ſemipedali circiter intervallo diſtantes, ſingula exeunt *folia*, manûs extenſæ propemodum magnitudine, glabra, in 7 ſegmenta ſerrata, inferiùs ſtrictiora, verſùs extremum paulò latiora, acuminata, profundè ad pediculum ferè fiſſa, qui 4 aut 5 plus minùs pollices longus eſt, cum parvis quibuſdam annulis, lineam propè unam longis. Color totius folii pulchrè viridis, supernè paulò ſaturatior quàm ſubtus, ubi nervus ſecundùm longitudinem extenditur, ramulos aliquot incurvos tranſverſos emittens. Ad exortum uniuſcujuſque pediculi exit *capreolus* ut in *Vite*, atque etiam *flos*, pediculo duos propemodum pollices longo adnexus, inque veſica membranacea incluſus, ovo gallinaceo tantillo grandiori, quæ in tria folia æqualia & albicantia ſe aperit, intus pluribus punctulis notata, & venis aliquot purpuraſcentibus ſtriata. Aperta hac veſica floris globulus apparet, æquæ ferè cum veſica magnitudinis, figuræ ovalis, parte media & inferiore calicis integra, ſuperiore in 5 folia ſeu lacinias ad extremum uſque diviſa, exterius pallidè viridis, pluribus maculis ferrugineis variegatus. Floris expanſi medietas inferior calicem margine pentagono refert, intus albicantem, fundo piloſo, pili ſinguli valde breves ſunt & apiculum rubrum ſuſtinent. Calix iſte duplici fimbria cingitur, quarum filamenta lineam unam craſſa ſunt, tenera & acuminata, quadrata ferè & ſibi mutuo contigua; quæ ordinem exteriorem componunt, $1\frac{1}{2}$ circiter unciam longa ſunt, quæ interiorem, vix unciam; omnia versùs extremum albicantia, & penitus violacea ad medium uſque, verùm ima parte infra medium colore pallido; 5 faſciis annularibus ornata, hæc in altum rectà eriguntur, verùm quæ ordinem exteriorem componunt paulò depreſſiora ſunt, eodem tamen cum prioribus colore & conſiſtentia. Præter filamenta prædicta radiatim diſpoſita, habetur etiam duplex in ambitu ordo foliorum violaceorum, 5 in utrolibet ordine, quorum interiora exterioribus multo anguſtiora ſunt, Longitudo tam horum quàm illorum $1\frac{1}{2}$ circiter digit. eſt, cum parvo cuſpide in extremo extrorſum vergente. Præterea in fundo calicis de quo locuti ſumus, ad ipſius

ipsius centrum quædam baseos species est, figuræ cylindricæ, à tribus ad 4 lineas crassæ, parva fossulâ excavatæ, multísque pilis valde brevibus colore è russo fuscis cinctæ. Basi huic columella alba, parva, insidet, teres ac si torno elaborato fuisset, 8 circiter aut 9 lineas alta, crassitie sesquilineari, extremitate sua in 5 parva brachia divisa, quorum unumquodque summitatem habet *playe* in modum factam, 4 lineas longam, duas circiter latam foras pulvisculo tenui aurato undique aspersam. In medio brachiorum sedet capitulum ovale, viride, & valde politum, 5 circiter digitos longum, tres crassum, cum tribus filis infixis, sursum elatis, clavorum figurâ, duas trésve lineas longis, apicibus magnis ovatis, ex altero latere fossulâ parvâ insculptis capitata. Capitulum prædictum nihil aliud est quàm *fructûs* rudimentum, qui postea in magnitudinem mali Aurantii excrescit; éstque rotundus & lævis velut pomum Colocynthidis, præterquam versùs pediculum, ubi ad figuram pyri aliquantulum accedit. Cortex duas pæne lineas crassus est, consistentiæ solidæ, intus albus, foras subviridis. Interior pars hujus fructûs, carne alba & mucilaginosa repleta, *semina* multa continet, grano frumenti paulò majora, figurâ fere ovali, verùm paululum compressa, & altera extremitate acuminata, duriuscula, lucida, pilosa. Flos & figura & colore perquam gratus est.

In insula *Martinique* secundum rivum *S. Mariæ*, &c.

15. Clematis *Indica*, fructu Citriformi, foliis oblongis *Plumier.* p. 64. Tab. 80. *Murucuia guacu Marcgrav. lib.* 8. *cap.* 9. hanc prolixè describit.

Passiflora arborea Laurinis foliis *Americana Pluk. Phytogr.* T. 211. F. 3.

16. Clematis alia *Indica* polyphyllos, flore crispato *Plumier.* 66. Tab. 81.
Plum.

Sarmenta hujus non sunt perfectè rotunda, sed angulosa. *Folia* ad modum Hellebori nigri flore roseo *C. B.* divisa: h. e. pediculus duos trésve pollices longus in tres alios multo breviores & tenuiores finditur, quorum medius unum tantùm folium sustinet reliquis majus, alii duo adhuc bifurcantur, ramus folio medio proximus folium ejusdem figuræ sustinet, verùm minus; alter folium præcedente adhuc minus gestat, ad basin usque incisum, verùm segmentum illud quod pediculum respicit, auriculam potiùs quàm folium refert. Unumquodque folium seorsim consideratum *Laurinum* quodammodo repræsentat. Omnia autem circumcirca denticulata sunt, lævia, splendentia, pulchrè viridia, supernè paulò saturatiùs, infernè dilutiùs, cum plurimis ramulis nervorum incurvis. Folium seu segmentum majus, quod medium est, 4 circiter pollices longum est, duas propemodum latum, verùm minimum non plus unum pollicem longum est, dimidium latum.

Flores ejusdem sunt cum præcedentibus structuræ & conformationis, verùm paulò ampliores Columella, clavi, brachia quibus apices incumbunt, albida sunt, punctis rubentibus notata. Clavorum capitula bifida, & apices pulvere flavo tenuissimo aspersi. Fimbriæ florum filamenta densè stipata sunt, rubro saturo tincta, & duabus tribúsve zonis annularibus albis varia: Eorum extremitates valde tenues sunt, pulchro violæ colore tinctæ, omniáque intorta ad modum serpentum Medusæ capiti appictorum.

E foliis radiis hisce proximè subjectis quinque interiora penitus cœrulea sunt, exteriora 5 intus pallidè admodum viridia, punctis parvis rubentibus copiosis notata, foràs claro virore tincta. Tria illa folia quæ florem antequam expandatur tegunt, in modum cochlearis excavata sunt, circumcirca fimbriata, viridi saturo tincta, multis subtus costis.

Fructus Pomorum mediocrium magnitudine & figurâ sunt. Cortex ejusdem est consistentiæ cum parvis nostris Cucurbitis è quibus fiunt pyxides Tabaccinæ [*Tabatieres*] éstque pariter æqualis & lævis superficiei, viroris pulchrè lucidi, punctísque adhuc clarioribus varii. Caro & semina ejusdem sunt naturæ cum præcedentibus.

In insula *Dominici* provenit.

17. Clematitis *Indica* flore clavato suave-rubente, fructu hexagono coccineo, folio bicorni *Plumier* 68. Tab. 83.
Plum

Duæ hujus species habentur, alteri *caules* triangulares sunt instar Cyperi, subvirides, tomentosi, alteri teretes, valdè tenues, nigricantes: utraque ad unumquemque nodum florem, folium & claviculam ejusdem magnitudinis & figuræ proferunt. Floris color in una ad rubrum clarum inclinat, in altera penitus ferè candidus est. Prioris fructus paulò longior est quàm secundæ, medio crassior, & ad utrumque extremum in acutum productus.

Flos pediculo valde tenui, subrubenti & ferme sesquidigitali innascitur. *Gemma* conum parvum 9 aut 10 digitos longum refert, ima parte inflata, albicans & lanuginosa, verùm extremitate sua nonnihil rubra. Flos expansus (ut in reliquis) è decem foliis componitur in orbem seu circulum expansis, quorum exteriora 5 interioribus majora sunt: minorum seu interiorum unumquodque inter duo majora situm est. Exteriora seu majora, unum circiter pollicem longa sunt, 4 lineas lata, interiora multo angustiora, quamvis paris longitudinis sint, utraque in linguæ formam à natura effigiata: majora aversa parte è viridi albicant; cum 3bus nervis tenuibus viridibus; intus propemodum alba sunt; minora colore albo ad rubrum tendente inficiuntur, nonnullis penitus albis intermixtis. Foliis hisce superincumbit circulus velut fimbriatus è duplici filamentorum valde tenuium ordine compositus, quorum longiora partim purpurea sunt, partim alba, reliqua admodum brevia, introrsum incurvata, in margine pelvis cujusdam disposita, è cujus centro exit pistillum seu columella

 ovali

ovali globulo capitatum cum tribus parvis clavis summitati infixis, deorsum nutantibus. Basin globuli ambiunt 5 lingulæ æqualiter à se invicem distantes, quarum unaquæque apicem habet propemodum ovalem, supernè pulvere flavo obductum. Flos expansus duos plus minus pollices diametri habet, & nullum fere odorem.

Cùm Flos præteriit, globulus quem diximus ovalis in figuram hexagonam ad instar parvi Citri, magnitudine nucum minorum cortice crasso & molli velut corii, foràs nonnunquam penitus ruber velut purpura, aliàs è viridi albicans ad purpuram tendens, punctulis saturatioribus è latere solem respiciente notatus; multis intus seminibus ovalibus nigris, filamentis tenuibus ad corticem interiorem adnexis, parvis pelliculis albis involutis repletus.

Folia pediculis paulò crassioribus quam flores appenduntur, punctis rubris undique notata, palmæ manus plurimùm magnitudine, consistentiâ membranacea, utrinque pulchrè viridia, nonnulla lævia & polita, sunt tamen quæ lanuginosa nonnihil videntur, ubi pediculo adnectuntur in cordis formam incisa, extremitate in duo cornua acuta, à se invicem valde divaricata, fissa, inter quæ unus parvus angulus acuminatus valdè brevis intercedit. Subtus tres nervos habent, unumquemque à basi ad cuspidem extensum, parvos ramulos transversos emittentem.

In insulis *Martinici* & *Dominici.*

Plantam hanc in *Hist. Nat. Jamaicensi* titulo Floris passionis folii mediâ lacinia quasi abscissa, flore minore carneo describit, & ad ripas fluvii *Cobre* passim reperiri dicit D. *Sloane.*

18. Clematis *Indica* hirsuta fœtida *Plumier.* hederacea, lanuginosa, odoris gravis *Marcgrav.*

19. Clematitis *Indica* flore puniceo, folio lunato *Plumier.* 72. Tab. 87. An Ferrum equinum volubile *Munting.* Contrayerva an Passiflora naviformibus foliis *Americana Pluk. Almagest?*

Hujus *sarmenta* valde tenuia sunt & teretia, in altum tamen nihilominus enititur, & sepes operit, claviculis suis prætenuibus se iis annectens. Unicuique nodo *folium* apponitur menisci figurâ, cornibus obtusis seu in modum Papilionis alarum expansis, lævia, saturatiùs viridia, 3 subtus costas habentia, minores hinc inde ramulos spargentes, pollicem proximè unum longa, ab extremo ad extremum duos extensa, pediculo valde curto, nec tribus lineis longiori, aliquantulum intorto, hærentia.

Ex iisdem nodis exit *Flos* coccineus, inodorus, pediculo pollicem circiter longo insidens, qui antequam aperitur conum parvum refert, unum prope digitum longum, infima parte inflatum & extuberantem; cùm explicatur folia eodem modo disposita quo in supra dictis ostendit, inferiora tantillo majora superioribus, pollicem longa, 3 aut 4 lineas lata, linguæ obtusæ figurâ, extrorsum nonnihil recurva, tribus subtus nervis apparentibus, interiora seu superiora lævia, breviora & strictiora, circa tubum canaliculatum disposita, coni figura excavatum & supernè abscissum, dimidium circiter pollicem longum; è cujus fundo exit columella, valde tenuis, paulò longior quàm in aliis speciebus, colore rubente, summa parte divisa in 5 filamenta seu stamina parva, foras recurva, unoquoque apice seu capitulo parvo pendulo & mobili donato, forma plagæ [*une playe*] pulvere tenuissimo flavicante conspersо. Filamenta sinu suo amplectuntur capitulum viride oviforme cum tribus parvis clavis valdè tenuibus & rubentibus, apice viridi, eidem infixis, quod tandem in figuram & magnitudinem Jujubarum nostratium evadit; [inveniuntur tamen nonnunquam perfectè rotunda] cortice lævi tenui, colore violaceo obscuro, carne intus valde tenera, succum violaceum reddente, *semina* copiosa continens nigra, tuberculis aspera. Cùm fructus maturitatem adipiscitur duplo longior evadit, quàm florendi tempore. Gustu est insipido.

Per totum fere annum floret, & copiosè oritur ad oram *Portus* Pacis in insula *Dominici.*

20. Flos passionis perfoliatus seu Periclymeni perfoliati folio *Slon. Cat. Jamaic.* D. *Sloane.*

Hæc species *caulem* habet teretem, purpurascentem, ad 2 unciarum intervalla *foliis* binis junctis, ab uno latere per suturam, ab alio inter duas auriculas, comprehensum, unde & perfoliatus esse videtur, ad modum Periclymeni *Italici;* utrumvis folium 2 uncias longum est, valde glabrum, ad basin unciam 1. latum, costa à basi ad apicem medium dividente, cauli mediante pediculo brevi, crasso, incurvo adnexum, è cujus sinu seu angulo quem cum caule efficit emergit clavicula longiuscula, quodcunque obvium est arripiens, adeóque vel assurgit vel prorepit planta, aliarum hujus Generis in modum. Folia è caule utrinque alternatim exeunt; & versus summos caules *flores,* in pediculis uncialibus, purpurei, è 5 amplis totidémque angustis petalis, unciam circiter longis, horizontaliter expansis compositi, cum robustis viridibus filamentis, apicibus aurantiacis, & stylo viridi, reliquarum Murucuiarum undequaque simili.

In monte saxoso sylvoso prope domum D. *Elletson* in *Liguanéz* pulcherrimam hanc plantam invenit D. *Sloane.*

21. Clematitis *Indicæ* flore minimo pallido tres species. Murucuia miri Pisonis *lib.* 4. *cap.* 74. *Plumier.* Passiflora Hepaticæ nobilis folio parvo non crenato, flore ex luteo viridante *Pluk. Almag. Bot.*

Sarmenta valde tenuia funt & flexilia. *Folia* membranacea, glabra, fupernè faturatiùs viridia; majora digitos duos longa, 1½ lata; alia ex utroque latere prominentiam feu appendicem velut auriculam habent, alia ex uno tantùm, alia ex neutro; figurâ ferè ovali, pediculo valde brevi, duobus velut annulis cincto hærentia. *Floris* pediculus tenuiffimus eft, pollicem circiter longus, Flos ipfe ejufdem cum præcedentibus ftructuræ, ungue pollicis non major colore pallidè viridi, odore nullo. *Fructus* exactè rotundus globuli feu glandis *Piftoletti* magnitudine, initio viridi fplendente colore tinctus, qui tandem in violaceum faturum abit, cortice valdè tenero, fucco concolore prægnans, *feminibus* multis parvis, nigris tuberculis inæqualibus, cordis compreffi figurâ repletur.

Multis infulæ *Dominici* in loci occurrit.

22. Clematis *Indica* polyanthes odoratiffima *Plumier.* 75. Tab. 90.

Paffiflora Laurinis fol. polyanthes *Americana Pluk. Almag. Bot.*

Sarmenta fundit plurima, tenuiffima, ramofa, fupra fepes & arbores fe diffundentia; viridia, nodis ad duorum pollicum diftantiam intercepta. Capreoli & folia ut in reliquis fita; hæc pediculis perbrevibus & intortis alternatim adnexa, cum duobus parvis tuberculis ex adverfo fitis, tres digitos longa, unum plus lata, prope pediculum fcil. ubi rotundantur; indè ad extremum paulatim anguftata, quod pariter fubrotundum eft, in roftellum tamen acutum definens, fubtus dilutiùs viridia, paulum tomentofa, nervis nonnihil elatis firmata; fupernè faturatiùs feu intenfiùs, & lineolis quibufdam nervis refpondentibus exarata.

Surfum versùs extrema valde ramofa funt, & ad unumquemque nodum 5 aut 6 *flores* parvos emittunt, unguis magnitudine, odore gratiffimo, pediculo valde brevi infidentes, ad normam præcedentium efformati, nifi quòd columellâ feu ftylo prorfus careant, verùm globulus cui clavi infixi funt parvæ bafi rotundæ immediatè infidet, rubræ, pilifque brevibus, albis, valdè tenuibus undique obfitæ. Globulus viridis eft, item clavi quos geftat: Radii qui bafin globulum geftantem circumftant fufflavi funt, valde tenues & crifpi initio, verùm extremum tantillo craffius eft. Brachia illa parva quæ fubfunt aliquanto latiora & alba funt, cum apicibus minimis albidis. Totus Flos calici infidet unifolio verùm circumcirca divifo in 5 fegmenta acuta ftellæ in modum. Fructus rotundus glandis *Piftoletti* magnitudine, initio viridis, tandem faturatè violaceus.

23. Clematis baccifera, glabra & villofa, rotundo & umbilicato folio *Plumier.* 78. Tab. 93. An Caapeba *Brafilienfibus Marcgrav?* **Velvet-leaf.** D. *Sloane.*

Caule tereti, albicante, lignofo cuivis arbori aut frutici vicinæ fe circumvolvens ad ejus faftigium ufque enititur, eòque fuperato iterum dependet, ramulos parvos obiter emittens, *foliis* cordiformibus aut fubrotundis veftitos, unciali circiter diametro, marginibus æqualibus feu indivifis, è luteo albicantibus, lanugine molli albicante densè obfitis, ad tactum holofericeum pannum referentibus, unde nomen. *Flores* inter folia exeunt, tenuibus 2 unc. longis pediculis urticeorum modo appenfi, perexigui, tetrapetali, pallidè virides, cum nigra in medio macula. Semen nullum unquam invenire potui quamvis fæpius quæfiverim.

Ubique in frutetis circa urbem *S. Jago de la Vega* in infula *Jamaica* reperitur.

Folium vel integrum, vel tufum vulneri recenti cui imponitur efficaciter medetur. *Vires.*

24. Nehoemeka *H. M.* P. 8. T. 19.

Bryoniæ *Zeylanicæ* foliis profundè incifis *Herman. Cat. Leyd.* eadem planè planta effe videtur, pleniùs defcripta. Verùm error eft in petalorum numero, cùm Autor nofter flores tetrapetalos *Nehoemekæ* attribuit, *Hermannus* Bryoniæ *Zeylanicæ*, &c. pentapetalos.

25. Modecca *H. M.* P. 8. T. 20. Pomifera *Indica*, claviculata, foliis in 3 aut 5 lacinias fectis, floribus pentapetalis, fructu magno, tripartito, feminibus fingulis facculis inclufis.

Paffiflora fpuria Bryonoides, quinquifido folio, *Malabarenfis Pluk. Almag. Bot.* Flos paffionis fpurius *Malabaricus*, quinquifido folio, five fpinofus fructu rotundo *Breyn. Prod.* 2. 48.

Herba eft denfa amans nemora, circa *Oedampere Cadanente* & alibi, femper ferè florens. *Radix* longa tres fpithamas, ac duas fermè craffa evadit, cortice primùm viridi & albicante, fibras fubtus & è latere emittens, intus denfa, humida, albicans, non lignofa, circulis Raparum inftar ftriata, faporis penè nullius: Oculos habet ex quibus novæ propagantur plantæ. *Caules* tenues, viridi-fufci, rotundi, glabri, brevioribus fpinis, bnis & binis, ex quibus claviculas ejiciunt, muniti. *Folia* quæ inter fpinas proveniunt difformia funt, alia in cufpidem definentia, alia in 2, 3, vel 5 lacinias incifa, mollia, plana, lenia, viridi-fufca, in margine limbo rubro circundata, paffim tribus gemmis feu oculis in averfa parte inftructa, duo ad pediculum, qui rubro annulo circundantur, faporis amari & fylveftris. Cofta media & nervi laterales indè egreffi utrinque eminent. *Flores* plures congregatim proveniunt, ac claviculos ejiciunt, pentapetali, albicantes, fubflavi, filamentis in margine veftiti, ac in longum venulis ftriati, odoris nullius. *Stamina* in medio confpiciuntur 5, parva, *apicibus* albican-

albicantibus dotata, in quorum medio *ſtylus* ſeſe erigit tenuis, qui ex principio fructûs exoritur. *Calix* tria lata & tenuia habet folia. *Fructus* majores, cortice primùm viridi, dein in totum Aurancei coloris, glabri, ſine rugis, tribus quatuorve ſubtilibus liris in longum ſtriati, quæ ſeſe omnes cùm fructus ad maturitatem perducuntur relaxant: intus ſub cortice lata capacitate officula continentes, quæ ſingula candidâ, argenteâ, pellucidâ, membranaceâ ac apertâ quaſi burſâ involuta, in tribus quatuorve ſeriebus diſpoſita, formâ rotundo-plana, in medio extuberantia, anguſtâ orâ circumſcripta, ſuperficie in totum aſpera & ſcabra, primò albicantia, dein nonnihil ruſo-fuſca, cortice minùs duro, nucleo albo, qui ſubdulcis eſt.

Vires. Succus expreſſus cum lacte *Cocci Indi* ſumptus anguſtias pectoris tollit. *Radix* trita cum *Parnenti* & aliis in oleo decocta ac internè adhibita artus corroborat, vires naturales auget, melancholiam abigit, præſertim in mulierculis & obſeſſis.

26. Palmodecca H. M. P. 8. T. 21. Modecca altera, floribus è collo oblongo cyathiformi in 5 cuſpides expanſo. Paſſiflora ſpuria Bryonoides, *Malabar.* fol. trifido & quinquifido *Pluk. Almag. Bot.*

Cum Modecca in omnibus convenit floribus exceptis: Sunt autem illi oblongo cyathiformi collo, 5 oblongorum cuſpidum, albicantes, ac ſubvirideſcentes: in medio 5 emicant *ſtamina* viridi-ſatura, plana ac folioſa, longis albicantibus pilis capillata. In medio illorum globulus eſt rotundus, ex viridi albicans, in vertice *ſtylum* gerens albicantem ac trifidum, in furculis, planis viridi-dilutis, granulatis penicillis dotatum. Florum petala fragilia ſunt, & venulis viridiuſculis intus pertexta in fundo capillata, 5 minutis brevibus *ſtaminulis* prædita. Nullius ſunt odoris.

Vires. Folia in aqua oryzæ trita linimentum cephalicum perhibent: pro balneo adhibita febres curant algidas.

27. Motta-Modecca *H. M.* P. 8. T. 22. Modecca fructu vario, alio oblongo bivalvi, alio rotundo tripartito.

Narolæ conſpecies eſt, creſcens eodem modo, & eiſdem in locis, poſt *Angecaimal*, cum prioribus conveniens, præterquam quod fructus alii rotundi, alii oblongi, ovales ſunt. Rotundi tribus ſe relaxant ſuturis, oblongi ac ovales duabus.

Vires. Planta oleo incocta Phthiſicis opitulatur. Ex cortice radicis melle permixto linctus contra tuſſim præparatur.

28. Orela-Modecca H. M. P. 8. T. 23. Modecca foliis plerunque integris, rariùs inciſis.

A prioribus non differt præterquam quòd illarum folia ſint inciſa, hujus autem non, vel rariùs.

Vires. Oleum per infuſionem cephalicum eſt; cum butyro cocta planta hæmorrhoidas ſanat. Foliorum ſuccus partum facilitat.

Not. Quòd folia omnium & ſingularum Modeccæ ſpecierum quàm maximè inter ſe invicem differunt: in uno enim eodémque ramo invenies quæ non omnino, & quæ ter, quater, quinquiéſve ſunt diviſa: ità ut ſolum diſcrimen ſit in floribus & fructibus, ut rectè monet *Commelinus* notis ſupra locum. *Pluk.*

P. 655. Ad 2dam Chamæpericlymeni ſpeciem nota.

Camarætinga ſeu *Camara* flore rubro *Marcgrav.* ad hunc locum non pertinet; eſt enim fruticis bacciferi ſpecies, & à Botanicis modernis ad *Viburnum* refertur; D. *Rivini* ſententiâ, cui & nos libenter conſentimus, haud concinnè ſatis, cùm non minùs flores quàm fructus, adde & folia, à Viburno communiter dicto plurimùm recedant, &c. Vide Cap. de Viburno.

Herbæ Bacciferæ.

P. 657. Ad Cap. de Smilace aſpera add. ſpecies ſequentes:

1. Smilax viticulis aſperis, foliis longis anguſtis mucronatis lævibus, auriculis ad baſin rotundioribus *Pluk. Phyt.* Tab. 110. F. 3.

2. Smilax viticulis aſperis *Virginiana*, foliis lævibus anguſtis, nullis auriculis prædita. Huic radix geniculata, craſſa & intorta, indè ſuſpicamur Chinæ *Mexicanæ* ſpeciem eſſe, & fortè Olcacatzan *Hernandez* p. 212. & Juapecanga altera *Piſonis*, *Pluken. Phytogr.* T. 110. F. 4. An Smilax aſpera Laurifolia, baccis nigris *Virginiana* D. *Baniſter.*

3. Smilax

3. Smilax *Virginiana* spinis innocuis armata, latis Canellæ foliis ex radice arundinacea crassa & carnosa, fortè China spuria nodosa *C. B.* Pseudo-china radix è *Virginia Clusii Exot.* China *Mechuacanensibus Phaco* dicta *Hernandez*, 213. *Pocayo* Næ *Hispaniæ Ant. Recchi* 398. *Juapecanga Brasiliensibus* Pison. 258. An Kari Vilandi *H. M.* P. 7. *Pockhout* Belgis orientalibus, ut ibidem habetur. Apud nostrates *Virginiam* habitantes ex hujus stipitibus parantur scipiones. Hæc & proximè antecedens species fructum acinosum ac racematim dependentem in summis caulibus proferunt. *Pluk. Phytogr.* T. 110. F. 5.

4. Smilax aspera *Bermudensis*, grandioribus foliis cordiformibus, radice surculosa, fortè Quauhmecapatli seu Zarzæ species, cujus radices in *Hispaniam* transferri solebant, Ximenis, &c. *Pluk. Phytograph.* T. 110. F. 6.

5. Smilax latis foliis, in margine spinosis, *Caroliniana*, stipite leni quadrato *Pluk. Phytogr.* T. 111. F. 1.

6. Smilax viticulis asperis *Virginiana*, folio hederaceo leni, Zarza nobilissima nobis *Ejusdem ibid.* F. 2. Mecapatli seu Zarza parilla *Fr. Hernand.* 288.

7. Smilax viticulis asperis *Marilandica*, folio leni.

Folia huic angustiora & longiora sunt pro magnitudinis ratione quàm præcedenti, sescunciam quippe lata sunt & duabus unciis longiora; nec nervi in foliis adeò conspicui sunt in hac quam in illa, imò vix visibiles in utravis parte. Cauliculi prætenues sunt, brevibus spinulis asperi. Claviculæ ex ima parte pediculorum exeunt non ex adverso caulis latere.

8. Smilax *Caroliniana*, stipite quadrato leni, foliis angustis asperi, auriculis ad basin angulosis *Pluk. Phytogr.* T. 111. F. 3.

9. Cari-vilandi *H. M.* ex sententia D. *Commelini* eadem est cum Mecapatli-paratla *Hernandez*, & rectè quidem, quantum mihi videtur judicat. Certè Smilax *Virginiana*, spinis innocuis armata, latis Canellæ foliis esse non potest, cùm ex descriptione D. *Van Rheed* Rami illius duris & acutis incurvis spinis armentur. Foliis est latioribus quàm Smilax aspera vulgaris.

10. Smilax lævis *Marilandica*, foliis hederæ nervosis, prælongis pediculis insidentibus, flosculis minimis in umbellam parvam congestis.

Folia figurâ Hederaceorum sunt non consistentiâ, quippe tenuia. Flosculorum umbellulæ pediculis prælongis, tenuibus, è foliorum sinubus exeuntibus insident.

E *Marilandia* reduces in *Angliam* secum attulerunt D. *Vernon* & D. *Krieg*. An hanc plantam ad Smilacem rectè retulerim nescio, cum fructum ejus nondum viderim, nec ramulus quem describo claviculas habeat; & caulis firmior & robustior esse videatur quàm in planta scandente.

11. Smilax aspera seu spinosa latifolia retusa, folii peripheria leni *Hort. Cath.* 202. Folia spissa & cordata sunt, circa margines æqualia, nec ullis spinulis exasperata. Cauliculi spinulis brevibus, firmis armantur. *Flores* spicati spicis è foliorum alis exeuntibus.

12. Smilax *Africana* lucida, flore albo odoratissimo.

Sarmentis tenuibus ramosis, vicina quæque amplectitur. *Folia* viridia splendentia, nitida & quasi diaphana, absque pediculis caulibus adhærent. Sunt autem subrotunda, in mucronem acutum exeuntia, à puncto quo cauli adhærent, ad mucronem elegantissimè nervulis rectis striata. *Flores* pediculis brevibus exeunt versus summitates ramulorum parvi, hexapetali, cum linea viridi in dorso, multa intùs cingentes stamina alba apicibus aurantiis coronata. Prodiis ex seminibus à *Prom. B. spei* delatis, & à Cl. D. Ruysch missis, nomine Jasmini *Africani* flore odoratissimo. Baccæ erant nigræ oblongo-rotundæ. *Hort. Beaufort.*

13. Smilax claviculata, Hederæ folio, tota lævis, è *Terra Mariana Pluk. Phyt.* T. 225. F. 4.

Folia in nostra planta à D. *Vernon* allata, latiora sunt & breviora quàm in icone *Plukenetiana* pinguntur, duobus digitis longiora, & tantundem ferè lata, subrotunda, glabra & membranacea, tribus nervis insignioribus, aversa parte præcipuè conspicuis, prædita, circa margines parùm undata, pediculis brevibus nixa. Ex ima parte pediculi exeunt claviculæ singulares, aut etiam binæ, non ex adverso ejus, ut in aliis plerisque. *Caulis* quàm præcedentis crassior est, ad genicula pariter reflexus ac in illa. Genicula autem in hac crebriora sunt.

14. Wattou-

14. Wattou-Valli H. M. P. 7. T. 32. Smilax lenis *Indica*, floribus ad caulium nodos in communi pediculo pluribus, pentapetalis, punctatis.

H. M.

Caules rotundi sunt, virides ac glabri. *Folia* in petiolis oblongis, crassioribus, interiùs sulcatis proveniunt, mollia, lenia, viroris pleni, saporis subamari, odoris gravioris. *Flores* fasciati erumpunt in communi petiolo, pentapetali, viroris ex flavo diluti, interiùs punctulis nigricantibus aspersi: in meditullio globulus conspicitur, capitulo viridi instructus quinquangularis, viridi vena striatus, 5 foliolis parvis rigidis, viridi-dilutis stipatus, odoris subgravis. *Fructus* rarò inveniuntur. *Radix* funiculosa est, longè latéque se dispergens, saporis amari.

Locus. Nascitur circa urbem *Cochin*, floret tempore pluviali, semper-virens.

Vires. Folia cum cortice *Lanjæ* contrita ulcera inveterata exsiccant. Cortex cum Santalo & muliebri lacte in formam noduli adhibitus præstantissimum causonis est remedium.

P. 660. Ad Caput De Bryonia.

1. Bryonia *Africana* laciniata, tuberosa radice, floribus herbaceis *Herman.* Parad. Bat.

Bryonia *Afric.* lacin. tub. rad. floribus luteis *Ejusd.*

Herman.

Utraque mihi enata est seminibus ad Promont. *Bonæ Spei* collectis. Priori *radix* est rotunda, pugni magnitudine Rhaphani instar, albida, paucis fibris prædita, ima parte duas trésve appendices quasi totidem novas radices promens. E summo capite mittit *flagella* longa, capreolata, tenera, nodosa, glabra, ramosa, quæ congenerum more obvia scandunt seseque iis involvunt. His *folia* hærent alterna, glabra, lucida, in aliquot lacinias profundè secta. *Flosculi* è 5 herbaceis segmentis, totidémque crocatis staminulis constant; singuli insistunt singularibus tenuibus petiolis, in quos pediculus, qui ad alas emergit divisus est. Qui fertiles sunt, subjectum habent capitulum, futuri fructûs primordium, quod emarcidis floribus abit in baccam, insigniter rubentem, Pisi majoris magnitudine, includentem 4 acinos fuscos oblongo-rotundos.

In hypocaustis asservata perpetuò viret, ut & subsequens.

Huic non absimilis est posterior, proferens viticulas quadrangulas, *Folia* crassiuscula, pinguia, in 3 aut 5 sinuatos dissecta lobos; *Flores* paulò majores, singulares, luteolos. *Fructus* nondum perfecit, licet copiosè floruerit. *Semina* verò è quibus adolevit, forma & magnitudine seminibus Cardui Mariæ similia erant, coloris fusci, minimè splendentis.

Vires Facultate purgandi vix aut nihil à Bryonia nigra differre consimilis sapor prænuntiare videtur.

3. Bryonoides *Canadensis*, villoso fructu, monospermos *Herman.* Parad. Bat. Sicyoides Canadense fructu echinato *Tournef. Elem. Bot.*

Herman.

Novum hoc plantæ genus *Bryonoidis* appellatione indigitavimus, eò quòd crescendi modo, *caulibus* nempe scandentibus *foliis* angulosis, *floribus* herbaceis, & ni fallamur, purgandi quoque virtute *Bryoniæ albæ* valdè simile sit, solis fructibus & radicibus exceptis. Namque fibrosa est *radix*, ultro citróque per terram reptans, albida, & summa parte in parvum velut capitulum extuberans. *Flagella* longissima tenuia capreolata pilosa, in multos ramos divisa, & multiplici reptatu quibusvis obviis sese intorquentia: *Folia* Bryoniæ albæ foliorum æmula, texturæ gracilioris & coloris in viridi dilutioris. *Flores* longulis pilosis pediculis è foliorum alis egredientibus insident, Bryoniæ albæ colore, texturâ & dispositione prorsus similis. Singulis qui fertiles sunt subjiciuntur *fructus* singuli, Amygdali nanæ propemodum magnitudine. Hi virides sunt, continentes sub scabra crassiuscula carnosa cute, undique rigidis villis quasi aculeis vestita *semen* unicum depressum, Citrulli semine paulò minus, foris fuscum intus candidum, & in apice duabus vix apparentibus eminentiis donatum, ut Cucurbitæ genus esse diceres.

Annua est hæc planta, quæ ex decisis seminibus quotannis regerminat, ea sæpe luxurie, ut nisi soboles sedulò evellantur, & rami maturiùs præcidantur, facto incremento vicinas stirpes irretiat & strangulet.

Sapor percipitur acris, amarus, nauseosus, Bryoniæ albæ similis: Huic quoque virtute purgandi forte non dissimilis est.

4. Pada-Valli seu Pada-Kelengu H. M. P. 7. T. 49. Bryonia lævis *Malabarica*, folio integro, acinis ossiculum rotundum planum continentibus.

H. M.

Radix longa, crassa, fibris terræ affixa; *cortex* fuscus est & amarus. *Caules* tenues, villosi, virides, lignosi. *Folia* in pilosis & ad originem extuberantibus petiolis proveniunt, oblonga, triangularia, ad exortum latiora, in cuspidem unius duorúmve pollicum extensa, texturâ densa & crassiuscula, superficie interiori scrabra & subaspera, viroris communis; exteriori leni, admodum villosâ, viroris vividi. *Flores* admodum minuti, albicantes, racematim supra ex origine foliorum producuntur. *Fructus* in racemis acini sunt minores, primò oblongo-rotundi & parùm compressi, dein rotundiores, coloris in principio viridi-diluti & minutis pilis obducti, postea candidi & nitentis, saporis subamari & parùm pungentis. Singuli acini *ossiculum* habent rotundum, planum, bilaterale, in unoquoque latere tribus ordinibus denticulorum minutorum obsitum.

Officula primum flava, postea fusca sine ullo nitore.

Paloerti, *Cochin* & alia loca pro natali solo agnoscit. Floret mense Augusto, Septembri & Octobri. Fructus circa finem anni ad maturitatem perducuntur; semper viret. *Locus.* *Tempus.*

Radix cum lacte ebutyrato & semine Cumini sumpta dysenteriæ & hæmorrhoidibus inservit; cum aqua calida flatus discutit. Succus foliorum expressus rubedinem oculorum solvit & capitis dolores mitigat. *Vires.*

5. Bryonia alba triphylla geniculata, foliis crassis acidis *Slon. Cat. Jamaic.* Bryonia *Curassavica*, folio dentato, crasso & succoso caule *P. B. P. Herm.* Bryonoides trifoliatum *Indicum* foliis succulentis, crassis & crenatis *Pluk. Phytogr.* T. 152. F. 2.

D. *Sloane.*

Radix huic bipedalis aut tripedalis, rubescens, fibras seu radices minores emittens, longiusculas & geniculatas sub terræ superficie: *Caulis* geniculatus, è fusco rubescens, digiti humani crassitie, ad unumquodque geniculum in angulum, valde tamen obtusum, inflexus, claviculis suis perticis aut arboribus vicinis adhærescens, summa parte versùs fastigium multis *foliis* obsitus, tribus perpetuò eidem geniculo longiusculo insidentibus. *Folia* crassa sunt, succulenta, acida, & ad margines denticulis profundioribus serrata. *Caules* versùs summitates rubent; ubi & *flores* consistunt, in racemos aut corymbos Hederæ æmulos congesti, colore herbaceo; quibus succedunt *baccæ* exiguæ, Piso parvo non majores, rotundæ, nigræ, pediculis semuncialibus viridibus insidentes, pulpam intus è viridi nigricantem, & officulum parvum rotundum cum nucleo albo, continentes.

Ad ripas fluvii *Cobre* dicti, & in prato circa urbem S. *Jago de la Vega* arbores & palos scandit. Maio floret.

Succus ad eosdem usus ad quos Acetosæ succus adhibetur.

6. Bryonia alba geniculata, Violæ foliis, baccis è viridi purpurascentibus *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Caules promit geniculatos, digitum minimum crassos, claviculis suis tortilibus vicinum quodcunque apprehendentibus, ad 7, 8, aut etiam 30 pedum altitudinem assurgentes, teretes, virentes, unoquoque geniculo in angulum valde obtusum flexo, foliáque pediculos & flores emittente. *Folia* semunciali pediculo insident, 4 uncias longa, tres ad basin subrotundam lata, colore obscurè viridi, Violarum folia nonnihil referentia. *Flores* flavi, pallide lutei, multi simul congesti, ut in congeneribus; quibus succedunt *baccæ* purpuro-rubentes aliarum hujus generis aut Hederæ similes.

Cum priore reperitur, necnon circa **Black-River-Bridge**.

7. Bryonia racemosa, foliis ficulneis *Plumier* 3. Tab. 97. *Slon. Cat. Jamaic.*

Radix hujus plantæ figurâ sua Rhaphanos majores refert, éstque ejusdem consistentiæ, foras cinerea, intus alba, verùm in medio medullam habet quodammodo lignosam.

Plura emittit *sarmenta*, 4 aut 5 lineas crassa, angulosa, viridia, nodosa, fragilia: Ad unumquemque nodum *folium* apponitur unicum, unáque clavicula velut vitis. Folia autem ejusdem ferè magnitudinis sunt, formæ, & asperitatis cum Ficulneis foliis, quamvis non adeò spissa sint, nec æquè fragilia; nonnulla magis, nonnulla minùs incisa quàm Ficulnea, etiam in eadem planta; omnia denticellis circumcirca serrata.

E geniculis superioribus exeunt ramuli satis longi, tenuiores, ad intervalla longiora, quorum unusquisque duas florum species gestat, alios sc. steriles, alios fertiles. Steriles parvi velut calices sunt, pediculo duas trésve lineas longo insidentes, trium circiter unciarum diametro, cum parvo in medio stylo: ora 5 foliolis cingitur, pallidè flavis, acutiusculis, extremitate fissis, & foras recurvis. Fertiles multò minores sunt, rudimento fructûs insidentes, qui tandem figuram & crassitiem nostratium olivarum assequuntur; pediculis tenuibus adnexi sursum reflexis, quo fit ut & Fructus illorsum spectent; Quorum tunicula valdè tenuis est & lævis, initio viridis, postea ruber coralli instar, carnis nonnihil mucilaginosæ, succulentæ, albicantis & amaræ includens, unà cum duobus tribúsve seminibus, Melonum nostratium figura & magnitudine. Hi Fructus omnes simul uvæ seu racemi speciem quandam exhibent, visu jucundam, per maturitatem maximé.

Variis in locis Insulæ *Dominici* Maio & Junio mensibus floret. In insula *Barbados* copiosè etiam provenit, observante D. *Sloane.*

8. Bryonia alba triphylla maxima *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Caulem edit multangulum, pennæ Anserinæ crassitie, geniculatum, ad intervalla digitalia aut longiora è geniculis incurvis *folia* eísque oppositas claviculas emittentem, 3 uncias longas arbores aut frutices proximos apprehendentes. *Folia* terna simul in eodem sescunciali pediculo; medium seu pediculo oppositum sescunciam longum, & latissima prope extremitatem parte unciam latum, omnia glabra, luteo-viridia. Qualem florem fructúmve producat non observavi, à foliis tamen & claviculis præcedentis similibus Bryoniæ speciem esse conjicio.

Reperitur arbores majores scandens secus viam qua ab urbe S. *Jago de la Vega* versus *Guanaboa* itur, & prope domum D. *Guy.*

9. Bryonia nigra fruticosa, racemi ramulis variè implicitis atque caudæ scorpii in modum in se contortis, baccis albis, unâ vel altera maculâ nigrâ notatis. *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Truncus hujus plantæ lignosus, prope terram brachium humannm crassitudine æquat, arboribus vicinis se circumvolvens, glaber, durus coloris leucophæi obscuri, in multos ramos tortiles & volubiles brachiatus, ad 7 aut 8 pedum altitudinem ascendens. Prope ramulos extremos *Folia* existunt, alternatim sita, ad intervalla semuncialia, in pediculis $\frac{1}{8}$ unciæ longis, unciam longa, mediâque latissima parte semunciam lata, glabra, colore leucophæo obscuriore, paulùm reflexa. Ad surculorum apices egrediuntur ramuli plures, 2, 3ve uncias longi incurvi, variè intorti & sibi invicem implexi, quorum unusquisque caudæ Scorpii aut Heliotropiorum in modum reflectitur, ínque pediculis tenuissimis *flores* plurimos perexiguos, quinquepartitos, herbaceos sustinet, quibus succedunt totidem *baccæ*, granorum Piperis magnitudine, rotundæ, primò virides, per maturitatem albæ, uno vel altero puncto nigro στιϰτά, unum aut duo semina nigra rotunda in pulpa quadam continentes.

In prato circa urbem S. *Jago de la Vega* arbores & palos scandens invenitur.

10. Bryonia *Zeylanica* foliis profundè laciniatis *Hort. Leyd.* 95. *Zeylanica* fœtida, flòre luteo major, fructu rubro oblongo, *Kopalam Zeylanensibus* dicta *P. B. P.* Momordica minor Indiæ Orientalis, Bryoniæ facie, fructu glabro, molli, uvæ crispæ magnitudine, & effigie, suave-purpurascente, lineis niveis striato *Breyn. Prod.* 2. 74. Balsamina Cucumerina, minore fructu, oblongo-rotundo, glabro, *Malabarica Cat. Hort. Med. Amst. Pluk. Almag. Bot.*

Folia in specimine nostro à D. *Sherard* accepto profunde laciniata non sunt.

11. Bryonia nigra fruticosa, foliis integris, ex adverso positis, flore luteo racemoso fœtido *Slon. Cat. Jam.*

D. *Sloane.*

Caulem edit hæc planta sarmentosum, minimum digitum crassum, cortice fere glabro, albo obtectum, inter arbores vicinas prorepentem, ramos hic illic emittentem, pedem longos, *foliis* ornatos, binis simul ad digitalia intervalla sibi mutuo oppositis, in pediculis $\frac{3}{8}$ unciæ longis, ipsa 3 dig. longa, mediâque latissima parte $1\frac{1}{4}$ lata, colore intensè viridi, tenuia, costa media insigniore transversos aliquot nervos emittente. Ramorum summitates occupant plurimi *florum* fasciculi, quorum unusquisque pediculo imbelli incumbit, viridi inclusus calice, longus, tetrapetalus, flavus, cum flavis intus *staminibus*, odore fœtido & ingrato.

Inter arbores secus viam quæ ducit ab urbe S. *Jago de la Vega* versùs *Guanaboa* reperit D. *Sloane.*

12. Bryonia nigra fruticosa, foliis Laurinis, floribus racemosis speciosis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Caules huic teretiusculi, è fusco rubentes, pennæ Anserinæ scapi crassitudine, quibus arborum truncis se circumvolventibus, in altum scandit. *Folia* hic illic emittit in pediculis $\frac{1}{3}$ unciæ longis, 4 uncias in longum extensa, latitudine in media parte ubi latissima dupla, initio angusta & ad extremum obtusa, integra, glabra, costa eminente media percurrente. *Flores* in summis ramulis multi, fasciculatim congesti, parvi, speciosi.

In insula *Jamaicæ* parte Septentrionali **St. Maries** dicta, loco *Cabeca del oro* vocato collegit D. *Sloane*, inter arbores.

13. Bryonia *Africana*, fructu rubro Pyriformi D. *Herman.*

Caules in exemplari nobis à D. *Sherard* communicato prætenues erant, *folia* parva; ima circumscriptione subrotunda, superiora angulosa, in 3 & 5 lacinias profundè incisa, Acernorum modo. Flore & fructu viduum erat.

14. Bryonia *Africana* minima, foliorum segmentis obtusis aut subrotundis D. *Sherard.*

Folia parva sunt, ungue pollicis vix majora, circumscriptione subrotunda, verùm profundè incisa in 3 insigniores lacinias, quarum laterales in duas alias dividuntur. Ramulum duntaxat siccum vidimus flore & fructu destitutum.

15. Bryonia fructu alato, foliis auriculatis *Plumier.* 84. Tab. 98.

Radix hujus interdum crassa est, ovi Anserini figurâ, 4 aut 5 pollices longa, crassitudine longitudinis dimidia, ad utrumque extremum rotundata, Rhaphani consistentiâ, absque medulla solidiore. *Cortex* valdè tenuis est, coloris cineracei, paullùm rugosus & tuberculis inæqualis: Caro alba, tenera, Fabæ sapore.

Unum solummodo sarmentum exserit, prætenue, viride, glabrum nodosum, per sepes se spargens, initio sui crassius, ubi etiam etiam plures radiculas fibrosas, cinereas emittit. Ad unumquemque nodum duæ parvæ spinulæ exeunt, valde teneræ, & ex earum medio folium satis tenerum, pediculo 3 uncias longo appensum, ipsum itidem tres circiter pollices longum, basi in duas eminentias auricularum æmulas dilatatâ ad duos fere pollices; verùm corpus

corpus folii valdè angustum est & in acumen desinit, subtus albicans, tantillum lanuginosum, tribus parvis nervis per longitudinem exporrectis, supernè glabrum & hilarè viride.
E foliorum sinubus exeunt ramuli, 4 pollices longi, *flosculis* perexiguis onusti, calice capitis aciculæ crassitudine, è quo exeunt 5 parva foliola alba.
Floribus succedit Fructuum racemus uvæ figura ad dimidium fructum Aceris accedentium, 6, 7ve lineas long. 3 lat. initio velut argentat. Semen claudentium Lenticulæ similes, sapore leguminoso.
Circa portum Paris in Insula *Dominici* oritur.

16. Bryonia aspera *Maderaspatana*, limbis foliorum spinulis rarioribus denticulatis *Pluk. Almag. Bot.*

17. Bryonia lævis *Americana*, Epimedii foliis plurimis ad caulium nodos verticillatim dependentibus ex Insulis *Caribbeis Pluk. Almag. Bot.*

18. Bryonia alba lævis *Americana*, flore albo-nitente *Pluk. Phytogr.* T. 272. F. 3. An Br. *Aurubiva*, floribus albis Jasmini æmulis, radice magna tuberosa, quâ exsiccata & comminutâ panis loco utuntur incolæ, quibus *Neboy* audit. *Hort. Beaum.*

19. Bryonia *Curassavica* floribus albis Jasmini *P. B. P.* Flos componitur è 4 petalorum segmentis cordiformibus. Indigenæ in Annonæ caritate radice utuntur loco *Cassavi.* Præcedenti eadem esse videtur.

20. Bryonia nigra, nervosis foliis subtus cæsiis, *Virginiana Pluk. Mantiss.*

21. Bryonia *Africana* hederæ folio, parvo, hispido *Ejusd. ibid.*

22. Bryoniæ ferè foliis antagonistis, radice fibrosa, Caryophylli odore planta Convolvulacea *Caroliniensis*, *Pluk. Mantiss.* In Horto *Gulielmi Darby* cultam vidit.

23. Bryonia *Americana*, fructu aureo, Cerasi parvi magnitudine, tetrapyreno, venenato, *Barbadensibus* nostratibus **Poison-withe** dicta *Pluk. Phytogr.* T. 151. F. 4.

24. Bryonia *Africana*, foliis Lupuli scabris *Ejusd. ibid.* F. 5.

25. Bryonia Sideritidis folio multiplici dispermos, flore cœruleo *Prom. Bonæ Spei Ejusdem* T. 152. F. 1.

26. Bryonia *Americana* repens, folio angulosо *Tournef. Elem. Bot.*

P. 662. Ad Cap. De Solano racemoso Americano add.

Hæc planta *Solanum racemosum tinctorium American. foliis & seminibus Amaranti* P. Hermanno in *Cat. Hort. Med. Lugd. Bat.* dicitur. Baccæ autem non 4 duntaxat semina singulæ continent, sed plura, ex observatione *Rudolphi Jacobi Camerarii*, in *Ephem. German.* An. 16. p. 189. Nos descriptionem *Parkinsoni* Latinam factam adhibuimus, quòd planta ipsa ad manum non esset.
Baccarum succo ad cortices, quibus corbes suos texunt, rubro colore tingendos utuntur Indi *Novæ Angliæ* incolæ: *Anglis* colonis **Red-weed** dicitur. *Pocan Virginiensibus*, & nostratibus **Pork-Physick** i. e. *Porcorum Medicina*, nuncupatur.
Radicis succus unius aut duorum cochlearium mensurâ sumptus purgat satis valdè, unde à *Virginiæ* & *Novæ Angliæ* colonis pro cathartico familiari usurpatur, auctore *Parkinsono*, qui tamen in radice exsiccata ejusmodi effectum expertus non est. *Vires.*

1. Solanum racemosum *Americanum* minus *Slon. Cat. Jamaic.* Amaranti semine & facie *Americana*, foliis Circææ *P. B. P.* Amar. baccifer *Indicus* minor, Circææ foliis & facie *Hort. Beaumont.* p. Amar. baccifer Circææ foliis *Hort. Amst. rar.*

D *Sloane.*
Radix parva, oblonga, fibrosa *caulem* emittit teretem, bipedalem, ramosum. *Folia* nullo ordine posita, crebra, Circææ *Lutetianæ* similia, duntaxat minora. *Flores* spicati, in summis caulibus & ramulis multi simul, pilis rigidioribus seu spinulis mollibus asperi. Florum singularium petioli perbreves, ipsi albi, tetrapetali: qnibus succedunt *baccæ* minimæ, primò virides, deinde rubentes.
In sylvis *Jamaicæ* & *Caribbearum* insularum ubique.

P. 661. Ad Cap. De Solano racemoso sive Christophoriana.

1. Christophoriana *Americana*, Malabathri foliis acuminatis nervosis, dentata *Pluk. Phyt.* T. 159. F. 1. An Caaghiyayo *Pison?* **Nettle-tree** Barbadensibus dicta.

2. Christoph. *Virginiana*, Zarzæ radicibus surculosis & fungosis, Sarzaparilla nostratibus

 dicta

dicta *Pluk. Almag. Bot.* T. 238. F. 5. Herba tum fortè Canadenſium ſeu Panaces moſchatum *Cornut.*

P. 667. Ad Cap. De Polygonato.

1. Polygonatum humile Anglicum *Synopſios* noſtræ *Stirp. Britan.* In ſylvis *Wiltonienſibus* obſervatum. D. *Bobart.* A vulgari parvitate & humilitate tantùm differt.

2. Polygonat. Hellebori albi folio, caule purpuraſcente D. *Bobart. Synopſ.* noſtræ *Stirp. Brit.* In ſylvis ad latus Boreale montium *Mendippenſium* in Comitatu *Somerſeti* Angliæ. An Polygonat. latifolium, cauliculis rubentibus non deſcriptum *Hort. Lugd. Herman?*

3. Polygonat. perfoliatum minus *Virginianum*, folio ſubrotundo brevi *Pluk. Almag. Bot.* An Polyg. perfoliatum flo. ochroleuco, capſula trigonali D. *Baniſt. Cat. Stirp. Virg?*

4. Polygonat. minus, anguſtiore folio, perfoliatum ex *Virginia Ejuſd. ibid.* An Pol. ramoſum capſula priſmali *Baniſt?*

5. Polygonat. racemoſum *Americanum*, Ellebori albi foliis ampliſſimis *Pluk. Phytogr.* T. 311. F. 2.

6. Polygonatum minus, anguſtifolium ramoſum, flore ad geniculum ſingulari, longo, gracili, pendente, *Virginianum Pluk. Mantiſſ.*

7. Polygonatum latifolium vulgare, cauliculis rubentibus *H. L. Bat.*

8. Polygonatum *Americanum* ſcandens altiſſimum, foliis Tamni *Plumier. Tournef. Inſtit.* p. 78.

9. Polygonatum latifolium, flore pleno odorato Muntingii *H. R. P.* Sigillum Solomonis flore pleno *Dodart. Mem. Moriſ. hiſt.* P. 2. ubi deſcriptionem vide.

P. 663. Ad Cap. De Ruſco & Lauro Alexandrina ſeu Hypogloſſo.

1. Laurotaxa epiphyllocarpos crenatis foliis maxima, è ſingulis foliorum crenis baccifera *Pluk. Mantiſſ.* Ex inſula *Palma* nuper allata eſt.

2. Laurotaxa epiphyllocarpos, anguſtifolia, minor ramoſa, baccis è crenis foliorum prodeuntibus, *Jamaicana Ejuſd. ibid.* Hujus deſcriptionem vide inter *Filices.*

3. Laurotaxa epiphyllocarpos *Alexandrina*, medio folio bacca inſidente, Victoriola quibuſdam, *Ejuſd. ibid.*

Ad ſpeciem 5tam in Append. p. 1875.

Hanc plantam D. *Sherardus* eandem eſſe putat cum ſpecie noſtra 4ta in *Hiſtor.* Quam enim (inquit) *Breynius* in *Belgio* obſervavit eandem eſſe credo quam deſcripſit & depinxit *Hermannus* in Append *H. L. B.* p. 681. Foliis longioribus & anguſtioribus variat.

1. Lilium convallium ad radicem monanthemum *Mentzel. pugill.*

2. Lilium convall. latifolium flore pleno variegato *Tournef. Inſtit. Bot.* p. 77. Hanc ſpeciem (inquit D. *Sherardus*) vidi in Horto Monaſterii S. *Franciſci Recollectorum* dicti, Suburbio S. *Martini Pariſ.* Frater *Didacus* florem odoratum proferre retulit, unde varietatem ſpeciei præcedentis, latifolii ſcil. *C. B.* eſſe credo. Erat autem planta vulgari duplo major.

P. 669. Ad finem Cap. De *Ipeca-coanna* add.

Hanc plantam (inquit D. *Sherardus*) his nominibus inſignitam accepi. Sipo di Cameras, Bequiuli vulgo *Portugal.* Baxugillo *Hiſpanicè*, Beſugilla *Garc.*
Pometius in *Hiſtor. Medicam. Simplic. Appen.* tres ſpecies nominat. Quarta etiam mihi conceſſa fuit à Clariſſ. *Tournefortio* è *Portugallia* delata, quæ coloris eſt flaveſcentis, non geniculata. Hæc ſpecies vomitum non movet, ſed per ſedem ſolummodo purgat. D. *Sherard.*

Ad vires hujus plantæ adde
Ad dyſenteriam remedium eſt ſingulare, ſpecificum, & prope infallibile, per totam *Europam* celeberrimum.

P. 670.

P. 670. Ad Cap. De Solano tetraphyllo. Add.

1. Solanum *Virginianum* triphyllon, tripetalo flore atro-purpureo, in foliorum sinu absque pediculo sessili *Pluk. Phyt.* T. 111. F. 6. *Banist. Cat. Stirp Virgin.*

Hujus flos (inquit D. *Banister*) sex petalis constare videtur, quorum tria subjecta tota viridia sunt & brevia: [*Hæc calicis potiùs segmenta sunt, quàm floris petala*] tria verò superiora longiora atro-purpurascunt, ut in *Solano triphyllo Canadensi Cornut.* 166. à quo hæc planta specie differt.

2. Herbæ Paris affinis tetraphyllos aut pentaphyllos *Marilandica* parva, floris calice triphyllo. Helleborine affinis Planta *Mariana*, Herbæ Paridis facie quinquefoliata *Pluk. Mantiss.*

Caulis circiter palmaris est, quatuor in fastigio *folia* gestans, parva, ab angusto principio sensim dilatata, tandem in acutum mucronem brevi contracta. Flori subsunt pro calice tria foliola longissima & angustissima. Flos qualis fuerit in sicca discernere non licuit.

3. Lilium sive Martagon pusillum *Virginianum*, floribus minutissimis herbaceis *Pluk. Almag.* T. 328. F. 4.

Cauliculo est longo nudo, summa parte 6 folia gestante, eodem quo *Herba Paris* situ, in mucrones longos producta. E centro foliorum seu caulis fastigio exsurgit pediculus ut in *Herba Paris*, inter bina foliola, reliquis similia sed minora, florem & fructum gestans, qui quales fuerant in sicca discernere non licuit. Caulis tomento rasili obductus est, & prope imum articulum habet, ubi foliolum membranaceum acutum eum amplectitur.
Hujus iconem habet D. *Plukenet* T. 328. F. 4.

P. 671. Cap. 19. Ad Plantam ibi descriptam adde Synonyma sequentia.

Papaveri affinis montana, Ranunculi nemorensis radice *Herman. H. L. B.* Solano congener Monophyllum aut diphyllum, Aconiti folio, flore albo *Moris. hist.* P. 3.

Nymphææ congeneri Anapodophyllon dictæ accedens polyphyllos seu Dracontii similis Herba Americana pusilla *Pluk. Phyt.* T. 115. F. 7.

Ad Cap. De Solano.

P. 672. D. *Tournefort* in historia Plantarum circa *Parisios* nascentium.

1. Solanum Officinarum acinis puniceis C. *B.* &c. item Sol. Offic. acinis luteis *ejusdem*, non tantùm varietates Solani Officinarum, sed plantas revera specie distinctas esse contendit. *Prior* quippe major est quàm Solan. vulg. radice crassiore, caule circiter bipedali, & velut foliato, ab imo nonnunquam in ramos diviso, oblique elatos, & ad latera valde se extendentes. *Folia* ad figuram hastæ cuspidis magis accedunt quàm ejus quod baccis est nigris, circa margines minùs undata, & pilis magis conspicuis obsita. *Fructus* ovatus est, 4 lineas [mensuræ *Paris.*] longus, 3 latus. Hæc species odorem magis soporiferum mihi habere videtur. *Tournef.*
Posterior radice & caule cum præcedente convenit. *Folia* magis undata sunt, & velut profundè crenata, utrinque lanuginosa. *Fructus* initio virides sunt, per longitudinem albo radiati, per maturitatem Ochræ colore. Succus subacidus est, vinosus, aliquantulum coloratus. Semina pauca carne luteola ambiuntur. Odore soporifero vehementiori præditum quàm præcedentes mihi visum est. *Tournef.*

Pro 2da specie interponatur,
3. Solanum lignosum seu Dulcamara marina *Cat. Ang.* Toto habitu & omnino specie diversum est à præcedente.

4. Solanum vulgari simile *Africanum*, foliis frequentibus & profundiùs crenatis *P. B. P. Moris. hist.* P. 3. A vulgari non aliter differt quàm foliis frequentioribus, ut plurimum minoribus, & per ambitum in profundiores & crebriores lacinias divisis.

5. Solani lignosi seu Dulcamaræ alatis foliis non auritis, Frutex *Indicus*, per summos ramos floridus *Pluk. Almag. Bot.* T. 317. F. 1. nondum edit. An Pee-ula *H. M.*

6. Sol. arborescens ex *Vera cruce* latifolium, Fortè *Modera-Canni H. M.* P. 2. F. 19.

7. Sol. *Æthiopicum* maximè tomentosum caule solummodo, non foliis aculeatum *Pluk. Almag. Bot.* T. 316. F. 1.

An

An Solanum lanuginosum spinosiss. arborescens *Æthiopicum Munting. Herbar. Belgic?* Cauliculi spinis rectis rigidis muniti sunt: *Folia* marginibus paullum undulata; petiolis uncialibus; adeò densa lanugine obsita, ut tractantibus holosericea videantur: *Flores* parvi obtusiores, fructus parvi orbiculares. D. *Bobart.*

8. Sol. tomentosum *Canariense* spinosum, fructu Cerasorum forma & magnitudine *Pluk. Almagest.* T. 316. F. 3.

Hujus fructus sunt saturatè Laccæ coloris ex quibus Fucum conficiunt Insulanæ mulieres, quo faciem oblinunt & ex pallida rubicundam efficiunt, ut Amasiis suis formosiores videantur. *Idem.*

9. Sol. spinosum, profundè laciniatis foliis, subtus lanuginosis, *Maderaspatanum Pluk. Phyt.* T. 316. F. 4. An *Scheru-Chumda H. M.* P. 2. F. 36. Jurepeba fœmina *Pisonis?*

10. Solanum spinosum *Jamaicense* glabrum, foliis parvis, minùs profundè laciniatis. *Pluk. Almag. Bot.* T. 316. F. 5. An Solanum bacciferum caule & foliis tomento incanis, *&c. Slon. Cat. Jamaic.* vide infra.

11. Solanum lanuginosum *Marilandicum*, flosculis in tenuibus pediculis è foliorum alis egressis singuli singulis.

Post quartam speciem adde,

12. Solanum *Americanum*, Strychnodendro accedens, fructu medio ante maturitatem quasi fisso. An Solanum frutescens *Brasilianum*, foliis Capsici, baccis rubris *P. B. P. Pluk. Phytogr?* T. 111. F. 4.

P. 674. Ad 9am Speciem nota. Planta spinosissima *Virginiana* Boraginis flore *Tradescantii* ex sententia D. *Plukenet* eadem est Solano pomifero fruticescenti *Africano* spinoso nigricanti, Boraginis flore, foliis minùs profundè laciniatis, spinis multò longioribus, majoribus & crebrioribus horrido, in horto Reverendiss. *Episcopi Londinensis* nobis viso, cujus meminimus *Hist.* p. 1799.

P. 674. Post decimam Speciem adde,

13. Solanum spinosum *Indicum* Borraginis flore *Robert. ico. Hort. Reg. Paris.* & Solanum spinosum maximè tomentosum *Boccon. Sic.* sunt plantæ diversæ. D. *Sherard.*

14. Solanum incanum *Chinense* minùs spinosum floribus parvis ferè umbellatis *Pluk. Phyt.* T. 62. F. 1. An Solanum bacciferum caule & foliis tomento incanis spinosum, flore luteo, fructu croceo minore D. *Sloane*, paulò inferiùs descript.

15. Solanum *Indicum* spinosum, atro-virens, undique glabrum foliis Brancæ-ursinæ divisurâ *Pluk. Phyt.* T. 62. F. 1. An Solanum pomiferum spinosum *Indicum*, fructu echinato, foliis Cardui seu Acanthi spinosi *Breyn?* An Juripeba posterior *Pisonis?*

Caulis erectus, glaber, viridis, 3, 4ve pedes altus, ramosus. *Folia* amplissima, pedalis fere longitudinis, in lacinias cuspidatas Brancæ-ursinæ divisurâ incisa; cujus etiam latitudinem, glabritiem, mollitiem, coloremque atro-virentem imitantur, ut & angustiam ad pediculum. Pediculi nervíque foliorum spinosi. Flores pallidè cærulei; Fructus parvi rotundi.

16. Solanum *Americanum* perenne subincanum, fructu pyriformi longiore, spinis plurimis armatum *Pluk. Phyt.* T. 225. Folia lata, subincana, Quercina divisurâ; ast acutiore.

Ad Poma amoris adde,

1. Solanum pomiferum fructu rotundo, molli parvo, rubro plano *Hort. Reg. Blæs.* amoris fructu Cerasi *H. R. P.*

2. Solanum pomiferum fructu rotundo aureo plano *Moris. hist.* P. 3.

3. Solanum pomiferum fructu striato & sulcato aureo *Hort. Reg. Blæs.*

Has plantas pro distinctis speciebus habet D. *Bobart.* quia ex eodem semine non oriuntur.

4. Solanum pomiferum spinosum *Americanum*, foliis Polypodii more dissectis D. *Herman.* Spinæ rariores tum costæ folii mediæ, tum nervis lateralibus innascuntur. Hujus folium tantùm vidimus à D. *Sherardo* communicatum.

5. Sola-

5. Solanum pom. fpinofum foliis maximis angulofis, lanuginofum valdè, *Mala Battod Zeylanenfis.* Tota planta lanugine fordidè flavicante denfa obducta eft. Caulis fpinulis brevibus crebris obfitus. Spinulæ etiam coftæ foliorum mediæ & nervis lateralibus innafcuntur rariores. Folia angulofa funt, non tamen admodum profundè diffecta. *Flores* caulibus brevibus pediculis adnafcuntur, perianthiis villofiffimis excepti.

6. Solanum fpinofum *Indicum* Ficûs folio D. *Sherard.*

Folia hujus non ufque adeò villofa funt ac Præcedentis, fed potiùs lævia. Spinæ per foliorum nervos nullæ aut pauciffimæ, in caule & foliorum pediculis raræ. *Flores* velut in fafciculos congefti, plurimi fimul in pediculo communi è caule egrediuntur.

7. Solanum *Africanum* frutefcens fpinofum, Rhamni *Monfpelienfis* cortice albo *J. B.* facie, floribus cœruleis, baccâ rubrâ D. *Sherard.*

(1.) Eft & alia hujus fpecies foliis anguftioribus, floribus oblongis albentibus, D. *Plukenet* Sideritis *Æthiopica* major & ramofior, ramis Lycii more in aculeos rigidiores definentibus dicta Tab. 315. F. 5.

(2.) Item 3tia foliis anguftiffimis, floribus oblongis, tubulofis, pendulis, colore florum Solani lethalis. D. *Sherard.* Ex intuitu plantæ extra florendi tempus nemo Solanum effe fufpicaretur.

8. Solanum *Africanum* lignofum femper virens Laurinis foliis *Hort. Amft. rar.* P. 2.

9. Solanum pomiferum *Portoricenfe* fpinofum, foliis integris, aureis fpinis armatum *P. B. P. Pluk. Almag. Bot. Item* Solanum *Indicum*, Boraginis flore, folio molli lanuginofo, longis aculeis flavefcentibus armato *Schol. Bot. Ejufd.*
D. *Sherard.*

Ad 5 pedum altitudinem affurgit hic in Horto Illuftriffimi Ducis de *Beaufort*, *caule* lignefcente, fpinis coloris aurantiaci brevibus undique horrido. *Folia* digitum & fefquidigitum longa, pollicem [nonnulla duas uncias] lata, integra, acuminata, iifdem fpinis, fed rariùs difpofitis per medium nervum fupra infràque armata. *Flores* è foliorum alis versùs fummitatem, pediculis tenuibus digitalibus innixi, plures eidem pediculo infidentes, monopetali, in 5 lacinias anguftas, plerunque reflexas, divifi, coloris candidiffimi, cum ftaminibus in medio luteis, more congenerum. *Fructum* nondum produxit. Plantæ ætate provectior & lignofior facta folia abfque fpinis & caules inermes profert.

Defcriptio Solani fpiniferi frutefcentis, fpinis igneis *Americani Pluk.* Tab. 225. *Hift. Oxon.* Tom. 3. p. 521. huic convenit: At flores cœruleos, Boragineos referentes ei attribuit D. *Bobart.*

10. Solanum frutefcens, folio integro cordiformi *Hort. Badmington* D. *Sherard.*

Sex pedes altitudine explet, *caule* fpinofo, in paucos ramos brachiato. *Folia* integra, cordiformia, acuminata, ampla, pediculis longis dodrantalibus appenfa, fupernè viridia, infernè molli lanugine pubefcentia. Pediculi & foliorum nervi majores fpinis brevioribus, pallidè viridibus, rarioribus exafperati. *Flores* pediculis digitalibus, fpinofis, versùs fummitates caulium prorumpunt: funt autem antèquam expanduntur foris villofi, & in mucronem recurvum extenfi, adeò ut papilionacei effe videantur: cùm verò fe aperit *Flos* more congenerum formatus effe apparet, nifi quòd è 4 tantùm angulis conftat, quorum duo longiores feu à centro magis remoti, reliqui duo breviores. In medio floris *piftillus* 4 apicibus ftipatur, quorum tres breves, quartus verò longo probofcide falcato excurrit. Sequuntur *Fructus* rotundi, Cerafòrum magnitudine, flavefcentes: femina circulo rugofo cincta, majora. Flores omnes quos vidi hujus plantæ pariter conftructi funt, & hanc formam conftanter retinere Hortulanus affirmat. D. *Sherard.*

11. Solanum bacciferum, caule & foliis tomento incanis, fpinofis, flore luteo, fructu croceo minore *Slon. Cat. Jamaic.* An Jurepeba *Brafilienfibus Marcgrav?* Jurepeba prior five mas *Pifon?* An Solanum pomiferum *Brafilienfe* fpinofum folio minori & angulofiori, flore albo *P. B. P. Herman?*
D. *Sloane.*

Caules hujus plantæ fpinulis brevibus incurvis, cufpide deorfum fpectante denfe obfiti funt, lanuginofi, teretes, 3 circiter pedes alti, ad fefcuncialia intervalla *foliis* alternatim pofitis, 6 circiter uncias longis, 5 latis, initio anguftis, & in punctum definentibus, circa margines valdè finuatis, hirfutis, lanuginofis, ex albo viridibus, [coftâ mediâ tranfverfos feu laterales nervos fpinulis obfitos emittente] Solani fpinofi fructu rotundo *C. B.* per omnia fimilibus veftiti. Medio inter folia fpatio Flores exeunt, duo trefve fimul in eodem femunciali incano pediculo, monopetali, oris in 5 lacinias reflexas, totidem petela imitantes divifis, lutei, *apicibus* multis in medio erectis umbonem quendam ut in aliis Solanis efficientibus; quorum fingulis fingulæ fuccedunt *baccæ*, fphæricæ, Aurantii colore, Piforum in agris fatorum

rum magnitudine, 5 calicis foliis substratis, *seminibus* parvis, albis, compressis, figuræ irregularis, pulpâ Aurantiacâ intermixtis repletæ.

Locus. Circa urbem S. *Jago de la Vega* locis arenosis & glareosis ubique reperitur.

12. Solanum fruticosum bacciferum spinosum, flore cœruleo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Frutex isthic tortuosis lignosis *caulibus*, digiti minimi crassitie, cortice albicante tectis, acutis parvis brevibus spinulis horrentibus, ad 3, 4ve pedum altitudinem assurgit, in ramos & surculos divisus, virides, foliis nullo ordine positis, semuncialibus pediculis insidentibus vestitos. *Folia* autem 2½ uncias longa sunt, unam ferè lata, hirsuta & *Amomi Plinii* similia. Prope summos surculos emicant *Flores* varii, purpurei, pentapetali, 5 Aurantiacis apicibus in medio erectis, umbonem quendam ut in reliquis Solanis efficientibus; Petala retrorsum reflectuntur. Succedit *bacca* rotunda, rubra, Amomi *Plin.* similis, multis seminibus parvis compressis albis reniformibus repleta.

Locus. In maritimis arenosis prope **Old-Harbour**, & secus viam quæ ducit ab urbe *S. Jago de la Vega*, versùs agros D. *Cope* in *Guanaboa* frequenter reperitur.

13. Solanum *Zeylanicum* spinosum, folio amplo incano, ad pediculum strictiore: fortè Solan. spinosum pomiferum *Indicum* album, seu foliis Hyoscyami albi majoris *Breyn. Prod.* 1. *Pluk. Phytogr.* T. 226. F. 6. An Sol. baccif. caule & foliis tomento incanis, spinosis, flo. luteo, fructu croceo minore, *Slon. Cat. Jamaic?*

14. Solanum *Barbadense* racemosum, minus, tinctorium, Circææ foliis mollibus & incanis; fortè Heliotropium *Curassavicum*, Scammonii foliis mollibus subhirsutis *P. B. P. Pluk. Phytogr.* T. 112. F. 2.

15. Solanum bacciferum *Americanum*, fructu corymboso, ex Insula *Jamaicensi Pluk. Phyt* T. 226. F. 7.

16. Solanum mordens seu Capsicum latifolium, Mali *Æthiopici* fructu magno striato compresso, *Americanum.* **Bonnet-Pepper** *Barbadensibus* vulgo *Ejusd.* T. 227. F. 1.

17. Solanum *Indicum*, Laurinis angustioribus foliis, maximum *Hort. Reg. Hamp. Ejusd. ib.* F. 2.

18. Solanum bacciferum, vulgari simile, maximum *Sirinamense Par. Bat. prod. Elem. Bot. Tournef.*

19. Solanum bacciferum, vulgari simile, *Africanum*, foliis frequentiùs & profundiùs crenatis *Eorundem.*

20. Solanum fruticosum *Indicum*, fructu rubro *Tournef. Elem. Bot. Cheruchunda H. M.* 2. 67.

21. Capsicum arborescens *Orientale*, fructibus oblongis parvis erectis *P. B. P.*

22. Solanum bacciferum fruticosum, stipitibus & foliis majoribus, spinis ferocioribus armatis *Slon. Cat. Jamaic.* spiniferum frutescens spinis igneis, *Americanum*, *Pluk. Phytogr.* T. 225. F. 5.

D. *Sloane.*

Præcedenti ejusdem nominis flore cœruleo per omnia fere similis est, duntaxat major, spinulis ruberrimis, acutis, crebrioribus multòque majoribus, Rosæ caninæ æmulis, obsita, idque non solùm per caules & surculos sed in aversis etiam foliis secundùm mediam costam. *Folia* præcipue multò quàm illius majora sunt. Reliqua conveniunt.

In *Barbados* reliquisque *Caribbæis* insulis invenitur.

23. Solanum pomiferum tomentosum, fructu pyriformi inverso *Slon. Cat. Jamaic. Barbadense* spinosum annuum, foliis villosis, fructu aureo rotundiore, pyri parvi inversi formâ & magnitudine, *Pluk. Phyt.* T. 226. F. 1.

D. *Sloane.*

In reliquis omnibus Jurepebæ *Pisonis* persimilis, fructu tantùm differt, qui Pyri vulgaris magnitudine est, colore flavo, figurâ turbinatâ & exactè Pyriformi, ab initio ampliori paulatim gracilescente ad apicem usque.

Locus. Prope **Bridgetown** in *Barbados* insula copiosè provenit.

Vires. Radix amara est & aperiens, meatus urinarios reserans, verùm quia ob amarorem ingratior est Glycyrrhizâ *Americanâ* corrigi potest, & edulcorari.

24. Solanum *Americanum* laciniatum spinosissimum *P. B. P.*

25. Solanum *Æthiopicum* pomiferum spinosum, fructu sulcato rubro *Ejusdem.*

P. 674. Pro 8væ speciei Synonymo adde, Solanum pomiferum fructu nigro spinosum *C. B.*

26. Anonymos baccifera verticillata, folio molli & incano ex *America Pluk. Phyt.* T. 136. F. 3. An Solanum bacciferum baccis nudis *Virginianum Banister Cat. Mss.* Hujus baccæ lætè rubentes quasi murice tinctæ sunt.

27. Solanum *Africanum* spinosum, folio canescente undulato *Triumfetti Nov. Plantarum icon. & histor.* Pomo de *Hiericho Imperati* & *J. B.* simile.

A *radice* circiter palmari, lignosa, tenui, albo cortice vestita, in plurimas (longiores quandoque) fibras divaricata, nec sine ingenti fibrillarum capillitio, duobus nunquam cubitis major, apud me adolevit lignosus *Caulis* minimi digiti crassitudine, actomentosi corticis amictu ex viridi canescens. Ex hoc caule numerosa cremiorum obliquè procedentium soboles paulò supra radicem erumpit. Hos verò omnes acutissimi, at mediocris roboris muniunt subtilium spinarum leuco-flavescentes aculei, nunc lata, nunc ferè nulla base cortici adhærentes, transversim ducti. Ramis densa frondium alternatim dispositarum semuncialis pediculi ope adnascitur copia : quarum crassa ac solidior substantia tomento quodam undique obducitur, coloris ferè insoliti, inter album, viridem ac flavum veluti medii. *Folia* in plantis annotinis unciam longitudine superant, latitudine raro attingunt, à plana lataque basi conico processu in acutum apicem desinunt, undique ambitu sinuoso ac pulchrè undulato prædita. Nervus per mediam frondium substantiam multiplici lateralium propaginum serie discurrens, in postica parte elevatus, in anteriore cava sui relinquit vestigia, ac utrobique raras cœterísque exiliores parturit spinas, quarum tamen fœtu in plerisque frondibus sterilescit. E foliorum sinubus exeunt *flores* plerunque solitarii in pediculis brevibus recurvis monopetali, è capitulo in 5 lacinias dehiscente, Borraginis flore paulo majores, dilutissimè purpurei, in quorum umbilico aureorum staminum brevis attollitur fasciculus. Flori succedit pro fructu Pomum sphæricum, per maturitatem intensè croceum, ac satis molle, Amomi *Pliniani* fructûs forma & magnitudine; carne intus viridi odorem virosum spirante, *Seminibus* prædicti Amomi fœtum.

28. Solanum maximè tomentosum, spinis carens *Virginianum Pluk. Phyt.* T. 316. F. 1. D. *Bobart.*

Planta hæc procerior, *Virginiæ* alumna, *caules* edit erectos, variè brachiatos, quibus *folia* integra, nonnunquam marginibus inæqualibus paululum sinuata, inordinatim rarius nascuntur, una cum ipsis caulibus, tomento candido, nullísque spinis omnino amicta. *Ramusculi floribus* plurimis corymbatim dispositis, pallidis, Boraginis minoribus acutis terminantur.

29. Solanum frutescens *Brasilianum*, foliis Capsici, baccis rubris *P. B. P. Americanum*, Strychnodendro accedens, fructu medio ante maturitatem quasi fisso *Pluk. Phyt.* D. *Sherard.*

In ramulos lignosos Strychnodendri seu Amomi *Plinii* æmulos fruticescit, & cubitalem & bicubitalem altitudinem assequitur. *Folia* 3 unciæ partes latitudine æquant, & longitudine sescunciam, ex angusto principio in medietate dilatata, & in mucronem terminata, viridia, *Amomi* rigidiora & breviora, sine ordine cauliculis gracilibus adnata. E foliorum sinubus *flores* prodeunt albi, parvi, Solanorum formâ, nunc singulares, nunc plures in racemulum congesti, petiolis insistentes: Quibus marcescentibus *Baccæ*, *Solani* vulgaris magnitudine, ante maturitatem uno præsertim latere quasi fissæ, maturæ verò in rotunditatem impletæ, aurantii coloris, aut ex luteo in rubicundum vergentis, succedunt.

Solanum, Capsicum arborescens dictum, *Americanum* nigrum, foliis obscuriùs virentilævioribúsque & magis obtusis, sive Seselios *Æthiopici* fruticescentis *Breyn. Prod.* 2. Ramulis inordinatè nascentibus fruticat cortice scabro nigrescente tectis. *Flores* parvi, albi, plures simul velut in umbella è foliorum alis cum staminibus luteis D. *Sherard.*

30. Solanum vesicarium *Curassavicum*, Solano Antiquorum simile, foliis Origani subincanis *P. B. P. Moris. hist.* P. 3.
D. *Bobart.*

Huic ramusculi sunt plurimi, tenuiores, nunc erecti, nunc reclinati; quibus *folia* inferiùs adhærentia modicè sunt sinuata, alia subrotunda integra, Origani foliis conformia. *Flores* pallidi, aliorum congenerum minores, 5 maculis purpurascentibus ad umbilicum notati; quibus vesicæ minores obtusæ, *fructum* ex viridi luteum, acinis plurimis exiguis repletum includentes, succenturiant. In Horto D. Vicecomitis *Falkland* cultam vidit.

31. Solanum lignosum *Africanum*, semper virens, Laurinis foliis *Hort. Amst. rar.* P. 2.

Radicem habet albicantem, minoris digiti crassitiem raro superantem, longè latéque per terram dispersam, & nisi cohibeatur innumeros emittentem surculos, qui juniores duplici teguntur cortice exteriore fusco, interiore viridi, qui cùm adoleverint in 3, 4ve pedum altitudinem excrescunt, aliquot emittentes surculos ejusdem cum trunco coloris, quibus *folia* pediculo unciali & crasso sustentata adstant, crassiuscula, viridia, nervosa, duas uncias longa, unciam lata & acuminata. In ramulorum summitatibus *Flores* apparent è longis pediculis dependentes, monopetali, campanulati, in 5 profundas lacinias divisi, & ex albo purpurascentes,

è florum meditullio unà cum *stylo* rotundiore & albicante *stamina* apparent albicantia, rotunda, tenuia, quæ in *capitulum* exeunt luteum oblongum & striatum. Florem sequitur *bacca* rotunda & viridis, baccæ Pseudo-capsici *Dod.* non absimilis, quæ intus plurimos continet acinos planos & albicantes. Tota floret æstate, & Autumno baccæ perficiuntur: Locis arenosis *Prom. B. Sp.* ad 4 pedum altitudinem excrescit.

P. 681. Ad Cap. 24.

1. Inota-Inodien seu Moetoe *H. M.* P. 10. T. 70. Solanum vesicarium *Indicum*, vesiculâ acuminatâ, baccâ viridi, subflavâ.

H. M.

Planta est gravis & malè olens, arenoso, petroso ac terreo gaudens solo. *Radix* albicans, fibrosa, capillata, saporis subamari. *Caules* angulosi, viridi-diluti, ad genicula ramosi & tuberosi, pilis raris minutis (ut & Folia) obsiti, carne intus humida & viridi. *Folia* petiolis sulcatis pilosis insident, singularia vel plura simul, denticulis inæqualibus eminentia, tenuia, mollia, lenia, amara, viroris fusco-surdi. *Florum* petioli rubro-fusci & pilosi, ipsi monopetali sunt, quinque-cuspidati, subflavo-pallidi, in aversa parte venulâ striati, inodori. *Stamina* 5 surrecta, viridi-diluta, *apicibus* longis surrectis dotata, subflavis. *Stylus* viridi-dilutus est, ex oblongo, viridi-diluto se exserens calice, supra staminum apices nodulo viridi prominens. *Calix* viridis 5 cuspidatus, qui deciduis floribus ampliatur in folliculos virides 5 laterales, superiori parte in acumen desinentes, multo aere repletos. In singulis unica reperitur *bacca* rotunda brevi & crassiolo pedunculo basi folliculi annexa, primùm viridis, dein ex viridi subflava, intus pulpâ succulentâ repleta, saporis ex acido dulcis, edulis. *Semina* in baccis numerosa, ac ferme scutelliformiter inter se mutuò posita, singula in dimidiatis quasi loculis ima parte hærentia, quorum exteriora ob tenuem fructuum membranam foris transparent, de cætero plana, coloris albicantis subflavi.

Vires. Radix in coctione olei adhibetur. Succus testi-culorum tumores minuit. Radix causone laborantibus opitulatur: cum oleo frixa endemium morbum, *Pitao* dictum sanat.

2. Pee-Inota-Inodien, *H. M.* P. 10. T. 71.

Cum priore maximè convenit, Rami verò non adeò in latum diffusi, sed magis surrecti, altitudine primam trium excedens pedum; *Folia* paulò majora & oblongiora, densiùs capillata, ac longioribus pilis obsita: *Flores* paulò minores sunt, ad fundum interiùs in orbem, 5 notis rubro-fuscis notati: *folliculi* strictiores, *baccæ* minores, seminibus sed aliquantulum minoribus repleta. Fructus edules sunt.

3. Solanum vesicarium seu halicacabum *Indicum* flore & fructu minore. An Solanum vesicarium *Indicum* minimum *Herman. Hort. L. B?*

Vires Radices in aqua decoctæ diabeten infringunt, oris ulcuscula curant, si masticentur.

4. Solanum *Curassavicum* vesicarium, Solano Antiquorum simile, foliis Origani subincanis *P. B. P.* Fortè, Solanum vesicarium *Surinamense* lanuginosum polycarpon *Breyn. Prod.* 2. *Pluk. Phytogr.* T. 111. Fig. 5.

5. Solanum vesicarium *Mexicanum* molle & incanum, Coztamatl seu Solanum vesicarium pallens *Hernandez.* 203. *Pluk. Almag.*

6. Solanum vesicarium *Mexicanum*, folio uno latere sinuoso, molle & incanum, *Coyotomatl* seu *Tomatl-coyoti* Vesicaria *Mexicana Hernandez. Ejusd. ibid.* Hujus descriptionem videsis *Hist. nost.* p. 681.

7. Solanum vesicarium minus, baccâ luteâ *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 51.

In horto *P. Barclier* Dominicani vegetavit Romæ, Anno 1660.

8. Alkakengi foliis mollibus, fructu Asparagi D. *Petiver* in *Act. Philosph. Lond.* N. 271. p. 855. *Aumacarun-Calunga Malab.* Ad 4 pedum altitudinem excrescit. Radicem habet tuberosam, pugnum crassam, quæ cum Lini succo pista, & apposita Apostemata sanat, in pulvere sumpta febres hecticas profligat. D. *S. Brown.*

9. Caca-Mullu *H. M.* P. 10. T. 72. Solani folio *Malabarica*, flore monopetalo, dilutè flavo, fructu quadrangulo *Commelin.* Fructus ad basin quadrangulus est, & ibidem 4 spinulis munitus.

Plantula est humilis, gravis & malè olens, arenosa amans. *Radix* fibrosa, exteriùs crocea, intus albicans & lignosa: *Caulis* ramulos emittit vel simplices, vel etiam hinc indè binos. *Folia*, quorum petioli sulco striati, oblonga, crassiola, mollia, crispa, denticulis incisa, viridi-diluta. *Flores* monopetali sunt, 5 laciniati, flavo-diluti, inodori, calici parvo insidentes. *Stamina* albicantia, *apicibus* flavis. *Fructus* crasso, parvo, duro ac valde lignoso appendent pede, in superiori parte rotundioli, in vertice cuspide parvo instructi, inferiùs non-

nonnihil quadrangulati, 4 spinulis duris, lignosis, aculeatis, ad singulos angulos uno, muniti, viridi-flavi, saporis aquei, unicum in se continentes *ossiculum*, durum, exteriùs filamentis lignosis reticulatim plexis, atque etiam cortici exteriori fructûs agglutinatis, pertextum; nucleus albicat.

Si in aqua hæc agitetur planta, crassam illam reddit, viscosam ac mucilaginosam, ut instar ovi albuminis appareat. In decocto data pro febribus adhibetur calidis. Succus expressus cum Saccharo dysuriam, dolores calculi, ut & manuum ac pectoris ardorem tollit. *Folia* siccata & pulverisata gonorrhœam sistunt: cum Saccharo & lacte recenter extracto ad ℥ii usurpata, in omni mala artuum dispositione conferunt. Foliorum succus ut & aqua viscosa calorem in renibus præternaturalem temperat, urinæ ardorem restringit, stranguriam amovet, calculum frangit. *Vires.*

10. Tsjere-Narinampuli *H. M.* P. 9. T. 86. Solano affinis *Malabarica*, baccis rubescentibus *Commelin.* notis.

H. M.

Nascitur in arenosis & petrosis. *Radix* carnosa, albo-rufescens, fibris densis vestita, saporis aquei & subamari. *Caules* teretes, carnosi, aquei, fusce-rubescentes, nodulis turgescentes, vetustiores spadicei, pilis longiusculis raris sparsim obducti, subasperi, saporis acidi. *Folia* pedunculis crassiolis, rubescentibus, qui parvis, cuspidatis, albicantibus, membranaceis foliolis ad exortum succinguntur, proveniunt, oblonga, cuspidata, uno latere latiori, ac ad petiolum versùs inferiora longiùs excurrente ductu annulari, in oris crenata, mollia, utrinque caulium modo hirsuta, viroris floridi & nitentis. *Flores* è foliorum alis in petiolis fuscè-rubescentibus erumpunt, bini vel terni in unoquoque petiolo, tripetali, candidi, scintillantes, pilis longiusculis sparsim obsiti, ex arcto calicis orificio erumpentes, qui oblongus est & triangulatus, angulis alatim expansis, in alarum interstitiis, ut & lateribus, venâ rubrâ striatus. Penicillus è floris orificio emicat trifidus, cujus singula portio iterum bipartita, ac globulo viridi instructa. Præter hos etiam flores habet tetrapetalos, sine calice, in quorum medio *stylus* stamunculis, quæ flavis sunt instructa nodulis, penicillatim circundatus. *Baccæ* in singulis alarum calycis lateribus, circa medios illorum angulos, ubi alæ albescunt, inveniuntur copiosissimæ, membrana calicis obtectæ, & in illis copiosissima arenacea, primùm albicantia, dein rubescentia *semina*.

Indigenæ hac planta, excepta radice utuntur in concoctione *Caril.* Folia oleo incocta linimentum suppeditant vulnerarium: ex iisdem calefactis addito sale fit nodulus, pro putridis purulentisque inserviens ulceribus. *Vires.*

11. Curinil vel Curiginil *H. M.* Part. 7. T. 25. Baccifera *Indica*, foliis ex adverso binis, ad Solanum accedens, fructu monopyreno, Foribus pentapetalis, in communi pediculo pluribus.

H M.

Surculos habet rotundos, geniculatos, in geniculis nonnihil extuberantes, intus lignosos cum corculo viridi. *Folia* in geniculis geminata, decussato ordine videntur in petiolis oblongis ac flaccidis, oblonga, cuspidata, texturâ mollia, flaccida, superficie plana & glabra, viroris in recta parte saturi, in adversa dilutioris, odore & sapore destituta. Costa media ex viridi albescens, & in aversa parte eminens, plures laterales emittit. *Flores* fasciatim proveniunt pentapetali, ex albo flavescentes, exteriùs virides, interiùs candido, lanuginoso uncinulo vestiti: in medio globulus est rotundus, 5 staminibus parvis succinctus; nullius sunt odoris. Florum *gemmæ* oblongo-rotundæ, in vertice albicantes. *Fructus* oblongi sunt, cortice viridi-claro, carne albicante subhumida, saporis subamari, ossiculum in se continent durum & albicans, quod nucleum album includit, cujus sapor subamarus & nonnihil astringens.

Nascitur in insula *Baypim*, semper frugens. *Locus.*

Foliorum succus loco Balnei adhibetur adversùs tumorem quem *Malabarenses Tsjadeunir* nuncupant. Radix in aqua Oryzæ cocta, & pro potu usurpata idem præstat. *Vires.*

12. Baccifera *Americana* Periclymenum dicta, Periclymenum erectum herbaceum *Virginianum* Dr. *Tinkar*'s-**Weed**, vulgò dictum *Pluk. Phytogr.* T. 104. F. 2.

Folia bina opposita, per margines æqualia, 4 aut 5 digitos longa sunt, media latissima parte sescunciam lata, nullis pediculis nixa, sed basi sua caulem amplectentia, à basi aliquousque angustiora, deinde dilatata, in longos & acutos mucrones excurrentia, brevi & vix conspicua lanugine hirsuta. *Flores* [& *fructus* quibus insident] in alis foliorum pediculis vel nullis vel brevissimis singulis singuli, quantum in sicca discernere licuit, foliolorum acutorum vallo cincti, quorum infima prælonga sunt. *Flores* breves non multò supra calices extant, at nec forma nec color in sicca potuere clarè discerni. Caulis quadratus, hirsutus, summa parte rubescens, non admodum firmus. Foliorum conjugationes satis longis intervallis è se invicem distant.

Datur & alia hujus Plantæ seu species, seu varietas, foliis majoribus, latioribus & hirsutioribus, in caule crebrioribus, Apocynorum ad instar nervosis, lata basi caulem utrinque amplexis; caulibus robustioribus. Floribus subsunt baccæ rotundæ nigræ.

13. Basella *H. M.* Part. 7. T. 24. Basila *Zanon.* Solanum peregrinum: Betæ folio *hist. nost.* Sol. scandens *Malabaricum*, Betæ folio *Commelin. Hort. Med. Amstel.*

Caules huic aquei sunt, ex una parte virides, altera versùs solem ex purpureo rubescentes. *Folia* in pedunculis crassis, brevioribus, interiùs striatis & viridi-dilutis proveniunt, ampla, cuspide obtuso. Costæ in aversa parte crassæ, viridi-dilutæ & albicantes. *Flores* cyathiformes, tetra-vel-pentapetali, inferiùs ex viridi albescentes, superiùs ex purpureo rubescentes. *Stamina* 4 vel 5, quorum *apices* in medio ruffi. *Fructus* cauliculis insident, supra exortum foliorum, numero 6, vel 8; súntque baccæ plano-rotundæ, 4 vel 5 rotundioribus interstitiis instructæ, primo virides, maturæ ex rubro nigricantes, & nitentes, saporis aquei, subdulcis; intus carne succulenta, cujus succus expressus tincturam ex purpureo rubram præbet. Officulum in medio albicans, in quo nucleus albus.

Lignum cum foliis tritum carbunculos aperit: inter edulia habetur. Colitur in hortis.

D. *Plukenet* in *Phytographia* sua Tab. 63. F. 1. Plantam hanc Solano an potiùs Mirabili *Peruviano* affinem, tinctoriam Betæ folio, scandentem, *Cochin-Chinensem*, flosculis puniceis muscosis spicatis, fructu intus cochleato denominat. D. *Breynius* Betam bacciferam aizoidem rotundifoliam *Zeylanicam.* Miror à D. *Plukenet* tum Horti *Malabarici* Auctorem, tum D. *Commelinum* reprehendi quòd succum è fructibus expressum commodissimè pro miniatura usurpari affirmaverint, cùm succus (inquit) è floribus expressus sit qui ei usui inservit. Examin.

14. Karinta-Kali *H. M.* P. 10. T. 21. Violæ folio, Centaurii minoris flore candido, baccifera dipyrena. Violæ folio baccifera, repens, flore albo pentapetaloide, fructu rubro dicocco *Slon. Cat. Jamaic.*

In petroso pulverulentóque nascitur fundo. *Radix* albicans, rotunda, pilosa, fibris hinc indè vestita, filamentum in se continens, tenuissimum albicans, saporis aquei. *Folia* in petiolis oblongis, viridi-dilutis, interiùs nonnihil planis ac pilis barbatis proveniunt, rotunda, parùm oblonga, fusco-satura, insipida & inodora. *Flores* in petiolis viridi-albicantibus, oblongis, rotundis, supernè terni proveniunt, ad exortum foliolis parvis, cuspidatis succincti, stelliformes, monopetali quinque-partiti, collo oblongiusculo è calice exsilientes, candidissimi, inodori. *Calix* quinque-folius est & cuspidatus. *Fructus* sunt baccæ rotundæ, primùm virides, dein rubescentes, intus pauxilla aquea carne repletæ, & cum illa duobus officulis albicantibus, uno latere quo sibi mutuo accumbunt, plano, altero convexo; sapor sylvestris.

Vires. Sero lactis incocta diarrhœam sistit, oleo incocta ophthalmica symptomata tollit.

Locus. In umbrosis, densis, opacis & humidioribus sylvis insulæ *Jamaicæ* ubique reperitur. D. *Sloane.*

P. 685. Ad speciem Vitis Idææ palustris 2dam seu *Virginianam, fructu majore*, adde,

Hanc plantam D. *Josselinus* nostras in libello de *rarioribus Novæ Angliæ* sic describit, nobis in *Latinum* vertentibus: Tenuibus *viticulis*, humi fusis in insignem longitudinem excurrentibus, & ad intervalla radices agentibus in superficie terræ immensùm se propagat, si locus suppetat. *Folia* Buxeis similia sed viridiora, crassa, splendentia. *Flores* Solani vulgaris aut Dulcamaræ similes; quibus succedunt *baccæ* longis capillaceis pediculis pendulæ, pallidè luteæ, & per maturitatem rubentes, Cerasi magnitudine, aliæ exactè rotundæ, aliæ ovatæ, omnes intus concavæ, sapore acido & adstringente, *Augusto* & *Septembri* mense maturescentes.

Locus. In salsis & palustribus, musco obductis oriuntur, & à nostratibus *Novæ Angliæ* colonis **Cran-Berries**, & **Bear-Berries** i.e. Ursi baccæ appellantur, quia Ursi iis libenter vescuntur.

Vires. Usus earum cum Saccharo conditarum creberrimus est in acetariis & condimentis ciborum, præcipuè carnis vervecinæ; & ut diximus ad placentas conficiendas: quin & ad Scorbutum valere creduntur.

1. Vitis Idæa Bengalensis, Uvæ ursi baccâ singulari, ad foliorum exortum barbulis donata *Pluk. Phytogr.* P. 69. F. 4.

Capparis, cujus notæ, Flos quadrifolius staminosus; stylus in globulum terminatus, qui in fructum excrescit, Pyro figurâ accedentem, carne sua plura semina continentem, unumquodque cavitate parva latitans.

1. Kilckola-Tsjetti *H. M.* P. 10. T. 57. Baccifera *Indica*, foliis adversis, floribus tetrapetalis umbellatim dispositis.

H. M.

Petrosa amat & arenosa. *Radix* fibrosa, ligno albicante sine corculo, cortice carnoso, nonnihil humido. *Rami* cortice viridi, ligno albicante. *Folia* geminata proveniunt, oblongo-angusta, rigidiuscula, densa, solida, glabra, viridi-fusca: Costa cum costulis utrinque eminet. *Flores* umbellati, infra ad exortum duobus parvis, oblongis foliolis succincti, fructibus insidentes, tetrapetali, surrecti, oblongo-angusti, rigidi, viridi-fusci. *Fructus* baccæ sunt rotundiolæ cum umbilico eminente è florum petalis conflato, cortice viridi-fusco, interiore albicante cartilaginoso, teneri, pulpa aqueo-viridi; intra pulpam unicus vel etiam duo continentur nuclei candidi.

Algidæ

Algidæ febres ex singulis hujus plantæ partibus, admixto *Sandalo*, *Pipere*, vel etiam linimento ex ejusdem radice, affuso oleo fugantur vel præveniuntur. *Folia* trita vulneribus immittuntur. Vulnerarium præterea linimentum præparatur ex radicis cortice cum *butyro*, quod etiam in ulceribus adhibetur. *Vires.*

2. Ben-Pala *H. M.* P. 10. T. 58. Cneorum *Indicum* fructu tricocco: seu Tithymalus fruticosus *Indicus* foliis adversis.

H. M.
Arenoso gaudet solo. *Radix* fibrosa est, Rami rotundi geniculati, viridi-diluti. *Folia* geminata proveniunt, oblongo-rotunda, crassa, carnosa, plana, viridi-diluta, quorum costa in aversa parte eminet, rectum strians. *Flores* umbellati simul cum fructu proveniunt, stellularum formâ, pentapetali, rotundi, albicantes, quorum corculum viridi-dilutum. *Fructus* baccæ sunt trilateræ, in vertice umbilicum gerentes, viridi-albicantes: tria in illis semina, intersepimentis distincta.

P. 684. Ad Cap. De Asparago.

1. Schada-Veli-Kelangu *H. M.* P. 10. T. 10. Asparagus aculeatus maximus *Zeylanicus Herman. Hort. Acad. Lugd. Bat.*

D. *Commelini* judicio eadem planta est quæ à *Paulo Hermanno in suo Hort. Academ. Lugd. Bat.* Catalogo vocatur *Asparagus aculeatus maximus sarmentosus Zeylanicus.* Verùm descriptiones per omnia non conveniunt, ut conferenti patebit. Siquidem radices *Sch. Vel Kelangu* saporis sunt aquei & subastringentis; *Asparagi* autem *Zeylanici*, saporis subdulcis, grati, & ad Scorzoneram accedentis: aculei in illa versùs inferiora inflexi sunt; in hoc modò sursum, modò deorsum spectant, *Baccæ* in illa trilateræ sunt, ex tribus globulis arctè unitis compositæ; cujusmodi compositionis in hujus descriptione nulla mentio, quamvis icon ità compositus repræsentet. Quibus differentiis non obstantibus cum D. *Commelino* consentio, eandem plantam esse.

2. Asparagi *Africani* fruticescentis & planè lignosi speciem observavi inter siccas D. *Sherardi*; cujus cortex non albicabat ut in Corruda 3tia *Clus.* sed potiùs ex rubro nigricabat. *Folia* agminatim congesta in ramulis, semunciam longa, acuta; inter quæ *Flores* parvi in perbrevibus pedicellis quorum forma & partes in sicca non conspicuæ.

3. Corruda *Africana* spinosa, foliis tenuissimis & brevissimis D. *Sherard.* Spinæ ad ramulorum exortum non aduncæ aut reflexæ erant, sed rectà extantes.

P. 682. Ad 1am speciem, notante D. *Tournefort* in *Histor. Plantarum* circa *Parisios* nascentium, Asparagus sylvest. tenuissimo folio *C. B. sylv. Matth.* per longum tempus in Horto Regio *Paris.* cultus, juxta sativam *C. B.* faciem nondum mutavit, sed tota planta multo tenuior esse perseverat quam sativa, non secus ac sylvestris dum esset.

4. Asparagus sylvestris sativo similis, penes baccam curtipendulam diversus *Hort. Cath.* 24. seu Asparagus sylv. Asparago aculeato *Matth.* affinis sed foliis mollibus ad alas hamatus.

5. Asparagus aculeatus *Africanus*, Corrudæ 3tiæ *Clusii* similis.

A Corruda 3tia *Clus.* differt foliis tenuioribus, neque totidem simul ex uno capite prodeuntibus ac in illa; spinis longioribus, tenuioribus, nec tantum deorsum reflexis, sed potiùs rectà extantibus.

6. Asparagus foliis falcatis *Zeylanicus* D. *Sherard.* Corruda *Guineensis*, foliis aduncis *Mus. Pet.* 169.

Folia huic plana & compressa, in acutos mucrones desinentia.

7. Corruda *Africana*, spinis brevibus aduncis D. *Sherard.*

Folia tenuissima, brevia, & valde conferta sunt, inter quæ Flosculi minimi in pedicellis brevibus, quorum formam & structuram in sicca discernere non licuit.

8. Asparagus tenuissimo folio semper virens, flore albo odoratissimo *Schol. Bot.*

9. Asparagus aculeatus minor sarmentosus, è *Maderaspatan Pluk. Phytogr.* T. 15. F. 4.

10. Asparagus (fortè) aculeatus major, spinas plurimas ab eodem exortu pro foliis ferens. [Hic non est *Asparagus noster aculeatus Siculus*, qui ab eodem exortu plures spinas non emittit.] *Ejusd. ibid.* F. 5.

11. Asparagus

11. Asparagus aculeatus triplici spina surrectus *Promont. B. Spei Pluk. Phyt.* Tab. 78. F. 3. An Asparagus aculeatus *Africanus Hort. Leyd?*

12. Asparagus *Hispanicus* aculeis crassioribus horridus *Tournef. El. Bot.*

P. 685. Ad Vaccinia palustria.

Duæ species Vacciniorum palustrium ad Cap. XXVI. pertinent, ideóque hinc illuc transferendæ sunt.

P. 680. Ad Cap. De Solano lethali.

1. Solanum lethale, fructu rubro, semine copiosiori minutissimo *Slon. Cat. Jamaic.* D. *Sloane.*

Ad 5 pedum altitudinem assurgit, *caule* quadrangulari, medii digiti crassitie, cortice luteo glabro tecto, articulato, articulis 2, 3ve uncias inter se distantibus, ad quorum singulos bina opposita nascuntur *folia*, in pediculis uncialibus rotundis viridibus, 9 uncias longa, media latissima parte 4 lata, utraque extremitate angusta, circa margines leviter dentata, glabra, obscurè viridia, costa insigniore medium percurrente, & nervos aliquot transversos emittente. Ex alis foliorum egrediuntur *flores* multi simul in eodem communi pediculo, viridi, unciam longo, lutei, tubulosi, cum staminibus in medio, quibus succedunt totidem *baccæ*, rubentes, Pisi hortensis magnitudine, in pulpa concolori innumera minutissima, fusca *semina* Nicotianæ similia continentes.

Locus. Ad margines viæ quâ ad 16 **miles walk** itur, & infra urbem S. *Jago de la Vega* ad ripas fluvii *Cobre* dicti, eodem cum urbe latere, reperitur.

2. Solanum frutex rotundifolium *Hispanicum Barrel. icon.* Belladona frutescens rotundifolia *Hispanica Tournef. Elem. Bot.*

3. Belladona *Americana* frutescens, flore albo, Nicotianæ folio *Plumier. Tournef. Elem. Bot.*

4. Solanum *Indicum* hirsutum corymbiferum *C. B. Indicum* umbelliferum hirsutum *Park.*

Ramulus hujus plantæ, quem *Clusius Exot. lib. cap.* 30. descripsit, 5 uncias longus erat, tenellus, gracilis, brevi quadam & cana lanugine tectus, nullis foliis præditus (quæ verisimile est propter ariditatem excidisse, vel abrupta fuisse) summa parte sustinens veluti botrum aut corymbum, constantem ex numeroso fructu rugoso, Piperis granis interdum minore, nonnunquam etiam paulò majore, coloris, quia siccus, fusci, in quo tamen appareret in majoribus quibusdam granis aliqua rubedo: pendebant verò ista grana ex brevibus & incanis petiolis, præditis suis caliculis, in 5 lacinias divisis, fructum amplectentibus: majora grana continebant numerosa *semina*, instar eorum quæ in Solani vulgaris baccis conspiciuntur, sed inania, quia, ut arbitror, ad maturitatem non pervenerant.

In sportulis Doctoris *Nicolai Colii* medici, qui cum iis qui à Mercatorum Societate [*Amstelodamensi Indica*] Ann. 1599. in *Indiam* aromatum comparandorum gratia ablegati erant, profectus, in reditu extinctus fuerat, inventus est.

HISTORIÆ

HISTORIÆ PLANTARUM

LIBER DECIMUS QUARTUS,

Herbas multisiliquas complectens.

Herbas multisiliquas voco in quibus singulis floribus plures unâ succedunt siliquæ. Hujusmodi siliquæ unicâ laminâ constant in se revolutâ, quæ per maturitatem supina seu interiore parte secundùm longitudinem sponte aperitur & semina effundit.

PLANTÆ MULTISILIQUÆ

Libro Decimo Quarto comprehensæ.

P. 686. Præmittatur hoc in loco Caput de *Cotyledone*, quod in Historia per oblivionem omissum.

Cotyledonis veræ radice tuberosa *J. B.* descriptionem *vide* in *Appendice* pag. 1878.

1. Cotyledon maximum *Lusitanicum Virid. Lusitan. Grisleii. Tournef. Elem. Bot.*

2. Cotyledon flore luteo media *Hort. Lugd. Bat. Herman. Tournef. Institut.*

3. Cotyledon *Africana* teretifolia, flore pulcherrimo *Tournef. Institut.* Sedum *Africanum* teretifolium, flore Hemerocallidis, ex codice *Comptoniano Pluk. Phyt.* T. 213. F. 1.

4. Cotyledon *Africana*, foliis oblongis, floribus umbellatis, fibrosa radice *Tournef. Institut.* p. 90. Sedum *Africanum* umbellatum album, foliis Gentianæ cruciatæ angustioribus *P. B. P.*

5. Cotyledon maritimum Sedi folio, flore carneo, fibrosa radice *Tournef. Elem. Bot.*

P. 687. Sedum majus arborescens, foliis eleganter variegatis, inter præcipua hypocaustorum ornamenta hic [*Badmingtoniæ*] enutritur. D. *Sherard.* Hujus duæ coluntur species, (1.) foliorum limbo argenteo, medio viridi: & (2.) fol. limbo viridi, medio aureo.

Ad Cap. de Sedo seu Sempervivo majore.

1. Sedum maximum villosum ex Insulis *Fortunatis La Frecho de las Uvas* Insulanis dictum. An Sedum maximum arborescens latifolium, flore flavo *Cap. Bæ. Spei ten Rhyne Breyn. cent.* 179. *Pluk. Almag. Bot?*

2. Sedum majus *Canarinum*, pilis ad oras foliorum hispidis argenteis lucidis *Hist. Oxon.* Part. 3.

D. *Bobart.*

Hoc genus è seminibus pulverulentis rufescentibus *Canaricis* ortum *folia* habuit è radice fibrata plurima, in orbem expansa è rubro viridia, ut pedalem circumferentiam impleant, pinguia & carnosa, tenera, mollia, hirsutie argentea utrinque obducta, quæ ad oras eleganter est conspicua. Unumquodque folium angustiam ad digiti humani longitudinem obtinet,

obtinet, unde in biuncialem aut ampliorem latitudinem ſeſe extendit, circumſcriptione ſubrotunda (mucrone verò parvo medio exeunte) ut cochlearis figuram cum manubrio ſuo compreſſo quodammodo referat. Ex conſimilibus foliis ad medium, gradatim minoribus & contractis roſacea componitur forma, quæ cum cavitate ſua umbilicata roſam *Provincialem* expanſam non ineptè æmulatur. Flores nondum protulit D. *Bobarto*, qui *Corozone Cèlio* inſulanis dictum aſſerit.

3. Sedum *Africanum* fruteſcens incanum, foliis orbiculatis *Hort. Leyd. Herman.* arboreſcens *Promont. Bonæ Spei Bod. à Stapel.* p. 335. majus *African.* alterum, foliis rotundioribus glaucis, flore rubente *Breyn. Prod.* 2. p. 89. *Pluk. Almag. Bot.* in *Hiſt. noſt. App.* p. 1878. deſcribitur. Ad Cotyledonem ſive umbilicum Veneris verum hanc plantam refert D. *Tournefort*, nec ſanè præter rationem.

4. Sedum *Africanum* umbellatum minus, foliis hirſutis ex *Promont. Bæ. Spei Pluk. Almag. Bot.*

5. Sedum *Africanum* umbellatum, flore flaveſcente glabrum *Pluk. Almag. Bot. Phytogr.* T. 314. F. 2. Flores ex oblongo tubo in 5 ſegmenta expanduntur.

6. Sedum *Africanum* umbellatum majus, foliis hirſutis fimbriatis *Ejuſd. ibid.* T. 314. F. 3.

7. Sedum *Africanum* anguſtis longioribus foliis, Jaſmini floribus, umbellatum *Pluk. Mantiſſ.*

8. Sedum Alpinum tomentoſum minus *Schol. Bot.*

9. Sedum minus *Arabicum*, flore luteo, foliis planis mucronatis *Pluk. Mantiſſ.*

10. Sedum luteum majus *Canaricum* humile, foliis repanſis, imbricatim diſpoſitis *Moriſ. hiſt.* 3. marginibus pilis argenteis fimbriatis.

D. *Bobart.*

Humi circulariter diſpoſita ſunt hujus *folia*, craſſa & carnoſa, mollia, ad extremum dilatata & obtuſa, in mucronem verò in medio abeuntia, utrinque glabra, ad oras pilis hiſpidis argenteis eleganter fimbriata. Hæc è medio confertim naſcentia, minora ſunt & breviora, repanſa, & è centro in orbem tumeſcentia, reflexa, ſibi invicem imbricatim, tegularum in tectis ædificiorum inſtar arctè incumbunt. Ex horum medio aſſurgit *caulis* rectus, in *Hypocauſto* Horti Regii *Hamptonienſis* cubitalis, foliis brevioribus inordinatim ſparsímque amictus, in plurimos ramuſculos ſuperiori parte diſtributus. Quilibet ramulus *flores* plurimos flaveſcentes, unguis humani latitudine, ex 7, 8, & nonnunquam 9 petalis conflatos, totidémque in medio ſtaminibus radiatim diſpoſitis gerit: quibus fatiſcentibus *ſiliculæ* plurimæ *ſemina* exigua fuſca aliorum hujus familiæ in modum continentes ſuccedunt.

11. Sedum majus, vulgari ſimile, globulis decidentibus *Moriſ. hiſt.* P. 3. Sedum vulgari magno ſimile *J. B.*

D. *Bobart.*

Folia plurima anguſta, ſpiſſa, mucronata, è viridi rubeſcentia, vulgaris majoris pæne in modum, ſed minora, roſacea ſpecie in unum imbricatim conjiciuntur. Inter iſthæc globuli parvi, è foliis exiguis compacti egerminant, & deinde ſponte decidunt, & à matre ſe evolventes in terram radices fibratas agunt, creſcunt & copioſa luxurie ſe propagant. *Caulis* è fortiſſimorum capitum medio aſſurgens dodrantalis & ſucculentus, foliis ſine ordine amictus. Hic in ſummo ſe dividit & *flores* ſtellatos è viridi albicantes, 6 petalis conſtantes promit. *Semina* exilia in vaſculis corniculíſve disjunctis conduntur.

P. 689, 690. Ad Cap. de Telephio.

1. Telephium 3tium *Cluſii* purpuraſcente flore. Telephium flore purpuraſcente, & foliis rarioribus *C. B.*

Telephio vulgari non valde diſſimile eſt, foliis tamen rarioribus, floribus etiam colore diſſimilibus, ex purpura ſcil. rubentibus.

Ad agrorum margines inter vepres naſcens viâ cavâ & umbroſâ non procul à *Rotenburgo Haſſiæ* oppido ad fluvium *Fuldam* ſito invenit *Cluſius.*

2. Telephium vulgare flore purpureo apud nos in *Anglia* valde frequens eſt.

3. Telephium petræum *Virginianum* album *Baniſteri Pluk. Almag. Bot.*

4. Telephium *Luſitanicum*, hæmatodes, maximum *H. R. P. Schol. Bot.* peregrinum rubens *H. R. B.*

5. Telephium repens folio deciduo majori *Flor. Bat. fl.* montanum Cepææ congener, foliis longioribus *Schol. Bot.*

6. Telephium maximum *Africanum,* flore Aurantiaco è codice *Bentingiano Pluk. Phyt.* T. 228. F. 3.

7. Telephium *Africanum* anguſtiore folio, flore Aurantiaco. Ex codice *Bentingiano.* Sub Portulacæ titulo in *Pluk. Phyt.* Tab. 216. F. 2. hujus icon exhibetur.

8. Telephium fruteſcens, floribus ſpicatis minimis, folio triangulari, craſſo, glauco, Ficoidis facie D. *Sherard.* Folia in caule & ramulis bina ex adverſo ſita ſunt. Flores velut ſpicatim digeſti.

9. Telephium *Africanum* procumbens, foliis ſubrotundis conjugatis, floribus amplis D. *Sherard.* Cauliculi pedales, infirmi, flores in faſtigio proferentes, velut in umbellam diffuſos ut in vulgari Telephio.

P. 691. Ad Cap. de Sedis ſtellatis.

Poſt tertiam ſpeciem inſerantur,

1. Sedum minus ramis reflexis, candido palleſcente flore myrtifolium nigricans *Hort. Cathol. Cupani.*

Caule aſſurgit dodrantali, craſſo & ſatis firmo, purpuraſcente, *foliis* inferiùs præſertim, creberrimis, Myrtinorum æmulis, in aculeum brevem deſinentibus veſtito. Summus caulis in ramulos dividitur reflexos, florum ſerie ſecundùm longitudinem diſpoſito onuſtos,

Deinde 3 ſpecies ſequentes,

1. Sedum minus teretifolium album *C. B.* &c.

2. —— minus teretifolium alterum *Ejuſdem.*

3. —— minus foliis circinatis *Ejuſdem.*

Quorum Synonyma dedimus Pag. 1040. inter Seda vaſculo bicorni, ubi per errorem collocantur.
Ad finem Capitis hujuſce à Capite 2do Sect. 2dæ Lib. 19. transferantur.

1. Sedum minimum vermiculatum acre & non acre flore luteo.

2. Sed. minim. vermiculatum acre, flore albo.

Addenda,
2. Sedum minus teretifolium alterum, Cepææ flore *Schol. Bot.*

3. Sedum minus *Narbonenſe* glaucum, ramulis inflexis, flore albo, ſtaminibus luteis *Ejuſdem.* medium, flore albo, ſtaminulis luteos apices geſtantibus nobis circa *Meſſanam* obſervatus in muris.

4. Sedum *African.* fruteſcens valde ramoſum, foliis argenteis, floribus ſparſis D. *Sherard.*

5. Sedi minoris albi *Monſpeſſulani* ſpecies major, folio acuto *J. B.*

J. B.
Parietinis hæret paſſim *Monſpelienſibus* & *Nemauſenſibus* Sedum quoddam ſatis magnum, *caulibus* craſſiuſculis frequentibus, quos *Folia* veſtiunt Sedi minoris maris, *Fuchſii* flore luteo, ſatis ſimilia, ſed majora, craſſiora, longioraque, in acumen deſinentia. *Floribus* comatur albis: floret autem loco natali menſe Julio.

6. Sedum minus teretifolium luteum *C. B.* Sempervivum minus æſtivum *Lob. Park.*

7. Sedum *Norvegicum* minus *Lob. Illuſt.*

Floſculis è 5 foliolis conflatis, candicantibus, totidémque medio centro teretibus, oblongis, ordinatè æquali ſpatio [ſtaminibus] cinctis, grani Milii Solis minoribus, nonnullis candicantibus, (uti & Flos) aut rubentibus donatur. *Folia* teretia, craſſa, Illecebræ foliis majora. *Cauliculi* palmares aut ſeſquipalmares ſunt, numeroſiſſimi, & foliis confertiſſimis petras amicientes.
In maritimis ſaxis *Norvegiæ* reperitur.

8. Sedum montanum minimum candidum, denſo folio purpurante acuto *Hort. Cath.* Summus *caulis* in multos ramulos floriferos ſpargitur floribus confertis obſitos.

Seda aliquot, quæ quò referenda sunt nondum satis certi sumus.

9. Sedum minus lato & crasso folio *Portlandicum Belgarum Schol. Bot. Flor. Bat. fl.* & aliorum. Sedum crispum *Munting.* Planta potiùs degener esse videtur quàm Sedi species distincta. Sedi minoris lutei varietas nonnullis esse dicitur, cujus caulis latescit.

10. Sedum minus *Æthiopicum*, mucronatis foliis, ad margines cilii instar pilosis *Pluk. Almag. Bot.*

11. Sedum petræum teretifolium *Virginianum* D. *Banister Pluk. Phyt.* Planta est palmaris aut dodrantalis. *Folia* habet unciam longa, angustissima, teretia & acuta, quàm cæterorum, rariùs disposita. *Caulis* ab his erigitur biuncialis, qui in paucos flores, paucioresque petiolos umbellam mentientes terminantur. D. *Bobart.*

12. Sedum *Africanum* annuum, Centaurii minoris facie, flore aureo *Hort. Leyd. Herman.* Hanc plantam à D. *Oldenland* acceptam nobis communicavit D. *Petiver.* Flores ampli sunt, petalis acutis.

13. Sedum minimum *Africanum* album, lanceolatis foliis, fere umbellatum *Pluk. Almag. Bot.* qui in horto D. *Uvedale* vidit.

14. Sedum montanum Coris cœruleæ folio *Schol. Bot.*

15. Sed. Alpinum minimum, carneo flore *Ejusd.*

16. Sed. dasyphyllon *Pyrenaicum*, lignosum & purpurascens, folio deciduo *Ejusd.*

17. Sedum montanum perpusillum luteum *Park. Lob. Illust.* Tota planta biuncialem altitudinem vix excedit, & in plurima capita humi sparsa se dividit, eáque ex foliolis admodum exilibus, muscoidibus, densè stipatis composita; in quorum unoquoque *flos* unicus, cauliculo breviusculo, & calice satis amplo viridi donatus insidet.

18. Sedum *Africanum* frutescens, Ficoidis facie, foliis oblongis acutis, floribus minimis in capitula rotunda compactis D. *Sherard.* Folia in caule bina opposita. Florum glomeruli in summis virgis. Planta est valde fruticosa.

19. Sedum *Africanum* frutescens, Ficoidis facie, foliis brevibus glaucis, floribus minoribus D. *Sherard.* Hoc etiam valde ramosum est, foliis binis adversis, floribus non adeò confertis & in capitula constipatis ac in præcedente.

20. Sedum *Africanum* frutescens Ficoidis facie, foliis & ramulis crassioribus glaucis, floribus majoribus D. *Sherard.* Hæc species foliis pariter est ex adverso binis, lata basi cauli adnatis; ramulis confertis.

21. Sedum *Africanum* frutescens, Ficoidis facie, foliis asperis glaucis, floribus parvis umbelllatis D. *Sherard.* *Folia* angusta sunt & acuta, in caule crebra, vix unciam longa.

P. 693. Ad Cap. de Chrysanthemo aizoide seu Ficoide *Paulo Hermanno* dicta.

1. Ficoides seu Ficus aizoides minor erecta *Africana*, folio tereti, floribus albis *P. B. P.*

2. Ficoides *African.* mesembrianthemum, triquetro folio, flore albo parvo, polyanthos *Pluk. Mantiss.*

3. Ficoides *Africanum* mesembrianthemum, seu Ficus aizoides major procumbens, Tripolii folio magis succulento, denticulis fimbriato, flore argenteo ad umbilicum aureo, fructu magno, pyramidali, quinquefariam diviso, calloso, calice pentagonali incluso *Pluk. Mantiss.* qui in horto Medico *Chelseiano* cultam vidit.

4. Ficoides *Afric.* mesembrianthemum, seu Ficus Aizoides *Africana*, flore amplo niveo, folio latiore plano *Pluk. Mantiss.*

5. Ficoides minor *Canariensis* teretifolia, micis argenteis aspersa, flore carneo, *Cosca* dicta *Moris. hist.* P. 3.

Hujus ramuli crebriùs nascentes humum petunt. *Folia* longa sunt, angusta, teretia, ex adverso bina, præcedentis conformia [Primæ speciei] æquè ac cauliculi sinuosi, è viridi rubentes, micis argenteis (præsertim Sole splendente) aspersa. *Flores* radiati, è tenuibus petalis conflati carnei sunt coloris, quibus capsula seminalis, carnosa, in quinque cellulas divisa succedit. D. *Bobart.*

6. Ficoides

6. Ficoides seu Ficus humilis folio triangulari lucido obtuso, flore aureo magno, *Volkamer. Norimb.*

Volckam.

E crassiori quodammodo & albicante *radice* prodeunt *Folia* crassa, succulenta, longiuscula, triangulata, retusa, & lucida, nullis pediculis suffulta, Aloes ad instar, quorum è centro progerminat *Flos* amplus, radiatus, aureo fulgore ad Solem splendens, cujus medium occupant multa *stamina* sulphureo polline in apiculis conspersa. Floribus succedunt *Fructus* orbiculares, succulenti, in fungosam substantiam cùm maturuerunt abeuntes, variis concamerationibus divisi : semina quæ intus foventur sunt lucida & angulosa.

Tota planta perennat & semper viret, si cautiùs in hybernaculo tractetur. Locus *Promont. Bæ Spei.*

7. Ficoides *Africana* procumbens, latifolia annua, floribus argenteis minoribus *Ejusd. ibid.*

Volckam.

Ex *radice* tenui, fibrosa, candicante *caules* prodeunt rotundi, ad terram resupinati, virides, succulenti, *foliolis* plurimis, latiusculis, pinguioribus, ac crystallinis quasi miculis aspersis ornati : horum ex alis crebriores adhuc suboriuntur *ramuli*, florum gemmis onusti ; quibus adapertis *flores* in conspectum prodeunt argentei, ex pluribus petalis angustissimis radiati, ipsis fructuum rudimentis insidentes : in medio florum multa *stamina*, farinaceo in summitate polline conspersa resident, congenerum more. Flores evanidos sequuntur *fructus* succulenti fungosi, in aliquot cellulas divisi, in quorum sinu foventur *semina* minora, subfusca.

Nascitur locis maritimis arenosis *Promont. Bæ Spei*, éstque annua planta, nec culturam renuit.

8. Ficoides *Africana* procumbens, triangulari lucido, longiori ac angustiori folio N. D. *Volckamer. Flor. Norimb.*

9. Ficoides *Africana* minor procumbens, folio trangulari, nonnihil denticulato seu spinoso *Ejusd. ibid.*

10. Ficoides *Africana* erecta, teretifolia nonnihil glauca, summitatibus foliorum spinosis, spinulis in stellam dispositis N. D. *Ejusd. ibid.*

11. Ficoides *Africana* erecta teretifolia, floribus albis umbellatis *Herman.* Parad. Bat. Ficoides seu mesembrianthemum *Africanum*, frutescens, floribus albis parvis umbellatis *Pluk.* T. 117. Ficoides *Afric.* erectior & fruticosior, &c. *Moris. hist.* P. 3.

Herman.

Locis maritimis arenosis *P. B. Spei* oritur egregia hæc *Ficoides*. Hortis nostris familiarior est quàm cæteræ hujus Generis species. Nam quanquam hybernis mensibus locis à gelu liberis asservari postulet, quasvis æstivi aeris tempestates innoxiè sustinet, & per ramulos cuivis solo commissos facilè propagatur. *Caules* erigit pedales aut sesquipedales, lignosos, rotundos, geniculatos, ramosos, duobus ramis semper sibi oppositis. Qui adultiores sunt membranaceo & in fusco castaneo cortice induuntur. Juniores in pallido virescunt. Geniculis adhærent *Folia* ex adverso bina, propemodum trigona, succosa & carnosa, quorum inferiora crassitie calamum scriptorium, longitudine dimidium digitum implent, cætera sensim gracilescunt. Ramuli sparguntur in 8 pedicellos, sustinentes *flores* albos, Bellidis sylvestris minoris floribus paulò minores, qui è numerosis candidis angustis petalis, & intermediis concoloribus apiculatis *staminulis* contexti sunt. Hi ea serie & copia prodeunt, ut perpulchræ umbellæ speciem exprimere videantur. Singulis subjicitur *calix* crassiusculus, viridis, quinquifidus, in quo, emarcido flore, conspicitur *Fructus*, congeneribus similis, parte superiori in 5 cellulas, seminibus cineraceis parvis duris arenæ instar refertas divisus. *Radix* tenuis est lignosa, candida, multis fibrillis capillata.

Ab exortu *Vergiliarum* ad Autumnum usque floret eodémque tempore favente cœli mollitie semina sua perficit.

12. Ficoides *Africanum* luteum procumbens, longissimis foliis *Herman.* Parad. Bat.

Nec hoc Ficoidis genus cœlum nostrum & solum renuit. Nam & seminibus & avulsis ramulis facilè succrescit & perficitur. Hujus semen terræ injectum postquam intumuerit in duo crassiuscula folia laxatur, è quorum sinu alia atque alia semper sibi invicem opposita egrediuntur. Hæc ubi adolescunt longitudinem & crassitiem digiti nonnunquam excedunt : rigida verò & glauca non sunt, ut in præcedente specie, sed mollecula, flaccida, viridia, repentia, teretia, aliquando trigona & in obtusum, depressum, quasique ensiformem mucronem abeunt, brevibus quibusdam eminentiis, quasi dentibus, nunc ex horum medio, nunc prope exortum, nunc ad ipsas extremitates protuberantibus. *Caules* ex unica *radice* quæ parva albida & fibrosa est profert, ut plurimum 3 vel 4, sed perbreves, & densa foliorum conjugatorum serie circundatos. Ex horum alis prodit *flos*, petiolo semidigitali innixus, magnitudine floris *Taraxaci*, inter initia totus luteus, & ubi flaccescere incipit ruber aut coccineus.

coccineus. Multis constat angustis petalis, & intermediis aliquot tenuissimis filamentis veluti disco. Hæc ad solis accessum in orbem expanduntur, ad recessum verò contrahuntur. *Fructus* congeneribus similis est, multicapsularis & orbiculatus, magnitudine Cerasum æquans, continens *semina* parva, spadicea, dura.

Solum amat laxum, siccum & arenosum, udum, compactum & pingueaspernatur.

13. Ficoides *Africana* annua Centauroides *Herman.* Parad. Bat.

Natalibus, temperamento, & partium dispositione Ficoidibus *Africanis* cognata planta dimidii palmi altitudinem vix superat. *Radice* constat annua, parva, albida, fibris perpaucis capillata, tellurísque summo obliquè inhærente, *Coliculo* tenui quidem, ast dum adolescit duro & pæne lignoso, glauco, geniculato, nunc rectà, nunc obliquè se ab humo extollente & summitate communiter in 3 ramulos q. pedicellos, quibus *Flores* insident diviso. Hi per initia floribus *Centaurii minoris*, postmodum Sedi montani tomentosi, quod *Gnaphalodes* & *Arachnodes* vulgus appellat, quadantenus conformes sunt, ast coloris pulchrè miniati in luteum fatiscentis, sed petalis 5, nonnunquam 4, in basi junctis & in acumen extenuatis constructi, medium occupantibus aliquot brevibus viridantibus *staminulis* croceis apiculis coronatis. *Calix* pentagonus in 5 cuspidata folia exiens *Fructum* præcedenti similem, sed multò minorem includit, in quo *semina* minuta scobis instar. Singulis coliculi geniculis conjugato ordine adnascuntur *folia*, minimè angulosa sed plana, Centaurii minoris foliis paria, ast crassiora multò & succosa, glauco colore velut circinatum Sedum nitentia. Linguæ sensum nullo singulari sapore nisi aqueo afficit.

14. Ficoides *Africana* annua minima muscosa *Herman.* Parad. Bat.

Omnium minimam hanc Ficoidis speciem primo intuitu Alsinem Aizoidem diceres, ubi verò penitus examinaveris à præcedente non aliter differre agnosces nisi exilitate partium, & colore, qui viridis est, aut in viridi nonnihil rufescens. Pro *radice* habet tenuissimos capillos, summæ telluri hærentes, è quibus sparguntur *coliculi* graciles, plurimam partem humi jacentes, longitudinis digitalis, in ternos plerumque ramulos divisi. His hærent *foliola* Alsines minimæ paria, ast crassiora, succosa & præcedentis foliis multò tenuiora. Summi ramuli decorantur flosculis, muscosis, albidis, quinquifidis, plurimis parvæ umbellæ specie simul junctis, & quinquifidis caliculis flosculos superantibus circumvallatis.

15. Ficoides *Africanum* erectum spinosum *Herman.* Parad. Bat.

Ficoidi Africanæ minori erectæ, folio triangulari glauco, flore luteo valde simile est, sed *folia* in superficie multis cavis punctulis inscripta erant, & quod in hoc genere rarum & insolitum, ramuli in quos cauliculus separabatur ad alas pungentibus spinis armabantur, spinis in medio duobus ex opposito foliolis cæteris multò minoribus præditis. Hæc cùm altitudinem circiter palmi adepta esset, vermiculo arrosa, non sine dolore meo interiit.

16. Ficoides *Africanum* triangulari robustissimo folio *Herman.* Parad. Bat.

Foliis est inter omnes quæ hactenus innotuerunt *Ficoides* robustissimis, glaucis, trigonis, rigidis, digitum longis, pollicem crassis, multis ut prior in superficie foraminulis non perviis insignitis: cæterùm tardissimè germinat, nam triennii spatio vix digiti longitudinem assecuta est. Hujus ut & præcedentis fructus quinquecapsularis erat.

D. *Oldenland* 4 priores species ad *Promont. Bæ Spei*: duas posteriores in *Heycon Africæ* provincia primùm detexit.

17. Chrysanthemum aizoides *Africanum* annuum, flo. luteo, foliis angustissimis D. *Sherard.*

A latifolio *Breynii* differt foliis angustissimis, & calycis segmentis brevioribus, & rotundioribus, nec in foliola elongatis.

18. Ficus aizoides *Afric.* minor erecta, folio triangulari glauco, flore luteo *Hort. Ac. Lugd. Bat. Herman.*

19. Ficoides *Afric.* ramosum minus floribus carneis, caule hirto.

20. Ficoides *Afric.* ramosum majus, caule hirto.

21. Ficoides *Afric.* caule aspero, flore rutilante coloris cinnamomi. Ad pedalem altitudinem eriguntur *Caules* graciles, rotundi, tuberculis minimis exasperati. Folia ex opposito bina, ex triangulari rotunda, unciam longa, micis argenteis undique aspersa, ad sescuncialem & biuncialem intercapedinem. *Flores* singuli in summis ramulis ex calyce crasso in quinque partes diviso, alii ex foliorum alis exeunt, satis ampli, è pluribus petalis è rubro croceis, ad umbilicum purpureis; è quorum medio multi exurgunt stamina nigrescentia, apicibus albidis coronata.

22. Ficoides

22. Ficoides *Afric.* foliis latiusculis, in acutum mucronem excurrentibus, flo. purpureo.

Caulis pallidè viridis, calamo anserino minor vix se sustentans. Folia ex opposito duas uncias longa, ⅓ lata ejusdem cum caule coloris, in acutum mucronem desinentia, supernè plana, inferius subrotunda, caulem amplectentia. Flores in summo pallidè purpurei, multis in medio staminulis albidis stipati, è calice crasso in quinque partes diviso, quarum tres cæteris duobus longiores, plerumque ubi exeunt ramuli unciam tantùm apponitur folium è regione. Quatuor species proximè recensitæ, in *Horto Beaufort.* floruerunt.

P. 696. Ad Cap. De Pæonia.

1. Pæonia ochranthemos Camerarii *Schol. Bot. Flor. Bat. Flor.*

2. Pæonia hyemalis pumila, Rosæ rubræ monoflore *Hort. Cathol. Cupani.*

3. Pæonia flore purpurascente papaverino *Moris. Hist.* P. 3. p. 455.

Hæc à cæteris cum floribus plenis omnino diversa apparet. *Radices* externè fusci coloris, brevioribus tuberculis fœminæ simplicis ad instar appensis, donantur. *Caules* exindè virides tenuiores oriuntur. *Folia* ramosa tenuiùs dissecta, utrinque glauca, (cùm in aliis omnino sint viridia) in breviora & acutiora segmenta divisa, quibus etiam fœminam vulgarem potiùs referunt. *Flos* in quolibet caule frequenter unicus apparet, quam aliarum minor, erectus, non suo pondere propendens, ex petalis externis latiusculis, in medio tenuissimis longis, quasi umbone conferto, compositis, ex rubro purpurascente colore, qualis in Pænia mare cernitur, tinctus. Cornicula crassiuscula, villosa.

4. Pæonia mas floris colore variat. Hinc

5. Pæonia mas flore incarnato *Hort. Eyst.*

6. Pæonia mas flore albo *Ejusd.*

Variat insuper foliorum segmentis amplioribus. Hinc

7. Pæonia mas major flore incarnato *Hort. Eystet.* quæ Pæonia mas, foliorum segmentis amplioribus *C. B.*

Habetur etiam Pæonia fœmina flore albo: item, flore pleno incarnato.

P. 698. Ad Cap. De Helleboro nigro.

1. Helleborus niger foliis dissectis *Boc. Mus. pl. rar.* T. 11. p. 26. laciniatis foliis *Ambrosini.*

2. Helleborus niger folio sanguineo *Ejusd. Bocc. ibid.*

Insignes potiùs Hellebori nigri varietates esse videntur quàm species distinctæ.

Duas insuper habemus Hellebori nigri species vel varietates, nimirum

1. Helleborum nigrum, flore viridi, asperiore folio, profundiùs inciso.

2. Hell. nig. flore viridi, folio minori, profundiùs inciso. Utramque D. *Sherard* communicavit. Huc pertinet Hell. nig. foliis minutim incisis & veluti crispis *Balthasaris* & *Michaelis Campi Lucensium.*

3. Helleborus niger amplioribus foliis *Tournef. Institut.* Veratrum nigrum *Stiriacum Tab. icon.* 723.

4. Helleborus niger Autumnalis, flore maximo *H. R. P. Tournefort. Institut.* Elleborus niger Autumn. flo. roseo majore albo D. *Mauvilain Hort. Joncq.*

5. Helleborus nig. flo. roseo minor *Belgicus Moris. Prælud.* Hic omnibus suis partibus, caulibus, foliis & floribus, Helleboro nigro vulgari minor est. Folia elegantiùs sunt serrata, florésque magis rubescunt.

Not.
Helleborus niger trifolius *Aldini* ex *Sardinia* in *Italiam* introductus est, ut ex Catalogo Horti *Pisani Bellucei* didici, ubi prima ejus mentio, titulo Hellebori nigri trifolii è *Sardinia.* *Semina* obtinet nigra lucida, oblongo-rotunda, quasi reniformia, quibus adhæret per longitudinem substantia fungosa alba. D. *Sherard.*

Hellebori

Hellebori nigri folia telæ seu fasciæ lineæ assuta, & supra carnem nudam gestata, Amici cujusdam nostri experientiâ, hæmorrhagiam & fluxum hæmorrhoidum semper refrænarunt. *Boccon. Observat. natur.*

P. 699. Ad vires Dictamni albi seu Fraxinellæ add.

Si Rosa odorata, *Damascena* dicta, aliusve Flos odore donatus, Fraxinellæ flore tangatur, odorem suum naturalem amittit, illúmque Dictamni albi momento acquirit, ut se sæpius expertum scribit D. *Boccone Mus. pl. rar.* p. 53. quod sane mirabile est.

P. 699. Ad Cap. de Abutilo.

1. Abutilon *Americanum* maximum, pediculo & foliorum nervis purpurascentibus *Tournef. Elem. Bot.*

2. Abutilon *Indicum*, fronde pampinea, fructu quinque-capsulari *Ejusdem.* Catou-Beloeren H. M. P. 6. F. 69. Hujus descriptionem videsis *Hist. nost.* Append. 1880.

Huc referenda videntur,

3. Abutilon arboreum spicatum, Betonicæ folio incano, flore minore purpureo D. *Sloane Cat. Jamaic.* 97.

4. Abut. fruticosum foliis subrotundis serratis, floribus albis pentapetalis, ad alas foliorum conglomeratis *Ejusdem ibid.*

5. Abut. herbaceum procumbens, Betonicæ folio, flore purpureo *Ejusd. ibid.*

6. Abutilo affinis arbor Althææ folio, cujus fructus est styli apex auctus, quatuor vel quinque siliquis hirsutis, funis ad instar in spiram convolutis constans *Ejusd. ibid.*

Horum Synonyma & Descriptiones vide infra inter Alceas Indicas.

1. P. 700. Cap. 9. pro 2da specie addatur Caltha palustris flo. & folio minori denticulato. Cultam primò observavi in horto excellentissimi *Morosini*, Patavii postea exsiccatam dono accepi à R. P. D. *Bruno Tozzi*, collectam in *Monte ferrato.* Flos duplo minor est vulgari, folia etiam longè minora, argutè denticulata. D. *Sherard.*
An Populago flore minore D. *Tournefort. Hist. plant. circa Paris?*

P. 705. Ad Cap. de Aconito.

1. Aconitum 4tum *Matthioli* Edit. *Val. gris. Pyrenaicum* luteum, foliorum segmentis sibi invicem incumbentibus *Schol. Bot.*

2. Acon. Lycoctonum humilius, foliis durioribus, floribus pallidis *Cat. Altdorf. Hofman.*

3. Acon. majus luteum, foliis amplioribus *Dod.*

4. Acon. pyramidale multiflorum *H. R. P. Schol. Bot.*

5. Acon. 8. *Matthioli* Edit. *Val. gris. Ejusd.*

6. Acon. salutiferum elatius, foliis atro-virentibus, flore majore, *Pyrenaicum Ejusdem.*

7. Aconitum reticulata radice, flore sulphureo albicante, angustifolium *Icon. Paris. Moris. hist.* P. 3. 463. Hujus folia non semidissecta, latiora apparent. Radicis crassiusculæ venæ striis tessellatis variegatæ cernuntur.

8. Aconitum retic. rad. flo. sulph. alb. latifolium *Icon. Paris. Moris. hist.* P. 3. *Folia* in profundiora, tenuiora & acutiora segmenta divisa, ita ut Pseudo-helleborum floribus globosis exprimant. *Radices* quoque reticulatis venis conspiciuntur. D. *Bobart.*

9. Aconitum Lycoctonum albis pallidísve floribus *B. C.* Lycoctonum flo. cœruleo & albo variegato. *Eyst.*

10. Planta *Africana* erecta, caule 4drato, foliis ex opposito binis, angustis leviter dentatis, flore & capsula ad Aconitum accedens D. *Sherardo.* Flos calcari donatur Delphinii in modum, cum quo etiam binis ad eundem florem succedentibus siliquis convenit.

P. 707. Ad Cap. de Aquilegia.

1. Aquilegia hirsuta, flore viscoso *Botan. Monsp. Schol. Bot.*

2. Aquilegia parva *Marilandica*, folio subrotundo monanthes D. *Vernon* attulit.

HISTORIÆ STIRPIUM

LIBER DECIMUS QUINTUS,

Plantæ vasculiferæ monopetalæ.

Et Primò

Flore Uniformi seu Regulari.

P. 713. Ad Cap. de Hyoscyamo.

1. HYOSCYAMUS pusillus aureus *Americanus*, Antirrhini foliis glabris *Pluk. Phytogr.* T. 37. F. 5. Fortè Hyoscyami albi *Ægyptii Veslingiani* varietas minor ex *America Ejusd. Almag. Bot.*

2. Hyoscyamus albus minor *Tingitanus Munting. Herbar. Belgic.*

3. Hyoscyamus peregrinus luteus minor annuus *Hort. Monsp. Magnol.*

Radiculam habet fibrosam, tenuem; *caules* palmares, *foliis* longiusculis, sinuatis, circumrosis, & hirsutis donatos. *Flores* luteolos, capsulas aliorum more.
Semen à D. *Breman* Hortulano Regio *Parisiensi* accepit.

4. Hyoscyamus *Siculus*, albi minoris habitu, oblongioribus foliis, Cretici flore, seu candido lutescente, umbilico purpureo, semine cinereo, hirsutus *Hort. Cathol. Suppl. alt.* Ubi Autor me reprehendit, quòd cum *Magnolo Bot. Monsp.* Hyoscyamum *Creticum* ab albo præcisè dissidere fundo floris purpureo dixerim, cùm differat etiam foliis, quæ *Creticæ* vitiginea, subrotunda, radiata, spissèque inter unum & alterum angulum dentata sint, semine subflavo. Vide locum.

Tabacum non solùm hyemem tolerat, sed & per plures annos durat, caule lignescenti. *Neapoli* 1696. plantam vidi fruticescentem multis ramulis lignosis duris, quæ per 6 aut 7 annos duraverat, ut mihi retulit Patronus; eandémque rursus 1698. observavi. Hic etiam [*Badmingtoniæ*] per plures annos in hypocaustro vivit, quotannis semen producens.

P. 717. Ad Gentianas majores.

1. Gentiana major *Americana*, floribus amplis ochroleucis *Pluk. Phytogr.* T. 186. F. 1.

2. Gentiana cruciata *Marilandica*, folio latiore, flore breviore.

Foliis Saponariæ æmulis, trinerviis, absque pediculis cauli adnatis, eúmque amplectentibus, binis oppositis, situ alterno, unde cruciformis figura resultat, *floribus* denique in summo caule coacervatis *Gentianam cruciatam* vulgarem valde refert. Differt Florum colore, magnitudine, & figurâ calathoide miniméque expansâ. *Flores* sescunciam plus minùs longi sunt. *Calix* ad semunciæ longitudinem integer est, deinde in barbulas foliaceas, angustas, virides, ¼tas unciæ longas, ad angulos sectionum floris ferè pertinentes, dividitur.
Quam describo plantam D. *Vernon* in *Marilandia* collectam D. *Sloane* communicavit, à quo habui.

3. Gentiana major *Virginiana* flore cœruleo longiore *Moris. Tab. inedit. Pet. Act. Philosoph. Lond.* N. 246. p. 404. Sp. 44.

Folia hujus eundem in caule situm obtinent quem superioris, verùm multò angustiora sunt, & subtus glauca. *Flores* in summo caule coacervati cœrulei sunt, ore latiore. Segmenta

menta seu anguli minùs acuti, nec adeò profundè incisi. Calix præcedentis similis, verùm barbulæ foliaceæ breviores.

A D. *Petiver* habuimus.

4. Gentiana angustifolia *Americana*, flore ex ochro & cyaneo mixto, in fastigio caulis unico, è *Terra Mariana Pluk. Mantiss.*

5. Gentiana *Maderaspatana*, foliis Asclepiadis, caule ramoso *Ejusdem* Tab. 50.

6. Gentiana *Æthiopica*, geniculato caule, perfoliata, foliis acuminatis, crassis *Paralii* ritu velut squamis densissimè tecto, summa parte floribus puniceis *Pluk. Mantiss.* A D. *Stonestreet* habuit. *Cap. Bæ. Spei* incola est.

P. 722. Ad Gentianas minores seu Gentianellas.

7. Gentianella Autumnalis 4ta seu flore Centauriæ minoris simili, folio majore *Park.* p. 407. An Gent. brevi folio *C. B?*

Reliquis speciebus magis patula est; *floribus* Centaureæ minoris tum figurâ tum colore similibus, copiosioribus & diuturnioribus; *foliis* majoribus.

8. Gentiana angustifolia Autumnalis minor *C. B.* Gent. 4. sive angustifolia 2. *Clus. hist.* Eadem fortè est cum Gentiana palustri angustifolia *Ejusdem C. B.*

9. Gentianella brevi folio *C. B.* Gentiana minima *Adv.* An species sit à reliquis omnibus diversa mihi nondum constat.

10. Gentianella utriusque *Indiæ* impatiens, foliis Agerati, *Pluk. Phytogr.* T. 186. F. 2. Dubitat & quærit D. *Sloane*, Annon hæc sit planta quam ipse describit Titulo

11. Gentianellæ flore cœruleo integro, vasculo seminali ex humidi contactu impatiente; *Angl.* Spirit-Leaf: cui

Radices aliquot fuscæ, teretes, rectæ, sescunciam longæ, & Oenanthes ferè in modum digitatæ; *cauliculos* duos trésve emittunt, 4 aut 5 digitos altos, ad intervalla circiter digitalia geniculis interceptos, quadratos: ad genicula exeunt *folia*, Mercurialis similia, ex obscurè viridi cœrulescentia. E foliorum alis emergunt *flores*, ampli, monopetali, Convolvulorum similes, campanulati, colore cœruleo amœno; quibus succedit *vasculum* quadratum, fuscum, digitum longum, plurima compressa seu plana, fusca *semina* continens. Vasculum seminale, apice humore aliquo tacto, cum crepitu & velut saltu quodam aperitur; & semina circumquaque disjicit ad notabilem distantiam, mirabili naturæ providentia; siquidem semina in vasculo suo, ut optimo conservatorio, ab injuriis externis secura delitescunt, donec pluvia sationi commodissima tempestas adveniat, quando, ingenioso isthoc artificio, velut grana periti satoris manu, in orbem disperguntur.

In frutetis circa urbem S. *Jago de la Vega* reperitur.

12. Gentianella Alpina unicaulis, Bellidis folio *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 100.

Folia hujus plantæ retusa sunt & brevia velut illa Centaurii minoris. Flores pavonacei rubescentes, in fasciculos dispositi, ut in aliis Gentianellis. In montibus *Sabaudiæ* frequentissima est.

13. Gentianella purpurea, Violæ *Marianæ* flore *Boccon. Mus. pl. rar.* T. 6. p. 21.

Folia *Violæ Calathianæ* Gesn. imitatur hæc planta; Flos tamen campanulatus est velut *Violæ Marianæ.* Iconem hujus à P. *Jacobo Barelier* habuit.

14. Gentianella Alpina, minima, nervosa, Pyrolæ aut Bellidis Globulariæ folio nigricante, palustris *Sabauda Bocc. Mus. pl. rar.* T. 119.

Hujus duo duntaxat *folia* priora vidit, non *Florem*, neque *Fructum*, unde nec an omnino Gentianellæ species esset certò scire potuit. *Radix* exilis erat, fibrosa, flava, ut in reliquis Gentianellis. Supra montem *di Nostra Dame de Charme* in *Sabaudia* invenit, in quodam prato aquis cujusdam fontis irrigato.

15. Gentianella minor aurea, flore singulari amplo, deflexo, pallidè flavescente, ut & tota planta flavescit *Pluk. Mantiss.* D. *Krieg* è *Terra Mariana* attulit.

16. Gentianella *Æthiopica*, floribus velut in umbellam sparsis, colore cœruleo *Pluk. Mantiss.*

17. Genti-

17. Gentianella centaurioides *Indiæ Orientalis*, Hyssopi folio, floribus purpureis, in verticillos densiùs stipatis, *Vulerhir Malabarorum*, *Ejusd. ibid.*

18. Tsjanga-Puspam *H. M.* P. 9. T. 57. Gentianella *Indica* foliis trinerviis, flore cœruleo, bipartito.

H. M.
Plantula est in arenosis nascens: *Radix* viridi-albicans, ac albis vestita fibris. *Caules* crassioli, quadranguli, supernè strictiores, geniculati, ramosi, foliis ad genicula geminatis, se mutuo decussantibus cincti, in totum aquosi. *Folia* parvula, oblongo-rotunda, tenuia, trinervia. *Flores* in petiolis tenuibus, longioribus, supra exortum foliorum è geniculis oriuntur, cœrulei, papilionacei, bipartiti, inferiùs duabus cœruleo-purpureo-fuscis maculis notati: *Stamina* duo albicantia, ad se mutuò inflexa, apicibus albicantibus instructa. *Calix* quadrifolius est.

Tota planta *butyro* incocta gonorrhϾ adversatur, vel etiam cum *Calamo aromat. & Pipere longo* infantibus propinatur adversùs Epilesiam, viridi diarrhœa comitatam. *Radix* cum succo ex foliis expresso & Sandalo rubro trita oculorum vitio, Malabaribus *Edda-padelle* dicto medetur. *Vires.*

19. Gentiana minor flore luteo *Munting. Herbar. Belgic.* 599.

P. 728. Ad Cap. de Convolvulo speciem 22. seu Battatam *Hispanicam.*

Hujus flores sic describit D. *Sloane* in *Histor. Plant. Jamaic.*

Flores ex alis foliorum exeunt, pediculis viridibus 3, 4ve uncias longis insidentes, monopetali, campaniformes, non admodum patuli, intus purpurei, externè albicantes. Unicuique flori plerunque succedit *semen* unicum, fuscum, cavis aliquot depressis inæquale, subrotundâ, fuscâ, membranaceâ capsulâ inclusum. Add.

1. Convolvulus radice tuberosa esculenta minore purpurea *Slon. Cat. Jamaic.* An Pararo *Brasiliensibus Marcgrav?* **Red Potatos.**

D. *Sloane.*
Radix huic 4 aut 5 digitos longa, crassitudine digitali, medio crassissima, ima parte tenuiore, fibrillis aliquot alimentum hauriens, rubro saturo aut purpureo colore tincta; rupta lac copiosum manans, purpureo colore tingens. *Caules* 2, 3ve pedes longi, teretes, virides, ad digitalia plus minus intervalla folia emittentes præcedentis similia, minora, non angulosa, colore viridi gramineo saturo, tenuia, violaceis propemodum similia, pediculis uncialibus aut 2 unciarum fulta.

In agris D. *Bourden* ultra *Guanaboa* excultum observavit Auctor.

Ad pulchellum colorem potioni **Mobby** dicto communicandum adhibetur.

P. 731. Ad finem Capitis adde,

2. Convolvulus minor purpureus *Park.*

3. Convolvulus maritimus seu Soldanella è *Maderaspatan*, folio in summitate sinuato *Pluk. Phyt.* T. 24. F. 4. An Convolvulus maritimus, *Zeylanicus*, folio crasso cordiformi, *Bintamburu Zeylanensibus Hort. Lugd. Bat. Herman?* cujus descriptionem vide *Hist. nost.* pag. 1881. Schovanna Adamboe *H. M* Tom. 11. Tab. 57. p. 117. Soldanella oblonga flore albo *Syriaca Munting. Herbar. Belgic.*

4. Convolvulus *Americanus* Mandiocæ multifido folio, heptaphyllos, flore albo, fundo purpureo, radice tuberosa, cortice albo *Pluk. Almag. Bot.* T. 276. F. 5.

5. Convolvulus maximus, caule spinulis obtusis obsito, flore albo, folio hederaceo anguloso *Slon. Cat. Jamaic.*

Meritò quærit D. *Sloane*, an sit Convolvulus *Bona nox* dictus, flore candido grandi *J. B.* cujus descriptionem *Clusianam* videsis *Hist. nost. app.* p. 1881. Cui adde, Quòd caulis adeò excrescat ut arbores multas interdum operiat; ut fluviorum ripas ad aliquot passus occupet, quòd brevibus, obtusis, herbaceis, varie figuratis spinulis armatus sit; quòd folia pediculis 6 uncias longis insideant, triangularia, 4 uncias longa, à pediculo scil. ad cuspidem; totidem ad basin, ab auricula ad auriculam extremam, lata, sinu quodam ab auriculis versùs apicem excavata. Quòd Flos campanulatus 5 viridibus lineis extrinsecus striatus sit. Quòd vasculum seminale digitali longitudine sit, figura pyramidali cum 4 protuberantiis, fusco colore, 3a semina ampla, figuræ irregularis obscura continens.

Ad ripas fluvii *Cobre* & **Black-river** copiosissimè crescit.

6. Convolvulus pentaphyllos, flore pallidè flavescente, caule hirsuto pungente *Slon. Cat. Jamaic.* Convolv. quinquefolius glaber *Americanus*, in horto *Comptoniano* ex semine natus *Pluk. Phyt.* T. 167. F. 6. Convolv. *Americanus* pentaphyllos, glaber, viticulis asperis spinosis *P. B. P.* p. 326.

D. *Sloane.*

Radix hujus plantæ oblonga est, tuberosa, colore cinereo; è qua *Caulis* exsurgit purpureus, grandis, ramis brachiatus itidem purpureis, valde asperis, vicinas plantas apprehendens & in altum scandens: spinulæ longæ pilosæ molestæ admodum sunt **Couhage** instar, ad intervalla 2 unciarum exeunt *flores*, & folia pediculis ¼ unciæ longis insidentia, à pediculo velut à centro in 5 segmenta divisa, Lupini aut Agni casti aut Hederæ quinquefoliæ Canadensis in modum. Segmentum pediculo oppositum digitum circiter longum est, reliqua quò propiora basi eò breviora, omnia glabra & pallidè viridia velut Pimpinellæ folia. *Flores* è foliorum alis exeunt, pediculis 2 uncias longis incumbentes, parvi, monopetali, campaniformes pallidè admodum flavi, è calice viridi pentaphyllo egredientes. *Flores* excipit *capsula* rotunda, in 4 cellas divisa, [in quarum unaquaque *semen* unicum fuscum delitescit,] lanosis pilis tecta, triangularis, uno latere subrotundo, reliquis duobus planis. Singulæ autem cellæ pluribus membranis à se invicem separantur.

Ad ripas fluviorum & in pratis frequenter reperitur.

7. Convolvulus *Indicus* radice tuberosa, *Battatas* sylvestris dictus *P. B. P.*

8. —— *Curassavicus* folio Bryoniæ albæ anguloso, *Mechoacanna Curassavica* vulgò. An *Jeticucu* seu Radix *Mechoacan Marcgrav?* *P. B. P.*

9. —— *Portoricensis*, folio Apocyni *Brasiliani Ejusd.*

10. —— Scammonii folio acuto, flore carneo, *Curassavicus Ejusd.*

11. Idem Scammonii folio subrotundo *Ejusd.*

12. —— Althææ folio *Curassavicus*, dispermos, flore cœruleo *Ejusd.*

13. —— *Zeylanicus* hirsutus, folio Hepaticæ trilobatæ, floribus pluribus in capitulo junctis *Ejusdem.*

14. Convolvuli fortè species, Platani Occidentalis folio *Prom. Bon. Spei Pluk. Phytogr.* T. 167. F. 3.

15. Conv. *Maderaspatanus* purpureus, Violæ Martiæ foliis, floribus pluribus simul junctis *Pluk. Phyt.* T. 166. F. 5.

16. Convolvulo similis villosa è *Maderaspatan*, foliis crassis subrotundis *Ejusd.* T. 25. F. 4.

17. Convolvulus *Americanus*, vulgaris folio, capsulis triquetris numerosis, ex uno puncto longis petiolis propendentibus, semine lanugine ferruginea villoso *Pluk. Almag. Bot.* Hujus species major habetur, **Mock-climber** *Barbadensibus* dicta.

18. Convolvulus *Malabar.* densiori folio polyanthos *Pluk. Almag. Bot.* T. 276. F. 3.

19. Convolv. *Americanus* sub Jalapiæ nomine receptus *Pluk. Phyt.* T. 25. F. 1. An Convolv. colubrinus *Pisonis* Caapeba?

20. Convolv. monococcos *Virginianus* D. *Banister Pluk. Phyt.* T. 166. F. 4.

21. Convolv. seu Volubilis *Americanus*, Bryoniæ nigræ nervosis foliis, vasculis seminiferis triquetris *Pluk. Phytogr.* T. 25. F. 2. Habetur in Catalogo *Virginiensium* Banisteri, ad finem *Hist. nost.*

22. Convolvulus *Americanus*, subrotundis foliis viticulis spinosis *Pluk. Almag. Bot.* T. 276. F. 4. An Convolvulus *Peruvianus* perpetuus seu Hololiuchi *Hort. Farnes.* Fig. 4? Reliqua vide apud Autorem.

23. Convolvulus *Indicus*, Syriaco similis sed minor *Pluk. Almag. Bot.* An Conv. *Syriacus* minor *Hort. Leyd.* app?

24. Conv. Scammonea dictus macrorhizos *Pluk. Phyt.* T. 85. F. 4. An Scam. macrorrhizos *Alpini.*

25. Convolvulo Cinnamomeo similis, si non idem, ex *America Pluk. Almag. Bot.* Zazalic Tlacopatlis seu Sudis glutinosæ medicina *Hernand.* p. 41.

26. Conv. Scammoniatus ex *America*, foliorum auriculis magis falcatis *Pluk. Almag. Bot.* An Conv. Scammoneæ folio acuto, flo. carneo *P. B. P?*

27. Convolvulo similis, Bryoniæ albæ foliis, ex *India Orientali Pluk. Phyt.* T. 25. F. 3.

28. Convolvulus saxatilis, erectus, villosus, perennis, flore ex albo purpureo *Hispanicus Bocc. Mus. pl. rar.* T. 70.

Colitur in Horto publico *Patavino*.

29. Convolvulus rectus villosus argenteus, angustissimo folio *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 96.

Cum Dorycnio argenteo *Imperati* cætera convenit, differt villorum quæ à foliis & tomento resultant copia, & foliorum formâ, quæ angustissima sunt velut Caryophylli. Habuit à D. *Jayme Salvador* Pharmacopœo *Barcinonensi*, inter alius plantas siccas.

30. Convolvulus minimus, angusto auriculato folio *Boccon.* T. 33.

E *radice* subtili, profundè acta, *folia* ejicit angusta velut *Resedæ* Plinii, cum duobus ad basin seu prope pediculum lobis, per terram strata unà cum sarmentis, cùm sustentaculum non habent quod conscendant. *Flos* campanulatus est, colore intus albo, foras vinoso, quemadmodum Convolvuli vulgaris. In muris & plateis urbis *Bononiæ* in Italia oritur; *inque Florentia, & Roma, ut* & *Panormo* à S. *Maria di Giesu.*

31. Convolvulus minimus angusto brevi subrotundo folio *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 33. 165.

Foliis brevibus & subrotundis à præcedente differt, cum quo *Florentiæ* in Horto *di Cistello* unà oritur.

32. Convolvulus longifolius azureus, niveo umbilico erectus *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 63.

A Convolvulo *Aldini*, *Siciliano* nostro, & *Clusiano* spicæfolio differt, quòd *folia* producat oblonga, olivaria, glabra; *Florem* azureum cum macula in medio nivea, quódque annua sit planta, & in spithamiæam altitudinem elata. Observavi inter plantas D. *Barelier*, ínque Horto *delle Stalle Florentiæ*.

33. Convolvulus *Africanus* albus, seminibus calyce longissimo immersis, folio subrotundo, ad unum plerunque latus crenâ singulari donato *Pluk. Mantiss.* In *Horto Pharmaceut. Chelseiano* è semine oriundam observavit.

34. Convolvulus *Indicus*, amplissimo subrotundo folio, caule alato, Turbith *seu Tiguar Garciæ* quibusdam putatus. Hujus enim radix usu atque etiam figurâ Turpetho convenit. Shevada *Malabarorum Pluk. Mantiss.* Turbith Orientalis folio cordato *Petiver?*

35. Convolvulus seu Scammonea *Indica* latifolia, Cullecaucanai *Malabarorum*. Fortè Tirutali *H. M.* P. 11. T. 53. *Pluk. Mantiss.*

36. Scammonia *Chamberambaca* Androsæmi folio *Petiver Act. Philosph. Lond.* N. 271. p. 858. Paule-Coodee *Malab.* Hujus folia decoquunt Indi adversus hæmoptysin; radicis etiam decoctum bibentes.

37. Convolv. Scammoneæ majoris folio subrotundo, flore albo minore ex *Virginia*. Fortè Scammonea rotundifolia *Virginiana Park. Theatr.* p. 164. *Ejusd. ibid.*

38. Convolv. Scammoneæ subrotundis foliis villosis, flore amplo purpureo, ex Insula *Johanna Ejusd. ibid.*

39. Convolv. purpureus minor, Scammoneæ subrotundis foliis glabris ex Insula *Johanna Ejusd. ibid.*

40. Convolv. *Virginianus* leviter hirsutis & oblongis foliis, flore maximo albicante *Ejusd. ibid.*

41. Convolv. minor *Virginianus*, Passifloræ folio trilobato glabro, flore candido *Ejusd. ibid.*

42. Idem foliis hirsutis, floribus amœnè purpureis *Ejusd. ibid.*

43. Convolv. minimus *Indiæ Orientalis*, Euphrasiæ foliis, capsulis bullatis *Ejusd. ibid.*

44. Pal-Modecca *H. M.* P. 11. T. 49. Convolvulus *Indicus*, folio in lacinias aliquot diviso, floribus amplissimis in communi pediculo pluribus; seu Flos passionis spurius *Malabar.* flore majore, fructu minore.
H. M.

Convolvuli species est, nascens in arenosis. Radice crassa, tuberosa, cubitum longa, lactiflua, uti est & tota planta, exteriùs nigricante, fibras tenues hinc indè emittente, odore & sapore *Glandium terrestrium*. *Caules* tenues, vetustiores cinerei, sub exteriori crusta virides, ex una parte valde rubescentes, glabri, nitentes, humidi. *Folia* hinc indè in petiolis interiùs striatis & rubescentibus proveniunt, singula 7 laciniis divisa, mollia, supernè viridi-fusca & nitentia, subtus viridi-clara. *Costa* in *recta* etiam parte eminens, ibi rubescit, ad singulas transiens lacinias. *Flores* in petiolo communi spithamiæo, plano, incurvo, nonnihil rubescente, ex origine foliorum egresso, plures in brevibus pediculis proveniunt, campaniformes purpureo-rubri, ex collo stella 5 oblongorum cuspidum, qui proximè ad oram excurrunt, & venulis in longum striantur, signati. Ipsi cuspides in collo intensè purpurei, in extremitatibus purpureo-rubro diluti, exteriùs ex purpureo albicantes, in stella nitentes, inodori. *Stamina* 5 purpureo-albicantia, *apicibus* oblongis surrectis albicantibus & farinaceis dotata. *Stylus* tenuis albicans è rudimento fructûs exoritur rotundum, crassum & farinaceum in vertice gerens nodulum. *Calix* pentaphyllos, collum campanæ arctissimè complectens; singula folia rotundiola vesicæ instar inflata sunt, rubro-fusca, ad Persicum colorem vergentia: Deciduis floribus se arctissimè claudunt, fructúmque etiam cùm maturus est maximam partem comprehendunt, sed tum viridia sunt. *Fructus* baccæ sunt rotundiolæ, superiori parte rufæ, inferiori virides, 4 subtilioribus venulis in longum striatæ, ac veluti in tot loculamenta divisæ, quorum duo à duobus reliquis membrana tenui intermedia separantur. *Semen* in singulis unum, ad partem corticis argenteis filamentis obsitum, irregularis figuræ duorum triúmve laterum; pulpa interiore ex flavo albicante.

Vires. Radix in Sole siccata, trita & in pulverem redacta cum Saccharo & butyro decocta & assumpta macilentos fertur reddere obesos, sed & immodicum mensium sistit fluxum, & in febribus ossium confert.

45. Convolvulus *Americanus*, *Syriaco* Affinis, villosus, flore cœruleo *P. B. P.*

Folia villosa, glauca rotundiora & obtusiora quàm *Syriaco*: *semina* nunc terna, nunc quaterna. E *Curassao*. D. *Sherard.*

46. Convolvulus Althææ folio, incano, caule hirsuto, flore cœruleo.

Folia integra sunt, basi duabus quasi auriculis donata. Capsula duobus foliolis inclusa, duo semina nigra continet. D. *Sherard.*

Hujus generis plantæ variant, foliis valde dissectis, præcipuè ad basin ad similitudinem ferè Hemionitidis peregrinæ *Clus.* interdum etiam colore herbaceo.

47. Convolvulus *Curassavicus* Scammonii folio subrotundo, flo. albo, umbone nigro *Cat.* ad finem *arad. Bat. Herman.*
D. *Sherard.*

Viticulos è *rad.* fibrosa emittit tenellos, duros, in viridi nigricantes, teretes, volubiles. His adhærent *folia* per longa intervalla, petiolis semidigitalibus Apocyno rotundifolio nonnihil similia, coloris obscuriùs virentis. Ad foliorum exortus unciali pediculo insidet *flos* albus, pentagonus, more congenerum angulis flavescentibus, intus umbone nigro holosericeo, & stylo seu columella alba Malvæ *Venetæ* more ornatus. Convolvulo *Siculo*, *Bocconi* paulò major est.

Plantam siccam inter rariores *Sherardinas* habemus titulo *Convolvuli rotundifolii flore albo Curassavici*, quæ an eadem cum descripta, an diversa dubito. *Folia* quamvis subrotunda sunt apicem habent oblongum, & multo longioribus insident pediculis, nec *flores* umbones nigros habere dicuntur.

48. Convolvulus *Curassavicus*, capsulis caliculis quinquefoliatis, longissimis hirsutis insidentibus D. *Sherard.*

49. Convolvulus fruticosus Phaseoloides D. *Sherard.*

Folia fert terna in uno pediculo, per margines crenata. Pediculi alati. Cauliculi geniculati, alati, quadranguli. Ex *Curassavia.* Hinc perperam in *P. B. P.* vocatur, Rhizophora sive Inhame *Curassavica* trifolia seu Phaseolodes.

50. Convolvulus *Americanus* Sagittariæ folio, floribus copiosis carneis Sarmentis. è purpureo fuscus, rotundis, plantas vicinas conscendit. *Folia* nervosa, glabra, pediculis biuncialibus & longioribus appensa, auriculata, in acumen producta, 2 uncias lata, 4 longa, quæ longissima, è quorum alis egrediuntur pediculi longi sustinentes *flores* numerosi, carnei, parvi, magnitudinis Convolvuli vulgaris; *calices* fusci, angulosi, duobus foliolis membranaceis pariter fuscis, cincti. Floruit *Horto Beaufortiano.*

51. Convol-

51. Convolvulus foliis angustis auriculatis, floribus parvis albentibus, fundo ex purpureo nigricante.

Viticulos fundit plurimos, pedales, angulosos, tenues, humi stratos, *foliis* longis, angustis, auriculatis, absque pediculis unciali circiter intervallo, cinctis, è foliorum alis exeunt pediculi unciales tenues, in summo ramosi, *flores* sustinentes plerumque duos parvos è sulphureo albentes fundo nigricante. *Hort. Beaufort.*

52. Convolvulus *Africanus* vulgaris minoris facie, flore minimo.

Convolvulo vulgari minori *C. B.* perquam similis est; *folia* tamen latiora nonnihil. Summitate pediculi uncialis exeunt duo trésve flores albi vel subcarnei, vulgaris minoris floribus quadruplo minores. Ex seminibus è *Prom. B. Spei* missis prodiit in *Horto Beaufort.*

53. Convolvulus *Americanus* hirsutus, flore albo minimo.

Tota Planta molli hirsutie obducta est. *Folia* obtinet plurimis nervis inscripta, unciam lata, sescunciam longa, auriculis rotundis. *Flores* singulares aut bini è foliorum sede, pediculis vix semuncialibus insident, parvi albi, superioris magnitudine. *Capsula* rotunda, turgida, quinque foliolis hirsutis, acuminatis, amicitur. *Semina* alba. *Hort. Beaufort.*

54. Convolvulus ex *Insula Sti. Jacobi* villosus, pentaphyllos & heptaphyllos fl. candido.

A Convolvulo *Americano* villoso pentaphyllo & heptaphyllo majori *H. A. L. B.* solùm floris colore differt, cui *Hermannus* flores pallidè flavescentes attribuit, in nostro tamen sunt omnino candidi. Ex seminibus à Cl. *Commelino* communicatis crevit *Horto Beaufort.*

55. Munda-Valli *H. M.* P. 11. T. 50. Convolvulus *Malabaricus*, flore amplo, viridi-diluto colore *Commelin.* notis.

H. M.

Convolvulus arenosa amans, arboribus se affigens. *Caules* rotundi, virides, non geniculati, ramosi, ramulis è foliorum exortu prodeuntibus. *Folia* petiolis oblongis, interiùs striatis viridibus nixa, cordiformia sunt, anteriùs cuspidata, ad pediculum sinu excisa, mollia, lenia, viroris supernè fusci, subtus diluti, trita odoris gravis, nullius saporis. *Costa* media lata, viridi-albicans, utrinque eminet. *Flores* ad exortum foliorum duo trésve juncti, in petiolis oblongis, crassis, viridi-dilutis, tortuosis, monopetali, prægrandes, campanulati, oblongo angusto, viridi-diluto collo è calice exsilientes, stellâ exteriùs viridi 5 oblongorum cuspidum, qui exteriùs extuberant, striati, ex superiori colli parte, ubi rugulis leviter crispantur; textura tenui & transparente, valde lenes & molles, coloris nivei nitentis: Odor ut Liliorum nostratium. *Stamina* 5 candida, nitentia, *apicibus* decumbentibus albis, albâ farinâ aspersis, dotata. *Stylus* candidus, crassus, supra stamina, rotundo, albo ac farinaceo capitulo eminens. *Calix* quinquefolius est, foliis oblongis, strictis & cuspidatis, ex viridi nigricantibus, florùm collum arctè excipiens. *Fructus* brevibus insident petiolis, oblongo-rotundi, cuspidati, teneri, virides, carne intùs viridi, succulenta, cavitate angusta, grati odoris, cortice crassiusculo obducti.

56. Convolvulus *Americanus* pilosus, flore luteo, umbone purpureo *Hort. Med. Amst. rar.* Convolv. *Africanus* seu *Guineensis* pumilis Sagittæ foliis, flore campanulato obsoletè luteo, fundo purpurascente N. D. *Hort. Beaum.*

H. Amst.

E *radice* fibrosa *Caules* prodeunt calamum scriptorium crassi, qui summa parte in varia, teretia, obsequiosa, pilosa, rufescentia sarmenta humi strata divaricantur. [viticulæ tenuissimæ, numerosæ, ex caule digitalis longitudinis prodeuntes, proximis ridicis se circumvolvunt] *Folia* alternatim posita pediculis semuncialibus & longioribus, sulcatis, ipsis viticulis non rarò crassioribus, raris pilis obsitis innituntur, cordiformia, circum oras æqualia, acuminata, 3 dig. longa, 2 lata, dilutè virescentia, saporis subsalsi. *Flores* mense *Junio* ex alis foliorum prodeuntes, pediculis proceris pilosis fulti [singulares, bini & plures in eodem pediculo seu surculo communi, quorum unusquisque peculiari nititur petiolo, uncialis longitudinis, communi è quo oritur non rarò crassiori] pentanguli, monopetali, nonnihil odori, coloris lutei, umbone pulchro purpureo, ante meridiem quidem explicati, rarissimè verò tempore pomeridiano. Capsula seminalis calice 5 partito ex parte obducta, subrotunda, mucronata, albicans, bivalvis, membranâ intergerinâ instruitur, cujus pars superior in utroque latere rudimentum fornicis format, sub quo seminum apices nonnihil conteguntur. Quælibet capsula semina continet 4, 3, 2ve, per maturitatem fusca, altera facie angulosa, pilis brevissimis hirta.

57. Convolvulus *Surinamensis*, auriculato folio, flore incarnato D. *Herman.*

Folia majora duas trésve uncias longa, vix unam lata, ad basin in duas auriculas acuminatas excurrunt; in summis cauliculis folia triplo aut quadruplo minora sunt. *Flores* satis ampli. D. *Sherard.* siccam impertivit.

58. Convol-

58. Convolvulus *Siculo* congener *Curassavicus* D. *Herman.*

Flores huic parvi sunt, pediculis oblongis tenuibus insidentes, & ex alis foliorum exeuntes, nunc singuli, nunc bini ternive simul in eodem pediculo communi.

59. Kattu-Kelengu *H. M.* P. 11. T. 51. Convolvulus *Malabaricus*, floribus pilosis, stellam habentibus, variegatis.

H. M.
Convolvulus isthic arenoso gaudet solo. *Caules* rotundi sunt, virides, pilosi, parum lignosi & languidi, *Foliis* vestiti petiolis oblongis, rotundis, pilosis, viridibus, ex parte spadiceis, caule crassioribus, insidentibus, ipsis cordatis, anteriùs brevi cuspide, ad petiolum excisis, parùm pilosis, ob pilorum hirsutiem in recta parte asperis. *Flores* in petiolis rotundis, pilosis, supra exortum foliorum prodeuntes, cyathiformes sunt, stella quinquecuspidali ex albo viridi-diluta ex orificio in oram signati, albo-flavescentes, in orificio colli fuscè rubro-purpurei, lenes, in tractu cuspidum stellæ exteriùs pilosi, inodori, infra calicem in geniculis petioli duobus angustis foliolis succincti. *Stamina* 5 candida oblongis, albo-flavis surrectis *apicibus* dotata. *Stylus* candidus, duabus rotundiolis candidis gemmulis nodulatus est. Basis cui *stamina* insident 5 rotundiolis fenestrata est cancellulis. *Calix* pentaphyllos est, foliis cuspidatis. Foribus succedunt *globuli* rotundi, qui ficci coloris cinereo-fusci, 4 continentes *semina*, intersepimentis mediis à se mutuò separata; trigona sunt, uno angulo rotundo, duobus interioribus planis, ejusdem cum globulis coloris.
Folia cum *Codi-Avanacu* & recenti butyro trita abscessus maturant & aperiunt. Radix cum aqua Oryzæ lævigata Erysipelati resistit.

60. Convolvulus maritimus *Barbadensis*, flore rubro D. *Preston.*

Plantæ genus est flore monopetalo campaniformi, in centro perforato, calice monophyllo, in 5 segmenta diviso, cujus pistillum mutatur in capsulam oblongam, tria vel 4 semina angulosa continentem. *Foliis* est subrotundis instar Hederæ terrestris. Ex semine orta est in hortulo nostro 5 circiter miliaribus ab *Edinburgo* distante, D. *Preston.*

61. Baller *H. M.* P. 11. T. 52. Convolvulus aquaticus, folio longiore, floribus candidis *Commelin.* notis.

H. M.
Convolvulus est *cauliculis* super aquam repens, ac ex illorum cymis capillares viridi-subalbicantes emittens *radices*, saporis aquei. *Caules* tenues, teneri, aquei, virides, cymis inflexi, ex cymarum convexa parte, unde & radiculæ prodeunt, folia ac flores emittentes. *Folia* longis, rotundis ac viridibus petiolis insident, hastiformia, postica parte in pedunculos laterales exporrecta, ad oras nonnihil sinuata, texturâ crassiusculâ, viroris supernè fusci, subtus diluti. *Flores* monopetali sunt, stellâ quinque-cuspidali notati, in stella ejúsque cuspidibus candidi, interiùs purpuro-rubescentes, exteriùs dilutiores. *Stylus* candidus in apice gemmulâ albicante farinaceâ nodulatus. *Stamina* 5, oblongis albicantibus farinaceis dotata *apicibus*. *Fructus* rotundioli, & tribus veluti rotundis lateribus extuberantes, in cuspidem brevem & angustum striati: teneri adhuc oblongiores sunt, & magis cuspidati, maturi magis ad latera extuberant, coloris viridi-albicantis, 5 foliis viridibus & acuminatis *calicis*, maxima parte, præcipuè autem ad extuberantias, excepti. *Semina* in illis continentur tria, intersepimentis candidis à se mutuo distincta, trigona, exteriore latere rotundo, duobus interioribus planis, obtusè concurrentibus. Fabam in se continent viridem, anteriori parte in duos lobulos ungulatim per intersepimentum medium in medio fissam, in convexa parte umbilico seu oculo viridi, qui versùs planam partem inflexus velut in sinum sese recipit, dotatam. Faba hac resoluta, ex oculo viridi, tanquam communi pedunculo duo plani conspiciuntur foliosi lobuli, qui singuli in duo foliosa crispa relaxantur linteola.
Planta cum ebutyrato lacte oleóque simul cocta lumborum abscessus sanat, dolorem mitigat.

62. Tiru-Tali H. M. P. 11. T. 53. Convolvulus *Malabaricus*, floribus ex albo purpurascentibus.

H. M.
Convolvulus sinuosis ramis arboribus se affigens, arenoso & terreo gaudens solo. *Radix* tenuis, fibrosa, longè excurrens, cortice albicante, sapore subdulci. Folia hinc inde ad intervalla è caulibus oriuntur singulatim, petiolis crassioribus, longiusculis, teneris, viridantibus, interius striatis & nonnihil rubescentibus insidentia, figura cordiformi, ut *Munda-Valli*, &c. tenuia, mollia superficie lenissima, in margine subrubro limbulo circundata. *Flores* in longis, tortuosis, viridi-dilutis petiolis, cauliculis ex quibus oriuntur crassioribus, ex origine foliorum prodeunt, septem octóve plus minùs simul, monopetali, albicantes & purpurascentes, collo oblongo-angusto purpureo-rubro, reliqua parte purpureo albicante & nitente, ex inferiori colli orificio stellâ notati, cujus cuspides ad oras deferuntur, nullius odoris. *Stamina* 5, candida, *apicibus* flavis surrectis. *Stylus* candidus &tenuis, duabus gemmulis in vertice nodulatus. *Calyx* collum florum arctè arripiens, viridis est, pentaphyllos, rotundo-cuspidatus. *Fructus* baccæ sunt rotundæ, aliquo modo planæ, primò virides, exindè flavæ seu rufæ, 4 venulis vel lineis striatæ, in quibus cortex, qui duriolus est & tenuis, in 4 se relaxat partes.

partes. *Semina* in illis quatuor, tenuibus à se mutuo separata membranis; de cætero trigona sunt, uno latere rotundo, duobus planis, coloris castaneo-fusci; ex oculo in vertice fila ejiciunt candida tenuia.
Succus expressus pro lotione adhibetur ad purificationem corporis.

63. Convolvulus *Canariensis* semper virens, foliis mollibus & incanis, floribus ex albo purpurascentibus *Hort. Amst.* rar. P. 2. *Canariensis* longioribus foliis mollibus & incanis, *Abilo-porro-Salvages Hispanis* Pluk. Almag. Bot. Tab. 325. F 1.

Asparagi ad imum digiti crassitie sunt & lignosi. *Flores* cœrulei sunt. Toto anno folia retinet. *Radix* lignosa est & fibrosa, è qua unicus exsurgit *Cauliculus*, lignosus, digitum minorem crassus, subruber, pilosus, 20 & plurium pedum altitudinem, in varios è foliorum alis orientes cauliculos divaricatus, exsuperans, quibus pedamenta juxta posita, vicinósque frutices conscendit, multísque convolutionibus amplectitur. His fronde perpetua adstant, ex pediculis tomentosis duas uncias longioribus *Folia* cordiformia mucronata,& præter nervum crassum per foliorum longitudinem excurrentem, aliis satis conspicuis, è majori provenientibus prædita. Folia quò juniora eò molliora & magis incana, quò autem vetustiora, hoc ipso asperiora: nervi magis apparent, & rubicundiores evadunt: quod etiam discrimen juniores viticulosos cauliculos inter & vetustiores observatur. *Flores* nunc solitarii, nunc 5 aut 6 in eodem pediculo è foliorum alis orto hunc Convolvulum 4to aut 5to à satione anno exornant, monopetali, campaniformes, ex albo purpurascentes.
Julio & Augusto floret, semina hactenus (in *Hort. Med. Amst.*) non perfecit.

64. Ben-Tiru-Tali H. M. P. 11. T. 54. Convolvulus *Malabaricus* folio longiori, flore candido *Commelin.* notis.

H. M.
Convolvulus nascens in arenosis. *Caules* ei tenues, rotundi, virides, glabri. *Folia* oblongo-rotunda, crassiuscula, mollia, lenia, odoris debilis sed grati, saporis subacris: *Costa* media utrinque eminet, laterales in recta parte extuberant. *Flores* monopetali, campaniformes, stellati, quinque-cuspidales, oblongo collo, candidissimi. *Stamina* 5, surrecta, candida, apicibus candidis barbata, collo assuta. *Stylus* oblongior, gemmula albicante instructus. *Calix* quinquefolius, tribus foliis amplis & oblongo-rotundis, duobus angustis & cuspidatis. *Fructus* oblongi, filamentum oblongum, viridi-dilutum in vertice gerentes, inter 4 surrecta, scabra, rigida & viridia folia consiti: Illorum cortex crassiusculus & viridi-dilutus, intus valde glaber, albicans, in medio mollissima, flocculosa, albicans continetur lanugo.
Ex succo plantæ insessus præparatur adversus morbum endemium *Pitao* dictum: idem cum fructu & cortice *Cudel-avenacu* haustus alvum laxat. *Vires.*

65. Tala-Neli H. M. P. 11. T. 55. Convolvulus *Malabaricus* angusto folio, flore variegato *Commelin.* notis.

H. M.
Convolvulus est arboribus se affigens, vel super terram repens. *Radix* lignosa, fibrosa, cortice viridi-fusco. *Caules* tenuissimi, angulosi, virides. *Folia* oblongo-angusta, cuspidata, ad petiolum utrinque pedunculo laciniata, tenuia, mollia, lenia, viroris communis, saporis nullius. *Flores* monopetali, stellâ in medio ornati, cujus cuspides in ora nonnihil eminent, albicantes subflavescentes, in collo notâ rosaceo-saturâ in orbem suffusi. *Stamina* 5 cum *apicibus* surrectis candida. *Stylus* capitulo viridi-diluto in duas veluti pennas bifido ornatur. *Calyx* quinquefolius & cuspidatus, tum florem arctè arripiens, tum fructum profundè excipiens. *Fructus* globuli sunt plano-rotundi, ex albicante viridi-diluti, striati, ex suturis per membranas intermedias in 4 loculos seminales distincti, in quorum singulis semen continetur unicum, triangulare, uno latere rotundo, duobus planis, primùm albicantia, dein spadicea.
Decoctum hujus plantæ, *Samstravari*, *Glycyrrhiza* & oleo *Sergelim* permixtis, linimentum præstat quo caput illinitur adversùs cephalæam & comæ fluxilitatem. *Vires.*

66. Adamboe H. M. P. 11. T. 56. Convolvulus *Malabaricus*, flore maximo purpurascente *Commelin.* notis.

H. M.
Convolvulus est, cujus *radix* fibrosa albicans: *Caules* rotundi, tenues, minutis pilis obsiti, super terram radiculis emissis repentes. *Folia* petiolis striatis & pilosis insident, cordiformia, tenuia, mollia, lenia. *Flores* in uno petiolo plures proveniunt, monopetali, in 5 partes incisi, corrugati, stellati, in collo purpureo-rubro-saturi, exteriora versùs ex purpureo albescentes, inodori. *Stamina* & *apices* farinacei, ut in præcedente, *Stylus* crassa & farinaceâ gemmâ in vertice notatus. *Fructus* nonnihil plano-rotundi, foliis calycis (qui quinquefolius est) arctissimè inclusi, in vertice caudulâ eminentes, tribus seu 4 lateribus rotundiolis, ac in latum nonnihil extuberantibus, cortice primum viridi, in superiori parte ubi calice non obteguntur rubescentes, odoris ubi aperiuntur fortis, illum *Piperis* & *Zingiberis* viridis æmulantis. *Semina* in illis tria vel quatuor, fructum replentia, trilateralia, intersepimentis tenuibus, membranaceis, albicantibus, quæ in oris rubescunt à se invicem sejuncta, coloris argentei, in oris lateris convexi pilis albicantibus obsita: pulpa viridis est & nullius saporis.
Contrita cum lacte assumpta antidotum est adversùs morsum Serpentis *Cobra-capella* dicti; *Vires.* fructus triti & cum aqua assumpti idem præstant.

67. Bel-

67. Bel-Adamboc H. M. P. 11. T. 58. Convolvulus *Malabaricus* folio rotundiore crasso, flore candido *Commelin.*

H. M.

Convolvulus est nascens in petrosis. *Radix* russa, intus nonnihil lignosa, albicans, in longum excurrens, tortuosa, fibris vestita, cortice subdulci & subacri, odoris terrei. *Caules* rotundioli, virides, flexiles, parùm lignosi, albicante medulla radiculis demissis repentes. *Folia*, quorum petioli sulco striantur, ad exortum proveniunt radicularum, formâ lati & obtusi cordis, circa petiolum angulato sinu excisa, crassiola, mollia, lenia, viroris supernè surdi, subtus dilutiores, insipida & inodora. *Flores Adamboe* floribus perquam similes, sed in totum candidi. *Stamina* itidem similia. *Stylus* gemmâ nodulatur candidâ, rotundâ & granulatâ. *Calix* pentaphyllos, tribus foliis oblongioribus & viridi-dilutis, duobus minoribus & viridi-fuscis; in quo *globuli* conspiciuntur *seminales*, quorum vertex filamento coronatur oblongo, tenui, ubi cœruleo-fusci, ad calicem albicantes. *Semina* in illis tria vel 4, triangulata, oblonga, superiori parte in cuspidem stricta, coloris cinereo-fusci, intra pulpam unicum parvum & rotundiolum recondentia nucleum, odoris & saporis fabacei.

Vires. Succus cum *oleo, Maro & Zingibere* decoctus linimentum præstat capiti inungendum, quo morsus Canis rabidi irritus redditur.

Huic plantæ D. *Petiver Act. Philosoph. Lond.* No 267. p. 699. Synonymam, sed dubitanter, constituit.

68. Cullecaucanau *Malabar.* quam Soldanellam *Pearmeet dooricam* geniculis radicosis vocat.

Convolvuli terrestris, repentis species est, radices fibrosas ad singula genicula in terram demittens; unde & folium unicum subrotundum & interdum cuspidatum exit, pediculo duas prope uncias longo insidens. Ad foliorum exortum exeunt 3, 4ve *Flores*, quibus succedunt capsulæ rotundæ læves, in apicem filamentosum terminatæ.

Radicis cortex in pulverem redactus purgat leniter absque torminibus, ℥ii homini robusto purgando sufficiunt.

69. Samudra-Tsjogam H. M. P. 11. T. 61. Convolvulus maximus *Malabariensis*, folio villoso, floribus purpurascentibus.

H. M.

Convolvulus est nascens in arenosis. *Caules* rotundi, villosi, cinereo-albicantes, subvirides, lenes, intus lignosi & medulla instructi. *Folia* in petiolis longis crassis, rotundis, interiùs sulco striatis, villosis, cinereo-albicantibus, subviridibus, lenibus, ampla, oblonga, cordis formâ, ad petiolum sinu excisa, in cuspidem stricta, crassiuscula, valde mollia, intus glabra, viroris saturi, subtus cinereo-argentea, tomentosa, pannum diceres lanuginosum, torculari pressum, tenera, cum lateribus interioribus arctè clausa & unita. *Flores* petiolorum plures simul velut in fasciculum congesti insident, monopetali, campaniformes, stellati, interiùs fuscè rubro-purpurei nitentes, ad oras dilutè rubescentes, exteriùs in collo ut & calyce lanugine albicante tomentosa vestiti, inferiùs oblongis, cuspidatis, candidis succincti calicis foliis. *Stamina* & *apices* præcedentium similia. *Stylus* exornatur duabus junctis & granulatis gemmulis. *Fructus* subrotundi sunt, alii duobus, alii tribus extuberantes lateribus, cuspidem in vertice gerentes: immaturi corticem habent viridi-fuscum, qui incisum copiosum & ardens exsudat lac. Maturi aurancei coloris sunt ad flavum vergentis, intus medulla carnosa, molli, minimè lactea instructi. *Semina* in illis tria, distinctis loculis separata, triangulata, viridi-flava, carne albicante & dura.

70. Cattu-Valli H. M. P. 11. T. 62. Convolvulus anadendras, foliis crassis subrotundis, flore fructúque carens.

H. M.

Convolvulus arbores scandens. *Caules* rotundi, virides, lignosi, vetustiores cinerei. *Folia* formam lati & obtusi cordis referunt, spissa, viroris in recta parte saturi, in aversa viridi-diluti & cinerei, costis tam media, quàm lateralibus instructa: illa quæ propiùs ad caulium consident summitatem inferioribus sensim minora & contractiora evadunt. Flore fructúque caret. *Crediderim potiùs nec florem nec fructum ab Auctore nostro fuisse observatum.*

Vires. Ex foliis balneum præparatur adversùs bulimum & malaciam. Ex radice cum *Curcuma* & sero lactis trita linimentum conficitur artuum dolores mitigans.

71. Mareta-Inali H. M. P. 11. T. 63. Convolvulus anadendras, foliis oblongo-rotundis angustis, ad nodos pluribus, flore carens.

H. M.

Convolvulus est arboribus se affigens. *Caules* rotundi, lignosi geniculati, cinerei, langui-di. *Folia* plura congregata in oblongis proveniunt cauliculis, oblongo-rotunda & angusta anteriùs cuspidata, valde crassa ac carnosa, plurimis filamentis pertexta, rigida, dura, in oris rugulis se crispantia, superficie plana & glabra, viroris in recta parte surdi, in aversa clari, intus carne viridi, aquea & sublactea; costa in parte aversa altè extuberante, in cujus tractu folia interiùs sulco sunt striata, saporis amari. Floribus destituitur. *Fructus* in geniculis caulium proveniunt, oblongo-rotundi, nodos referentes lignosos, rugosi, asperi.

Succus choleræ medetur.

72. Con-

72. Convolvulus *Madrafpatanus*, flore auriculato, calycibus majoribus *Petiv. Act. Philofoph.* N. 244. p. 321. *Calovee* Malab.

D. *Petiver.*

Planta eft infirma & humi diffufa: *Folia* femuncialibus pediculis infident, ampliffima, unciam plus lata, & duas propemodum longa, in acutum mucronem definentia, ad intervalla difpofita. Ex uniufcujufque finu exit *Flos* unicus, rariùs duo, parvus: Succedit *capfula* rotunda, in filamentum oblongum definens, canefcens, Pifi magnitune. Capfula ifthæc 5 cinguntur foliis duobus majoribus, tribus minoribus: paulò infra calicem duo parva nafcuntur folia plerumque oppofita. In fingulis calicibus 4 non raró inveniuntur *femina* lævia, triangularia, Alceæ mufchatæ feminum magnitudine.

Plantæ fequenti cognata & fimilis eft: Differt foliis acutioribus, majoribus, & pediculis donatis.

73. Viftnu-Clandi H. M. P. 11. T. 64. Convolvulus *Indicus* minor, Alfines folio, rubicundo purpureo *Commelin.* notis. An Convolv. *Bifnagaricus* Myofotidis folio D. *Petiver Act. Philof.* N. 276. p. 1007. pl. 1.?

H. M.

Planta eft humilis, cum cauliculis tranfverfim fuper terram diffufa. *Radix* tenuis eft & recta, in terram fe demittens, fibris tenuibus veftita, cortice rufo, interiùs albicante, faporis fubdulcis. Ex illa permulti, valdè tenues, rotundi, pilofi, lanuginofi ac virides exeunt *cauliculi*, cubitum plus minus longi, non in altum fed in latum diffufi. *Folia* valde parva funt, & oblongo-rotunda, craffiola, mollia, lenia, utrinque lanuginofa, longis ac denfis pilis obfita, viroris communis, faporis fubdulcis. *Flores*, quorum petioli tenues, lanuginofi, pilofi, virides longi, qui digitali à floribus intervallo minutis & cufpidatis funt veftiti foliolis, fupra ex origine foliorum proveniunt, monopetali, ftella 5 cufpidum fignati, coloris in exteriore fuperficie inter ftellæ cufpides cœruleo-diluti, ad umbilicum in ftella purpureo-rubicundi, in umbilico albicantes, exteriùs in ftellæ cufpidibus ex purpureo albicantes. *Stamina* in illis 5, apicibus brevibus dotata, cum quibus etiam 4 vel 5 erumpunt filamenta. *Calix* viridis, pilofus, in 5 foliola divifus, *Capfulæ feminales* parvæ & rotundæ, primò viridi-dilutæ, dein flavefcentes. *Semina* pro numero angulorum, 4, 3, vel etiam 2 inveniuntur, nullis interfepimentis à fe mutuo feclufa, trilateralia, duobus planis, uno rotundo, depreffa, flava, vel ruffa, matura rubro-fufca. Tota hæc planta vegeti & haud injucundi eft odoris, præcipuè aquis impofita. Tempore pluviofo maximè reperitur, æftivo nonnifi in locis umbrofis. Sub vefperam flos arctiffimè clauditur, & æftivo tempore duabus à meridie horis.

Antifebrile eft cum *Cumino* decocta, etiam pro extenuatione corporis & morbis chronicis *Vires.* exhibetur. Cum lacte affumpta etiam calidas curat febres. Oleo incocta & capiti illita capillos promovet.

74. Sendera-Clandi H. M. P. 11. T. 65. Convolvulus *Indicus* minor, folio angufto oblongo, fummitate velut abfciffa, flore ex albo flavefcente.

H. M.

Radix huic tenuis, fibrofa, cortice è rufo albicante. *Cauliculi* quinquangulares, glabri, viridi-fufcefcentes. *Folia* in utraque parte glabra funt, oblongo-angufta, quàm præcedentis longiora, fuperiora versùs, lateribus magis diductis, femilunaria, vel etiam duabus femilunulis tricornuis excifa, ad petiolum duobus pedunculis bicufpidalibus vel tricufpidalibus eminentia. *Flores* inodori, quàm præcedentis majores, monopetali, ftellam referentes quinquecufpidalem, albo-flavefcentes, ad umbilicum purpureo-rubri. *Stamina* 5, furrecta, albicantia. *Capfulæ feminales* cufpidatæ, foliis calicis maxima ex parte comprehenfæ, è vertice filamentum ejicientes tenue & albicans. *Semina* in illis paffim reperiuntur 4, trigona, duobus lateribus planis, uno rotundo, coftula in medio extuberante ftriantur. Colorem referunt feminis Nafturtii. Tempore pluviofo etiam quàm maximè invenitur, æftivo nonnifi in locis umbrofis.

In decocto affumpta antifebrile eft. Cum Saccharo ardorem jecoris reftinguit. In pulverem redacta, & cum aqua capiti illita omnes fedat dolores. Trita & cum vaccæ urina epota omnes arthriticos dolores, præcipuè in pedibus mitigat. *Vires.*

75. Convolvulus luteus polyanthos *Plumier.* polyanthos, folio fubrotundo flore luteo, An Antholifthos convolvulaceus Americanus *Pluk.* Tab. 136. F. 1. *Slon. Cat. Jamaic.*

Sarmenta hujus valdè tenuia funt, & ad unumquemque nodum *folium* habent cordiforme extremitate acuminata, 4 aut 5 pollices longum, 3 aut 4 latum, pediculo longo gracili adnexum, tenellum, glabrum, obfcurè viride, circumcirca velut undulatum.

Ex iifdem nodis exit pediculus alius, prælongus, paulò craffior quàm foliorum pediculi, præfertim versùs fummitatem, quæ fafciculum *florum* fuftinet, Campanulæ noftratis fimilium, colore flavo fulgente, è quorum fundo exeunt 5 *filamenta* parva, cum *apicibus* longiufculis albis, *ftylum* tantillo longiorem ambientibus, cujus capitulum viride eft & fiffum.

Capfulæ feminales rotundæ funt, minimi digiti apicis magnitudine, membranâ folidâ è rubro fufcâ compofitæ, duo triáve *femina* includentes, Pifi vulgaris magnitudine, lanugine holofericea rubra & fplendente tecta.

In insulis *De la Martinique* & *Dominici* copiosè: in hac Insula major evadit; in illa surculi flores sustinentes alas crispas duarum formarum secundùm longitudinem obtinent. In sylva versùs Trajectum prope **the Crawle-Plantation** in *Jamaica* observavit D. *Sloane*.

76. Convolvulus coccineus, folio angulofo *Plumier*.

Hujus etiam *sarmenta* valdè tenuia sunt, teretia, subcinerea. *Folia* tenella cordiformia, cum quibusdam in ambitu prominentiis, quæ ea angulosa reddunt. Glabra autem sunt, pulchrè viridia, 4 aut 5 circiter digitos in longum extensa, pediculis satis longis insidentia.

Ex horum sinubus exit surculus seu pediculus alius, longus, tenuis, in plures multò breviores minoresque divisus, *flores* sustinentes colore purpureo splendente tinctos, quorum unusquisque velut tubus est, pollicem & dimidium ferè longus, calami scriptorii crassitie, ima parte tantillo minor. Tubus hic exinde se dilatat in modum parvi infundibuli, ad decem lineas diametri, circumcirca leviter incisus in 4 segmenta rotunda, ad quorum unumquodque radius acutus terminatur. E fundo tubi *filamenta* quædam exeunt, valdè tenuia, alba, rubore leviter tincta.

Capsulæ seminales rotundæ, Cicerum grandiorum magnitudine, in 4 partes se aperiunt, quarum unaquæque semen unicum nigricans continet, Orobi propemodum crassitudine.

In Insula *Dominici* pluribus in locis invenitur.

77. Convolvulus major polyanthos, longissimè, latissiméque repens, floribus albis minoribus odoratis *Slon. Cat. Jamaic.* An Ololiuhqui seu planta orbicularium foliorum *Hernandez*? An Scammonea rotundifolia *Virginiana Park*? D. *Sloane*.

Planta isthæc multas interdum arbores operit & obvelat, aut pascua latè occupat, *Radicem* obtinens latam, compressam, planam, longam, angulosam, colore fusco, multis longis filamentis infra terræ superficiem demissis succum alimentosum toti plantæ nutriendæ exugens. *Caules* albidi, lati, glabri, rotundis eminentiis seu tuberculis superficiei innascentibus inæquales; arborem quancunque vicinam scandentes in magnam aliquoties altitudinem enituntur, aliàs in superficie terræ strati longè latéque ramos emittunt, *foliis* ad sescuncialia intervalla vestitos, cordiformibus, sescunciam longis, à pediculo sc. [unciali] ad apicem; ad basin subrotundam ubi latissima unciam lata, glabra, mollia, coloris obscurè viridis. *Flores* è ramis exeunt numerosissimi, uncialibus pediculis innixi, monopetali, campaniformes, albi cum 5 fasciis virentibus, plantæ respectu parvi, perquàm odorati; quorum singulis singula succedunt *semina*, ampla, figuræ ovalis, fusca & velut holosericea, vasculo fusco, membranaceo, piloso inclusa, 5 capsularibus fuscis foliis stellæ radiorum instar undique extantibus ad basin cincto.

Locis campestribus circa urbem S. *Jago de la Vega*, & alibi in insula *Jamaica* invenitur. Maio & Decembri mensibus floret.

78. Convolvulus maritimus rotundifolius maximus, summo fastigio bisulcus, ex Insula *Johanna Pluk. Mantiss.* Hujus plantæ folia foliorum 2dæ speciei *Mandaru* seu *Chovannæ-Mandaru* in Horto *Malabarico* depictæ forma & magnitudine sunt. *Idem*.

79. Convolvulus marinus catharticus, folio rotundo, flore purpureo *Plumier*, id est, Convolvulus marinus seu Soldanella *Marcgrav Hist. nost.* p. 726.

Radicum sarmenta pollicis crassitudine sunt, consistentiâ quasi ligneâ, nigro cortice tecta. Magnitudine omnium partium à Soldanella nostrate marina differt.

80. Convolvulus marinus catharticus, foliis Acetosæ, flore niveo *Plumier*.

Ejusdem naturæ est, eodem modo repit & eisdem in locis cum præcedente invenitur. *Folia* ejusdem figuræ & magnitudinis sunt cum Acetosæ foliis, paulò tamen spissiora, teneriora, hilariùs viridia, introrsum reflexa.

Flores præcedentis similes, verùm paulò minores, lactei cum fundo rubro saturo: *Semina* etiam ejusdem figuræ, nigra & velut holoserico, *veluto* dicto, tecta, quamvis paulò minora: tandem tota planta lac niveum fundit, quemadmodum præcedens; Succus inspissatus est etiam catharticus.

In insula *de la Martinique* uno solo in loco, mense *Januario* florentem invenit Autor.

81. Convolvulus maritimus majore folio *Chinensis Pluk. Phyt.* T. 24. F. 5. An Sarsa litoralis seu Convolvulus maximus *Brasiliensium Pison.* 258?

82. Convolvulus angustissimo folio nostras cum auriculis *Pluk. Phytogr.* T. 24. F. 3.

83. Convolvulus cœruleus myosotis, *Indicus*, erectus, Passerinæ minoris folio, ramosissimus *Pluk. Almag. Bot.* T. 167. F. 2.

84. Conv. *Indicus* barbatus minor, foliorum apicibus lunulatis *Pluk. Almagest. Bot.* T. 276. F. 6.

85. Conv.

85. Conv. minimus procumbens, Acetosellæ foliolis, barbulis ad imum quaternis, summo apice tricuspidatis *Pluk. Phyt.* T. 167. F. 5. *Muf. Pet.* cent. 1. n. 47.

86. Convolvulus non Convolvulus *Munting. Herbar. Belg.* angustifolius est, Lychnidis sylvestris species Myconi.

87. Convolvulus major heptaphyllos, flore sulphureo odorato speciosissimo. **Spanish Arbor-Vine or Spanish-Wood-bine.** *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

E *radice* rotunda, tuberosa, capitis humani magnitudine *caulem* emittit fuscum, angulosum, altissimas arbores scandentem, iisque se circumvolventem & numerosis ramis operientem. Folia ad trium 4ve unciarum intervalla exeunt digitata, Hederæ quinquefoliæ *Canadensis Cornut.* similia pediculis 2 uncias longis, teretibus, viridibus insidentia, in 7 digitos seu segmenta divisa, unoquoque segmento costa medium percurrente donato, initio angusto, aliquousque latescente, & in punctum desinente. Segmenta quæ ad basin, brevissima sunt & angustissima, reliqua ordine majora ad 7mum usque, (quod 4 uncias longum, unam latum) tenuia, glabra, colore obscuro. *Flores* petiolis tres uncias longis, teretibus, viridibus insident, ex alis foliorum exeuntes, monopetali, campaniformes, coloris flavi pulchri, odorati, quibus succedunt *semina* capsulâ inclusa parvæ Juglandis magnitudine, tenui, membranaceâ, fuscâ, 5 foliosis calicis partibus, basi ejus adhærentibus, obvelata. *Semina* magna, numero plerunque tria, triangularia, uno latere subrotundo, obscurè fusca, pilis innascentibus velut holosericea.

Inter arbores prope ripas *Rio Cobre* non procul ab urbe S. *Jago de la Vega* provenit; & in frequenti usu est ad pergulas & scenas inumbrandas. Solis quippe radios præ alia quacunque hujus generis planta mihi nota arcet & inhibet. *Usus.*

88. Convolvulus pentaphyllos minor, flore purpureo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Radix parva fibrosa *caulem* protrudit teretem, purpureum, plantæ cuicunque aut perticæ vicinæ se circumvolventem, & ad bipedalem altitudinem enitentem, cui hic illic innascuntur *folia* purpuro-viridia, in 5 lacinias seu cuspides secta, incisuris ad pediculi purpurascentis extremum propemodum pertingentibus *Papayæ* foliis aliquatenus similia. *Flores* è foliorum alis exeunt monopetali, purpurei, peramœni, quibus succedunt *capsulæ* rotundæ fuscæ membranaceæ *semina* continentes, ut in aliis Convolvulis.

Inter Opuntias in prato propè urbem S. *Jago de la Vega* crescentem collegi.

89. Convolvulus major, folio subrotundo, flore amplo purpureo *Slon. Cat. Jamaic.* Mecapatlis Mecatlanensis *Hernandez* p. 304. An Convolvulus *Maderaspatanus*, Violæ Martiæ foliis, floribus plurimis simul junctis *Pluk.* Tab. 166. F. 5?

D. *Sloane.*

Sarmenta seu *Caules* hujus plantæ rotundi, virides, quemvis fruticem, arborem aut sepem vicinam conscendunt ad magnam persæpe altitudinem, ramis suis & foliis multiplicibus eas vestientes. Sunt autem *Folia* duas uncias & semissem longa, à pediculi insertione ad apicem; ad basin subrotundam, ab auricula extrema ad auriculam extremam duas lata; cordiformia, glabra, luteo-viridia, pediculis $1\frac{1}{2}$ unc. longis insidentia. *Flores* pallidè purpurei, perampli, monopetali, campanulati; quorum singulis succedunt *capsulæ* singulæ fuscæ, 5 calicis foliis cinctæ, 4 in ambitu subrotundis protuberantiis inæquales, in quarum unaquaque continetur *semen* unicum, amplum, triangulare, læve, solidum, è fusco albicans.

In sepibus & fossis humidioribus Insulæ *Jamaicæ* ubique provenit. *Locus.* Jus decocti ejus humores crassos ac frigidos purgat, ac ventris noxia pellit Animalia. Decoquenda est adhuc *Vires.* virens, & matutino potio propinanda: sicca enim inutilis est. *Hernandez.*

90. Convolvulus folio lanato, in 3 lacinias diviso, flore oblongo purpureo *Slon. Cat. Jamaic.* Convolv. *Jamaicensis* trilobatus, foliis tomentosa lanugine, densiori & lenissima, ac *veluti* æmula utrinque obductis, flore peramœno purpureo *Pluk. Phytogr.* Tab. 167. F. 4.

D. *Sloane.*

Caule tereti, albicante, lanuginoso, volubili arborum truncos amplectitur, ad 20 pedum altitudinem ascendens, ad uncialia intervalla *folia* emittens, pediculis $\frac{1}{4}$ unciæ partes longis insistentia, Hederæ vetustioribus foliis nonnihil similia, in 3 lacinias divisa, à summo pediculo ad extremum oppositum sescunciam longa; tantundem etiam aut eo amplius ab extremo unius segmenti ad basin, usque ad alterius extremum lata. Coloris sunt è viridi albicantis, mollia & brevi lanugine obducta. *Flores* ex alis foliorum egrediuntur pediculi $\frac{1}{4}$ unciæ longis innixa, calice viridi, pentaphyllo excepti, monopetali, sescunciam longi, in imo tubo qui in campanæ formam se aperit, colore purpureo eleganti tincti, cum flavis in medio staminibus, & 5 pallidioribus striis seu fasciis; post se relinquentes capsulam cum 4 rotundis protuberantiis, sub tenui membrana tria semina velut holosericeâ lanugine tecta continens, reliquorum Convolvulorum ad instar.

Truncos arborum grandiorum, viâ quâ *Guanaboa* itur scandens reperitur, & prope domum *Locus.* D. *Fuller* ultra **Black-River-Bridge** in S. *Dorotheæ.*

91. Convolvulus folio hederaceo angulofo, flore dilute purpureo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*
Multos ab eadem *radice* grandi, oblonga, profundè defcendente emittit ftolones, teretes, rubentes, 3, 4ve pedes longos, in terræ fuperficie ftratos, ad trium quatuórve unciarum diftantiam *folia*, & ex eorum alis *flores* emittentes. *Folia* petiolis 2 uncias longis intercedentibus annexa, fefcunciam aut 2 uncias longa, à fummo fc. pediculo ceu centro ad punctum oppofitum; tantundem lata ad bafin nimirum, ab angulo ad angulum commenfurata, unumquodq; etenim folium angulofum eft, duóque fegmenta feu auriculas habet ad bafin, tertium pediculo oppofitum in fummo acutius & longius, veftituoribus angulofis. Hederæ foliis fimillimum. *Flos* in pediculo femunciali, calice pentaphyllo cinctus, monopetalos, campanulatus, pallidè purpureus, omnibus fuis partibus cum reliquis convolvulaceis exactè conveniens.
Locus. Ad ripas fluvii *Cobre* dicti, & in locis campeftribus frequenter occurrit: magna etiam copia in collibus Red-Hills dictis prope *Guanaboa*, provenit.

92. Convolvulus *Hinquer-pollumenfis* folio cordato, polyanthes, pediculis quafi fpinofis: *Moole-puncodee* Malab. *Petiver Act. Philof.* N. 264. pag. 593. pl. 45.

93. Convolvulus minor lanuginofus, folio fubrotundo, flore cœruleo *Slon. Cat. Jamaic.* An Convolvulus *Curaffavicus* villofus flore cœruleo *P. B. P.*
D. *Sloane.*
Cauliculos edit teretes, graciles, virentes, quibus plantis vicinis fe circumvolventibus longiffimè prorepit, paucis foliis & ad longa intervalla remotis veftitos. *Folia* autem petiolis fefcuncialibus appenfa, in cordis prout vulgo pingitur formam ficta, fefcunciam longa, & ad bafin fubrotundam unciam lata, intenfè viridia, & lanugine alba rara obfita. *Flores* ex alis foliorum exeunt, nunc plures fimul, nunc feorfim finguli, monopetali, campaniformes, coloris cœrulei amœniffimi, calice pentaphyllo villofo cincti, & petiolo ¼ un. longo infiftentes. Florem excipit *capfula* pyramidalis, fufca, membranacea, *femina* terna propemodum triangularia, fufca, reliquorum Convolvulorum fimilia, tribus diftinctis cellulis totidem membranis feparatis, latitantia continens.
Locus. Loco *Guanaboa* dicto in agris menfe Novembri florentem paffim obfervavi, & inter frutices non procul ab urbe S. *Jago de la Vega* prope ruinas Monafterii. D. *Sloane.*

94. Convolvulus minor repens, Nummulariæ folio, flore cœruleo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*
E *radice* tenui fibrofa & filamentofa *cauliculi* erumpunt longi, humi ftrati, radices hîc illic ubi terram attingunt agentes, & ad brevia inæqualia intervalla *folia* emittentes alterna, propemodum rotunda, Nummulariæ minoris flore purpurafcente fimilia ¾ unc. longa, femunciam lata, extremitate crenâ incifa, in pediculis fufcis, quadrantem unciæ longis. *Flores* ex alis foliorum exeunt, brevibus petiolis fulti, monopetali, campaniformes, dilutè cœrulei, capfulam fufcam relinquentes, duo triáve *femina* fufca continentem.
Locus. In pratis circa urbem S. *Jago de la Vega* poft pluvias copiofiffimè crefcit: reperitur etiam in infula *Barbados.*
Inter Plantas ficcas D. *Sherard* invenio Convolvulum repentem rotundifolium minorem, Nummulariæ foliis, qui vel idem eft cum defcripto, vel ei fimillimus.

95. Convolvulus rectus minor, folio angufto candicante *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*
E *radice* longa, recta, aliquammultos protrudit *caules* rectos, ad pedalem altitudinem vix affurgentes, pilofa lanugine tectos. *Folia* fecundùm caules inordinatè pofita, unciam longa, non ultra ⅛ unciæ lata, fupernè glabra, fubtus pilofâ lanugine obfita. *Flores* ex alis foliorum exeunt, monopetali, campanulati, albi, cum ftaminibus in medio, calice fubtus excepti; quibus fuccedunt *capfulæ* pentaphyllæ plura *femina* continentes.
In pratis *Savanna*'s dictis prope urbem S. *Jago de la Vega* poft pluvias copiofè oritur.

96. Convolvulus fruticofus rectus, foliis viridibus *Hort. Reg.* apud *Honflaerdyck.*

A recto odorato, &c. *Ponæ*, foliorum viriditate folummodo differt, obfervante D. *Sherard.*

P. 731. & feqq. Ad Cap. de Campanula.

1. Rapunculus fruticofus foliis oblongis, integris, villofis, ex adverfo fitis, flore purpureo villofo *Slon. Cat. Jamaic.*
D. *Sloane.*
Frutex ifthæc multas ab eadem radice *virgas* feu *caules* effert, graciles, 4 vel 5 pedes altos, quadratos, digiti minimi magnitudine, cortice glabro luteo, ligno intus duro, albicante, cum medulla ampla, plurimis tranfverfis membranis divifa. *Folia* ad genicula bina oppofita, unius aut etiam duorum digitorum intervallo diftantia; fingula pediculo ½ unciæ partem

tem longo intercedente annexa, media latissima parte unciam lata, coloris obscurè viridis, brevibus albicantibus spinulis ubique innascentibus aspera. E foliorum alis egediuntur *flores*, purpureis asperis ⅓ unciæ longis pediculis insidentes, ampli, monopetali, difformes, margine in aliquot segmenta diviso, tubulosi, purpurei, rigidis brevibus creberrimis pilis obsiti. Fundo floris intumescente capsula seu vasculum seminale exoritur, cui *semen* plurimum, parvum, oblongum incurvum includitur.

In sylvis montosis Insulæ *Jamaicæ* provenit observante D. *Sloane.*

2. Rapunculus fruticosus linifolius, flore luteo specioso, foliis ex adverso sitis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Ad 4 aut 5 pedum altitudinem assurgit, ramis undique obsitus, qui ut & surculi lignosi sunt, *foliis* sibi mutuo oppositis vestiti ad intervalla uncialia. *Folia* autem pediculis ⅛ unciæ longis insident, ipsa sescunciam longa, latitudine, media latissima parte, longitudinis dimidia, glabra, obscurè viridia. Surculorum fastigia plerunque ramosa sunt, multósque *flores* gestant, flavos, speciosos, tubulosos, monopetalos, oris in 5 segmenta divisis, summo fructus rudimento insidentes, qui in pyramidale oblongum capitulum augescit, foliolis paucis obvelatum è tribus cellis compositum, in quarum singulis magna seminum exiguorum fuscorum copia continetur.

Reperitur in collibus **Red-hills** dictis eundo ad **Colonel Copes Plantation** in *Guanaboa.*

3. Rapunculus aquaticus foliis Cichorei, flore albo, tubulo longissimo. *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Radix huic crassa, altè descendens, terræ firmiter impacta, è qua *caulis* exoritur subrotundus, 4 plus minus digitos altus, *foliis* multis alternatim ad intervalla brevissima exeuntibus, absque pediculis immediatè adnatis, vestitus. Folia autem 3 circiter digitos longa sunt, trientem digiti lata, ima latissima parte, à qua sensim angustantur, in obtusum mucronem desinentia, rugosa, è viridi albicantia, circum oras laciniata Dentis leonis aut Cichorii in modum, quibus etiam valde dissimilia non sunt. Versùs fastigia exeunt *flores*, coloris candidi seu lactei, aspectu jucundissimi, tubulo omnium quos unquam vidi Rapunculorum longissimo, ut qui 3, 4ve uncias æquaret, oris in 5 cuspides divisis; quibus succedunt in parvis *capitulis* multa *semina* minuta.

Ad ripas humidiores fluvii *Rio Cobre* dicti copiosè oritur, in insula *Jamaica.*

4. Rapunculus folio oblongo serrato, flore galeato integro pallidè luteo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Caulis digiti minimi crassitudine, ad tripedalem altitudinem assurgit, viridis, glaber, *foliis* plurimis obsitus nullo ordine positis, 10 uncias longis, media parte duas latis, obscurè viridibus, circa margines dentatis. Fastigium occupant *Flores* plurimi, pallidè lutei, galeati galeâ longâ reflexâ, cum staminibus nonnullis è medio flore exeuntibus, 4 foliolis cincti. *Stamina* minutissima & vix discernenda, fusca, Hyoscyami similia, capsulâ in aliquot cellas divisâ contexta. Tota planta lacte manat.

Loco *Guanaboa* dicto in sylvis & secus viam quà itur versùs 16 **Miles-walk**, reperitur.

5. Rapunculus aquaticus repens minimus Alpinus, Bellidis folio, flore cœruleo inaperto, albâ maculâ notato *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 27. Rapunculus Bellidis minimæ foliis, flore cœruleo, albâ maculâ notato, caule folioso *Hort. Cath.* Supplem. 3.

Rupta aut vulnerata hæc planta lac manat; rariùs supra terram 3 aut 4 uncias Geometricas elata. Super saxa aut petras grandiores strata, in mediis fluviis montium *Corsicæ* exit. *Folia* initio *Bellidis pratensis*, aut *Bursæ pastoris loculo oblongo C. B.* folia formâ suâ, hujus etiam magnitudine imitantur. *Flos, capsula, radix & semen* Rapunculi sunt. Oritur etiam prope *Panormum* in *Sicilia* : locum vide. Plantam integram curiosè exsiccatam nobis communicavit D. *Sherard.* Flosculi pediculis longissimis & tenuissimis singuli singulis insident.

6. Rapunculus Alpinus, Teucrii folio, rhomboidalis *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 61.

Montium *Cenisii* & *Delphinatûs* indigena est, & è terram unâ paulò plus spithamâ attollitur, interdum pedalem altitudinem assequitur. *Folia* persæpe figuram rhomboidem assumunt.

7. Rapunculus galeatus cœruleus *Marilandicus.*

Caulis erectus, firmus, hirsutus, angulosus, non ramosus. *Folia* oblonga, modicè lata, serrata, inferiora obtusiora. *Flores* in summo caulè è foliolorum quorundam alis exeunt, & spicam laxam componunt. Florum formam in sicca discernere non licuit, videbantur tamen esse labiati, & in aliquot cuspides divisi; pro galea duæ longæ angustæ laciniæ antrorsum extendebantur, tantùm abest ut galeatus propriè dici possit.

8. Rapunculus Africanus, Coronopi foliis altiſſimus, non ramoſus D. *Sherard.*

Caulis inferiori parte foliis creberrimis amicitur, ſummâ nudus eſt, flores plures ſuſtinens, velut in umbellam parvam diſpoſitos.

9. Erinus *Marianus*, ferè umbellatus Majoranæ folio, *Pet. Act. Philoſoph.* N. 246. p. 404. Spec. 45.

Folia trinervia, in caule ex adverſo bina, ad Rhois myrtifoliæ *Monſpeliacæ* folia, me judice, accedunt, minora tamen ſunt. In ſummo caule & ramulis è foliorum ſuperiorum alis egreſſis exiſtunt *flores*, velut in capitula coacervati, purpuraſcentes, & quantum in ſicca diſcernere licuit, galeati.

10. Rapunculus galeatus Artemiſiæ folio, *Cap. Bæ Spei* Muſ. Pet. 469.

Hujus flores à reliquis congeneribus galeâ tripartita differre videntur, Labellum etiam bifidum. Verùm in ſicca nihil clarè comparuit.

11. Campanula ſeu Rapunculus nemoroſus cœruleus, Lamii folio, floribus ſpicatis minimis ex Provincia *Mariana Pluk. Mantiſſ.*

12. Campanula lævis ſeu Rapunculus Pyramidalis minor, flore magis acuminato ex *Virginia Ejuſd. ibid.*

13. Campanula ſpicata minima, floſculis elegantiſſimè rubris, longo tubulo donatis *Cap. Bæ Spei Ejuſd. ibid.* A D. *Stoneſtreet* habuit.

14. Rapunculus flore cœruleo galericulato, Roriſmarini folio anguſtiore D. *Sherard.*

Planta eſt fruticoſa, erecta, in ramos diviſa, foliis undique cinctos crebris anguſtis acutis, uncialibus. In ſummis ſurculis inter folia exeunt flores plures coacervati, oblongi, mediocres. Locus *Prom. Bæ Spei.*

15. Rapunculus *Africanus*, flore cœruleo galericulato, folio ſubrotundo crenato D. *Sherard.*

Radix ſimplex, fibrillis bene multis capillata, lignoſa, annua, *caules* emittit plures, tenues, dodrantales, erectos, non ramoſos, ſaltem in noſtra ſicca, quam ex munere D. *Sherard* habemus, foliis paucis veſtitos, parvis, ſubrotundis, alternis crenatis; [Superiora in caule longiora ſunt] *Flores* ex alis foliorum exeunt in pediculis prælongis tenuibus, cœrulei, galericulati, parvi, propendentes.

16. Rapunculus ſaxatilis, Perſicæ foliis, umbellâ corniculatâ, cœruleâ *Hort. Cathol. Cupani.*

Planta eſt ampla, Trachelio umbellifero cœruleo *Ponæ* non abſimilis.

17. Rapunculus *Africanus*, flore cœruleo galericulato, foliis anguſtis dentatis D. *Sherard.*

Cauliculis eſt pedalibus, tenuibus, ab eadem radice pluribus, foliis veſtitis non admodum crebris, nullo ordine poſitis, anguſtiſſimis, quæ tamen in caule media ſunt, reliquis paulò latiora, denticulis paucis ad latera inciſa ſunt. *Flores* in ſummis cauliculis cœrulei parvi.

18. Rapunculus ramoſus corniculatus, capite globoſo, Polygalæ foliis, ex *Terra Mariana Pluk. Mantiſſ.*

19. Rapunculus ſeu Rapuntium alterum minus, *Solonienſi* ſimile, *Virginianum Baniſteri Ejuſd. ibid.*

20. Rapunc. ſeu Rapuntium, *Solonienſi* ſimile, minus alterum, glabrum ex *Virginia* Ejuſdem *Baniſteri Ejuſd. ibid.*

21. Idem caule & foliis hirſutum è *Terra Mariana Ejuſd. ibid.*

22. Rapunc. *Virginianus* Hyſſopi folio, floribus immaculatis *Ejuſd. ibid.*

23. Rapunc. ſeu Rapuntium *Virginianum*, veluti perfoliatum, floribus cœruleis, Valerianæ *Indicæ* foliis & facie *Ejuſd. ibid.*

24. Rapunc.

24. Rapunc. Coronopi foliis *Æthiopicus*, caule villoso, non ramosus *Ejusd. ibid.*

25. Rapunc. Papaveris Rhœadis folio *Æthiopicus Ejusd. ibid.*

26. Rapunc. Valerianæ annuæ seu æstivæ foliis *Clus. Africanus Ejusd ibid.*

27. Rapunculus *Æthiopicus*, Polygalæ facie, floribus argenteis non galeatis *Ejusd. ibid.*

28. Rapuntium *Africanum* Limonii foliis, floribus galeatis cœruleis minimis D. *Sherard.* Planta est semipedalis. *Folia* quæ in caulibus minora & angustiora sunt iis quæ ad radicem, ejusdem tamen figuræ.

29. Rapuntium *Africanum* galeatum, foliis oblongo-rotundis, dentatis, villosis D. *Sherard. Caulis* in planta siaca nobis à D. *Sherard* communicata semipedalis erat aut altior, foliis nudus, non ramosus, flores 5 vel 6 in fastigio sustinens.

30. Rapunculus *Africanus* minimus villosus, foliis angustis dentatis, confertim nascentibus D. *Sherard.* Clinopodium *Africanum* procumbens, Psyllii foliis & capitulis cum cauliculo lanugine vestitis *Pluk. Mantiss.* 51. Tab. 344. F. 5. Flos monopetalos, in 5 partes æquales divisus est, monente D. *Sherard.*

31. Rapuntium *Æthiopicum*, violaceo galeato flore, foliis Pinastri D. *Sherard.* Planta est fruticosa & lignosa, ramulis foliis creberrimis vestitis angustissimis. Inter folia emicant *flores* parvi cœrulei.
Datur hujus varietas foliis latioribus.

32. Rapuntium galericulatum *Africanum* Nepæ facie D. *Sherard.* Foliis est tenuissimis creberrimis.

33. Campanula *Canariensis* Regia seu Medium radice tuberosa, foliis sinuatis cæsiis Atriplicis æmulis, ternis caulem ambientibus, flore amplo pendulo, colore flammeo rutilante *Pluk. Almag. Bot.* T. 276. F. 1 In Horto Regio *Hampton.* viget.

34. Campanula umbellata, foliis longioribus, inæqualiter dentatis, glabra: An Rapunculus umbellatus Sonchi folio *C. B.? Pluk. Almag. Bot.*

35. Campanula lævis seu Rapunculus *Africanus*, angustifolius, copioso majore flore; è dictatis D. *Magnol. Ejusd. ibid.*

36. Campanula lævior, foliis angustioribus, tenuiter serratis, longo pediculo appensis *Ejusd. ibid.* p. 77.

37. Campanula Persicifolia, latioribus foliis, flore minore *Ejusdem ibid.* Inter *Cortenianas*, An Rapunculus campanulatus seu Neriifolius minor seu 6tus *Thalii*?

38. Companula Persicæ folio *Virginiana*, Boraginis flore D. *Banist. Cat. Mss.*

39. Campanula arvensis minor, Bellidis minoris foliis, flore minori, dilutè cœruleo differt à reliquis speciebus Speculi Veneris. *Hort. Cath.*

40. Rapunculus spicatus flore ferè orbiculari, spissiùs corniculatus *Pluk. Almag. Bot.* Rapunculus petræus *Alpin. exot.* p. ult.

41. Rapunculus galeatus *Americanus*, coccineo flore, lineis albis eleganter striato *Pluk. Almag. Bot.*

42. Rapunculus galeatus *Virginianus*, floribus immaculati candoris *Hort. Oxon. Pluk. Almag. Bot.*

43. Rapunculus galeatus *Æthiopicus*, cœruleus, hirsutis & subrotundis crenatis foliolis *Pluk. Almag. Bot.*

44. Rapunculus *Æthiopicus*, pusilla planta, foliolis incisis, galeato flore, summâ galeâ candidissima lanugine villosâ *Ejusd.*

45. Rapunc. galeatus *Virginianus*, seu Rapuntium minus glabrum flore pallidiore *Banist. Cat. Stirp. Virgin.*

46. Rapunc. galeatus *Æthiop.* foliis multiscissis, flore cœlesti *Pluk. Almag. Bot.*

47. Rapun-

47. Rapunculus *Africanus* Coronopi folio, flore cœruleo galericulato, ramoſus D. *Sherard.* Caules firmi, valde ramoſi ſuperiori parte flores ſuſtinentes plures pediculis tenuibus longiuſculis fultos è pediculis turgidis ſtriatis. Flore & vaſculo (adnotante D. *Sherard*) cum Gladiolo lacuſtri *Dortmanni* exactè convenit.

P. 732. Poſt ſpeciem 2dam Campanulæ hirſutæ.

1. Campanula ſeu Medium, foliis minoribus criſpis, flore tubuloſo *Schol. Bot.*

2. Campanula Alpina humilis, Medii Matthioli flore *Ejuſd.*

P. 730. poſt 5tam ſpeciem,

3. Trachelium ſerotinum, ſeu Viola Calathiana fortè *Gerardi Park.*

Folia hujus inferiora Campanulæ pyramidalis quoad formam ſimillima ſunt, verùm tactu molliora. *Caules* ad tripedalem altitudinem aſſurgunt, molles pariter & velut lanuginoſi, ſumma parte in ramulos aliquot diviſi, *flores* multos campaniformes ſuſtinentes, Trachelii vulgaris majoris ſimiles, ſed minores, pallidè cœruleos, ſeu è purpura cinereos, ſerotinos. *Radix* denſo fibrarum ceſpite conſtat.

P. 735. Poſt ſpeciem 18vam inſerantur

4. Campanula pratenſis flore per caulem ſparſo *C. B.*

5. Trachelium minus *Americanum*, foliis rigidioribus, flo. cœruleo patulo *H. R. P. Schol. Bot.*

P. 745. Poſt 4tam ſpeciem adde,

6. Campanula Alpina ſphærocephalos cœrulea, magno flore *Schol. Bot*, Sphæroceph. foliorum ad oras inſigniter denticulata *Pluk. Phytogr.* T. 152. F. 6.

Poſt 8vam ſpeciem ad.

7. Trachelium cœruleum umbelliferum, foliis rigidioribus, flore albo patulo *Schol. Bot.*

8. Campanula ſaxatilis, Echii folio, magno flore *Tournef. Elem. Bot.*

9. Campanula Alpina pubeſcens, ſpica florum pyramidali *Ejuſd.*

10. Campanula anguſtifolia pumila monanthes *Luſitanica Ejuſd.*

11. Campanula hirſuta, folio anguſto, tenuiter ſerrato, floribus parvis ſpicatis *Pluk. Phyt.* T. 153. F. 3.

12. Campanula minor hirſuta, Drabæ folio *Ejuſd. ibid.* F. 4. *Almag. Bot.* p. 76.

13. Rapunculus galeatus, Salicis glabro folio, floribus Aurantiis *Biſnagaticus Pluk. Phytogr.* T. 55. F. 3.

14. Trachelium Alpinum floribus conglomeratis, foliis Aſarinæ rigidis & hirſutis *Herman. Parad. Bat.* Campanula Alpina ſphærocephalos pratenſis, flore conglomerato, Aſarinæ foliis rigidis & hirſutis *Schol. Bot.*

Herman.
Radice firmatur numeroſis fibris capillaribus longis capillata. *Folia* quæ ab illa exeunt digitalibus inſident pediculis, hirtis, ſubrotunda, in mucronem deſinentia, ad Violæ folia quoad formam accedentia, circa margines crenata, & veluti criſpa, hirſuta, aſpera. Superiora ſubrotunda abſque pediculis, ad interſtitia uncialia & biuncialia, ſitu alterno cauli appoſita. *Caules* erigit dodrantales & altiores, rotundos, rigidos, hirſutos. In ſummitate & foliorum alis ſedent *Flores* plures ſimul conferti, abſque pediculis, erecti, in cœruleo purpurei, in 5 lacinias acutas profundas diſſecti, *ſtylo* intus oblongo trifido. *Calyci* itidem quinquifido oblongo acuto inſident, & flores *Trachelii flore conglomerato C. B.* referunt. Vaſculum ſeminale ad floris fundum ſitum in tria loculamenta more congenerum dividitur.

15. Trachelium oblongo folio Alpinum *Bocc. Muſ. pl. rar.* p. 70. T. 58.

Hujus plantæ *folia* glabra ſunt, lucida & oblonga, Prunellæ ſimilia. Capitulum Trachelia imitatur. In *Sabaudia*, monte *Ceniſio* invenitur.

16. Tra-

16. Trachelium saxatile, Bellidis folio, cœruleo flore, *Creticum Bocc. Mus. pl. rar.* p. 76. T. 64.

Inter plantas exoticas in Horto *Patavino* cultas multos ante annos vidit Autor. Spithamiæa paulò plus altitudine supra terram elevatur.

17. Trachelium Pulmonariæ folio *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 127.

18. Campanula saxatilis, Echii folio, flore magno *Tournefort. Institut.* p. 110. In plantà sicca nobis à D. *Sherard* communicata *Caulis* palmaris erat, non ramosus, unicum in summo florem gestans amplissimum pro plantæ modo.

19. Campanula *Africana* ramosa, Drabæ minoris foliis pubescentibus D. *Sherard.* Caulis semipedalis est aut dodrantalis, erectus; *Folia* sescunciam longa, semunciam lata.

20. Campanula *Africana*, foliis angustis, leviter dentatis, subhirsutis, floribus cœruleis minimis D. *Sherard.* Caules in hac specie plures, dodrantem alti, foliis nudi usque ad divaricationes, ubi minimis donantur, ut & in florum pediculis.

21. Campanula *Africana* annua hirsuta, latis serratísque foliis, flore magno violaceo *Hort. Amst. rar.* P. 2.

E *radice* fibrosa *caulem* producit rotundum viridem, cui *folia* adnectuntur plerunque bina, longa, lata, serrata & mucronata. Ex alis foliorum ramuli producuntur, cum caule & foliis hirsuti, in alios minores sese dividentes. Singulorum ramulorum summitatem ex calice hirsuto unicus exornat *Flos*, pedali nonnunquam sustentatus pediculo, quinquifidus, cœruleus. Florem sequitur *capsula* seminalis, quæ tribus distincta loculamentis *semina* continet parva.
Floret mensibus *Augusto* & *Septembri*, Semina *Octobri* perficit, quibus perfectis perit.

22. Campanula *Africana*, annua, glabra, serrato folio, flore pallido *Hort. Amst. rar.* P. 2.

Radicem habet fibrosam & tenuem; *Caulem* rotundum viridem, à radice statim ad summitatem usque varios è foliorum alis emittentem ramulos, longos, virides, rotundos, qui denuo in alios minores subdividuntur. Ipsi cauli absque ullo pediculo, nullóque habito ordine annectuntur *Folia* longa, mucronata, viridia, serrata, superiora angustiora sunt, & quo altiora eò breviora & minùs serrata. Ramulorum summitates ornant in perianthio quinquifido *Flores* quinquefolii, pallescentes. Flores sequitur capsula seminalis tribus loculis *semina* minutissima continentibus distincta. Ramuli abscissi lac præbent aqueum.

23. Campanula *Africana* hirsuta, parvo, angustóque folio, flore pallidè violaceo *Hort. Amst. rar.* P. 2.

Radice parva, fibrosa & albicante sustentatur, *Caulem* producente rotundum tenuem, varios vix è tellure egressum ramulos humi procumbentes & hirsutos emittentem. Ramulis *folia* adstant parva, angusta, non crenata, & hilari viriditate prædita. Ramulorum summitates plurimi exornant *flosculi* pediculis parvis sustentati, campanulati, quinquifidi, pallidè cœrulei, qui fundum habent purpureum, stylum albicantem & quadrifidum, & perianthio insident hirsuto, & flosculorum instar quinquifido. Florem more congenerum sequitur *capsula* seminalis trigona, totidem loculis minutissima *semina* continentibus distincta.

24. Campanula annua angustifolia, flore purpurascente major *Africana Hort. Amst. rar.* P. 2. Item, Eadem minor.

Major ex radicibus fibrosis & albicantibus in plantam exsurgit pedalem, quæ ab ima ad supremam partem in varios divaricatur ramulos. *Folia* habet, nullo suffulta pediculo, longa, angusta, crenata, & crassiuscula. Ex omnibus foliorum alis unicus tantum pediculus, assurgit, tenuis, qui raro digiti longitudinem excedens, unicum in caliculo quinquifido & nonnihil hirsuto *florem* sustinet, campanulatum, purpurascentem, in 5 profundas lacinias divisum, (quarum una ad calicem usque excurrit) quasi totidem essent petala, quæ in apicem rotundiorem quàm illarum petala, quæ ab *Hermanno* describuntur desinunt Flores sequuntur capsulæ seminales ternis loculamentis minutissima *semina* subrubra continentes.
Minor species descriptæ perquam similis, nisi quòd omnibus partibus minor sit, & calix hirsutior.

25. Campanula *Africana* frutescens aculeosa, flore violaceo *Hort. Amst. rar.* P. 2. Aculeosa *Mauritanica* Ericæ foliis, hirsutis, rigidis, infesto mucrone pungentibus, flore amplo tetrapetalo, colore lurido, unguiculis magnis atro-purpureis *Pluk. Phytogr.* T. 252.

Radice ſuſtentatur albicante, lignea, ex qua *Caulis* primò viridis, deinde lignoſus exſurgit, ſeſquicubitalis, qui varios, nullo habito ordine emittit ramulos, quem undique *folia* abſque ullo pediculo ambiunt, parva, rigida, anguſta, viridia, ab utraque margine pilis rigidioribus armata. Ramulorum ſummitates exornat è perianthio quinquifido, foliorum inſtar rigidiore, vireſcente, *Flos* unicus campanulatus in 5 profundas lacinias, (nonnunquam in 4 aut 6) diviſus, cœruleus, cui unguiculi ſunt magni, atro-purpurei, corculum albicans. *Stylum* Flos habet craſſum hirſutum, in ſummitate ex tribus quaſi pilulis albicantibus compoſitum, cui ſtylo ſtamina circumjacent 7 viridia. Florem ſequitur capſula ſeminalis 3bus loculamentis diſtincta, *ſemina* minutiſſima continens. Certum florendi tempus non ſervat, cùm omni tempore floreat: rariſſimè *ſemina* perficit.

26. Coroſinam *H. M.* P. 9. T. 68. Campanula *Indica* anomala, foliis in caule ex adverſo binis, capſulis oblongis ſtriatis.
H. M.
Plantula humilis eſt, ſpithamæ longitudinem vix excedens. *Radix* fibroſa, coloris crocei ſaturrimi, manum ex attactu rubore tingens, ligneo intus filamento. Cauliculi virides, rigidiuſculi, pilis longiuſculis denſè obſiti, uti ſunt & *Folia* denſa ſerie cauliculos inveſtientia, gemina & ſe mutuo decuſſantia, oblongo-anguſta, craſſa, viroris ſupernè ſplendentis, ſubtus ſurdi. *Flores* monopetali ſunt, campaniformes, candidi, 5partiti, intus piloſi, in collo ab utraque parte rubro-Perſici coloris. *Stamina* in illis 4, craſſis albicantibus *apicibus* nodulata, pilis candidis barbatim veſtita. *Stylus* viridis eſt & imberbis, odor nullus. *Capſulæ ſeminales* in vaginulis florum piloſis ſuccedunt floribus deciduis, oblongo-rotundæ nonnihil cuſpidatæ, liris in longum ſtriatæ, in lirarum tractibus interiùs ſutura eminente inſtructæ; ſiccarum cortex cartilaginoſus eſt, albus ſcaber. *Semina* in illis continentur denſa minutiſſima, oblonga, una parte acuminata, & cum cuſpide ſtilulo medio plano membranaceo affixa primùm viridia, dein flaveſcentia, tandem ſubruffa.
Reſpirandi difficultas tollitur ubi plantæ hujus ſuccus cum *Curcuma* præcordiis illinitur.

27. Kadici-Valli *H. M.* P. 8. T. 27. Campanula *Indica* capreolata, foliis ad Bryoniam albam accedentibus, fructu quadri-capſulari, duobus in ſingulis capſulis ſeminibus.
H. M.
Naſcitur circa *Warapoli* & aliis in locis, florens *Septembri, Octobri, Novembri*. *Cauliculi* tenuiſſimi, teretes, virides, lignoſi. *Folia* capreolis comitata, Coronæ Imperialis lilia referunt, tenuia, lenia, viroris in recta parte fuſci & ſurdi. *Flores* pediculis ramoſis, tenuibus, viridi-dilutis, qui ad originem foliorum erumpunt, 4, 5, vel etiam 6 ſimul congregati proveniunt, monopetali, campaniformes, in longum venulis in utrâque parte eminentibus obducti, circa oram coloris flavi & perpulchri, in collo viridi-albicantis, nullius odoris. *Stamina* è collo emicant, 5, tenuia, oblonga, albicantia, albis inſtructa *apicibus*. *Stylus* oblongior, valde tenuis & albicans, bifidus, nonnihil nodulatus, cum capitulo albicante. *Calix* 5 cuſpidata habet folia, florum collum arctè excipiens, coloris viridi-fuſci. Florum *gemmæ* plano-rotundæ, in cuſpidem ſtrictæ. *Capſulæ* ſeminales 4 obtuſis & rotundis angulis emicant, ſuturis eminentibus inter angulos, & per illorum medium ductis, coloris primùm viridi-fuſci, deinde fuſco-nigri. In unoquoque angulo duo triangulata reperiuntur *ſemina*, uno latere rotundo, duobus planis, interſepimento ſejuncta, coloris primò viridi-diluti, dein nigricantis.

28. Ulinja *H. M.* P. 8. T. 28. Piſum cordatum vulgo dictum.

Plenam & accuratam hujus deſcriptionem vide hoc in loco.

29. Rapunculo affinis anomala vaſculifera, folio oblongo ſerrato, flore coccineo tubuloſo, ſemine nigro, minuto oblongo luteo *Slon. Cat. Jamaic.*
D. *Sloane.*
Radices huic plures, robuſtæ, breves, nigricantes, *caulem* protrudunt teretem, lignoſum, cortice luteo aliquot ſulcis exarato tectum, ad duarum triumve unciarum altitudinem aſſurgentem, plurimis oblongis *foliis* denſè ſtipatis, nullo ordine poſitis, ſumma, parte præditum. *Folia* iſthæc ¼ unciæ longis pediculis inſident, lanugine rubente velut muſco obtecta, 7 uncias longa, ſeſcunciam lata, propè ſummam partem ubi latiſſima; ab anguſto etenim principio paulatim ſe dilatant ad finem ſeu extremum ferè, ubi iterum coarctantur & in punctum deſinunt, circa margines denticulis crebris inciſa. E foliorum alis exit ſurculus parvus, ramoſus, calici viridi in 5 cuſpides ſecto incumbentem uncialem, tubuloſum, coccineum florem, Periclymeni nonnihil ſimilem, geſtans, *ſtaminibus* intus flaveſcentibus donatum. Sequuntur in brevi fungoſo vaſculo, ſimplici intus cavitate, nec in cellulas diviſa, *ſemina* multa minuta oblonga flaveſcentia.
Via qua ad 16 **miles walk** itur è rupium fiſſuris exit.

30. Campanula arvenſis ſeu ſpeculum Veneris erectum, Euphraſiæ luteæ foliis, florum petalis anguſtis, purpureis *Hort. Cath.* 35. *Folia* ut in hoc genere longa anguſta. Caulis erectus, ramoſus, pedalis aut altior. Vaſcula ſeminalia floribus ſubſunt, oblonga, ſtriata. Calicis ſegmenta tenuiſſima ſunt.

31. Spe-

31. Speculum Veneris minus, Bellidis minimæ foliis crifpis, amplo flore purpureo *Hort. Cath. Suppl.* 3. Hanc *Horti Catholici* Autor Onobrychidem alteram Belgarum *Lobelii* effe vult; non eft autem (inquit) Onobrychis *Dod.* ut malè mifcet *C. B.* Ego neutram effe exiftimo.

Caulis ramofiffimus eft, ramulis prælongis, *flores* in fummo caule & ramulis plurimi, ampli, purpurei. *Folia* fubrotunda funt, bafi fua caulibus & ramulis adnata, nullis intervenientibus pediculis.

32. Speculum Veneris majus, impatiens *Slon. Cat. Jamaic.*
D. *Sloane.*
Ad trium quatuórve pedum altitudinem affurgit, *caule* quadrato, geniculato, hirfuto & fubincano. *Folia* ad intervalla digitalia protrudens ex adverfo bina, femuncialibus pediculis hærentia, fefcunciam longa, ¾tas unciæ lata [media latiffima parte] cœruleo-viridia. Ex alis foliorum exeunt ramuli bini femper oppofiti, quorum faftigiis infident *Flores* abfque pediculis, 5 longis viridibus calicis foliis cincti, è tubulo oblongo albo in latum expanfi, colore cœruleo faturo elegante tincti, in 5 fegmenta profundè divifi; quibus fuccedunt *capfulæ* quadrangulares ¾tas unciæ longæ, rotunda compreffa fufca *femina* continentes, quæ, capfulâ extremâ vel tactâ, vel humore madefactâ diffiliente cum impetu ejiciuntur.
In frutetis circa urbem *S. Jago de la Vega* frequens occurrit. *Locus.*

33. Flori Cardinalis five Rapuntio affinis anomala, caule quadrato, flore coccineo, capfula pyramidali *Slon. Cat. Jamaic.* Euphrafia Alfines majori folio, flore galeato pallide luteo, *Jamaicenfis Pluk. Almag. Bot.* p. 142. T. 279. F. 6.
D. *Sloane.*
Radix huic brevis & craffa, in 3, 4ve longos rubentes robuftos furculos divifa. *Caulis* quadratus, viridis, geniculatus, 3, 4ve pedes altus, gracilis & abfque adminiculis vix fe fuftentans, ramulos è geniculis emittit fibi mutuo oppofitos, ad 2 unciarum intervalla. Ad unumquemque nodum *folia* exeunt ampla, fefcuncialibus pediculis nixa, duas uncias longa, unam lata, ad pediculum fci. ubi latiffima, afperiufcula, in cufpidem pediculo oppofitum excurrentia, coloris fordidè viridis. *Folia* quæ in minoribus ramulis, minora erant, fed ejufdem formæ. *Flores* in fpicis fummos ramulos terminantibus, femunciam à fe invicem diftantes, coloris coccinei elegantiffimi, ¾tas unciæ longi, tubulofi, prope fummitatem dilatati, ftamina aliquot oftendentes. *Flores* fequuntur tria, quatuórve *femina* rotunda, compreffa, nigra cum deliquio, feu crena in unoquoque impreffa; capfulâ pyramidali ad faftigium rotundâ, ad imum acutâ inclufa.
Prope urbem *S. Jago de la Vega,* loco arenofo, non procul à fluvio *Rio Cobre* dicto collegit D. *Sloane.*

34. Kaka-Pu. *H. M.* P. 9. T. 53. Afarinæ Lobelii affinis *Indica Commelin.* notis.
H. M.
Planta eft humilis, repens, arenofa ac uda amans loca. *Radix* fibrofa, albicans. *Cauliculi* geniculati è geniculis fibrillas albicantes emittunt, teneri, quadranguli, pilofi, præcipuè circa angulos, humidi. *Folia* ordine nonnihil decuffato bina & bina ad genicula, petiolis brevibus, teneris, pilofis, interiùs planis, fulcatis, nitentibus proveniunt, parvula, cufpidata, in oris denticulis majufculis ex æquo ferratim incifa, texturâ tenuia mollia, fuperficie lenia, utraque parte pilofa. *Flores* in geniculis caulium erumpunt, monopetali, campaniformes, quadripartiti, coloris partim purpureo-rubro-fufci, vel albo-rubri, dilutè purpurafcentes. *Stamina* in illis 4, purpureo-rubro-fufca, bina ac bina arcuatim ad fe invicem inflexa; fingula apicibus, quà colli dorfum refpiciunt, candidis & nitentibus, quà ventrem, cœruleo-dilutis inftructa; illorum duo fupereminent, collo ventris inferta, ubi fingula unguiculo tenui purpureo-rubro-fufco concomitantur; duo depreffiora funt, dorfo campanæ inferta. *Stylus* candidus eft ac nitens, dorfo proximè accumbens, fupernè quafi in furculum fiffus. *Calyx* oblongus, viridis, 5 angulis eminet, fupernè in 5 cufpides fiffus, ad latera profundiùs hians.
Planta cum *Sandalo, Caryophyllis, Nuce mofchata & aqua rofarum* contrita linimentum præbet exanthematicum. Foliorum fuccus cum Saccharo gonorrhœam fiftit. *Vires.*

35. Tsjeria-Manganari *H. M.* P. 10. T. 89. Monopetala *Indica,* foliis in caule alternis profundè crenatis, flore è tubo oblongo in quatuor folia difformia expanfo.
H. M.
Nafcitur in arvis. *Folia* ad caulium tenuium rubefcentium genicula adhærent, oblongiora & ftrictiora, anteriori parte ad medium ufque acutis angulis profundè crenata, adeò ut in duo triave fæpius refolvantur folia. *Flores* parvi funt, albi, tetrapetali, oblongo, largóque collo, ventre nonnihil plano & inflexo. Petalorum tria oblongo-angufta, in totum candida, quartum duplo latius, magis rotundum, duabus rubris notis maculatum, circa collum flava lanugine obfitum, exteriùs venis rubefcentibus ftriatum. *Stamina* 4 candida, *apicibus* albis nodulata, quorum duo altè eminent. *Stylus* albicat, anteriùs companulatus. *Calix* 5 cufpidatus, duobus foliis cufpidatis fuccinctus, largis, candidis nitentibus pilis barbatim obfitus. *Capfulæ feminales* rotundo-oblongæ, in calice velut facculo in totum inclufæ, duabus futuris fulcatæ, duabus fubtiliffimè ftriatæ. *Semina* in illis parva, numerofa, ftylo medio circumpofita, primùm viridi-fufca, dein nigerrima & nitentia. Tota planta odoris eft maximè

 acris

acris & fragrantis, præsertim in foliis, odorem fructûs *Mangæ*, perinde ut *Vallia-Manga-Nari*, æmulans, quem tamen superat.

Vires. Cum *Carinta-Tali* & *Codagen* in sero lactis decocta morbo *Pitao* dicto medetur. Succus cum Gallis (qui *Malabarensibus Cari de Bengala* dicuntur) pulverisatis supra craticulam tostus, ac denuo in pulverem redactus ventrem laxat.

36. Talu-Dama *H. M.* P. 7. T. 56. Herba *Indica* foliis subrotundis, adversis, flosculis pluribus simul, cyathiformibus circum oras crenatis, vasculo oblongo-rotundo, monospermo.

H. M.

Caules rotundi, rubescentes, geniculati, nodosi. *Folia* rotundiora, crassa, ab una parte viridia, ab alia viridi-clara, circa costas plicis striata, circa oram rubescentia. *Flosculi* supra exortum foliorum extant, cyathiformes, Persico-rubri, in oris leviter crenati, in orificio interiori purpurei. *Stylus* rubro-purpureus, rubrâ gemmulâ dotatus: *Stamina* itidem purpureo-rubra, flavis gemmis nodulata. Gemmæ seminales oblongo-rotundæ, costulis 5 eminentes ac pilosæ: *Semen* in illis unicum, oblongum.

Locus. *Moutan* nativitatis locus est: floret tempore pluvioso arenosa amans & petrosa.

Vires. Decoctum hujus plantæ febres ex endemio morbo ortus, quem Indigenæ *Pitao* vocant, tollit. Radicis cortex cum cumino & sero lactis pro potu adhibitus alvum laxat.

P. 7, 8. Ad Cap. de Stramonio post 2dam speciem, cujus varietates esse videntur, adde.

1. Solanum fœtidum pomo spinoso rotundo, semine pallido, triplici calice odoro & albo *H. R. P.*

2. Solanum fœtidum pomo spinoso rotundo, semine pallido, caule & flore simplici, purpureo *Ejusdem.*

3. Stramonia *Curassavica* humilior Hyoscyami folio *P. B. P.* Datura Hyoscyami folio vulgo *Herman. Parad. Bat.*

Locis aridis & in cultis *Indiæ Occidentalis* frequens est, partium omnium conformatione congeneribus suis respondens, humilius tamen & ubi appropriatum solum nactum fuerit multò ramosius. *Caule* assurgit pollicem crasso, cubitum alto, in multos ramos dirempto, obscurè purpureo colore tincto. *Folia* Hyoscyami seu potiùs Solani vesicarii Antiquorum sunt æmula, latiora tamen & in margine sinuata quasique crispata, pallidè virentia, tactu mollia, & aversa parte incana [Quæ ex semine in *Curassavia* nato creverant omnino erant incana.] Ex ramorum sinubus prodeunt *Flores*, externa facie obsoletè purpurascentes seu incarnati, interna albido colore perfusi, fundo punicante. Medium occupant 5 *stamina* albicantia, candidis farinaceis apicibus ornata, inter quæ eminet *stylus*, in capitulum subviride, rotundum protuberans. Basi floris cohæret *calix* oblongus, viridis, pentagonus in 5 cuspides desinens, qui flore defluente & grandescente fructu expanditur & sursum fertur, fructûsque basi umbilici aut pilei instar insidet. Cæterùm *Fructus* rotundus est, & robustis aculeis pungentibus undique armatus, cui subest calyx foliaceus, retro flexus, in 4 partes dehiscens, ast in duo tantùm loculamenta, quæ semina fundunt nigra, superficie rugosa, sapore, odore & viribus cæteris hujus familiæ speciebus consimilis est.

Datura *Indica* flore amplo, pleno, albo *Breyn. Prod.* 2. Datura *Turcarum* triplici calice exerto, coloris candidissimi *Hyacinthi Ambrosini* P. 195.

P. 753. Ad Cap. de Linaria post speciem 2dam.

1. Linaria *Valentina* perennis & saxatilis flore luteo hirsuto *Schol. Bot.* Valent. saxat. & peren. villosa, flore luteo *Tournef. Elem. Bot.*

P. 759. post Speciem 33am.

2. Linaria minor repens & inodora *H. R. P. Schol. Bot.*

3. Lin. Alpina pumila, glauco folio, rictu aureo. *Schol. Bot.*

P. 759. Elatines speciei 2dæ adde hæc Synonyma.

4. Elatine folio acuminato *Park.* Elat. folio acuminato, in basi auriculato, flore luteo *C. B.*

P. 755. Pl. 15. adde Synon.

5. Linaria rotundifolia *Messanensis Hort. Mess.* Lin. Myrsinites flore candido sulphureo, rictu crocato *Syllab. Cupani* an. 1694. editi. Hanc D. *Boccone* pro Linaria *Valentina Clus.* perperam habuit.

6. P. 1884. in App. Ad Linariam *Americanam* maximam purpureo flore adde pro Synonymo Antirrhinum triornithophorum *Grisl. Virid. Lusit.*

7. P. 759. Add. Linaria saxatilis hirsuta Hederulæ folio clematites *Hort. Cathol.* Cymbalaria Alpina villosa *Triumfetti* in *Syllab.* 1688. Copiosam inveni ascendendo montem inter *Fundos* & *Molam*. Foliorum & caulis hirsutie à vulgari differt. D. *Sherard.*

8. Cymbalaria foliis tenuiùs dissectis viguit in horto D. *Fabri Monspelii* 1699. *Idem.*

9. Linaria angustifolia flore cœruleo amplo *Munting Herbar. Belgic.*

10. Linar. Sedifolia *Ejusd.*

11. Linar. *Valentina*, trifolia *Ejusd.*

12. Linar. *Austriaca*, flore albo odorato *Ejusd.*

13. Linar. segetum flo. luteo verna 1. *Lusitanica Grisl.Virid. Lusit.*

14. Linar. segetum flore luteo maculato verna 2. *Lusit. Ejusd.*

15. Linar. segetum flore violaceo verna tertia *Lusit. Ejusd.*

16. Linar. segetum flore purpuro-violaceo verna 4. *Lusit. Ejusd.*

17. Linar. cauliculis valdè foliosis pumila, flore luteo *Ejusd.* N.D.

18. Linar. multicaulis pumila vinearum, flo. luteo N. D. *Ejusd.*

19. Linar. marina, flore pulchro, caule folioso N. D. *Ejusd.*

20. Linar. montana flore luteo perennis N. D. *Ejusdem.*

21. Linar. lacte turgens palustris, flore cœruleo N.D. *Ejusd.*

22. Linaria *Lusitanica* procumbens, Polygoni folio, flore pallido-cœruleo, rictu luteo *Hort. Med. Amst. rar. Commelin.*
D. *Commelin.*

Radices fibrosas, & tenues demittit, è quibus *cauliculi* exeunt partim humi procumbentes, partim ut sese erigant vicinas plantas arripientes, tenues, ramosi, sesquipedales. *Folia* exilia, incondita, glauca, mucronata, Polygoni non dissimilia, crassa ast fragilissima, pedicellis tenuissimis fulta. *Flores* pedicellis tenuibus semuncialibus nixi, Linariæ vulgaris æmuli, ex herbaceis calicibus quinque-partitis prodeuntes, alternatim & singulares positi subcœrulei, rictu luteo. Hisce succedunt *vascula* seminalia in bina loculamenta divisa, in quibus *semina* minutissima, quibus prolatis interit planta.

23. Linaria triphylla, floribus speciosis, ex aureo & carneo pervenustè mixtis summò caule indiviso *Pluk. Mantiss.* An Linaria latifolia triphylla *Sicula Boccon. De Pl. Sicul.* In Horto D. *Uvedale* florentem vidit.

24. Linaria arvensis folio angustissimo *Ejusd. ibid.*

25. Linaria folio Genistæ glauco, flore luteo *Cat.* ad finem *Parad. Bat. Herman.*
D. *Sherard.*

Sesquipalmaris est, humi strata, *radice* exigua, viticulis multis ramosis, glabris, glaucis, seu colore Brassicæ; *foliis* ad genicula singula concoloribus, crassiusculis, angustis, leviter acuminatis vestita, formâ à Genista caule fungoso non multùm abludentibus. Ad ramorum summitates prodeunt *Flores*, ut plurimùm terni, Linariæ vulgari forma & colore similes, at paulò minores, calcaribus deorsum, rictibus sursum vergentibus. *Calices* quinquefoliati sunt; *semina* nigra, semilunaria, orbiculata, tenuia, depressa, concava, in conceptaculis parvis, subrotundis, in sex crenas hiantibus, intus autem in 2 loculos, quos intergerina membrana distinguit, divisos. Sapore est pingui, odore nullo.

Nata est ex seminibus à D. *Uvedale* transmissis, & semen perfecit *Julio* & *Augusto* mensibus.

26. Linaria Alpina flore parvo purpureo [rectiùs dilutè cœruleo] foliis Tithymali Cyparissiæ, densifolia *Hort. Cath.*

Planta est procera, bipedalis aut altior, *caule* firmo & robusto, *foliis* creberrimis 3, 4ve uncias longis undique cincto, vix culmum latis; Superiori parte plurimos emittit ramulos, in quibus, [ut & in medio caule] *flores* plurimi in spicas excurrentes, parvi, dilutè cœrulei, calcaribus brevibus.

Fructus

Fructus pro plantæ magnitudine parvi erant, reliquorum hujus generis similis. Communicavit D. *Sherard.*

27. Veronica fœmina *Matth.* flore luteo, auriculis atropurpureis *Hort. Cath. Suppl.* 3. Non aliter quam floris colore à Veronica fœmina folio acuminao differre videtur.

28. Linaria minor repens & inodora H R. P. *Tournef. Hist. plant. circa Parisios.*

Hujus plantæ *radices* ad modum vulgaris repunt. *Caules* pedalem altitudinem obtinent, in ramos divisi satis à se invicem distantes, *foliis* ornatos glabris, colore viridi marino, quàm Linariæ vulgaris angustiora. *Flores* versùs summos caules, rariùs siti, quatuor lineas longi, labio superiore bifido, elato, lineis cœrulescentibus secundùm longitudinem striato, inferiore tripartito, duobus ornato & pilis aureis Veluti instar ubi curvari incipit.

Calix floris in 5 partes dividitur. *Capsulæ* aliarum specierum similes.

29. Linaria latissimo folio *Lusitanica*, Antirrhinum triornithophorum *Virid. Lusit. Tournef. Elem. Bot.*

30. Lin. saxatilis Alsines folio villoso *Ejusdem.*

31. Lin. saxatilis Polygoni folio villoso *Ejusdem.*

32. Lin. saxatilis Thymi folio *Ejusdem.*

33. Lin. *Hispanica* Nummulariæ folio *Ejusdem.*

34. Lin. *Hisp.* trifolia & latifolia villosa *Ejusd.*

35. Lin. *Hisp.* tenuifolia villosa & viscosa *Ejusd.*

36. Lin. *Lusitanica* maritima Polygalæ folia *Ejusd.*

37. Lin. pumila *Lusitanica*, floribus palato carentibus *Ejusd.*

38. Lin. *Lusit.* Bellidis folio ampliore & villoso *Ejusdem.*

39. Lin. arvensis folio angustissimo *P. B. P.*

40. Lin. lutea montana Genistæ tinctoriæ folio *C. B.*

41. Lin. luteæ flore minimo iconem vide apud D. *Plukenet, Phytogr.* T. 96. F. 3.

42. Lin. annua angustifolia, flo. albo, lineis violaceis notato *Triumfetti* 87. Fortè varietas est Linariæ annuæ *Chalepensis* &c. *Morisoni*, calice quinquefolio brevi. *Pluk.*

43. Linaria minor erecta cœrulea *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Caule simplici tereti ad duûm circiter pedum altitudinem assurgit. *Folia* cauli alterno situ adnexa, sescunciam longa, angusta, Linariæ luteæ vulgaris *J. B.* similia. Summi caules in spicas aliquot *florum* cœruleorum, aliorum hujus Generis similium, divisi: quibus succedunt totidem *capsulæ* seminales turgidæ & subrotundæ, in duas cellulas partitæ, seminibus compressis fuscis repletæ.

In pratis Mediterraneis insulæ *Jamaicæ* oritur.

P. 761. Ad Cap. De Antirrhino.

1. Antirrhinum minus angustifolium, flore dilutè purpureo. Balsam-herb *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Fibris plurimis capillaribus rubentibus *radicatur*. *Caulis* indè exoritur dodrantalis, subfuscus, Centaurii minoris crassitudine, *foliis* vestitus contrariis inter se pediculis brevibus binis, sescunciam longis, non plus $\frac{1}{8}$vam digiti partem latis, obscurè viridibus; versùs summitatem caulis in ramulos unciales dividitur, floribus Antirrhinorum similibus obsitos, pallidè purpureis. *Semina* non vidi, verùm ad hoc genus referendam esse minimè dubito hanc herbam.

Secus viam publicam, inter locum *Guanaboa* dictum & agros D. *Bourden* in collibus sylvosis & saxosis oritur.

Ab *Indis* & *Surinamensibus* vulnerarium egregium censetur.

2. Antirrhino affinis *Marilandica.*

Caule

Caule est minimùm pedali, *foliis* binis oppositis per intervalla adnatis. *Folia* inferiora duas trésve uncias longa, unam lata, superiora ordine angustiora & breviora, acuminata, per margines æqualia; infima tamen ad basin unum habuere utrinque dentem magnum. *Flores* in foliorum alis sessiles, grandes, deorsum nutantes, singulares, effigie, quantum in sicca discernere licuit, Digitalis aut Gratiolæ.

3. Antirrhinum purpureum multicaule, foliis tenuissimis, sursum inflexis, floribus sparsis, calice spinis asperato *Pluk. Phytogr.* T. 12. F. 4.

Plantam habemus è *Marilandia*, quam huic eandem esse à D. *Jacobo Petiver* edocti sumus, verùm minùs feliciter picta est ramulis semper bijugis, foliis sursum inflexis, pediculis florum brevibus, & calice spinis asperato quod in nostro specimine non sensi. At neque flores in nostro Antirrhini adeò exactè referunt.

Caule est gracili, satis tamen rigido, *foliis* vestito angustissimis & planè capillaceis, uncialibus, sescuncialibus aut etiam longioribus, sursum inflexis, ramoso. *Flores* è foliorum alis emergunt singulis singuli, pediculis tenuissimis oblongis sustentati, pro plantulæ ratione maximi, monopetali, purpurei, calicibus parvis brevibus excepti. Collegit D. *Vernon.*

4. Antirrhinum *Lusitanicum*, flore rubro elegantissimo *Herman. Parad. Bat.* An Antirrhinum majus, semper florens *Virid. Lusit. Grisl.*

Herman.

Ex seminibus *Ulyssipponæ* lectis D. *Hermanno* ortum est. Caulibus adstant Folia Antirrhino majori alteri *C. B.* p. paulò breviora, nunc alterno, nunc conjugato ordine disposita. *Flores* ampliores sunt quàm in vulgari, hilaríque rubore elegantissimè nitent. In Hypocaustis asservatum tota hyeme viret ac viget.

5. Antirrhinum luteum, Pedicularis rubræ foliis *Marianum Pluk. Mantiss.* p. 15.

6. Antirrhinum foliis inflexis, multò crassioribus, calyculis florum margine asperatis ex *Provincia Mariana Ejusd. ibid.*

7. Antirrhinum flore candido pallente, rictu luteo, auriculis purpureo striatis, *Hort. Cath.* 20. Differt ab Antirrhino flo. luteo *C. B.* siquidem folia habet Linariæ non latiora. Hoc genus est quod in muris Urbis Messanæ oritur, monente D. *Cupani*, non (ut nos opinabamur,) Antirrhinum majus flore luteo *C. B.* plantam è longinquo tantùm spectantes.

8. Antirrhinum flore cœruleo magno, foliis inferioribus latis, superioribus angustissimis D. *Sherard*, qui in muris Romæ copiosum observavit.

9. Antirrhinum saxatile *Pyrenaicum*, flore majore *Schol. Bot.*

10. Antirrh. *Hispan.* villosum, Valerianæ rubræ folio *Tournef. Elem. Bot.*

11. Antirrh. *Hispan.* villosum, Origani folio *Ejusd.*

12. Antirrh. *Hispan.* altissimum, angustissimo folio *Ejusdem.*

13. Antirrh. medium, flore albo patulo *Virid. Lusit. Tournef. Elem. Bot.*

14. Antirrhino affinis pusilla planta foliis scabris, *Maderaspatana Pluk. Phytogr.* T. 118. F. 3.

P. 763. Ad Cap. de Aristolochia adde,

1. Volubilis seu Aristolochia clematitis *Bisnagarica*, spinis gemellis aculeato *Ejusdem, ibid.* T. 69. F. 6.

2. Aristolochia *Zeylanica* Bistortæ folio breviori D. *Sherard.* Folium trium triangulum oxygonium refert, è lata basi in acutum mucronem exiens.

3. Aristolochia clematitis 2. fronde perpetua odora, *Virid. Lusit.*

4. Aristolochia polyrrhizos auriculatis foliis *Virginiana Pluk. Phytogr.* fortè Polyrrhizos *Virginiana Park. Theat.* 420. Serpentaria altera *Virginiana* vulgo.

Huic *radix* fibris cirrísve plurimis comata est, & in unum caput conjuncta, è qua *caulis* assurgit dodrantem altus, *foliis* paucis ornatus. Ista petiolis brevibus adhærentia, in fundo cordis figuram exprimunt, statímque constricta, apparent quasi auriculata, & in longum exporrecta in medio cuspidem. *Flores* ex inferiore caulis parte, pediculis longis insidentes proveniunt longi, concavi, recti, Aristolochiarum ritu. His subest *fructus* parvus pentagonus, qui *semina* parva, acinis uvarum seu potius vinaceis similia.

5. Aristo-

5. Ariſtolochia Violæ fruticoſæ foliis *Virginiana*, cujus radix Serpentaria dicitur *Ejuſd.* T. 15. F. 1.

Hæc quoque è *Virginia* delata *radicem* habet fibris tenuiſſimis albis conſtantem. *Caulis* erigitur plurimùm ſingularis gracilis; cui *folia* pauca, inordinatè poſita, vix unciam lata, baſi cordata, & in mucronem acutum protracta, rigidiora, petiolis uncialibus inſidentia, adhærent. *Flores* ex infimo caule proveniunt. *Semina* parva ficiformia ſunt.

6. Ariſtolochia Piſtolochia caule nodoſo, ſeu Serpentaria *Virginiana* D. *Baniſter. Ejuſd. Phyt.* T. 148. F. 5. Piſtolochia *Virginiana Park. Ger.*

Accuratam hujus deſcriptionem è *Virginia* ad me tranſmiſit D. *Baniſter*, quam *Latinam* factam Lectori communicabo. *Radix* è fibrarum minorum, coloris lutei, odoris & ſaporis aromatici, congerie ſeu maſſa conſtat. *Caulis* inde exoritur unus aut alter, glaber, ſaltem parum admodum piloſus, teres, plerunque erectus, minimè quadratus aut prociduus ſarmentoſúſve. *Folia* alternatim cauli adnaſcuntur, hinc indè ad ſingulos nodos ſeu genicula ſingula, tenuia, longa, acuminata, ad pediculum excavata, & in modum cordis effigiata, ſupernè nonnihil piloſa, ſubtus nervis protuberantibus aſpera, tactu paullum glutinoſa & digitis adhærentia. Prope terram enaſcuntur *Flores* ſingulares vel etiam bini, à Piſtolochiæ Creticæ, aliúſve cujuſcunque Ariſtolochiæ ſpeciei formâ differentes. Harum enim omnium flores, ni fallant icones & deſcriptiones, plantæque ipſæ ſiccatæ, cornu bovinum referunt, cujus apex rudimento fructûs adnaſcitur, extremitas patens tranſverſim obliquè diſſecta eſt, cùm hujus noſtræ in calcaneum terminetur, latum, rotundum, galericulatum, labium ſuſtinens, cujus centrum in Floris cavum aperitur. Labium coloris eſt atro-purpurei, reliquus Flos cœnoſi. Vaſculum ſeminale hexagonum, pyriforme, unciali propemodum cum plene adultum eſt diametro. Perpetuæ frondis non eſt, verùm poſtquam ſemina maturuere Folia & Caules marceſcere & exſiccari incipiunt. *Maio* floret, Semina *Auguſto* perficiuntur.

Hinc patet Piſtolochiam polyrrhizon *Virginianam* à Piſtolochia *Cretica Cluſ.* plantam longè diverſam eſſe, non ut opinabatur D. *Johnſon*, eandem.

Piſtolochia minima incana *Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 88.

Folia producit brevia, incana, parva, cordiformia, duriuſcula, auriculis rotundis. Altitudine eſt ſpithamiæa. Inter plantas ſiccas D. *Jacobi Barelier.*

7. Ariſtolochia ſcandens odoratiſſima, floris labello purpureo, ſemine cordato *Slon. Cat. Jamaic. Tomahuactla-copatli*; Ariſtolochia *Mexicana Hernandez.*
D. *Sloane.*

E radice longa, tereti, geniculata, digitum craſſa emergit *Caulis* teres, viridis, volubilis, arbores aut frutices vicinos apprehendens, & ad 6 vel 8 pedum altitudinem ſcandens, ramulis numeroſis eas operiens: ad duûm triúmve digitorum diſtantias *Folia* & ex eorum alis *Flores* emittens. *Folia* caulibus & ramulis pediculis ſeſcuncialibus adhæreſcunt, cordata ſeu triangularia & ad baſin rotunda, 4 unc. longa, tres & dimidium lata, ad baſin ſci. ab una auricula rotunda ad aliam, obſcurè viridia, glabra, coſtis aliquot ſeu nervis inſignioribus à pediculo exortis, media percurrentibus. *Flos* triunciali pediculo inſidet, reliquarum Ariſtolochiarum figura, colore flavicante, labello purpureâ farinâ ſparſo. Succedit *fructus* 2 dig. longus, hexagonus, in ſex cellulis totidem *ſeminum* parvorum, planorum fuſcorum cordis formam exactè referentium ordines continens. Seminum cuſpides intus, baſes foras ſpectant, ſiliquam anguloſam efficientes, quæ per maturitatem diſſilit & ſemina exponit.

Tota planta vehementi, gratiſſimo tamen, eſt odore.

In ſylvis circa urbem *S. Jago de la Vega* ubique oritur.

Vires. Mederi dicitur tumoribus præter naturam impoſita, dolores lenire, & frigora febrium pellere; cor, ſtomachum & cerebrum roborare, emundare pectus ac ventriculum, & fluxum alvi cohibere. *Hernandez.*

Deſcriptionem *Hernandez* habes in Appendice ad Hiſtoriam.

8. Ariſtolochia *Indiana* minor, Ardanapelle *Malabarorum Pluk. Mantiſſ.* fortè, inquit, Clematitidis ſpecies eſt.

9. Ariſtolochiæ clematitis *Mexicana*, radice longa craſſa, fructu triangulari ſulcato *Ejuſd. ibid.* Phehuame *Mechuacanenſium* apud *Recchum.*

Vires. Ariſtolochiæ rotundæ radix minutim conciſa, & per noctem unam in vino albo infuſa, ſi vinum ægro per tres matutinas jejuno exhibeatur, efficaciſſimum eſt adversùs icterum remedium.

10. Ariſtolochia clematitis *Indica*, flore albicante, fructu majore *Careloe-Vegon* Malabaribus dicta *H. M.* P. 8. T. 25. Ariſt. Clemat. *Indica* odorata *P. B. P.* An Ariſt. Clemat. *Gangetica*, foliis in aculeum abeuntibus, radice odoratiſſ. *Pluk. Phyt.* T. 69. F. 5.

Radix

Radix tenuis, lignoſa, odore forti & aromatico, ſapore acri & amaro. *Caules* nodulis diſtincti, vetuſtiores cinerei, teneriores virides. *Folia* è geniculis exeunt, oblongo-rotunda, cuſpidata, tenuia, parvis tenuibus ac viridi-dilutis pediculis inſidentia, nervoſa. *Flores* forma cum reliquis conveniunt, exteriùs viridi-fuſci, intus fuſco-rubri ac ſurdi. *Fructus* oblongo-rotundi, figurâ & cellularum numero cum congeneribus conveniunt, plurimáſque in ſe triangulares, planas, ſubvirides & albicantes teſſulas ſeu laminas continent, in quibus ſingulis unum planum & compreſſum ſemen, formâ inſtar cordis humani videtur, coloris flavi ac ruffi, ſaporis amari & acris, odoris aromatici Zinziberis viridis æmuli.

Viribus cum reliquis Ariſtolochiis convenit.

11. Ariſtolochia longa ſcandens foliis Ferri aquini effigie *Plumier.*

Radice nititur pedem plus longâ, pollicem ferè craſſâ, rectâ in terram deſcendente, in aliquot ſurculos extrema ſeu ima parte diviſâ, cortice craſſo foras nigro tectâ, ſecundùm longitudinem fiſſuris longis exarata, intus flavicante, guſtu valde amaro. *Caules* exſerit prætenues, glabros, teretes ſupra ſepes reptantes, pluribus geniculis interceptos; folio ad unumquodque appoſito unico, *Ferri equini* in modum inciſo, extremis cornibus obtuſis, pollicari plus longitudine, pediculo circiter unciali hærente, glabro, membranaceo, ſupernè pulchrè viridi, ſubtus pallidiore.

Flores ejuſdem prope figuræ ſunt cum Ariſtolochiæ noſtræ, floribus verùm ad aperturas ſuas multò ampliores, linguam habentes pariter acuminatam, pallidè flavi, & rubro-fuſcis lineis venoſi.

Fructus Ovi columbini magnitudine ſunt, inferiori extremo obtuſo hexagoni, angulis rotundis & porcarum in modum elatis, intus in ſex cellulas diviſis, ſeminibus repletis, nigris, compreſſis & valde tenuibus altero extremo rotundo, altero acuminato, planis lateribus ſibi invicem incumbentibus.

Multis inſulæ *Dominici* in locis, *Novembri* & *Decembri* menſibus in flore, *Februario* & *Martio* in fructu reperitur.

P. 769. Ad Cap. De Scrophularia.

1. Scrophularia major hirſuta *Tournef. Elem. Bot.* foliis & caule hirſutis *Moriſ. Prælud. Bot.* p. 306.

2. Scroph. *Luſit.* fruteſcens, Verbenæ folio *Ejuſd. ibid.*

3. Scroph. Betonicæ folio, *Virid. Luſit. Griſleii Ejuſd. ibid.*

4. Scroph. Sambucifolia flore rubro, luteo vario, pulchro *Virid. Luſit. Pluk. Phytogr.* T. 313. F. 6. *Luſitanica* flore luteo eleganti *Florent Schuyl. Hort. Leyd. Herman.* 70. peregrina altera *Park.* item *Indica Ejuſd.* Hujus mentio fit in *Hiſt. noſt.* ſub ſpecie Scrophulariæ 3tiæ.

5. Scrophularia, Ruta canina dicta, *Luſitanica Munting. Herbar. Belgic.*

6. Scroph. Scordianæ folio *Luſitanica Munting. ibid.* Scordianæ folio, præſtans ad ulcera *Griſleii Virid. Luſit.* An Scrophularia Scorodoniæ folio *Moriſon?*

7. Scrophularia annua *Catalonica montis Serrati Ejuſdem Muntingii* N. D.

8. Scroph. *Mariana* Ebuli folio ſingulari *Pluk. Mantiſſ.*

9. Scroph. *Americana*, denſiori ſcabro folio, denticulis magis extantibus aſperata *Ejuſd. ibid.*

10. Scrophularia *Noveboracenſis*, flore in viridi rubente, folio Urticæ ampliſſimo.

Caule eſt quadrangulo in viridi punicante, ea præcipuè parte qua colluſtratur ſole, pedes duos cum ſemiſſi alto. *Foliis* ex adverſo binis ampliſſimis, palmæ latitudine quæ maxima ſunt, per margines crenata, Urticæ foliis ſimilia. Ramis ſemper binis è foliorum ſinubus. Caulis ipſe, ubi ſupra folia aſſurgit, undique floribus ornatur, quorum ſeptem octo aut plures vel pauciores ramulis inſident, itidem binis ex adverſo, quibus ſubjiciuntur duo anguſta parva foliola, excepta extremitate, in qua ramuli non nunquam ſingulares ſunt, abſque ſubjectis foliolis. *Flores* floribus Scrophulariæ radice fibroſa ſimiles ſunt, ſed coloris in viridi ſubrubentis. Planta hæc Scrophulariæ fibroſa radice penè ſimilis videtur, niſi quod folia non adeò glabra & in margine circumſerrata ſunt magiſque ad Urticæ folia accedant.

11. Scrophularia Scorodoniæ folio maxima, *Noveboracenſis*, flore atro-purpureo.

Caule eſt quadrato, quaſi alato, præcipuè parte inferiori, & nodoſo. *Folia* palmam ampla, quæ ampliſſima ſunt, crenata per margines, ſed crenis minus profundis, forma ad Scorodoniæ

 rodoniæ

rodoniæ folia accedentia, ſed minùs rugoſa & magis glabra. *Flores* ut in ſuperiori punicei ſeu in atro rubentes. Altitudinem etiam habet eandem.

Utramque ex notatis D. *Hermans*, communicavit D. *Sherard*.

12. Scrophularia ſubrotundo craſſo & nigricante folio; flore luteo pallido, capſulâ turgidâ *Boccon. M. P. R.* T. 60.

Pedem Geometricum è terra ſe effert hæc planta, *folia* producens ſubrotunda, craſſiora quàm *Atriplicis fimeteriæ*, tenuiora quàm *Priapeiæ Geſn.* ſubſtantiâ aliquantulum unctuoſâ repleta. *Caulis* fragilis eſt, & craſſus: *Flos* pallidè flavus. Capſulæ ſupra modum turgidæ & copioſæ. Naſcitur in *Corſica* propè *Stralonga* & vicum *di Loreto* locis montanis. Ruſticis nomine *Cacanciæ* innoteſcit, & torrefacta pro emolliente efficaci in uſu eſt cum pinguedine Animali aut oleo ad maturanda Apoſtemata & Carbunculos. An Scrophularia *Indica* capitulis maximis *J. B*?

13. Scrophularia ſaxatilis lucida, Laſſerpitii *Maſſilienſis* foliis *Bocc. Muſ. pl. rar* T. 117.

Planta eſt ſaxatilis, *folia* producens lucida, craſſiora, ramoſiora, magíſque alata, quàm *Ruta canina*, in lobos diviſa ad modum Laſerpitii *Maſſilienſis*. Pedali altitudine ſupra terram ſe effert. *Radice* eſt perenni; floris colore purpureo ſaturo.

In ipſis urbis *Hydrunti* muris creſcit, in regno *Neapolitano*.

14. Scrophularia *Marilandica*, longo profundè ſerrato Urticæ folio.

Flores in ſummo caule quadrato in ſurculis & pediculis oblongis è medio ſcapo exeuntibus rariùs ſiti magíſque ſparſi ſunt quàm in vulgari noſtrate Scroph. Florum color obſoletè purpureus eſſe videtur. Invenit & attulit D. *Krieg* Germanus.

15. Scrophularia *Luſitanica* Verbenacæ folio. An Scroph. Luſit. fruteſcens Verbenæ folio, *Tournef. Elem. Bot.*

D. *Sherard.*

Caulem fert quadrangulum, ſtriatum, bicubitalem: *Folia* per longa intervalla conjugata, craſſa, in ambitu profundè ſerrata, longitudine, latitudine ut & tota facie ad Verbenæ folia accedentia: *Flores* circa ſummo ramos parvos ex puniceo & albo variegatos, quorum baſis punicea, petala lateralia auriculata, in extremitate omnino candicantia.

16. Scrophularia *Luſitanica*, magno flore, foliis diſſectis *Catal.* ad finem *Parad. Bat. Herman.* maxima *Luſitanica* Sambuci folio lanuginoſo *Tournef. Inſtitut.* p. 167.

D. *Sherard.*

Folia ex ſingulis geniculis prodeunt bina ex adverſo, palmo longiora, ex tribus pinnarum paribus, Pimpinellæ *Canadenſi* non diſſimilibus, & una in ſummo impari, cæteris ampliori, compoſita, conſiſtentiâ Scrophulariam fibroſa radice æmulantia, villoſa, brevi lanugine obducta. *Flores* ſummis caulis geniculis verticillata ſerie propè exortus foliorum prominent, quinque aut ſex ad ſingula folia, ità ut 10 aut 12 ſingula genicula ambiunt, ſuntque Scrophulariæ floribus omnino ſimiles, ſed ſextuplo majores. Superior pars galeam exprimens, bifida eſt, & extus eleganti ſericeo miniato colore nitet. Segmenta lateralia auriculas referentia ejuſdem ſunt, (ſed non adeò intenſi) coloris. Inferior pars ſeu labium ex viridi flaveſcit. Cæterùm floris baſin occupat calix viridis, in 5 crenas diviſus: intus duo habentur *ſtamina* apiculata, flaveſcentia.

17. Scrophularia Chamædryos folio, floribus luteis longis pediculis inſidentibus: An Veronica *Africana* luteis floribus, tubo oblongo, D. *Sherard*?

Cauliculi ab imo ſtatim ramoſi ſunt: Folia ad genicula ex adverſo bina, ad Chamædryos aut Veronicæ formam accedentia. Flores in ſummis caulibus è foliolorum alis exeunt in pediculis longis erectis.

P. 769. Ad Cap. De Digitali.

1. Digitalis *Hiſpanica* purpurea minor *Tournef. Elem. Bot.* Hanc eandem eſſe ſuſpicor cum Digitali minore flore carneo *Park.*

2. Digitalis folio aſpero, flore albo, maculis latis atro-purpureis intus punctato *Pluk. Almag. Bot.*

3. Digitalis folio oblongo ſerrato, ad foliorum alas florida *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Caule tereti, viridi, lignoſo, aſpero ad bipedalem circiter altitudinem aſſurgit, *foliis* nullo ordine poſitis, 10 uncias longis, 2as latis, media ſc. parte, circa margines dentatis, hirſutis, & Digitalis foliorum ſimilibus. Verſùs ſummum caulem ex alis foliorum exeunt ſurculi aliquot

quot 4 aut 5 uncias longi, ad fastigia ramosi, *flores* aliquammultos luteo-virides, difformes, maculis obscuris intus aspersos sustinentes, quibus succedunt *vascula seminalia* dura *semina* multa minuta fusca continentia.

Tota planta vehementem exspirat odorem.

Ad margines viæ qua 16 Miles-walk itur, & infra urbem S. *Jago de la Vega*, ad ripas fluvii *Cobre* dicti reperitur.

4. Digitalis *Virginiana* angustifolia spicata *Munting. Herbar. Belg.* ubi & icon ejus habetur p. 551.

5. Digitalis angusto Verbasci folio, montana *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 108. T. 85.

Digitali folio virescente *C. B.* tota facie & constitutione similis, differt solummodo foliorum figurâ, quæ Verbasci folia quodammodo imitantur. *Flos* russi plerunque coloris est, interdum è pallido albicantis. Pedali paulò plus altitudine attollitur. In montibus *Etruriæ* & *Sabaudiæ* invenitur, locis frigidis.

6. Digitalis angustifolia *Hispanica Bocc. Mus. pl. rar.* T. 98.

7. Valli-Pudali H. M. P. 9. T. 45. Digitali affinis *Malabarica*, foliis in caule binis adversis pilosis. *Commelin.* notis.

H. M.
Tortuosis & procumbentibus *surculis* repit, arenoso gaudens solo. *Radix* albicans, fibrosâ, lignosa. *Caules* quadrangulares, cymis inflexi, geniculati, & supra geniculos extuberantes, viridi-fusciores, glabri, pilis rarioribus sparsim obsiti. *Folia* bina & bina è geniculis erumpunt, in petiolis longiusculis, interiùs planis, quàm primæ speciei majora, pilis rarioribus conspersa, viridi-fusciora. *Flores* una velut serie in summitate surculorum appendent, anteriora versùs conversi, ad pedunculorum exortum in nodulis foliolis brevissimis cuspidatis comitati, campaniformes, pedunculo brevissimo purpurascente è calice exsilientes, q. pentapetali, duobus ad dorsum colli petalis brevibus, quæ exteriora versùs reflectuntur, se aperientes; ad ventrem tribus, quorum medium latius, ac velut lingula emicans, præ cæteris altè purpurascens, reliqua nervulo in medio obducta, ad lingulam striata, in dorso colli purpureo-rubro-satura, punctulísque purpureo-rubris interiùs aspersa. *Stylus* albicans, tenuis, supernè inflexus. *Calix* quinquefolius est. Capsulæ seminales *Upu-Dali*, sed majores, pilosæ, exteriùs ob *semina* extuberantia lacunosæ, quæ fermè eadem, sed majora.
Adhibetur hæc planta in coctione Salis nitri.

8. Digitalis *Mariana* Persicæ folio *Pet. Act. Philos. Lond.* N. 246. p. 405. Sp. 49.

Folia oblonga, serrata, in caule bijuga, in ramulo nostro sicco breviora paulò & latiora quàm Persicæ. *Flores* in summitate plures congesti, monopetali, ampli, calice sustinentur in lacinias latas obtusas diviso.

D. *Petiver* hanc habet pro Arbore *Guainumbæ* aviculæ, The Humming-Bird-tree *Josselini* in Rarioribus *Novæ Angliæ*.

9. Digitalis *Mariana*, Filipendulæ folio *Pet. Act. Philosoph. Lond.* N. 246. p. 405. Verbesinæ foliis, è regione binis, capsularum apicibus longissimis filamentis donata *Pluk. Mantiss.*

Folia bina plerunque in caule opposita, utrinque laciniata, non tamen admodum profundè; laciniæ circa margines dentatæ sunt. *Flores*, describente D. *Petiver*, nudis insident pediculis, unciam propemodum longis, bini plerunque adversi, in 5 segmenta æqualia rotunda divisi, *Priapeiæ* similia, sed triplo majora; calici inferti cujus segmenta singula singula singuli petalorum lobis seu laciniis similia sunt, latiuscula nimirum & circum oras dentata. Stylus fili instar tenuis est, & digitum circiter longus.

10. Digitalis *Mariana*, serratis densioribus rigidis & angustis foliis, semine Fegopyri triquetro *Pluk. Mantiss.*

11. Digit. *Virginiana*, Panaces coloni foliis, flore amplo pallescente *Pluk. Mantiss.* flore pallidè transparenti, foliis & caule molli hirsutie imbutis *Banist. Cat. Virgin. Hist. nost.* 1928.

12. Digit. *Virginiana*, Lysimachiæ siliquosæ foliis glabris, floribus amplis pallidis, prope summitatem caulis *Pluk. Mantiss.* flore pallido transparenti, foliis glabris *Banist. Cat. Virgin. Hist. nost.* 1928.

13. Digit. *Virginiana*, foliis Rutæ caninæ divisuris, floribus amplis, ex luteo pallescentibus *Pluk. Mantiss.* Fortè Digitalis lutea altera, foliis tenuiùs dissectis, thecis florum foliaceis *Banist. Cat. Virgin. Hist. nost.* p. 1928.

 14. Digita-

14. Digitalem minorem luteo parvo flore *C. B.* in Prodr. descriptam ab Ejusdem Digitali majore luteo vel pallido parvo flore plurimum diversam esse scribit D. *Plukenet Mantiss.* ad *Almag.*

15. Digitali accedens Cynorhynchium *Novanglicanum*, Herba quadri-capsularis, floribus albis, rictum caninum referentibus, Dogs-Snout & Dogs-Mouth vulgò vocatum *Pluk. Mantiss.*

16. Digitalis *Virginiana*, foliis Rutæ caninæ divisuris, floribus amplis, ex luteo pallescentibus. Forte Digit. lutea altera, foliis tenuiùs dissectis, thecis florum foliaceis *Banist. Cat. Virgin.*

17. Digitalis *Virginiana* rubra, folio & facie Antirrhini vulgaris. Fortè Digitalis rubra minor, labiis florum patulis, foliis parvis angustis *Banist. Cat. Virgin.*

18. Digitalis Acanthoides *Canariensis*, frutescens, flore aureo *Hort. Amst. rar.* P. 2. Digitali affinis *Canariensis*, Solidaginis acutis foliis leviter pilosis, flore aureo cucullato, staminibus croceis cristæ cavo accumbentibus ornato *Pluk. Phyt.* T. 325.

E *radice* fibrosa & fusca *caulis* exsurgit rotundus, subruber, tomento nonnihil albicante obsitus, pedis unius aut alterius altitudinem non raró superans, in 3, 4ve ramulos rotundos, concolores divaricatus. *Folia* nullo suffulta pediculo cauli & ramulis alternatim adnascuntur, longa, lata, serrata, leviter pilosa, & in mucronem acutum exeuntia. Ramuli in spicam exeunt longam, undique *floribus* ornatam, aureis, monopetalis, in 4 profundas lacinias divisis, quarum Pars superior galeam bifidam, seu Acanthi florem, inferior labium, laterales partes alas geminas non malè repræsentant. In Florum medio unà cum *stylo*, futuro fructui insidente 4 apparent *stamina* rubicunda, *apicibus* Ferro equino æmulis terminata. Flores singuli parvo & rubicundo sustentantur pediculo, & perianthium habent quinquifidum. Florem *capsula* sequitur seminalis, quæ pyramidalis & rotunda in duas partes & totidem distinctas cavitates secedit, quæ intus *semina* continent oblonga cinericea. Folia amara sunt.

Certum florendi tempus non servat, cùm plerunque per integram æstatem flores producat, in quorum medio liquor viscidus diaphanus & amaricans occultatur, qui medio die nonnunquam è floribus destillat.

19. Bahel-Tsjulli H. M. P. 9. T. 87. Digitali affinis *Indica*, Blattariæ folio, flore rubicundo *Commelin.* notis.

H. M.

Plantula est nascens in sulcis agrorum, duûm pedum plus minus altitudine. *Radix* oblonga, albicans, fibris vestita. *Caules* digiti crassitie. *Surculi* quadrangulares & geniculati, in internodiis alterno ordine plani, sulco striati, *cortice* glabro & viridi. *Folia* ad genicula, supra plana internodii latera, geminata prodeunt, ordine se mutuo decussantia, oblongo-angusta, in oris cuspidibus crenata, spissa & mollia. *Flores* plures simul in cacumine surculorum proveniunt, in singulis geniculis gemini, ex lateribus planis, ordine decussato, brevi, crasso, surrecto, viridi-diluto petiolo, (qui parvo, cuspidato, viridi, succingitur folio,) appensi. Sunt autem tetrapetali, rotundioli, exteriora versùs reflexi, cum collo brevibus pilis lanuginosi; coloris persico-rubri: Petalorum unum oblongius est, & interiùs persici dilutioris, exteriùs cum collo albescens, alterum huic oppositum brevius & latius, ejusdem coloris sed magis saturi, exteriùs persico-sanguinei, ut & in collo, quod ad partem folii oblongioris intus venis striatur purpureo-rubris. *Stamina* in collo quatuor candida, quorum descriptionem prolixam & exactam hìc vide, ut & *Styli* candidi, in vertice bifidi, & *Floris* gemmæ antequam aperitur. *Calix* 5folius est, [*quod notatu dignum, cùm Flos tetrapetalos sit.*] cuspidatus, oblongus, crassiolus. *Gemmæ seminales* grandiusculæ, rotundæ, virides, calyci latè explanato arctè insidentes, in vertice filamento rufo dotatæ vel illo deciduo, cuspide parvo, duriolo, acuto, per verticem subtili, sulcosâ suturâ striati quâ relaxatâ in duas se aperiunt partes: cortex rigidiusculus & cartilagineus evadit. *Semina* in illis consident numerosa, minutissima, nonnihil oblonga, globuli medii rotundi, (qui viridis ac intus humidus est) superficiem obsidentia, primùm candidissima imò scintillantia, dein rufa. Globulus ille medius interseptimento conjungitur annulari, viridi-albicante ac transparente, ex stylo prodiens & futuræ mediæ gemmæ se annectens: annulus proximè ad verticem globuli hiatu intermedio semper apertus est.

20. Teucrioides siliculosum, foliis Laurinis, floribus galeatis & labiatis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane*

Caule assurgit lignoso, duro, fungosâ medullâ farcto, digiti minimi crassitudine, tereti, ad intervalla semuncialia, geniculato, & ad singula genicula *foliis* binis oppositis vestito, pediculis brevibus aut nullis donatis, 4 circiter uncias longis, sescunciam latis, media latissima parte, nam ab angusto principio paulatim dilatantur ad medium usque, exinde sensim contrahuntur, donec tandem in punctum desinant, glabra, per margines æqualia.

Ramulorum

Ramulorum & surculorum summitates in spicas florum exeunt 6 aut 8 uncias longas, floribus ad brevia intervalla sibi mutuo oppositis circum caules, ut in Verticillatis nonnullis, unoquoque pediculo brevi insidente, galeatis simul & labiatis, colore luteo albicante, galeâ bifidâ, labello tripartito, duobus ex unoquoque staminibus extantibus. Singulis floribus succedit vasculum oblongum, fuscum, teretiusculum, ad pediculum tenue, prope apicem intumescens, in duo loculamenta divisum, *semina* majuscula, fusca continentia.

Hanc, ni malè mimini, in insulâ *Barbados* collegi, Descriptio autem minus accurata est, quòd ex sicca desumpti. Ejusdem planè Generis est cum Valli-upu-dali *H. M.*

1. Gratiolæ affinis frutescens *Americana*, foliis Agerati seu Veronicæ erectæ majoris *Slon. Cat. Jamaic. Breyn. Prod.* 2. p. 54. Capraria *Cussavica* & Cabritta vulgo *P. B. P.* Lysimachiæ purpureæ affinis *Americana*, procumbens, Anonidis vernæ frutescentis folio singulari, glabro *Pluk. Phyt.* T. 98. F. 4. West-India *Thea.*

D. *Sloane.*

Radices plures, parvæ, 2 uncias longæ, fuscæ, in unum coeuntes, *caulem* exserunt tripedalem aut altiorem, lignosum, cortice glabro, luteo tectum, ramosum, ramulis versus extrema foliis creberrimis, nullo ordine positis, undique cinctis. Sunt autem *folia* singularia digitum longa, non plus ½ dig. lata ad apicem quà latissima sunt, pediculis destituta, verùm ab angusto principio ad latitudinem prædictam sensim augescentia, succulenta, virore saturo, glabra, profundiùs incisa velut *Senecionis* aut *Bellidis majoris*. E foliorum sinubus seu angulis quos cum caule efficiunt emergunt *flores*, brevibus pediculis innixi, parvi, albi, margine in 5 segmenta profunde diviso: Quibus succedunt *semina* plurima, minutissima, fusca, in oblongâ cylindricâ quadrangulari *capsulâ* bivalvi contenta.

In prato circa urbem S. *Jagò de la Vega* copiosissimè oritur. Cur nomen *Theæ* huic plantæ inditum sit, me nescire fateor. Nominis rationem reddit D. *Commelinus* in descriptione hujus plantæ, his verbis, *Anno 1690 ad meas pervenit manus arcula, quam attulerat navis Gallorum, ex America redux, hujus plantæ foliis exsiccatis & Theæ instar præparatis repleta, quòd ideo factum puto ut loco herbæ Theæ venditarent.*

Cabritta vulgò audit hæc planta, quòd capræ eam avidè esitant, & sic ex re nomen habet.

Descriptio D. *Commelini* in plerisque cum nostra convenit, differt quod Floribus pedicellos longiusculos attribuit, quòdque calices in 4 partes dehiscentes.

D. *Hermanni* descriptionem in *Parad. Bat.* traditum subjungere liceat.

Eò quòd in *Carassavia* insulâ hac plantâ pascantur capræ, velut in Europa fruticum ramis, Lusitanis *Cavritta*, quod Latinis Capraria sonat, nominata est. *Folia* quæ primis æstatis caloribus è radice pullulant, in orbem congesta sunt, Agerati foliis paria, longiora tamen, profundiùs serrata & obscuriùs virentia. Inter ea fruticant tres pluresve *caules*, ramosi, sesquicubitum, & ampliùs alti; quos alterno ordine ambiunt *folia*, iis quæ ad radicem sunt multò minora. Ex singulis fermè alis ab imis ramis ad apicem usque egrediuntur parvi quinquifidi calyculi, bini terníve, interdum unicus, & ex his *Flores* oblongi, candidi, in 5 segmenta divisi. His marcescentibus succedunt *semina* parva cineracea in conceptaculis oblongis nonnihil depressis, quæ primùm in duas, postmodum in 4 partes, quasi totidem carinata foliola dissiliunt. *Radix* crassioribus & albo-pallentibus fibris summam tellurem perreptantibus constat. Ea licet sit fertilitate hæc planta, ut per surculos, ramulos & decidua semina sine multo labore propagetur, tamen auram rigidam gelidámve perpeti nesciens, hyeme in Hypocaustis, æstate locis Soli expositis custodiri expetit. Sapor herbaceus, odor omnino nullus est.

2. Gratiolæ affinis *Madraspatana*, Digitalis æmula, folio Clinopodii, capsulis in verticillos positis *Pluk. Phyt.* T. 193. F. 3. Adhatoda *Salawaccensis* Clinopodii folio *Petiv. Act. Philos.* N. 276. p. 1015.

3. Gratiolæ minori Gesneri affinis *Triumfet. Hort. Sapien-Romanæ. Caulibus* est rigidis, valde ramosus, ramulis ad rectos ferè angulos à caule exeuntibus, *foliis* angustis crebris vestitis. E foliorum alis exeunt *flores* parvi quorum formam in sicca discernere non licuit: quibus subsunt vascula oblonga seminibus parvis repleta.

P. 771. Ad Cap. De Pediculari.

1. Pediculari annua lutea *Tournef. Elem. Bot.*

2. Ped. *Lusitanica* pratensis, gramineo folio *Ejusd. ibid.* Euphrasia scoparia flore luteo *Virid. Lusit.*

3. Ped. *Pyrenaica* Veronicæ folio *Tournef. Elem. Bot.*

4. Ped. *Lusitanica* altissima, Chamædryfolia *Ejusd. ibid.*

5. Ped. *Hispanica* palustris, Kali folio *Ejusd. ibid.*

6. Ped. *Virginiana* Filicis folio, flore ochro-leuco *Pluk. Almag. Bot.*

7. Ped.

7. Ped. *Æthiopica*, Rutæ caninæ aſpero & valde fragili folio *Pluk. Almag. Bot.* T. 310. F. 2. Hujus ſpecimen pulchrum nobis commodavit D. *Sherard*, foliis Cratæogoni.

8. Ad hoc Genus pertinet Clinopodium Alpinum *Ponæ* in *Baldo*, Pedicularis Alpina Teucrii folio, atro-rubente comâ *Tournefortio* in *Elem. Bot.* p. 141. dictum; cujus deſcriptionem videſis inter Verticillatas, Cap. de *Clinopodio.* p. 554. Hiſtoriæ noſtræ loco alieno poſitam.

9. Pediculari ſeu Criſtæ galli affinis *Virginiana*, Ajugæ multifido folio, apicibus coccineo, floribus pallidis in ſpicam congeſtis *Pluk. Phyt.* T. 102. F. 5. Euphraſia *Virginiana* comis coccineis, flore albido, thecâ foliaceâ incluſo. D. *Baniſter.*

Folia vix unciam longa ſunt, lata, trifida, ſegmentis lateralibus anguſtis. Foliorum apices in ſummis caulibus & ſpicis rubro colore tinguntur. E foliorum alis exeunt flores in veſiculis laxis membranaceis hirſutis pro calycibus, parvi, pallidi, pediculis breviſſimis inſidentes: Succedunt *ſiliquæ* compreſſæ, bivalves, ſeminibus minutiſſimis repletæ.
Ex *Marilandia* attulit D. *Vernon.*

10. Alectorolophos aquaticus, floris galea ſaturatè purpurea, labello pallido *Marilandica.*

Folia caulem veſtientia oblonga ſunt & anguſta, ad margines in lacinias ſeu pinnulas dentatas diſſecta. Spica florum brevis eſt, & Prunellæ æmula.
Attulerunt è *Marilandia* D. *Vernon* & D. *Krieg*, prædicti. D. *Petiver* in *Act. Philoſoph. Lond.* N. 246. p. 406. Alectorolophum *Marianum* Blattariæ folio hanc vocat, foliáque in 8 aut 10 lobos ſerratos plerunque adverſos profundè inciſa ei attribuit Longitudo folii pediculi cui inſeritur longitudinem plerunque æquat, in planta adulta 4 aut 5 unciarum.
Vaſcula ſeminalia in acutum mucronem ſeu cuſpidem exeunt, & ſuperiori acie aperiuntur, calice membranaceo hirſuto munita.
Hæc eſt, ni fallor, Pedicularis *Mariana*, Agerati anguſtis ſerratis foliis, ſingulis ſerris minutim denticulatis, floribus exalbidis amplis, in oblonga ſpica ſummo caule confertim naſcentibus *Pluk. Mantiſſ.* Spicæ longitudine differt.

11. Pedicularis *Virginiana*, Lyſimachiæ purpureæ ſubrotundis lanuginoſis foliis nervoſis, flore oblongo purpureo, calyce altera parte altiùs elongato & pluriſariam diſſecto *Pluk. Mantiſſ.*

12. Pedicularis *Marilandica*, Bellidis minoris ferè folio, longiore & acutiore.

Folia quàm Bellidis minoris longiora ſunt & acutiora, per margines ſerrata, alternatim adnata. Caulis in ſicca ferè dodrantalis erat, in cacumine flores geſtans, velut ſpicatim diſpoſitos, galeatos & ut videbatur labiatos, è foliorum alis exeuntes in pediculis brevibus tenuibus. Calices à floribus delapſis in veſicas extumeſcunt.

P. 772. Ad Cap. de Euphraſia.

Ad 2dam ſpeciem adde pro Synon.

An Euphraſia anguſtis & tricuſpidatis foliis, flore albo & purpureo *Pluk. Phytogr.* T. 177. F. 5. An Euphraſia linifolia *Col?*

Ad finem Capitis adde,
1. Euphraſia Alſines anguſtiore folio, Rubiæ modo ſpicata, *Golcondæa Pluk. Phytogr.* T. 56. F. 3.

Caulis rectè aſſurgit, quem per intervalla *folia* parva mucronata, Alſines noſtræ fontanæ ſimilia binatim ambiunt; è quorum uno ſinu cauliculus ſingularis gracilis, & ex altero geniculo contrario ſitu alter etiam enaſcitur, qui cum primario caule *flores* exiguos arctè congeſtos ſpicatim gerit. Hos excipiunt vaſcula ſeminalia coniformia, calycibus 4 foliatis, tenuibus inſidentia, quibus ſemina parva occultantur.

2. Euphraſia pratenſis, Satureiæ foliis ſcabris, è *Maderaſpatan Ejuſd.* T. 177. F. 6.

Rigidiuſculæ huic plantulæ, in tenuiores, rectos & indiviſos ramuſculos divaricatæ *foliola* oppoſita, Satureiæ tenuiora, aut Lini ſimilia ſunt. Ex horum ſinubus florum calyces proveniunt (ad quemlibet articulum unus) quorum alter ad dextram, alter ad ſiniſtram ſpectans, abſque pediculo adhæret. *Flores* quàm vulgaris Euphraſiæ paulò majores ſunt, tubo oblongo ſupra calycem extantes, quibus ſuccedunt *ſiliquæ* parvæ biparttiæ, per maturitatem dehiſcentes & interſepimentum oſtendentes. Planta duas ſpithamas alta eſt, ramoſa plerunque ramulis in ſpicas longas tenues excurrentibus.

3. Euphraſia

3. Euphraſia Acinos latiore folio, *Maderaſpatana*, cauliculis pubeſcentibus *Pluk. Almag. Bot.* T. 279. F. 7.

4. Euphr. Alſines majori folio, flore galeato, pallidè luteo, *Jamaicenſis Ejuſd. ibid.* F. 6.

5. Euphraſia Stœchadis folio Alpina.

6. Euphraſia magna, ſerratis rigidis foliis, flore purpureo, *Marilandica Pluk. Mantiſſ.*

7. Euphraſia Alſines majori folio, flore galeato purpuraſcente, cimices ſylveſtres graviter olens, ex *India Orientali*, Mucoorundee *Malabarorum Ejuſd. ibid.*

8. Euphraſia *Æthiopica* Drabæ foliis, ſummis oris floſculorum altiùs diviſis *Ejuſd. ibid.*

9. Cratæogonon *Marilandicum*, foliis gramineis hirſutis, coma purpuraſcente D. *Sherard.* Plantula eſt palmaris aut ſeſquipalmaris floribus in faſtigio caulis coacervatis amplis, foliis alternatim ſitis.

10. Cratæogonon *Marianum*, flore cæruleo *Pet. Act. Philoſoph.* 246. p. 406. n. 52.

Caulis tenuis, teres, pedalis in ſicca noſtra planta. *Folia* parva anguſta, oblonga, circa margines dentata, bina adverſa. *Flores* in ſummo caule bini oppoſiti è calyce oblongo anguſto exeunt, galeati & labiati.

11. Cratæogono affinis *Marilandica*, foliis parvis, floribus in ſummitate paucis, triſte purpurantibus, ex oblongo tubo in orificium parvum apertis. Euphraſia major *Mariana*, floribus ſpicatis amplis, tubis longioribus ſummis oris profundè inciſis, ſeu Euphraſia rubra Terræ *Marianæ*, paluſtribus gaudens grandiflora *Pluk. Mantiſſ.*

Caulis teres firmus, *foliis* cinctus crebris, parvis rhomboidibus, vix unciam longis, acuminatis, abſque pediculo cauli alterno vel nullo ordine adnatis. *Flores* in alis ſupremorum foliorum ſedent, è calice longo aut profundo non multùm eminentes, tubo oblongo, oſculo parvo hiantes, galeâ & labello parvis brevibus diviſi. Fructum non vidimus. Folia & flores in exſiccata nigricant.

12. Euphraſiæ affinis *Æthiopica*, Abrotani campeſtris folio, cauliculis ſubrubentibus *Pluk. Mantiſſ.*

13. Euphraſiæ affinis aromatica puſilla planta, floſculorum labiis latis & promiſſis, ex Inſula *Johanna*, Marrepundee Malabarorum *Pluk. Mantiſſ.* ubi Synonyma vide.

14. Euphraſiæ affinis fruteſcens Chamædryfolia, profundiùs denticulata, ex *Promont. Bæ Spei.*

15. Euphraſiæ affinis *Africana*, Pedicularis folio villoſo, floribus prælongis tubis profundè labiatis donata, *Pluk. Mantiſſ.* Huic congener eſt (inquit) *Pul-colli* H. M. P. 9. T. 69.

16. Euphraſiæ affinis *Virginiana*, Lyſimachiæ ſpicatæ purpureæ foliis lanuginoſis, floribus in ſummitate caulis *Pluk. Mantiſſ.*

17. Euphroſynes facie an Sideritidis æmula *Indiæ Orientalis*, Kainepu *Malabarorum Ejuſd. ibid.*

18. Euphraſia erecta Alpina, foliis ſubrotundis *Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 8. p. 19.

Folia hujus plantæ Chamædr. folia imitantur, rugoſa, oblonga, retuſa, quàm vulgaris *Euphraſiæ* majora. *Caulis* rectus eſt, & ſupra terram ſpithamiæa plus altitudine elevatur. Invenitur in montibus *Sabaudiæ* prope Carthuſianorum cœnobium di *Chambery*.

19. Euphraſia tenuiſſimè diſſecto folio anguſto *Bocc. Muſ.* P. R. T. 69.

20. Euphraſia lignoſa præalta, amplo Linariæ aut Dracunculi hortenſis folio *Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 108.

Ab omnibus huc uſque deſcriptis Euphraſiis differt, quòd Planta ſit perennis, multicaulis, ſaxatilis, lignoſa, pedem alta, ſemper viridis, foliis glabris, Linariæ vulgaris aut Dracunculi hortenſis ſimilibus. In montibus *Madoniæ* inter media ſaxa oritur.

21. Euphraſia

21. Euphrasia vermiculato folio *Hispanica Bocc. Mus. pl. rar.* T. 63.

Altitudo ei spithamiæa. In montibus *Corsicæ*, inque *Hispania* invenitur, autore D. *Barelier*, in *Sicilia* insuper à *Gratteri*, *Monreale* & alibi occurrit.

22. Euphrasia minima lutea *Bocc. M. P. R.* T. 60.

P. 776. Ad Cap. de Melampyro.

1. Melampyro cognata *Maderaspatana*, spinis horrida *Pluk. Phytogr.* T. 199. F. 5. An Coletta-Veetla H. M. P. 9. Eryngium *Zeylanicum* febrifugum, floribus luteis *Herbar. vivi D. Herman.* Cingalensibus *Kathu-Karohiti* ?

2. Melampyro affinis tetraphylla *Gangetica*, floribus inter folia sparsis *Pluk. Phytogr.* T. 99. F. 3. An Adel-Odagam H. M. P. 9. Hujus semen mellei coloris est, lucidum, singulare, nudum, grani Triticei æmulum; insidet basi è foliorum cristatorum duplici serie, binas membranulas rigidiores alteram altera longiorem circum ambientium constructa.

3. Melampyrum luteum Linariæ folio *C. B.* p. Linopyrum seu Melampyrum luteum Linariæ folio *C. B. Prod.*

4. Melampyrum latifolium, flore albo, labio inferiore duabus maculis luteis distincto *Tournef. Instit. rei herb.* item Hist. plant. circa Parisios nascentium.

1. Katu-Karivi H. M. P. 9. T. 44. Spicata *Indica*, flore galeato & labiato, spicis tum in summis caulibus, tum è foliorum adversorum sinubus exeuntibus, nullis floribus intermixtis foliolis.

H. M.

Caules huic quadrati, geniculati, in exortu articulorum turgescentes, pilis hirsutis asperis obsiti. *Folia* ad geniculos geminata oriuntur, se mutuò decussantia, oblongo-angusta, cuspidata, tenuia, mollia, lenissima instar holoserici, in oris pilis minutissimis obsita. Costa media rubescit. *Flores* summitatibus caulium cum suis pediculis angulatis, pilosis, insident, monopetali difformes, in tres lingulas dissecti, ac in illis ex rubro nigricantes, in collo interiùs albicantes, ut & exteriùs, sed ibidem venis rubris striati, in dorso colli exteriùs rubescentes. *Stylus* surrectus, planus, quà folium angustis respicit albicans, interiùs venis rubris striatus. Capitulum ejus nigrum est, & ad latera complanatum ad verticem cristulâ flavâ obsitum, infernè pilis albicantibus barbatum. *Gemmæ* florum oblongæ, pilosæ.

2. Nelam-Parenda H. M. P. 9. T. 60. Herba *Indica* flore monopetalo labiato, capsula seminali è rotundo trilaterali, octaspermo.

H. M.

Planta humilis est, surculis decumbentibus, supra terram expansis. *Radix* fibrosa, albicans, intus lignosa, odoris grati ac acris. *Rami* tenues, lignosi, virides. *Folia* oblongo-angusta, cuspidata, in oris tenuissimè crenata, mollia, lenia, fusca, surda. *Costa* media utrinque eminet. *Flores* pedunculis tenuibus, viridibus, deorsum inflexis, supra exortum foliorum videntur, monopetali, rosaceo-saturi; costam in aversa parte habent mediam, in recta 3 rubicundiores venulas, necnon duas foliosas & falcatas uncinulas, è calice emergentes, quæ candidæ, & venis in longum striatæ, cuspide rosaceo saturo. *Calix* quinquefolius, cuspidatus, in cujus medio *stamina* conspiciuntur albicantia, surrecta, uncinulis obtecta, quæ in russes croceos ac planos desinunt *apices*, in quorum medio viridis globulus stylulum albicantem è medio seu vertice emittit. *Globuli seminales* cum cuspide albicante in vertice, forma nonnihil trilaterali sunt, cortex cartilaginosus, striatus præsertim in medio ubi globuli se laxant, per maturitatem rufescentes: *Semina* in se continent octo, oblongo-rotunda, aqueo-candida, nitentia.

3. Manja-Kurini H. M. P. 9. T. 62. Herba fruticosa *Indica*, foliis ad genicula quaternis, spicis squamosis in petiolis oblongis, flore monopetalo labio tripartito, capsulis oblongis.

H M.

Nascitur in arenosis. *Rami* teretes, geniculati, viridi-fusci, glabri, lignum albicat. *Folia* geniculis, petiolis oblongis, viridi-dilutis, interiùs planis & nonnihil alatis adnexa, quaterna simul, surrecta, oblongo-rotunda, tenuia, mollia, aversa parte plurimis nervis annularibus è costa media exeuntibus, & valde eminentibus instructa, saporis subacris & subdulcis, Rhaphanos nonnihil referentis. *Flores* in fastigiis surculorum spicati in petiolis qui recta ex eorum prodeunt, seu qui transversi & laterales supra exortum foliorum ex geniculis erumpunt monopetali, in 3 lacinias supernè distincti, coloris in totum aurancii floridi, collo oblongo flavescente è calice emicantes. *Staminula* habent 4, flava, oblonga; *Capsulæ seminales* oblongæ, cuspidatæ, lignosæ, parùm complanatæ, inferiùs strictiores, primò virides, dein albicantes, foliolis parvis obtectæ, quæ primùm in calice oriuntur, dum adhuc ex superiore parte flores ex gemmis erumpunt.

4. Galeata

4. Galeata vaſculifera Stœchadis facie.

Roſmarinum Stœchadis facie *Alpin. exot.* Stœchas Roſmarini facie *Cretica Park. Theat.* p. 67. E ſemine *Cretâ* Inſulâ miſſo exorta eſt venuſta hæc planta, Stœchadi vulgari facie externa adeò ſimilis, ut primo aſpectu eandem prorſus eſſe crederes, *caule* aſſurgens Stœchade non multò altiori, ab imo ſtatim ramoſo, ramulis in alios minores adhuc diviſis & ſubdiviſis, deorſum nonnihil reclinatis, ad ſingula genicula *foliis* binis, & interdum ternis aut quaternis cinctis, anguſtis, tenuibus, oblongis, colore viridi caneſcente. Ex alis foliorum prope ſummos caules egrediuntur *flores* parvi, Roſmarini floribus perſimiles colore, forma, & magnitudine, quibus ſuccedunt *capitula* ſeu vaſcula ſeminalia parva, rotunda, Piperis granorum magnitudine, quibus continentur *ſemina* minuta. Radix tenuis lignoſa, in plures ſurculos diviſa. Tota planta coloris eſt obſcure griſei, Stœchadis odore, ſed remiſſiore, ſapore amariuſculo, cum caloris tantillo, & adſtringentia majore.

Si rectè deſcribatur, toto Genere à Rore marino differt, & ad Herbas flore galeato vaſculiferas releganda eſt.

HISTORIÆ PLANTARUM LIBRO DECIMO QUINTO

Subnectendæ,

Herbæ floribus dipetalis & tripetalis.

1. CAra-Caniram *H. M.* P. 9. T. 56. Siliquoſa *Indica*, floribus labiatis, dipetalis, ſiliquis brevibus, in duas cameras membranâ intergerinâ diviſis.

Altitudo huic bipedalis, arenoſa amat, & tempore pluvioſo floret. *Radix* fibris lignoſis capillaribus nigricantibus conſtat, cortice amaro. *Caules* virides, quadranguli, in nodos diſtincti, ramoſi, ramulis alternatim ex adverſo binis. *Folia* è nodis caulium petiolis brevibus bina & bina proveniunt, oblongo-anguſta, ad pediculum contractiora, tenuia, mollia, plana, viridi-fuſca, amariſſima: nervus medius utrinque eminet. *Flores* in petiolis tenuibus, viridibus, quadrangulis, interdum etiam nonnihil ramoſis videntur; è caulium nodis ſupra originem foliorum, paſſim bini & bini ex adverſo oriuntur, pedunculis brevibus tenuiſſimis hærentes, dipetali, uno folio anguſto & reflexo, in totum albo, altero latiori, ſurrecto, nonnihil reflexo, atque in 3 cuſpides æquè altè emicantes diviſo, quod etiam album eſt, & circum oras duobus rubro-obſcuris radiis, qui ad duos extremos cuſpides excurrunt, variegatum, & in medio maculâ rubrâ notatum. *Calix* laxus eſt, & in 5 anguſta piloſa folia diviſus. *Capſulæ ſeminales* anguſtæ, quadrangulæ, compreſſæ, planæ & duriolæ, in longum ſulco ſtriatæ, interſepimento ex ſulcis excurrente in duas quaſi camerulas ſeminales oblongo-anguſtas diſtinctæ; *Seminibus* in ſingulis tribus 4ve, parùm oblongis, primò viridibus, deinde albicantibus, per ſiccitatem ruffis ſeu ex flavo rubeſcentibus, ſubamaris.

Tota planta cum infuſione *Oryzæ* macerata morſui venenato Serpentis *Cobra-Capella* dicti medetur, epota nempe, quod & perunctà præſtat. *Vires.*

2. Carim-Tumba *H.M.* P. 10. T. 93. Nepeta *Malabarica* folio latiore, flore cœruleo ſpicato *Commelin.* notis.

Hujus deſcriptionem vide inter Verticillatas.

3. Tsjeru-Tardavel *H. M.* P. 10. T. 94. Urticæ-folia *Indica* floribus ſpicatis dipetalis, ex albo & roſaceo colore variis.

Hujus etiam deſcriptionem vide inter plantas Verticillatas, Cap. de Scordio. P. 577.

3. Kondam-Pallu *H. M.* P. 9. T. 31. Dipetalos *Indica* purpuro-cœrulea, siliquosa, foliis longis angustis ex adverso binis.

Planta humilis est, arenosa amans: *Radix* ei albicans, fibrosa. *Caules* quadrilateri, viridi-clari, aquei, geniculati. Filamentum medium carnosum est, viride, ac in tubulos distinctum. *Folia* geniculis geminata & ordine decussato insident, oblongo-angusta, angulis brevissimis, raris sparsim crenata, rigida, crassa, glabra, viridi-clara, aversa parte in medio altè extuberantia. *Flores* ad exortum foliorum in petiolis proveniunt brevibus, cœruleo-purpurei, dipetali, uno ad ventrem colli in tria foliola rotunda insecto, ad medium usque striis albicantibus notato; altero surrecto, cuspidato, versùs primum reflexo. In medio unicum habet *stamen* candidum, supernè rubro-purpureum. *Calix* folia habet 5 viridia, cuspidata. *Capsulæ seminales* oblongo-rotundæ, in quibus *semina* arenacea, ut illa piscium, denso confertóque numero consident.

4. Nelam-Mari *H. M.* P. 9. T. 82. Planta bifolio humirepa *Indica*, floribus in propriis surculis dipetalis, globulis seminalibus monospermis.

Planta humilis est, surculis in latum diffusis, arenoso gaudens fundo. *Radix* albicans, fibrosa & lignosa. *Stipites* in plures sparguntur surculos, virides, & dein rubescentes. *Folia* in surculis hinc indè in brevibus petiolis bina & bina proveniunt, anteriùs conversa, oblongo-rotundo-angusta, parùm cuspidata, crassiuscula, densa, plana, lenia, viroris supernè fusci, subtus clari, punctulis viridi-fuscioribus interspersi. *Flores* in propriis videntur petiolis è foliorum sinubus erumpentibus, seriatim consiti, è *calicibus* surrectis emicantes, bipetali, sibi mutuo accumbentes. *Globuli* in singulis calicibus proveniunt plani, viridiusculi, parùm oblongi, 3, 4ve in una serie, viridi-fusco filamento fimbriæ annexi, pilis longiusculis obsiti cortice rigidiusculo, unicum singulæ continentes *semen*, rotundum, nonnihil oblongum primùm viride & nitens, dein nigricans.
Apozema ex hac planta pro algidis præparatur febribus.

5. Tsjem-cumulu *H. M.* P. 11. T. 47. Aphyllos *Indica*, flore dipetalo difformi campanam emittente.

Arenosa hæc planta gaudet solo, longè excurrens. *Radix* albicans est, & fibrosa. *Caules* è radice plures exsurgunt, simplices, rotundi, rigidiusculi, lignosi, aquei, ex albo flavescentes, venis tribus striati. *Foliis* destituitur. *Flores* difformes, cacumini caulium, qui supernè paulò crassiores, ad unam partem nonnihil inflexi, insident, transversi, dipetali, petalo uno rubro-sanguineo & purpurascente, interiùs in orificio unctuoso liquore delibuto: altero, exteriori nempe, cuspidato, dorso incurvo, lateribus clausis, corallinè rubescente, inferiùs ex ventre emicantem proferente campanam: illa ventre nonnihil est plano, stricto dorso, quo petali cuspidati dorsum respicit. In illius orificio *stylus* conspicitur crassiolus, albo-rubescens, cujus *capitulum* albo-flavescens, planum, rotundum, pilis minutis albicantibus obsitum. Cum stylo *staminum* duo reperiuntur paria, rubescentia, apicibus albicantibus, latis, sibi mutuò annexis, dotata, ad latus campanæ florum inserta. Insuper notandum quòd stylus è globulo exsurgat, grandiusculo, rotundo, in basi calicis sito; éstque hic globulus albo-flavescens, tunica membranacea rubescente, quæ facilè deglubitur, obductus; transversim dissectus e carnosis humidis plicis conformatus esse videtur.

Vires. Folia cum Nuce moschata saccharóque gingivis applicata dentium putredinem arcent, eorúmque vermes enecant. Ex foliorum simul & ligni succo ellychnia parantur, quæ oleo foliorum *d'Enferno* intincta accensáque leves relinquunt cineres, qui palpebrarum aliarúmque partium suffocant vermiculos. Bulbus radicis idem præstat cum Sandalo pone aures & in fronte applicitus, pulverisatus nempe & tostus.

6. Kalu-Tali *H. M.* P. 9. T. 80. Dipetalos *Indica* sterilis, foliorum angulo altero latiùs inferiùs quàm alter exporrecto.

Nascitur in arenosis. *Radix* albicans fibrosa. *Caules* aquei, rotundi, rubescentes, pilis asperis hirsuti. *Folia* oblonga, cuspidata, uno latere inferiùs latiùs exporrecto, ac rotundioris ambitûs, pilis hirsutis, qui asperitatem inducunt, obsita, viroris saturi, foliis *Neriam-pulli* similia. *Flores* in petiolis supra exortum foliorum prodeunt, plures simul, pedunculis brevissimis insidentes, suntque in *gemmis* virides, cuspidati & angulati, ex una parte inferiùs in alam stricti; aperti bipetali sunt, inæquales, rubro-purpurei, gemmula ex qua folia prodeunt constantes. *Calix* quinquefolius est, cuspidatus, viridis. *Fructus* non fert.

Vires. Calidam cephalalgiam compescit fotus ex hoc frutice præparatus.

7. Neli-Pu *H. M.* P. 9. T. 70. Aphyllos aquatica *Indica* volubilis, flore dipetalo, difformi, calcari donato.

Udo & paludoso gaudet solo, præsertim ubi *Oryza* nascitur, quam Convolvuli instar sinuoso *caule* amplectitur. *Radix* tenuis, albicans, fibrosa, unicum tantùm emittens *caulem* non ramosum, teretem, tenuem, viridem, aphyllon. *Flores* in caule hinc inde solitarii, petiolis planis, uncialibus, viridi-dilutis, ad exortum brevi, cuspidato folio succinctis, appensi,

cœrulei,

cœrulei, bipetali, difformes, petalo uno retiformiter cavo, cum orificio inferiora respiciente; altero rotundo, surrecto, folio retiformi obverso; quod [retiforme] cœruleum est, in fundo albicans cœruleis purpurascentibus venis in longum striatum; alterum in totum cœruleum purpurascens: Cornu illius pendulum albicat & nitet, in cuspide autem ex viridi cœrulescit. *Stamina* in iis duo parva albicantia, supernè cœrulea, cornu inserta, & in illius orificio foliis obtecta. Cum illis se prodit *stylus* latus, crassus, viridiusculus, qui supernè nigricat & nitet. *Flores* præterea circa cornu & folium rotundum duobus suffulciuntur foliolis cuspidatis, viridibus, cœrulescentibus & purpurascentibus.

8. Plantaginis aquaticæ folio Anomala, flore tripetalo purpureo, semine pulverulento *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Radiculis aliquot majusculis, albis, 2, 3ve uncias longis in unum corpus unitis firmatur; *folia* emittens 4 aut 5 uncias longa, unciam & ¾tas lata media latissima parte, viridia, succulenta, Plantagineorum instar nervosa. E foliorum medio seu centro exsurgit *caulis* geniculatus sesquipedalis, spicâ *florum* purpureorum seu incarnatorum ornatus 3 uncias longâ. Flores è 3bus purpureis petalis componuntur, quibus subest tuberculum quoddam, quod paulatim augescens in capsulam membranaceam abit semen pulverulentum claudentem, qui vento dispergitur.

Secus semitam quæ ab agris D. *Cope* in *Guanaboa* versus **Mountain-river** itur, collegit D. *Sloane.*

1. Viscum Caryophylloides maximum, flore tripetalo, pallide luteo, semine filamentoso *Slon. Cat. Jamaic.* Viscum Peruvianum aliud, Aloes facie, Arboribus item innascens *Ad. Lob.* p. 452. & 455. Synonyma reliqua vide in *Hist. nost.* p. 1583. **Wild Pine.**

D. *Sloane.*

Plurimis fibrillis fuscis ramos vel etiam truncos arborum, quibus innascitur, amplexantibus & firmiter apprehendentibus sibique mutuo intertextis & variè implexis, stabilem & validam basin seu sedem sibimet construit; unde exoriuntur folia in orbem Porraceorum, aut Ananæ modo aut etiam Aloes, alia aliis obvoluta aut inclusa, unoquoque 2 ½ pedes longo, à basi 3 uncias lata paulatim in mucronem desinentia, interiore latere valde concava, exteriore convexa, ut laterum omnium concavorum concursu efficiatur satis ampla cisterna aut pelvis aquæ continendæ & reservandæ, quæ in tempestatibus pluviosis foliis incidens per eorum cava seu canales in cisternam defluit, ubi velut in utribus reservatur; foliis supra extumescentiam illam radicis bulbosæ æmulam ad utrem efficiendum, ad caulem iterum proximè reflexis & contractis evaporationem hoc pacto aquæ per radios solares impedientibus. Sunt autem ea colore inferiùs pallide viridi, superiùs porraceo; è quorum medio exsilit *caulis* 3, 4ve pedes longus, teres, rectus, glaber, hilarè viridis, ramosus, è vulnere inflicto gummi pellucidum, albicans, mucilaginosum effundens, *floribus* hic illic in ramulis sparsis, è tribus petalis oblongis pallidè luteis seu herbaceis, compositis, cum purpureis intus staminibus, calice longo seu tubulo, è tribus viridibus viscidis foliis ad margines purpureis conflato, exceptis; quibus succedunt longæ triangulares *capsulæ*, è viridi fuscæ, Caryophylleis nonnihil similes cum tribus subtus capsularibus foliis, *semina* intus continentes parva, oblongo-pyramidalia, pilis mollibus, lanuginosis alata, pappo seu lanugine multò longiore pro seminis proportione, quàm in quavis alia mihi cognita planta, siliquam seu capsulam ipsam longitudine æquante.

Ubique in sylvis truncis & ramis arborum senio præsertim confectarum innascitur; corticibus arborum tum rimas agentibus, ut semina faciliùs excipiant, & fibrillis radicum hujusmodi plantarum cedant & aditum præbeant, unde brevi temporis spatio corticem dissolvit & arborem enecat.

Naturæ ingenium & artificium in hac planta valde rarum est & admirabile. Semen etenim multa habet prælonga tomenti filamenta adnexa, non tantùm ut vento quaquaversum difflетur & avolet, sed ut filamentis illis mediantibus arborum ramis & corticis partibus extantibus firmiter adhærescat. Quamprimum germinat quamvis inferiori rami aut trunci parti innascatur, statim perpendiculariter seu rectà sursum ascendit, quoniam in quovis alio situ cisterna è foliis concavis fabrefacta aquam non posset continere, quæ necessaria est ad nutrimentum & vitam plantæ.

Tam in montosis, quàm in depressioribus sylvis, tempestatibus siccis in aquæ inopia reconditorium isthoc non tantùm plantæ ipsi humectandæ & alendæ sufficit, sed & avibus & omne genus insectis utilissimum est, quæ tum temporis ad has plantas siti restinguendæ gregatim advolant, unde rarò irritæ & siticulosæ discedunt. Nec Avibus tantùm sed & hominibus ipsis utile est. D. *Dampiere* in Navigat. suarum vol. 2do vasa isthæc sextarium & dimidium vel etiam duos sextarios aquæ singula continere, quæ cum inveniunt itinerantes, cultello in fundum adacto & foramine facto aquam emittunt, & galeris suis excipiunt ad sitim exstinguendam, ut ipse (inquit) sæpius feci, magno meo levamini & solatio.

2. Viscum Caryophylloides maximum, capitulis in summitate conglomeratis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Plurimis oblongis, è fusco nigricantibus, tenuibus filamentis seu fibrillis, cortices arborum quibus adhærescit firmiter apprehendentibus, & in unam omnibus radicem oblongum coalescentibus, stabilitur. *Folia* inde in orbem erumpunt, Lilii albi similia, se invicem amplexantia

antia Aloes in modum, singula pedem longa, sescunciam lata, extremitatibus obtusis aut subrotundis, colore viridi-obscuro, interdum purpurascente. E quorum medio seu centro exsurgit *Caulis* sesquipedalis ferè, foliis undique obsitus, iis quæ ad radicem sunt minoribus; fastigio insistunt multa pallidè viridia, latiuscula foliola, glutinosâ mucilagine intercedente, multáque præterea folia rubentia, velut calicem quendam efficientia, omnia simul Rosæ nonnihil similia, in qua continentur *capitula* aliquot conglomerata, vascula seminalia & semina præcedentis similia continentia.

Truncis arborum grandiorum, vetustarum, viâ qua locum 16 **miles walk** dictum itur innascentem collegi.

3. Viscum Caryophylloides majus, flore tripetalo cœruleo, semine filamentoso *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Plurimis fibrillis tenuibus, sibi mutuò implexis, ramum arboris cui innascitur undique amplectitur & stringit per trium digitorum latitudinem, *caulem* emittens foliis cinctum ad exortum suum uncialibus, interiore latere concavis, exteriore convexis, inferiùs protuberantibus aut velut extumescentibus, cavitatem modicæ aquæ pluviæ quantitati continendæ sufficientem efformantibus. Superiores foliorum partes angustæ & gramineæ Caryophylleorum foliorum nonnihil similes, 9 aut 10 digitos longæ, reflexæ & dependentes, colore è viridi albicante, Pinus sylvestris foliis structurâ & conformatione sua per omnia similes. Caulis sesquipedalis, geniculatus, & ad singula genicula digitalibus intervallis folio gramineo eum involvente donatus. Prope apicem utrinque è foliorum alis exeunt *flores* tripetali, cœrulei, cum paucis intus staminibus luteis, è sinu viridis & concavi folioli vix apparentes; quibus succedunt *semina* papposa, parva, oblonga, fusca, multis longis lanuginosis filamentis adhærentibus, capsula triangulari primò viridi tum fusca inclusa, foliolo prædicto sustentata.

Ubique in sylvis ramis arborum innascitur.

4. Viscum Caryophylloides minus, foliis pruinæ instar candicantibus, flore tripetalo purpureo, semine filamentoso *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Radicibus & nascendi modo, foliis insuper se mutuo in orbem amplexantibus bulborum instar, & lateribus suis concavis vasculum aquæ continendæ pro plantæ irrigatione & nutritione tempestatibus siccis, efficientibus, cum præcedente convenit. *Folia* autem longa sunt, angusta, graminea, ejusdem exactè formæ & structuræ cum Pinûs sylvestris foliis, Caryophylleis nonnihil similia, brevi duntaxat candida, splendente lanugine in totum obducta, ut velut pruina semper aspersa & obvelata appareant. In horum medio assurgit *caulis* nudus, incanus, 3 uncias longus, cujus fastigio insidet calix pariter canescens, semuncialis, tria parva purpurea petala in apice gestans, quibus præteritis restat *vasculum* Pinûs sylvestris per omnia simile, omnibus duntaxat partibus minus.

Cum priore invenitur.

5. Viscum Caryophylloides minus, foliorum imis viridibus, apicibus subrubicundis, flore tripetalo purpureo, semine filamentoso *Slon. Cat. Jamaic.*

Præcedenti per omnia similis est, major duntaxat & longior. Folia Caryophylleorum formâ similia, parte inferiore viridi, apicibus rubentibus. Brachiis & ramis arborum innascitur viâ qua *Guanoboa* itur.

6. Viscum Caryophylloides tenuissimum, è ramulis arborum Musci in modum dependens, foliis pruinæ instar candicantibus, flore tripetalo, semine filamentoso *Slon. Cat. Jam.* Camanbaya *Brasiliensibus Margrav.* p. 46. **An old Man's-Beard.**

D. *Sloane.*

Hæc est Cuscuta *Americana* super arbores se diffundens *Hist. nost. App.* p. 1904. Cuscuta ramis arborum innascens *Caroliniana*, filamentis lanugine tectis, Musei *Corteniani Flukenet* Tab. 26. Fig. 5.

Caulis plantæ hujus muscosæ fili sutorii magnitudine est, è cuticula tenui albicante ac si pruina obtegeretur, & longo intus nervo, lento, nigro, setæ equinæ æmulo, constans. Cauliculi hi plurimi persæpe unà nascuntur, media plerumque parte ramo superficialiter adhærentes, & utrinque ejusdem generis filamenta demittentes, ad ulnæ longitudinem dependentia, crispa, variéque inter se implexa & involuta, Barbæ senis speciem exhibentia, unde nomen *Anglicum*, ac si scandendo destinata essent, quod ea facere nunquam observare potui. Cauliculi hi ramosi sunt ramulis 2, 3ve uncias longis, iisque ejusdem longitudinis foliis, teretiusculis, albicantibus ac si pruina obtecta essent, vestitis. *Flores* summis ramulis innascuntur tripetali, quibus succedunt *Semina* & vascula seminalia aliorum hujus Generis similia.

E ramis arborum in sylvis campestribus Insulæ *Jamaicæ* ubique dependet.

Hujus Musci caulium nervi interiores nigri lentíque ab ave **Watchpick** dicta adhibentur ad ædificandos seu compingedos nidos illos curiosè excogitatos & affabrè extructos, quos summis arborum virgis affigit, pullorum securitatis gratiâ.

HISTORIÆ STIRPIUM

LIBRI XVI. & XVII.

Herbæ flore tetrapetalo siliquosæ & siliculosæ,

Aliæque

Flore tetrapetalo & tetrapetaloide regulari.

P. 78. Ad Cap. De Leucoio.

1. Leucoium *Lusitanicum* purpureum, foliis eleganter dentatis *P. B. P. Herman. Parad. Bat.*
Herman.
Ex seminibus *Lusitaniâ* missis nata est elegans hæc Leucoii species, cujus prima *folia* ad modum *Dentis leonis* erant laciniata; quæ caulem ambiunt alterno ordine absque pediculis adnascuntur, biuncialia, profundè dentata, & in cuspidem acuminata. *Caulis* ad altitudinem pedalem attollitur, striatus, in ramos, & hi rursus in alios, divisus, quorum summitates abeunt in *flores* spicatos, rariùs dispositos, tetrapetalos, rubentes, ex perianthio oblongo hirsuto prorumpentes. His succedunt *siliquæ* parvæ, articulatæ, sapore acri.
Ex siliquis & foliis laciniatis videtur potiùs ad Erucæ species aut Rapistri pertinere. Flores Leucoii sunt.

2. Leucoium Thlaspeos facie, flore albo *Flor. Bat. Herman. Parad. Bat.*
Herman.
Radice nititur exili, fibrosa. *Cauliculi* statim à radice sunt ramosi, virides, nunc erecti, nunc procumbentes. *Folia* singularia *Leucoio marino parvo, folio virenti crassiusculo J. B.* (cujus forsitan varietas est) similia, sed paulò minora, & in obtusiorem ambitum tendentia: *Flores* quoque minores, tetrapetali, albi, calici quadrifido insidentes: Excipiunt *Siliquæ* duriusculæ, teretes, biunciales & longiores, bicapsulares, in quibus *Semina* fulva, parva, oblonga, è tereti nonnihil depressa. *Sapor* subamarus & subacris, Thlaspeos instar.
Annua est planta.

3. Leucoium peregrinum, dentatis foliis, floribus purpuro-cœruleis & variis *Hort. Monsp. Magnol.*

Folia habet Leucoii leutei, parùm dentata. *Flores* multùm variant, sæpius purpuro-cœrulei, aliquando ferruginei, aliquando lutei, adeò ut uno & eodem tempore tot colores in eadem planta observare liceat.
Hanc plantam ad Hesperidem refert D. *Tournefort.*

4. Leucoium Alyssoides fruticosum, folio virente, ex *Hispania Pluk. Mantiss.* Alyssoides fruticosum folio viridi *Tournefortii.*

5. Leucoium montanum crucigerum, Coronopi folio *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 111. Leucoium montanum rupale, angusto folio dentato *Hort. Cath.* 110.

A *radice* perenni in solo saxoso prima sua *folia* ejicit hæc planta incana, sinuosa, Coronopi paria; indè crescendo ramos emittit crebros, & fruticis formam assumit, altitudine pedali. *Flores* profert, è 4 lobis compositos, extremo acutos, aliquantulum undulatos, coloris vinosi purpurei. *Siliquæ* longæ sunt, & in apice cruciatæ, velut Leucoii *Cam.* Prope monasterium *del Parco* 7 m. p. à *Panormo* distante provenit.

6. Leucoium minus fruticans purpureum montanum crucigerum *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 111.

A præcedente differt *foliis* integris, & *floribus* violaceis. Altitudine est palmari; *radice* lignosa & perenni. In montibus *Madoniæ* inque *Castelbuono* inter saxa in *Sicilia* oritur.

7. Leucoium minus, Lavendulæ folio, obsoleto flore T. 111. Leuc. min. angustifolium luteum *Bocc. Musf. pl. rar.* T. 111.

Hæ duæ plantæ, prior *foliis* Lavendulæ incanis, *floribus* obsoletis, altera *foliis* viridibus angustis, *flore* luteo, utraque pedali altitudine assurgens, in *Pedemontio*, locis aridis & saxosis nascuntur.

8. Leucoium minus purpureum angustifolium, obsoleto flore longiori folio *Bocc. Musf. pl. rar.* p. 77. T. 66.

9. Idem breviori folio, obsoleto flore *Ejusd. ibid.*

Hæ duæ species ad pedalem altitudinem efferuntur, & in *Pedemontio* proveniunt. Ex reliquiis Botanicis D. *Barelier* habuit.

10. Tertia Leucoii species, pedem & dimid. alta, foliis longis angustis rugosis, & in medio sulcatis velut Asphodeli invenitur in *Pedemontio* inter *Cacio* & *Bradà*.

11. Leucoium saxatile incanum; flore purpuro-cœruleo *Hort. Cath. Suppl.* 3. *Folia* longa, angusta, in acutos mucrones exeunt. *Flores* speciosi, purpurei, è calicibus oblongis hirsutis emicant, quibus succedunt *siliquæ* longæ, compressæ hirsutæ. Semen nondum perfecerat planta quam siccam vidimus inter *Sherardinas*. In alio specimine cum fructu perfecto observavimus siliquas prælongas esse, aliquantulum falcatas, *semina* intus compressa, quadrata, colore nigricante panni linei ustulati continentes.

12. Leucoium saxatile foliis viridibus, purpureo flore *Hort. Cath.* 110. Præcedenti persimile est. *Foliis* angustioribus viridibus: filiquis prælongis, & seminibus præcedenti similibus.

13. Turritis *Mariana* siliquis dependentibus, uno versu dispositis *Pet. Act. Philosoph. Londin.* N. 246. p. 406.

D. *Petiver* sic breviter describit, Siliquæ duas circiter uncias longæ sunt, nonnihil incurvæ seu falcatæ, deorsum dependentes & in obtusam veluti spinulam desinentes, pediculis semuncialibus tenuibus appensæ, rariùs dispositæ ab omni caulis latere, versùs unam tamen partem vergentes. Brassica sylvestris seu Turritis *Mariana*, Irionis *Apulæ* foliis, siliquis uno versu longa serie dependentibus *Pluk. Mantiss.* dicitur.

Folia digitum longa sunt, duos transversos lata, angulosa, aspera, subtùs purpurascentia, [inferiora] absque pediculis adnata. *Caulis* bipedalis, erectus, rigidus, in paucos ramos brachiatus, spica florum vix palmari terminatur. Sunt autem *flores* tetrapetali, albi, minimi & quasi muscosi, vix sese aperientes, pediculis semuncialibus insidentes, quos excipiunt *siliquæ* vix digitum longæ, compressæ, latæ dependentes & nonnihil falcatæ, continentes *semina* flavescentia, plana, margine foliaceo cincta. Ex seminibus à D. *London* missis in Hortis *Amstelodamensi* & *Badmintoniensi* succrevit.

14. Leucoium floribus vix apertis albidis bicubitale foliis sinuosis *Hort. Amstel.*

15. Leucoium saxatile, foliis viridibus, multùm longis, purpureo flore, mollicello, odorulo *Hort Cathol. Cupani.*

Hoc genus *Francisco Salvatori Ruffo Panormitano* (inquit Autor) primitus obvium venit. *Folia* prælonga sunt, inferiora sesquipalmaria, unciam lata, acuminata, vix sinuata, superiora in caulibus angusta, parva. *Flores* in summis caulibus & ramulis ampli, purpurei, è calicibus longis, purpureis emicant, pediculis sescuncialibus tenuibus insidentes. Ramulum quem descripsi siccum D. *Sherard* suppeditavit.

16. Leucoium *Creticum* pumilum incanum ex Horto *Contareni* D. *Sherard.*

17. Leucoium *Africanum*, Coronopi folio latiori, hirsutum D. *Sherard.* Leucoium *Æthiopicum* latiori folio incanum trifidum & multifidum, flore cœlesti *Pluk. Mantiss.*

Planta quam nobis siccam communicavit D. *Sherard* humilis erat, foliis interdum integris, unciam longis, semunciam latis, non raro tridentatis & latioribus vestita, valde ramosa: flores in summis caulibus & ramulis cœrulei.

P. 784.

P. 784. Ad Cap. De Leucoio luteo seu *Keiri*.

1. Leucoium petræum lignosius, folio rigido canescente vulgatissimum *Pluk. Almag. Bot.*

2. Leucoium angustifolium, flore sulphureo, Alpinum *H. R. B. Schol. Bot.*

3. Leucoium Alpinum luteum, minimo flore *Ejusdem.*

4. Leucoium luteum sive Keiri minimum Polygalæ facie *Slon. Cat. Jamaic.* D. *Sloane.*

Radix pro plantulæ modo satis magna est, ut quæ unciali sit longitudine, lignosa, coloris pallidè fusci, terræ firmiter infixa; duos tresve *cauliculos* protrudens, 2 aut 3 uncias longos, *Foliis* Polygalæ vulgaris simillimis obsitos. *Flores* summos ramulos occupant, flavi, tetrapetali: quibus defluentibus succedunt *siliquæ* tenues.

In pratis circa urbem *S. Jago de la Vega* frequens reperitur.

5. Sinapi Alpinum luteum, dentato Lavendulæ folio, incanum *Hort. Cath.*

Caule est firmo, robusto, tereti, angulosо seu striato, *foliis* crebris, longis, angustis, acutis, nullo ordine positis, cincto; ramoso. *Flores* in summo caule & ramulis successivè se aperientes, ut in reliquis hujus generis, in longas velut spicas excurrunt. *Calix* floris oblongus, angustus, Leucoii vulgaris simili; color (quantum in sicca discernere licuit) sulphureus; pediculus brevis & vix semuncialis. Floribus succedunt *siliquæ* prælongæ, angustæ admodum & tenues. Semina nondum maturuerant. Siliquarum pediculi ad rectos fere angulos à caule extabant. Siccam quam descripsi D. *Sherardo* debeo.

6. Leucoium luteum seu Keiri foliis latioribus & brevioribus, siliquis habitioribus. Leuc. Piperitis folio flore minore D. *Sherard.*

Hæc præcedente omnibus suis partibus, caule, foliis, floribus minor est. *Folia* quàm illi breviora sunt, pro magnitudine tamen latiora, acuminata, rariùs in caule sita. *Flores* minores, calice breviore excepti, flavi, successivè se aperientes, *siliquas* post se relinquentes breviores, ast habitiores, à caule extantes in pediculis semunciâ longioribus, erectas, rariùs sitas.

P. 787. Ad Cap. De Leucoiis flore parvo.

7. Leucoium marinum *Hispanicum*, foliis latis Rapistri, perfoliatis, flore purpureo *Mentzel. pugil.*

8. Leucoium annuum elegans *Edw. Morgani.* annuum, sinuato angusto folio, flore dilutè violaceo *Morison. Hist.* T. 8. Sect. 3.

9. Leucoium parvum petræum *Atticum*, sinuatis angustis foliis, partim & gramineis *Pluk. Almag. Bot.*

10. Alyssum incanum erectum, siliquâ utriculatâ *Boccon. Mus. plant. rar.* T. 66. Ad pedis unius altitudinem supra terram assurgit, & in montibus *Nursiæ* invenitur.

P. 792. Ad Cap. De Hesperide.

1. Hesperis *Pyrenaica*, longifolia, hirsuta, odorata *Schol. Bot.*

2. Hesperis *Virginiana*, Cochleariæ folio, flore albo ampliore. An Cochlearia flore majore *Banist. Cat. Virgin.* ad calcem *Hist. nost. Pluk. Mantiss.*

3. Hesperis *Virgin.* Nasturtii *Babylonici* foliis, lætè virentibus. In plurimis convenit cum præcedenti: folia habet longiora, magis dentata, vel potiùs sinuata, & flores paulò minores. Ad Nasturtia fortasse utræque rectiùs relegandæ. *Pluk. Mantiss.*

4. Hesperis *Hispanica*, Leucoii foliis, summâ siliquâ corniculatâ, sive lunatâ. E semine à D. *Preston* communicato succrevit.

5. Hesperis parva, prælongo & rariùs dentato folio, floribus magnis, peramœnè cœruleis *Pluk. Mantiss.* A præcedente non multùm diversa videtur. Sub *Keiri* nomine ab *Aleppo* missa est.

D. *Tournefort* Hesperidis notam characteristicam, quâ à Leucoio differt, constituit siliquas cylindraceas, seminibus tumescentibus, seu oblongis, seu globosis fœtas, quæ in septi intermedii scrobiculis veluti nidulantur, eòque refert

6. De-

6. Drabam luteam siliquis strictissimis *C. B.* pin. 110.

7. Leucoium luteum sylvestre angustifolium *Ejusd.*

8. Leucoium luteum montanum serrato folio *Ejusd.*

9. Leucoium corniculatum saxatile, obsoleto flore *Col.* 262.

10. Leucoium marinum parvum, folio virenti crassiusculo *J. B.* 2. 877.

11. Leucoium maritimum angustifolium *C. B.*

12. Leucoium *Africanum* cœruleo flore latifolium hirsutum *H. L. Bat.*

13. Leucoium peregrinum dentatis foliis, floribus purpuro-cœruleis & variis. *Hort. Monsp.*

14. Leucoium marinum *Cam. hort.* T. 24.

15. Leucoium minus fruticans, purpureum, montanum, crucigerum *Bocc. Mus. pl. rar.*

16. Leucoium montanum crucigerum, Coronopi folio *Ejusd. ibid.*

17. Leucoium *Africanum* cœruleo flore, angusto Coronopi folio majus & minus *H. L.Bat.*

18. Hesperis elegans *Ambrosini*, Leucoio marino parvo folio virenti crassiusculo *J. B.* similis est, sed minor, foliis minùs crassis.

19. Hesperis Alpina rigido viridi folio, Leucoii marini alterius latifolii *Lugd.* facie *Hort. Med. Sapienz. Roman.* Draba rustica seu siliquosa hispida Bellidis folio, crasso circa radicem, flore ex purpureo albo *Hort. Cath.* 67. Folia per margines dentata sunt, & villosa hirsutie velut fimbriata, ad radicem creberrima, ut in Bellide, in caule paucissima. Caulis è mediis foliis exit firmus, teres, sesquipedalis, uno vel altero ramulo donatus. *Siliquæ* longæ, angustæ, Seminibus parvis protuberantibus repletæ.

P. 798. Ad Cap. De Brassica.

1. Brassica Alpina glastifolia perennis, flore pallidè luteo *Schol. Bot.*

2. Brassica peregrina moschum olens *H. R. P.*

3. Brassica sylvestris, albido flore, nutante siliqua *Bocc. Mus. plant. rar.* T. 72.

Provenit hæc planta in montibus *Siciliæ*, ínque *Umbriæ* & *Paniæ* in *Italia*, Pedali circiter altitudine assurgens. A peritis facilè distinguitur à Turriti 2da *Clus.*

4. Brassicæ-folia *Achanaca* Theveti *Park.* p. 1652. The Blackmoors *Guaiacum.*

5. Turritis *Lusitanica Munting. Herbar. Belgic.* An Turrita siliquis longissimis *Lusitanica Grisleii Virid. Lusit?*

6. Turritis minor longifolia *Munting. ibid.*

7. Turritis foliis caulem ambientibus polyceration *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 49. T. 41.

Planta est saxatilis & montana, pedem alta. Invenitur supra *Spoletum* ínque montibus *Lucæ* & *Paniæ*.

8. Brassica spuria minima, foliis ad radicem hirsutis Bursæ pastoris, in caule integris & glabris *Marilandica.*

Pilosellæ siliquatæ Thalii cætera similis, foliis imis Bursæ pastoris in modum laciniatis differt. E *Marilandia* ubi collegit in *Angliam* redux secum attulit D. *Vernon.*

9. Perfoliata siliquosa, flore albo, seu vulgaris *Park.* à D. *Dale* nuperrimè inventa est, in clivis maritimis prope *Harvicum* oppidum in *Essexia*; item in clivis juxta *Bardsey* prope *Orford* in *Suffolcia*; unde revocamus quæ in *Histor. nost.* paginæ 798. initio scripsimus, & *Lobelium* eam Perfoliatam Napifoliam siliquosam *Anglorum* rectè appellâsse agnoscimus.

10. Brassica

10. Brassica *Messanensis* Erysimi foliis *Hort. Cath. Suppl.* 3. *Folia* valde laciniata sunt: Siliquæ tenues secus quàm in Brassica.

11. Brassica sylvestris *Messanensis*, Rhaphani minoris folio glauco *Hort. Cath.* 32. In specimine sicco nobis à D. *Sherard* communicato folia ad Erysimi magis accedunt, siliquæ etiam tenues sunt ut in præcedente, & locus idem est: qu. ergo an differant.

12. Brassica Alpina spuria minor, Bursæ Pastoris folio, ex *Virginia Pluk.* Eadem esse videtur nostræ Brassicæ spuriæ minimæ foliis ad radicem Bursæ pastoris hirsutis, in caule integris & glabris *Marilandicæ*, cujus specimina à D. *Vernon* & D. *Krieg.* habuimus.

13. Brassica spuria exilis ex *Terra Mariana*, Bellidis minoris folio, parvo, non laciniato *Pluk. Mantiss.*

P. 804. Ad Cap. De Sinapi.

1. Sinapi *Hispanicum* minus, Rhaphani folio *Tournef. Elem. Bot.*

2. Sinapi Marinum *Ægyptium* Alpini *Park.* p. 631.

3. Sinapi *Hispanicum* pumilum album *Tournef. Elem. Bot.*

4. Sinapi *Hispanicum* foliis lobatis, flore purpureo *Ejusd. ibid.*

5. Sinapi *Hispanicum* Nasturtii folio *Ejusd. ibid.*

6. Sinapi *Indicum* maximum, Lactucæ folio *Schol. Bot.*

7. Sinapi foliis subrotundis serratis, semine ruffo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Radix huic alba, satis grandis, fibras multas in omnem partem emittens. *Folia* ima in terræ superficie è radicis capite exorientia, sex uncias longa sunt, initio ad exortum suum angusta, exinde paulatim dilatantur ad apicem seu extremum usque ubi subrotunda sunt, & 3 uncias lata, crebris denticulis profundè serrata, colore luteo-viridi. *Caulis* teres, viridis, 4 aut 5 pedes altus, *foliis* vestitus nullo ordine positis, longioribus, angustioribus, minúsque rotundis quàm ea quæ è radice exeunt. Summus caulis & ramuli *floribus* flavis tetrapetalis onusti sunt, quorum *stamina* petalis concoloria, *stylus* viridis. *Siliqua* succedit uncialis, teres, nodosa, seu ubi semina sunt protuberans, duos *Seminum* parvorum, rotundorum, lævium, rubentium ordines continens, membrana tenui ceu pariete intergerino separatos.
In agris & hortorum sepibus inque terris recens effusis non infrequens est.

8. Rapistrum dispermon, Erucæ crassæ folio. *Knautl. Enumerat. Plant. circa Halas Saxonum.*

Caulem fert rotundum, pilis rarioribus obductum, in plures ramulos, divisum; *flores* luteos tetrapetalos, quibus succedunt *siliquæ*, brevibus petiolis insidentes, ex duobus articulis constructæ, inferiori oblongo, superiori (qui inferiori per gingiymon adnectitur) rotundo, utroque leviter striato, uterque includit *semen* unicum, inferior oblongum, superior rotundum. D. *Sherardus.*

9. Raphanistrum Raphani seu Sinapeos foliis glaucis D. *Sherard.* Siliquæ tennes & breves sunt, semina pauca minutissima continent.

10. Raphanistrum *Africanum*, foliis tenuiter dissectis, siliquis angustissimis articulatis, flore albo, D. *Sherard.* Semina in siliquis valde protuberant globulorum instar, angusto & satis longo isthmo inter granum & granum intercedente.

11. Raphanistrum siliquosum monospermon *Guineense* D. *Herman.* Cakile Serapionis foliis integris.

Folia omnia integra sunt; quæ caulibus adnascuntur sescunciam longa, semunciam lata, obtusa, glabra, per margines æqualia. Flores in longas spicas excurrunt Siliquæ Erucæ marinæ, Hastæ cuspidi similes, monospermæ. In Horto *Beaumontiano* collegit D. *Hermannus*, nobis communicavit D. *Sherardus.*

12. Sinapi luteum Lini segetum, Chelidonii querno folio sciffo, siliquâ nodosâ hirsutâ *Hort. Cathol. Volckamer. Flor. Norimb.*

D. *Volckam.*

Cubitales erigit *caules*, rotundos, glabros, aliquot ramulis divisos, quibus *folia* adhærent, alterno ordine disposita, latiora, læte viridia, profundioribus sed rarioribus laciniis divisa, Quercuum foliis nonnihil similia. Ramulorum summitatibus innascuntur *flores*, lutei tetra-

petali, ſtaminibus aliquot luteis decorati: è medio floſculorum *ſtylus* protuberat fructuum rudimentum, è latiore baſi in acutum deſinens: flores ſinguli inſident calyculis quadrifidis. Hos ſequuntur *ſiliquæ* oblongiuſculæ, bivalves, cum ſepto intermedio, duplicem *ſeminum* ſubrotundorum ſeriem diſterminante, inferna parte tumidiuſculæ, hirſutæ, ſuperna acuminatæ. Singulis annis ex ſeminibus quæ *Julio* & *Auguſto* Menſſ. ſat magna quantitate ſuppeditat, facilè propagari poteſt.

13. Sinapi *Syriacum*, ſiliquâ nodoſâ, ſemine rufo, *Ejuſdem. ibid.* D. *Volckam.*

Cum antedicta ferè convenit, niſi quòd minoribus gaudeat floſculis, foliiſque magis diſſectis. Capſulæ ſeminales, quoad figuram, cum Sinapeos querno folio ſiliquis conveniunt, niſi quod læves ſint, ſemina quæ intus continentur magis fuſca ſeu ſubruffa. Semina communicavit D. *Bohm*, apud *Venetos* Practicus.

14. Sinapi luteum puſillum, Lavendulæ folio, interdum dentato *Hort. Cath. Supplem. alt.*

Radix hujus in terram altè depacta, in plura capita diviſa; quorum unumquodque denſum foliorum ceſpitem producit oblongorum anguſtorum, in pediculis longis tenuibus, intérque folia caulem unum vel duos, palmares & ſeſquipalmares firmos, flores in ſummo ſuſtinentes flavos, ſatis amplos in ſpicas aliorum hujus generis more excurrentes *ſiliquarum* oblongarum tenuium.

15. Sinapi agrarium luteum altiſſimum, Braſſicæ folio *Hort. Cath.*

Folia huic lata ſunt, circa margines dentata, una vel duabus laciniis inferiùs ad pediculum uſque inciſa. *Siliquæ* tenues, breves, caule appreſſæ, rariùs ſitæ.

16. Sinapi *Indicum* maximum, Lactucæ folio *Schol. Bot. Herman. Parad. Bot. Herman.*

Caules erigit bipedales & altiores, ramoſos, glabros, albâ medullâ farctos; quibus adhærent *folia* alterna, lata, glabra, pinguia, ex luteo virentia, Lactucæ nonnihil ſimilia, per margines leviter crenata. Versùs ramulorum extremitates ad ſpithamæ longitudinem prorumpunt *Flores*, tetrapetali, lutei, *calicibus* quadrifoliis laxis, & petiolis ſemuncialibus ſuffulti, quos excipiunt *ſiliquæ* bicapſulares, teretes, craſſiuſculæ, erectæ, ſemidigitum longæ, in mucronem cum apice fuſco terminantes, quæ *ſeminibus* protuberantibus nodoſæ & quaſi articulatæ apparent. Totius plantæ *ſapor* acris, odórque fragrans rapaceus inſtar Sinapeos.

17. Idem foliis anguſtioribus *Flor. Bat.* Sinapi *Indicum* Lactucæ folio minus, ſeu anguſto profundiùs crenato *Herman. Parad. Bat.*

Minus, anguſtius & gracilius eſt præcedenti, *Flores* pallidiùs flavent; *folia* frequentiùs & profundiùs ſunt crenata; *Siliquæ* breviores & anguſtiores itidem apiculatæ.

P. 805. Ad Cap. De Rhaphano.

1. Rhaphanus maritimus, flore luteo, ſiliquis articulatis, ſecundùm longitudinem eminenter ſtriatis D. *Stoneſtreet.*

Radix ei alba, craſſa, Rhaphani vulgaris æmula, *Caules* ferè tripedales, valde ramoſi. *Siliquæ* craſſæ, per maturitatem ferè lignoſæ duobus tribúſve articulis conſtant, quorum ſingulis ſingula inſunt *ſemina*, Rhaphani vulgaris ſimilia ſed aliquantulum minora.

D. *Stoneſtreet* ſub clivis maritimis, dimidio milliari ultra domos piſcatorum occidentem versùs, prope *Bourn* oppidum in *Suſſexia* invenit, ut à D. *Doodio* certior factus ſum.

2. Rapiſtrum ſtellatum *Luſitanica Munting. Herbar. Belgic.*

P. 806. Ad Cap. De Eruca.

1. *Chalepenſis* flore dilutè violaceo ſiliquis articulatis *Moriſ. hiſt.* p. 231, 232.

2. Eruca *Aragonica Munting. Herbar. Belgic.* p. 565.

3. Eruca falcata *Ejuſd. ibid.*

4. Eruca *Luſitanica Ejuſd.*

5. Eruca Tanaceti folio *Ejuſd. ibid.* An Eruca *Indica* Tanaceti folio *Zanoni*?

6. Eruca vulpina *Libani Ejuſd. ibid.*

7. Eruca flore albo ſtellato *Ejuſd.*

8. Eruca pumila, supina, brumalis, *Lusitanica* N. D. *Grisl. Viridar. Lusit.*

9. Eruca Nasturtii folio *Lusitanica Ejusd.* N. D.

10. Eruca crispo folio *Lusitan. Ejusd.* N. D.

11. Eruca latifolia *Scalbricensis Ejusd.* N. D.

12. Eruca lacustris elegans *Lusitana Ejusd.* N. D.

13. Eruca perennis & saxatilis, radice crassa, è rupe *Victoriæ Schol. Bot.*

14. Eruca maxima aspera villosa *P. B. P.*

15. Eruca *Salernitana* saxatilis, laciniato lanceolato folio *Cupan. Hort. Cathol.* p. 69. *Pluk. Mantiss.* Hujus specimen nobis exhibuit D. *Sherard.*

16. Eruca *Salernitana* Iberidis folio *Cupani Hort. Cathol.* 70.

17. Eruca siliqua quadrangulâ flo. albo *Cat.* ad finem *Parad. Bat. Herman.* An Rapistrum *Hispanicum* multiflorum flore albo, siliquâ glabrâ, non articulatâ *Schol. Bot.* D. *Sherard.*

Radice nititur fibrosa, quæ *caulem* emittit cubitalem, angulosum, glabrum, viridem. *Folia* Erucæ sativæ similia, glabra, angustiora & minùs profundè laciniata. *Flores* albi, tetrapetali, floribus sativæ minores, è calice laxo, tetraphyllo viridi pallente. *Siliquæ* longæ, angustæ, quadrangulæ & quasi nodosæ, i. e. ubi semina latent tumidæ & interstitiis strictis quasi articulatæ. Odor herbaceus, Sapor acris, Erucæ sativæ similis sed gratior. Ab Eruca Romana sive gentili *J. B.* parùm differre videtur.

18. Erucula hirsuta, floribus albis *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 80.

Altitudo ei spithamiæâ minor. In *Hispania* invenitur, teste D. *Barelier.* Alia species *Eruculæ hirsutæ floribus luteis* invenitur prope vicum *di Montaperto* inter saxa, viis quæ ad vicum eum ducunt, in *Sicilia.*

19. Erucula flore rubello *Hispanica Bocc. Mus. pl. rar.* T. 80.

Quatuor plus minus uncias supra terram assurgit. E notis D. *Barelier* habuit.

20. Eruca hirsuta fruticosa, Papaveris folio *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 120.

Folia producit nervosa, viridia, hirsuta, crassa, & ad modum Papaveris sinuata. Bipedali altitudine supra terram assurgit. Fruticosa est, caulibus etiam hirsutis. *Flos* flavus. *Siliquæ* aliquoties geminæ, Myagri figurâ. Planta est annua, inque fossarum aggeribus per *Moraviam* & *Silesiam* crescit.

21. Eruca parva, Iberidis folio, *Sicula Boccon. Mus. pl. rar.* p. 144. T. 102.

Hæc species ad 3ium 4ve m. p. ab *Agrigento* distantiam oritur locis saxosis & sterilibus, per terram strata, adeò ut tota planta non ultra mediam palmam à terra attollatur. Flore & semine cum aliis Erucæ speciebus convenit.

22. Eruca hirsuta maritima erecta *Sicula,* Bellidis sinuato folio, flore luteo *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 90.

P. 815. Ad Cap. De Cardamine, seu Nasturtio siliquoso.

1. Nasturtium aquaticum, foliis minoribus, præcocius D. *Dale.* Cum vulgari Nasturtio aquatico frequens invenitur.

2. Nasturtium Bursæ pastoriæ folio, *Virginianum,* flore albo, siliquâ compressâ *Pluk. Phytogr.* T. 101. F. 4. Nasturtium insipidum Dentis leonis folio minore *Banist. Cat. Virgin.*

3. Nasturtium petræum *Cambro-britannicum Johnson. Merc. Bot. part. alt.* Passim in excelsis rupibus *Arvoniæ* & *Merviniæ* v. g. *Moelyn Rhudh* juxta *Phestiniog, y Clogwyn du y yr Ardhu* & *Clogwyn y Garnedh* prope *Lhanberis.* D. *Lhwyd.*

4. Nasturtium impatiens luteum, siliquis curtis *Virginianum.* Fortè Rhaphani aquatici species *Banisteri Pluk. Almag. Bot.*

5. Nasturtium folio angusto oblongo, aquaticum *Marilandicum.*

Folia 3 uncias longa, vix semunciam lata, ea intellige quæ in caule sunt, inferiora non vidimus, uno interdum vel altero denticulo in extremo incisa. *Flores* spicati, albi, tetrapetali, quibus succedunt siliquæ graciles, quas nondum perfecerat.

6. Nasturtium montanum, Bursæ pastoris folio, loculo angustissimo, flore violaceo *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 84.

Spithamiæa altitudine assurgit, formâ lignosâ: & fruticescente. *Folia* mollia, clarè viridia, figurâ suâ *Bursæ pastoris* folia imitantur. *Siliquæ* angustissimæ sunt, & *Flores* violacei: Rami persæpe supini. In montosis diocesi *de Udine* vicinis crescit.

7. Nasturtium *Alpinum*, Resedæ folio *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 46.

In Alpibus del *Cimone* supra *Fiumalbo* nascitur, locis humectis, & de terra una minùs spithamâ elevatur.

8. Nasturtium rotundo Thalictri folio *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 116.

9. Nasturtium *Æthiopicum*, tenuissimis Coronopi falcatis foliis, flore elegantissimo cœlestino *Pluk. Mantiss.* Ex seminibus in Horto *Chelseiano* enatum vidit.

10. Nasturtium *Virginianum*, *Babylonici* foliis lætè virentibus *Pluk. Mantiss.*

11. Nasturtium *Marianum*, Myagri foliis integris *Ejusd. ibid.*

12. Nasturtium *Marianum*, Anemones sylvaticæ foliis, enneaphyllon, floribus exiguis *Ejusd. ibid.*

13. Nasturtium *Marilandicum*, cannabinis foliis, flore majore, enneaphyllon *Ejusd. ibid.*

14. Nasturtium petræum angustifolium ex *Promont. Bæ Spei Ejusd. ibid.*

15. Nasturtium petræum *Æthiopicum*, siliquâ in plurimos loculos, isthmo connexos dispertitâ, floribus albis *Ejusd. ibid.*

16. Nasturtium *Africanum*, foliis ternis, facie Christophorianæ *P. B. P. Herman.* Parad. Bat. African. floribus albis spicatis, & foliis ternis, facie Christophorianæ *Pluk. Phyt.* & Almag. Bot.

Herman.
Prima fronte *Christophorianam* dixeris, si *florem* & *folia* inspexeris, sed postquam *siliquas* bicapsulares protulerit *Nasturtiis* adjungeres, eóque magis quòd *saporem* acrem & subacidum ad *Nasturtium* nonnihil accedentem præ se ferat, & *siliquæ* ad tactum dissiliant. *Radice* est fibrosa, alba, è cujus capite prodeunt *cauliculi* plures, ramosi, dodrantales & longiores, glabri, ex viridi nigricantes, inferiùs teretes, superiùs angulosi, vario flexu nunc terram versùs reclinati, nunc se rursùs erigentes. His per longiuscula intervalla in petiolis sescuncialibus adstant *folia* tripartita, Christophorianæ segmentis nonnihil similia, per ambitum dentata, & in mucronem desinentia. *Flores* obtinet parvos, pentapetalos, nutantes, brevi veluti in spica dispositos, viridantes, nunquam expansos, sed ex petalis q. conniventibus conflatos, è *calice* parvo quadrifido ortos. Sequuntur *siliquæ* bicapsulares, semidigitales, in mucronem desinentes valvis per maturitatem vel levi tactu cum fragore dissilientibus, seséque convolventibus, more congenerum. *Semina* succedunt depressa, oblonga, flavescentia.

17. Nasturtium *Pyrenaicum* aquaticum latifolium, purpurascente flore D. *Fagon Schol. Bot. Herman.* Parad. Bat.

Herman.
E *radice* albente, multis fibris capillata, perenni prodeunt *Folia* per terram sparsa, elata, pinnis rigidis, cæteris congeneribus amplioribus, subrotundis, per margines q. erosis, binis ex adverso costæ intermediæ carinatæ adhærentibus, unica in summo impari amplissima. *Caules* erigit spithamâ longiores, teretes, nonnihil hirtos, & versùs summum striatos; ad quorum summitates spicatâ velut serie prodeunt *flores* pallidè purpurascentes, tetrapetali, ampli, cum staminibus intus flavescentibus, calice tetraphyllo pallidè virente, & petiolis tenuibus viridantibus suffulti: quibus post Floris defluxum elongatis rigidioribúsque & validioribus factis insident *siliquæ* longæ, in duas valvas cum membrana intergerina dehiscentes, fundentésque *semina* cæteris congenera.
Floruit in horto nostro Mense Maio, & Junio semina perfecit.

18. Cardamine glabra, Chelidonii folio *Tournefort. Institut.* Nasturtium Alpinum, Halicacabi peregrini foliis *Ambros.* 374.

In montibus agri *Bononiensis* invenit D. *Jacobus Zanonius.*

P. 814.

P. 814. Ad Cap. De Erisimo.

1. Erysimum corniculatum Glasti folio *Pyrenaicum Tournef. Elem. Bot.* An Erysimum verum Dioscoridis *Zanoni*? Erys. corniculatum perenne D. *Bobart*?

2. Erysimum Sophia dictum *Chalepense* procerius, foliis latioribus & saturatiùs virentibus *Pluk. Almag. Bot.*

3. Erysimum *Africanum* Erucæ hirsutæ foliis D. *Sherard.* Planta est pedalis & altior, Erysimi vulgaris foliis, siliquis longis angustis, flore, quantum in sicca discernere licuit, albo. An Erysimum latifolium hirsutum, seu Irio *Æthiopica* ex *Promont. Bæ Spei Pluk. Mantiss.*

4. Erysimum flore cœruleo, staminulis croceis *Mus. Pet.* 207. *Radice* nititur simplici, alba, paucis fibris capillata, altè in terram descendente. *Caules* emittit plures, tenues, erectos, semipedales, *foliis* paucis angustissimis & fere capillaceis donatos, cujusmodi folia etiam inferiùs è radice exeunt. *Siliquæ* tenuissimæ sunt.

5. Erysimum foliis subincanis, siliquis brevissimis *Herman.* Parad. Bat. *Herman.*

Ex *radice* fibrosa pallida *Caulis* exurgit ramosus, asperis pilis vestibus, bipedalis. *Folia* Erucæ sativæ modo divisa sunt, at latiora, asperiora, pilosa & subincana, inferiora palmum lata & interdum ampliùs, superiora angusta. *Flores* tetrapetali, lutei, exigui, secundum ramulorum longitudinem quasi in spicas dispositi; quos excipiunt *siliquæ* tenues & breves, erectæ, caulibus strictè appressæ bivalves cum membrana tenui intermedia, ex duobus quasi articulis constructæ, in oblongum & obtusum mucronem desinentes. Petiolo insident contiguitatem habente cum membrana intergerina, qui quasi tertium articulum refert.

Provenit ex seminibus parvis flavescentibus, ex *Lusitania* acceptis.

Est & alia huic non multum dissimilis, cui *folia* multò ampliora, crassiora, non hirsuta; *Caules* elatiores, ramosi, glabri, raris subinde brevibúsque pilis exasperati; *Flores* tetrapetali, coloris quàm præcedentis magis saturati; *Siliquæ* breviores, ramulis seu cauli minùs strictè junctæ.

Hæc quoque ex seminibus *Lusitanicis* prodiit.

Prioris folia sapore remissiore prædita sunt quàm posterioris, utriusque tamen sapor nihil aut parum habet acredinis.

1. Cochlearia major *Batavica* erecta, folio oblongo *H. Lugd. Bat. Herman.*

A vulgari majore Cochlearia differt tantùm cauliculis rectà assurgentibus, dodrantalibus, aliquando cubitalibus, & foliis oblongis. In udis circa **Catwitk**.

P. 820. Ad Cap. De Myagro.

1. Alysson segetum, foliis auriculatis acutis, fructu majori *Tournef. Institut.*

2. Alysson *Pyrenaicum* perenne foliis trifidis *Ejusd. ibid.*

3. Myagrum ex *Samatra* aut *Soria*, capsulâ spinosâ aut aculeatâ ad instar rostri Aviculæ *Zanoni.*

4. Myagrum Thlaspeos facie *Munting. Herbar. Belgic.*

5. Myagrum rotundum *Ejusd.*

P. 822. Ad Cap. De Draba.

1. Draba siliquosa hispida, foliis crassis, circa radicem Bellidis, flore ex purpureo albo *Hort. Cathol. Cupani.*

Folia in caule oblonga sunt, & circa margines dentibus majoribus incisa, basi sua absque pediculis adnascentia, nullo ordine posita. *Flores* in summo caule in longas spicas excurrant, quibus succedunt *siliquæ* oblongæ, angustæ, compressæ, seminibus protuberantibus, & quod præcipuè notabile est, erectæ, & cauli approximantes, ut in Turrite, cujus idcirco, me judice, potiùs species censenda est.

2. Draba alba minima repens in horto *Romano* collecta à D. *Sherard.*

Folia parva sunt, hirsuta, circa margines dentata. Cauliculi vix tres uncias alti, flores in summitate tres quatuórve aut etiam plures gestant, albos, satis amplos, calice exceptos.

3. Draba

3. Draba flore cœruleo D. *Oldenland* Muſ. Pet. 194.

Ad Leucoia potiùs referenda videtur. *Radix* ſubeſt alba, lignoſa. *Cauliculi* ab eadem plures egerminant, ſemipedales, ab imo ſtatim ramoſi. *Folia* anguſtiſſima. *Flores* majuſculi, cœrulei, rariùs diſpoſiti; quibus ſuccedunt *Siliquæ* longiuſculæ, acutæ, pediculis inſidentes ſemuncialibus & longioribus, à caule ad rectos fere angulos extantibus.

Circa Promont Bæ Spei collectam ad D. *Petiver* tranſmiſit Clariſſ. Vir D. *Oldenland*, Batavus, M. D.

P. 824. Ad Cap. De Naſturtio.

Ad 2dam ſpeciem pro Loco omiſſo adde,

In maritimis frequens eſt, v. g. in *Eſſexia* prope *Camalodunum*; *Cornubia* circa oppidum *Truro*; *Norfolcia* in ipſis *Lennæ* oppidi muris.

Ad finem Capitis,

1. Naſturtium petræum annuum noſtras, an potiùs Thlaſpeos genus circa *Briſtolium* *Pluk. Phyt.* p. 206. F. 4.

P. 827. Ad Cap. De Iberide.

1. Iberis *Americana* latioribus ſerratis foliis, ad caulem verticillatis *Pluk. Phyt.* T. 39. F. 8.

2. Iberis petræa anguſtifolia *Munting. Herbar. Belgic.*

3. Ib. minima *Ejuſd.*

4. Ib. *Americana*, flore luteo *Ejuſd.*

5. Iberis Naſturtii folio caulem ambiente, floribus luteis D. *Sherard*, qui inter *Taurium* & *Genuam* aut *Mediolanum* valde frequentem eſſe ſcribit. *Caulibus* eſt tenuibus erectis, ſemipedalibus aut dodrantalibus, *foliis* tenuiſſimè diſſectis, non admodum crebris veſtitus. *Flores* in ſummis caulibus lutei in ſpicas longas (ut in hoc genere ſolenne eſt,) excurrunt, ſiliquas poſt ſe relinquentes tumidas, longiuſculas.

P. 827. 6. Iberis humilior annua *Virginiana* ramoſior *Hiſt. noſt.* p. 827. **Pepper-Graſs.**

Hanc D. *Sloane* in Hiſtoria Stirpium *Jamaicenſium* accuratè deſcribit in hunc modum. *Radice* nititur alba, longa, ſimplici, fibris emiſſis alimentum hauriente. *Folia* quæ indè exeunt prima humi in orbem ſtrata, unà cum pediculo ſemunciali unciam longa, initio 3, 4ve profundis laciniis inciſa, extremo ovali ſemunciam lato, circa margines dentato, glabro, obſcurè viridi. *Caulis* teres pallidè viridis, ſeſquipedalis, foliis longioribus, anguſtioribus, profundiùs laciniatis, crebris, nullo ordine poſitis cinctus, ramulis pariter crebris undique in omnem partem extenſis, quos ambiunt *flores* multi, in $\frac{1}{8}$ digit. longis pediculis, perexigui, albi, tetrapetali, cum viridibus in medio ſtaminulis, Siliquam brevem ſubrotundam, in ſummo bifidam poſt ſe relinquentes, *ſemen* unicum longum rubeſcens in utravis cella continentem.

In *Jamaica* & inſulis *Charibbæis*, locis glareoſis & ſaxoſis invenitur.

7. Iberis *Marilandica*, floribus albis, vaſculis parvis compreſſis ſubrotundis.

Caulis erectus eſt; *folia* ima latiora, & circa margines dentata, ſuperiora anguſtiſſima æqualia. *Flores* pediculis tenuibus, trientem unciæ longis, à caule extantibus annexi. *Capſulæ* ſeminales bina tantùm ſemina intus claudere videntur.

P. 828. Ad Cap. De Lepidio.

1. Lepidium capillaceo folio, fruticoſum *Hiſpanicum* *Tournefort. Elem. Bot.* cap. de Naſturt.

2. Piperitis *Africana* fruteſcens *Herman.* In ſicco ramulo, quem à D. *Sherard* obtinuimus *folia* unciam longa erant, ſemunciam lata, in acutum deſinentia, pediculis brevibus fulta, non admodum crebra, nullo ordine poſita. *Flores* in ſummis ramulis plures, in petiolis oblongis parvi, tetrapetali, quibus ſubſunt vaſcula ſeminalia quorum figura & partes in ſicca non diſcernenda. In alio ramulo folia majora & latiora. V. *Pluk.* Tab. 174. F. 7.

P. 834. Poſt 22am ſpeciem add.

1. Thlaſpi *Alpinum* perenne ſupinum, gramineo folio *Tournef. Elem. Bot.*

2. Thl. *Alpin.* folio rotundiore carnoſo, flo. purpuraſcente *Ejuſd. ibid.*

3. Thl

3. Thl. *Luſitanicum* minimum, Cochleariæ folio *Ejuſd. ibid.*

4. Thl. fruticoſius ramoſum, Leucoii acutis foliis, argenteum, ex Horto *Patavino Pluk. Almag. Bot.* Fortè Thl. clypeatum arboreſcens *Creticum Alpin. exot.* 107.

5. Thlaſpi fruticoſius, Majoranæ foliis, minoribus, craſſis *Pluk. Almag. Bot.*

P. 835. Poſt 4tam ſpeciem Thlaſpeos umbellati adde,

6. Thlaſpi *Luſitanicum* umbellatum, gramineo folio *Tournef. Elem. Bot.* flore purpureo *Inſtitut.*

7. Thlaſpi *Gallo-provinciale* umbellatum, gramineo folio *Schol. Bot.*

8. Thl. umbellatum fruteſcens *Luſitanicum*, Iberidis anguſto folio, floribus incarnatis *P. B. P.* Hujus ſpecimen ſiccatum communicavit D. *Sherardus*.

P. 837. Poſt 6tam Thlaſpeos biſcutati ſpeciem adde,

9. Thlaſpi biſcutatum aſperum Alpinum, anguſtifolium & latifolium *Schol. Bot.*

10. Thlaſpidium montanum anguſtifolium glabrum *Tournefort. Elem. Bot.*

11. Thlaſpidium *Alpinum* pumilum aſperum *Ejuſd. ibid.*

12. Thlaſpi clypeatum ſegetum *Luſitanicum Munting. Herbar. Belgic.* apud quem deſcriptionem vide.

13. Thlaſpi *Creticum* ſemper virens ſurrectum, flore purpureo & albo *Ejuſd. ibid.*

14. Thlaſpi ſaxatile perpetuum *Ejuſd. ibid.*

15. Thlaſpi umbellatum elegans *Luſitanicum Ejuſd. ibid.*

16. Thlaſpi aureum *Luſitanicum*, Leucoii foliis aſperis, fruticoſius *Pluk. Mantiſſ.* p. 178.

17. Naſturtii amari foliis, Burſæ paſtoriæ capſulis bifidis, oblongis pediculis inſidentibus *Cap. Bæ Spei.*

18. Thlaſpi Iberidis folio tenuiſſimè diviſo *Moriſ. Prælud. Bot.* Hoc (inquit) omnino Thlaſpi Iberidis folio accedit in omnibus, niſi quòd folia habeat multò tenuiùs diſſecta; Flores & ſemina, cæteráſque partes minores.

19. Thlaſpi fruticoſum Leucoii folio variegato in Hortis (inquit D. *Sherardus*) ſatis frequens eſt.

20. Thlaſpi fruticoſum, luteum, foliis minimis, Pedis cati formâ incanis. Thl. Majoranæ folio Ciaſſi Nutii faſcic. D. *Sherad.*

Valde ramoſa eſt hæc planta. *Folia* in ramulis parva, incana, crebra, Majoranæ non ſimilia, ſed Thymo potiùs aut Gnaphalio montano albo, ſed multò minora. *Flores* in ſummis ramulis coacervati, flavi. Hæc eſt (ni fallor) Thlaſpi ſupinum altè radicans, album, Globulariæ foliis, denſo villo caneſcentibus *Hort. Cath.* 152. Obſtat floris color albus.

21. Thlaſpi montanum incanum luteum, ſupinum majus Serpyllii folio oblongo-rotundo *Hort. Cath. Suppl.* 3.

Differt à montano luteo Serpyllifolio majori *C. B.* quia hujus folia majora ſunt & acuta. Flores in ſicco albi eſſe videntur.

22. Thlaſpi biſcutatum, Anchuſæ foliis *Bocc. Muſ. pl. rar.* p. 167. T. 122.

Folia profert hirſuta, anguſta, *Anchuſæ luteæ majoris C. B.* ſimilia. Ad ſpithamæ altitudinem ſupra terram elevatur. E *P. Barelier* obſervationibus.

23. Thlaſpi fruticans erectum anguſtifolium, utriculis ſubrotundis *Bocc. Muſ. pl. rar.* p. 78. T. 67.

Planta eſt palmaris, ſaxatilis, & in montibus *Nurſiæ* reperitur. Corrige (inquit) Hyſſopus montana verticillata minor.

24. Thla-

24. Thlaspilinium erectum, flore albo, turbinato utriculo *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 78. T. 69.

Altitudine est spithamiæa. In montibus *Etruriæ* & in confinio territorii *Genuensis* invenitur.

25. Thlaspi flore albo, siliqua triangulari crenata *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 79. T. 70.

Planta est *Nursina*: Locos amat saxosos; & supra terram spithamæ longitudine elevatur.

26. Thlaspi luteum, Leucoii folio *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 78. T. 67.

Spithamæ altitudine supra terram erigitur, inque *Nursiæ* montibus invenitur.

27. Thlaspi minimum hirsutum, angusto Leucoii folio, flore luteo *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 50. T. 44.

Ad uncias circiter sex è terra assurgit, & in montosis *Lucæ* invenitur.

28. Thlaspi montanum album, siliquâ hastatâ, acuto Globulariæ folio *Boccon. Mus. pl. rar.* T. 64.

Pedalem altitudinem assequitur, & in montibus *Nursiæ* invenitur, & sub *Madonia* prope vicum *Isnelli*, inque Panormo supra muros ipsius urbis.

29. Thlaspi parvum, Halimi angusto incano folio *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 45. T. 39.

Sex uncias Geometricas altitudine non excedit hæc planta. *Folia* habet olivaria, tomentosa & quasi argentea, Polygoni maris *Mat.* paulò longiora. In montibus *Lucensibus* & *Bononiensibus* reperitur, locis saxosis.

30. Thlaspi saxatile incanum, Leucoii folio, montanum *Nicolpurgense* ex *Moravia*. *Bocc. Mus. pl. rar.* 138.

Folia hujus plantæ initio antequam caulem emisit latiora sunt & rigidiora *Leucoii incani majoris* C. B. foliis, verùm plantâ adultâ sinuosis marginibus & canitie sua ea bene imitantur. Ad palmi circiter altitudinem crescit. Radix perennis est, & in locis saxosis invenitur. Flos aureus, capsula seminalis subrotunda cum stylo in apice Thlaspeos, Alpino minori capitulo rotundo *C. B.* simili. Semen intus compressum est, parvum pro capsulæ modo. In muris urbis *Nicolspurg* Principi de *Dietrich* subjecta oritur & alibi.

31. Thlaspi supinum minimum maritimum, Leucoii angusto acuminato folio *Siculum*, flore albo *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 163. T. 93. 130. angustifolium flore odore mellis acuto, fruticosum Leucoii folio *Hort. Cath.* 212.

Hæc Thlaspeos species non minus frequens & vulgaris est in *Sicilia* quàm Iberis *Matth.* in *Italia*. *Folia* Leucoii, *Linguæ passerinæ* paulò longiora. Planta est procumbens, longitudine spithamæa flore albo, & in *Sicilia* perennat. Circa *Agrigentum* ut & *Panormum* abundat, loco dicto *li Pirreri*.

In usu est adversùs puncturam piscis *Tracina* seu *Aranei* masticata & vulneri imposita.

32. Ionthlaspi seu Leucoium montanum luteum, subrotundo Thlaspi utriculo, semine compresso, *Italicum Bocc. Mus. pl. rar.* p. 78. T. 68.

Inter saxa oritur hoc planta, foliis crassis, subrotundis, roseis, velut Sedi majoris primo exortu. Ad pedis propemodum altitudinem supra terram erigitur. Invenitur autem *Pietræ Sanctæ* in *Etruria*, sub *Cimone di Fanano*, intra vicum *di Sestola*, & supra montes *Spoletanos*.

33. Thlaspi Thymi folio, utriculo subrotundo, *Hispanicum Bocc. Mus. pl. rar.* p. 75. T. 62.

Altitudine supra terram spithamiæa erigitur. Supra *Spoletum* urbem quà *Nursiam* itur, atque etiam in montibus *di Monte Leone* invenitur.

34. Thlaspi fruticosum *Moravicum*, affine Thlaspi Hierichuntino sylvestri *Boccon. Mus.* p. 135.

35. Thlaspi de *Hierico* sylvestri affine *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 98.

Ad unius circiter pedis Geometrici altitudinem assurgit.

36. Thlaspi Alpinum, humile, foliis Leucoii marini majoris minoribus, crenatis, floribus albis purpurascentibus *Hort. Cath.* 212. Folia in exemplari sicco à D. *Sherard* exhibito

exhibito unciam aut sescunciam longa erant, spissa, glabra, ex angusto principio sensim dilatata & in obtusum desinentia, in caule crebra, nullo ordine posita. *Flores* dense stipati, (ut & *vascula* compressa, ovata ferè) non tamen umbellati sunt, sed in spicas breves excurrentes.

37. Thlaspi luteum, Glasti folio, parvum, perfoliatum *Hort. Cath.* 212. Tres 4ve uncias altitudine non excedit. *Folia* minima, triangularia, glabra, basi sua cauli adnata eum amplectuntur. *Flores* in summis caulibus conferti in spicas breves habitiores excurrunt. Vascula seminalia pro plantulæ modo magna.

P. 840. Ad Cap. De Rapistro monospermo.

1. Rapistrum monospermum segetum *Lusitanicum Grisleii Virid. Lusit.*

2. Rhaphanistrum monospermum maximum *Chalepense* flore luteo, capsulâ rotundâ striatâ *Moris. hist.*

P. 843. Ad Cap. De Glasto.

1. Glastum rotundifolium *Munting. Herbar. Belgic.*

2. Glastum *Americanum Ejusd. ibid.*

3. Isatis sylvestris minor *Lusitanica* H. L. *Bat. App.*

Herman.
Folia protulit Myagro quodammodo paria, sed paulò ampliora, *cauliculos* spithamiæos, ramosos, graciles; *flosculos* luteos, tetrapetalos, exiguos; *siliculas* compressas, fungosas, Linguam avis referentes, in quarum medio *semen* unicum flavum, oblongum, acre, more congenerum.

P. 859. Ad Cap. De Pentaphyllo siliquoso seu Sinapistro *Herman.*

1. Sinapistrum *Indicum* triphyllum, flore carneo, non spinosum *Herm Cat. Hort. Leyd.* Papaver corniculatum acre, triphyllon Indicum, floribus luteis viscosum, Ranmanissa *Cochinensibus* dictum *Pluk. Almag.* p. 280. An Aria-Veela *H. M.* p. 9. T. 23?

D. *Sloane.*
Radice nititur 4 aut 5 uncias longa, tenui, alba, fibris (quas emittit bene multas) lateralibus nutrimentum hauriente. *Caulis* bipedalis, teres, viridis, rectus, non ramosus, *foliis* vestitus paucis, raris, nullo ordine positis, ternis semper in eodem pediculo unciam longo, summo seu medio ampliore, sescunciam sci. longo, semunciam lato media latissima parte, glabro. Summus caulis in spicam exit *florum* tetrapetalorum, pediculis semuncialibus insidentium, *petalis* albis, *stamina* oblonga purpurea obvallantibus, cum *stylo* medio, ejusdem longitudinis & coloris, verùm magnitudine excedente, constantium, ut in *Heptaphyllo siliquoso*: Quos excipit *siliqua* 3 uncias longa, tenuis, teres, viridis, in punctum seu cuspidem acutum desinens, prædictæ plantæ siliquis exactè similis.
Ad ripas fluvii *Cobre* dicti, prope urbem S. *Jago de la Vega* provenit, & loco *Guanaboa* dicto prope domum D. *Cope.*

2. Sinapistri species trifolia, siliquis compressis, striatis, duas uncias longis. Ex *India Orientali.*

3. Sinapistrum triphyllum *Pearmeedooricum*, foliis tenuissimis *Petiv. Act. Philos. Lond.* N. 267. p. 711. Usshe-cuu-chedde *Malab.*

Siliquæ sescunciam propemodum longæ sunt, valde tenues ut reliquæ hujus generis. Radices albæ, ligneæ, fibrosæ. Pulvis aut Decoctum ad tussim utile censetur.

4. Sinapistrum *Indicum* majus quinquefolium asperum & quasi spinosum, flore carneo.

D. *Sherard.*
Caules promit asperos, hirsutos, ramosos, bipedales; *folia* quina radiatim ex summo petiolorum orta, pediculi foliorum quasi spinosi, seu brevibus spinis hinc indè armati, non pungentibus. Cætera conveniunt cum quinquefolio *Alpini.*

5. Sinapistrum *Curassavicum* spinosum & viscosum.

Folia terna & non rarò quina. Flos tetrapetalos pallide purpureus. Folium in summitate caulis subtus florum petiolos singulare, subrotundum, D. *Sherard.*

6. Cara-Vecla, H. M. P. 9. T. 24. Pentaphyllum filiquofum *Malabarenfis Commelin.* notis.

Planta eft fortis & gravis admodum odoris, nafcens in arenofis. *Radix* ut *Aria-Veclæ*, *Caules* furculifque viridi-clari, dein ad unam partem rubefcentes, teretes, non ftriati, magis capillati. *Folia* quina fimul proveniunt, in petiolis viridi-albicantibus capillatis, quorum pediculi breves, ftriati, majora quàm *Ariæ-Veclæ* folia, cætera perfimilia. *Flores* in fuperiori parte furculorum, paulò quàm illius majores, candidi, tetrapetali, oblongi, corrugati, nullis venulis ftriati. *Calix* quadrifolius, ex cujus petioli nodulo *ftylus* fefe erigit nitens, fuperiori parte nodofus, ubi 5 eminent *ftamina* longiufcula rubefcentia, *apicibus* flavis, furrectis, ftriatis dotata. *Siliquæ* longiores & viridi-clariores, non ftriatæ fed afperæ & fcabræ, pilifque minutis obfitæ. *Semina* planè eadem fed majora.

Vires. Integra hæc planta cum fucco de *Raca-Palum* contrita, facta perunctione, puftulas amovet: in oleo decocta cutaneis medetur morbis, præfertim lepræ: cætera viribus cum Aria-Veela planè convenit.

Hujus icon optimè refpondet defcriptioni *Tareriayæ* Brafilienfium apud Marcgravium.

7. Sinapiftrum *Indicum* diphyllum, radiatis filiquis, ad finus foliorum ex adverfo binis *Pluk. Phytogr.* T. 60. F. 5. Afclepiadi affinis, filiquis foliaceis pappis deftitutis Plukenetiana *Hift. noft.* append. 1903. Cupa-Veela *H. M.* P. 9. Tab. 33. p. 61. Kankaupoondoo *Malab.* D. *Brown.*

8. Sinapiftrum acre triphyllum *Indicum* tenuiffimis foliis è *Maderafpatan*, *Pluk. Phytogr.* T. 224. F. 3.

P. 846. Poft Veronicæ fpeciem tertiam inferantur,

1. Veronica terreftris annua, folio Polygoni, flore albo *Morif. hift.* 322.

2. Ver. *Virginiana* procerior, foliis ternis, quaternis & etiam quinis caulem amplexantibus, fpicis florum candidiffimis *Pluk. Phytogr.* T. 70. F. 2.

3. Ver. cœrulea hirfutior, foliis ferè ternis caulem ambientibus *Pluk. Almag. Bot.*

4. Ver. erecta fpicata anguftiori hirfuto folio, flore incarnato. An Ver. fpicata flo. purpureo *H. R. B?* 321.

5. Ver. minima *Caroliniana*, Polygonifolia, flofculis parvis albidis.

6. Veronicæ affinis *Indica* tenuifolia, flofculis & caliculis barbatis, fummo caule ferè umbellatis *Pluk. Phyt.* T. 114. F. 2.

P. 848. Poft 6tam fpeciem adde,

7. Veronica Nummulariæ folio *Pyrenaica Tournef. Elem. Bot.*

8. Veronica pratenfis Nummulariæ folio, flo. cœruleo *Schol. Bot.* Parùm vel nihil differt à præcedente D. *Pluk.* i. e. Veron. pratenfi ferpyllifolia *C. B.*

P. 849. Poft 8vam fpeciem adde,

9. Veronicæ affinis *Indiæ* Orientalis, Pulegii facie, calycibus tomentofis *Pluk. Phytogr.* T. 232. F. 7.

10. Chamædrys Alpina minima villofa *C. B.*

P. 851. Poft fpeciem 7am,

11. Veronica mas repens *Pyrenaica*, folio longiore glabro *Schol. Bot. Pluk. Phytogr.* T. 233. F. 1.

12. Veronica feu Chamædrys fpuria latifolia major, non ramofa *Pyrenaica Schol. Bot. Pluk.* Ph. T. 233. F. 2.

13. Veronica procumbens, Verbenæ foliis *Promont. Bæ Spei Pluk. Mantiff.* V. infra Veron. erectam Verbenæ foliis *Herman.*

14. Veronicæ Polygoni folio & facie accedens, Planta *Virginiana*, ex alis foliorum fructu utrinque ad caulem feffili. *Ejufd. ibid.*

15. Veronica *Africana*, luteis floribus, longis petiolis infidentibus *Herman.* Planta eft femipedalis, *radice* fimplici, multis fibris longis capillata. *Caulis* ab imo ftatim ramofus eft, ramulis longis & cauli ipfi æqualibus. *Folia* ad divaricationes caulis & ramorum bina oppofita, Alfines Chamædryos aut Veronicæ foliis fimilia. E foliorum alis

alis exeunt *flores* in prælongis pediculis summis præsertim caulibus plures. D. *Sherard* siccam impertivit.

16. Becabunga Alpina, sive Veronica glabra, Alpina, aquatica, Oleæ folio repens, *Bocc. Mus. plant. rar.* T. 6.

In *Corsicæ* montosis oritur loco dicto *Lago d' Ino*, prope rivulos aquarum. *Folia* profert angusta, *flores* cœruleos.

17. Veronica fruticosa erecta dulcis, caule hexagono, flore dilutè cœruleo *Slon. Cat. Jamaic.* *Americana* erecta, frutescens & ramosa, folio Verbenæ *P. B. P.* Phyteuodes *Americanum*, flore albo tetrapetalo, staminibus referto, foliis & ramulis per intervalla ternis. *Pluk. Phyt.* T. 215. F. 1. An *Tupeicava* sive Scoparia *Pisonis?* **Wild Liquorice or Sweet-wood.**

D. *Sloane.*

Radix huic firma & robusta, in minores, 3, 4ve digit. longas, incurvas divisa, fibrillis emissis alimentum exugit. *Caulis* lignosus cortice cinereo tectus, in ramos aliquot hexagonos sescunciales divisus, versùs summitates *foliis* ternis simul ad intervalla cinctos, absque pediculis immediatè adnatis, unciam integram longis, dimidiam latis propè apicem ubi latissima, circa margines serratis, graminei viroris. Ex alis foliorum exeunt *flores* in pediculis ½ unciæ longis, tetrapetali, albicantes, cum multis intus staminibus, undique velut in orbem diffusis. Floribus succedunt *capsulæ* subrotundæ, bivalves, è fusco albicantes membranaceæ, aciculæ maximæ capitulo non majores; plurima continentes *semina* ægrè visibilia, minuta, fusca, fungosæ intus substantiæ seu placentæ adhærentia.

Folia hujus plantæ dulcem Glycyrrhizæ saporem obtinent, unde nomen.

In prato circa urbem S. *Jago de la Vega* locis sterilioribus ubique nascitur, aliísque multis insulæ *Jamaicæ* in locis.

Succi foliorum expressi tria cochlearia manè & vesperi per 3 dies exhibita certum & infallibile cujuscunque tussis remedium habetur.

18. Veronica caule hexagono, foliis Satureiæ ternis serratis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Fibræ multæ albæ undique concurrunt ad *radicem* efficiendam rectam, oblongam, lignosam: unde exoritur *Caulis* hexagonus, lignosus, canescens, in ramulos virides, pedales divisus. *Folia* terna simul, ad semuncialia circiter intervalla è geniculis exeunt, longa, angusta, serrata, *Satureiæ* similia, pallidiùs duntaxat virentia. *Flores* in ⅛ digit. pediculo parvi, tetrapetali, è cinereo albicantes; quibus succedunt in *capsulis* fuscis *semina* concoloria. *Capsulæ* caules ambiunt, pediculis ex alis foliorum egressis insidentes, ad modum florum verticillatorum; singulæ è 4 membranulis compositæ, non ut in præcedente rotundæ, sed oblongæ & pyramidales, 4 calicis foliis cinctæ.

In pratis arenosis *Jamaicæ* insulæ sponte nascentem observavit D. *Sloane.*

19. Nanschera-Canschabu H. M. P. 10. T. 50. Veronica *Indica* Teucrii folio *Commelin.* notis.

H. M.

Plantula humilis est, quæ nonnisi tempore pluvioso reperitur, æstivo rariùs, ac nonnisi in locis udis & umbrosis, cujus *Radices* è caule exeuntes, fibræ sunt tenues, primò albicantes, dein rubescentes: *Caules* ipsi virides, pilosi, angulosi & striati, nodosi, formulam referentes theculæ, qua filamentum albicans, laxum, tenue recondit. *Folia* è caulium nodulis bina & bina proveniunt, parva, parùm oblonga, rotundis oris, in margine tenuissimè incisa, raris pilis obsita, saporis subamari: *Flores* tetrapetali, inodori, collo brevi, calyci piloso 5 cuspidatorum foliorum insidentes, tria florum petala candida, medio cœrulescente, proximè ad collum suturâ flavâ seu croceâ obsita: quartum rufescit, seu ex rubro fuscum est. *Stamina* 4 tenuia, albicantia, uti & *stylus*. *Capsulæ seminales* oblongæ, rotundæ, viridi-dilutæ, suturâ per verticem in longum striatæ, quarum *stylus* crassiusculus, cujus ope, mediante membrana tenui in loculos distinguuntur. *Semina* in illis numerosa, primùm viridi-fusciora, dein ex viridi magis flavescentia, tandem fusca & nigricantia.

Trita & cum lacte epota morbos sanat illius regionis endemios. Succus expressus cum *lacte dulci* assumptus per vomitum venenum expellit, atque etiam catharticus est. *Vires.*

20. Manga-Nari H. M. P. 10. T. 6. Veronica *Indica* aquatica, maxima, odorata, Teucrii folio, flore purpurascente *Commelin.* notis.

H. M.

Altitudine est cubitali, arenoso & aqueo gaudens solo; *fibris* longis, tenuibus, teneris, pilis vestitis & implexis, primùm albis, dein croceis è geniculis emissis supra terram repens. *Caules* geniculati, valde aquosi, teneri, fungosi, fistulosi, viridi-dilutissimi, tenues surrectos ramulos ex geniculis hinc inde eijcientes, in unoquoque geniculo, tribus foliis vel etiam duobus se mutuo decussantibus succincti, oblongis, versùs inferiora reflexis, texturâ crassâ & rigidâ, in margine denticulis acutis incisis. Costa cum costulis in recta tantùm parte conspicuæ. *Flores* in superiori parte cauliculorum transversorum è foliorum alis exeunt, petiolis tenuibus, brevibus, surrectis, bini aut terni è singulis geniculis pro numero foliorum, monopetali, difformes, rubro-persici, subpurpurei, maximè in collo, de cætero ru-

bro-diluti & albicantes, pilis exteriùs minutis, interiùs longiuſculis albicantibus obſiti. *Stamina* 4 albicantia, albicantibus *apicibus* dotata. *Stylus* albicat, plano nodulo inſtructus. *Calix* 5folius & rubeſcens. Globuli *ſeminales* oblongo-rotundi, quinquelaterales, ſulcis diſtincti. *Semina* in iis continentur numeroſa, ut illa piſcium, quæ adhucdum conjuncta viridi-fuſca ſunt, aſt ſeorſim conſpecta viridi-diluta, albicantia ac tranſparentia, cum ætate magis albicantia, ſed ſicca coloris fuſci.

Tota planta, præſertim folia & gemmæ ſeminales, odoris ſunt vegeti, ſuavis & aromatici, Piperis viridis nonnihil referentis, ſapor ſubamarus eſt. In foliis & caulibus etiam odor fructus *Mangæ* percipitur, unde nomen *Manganari* obtinuit. In decocto data antifebrile eſt, in lacte acido vertiginem ſedat.

D. *Commelinus* ad Veronicam hanc plantam refert.

21. Katu-Pee-Tsjanga-Puſpam. H. M. P. 9. T. 58. Chamædryi ſpuriæ affinis *Indica* capſulis bivalvibus ſubrotundis.

H. M.

Plantula eſt arenoſo gaudens ſolo, *Radice* albicante fibroſa; *Caulibus* viridibus, 4drangulis, geniculatis, ſulco in oppoſitis lateribus, alternato in internodiis ordine, ſtriatis. *Folia* in geniculis ad latus planum inferioris internodii geminata videntur, oblongo-anguſta, tenuia, lenia glabra, in oris acutis ornata cuſpidibus. *Flores* in caulium vertice plures ſimul proveniunt, papilionacei, albo-purpurei, inferiùs rubro-purpurei: *Stamina* ut in *Tsjanga-Puſpam*. *Stylus* albicans, ſuperiori parte complanatus, ex orificio calicis exurgit oblongi, quinquecuſpidati. *Capſulæ ſeminales* oblongæ, virides, ſubrufeſcentes *ſemina* continent numeroſa, minuta, arenacea, primùm viridi-albicantia, communi viridi ſtylulo adhærentia.

22. Pee-Tsjanga Puſpam H. M. P. 9. T. 59. Teucrium ſpurium *Americanum* procumbens, Veronicæ aquaticæ foliis ſubrotundis. *Herman. Cat. Hort. Med. Acad. Lugd. Bat.* Commelin. notis.

H. M.

Arenoſa amat & uda; cum priori in omnibus ferè convenit, præterquam quòd *folia* minùs oblonga, latiora ſint & ſubrotunda. *Flores* iidem, ſed infra flaveſcentes; *calix* quadripartitus; *Stamina* 4 cum *apicibus* ad ſe invicem intorta. *Capſulæ ſeminales* oblongo-rotundæ, numeroſa includentes *ſemina*.

23. Chamædryi ſpuriæ affinis *Marilandica*, ſpicâ florum tenuiſſimâ.

Folia in caule bina adverſa, Urticeorum æmula, ſed minora, circa margines ſerrata, in acutum mucronem deſinentia, pediculis longiuſculis erectis, & velut ad caulem appreſſis inſident, ità ut foliorum etiam baſis cauli ex una parte lineâ rectâ contigua ſit. *Spica* in ſummo caule tenuis admodum & ſtrigoſa, è paucis floſculis compoſita, qui quales fuerint in ſicca diſcernere non potui. Ramuli in terram reclinati videntur, modicis intervallis à ſe invicem diſtantes.

24. Tsjeria-Manga-Nari. H. M. P. 9. T. 85. Alſine ſpuria *Indica* Chamædryfolia, flore cœruleo tripartito. *At icon quadripartitum oſtendit.*

H. M.

Arenoſa amat. *Radix* albicans, fibroſa. *Caules* triangulares, virides, intus aquei. *Folia* oblonga, cuſpidata, in oris angulis acutis ſerrata, tenuia, lenia, in adverſa parte coſtis eminentibus obſita, nullius ſaporis. *Flores*, qui in petiolis oblongis ſupra exortum foliorum in cacumine caulium erumpunt, cœrulei ſunt, monopetali, tripartiti. *Stylus* itidem cœruleus eſt, capitulo rigidiuſculo. *Calyx* laxus 5folius.

Linimentum ex hac planta atque oleo *Indicæ Nucis* confectum elephantiacis opitulatur.

Vires. Succus cum Zinzibere & Cumino exhibitus, vel etiam cum oleo *Sergelim* & *Calamo* aromatico corpori illitus ſummopere in peſtilentiali conducit febre.

25. Tardavel H. M. P. 9. T. 76. Tetrapetala *Indica* flore fructui diſpermo inſidente, foliis adverſis, caulibus piloſis.

H. M.

Planta humilis eſt, arenoſo gaudens ſolo. *Radix* rufa, fibroſa, intùs lignoſa. *Caules* 4drangulares, nodoſi, piloſi, initio virides, adulti rufeſcentes. *Folia* ad nodos bina & bina ſe mutùo decuſſant, parva, oblonga, craſſiola, rigidiuſcula, criſpa, piloſa, ſubaſpera, maximè in margine, fuſca. *Flores* in ſurculis ſupra ex origine foliorum 4 aut 6, etiam 2 aut 3 proveniunt, purpureo-pallidi, tetrapetali, cuſpidati, nonnihil piloſi, venulis in longum ſtriati, inodori. *Stamina* in illis 4 albicantia, *apicibus* ſurrectis atque ex viridi cœruleſcentibus. *Stylus* longiuſculus eſt, albicans, in vertice bifurcatus: *calix* quadrifolius, exteriùs piloſus. *Capſulæ ſeminales* oblongæ, teretes, craſſiolæ ac piloſæ, coloris Perſici, ſuntque primùm ipſiſſimi florum petioli; in ſingulis continentur *ſemina* duo oblonga, tenui, membranaceo interſepimento ſejuncta, ex una parte convexa, alterâ plana, ſulcata, coloris ruffo-fuſci.

Vires. *Succus* expreſſus cum *butyro* decoctus *lienteriæ* prodeſt. Radix antidotum eſt, ſi teratur & pectus cum illa illinatur.

26. Caicot-

26. Caicotten-Pala H. M. P. 10. T. 33. Veronicæ similis *Indica* albicante flore *Commelin.* not. Verùm, me judice, Tithymali potius species esse videtur.

H. M.

Planta est humillima, arenosa amans. *Radix* fibrosa & capillata, cortice rubescente, subamaro. *Cauliculi* teretes, lignosi, virides & pilosi, in nodulos distincti, circa superiorem nodulorum partem tuberculo viridi-claro turgescentes, intus lactei. *Folia* bina & bina proveniunt, oblonga, in uno latere ad petiolum, in altero ad verticem magis coarctata, in margine denticulis minutis incisa, lactea, tenuia, superficie pilosa. *Flores* tam in ima, quàm summa caulium parte proveniunt, è singulis foliorum sinubus singuli, rarioribus pilis obsiti, suntque numerosæ *gemmæ* subflavæ seu rufæ, quæ plures simul conjunctæ, in summitate petiolorum, ubi in minutissimos sparguntur ramulos *capitulum* flavum efficiunt: de cætero parvi sunt, tetrapetali, viridi-diluti, albicantes, in medio virides, quorum *stylus* filamentum tenue cum nodulo in vertice ejicit. *Capsulæ seminales* nonnihil majores, trilateræ, in lateribus striatæ, primùm virides, exin flavæ. *Semina* in unaquaque tria, parva concisa, rubra.

Est & alia hujus plantæ species in eo tantùm differens, quod Cauliculi rubescant, ut & gemmæ in petiolis, quarum petala albicantia & in medio tantùm valde rubra.

Tempore pluvioso maximè, æstivo autem rariùs deprehenditur.

In lacte acido data intestinorum tormina sedat: cum aqua decocta & pro lotione adhibita capitis dolores mitigat. *Vires.*

27. Veronicæ similis fruticosa *Curassavica* Teucrii foliis, flore galericulato *P. B. P.* Violæ surrectæ latiore folio species ex Cod. Benting. *Pluk.* T. 234. An Verbena fruticosa Teucrii foliis? *Herman.* Par. Bat?

Herman.

Radix è numerosis constat fibris. *Caules* ramosi angulosi tenues, *foliis* ut plurimum ex opposito binis vestiti, brevibus pediculis suffultis, quæ ex lata basi in mucronem tendunt, viridia, lucida, per margines crenata, foliis *Chamædryos* seu *Teucrii vulgaris* figurâ & magnitudine æqualia. *Flores* in summitatibus caulium q. in spicam rariorem dispositi, pentapetaloides, quodammodo galericulati, ampli, pallidè purpurascentes, cum staminibus nigro-puniceis. *Capsula* seminalis oblonga est, angulosa, lineisque albescentibus striata, in 5 inermes spinulas desinens. *Semen* nondum vidi. Prodiit ex seminibus *Curassao* delatis in horto *Fageliano.*

Hanc plantam in *Marilandica* collegit D. *Vernon.*

28. Veronica *Americana* erecta & frutescens, ramosa, folio Verbenæ *P. B. P. Herman. Parad. Bat.*

Herman.

In solo lætiori *caulem* profert cubitalem & altiorem, lignescentem, angulosum, glabrum, *foliis* ad interstitia duarum triúmve unciarum binis, nonnunquam ternis, vestitum. *Folia* autem pediculis brevibus appensa, ab angusto principio in latitudinem sesquiuncialem expanduntur, & in mucronem acutum fastigiantur, digitum ferè longa (inferiora intellige) nervis inscripta, & per margines rarioribus incisuris, à media sci. folii parte ad mucronem usque denticulata; altera medietas pediculum versùs linea ut plurimùm terminatur æquali. E foliorum alis exeunt ramuli longi, foliis minoribus donati, è quorum sinu prodeunt *flores* bini vel terni petiolis brevibus, tenuissimis & calici quadrifido insidentes, tetrapetali ad ungues juncti, parvi albentes, cum staminibus in medio. Sequuntur vascula seminalia parva, bicapsularia, acuminata, in breve filamentum abeuntia, quæ *semina* claudunt minuta. *Radix* fibrosa est. Ex insula *Curassao* delata est.

29. Veronica mas, *Alpina*, glabra, erecta, foliis parùm crenatis *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 18.

Sex uncias Geometricas alta, *folia* producit brevia, tomentosa, crenata. In Alpibus *Mutinensibus* invenitur, in sylva quadam inter vicum *Fiumalbo* & urbem *Bargam.*

30. Veronica frutescens durior, oblongo Chamædryos folio, *Patavina Bocc. Mus. pl. rar.* p. 18. T. 10.

Fruticosa est hæc planta & quasi lignosa, palmum alta. In montibus *Euganeis* & in collibus urbi *d' Este* vicinis oritur.

31. Veronica minima, Clinopodii minoris folio glabro *Romana*, *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 19. T. 9.

Quinque paulò plus uncias elata, recta, aliquoties unum duntaxat *caulem* edit, pyramidalem, interdum ramosum. *Flos* ei cœruleus dilutus: *Semen* minutissimum. In pratis monasterio *di tre Fontane Romæ* vicinis vere copiosa invenitur.

32. Veronica

32. Veronica Serpylli cochleato & lenticulari folio repens *Bocc. Muſ. pl. rar.* p. 32.

Humi ſtrata, *folia* producit rotunda, Lentis paluſtris ſimilia & magnitudine ferè æqualia. Solo ſterili in altis *Corſicæ* inſulæ montibus oritur.

33. Muriguti H. M. P. 10. T. 32 Alſinefolia *Indica*, foliis binis adverſis, floſculis tetrapetalis pluribus ſimul in foliorum alis.

H. M.

Arenoſa amat, ſupra terram repens. *Radix* albicans, fibroſa, odoris grati. *Rami* geniculati, virides, vel etiam teneri ex ſpadiceo fuſcè rubeſcentes, pilis longioribus obſiti. *Folia* geniculis geminata inſident, oblongo-anguſta, viroris ſupernè ſaturi, ſubtus diluti, pilis tenuiter obſita, ſubaſpera. *Flores* plures congregati geniculis, ſupra folia, inſident, lato collo, parvi, tetrapetali, vel etiam pentapetali ſed rariùs exteriora versùs reflexi, in totum candidiſſimi. *Stamina* in illis 4 tenuia, candida, *apicibus* ſurrectis albicantibus dotata. *Capſulæ ſeminales* rotundæ, vertice plano ac lato, primùm virides, parùm nitentes, ſiccæ contractiores ac globuloſæ, in medio verticis, umbilico viridi, parùm extuberante, præditæ. *Semina* in illis 3, 4ve arenacea, nigerrima.

Vires. *Folia* trita & *butyro* permixta unguentum exhibent abſceſſus maturans & aperiens: *Crocus* ſi addatur, cum oleo *Nucis Indicæ* coquatur, vulnera ſanat. Vulneraria enim energia & nomine & re huic plantæ convenit. *Muruguti* enim tantundem dicit ac *Læde, ſana.*

34. Veronica *Virginiana* procerior, foliis ternis, quaternis, atque etiam quinis caulem amplexantibus, ſpicis florum candidiſſimi. An Veronica *Americana* erecta, fruteſcens & ramoſa, foliis Verbenæ *P. B. P? Pluk. Phyt.* T. 70. F. 2.

Caulis craſſitiei mediocris, quadratus, firmus, *foliis* ad intervalla quaternis cruciatim diſpoſitis [in planta ſicca quam à D. *Sloane* habuimus in *Marilandia* collectam] longis, modicè latis, in acutos mucrones productis, circum oras ſerratis, [in ſicca ex cœruleo nigricantibus] ſpica in ſummo caule bipalmaris, teres, gracilis, quatuor tamen circumſtantibus ex alis ſupremorum foliorum exeuntibus craſſior; è floſculis innumeris ſtamina cum apicibus ſuis exſerentibus compoſita; florum autem formam in ſicca diſcernere non licuit. Prope ſummum caulem ſpicæ è foliorum alis exeunt in pediculis oblongis, plerunque ſingulæ, interdum binæ.

35. Parpadagam H. M. P. 10. T. 35. Alſine ſpuria *Indica*, foliis anguſtis acutis, flore tetrapetalo.

H. M.

Planta eſt humilis, arenoſa amans, cauliculis in latum ſparſis. *Radix* fibroſa, albicans. *Caules* rotundi, viridi-diluti, geniculati, in geniculis *foliis* geminatis, ordine decuſſato, veſtiti, quæ oblongo-anguſta, cuſpidata, parùm craſſiola, venâ in adverſa parte imminente ſtriata. *Flores* parvi, ſubrubeſcentes, tetrapetali, cuſpidati, candidi, in cuſpide dilutè purpurei; calice excipiuntur viridi, globuloſo, orificio rotundo, cujus folia interſtitiis petalorum obverſa: *ſtamina* in illis 4 ſurrecta, candida, *apicibus* candidis dotata: *ſtylus* etiam candidus eſt & biſurcatus. *Capſulæ ſeminales* 4 in vertice gerunt cuſpides, ac ibidem rubeſcunt, in medio ſuturâ in longum ſtriatæ, intus in duas partes per membranam intermediam, quæ ex ſutura excurrit, diſtinctæ. *Stamina* in illis numeroſa arenacea continentur.

Vires. Cum *Sandalo* citrino in *Aqua* & *Melle* trita, Apozema ex hac herba contra ardentes, additóque *Cumino* & *Tsjaninaigam* adversùs ſpaſmodicas elicitur febres.

36. Bula H. M. P. 10. T. 30. Alſine-folia *Indica*, foliis alternis floſculis tetrapetalis minimis in foliorum alis, ſeminibus in ſingulis capſulis binis.

Priori ſimilis eſt, excepto quòd *Caules* non tam in latum diffundantur. *Radix* eadem: *Caules* tenues & ſtriati, intus valde aquoſi, viridi-diluti vel etiam rubeſcentes, qui comploſi fumum interdum vel vaporem exhalant. *Folia* paulò minora ſunt, utrinque piloſa. *Flores* eodem modo ut in præcedente proveniunt, albicantes, ſuperius rubeſcentes, tetrapetali, inodori. *Stamina* in illis duo albicantia, quorum etiam *apices* albi. *Semina* in folliculis reſident, in ſingulis duo diſtinctis tamen loculis, parva, ad maturitatem perducta fuſca.

Radix cum *Scheru-bula* trita, & pro lotione adhibita aqueos humores diſſolvit & expellit.

Inter hanc plantam & præcedentem, quamvis Autor noſter ejuſdem conſpeciem faciat, & nomen ei idem imponatur, non magna eſt convenientia; icones certè longè diſtant.

37. Nela-Tsjira H. M. P. 10. T. 31. Sedi folio *Indica* flore tetrapetalo flavo. *Commelin.* notis.

Plantula repens Cauliculis geniculatis, aqueis, rubeſcentibus, fibris albicantibus, quas ex geniculis diffundit, ſe affigens, circa genicula oblongis albicantibus pilis capillata. *Folia* parva, oblongo-rotunda, valde craſſa & aquea. *Flores* parvi, flavi, tetrapetali, rotundi, quorum *ſtamina* etiam flava.

Vires. Hujus plantæ cum ſero lactis decoctum famoſum illum pedum tumorem *Todda-Vella* dictum, diſcutit.

38. Aceris

38. Aceris fructu herba anomala, flore tetrapetalo albo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Radicibus fibrosis, tenuibus, fuscis, è flagellis obiter in terram demissis, in ejus superficie repit; *caules* subinde teretes, rubentes, geniculatos, succo lacteo turgidos, ad sesquipedalem altitudinem erigens. *Folia* è geniculis, sescuncialibus intervallis, alternatim exeunt, pediculis unciam longis, teretibus rubentibus insidentia, 3 uncias longa, latitudine subduplâ, hirsuta, pallidè viridia, circa margines dentata, figuræ irregularis, baseos altero latere breviore, altero velut in auriculam producto; à qua ad apicem sensim coarctantur, in punctum desinentia. *Flos* in summo caule albus, tetrapetalos, petalis duobus oppositis amplioribus, reliquis duobus sibi pariter oppositis multò minoribus; *stamina* flava medium occupant. *Semen* succedit unicum, magnum, quadrangulum, fuscum, membranâ triangulari, extante, binis alis instructa contentum.

In viis umbrosis via quâ 16 **Miles-walk** itur, necnon prope **Hope-River** in Liguanee copiosè crescentem observavit D. *Sloane.* *Loca.*

In multis *Tsjerca Narimpuli* H. M. P. 9. T. 86. refert.

39. Linifolia florum speciosorum albicantium tetrapetalon spica prælonga tenui.

Flores tenuibus pediculis è foliorum sinubus egressis insident, tetrapetali. Petala id singulare habent quod principio angustissima sunt, & paulatim dilatentur. *Calix* brevissimus est, quadrifolius. Fructum nondum perfecerat, ideóque qualis sit nescimus. In summa spica flores nulla habent ad pediculorum quibus insident insertionem in caulem foliola.

40. Schanganam-Pullu, *H. M.* P. 10. T. 23. Rubia sylvestris *Indica*, foliis lævibus, flore albicante *Commelin.* notis; rectius Alsine spuria *Indica*, foliis longis angustis, florum pediculis longis, capsulis rotundis,

Plantula est nascens in arenosis. *Radix* albicans, flavescens, lignosa. *Caules* quadrati, geniculati, in inferiori parte nonnihil extuberantes, è geniculis ubivis ferè cauliculos ejicientes. *Folia* è nodulis proveniunt, oblongo-angusta, anteriùs nonnihil contractiora, nervulo qui rectam partem striat, instructa. *Flores* tetrapetali sunt, candidissimi, parvi, inferiùs latiores, anteriùs parum cuspidati, calyci 4 angustorum cuspidum insidentes: in eorum medio gemmula est albicans, quæ in globulum viridi-dilutum, 4 cuspidatis foliis in orbem circundatum, vel ipsissimam *capsulam seminalem* extuberat, primò viridis, dein cinereo-albicans. *Semina* ut parvæ arenulæ, parùm oblongo è viridi-albicantia, exin rubro-fusca.

Rubiæ affinis est, verùm fructu differt.

P. 855. Papaver erraticum *Pyrenaicum* luteo flore *C. B.* in Horto Regio *Parisiensi* colitur.

2. Papaver Rhœas integro folio *Hisp. Bocc. Mus. pl. rar.* T. 65.

In statu *Ecclesiastico* ínque *Hispania* invenitur: & in pedalem altitudinem supra terram assurgit.

3. Papaver Argemone dictum flore luteo perpusillum *Pluk. Phytogr.* T. 147. Q. an Argemone Alpina Coriandri folio *C. B.* Eadem sit.

4. Chelidonium majus arboreum foliis Quercinis *Slon. Cat. Jamaic.* Cocoxihuitl seu Herba acris *Hernandez.*

D. *Sloane.*

Frutex isthic ad 10 aut 12 pedum altitudinem assurgit, *caudice* recto, brachii crassitudine, cortice glabro albicante tecto, prope fastigium ramoso: ramorum extremis, foliis plurimis, nullo ordine positis, undique cinctis. *Folia* autem Quercinorum formam obtinent, uncialibus pediculis insidentia, ipsa 7 uncias longa, 3 lata, propè summitatem obtusam ubi latissima, principio enim angusta sunt; ad latera profundè sinuata, costa medium percurrente grandi, nervos transversos obiter emittente, supernè luteo-viridia, subtus albicantia. Surculorum extrema ultra folia ad pedalem longitudinem procurrunt, in multos florum peramplos fasciculos brachiata. *Flos* unusquisque brevi pediculo insidet & ex duobus foliis seu lobis viridibus componitur, in quibus continentur Stamina multa flava, cum stylo subrotundo, in medio crassiore, versùs utrumque extremum angustiore, & velut pyramidali, *semina* intus claudente parva, fusca, oblonga.

Omnes hujus plantæ partes ruptæ, cæsæ aut vulneratæ succum flavum emittunt Chelidonii instar.

In montibus prope domum D. *Elletson* in *Liguanée*, & ad viam qua à loco *Guanaboa* dicto versùs agros D. *Bourden* tenditur invenit D. *Sloane.*

P. 862. Ad Cap. De Lysimachia siliquosa.

1. Lysimachia siliquosa Alpina glabra humilior *Schol. Bot.* An eadem cum specie nostra 9na, seu Lysim. siliq. glab. minori latifolia nostrate?

Lysi-

2. Lysimachia lutea *Virginiana* angustifolia, flore minori *Pluk. Phyt.* T. 202. F. 7. An Lysimachia angustifolia *Canadensis*, altera, caule rubro, flore minore *Schol. Bot?*

3. Lysimachia, lutea corniculata, flore sulphureo *Hort. Lugd. Bat.*

4. Lysimachia flore luteo, tubo longissimo D. *Oldenland. Mus. Pet.* 268.

Folia oblonga, dentata denticulis majoribus, quæ ad radicem sunt extremitatibus obtusa, quæ caules obsident acutiora, sescunciam longa, semunciam lata. *Caules* semipedales aut altiores, teretes, robusti, hirsuti, foliis crebris obsiti, è quorum sinubus *flores* exeunt, è tubo prælongo in quatuor segmenta petaloide expansi. Floribus succedunt *vascula seminalia* brevia, Digitalis alicujus similia, ima parte lata, sessilia, summâ acutiora.

D°. *Oldenland* D. *Petiver*, huic ego acceptum refero.

5. Lysimachia non papposa *Virginiana*, Tuberariæ foliis, hirsuta, flore tetrapetalo rubello *Banisteri Pluk. Phyt.* Tab. 202. F. 8. Hanc etiam è *Marilandia* attulit D. *Krieg.*

6. Lysimachia non papposa Melissophylla, *Maderaspatensis*, sive Melochiæ genus siliqua quinquecapsulari *Pluk. Phyt.* T. 44. F. 1.

7. Lysimachiæ Chamænerion dictæ latifoliæ similis Planta *Jamaicensis Pluk. Almag. Bot.*

8. Lysimachia corniculata maritima, sinuatis & pubescentibus foliis *Virginiana Pluk. Phytogr.* T. 203. F. 3.

9. Lysimachia viscosa glabra, Parietariæ foliis, *Virginiana Hort. Oxon. Pluk. Phyt.* T. 203. F. 1.

10. Lysimachia lutea *Marilandica* siliquosa, floribus amplis in summis caulibus & ramulis, tubo oblongo summo fructui insidentibus.

Caulis teres, rubescens, gracilis, hirsutus, *foliis* vestitus alternatim adnatis ad intervalla mediocria, quàm Hyperici longioribus, latioribus & acutioribus; è quorum sinubus exeunt ramuli, suprema parte foliolis minimis angustis acutis cincti in fastigio *flores* sustinentes amplos & (ut mihi videbatur) luteos, quorum formam & structuram in sicca discernere non licuit, longo tubo fructui insidentes.

E *Marilandia* attulerunt D. *Vernon* & D. *Krieg.*

Hæc est, ut conjicio Lysimachia non papposa *Terræ Marianæ*, leptoneurophyllos, flore tetrapetalo rubello, folio & caule hirsutie ferruginea hispidis *Pluk. Mantiss.*

11. Lysimachia *Marilandica* siliquosa parva, floribus præcedenti similibus, foliis angustis acutis. Lysimachia siliqua glabra minor *Mariana* angustioribus seu Hyssopi foliis *Pluk. Mantiss.*

A præcedente differt parvitate sua, & *foliorum* angustia, quæ folia Hyssopi nec longitudine nec latitudine superant, & angustiora sunt, acuminata. *Caulis* tenuis, teres, firmus, sesquipalmaris, foliis nullo ordine positis vestitus. *Flores* ampli flavi, quot petalis constant certò determinare non potui, siccam enim duntaxat vidi è *Marilandia* allatam.

12. Lysimachia Chamænerion dicta minor, *Virginiana*, flore albo *Pluk. Mantiss.*

13. Lysimachiæ Chamænerion dictæ latifoliæ similis, siliquosa, floribus parvis Hyacinthoideis, in longiorem spicam dispositis *Pluk. Mantiss. Provinciæ Marianæ* alumna est.

14. Lysimachia non papposa Hyssopifolia, fructu Caryophylloide parvo *Yellecootan Malab. Pluk. Mantiss.*

15. Lysimachia lutea non papposa erecta, foliis glabris, fructu Caryophylloide *Slon. Cat. Jamaic.* An Lysimachiæ Chamænerion dictæ latifoliæ similis planta *Jamaicensis Pluk. Almag. Bot?*

D. *Sloane.*

Præcedenti per omnia ferè similis, nec fortè specie diversa est. Differt tantùm quòd tantillò minor sit, quódque folia non hirsuta sed glabra, obtineat.

In Insula *Barbados* prope aquas provenit.

16. Lysimachia lutea corniculata, Hyssopi folio ex *Virginia Pluk. Mantiss.*

17. Lysimachia siliquosa non papposa, flore amplo luteo, foliis Linariæ glabris *Marilandica* D. *Sherard.* Folia in caule bina adversa.

18. Lysimachia siliquosa Alpina erecta, Alsines foliis *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 31. T. 15.

Ad

Ad pedalem altitudinem crescit. Invenitur in monte *della Pania* in *Etruria*, locis opacis. *Flores* producit rufescentes.

19. Lysimachia siliquosa nana, Prunellæ foliis acutis, *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 108.

In montibus *Mutinensibus* provenit hæc planta, spithamâ paulò altior. *Florem* coloris rosacei profert; cui succedunt *siliquæ* nonnullæ longæ & crassæ. *Folia* brevia sunt, nigricantia, *Prunellæ* similia.

20. Lysimachia pulchra Amygdali folio nitido, rubente caule, flore magno purpureo *Hort. Cath.* 121. Hujus generis planta sicca, quam nobis commodavit D. *Sherard.* persimilis videbatur Lysimachiæ purpureæ glabræ majori angustifoliæ nostrati, nisi quòd flos major esset.

21. Lysimachia quadrifolia purpurea, mollioribus & longioribus foliis *Bocc. Mus. pl. rar.*

Duas ulnas altitudine æquat. *Folia* angusta sunt, sulcata, mollia, Plantaginis angustifoliæ minimæ *Col.* longiora. In sylvis Principis *Adami de Leichtestein*, prope urbem *Felixburg*.

22. Lysimachia siliquosa, purpurea, Alpina, trifoliata *Boccon. Mus. pl. rar.* p. 22. T. 6.

Caulis hujus plantæ teres est, plus palmum altus, & ad unumquemque nodum foliis ternis cinctus, coloris nigricantis. Loca Alpina amat, aquarum rivulis humectata. *Radicem* habet valde fibrosam & perennem. Supra maximum *Carthusianorum* cœnobium & in montibus *Sabaudiæ*, *Chambery* vicinis, & in loco dicto *Les Banges* inventu facilis est. Abortum aut lusum naturæ non esse existimo, quoniam & alibi oritur, & valde constans est in productione foliorum trium ad singulos nodos. *Flos* summis siliquis innascens purpureus est.

23. Lysimachia Alpina glabra ramosa, Violæ surrectæ foliis splendentibus *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 16.

Opacis in locis oritur hæc planta, in montibus *Mutinensibus Cimone di Fanano* vicinis. *Caulem* producit pedem Geometricum altum & *Flores* coloris vinosi.

24. Tsjeru-Vela *H. M.* P. 9. T. 34. Herba siliquosa *Indica* tetrapetala, siliquis longis angustis, è singulis foliorum alis singulis.

Arenosa amat. *Radix* albicans, fibrosa, filamentum in medio habens albicans & lignosum. *Caules* virides, pilosi, intus parùm lignosi. *Folia* in petiolis pilosis, viridibus provenientia oblongo-angusta, in cuspidem stricta, pilosa. *Flores* supra exortum foliorum videntur, tetrapetali, oblongo-rotundi, angusti, rubro-diluti, subpurpurei. *Stamina* in iis 5, oblonga, albicantia, quorum apices oblongi, viridi-cœrulei. Cum illis sese prodit siliquosum germen, pilosum, viride, cujus cuspis rubescens versùs eandem partem cum staminibus incurvatur. Calix ex 4 constat oblongo-angustis, cuspidatis rubescentibus foliis. *Siliquæ* oblongæ, angustæ, rotundæ, in cuspidem desinentes, lacunulis striatæ virides.

Nervorum vulnera & puncturas sanat, excepta radice, in aqua Oryzæ trita. *Vires.*

25. Lysimachia non papposa humilis *Madraspatana*, Clinopodii *Virginiani* lutei foliis, fructu Caryophylloide parvo *Pluk.* Tab. 203. F. 1. Carambu *Unaneercoondica* Persicariæ foliis *Petiv. Act. Philosoph.* N. 276. p. 1021. vide locum.

Qu. An & quomodo differat à Lysimachia non papposâ Hyssopifolia, fructu caryophylloide parvo, *Yelle Cootan Malab. Ejusd. Mantiss.*

26. Aria-Veela *H. M.* P. 9. T. 23. Tetrapetala anomala trifolia aut quadrifolia, siliquis longis angustis, seminibus innumeris repletis.

H. M.

Planta est altitudine 4 pedum, nascens in arenosis. *Radix* albicans, fibrosa & capillata. *Caules* eorumque surculi virides, hinc indè parùm rubescentes, striati & capillati. *Folia* in petiolis terna, quaterna aut quina in eodem pediculo, parva, oblongo-rotunda, anteriùs cuspidata, tenuia, mollia, superficie plana, brevibus pilis obsita, saporis subacris, odoris fortis & gravis. *Flores*, qui ex alis foliorum & summis surculis proveniunt, plures simul in viridibus, tenuibus pilosísque petiolis, parvi sunt, tetrapetali rotundi, parùm oblongi, flavi seu lutei, singuli venulâ striati. *Stamina* tenuia, viridi-flava, surrecta, *apicibus* nigris. *Stylus* crassiusculus. *Siliquæ* viridi-fuscæ sunt, 4 plus pollices longæ, rectæ, angustæ, parum compressæ in lateribus striatæ. *Semina*, quæ densa serie in siliquis inveniuntur, futuris adhærent, suntque rotundo-plana, primùm viridia, deinde flavescentia ac rufescentia, tandem nigricantia, oculum habent in medio, ex quo tanquam centro in rectum striantur; probè exsiccata fusca sunt, striis tum minùs conspicuis.

Succus naribus assumitur, nè venenum in corpore latens caput inficiat. Ad idem conducit tota planta, aquæ incocta ac epota. *Folia* appetitum promovent, expectorant & confortant; phlegmata & flatus dissipant; trita cum radice, & in globulos formata, sub axillis in principio paroxysmi febrilis applicantur, & tum frigus minuunt ac tollunt. Foliorum succus cum *Vires.*

oleo frixus & auribus immissus surditati opitulatur: eadem folia trita, & capiti apposita, dolorem ex frigore ortum sedant.

P. 870.

Tithymalus *Ragusinus* non descriptus *H. L. B.* & Tith. *Ragusinus* pentaphyllos, flore luteo *Append.* 1888. non differunt à Tithymalo maritimo spinoso *C. B.* ut me monuit D. *Sherard.*

P. 872. Ad Cap. de Tithymalo adde,

1. Tithymalus botryoides *Maderaspatensis*, Hyperici foliis non crenatis, floribus ex alis uno versu provenientibus *Pluk. Phyt.* Tab. 43. F. 7.

2. Tithymalus *Curassavicus*, Salicis & Atriplicis foliis variis, caulibus viridantibus *P. B. P.* Tithym. *Indicus*, Salicis & Atriplicis foliis *Breyn. Prod.* 2. *Pluk. Phyt.* T. 112. F. 6.

Folia nonnunquam leviter sunt serrata. Fructus habet Esularum more dispositos, parvos, quibus continentur grana trigona angulosa.

3. Tithym. exot. Carobe foliis aliquatenus accedens. An Tithym. *Siculus* polycoccos Portulacæ folio *Boccon.* 39. *Pluk. Phytogr.* T. 113. F. 1.

4. Tithym. esculentus botryoides cordatis foliis *Indiæ* Orientalis *Ejusdem*, T. 118. F. 6.

5. Tithym. botryoides *Malabarensis* latiori folio, floribus in surculorum cymis *Almag. Bot.* Nir-Cottam-Pala *H. M.*

6. Tithymalus arborescens caule aphyllo *Pluk. Almag. Bot.* ramosissimus frutescens penè aphyllos *P. B. P.* Tiru-calli *H. M.* Part. 2. F. 44. Planta lactaria, Xabra & Camarronum Rhasis *Rauwolf.* Felfel Tavil seu Piper longum *Ægyptium Vesling.* Palam enim hallucinatur *C. Bauhinus*, cùm Piper longum seu *Felfel* Alpini idem statuit cum Pipere longo *Floridano*, cujus icon habetur in *Phytographia nostra* (verba sunt D. *Plukenet*) T. 215. F. 2. Descriptionem Tiru-calli *H. M.* in *Hist. nost.* vide.

7. Tithymalus dendroides Linariæ foliis ex Insula *Canarina Pluk. Almag. Bot.* T. 319. F. 5.

8. Tithymalus *Canariensis* frutescens Linariæ folio *Hort. Amst. rar.* P. 2. Parvas & paucas agit hic Tithymalus *radices*, è quibus *Caulis* erigitur, tres uncias altus & fuscus, qui in varios divaricatur ramulos. His adstant plurima longa, angusta & viridia *folia*.

9. Tithymalus *Africanus*, platyphyllos, hirsuto caule, medio folii nervo in spinulam abeunte *Pluk. Almag. Bot.* T. 320. F. 1.

10. Tithymalus arbor *Americanus*, Mali Medicæ foliis amplioribus, tenuissimè crenatis, succo maximè venenoso *Pluk. Phytogr.* T. 230. F. 8. Tetlatia arbor urens *Mexicana Hernandez.* & *Nieremberg. Sub foliorum basi ad pediculos binæ (spinarum instar) nascuntur appendices, quod huic arbori peculiare videtur. Pluk.* qui in Horto Regio *Hamptoniensi* eam vidit. Hujus in Historia meminimus capite De *Mancinello* 1647.

11. Tithymalus *Africanus* arborescens, squamato caule, spinosus, ex codice *Comptoniano* *Pluk. Phyt* T. 230. F. 5. Tithymali fortè genus Planta lactaria *Africana*, Pini fructuum facie *Breyn. Prod.* 2. In Horto Medico *Chelseiano* plurimæ hujus generis plantulæ è semine sato succreverunt. Teterrimi autem sunt odoris. An

12. Tithymalus maritimus *Barbadensis* & *Bermudensis* seu paralius minor *Americanus* ramosissimus *Pluk. Phyt.* T. 229. F. 7. Milkwood vulgo. Caules duri & pene lignosi: folia parva, myrtiformia.

13. Tithymalus *Indicus* annuus dulcis, floribus albis, cauliculis viridantibus *P. B. P. Pluk. Phyt.* T. 113. F. 2. Caacica *Brasiliensibus* seu Peplis major flosculis albis *Marcgr.*

14. Tithymalus botryoides major *Zeylanicus* procumbens, foliis & cauliculis villosis *Pluk. Almag. Bot.*

15. Tithymalus humilis, Anagallidis 3tiæ *Lob.* foliis rarioribus, altè radicans è *Terra Mariana Pluk. Mantiss.*

16. Tithymalus *Æthiopicus* arboreus, Myrti angustioribus foliis, in aculeum abeuntibus *Prom. Bæ. Spei Pluk. Mantiss.*

17. Tithymalus fruticosus *Æthiopicus*, Taxi foliis ex *Prom. Bæ. Spei Pluk. Mantiss.*

18. Tithy-

18. Tithymalus *Marianus*, angustis rigidis foliis, summo caule ramosus, foliis atque alis ad divaricationem ternis & quaternis: Planta perelegans, cujus radix *Medica* nostratibus dicta est *Pluk. Mantiss.*

19. Tithymalus foliis Pini hirsutis, seu Pityusa *Æthiopica* & Humipinus *Prom. Bæ. Spei Ejusd. ibid.*

20. Tithymalus *Persicus*, exiguis circinatis foliis non crenatis, lignosis viticulis, fructu grandiore tricocco *Ejusd. ibid.*

21. Tithymalus frutescens, Nummulariæ minoris folio, sive Peplis ex *Rhodiorum* insula, fructu parvo striato *Pluk. Mantiss.* An (inquit) Peplis montana Nummulariæ folio *C. B?* Præcedentis fortè varietas est, fructu minore.

22. Tithymalus Botryoides, majoribus serratis foliis, cauliculis rubentibus, ex *Terra Mariana*, *Pluk. Mantiss.*

23. Tithymalus Hypericoides *Virginianus*, subrotundis foliis glabris, floribus summo caule glomeratis *Ejusd. ibid.*

24. Idem longioribus foliis & caule hirsutie pubescentibus *Ejusd. ibid.* Idem forte cum Nir-Cottam-pala *H. M.* paulò inferiùs descripto.

25. Tithymali Myrsinitis facie arbuscula *Æthiopica*, folio parvo, è lata basi in acutissimum mucronem subito desinente, capitulis Origani *Pluk. Mantiss.* p. 183.

26. Tithymali Myrsinitis specie, Arbuscula *Æthiopica* subrotundis foliis, è Stœchadis *Arabicæ* squamato capitulo duro lachrymam fundens *Pluk. Mantiss.* An fortè Sarcocolla *arbor Orientalis.* Hujus enim lachrymæ fragminibus sæpenumero admista reperiuntur folia ex candido flavescentia Tithymali Myrsinitis folia sicca egregiè referentia, ut ex *Cæsalpino* notavit *J. B. Hist. pl. lib.* 9. P. 2. p. 309.

27. Tithymalus Aizoides fruticosus, *Canariensis*, aphyllus, quadrangularis & 5angular, spinis geminis aduncis atro-nitentibus armatus *Hort. Amst. rar.* 2.

Ex radicibus multis planta exsurgit tripedalis & altior, in varios divaricatus ramulos, planta integra 4drangularis, & ramulos habet nonnullos 5angulares, quæ etiam in plura nonnunquam sed rarissimè dividuntur latera: planta junior viridis est; adultior, præsertim ejus truncus, lignosior evadit, & colorem ex albo fuscum acquirit; Ejus latera crebris elevantur tuberculis, quæ binis & aduncis armantur spinis, per vetustatem perituris. *Folia* habet nulla, sed quacunque parte vulneratur succum fundit lacteum & acerrimum. Capsulam habet seminalem tribus loculis distinctam, totidem semina continentem, ut icon *Plukenetiana* ostendit, Tab. 320. F. 2.

28. Tithymalus Linariæ folio latiore & obtusiore, minor *Hort. Cath. Suppl.* 3. Diversificatur (inquit D. *Cupani*) à Tithymalo longiore Linariæ folio *Moris. hist.* 3. quia hujus folia sunt acutiora quàm Linariæ, item angustiora, vel saltem æque angusta, ac Linariæ adhæc ramosior; meus autem non sic, cum sint folia illius, & latiora Linariæ, & obtusa, glandiformia, necnon unicaulis, aut (ut meliùs dicam) non ramosus, crispus, è viridi glaucescens.

29. Tithymalus Amygdaloides repens, lunato flore *Moris. hist.* P. 3. E *radice* reptatu quodam importuno se propagante, filamentis pluribus tenuibus donata exsurgit. E filamentorum geniculis plurimi oriuntur cauliculi pedales, frequenter incurvati & rarò erecti, quos ambiunt *folia* uncialia & biuncialia, amygdaloide, mollia, copiosè se exserentia. *Flores* in summitatibus ex 4 petalis lunulatis, flavis compositi nascuntur, & *semina* triquetra, externè scabritie verrucosa prædita succedunt. Sed (prout in aliis reptatricibus fieri amat) semina parcè proveniunt. D. *Bobart.*

30. Tithymalus Salicis folio, tenuissimè serrato & villoso *Tournef. Institut.*

31. Tithymalus nemorosus villosus mollior *Barr. icon. Ejusd. ibidem.*

32. Tithymalus Linariæ folio, lunato flore *Mor. H. R. Blæs. Ejusd. ibid.*

33. Tithymalus *Lusitanicus* latifolius, fructu exquisitè triangulari *Tournefort. Institut.*

34. Tithymalus *Curassavicus* Salicis folio angustissimo D. *Sherard.* Folia longa sunt & acuminata, in caule rariùs sita præter normam Tithymalorum pediculis tenuibus. Flores & fructus in summo caule, quales futuri essent discernere non potui.

35. Tithymalus *Curassavicus* Salicis & Atriplicis foliis hirsutis, caulibus subrubentibus *P. B. P. Moris. hist.* 3. 336.

Tithymalus hic altitudinem humanam apud nos cultus attingit (nativo solo proculdubiò multò ampliorem) caudice pollicari & crassiore, in ramulos rectos, longos, lentos diffusus, & interdum *foliis* herbaceis, 3 aut 4 uncias longis, culmum latis, Salicum longiorum folia æmulantibus, inferiùs inordinatim vestitur. Statim in eodem ramulo *folia* mollia Atriplicis ritu, ad glaucum colorem tendentia, sinuata in Atriplicis formam, unciam unam, aut alteram lata transmutari videntur, tunc quoque alia angusta & longa insolita apparent. E tota planta vulnerata manat lac, ut in aliis hujus familiæ. Flores & semina nondum observavimus. D. *Bobart.*

Variat cortice viridi glabro; item caulibus viridantibus: item foliis longioribus & latioribus.

36. Tithymalus arboreus *Æthiopicus* Mezerei Germanici foliis, flore pallido *Hort. Amstel. Pluk.* T. 230. F. 1. An Tithymalus *Monomotapensis*, Myrti foliis angustioribus, floribus subpurpureis *Hort. Beaum.* fortè Tirucalli *H. M.* p. 2. Hortus Regius *Hamptoniensis* hunc alit.

37. Tithymalus *Zeylanicus* spinosus arborescens *P. B. P.* An Elacalli *H. M.* p. 2. In Horto Regio *Hamptoniensi* florens insigne præbet ornamentum.

P. 864. Ad 7am Tithymali speciem nota,

Schol. Bot. duas Tithymali arborei species distinguit, Alteram *Matthioli* Tithymalus myrtifolius arboreus *C. B.* dictam; alteram *Prosp. Alpini*, quam Tithymalum arboreum ex Codice Cæsareo *Dodonæi* vocat. Vide Descriptionem.

38. Tithym. myrsinites 1. *Tab. ico. Schol. Bot.*

P. 866. Ad speciem 17am nota quòd *P. Hermannus* hanc plantam Apocyni speciem facit. Et revera Esulæ speciem non esse patet tum ex icone, tum ex descriptione *Antonii Donati.*

Ad finem capitis adde,

39. Tithymalus seu Ischias Ranunculi radice, capsulâ molliter Echinata *D. Fagon. Schol. Bot.*

40. Tithymalus Oleæ folio glauco *Narbonensis Schol. Bot.* Eadem fortasse planta est cum nostra specie 44.

41. Tithymalus vimineo folio subhirsutus *Schol. Bot.*

42. Tithymalus perennis, folio breviori & obtuso *Tournef. Elem. Bot.*

43. Tithymalus *Hispanicus* folio longiore cordato *Ejusdem.*

44. Tithymalus *Alepicus* folio subrotundo, tomentoso & incano *Ejusdem.*

45. Tithymalus *Portoricensis*, folio crasso, hastæ cuspidi simili *P. B. Pr.*

46. Tithymali facie planta *Æthiopica* Ilicis aculeato folio *Pluk. Almag. Bot.*

47. Tithymalus perennis & procerior, folio Lini acuto *Slon. Cat. Jamaic.* An Tithymalus Linariæ folio, lunato flore *Moris. Hort. Blæs. Auct.* &c. D. *Sloane.*

Non alia in re à Tithymalo annuo Lini folio acuto *Magnol. Bot. Monsp.* differre videbatur, quàm quòd *Caules* elatiores essent & lignosæ.

Prope oppidum *Funchall* in Insula *Madera* collegit D. *Sloane*, & pro Tithymalo dendroide Linariæ foliis ex Insula *Canarina Pluk. Almagest. Bot.* habet.

48. Tithymalus dulcis Parietariæ foliis hirsutis, floribus ad caulium nodos conglomeratis *Slon. Cat. Jamaic.* Tithymalus *Indicus* annuus dulcis botryoides geniculatus *P. B. P.* botryoides *Ceylanicus* repens, cauliculis villosis *Cat. Amsteli Commelin.* D. *Sloane.*

Hæc est Caacica *Brasilianis*, *Erva de Cobra Lusitanis Marcgrav.* Gajatia, Caacica sive Herba colubrina *Pisonis.* *Radix* oblonga lenta; *Cauliculi* tenues, teretes, rubri, pilosi, pedales; *Folia* ad genicula Parietariæ, nunc rubra, nunc è viridi albicantia. *Flores* pariter è geniculis exeunt, ima parte caulis pediculis insidentes, superiore nullis, parvi, plurimi simul glomerati, albi aut purpurascentes; quibus succedunt *fructus* tricocci, Chamæsyces pares. Descriptionem *Marcgrav.* Vide *Hist. nost.* p. 870.

Ubique

Ubique in *Jamaica* & insulis vicinis provenit.
Vires ejus plurimum celebrantur in lue Venerea aliisque morbis; Ex optimis Antidotis est adversus morsus Serpentum tum recens masticata, tum contusa & vulneri applicata, &c. vide *Pisonem*.

49. Tithymalus seu Chamæsyce altera *Virginiana*, foliis crenatis, & maculâ fuscâ eleganter notatis *Pluk. Phyt.* T. 65. F. 8. *Commelin. Hort. Amst.*

Ulteriore descriptione non indiget hæc plantula.

50. Tithymalus seu Peplis *Marilandica*, foliis oblongis, obtusis, binis oppositis, pediculis donatis, ramulis alternis.

Cauliculi tenues procumbere videntur. Flosculi & semina à foliorum sinubus exeunt.

51. Peplis *Marilandica* minima, ramosissima, angustifolia: Chamæsyce *Mariana* romosiss. dichotomos, foliis Polygoni minoribus *Pet. Act. Philos.* 11. 246. Sp. 56.

Folia semunciam longa sunt, aut paulò longiora, triplo angustiora, brevibus pedicellis nixa, ex adverso bina. Cauliculi in ramulo quem descripsi divisione sua dichotomian observare videbantur. Summi surculi foliolis numerosis angustissimis obsidentur, inter quæ flosculi & semina proveniunt.
Hanc cum aliis plurimis rarioribus in *Marilandia* inventis in *Angliam* reduces secum attulerant D. *Vernon* & D. *Krieg.*
Hæc planta Tithymalus parvus dichotomos, Cochleariæ minimæ foliis *Marilandicus Pluk. Mantiss.* esse videtur.

52. Tithymalo Cypatissiæ affinis, lato Leucoii folio, erecta, non ramosa, multicaulis *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 15.

Invenitur propè urbem *Bononiam*, m. p. distantia, in marginibus viarum ad montem *Paderni*um ducentium; pedali altitudine supra terram elevatur.

53. Tithymalus arboreus, tuberosa radice, mollioribus foliis, semine verrucoso aspero *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 87.

Radix huic plantæ tuberosa est, & pyriformis, stupposa. *Folia* molliora sunt & læviora quàm in arboreo Alpini. Duas ulnas altitudine superat; & in saxosis crescit supra Cœnobium P. P. *di Santa Maria di Giesu*, duorum m. p. à *Panormo* distantiâ, aliisque *Siciliæ* in locis.

54. Tithymalus dulcis tuberosa radice *Italicus Bocc. Mus. pl. rar.* T. 44.

Planta isthæc pedem Geometricum altitudine non superat, inque collibus circa *Florentiam* invenitur ad montem *Senarium*, itémque in montibus *Bononiæ* & *Paniæ*. Radices aliquoties Dentariæ radices assimulant, & *Caulis* aliquantulum rufescit.

55. Tithymalus *Curassavicus* folio Cotini triphyllos floribus serratis, *Massinilia* sylvestris vulgo *P. B. P.* arboreus *Americanus* Cotini folio *Hort. Med. Amstel. rar. descript. Sirinamensis* arborescens Cotini seu Coccygriæ foliis & facie *Breyn. Prod.* 2.
Commelin.
Radix huic lignea, alba, multifida, succo lacteo acri prægnans, quo non solùm radix, verùm tota turget planta. *Caudex* geniculatus, coloris fusci, tripedalis & altior, pollicem crassus, in loco suo natali altior crassiórque. *Rami* laterales originem ducunt è geniculis caudicis supremi, *foliis* cinctis bicompositis, ex adverso pediculis longioribus insidentibus, subrotundis, tenuibus, hilariore viriditate præditis, formâ Cotini *Plinii* similibus, insigni costa præditis, è qua plures emergunt minores, arcuatæ, mucronem haud attingentes. *Flores* quos mense *Julio* profert plures simul juncti, pediculo innitebantur communi longiori, propriis pedicellis brevibus fulti, è luteo virescentes, exigui è 5 petalis constructi, interdum etiam ob luxuriem plantæ 6, ob pauperiem 4, medium obsidentibus *staminibus* tribus bifidis, ut & *stylo* prominente. [Stamina nivea, brevia, apiculas flavescentes gestantia, 10 non rarò in unoquoque flore numeravimus. Flosculorum petalis imponuntur alia minora & saturatiùs colorata petiola. Qui primus emergit flosculus cæteris circumpositis grandior, pediculo longiori quoque innititur. Antequam marcescunt flosculi *fructus* tricoccos promunt, qui nutantes dependent à pediculis virescentibus è medio flosculorum oriundis.]
Ex Insula *Curacao* inepto nomine *Massiniliæ sylvestris* transmissa est. *Massinilia* enim Tithymali species non est, sed planta arborea pomifera. Quamvis incolæ istius Insulæ omnibus plantis lactescentibus sine ullo discrimine tribuant nomen *Massinille.*

56. Tithymalus *Curassavicus* Myrtifolius, flore papilionaceo coccineo parvo *P. B. P. Pluk. Phytogr.* T. 230. F. 2. *Hort. Amst. rar. Descr. Commelin.* T. affinis seu similis, aphyllus dictus, major *Indicus* latifolius, flore sanguineo aviculæ capitulum repræsentante *Breyn. Prod.* 2.

D. *Sloane.*

D. *Sloane*.

Radice est alba, lignósa, crassiuscula, *caudicem* producente digitum transversum crassum, teretem, geniculatum, bipedalem & proceriorem [interdum ad tricubitalem altitudinem assurgit] cortice obscuriùs viridi cinctum, parte superiore in ramos pedales & breviores, ad exortum tenuiores, paucísque foliis amictos, brachiatum. *Folia* incondita mira varietate ludunt, non solùm magnitudine sed etiam formâ, pro ratione soli; quæ summis insident ramis Myrtinis haud dissimilia, ima magna sunt, subrotunda, ad longiuscula intervalla, posita, ut & maculis purpurascentibus non paucis notata, ab angusta basi brevissimis pedicellis ramis cohærentia, & in latum sese diffundentia, súntque vel ipsis Portulacæ nostratis foliis crassiora, solidiora, rigidiora, & margine subinde undulata. *Flores* summis ramis insident singulares, súntque tetrapetali, difformes, extrinsecè saturo colore sanguineo, intrinsecè verò dilutiore præditi. Petalum supremum galeam repræsentat, éstque nonnihil excavatum, hîc duo emergunt *staminula*, adeò brevia ut nudis oculis vix conspici possint: hisce insident *Apices* luteoli, sphærici, lutei. Galeâ dictâ ablatâ in conspectum prodeunt alia duo staminula ejusdem generis, apiculata, è parte interiore petalorum lateralium, magnitudine cætera longè superantium & introrsum reflexorum oriunda. Quartum & ultimum petalum sub galea situm extremo bifidum, imo trifidum & quodammodo 4drangulare. Reliquorum staminum, quæ 16 numero sunt, descriptionem hîc vide. *Stylus* staminibus triplo aut quadruplo crassior, pilosus, staminibus concolor, circa extremum ventricosior factus, in vasculum seminale triquetrum extumescit, processu prominulo, extremo bifido, coloris sanguinei, è sui medio emergente. Singula vascula tria continent semina. Omnes plantæ partes succo lacteo acri turgent.

Florum petalis à se invicem diductis guttula liquoris limpidi instar Sacchari dulcis, occurrit

57. Tithymalus erectus acris, Parietariæ foliis glabris, floribus ad caulium nodos conglomeratis *Slon. Cat. Jamaic.* An Caacica *Brasilianis*, Peplis major flosculis albis *Marcgrav.* p. 15. Chamæsyce *Americana* major, floribus glomeratis Cynocrambes, folio glabro *Breyn. Prod.* 2. p. 31. An Tithym. annuus *Indicus* dulcis, floribus albis, cauliculis viridantibus *P. B. P. Pluk. Phyt.* Tab. 113. F. 2?

D. *Sloane*.

Fibris multis, rubentibus, tortuosis in unum coeuntibus *radicatur*. *Caulis* inde exsurgit unicus robustus, rubens, in ramos se dividens, virides, rotundos, 10 uncias altos. *Folia* ad ramorum articulos exeunt, semuncialibus intervallis, bina adversa, in pediculis perbrevibus, unciam plus minus longa, trientem unciæ lata, ad basin rotundam ubi latissima, unde sensim contrahuntur donec in punctum desinant, circa margines dentata, glabra. Ex alis foliorum plerunque egrediuntur pediculi unciales plurimos *flores* tetrapetalos, albos, purpureósve minimos, arctè invicem stipatos seu conglomeratos, sustinentes: quos sequuntur *Fructus* parvi, tricocci, aliorum hujus generis similes. Tota planta lacteo succo turget.

In Insulis *Caribbeis* & *Jamaica* passim provenit, in agris præsertim cultis, observante D. *Sloane*. Folia aliæve partes hujus plantæ comestæ porcis exitiosæ sunt.

58. Tithymalus *Marilandicus* ramosissimus, foliis uncialibus crenatis, fructu parvo in summis caulibus & ramulis copioso

Folia unciam circiter longa sunt, ad basin semunciam lata, in apicem non admodum acutum contracta; circa margines denticulata, bina in caule opposita; verum ramuli non bini unà è foliorum sinubus, sed singuli alterno ordine exeunt, unde caulis velut dichotomus videtur. Caules autem teretes, læves & in sicca satis rigidi. Duo illa lata & diversæ à reliquis formæ folia, quæ in plerisque Tithymalis observantur, & pro calice florum inservire videntur, in hac specie desiderantur.

59. Tithymalus *Americanus* humi fusus serratus, floribus in capitulum alis adhærens congestis *Plum. Institut. Rei herb. Tournef.* à præcedente non multùm abludit.

P. 872. Ad Capitis De Euphorbio speciem primam, seu

1. Euphorbium Cerei effigie caulibus crassioribus spinis validioribus armatum *Breyn. Prod.* 2.

Hæc Planta in Horto Medico *Amstelodamensi* culta à D. *Joan. Commelino* pleniùs & accuratiùs describitur inter alias rariores Ejusdem Horti Descript. p. 21. cap. 12. E radice in varios ramos sub terra brachiata, super terram autem globosa, crassa, cortice griseo amicta, *caules* prodeunt numerosi, in orbem dispositi, stipati, multanguli, atro-virescentes, sentibus brevibus, acutis, terram spectantibus, ex angulis emergentibus præditi. Horum rami exteriores ad exortum brachium crassi, sensim attenuantur, & spithamarum duarum longitudinem adæquantes arcuantur. *Flores* ex angulis quoque emergentes pentapetali, ex luteo virescentes, [pediculo calyculato latiusculo Caryophyllum aromaticum quadantenus mentienti insident. Stylo adnascitur capsula seminalis triquetra, Tithymalaceis conformis, pendula, tria continens *semina* rotunda, grisea, nucleo albo referta.] Utrùm hæc eadem sit planta quæ à *Dodonæo* exhibetur, dubitandi ansam mihi dederunt spinæ, quæ in Euphorbio *Dod.* longiores, numerosiores, surrectioréśque pinguntur quàm in nostra planta sunt.

Hanc plantam ex urbe *Zalée Africæ* advectam pro vero Veterum Euphorbio habet D. *Ruysch*, & D. *Commelinum* frustulis Euphorbii exsiccati è *Barbaria* allatis, & inter gummi inventis deceptum

ceptum Schadida-Calli *H. M.* pro Euphorbio vero proposuisse ait. Plantæ enim succulentiores aliam planè induunt formam simul ac arescunt. Reliqua videsis loco initio citato.

2. Anteuphorbium *Dod. C. B. p. Ger. Park.*

3. Planta lactaria *Africana Commel. Hort. Amst. rar.* Tithymali fortè genus, Planta lactaria *Africana*, Pini fructuum facie *Breyn. Prod.* 2. D. *Breynii* descriptionem vide *Hist. nost.* p. 1915.

Commelin.

Radicem ejus conspicimus obliquam, calamum scriptorium crassam, fibris paucis donatam. *Caudicem* erigit sescunciam altum, crassitie pugnum non raro superantem, rotundum, ligneum, cortice griseo vestitum, tuberculis suis Pini fructum imitantem: hujus pars superior stolonibus stipatur spithamæis, dodrantalibus & brevioribus, qui ad caudicem unciam crassi, tuberculis quadrangularibus, superiore autem parte squamis oblongis, amicti, Pini fructûs quoque æmuli. *Foliola* incondita per stolonum partem superiorem nascuntur angusta, semunciam longa. Lac fundit quacunque parte læsa.

Crescit locis aridis ad *Promont. Bonæ Spei*, sub climate nostro nec flores nec semen protulit. *Locus.*

An Planta à D. *Plukenet* sculpta ex codice *Comptoniano Phytogr.* T. 230. F. 5. titulo Tithymali *Africani* arborescentis squamato caule spinosi huic eadem sit dubito, cùm in hujus icone spinæ nullæ compareant, at neque in descriptione ulla earum mentio fiat.

4. Tithymalus aphyllos *J. B.* quem D. *Bobart.* Tithymali Myrtifolii arborei *C. B.* Synonymum facit, arboreus *Africanus Tournef. Institut.* Planta lactaria *H. Lugd.* vide supra Tithymalus arborescens caule aphyllo *Pluk. Almag. Bot.*

J. B.

Caules recti, nudi, quales Sparti, aut Genistæ, aut certè paucissimis *foliis* donati circa Veris medium & Autumni cum *floribus* in summitate pallidis, qui brevi decidentes cauliculos nudos relinquunt anni reliquo. Intra flosculos autumnales *semen* latitat, etsi autem perfectè matura apud nos sata non crescit.

Frequens admodum est hæc planta in maritimis *Africæ*. Ex ea lac abundanter exstillat, colore albo, sapore acutissimo, & quasi caustico. *Æthiopes* hac plantâ exsiccatâ & in pulverem redacta utuntur in condimentis sicut nos Pipere. *Imperat. lib.* 28. *cap.* 3.

Quidam existimant esse Xabram & Camarronum *Rhasis*, quam *Rauwolfius* circa Tripolim se observasse scribit. In *Africa* denominatur vocabulo, quod nobis Piper longum denotat. vide supra.

5. Tithymalus *Africanus*, herbaceo flore, Genistæ folio *Herman.*

Folia in ramulis creberrima erant, ad Genistæ tinctoriæ *folia* figurâ sua accedentia, sed minora, breviora, angustiora, acuta. Summos ramulos *flores* terminant, velut in umbellam digesti. Umbellæ radiorum exortum ambiunt (ut in aliis Tithymalis) folia diversæ à reliquis figuræ, nimirum breviora, latiora & subrotunda, in circulum dispositа, in summis umbellæ radiis seu pediculis *flores* consistunt inter duo folia lata, prædictis similia, quæ calicis vicem supplere videntur.

6. Tithymalus humilis *Africanus*, foliis latioribus oblongis, tuberosa radice D. *Herman.*

Folia è radice tuberosa exeunt, in pediculis duas trésve uncias longis, sesquiunciam propemodum longa, semunciâ latiora, & per totam ferè longitudinem latitudine æqualia, extremo obtusa, & interdum crenata seu bifida. *Caules* è radice egrediuntur vix semipalmares foliis nudi ad summum usque, ubi in duos divaricantur pediculos, *flores* totidem herbaceos sustinentes, quibus succedunt *vascula seminalia* triquetra, majuscula & (ut in sicca videbatur) hirsuta. Ad caulis divaricationem duo apponuntur foliola.

7. Tithymalus Cyparissias *Africanus* fruticosus D. *Sherard.* Ulteriori descriptione non indiget. Folia angusta sunt, acuta, vix digitum longo, in caulibus & ramulis crebra.

8. Esula *Marilandica*, Chamænerii angustifolii foliis floribus albis D. *Sherard.* Planta est erecta, pedalis, summa parte in ramulos divisa.

9. Nir-Cottam-Pala *H. M.* P. 10. T. 51. Tithymalus *Malabaricus* Androsæmi folio, flore rubro *Commelin.* notis.

H. M.

Nascitur in arenosis. *Radix* albicans fibrosa. *Caules* lignosi, lactescentes, geniculati, rotundi, virides & rubescentes, qui è geniculis semper novos emittunt surculos. *Folia* in geniculis geminata videntur, oblongo-rotunda, tenuia, lenia, supernè aliquantulum glabra, viroris saturi, subtus dilutioris, ac ibi pilis subtilissimis obsita, lactiflua *Flores* umbellati sunt, parvi, tetrapetali, in interiori orificio rubro-saturi, in superiori parte albicantes. *Stylus* oblongus, theciformis, tenuis, filamentum transmittens tenue, albicans, gemmulâ nodulatum. *Capsula seminalis* è flore emicat, trilateris, *staminibus* brevibus rubris in vertice dotata, in medio laterum venulâ viridi fusciore striata, in singulis lateribus unicum continens *semen*.

10. Tithy-

10. Tithymalus, seu Esula exigua *Chalepensis* ramosior, foliis latioribus, lintriformibus *Moris. hist.* P. 3. 339. Planta est humilis, robustior tamen, & in plures ramusculos divaricata quàm præcedentes [Tithymalus sive Esula exigua, & congeneres] in quibus (ut in aliis) ut plurimum divisio observatur dichotoma. *Folia* parva, quadrantem & vix semunciam longa, in caule ascendenti sita, inordinatim nascuntur, sed sub angulis binatim, forma peculiari adhærent: latus enim cujusque superius lineâ rectâ, aut ad curvitatem inclinante diducitur, cùm tamen adversum gibbum & convexum sit, ut lintriculi, scaphulæ, & pene semicircularem figuram unumquodque repræsentet. Flores & semina eodem quo & reliqui exigui modo profert. D. *Bobart.*

P. 874. Ad Cap. De Ruta.

1. Ruta *Chalepensis* latifolia, florum petalis villosis *Moris. hist.* P. 2. 508.

2. Ruta minima *Lusitanica Muntingii Herbar. Belgic.* Arrundao *Grisleii Virid. Lusit.*

3. Ruta montana spinosa, Coriandri folio, flore albo *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 70. T. 59.

Producit hæc planta spinas copiosas, duras & acutas ad instar Thlaspi spinosi fruticosi *Lob.* & à me observata fuit in *Corsica* in ascensu montis *Coscione* & montis *Rotundi* supra vicum *di Corte*, prope aquam salientem. *Flos* albus est, & foliorum odor, acutiei sylvestris nostræ Rutæ respondet. Planta est perennis, colore viridi pallido, ulnæ altitudine. *Folia* rotundiuscula sunt velut *Coriandri.*

4. Ruta sylvestris, linifolia *Hispanica Bocc. Mus. pl. rar.* T. 73.

Foliorum odor, Florísque & Seminum similitudo hanc plantam inter species Rutæ constituunt. In *Hispania* locis sterilibus oritur, & ultra spithamiæam altitudinem supra terram ascendit, D. *Barelier* teste.

P. 878. Ad Cap. de Plantagine, post speciem 9am.

1. Plantago Coronopoides *Lusitanica Munting. Herbar. Belgic. Grisl. Virid. Lusit.*

P. 880. Post speciem Coronopi 3tiam.

2. Coronopus Massiliensis hirsutior latifolius *Schol. Bot.*

3. Coronopus sylvestris hirsutus laciniatior *Hort. Cath.* Hujus folia valdè laciniata sunt, laciniis primariis in secundarias multipliciter divisis; laciniæ angustæ & acutæ sunt. Caules nudi ut in congeneribus, & prælongi sunt, dodrantales aut altiores; spicæ etiam oblongæ & angustæ.

P. 881. Post speciem 13am.

4. Holosteum Alpinum, latiore folio glabro non crenatum *Schol. Bot.*

5. Holosteum Alpinum angustiore folio glabro dentato *Ejusdem.*

P. 882. Ad species Psyllii adde

6. Psyllium minus, quod *Gotne* rubri & *Botrio* rubri nomine accepit *Casp. Bauhinus.*

7. Plantago palustris gramineo folio monanthes *Parisiensibus Tournef. Elem. Bot.* Holosteum aquaticum Alsinanthemon *H. R. P.* app.

8. Plantago Alpina, folio angusto longo & nigricante *Boccon. Mus. pl. rar.* p. 22. T. 5.

Folia protrudit triplo longiora Plantaginis trinerviæ *Col.* foliis, pilosa, mollia. *Capitulum* breve est, nigricans, uti sunt & folia, tribus nervis apparentibus donata. In montis *Cenisii* sylvis seu dumetis mediis oritur.

9. Plantago Lagopoides quinquenervia caulescens *Pluk. Mantiss.* In Horto *Chelseiano* ex seminibus *Parisiis* missis enatam vidit laudatus Auctor.

10. Plantago myosotis *Marilandica*, spicâ rarâ D. *Krieg. Ejusd. ibid.*

11. Plantago omnium minima, hirsutis foliis *Marilandica*, spicâ compactâ *Ejusd. ibid.*

12. Plantaginellæ aureæ Alopecuroidi *Brasilianæ* similis *Zeylanica Breyn. Prod.* 2.

13. Plan-

13. Plantago argentea angustifolia è rupe Victoriæ *Schol. Bot.* E *radicula* dura oblonga *folia* angustissima, palmum longa, & vix culmum lata, proveniunt, utrinque argenteo tomento obducta: Inter hæc autem *caules* erecti, graciles, dodrantales oriuntur: quibus sed aliis rarius dispositi sunt *flosculi* in spica biunciali & triunciali, Plantaginum cæterarum in modum nascentes. D. *Bobart.*

14. Plantago angustifolia serrata *Hispalensis* C. B. angustifolia altera *Clus. cur. post.* p. 34. Circa *Hispalin* oritur, cui è radice exeunt *folia* valde serrata & quodammodo aculeata, inter quæ dodrantales emergunt pediculi, sustinentes oblongam florum spicam instar Holostei ferè.

15. Plantago marina quinquenervia incana *Moris. hort. Blæs. auct.* Hujus folia ad Plantaginis quinquenerviæ in omnibus accedunt, nisi quòd sint minora & villis adeò obducta, ut incana aut quasi cinere conspersa videantur.

16. Plantago angustifolia, caulibus seu spicarum pediculis lanugine molli longa pubescentibus. *Folia* palmum longa sunt, culmum lata, acuminata, pilosa pilis brevioribus & vix conspicuis. Cauliculi foliis elatiores sunt: Florum spicæ angustiores, unciam aut sescunciam longæ, pilosæ. Flores & fructus è sinubus foliolorum oblongorum angustissimorum, acutorum, pilosorum exeunt. D. *Sherard* pulchre exsiccatam & asservatam communicavit.

17. Parua-Kelanga *H. M.* P. 11. T. 15. Plantagini affinis *Indica*, floribus subpurpureis, radice glandulosa *Commelin.* notis.

H. M.

Plantula est duarum spithamarum, nascens in aquis minùs profundis. *Radix* glandulosa est, intus albicans & aquea, plurimas radiculas fibrosas, quæ priùs albicant, dein flavescunt, ejiciens saporis expertes. *Caules* tenues, simplices, fistulosi, alii triangulati, alii rotundi, virides, inferiùs albicantes. *Folia* ex summitate cauliculorum triangulatorum rectà prodeunt, ex singulis unum, ligonem referentia, oblongo-angusta, inferiùs latiora, circa petiolum rotundis oris, anteriùs in cuspidem contracta, superficie plana, texturâ lenia, mollia, mediocris crassitiei. Costa in aversa parte eminet, & venulæ tenues, utrinque duæ. *Flores* convelut ac gregatim, spicatim, in summitate propiorum, rotundorum, viridium, cauliculorum videntur, albicantes, subpurpurei, conflati ex *staminibus*, aliis crassioribus, aliis tenuioribus, quæ *apicibus* purpureo-rubris donantur. Petala florum rotundiola, parva, primùm scutellatim posita, dein stamina obtegentia, sed cauliculi quem cingunt summitate excrescente à se mutuo remota: temporis progressu tam petala, quàm staminula viridescunt, quæ posteriora in gemmas mutantur rotundas virides, spiculo munitas, in quibus semina parva, oblongo-rotunda, nigricantia.

Addendum insuper, quòd plantula hæc è radice sua glandulosa à latere similem radicem producat quâ propagatur.

D. *Commelinus* ad Plantaginem hanc refert, & *Plantagini affinem* Indicam, *floribus sub-purpureis, radice glandulosa* vocat.

HISTORIÆ PLANTARUM

LIBER DECIMUS OCTAVUS.

Herbæ Papilionaceæ, ſeu Leguminoſæ.

PApilionaceæ dicuntur, quia earum Flores Papilionem alis expanſis quadantenus referunt. Sunt autem hoc genus Flores plerique revera tetrapetali, non, ut in *Hiſtoria*, ſcripſi, monopetali, Trifoliis ſcilicet ſpicatis deceptus; quorum flores cùm tetrapetaloides eſſe obſervarem, petalis ad ungues junctis, nimis temere & ſecurè, quod ſolis proprium erat, omnibus in genere Papilionaceis floribus commune eſſe credidi, quamvis in reliquarum etiam hujus generis plantarum floribus petalæ adeò implicita ſunt, ut minùs cautum Flores pro monopetalis fallant.

Cæterùm cùm Petalorum numerus in omnibus Leguminoſarum ſpeciebus conſtans & perpetuus non ſit, nota Generis Characteriſtica à Floris potiùs formâ, omnibus communi ſumenda eſt.

Herbæ flore Papilionaceo ſeu Leguminoſæ.

Tribus hæc in *Indiis* tum *Orientalibus* tum *Occidentalibus* numeroſiſſima eſt, & magni Indigenis uſûs, qui Phaſeolis plurimùm victitant.

Phaſeoli autem in duo Genera dividi poſſunt; nimirum in 1. *Perennes*, qui plures annos durant, 2. *Annuos*, qui ſingulis annis ſeruntur, & interdum bis térve eodem anno poſt tempeſtates pluvioſas. Brevi paucorum menſium, imò hebdomadum ſpatio, debitam maturitatem conſequuntur, & paulò poſt exareſcunt. Horum *Semina* præcipuè ſunt, quibus ſervi & mancipia veſcuntur.

E Phaſeolis nonnulli recti ſunt, aliqui grandes, ſpecioſi, lacteſcentes, & ab iis qui *Europæ* familiares ſunt longè diverſi.

Caulium & foliorum uſus eſt ad jumentorum pabulum. D. *Sloane*.

P. 890. Ad Cap. de Phaſeolo adde ſpecies ſequentes.

1. Phaſeolus minor *Americanus*, lobis & fructu exalbidis, purpuraſcentibus lituris inſignitis *Pluk. Almag. Bot.*

2. Phaſeolus minor ex *Guinea*, ſemine ſpadiceo, ſanguineis guttis maculato *Ejuſd. ibid.*

3. Phaſeolus hirſutus flexicaulis, *Mungo* affinis, è *Maderaſpatan*, caule tereti *Ejuſd. ibid.* Sub nomine *Coliie* recepit Editor.

4. Phaſeolus *Americanus*, *Mungo* affinis, flexicaulis, flore obſoletè purpureo, ſiliquis copulatis, in ſummitate aduncis *Ejuſd. ibid.* Fortè *Guandu* Braſilienſium *Piſonis*.

5. Phaſeolus *Africanus* perennis Aſphaltites, ſiliquis inflatis, flore amplo flaveſcente *Ejuſd. ibid. Africanus* hirſutus bituminoſus, ſiliquis bullatis, flo. flavo *Hort. Leyd. Herman.* Ononis Natrix dicta ſcandens, ſeu Phaſeoloides bituminoſa, flo. luteo *Porm. B. Sp. Breyn. Prod.* 2. 68. Singulare eſt in hoc genere, quòd folia inferiora in pediculo à latere exteriore unicum habeant dentem, infra quem folium ex ea parte in latitudinem excurrit.

6. Phaſeolus minor *Biſnagaricus*, foliis argenteo villoſis, ſiliquis toroſis brevibus, ſpadicea hirſutie pubeſcentibus, fructu parvo Scaraboide nigro *Pluk. Phyt.* T. 52. F. 3. Phaſeolus *Zeylanicus*, Salviæ foliis ſubrotundis, mollibus & hirſutis *P. B. P.* An Nirpurali *H. M.* P. 9. T. 36?

7. Phaſeolus *Maderaſpatenſis*, ſemine majore nigro obſcuro, hilo ampliore albido, *Guarumbee* fortè Braſilienſium *Piſonis Pluk. Almag. Bot.*

8. Phaſeolus tenerifolius, fructu coccineo *Ejuſd. ibid.* A D. *Uvedale* habuit.

9. Phaſeolus *Barbadenſis* fruticoſus, Septennii duratione. **The Seven Years Peaſe** & **The Shrub-Peaſe** noſtratibus colonis. *Pluk. Almag. Bot.* At verò D. *Sloane* Piſi ſeptennalis **The ſeven Years Peaſe** *Hugheſii* & *Rocheſortii* ſynonyma facit, *Phaſeolum peregrinum primum, & primi genus alterum* quoad iconem *Cluſ.* peregrinum, hortenſi affinem, ſemine lato albo, multis nigris venis ſtriato *C. B.* 340. lato ſtriato ſive radiato ſemine *J. B.* T. 2. l. 17. p. 267. Ipſe autem Titulum ei imponit, *Phaſeolus maximus perennis, ſemine compreſſo lato, nigris maculis notato*, cujus deſcriptionem inferiùs dabimus.

10. Phaſeolus *Maderaſpatanus*, cauliculis piloſis, ſcandens, Paſſifloræ modo trilobatus. Sub Trifolii talis titulo in *Phytographia* exhibetur, T. 120. F. 7. *Pluk.*

11. Phaſeolus erectus *Barbadenſis*, fructu ſpadiceo-ruffo, glabro, ſiliquis magnis gladiatis. **The Tree-Bean** noſtratibus dictus *Pluk. Almag. Bot.*

12. Phaſeolus *Indicus*, ſiliquâ magnâ falcatâ, quaternis in dorſo nervis, cum eminentiis plurimis verrucoſis ſecundùm longitudinem inſignita, fructu amplo niveo, hilo croceo, fortè *Baramareca H M.* P. 8. T. 44.

13. Phaſeolus *Indicus*, ſiliquâ cartilagineâ, rugoſâ, fuſcâ, duplici criſta ſinuoſâ donatus *Hort. Amſtelod.* Lobus cartilagineus ex Inſula Mauritii *Cluſ. exot.* l. 3. c. 10. *Hiſt. noſt.* p. 1774.

14. Phaſeolis accedens *Coral* arbor; polyphyllos, foliis durioribus glabris, non ſpinoſa *Pluk. Phytogr.* T. 214. F. 4. vide *Coral* arborem inter ſiliquoſas.

15. Phaſeolis accedens arbor *Indica*, *Coral* dicta, polyphyllos, non ſpinoſa, foliis mollibus ſubhirſutis *Pluk. Phytogr.* T. 104. F. 3. vide Coral arbor.

16. Phaſeolis accedens *Malabarica*, alatis foliis glabris, monoſpermos, ſiliqua latiore brevi, *Pluk. Almag. Bot.* T. 310. F. 3. *Cungam* fortè ſeu *Minari H. M.* P. 6. T. 3.

17. Phaſeolus alatus *Americanus*, Tiliæ foliis, Orobi ſiliquis, diſpermos, ſeminibus parvis nigris, hilo coccineo diſtinctis; *Barbadenſibus* colonis **Bread and Cheeſe** nominatur. *Pluk. Almag. Bot.*

18. Phaſeolus *Indicus* ſiliquâ Fœnugræci, *Turkeyau verrekaichedee Malabarorum Pluk. Mantiſſ.*

19. Phaſeolus *Indicus* hirſutus, flore luteo, ſiliquâ anguſtâ parvâ *Breyn. Prod.* 1. 82.

20. Phaſeolus *Indianus* minor, Lathyri ſiliquis pubeſcentibus, fructu parvo ſubfuſco *Pluk. Mantiſſ.*

21. Phaſeolus parvus ſpicatus, divaricato caule, folio ſubrotundo glabro, ex *Terra Mariana. Ejuſd. ibid.*

22. Phaſeolodes *Mariana* procumbens, anguſtiori folio, triphyllos, flore gemello *Ejuſd. ibid.*

23. Phaſeolus *Americanus* incanis foliis, caule Geniſtæ anguloſo, ſiliquis lentiformibus diſpermis ex *Terrâ Mariana Ejuſd. ibid.*

24. Phaſeolus humilis, ſiliquis teretibus erectis, ſemine albo. *Cauliculum* emittit pedem altum, ramoſum, cui *folia* hærent terna, ſupernè viridia, infernè prorſus argentea. Ex alis prodeunt pediculi digitum longi, *floribus* papilionaceis obſcurè ſpadicei coloris coronati; quos excipiunt *ſiliquæ* teretes, anguſtæ, erectæ, duos digitos longæ, in quibus *ſemina* reniformia, oblonga, alba, in medio ubi ſiliquæ hærent circulo tenui nigro ornata. Folia craſſiuſcula ſunt, ac cæterorum Phaſeolorum more, eorum pediculi parte ſuperna carinati. D. *Sherard.*

25. Phaſeolus *Indicus* parvus, An *Palukene*?

Sarmenta mittit breviora reliquis Phaſeolis. *Folia* terna minora & rigidiora. *Flores* in longis pediculis binos ut plurimum junctos in pediculi ſummitate, quorum vexillum interna facie cœruleo-purpureo colore nitet, exterior pars ex flavo pallet; labialia petala quoque purpuro-cœrulei ſunt coloris: inferius petalum carinæ-forme album eſt, cuſpide vel apice in pallido flaveſcente. Flos Phaſeolo vulgari magnitudine non cedit, éſtque rigidiuſculus ac ſpeciosus

ciosus. *Siliquæ* eriguntur seu rectà assurgunt, teretes, digitum longæ, in quibus *semina* teretia fusca. D. *Sherard.*

26. Phaseolus *Indicus* hederæ folio angulosо, semine oblongo, lanuginoso ex Horto *Patavino* D. *Sherard.*

27. Phaseolus *Japonicus* niger, Butyri vices supplens *Deysu-Misi-boondi* D. *Sherard.*

28. Phaseolus *Japonicus* fructu albo, ex quo *Soia* conficiunt *Japonenses* D. *Sherard.*

29. Phaseolis accedens arbor *Indica P. B. P.* Folia fert pinnata, duobus paribus tantùm composita. Nervus foliorum non per medium directè sed paulò remotiùs à medio transcurrit. D. *Sherard.*

30. Phaseolus *Americanus* perennis, foliis hederaceis, flosculis exiguis luteis spicatis, siliquis subhirsutis recurvis D. *Sherard* in notis.

Folia parva & lata sunt, in apicem tamen acutum desinunt, quodammodo quadrata, latitudine longitudini ferè æquali, unciali circiter. Flosculi in spicis laxis è foliorum alis egrediuntur.

31. Phaseolus minimus, foliolis quodammodo quadratis, flosculis in spicis oblongis, laxis, è foliorum alis exeuntibus.

A præcedente vix alia in re quàm partium omnium parvitate differre videtur.

32. Phaseolus arborescens *Zeylanicus* monocarpos *Herman. Radelisawæl Zeylanensibus.*

Planta est erecta, lignosa, trifolia, *flores* in summis ramulis gestans in virgis erectis, ramosis, numerosissimos, qui quales fuerint in sicca à D. *Sherard* communicata discernere non potui; ad Phaseolum tamen, (me judice) minùs aptè refertur.

33. Phaseolus *Africanus* luteus perennis minor, D. *Herman.*

Folia in hac planta angusta sunt & acuta. *Flores* ex alis foliorum singulis singuli exeunt in pediculis tenuibus longis.

34. Phaseolus *Africanus* flore luteo, siliquis brevibus depressis D. *Herman.*

Folia longa sunt, angusta, acuta. *Flores* in summitate pediculi communis è folii cujusvis ala exeuntis plures simul ad 5 vel 6. *Siliquæ* breves, latiusculæ compressæ, Lentis similes. Hunc & præcedentem à D. *Sherard* habuimus.

35. Phaseolus *Zeylanicus* sylvestris minor, lobis hirsutis torosis D. *Herman.*

Folia huic satis lata sunt, apicibus subrotundis. *Flores* è foliorum alis exeunt plures simul in pediculis communibus, brevibus, minimis foliolis suppositis.

36. Phaseolus Orientalis, Anagyridis folio, siliquâ falcatâ glabrâ *Pluk. Phytogr.* Tab. 51. Fig. 3.

37. Phaseolus minimus *Maderaspatensis*, floribus miniatis, Meliloti ad instar spicatis *Ejusd. ibid.* F. 4.

38. Phaseolus parvus spicatus *Maderaspatensis*, cordatis & incanis foliis, siliquâ utriculatâ nigrâ *Ejusd.* T. 52. F. 2.

39. Phaseolus *Nevisensis*, foliis multangulis, radice tuberosa esculenta *Ejusd. ibid.* F. 4. Phaseolus perennis *Martinianus*, radice tuberosa esculenta, anguloso crenato folio *P. B. P.* Nostratibus **The Turnep-Tree.**

40. Phaseolus tuberosus *C. Bæ. Spei Pluk. Phytogr.* T. 102. F. 6. Sub *Battatas Capensis trifoliatæ* titulo accepit D. *Plukenet.*

41. Phaseolus unifolius *Occidentalis*, Asari venoso folio, dispermos *Ejusd.* T. 105. F. 1. Orobus *Americanus*, Asari folio singulari *P. B. P.*

42. Phaseolus arborescens, incanus, monospermos, siliquis lentiformibus, *Maderaspatanus. Pluk. Phyt.* T. 119. F. 6.

43. Phaseolus arboreus tetraphyllos *Zeylanicus Hort. Reg. Hampt. Plukenet. Phytogr.* T. 211. F. 5.

44. Phase-

44. Phaseolo D. *Thomæ* quodammodo accedens frutex spinosus *Hort. Reg. Hampt. Ejusd. ibid.* F. 7. An Cytiso quodammodo affinis, arbor quadrifolia spinosa *Americana*, flore luteo odorato, siliquâ planâ membranaceâ, per medium planitierum secundùm longitudinem se aperiente, *Serræ leguminosæ* in modum. *Breyn. Prod.* 2?

45. Phaseolus *Maderaspatanus* Leblab effigie, flo. parvo ochroleuco, siliquis falcatis, gemellis *Ejusdem ibid.* F. 4.

46. Phaseolus arboreus è *Maderaspatan*, folio parvo molli & incano, flore unico coccineo *Ejusdem ibid.* F. 5.

47. Phaseolus arboreus è *Maderaspatan*, folio parvo glabro, floribus binis angustis rubellis *Ejusdem ibid.* F. 6.

48. Phaseolus *Americanus*, foliis molli lanugine obsitis, siliquis plurimis hirsutie pungentibus, sem. fusco punctato *Ejusdem.* Tab. 214. F. 1. Planè diversum est (inquit) hoc Phaseoli genus à *Zurattensi Indiæ* Orient. seu Nai-corana *H. M.* cujus semina perpetuò sunt atro-nitentia *Couhage* vulgo. D. *Sloane* hos duos Phaseolos non specie differre, sed accidentibus duntaxat quibusdam variare suspicatur.

49. Phaseolus subhirsutus *Americanus*, exitiosus, siliquis longis cauliculis insidentibus, fortè Guaiana-Timbo *Brasiliensibus Pison. Ejusdem ibid.* F. 2. *Barbadensibus* **Kill-Wench**, & quibusdam **Fuddle-Fish** nominatur. Inferiùs describitur sub Titulo Phaseoli amplo flore peltato, siliquis nigris & angulosis *Plumier.*

50. Ph. *Maderaspatanus*, foliis glabris trilobatis, floribus exiguis, longis petiolis ex eodem puncto gemellis *Ejusd.* ib. F. 3. Siliquæ tumidiusculæ, duas, trésve uncias longæ, in longum & acutum mucronem sursum reflexum productæ, Viciæ vulgaris siliquis non multum dissimiles, sed breviores & minores plerunque, per maturitatem nigricantes. Specimen siccum communicavit D. *Sherard.*

51. Ph. alatus minor *Americanus*, Glycyrrhizæ sapore, siliquis Orobi, seminibus nigris, hilo coccineo notatis: **Liquorice-tree** i. e. Glycyrrhiza arbor *Jamaicensibus*; ejus autem semina **Monkey-Berries** *Barbadensibus* nuncupantur. *Hujus semina aliquoties vidimus.* D. *Pluk. Phytogr.* T. 214. F. 6.

52. Ph. *Zeylanicus*, Salviæ foliis subrotundis, mollibus & hirsutis *P. B. P.* Orobus Phaseolodes *Zeylanicus*, fol. Salviæ rotundis, incanis, subhirsutis *Pluk.*

53. Phaseolis accedens frutex *Jafnapatensis* spinosus, fructu ovali, nigris & cinereis punctis eleganter variegato *P. B. P.*

54. Phaseolus maximus perennis, semine compresso lata, nigris maculis notato *Slon. Cat. Jamaic.* i. e. Phas. peregrinus Purkircherians 1. *Clus.* 11. *Hist. not.* D. *Sloane.*

Caulis hujus ad exortum è terra digitum minimum crassitudine æquat, éstque angulosus, cortice cinereo tectus, perticis depactis, aut plantis vicinis se circumvolvendo ad 7, 8ve pedum altitudinem ascendens, deinde ramulis sibi invicem implexis dependens; ad 2 circiter unciarum intervalla *folia* emittens in eodem communi pediculo unciam longo terna, propemodum rotunda, unciali ferè diametro, privatis pediculis perbrevibus insidentia, medio semuncia quàm lateralia longiore. *Flores* plures simul pediculo $\frac{1}{8}$ unciæ longo inhærent, parvi, papilionacei, stylo contorto, petalis nonnullis albis & purpurascentibus, aliis viridibus. Flores sequuntur *siliquæ*, coloris externè lutei aut cinerei, intus albi, incurvæ duas plus uncias longæ, unam latæ, media scil. latissima parte, unum aut plura *semina* lata, plana seu compressa continentes, primò purpurea, nigris maculis picta, postea reniformia, circumferentiâ nigra, circa centrum ubi siliquæ adhærescunt alba, unciam longa, media angustissima parte $\frac{3}{4}$ unciæ lata.

In hortis & agris seruntur, & multos annos durant.

Virides comeduntur, & Decembri mensis inferuntur, intérque legumina principem locum obtinent, præsertim si decorticentur.

Africanæ originis esse dicitur hæc planta, & illinc huc [in *Jamaicam*] translata. Perticas scandit, quibus ut sustineatur opus habet, aliàs enim humi provolvitur, nec fructum fert.

55. Phaseolus *Canadensis* purpureus minor, radice vivaci *Schol. Bot.*

56. Phas. *Canadensis* minimus, siliquam terrâ condens *H. R. P. Schol. Bot.*

57. Phaseolus minimus, fructu viridi ovato *Ejusdem.*

58. Pha-

58. Phaseolus *Jamaicensis* & *Barbadensis*, *Leblab Ægyptiaco* similis, semine ex toto eburnei nitoris, *Bonavists* nostratibus vulgò *Pluk. Almag. Bot.* maximus perennis, floribus albis spicatis, siliquis brevibus latis, semen album hilo nigro ferè circundante *Slon. Cat. Jamic.* **White Bonavists.**

D. *Sloane*.
Caulis huic ad imum ubi è radice exit robustus, teres, ramos emittens plurimos, rotundos, virides, striatos, scandentes, arboréśque & sepes vicinas, aut etiam domos humiliores operientes, hìc illìc folia & flores emittentes, quorum pediculi ad exortum suum è caule in nodulum intumescunt *Folia* in eodem pediculo prælongo terna, ampla, lanuginosa, reliquísque hujus Generis per omnia similia. *Flores* è spica seu surculo pedem longo utrinque exeunt, albi, papilionacei, cùm aperiuntur supra sepes domósve, pulchram speciem exhibentes, unde nomen *Bonavists*. Horum singuli fatiscentes post se relinquunt *siliquam*, duas uncias longam, semunciam latam, parùm incurvam, membranaceam, colore luteo 4 aut 5 albas, rotundas, compressas fabas hilo albido ferè circundatas, continentes.

Tam usûs seu commodi, quàm ornamenti causâ seruntur hoc genus Fabæ. In flore & fructu diu durant, unáque plantâ plurima fercula Phaseolorum suppeditat; qui si virides comedantur non injucundi sunt saporis. Tosti exsiccati, & in pulverem redacti, *Caovæque* in modum cum potionibus **Rum**, **Punch**, &c. mixti, potatores aliquandiu insaniâ efficiunt.

59. Phaseolus maximus perennis, floribus spicatis albis speciosis, siliquis brevibus latis, semen ruffum hilo nigro ferè circundante *Slon. Sat. Jamaic.* Lablab semine subrubro *Alpin.* **Red-Bonavists.**

A præcedente differt, quòd omnibus partibus minor sit, quòdque fructus, seu Fabas, seu Pisa mavis dicere, non albi sint, sed rubri. V. *Hist. nost.* p. 887.

60. Romæ in Horto D. *Triumfetti* Leblab speciem vidi, semine minore variegato, flore etiam minore odorato D. *Sherard.*

61. Phaseolus unifolius *Orientalis*, summo folio sinuato, monospermos *Pluk. Phyt.* T. 105. F. 1. An Phas. minimus perennis *Americanus* flo. luteo Meliloti, fol. Asari lanuginosis, solitariis *Br. Prod.* 2.

Hæc planta à D. *Commelino* Hort. Amstel. rar. describitur his verbis.

Ex *radice* alba, crassa, multísque fibris donatâ *sarmenta* numerosa tenuia exeunt, humi nisi sustineantur provoluta, virgulta plantásque proximas conscendentia, quibus denegatis, aliquando sibi invicem ità intricantur, ut vix ac nè vix quidem illæsa extricari possint. *Folia* alternatim posita, pediculis oblongis insident, atro virore perfusa, rotunda, Asarinæ foliorum æmula, villosa, & quasi tomento obsessa, quod illis cum integra planta commune. E foliorum alis *flosculi* exeunt pusilli, lutei, papilionacei, quibus succedunt *siliquæ* bivalves *semen* exiguum solitarium, pullum, subrotundum continentes. Perpetuò viret hæc planta in solo feraci, frigoris autem impatiens est.

62. Phaseolus amplo flore peltato, siliquis nigris & angulosis *Plumier.* sylvaticus, flore patulo dilutè purpureo, siliqua tenui nigra, semine minore maculato *Slon. Cat. Jamaic.*

Plumier.
Folia huic in singulis pediculis terna, ut in reliquis Phaseolis, valde tenera, medio majore & paulò rotundiora quàm lateralia, quæ quasi ovatæ figuræ sunt; utraque tamen nonnihil acuminata: medium 4 circiter pollices longitudinis obtinet, latitudinis tres. Pediculus communis omnium prælongus est, utraque extremitate protuberans & velut inflatus. Eodem in loco unde pediculus exit surculus etiam valde brevis exoritur, in fastigio aliquot *flores* gestans, quorum folium principale rotundum est, clypei parvi figurâ, summa parte paulùm crenatum, 2½ circiter pollicum diametro, candidum, verùm parvo quodam scuto cœruleo inscriptum, cum lineis nonnullis quæ à medio discedentes versùs oras obliquè pergunt. Reliqua duo folia, quæ in hujus sinu collocantur speciem quandam bursæ aut ventriculi componunt, principio rubentem, circa mediam partem albam, extremo cœruleam, & lineis quibusdam per longum radiatam.

Siliquæ rectæ sunt, pedem dimidium longæ, 5 lineas latæ, & tres paulò plus crassæ, in apicem longiusculum & valdè acutum desinentes. Quatuor habent costas secundùm longitudinem extensas, paulùm elatas & undatas, duas prorsus planas, reliquas duas dorso rotundo elatas. Cellulæ omnes membranâ intus candidâ separantur, continéntque singulæ singula *semina*, Piso paulò crassiora, figuræ propemodum cylindriacæ, media parte tumidiora, anteriore complanata, posteriore rotundata, [D. *Sloane* nigris maculis varia] coloris *tanè* obscuri: *Siliquæ* autem per siccitatem prope nigræ evadunt.

In insula *Dominici* prope transitum trium fluviorum ad portum *Pacis* dictum mense Decembri in flore reperi: Fructum maturum Februario & Martio mensibus collegi.

63. Pha-

63. Phaſeolus perennis anguſtifolius, flore luteo, ſemine lato, compreſſo, minore, rubro, maculis nigris notato, *Slon. Cat. Jamaic.* i. e. peregrinus 6. anguſtifolius *Cluſ.*

D. *Sloane.*

Caulibus anguloſis viridibus perticas conſcendit, aut ſepes implicat; ad 3 dig. intervalla *folia* emittens, 2 unciarum pediculis inſiſtentia, terna ſimul, ſeſcunciam longa, ¼ unc. lata ad baſin ſubrotundam ubi latiſſima, exinde ſenſim coarctata donec in punctum deſinant, medio à lateralibus ¾ unciæ diſtante. Ex alis foliorum exeunt ſpicæ *floribus* obſitæ perexiguis, papilionaceis, luteis: Quibus ſuccedunt *ſiliquæ* rectæ, ſeſcunciam longæ, exteriùs fuſcæ, intus albæ, duas pluréſve ſabas reniformes, coccineas, punctis nigricantibus hîc illîc notatas, continentes.

Seruntur ut reliqui perennes Phaſeoli, & fructum edunt quotannis maturum circa initium *Februarii* copioſum; ſúntque eſculenti & in cibis accepti, quoquo modo parati.

Ad Phaſeolum noſtrum 5tum pag. 885. nota.

Planta iſthæc Phaſeolus major perennis, floribus ſpicatis, ſiliqua breviore rotundiore, ſemine albo ſphærico D. *Sloane* dicitur. A reliquis autem differt foliis amplioribus, magíſque acuminatis, longioribus pediculis inſidentibus. Floribus pluribus in eodem ſurculo ſpicatim digeſtis, luteo colore in medio maculatis.

64. Phaſeolus maximus, ſiliqua enſiformi, nervis inſignita, ſemine albo, membranulâ incluſo *Slon. Cat. Jamaic.* Phaſ. *Braſilianus Cluſ. exot. Park.* Phaſeolus *Braſilianus* ſpadicei coloris & circa hilum fuſci candicantis *C. B.*

D. *Sloane.*

Radix ex omni latere *caules* emittit ad pedum aliquot longitudinem extenſos, validos, ſcandentes, plantis aut perticis vicinis ſe circumvolvendo; ad digitalia intervalla, folia & flores protrudentes. *Folia* in eodem pediculo 2 uncias longo terna, majora & obſcuriùs viridia quam in aliis Phaſeolis, glabra, coſtis & nervis eminentibus ut in *Trifolio paludoſo.* *Flores* plures ſimul conſiſtunt in eodem communi pediculo ſeu ſurculo, papilionacei, colore cœruleo purpuraſcente; Quibus ſuccedunt *ſiliquæ* ſeſquipedales, firmæ, colore luteo, paullùm incurvæ, ad inſtar enſis falcati **Scymeter** dicti, unciam latæ, non admodum compreſſæ ſed rotundiuſculæ, in utraque valva, ⅛ dig. diſtantiâ à ſiliquæ dorſo cui ſabæ adnectuntur, porcas ſeu eminentias duas, nervos vocat Cluſius, habentes, per totam ſiliquæ longitudinem decurrentes. *Semina* prorſus alba, hujus Generis ampliſſima, reniformia vel nonnihil ovata, mediâ anguſtiſſima parte hilum nigrum habentia. Unumquodque ſemen veſicâ ſeu membrana tenui, alba, ſibimet peculiari, includitur, quorum 5 aut 6 in eadem ſiliqua continentur.

In hortis Inſulæ *Jamaicæ* frequenter ſeritur; Sponte etiam circa urbem S. *Jago de la Vega* provenire obſervavit D. *Sloane.*

65. Phaſeolus minimus fœtidus, floribus ſpicatis, è viridi luteis, ſemine maculato *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Caules huic tenues, teretes, teneri, volubiles, ad pedum 6, 7ve altitudinem, vicinas ſtirpes aut fulcra circumplectendo aſcendentes. Secundùm *caules* hic illic folia & flores; illa terna ſemper in eodem communi ſemunciali pediculo, luteo-viridia, rotunda, Trifolii pratenſis albi paria; Hi plures ſimul in pediculo ſemunciali ſpicatim diſpoſiti, perexigui, vix ſe aperientes, papilionacei, luteo-virides; quos excipiunt totidem *ſiliquæ* nigræ, aſperæ, ¼ unciæ longæ, unum aut plura parva oblonga nigra, viridi maculata *Piſa* continentes. Tota planta gravem & ingratum odorem ſpirat.

Locis arenoſis & ſaxoſis circa urbem S. *Jago de la Vega* oritur.

66. Phaſeolus erectus Lathyroides, flore amplo coccineo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

E *radice* alba, oblonga, grandi, ad pedalem altitudinem in terram deſcendente *caules* exſerit infirmos, teretes, virides, *foliis* crebris obſitos, in pediculis ſemuncialibus ternis ſimul, quorum unumquodque digitum longum, nec ultra $\frac{1}{12}$am dig. latum, glabrum, cœruleo-viride. Folium medium reliquis longius, ſummo pediculo communi mediante petiolo ½ dig. longo inſidens. *Flores* ſeorſim ſinguli pediculis 2as uncias longis, teretibus, viridibus, nudis inſident, papilionacei, coccinei, duobus lateralibus petalis ſeu alis ampliſſimis; quos ſequitur *ſiliqua* tenuis, fuſca, plura *ſemina* continens.

Locis cœnoſis in prato **Town-Savanna** dicto invenit D. *Sloane.*

67. Phaſeolus erectus major, ſiliqua tereti, ſemine rubro *Slon. Cat. Jamaic.* An Paerou *H. M.* Part. 8. p. 75? quæ ſuperiùs deſcribitur. **Jamaica Red-Peaſe.**

D. *Sloane.*

Radicem habet parvam, *caulem* robuſtum, viridem, ad 3um circiter unciarum à fundo diſtantiam, varios emittentem ramulos, imbelles, ad intervalla inæqualia *floribus* & *foliis* inſtructos; his aliorum hujus Generis inſtar, ternis ſimul in pediculo 4 uncias longo: illis binis oppoſitis in ſeſcunciali robuſto ſurculo, papilionaceis, pallidè purpureis; quibus ſuccedunt *ſiliquæ* pariter binæ è purpura rubentes, & ubi fabæ cubant protuberantes.

In

In agris insulæ *Jamaicæ* ubique magno proventur seritur, in mensarum usum.

68. Phaseolus major erectus, caule purpurascente, siliqua tereti ventriosâ longâ, **Surinam Pease or Rouncevals** *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Caulis huic angulosus, pupurascens, tenuis, 8 aut 9 pedes longus, *folia* emittens terna semper in eodem pediculo, duas uncias longo, aliorum hujus Generis per omnia similia. Ex alis foliorum egrediuntur surculi 2 uncias longi, *floribus* pluribus papilionaceis onusti, quibus præteritis restant *siliquæ* albicantes, ventricosæ, digiti minimi crassitie, propemodum rectæ, 4 aut 6 uncias longæ, *semina* continentes circiter 15, angulosa, è rubente fusca, Pisis hortensibus majoribus, **Rouncevals** Anglicè dictis, similia, membrana tenui intercedente, à se invicem discluса.

Cum priori & in eosdem usus seruntur.

69. Phaseolus maximus perennis, folio decomposito, lobo maximo contorto *Slon. Cat. Jamaic.* Perim-kaku-valli *H. M.* Part. 8. p. 59. Phaseolus [illegible] Indicus, fructu fusco orbiculato maximo, lobis latissimis & longissimis [illegible] Phaseoli Novi orbis seu Fabæ purgatricis variatio longior *J. B.* tom. 2. lib. [illegible] 277.

Hujus descriptionem vide inter Arbores Siliquosas.

70. Phaseolus maritimus rotundifolius, flore purpureo, siliqua brevi cristatâ, semine fusco striato *Slon. Cat. Jamaic.* maritimus *Ind.* [illegible] perennis trifoliatus, subrotundus, siliquâ longa, fabâ fuscâ oblongâ [illegible] *Amst.* **The Sea-bean.** Phas. utriusque *Indiæ*, foliis rotundis D. *Petiver*, *Act. Philos.* N. 276. p. 1015.

D. *Sloane.*

E *radice* alba, tereti, profundè descendente, plurimis prælongis, tenuibus albis filamentis undique in arenas extensis alimentum hauriente, *caules* emittit multos humi jacentes ejusque superficiem ad plurium ulnarum spatium in orbem occupantes, [illegible] magnitudi- [illegible] viridi [illegible] aliquantulum angulosos, ad 3, 4ve unciarum [illegible] antiam *folia* protrudentes, alternatim [illegible], in communi pediculo 2as uncias longo, [illegible] protuberante, terna, propemodum rotunda, medio lateralibus majore, pediculo privato unciali longitudine ultra e[illegible] seu nexus producto, insidente; 2 uncias longa, mediáque latissima parte sescu[illegible] colore viridi Gramineo, glabra, costâ media dividente, & laterales aliquot nerv[illegible]. *Flores* surculo seu pediculo communi 2 unc. longo plures insident papilion[illegible] purpurei. *Siliquæ* 2as uncias longæ, $\frac{3}{4}$ unc. latæ, rectæ, colore luteo, ubi pha[illegible] tumescentes, cristas duas seu lineas eminentes ([illegible] utralibet valva unam) pro[illegible] obtinentes. Fabæ in singulis siliquis numero circiter 6, unaquæque privata sibique propriâ membranâ inclusa. Fabæ vulgaris propemodum magnitudine, figuræ ovalis, fuscæ, maculis luteis interstinctæ, cum hilo nigro ubi siliquæ adnascuntur.

In arenosis maritimis *Jamaicæ* & *Caribbæarum* insularum ubique provenit.

71. Phaseolus minor lactescens, flore purpureo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Caulibus suis tenuibus, teretibus, lignosis cuivis arbori, frutici, aut stipiti vicino se circumvolvendo in altum enititur, ad 6 pedes usque ascendens; ad digitalia aut ampliora intervalla *folia* emittens terna simul in pediculo semunciali, medio amplissimo, ut in hoc genere fere fit, digitum longo, mediáque latissima parte $\frac{1}{2}$ dig. lato, subrotundo aut ovato, omnibus colore obscurè viribibus glabris, duris & nervosis. *Flores* ex alis foliorum exeunt, plures in eisdem perbrevibus pediculis, $\frac{1}{4}$tas unciæ longi, tubulosi, papilionacei, purpurei, *siliquas* post se relinquentes 2 uncias longas, $\frac{1}{4}$ unc. latas, rotundas, paulùm incurvas, extremitatibus acutis, primò virides, postea fuscas, *semina* plura, fusca, parva continentes. Omnes hujus plantæ partes lactescunt.

Viâ qua versùs *Guanaboa* itur in sylvis, tam ad dextram, quàm ad sinistram in insula *Jamaicæ* reperitur.

72. Phaseolus erectus minor, siliquâ tereti ventriosâ, pallidè flavescente, semine albo *Slon. Cat. Jam.* **Clay-coloured Pease.**

D. *Sloane.*

E *radice* parva, fibris multis capillata *caulis* exsurgit interdum purpurascens, sesquipedalis ferè, ramulos undique emittens, *foliis* hic illic nullo ordine positis indutos, lanuginosis, subrotundis, duas uncias longis, sescunciam latis, aliorum Phaseolorum similibus; è quorum sinubus exeunt *Flores* papilionacei, pallidè cœrulei aut purpurei, nonnunquam albi. *Siliquæ* succedentes, 3 circiter uncias longæ sunt, colore luteo, rotundæ, verùm protuberantes ubi *semina* cubant, & velut nodosæ, pro phaseolorum quos continent numero, qui multi sunt, albi, oblongi, subrotundi, reniformes ut hujus Generis reliqui.

Magnitudine variant, aliis majoribus, aliis minoribus.

Post pluvias seruntur in terra ab inutilibus herbis repurgata. Tripedalibus intervallis scrobiculos parant superficiarios, in quorum singulos tres deponunt fabas, quarum una ut germin

minet expectant, reliquæ duæ muribus fere in prædam & eſcam cedunt. Sex plerunque hebdomadum ſpatio perficiuntur, & matureſcunt; colligendæ illico, aliàs enim primus imber omnes è ſiliquis excutit, non levi ſerentium damno. Qua tamen in re Naturæ providentia miranda eſt ad ſpeciem continuandam ingenioſo hoc mechaniſmo excogitato.

Servis *Æthiopibus* alendis, & porcis impinguandis inſerviunt.

P. 889. Ad ſpeciem 28. Cap. 18, ſeu Phaſeolum *Indicum* rubrum *Bontii*.

Hujus ſemina ad Ophthalmias, lippitudines, inflammationes, deſtillationes, aliáque omnia oculorum vitia & intemperies mirificè valere dicuntur crebris experimentis id atteſtantibus à medicis quibuſdam ingenioſis & fide dignis factis. Sumi poſſunt eorundem tincturæ, ſpiritus, aut extracta. Juvant etiam monilia ex eiſdem facta, & amuleti loco de collo ſuſpenſa.

73. Schanga-Cuſpi H. M. P. 8. T. 38. Flos Clitorius Ternatenſibus *Breyn. Cent.* Phaſeolus Indicus Glycyrrhizæ foliis, flore amplo, cœruleo, pleno. *Commelin. Hort. Amſter. rar.*

Hæc planta à D. *Breynio* ſatis accuratè deſcribitur. Adde, Siliquæ longiuſculæ, anguſtæ, *ſemina* continentes oblonga, & nonnihil compreſſa, cum ſua longitudine conſita in longitudine ſiliquarum, quorum ſuturæ ad unam partem cum ungulis lateralibus adhærent, ſúntque primùm viridi-diluta, matura ac ſicca, coloris cinerei, ac punctis nigris conſperſa. Florum color in hac ſpecie variat, nonnunquam cœruleus, aliàs albus.

Naſcitur in campis circa *Warapoli*, ſemper florens. Succus expreſſus & cum oleo de *Schirgelim* potus vomitum excitat. Radix trita & epota cum aqua calida ventrem laxat.

Vide Deſcriptionem hujus plantæ Commelinianam, cum obſervationibus ſubnexis in *Plant. rarior. Hort. Med. Amſtel. Deſcript.*

74. Phaſeolus *Indicus* cœruleus Glycyrrhizæ foliis alatis, flore amplo clitorio D. *Plukenet* in *Almag. Bot.* dicitur.

Variat hæc planta floris colore albo.

75. Flos Clitorius fl. pleno cœruleo *Hort. Beaum.* Hanc plantam (inquit D. *Sherard*) à Clariſſ. Martinelli nobili Veneto & Botanico curioſo obtinui: flos duplici aut triplici petalorum ſerie undata & quaſi criſpa, conſtat.

76. Ana-Mallu H. M. P. 8. T. 40. Frutex leguminoſus ſtipite craſſo, longis & robuſtis ſpinis armato, foliis pinnatis, floribus papilionaceis, parvis, ſiliquis latis compreſſis, fabis planis lunulatis.

Radix craſſa, lignoſa, fibras ſpargens, cortice ſpadiceo-diluto, odore ſuavi aromatico. *Stipes* pedem ferè craſſus, cortice craſſo, cinereo, ac veluti calce hinc indè conſperſo, ligno albicante duro, omni ex parte, maximè autem in pede ſpinis munitus numeroſis, quæ 5, 6, vel etiam plures ſimul ex tuberculis eminent, rectæ, lignoſæ, duræ, cuſpidatæ, 4 pollices longæ, pollicem craſſæ evadentes, cuſpide interdum inflexo & intorto. Surculi & rami ex ſtipite enaſcentes tenues, ſpinis brevibus & rarioribus obſiti, cùm vetuſtiores ſunt nigricantes, teneri, viridi-fuſci. *Folia* ſurculis tenuibus, viridibus, 5 aut 6 pollices longis, pilis tenuibus leviter obſitis, & hinc indè ex ramis ac etiam ſpinis emergentibus, conjugatim in duabus ſeriebus appenſa, parva ſunt, oblongo-rotunda, in medio anterioris oræ ſinu parvo paſſim inciſa; majuſcula quæ in extremo ſurculo ſita ſunt, unum digiti articulum longa, pollicem fermè lata, texturâ denſa, ſuperficie plana, glabra, virore ſupernè fuſco & nitente inſtar holoſerici ob ſubtiliſſimam pilorum decumbentium lanuginem, ſubtus dilutiora, odoris nullius, ſaporis Fabacei. *Flores* umbellati in ſuperioribus ramis ſupra ex originibus petiolorum foliaceorum proveniunt, parvi, papilionacei, candidi, odoris grati, ſed debilis. *Siliquæ* digitum & amplius longæ, unum aut duos pollices latæ, valde compreſſæ, lateribus oppoſitis arctè junctis, viridi-dilutæ, venulis reticulatis ſtriatæ, in oris viridi-fuſcæ. *Fabæ*, quæ in ſiliquis arctè conſtrictæ, valde planæ, oblongæ & lunulatæ, ad ſiliquæ longitudinem parallelæ, ac fermè in medio laterum ſitæ, ac in medio concavæ, oræ viridi unciulo prominenti firmiter adhærentes in majuſculis ſiliquis numero ternæ vel binæ, à ſe mutuo latitudine fermè pollicis diſſitæ, in minoribus una tantùm, in ſiliquis Soli obverſis conſpicuè coloris dilutè viridis & nitentis, ſaporis nullius.

Præter haſce ſiliquas numeroſi fructus ſpurii, ſeu potiùs excreſcentiæ, in inferioribus tantùm ſurculis, ubi flores aut fructus nulli, proveniunt, foliis omnes inſidentes, ſeu particulis foliorum marceſcentium, adeò ut primo adſpectu, ipſis quoque foliorum particulis viſui obtectis, ramis ſurculíſque inſidere videantur, uno conſtantes folio, vel ſoli, vel bini ternive, paſſim coſtulis mediis, raro lateribus adhærentes, ſúntque, oblongo-rotundi, viridi-fuſci, in vertice uno tenui ſtylulo præditi, ac rara intus cavitate inſtar veſicularum inflati, in quibus ſingulis vermiculus albo-flavus hoſpitatur, cortice rigido, vitrea ac fragili ſuperficie, intus nitenti & glabra.

Hujus plantæ ſpinis cortice dempto Malabares auriculas ſuas perforant, in quibus ad ornatum aurum, gemmáſque pretioſas geſtant. Hæc planta myſtica naturæ vis Indigenis antipathetica vel ſympathetica, inter amicos volentes nolentéſve cenſetur. Ejuſdem folia

lia in *Oryzæ* lotura, & lactis sero decoquuntur pro balneo contra ventris ex flatu & extravasata lympha intumescentiam: Hujus porrò simul ac *Beteleiræ* lignum tostum & in pulverem tritum exanthematibus & exulcerationibus medetur.

77. Naicorana H. M. P. 8. T. 35. Phaseolus Zurratensis siliqua hirsuta pungente Couhage dictâ *Hist. nost.* A Macouna Brasiliensium longè diversa est, non ut suspicabar eadem.

H. M.

Radix fibras suas capillatas late supra arenam diffundit, cortice albo infuscato, odoris gravis & quodammodo acuti. *Cauliculi* glabri, teretes, claviculati. *Folia* in pediculis longis glabris rotundis, claviculatis terna, oblonga, in cuspidem contracta, tenuia, plana, raris ac minutissimis pilis obsita, ut glabra videantur, medium hastæ simile est, lateralia duo ferè duplo latiora, ac magis incurvata; costa media superna parte nonnihil eminet. *Flores* papilionacei, folio inferiori seu carinato, unguli-formi, venulis in longum striato; lateralibus duobus erectis, oblongo-angustis, pariter striatis, colore purpureo-rubicundo-fusco; superiori seu vexillo breviore, rigidiusculo, lato purpureo-albicante, odoris nullius. Styli & staminum cum apicibus & calice descriptionem vide apud Autorem nostrum, nec enim, ut puto, multum differunt à consimilibus partibus aliorum Papilionaceorum.

Floret mense Julio & Augusto circa *Mangatti*, *Poiga* & alia loco. Differt à Couhage *Barbadensi*, quòd semina ejus nigra sint, quæ *Barbadensi* spadicea lituris nigricantibus aspersa. Vide supra Phaseolum *Americanum* foliis molli lanugine obsitis, &c. *Pluk.*

78. Kaku-Valli H. M. P. 8. T. 36. Mucunæ *Marcgravii* valde similis, vel planè eadem. Phaseolus *Indicus* siliqua majore pungente *Commelin.* notis.

H. M.

Prolixam omnium hujus plantæ partium descriptionem apud Autorem nostrum vide. Nascitur circa *Parou*, & alibi. Notandum, quòd *stipes* hominis crassitiem adæquat, cortice crasso, fusco-cinerascente, gummosum, ruffum, glutinosum liquorem è vulnere exsudante. *Folia* in pediculis oblongis tenuibus, terna, oblonga, cuspidata, spissa, supernè saturo virore nitentia, subtus dilutiora. *Flores* fabacei, tetrapetali, non, ut eos describit *Marcgravius*, pentapetali, viridi-diluti transparentes & rigidiusculi. In reliqua floris descriptione nihil video singulare quodque aliis multis floribus papilionaceis non conveniat. *Siliquæ* siccæ glabræ sunt, ac sine pilis. Non tantùm tres sed quatuor vel quinque inveniuntur fabæ. Harum tres comestæ mortem afferunt.

Huic adde Synonyma sequentia, Phaseolus *Brasilianus* frutescens, lobis villosis pungentibus maximus *P. B. P.* Phas. *Nigritarum* primus *Clus. Exot.* lib. 2. cap. 11. p. 68. Item, Phaseolus *Brasilianus*, *Macouna Brasilianis* vocatus Not. in *Monard.* p. 336. Phas. *Americanus* frutescens, foliis glabris, lobis pluribus villosis pungentibus, fructu orbiculari plano, hilo nigro tanquam annulo totum ferè ambiente *Pluk. Phytogr.* T. 213. F. 2.

79. Putsja-paeru H. M. P. 8. T. 37. Phaseolus *Indicus*, siliquis angustis, hirsutis, fabis spadiceo-fuscis, membranis intercedentibus sejunctis.

H. M.

Radix huic fibrosa, lignosa, albo-rufescens, *Caules* ac rami tenues pampiniformes, virides, pilosi & subasperi quibus perticas appositas aut stirpes vicinas apprehendens scandit ad 4 aut 5 pedum altitudinem. *Folia* in petiolis viridibus, rigidis, pilosis, ac spithamam fere longis, interiùs sulcatis terna, cuspidata, tenuia, lenia, raris pilis utrinque obsita. Medium folium lateribus est æqualibus, lateralia latere averso magis dilatato sunt, per quod costulæ transversæ ex petiolo excurrentes altius ascendunt quàm quæ per latus decurrunt. *Flores* Fabacei, flavi. *Siliquæ* rectæ angustæ, duos trésve pollices longæ, longiusculis subasperis albicantibus pilis hirsutæ: *Fabæ* intus parvæ oblongæ, teretes, in tractu longitudinis cum sua longitudine sitæ, ac interseptimentis membranaceis sejunctæ, decem plus minus in una siliquæ, súntque primùm viridi-fuscæ splendentes, siccæ spadiceo-fuscæ, nitentes; gustu haud dissimiles Ciceribus communibus. *Siliquæ* siccæ exteriùs in cortice planè nigricant, interiùs spadiceo-diluti sunt coloris.

Integra hæc planta cum 4 *Alu* speciebus contrita, atque in lotura Oryza *Patsjeri* (quæ oblonga teretia ac pinguia habet grana, multæ enim sunt Oryzæ species, ex quibus hæc quidem maximè apud *Malabares* usui medico inservit) ac sero lactis, addito melle in linimentum cocta, exanthemata tollit: cum nigro sale, oleo *foule de Enferno* mixta psoram pruritúmque fugat.

Adde Synonyma seqq.

Phaseolus sylvestris minor, flore minimo, siliquis longis teretibus, alba lanugine hirsutis *Slon. Cat. Jamaic.* Phaseolus Indicus hirsutus, flore luteo, siliquâ angustâ, *Breyn.* Prod. 2. p. 82.

80. Paeru, H. M. P. 8. 41. Phaseolus Indicus trifoliatus minor, flore cœruleo, siliqua longa angustissimâ, fabis membranis transversis dissepțis.

H. M.

Nascitur in *Angiecaymal* & alibi, semper florens. *Radix* tenuis, albicans, fibrosa, in fibris rotundis globulis donata. *Cauliculi* teneri, parum lignosi, & asperi, viridi-diluti. *Folia* in petiolis longis, subasperis, interiùs latè sulcatis, viridi-dilutis terna, oblonga, cuspidata;

data; medio hastæ cuspidi simili, lateralium interiore latere angustiore, exteriore latiore, & ad pedunculum latè dilatato & exporrecto, súntque subaspera, colore supernè viridi-fusco, subtus dilutiore, seu viridi-claro. *Flores* petiolis surrectis, ex origine petiolorum foliaceorum exortis tres quatuórve congregati in brevibus pedunculis insident, papilionacei ac cœrulei, exteriora versùs reflexi, folio carinato albicante, lateralibus saturatè cœruleis. Styli & staminum accuratam descriptionem videsis hoc in loco. *Siliquæ* rectæ, oblongæ, angustæ, petiolo longo appensæ, primùm virides, dein flavescentes, ac probè maturæ rubescentes. *Semina* continent oblongo-rotunda, longitudine ad siliquæ longitudinem sita, tenuibus, membranaceis intersepimentis sejuncta, siliquásque adeò implentia, ut subtus corticem extuberent, per maturitatem flavescentia ac russa.

81. Catu-Paeru H. M. P. 8. T. 42. Phaseolus Indicus sylvestris, flore purpurascente, fructu majore *Commelin.* in notis. *Katsjan* vel *Kajan* species.

H. M.

Circa *Palurti* & alibi nascitur, florens tempore pluvioso. *Radix* longè prorepens, ac fibris albicantibus donata, tereti-fusca, ligno molli, cortice lento, crassiolo, albicante ac lacteo. *Rami* teneri, virides, & aquei, vetustiores cortice terreo, fusco ac lacteo. *Folia* in petiolis viridibus, interiùs lato sulco striatis, terna, subaspera, virore communi subfusco, in recta seu supina parte parùm nitente & obscuriore, pilis raris ac brevibus obsita, præcedentis foliis formâ similia; costa media, ut & transversæ indè exeuntes, etiam in recta eminent. *Flores* papilionacei, rosaceo-saturi, purpurei coloris, petalo *clypei-formi* albicante, exteriùs subpurpurascente, ac prope unguiculum maculâ flavâ notato; huic opposito *carinato* candido, cum cuspide seu rostro cochleatim intorto; *lateralibus* interiori parte oræ concavæ *carinato* folio assutis & annexis. *Styli* descriptionem accuratam hîc loci vide. *Siliquæ* compressæ, rectæ, parùm inflexæ, 6 pollices longæ, medium digiti articulum cùm virides ferè latæ, siccæ cortice flavescente, seu argenteo & nitente. *Semina* contenta cum uncinulis suturæ ventris annexa, ac in cortice extuberantia, per intermedia candida, sepimenta à se mutuò dissita, liris parallelis paulò obliquè striata, formâ nonnihil quadrilatera & convexa, primùm viridia & nitentia, post coloris spadicei subviridis, ac signo uncinulæ albissimo.

82. Catu-Tsjandi H. M. P. 8. T. 43. Phaseolus *Indicus* trifolius, siliqua longa grandi, lata, ventre convexo, dorso concavo, Lobo ex Wingandecaouw *Clus.* simili, fabis oblongo-rotundis, confertis, transversim positis repleta. Phas. maritimus purgans, radice vivaci, foliis crassis subrotundis *Bisnagaricus Pluk. Phyt.* T. 51. F. 2. D. *Petiver* huic synonymum facit Phas. maritimum rotundifolium, flore purpureo, siliqua brevi cristata, semine fusco striato *Slon. Cat. Plant. Jam.*

H. M.

Nascitur circa *Cochien*, florens mense Januario, semper virens. *Radix* brevis, fibrosa, nonnihil capillata, colore nigricante. *Cauliculi* sinuosi ac implexi, tenues, rotundi, colore viridi-flavescente. *Folia* in petiolis brevibus, interiùs sulcatis, terna, medio ampliore, omnia rotundâ orâ ac cuspide brevi, exteriora versùs inflexo, eminentia, colore viridi. E costa media nervi transversi obliquè anteriora versùs excurrunt. *Flores*, qui supra exortum petiolorum foliaceorum congregati proveniunt in surculis seu petiolis longioribus, papilionacei sunt, petalo superiore seu vexillo latiore ac in summitate tenui hiatu inciso, ac cum oris exteriora versùs nonnihil inflexo, colore exteriùs pallido albicante, interiùs rosaceo-saturo cœrulescente, unguiculo lato viridescente, in medio rimâ inferiùs fisso, colore rosaceo-cœruleo claro.

Styli & calicis descriptionem accuratam qui desiderat Autorem nostrum consulat. Siliquæ eædem ut *Catu-Bara-Mareca*.

Hujus folia cum cortice de *Canja* succum fundunt, qui cum butyro coctus glandularum tumores atque ecchymomata, cum Sinapi vero Allióque trita torrefactu & epithematis forma applicata, ventris tormina dissipant, adjecto autem pulvere dicto Malabaribus *Astasurnampodi* suffumigium suppeditant, quod dolorosum artuum lassitudinem tollit. *Vires.*

83. Bara-Mareka H. M. P. 8. T. 44. Phaseolus *Indicus* trifolius, siliqua longa grandi fabis esculentis. An Phas. *Ind.* siliquâ magnâ falcatâ, quaternis in dorso nervis, &c. *Pluk. Almag. Bot.*

H. M.

Planta domestica est & sativa, eadem cum priore, nisi quòd siliquæ grandiores, quódque fabæ sint in eduliis. Nascitur in *Angiecaimal* & alibi, fructus circa initium temporis æstivi proferens maturos.

Hujus folia in aqua *Oryzæ*, vel maturæ *Nucis Indicæ* succo contrita propinantur Cachecticis: ex fructibus autem cum Zinziberis sicci ac Piperis longi mixtura fiunt pilulæ antispasmodicæ; ex iisdem, dempta interiori pellicula cum cortice *Muringu* trituratis conficitur linimentum antiarthriticum, (quippe hujus plantæ vis in Arthritide elucescit) vel etiam cum radice *Vattæ* calamo aromatico, cortice maturo fructûs *Arekæ* dicti *Pinang* in aqua Oryzæ *Patsjeri* & oleo foliorum de Enferno mixtis, vel etiam cum *Curcuma*, *Cynoglosso* Malabarico aliisque, lacteo Indicæ nucis succo, ac oleo foliorum de *Enferno*, vel denique cum tribus *Alu* speciebus, *Oryzæ* lotura ac dicto oleo copulatis. *Vires.*

84. Catu-Bara-Mareca P. 8. T. 45. Phaseolus trifolius *Indicus*, siliqua grandi, recurva, fabis crassis ovalibus, noxiis. Phaseolus Indicus maritimus perennis, foliis crassis, subrotundis minor *P. B. P.*

H. M.

Planta est sinuosis ramis se vinciens, nascénsque in arenosis circa *Cochien* & alia loca semper ferè florens, & cum *Cata-Tsjandi* maximam partem conveniens, præterquam quod pænè venenata sit, corpori noxia & dolorem excitans. *Folia* in eodem pediculo terna, ut in illo, oblongo-rotunda, cuspide oblongo eminentia, texturâ crassa, superficie lenia, virore utrinque fusco, supernè nonnihil nitente. A *Catu-Tsjandi* foliis differunt, quòd illa multò minora, rotundiora, & sine cuspide sint. *Flores* Fabacei, forma, colore ac odore cum *Catu-Tsjandi* convenientes. *Siliquæ* nonnihil incurvæ, ac fermè spithamam longæ, 3, 4ve pollices latæ, in superiori parte latissimæ, dorso acuto rotundiolo, ventre plano, nonnihil concavo, pollicem ferè lato, ac anterius in cuspidem protenso, in dorso & ventre nervo-viridi-fusciore obsitæ, lateribus valde extuberantibus & convexis, quæ proximè ad ventrem magis exturgescunt & ad dorsum magis extenuata sunt; cortice crasso, qui primùm viridis & glaber, & intus tunica carnosa, humida, subviridi obductus; siccescens, colore spadiceo-fusco, & plurimis rimis seu fissuris, quæ ex ventre obliquè in dorsum excurrunt fatiscens, in interiori tunica argentei coloris ac villosus. *Fabæ* umbilico suo suturæ mediæ ventris, in cujus tractu relaxantur, adhærent, oblongo-rotundæ, lateribus nonnihil convexis, sua longitudine per longum siliquarum sitæ, in una ora laterum umbilico oblongo præditæ, cortice spadiceo-ruffo ac glabro, qui primùm cùm Fabæ teneræ sunt, subviridis albicans pilosus ac laxus est instar sacculi; umbilico cinereo, qui limbulo spadiceo fusco circundatus; sub cortice nucleo albo & denso, saporis fabacei subdulcis; sed non sunt in eduliis. In fabis cùm teneræ sunt & pelliculâ albâ denudantur, in medio inferioris partis oculus oblongus se prodit qui ad Fabæ rotunditatem cum cuspide versùs umbilicum Fabæ inflexus est, saporis ingrati sylvestris.

85. Tsjeria-Cametti-Valli H. M. P. 8. T. 46. Phaseolus *Indicus*, flore dilutè rubente, siliqua brevi, subrotunda, Monosperma, transparente.

H. M.

Planta est nascens circa *Cranganoor* & *Cochien*, semper ferè florens vel frugens. *Radix* illi fibrosa, nigricans, cortice interiùs rubro, ligno albo. *Stipites* lignosi, nigricantes, cortice cùm vetustiores sunt interiùs rubro, cùm teneriores viridi. *Folia* in pediculis tenuibus viridibus interiùs sulcatis terna quinàve, oblongo-rotunda, ad pedunculum latiusculo & rotundo ambitu, indéque in cuspidem oblongum stricta, texturâ densa & mediocriter crassiola, superficie plana glabra, viroris in recta fusci ac nitentis, in aversa parte dilutioris. *Flores* viridibus rotundis surculis seu petiolis è foliorum alis egressis insident plures simul, in pedunculis parvis viridibus è surculis exeuntibus bini ternive, parvi, papilionacei, qui cùm in gemmis sunt ex albo subrubescunt, aperti rubore sunt dilutissimo & albicante. *Florum* ejúsque *petalorum* numerus, situs, figura, ut & *stylus*, *stamina*, *Apices* & *Calix* non multum differunt ab aliorum Papilionaceorum forma & partibus consimilibus, Eorum autem descriptiones accuratas vide si placet apud Autorem nostrum hoc in loco. *Siliquæ* parvæ, oblongo-rotundæ, articuli fermè longitudine, pollicem latæ, compressæ, viridi-dilutæ seu flavescentes, oris rotundis, viridi-fuscis, in uno latere ad mediam partem oræ sinu lacunoso, venulísque seu nervis extantibus reticulatim in cortice utrinque pertextæ, ac proximè ad illam oram relicto intervallo nervulo extuberante viridi-fusco obductæ. Intus unum passim *semen* viride oblongum in una parte oræ rotundo ambitu, in altera medio sinu excavatum, quà sinui siliquæ affixum, lateribus duobus compressis, parùm convexis ac reniformibus, cavitatem siliquæ adimplens, rariùs duo, in superficie venulis striantur. *Siliquæ* hæ primùm valdè compressæ, ac foliosa planitie lateribus arctè mutuò accumbentibus, in quibus *semen* parvum conspicitur per tenuem ac viridi-dilutum & reticulatum corticem transparens, ac maximam siliquæ capacitatem vacuam relinquens.

Eandem cum priore efficaciam obtinet. *Radix* hujus tosta, trita, & oleo commixta linimentum sudat abscessibus externis adversum.

86. Katu-Ulinu H. M. P. 8. T. 50. Phaseolus *Indicus* foliis ad pediculum reflexis, siliquis teretiusculis, angustis, pilis rarioribus oblongis asperis, fabis etiam teretibus. Phas. Malab. pilosus, auriculatus, flore flavo *Pet. Act. Philosoph. Lond.* N. 271. p. 857.

H. M.

Planta est quæ nascitur circa *Paloerti* & alibi, florens tempore pluvioso. *Radix* albicans, fibrosa. *Caules* tenues, angulati, virides & etiam ex parte rubescentes, pilis longis densè obsiti, asperi, parum lignosi. *Folia* in petiolis oblongis, viridibus, pilosis, asperis, ad exortum duobus foliis viridibus cuspidatis succinctis, interiùs lato sulco striatis, terna, lata, anteriùs striata, pilis obsita, & subaspera, viroris in recta parte surdi, saporis & odoris sylvestris. *Flores* plures congregati videntur, papilionacei, flavi, *stylum* includentes crispatum, candidum, superiori parte in tenuissima *stamina* fissum, flavis nodulata gemmulis. Siliquosum *germen* viride, quod oblongum, candidum ac nitens filamentum supernè barbatum emittit, in se tanquam theculam includens. *Calyx* viridis in orificio 4 habet cuspides. *Siliquæ* oblongæ sunt, ad magnitudinem duorum digiti articulorum, rotundæ, rectæ, viridi-dilutæ, pilis ruffo-rubris, anteriora versùs surrectis, obsitæ, duabus instructæ suturis. *Fabæ* formâ teretes sunt, latiori suturæ adhærentes, súntque in eduliis.

87. Konni H. M. P. 8. T. 39. Phaseolus bicolor *Anacock* dictus *J. B.* Phaseolus alatus major, fructu coccineo, macula nigra notato *Commelin.* notis. *H. M.*

Nascitur circa *Cochien* & per totam *Malabariam*, mense Augusto florens. *Rami* virides sunt, ligno albicante. *Folia* in petiolis viridibus, lato sulco interius striatis geminata in binis proveniunt seriebus, oblonga, rotundâ orâ, texturâ tenuia, mollia, superficie plana, lenia, glabra. *Flores* fasciati videntur, papilionacei, rubescentes, ad dilutè Persicum vergentes, inodori folio vexilliformi internè circa medium saturè rubescente, lateralibus angustis, surrectis. *Siliquæ* oblongæ sunt, rectæ, ad latera compressæ, per maturitatem flavescentes, odoris grati. *Fabæ*, quæ in eis continentur, membranaceis intersepimentis à se invicem sunt sejunctæ, suturæ superiori umbilico adhærentes, rotundæ duræ, corallinè rubescentes, ac maculâ nigrâ semilunari variegatæ.

88. Phaseolus totus ruber, *Anacock* accedens *J. C.* tom. 2. p. 265. Phaseoli *Indici* rubri durissimum genus alterum sine macula, *Lobelii.*

P. 894. Ad Cap. De Piso.

1. Pisum ramulare hilo nigro *Moris. hist.* ramulare *Lugd.* hortense majus *C. B.*

2. Pisum spontaneum nanum inter Triticum *Moris. hist.*

3. Pisum nanum rotundum, sine adminiculis rectum *H. R. P. Schol. Bot.*

4. Piso arvensi flore roseo, fructu fusco, aut ex cinereo nigricante affine, semine minori *Hort. Med. Sapienz. Rom.* D. *Triumfetti.*

P. 896. Ad Cap. De Lathyro.

1. Lathyrus *Curassavicus* pediculis foliorum alatis *P. B. P.*

2. Lath. Ochroides angustifolius flore cœruleo ; fortè Lath. annuus flore cœruleo, Ochri siliquâ *Hort. Leyd. Pluk. Almag. Bot.*

3. Lathyrus *Japonensis* flore purpureo majore *Munting. Herb. Belgic.*

4. Lath. minor *Lusitanicus Ejusd. ibid.*

5. Lath. segetum semine nigro exquisitè rotundo N. D. *Virid. Lusit. Grisl.*

6. Lath. sem. nigro exactè rotundo minor N. D. *Ejusd.*

7. Lath. segetum minor, siliquâ articulatâ N. D. *Ejusd.*

8. Lath. palustris ericetorum *Ejusd. ibid.*

9. Lath. pal. siliquâ asperâ *Lusitan. Ejusdem*, N. D.

10. Lath. minimus leptomacrolobus N. D. *Ejusd.*

11. Lath. angustifolius *Americanus* flore cœruleo *Ejusdem.*

12. Lathyrus palustris, Alpinus, flavus, erectus, scapo tereti nudo, Lathyri lutei dumetorum facie *Hort. Cathol.* D. *Sherard.* *Folia* angusta & acuta sunt, sescunciam longa, culmum lata. *Flores* in communi pediculo palmari aut sesqui-palmari quinque aut sex simul, flavi, *siliquas* post se relinquentes compressas, unciales aut sescunciales, fortè etiam longiores, paullum recurvas & arcuatas.

13. Lathyrus platyphyllos, hirsutus, mollis, magno & peramœno flore odoro purpureo *Hort. Cathol.* 107. D. *Sherard.* Singulare est in hoc genere, quòd tota planta hirsuta sit. Surculus seu pediculus communis cui flores insident in ramulo sicco quem vidimus semipedali erat longitudine & tres tantùm in summo flore gestabat maximos, vexillo purpureo, alis cœruleis. Hujus pleniorem descriptionem vide in *Hort. Med. Amst.* P. 2. p. 160. Lathyrus major è *Sicilia* flore amplissimo adorato, vexillo rubro, labialibus petalis rostrum ambientibus cœruleis, siliqua hirsutâ Hort. *Uvedalensis Pluk. Mantiss.*

14. Lathyrus parvus angustifolius, floribus rubentibus, singularibus, in pediculis brevibus. Inter siccas à D. *Sherard* communicatas. Plurimi ex eadem radice exibant cauliculi, qui in sicco specimine semipedalem altitudinem non superabant.

Ad *Lathyrum sylvestrem flore coccineo* accedit ; qui inter segetes frequens est circa *Genevam.* In *Horto Catholico* Lathyrus rectus, gracilis, Gladioli folio tenui, monanthes, rubicundus nominatur P. 103.

15. Lathyris

15. Lathyris congener spicata, foliis integris gramineis, seu Catanance leguminosa *Indorum*, microlobos, semine quadrato *Pluk. Mantiss.* vide Nir-Murri *H. M.* P. 9. T. 32.

16. Lathyroides vel Lathyris congener, Linariæ foliis, *Æthiopica Ejusd. ibid.*

17. Lathyro affinis monophyllos *Caroliniana*, pediculis foliorum alatis *P. B. P.*

18. Lathyrus latifolius annuus, siliqua articulata hirsutiore *H. R. P.*

19. Vicia seu Cracca minima, *Indiana*, graveolens, flosculis perexiguis, coccineo colore, ex alis foliorum spicatim prodeuntibus *Pluk. Mantiss.* ex seminibus à *Ceylonensi* Insula oriunda.

20. Vicia Lathyroides, purpuro-cœruleis floribus *Sutherland. Herman. Parad. Bat. Herman.*

E *radice* pluribus fibris capillata, perenni *viticulos* spargit copiosos, infirmos, humi stratos, angulosos, glabros, in solo lætiori dodrantales, crebris geniculis interstinctos. *Folia* quæ primò erumpunt & in caule inferiora, glabra, ex unica tantùm pinnarum conjugatione, superiora ex 3bus, 4ve pinnulis ad mediam costam annexis composita sunt, & in capreolum terminantur. E regione foliorum prodeunt *Flores* solitarii, brevissimò pediculo insidentes, parvi, oblongi, dilutè purpurei; quibus succedunt *siliquæ* unciâ longiores, erectæ, nigræ, glabræ, 7, 8, vel 10 *semina* parva, seminum Sinapeos magnitudine, angulosa, fusca continentes.

E *Scotia* misit D. *Sutherland.*

Hæc species insigni nota ab aliis Viciis *differt, quod sci. flores non ex alis foliorum exeant, sed è regione foliorum, ex adverso caulis latere.*

P. 901. Ad Cap. de Vicia. Post Septimam speciem adde,

1. Vicia *Lusitanica* radice grumosa *Munting. H. B.*

2. Vicia flore ochroleuco, siliquis singularibus, erectis, hirsutis minoribus *Moris. hist.* multifol. cum siliquis latis *J. B. Pluk.*

3. Vicia flore ochroleuco siliquis singularibus, hirsutis, propendentibus, siliquarum Pisi minoris formâ, *Ejusdem.*

Post Decimam speciem

4. Vicia sepium folio rotundiore acuto *C. B. Moris. hist.* p. 63.

5. Vicia multiflora *Cassubica* Lentis siliquâ *Breyn. Prod.* 1. *Cat. Hort. Acad. Lugd. Bat. Herman. Pluk. Phytogr.* T. 72. F. 2.

6. Vicia sylvestris incana, major & præcox, *Parisiensis*, flore suave-rubente *Tournef. institut.*

7. Vicia serotina perennis, flore luteo, siliquâ hirsutâ *Ejusd. ibid.*

8. Eadem cum siliquâ glabrâ *Ejusd.*

9. Aracus major, foliis angustioribus obtusis, multiflorus, spicis florum geminis è foliorum alis exeuntibus. Siccam communicavit D. *Sherard.* *Folia* unciam longa sunt, ¼am unciæ lata, apice obtuso, media tamen costa in brevem velut spinulam exit, ad sex septémve paria eidem costæ adnexa. *Flores* in pediculis è foliorum alis egressis (non raro duobus simul) palmaribus, plurimi, in longas spicas excurrentes, rariùs tamen siti quàm in præcedente, colore cœruleo aut purpureo. In Horto *Romano* collegit D. *Sherard*, nomine *Galegæ* montanæ Dalechampii *J. B.*

10. Aracus major, an Vicia Lathyroides, siliquis in eodem pediculo binis. Siccam ab eodem amico accepi. *Folia* in medio latissima, versùs utrumque extremum sensim angustiora, in acutum desinentia, sescunciam longa, media latissima parte vix semunciam lata. Ad exortum costæ cui folia seu pinnulæ adnectuntur, è caule nulla apponuntur folia, sed duæ velut auriculæ parvæ, subrotundæ, laciniatæ, laciniis in spinulas innocuas terminatis. *Flores* in pediculis è foliorum alis egressis sescuncialibus aut longioribus bini, quibus succedunt *siliquæ* latiusculæ, sescunciales, hirsutæ, 5 aut 6 pisa continentes.

11. Vicia

11. Vicia Lathyroides minor, foliis longis anguſtiſſimis, acutis, floribus in eodem pediculo binis. Præcedenti cætera ſimilis eſt, imò, monente D. *Sherardo*, ab eo non differt. Inter ſegetes circa *Liburnum* & alibi in *Italia* frequens eſt.

12. Aracus ſeu Vicia multiflora ſpicata purpurea annua minor ſcondens. *Hort. Cath. Suppl.* 3. Silipuæ unciales & ſeſcunciales, latæ, glabræ; duæ tréſve in pediculo communi, è folii ſinu egreſſo.

13. Vicia folio ſubrotundo brevi, obtusè mucronato, pediculo brevi inſidente, flore Viciæ ſepium ſeu dumetorum vulgaris. In agro *Eboracenſi* à D. *Tancredo Robinſon* obſervata nobíſque oſtenſa eſt.

1. Lens *Africana*, Elatines fœminæ folio ſingulari, pilis longioribus hirſuta, à *Promont. Bæ. Spei Pluk. Mantiſſ.*

P. 908. Ad Cap. De Lupino.

1. Lupinus luteus *Tingitanus*, flore & ſemine majore *Moriſ. hiſt.* p. 94.

2. Lupinus luteus *Virginianus* perennis *Pluk. Almag. Bot.* An peregrinus minor ſeu anguſtiſſimo folio *C. B?*

3. Lupini folio planta *Africana* villoſa *Ex Prom. Bæ. Spei Pluk. Almag. Bot.*

4. Lupinus ſylveſtris latifolius, flore albo, ſativum in omnibus æmulans, edulis *Hort. Cath.*

5. Lupinus latifolius humilis hirſutus, flore albo *Hort. Cathol.*

6. Lupinus obſoleto colore *Luſitanicus* latifolius *Tournef. Inſtitut.*

7. Lupinus *Americanus* arboreſcens, triphyllos, flore albo, fructu variegato *Plum.*

P. 911. Ad Capitis De Galega ſpeciem 3tiam ſeu Soferam nota,

Hæc planta Sennæ ſpuriæ ſpecies cenſetur, & D. *Hermanno* in *Cat. Hort. Acad. Lugd. Bat. Sennæ Orientalis fruticoſa, Sophera dicta*, inſcribitur: quocum conſentit D. *Plukenet* in *Almag. Bot.* & diverſam facit à Paiomirioba 1ma. *Piſonis*. D. *Sloane* in *Cat. Jamaic.* dubitat & quærit Annon eadem ſit. D. *Plukenet Ponnam Tagera* ſeu *Ponnam virem H. M.* huc refert, *P. Hermannum* ſecutus.

P. 912. Ad finem Capitis adde.

1. Galega maxima *Luſitanica Flor. Bat. flo.* major *Luſitanica Munt. Herbar. Belgic.* altè aſſurgens *Luſitanica Griſleii Virid. Luſitan.* N. D.

2. Galega *Africana*, floribus majoribus, & ſiliquis craſſioribus *Tournef. Inſtitut.*

3. Galega *Americana* fruteſcens, flore purpureo, foliis ſericeis *Plumier. Ejuſd. ibid.*

4. Galega *Africana* fruticeſcens Oleæ folio anguſto, ſiliquis craſſis erectis: Per *folium* hoc in loco intelligimus folii pinnam.

P. 910. Ad Cap. De Glycyrrhiza vulgari.

1. Glycyrrhiza *Americana* ſpicata *Munting. Herbar. Belgic.*

P. 912. Ad Cap. 5ti De Orobo ſylv. ſiliquis erectis, ſpeciem 1am nota.

1. Hæc planta Sennæ ſpuriæ ſpecies eſt: *Paulo Hermanno* in Catalogo *Hort. Medic. Acad. Lugd. Bat.* quem etiam ſequuntur D. *Plukenet*, & D. *Sloane*, Senna Occidentalis, odore Opii viroſo, *Orobi Pannonici* foliis mucronatis, glabra, inſcribitur.

Ad ſpeciem 2dam nota

2. Hæc eidem *Hermanno* in eodem Cat. *Senna Occidentalis odore Opii minùs viroſo, foliis glabris obtuſis* dicitur. D. *Sloane* in *Cat. Jamaic. Senna minor herbacea, plerunque hexaphylla, folio obtuſo.* Hanc nos in hortulo noſtro ex ſeminibus ſatis ortam per aliquot annos aluimus.

Caulis ei ſeſquicubitalis erat aut altior, [eo anno quo floruit] teres, glaber, viridis, ſatis firmus & rigidus, culmi craſſitie aut major, ad intervalla ſeſcuncialia aut duarum unciarum *foliis* veſtitus alternatim vel nullo ordine ſitis, alatis, quatuor, quinque, ſex, rariùs ſeptem pinnarum

pinnarum conjugationibus ad mediam costa annexis, nullâ in extremo impari costam terminante. Sunt autem pinnæ singulæ, circa margines æquales, pallidè virides, glabræ, Orobi Pannonici 2di *Clus.* figurâ similes, sed majores; in inferioribus foliis sescunciam longæ, mucronibus obtusis, unciam propemodum latæ, in superioribus paulò longiores, mucronibus acutioribus, & in spinulam brevem terminatis. E superiorum foliorum sinubus exeunt *flores*, in eodem surculo sex, septem aut plures, flavi, pentapetali, petalis omnibus cochlearis in modum concavis, duobus majoribus dependentibus, reliquis tribus erectis, calice pentaphyllo obvallati; *Stamina* intus decem *apicibus* longis nigricantibus capitata, è quibus tria reliquis longiora dependent, tria superiora brevissima sunt. Siliquas ad maturitatem non perduxit. Superficies quotannis emoriebatur, radice in terra superstite.

P. 913. Ad speciem quartam. Observavit D. *Sherardus* descriptionem Orobi Alpini latifolii *C. B. prod.* bene convenire Galegæ montanæ *Dalechamp.* excepta latitudine foliorum biunciali.

P. 913. Ad Cap. De Onobrychide.

1. Onobrychis saxatilis, foliis Viciæ angustioribus & longioribus *Aquisextiensis Tournef. Institut.* p. 590.

2. Onobrychis seu Caput gallinaceum minus, fructu maximo, insigniter echinato Lliiæ Triumf. apud fratrem. 65. *Ejusd. ibid.* Eadem esse videtur nobis descriptæ sub titulo Capitis gallinacei minoris.

3. Onobrychis *Zeylanica* trifolia minor perennis D. *Herman.* Inter plantas à D. *Sherardo* communicatas occurrit. Flores in summis ramulis profert in spicas excurrentes, éstque Hedysari trifolii species. Vide infra.

P. 917. Ad Cap. De Orobo sylvatico, &c.

1. Orobus *Pyrenaicus* latifolius nervosus *Schol. Bot. Pluk. Phytogr.* T. 210.

2. Orobus *Zeylanicus* glaber, flore luteo *P. B. P.*

3. Orobo *Americano* luteo *Breynii* similis ex *China*, cujus folia sunt glabra *Pluk. Almag. Bot.*

4. Orobus fortè, an Astragalus Oxytriphyllos (Cytisus *Rivino* dictus) floribus Apii *Americani Pluk. Almag. Bot.*

5. Orobus *Virginianus*, foliis fulva lanugine incanis, foliorum nervo in spinulam abeunte *Pluk. Mantiss.*

6. Orobus (fortè) Scolopendriæ foliis tomentosis, ex *Aleppo*, & fortè tantùm præcedentis [Astragali *Syriaci* hirsuti *C. B.*] varietas est. *Pluk. Mantiss.*

7. Orobus *Americanus*, Asari folio singulari *P. B. P.*

8. Orobus *Americanus* villosus & incanus, floribus ex purpureo incarnatis *P. B. P.*

9. Orobus Phaseolodes *Americanus* folio anguloso, subhirsuto *Ejusd.*

10. Lathyrus arvensis radicibus tuberosis *Park. App. Theat.* p. 1686. Astragalus arvensis *Thal.* Ab ejusdem sylvatico differt quòd Lathyri instar binos tantùm lobos seu bina folia in singulis pediculis habeat.

11. Orobus sylvaticus *Zeylanicus*, siliquis erectis, foliis sericeis candicantibus, Pilæ *Zeylanensibus* D. *Herman.*

Folia è tribus plerunque pinnarum paribus constant cum impari foliolo in extrema costa. E foliorum alis exeunt pediculi prælongi, plures in summitate flores sustinentes, quorum singulis singulæ *siliquæ* erectæ compressæ, acuminatæ succedunt.

12. Orobus *Africanus* glaber floribus purpureis, spicâ longa & laxa dispositis, siliquis erectis.

Planta est ramosa, pluribus ab eadem radice lignosa cauliculis. Quatuor interdum aut quinque in eodem folio pinnarum paria; plura non observavi. *Siliquæ* angustæ sunt & glabræ, pisis tumentibus repletæ.

13. Orobus *Americanus*, foliis & siliquis incanis fruticescens D. *Sherard.* incanus & villosus major.

Proximè

Proximè affinis & similis est Orobo *Americano* luteo siliquis incanis *Breyn. Cent.* 74. *Siliquæ* in spica reflexæ sunt; Folia supernè obscurè viridia sunt, subtus incana.

P. 918. Ad Cap. de Cicere.

1. Cicer Astragaloides procumbens, circinatis Nummulariæ foliis pilosis. *Pluk. Almag.*

2. Cicer Alpinum *Park.* p. 1077. E *radice* longa inferiùs surculosâ *caules* edit *foliis* præditos Ciceris sativi rotundioribus & dentatis. *Flores* cœrulescunt: *siliquæ* quàm præcedentium minores nonnihil pilosæ.

In monte *Jura* inveniri, & à nemine ante se proditam fuisse scribit *Parkinsonus.*

3. Cicer Astragaloides (fortè) *Virginianum,* hirsutie pubescens, floribus amplis subrubentibus *Pluk. Phytogr.* T. 23. F. 2. An Cicer montanum lanuginosum erectum *C. B?* *Banister Cat. Virgin.*

Folia è pluribus pinnarum oblongarum hirsutarum conjugationibus, [quinque vel sex] componuntur. *Flores* ampli, folio erecto seu vexillo è luteo albicante, alis & carina purpurascentibus, pediculis tenuibus hirsutis è foliorum sinubus exeunt vel singuli vel bini ternive simul. Fructum non vidimus. Verùm, quod singulare esse videtur in hoc genere, è Folii cujusdam ala emergebat ramulus foliis vestitus è pinnis angustissimis acutis, ad 10 usque paria, compositis.

Marilandiæ cum *Virginia* communis est, observante D. *Vernon.*

P. 919. Ad Cap. 4ti De Leguminibus supra infráque terram fructum ferentibus, seu de Araco, ad speciem Tertiam not.

1. Hæc planta Sennæ spuriæ species censetur, & à D. *Plukenet* sub titulo *Senæ tetraphyllæ* seu *Abso congeneris, hirsutæ, è Maderaspatan, flo. parvo, siliquis punctatis, folliculos sub terram condentis* depingitur T. 60. F. 2. Verùm tum *Paul. Hermannus Arachidnæ utriusque* Indiæ *tetraphyllæ* nomine *Par. Bat. Prodromo* eam inserit; tum D. *Sloane* Catalogo suo plantarum *Jamaicensium*; apud quem Synonyma vide.

P. 920. Astragali Bætici *Clusii* descriptionem istic supple.

Siliquæ tumidæ sunt Ciceris more, duas trésve uncias longæ, bivalves, unicapsulares: *Semina* depressa, reniformia, ad luteum tendentia, unde patet Phaseolum novi generis *Hon. Belli* eandem plantam esse, (ut rectè opinatus est *Clusius,*) cum Astragalo Bætico *Clus.*

P. 922. Ad Subsectionis tertiæ (quæ est de Leguminibus cum siliquis utriculis seu vesiculis inclusis) speciem primam nota,

1. Hæc planta *Sennæ spuriæ* species habetur, & Catalogo *Hort. Med. Acad. Lugd. Bat.* à *Paulo Hermann.* edito inseritur, titulo, *Sennæ Orientalis tetraphyllæ* Absus *dictæ*; & D. *Plukenet* eadem censetur *Senæ exiguæ Maderaspatensi,* seu *tetraphyllæ siliquiferæ glabræ florum pediculis inter foliorum exortus dispositis,* à seipso icone expressæ T. 60. F. 1.

Addatur

2. Anthyllis vesicaria major *Indica Munting. Herbar. Belgic.*

P. 908. Ad Cap. de Hedysaro clypeato lævi.

1. Onobrychis montana siliquis oblongis nigris, Viciæ similibus *C. B.* Onobrychis Cæsalpini *Moris.*

2. Hedysarum Alpinum, siliqua lævi, flore albido *Tournef. Institut.*

3. Hedysarum *Africanum,* foliis angustis, glabris, floribus globosis rubris, siliquâ lævi, D. *Sherard.* *Folia* parva sunt, è 12 aut pluribus pinnarum paribus composita. Costa media in pinnulis aversa parte insigniter eminet. *Siliquæ* latiusculæ læves.

4. Onobrychis monophyllos siliquis erectis geniculatis glabris D. *Sherard.* Plantula est parva, *foliis* oblongo-rotundis seu ovatis Serpylli minoribus.

P. 925. Ad Cap. de Colutea adde,

1. Colutea exotica angustifolia, floribus luteis, aversa parte eleganter punctatis, ex Cod. Bentingiano *Pluk. Phytogr.* T. 164. F. 5.

2. Colutea *Javanica* foliis oblongis *P. B. P. Ejusdem*, T. 165. F. 1. Hanc in Horto Regio *Hamptoniensi* cultam vidit D. *Plukenet*.

3. Colutea Sesban. *Ægyptiacæ* foliis accedens, *Maderaspatana*, *Ejusdem ibid.* F. 2.

4. Colutea veræ Crucis vesicaria *P. B. P. Ejusdem ibid.* F. 3. Hanc etiam in Horto Regio cultam vidit.

5. Coluteæ minimæ species dispermos ex *India Orientali*, *Ejusdem ibid.* F. 4.

6. Colutea siliquosa *Maderaspatana*, ad nodos caulium siliquis bigemellis. Fortè Coluteæ foliis *Anil* nominatum *J. B. Ejusdem ibid.* F. 5.

7. Colutea siliquosa glabra, ternis quinísve foliis, *Maderaspatana*, semine rubello *Ejusdem* Tab. 166. F. 1.

8. Colutea enneaphyllos Lotoides *Indiæ Orientalis*, siliculis conglomeratis *Ejusdem. ibid.* F. 2.

9. Colutea siliquosa enneaphyllos *Indiæ Orientalis*, siliquis & foliis aversa parte pubescentibus *Ejusdem ibid.* F. 3.

10. Colutea *Zeylanica* argentea latifolia *P. B. P.*

11. Eadem *Curassavica* angustifolia, *Ejusdem*. An Ervum seu Orobus arborescens, minùs incanus, Glycyrrhizæ foliis, flore spicato *Americanus*, pediculo pinnarum rubente *Breyn. Prod.* 2. *Pluk. Almagest. Bot.*

12. Colutea *Indica*, ex qua *Indigo* habetur, foliis argenteis angustis & latis, ex *Vera Cruce P. B. P.*

13. Colutea *Rhodiensis* vesicaria, Scorpioidis foliis parvis, floribus & vesicis vulgari paribus *Pluk. Mantiss.* p. 52.

14. Colutea *Indica* Galegæ folio & siliquâ, floribus purpureis, ex Insula *Johanna Ejusd. ibid.*

15. Colutea *Malabarica*, foliis hirsutis, siliqua scorpioide brevi *Pluk. Mantiss.* vide Mantodda-vaddi *H. M.* inter Mimosas.

16. Colutea Scorpioides *Guineensis*, Ornithopodii foliis *Mus. Pet. Cent.* 1. n. 44.

17. Colutea fruticosa *Africana*, caule fungoso D. *Sherard*.

D. *Sherard*.

Sex vel octo pedes alta est, viminibus viridibus, fungosis. Calix pentaphyllos: *Flores* plures simul in eodem pediculo communi è foliorum alis egresso, coloris læte rubentis, galeâ retroflexâ: petala labialia juncta sunt, & abscondunt carinam, tacta vero digitis subitò dissiliunt, & in apertum venit carina. Flos donatur 5 *staminibus*, inter quæ protenditur *stylus*, in globulum desinens. Siliquas & semina nondum vidi.

In horto Illustrissimi Ducis de *Beaufort* floruit *Badmingtonii* in agro *Glocestrensi*.

18. Coluteæ affinis fruticosa argentea, floribus spicatis, è viridi purpureis, siliquis falcatis *Slon. Cat. Jamaic.* An Herba è qua Glastum vulgò *Anil* exprimitur, in regno novo *Granatensi* sponte crescens *Laet.* p. 380. Wild-Indigo.

D. *Sloane*.

Caulem habet lignosum, cortice glabro, obscurè fusco tectum, ad 4 pedum altitudinem ascendentem, ramos quaquaversum emittentem, *foliis* multis pinnatis densè obsitos, quorum rachis seu costa media 4 uncias longa, ad unciæ unius ab exortu distantiam nuda, est reliqua parte pinnarum sibi mutuo oppositarum conjugationibus ⅓ unciæ partem inter se distantibus alata, cum impari in extrema costa folio. Pinna quælibet petiolo insidet ⅛ unciæ longo, ipsa uncialis longitudinis, latitudinis dimidiæ, glabra, cœruleo-viridis, & *Fœni sancti* dicti similis. Ex alis foliorum emicant spicæ sescunciales, è *floribus* plurimis Papilionaceis, parvis, partim rubentibus, partim viridibus eundem pediculum undique ambientibus compositæ. *Flores* sequuntur *siliquæ* ½ unciæ longæ, teretes, falcatæ seu recurvæ & à pediculis quibus insident reflexæ, 4 aut plura semina quadrangularia, nitentia, fusca, aciculæ capitelli manigtudine continentes.

In locis apertioribus & sterilioribus *Jamaicæ* & *Caribearum* ubique sponte nata reperitur.

19. Coluteæ affinis fruticosa, Pimpinellæ folio, siliquis falcatis, bovinorum cornuum in modum dispositis *Slon. Cat. Jamaic.*

Ramus quem describo longa ferruginea lanugine vestiebatur, ad tactum hirsutus; suberat lignum durum. In surculos crebros dividebatur, *foliis* frequentibus obsitos, intervallis uncialibus sejunctis, unciam plus minus longis, dimidiam latis, latissima prope basin parte, inde sensim angustatis ad extrema usque, ubi in punctum desinunt, ad margines profundè incisa, glabra,

glabra, pediculis destituta. Ex alis foliorum exibant *siliquæ*, binæ semper in eodem petiolo, situ suo cornuum bovinorum similes, pilosæ, unciam circiter longæ, incurvæ, acuminatæ, teretes, plura *semina* parva intus continentes.

Inter plantas siccas in insulis *Caribeis* collectas hanc inveni; qualem verò florem ferat, quámve proceritatem attingat non memini.

P. 927. Ad Cap. de Nil sive Anil, i. e. **Indigo**.

1. Genista tinctoria Maderaspat. Rorismarini foliis ad caulem radiatis *Pluk. Phytogr.* T. 31. F. 3. An Legumen cujus siliquula à D. *Terentio* missa ex *India*, & titulo herbæ *Anil* inscripta fuit *C. B*? Glasto affinis *Ejusdem C. B.* Anil seu Nil *Indorum* color *J. B.* Anil herbæ, foliis Mungiriqua similibus *Garciæ*. Anil seu Indigo, Gali seu Nil herba Rorismarini facie *Linschot. part.* 4. *Indiæ Orient.* Genistæ Ilvensi *Lugd.* h. e. Genistæ radiatæ vel stellari *J. B.* i. e. Sparto triphyllo *C. B.* valdè similis, si non eadem. V. plura apud D. *Plukenet* loco citato.

2. Nil seu Anil sylvestre Cynanchicæ foliis *Bisnagarica Pluk. Phyt.* T. 101. F. 6.

3. Colutea *Indica*, seu **Indigo** sylvestris polyceratos, siliquis recurvis, *Americanus Pluk. Almag. Bot.* Frutex 1. innominatus, An Glaux vel Anthyllis leguminosa vel Securidaca sit dicenda *Marcgrav.* l. 2. c. 8?

4. Anil Pearmeedoorica, Colutea foliis pubescentibus fere pentaphyllis *Petiv. Act. Philos. Lond.* N. 267. p. 708. Chodeseru-paulado *Malab.*

Humi sternitur. *Folia* Coluteæ similia sunt, sed minora & incana, alata, pentaphylla plerunque, rariùs triphylla, *foliis* duobus angustis seu auriculis ad insertionem appositis. *Siliquæ* valde tenues, aciculâ majore non crassiores, rectæ, & cùm plenè adultæ unciam ferè longæ, in spinulam desinentes; hæ spicatim nascuntur in spicis nudis seu aphyllis non plures 4 aut 5 simul, ¼tam unciæ à se invicem distantes. Spice sescunciam circiter longa est. Trita & in aqua calida sumpta infantium torminibus medetur.

5. Datur altera species minor, *Cherupaulada* dicta.

6. Anil Pearmeedoorica trifoliata glauca, foliis rigidis *Petiver.* Chetamucan *Malab. Act. Philos. Lond.* N. 267. p. 714.

Prima facie **Indigo** verum repræsentat (cuius species est) præcipuè quoad flores & siliquas; præcipua differentia in eo consistit quòd terna duntaxat in eodem pediculo habeat folia, quódque tota planta, sed præcipuè *caules*, colore sunt magis canescente seu argenteo. Floret Januario.

P. 931. Ad Caput de Scorpioide.

1. Scorpioides *Bisnagarica*, folio singulari rigido, siliquis articulatis erectis *Pluk. Phytogr.* Onobr. *Zeylanica* folio singulari oblongo-rotundo D. *Hermanni.*

2. Scorpioides leguminosa *Lusitanica Munting. Herbar. Belgic.*

3. Scorpioides altera leguminosa *Lusitanica Ejusd. ibid.* leguminosa 2. & 3. *Lusitanica Grisleii Virid. Belgic.*

Hæ duæ plantæ, ut suspicor, ad Ornithopodii genus pertinent.

P. 932. Ad Cap. de Ornithopodio.

1. Ornithopodium majus *Creticum Munting.* Herbar. Belgic.

2. Ornithopodium elegans *Lusitanicum* N. D. *Ejusd. ibid.* ubi si placet descriptionem vide: Nos enim Linguam *Belgicam* non callemus.

P. 930. Ad Cap. De Ferro equino.

1. Ferrum equinum *Hysiquanense*, floribus obsoletè rubris D. *Sherard.* Orobus *Hysiquanensis* siliquâ depressâ albâ, flore obsoletè purpureo *Cat.* ad finem *Parad. Bat. Herman.* Falcata *Rivini.*

Multos ex *radice* albente fibrosa profert viticulos, ramosos, humi procumbentes, teretes, spithamâ longiores: quibus hærent ad genicula. *Folia* pinnata, 9 aut 12, pluribus paucioribúsve pinnis, nunc è directo sibi oppositis, nunc alternis crassiusculis, parvis, Ferro equino seu Coluteæ enneaphyllæ valdè similibus conflata. *Flores* prodeunt in pediculis digitalis longitudinis ad foliorum sinus exeuntibus in summitate, terni, quaterni aut quini, papilionacei, coloris obsoletè purpurei, [in *Hysiquanensi Oldenlandius* legit coccinei] vexillo cordi-

formi, pallidè pupurascenti, multis per longitudinem excurrentibus intensioribus lineis inscripto, petalis labialibus ut & foliolo inferiore carinato ad extremitatem intensiùs purpurascentibus. Has sequuntur *siliquæ* depressæ, falcatæ seu semilunatæ, bivalves, unicapsulares, & parte qua semina claudunt nonnihil tumentes, per maturitatem albicantes. Sapor est herbaceus. Huic fere similem reperire licet in *H. M.* tom. 9. nomine *Nelitali,* quæ tamen tamen ab hac multùm differt. D. *Sherard.*

2. Ferrum equinum majus *Malabariense,* siliquis in summitate, *Commelin.* in *H. M.* Tom. 9. Tab. 18. p. 31. *Muf. Pet.* 53. Neruchadday *Malab.* D. *S. Brown.*

P. 934. Ad Cap. de Tragacantha.

1. Tragacantha *Alpina* semper virens, foliis viridioribus subhirsutis *Schol. Bot.* An Tragacantha *Alpina* semper virens, floribus purpurascentibus *Tournef. Elem. Bot.*

P. 940. Ad Caput de Astragalo.

1. Astragalus *Pyrenaicus,* flore albo, folio subrotundo *Schol. Bot.* An Astr. *Pyren.* fol. Viciæ subrotundis, flo. ochroleuco *glomerato Tournef. Elem. Bot ?*

2. Astrag. *Pyrenaicus* incanus, foliis Viciæ, flore sulphureo *Ejusdem.* An Astr. *Alp.* fol. Viciæ angustioribus, flo. ochroleuco *Tournef.*

3. Astrag. *Alpinus* conophorus seu Alopecuroides *Ejusdem.* An Astrag. recticaulis hirsutus *J. B.*

4. Astrag. *Alpinus* procerior Alopecuroides *Tournef. Elem. Bot.*

5. Astrag. *Alpinus,* foliis Viciæ ramosus & procumbens, flore glomerato oblongo, cœruleo *Ejusd.*

6. Astrag. *Alp.* Tragac. fol. ramosus, flore cœruleo glomerato *Ejusd.*

7. Astrag. *Pyrenaicus* Barbæ Jovis folio, non ramosus, flore ochroleuco glomerato *Ejusd.*

8. Securidaca *Maderaspatensis,* siliquis falcatis fulvis & villosis, pluribus circa ramulos stellatim positis : Stella *Orientalis* fulgens *Pluk. Phytogr.* T. 59. F. 6.

9. Astragalus fortè seu Glaux *Æthiopica,* floribus purpureis amplis *Pluk. Almag. Bot.* T. 270.

10. Astragalus annuus, Tamarindi foliis incanis, siliquis curtis, turgidiusculis, glabris, ad foliorum ortum communi pediculo nixis *Pluk. Almag. Bot.* In horto D. *Caroli Du Bois* succrevit.

11. Astragalus Glycyrrhizæ sylvestri *Germanicæ* similis *Cat.* ad finem *Par. Bat. Herman.*

Radice est repente alba ; *cauliculis* sesquipedalibus ramosis, plurimis, viridibus, nonnunquam ad alas seu nodos rubentibus : *Foliis* instar Glycyrrhizæ, pinnis oblongis & obtusis : *Floribus* in albo virentibus, parvis, papilionaceis, in summis ramis spicatim congestis : *Siliquæ* breves, bicapsulares, semunciam longæ. Sapor foliorum astringens. Floret Augusto. Descripsit D. *Hermannus.* D. *Sherard* communicavit.

12. *Onobrychis perennis rotundifolia, spicata, alba* D. *Herman.* E *radice* longa, pallida & profunda *caules* promit 3, 4ve, pedales, ramosos, geniculatos, nonnihil striatos & inferiùs rubentes ; è quibus prodeunt *Folia* alata, pinnis oblongo-rotundis obtusis, rigidiusculis, 5 aut 7 eidem costæ annexis. Ex horum alis *Flores* papiliona cei oblongi, albi, in spica digito longiore, & uno versu dispositi propendent, quos excipiunt *siliquæ* articulatæ, depressæ, glabræ, itidem propendentes. Sapor foliorum adstrictorius. Ex Adverf. D. *Herm.* transcripsit D. *Sherard,* qui & hujus loci non esse suspicatur.

13. Astragalus Alpinus, Tragacanthæ folio, vesicarius, *Tournef. Elem. Bot. Magnol. Cat. Hort. Monsp.* Astr. Alp. halicacabus, incanus, foliis Tragacanthæ, flore purpurascente *Schol. Bot.*

Radicem habet gracilem, multifidam, dodrantalem : Folia Tragacanthæ similia, incana pariter, ex 5 conjugationibus persæpe conflata, cum ultimo impari claudente : *Caules* tenues, spithamiæi, in orbem quasi diffusi, nunc supini, nunc recti, *flores* sustinent glomeratim aggestos, papilionaceos, purpurascentes, speciosos, cum calice in vesicam intumescente, & lanugine alba pubescente. His succedunt *siliquæ* tomentosæ utriculum pariter referentes, in duo loculamenta distinctæ cum *seminibus* reniformibus.

In

In Delphinatu, in monte quem vocant *Vars*, non longè ab urbe *Guilleſtre* invenit D. *Tournefort. Cat. Hort. Monſp.*

14. Aſtragalus villoſus ſeu glaucus procumbens, floribus pallidè purpureis oblongis D. *Sherard*. *Siliqua* uncialis eſt & longior, bicapſularis, rotunda, magnitudine Loti hæmorrhoidalis in acumen deſinens. Ex Horto *Amſterod.* à *Breynio* miſſus.

15. Aſtragalus *Salawaccenſis* foliis & ſiliquis glabris *Muſ. Pet.* 613. item *Ejuſd.* in *Act. Philoſ.* N. 276. p. 1017. Coodee-Cauvella Malab. D. *Brown.*

16. Kattu-Tagera H. M. P. 9. T. 30. Aſtragalus *Indicus* ſpicatus, ſiliquis copioſis deorſum ſpectantibus non falcatis, valde piloſis *Herman. Commelin.* in notis. Pilæghas *Cingalenſibus.*

Planta eſt altitudine duûm triúmve pedum, naſcens in arenoſis. *Radix* albicans, fibroſa. *Surculi* lignoſi, rubeſcentes, pilis longiuſculis rubeſcentibus obducti, teneriores ex una parte virides, ex altera ſanguineo-rubeſcentes vetuſtiores cortice ruffo-rubeſcente, corculum interius album eſt. *Folia* in communi, brevi, piloſo petiolo trina & quina proveniunt, oblongo-rotunda, utrinque pilis albicantibus densè veſtita tenuia, mollia, ſuperficie lenia, formâ ut *Tagera*, ſed paulò majora, ſaporis aſtringentis & ſubacris. *Flores* plures ſimul, ordinatâ ſerie in cacumine ſurculorum hinc inde alternatim viſuntur, parvi, papilionacei, coloris roſacei ſaturrimi. *Stylus* qui folio angulato [ſeu carinato] accumbit, theci-formis, viridi-dilutus, ſupernè in brevia filamenta apicibus flaviuſculis nodulata fiſſus. *Calix* in ſex folia viridia anguſtiſſima pilis veſtita divitur. *Siliquæ* breves, brevibus pedunculis ſeriatim appenſæ, rotundiolæ, valde piloſæ, ad oppoſitas partes duabus ſuturis viridi-fuſcis in longum interſtinctæ, inter ſuturas parum extuberantes: illarum cortex primò viridis, deinde ex ruffo ſubrubeſcens. *Semina* intus parva, longa in longitudine ſiliquarum ſita interſepimentis à ſe mutuò disjuncta, albicantia & flaveſcentia.

Ex hac planta decoctum conficitur antiphreniticum.

P. 930. Ad Cap. de Hedyſaro clyperato aſpero.

1. Hedyſarum triphyllum fruticoſum, ſiliquâ variè diſtortâ *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Caule aſſurgit lignoſo, fuſco, viridibus aliquot & hirſutis ſurculis ramoſo, ad 4 pedum altitudinem. *Folia* caulem undique nullo ordine veſtiunt, terna ſemper in eodem pediculo, ſeſcunciam longa, duabus appendicibus ad ſingulorum exortum cauli adnatis, Loti alicujus inſtar. Folium autem medium lateralibus longius eſt, petiolo privato unciali inſidens; lateralia duo ſibi mutuò oppoſita rotundiora, omnia tenuia, ſupernè glabra & obſcurè viridia, ſubtus hirſuta. Summitates caulis & ramorum in *ſpicas* longas exeunt florum rariùs diſpoſitorum in ſemuncialibus pediculis, papilionaceorum, pallidè purpureorum; quos excipiunt *ſiliquæ* tenues, hirſutæ, articulatæ, variè inflexæ & diſtortæ.

Ad ſemitas in inſula *Jamaica* copioſè naſcitur, & in agris cultis.

2. Hedyſarum triphyllum *Marilandicum*, ſiliquis compreſſis aſperis, ad unum latus dentatis, longioribus.

In ramulo quem ex *Marilandia* allatum D° *Sloane* communicavit D. *Vernon*, eidem pediculo oblongo communi terna inſidebant *folia* ampla, ſubrotunda, lævia, venoſa, extremo lateralibus duplo majore. Supra folia *caulis* in longum excurrit, ad longa intervalla ramulos emittens, in quibus ut & medio caule *flores* rariùs diſpoſiti, in uncialibus aut ſemuncialibus tenuibus pediculis poſt ſe relinquunt *ſiliquas* compreſſas aſperas, 4 aut 5 torulis ex inferiore parte velut dentatis, iſthmo interceptis compoſitas. *Semina* in ſingulis torulis ſeu loculis ſingula nondum matura erant. Flores autem præterierant.

3. Hedyſarum triphyllum *Marilandicum* minus, ſiliquis compreſſis articulatis aſperis, brevioribus. Onobrychis phaſeolodes, flor. purpureis ſiliquâ aſpera bidentata & tridentata majore *Pluk. Mantiſſ.*

Cauliculi huic tenues, teretes, ſatis tamen rigidi, ſupina parte rubentes. *Folia* parva, glabra, oblonga, obtuſa, obſcuriùs viridia, tenuibus & brevibus pediculis nixa, extremo lateralibus multò majore. *Caulis* ut in præcedente ultra folia in longum excurrit, ramos hinc indè emittens plures quàm in præcedente, qui ſumma parte, (ut & medius caulis) in pediculis tenuibus oblongis *floſculos* ſingulares proferunt, ſiliquas poſt ſe relinquentes compreſſas, aſperas, deorſum nutantes, 3bus loculis ſubrotundis velut iſthmo interceptis compoſitas, ſingulis ſingula *ſemina* continentibus, quæ nondum maturuerant.

4. Hedyſarum trifolium *Maderaſpatanum*, ſiliquis membranaceis aſperis *Muſ. Pet.* 649.

Folium extremum multò majus eſt & acutius quàm lateralia. Siliquæ breves, rectæ, obtuſæ.

5. Hedyſa-

5. Hedysarum trifolium *Marilandicum* foliis latis subrotundis, floribus in pediculis longis ex eorundem alis egressis.

Folia pediculis satis longis hirsutis insident, terna simul, quorum medium seu supremum, quod pediculum terminat, lateralibus majus est & latius, circa margines hirsuta, non crenata. Pediculi floriferi valde hirsuti sunt seu pilosi, palmares, aut etiam longiores, tenues, foliolis parvis acuminatis per intervalla vestiti, in fastigio *flosculos* gestantes paucos, in pedicellis tenuissimis, parvos, binos simul, & (quantum in sicca discernere licuit) purpurascentes. Fructum nondum protulerat, ideóque quòd Hedysari species sit certò affirmare non audemus.

6. Hedysarum trifolium *Marilandicum* foliis modicè latis, acuminatis, saturatiùs virentibus, plurimas è superiorum foliorum alis & ipso caule supra folia florum spicas emittens.

Caules quamvis tenues sint, satis rigidi esse videntur; brevi & vix conspicua lanugine superiora versùs hirsuti, uti sunt & flosculorum calices & pediculi, ità ut vestibus adhærescant, Aparines in modum. *Folia* circa costam mediam albicare videntur, in sicca. E foliorum superiorum alis, & supra folia è caulis lateribus hinc inde exeunt pediculi communes, prælongi, tenues, in summo florum purpurascentium spicas sustinentes. Pedicelli quibus flores insident tenuissimi. Qualem fructum proferat nescimus.

In *Marilandia Americæ* provincia collegit D. *Vernon*. Ex habitu plantæ & conformitate cum præcedentibus Hedysari speciem esse conjicimus.

7. Hedysarum trifolium *Marilandicum* foliis parvis angustissimis, summa parte in multos divisum surculos, flores sustinentes.

Caules tenues sunt, longi, *foliis* ad intervalla ternis, angustis acuminatis vestiti. E foliorum alis, & supra folia ex ipso caule, in longum procurrente, ad intervalla non longa, exeunt ramuli seu pediculi communes, tenues, prælongi, fere rectà extantes, *flosculos* sustinentes in petiolis prætenuibus parvos, rariùs sitos, purpureos quantum in sicca discernere licuit. Fructum nondum perfecerat, videbatur tamen siliqua esse parva, brevis, articulata. Summitates ramulorum hirsutæ erant, & vestibus adhærescebant, quamvis folia inferiùs prorsus glabra essent.

8. Hedysarum trifolium majus, totum hirsutum, foliis acuminatis, floribus in summo caule, ínque pediculis è foliorum alis egressis, in spicas tenues excurrentibus.

Tota Planta, [folia, caulis, spicæ] lanuginosa est & vestibus adhærescit. Folium in unoquoque pediculo extremum lateralibus multò majus est, è lata basi in acutum cuspidem sensim desinens; omnia autem pallidiùs virent. Spicæ è foliorum alis exeuntes, nulla habent in communi pediculo folia. Pauciores è caule supra folia emittit pediculos floriferos quàm præcedentes, eósque breviores. *Flores* autem rariùs siti sunt, papilionacei. Verùm figuram eorum & colores in sicca clarè discernere non potui.

Caulis firmior est, & robustior quàm præcedentium.

9. Hedysarum trifolium *Marilandicum* simplici in summo caule spicâ florum purpurascentium.

Folia præcedentis foliis similia sunt, è lata basi in acutum mucronem sensim desinentia pallidè viridia, extremum quod pediculo summo insidet lateralibus duplo majus est. Summos caules seu spicarum pediculos obsident foliola præparva, simplicia, acuminata, lata basi cauli adnata.

10. Hedysarum trifolium *Marilandicum* foliis longis, angustis acutis, spicis florum paucis oblongis in pediculis prælongis è summo caule & supremorum foliorum alis exeuntibus.

In planta quam descripsimus folia sescunciam aut duas uncias longa erant, vix semunciam lata, acuminata, pediculis tenuibus nec valde longis sustentata. Duæ tantùm florum spicæ erant, pediculis seu surculis palmo longioribus innascentes. Flores, ut in hoc genere papilionacei, quorum tamen nec figuram, neque colorem in sicca satis clarè discernere potui. Fructum nondum perfecerat, ut nec de Genere certus esse possim.

11. Onobrychis *Mariana* parvo subrotundo folio trifoliata, procumbens, summo caule & ramulis floribunda *Pluk. Mantiss.* Fortè Hedysarum nostrum *Marilandicum* tertium.

12. Onobrychis Phaseolodes ramosior, floribus sulphureis parvis, falcatis & dentatis siliquis asperis. Ex provincia *Mariana Ejusd. ibid.* An Hedysarum nostrum *Marilandicum* primum.

13. Ono-

13. Onobrychis, fortè Asphaltites, angustiori folio triphylla, floribus purpureis spicatis è Terra *Mariana Ejusd. ibid.* An Hedysarum nostrum *Marilandicam* quintum?

14. Onobrychis *Mariana* triphylla, Passifloræ Pentaphyllæ angustiori folio & facie, siliquulis dentatis asperis, à præcedenti plurimum diversa. *Ejusd. ibid.* Hæ omnes plantæ à D. *David Krieg* in Marilandia collectæ, & nobis communicatæ sunt, inquit D. *Plukenet.*

15. Onobrychis major, Viciæ foliis, spicâ florum ferrugineâ *Pluk. Mantiss.* Ex seminibus *Venetiis* missis in *Horto Chelseiano* enatam vidit. An Onobrychis flagellis longissimis *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 262. T. 129?

16. Onobrychis *Orientalis*, Mimosæ minoribus foliis, falcatis & dentatis siliquis, ex foliorum sinu oriundis. *Neelchaddai Malabarorum Pluk. Mantiss.*

17. Onobrychis *Indiæ Orientalis* monophyllos, siliculis numerosis asperis *Ejusd. ibid.*

18. Onobrychis *Gangetica* monophyllos, siliculis singularibus, lævibus, falcatim per internodia discriminatis *Pluk. Phyt.* T. 50. F. 3.

19. Onobrychis *Maderaspatana* diphyllos minor, siliculis hirsutis. An Nelam-muri *H. M.* P. 9. *Ejusd.* T. 246. F. 6.

20. Onobrychis annua *Zeylanica*, Mimosæ foliis, siliquis articulatis asperis, major *Hort. Leyd. Herman. vide* Mimosa non spinosa major *Zeylanica Breyn. Cent.* 1.

21. Onobrychis *Bisnagarica* Mimosæ foliis, siliquis ad unum solummodo latus dentatis, ex alis polyceratos *Pluk. Phytogr.* T. 49. F. 5.

22. Onobrychis minor foliolis cordatis, siliquis magnis asperis, velut isthmo interceptis, floribus in globum congestis *Ejusd. ibid.* T. 50. F. 2.

23. Onobrychis *Orientalis* Mimosæ brevioribus foliis, falcatis & dentatis siliquis ad fastigia ramulorum ortis: An Nela-Tali *H. M.* P. 9. T. 18? *Pluk. Almag. Bot.* T. 309.

24. Onobrychis *Maderaspatensis* diphyllos major, siliculis clypeatis, asperis *Pluk. Phytogr.* T. 102. F. 1.

25. Onobrychis flagellis longissimis *Boccon. Mus. Plant. rar.* T. 29. Cauliculos producit tenues, humi stratos, bipedales, foliis angustis cinctos. Ab omnibus Onobrychidis speciebus differt, quòd post globulum florum purpureum *semina* retineat quasi cordi aut reniformia. Invenitur Corsicæ insulæ multis in locis.

26. Onobrychis perfoliata *Munting.* Herbar. Belgic.

27. Onobrychis foliis Viciæ, fructu echinato major, caulescens & ramosa *Schol. Bot.*

28. Hedysarum triphyllum fruticosum minus *Slon. Cat. Jamaic.* D. *Sloane.*

Radice nititur firma & robusta: *Caulem* exserit pariter firmum, unde egrediuntur ramuli 3 uncias longi, *foliis* alternatim positis hic illic vestiti, * præcedentis similibus, verùm tribus duntaxat in eodem semunciali pediculo hærentibus, singulis semunciam circiter longis, luteo-viridibus, figuræ ovalis seu ellipticæ. E foliorum alis exeunt pediculi, 3 circiter uncias longi, *flores* aliquot papilionaceos sustinentes, & (ut arbitror) *siliquas* seminibus fœtas, quamvis nullas unquam viderim, ideóque plantam hujus loci esse non ausim fidenter asseverare.

In insula *Jamaica* inveni, locum non recordor. D. *Sloane.*

* [Hedysari fruticosi triphylli, flore purpureo, siliquâ varie distortâ.]

29. Onobrychis major, humi projecta, longulo cordato foliolo, floribus rubris, clypeatis articulatis siliquis sparsis *Hort. Cathol. Cupani. Flores* plures simul in pediculo prælongo, quibus succedunt *siliquæ* magnæ, spinulis longis, mollibus, & innocuis, densis obsitæ, duo triave semina isthmo intercepta continentes. A D. *Sherard* habuimus.

30. Onobrychis *Zeylanica* trifolia minor perennis D. *Herman.* Folia in pediculis longiusculis ovata fere, parva. *Flores* in summis caulibus & ramulis in spicas excurrunt, parvi, & (ut in sicca videbatur) purpurascentes, quibus succedunt *siliquæ* parvæ, breves, articulatæ, velut isthmis semina intercedentibus.

31. Onobrychidis trifoliæ ramulum habemus inter siccas *Sherardinas*, flore & fructu viduum, cui D. *Hermanni* manu inscribitur, *Onobrychis spicata Zeylanica trifolia frutescens.* Folia inferiora in ramulis obtusa sunt & subrotunda.

32. Hedysarum triphyllum fruticosum, supinum, flore purpureo *Slon. Cat. Jamaic.* Onobrychis *Americana*, floribus spicatis, foliis canescentibus, siliculis asperis *Pluk. Almag. Bot.* T. 308. F. 1. An Trifol. *Americanum* spicatum *Marcgr* ?

D. *Sloane*.

E *radice* longa, tenui, lignosa *Cauliculos* aliquot emittit pedales, humi procumbentes, hirsutos, teretes, lignosos rubentes, ad intervalla inæqualia *foliis* vestitos in semuncialibus pediculis ternis simul, quorum medium longissimum, omnibus viridibus, subtus dilutioribus. Ramulorum summitates terminant spicæ *florum* purpureorum, papilionaceorum, quibus succedunt *siliquæ* articulatæ semicirculares, isthmo angusto, ad modum seminum loculos dirimente, unde asperitate sua vestibus adhærentes, facile à se invicem abscedunt, ob nexum imbellem. Singuli articuli singula semina pallidè lutea continent.

In sylvis *Jamaicæ* præsertim campestribus ubique oritur.

33. Hedysarum minus diphyllum, flore luteo *Slon. Cat. Jamaic.* An Nelam-mari H. M. p. 9. p. 161. F. 82 ? Onobrychis *Maderaspatana* diphyllos, siliculis asperis *Pluk.* T. 102. F. 1 ?

D. *Sloane*.

E *radice* tenui, lignosa *cauliculos* protrudit 3 aut 4 uncias longos, humi procumbentes, *foliis* vestitos in eodem pediculo binis, luteo-viridibus, parum hirsutis. *Flores* papilionacei lutei : *Siliquæ* paululum incurvæ, hirsutæ, semilunares ; *Semina* semicirculari internodio inclusa, à se invicem tenui isthmo separantur.

Copiosè provenit hæc planta in locis arenosis aridioribus pratorum circa urbem S. *Jago de la Vega* post pluvias.

34. Hedysarum caule hirsuto, Mimosæ foliis alatis, pinnis acutis minimis gramineis *Slon. Cat. Jamaic.* An Mimosa non spinosa major Zeylanica *Breynii* Cent. p. 51 ?

D. *Sloane*.

Hujus plantæ rami pedem circiter longi erant, teretes, fungosâ medullâ farcti, pilis creberrimis rigidis asperis seu spinulis albis obsiti, nec minùs virgæ seu surculi, quorum extrema *foliis* alatis prædita erant, eorumque pinnæ è quibus componuntur præparvæ, acuminatæ, gramineorum foliorum instar striatæ, numerosæ. *Flores* è foliolo piloso seu echinato tanquam ex utriculo exeunt, pediculis ramosis alternatim insidentes : Succedunt *siliquæ* articulatæ, præcedentis similes.

In Mediterraneis Insulæ *Jamaicæ* collegit D. *Sloane*.

35. Quadrifolium erectum flore luteo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane*.

Ad pedalem circiter altitudinem assurgit, *caule* recto ramoso, ramulis foliis creberrimis obsitis, alternatim enascentibus, in pediculis trientem unciæ longis, quaternis simul, quantum ego observare potuerim, eidem semper inhærentibus, parvis, in summo ubi latissima erant crenâ incisâ velut cordatis, luteo-viridibus, glabris, costâ mediâ subtus eminente. Ex alis foliorum versùs summitates singulis singuli exeunt *flores* papilionacei, lutei, utinalii congeneribus.

In pratis circa locum Two-Mile-Wood dictum nascitur.

P. 943. Ad Cap. De Trifolio spicato.

1. Trifolium parvum, florum globulis in foliorum alis sessilibus. Foliorum pediculi tenuissimi & longissimi sunt, [palmares fere] Folia ipsa obtusa, cordata, circa margines argutè denticulata. Florum color in sicca non comparuit. D. *Sherardus* communicavit.

2. Trifolium purpureum, erectum, spica seu capitulo brevi, foliis oblongis acutis. Planta videtur esse erecta, ramosa. Folia angusta, acuta, non crenata. Florum spicæ in summis caulibus & ramulis brevibus pediculis insident, subhirsutæ. Eidem D. *Sherardo* hanc etiam debemus.

3. Lagopus parvus spicis brevibus, supremorum foliorum appendicibus velut calice ambitis. Trifolium glomerulis Personatæ Cherleri apud *J. B.*

Plures è radice simplici plurimis fibris donata *caules* fundit, sesquipalmares, hirsutos, ramosos, *foliis* vestitos pediculis longis insidentibus, obtusis & in summo crenatis. Summos caules & ramulos occupant *flores* in capitula congesti villosa & lanuginosa, appendicibus folii supremi velut calice arctè cincta. E penu locuplete D. *Sherardi* hausimus.

Ad P. 946.

4. Trifolium spumosum seu fragiferum supinum, foliis parvis obtusis. Palmarem longitudinem non excedit ; plurimos ab eadem radice *cauliculos* fundens, humi stratos & in ramulos divisos, quos *florum* spicæ terminant pro plantæ modo grandes, è plurimis

mis velut ampullis reliquorum hujus generis in modum compoſitæ. Folia parva obtuſa, circa margines æqualia, quantum in ſicca diſcernere licuit. E collectaneis D. *Sherard.*

5. Trifolium fragiferum noſtras purpureum, folio oblongo *Moriſ. hiſt.* 144. Folia hujus in extremo minimè bifida ſeu crenata ſunt, quo à Trifolio frugifero *Cluſii* differt.

6. Trifolium purpureum ſpicatum erectum, foliis imis ſubrotundis ſuperioribus in caule anguſtis longis acutis eleganter dentatis.

Trifolio majori albo à *Fuchſio* depicto ſimilis eſt. *Caulis* ſtriatus, ramoſus ramulis rarioribus, erectus, pedem altus. *Folia* ima lata ſunt & ſubrotunda, ſuperiora in caule anguſta, longa, acuta; utraque circa margines argutè denticulata; priora pediculis prælongis inſident & poſterioribus minora ſunt. Florum ſpicæ purpureæ, & in ſicca nobis à D. *Sherard* exhibita pyramidales videntur; pediculis longis innixæ.

7. Trifolium ſpicatum erectum, foliis anguſtis acutis, florum ſpicis brevibus laxis, ſeminibus villoſis roſtratis. Trif. bituminoſum humilius, flore variegato D. *Sherard.*

Caulis teres, erectus, ramoſus, dodrantem altus in ſpecimine ſicco nobis à D. *Sherard* communicato. *Folia* in pediculo duas treſve uncias longo terna, eodem quo in reliquis trifoliis ſitu; ima latiora; media latiſſima parte unciæ ¾tas partes lata, ſuperiora ordine anguſtiora, oblonga, acuminata. E ſummo caule plurimi exeunt *pediculi* tenues, ſeſquipalmares aut longiores, nudi, ſinguli ſpicam ſuſtinentes brevem, laxam, è paucis *floribus* compoſitam papilionaceis, è calicibus laxis in ſpinulas longas molles exeuntibus, quorum ſingulis ſuccedunt *ſemina* ſingula, majuſcula, ſumma parte villis obſcuri coloris coronata & roſtro oblongo compreſſo acuto donata.

Planta eſt ſingularis, & multis notis à congeneribus diſcretu facilis. Alicubi in *Calabria Italiæ* me inveniſſe memini, ſed quia defloruerat non deſcripſi. In *Hollandiæ* hortis frequens eſt, monente D. *Sherard.*

P. 943.

8. Trifolium bituminoſum microcaulon, anguſtiſſimo folio, ſemine nigro, *Hort. Med. Sapien. Rom.*

9. Trifolii bituminoſi ſpecies humilior, *Ejuſd. Horti.*

10. Trifolium Lagopodoides, pulchro capitulo, rubro, duro. D. *Sherard.* Erectum eſt, altitudinis ſpithamiææ, capitulis oblongis in ſummis caulibus & ramulis, binis perſæpe ſimul. *Folia* anguſta, cúmque planta adolevit, inferiora in caule marceſcunt & decidunt.

11. Trifolium *Marilandicum* erectum, capite rotundo ſeu globoſo albo D. *Sherard.* Folia circa margines crenata ſunt, inferiora minora & breviora, ſuperiora majora & longiora.

12. Trifolium *Africanum* fruticans, flore purpuraſcente *Hort. Amſt.* rar. P. 2.

Radicem habet fibroſam, *caulem* nunc unicum, nunc geminum, bipedalem, lignoſum, rotundum & fuſcum, qui in varios divaricatur ramulos ejuſdem cum ipſo coloris. His *Folia* adſtant in eodem pediculo terna, oblonga, nonnihil hirſuta. Ramulorum ſummitates ornant in perianthio quinquefido *Flores* papilionacei, purpuraſcentes, & in capitulum congeſti; quibus evanidis *ſilicula* apparet, unicum duntaxat *ſemen* reniforme continens. Floret menſibus Junio & Julio, & Septembri ſemina perficit.

13. Trifolium *Africanum* fruticans, folio anguſtiore, flore rubicante *Hort. Amſt.* rar. P. 2.

Radix lignoſa & tenuis; *Caulis* pedalis, rotundus, & in varios divaricatus ramulos, qui juniores lanuginoſi, adultiores cum caule fuſci evadunt; his *folia* terna in eodem pediculo adſtant anguſta & viridia.

Circa ramulorum ſummitates è foliorum alis *floſculi* oriuntur, parvis ſuſtenti pediculis, papilionacei, rubentes, quorum perianthium in 5 ſtellatas cuſpides terminatur. Florem ſequitur ſilicula in eodem perianthio occluſa, *ſemen* unicum reniforme & fuſcum continens.

Perpetua gaudet viriditate. Floret Julio & Auguſto, Septembri ſemina perficit.

14. Trifolium incanum fruticans, foliis incanis, flore luteo *Hort. Amſt.* rar. P. 2.

Ex *radicibus* lignoſis *Caulis* erigitur bipedalis, rotundus & fuſcus, qui in varios & lanuginoſos divaricatur ramulos: His *folia* adnaſcuntur in eodem pediculo terna, anguſta, & in-

cana. Ramulorum summitates terminantur primò in capitula crassa, foliosa, & lanuginosa, quæ tandem in *flores* expanduntur papilionaceos & luteos. Flores *silicula* sequitur *semen* unicum reniforme continens.

Singulis annis mensibus Julio & Augusto floret, semina tamen hactenus matura produxit nulla.

Semina ex *Africa* mittuntur nomine *Genistæ* Africanæ *glomerato flore luteo.*

Locis saxosis Promont. *Bæ Spei* juxta montes ad tripedalem altitudinem excrescit hic Frutex, & floret Octobri.

P. 947. Ad Cap. de Trifolio spicato, florum spicis è summis caulibus & ramulis exeuntibus.

15. Trifolium pumilum *Bisnagaricum*, argenteo nitore sericeum, capitulis oblongis hispidis *Pluk. Phytogr.* T. 69. F. 1.

16. Trifolium *Americanum* elatius holosericeum, summo folio bifido, suaveolens, Meliloti genus fortè *Indianum Ejusd. ibid.* F. 2.

17. Trifolium pediculis foliorum longissimis *Bisnagaricum Pluk. Phyt.* T. 68. F. 2. An Spica trifolia *Alpin. exot.* 169?

18. Trifolium nodiflorum turbinatum *Bocc. Mus. pl. rar.* Tab. 104. Trifolium lagopoides minùs pulchrum Xerampelinum, rigidulum *Hort. Cath. Supplem.* 3.

Folia producit hæc species nigricantia, duriuscula, parva velut Lagopi *Matth.* Spithamiæa est altitudine, in ramos divisa. Capitulum profert turbinatum ad modum Verbenæ nodifloræ *Imperati.* Basin uniuscujusque capituli 4 aut 5 foliola cingunt. Aliquoties erigitur, aliàs procumbit. In montibus *Corsicæ* reperitur, ut & prope *Romam* urbem.

19. Trifolium *Hispanicum* caliculis spumosis seu folliculaceum minus, flore niveo *Pluk. Almag. Bot.* An fortè Trifolium *Salmanticensi* affine *Moris. Prælud.* Idem.

20. Trifolium stellatum hirsutum subterraneum *Lusitanicum Munting. Herbar. Belgic.* hirsuto stellato capite, sub terram se condente, perenne *Lusitanicum Grisl. Virid. Lusit.*

21. Trifolium arborescens *Lusitanicum Munting. ibid.*

22. Trifolium stellatum hirsutum humi fusum *Ejusd. ibid.*

23. Trifolium fragiferum cornutum *Ejusd. ibid.* Item, Fragiferum æstivum rarum *Ejusd.* Item, fragiferum æstivum minimum *Ejusd.* In *Viridario Lusitanico Grisleii* 4 invenio Trifolii fragiferi æstivi species, ut Autor opinatur, non descriptas, è quibus nonnullæ fortasse eædem sunt cum iis quorum Titulos è *Muntingii* Historia descripsimus. Duæ præterea species occurrunt apud *Grisleium*, nimirum, fragiferum quintum perenne pratense; & fragif. 6um, capitulo pediculi experte, N. D.

24. Trifolium capite hirsuto annuum *Lusitanicum Munting. Herbar. Belgic.* æstivum rigido hirsuto capite N. D. *Grisleii Virid. Lusit.*

25. Trifolium capite echinato *Lusitanicum Munting. Herbar. Belgic.* æstivum echinato capite pratense *Grisleii Virid. Lusit.*

26. Trifolium falcatum lanuginosum alterum *Lusitanicum Grisl. V. L.*

27. Trifolium æstivum capitulo turbinato, pediculo orbo *Ejusd.*

28. Trifolium æstivum montanum Lupulinum capite erectum, elegans *Lusitan. Ejusd.* N. D.

29. Trifolium biceps æstivum *Lusitanicum Ejusdem*, N. D.

30. Trifolium siliquosum marinum N. D. *Ejusdem.*

P. 941. Ad Capitis de Lagopo speciem Tertiam add. Synonyma seqq.

31. Cytisus *Creticus* incanus sive Ebenus *Cretica* Belli *C. B. Park.* Barba Jovis Lagopodoides *Cretica*, frutescens incana, flore spicato purpureo amplo *Breyn.*

Ad finem Capitis adde.

32. Trifolium Lagopoides minus, folio acuto, non crenato, flore minore, dilutè purpureo *Moris. hist.* 141.

33. Lag. spica pyramidali purpurascente, foliis angustissimis acutis, in pediculis brevibus.

Planta

Planta eſt erecta, ramoſa, ſpica in ſummo caule (qui in pediculum oblongum abit) 2 uncias longa, & (ut in ſicca nobis à D. *Sherard* communicata videtur) pyramidalis.

P. 953. Ad Cap. de Meliloto.

34. Trifolium *Muſambarenſe* minus, ſpica oblonga, eleganter purpuro-rubro flore cochleareformi *Hort. Cath.* Trifolium Lupulinum purpureum *Ejuſd. Supplem. alt.* p. 90.

Ad pedalem aſſurgit altitudinem, caulibus ramoſis, erectis. Folia pediculis uncialibus naſcuntur, oblongo-rotunda, ſubglauca, nervoſa, leviter crenata, duobus appendicibus acutis ad exortum donata. *Flores* ramulorum ſummitatibus in capitula oblongo-rotunda diſpoſiti ſatis ampli, Trifolii Lupulini ſimiles, pallide purpurei. In *Horto Beaufortiano* floruit & ſemen perfecit.

35. Melilotus foliis ſubrotundis, florum ſpicis è ſupremorum foliorum alis egreſſis hirſutis & villoſis.

Tota planta hirſuta eſt. *Caulis* tenuis, teres, rigidus, *foliis* amictus crebris, in eodem pediculo prætenui ternis, ſubrotundis, circum oras æqualibus. E ſupremorum foliorum ſinubus exeunt ſpicæ florum papilionaceorum exiguorum pendulorum, bicolorum, quorum tamen colores in ſicca clarè diſcernere non potui. Calices lanuginoſi ſunt, in quinque longas & acutas lacinias diviſi.
In *Marilandia* invenit & collegit D. *Vernon.*

36. Melilotus vulgaris altiſſima fruteſcens flore luteo *Tournefort. Inſtitut. Rei Herb.* item *Hiſt. Plant.* circa *Pariſios.*

Caules hujus 4 aut 5 pedes alti ſunt, firmi, duri, canaliculati, ramoſi, *foliis* cincti ſeſcunciam longis, 7 aut 8 lineas latis, obtuſis, crenatis; quæ verſus ſummitates caulium anguſtiora ſunt multò & acutiora; utraque pediculo ſeſcunciam longo ſuſtinentur. *Flores* flavi ſunt, in ſpicam diſpoſiti, quorum vexillum 3 lineas longum eſt, alæ breviores ſunt & anguſtiores, quemadmodum & duo folia inferiora. *Calix* brevis eſt, glaber in 5 apices diviſus. E calicis fundo elevatur piſtillum, quod in *Sliquam* evadit, 1 ½ aut 2 lineas longam, pene rotundam, rugoſam, in duas partes ſe aperiens, cavitate ſua *ſemen* unicum, ſubrufum prope rotundum, paullùm compreſſum continens. Odore eſt remiſſiore quàm Melilotus vulgaris. *Julio* & *Auguſto* floret, ſemen *Septembri* matureſcit. Variat floris colore albo, quæ Melilotus vulgaris altiſſima, fruteſcens flore albo *Tournefort*, &c.

37. Melilotus IV. lutei coloris, longioribus ſiliquis *Dod. Pemptad.* 567. *Tournef. Hiſt. plant. circa Pariſios.* 495.

38. Melilotus *Syriaca* floribus luteis minimis.

Prima *folia* ſunt ſubrotunda, glauca, linea miniata per medium ducta; quæ cauli naſcuntur longiora, parùm crenata, pediculis biuncialibus innixa. *Caulis* pedalis erat & ramoſus, ramulis ſcil. minoribus è foliorum alis exeuntibus, qui terminantur ſpicis florum quos unquam vidi, minimorum, luteorum. Folliculæ parvæ rugoſæ, albidæ. E ſeminibus in *Syria* collectis prodiit *Hort. Beaufort.* munere D. Dris. *Bohm, Medici Veneti.*

39. Melilotus *Arabica*, Loto hortenſi ſimilis, flore luteo coronato *Pluk. Mantiſſ.*

40. Melilotus *Luſitanica*, rotundo crenato folio, procumbens, corniculis reflexis, longis, ex eodem centro ortis *Cat. hort. Lugd. Bat. Hermanni.*

Quibus notis hæc Melilotus ab *Italica* corniculis incurvis *J. B.* differat, vel ſolum nomen indicabit. *P. Herrannus.*

41. Melilotus *Maſſilienſis* inodora *Griſleii Virid. Luſitan.*

42. Melilotus lutea *Indiæ Orientalis* erecta, folliculis rotundis parvis, ſpicis florum ex alis foliorum multiplicatis *Pluk. Phytogr.* T. 45. F. 4.

43. Melilotus lutea minima procumbens, foliis minoribus crenatis *Ejuſd. ibid.* F. 4.

44. Melilotus lutea *Arabica*, floribus & ſiliquis majoribus, ad ſummum caulem velut in verticillis poſitis *Pluk. Almag. Bot.* An Mel. lutea minor, floribus & ſiliculis majoribus, ſpicatim & rariùs diſpoſitis *Moriſ. hiſt.*

45. Melilotus *Indiæ Orientalis* minima diſpermos folliculis in ſummitate aduncis *Ejuſd.* T. 98. F. 7. An Mel. minima *Syriaca* Nephel, ſeu Naphel Iben-baithar & Malaſeſa *Breyn. Prod.* 2.

46. Suendadi-Pullu *H. M.* P. 9. T. 40. Meliloti ſpecies à noſtrate vulgari non multùm diverſa, imò fortè eadem.

H. M.

Arenoſo gaudet ſolo, altitudine duûm triúmve pedum. *Radix* albicans, fibroſa. *Caules* rotundi, virides, parùm lignoſi. *Folia* in petiolis tenuibus paſſim terna oriuntur, oblongo-rotunda, mollia, lenia, viroris in rectâ parte fuſci & ſurdi. *Flores* in propriis petiolis viridibus ſupra exortum pedunculorum foliaceorum plures congregati videntur, inferiora versùs inflexi, parvi, papilionacei, tetrapetali. *Stylus* in ſtamina finditur flavis nodulis inſtructa, inſtar theculæ filamentum tranſmittens. *Calix* viridis. Floribus ſuccedunt *Gemmæ* oblongæ, nigricantes, ſingulæ continentes unicum *ſemen* oblongo-rotundum, flavum, ſubrufum. Virens hæc planta odoris eſt nullius, ſicca grati.

Per deſtillationem aqua elicitur fragrantiſſima. Fructus in pulverem reducti artuum laſſitudinem adjuvant.

47. Meliloti (fortè genus *Indianum* ſeu Trifolium *Americanum* elatius holoſericeum ſummo folio bifido, ſuave-olens *Pluk. Phyt.* T. 69. F. 2.

48. Melilotus annuus odoratiſſimus *Luſitanicus Munting. Herbar. Belgic.* An Mel. flore albo valde odorato N. D. *Griſleii Virid. Luſit.*

49. Melilotus inodora 1. & 2. *Luſitanica* N. D. *Griſleii ibid.* An Melilotus inodorus ſupinus *Luſitanicus Munting. Herbar. Belgic.*

50. Trifolium ſeu potiùs Lotus fructu racemoſo *Boccon. Muſ. pl. rar.* T. 124. Meliloti potiùs ſpecies eſſe nobis videtur.

Folia profert anguſta; *florem* flavum, fructum magnitudine acini uvæ, & racemi in modum ſtipatum. Ad pedalem altitudinem evadit. In *Sicilia* invenitur.

P. 955. Ad Cap. De Fœnugræco.

1. Fœnugræcum *ſuaveolens*? inodorum *Indicum*, flore parvo candidiſſimo *Pluk. Almag. Bot.*

2. Fœnugræcum Phaſelodes *Virginianum* flore amplo cœruleo *Pluk. Phyt.* T. 90. F. 1. Securidaca trifolia, flore patulo cœruleo, radice Glycyrrhizæ ſapore *Baniſt. Cat. Mſſ.* Flores è ſingulis foliorum alis ſinguli exeunt, maximi cœrulei. In *Marilandia* collegit D. *Vernon.*

3. Fœnugræci flore, Parietariæ foliis *Americana* planta *P. B. P.*

4. Fœnugræcum majus è *Salawacca Muſ. Pet.* 645. item *Act. Philoſ.* N. 276. p. 1017. *Turkey Auverre Kai cheddee Malab.* D. *Brown.*

P. 956. Ad Cap. De Trifoliis ſiliquoſis.

1. Trifolium ſiliquoſum rotundifolium glabrum, floribus luteis, è *Maderaſpatan Pluk. Phyt.* T. 231. F. 4.

2. Trifolium corniculatum minus, ſupinum & incanum, ſiliquâ ſingulari, *Maderaſpatanum Ejuſd. ibid.* F. 4. An Meliloti *Syriacæ* ſeu *Chalepenſis* coronatæ, ſiliquis biuncialibus *Moriſ. hiſt.* ſpecies minor & procumbens?

3. Trifolium ſiliquoſum, Loto affine *Maderaſpatenſe*, ſiliquis longis ex adverſo binis, propendentibus *Pluk. Phytogr.* T. 113. F. 8.

4. Trifolium ſupinum, *Marilandicum* foliis brevibus & ſubrotundis, floribus è ſingulis foliorum alis ſingulis.

Caules tenues & ſupini in longum excurrunt, *foliis* ad intervalla rariora veſtiti in eodem pediculo communi ternis, brevibus, obtuſis & ſubrotundis, (quæ tamen extremos caules obſident longiora ſunt & acutiora) glabris, per margines æqualibus. E foliorum ſinubus ſingulis ſinguli, exeunt *flores*, in pediculis tenuibus ſemuncialibus aut longioribus parvi, & quantum in ſiccâ diſcernere licuit, albicantes.

5. Trifolium ſiliquoſum erectum, ſiliquis in ſpica brevibus, latis, deorſum reflexis, è pediculis tenuiſſimis dependentibus.

Siliquæ ſemunciales ſunt, toroſæ, ſeminibus protuberantibus, ut facilè numerari poſſint; pediculi è quibus dependent ¼am unciæ longi. Folium pediculum terminans maximum eſt & ſubrotundum. Ex *India Orientali* allatam communicavit D. *Petiver.*

6. Trifolium polyceration, ſiliquis falcatis *Indicum.*

Siliquæ

Siliquæ anguſtiſſimæ ſunt, multæ ſimul in brevi pediculo è caule exeunte. Ejuſdem cum præcedente originis eſt, & ab eodem Amico accepta.

7. Trifolium foliis anguſtis acutis, incanis, polyceration, ſiliquis longis, falcatis.

Folia ima ſubrotunda ſunt, quæ in caulibus & ramulis anguſta acuta, incana, inferiore præſertim latere. Caules & ramuli in pediculos longos excurrunt flores,in faſtigio geſtantes plures congeſtos (quantum in ſicca diſcernere licuit) purpureos, quibus ſuccedunt ſiliquæ,duas tréſve uncias longæ, reflexæ ſeu falcatæ, compreſſæ, lanuginoſæ, ſeminibus plurimis protuberantibus repletæ.
Indicæ originis eſt, à D. *Sherardo* accepta.

8. Trifolium fruticoſum argenteum, cannulato caule, floſculis parvis, in orbem glomeratis, ad alas foliorum pediculis innixis, ſiliquis ſtrictiſſimis duris. Cheramucan *Malabarorum Pluk. Mantiſſ.* p. 84.

9. Trifolium ſiliquoſum, Loto affine, *Indicum*, punicante caule, rotundo, lignoſo, ſiliquis ad exortum foliorum plurimis. Cantauverree ſeu Caleauverree *Malabarorum.* Ad rheumatiſmum valde efficax remedium, ideóque nominari licet Trifolium ſiliquoſum antirrheumaticum *Pluk. Mantiſſ.*

10. Trifolium Lotoides non ramoſum, anguſtiore bituminoſi folio, flore parvo luteo ſingulari, ex *Terra Mariana Ejuſd. ibid.*

11. Idem ramoſo caule *Marilandicum Ejuſd.*

12. Trifolium *Marianum*, Bituminoſi facie, floribus ſpicatis, parvis ochroleucis *Ejuſd. ibid.*

13. Trifolium erectum *Americanum*, anguſtiſſimo venoſo folio, hirſuto caule, floribus ſpicatis luteis *Ejuſd. ibid.*

14. Trifolium ſpicatum luteum, venoſis ſubrotundis foliis, averſâ parte caneſcentibus *Ejuſdem. ibid.* ubi Synonyma vide.

15. Trifolium ſpicatum luteum, venoſis ſubrotundis foliis, apicibus ſinuatis, ſericea lanugine ſubtus argenteis *Ejuſd. ibid.*

16. Trifolium ſiliquoſum rotundifolium, glabrum, floribus purpureis *Marilandicum Ejuſd. ibid.*

17. Trifolium Cochleati i. e. Fœni *Burgundiaci* folio & floribus purpureis fruteſcens ex *Terra Mariana Ejuſd. ibid.*

18. Trifolium *Marianum* fruteſcens, anguſtiori folio, albâ lineâ notato, floribus cœruleis, ex alis foliorum racematim prodeuntibus *Ejuſd. ibid.*

Variat hæc ut & præcedens ſpecies foliis anguſtiſſimis.

19. Trifolium pratenſe album, floſculis magis patulis, *Marianum Ejuſd. ibid.*

20. Trifolium montano ſimile *Virginianum*, floribus amœnè purpureis, amplioribus & magis patulis, ſummo caule glomerulis per maturitatem reflexis *Pluk. Mantiſſ.*

21. Trifolium Lagopoides *Africanum*, Dorycnii facie argenteum, capitulo glomerato molli *Ejuſd. ibid.*

22. Trifolium ſiliquoſum fruteſcens, floribus ſpicatis. Cytiſus *Africanus*, ſiliquis teretibus, floribus ſpicatis carneis, Cytiſus *Rivini* in *Cat.* ad finem *Parad. Bat. Herman.*

Radice gaudet craſſa longa, brachiata fibratâque ex qua prodeunt *folia* in longo pediculo carinato terna, Lagopi ſeu Trifolii anguſtifolii ſtellati facie, ſunt autem rigidiuſcula & in acumen deſinentia, prona parte hilariter virentia, ſupinâ ex glauco palleſcentia. *Caules* qui intra hæc aſcendunt, tenues, duriuſculi, ramoſi, conſimilibus foliis ex longis pediculis ornati. Summos ramos occupant in ſpicis *floſculi* è purpureo gratè rubentes, papilionacei, parvi, ramis preſſiùs abſque pediculis juncti. Foris vexillum bifidum eſt, erectum & retro-flexum, fundo puniceo. Alæ non ad latera ſed deorſum vergunt: cuſpis proboſcidis ſeu carinati petali rigida eſt & ejuſdem punicei coloris. Occultatur autem proboſcis ſeu Carina intra commiſſuram petalorum labialium quæ tamen in conſpectum veniunt ubi petala hæc digitis tractantur, tum enim quaſi ſtrepitu quodam petala diſſiliunt, proboſcide prodeunte. Calix floris parvus eſt & quinquifidus. Flores ſequuntur *ſiliquæ* biunciales, Galegæ craſſitie, in quibus *ſemina* rotunda, ſpadiceo-lucida. D. *Sherard* ex Adverſariis D. *Hermanni.*

23. Tri-

23. Trifolium *Africanum* ſubhirſutum, floribus parvis rubris è foliorum alis prodeuntibus D. *Sherard.*

Folia breviſſimis inſident pediculis.

24. Trifolium *Africanum* Lagopodoides fruteſcens, foliis Uvæ urſinæ punctatis D. *Sherard.* Cytiſi facie frutex *C. B. Spei* foliis perforatis *Muſ. Pet.* 193.

Folia pediculis inſident breviſſimis. Flores in ſpicas craſſas, hirſutas ſquamis in ſpinulam mollem exeuntibus congeſti.

Ad Pag. 960. Addatur Caput De Plantis Crotalariis dictis.

Anonidibus vel præmitti, vel ſubnecti poſſunt Plantæ Recentioribus *Crotalariæ* dictæ, quòd in *India* crepitaculorum uſum pueris præbeant eorum ramuli ſiliquis maturis onuſti; ſiquidem ſiliquis agitatis vel concuſſis ſemina intus ſtrepitum edant. *Tournefortius* Crotalariam ab Anonide diſtinguit, quòd hæc folia terna in eodem pediculo geſtet, illa ſingularia ſeu ſimplicia ad modum Geniſtæ: verùm Botanici plerique *Crotalarias* vocant Plantas quarum ſiliquæ concuſſæ ſtrepitum edunt, ſive unifoliæ ſeu folio ſimplici ſunt, ſive trifoliæ, ſive quinquefoliæ.

1. Crotalaria *Benghalenſis*, foliis Geniſtæ ſubhirſutis *P. B. P.*

2. Crotalaria *Americana* trifolia, rotunda, glabra *Ejuſd.*

3. Crotalaria ſagittalis glabra, longioribus foliis *Americana Pluk. Almag. Bot.* T. 277. An Crot. ſagitt. major *Americana* D. *Herman?*

4. Crotalaria fruteſcens *Americana* triphyllos, foliis firmioribus glabris, flore purpureo *Pluk. Phyt.* T. 169. F. 2.

5. Crotalaria Geniſtæ folio & ſiliquâ, ferruginea lanugine denſiùs villoſis *Pluk. Mantiſſ. Janachidde Malabarorum.*

6. Crotalaria triphylla minor *Æthiopica*, flore obſoletè purpureo *Pluk. Mantiſſ.*

7. Crotalaria minor *Benghalenſis* flore luteo.

Hæc folia fert ſingularia, alternatim in caule poſita, anguſtiora quàm Crotalariæ *Aſiaticæ* lutea. *Flores* bini, terni, aliquando unus tantùm, Crotalariæ *Aſiaticæ* ſimiles, ex ſummo caule propendent, coloris lutei, magnitudine florem Crot. *Aſiaticæ* æquante.

8. Tandalè-Cotti *H. M.* P. 9. T. 25. Crotalaria *Aſiatica* folio ſingulari cordiformi, floribus luteis *Cat. Hort. Leyd. Herman.* ex ſententia *Commelini* in notis. Geniſta *Malabarica*, folio ſingulari, floribus luteis, ſiliquis bullatis *Commel.* not. in hanc plantam.

H. M.

Radix huic fibroſa, albicans, intus lignoſa. *Stipites*, qui plures ex radice exeunt, ut & rami virides, teneriores, angulati. *Folia* oblongo-rotunda, linguæ-formia, [icon quodammodo cordata repræſentat] tenuia, texturæ ſubtilis, lenia, coloris ex flavo viridi-diluti. *Flores* ſpicati, aureo-flavi, papilionacei, odoris nullius. *Stylus* viridi-dilutus, craſſus, in 10 viridi-diluta dividitur ſtaminula, quorum 5 quæ ſupra cætera emicant, *apices* gerunt flavos ſeu croceos, reliqua flavos & quaſi nodulos. *Calyx* 4 acuminata habet folia. *Gemmæ* florum virides, oblongo-rotundæ, ungulæ-formes. *Siliquæ* parvæ, oblongo-rotundæ, rectæ, glabræ, circa ventrem ſuturâ versùs inferiora contractæ, calice excipiuntur cavo in 5 acuminata foliola diviſo. *Fabæ* parvæ magnam ſiliquarum partem vacuam relinquunt, umbilicis binæ & binæ ſuturæ ventris adhærentes, ſúntque planæ, reniformes primùm virides, dein ſubruffæ, ſeu ex flavo ſubfuſcæ, & inſtar *Veluti* nitentes.

Ex decocto lavamentum præparatur pro febribus tertianis, præcipuè chronicis. *Radix* in
Vires. decocto data pituitam evocat, flatus diſcutit. Trita cum vino præſtantiſſimum eſt anticolicum. Foliorum ſuccus epotus febres ſymptomaticas ex colico dolore aufert pervomitum nempe, hepar & ſanguinem purificat.

9. Tandale-Cotti ſecunda ſeu Katou-Tandule-Cotti *H. M.* P. 9. T. 26. Crotalaria *Malabarica* ſylveſtris, foliis ſingularibus, majoribus floribus luteis Crot. *Benghalenſis* foliis Geniſtæ ſubhirſutis *P. B. P.* Crot. *Malab.* ſylv. foliis ſingularibus majoribus, floribus luteis *Commel* not. in *H. M.* Geniſtella *Indica* major, Salicis folio lanuginoſo, flore luteo amplo *Breyn. Prod.* 2. p. 50.

Cum præcedente in omnibus fere convenit, præterquam quòd folia longiora ſint, in recta parte coloris viridi-fuſcioris, in averſa hyalini, quódque coſta media altius emineat.

10. Nellia-

10. Nellia-Tandale-Cotti *H. M.* P. 9. T. 27. Crotalaria *Aſiatica* fruteſcens trifolia floribus luteis amplis *Herman. Hort. Ac. Lugd. Bat.*

H. M.

Altiùs aſſurgit, ad altitudinem fere hominis, naſcens in arenoſis & udis. *Radix* ut præcedentium. *Stipites* ac *rami* virides, lignoſiores cæteris. *Folia* in eodem pediculo terna, reliquis ſpeciebus breviora, coloris in recta parte viridi-ſubflaveſcentis, in averſa hyalini. *Flores* iidem, niſi quod eorum ungula paulò major ſit. *Siliquæ* cum primæ ſpeciei conveniunt, ut & *ſemina* & *vires*.

Folia in icone multo latiora & rotundiora pinguntur quàm in icone *Hermanni*.

11. Wallia Tandale-Cotti. H. M. P. 9. T. 28. Crotalaria pentaphylla, ſiliquis latis, valde tumidis. Crot. pentaphylloides *Madraſpatana* floribus luteis *Pluk. Almag. Bot.*

H. M.

Altitudine eſt 3 pedum. *Radix* & ſtipites cum præcedentium conveniunt. *Folia* numero quina, oblongo-anguſtiora ſunt anterius rotunda, & ad petiolum contracta, coloris in recta parte viridis, in averſa hyalini. *Flores* iidem: *Siliquæ* longiores, brevi pedunculo calicis inſidentes, latiores, ventre extuberantes, quo velut anguſtæ ſunt veſicæ, multo aere repletæ. Fabæ & vires ut præcedentium.

Commelinus hanc [& reliquas omnes Crotalariæ ſpecies] ad Geniſtam refert; cui Geniſta *Malabarica* pentaphylloides, flore amplo aureo flaveſcente, ſiliquis bullatis inſcribitur.

12. Pee-Tandale-Cotti H. M. P. 9. T. 29. Crotalaria *Aſiatica*, folio ſingulari verrucoſo floribus cœruleis *Herman.* Catal. Hort. Ac. Lugd. Bat. Geniſtella major *Indica*, Alni folio, flo. cœruleo ſpicato *Breyn. Prod.* 2.

H. M.

Radix & *ſtipes* à prioribus non differunt. *Folia* latiora ſunt, oblongo-rotunda, maxima latitudine in medio, in oris criſpa, texturâ craſſa, tenuiſſimè piloſa, & ſubinde lanugine albicante obducta. *Flores* purpuro-cœruleo diluti & albicantes, vetuſtiores magis colorati: latiſſimum folium ex cœruleo maxime albeſcit, & ſubinde in dorſo nonnihil piloſum eſt, duo ſurrecta coloris ſunt purpureo-cœruleo-ſaturi, ungula viridi-albicans, ac in cuſpide cum roſtro nonnihil cœruleſcens; *apices* oblongi, flavi, crocei. *Calix* exteriùs nonnihil piloſus. *Siliquæ* ut illæ 1mæ ſpeciei, ſed pilis decumbentibus tenuiter obductæ. *Semina* eadem, ut & vires, niſi quòd hujus Radix trita & oculis appoſita memoriam reducat & corrigat; ſuccus foliorum Mercurii fluorem imminuat.

13. Crotalaria fruticans ramoſa, folio ſingulari glabro oblongo-rotundo, flo. amplo luteo *Marilandica* D. *Sherard.*

Summi caules in pediculos longos nudos excurrunt, flores in ſummitate ſuſtinentes, brevibus petiolis appenſos ſingulatim rariùs ſitos.

14. Crotalaria altiſſima erecta, foliis inferioribus Hyperici, ſuperioribus anguſtiſſimis, flo. amplo luteo *Marilandica* D. *Sherard.*

Hujus caules pariter in pediculos prælongos exeunt, flores in ſummitate ſuſtinentes alios ſupra alios ſingulatim rariùs ſitos.

15. Crotalaria trifolia *Sirinamenſis*, glabra, floribus luteis ampliſſimis D. *Sherard.*

Florum carina ampliſſima eſt & ventricoſa. Fructus è flore exit longo pediculo, quod ſingulare eſt & huic proprium; & in apice longum habet ſtylum, tenuem flaccidum, huc illuc reflexum ſeu recurvum.

16. Crotalaria trifolia *Sirinamenſis*, floribus luteis amplis, Laburni folio D. *Herman.*

Flores ſpicatim digeſti in ſummis ramulis.

17. Crotalaria trifolia fruticoſa, foliis glabris, flore è viridi luteo minore *Slon. Cat. Jamaic.* An Crot. *Americana* trifolia rotunda glabra *Herman. P. B. P.* p. 329.

D. *Sloane.*

Radice nititur ſatis grandi, in 3, 4ve ramos, 2, circiter uncias longos diviſa, colore rubente. *Truncus* cauliſve pollicem craſſus eſt, 3, 4ve pedes altus, cortice propemodum glabro, dilutè fuſco veſtitus: Ramos fundit multos, foliis circumcirca cinctos, ternis ſemper in eadem communi pediculo $\frac{3}{4}$ unciæ longo, ipſis tantundem productis, ſemunciam latis, glabris, luteo-viridibus, medio ſeu pediculo oppoſito ampliſſimo. Ex alis foliorum emicant *flores* papilionacei, ſordidè flavi, brevibus pediculis inſidentes, quibus delapſis ſuccedunt *ſiliquæ* unciales, fuſcæ, propè pediculum ſtrictiores, versùs extremum ventricoſæ & velut inflatæ, 5 aut 6 continentes *ſemina* irregularia, parva, compreſſa cum deliquio ſeu crenâ in medio; & per maturitatem ſiliquâ concuſſâ ſtrepitum ad inſtar crepitaculi ſimul reddentia.

In ſylvula inter the Town-Savanna & 2 Mile-Wood frequenter oritur.

18. Crota-

18. Crotalaria trifolia fruticosa, foliis rotundis incanis, floribus spicatis è viridi luteis, fructu pubescente *Slon. Cat. Jamaic.* Guadalupensis annua trifolia subhirsuta *Schol Bot.* p. 241. Anil seu Indigo Guadalupensis *Hort. Reg. Par. App.* D. *Sloane.*

Radicem habet parvam, brevem, paucis fibris donatam. *Caulis* teres, viridis, 4 pedes altus. *Folia* ramos obsident nullo ordine, propemodum rotunda, terna semper in eodem pediculo unciam longo, incana, luteo-viridia. *Flores* plures simul in summis surculis spicatim dispositi, luteo-virides, papilionacei; quibus succedunt totidem hirsutæ, seu valdè incanæ *Siliquæ* primò virides, postea fuscæ, Crotalariæ similes, cujus speciebus hæc accensenda videtur, in quibus plura continentur *semina* parva, compressa, figuræ irregularis, colore fusco rubente, velut crena in unoquoque impressa, seminibus Fœnugræci nonnihil similia.

In agris sterilioribus & apertis *Jamaicæ* & Caribearum insularum obvia & frequens est.

P. 960. Ad Cap. de Anonide.

1. Anonis *Hispanica* frutescens, folio tridentato carnoso *Tournef. Hort. Monsp.*

Radicibus est lignosis, validis, altè demissis, fibratis & rufescentibus: è quibus assurgit *frutex* cubitalis, in ramos pandos diffusus, *foliisque* densè stipatus, crassis Crithmi chrysanthemi foliis forma & colore similibus, nisi quòd terna sint, brevi & alato pediculo insidentia, succi plena, fragilia, odoris expertia, obtusa & plerunque trifariam dentata. *Flores* in summis ramis copiosè nascuntur, in paniculam potiùs quàm in spicam digesti, papilionacei, semiunciam superantes, amœnè purpurascentes, cum calice brevi villoso, in 5 partes acutissimas diviso, quo pistillum complectuntur in *siliquam* abeuntem, pendulam, semunciâ longiorem, teretem, bivalvem, rufescentem, villis brevissimis aspersam, & *semina* continentem reniformia, obscura,

Oritur in salinis *Cardoniæ,* in *Catalonia,* tum & eundo *Granatâ Malacca.*

2. Anonis *Hispanica* frutescens folio rotundiore *Ejusd.*

Ex *radice* lignosa, dura, nigricante, fibrata ad fruticem cubitalem attollitur, patulum, cortice cinereo obductum; in quo nascuntur *folia* terna, brevi & alato pediculo adhærentia, rotundiora, glabra, ad folia Ciceris sylvestris triphylli accedentia, 3 tantùm aut 4 lineas longa, acutè in oris dentata. *Flores* in summis ramulis, qui villosi sunt & purpurascunt, velut in spica disponuntur, papilionacei, aurei, cum vexillo rubentibus striis distincto; calix villosus in 5 partes acutas dividitur; pistillum complectens, qui deinde abit in *siliquam* brevissimam, Anonidis Offic. siliquæ simillimam.

In monte *Mariola* dicto, non longè *Valentia* Hispanorum invenit D. *Tournefort. Cat. Hort. Monsp.*

3. An. maritima *Gadensis* non spinosa, floribus in foliorum alis *Ejusdem.*

4. An. annua pumila, flore purpurascente *Ejusd.*

5. An. annua erectior *Lusitanica* glutinosa *Ejusd.*

6. An. non spinosa flore luteo variegato angustifolia maritima *Ejusd.*

7. An. *Alpina* pumila glabra non spinosa purpurea *Ejusd.*

8. An. Phaseolodes bituminosa scandens *Ejusd.*

9. Anonis procumbens maritima nostras, foliis hirsutie pubescentibus *Synops. Stirp. Brit. Plukenet.* Ad maritimas arenosas Cornubiæ oras reperta, & ad nos delata est.

10. Anonis non spinosa, flore rubello major *Hispanica* Munting. *Herb. Belgic. V. L.*

11. An. non spinosa spicata flo. rubello minor *Ejusd. V. L. Grisl.*

12. An. lutea non spinosa montis *Libani Ejusd.*

13. Anonis arborescens *Ejusd.*

14. Anonis non spinosa flo. rubro spicato, perennis N. D. *Grisleii Virid. Lusit.*

15. An. non spinosa flo. luteo perennis N. D. *Ejusd.*

16. An. non spinosa flo. luteo odorata, annua major N. D. *Ejusd.*

17. An. non spinosa flo. luteo rubescente major & minor N. D. *Ejusd.*

18. Anonis lutea mitis oxytriphylla, ad florum petiolos capreolata, foliis levissimè crenatis *Pluk. Phyt.* T. 135. F. 5.

19. Loto pentaphyllo ſiliquoſo villoſo ſimilis, Anonis non ſpinoſa, foliis Ciſti inſtar glutinoſis & odoratis *Slon. Cat. Jamaic.* Ononis non ſpinoſa floribus luteis *Marcgrav. Hiſt. noſt.* p. 959.

D. *Sloane.*
Deſcriptioni Marcgrav. adde, *Caules* bipedales eſſe, teretes, fruticoſos, caneſcentes; in ſurculos plurimos virides & incanos dividi: *Folia* in pediculis ſemuncialibus terna ad margines purpuraſcere, maculiſque purpureis averſa parte infici. Flores in ſummis ſurculis ſucceſſivè ſe aperientes, quibus ſuccedunt *ſemina* ſingularia, fuſca ſplendentia ab uno latere acuminata, ab altero excavata, ſiliquâ incluſa, perbrevi, tenui enſis Scymitar dicti effigie, lineis ſeu nervis in ſuperficie apparentibus ſtriatâ.
In locis glareoſis inſulæ *Jamaicæ* copioſè oritur.
Viribus cum Anonide Europæa convenit.

20. Anonis non ſpinoſa, minor, glabra, procumbens, flore luteo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*
E *radice* longa, altè in terram deſcendente, lenta, fuſca, tereti multos exſerit *Caules*, teretes, pedales, hirſutos, ramoſos, in terræ ſuperficie ſtratos, *foliis* creberrimis obſitos, ternis ſemper in eodem perbrevi pediculo, glabris, venis albis plurimis in prona ſuperficie apparentibus. Versùs ſummitates egrediuntur *flores* papilionacei, mali Aurantii colore cum tantillo purpurei in medio: Quibus ſuccedunt *ſiliquæ* parvæ, breves, hirſutæ, ſingulæ ſingula *ſemina* continentes.
Ad ripas fluvii, *Rio Cobre* dicti propè urbem S. *Jago de la Vega* copioſè & ubique reperitur.
Hanc è *Marilandia* habemus à D. *Krieg* allatam.

21. Anonis pulchra, folio Ciceris, Loti Orinthopodii ſiliquis ſiliquas æmulans *Hort. Cath.* 18.

Tenui eſt radice (ut videtur) annua; *caulis* inde erigitur ſeſquipalmaris aut bipalmaris, *foliolis* veſtitus in eodem pediculo prælongo ternis, circa margines dentatis. *Flores* è foliorum alis exeunt ſinguli, calicibus in 5 acutiſſima ſegmenta diviſis. *Siliquæ* compreſſæ ſeminibus protuberant.

22. Anonis lutea mitis, obtuſis longioribus & crenatis foliis, capreolis donata *Pluk. Almag. Bot.* Ononis *Senenſis Spigelio.* Anonis non ſpinoſa, capreolis donata *C. B.*

23. Anonis ſpinoſa lutea major *C. B.* montana ſpinoſa lutea major *Park.*

24. Anonis *Hiſpanica*, folio Ciceris ſylveſtris triphylli *Ejuſdem.*

25. Anonis non ſpinoſa *Cretica*, flore purpureo *Hort. Bat. Pluk. Phyt.* T. 135. F. 4. non ſpinoſa purpuraſcens *Cretica Munting. Herb. Belg.*

26. Anonis non ſpinoſa rotundifolia purpurea ſpicata *Hiſpanica Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 48.

Pedali altitudine ſupra terram aſſurgit, & invenitur etiam flore luteo. Locis arenoſis prope *Catanam*, *Agrigentum*, *Leocatam* & *Saccam* in *Sicilia*, inque *Hiſpania* etiam provenit.
Hæc eſt Anonis mitis annua purpurea *H. R. B.* ex ſententia D. *Plukenet.*

27. Anonis peregrina monophyllos cum auriculis, flore purpureo *Pluk. Mantiſſ.*

28. Anonis viſcoſa lutea mitis, capreolata, erecta, foliis ſplendentibus glabris *Ejuſd. ibid.*

29. Anonis viſcoſa, ſpinis carens lutea major, nonnihil procumbens, medio tantùm folio per extremum ſerrato, pediculis florum indiviſis *Ejuſd. ibid.*

Hujus caules plurimi, teretes, lenti, piloſi, nonnihil rubentes ex una radice enaſcuntur, longi, partim humi procumbentes, partim ſurrecti, ad tactum glutinoſi, è quibus prodeunt ramuli, quos petioli breves complectuntur, atque quilibet folia tripartitò diviſa, quidam etiam unum integrum continentes; ſic enim inferiora duo foliola caulem amplectuntur, ut in Lotis fit; ac proinde hæc planta eodem modo & trifolia & quinquefolia, quo Lotus quinquefolia dici meretur. *Pluk.*

30. Anonis *Æthiopica* ſtrictioribus foliis tricuſpidatis, ſummis apicibus ſpinoſis, flore palleſcente luteo *Pluk. Mantiſſ.*

31. Anonis non ſpinoſa lutea, hirſuta, ſpicata, foliis per extremum ſerratis. An *Chia*, flo. luteo ſpicato, foliis villoſis?

Folia hujus, in ramulo ficco, quem à D. *Sherard* obtinuimus, fingularia erant, non terna in eodem pediculo; inferiora per extremum lata feu obtufa, fuperiora acuta, utraque ibidem tantùm ferrata; ad exortum pediculi binis appendicibus latis longis acuminatis caulem amplectuntur. *Caulis* medius & ramuli in *fpicas* longas excurrunt è *floribus* luteis in pediculis longiufculis deorfum reflexis, è calicibus amplis quadrifoliis hirfutis exeuntibus, compofitis. Succedunt *filiquæ* parvæ breves glabræ, calicibus occultatæ, duo vel tria femina parva continentes. In apice filiquæ etiam poftquam maturuit reftat ftylus oblongus, huc illuc reflexus. *Caules* fatis firmi & rigidi effe videntur.

32. Anonis vifcofa, lutea, non fpinofa minor *Lufitanica* Catal. ad finem *Parad. Bat. Herman.*

D. *Sherard.*

Ex *radice* albida fibrofa *caules* eriguntur multi, pedales, ramofi, quibus adhærent *folia* ex uno pediculo terna, extremo feu medio majore, oblonga, crenata feu denticulata, obfcurè viridia, quorum pediculis propè exortum adnafcitur parvum foliolum bifidum, qui pediculum ad exortum involvit. Ex foliorum alis femidigitalis pediculus egreditur, juxta cujus cacumen erigitur *flos* luteus papilionaceus. Non infidet autem apici pediculi, fed paulò infra apicem egreditur petiolus florem fuftinens. Flori fubjicitur *calix* quinquifidus, viridis. Sequuntur *filiquæ* propendentes. Tota planta tactu vifcofa eft, & digitis adhæret. Differt à Natrice, quòd Natrix minùs vifcofa fit; *flores* habeat paulò ampliores, folia pallidiùs virentia & nonnihil longiora, caulem in viridi rubentem; vexillum floris externè pluribus rubentibus per longitudinem ftriis infcriptum. Hæc verò vifcofior eft, folia obfcuriùs virent, & vexillum paucioribus ftriis infignitum eft.

33. Anonis non fpinofa lutea variegata hirfuta, Theriacam evaporans *Hort. Cath Cupani.*

Ab Anonide non fpinofa lutea variegata differre videtur, fiquidem non trifolia eft, fed monophylla. *Flores* ex alis foliorum per totam caulium longitudinem exeunt. *Siliquæ* hirfutæ funt.

34. Anonis fpicata five Alopecuroides *Lufitanica*, non fpinofa *Cat. Altdorf. Hofman.*

D. *herard.*

Annua hæc Anonis *caules* erigit pedales, virides, valde tortuofos, infirmos, fæpe in terram reclinatos. *Folia* fert cæteris fpeciebus majora, ftriata, oblongo-rotunda, in ambitu quàm leviffimè ferrata, eleganti viriditate, quæ in ficcis minimè languet, donata. In horum numero lufus eft, nam uni pediculo infident aliquando terna, quorum fuperius maximum, reliqua duo minima funt, aliquando unicum tantùm fummo petiolo infidet: petiolus autem ad exortum alatus feu foliatus eft, ut pediculi foliorum Aurantii. *Flores* fummis ramis denfa ferie in fpicam biuncialem aut triuncialem congefti funt. Hi papilionacei funt, parvi, angufti, incarnati, forma & magnitudine Trifolium pratenfe album imitantes, vexillum floris incarnatum eft, cætera albent. *Calix* qui florem involvit, in 5 cufpides florem quodammodo excedentes terminatur. Singulis floribus interjecta funt foliola, iis quæ in caulibus funt fimilia, fed multò minora. Calicibus, floribus evanefcentibus, infident *filiculæ* breves.

35. Anonis non fpinofa, flore ex luteo & rubro variegato, hirfuta, vifcofa, Theriacæ odore *Hort. Cath. Suppl. alt.* 8.

Flores ex alis foliorum exeunt in pediculis fatis longis finguli, foliolis 5 anguftis, oblongis, acutis pro calice obvallati. Floribus fuccedunt *filiquæ* vix unciales, non admodum tumidæ aut etiam cylindricæ. E penu locuplete D. *Sherard* haufimus.

36. Anonis purpurea procumbens, oblongo-rotundo folio nonnihil cordato *Hort. Cath.* 18.

Folia, faltem majora, circumcirca crenata funt. Flores ex alis foliorum exeunt fingulis finguli, pediculis brevibus.

37. Anonis purpurea hirfuta floribus in Thymi [meliùs Prunellæ] capitula nutantia arrectis. *Hort. Cath.* 18.

Caules huic teretes, erecti, ramofi, ramulis alternis. *Folia* oblonga angufta, circa margines dentata, ad modum reliquorum hujus generis. Summi caules & ramuli fpicas florum geftant Prunellæ quodammodo æmulas, foliis intermixtis. Florum calices albicant, ampli funt, & filiquas breves occultant cum feminibus intus compreffis rotundis.

38. Anonis flore ex luteo & rubro variegata, hirfuta, vifcofa, Theriacæ odore, minùs acuto *Hort. Cath. Suppl.* 3.

Humilis

Humilis eſt planta, & in plures ramulos in terram reclinatos diviſa. Flores in ſummis ramulis è foliorum alis exeunt brevibus pediculis. Siliquæ minimæ, vix ſemunciales.

P. 970. Ad Cap. de Loto.

1. Lotus tenuif. *Maderaſpatanus* ſiliqua ſingulari glabra *Pluk. Phyt.* 201.

2. Dorycnium majus *Tournef. Elem. Bot.* Dorycnio Hiſpanico affinis alia planta *Lob. Illuſtr.* 159.

3. Lotus maximus *Luſitanicus* luteus *Tournef. Elem. Bot.*

4. Lotus fruticoſior *Africana*, foliis incanis, floribus binis amplis coccineis *Pluk. Phytogr.* T. 43. F. 2.

5. Lotus tetralobus minor *Creticus* ſeu Lotus parva *Cretica* procumbens incana, quaternis ſiliquis cruciatim diſpoſitis *Ejuſd. ibid.* F. 3.

6. Lotus ſiliquoſus coronatus marinus *Munting. Herbar. Belg.*

7. ——— ſiliq. paluſtris coronatus, *Luſitanicus Ejuſd. ibid.*

8. ——— Barbariæ frutex Dalechamp. *Ejuſd. ibid.* Lotus frutex elegans incanus *Ejuſd. ibid.*

9. ——— ſiliquoſa, piloſa, viminoſa, *Luſitan. Griſ. Virid. Luſit.* N. D.

10. ——— ſiliquoſa incana marina *Luſitan. Ejuſd.* N. D.

11. ——— ſiliquoſa annua *Indica Ejuſd.*

12. Trifolium pediculis florum longiſſimis *Biſnagaricum.* Fortè Trifolii bituminoſi genus *Indiæ Orientalis Pluk. Phyt.* T. 68. F. 2.

13. Lotus ſiliquoſa lutea, ſiliquâ quadratâ, foliis admodum hirſutis *Pluk. Mantiſſ.* A D. *Carolo Preſton* accepit.

14. Lotus *Africanus*, tenuiſſ. foliis, ramoſiſſimus, floribus luteis perexiguis *Ejuſd. ibid.*

15. Lotus *Æthiopicus* fruticoſus elegans, cauliculis rubicundis, Manelli fortè *H. M.* P. 9. T. 37. *Ejuſd. ibid.*

16. Lotus corniculatus *Æthiopicus* fruteſcens, foliis ſubtus argenteis *Ejuſd. ibid.*

17. Lotus corniculatus argenteus, flore luteo, ex oris *Gaditanis Ejuſd.*

18. Lotus argenteus *Æthiopicus*, flo. ſingulari rubro *Ejuſd. ibid.*

19. Lotus argenteus minor *Gaditanus Ejuſd. ibid.*

20. Lotoides *Æthiopicum*, Saxifragæ pratenſis folio, plurifariam quinquepartito *Ejuſd. ibid.*

21. Lotus Maderaſpatanus villoſus, Ornithopodii ſiliqua ſingulari *Pluk. Phyt.* T. 200. F. 7.

22. Lotus pentaphyllos ſiliquoſus humilior & candidior *Pluk. Almageſt. Bot.* Lotus hæmorrhoidalis candidior & humilior *Schol. Bot.*

23. Loti corniculatæ & Coluteæ media, piloſis foliis, ſiliquâ quadratâ; *Codeſerupaulâda Malabarorum Pluk. Mantiſſ.*

24. Loto affinis Lagopoides *Nov' Anglicana*, fruteſcens, foliis ternis, ſubtus ſericea lanugine argentatis, Monoſpermos *Ejuſd. ibid.*

25. Loto affinis trifoliata fruteſcens glabra, ex *Marilandia*, *Ejuſd. ibid.*

26. Lotus *Africana* annua hirſuta, floribus luteis *Hort. Amſt.* rar. P. 2.

Ex *radice* tenui *cauliculos* profert bipedales rotundos & hirſutos, in varios diviſos ramulos, quibus hinc inde *folia* adſtant, terna ſemper uni pediculo inhærentia, viridia & hirſuta, circa pediculi exortum ſemper bina alia naſcuntur folia. Ramulorum ſummitates *Flores* exor-

nant plures, lutei, papilionacei, quos *filiquæ* fequuntur hirfutæ femina continentes rotunda.

27. Lotus anguftifolia, flore luteo purpurafcente *Infulæ* S. *Jacobi Hort. Amft.* rar. P. 2.

Radice nutritur albicante, fibris tenuioribus aliquot donatâ. *Caule* eft rotundo, viridi & bipedali, & nifi fuftentetur humi plerunque diffufo; cui ex pediculo tenuiore *folia* adnafcuntur terna, angufta & longa, cum duobus alis pediculi ipfius principio adhærentibus. E foliorum alis ramuli oriuntur, & in ramulorum fummitate *Flores* apparent papilionacei, terni plerunque parvis innixi pediculis, luteo-purpurafcentes, quorum fingulos *filiqua* fequitur bivalvis, 6, 7ve *femina* continens, fublutea & fplendentia.

Perennis eft planta & femper virens; omni anni tempore florens.

28. Lotus *Africana* frutefcens, flore fpicato rubicundo *Hort. Amft.* rar. P. 2.

Ex *radice* lignofa *Caulis* erigitur tres pedes altus, rotundus, primò viridis herbaceus, dein fufcus & ligneus, atque in varios divaricatus ramulos rotundos, cui undique nullo fervato ordine in pediculo plano, excavato & fubcinereo *folia* adftant quina, pallidè viridia, nullo fapore aut odore prædita. *Flofculi* pediculis ex alis foliorum ortis fpicatim adhærentes, papilionacei, & inodori circa Novembrem fecundo fationis anno prodeunt; quod florendi tempus adulta planta fingulis annis fervat. Poft quorum exanthefin menfibus Decembri & Januario *filiquæ* apparent rotundæ, fubnigræ, & mucronatæ, quæ 7, 8ve *femina* continent, fubrotunda & lutea.

Circa montes, locis paludofis *Prom. Bæ Spei* provenit hæc planta. Bina illa folia quæ reliquæ Loti fpecies ad pediculorum tria alia in fummitate gerentium habent exortum, hæc circa pediculorum medium, à tribus tamen etiam in pediculorum fummitate pofitis diftincta, gerit.

29. Lotus pentaphyllos minor glabra, foliis longioribus & anguftioribus *Hort. Edinburg. Tournef. Hift. Plant. circa Parifios.* Hæc planta à Loto pentaphyllo minore glabro differt foliis multò longioribus & anguftioribus. Hanc plantam eandem effe fufpicor cum Trifolio noftro corniculato, anguftioribus foliis fruticofiore.

30. Lotus marina repens hirfuta anguftifolia, hexaflora, brevi filiqua *Hort. Cath. Suppl.* 3. Tota plantula, caulis, folia, flores hirfuta eft, præfertim florum capitula feu globuli, quæ (ut videtur) 6 femper floribus conftant.

31. Lotus *Africana* frutefcens, foliis anguftiffimis hirfutis, floribus luteis D. *Sherard.* Folia in caulibus creberrima funt, minoribus majoribus intermixtis.

32. Loto affinis *Africana*, foliis Umbelliferarum modo fubdivifis, floribus luteis in orbem difpofitis. D. *Sherard.* Valde anomala eft hæc planta, foliis è duobus tribufve aut pluribus foliorum lateralium conjugationibus compofitis cum impari in extremo; interdum ex alis horum foliolorum feu pinnularum, folia trifolia exeunt, aliàs etiam foliis mirè ludit.

33. Lotus *Africana* frutefcens, foliis anguftis hirfutis, filiquis tenuibus glabris D. *Sherard.* Folia terna extrema nullo fere pediculo intercedente caulibus annexa funt, non minùs quàm reliqua duo. Flores minimi effe videntur in capitulis parvis lanuginofis pediculis tenuibus infidentibus.

34. Lotus *Africana* frutefcens, foliis quafi capillaceis, floribus & filiquis minimis D. *Sherard.* Folia in hac ut & in præcedente non diftinguuntur in terna in fummo pediculo, bina ad caulem, fed omnia fimul cauli adnafcuntur nullo intercedente pediculo. *Flores* & *filiquæ* Leguminofarum omnium longè minimæ funt, eorum pediculi communes capillaceæ planè tenuitatis.

35. Lotus *Africana* frutefcens, Hæmorrhoidalis facie, floribus globofis D. *Sherard.*

Primum foliorum feu pinnularum par in hac fpecie non femper adhæret cauli, fed interdum folii totalis rachi mediæ.

36. Loto affinis monophyllos Polygalæ foliis, argentea hirfutie pubefcentibus, *Nelacrandee Malabarorum Pluk. Mantiff.*

37. Nir-Pullari P. 9. T. 36. Leguminis trifoliati fpecies eft: verùm quoniam fructus non defcribitur, ad quod Genus pertineat incertum eft.

H. M.

Plantula eft arenofis gaudens. *Caules* tenues, virides, capillati, fupernè rubefcentes. Foliorum petioli rubefcunt, ad exortum duobus minutis cufpidatis foliis fuccincti. *Folia* ipfa oblongo-rotunda, tenuia, lenia, coloris in recta parte viridis, in averfa hyalini. *Flores* plures

plures congregati supra exortum foliorum visuntur, in tenuissimis pedunculis, papilionacei, tetrapetali, coloris rosaceo-saturo-purpurei, inodori. *Stylus* ut in congeneribus, *Apices* flavi.

Integra hæc planta cum sero lactis, vel quoque per se præparata, in balneum, antidotale est contra morsum Serpentis *Polega*: trita & cum oleo *Nucis Indicæ* fortiter frixa in colica ac dysuria cum successu assumitur. Mingendi difficultatem tollunt folia ex Aqua *Lanjæ* cum Calamo aromatico exhibita. Succus cum *jure* Gallinaceo epotus lithontripticus est. *Vires.*

39. Manneli P. 9. F. 37. Dorycnium Indicum, floribus singularibus rubris in pedicellis oblongis, siliquis perexiguis.

H. M.

Nascitur in arenosis. *Rami* duri, virides, ex parte rubescentes. *Folia* plura congregata proveniunt, quaterna, senáve plus minus, parva, oblongo-angusta, tenuia ac viridi-fusca. *Flores* papilionacei, pulchrè rubescentes, inodori. *Siliquæ* valdè parvæ, oblongo-angustæ, fabulas in se continent virides, quæ postea rubescunt.

Folia ab Indigenis adhibentur in concoctione *Caryl.* Ex integra hac planta cum lacte ebutyrato lavamentum conficitur femorum resolvens tumores phlegmonodes œdematodes. In Oryza apozema præparatur ventris inflammationem auferens. *Vires.*

P. 961. Ad Cap. De Medica.

Ad 3tiam speciem nota,

Non est hæc Medicæ species perennis, ut conjectabar, verùm ab hyemali frigore corrumpitur. Plantæ tamen ex semine deciduo Autumno enatæ hyemem, nisi asperior sit, facilè tolerant. In horto semel sata ex semine se quotannis renovat per multos annos.

Addantur,

1. Medica *Lusitanica* dicarpos, fructu glabro, depresso, *P. B. P. Pluk. Mantiss.*

2. Medica frutescens minor *Indiæ Orient*, subrotundis sericeis foliis, siliquâ falcatâ planâ, è *Maderaspatan* nuper allata *Pluk. Mantiss.*

3. Medica *Æthiopica*, foliis incanis, purpurea, floribus spicatis *Pluk. Mantiss.*

4. Medica minor *Syriaca*, floribus coronatis luteis, ex foliorum alis, binis petiolis longioribus insidentibus; ex *Aleppo Ejusd. ibid.*

5. Medica polycarpos, fructu minore, compresso, scabro, *Synops. nost. App.* Trifolium cochleatum polycarpon, seu Medica racemosa *Park.* Fructus seu cochleæ decem circiter in uno pediculo, minores, leviter compressæ, non echinatæ, verùm tuberculis plurimis spinularum loco scabræ. In arvis *Peckamensibus* inter segetes copiosè.

6. Medica glabra major folio cordato, una, binis, ternis, quaternis siliquis laxè cochleatis, echinatis *Hort. Cath.* 127. Non est tamen (inquit D. *Cupani)* Med. coronata seu orbiculis laxis echinatis minoribus, non extantibus spinulis *Raii Syllog.* multo minùs Cochleata fructu echinato minori *Rivini.* Folia circa margines crenata sunt.

7. Medica hirsuta, incana, monocarpos vel dicarpos, capsulis seminum candicantibus, strictè cochleatis, subturbinatis *Hort. Cath.* Medica glauca, capsellâ strictè cochleatâ, turbinatâ, aculeatâ, seu cochleata turbinata & echinata, *Riv.* Fructus huic magnus est, doliatus, duras spinis brevibus paucioribus echinatus.

P. 973. Ad Cap. de Cytiso.

1. Cytisus major *Americanus*, flore luteo spicato, foliis supra virentibus, glabris, subtus lanugine argentatis *Pluk. Phyt.* T. 26. F. 7.

2. Cyt. *Æthiopicus*, subrotundis incanis minoribus foliis, floribus parvis luteis *Pluk. Almag. Bot.*

3. Cyt. angustis, parvis, acutioribus & incanis foliis *Æthiopicus*, floribus Leonata seu fulva lanugine hirsutis. *Ejusd. ibid.*

4. Cyt. *Canariensis* microphyllos, angustifolius, prorsus incanus *Pluk. Almag. Bot.* T. 277. *Esta* Insulanis.

5. Cyt. *Canar.* microphyllos, cauliculis villosis, angustis viridibus foliis *Ejusd. ibid. Mysalva* Insulanis. Fortè Cytisus montis Calcaris *J. B.*

6. Cyt. glaber, siliquâ latâ, floribus glomerosis luteis *Pluk. Almagest. Bot.*

7. Cyt. procumbens *Americanus*, flore luteo, ramosissimus, qui *Anil* suppeditat *Ejusd. ibid.* Phytogr. T. 86. F. 2. *Chamæ-indigo* sylvestris trifoliata *Barbadensibus*, an Cytisus humilis

milis procumbens *P. B. P?* Trifolium dendroides, foliis ſubcœruleis ſeu rutaceis, Pſeudo-Anil *Virginienſ.* D. *Baniſter Cat. Plant. Virgin.* ad Reverendiſſ. Epiſcopum *Londinenſem* poſt obitum tranſmiſſo.

Caules rigidi ſunt & ramoſi. Folia perbrevibus pediculis inſident, parva, rhomboide, nigricantia [in ſicca] Spicæ florum è raris floribus componuntur, flores autem ſatis grandes ſunt. In *Marilandia* invenit & collegit D. *Vernon.*

8. Cytiſo quodammodo affinis, Arbor quadrifolia ſpinoſa *Americana,* flore luteo odorato, ſiliquâ planâ membranaceâ admodum compreſſâ, per medium planitierum ſecundùm longitudinem ſeſe aperiente. *Breyn. Prod.* 2. Phaſeolo D. *Thomæ* quodammodo accedens frutex ſpinoſus *Pluk. Phyt.* T. 211. F. 7.

9. Cytiſus inſularum *Stœchadum,* foliis oblongis, anguſtis, ſubtus argenteis *Schol. Bot.* An Cyt. foliis acuminatis *Italicus C. B ?*

10. Cytiſus arboreus *Canarienſis,* oblongo folio, argentea & holoſericea lanugine villoſo, flore pallidiori *Pluk. Almag. Bot.* T. 277. F. 4.

11. Cytiſus *Marilandicus* minor, foliis incanis obtuſis, floribus purpuraſcentibus, in ſummis ramulis coacervatis. E ſuperiorum etiam foliorum alis emergunt florum glomeruli.

12. Cytiſi microphylli *Canarienſis* duas ſpecies ad me tranſmiſit D. *Sherard.* Alteri caules craſſiores, firmiores, ramoſiores, erecti. *Folia* anguſtiora, incana, uti eſt & tota planta. *Flores* majores in ſummis caulibus & ramulis ſpicatim digeſti.

13. Alteri *caules* tenuiores, infirmiores, longiores, minùs ramoſis *foliis* minùs crebris veſtiti, iiſque latioribus & viridioribus, in pediculis longioribus & tenuioribus: *Flores* minores, ex alis foliorum exeuntes ſecundùm caules & ramulos, quibus ſuccedunt *ſiliquæ* unciales compreſſæ, 4 aut 5 *ſemina* continentes.

Prima ſpecies deſcribitur & depingitur in *Hort. Med. Amſt.* P. 2. ſub titulo *Cytiſi Canarienſis ſemper virentis & incani.*

14. Cytiſus *Africanus* hirſutus, floribus atro-puniceis *Cat.* ad finem *Parad. Bat.* D. *Sherard.* Flores in prælongas ſpicas excurrunt: Siliquæ tenues deorſum reflectuntur.

15. Cytiſus *Africanus* ſubhirſutus, floribus luteis, in orbem congeſtis D. *Sherard.*

Flores ſitu ſuo Trifolii corniculati *Dod.* aut Coronillæ *Cluſ.* flores imitantur, in orbem ſeu coronam diffuſi.

16. Cytiſus *Afric.* anguſtifolius, glaber, floribus ſpicatis luteis D. *Sherard.*

Florum ſpicæ laxæ in ſummis caulibus ſitæ ſunt.

17. Cytiſus anguſtifolius incanus, floribus luteis in ſummis ramulis, ſiliquis lanuginoſis, imâ parte calice aliquouſque cinctis.

Folia parva & anguſta ſunt, inque aculeatum apicem deſinunt. *Flores* in ſummis ramulis nunc ſingulares, nunc plures coacervati. *Siliquæ* unciales, lanuginoſæ, imâ parte floris calyce aliquouſque obtectæ. Siccam à D. *Sherard.* accepi.

18. Cytiſus fruticeſcens folio latiore, floribus & ſiliquis infra ſurculos novos, è ſuperioris anni lignoſis ramulis exeuntibus. Communicavit D. *Sherard.*

19. Cytiſus ſpinoſus minor caneſcens, floribus magnis duobus tribúſve ſimul è foliorum alis exeuntibus. Cyt. (vel Geniſtella) ſpinoſus, triphyllus pumilus anguſtifolius *Hort. Cath.*

Rami, aut potiùs ſurculi, in ſpinas acutas deſinunt, & *foliis* ad intervalla veſtiuntur, è quorum ſinubus *flores* plures exeunt, flavi, ampli. Folia parva ſunt, ſubtus incana, uti ſunt & eorum pediculi, necnon florum calices. Planta minùs robuſta eſſe videtur, quàm Acacia altera *Dod.* ejúſque rami & ſpinæ tenuiores.

20. Cytiſus ramoſus caulibus & ramulis hirſutis, atro-rubentibus, floribus in ſummis virgis faſciculatim congeſtis.

Ramulus quem à D. *Sherard* nactus ſum admodum ſurculoſus erat, & in ſummitate cujuſque ſurculi flores plures ſimul coacervati velut in faſciculos. *Flores* ampli, quorum colorem

in ſicca clarè diſcernere non licuit. *Folia* parva, majora tamen quàm præcedentis, longiuſcula. Circa *Novi* in *Italia* primùm invenit D. *Sherard*, poſtea itinere inter *Mediolanum* & *Taurinum* ultimo die copioſé.

21. Cytiſus Auſtriacus incanus, foliis in aculeum deſinentibus, *C. B.* V. *Cluſ. Hort. Altdorf.*

Folia in ramulo à D. *Sherard* communicato longa erant & anguſta, ad imum tamen anguſtiſſima, latitudine ſenſim augeſcente ad ſummum fere. *Flores* in faſtigio velut in faſciculum coacervati. Color florum aureus eſſe videbatur ferrugineo maculatus; verùm in ſicca non clarè comparuit.

22. Cytiſus parvus, ſpicatus, foliolis pediculis longis tenuibus inſidentibus.

Fruticulus parvus, procumbens, foliolis hirſutis, plerunque acutis, pediculis longis tenuibus inſidentibus. Cauliculi velut in ſpicas florum excurrunt confertorum, & (quantum diſcernere licuit) luteorum.

23. Cytiſus incanus floribus flavis, in calycibus longis, è lateribus ramulorum exeuntibus, & non in ſummis ramulis.

Folia parva brevia, pediculis longiſſimis inſidebant. Ramulus quem impertivit D. *Sherard* valde tenuis erat, flores ampli ſecundùm caules.

24. Cytiſus glaber, foliis latioribus, floribus in ſpicis longis pediculis inſidentibus.

Spicarum pediculi nihil aliud ſunt quàm ramulorum ſummitates per duorum ferè palmorum ſpatium foliis nudi, in faſtigio flores plurimos ſuſtinentes, ſatis crebros. Folia brevibus pediculis inſident, per margines æqualia, vix unciam longa, ſemunciam lata, apicibus ſubrotundis. E collectaneis D. *Sherard.*

25. Cytiſus caneſcens, foliis parvis, floribus maximis, ſingulatim è foliorum alis exeuntibus.

Flores flavi ſunt: folia minima. Flores ſigillatim è foliorum alis egrediuntur. In *Italia* collegit D. *Sherard*, locum non meminit.

26. Cytiſus ſerratifolius ſeu glaber *Dioſc. L'augeriò*, flo. rubro *Cat. Altdorf.* Cyt. flo. primum incarnato, poſtmodum rubello *Herm. Cat. H. L. B.* Cyt. præcox ſpicatus rubello flore caule rubro *Bocc. Muſ. pl. rar.* p. 31. Tab. 19. Cyt. ſpicatus flo. purpureo *Cat. Hort. Bat. à Turre.*

Omnibus hiſce nominibus inſignitam hanc plantam accepi, quam *Aprili* menſe & *Maii* initio ſæpius inveni variis in locis inter *Tridentum* & *Dulcedo.* D. *Sherard.*

Bocc.

Planta eſt fruticoſa, ulnæ altitudine ſupra terram elata, *foliis* veſtita glabris, viridibus, acutiuſculis. *Bononiæ* in horto *Jacobi Zanoni* cultam vidit.

27. Cytiſus arboreus, foliis obtuſis glabris, foliorum pediculis alatis *Slon. Cat. Jamaic.* D. *Sloane.*

Plures emittit ſtipites Arbor iſthæc, cruris humani craſſitudine, cortice glabro cinnamomeo obductos, rectos, 8 aut 9 pedes altos. Rami rectà aſſurgentes, *foliis* undique obſiti ſunt, ad intervalla uncialia ternis ſimul, à ſummitate pediculi communis, viridis, uncialis, aliquantulum folioſi, ſeu compreſſi, cum alis anguſtis utrinque extantibus, originem ſumentibus; unoquoque unciam longo, dimidiam lato, prope extremum ubi latiſſimum eſt, & ſubrotundum ab anguſto principio, eouſque latitudine augeſcente, colore luteo-viridi, valde glabro, unicam in medio habente coſtam tranſverſas aliquot laterales emittentem.

Ad ripas fluvii *Cobre*, & in collibus **Red-Hills** dictis naſcentem invenit D. *Sloane*, in inſula *Jamaica.*

28. Cytiſus arboreus bituminoſus, hederæ foliis non anguloſis *Slon. Cat. Jamaic.* D. *Sloane.*

Lignum huic Arbori album, durum, cortice glabro cinereo tectum; utrumque tum cortex tum lignum valde odoratum eſt, bitumen redolens. *Folia* in ramulis hic illic inordinatè poſita, plerunque tamen ſibi mutuo adverſa, in eodem communi unciali pediculo terna, unoquoque unciam longo, $\frac{1}{4}$ unciæ lato media latiſſima parte, latitudine verſus utrumque extremum decreſcente, ubi acuta; ſuperficie glabra ſunt, foliis Hederæ junioribus antequam anguloſa evadunt ſimilia. Quales flores & ſemina producat neſcio, verùm à foliis in eodem pediculo ternis unà naſcentibus hunc ejus locum eſſe conjicio.

In collibus **Red-Hills** dictis in ſylvis collegi.

29. Cytiſus

29. Cytisus *Marilandicus* foliis majoribus, longioribus & acutioribus, rugosis & canescentibus, floribus luteis in foliorum alis & summis caulibus coacervatis.

Caules satis crassi in hoc genere, rigidi, angulosi, *foliis* ad intervalla mediocria vestiti in eodem pediculo sescunciali ternis, hirsutis, latis, in acutum desinentibus, per margines æqualibus, rugosis, rugis in aversa parte præcipue conspicuis, ubi nervi supra folii superficiem valde elati sunt. *Flores* in pediculo communi plures simul, in foliorum alis & summo caule, & ut in sicca videbantur, lutei.

Tota planta Salviæ modo canescit.

E *Marilandia*, ubi sponte enatam observavit D. *Vernon.* habemus.

30. Cytisus *Africanus* angustifolius, sericea lanugine argentatus, spica Lagopoide, ex *Promont. Bæ. Spei Pluk. Mantiss.*

31. Cytisus Lagopoides, hirsutis subrotundis foliis scabris & punctatis *Prom. Bæ. Spei Ejusd. ibid.*

32. Cytisus spicatus, foliis subrotundis, densis, & pilosis, floribus purpureis parvis *Ejusd. ibid.*

33. Cytisus trifoliatus, Juniperinis foliis, floribus luteis, in spicam densiorem adactis *Prom. Bæ. Spei Ejusd. ibid.*

34. Cytiso affinis, singularibus Juniperinis foliis, floribus luteis spicatis ex *Prom. Bæ. Spei Ejusd. ibid.*

35. Cytiso affinis arbuscula *Monomotapensis*, villosis & sericeis foliis solitariis, grandioribus Myrti *Ejusd. ibid.*

36. Frutex foliis leguminosis, multis simul in summis surculis; infra folia in surculis peculiaribus *Siliquæ* existunt latæ, tenues, 3 uncias longæ, cum unico vel duobus in singulis Pisis.

37. Trifolium fruticescens siliquosum, foliis canescentibus subrotundis, siliquis brevibus latis tumidis, duabus simul è foliorum alis exeuntibus. Hæc & præcedens *Indiæ Orientali* originem suam debent, unde ad D. *Petiver* missæ sunt.

38. Cytisus *Africanus* minimus humilis glaber, flore singulari purpureo D. *Sherard.* nec pluribus notis opus est ad hanc speciem à reliquis distinguendam.

39. Cytisus nanus frutescens, totus incanus, siliquâ acuta, perennis *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 36.

Planta est perennis, fruticescens, humilis tamen, ut quæ unà cum radice dimidium palmum Geometricum longitudine non excedit. Folia, caules, siliquæ cinericia sunt; *Flos* pallidè flavus; Siliqua unciam ferè longa, tomentosa, in acutum desinens. Semen & habitus totius plantæ Cytisi. Nascitur in locis sterilibus *Piceni*, speciatim in monte *Gallo*, & prope urbem *Montalti*, via quæ ducit ad cœnobium *Franciscanorum minoris Observantiæ reform. &c.*

1. Nir-Murri *H. M.* P. 9. T. 32. Legumen erectum foliis simplicibus, floribus in summis caulibus & ramulis, velut in spica; seminibus quadratis.

Tetricis & aquosis gaudet, altitudine duûm pedum & amplius. *Rami* parùm lignosi, virides. *Folia*, quæ pedunculis brevibus proveniunt, oblonga, tenuia, viridi-clara. *Flores* papilionacei, rubescentes, in medio ex rubro ad cœruleum vergentes, inodori. *Siliquæ* parvæ, longæ, rectæ, angustæ, compressæ, per siccitatem rubescentes. *Semina* longa quadrata, albicantia.

Vires. Planta hæc, excepta radice, in olla bene obturata aquæ incoquitur, cujus vapor tumorem illum cacochymicum, quem endemius ille morbus, *Pitao* dictus, inducit, dissipat.

Icon siliquas articulatas repræsentat.

Hanc speciem, vel ei valde similem ex *India Orientali* ad D. *Petiver* missam vidimus & descripsimus, *caule* erecto robusto tereti hirsuto; foliis è multis pinnarum exiguarum, canentium conjugationibus compositis. Floribus & siliquis in surculis è foliorum alis egressis oblongis pluribus non tamen admodum crebris. Siliquæ ubi semina sunt protuberant.

2. Leguminosa elegantissima *Indica*, caule & siliquis fulva lanugine vestitis.

Folia 3, aut 4 pinnularum paribus constant, costam terminante folio impari maximo & longissimo. Tum pinnulæ, tum folium extremum marginibus lateralibus ferè parallelis sunt, extremitate obtusa, subtus lanuginosa argentea, superne ex albo dilutè viridantia & cœrulescentia.

ſcentia. *Florum* ſpicæ in pediculis longiſſimis è foliorum alis exeunt, paucis *floribus* papilionaceis compoſitæ; quibus ſuccedunt ſiliquæ longæ, anguſtæ, rectæ, compreſſæ, lanuginoſæ fulveſcentes. Ex *India Orientali* tranſmiſſam communicavit D. *Petiver.*

3. Planta papilionacea *Africana,* Nummularia mucronata *Bodæo à Stapel. comment. in Theophr. Hiſt.* dicta.

Planta eſt hirſuta. Specimen hujus ſiccatum nobis commodavit D. *Sherard. Folia* triangularia ſunt, è lata baſi in acutum mucronem paulatim contracta, pediculis brevibus nixa, alternatim ſita. *Flores* quales fuerant in ſicca diſcernere non potui. *Caules* imbelles, & ut puto, humi procumbentes.

P. 974. Ad Cap. de Fumaria ſiliquoſa.

1. Fumaria ſiliquoſa bivalvis, radice fibroſa, latifolia perennis humilior, ſine claviculis, flore albo *Moriſ.*

2. Fumaria *Tingitana,* radice fibroſa perennis, flore ex albo flaveſcente, ſiliquis curtis *Pluk. Phytogr.* T. 90. F. 2.

3. Fumaria ſiliquoſa, radice grumoſa, flore bicorporeo, ad labia conjuncto, *Virginiana Pluk. Phyt.* T. 90. F. 3. Fumaria ſiliquoſa, grumoſa radice, flore gemello monſtroſo *Baniſter Cat. Mſſ.*

4. Fumaria *Americana,* flore purpureo, ſiliquoſa *Munting. Herb. Belgic.* 595.

5. Fumaria *Americana,* flore luteo, perennis *Ejuſd.*

6. Fumaria major Clematitis *Griſl. Virid. Luſit.* N. D. Fortè non differt à Fumaria majore ſcandente flore pallidiore noſtra & ad hunc locum non pertinet.

7. Fumaria *Virginiana* ſemper virentis *Cornuti* æmula, ſiliquis Ornithopodii *Pluk. Mantiſſ.*

8. Fumaria amplexicaulis veſicaria *Cap. Bæ. Spei Act. Hafnienſ.* An. 1637. Obſ. 24. Fumaria alba veſicaria, capreolis donata, ſub exitum Autumni florens, *Æthiopica Pluk. Almag. app.* p. 400. Fumaria ſpuria *Africana* veſicaria *Flor. Norimberg. Volkamer.* Folia dilutè virent & quoad extremitates in capreolos abeunt. *Caules* ſunt virides, ſcandentes. *Flores* tetrapetali, ex incarnato albicantes; *Semina* nigra, ſplendentia, orbiculata in veſicis inflatis quæ per maturitatem in duas finduntur partes. Annua eſt planta & naſcitur ad *Prom. Bæ. Spei. Volkamer.*

9. Fumaria enneaphyllos *Hiſpanica* ſaxatilis *Bocc. Muſ. plant. rar.* T. 73.

Hiſpania & *Sicilia* raram hanc plantam producunt. In monte *di Madona* dicta *Nebrode* eam obſervavi, cum floribus flaveſcentibus, palmari ferè altitudine.

10. Fumaria minor, Fœniculi tortuoſi foliis, flore albo, macula rubente *Bocc. Muſ. pl. rar.* p. 144. An 4ta *C. B?* pin. T. 102.

In campeſtribus & vineis diſtrictûs *Romani* naſcitur, *Februarii* fine; florémque profert album, macula rubente inſignem aut purpureâ non admodum ſaturâ. *Radix* crocea eſt, Folia valde ſimilia Fœniculo tortuoſo *Lob.* ut ſi examinaretur extra florendi tempus, nec manibus tractata, Fœniculi ſpecies eſſe crederetur. Pedali eſt altitudine, annua radice. Copioſam inveni ad tres fontes in vinea, aliiſque locis cultis.

11. Fumaria exilis *Romana,* foliis Sophiæ tenuiſſimis *Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 81.

A præcedente, aliiſque *C. Bauhino* memoratis differt, foliis inciſis, rotundiuſculis, minimis & nigricantibus, *Coriandri, Sophiæ Chirurgorum* aut *Scandicis* delicatioribus, cum quibus tamen ad diſtinctionem aut differentiam ab aliis plantis conſtituendam conferri poteſt. Interdum procumbit. *Flores* fert rubentes, albo variegatos cum macula purpurea. Ad pedalem altitudinem excreſcit in *Campania di Roma,* ſeu agro *Romano.*

P. 975. lin. 1. Ad Funariam *Split* dictam not. In *Anglia* Flos albidus eſt ſeu flaveſcens, maculâ luteâ. In *Italia* ſemper. Flos totus intensè flavus eſt: obſervante D. *Sherard.*

P. 968. Ad Cap. De Acacia.

1. Acacia *Africana* ſpinis candicantibus horrida, ſubrotundis foliis, odoratiſſima *Pluk. Phyt.* Tab. 123. F. 1. nihil aliud eſt quàm Acacia vera ſeu Spina *Ægyptiaca* ſubrotundis foliis, flore luteo, ſiliqua brevi, paucioribus iſthmis glabris & cortice nigricantibus donata;

nata : i. e. Acacia nigra *Theophrasti* & *Plinii* lib. 13. cap. 9. Acacia foliis Scorpioidis leguminosæ *C. B.* monente ipso D. *Plukenet* in *Almagesto Botan.*

2. Acacia altera vera, seu Spina *Mazzatensis* vel *Arabica*, foliis angustioribus, flore albo, siliquâ longâ villosâ, pluribus isthmis, & cortice, candicantibus donata *Pluk. Almag. Botan.* cujus icon habetur *Phytogr.* Tab. 251. F. 1. Acacia candida *Theophr. hist.* lib. 4. c. 3. *Plin.* lib. 24. c. 12. Acacia *Sant* & Akakia fœmina *Alpin.* Plant. Ægypt. p. 63. Eadem floribus luteis *Ejusd.*

4. Acaciæ *Indicæ Aldini* similis ex insula *Madera Pluk. Almagest. Botan.*

5. Acacia *Americana* floribus spicatis luteis *P. B. P.*

6. Acacia *Americana*, siliquis longissimis & angustissimis, *Foulio dos Cavalleros Herm. P. B. P.*

7. Acacia *Americana* grandibus aculeis ad ramulorum exortum, cornua bovina referentibus, siliquâ rostratâ *Pluk. Phytogr.* T. 123. F. 1. Ac. *Americana* cornigera siliquis in spinam abeuntibus *P. B. P.* *Hoitmomaxalli* seu Arbor cornigera *Hernandez* p. 86. Acaciæ similis spinis corniformibus *Mexiocana* 4ta *Breyn. Prod.* 2. *Hort. Amstel. rar.*

Radix numerosa brachia seu ramos laterales subter terram diffundit. *Caudex* in Horto *Amstelod.* crassitiem obtinuit unius unciæ, cortice griseo amictus, & spinis crassis, concavis, acutis, cornuum bovinorum æmulis, bicompositis, in unum ad basin conjunctis, extrorsum reflexis, armatus; quarum ex connexione *Folia* ramosa pronascuntur, pinnata, pediculis longioribus fulta; horum lobuli pari semper numero sibi mutuò oppositi sunt, Acaciæ *Americanæ Aldini* similes, majores tamen. *Foliola* partialia bina & bina, ad exortum angusta, in extremo rotunda, vesperascente Sole clauduntur, matutino tempore, Sole lucescente, promptissimè sese rursùs expandunt : sunt autem aversa parte lætè virentia, adversâ verò saturo virore persusa, sapore ferè fatuo cum levissima adstrictione. *Flores* lutei, numerosi, in globulum Acaciæ supra citatæ similem congesti : hosce excipiunt *siliquæ* supervenientes, fragiles, in quibus *semina*, ut in congeneribus Acaciæ speciebus, majora tamen & fusca. Tenera admodum, frigorisque impatiens est.

8. Acacia *Americana* cornigera, siliquis in spinam abeuntibus latifolia *P. B. P.*

Arbor est spinosa, *caudice* ad singulorum foliorum exortum spinis albentibus, binis, crassis, robustis & brevioribus armato. *Folia* rigida sunt, crassa, obtusa, bina ex adverso. *Siliquas* habet digito crassiores digitóque longiores, rotundas, ex flavo pallidè virentes, in acumen fuscum robustum terminantes. *Siliqua* constat cute corticosâ, crassâ, pæne lignosâ, in nullos lobos divisâ.

9. Eadem angustifolia *P. B. P.*

Siliquas habet semidigitum longas, digitum minimum crassas, rubentes, & in aculeum superiori minorem & tenuiorem terminantes. Cortex tenuior est & coriaceus. *Semina* fusca, lucida, durissima, duplici serie juxta siliquæ longitudinem disponuntur, & materia fungosa flavescente includuntur.

10. Eadem 3. angustifolia.

Siliquas fert digitum longas, superiore seu 2da paullò majores, obscurè rubentes, & in longiorem mucronem productas.

11. Acacia Querna 4ta dicitur habere siliquas primæ speciei similes sed minores. Quæritur An sit species distincta.

In 2da specie folia non solùm angustiora & tenuiora sunt quàm Primæ, sed & eorum extremitatibus appendet quasi stamen flavescens quale in spicis frumentorum florentium cernere est.

Hæ Acaciæ species folia habent rigida, rectà expansa, quæ noctu concidunt, ut reliquarum specierum folia. Hæc omnia D. *Sherardus*. Hujus Acaciæ cornigeræ species quatuor distinctas proposuit Cl. *Breynius pr.* 2. ex eo quod harum arbuscularum spinæ, quas Horto Fageliano ex seminibus natas viderat, inter se nonnihil differre videbantur. Rectè verò Cl. *Hermannus*, duas tantùm species ibidem enutritas agnovit. Hanc sententiam probavit ipse *Fagelii* famulus, qui siliquas quibus hæ Acaciæ enatæ sunt, è *Vera Cruce* detulit. Ex duabus nequaquam verò ex quatuor arboribus à se collectas fuisse.

12. Acacia *Americana* cornigera, angustifolia, strictioribus aculeis *Pluk. Almag. Bot.* In Horto Regio *Hamptoniensi* colitur.

13. Acacia

13. Acacia *Maderaspatana* spinosa, *Intsiæ* accedens, cortice cinereo, ramulis in communi pediculo binis *Pluk. Phyt.* Tab. 2. F. 1.

14. Acacia spinosa, foliolis perexiguis, veluti crispatis *Maderaspatana*: fortè Frutex foliis Acaciæ *Mesopotamicus Fab. Col.* notis in *Recchum.* Acaciæ similis *Mesopotamica*, minutissimis foliis, siliquâ integrâ contortâ crassâ & obtúsâ, seu siliquâ Nabathæâ *Breyn. Prod.* 2. *Pluk. Phyt.* T. 73. F. 3.

15. Acacia *Maderaspatana* spinosa ramosior, cortice cinereo, ramulis plerunque ex uno pediculo binis, aculeis rectis brevioribus crassis *Pluk. Phyt.* T. 121. F. 3.

16. Acacia *Maderaspatana*, foliolis parvis, aculeis è regione binis prægrandibus horrida, cortice cinereo *Ejusd. ibid.* Fig. 4.

17. Ac. *Maderaspatana*, minutissimis foliis, aculeis ferocibus alternis, frondosa, cortice itidem cinereo *Ejusd. ibid.* F. 5.

18. Ac. tenuifolia *Maderaspatana*, spinis brevibus, recurvis, albicantibus, cortice fusco *Ejusd. ibid.* F. 6.

19. Ac. *Maderaspatana* spinosa, pinnis velut lunulatis, acutioribus, Myrti æmulis, nervo pinnularum ad unum latus vergente, siliquâ latâ, an *Intsia* Malabarorum *H. M.* P. 6? *Ejusd. ibid.* F. 2.

20. Ac. *Zeylanica*, minùs spinosa, pinnularum costis & caule rufescente hirsutie villosis *Ejusd.* T. 122. F. 3. In Horto Regio *Hamptoniensi* cultam vidit D. *Plukenet.*

21. Acacia *Africana*, Abrûs foliis, aculeata, spinis longissimis horrida, fortè Ac. *Americana* spinosissima, floribus luteis globosis, fructu tenui, toroso, dulci *Breyn. Prod.* 2. *Pluk. Phyt.* T. 123. F. 2.

22. Acacia *Javanica* spinosissima lucida *P. B. P. Herman.*

23. Acacia non spinosa, *Wagæ* Malabaricæ similis è *Maderaspatan Pluk. Phytogr.* Tab. 1. F. 4.

24. Acacia non spinosa minor è *Curacao* seu *Curassavica*, flore albo globoso, fortè *Tehoaczin Mexicensis Hernandez Ejusd.* T. 2. Fig. 3.

25. Acacia non spinosa *Jamaicensis*, foliolis è lata basi in metæ formam fastigiatis *Pluk. Phyt.* T. 251. F. 2.

26. Acacia *Americana* non spinosa, floribus luteis, siliquis membranaceis *Herman. P. B. P.*

27. Acacia arborea maxima, non spinosa, pinnis majoribus, flore albo, siliquâ contortâ, coccineâ, ventriosâ, elegantissimâ *Slon. Cat. Jamaic.*

Ad torrentium & fluviorum ripas, necnon in agris humidioribus *Jamaicæ* & *Caribbearum* insularum nascitur.

28. Acacia arborea maxima, foliis vel pinnis, flore odoratissimo flavo *Slon. Cat. Jamaic.* An Mizquitl *Mechuacanensis Hernand.* p. 60. **Wild-Tamarinds.**

Circa urbem S. *Jago de la Vega*, & ad margines viæ qua versùs **Passage-Fort** itur, locis campestribus apertis copiosè crescit.

29. Acacia *Javanica* non spinosa, foliis maximis splendentibus *Hort. Beaum. Commelin. Hort. Amst. rar. Caduwang* indigenis dicta *Pluk. Phytogr.* T. 123. F. 3.

Hort. Amstel. rar.
Radix ei albicans, surculosa, multis fibris capillata. *Caudex* articulatus, griseus, parte superiore ramosus, nullis sentibus armatus. *Frondes* pedis longitudinem adæquantes, suffraginibus 4, 5, paucioribus pluribúsve in quolibet latere ditatæ sunt. In harum suffraginum unaquaque *foliola* adeò numerosa, ut 72 numeraverim, pari semper numero sibi invicem opposita: Sunt autem hæc foliola adversa parte saturè viridia, aversâ verò dilutiore virore prædita, nitentia, *Acaciæ Indicæ* similia, ast majora. *Semina*, quorum siliquas nunquam offendi, plana sunt, oblongo-rotunda, ad corculum ubi gemma enascitur nonnihil sinuosa, prædura, nigricantia. Frigoris impatiens est.
Locum in fronte gerit.

30. Acacia gloriosa *Golcondæa*, spinis crebrioribus, Lentisci foliis, *Inimboy* triplo minoribus *Pluk. Almag. Bot.*

31. Acacia gloriosa Coluteæ foliis *Chinensis*, rachi media, tam ad genicula quàm ad internodia, ſpinis curtis duplicatis, deorſum inflexis munita *Pluk. Almag. Bot.* An *Wawoulæthya* Cingalenſibus, à *Wawoulæ*, id eſt, Veſpertilione, quòd ejus ſpinulæ ſimiles ſunt unguiculis Veſpertilionum, quibus tanquam hamulis arborum ramis obſervantur affixæ.

32. Acacia glorioſa Inſulæ *Jamaicæ*, foliis minoribus ſubrotundis, ſpinis ad genicula ſimplicibus, floribus flavo-purpureis *Pluk. Almag. Bot.* Superba *Barbadenſium* noſtratibus vulgó.

33. Acacia glorioſa *Bengalenſis*, Sesban *Ægyptiacæ* foliis anguſtioribus, floribus ardenter rubentibus, non ſpinoſa *Pluk. Almageſt. Bot.*

34. Acacia arborea major ſpinoſa, pinnis quatuor majoribus ſubrotundis, ſililiquis variè intortis *Slon. Cat. Jamaic.* Acaciæ quodammodo accedens, ſeu Ceratiæ & Acaciæ media *Jamaicenſis* ſpinoſa, bigeminatis foliis, floſculis ſtamineis, atro-nitente fructu, ſiliquis intortis *Pluk. Phytogr.* T. 1. F. 6. Acaciæ ſimilis ſpinoſa, Ceratoniæ foliis geminatis, floribus albis lanuginoſis, ſiliquâ compreſsâ corniculatâ, ſeminibus nigerrimis ſplendentibus *Hort. Beaum.* p. 3. Unguis Cati, arbor *Americana*, ſiliquoſa ſpinoſa *P. B. P.* Acaciæ quodammodo accedens, Myrobalano Chebulo *Veſlingii* ſimilis arbor *Americana* ſpinoſa, foliis Ceratoniæ, in pediculo geminatis, ſiliqua bivalvi compreſſa, corniculata, ſeu cochlearum vel arietinorum cornuum in modum incurvata, ſive Unguis Cati *Breyn. Prod.* 2. p. 7. Avaratemo *Piſ.* cujus deſcriptionem videſis *Hiſt. Noſt.* p. 1764.

In pratis & campis *Jamaicæ* & *Caribbearum* inſularum ubique frequens eſt. Arbor eſt *ramis* incomptis, nodoſis, ſpinoſis ; *foliis* in eodem pediculo geminatis : *Floſculi* in racemis ex albo flaveſcentes, è filamentis conſtructi, & in globum congeſti, ità ut Acaciæ flores referant. *Siliquæ* recurvæ, in gyrum contortæ, racematim & faſciculatim diſpoſitæ. Lignum intus flâveſcit.

35. Acaciæ fortè cognatus è *Maderaſpatan* Frutex, Vitis Idææ *Bengalenſis* foliis & ramulis alternis, ad foliorum exortum ſpinis exiguis aſperatus *Pluk. Phytogr.* T. 122. F. 4.

36. Acaciæ ſimilis non ſpinoſa, ramulis alternis, *Maderaſpatana*, an Nilicamaram *H. M*? *Ejuſd.* T. 1. F. 5.

37. Acacia *Americana Abruæ* foliis, triacanthos, ſive ad axillas florum ſpina triplici donata, ex *Surinam Pluk. Mantiſſ.* In Hortò *Comptoniano* cultam vidit.

38. Acacia ſpinoſa *Indiæ Orientalis*, foliis ſubtus cœſiis, floribus globoſis luteis, *Eachedde Malabororum Pluk. Mantiſſ.*

39. Eadem non ſpinoſa *Cheereau Malabarorum Ejuſd. ibid.*

40. Acacia ſpinoſa *Indiæ Orientalis*, floribus aureis ſtamineis, Tamariſci *Narbonenſium* more in ſpicam diſpoſitis, *Mullaowlamaram Malabarorum Ejuſd. ibid.*

41. Eadem non ſpinoſa, floſculis ſtamineis aureis, Tamariſci in modum ſpicatis. Owlamaram *Malabarorum Ejuſd. ibid.*

42. Acacia *Chalepenſis*, pinnulis parvis, ſpinoſa, floribus papilionaceis luteis, ex alis in ſpicam prælongam diſpoſitis, ſpinâ recta ſingulari *Ejuſd. ibid.* An Acacia *Americana*, floribus ſpicatis luteis *P. B. P*?

43. Acacia non ſpinoſa *Indiæ Orient.* villoſo caule, lobo corticoſo, prægrandi, fuſco. Chatamaram *Malabarorum Pluk. Mantiſſ.*

44. Acacia non ſpinoſa *Indiæ Orient.* Coluteæ foliis, floribus ſtamineis amplis, ſiliquâ cruſtaceâ gemellâ, Placentæ in modum coloratâ. Cautwallee *Malabarorum Ejuſd. ibid.*

45. Acacia *Americana* non ſpinoſa, floribus luteis, ſiliquis membranaceis *P. B. P.* Mimoſa arboreſcens non ſpinoſa, pinnis Acaciæ latioribus, infernè glaucis, flore albo *Breyn. Prod.* 2.

D. *Sherard.*

Alæ foliorum ſunt pares, ut & ipſa folia. *Flores* & *Siliquæ* oriuntur ad ſedes foliorum more Acaciæ vulg. Flores in *America* fert albos, globoſos ; quos verò in Belgio produxit erant pallidè flaveſcentes ; *ſiliquas* ſemidigitum longas, foliaceas, tenues, bivalves, iſthmis interceptas : *ſemina* pauca, rotunda, parva, fuſca. Radix maſticatur à Barbaris ad Dentes dealbandos.

46. Acacia

46. Acacia *Curaſſavica* ſpinoſa, ſiliquis teretibus anguſtis fuſcis, flore luteo, Flos Cavalleros dicta.

Spinis armatur albis: Floribus ità luxuriat, ut tota arbor iis tegatur, nec facilè in conſpectum veniant folia. Siliquæ digitum longitudine haud excedunt. D. *Sherard.*

47. Acacia *Curaſſavica* ſpinoſa, flore luteo majori, ſiliquis longiſſimis flavis, pulpâ dulci refertis.

Flores fert luteos, in racemo diſpoſitos, ſiliquas facie Phaſeoli albi hortenſis, quarum pulpæ dulcedine adeò delectantur indigenæ, ut vix ſiliquam in arbore relinquant. D. *Sherard*, ex Adverſar. D. *Herman.*

48. Acacia ſiliquis longiſſimis & anguſtiſſimis nigris.

Faciem fert inſtar Acaciæ *Veſlingii*, niſi quòd ſpinæ ferrugineæ ruffæ, longiſſimæ, ad baſin in unum concreſcentes, ad nodos ramorum exeant, Spina q. unica in duas ſe dividit partes. D. *Sherard* ex iiſdem *Adverſariis.*

49. Acacia coriariorum vulgò, non ſpinoſa.

Folia habet anguſta, in extremo paria; alæ vero ſunt impares, 13 pinnis conſtantes, & aliquando 15. *Flores* lutei, parvi, inſtar criſtæ pavonis, in parvis racemis ad foliorum ortus in ſummis ramulis. D. *Sherard.*

50. Acacia *Benghalenſis* Bonduch folio, ſiliquis dorſo nervoſis *Muſ. Pet.* 601.

Anadendra eſt pulcherrima, in longum ſe extendens, & valde ramoſa.

P. 981. Ad Cap. de Plantis Æſchynomenis.

1. Mimoſa fruteſcens *Americana* alarum coſtis aculeatis *Pluk. Almag.* T. 307.

2. Mimoſa ſeu Herba ſenſilis coſtâ ſpinoſâ *Schol. Bot.*

3. Mimoſa ſeu Pudica, ramulis & foliis ſenſilibus *Ejuſd.*

4. Mimoſa pumila *Maderaſpatana*, pinnis tenuiſſimis ad foliorum exortus, innocuis ſpinulis obarmata *Pluk. Phyt.* T. 120. F. 1.

5. Æſchynomene mitis ſeu Mimoſa *de Tunquin* pinnulis amplioribus, Chamæfilicis marinæ æmulis *Pluk. Phytogr.* T. 4. F. 4. qui ſe ſub *Ovali* titulo accepiſſe ſcribit. Foliorum forma à *Tſjampangam* H. M. haud multum abludit.

6. Æſchynom. mitis ſeu Mimoſa anguſtiore ſiliqua, foliis perexiguis *Ejuſdem* T. 5. F. 2. Hujus in Appendice meminimus ſub Tit. Æſchynomenes foliis minimis *Pluk.*

7. Mimoſa *Americana* pigra, ſiliquis longis anguſtis Allium olentibus *Pluk. Almag. Bot.* T. 307. F. 3.

8. Herba viva arboreſcens *Chinenſis Munting.* Herbar. Belgic.

9. ——— repens *Ejuſdem.*

10. Æſchynomene ſpinoſa latifolia, ſive Herba viva vel Mimoſa latifolia, piloſo & ſubrotundo folio *Commelin. Hort. Amſt. rar.*

Æſchynomenæ ſpinoſæ 1æ ſeu latifoliæ *Braſilianæ* ſiliquis radiatis *Breyn. Cent.* 1. ſubſimilis eſt, differt ab ea foliis latioribus, minùs acuminatis, nervíſque per foliorum longitudinem diſcurrentibus, & non magis in dextram quàm lævam partem vergentibus.

Radix ei albicans, ligni ferè duritie prædita, fibríſque capillata. *Caulis* in tripedalem proceritatem adoleſcit, anguloſus, multis ſpinis deorſum vergentibus rigens; è quo ramuli nullo ordine naſcuntur, ſentibus quoque armati, frondibúſque ſpinoſis ornati, quæ in ſuffragines duas expanduntur, quarum ſingulæ 6, 8ve foliola continent, pari ſemper numero ſibi directè oppoſita, Sennæ non diſſimilia, adverſa parte lætè virentia, averſa hirſuta, unciam ferè longa, ſemunciam lata, nervo permeante ad extremum uſque, ac multas venulas tenuiores ſpargente. In horto quantumvis diligenter culta ad frugem tamen non pervenit.

Siliquæ membranaceæ, unciam longæ, plures ſimul poſitæ, fimbria ad marginem quaſi chorda tenui granulata cinctæ, quæ per maturitatem in 3 partes per tranſverſum dehiſcunt, quaſi totidem articulis compoſitæ, fimbriâ manente integrâ, ſingulis includitur *ſemen* unum, latum, nigricans, durum, lucidum *Herman.*

11. Mimosa arborea non spinosa, foliis seu pinnis latissimis *Slon. Cat. Jamaic.* **Another sort of Wild Tamarind or Sensible-tree.**
D. *Sloane*.

Vix ultra 9 pedum altitudinem assurgit, *caudice* recto, tereti, glabro, cortice è fusco rubente obducto. Ramastri plures, foliis alatis vestiti quæ ad 4 aut 6 numero, eidem communi unciali pediculo adnectuntur. Pinnæ numero pari sibi mutuo oppositæ, glabræ, obscurè virides. *Flores* ex alis foliorum egrediuntur, è plurimis longis albis filamentis compositi, capsula virente excepti, pediculi communis extremo in orbem circumpositi, capitulum sphæricum efficientes, ut in hujus Generis aliis, minimè tamen odorati: quibus succedunt *Siliquæ* rectæ, tenues, nummi coronati dimidia crassitudine, initio virides, postea fuscæ, pisa aliquot, è fusco nigricantia, oblonga, parva, viciarum æmula continentes quorum unumquodque ubi cubat protuberantiam efficit, facilè visibilem, antequam siliqua aperiatur.

Locis **Red-Hills** dictis copiosè provenit.

12. Mimosa herbacea non spinosa minima repens *Slon. Cat. Jamaic.* **Sensible-Grass.**
D. *Sloane*.

Radicibus numerosis repentibus latè se diffundit, solum ad multas in diamentro ulnas occupans, *folia* subinde emittens in summo pediculi uncialis tenuis alata, bina semper singulis pediculis insidentia, quorum alterutrum è 3bus, 4ve pinnularum conjugationibus, h. e. 6 aut 8 pinnulis minimis, latis, subrotundis, eodem quo in reliquis congeneribus situ dispositis, glabris, obscurè viridibus componitur. Ex alis foliorum emergunt *Flores*, pediculis ejusdem cum Foliorum longitudinis innixi, rotundi, albi, è filamentorum globulo ut in aliis congeneribus constantes. Succedunt *Siliquæ* perbreves, compressæ, nigricantes, aliarum hujus Generis similes.

In pratis *Moneque* & *Maggotti Savannas* vocatis passim reperitur.

Adeò tenera & valdè sensibilis est præ aliis quibuscunque Mimosis, ut ad levem oris flatum se contrahat. Inter equitandum extrema virga nomen meum cespiti hujus plantulæ aliquoties inscripsi, quod foliis tactis se claudentibus aliquandiu duravit.

13. Mimosa siliquis longis spinosis *Herman. Advers.* An Æschynomene 4ta *Breyn. Cent.*

Folia fert Acaciæ instar, sed tenuiora & graciliora, pinnata, ramulis opposita serie adnatis: *Flores* in longis petiolis villosos, albos, quos sequuntur *siliquæ* longæ, angustæ, in acutum mucronem desinentes, villis quasi spinis undique obsessæ. Delata est ex *Vera Cruce*. D. *Sherard* ex Advers. D. *Herman.*

14. Tsjouanni-Manneli H. M. P. 9. T. 38. Mimosa pumila non spinosa, flore papilionaceo flavo, foliolis pinnatim ad mediam costam annexis paucis, siliquis parvis brevibus.
H. M.

Planta humilis est, surculis numerosis, in latum diffusa, aquosa amans. *Radix* albicans, fibrosa. *Surculi* tenues, ex omni parte rubro-persici, rigidiusculi. *Folia* in singulis petiolis geminata proveniunt, duobus tribúsve paribus, parva & ubi veterascit planta in minorem formam contracta, oblongo-rotunda, coloris surdi: ex attactu clauduntur, ut & de nocte. Costa in aversa parte eminet, in qua maximè & in oris folia pilis albicantibus obsita sunt. *Flores*, qui tres quatuórve simul ad exortum petiolorum foliaceorum prodeunt, papilionacei sunt, flavi, inodori, tetrapetali. Stylus ut in aliis papilionaceis: apices crocei. Calix quadrifolius. *Capsulæ seminales*, oblongæ, rotundiolæ, breviusculæ, 3, 4ve *semina* includentes, rotundiola, plana, primùm viridia, dein fuscescentia, post nigra ac nitentia, seriatim filamento viridi, quod in flore emicat, ac se extra capsulam crispatam exserit, intra capsulam annexa & adhærentia,

Vires. Unguentum ex tritis hujus foliis & recenti *butyro* secundum artem præparatum abscessus tollit phlegmonodes, quos si concomitentur febres, decoctum præscribitur ex hujus radice *Gingibere* & Pipere.

15. Waga Madras, spinosa, Mimosæ foliis, floribus parvis spicatis *Mus. Pet.* 700. Mulla-owla-maraum *Malab. Petiveri* in *Actis Lond. Philosoph.* N. 271. pag. 851. 17. aut 18 pedes alta est, 7 aut 8 uncias crassa. Cortex & radix cum aqua calida lævigata, Catarrhis, Tussi & Cephalalgiæ medetur. *S. Brown.*

16. Waga *Madraspatana*, Mimosæ foliis, floribus parvis spicatis *Mus. Pet.* 699. Owla-Maraum *Malab. Petiver* in *Act. Lond.* N. 271. p. 851. Cum præcedente viribus convenit, à quo differt quod minor sit & minimè spinosa.

17. Waga globosa *Madraspat.* Mimosæ foliis, siliquâ latâ, planâ, membranaceâ Pet. *Act. Philosoph. Lond.* N. 271. p. 852. 10 aut 12 pedes alta est, 5 aut 6 uncias crassa. Pulvis corticis in aqua calida sumptus valet *adversùs* morsus Insectorum venenatorum. D. *Sam. Brown.*

18. Nela-

18. Nela-tali H. M. P. 9. T. 18. Æſchynomene flore papilionaceo, Ferri equini ſiliquis.

H. M.

Naſcitur in udis & paludoſis, & paſſim inter *Oryzam.* *Radix* fibroſa, denſè capillata, carne fungoſa, denſa, molli, levi, candida, corculo pennæ haud diſſimili, ac in teneris fibris corticula flava & pilis flaveſcentibus obducta. *Caules* teretes, glabri, virides, intus carne in totum fungoſa, albicante; teneriores ex una parte rubeſcunt. *Folia* è plurimis pinnarum parvarum, oblongo-rotundarum, exteriùs in medio venâ ſtriatarum, viroris fuſci, denſè ſtipatarum conjugationibus componuntur, nullo in extremo impari foliolo. Si folia hæc paulò preſſiùs ſtringantur, ſtatim ſe ſcutiformiter ad ſe invicem in duabus adverſis ſeriebus claudunt, ut & in ſurculis cum radice extractis ſeu avulſis. *Flores* ad exortum petiolorum florum in pedunculis videntur tenuibus, papilionacei, parvi, flaviuſculi, tetrapetali, exterius foliolum maximè interiùs rubeſcit, circa oras flaveſcens, duo interiora flaviuſcula ſunt, quartum viridi-albicans. *Siliquæ* oblongæ ſunt, planæ, paululum inflexæ, cortice primùm viridi, poſt ruffo-fuſco & ſcabro. *Semina* quæ per corticem extuberant, parva ſunt, oblonga, ſaporis leguminoſi, in longitudine ſiliquarum in propriis loculis diſpoſita, ſuturis intermediis in cortice extuberantibus diſtincta: Color ſpadiceo-fuſcus eſt ac nitens.

Lavamentum ex hac planta conficitur antivulnerarium.

19. Todda-Vaddi H. M. P. 9. T. 19. Herba viva Acoſtæ cap. 5. Totta-Vari *Zanon.* ſeu Herba Mimoſa *Malabarenſium,* qui tamen ſuam *Totta-vari* ab Herba viva *Acoſtæ* differre exiſtimat.

Hujus Deſcriptionem accuratam videſis hoc in loco. Nos alibi de Herba viva *Acoſtæ.*

20. Herba viva latifolia *Javanica Breyn.* Prod. 2. Herba ſentiens vivens, ſive Æſchynomene foliis & floribus longis pediculis, unico thyrſo inſidentibus *Amboinica Rumphii* in *Miſcell. curioſ.*

E *Java* inſula ad D. *Breynium* tranſmiſſa fuit per Clariſſ. *Cleyerum.*

21. Mimoſa hirſuta pumila, flore purpuraſcente, quæ tacta ramulis non modo clauditur, ſed humi proſternitur. Mimoſa humilis herbacea *Ind. Orient.* ſemine vulgaris æmulo: Chaddai-lackaree *Malabarorum Pluk. Mantiſſ.*

22. Mimoſa humilis quadripennis, glabra, procumbens guttis ſanguineis maculata, ex inſula *Ceylon. Ejuſd. ibid.* In Horto *Epiſcopali Fulhamiæ* prope *Londinum* colitur.

23. Mimoſa *Indica,* ſiliquis plurimis ſimul junctis, latis, brevibus, flore parvo globoſo: Varainchuddee *Malabarorum Pluk. Mantiſſ.*

24. Mimoſa pumila *Ceylonenſis,* erecta, multifolia, pinnulis ſingulis maculâ purpureâ utrinque notatis *Ejuſd. ibid.*

25. Mimoſa non ſpinoſa, Coluteæ foliis, floribus ſtamineis, ſiliquâ latâ, fuſcâ, brevi, & lignoſa: Erewetamaram *Malabarorum Ejuſd. ibid.*

26. Niti-Todda-Vaddi H. M. P. 9. T. 20. *Herba Coſta Zeylanica,* ſiliquis latis compreſſis minoribus *Breyn.* Cent. 1. fol. 47. ex ſententia D. *Commelin.*

Naſcitur in aquis dulcibus, aquæ cum caulibus innatans, ſemper florens, præſertim tempore pluvioſo. *Radices* ex caulibus ordinatim hinc indè prodeunt, maxima parte prope prope inflexuras, ſúntque condenſæ ac breves faſciæ, ex tenuibus fibris condenſatis ac ſibi mutùo implexis conſtante, coloris Perſici. *Caules* aquis innatantes rotundi, duriuſculi, viridiclari, aſt Soli expoſiti purpuraſcentes, fungoſi intus & albicantes, fiſtuloſi, ad corticem lignoſiores, angulis in contrarias partes alternatim inflexi, proximè circa inflexuras fungoſa, ſpongioſa, humida, albicante tunica circumveſtiti. *Folia* bina ac bina in petiolis mediis, ac ad exortum extuberantibus ac rubeſcentibus, proveniunt, forma anguſto-oblonga, non tam lata quàm illa *Todda-Vaddi,* in ſummitate rotundiola, latitudine uniformia, mollia, tenuia, plana & valde lenia, coloris hyalini, ſubtus venulam habent ſubtilem ad ſui exortum nonnihil eminentem, folium in duo inæqualia dividens latera. *Folia* in hac non in eodem plano ut illa primæ ſpeciei, ſed diverſis planis ſibi mutuo parallelis, petiolum medium obliquè ſecantibus, & versùs ſummitatem nonnihil inflexis jacent, tali modo ſita ut aperta cum exteriori ſuperficie aquæ obverſa ſint; ex attactu clauduntur, ut & veſperi ac internoctu. *Flores* ſpicatim & condenſi in orbem proveniunt in ſummitate propriorum petiolorum, qui rigidi, rotundi, nonnihil inflexi, coloris Perſici diluti, & ex inflexuris caulis vel ſolitarii, vel cum caulibus prodeunt; ſúntque inferiores plurium foliorum valde oblongo-anguſtorum & criſpatorum, coloris in totum flavi, in calice nulla ſtamina vel ſiliquoſum germen edentes, ſuperiores pentapetali, virides, cuſpidati. Hi 10 habent *ſtamina* longiuſcula, albicantia, cum ſuis flavis, ſtriatis, & obliquè ſurrectis *apicibus,* inter quæ *ſtylus* eminet longus ex ſiliquoſo viridi germine in umbilico floris oriens. *Siliquæ* parvæ ſunt, ex umbilico floris ortæ, planæ, compreſſæ,

pressæ, nonnihil falcatæ, in summitate surculorum 6, 7ve plus minùs conspiciuntur, ad cauliculum transversim sitæ, primò virides deinde coloris hepatici rubri, tandem fuscescentes. *Semina*, quæ in iis 8, 9, vel pauciora pro magnitudine siliquæ continentur, oblongo-rotunda, plana, contracta, obliquè in latitudine siliquarum sita, proximè ad se mutuo, nullis intersepimentis sejuncta, coloris spadicei-fusci-nitentis, ad oras fusciora & magis nitentia.

Vires. In decocto data stomachum roborat, in febribus urinam provocat, & arthriticum sedat dolorem: cum butyro apostemata digerit.

27. Malam-Todda-Vaddi H. M. P. 9. T. 21. An Mimosa Jamaicensis *Zanoni*? figurâ primâ repræsentata?

H. M.

Plantula est nascens in petrosis. *Radix* russa est, fibrosa, oblonga, rectâ se in terram demittens. *Caules* tenues, rotundi, lignosi, superno latere ubi Soli expositi rubescentes, inferiori virides. *Folia* in petiolis communibus brevibus, ad exortum nonnihil extuberantibus, ac parvo, angusto, viridi, cuspidato foliolo succinctis emicant in duabus seriebus, bina opposita, in singulis 8, 9, plus minùs, parva, oblongo-angusta, tenuissima, viroris ex una parte viridi, ex altera surdi. Costulam habent anteriùs eminentem, & obliquo tractu folium dividentem. Tacta se claudunt, sed non tam subito quàm *Todda-Vaddi* folia.

Vires. Gentis superstitio plantæ huic occultas tribuit Vires, nempe (si credere fas sit) ad amissam virginitatem restituendam, & mulierum amorem conciliandum, si sanguisuga intentæ Virginis pedi sinistro ad saturitatem applicata, frustulatimque discissa, & cum planta hac trita exhibeatur, vel etiam petitæ fœminæ eadem miscella confricetur manu. Virenti Curcuma, Camphorâque commixta impetigini medetur.

Imperfectè describitur hæc planta, nulla neque florum, neque fructuum mentione facta. At neque Flos Fructusve iconi appingitur.

28. Man-Todda-Vaddi H. M. P. 9. T. 22. Mimosa Malabarica, foliis pilosis, non spinosa minor, flore papilionaceo luteo siliquis angustis articulatis *Commelin.* notis.

H. M.

Nascitur in arenosis. *Radix* fibrosa albicans. *Caules* parùm lignosi, rotundi, virides in surculos divaricati. *Folia* in duabus seriebus geminata petiolis insident, obliquè versùs anteriora conversa, oblongo-rotunda, angusta, ad exortum paulò strictiora, tenuia, lenia, in oris tenuibus & brevissimis pilis obsita, costa in aversâ parte, quæ brevi cuspide anteriùs eminet pilosa, striata, viroris utrinque diluti. Ex attactu confertim se claudunt, & quidem sursum versus, aliter quàm *Todda-Vaddi* folia, cujus latera inferiora deorsum versus se claudunt, clausa scutellatim sibi mutuo accumbunt. *Flores* in propriis surculis proveniunt, quorum pediculi breves, tripetali, coloris pallidè flavi, subtilissimis venis striati: *Stylus* in medio ruber. *Calix* cyathi-formis ac viridi-fuscus. *Siliquæ* oblongo-angustæ ac compressæ, in cuspidem desinentes, maturæ coloris rubro-fusci, parvis, rotundis granis seu seminibus refertæ, qui primum viridi-rubescunt, postea albicant.

Vires. Balneum ex hac planta præparatum lepræ ac pruriginoso acrique ardori medetur: cum oleo *Tzit-Elu* seu *Sergelim* ex eadem linimentum conficitur antispasmodicum. Succus cum Santalo tritus frontale est adversus cephalalgiam calidam.

P. 980. Ad speciem Æschynomenes 10am seu Fruticem Pavoninum *Breynii* adde synon. seq.

1. Sena spuria arborea spinosa, foliis alatis ramosis seu decompositis, flore ex luteo & rubro specioso *Slon. Cat. Jamaic.* Erythroxylon *Indicum* minus spinosum, Coluteæ foliis, siliquis angustioribus, flore ex luteo & rubro eleganter variegato *P. B. P.* Tsjetti Mandaru *H. M.* P. 6. F. 1.

2. Crista Pavonis auriculata, non spinosa, siliquis membranaceis è *Maderaspatan*, *Mus. Pet.* 635. Avaree *Malab.*

Frutex isthic 2, 3, & interdum 4 pedes altus est. Siliquam producit planam, digitum circiter longam, unciam plus latam.

Pulvis ejus aut infusum purgat, inque variolis aut febribus lentis exhibetur.

P. 982. Ad Cap. 3tii speciem 1am i. e. Chamæcrist. Pav. Brasil. siliqua singula, nigra.

1. Hæc planta ab aliis pro Sennæ spuriæ specie habetur. *Paul. Hermanno* in *Cat. Hort. Lugd. Bat.* *Senna Occidentalis siliquâ singulari, foliis Herbæ mimosæ*, dicitur; quem sequuntur D. *Sloane* in *Cat. Jamaic.* & D. *Plukenet* in *Almag. Bot.*

2. Ad speciem 2dam, i. e. Chamæcrist. Pavon. *Americanam* siliquâ multiplici *Breyn.* Hæc D. *Herman.* in Cat. prædict. quem sequuntur iidem D. *Sloane* & D. *Plukenet* in locis prædictis, *Senna Occidentalis, siliqua multiplici, foliis herbæ Mimosæ* nuncupatur.

3. Chamæcrista Pavonis major. *Hort. Amst. rar.* p. 53. descriptionem vide inter Sennæ spuriæ species.

4. Ery-

4. Erythroxylum non ſpinoſum *Japonicum* Coronillæ folio *Commelin. Hort. Amſt. rar.* D. *Commel.*

Radix huic lignea, fibrillis capillata. *Caudex* cortice griſeo tectus, in *Horto Amſtelod.* 4 pedum altitudinem aſſecutus eſt, nullis ſpinis ramatus, qui parte ſuperiore in multos ſeſe ſpargit ramos, ſpinis quoque privos, quorum ramuli juniores, ut & folia in primo ortu coloris ſunt ferruginei, & quaſi tomento obſita, quod in nullis *Criſtæ Pavonis* ſpeciebus evenit: verùm diu durabile id non eſt, temporis enim progreſſu folia virorem induentia Criſtam Pavonis *Breynii* æmulantur, pauló tamen minora, & ſaturatiore viriditate prædita ſunt.
Frigoris patientior: ex ſemine *Japonia* miſſo enata eſt.

5. Corallinum lignum *P. B. P.* Erythroxylum *Americanum* Glycyrrhizæ folio, floribus ex luteo & rubro variegatis, ſiliquâ latiſſima *Commel. Hort. Amſt. rar.*

Lignum Corallinum dicitur à materie ſolida & rubicunda, tinctoribus expetita. *Radice* fundatur lignea. *Caudex* cortice ruffo amictus, 3 pedes altus, ſemunciam craſſus [nempe in plantâ tres ante annos in *Horto Amſtel.* è ſemine nata] ſuperiore parte ramoſus. *Folia* ramoſa in longo pediculo utrinque ſita, particularia autem foliola contrariis ſemper inter ſe pediculis breviſſimis, numeróque paria cohærent, ſeſcunciam, nonnunquam quoque 2 uncias longa, in mucronem deſinentia, per marginem integra, 8 aut 10 ad unam coſtam supernè ſaturatiùs, ſubtus dilutiùs viridia, ſapore ſubdulci. *Flores* ramulorum faſtigiis ſpicatim innaſcuntur, papilionacei, luteo-rubicundi; quibus defluxis ſuccedunt *ſiliquæ* oblongæ, coloris cinerei cum Phaſeolorum ſiliquis convenientes, ſed latiores, quarum aliæ in mucronem deſinunt, aliæ verò non: in hiſce *ſemina* plana compreſſa, partim rotunda, partim cordiformia non apiculata.

HISTORIÆ PLANTARUM

LIBER DECIMUS NONUS.

Herbas enangioſpermas Pentapetalas complectens.

P. 991. Ad Cap. De Caryophyllo adde.

P. 990. pl. 12. Caryophyllus cœruleus *Monſpelienſis J. B.* (obſervante D. *Sherardo*) eſt planta tricapſularis, adeóque hinc ad Anomalas transferenda.

P. 993. Camara flo. albo *Braſilienſis Marcgrav.* Q. Annon ſit baccifera, adeóque cum reliquis cognominibus *Marcgravii* & *Piſonis* conjungenda?

1. Caryophyllus ſylv. Alſines holoſteæ arvenſis foliis, flore unico, calice barbato *Pluk. Phytogr.* T. 81. F. 3. An Caryophyllus ſylv. humilis, flore unico *C. B?* Armeriæ ſpecies, flore ſummo caule ſingulari noſtras *Raii Synopſ. ſtirp. Britan. app. Pluk. Almag. Bot.* In partibus Borealibus *Angliæ* (inquit) à D. *Du-Bois* nuper inventus eſt.

2. Caryophyllus *Monomotapenſis*, nervoſis Bupleuri foliis, intus cavis, flore cœruleo, cauliculis ſecundùm longitudinem alatis *Pluk. Almag. Bot.* T. 275. F. 1. An *Tsjeroü-Maumaravara H. M?* P. 12. Tab. 5. f. 11. Gladiolo affinis Caryophylloides, *Æthiopica*, foliis cavis, flore cœruleo, cauliculis ſecundùm longitudinem alatis, an Gladiolus minor gramineus, flore parvo cœruleo *Breyn. Faſc.* 24.

3. Caryophyllus Alpinus, craſſo Linariæ folio, calicibus variegatis *Bocc. Muſ. plant. rar.* p. 23. Caryophyllus Alpinus linifolius, radice ampliſſima *H. R. P.* Lychnidis potiùs quàm Caryophylli ſpecies eſt. Hanc nos in ſummis Alpibus maximo *Carthuſianorum* cœnobio imminentibus invenimus. D. *Sherard* in alveo fluvii *Arvæ* prope *Genevam* eruit.

4. Caryophyllus ſeu Armeria puſilla, *Marilandica,* flore minimo, è calyce oblongo,foliolis faſtigiatis cinctо. Inter plantas à D. *Vernon* in *Marilandia* collectas, & à D. *Sloane* nobis communicatas invenimus.

5. Caryophyllus minimus arvenſis, incarnato flore bifido *Hort. Cath.* Lychnidis potiùs quàm Caryophylli ſpecies eſſe videtur.

6. Caryophyllus gramineus ſaxatilis, floſculis in umbellâ candidis *Hort. Cath.* 41. Plures è radice *caules* emittit, ſemipedales, crebris geniculis interceptos, & ad ſingula genicula binis foliis gramineis uncialibus donatis. Summus caulis in plures ramulos dividitur & ſubdividitur quos *flores* terminant ex oblongo ſtriato calice in quinque petala anguſta diviſi.

7. Caryophyllus ſylv. minimus *Hort. Meſſan.* incarnato flore pentapetalo crenato bifiſſo *Hort. Cath. Suppl. alt.* In ſemipedalem altitudinem aſſurgit, in ramulos & ramuſculos innumeros ferè diviſus & ſubdiviſus. Calix floris ſtriatus & turgidus ad modum Lychnidis, cujus verius ſpecies eſt.

Ad Cap. De Lychnide.

P. 993. Ad Speciem 5tam nota, Hanc, i. e. Lychnidem *Chalcedonicæ* umbellâ ſeu Phlomon Lychnitem alteram *Syriacam Lob.* D. *Plukenetius* in *Almag. Bot.* eandem facit cum 7ma, i. e. Lychnide umbellifera montana *Helvetica Zanoni,* ejuſque fidenter Synonyma ſtatuit Lychnidem coronariam ſylv. *C. B.* & Lych. coronariam rure natam *Lob.*

P. 994. Add. Lychnis minima ſupina, fol. viridi anguſtiſſimo, floribus herbacei coloris *Schol. Bot.* 112. *Radix* ſubeſt fibroſa, cauliculi ſemipalmum alti: *folia* viridia, rigida, acuminata, conjugata, formâ Lychnidi Myrtifoliæ ſimilia, ſed multò minora & anguſtiora. *Flores* fert pentapetalos, intus albentes, extus viridantes, petalis cordiformibus, ad baſin binis protuberantiis, oblongis, parvis, quaſi mammillis aut papillis inſignitis. E medio exeunt 3 *ſtamina,* alba, recurva, abſque apicibus. Calix oblongus eſt, quinquifidus ferè ut in Caryophyllis, cui includitur capſula oblonga, ſemina parva, cinerea, rugoſa continens. D. *Sherard.*

P. 996. Ad ſpeciem 13am nota. Lychnis ſylveſtris alba, ſpicâ reflexa *Botan. Monſp. Magnol.* item Lychnis arvenſis minor *Anglica Park. Theat.* p. 1004. item Lychnis 4ta præcedens ſeu ſylveſtris annua anguſtifolia, flore purpuraſcente noſtras, una & eadem cum hac [13a] plantæ ſpecies eſſe videntur.

1. Lychnis *Hiſpanica* umbellata minima *Tournefort. Elem. Bot.* In montibus *Pyrenæis.*

2. Lych. minima ſaxatilis umbellata, Holoſtei folio, caule nudo *Ejuſdem ibid.*

3. Lych. ſylveſtris, flore fugaci *H. R. P. Schol. Bot.*

4. Lych. *Hiſpanica,* Valerianæ rubræ folio, purpuraſcente flore *Tournefort. Elem. Bot.*

5. Lych. Alyſſon fruticans dicta.

6. Lych. ſylv. flo. albo, *Luſitanica Munting. Herbar. Belgic.*

7. Lych. *Luſitanica,* flo. rubello, folliculo rotundo, ſtriato *Ejuſd. ibid.*

8. Lych. *Luſitana* paluſtris, folliculo ſtriato *Tournef. Elem. Bot.* An eadem cum præcedente; an potiùs, paluſtris folliculo ſtriato N. D. *Griſleii Virid. Luſit.* Fortè hæ tres una & eadem ſpecie planta ſunt.

9. Lych. *Luſitan.* flo. coccineo elegantiſſimo *Tournef. Munting. Herbar. Belgic.* An Lych. ſylv. flor. rubris elegantiſſ. per caulem ſparſis N. D. *Griſleii Virid. Luſit.*

10. Lych. ſylv. marina, flore purpureo pulcherrimo N. D. *Griſleii Virid. Luſit.*

11. Lych. ſylv. ſtellato flore *Ejuſd.*

12. Lych. ſylv. flore rubro, folliculis densè ſtipatis *Ejuſd.*

13. Lych. maritima *Gadenſis* anguſtifolia *Tournef. Elem. Bot.*

P. 1002. Poſt 9am ſpeciem Lychnidis viſcoſæ adde.

14. Lych. viſcoſa, flore muſcoſo minor *Schol. Bot.*

15. Lych.

15. Lych. viscosa, flore muscoso capillaceo *H. R. P. Schol. Bot.* Præcedentis tantùm varietas est.

16. Lych. *Lusitana*; montana, glutinosa, fœtida *Tournef. Elem. Bot.*

17. Lych. sylv. viscosa, flore albo perennis N. D. *Grisleii Virid. Lusit.* An Muscipula altera flo. albo *Park?*

18. Lych. sylv. viscosa, flo. purpureo vivacissimo N. D. *Grisleii Virid. Lusit.*

19. Lych. sylv. viscosa, flo. rubro reflexo N. D. *Ejusd. Pluk. Almag. Bot.*

P. 1005. Ad finem Capitis adde.

20. Lychnis *Africana* minor, hirsutis subrotundis foliis, floribus copiosis, in summitate rubellis *Pluk. Almag. Bot.*

21. Lych. minima, cum floribus uno versu dispositis, vix conspicuis. An Lych. sylv. flosculo rubro vix conspicuo *Grisleii Virid. Lusit? Pluk. Almag. Bot.*

22. Lych. sylv. minima angustifolia procumbens, flore ex albido virescente. In Horto D. *Doody* ex seminibus enatam observavit D. *Plukenet Almag. Bot.*

23. Lych. elatior glabra, flosculis albidis, ad summa caulium internodia rubidum exsudans viscum, *Virginiana* D. *Banister Pluk. ibid.*

24. Lych. seu Behen album Alpinum, amplissimis & longissimis foliis, glabrum *Pluk. Almag. Bot.* Ad Speciem 1am p. 998. referend.

25. Lych. seu Pseudomelanthium *Africanum*, Agerati hirsutis foliis, flore purpureo parvo *Pluk. Almag. Bot.* T. 306. F. 1. Ad species *Lychnidis segetum* p. 999. traditas referenda.

26. Lych. *Æthiopica* parva, tenuiss. confertis foliis, nodoso caule, cui flores ex uno capitulo plures *Ejusd. ibid.* T. 304. F. 5.

27. Lych. minima foliis Laricis seu tenuissimè divisis *Moris.*

28. Lych. *Hispanica* capillaceo folio *Tournef. Elem. Bot.*

29. Lych. pumila saxatilis Juniperi folio *Ejusd. ibid.*

30. Lych. peregrina, Spicæ vel Lavendulæ folio *Schol. Bot.*

31. Lych. coronaria *Monomotapensis*, umbellata multiplex: seu Caryophyllus holosteus tomentosus *Æthiopicus*, latiori folio, flore argenteo completo; vel Lychnis umbellifera gnaphaloides, *Monomotapensis* flore argenteo completo *Pluk. Mantiss.*

32. Lych. parva, hirsutis foliis, *Æthiopica Ejusd. ibid.*

33. Lych. aizoides glaucophyllos, ad nodos caulium flosculis amœnè purpureis, *Rhodiensis Ejusd. ibid.* In Hort. Med. *Chelseiano* & in hort. D. *Du-Bois* ex seminibus enatam & enutritam vidit.

34. Lych. *Virginiana*, vermiculatis Kali longioribus foliis, caule nudo, summo fastigio floribus umbellatis *Pluk. Mantiss.*

35. Lych. viscosa humilis *Virginiana*, latiori folio, floribus albis amplissimis *Ejusd. ibid.*

36. Lych. *Virginiana* elatior, floribus parvis in summitate caulis *Ejusd. ibid*

37. Lych. Campanulæ hortensis folio, calyculis parvis, ex insula Stæ. *Helenæ Ejusd. ibid.*

38. Lych. viscosa *Lusitanica*, capsulâ subrotundâ glabrâ *Ejusd. ibid.*

39. Lych. minor Caryophylloides angustifolia *Insulæ Sanctæ Helenæ Ejusd. ibid.*

40. Lychnidem quandam umbelliferam, foliis angustis, floribus incarnatis è *Marilandia* habemus.

41. Lych. foliis Majoranæ aut Origani, circa margines ferratis, floribus amplis purpureis in summo caule. E *Marilandia.* Florum stamina & apices in hac specie præcipuè notabiles sunt.

42. Lych. maritima procumbens, longis strictissimis foliis *Moris. hist.* p. 545.

Morison.
Hujus *Cauliculi* per terram sunt striati, quibus strictissima innascuntur *folia* longa; atque in geniculis raro dispositos *flores* fert albos, minores, pentapetalos, petalis ad medium bifidis; quibus pereuntibus succedunt *capsulæ* oblongæ, plurimis *seminibus* subruffis circa stylum nutritivum provenientibus onustæ.

Provenit in sabulosis maritimis & circa *Rupellam* hæc planta annua. Floret versus Autumnum, & eodem tempore semina in capsulis cartilagineis aliarum Lychnidum more perficit.

43. Lych. longioribus foliis incanis, florum petalis quinis, non bifidis *Moris. hist. ibid.*

Hæc Lychnidis parvæ species à foliis longis incanis & florum petalis non bifidis, (quod in perpaucis contingit Lychnidum speciebus) notu facillima. Reperimus nos perpulchram hanc Lychnidis speciem in Ericetis sabulosis sex milliaria à *Borbonum capite* distantibus, satis frequentem, nec alibi nobis conspecta est. *Morison.*

44. Lychnis *Hispanica*, Kali folio, multiflora *Tournefort. Elem. Botan.* & *Institut.*

Ad pedalem aut majorem altitudinem assurgit, *caule* firmo geniculato, geniculis à se invicem longiùs distantibus. *Flores* in summis caulibus & ramulis profert plurimos, perexiguos, coacervatos velut in umbellas, alias etiam ex aliis enascentes, caliculis viridi-striatis exceptos.

Hujus specimen exsiccatum nobis communicavit D. *Carolus Preston.*

45. Lychnis incana repens *C. B. Moris.* 207. Ocymoides Lychnites *Col.* Ad Alsinem calicis respectu referenda videtur.

Col.
Foliis est parvis, ab radice statim binis, singulis geniculis hærentibus, foliorum Lychnidis coronariæ æmulis, sci. incanis, pilosis, quæ non minùs quàm Lychnidis coron. folia ad ellychnia formanda apta videntur. *Radice* tenui admodum firmatur, parùm sub terra descendente atque circumreptante, plurimas fibrillas ad singulos nodos protrudentes, ex qua plures fruticant *viticuli*, rotundi, incani, hirsuti, bina *foliola* singulis geniculis hærentia habentes, quæ in imo minora sunt, deinde majora in medio viticulo, (quod contra evenit in plantis à radice statim foliatis ante caulis eruptionem, ut in *Theophrasto* legitur) hirsuta, carnosa, incana, Lychnidi coronariæ similia, sed magnitudine & forma Polemoniæ *Belgis* dictæ æmula, cujus etiam sicut aliarum congenerum ritu *flores* edit *Aprili* atque *Maio* mense, candidos, pentapetalos, *stamina* intus 5 habentes, atque singula petala in summo, ubi latiora sunt, dividuntur binatim,ut folliculi Thlaspeos. *Junio* mense in longis pericarpiis mollibus cartilagineisque perficit semina, fulva, angulosa, hirsutaque. *Pericarpium* seu capsula seminalis non ut in reliquis Lychnidum speciebus omnino obducitur calice, sed tantùm basin 5 foliolis constructum habet, ut in Alsines speciebus. Hujus radix vivax admodum est, ideóque multùm fruticat, terrámque foliis suis operit. Sapor plantæ dulcis est.

Hanc Herbarii in territorio *Neapolitano Herbam lactariam* appellant, à lactis eliciendi facultate ipsis nota: plantam ipsam, sicut alia olera jusculis admixtis ovis diruptis, incoquunt, non sine Piperis atque Amaraci modico; vel ut alii solent in placentam efformant, cujus esu magnam lactis copiam promi experimento se habere asserunt, atque in eum usum hodie utuntur.

Sponte & frequens oritur in monte D. *Mariæ* Virginis, locis humentibus petrosis.

46. Lychnis Ocimastri folio, flore viridi *Herman. Parad. Bat.*

Herman.
Radice nititur perenni, crassiuscula, paucis fibris donata. *Caulem* emittit singularem (interdum plures) cubitalem, teretem, geniculatum, hirsutum, ramosum. Ad singula genicula bina è regione oriuntur *folia*, mollia, subhirsuta, Ocimastro persimilia, absque pediculis cauli adnata; inferiora nonnunquam pediculis biuncialibus appensa sunt, sescunciam lata. *Flores* in summis caulibus & ramulis, è foliorum alis exeuntes, pentapetali, parvi, petalis angustis, in medio bifidis, coloris intus ex albo herbacei, extus ex viridi flavescentis, cum 5 *staminulis*, *apicibus* concoloribus coronatis. *Calix* oblongus, striatus, hirsutus. Semina in capsulis turbinatis, coloris cinericei.

In *Lusitania*, ut meminit, collecta est. Floris colore & parvitate à cæteris speciebus facillimè distinguitur.

47. Lychnis sylvestris, quæ Been album vulgò, latifolia Alpina glabra *Hort. Cathol.* Folia breviora sunt quàm in *Been albo* vulg. D. *Sherard* siccam nobis communicavit.

48. Lychnis seu Papaver spumeum, flore pleno N. D. Hujus figura, monente D. *Sherard*, habetur in gazophylacio *Ruperti Besleri.*

49. Lychnis Alpina, humi fuſa, Caryophylli folio, Saponariæ *Siculæ* flore rubro, calyce molli purpureo. *Hort. Cathol. Cupani.*

Caulis tres uncias longus eſt, uno vel altero foliolo anguſto veſtitus, in ſummitate plures *flores* geſtans, velut in umbellam diſpoſitos, è calycibus longis laxiſque atro-purpureis exeuntes, caryophyllo pumilioni *Taurico* ſimilis eſt.

50. P. 999. Saponaria concava, flore dimidiato, petalo unico. D. *Sherard* Varietatem hanc obſervavit olim in Horto Dæ. *des Flines.* Flos conſtabat unico petalo integro, medietatem floris exprimente; cætera cum *concava Anglica* conveniebant.

51. Lych. *Indica* ſpicata, Ocimaſtri foliis, fructibus lappaceis oblongis, radice urente *Hort. Amſt. rar.* P. 2. Dentellariæ ſpecies eſt; non Lychnidis. D. *Sherard.*

Radice gaudet perenni, fibroſa, fuſca, & inſtar Pyrethri radicis dum manducatur urente. Ex radice circa æſtatis initium *caulis* nunc ſimplex, nunc geminus erigitur, ſeſquipedalis, liratus & viridis, qui in duos tréſve divaricatur ramulos. His adſtant *folia* lata, viridia & mucronata. *Caulis* in ſummitate plurimos gerit *flores* albicantes, tubuloſos, 5fidos, è perianthio prodeuntes hirſutiſſimo.

52. Cansjan-Cora *H.M.* P. 10. T. 52. Lychnis tetrapetala *Indica*, calice alato. *H. M.*

Arenoſo gaudet ſolo. *Radix* albicans, fibroſa. *Stipites* lignoſi, tenues, viridi-albicantes, geniculati, cymis inflexi. *Folia* geminata prodeunt, ramis artè inſidentia, oblongo-anguſta, texturâ tenuia, viridi-diluta. *Flores* in petiolis proveniunt tenuibus, alatis, qui ex ramorum prodeunt geniculis, ac ibi binis anguſtis parvis inveſtiuntur foliolis, folio minutiſſimo inſtructi, quod petiolum medium inſtar collaris ſuccingit; de cætero tetrapetali, difformes, albicantes, ac dilutiſſimè rubri tranſparentes, venulis ex unguiculo ſubtiliter ſtriati; calice autem excipiuntur grandiuſculo, oblongo, arcto, viridi-diluto; viridi-dilutis, venoſis, latis, tenuibus ac tranſparentibus alis ſubſtricto. *Stamina* 4, quorum, ut & ſtyli, deſcriptionem hic vide. Floribus deciduis *capſulæ ſeminales* ſuccedunt calyce folioſo inveſtitæ, quæ cùm adhuc viridi-fuſcæ & teneriores, inter alarum interſtitia, exteriùs cœruleo-viridi colore tranſparente viſui ſe offerunt, oblongo-rotundæ, tenuiter compreſſæ, ſubruffæ, folliculis inſtar Lupuli albo-rufeſcentibus. Semina in illis numeroſa, rubro-fuſca, nigricantia.
Cum *Croco* viridi trita cutis maculas, in fuſcis albas, in albis fuſcas aufert.

53. Lych. corollaria Umbellifera Alpina, flore purpureo *Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 42. Lych. montana purpurea *Helvetica Zanon.*

Non modo affinitatem aliquam habet, ſed omnino eadem eſſe videtur cum Lychnide montana purpurea *Helvetica Zanon.* nec enim aliam præter hanc Lychnidis umbelliferæ ſpeciem in Horto Regio *Pariſienſi* invenio.

54. Lych. corniculata minor, ſive anguſtifolia ſaxatilis *Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 43.

Ad Centaurii minoris aut Lychnidis ſylveſtris habitum accedit, ſpithamam circiter alta. In campis ſterilibus *Romanis* prope monaſterium *trium fontium*, ubi effoditur *Terra Puteolana*, invenitur.

55. Lych. erecta, Vetonicæ foliis *Bocc. Muſ. Pl. rar.* T. 118. p. 170.

Folia profert glabra, anguſta, oblonga, retuſa, velut Armerius flos, aut Caryophyllus barbatus 4. *C.B.* Interdum ramoſa eſt, non tamen ſemper. *Flores* parvi ſunt, rufeſcentes, verſùs terram nonnihil inclinati. *Caulis* erectus, pedem Geometricum altus. Propè *Panormum* & alibi in *Sicilia* invenitur.

56. Lychnis viſcoſa, foliis inferioribus Bellidi minori ſimilibus, flore minimo carneo aut rubro *Hort. Monſp. Magnol.*

Radices annuæ fibratæ *folia* producunt figuræ & magnitudinis Bellidis minoris, lætè virentia, breviſſimis pilis donata. *Caules* pedales ſunt, rotundi, glabri, tenues, viſcoſi, in paucos ramulos diviſi, binis oppoſitis foliolis ad ſingulos articulos: In unoquoque cauliculo naſcitur *floſculus* minimus monopetalos, petalis bifidis, eleganter purpureus aut roſeus, ex calice oblongo, ſtriato, glabro; quem ſequitur calyculus turgidus, durus, oblongus, ſtriatus, ſemine minuto plenus, aliorum more. D. *Sherardus* è *Roma* miſit.

57. Lych. ceſpitoſa, folio anguſto carnoſo, flore albo D. *Sherard.*

Folia anguſta, ſemuncialia plus minùs, ad radicem valde crebra & conferta. *Cauliculi* ſeſquipalmares, tenues, teretes, geniculati, binis ad ſingula genicula appoſitis foliolis, ima parte rubentes, ſummâ eodem modo diviſi quo reliqua hujus Generis; nam ex angulo divaricationis

in

in ramulos flos exit in longo pediculo, albus calice exceptus figuræ ſingularis, non in anguſtum contracto ſed patulo.

58. Lychnis marina minor amplo flore rubro, folio oblongo acuto *Hort. Cath.* Plantula eſt palmaris, plures emittens *cauliculos*, *foliis* veſtitos per intervalla binis oppoſitis, *flores* duos treſve in ſummitatibus geſtantes, è *calice* oblongo, ſtriato, purpuraſcente exeuntes. Folia ima ſubrotunda ſunt, Cauliculi in ſicca in terram reclinari videntur.

59. Lychnis ſylveſtris nocturna, piloſa, floribus unius ordinis, dilutè purpureis *Hort. Cath.* 119. ſeu floribus uno verſu pendentibus hirſutis. Florum calices longi ſunt, ſtriati, in foliorum alis ſeſſiles, hinc indè cauli aut ramulis adnexi, versùs unam tamen partem ſpectantes.

60. Lychnis Alpina hirſuta viſcoſa, incarnata, noctiflora, floribus ad umbilicum uſque inciſis, uno verſu concinnatis, pendulis *Hort. Cathol.* Trium præcedentium plantarum ramulos ſiccos nobis impertivit D. *Sherardus.*

61. Lychnis anguſtifolia Lini floribus albis D. *Sherard.* Inter ſegetes circa *Mediolanum* provenit ubi eam collegit D. *Sherardus.* Vide infra *Alſine ſegetalis gramineo folio*, &c.

62. Lychnis Saponaria dicta, fruteſcens, acutis foliis *Bocc. ico. Hort. Cath.* Hujus plantæ *Caules* ſunt rotundi, cubitales, geniculati, ramoſi. *Folia* anguſta, foliis Oleæ paulò latiora & acutiora, ad Myrti maris folia accedentia, in ſingulis geniculis bina caulium extremis *flores* longis calicibus glabris inſerta inſident, 5 foliis exigui roſeo rubente colore præditi. *Radices* craſſæ, perennes, hyemis patientiſſimæ, è quibus ſingulis annis recurrentibus planta regerminat. Circa *Panormum* & *Agrigentum* inter ſaxa ubique erumpit. Hanc *Cæſalpinus* ſine icone deſcripſit; icon ejus exactiſſimè delineata eſt à *Cam.* in *hort.* ſub *Ocimoides fruticoſum.*

63. Lychnis viſcoſa *Virginiana*, flore amplo coccineo, ſeu Muſcipula Regia D. *Baniſteri Pluk. Phyt.* Tab. 203. F. 1.

64. Lychnis *Indica* Gentianæ foliis febrifuga, *Giritilla* Zeylanenſibus *Muſ. Pet.* 657. Hanc plantam hoc nomine inſignitam à celeberrimo Botanico *Paul. Hermanno* accepit D. Dr. *Lecaan*, à quo eam habuit D. *Petiver.*

Flos huic ampliſſimus eſt, ſtaminibus in medio 5, apices longos ſurrectos geſtantibus. Siccam chartis agglutinatam ab ipſo D. *Hermanno* accepit D. *Sherard.* Ad 7 aut 8 unciarm altitudinem excreſcit; locis humidis.

65. Lychnis viſcoſa altiſſima, flore muſcoſo, Ocymaſtri facie *Triumfetti Nov. plantarum*, &c. *icon.* & *hiſtor.*

Hujus Lychnidis obliqua *radix* ac pollicaris magnitudinis, longitudine ſubit pedali Terræ penetralia, alias magnitudine ferè pares, necnon graciliores, alias intortas hinc inde emittens; omnéſque exilium fibrillarum capillitio donatas, ac in extremo inſtar fili graciléſcentes. Ejus textura ſatis elegantem inquirenti ſe prodit: quandoquidem triplici obducitur cortice, quorum exterior ſubtiliſſimus quaſi Epidermis, colore fulvus, (prominentibus lineis ab altero ſubjecto cortice elevatis) ſemicirculariter totus exaſperatur. Huic alter interior ſuccedit, valde craſſus, candidiſſimo ac molli parenchymate conſtant. Tertius denique omnium intimus, modò dicto tenuior, albicantibus fibris verè ligneis, perpendiculariter arctè unitis, componitur, in cujus medio pulpa alba carnoſa, aqueo ſucco turgens centralem radicis veluti fiſtulam replet. Harum autem partium nauſeoſus odor, neſcio quid viroſi referens palato magis quàm naribus percipitur, unà cum ſapore primùm ſubdulci, mox ingrato leni acredine fauces vellicante. Ab hac radice ad plures annos ſuperſtite tripedales & ultra (ſtatim ac erumpunt) ſpirante hyeme fruticant numeroſiſſimi *caules*, rotundi, nodoſi, ut plurimùm graciles, ſarmentoſi, ſed fractu haud contumaces, qui ad nodos multiplici aliorum ramuſculorum prole ſtipantur; & contra igneos æſtus tenaci viſciditate palleſcentem ſuum virorem obliniunt. *Folia* ad nodos bina oppoſita, quæ pediculis forma, colore & ordine latiùs creſcendi initio caulium, anguſtiùs vero circa ſummos apices, ità vulgarem Ocymoidem mentiuntur, ut niſi paulò minores, obtuſiores delicatioréſque diligentior inſpectio animadverteret, facilè æquivocationem inducerent. Iſtarum odor minùs nauſeoſus quàm radicum; ſapor autem ob amarorem ab illis valdè recedit. Circa finem Auguſti in ſummitate caulium ſeorſim ut plurimùm tenui oblongo calice viridi membrana obvoluto, pentapetali, lurido albores mœrentes concoloribus ſtaminibus cum apicibus referti, panduntur. *Flores*, quorum anguſtiſſima etſi longiuſcula petala ſciſſuram habent per medium uſque ad calicem extenſum. Hiſce brevi exareſcentibus ſuccedunt ſeminum receptacula molliore membranâ excitata, & ovali figura Lychnidi *Flos cuculi* dictæ ſimilia, ac cæterarum Lychnidum more per maturitatem dentato rictu dehiſcentia, unde *ſemen* exſilit magnitudine & formâ fere ſeminis Hyoſcyami, coloris alioqui obſcurioris.

Circa

Circa *Brutium Carthusianorum* cœnobium (*San Bartolomæo di Trisulti* nominatum) inter rimosas crepidines vegetat, &c.

66. Lychnis maritima minor, hirsuto, crasso folio *Bocc. Mus. pl. rar.* 118.

In modum cespitis crescit, in arenis prope mare; non longè à vico *di Capaci*. *Radices* ei albæ sunt & fibrosæ; annuam plantam esse judico. *Folia* profert angusta, oblonga, nigricantia, viscosa, subrotunda, hirsuta, valde succulenta & crassa, ad modum *Kali* foliorum, tres circiter uncias Geometricas longa. *Flos* albus est aut pallidus. Tota planta humi strata ultra pedem unum non attollitur.

67. Lychnis fruticosa, angustifolia minima montana flore albo *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 71.

Provenit in *Hispania* inque monte *Cenisio Sabaudiæ*, necnon in *Corsicæ* montibus. Altitudine paulo plus spithamæ à terra attollitur.

68. Lychnis maritima pinguis, ex *Corsica Boccon. Mus. pl. rar.* T. 54.

In *Corsica* ad litus maris oritur, prope dirutum urbem *Sagonæ*, & alibi. Altitudo ei semipedalis; *Folia* subrotunda, crassa & tomentosa, ob quorum pondus sæpissime in terram sternitur resupina. Radix crassiuscula, Raphani figurâ. *Flos* pallide flavus, noctu odoratus, velut Geranii tristis *Cornuti*.

69. Lychnis maritima supina, Cepææ foliis *Boccon. Mus. pl. rar.* p. 161. T. 118.

E *radice* tenui alba surculos aliquot emittit, *foliis* obsitos tomentosis, aliquantulum viscosis, crassis, & brevibus Cepææ *Matth.* aut Paronychiæ Rutaceo folio *Lob.* integris similibus. Surculi humi strati terræ spatium occupant medii circiter palmi diametro. Florum petala profundè divisa sunt, colore Persicino: *Semen* minutissimum nigrum. Planta est annua. Inter media saxa prope littus ex adverso insulæ *Fimmini* oritur.

70. Lychnis rubra Globulariæ capitulo montana *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 62.

Monti *Cenisio* natales suos debet hæc planta. Statura ejus spithamâ minor. *Flos* conglobatus velut Bellidis Globulariæ folio: *Folia* glabra & firma seu solida.

71. Lychnis supina pumila, Bellidis foliis crassis, flore bifido purpureo, calice striato turgido D. *Sherard.*

Plurimùm accedere videtur ad Lychnidem marinam amplo flore rubro, folio oblongo acuto *Hort. Cath.* sed folia sunt rotundiora & crassiora.

72. Lychnis Caryophyllæa *Virginiana*, Gentianæ foliis glabris, quatuor ex singulis geniculis caulem amplexantibus, flore amplo fimbriato *Pluk. Phyt.* T. 43. F. 4. Lychnis plumaria alba foliis ad genicula quatuor cruciatim positis, thecis florum tumentibus, *Banist. Cat. Virgin.* Quod nomen plantæ nostræ *Marilandicæ* optimè convenit.

Hujus specimen siccatum ex *Marilandia* secum attulit D. *Vernon*. *Folia* quæ in caule sunt, absque pediculis adnata, media parte latissima sunt, inque longum & acutum mucronem producuntur, glabra, per margines æqualia, unciam aut sescunciam longa, semunciam lata. *Caulis* tenuis teres, erectus, pedalis aut altior, in summa parte flores gestans albos, laciniatos è calicibus tumidis exeuntes.

73. Lychnoides *Marilandica* Jasmini flore quinquepartito, foliis binis oppositis, basi & auriculis caulem utrinque amplexantibus.

Folia in caule ad intervalla ex adverso bina, lata basi absque pediculis adnata, eúmque arctè amplectentia, in longum, tenuem & acutum mucronem producta, sescunciam aut duas uncias longa, unam lata, latissimâ intellige ad basin parte, glabra, per margines æqualia. *Flores* in summo caule, & supremorum foliorum alis plures simul è calicibus tenuibus oblongis margine in 5 spinosas laciniolas secto exeunt, è tubo oblongo in 5 lata subrotunda ceu petala diviso. Semen nondum perfecerat. Caulis pars ea quam descripsi dodrantalis. E *Marilandia* D. *Krieg* attulit.

74. Lychnis *Africana* minima, foliis angustissimis, flore albo vix conspicuo, D. *Sherard*, qui in Horto D. *Vander-stell* eam collegit.

75. Lychnis maritima annua, flore (petalis ad calycem usque bifidis) luteo-purpureo *H. M. R. S.* Lych. maritima repens, flore amplo purpureo *Hort. Cathol. Suppl. alt.* *Flores* plures simul in summis caulibus & ramulis versùs unum latus vergunt. Calyces

à

à flore evanido in ventrem insignem turgescunt. Folia angusta, sescunciam longa, Caulis ut in reliquis, in binos divaricatus ramulos.

76. Lychnoides *Marilandica*, Jasmini flore quinquepartito, calicibus lanuginosis, foliis angustis acutis. An Lychnidea umbellifera Blattariæ accedens, *Virginiana* major repens, foliis pilosis Pseudomelanthii, flore albo, pentapetaloide fistuloso *Pluk. Phyt?* T. 98. F. 1. **The Trumpet-Flower.**

Caulis teres hirsutus, *foliis* ad intervalla binis oppositis, angustis, oblongis, acuminatis cinctas. *Flores* plures in summo caule ramulis è supremorum foliorum alis exeuntibus, *calice* striato, hirsuto, margine in 5 longas & acutas lacinias diviso, excepti, monopetali, è tubo oblongo in 5 velut petala obtusa expansi. Fructum nondum perfecerat. Calix valde lanuginosus est & hirsutus.
E *Marilandia* in *Angliam* intulit D. *Vernon.*

77. Lychnoides *Marilandica* Jasmini flore quinquepartito tubo longissimo, foliis longis & modice latis.

Caulis tenuis, *foliis* ad intervalla mediocria binis conjugatis vestitus, 3, 4ve uncias longis, unam latis, pediculis brevissimis adnatis, ex angusto principio paulatim dilatatis. *Flores* in summo caule & ramulis indè egressis, brevibus & tenuibus pediculis insident, è parvis & brevibus calicibus exeuntes, è tubulo longissimo in 5 petala lata expansi. Fructum qualem proferat nescimus.
A D. *Petiver* habuimus.

78. Lychnidea umbellifera, Blattariæ accedens, *Virginiana*, major repens, Pseudo-melanthii foliis pilosis, flore albo pentapetaloide fistuloso *Pluk. Phytogr.* T. 98. F. 1.

79. Lychnidea Blattariæ accedens, *Virginiana* minor repens, hirsutis Camphoratæ foliis, floribus fistulosis in umbellam dispositis *Ejusd. ibid.* F. 2.

80. Lychnidea Blattariæ accedens, *Virginiana*, Camphoratæ congeneris glabris foliis, flore ad summitatem ramulorum singulari *Ejusd. ibid.* F. 3.

81. Lychnidea *Virginiana*, Blattariæ accedens, umbellata maxima, Lysimachiæ luteæ foliis amplioribus, binis ex adverso positis *Pluk. Mantiss.* p. 121.

82. Lychnidea *Virginiana*, Blattariæ accedens, Been albi *Officinar.* foliis, è regione binis, longè inter se distantibus *Pluk. Mantiss.*

83. Lychnidea *Virginiana*, Blattariæ accedens, Been albi foliis crebrioribus, floribus in umbellam positis *Ejusd. ibid.*

84. Lychnidea *Virginiana*, Blattariæ accedens, Alsines aquaticæ foliis, floribus summo caule brachiatis, sive in ramulos divaricatis *Ejusd. ibid.*

85. Lychnidea *Mariana* elatior, Alsines aquaticæ foliis, floribus in longam spicam densè stipatis *Ejusd. ibid.*

86. Lychnidea umbellata, Satureiæ duris longioribus foliis ex *Terra Mariana*, *Ejusd. ibid.*

87. Lychnidea Clinopodii *Canadensis* fistulosi foliis pubescentibus, *Marilandica*, flore albo amplissimo *Ejusd. ibid.*

88. Lychnidea fistulosa *Marilandica*, Clinopodii vulgaris folio, flore amplo singulari *Ejusd. ibid.*

89. Lychnoides parva Linifolia *Marilandica*, floribus in summo caule paucis, multis in medio staminibus apices oblongos gestantibus. *Caules* tenues, foliis ad intervalla binis oppositis vestiti Lini similibus, acutis. *Flores* è calicibus angustis oblongis, in 5 segmenta divisis exeunt.

90. Lychnoides *Æthiopica* angustifolia, floribus incarnatis, petalis acutis *Cap. Bæ Spei.* **A sort of Trumpet-Flower.**

Folia in caule bijuga ad intervalla longiora, angusta. *Flores* pentapetaloides petalis glabris crassiusculis, in acutum desinentibus, ex incarnato purpurei, perianthio quinquifido angusto & anguloso obvallati, *staminibus* quinque luteis, *apicibus* oblongis capitatis, & *pistillo* brevissimo repleti.

P. 1012. Ad Cap. de Cisto.

1. Cisto similis frutex exoticus *Park.* 662. Cisti folio arbor exotica *C. B. Ad. Lob.* Cistus exotica *Ger.* *Lob.*

Lob.

Hujus arboris extrema virgulta lignosa sunt, Cisto concoloria & similia: folia item rugosa, oblonga, Salviæ aut Menthæ: sed in summis ramulis villosos, exactè sphæricos floccos ostentant, sive lanosa capitula Platani.

Hæc Arbor hujus loci non est, sed ad quod genus pertineat ob descriptionis brevitatem nescimus.

2. Ledum parvum angustifolium *Marilandicum*, Rosmarini sylv. minoris nostratis folio.

Folia oblonga, angusta, acuta, Rorismarini, supernè virentia subtus albicantia, nullo ordine cauliculis adnexa. Cauliculi & ramuli rubent. *Flores* in foliorum divaricationibus sedent, Ledi Alpini, quantum in sicca discernere licuit, similes.

In *Marilandia* invenerunt D. *Vernon* & D. *Krieg.*

Ledi speciem esse non ausim fidenter asserere, quia nec fructum, nec florem perfectum vidi.

3. Kurundoti H. M. P. 10. T. 18. Cistus Indicus humilis, foliis alternis, ciceris æmulis, floribus flavis *Commelin.* ob folia alternatim sita ad Cistum propriè non pertinet.

H. M.

Nascitur in arenosis, bipedali circiter altitudine. *Radix* fibris densè obsita, cortice albicante, exteriùs fusco-terreo, ligno albo. *Rami* vetustiores cinerei. *Folia* in brevibus surculis, pedunculis parvis ac viridi-dilutis plures simul proveniunt parva, ad pedunculum striata, supernè lata, in oris crenulis incisa, mollia, lenia, in aversa parte brevi lanugine obsita. *Flores* in summitate surculorum foliaceorum videntur, vel etiam supra exortum foliorum in ramis crassiolis, pentapetali, flavi, inodori. *Stylus* flavus est, in summitate numerosis flavis staminulis penicillatim cinctus, quæ *apicibus* flavis minutis sunt dotata. *Calix* stelliformis, 5 habens cuspides, qui interstitiis foliorum sunt suppositi. Floribus deciduis in calyce succedit globulus 5 in se continens *semina* triangulata, primùm viridi-flava, dein cinerea.

Pectoris & abdominis æstus potione ex hac planta confecta mitigatur.

4. Cistus folio oblongo, integro, glabro, subtus albido, vasculis trigonis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Frutex isthic 5 aut 6 pedum altitudinem assequitur, *caudice* solido, cortice glabro, è fusco dilutè rubente tecto, versùs summitatem in multos ramos oppositos diviso, *foliis* pariter binis adversis obsitos, aliis majoribus, minoribus aliis, unciam circiter longis, dimidiam latis, media sc. latissima parte, integris, glabris, supernè pallidè viridibus, subtus albicantibus, è media costa transversos aliquot nervos ad latera emittentibus, subtus conspicuos, pediculis nullis E foliorum sinubus versùs summitates caulis & foliorum exeunt pediculi *flores* sustinentes albidos, cum multis intus *staminibus*, calice pentaphyllo exceptos, *capitula* relinquentes concoloria, pisi parvi magnitudine, subrotunda, apice tamen acuminata, magnam *seminum* oblongorum, cinereorum copiam continentia. Capitulum compressum suave olet.

In Insula *Madera* ad utrumque latus viæ quæ ab urbe *Funchall* in montem ducit copiosum inveni.

5. Ledum folio Sampsuchi *Boccon. Mus. pl. rar.* T. 13.

In insula *Corsica* oritur, & ad sesquipedalem altitudinem assurgit.

6. Cistus latifolia major trinervis, incano folio, floribus purpureis, ex insula *Pico. Pluk. Mantiss.* apud quem Synonyma conjecturalia vide.

7. Cistus humilis *Æthiopicus*, inferioribus foliis Rosmarini sylvestris puncticulatis, cæteris autem Serpylli subrotundis, flore carneo *Ejusd. ibid.*

8. Cistus Chamærhododendros *Mariana*, Laurifolia, floribus expansis summo ramulo in umbellam plurimis *Ejusd. ibid.*

9. Cistus *Virginiana*, Periclymeni flore ampliori, minùs odorato *Ejusd. ibid.*

10. Cistus humilis, Chamædryos crispatis foliis *Prom. Bæ Spei. Ejusd. ibid.* Kurundoti forsan *H. M.* superiùs descripta.

11. Cistoides frutex *Æthiopicus*, parvis Coronopi foliis, ad nodos caulem radiatim ambientibus. *Ejusd. ibid.*

12. Cistus Plantaginis folio media, seu inter Tuberariam maj. *Myconi*, & eam quæ flore est macula punicante insignito. D. *Sherardo* communicavit D. *Triumfetti.*

Folia trinervia sunt, alia longiora & acuta, alia latiora & breviora, quæ caulem vestiunt parva, bina opposita.

14. Cistus Canariensis latifolius hirsutus, flore carneo amplo, *Hort. Beaufort.*

D. *Sherard.*

Quinque vel sex pedes in altum assurgit, ramulis sine ordine adnatis, cortice scabro, è cinereo russo vestitis. His adstant *folia* conjugata, trinervia, ex angusto principio in latitudinem se laxantia, & in acutum mucronem desinentia, 2 uncias lata, 4 aut 5 longa; pediculi sescunciales, quorum pars media caulem arctè amplectitur. *Flores* è summis erumpunt ramulis, pentapetali, ampli, rubentes, cum densa *staminum* croceorum coma, *stylum* protensum & globulo coronatum stipante. *Calix* è tribus latis brevibúsque foliolis constat. Tota planta pilis longis rigidísque aspera est, & pingui lentóque humore abundat. Capsulas nondum vidi.

15. Cistus Americanus, Chamænerii foliis lucentibus, ex horto D. *Morgan* Westmonasteriensi. An *Tzatzoqua* Mexicensis *Hernandez*? *Pluk. Phytogr.* T. 23. F. 3.

16. Cistus Chamærhododendros, foliis confertis, ferrea rubigine nitentibus, margine pilosis *Ejusdem ibid.* F. 4.

17. Cistus *Curassavica*, Salviæ vel Halimi folio, flore luteo *P. B. P.* Capsulas habet oblongas, in 5 partes dehiscentes.

18. Cist. fœmina, Scorodoniæ rotundiore folio, *Lusitanica Pluk. Almag. Bot.* An Cisti species quædam *Hispanica* flore albo *J. B*?

19. Cisti facie arbuscula *Jamaicensis*, foliis trinerviis, floribus & capsulis sparsim nascentibus *Pluk. Almag. Bot.* T. 277. F. 1.

20. Cisti genus *Americanum*, foliis longis angustis hirsutis *Ejusd. ibid.* p. 106.

21. Cistus pumilus Alpinus, folio circinatæ rotunditatis hirsutissimo *Ejusdem ibid.* p. 106.

22. Cist. Chamærhododendros, seu Ledum *Orientale* pentaneuron, foliis brevioribus, ferruginea & molli lanugine villosis *Pluk. Phyt.* T. 161. F. 2. An Datura *Indica* foliis Malabathri *Breynii*? A D. *Tancr. Robinson* habuit.

23. Cistus semper-virens Laurifolia, floribus eleganter bullatis *Virginiana* D. *Banister Pluk. Phyt.* T. 161. F. 3.

24. Cistus *Virginiana*, flore & odore Periclymeni D. *Banister Ejusd. ibid.* F. 4. Utramque D. *Banister* propria sua manu accuratissimè delineavit. Hujus plantæ ramulum floribus onustum è *Marilandia* allatum iconi *Plukenetianæ* seu mavis *Banisterianæ* exactè respondentem communicavit D. *Petiver*. *Flores* revera Periclymeni formâ & dispositione sunt, tubo exteriùs hirsuto, staminibus longissimis, apicibus parvis capitatis.

25. Cistus Urticæ folio, flore luteo, vasculis trigonis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Caudicem emittit frutex isthic pollicem crassum, cortice è fusco rubente, glabro tectum, 3, 4ve pedes altum, superiore parte valde ramosum, ramis quaquaversum diffusis, foliis & surculis tenuibus obsitis. *Folia* alia majora sunt, alia minora. Illa semuncialibus pediculis insident, sescunciam longa, unciam lata, media latissima parte, circa margines crenata, incana, lanuginosa, costa media & lateralibus transversis extensa, colore luteo-viridi obscuriore, odore Cisti, Cannabis spuriæ folia aliquatenus referentia. Summis ramis & surculis innascuntur *Flores* pentapetali flavi aut Aurantiaci, perampli, Cistorum similes; *Capitulum* post se relinquentes parvum, è tribus firmis cartilagineis membranis compositum, in quo *semina* grandia reconduntur.

Viâ qua versùs locum The Angels dictum itur, necnon in collibus Red-Hills dictis copiosè crescit.

P. 1016. Ad Cap. De Chamæcisto seu Helianthemo addantur species seqq.

1. Chamæcistus Urticæ folio, flore luteo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Radice nititur parva, recta, alba, brevi, fibris tenuibus albis undique exeuntibus capillata; unde exoritur *Caulis* unicus, teres, hirsutus, 2 unc. altus, ramulis oppositis brachiatus, ut & foliis cinctus ex adverso binis ¾ unc. longis, ⅓am latis, ad margines profundè dentatis, & asperis, Cannabis spuriæ instar. *Flos* summum caulem occupat, valdè lanuginosus seu pilosus, tribus quatuórve è foliis prædictis cinctus, coloris intus flavi saturatioris, pentapetalus, amplus, speciosus; cui succedit *Capitulum* parvum, tribus caritilagineis membranis compositum,

situm, *semina* aliquot majuscula, alba, pulchrè striata, malvaceorum nonnullorum similia, includente.

In prato **Cotton-Savanna** dicto post pluvias provenit.

2. Chamæcistus caule hirsuto, folio oblongo, angusto, sinuato, flore luteo, pediculo insidente *Slon. Cat. Jamaic.* D. *Sloane.*

Radice lignosa, oblonga, fibras laterales emittente terræ inhæret & alimentum attrahit; *Caulem* nunc unum, nunc duos trésve lignosos, teretes, 3, 4ve uncias altos protrudentes, pilis spinulísve rubentibus, densis undique obsitos: Spinulæ autem quamvis visui satis horridæ & feroces apparent, non tamen, quod ego unquam observavi, pungunt aut vulnerant. *Folia* alternatim exeunt, digitum circiter longa, ¼ dig. lata media latissima parte, unde versùs utrumque extremum latitudine decrescunt, nonnihil pilosa, colore sordidi fusco, circa margines sinuata. Prope summos caules & ramulos ex alis foliorum exeunt *flores*, singuli singulis pediculis uncialibus insidentes, flavi, quibus succedunt *capitula* seu vascula seminalia, præcedentium similia, semina continentia. Cum priore.

3. Chamæcistus foliis Myrti minoris subtùs incanis *Schol. Bot.*

4. Cham. Thymi folio longiore humi fuso *Ejusdem.*

5. Cham. *Massiliensis* Corrudæ vel Coridis luteæ folio *Ejusd.*

6. Cham. Majoranæ folio latifolius *Ejusd.*

7. Cistus humilis, compactis in verticillos minoris Halimi foliis *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 76. T. 64.

Planta est fruticosa, spithamam circiter alta. In *Provincia* oritur, locis saxosis, ínque *Hispania,* unde à D. *Barelier* delata est.

8. Cistus humilis aizoidés *Africanus,* glauco folio, flore albo *Herman. Parad. Bat.*

Chamæcisto Aizoidi *Africano* maritimo flore rubello *H. Ac. L. B.* adeò affinis est præcedens planta, ut ex sola nomenclatura ab illa facilè discriminetur, neque exactam descriptionem, nedum iconem exigere videatur. Nec radice nec foliis differunt hæ duæ, nisi quòd huic breviora plerunque sint, & glauco colore undique perfusa. *Caules* etiam vix tam altè assurgunt sustinéntque *flores* albos, staminibus luteis in medio stipatos, quibus subest calix bifolius virescens, plurimis nigris maculis punctatus. Cætera conveniunt. Hæc Planta persimilis est Alsine *Africanæ* tenuissimis foliis D. *Hermanni* quoad flores umbellatos, nec folia multum abludunt, nisi quòd longiora sint.

9. Chamæcistus supinus, Hyssopi foliis villosis *Bocc. Mus. plant. rar.* Tab. 10. p. 19, 20.

Spithamæ altitudine supra terram assurgit, ínque montosis *Umbriæ* supra *Noceram* & *Gualdum* oritur.

10. Chamæcistus Majoranæ folio rotundo raro lucido, subtùs incano *Hort. Cath.* 46. Folia in sicca supernè atro-viridia sunt, subtus argentea lanugine pubescunt, magnitudine foliorum Thymi vulgaris. Ramuli creberrimi, in pediculos longos, duos trésve flores in summo gestantes, exeunt.

11. Chamæcistus foliis Camphoratæ affinis *Hort. Cath.* Flores in summis cauliculis & ramulis plures, alii supra alios, lutei, longis & tenuibus pediculis nixi.

12. Chamæcistus *Americana* Portulacæ folio, flore albo *Herman. Parad. Bat.* Portulaca *Americana* seu *Corassavica* latifolia, erecta, floribus albis *P. B. P. Herman.*

Cubitali altitudine assurgit, *caule* inæquali, tereti glabro succoso, frequentibus inconditis ramis distincto. Hos vestiunt *folia* crassiuscula, ex angusto principio in obtusam latitudinem se laxantia, sativæ Portulacæ proxima ast paulò ampliora, & succo aqueo insipido plena. Caulis & ramorum summitates finduntur in triquetros sesquidigitales, quasíque alatos ramulos, & hi rursus in alios breviores, *foliis* ut plurimum viduos, quos veluti spicatâ serie coronant *flores* candidi, pentapetali, insidentes calyci bivalvi, herbaceo, fugaci. Hos subsequuntur *vascula* subrotunda, Piso majora, quæ maturitate in bina, ut plurimum tamen terna carinata, tenuia foliola dissiliunt, & exigua nigricantia semina profundunt. *Radix* fibrosa, alba & annua videbatur.

Prodiit seminibus ex insula S. *Crucis* delatis, cujus incolæ plantæ hujus foliis, velut nostrates Portulacâ vescuntur.

13. Helianthemum Polii folio ampliore *Lusitanicum Tournef. Elem. Bot.*

14. ——— Pol. fol. angustiore *Lusitanicum Ejusd.*

15. ——— humilius *Lusitan.* Halimi folio nigriore, magno flore luteo *Ejusd.*

16. ——— *Algarviense,* Halimi folio, flo. luteo, punicante macula insignito, *Ejusd.*

17. ——— *Hispanicum,* Halimi folio rotundiore *Ejusd.*

18. ——— *Hispan.* Hal. fol. angustiore *Ejusd.*

19. ——— *Hispan.* Hal. fol. minimo *Ejusd.*

20. ——— *Lusitan.* Mari folio incano, flore luteo *Ejusd.*

21. ——— *Lusitan.* Mari folio incano, capitulis valdè hirsutis *Ejusd.*

22. ——— *Lusitan.* Majoranæ folio, flore luteo, punicante macula insignito *Ejusd.*

23. ——— *Hispan.* Halimi folio amplissimo, incano & nervoso *Ejusd.*

24. ——— Alpinum, Oleæ folio, subtus incano *Ejusd.*

25. ——— *Hispan.* angusto folio, flore carneo *Ejusd.*

26. ——— *Lusitan.* Bupleuri fol. flore maculato *Ejusd.*

27. ——— *Lusitan.* Globulariæ folio *Ejusd.*

28. ——— *Lusitan.* annuum, Plantaginis folio, flore tricolore *Ejusd.*

29. ——— *Hispan.* folio minimo rotundiore *Ejusd.*

30. ——— *Hispan,* Origani folio, subtus incano *Ejusd.*

31. ——— *Hispan.* Ocimi folio incano *Ejusd.*

32. ——— pumilum, Portulacæ marinæ folio argenteo *Ejusd.*

33. Cistus Alpinus humilis durior, Polii nostratis folio candicante *Pluk. Phytogr.* T. 23. F. 6. Chamæcistus montanus Polii folio *Synopseos* nostræ *Stirp. Britan.*

34. Cisti Helianthemi foliis planta *Maderaspatana,* floribus ex alis, An Vitis Idæa Helianthemi foliis *Maderaspatana Pluk. Phyt.* T. 23. F. 7?

35. Cistus Alpinus humilis, foliis Thymi minutissimis *Pluk. Phyt.* T. 84. F. 5.

36. Cistus Helianthemos Rorismarini foliis viridibus, flore luteo, vasculo seminali trigono *Pluk. Mantiss.*

P. 1021. Ad Cap. De Hyperico.

1. Hypericum ericoides minimum, foliis cinereis ex *Hispania* D. *Tournefort. Pluk. Phyt.* T. 93. F. 5. An Hyp. tomentosum *Lusitan.* minimum *Tournef. Elem. Bot.*

2. Hypericum *Virginianum* parvum fruticosum, ramulis Equiseti *Pluk. Almag. Bot.* Planta est (inquit) bicapsularis ex flore pentapetalo luteo. Ergo ad hoc genus propriè non pertinet.

3. Hyp. *Chalepense,* angustis Rosmarini foliis *Pluk. Almag. Bot.* T. 302. F. 2.

4. Hypericum repens, montis *Libani Munting. Herbar. Belgic.*

5. Ascyron erectum, Salicis folio, magno flore *Tournef. Institut. & Elem. Bot.* Fructu est 5capsulari.

6. Hypericon Alpinum magno flore, nigris punctis insignito *Schol. Bot. Pluk. Phyt.* T. 93 F. 6. An Ascyron magno flore *C. B?* Hypericum Alpinum humilius magno flore punctato *Tournef. Elem. Bot. & Institut.*

7. Hyper

7. Hypericum incanum & tomentosum arborescens *Virginianum* P. B. P.

8. Hypericum *Lusitanicum*, Linariæ folio *Tournef. Elem. Bot. & Institut.*

9. Hypericum tomentosum *Lusitanicum* minimum *Ejusd. ibid.*

10. Hyper. *Virginianum* frutescens pilosissimum. An Hyper. fruticescens, flore tetrapetalo decussato seu Crux S. *Andreæ* D. *Banister Pluk. Phyt.* T. 245. F. 6. Diversa videtur esse planta.

11. Hyper. pumilum semper virens, caule compresso ligneo, ad bina latera alato, flore luteo tetrapetalo, seu Crux S. *Andreæ*, *Banist. Cat. Virgin.*

Caulis tenuis, teres, rubescens, firmus, compressus, ad bina latera alatus, *foliis* vestitus crebris, ex adverso binis, luteo-viridibus, absque petiolis immediatè adnatis, unciam longis, obtusis & subrotundis. Summo cauli & ramulis è foliorum alis egressis innascuntur *flores*, iisque succedentes *fructus* inter duo folia conniventia triquetra aut subrotunda comprehensi, qui quales fuerint in sicca discernere non potui. E *Marilandia.*

12. Hyper. Ascyron *Marilandicum*, foliis latiusculis obtusis, floribus in fastigio paucis.

Caules tenues, teretes, rubentes [in sicca quam describo] *foliis* cincti binis ad intervalla oppositis, absque pediculis basi sua cauli adnatis; *Flores* in summo gestantes paucos, ternos tantùm in binis quos habemus ramulis. Tota planta rubore perfunditur.

P. 1018.

13. Hypericon 6. i. e. Alexandrinum, & 7. i. e. folio crispo *Siculum* pro una & eadem plantæ specie habet D. *Sherardus.* add. Synon. seqq. Hypericon crispum triquetro & cuspidato folio *Bocc. Mus. plant. rar.* T. 12. p. 31. Hyp. humile procumbens, multicaule, Cupressiforme crispum *Hort. Cath. Cupani.* Hyp. minus toto caule eleganter ramoso, & crispatis foliorum oris *Lælii Triumfetti*, observ. *Jo. Bapt. Triumfetti.*

14. Hyper. frutescens *Canariense* multiflorum *Hort. Amst. rar.* P. 2. Hyp. seu Androsæmum magnum *Canariense* ramosum, copiosis floribus fruticosum *Pluk. Almag. Bot.* T. 302. F. 1.

Radice sustentatur ligneâ, multis præditâ capillaribus. *Caulem* habet tripedalem, rotundum, inæqualem, fuscum, & ligneum, qui varios emittit ramulos, primò quadrangulares, virides, dein rotundos & subrubros, quibus *folia* adstant ex adverso bina instar Hyperici vulgaris, præterquam quod Soli objecta innumeris foraminibus pertusa non videantur. Ramulorum summitates exornant *flores* innumeri, pentapetali, lutei, *staminibus* multis unà cum *apicibus* concoloribus præditi, quos sequuntur *capsulæ* seminales, ternis, inque totidem apices exeuntibus distinctæ loculamentis, quæ intus *semina* parva, sed multa continent, russa. Floret omni anni tempore, & semina perficit, si in hypocaustis servetur.

15. Androsæmum montanum minus *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 5. T. 44.

Pedalem altitudinem assequitur: Aliquoties unicaulis est. Folia subtus colore Persicino perfusa sunt. In montibus supra *Massam* & *Canaram* invenitur, inque Alpibus *Sabaudicis.*

16. Androsæmum supinum saxatile, Nummulariæ *folio*, aversa parte rubente *Bocc. Mus. pl. rar.*

17. Androsæmum amplo perfoliato folio *Boccone Mus. plant. rar.* T. 127.

Folia profert absque pediculis cauli adnata, ampla, acuta velut *Sambac* Arabum, Phaseoli lobis similia sed minora, è viride flavicantia. *Caulis* ei teres, pedem circiter altus: *Flores* numerosi, Hyperici vulgaris similes.
Prope monasterium *Parci* in locis saxosis oritur.

18. Hypericum Myrti acuto folio *Siculum Bocc. Mus. pl. rar.* T. 91. p. 133. Hyper. latifolium *Lusitanicum Virid. Lusit. Grisleii Tournef. Institut.*

19. Hypericum phryganoides umbellatum, floribus albis *Bocc. Mus. pl. rar.*

A Pharmacopœo Conventûs S. *Honorè Parisiis* D°. *Boccone* cum aliis plantis siccis communicata est.

20. Hypericum minus *Arabicum*, ramosissimum, angustis longioribus foliis, floribus parvis ex *Aleppo.* An Hypericum *Syriacum Ger. emac?* 539. *Pluk. Mantiss.*

21. Hyperi-

21. Hypericum *Virginianum* ramosius, parvis foliis, floribus exiguis *Ejusd. ibid.*

22. Hyper. latiori folio seu Androsæmum perforatum elegans, flore carneo *Marilandicum Pluk. Mantiss.* Idem esse videtur cum planta superiùs descripta sub titulo Hyperici Ascyron dicti *Marilandici*, foliis latiusculis obtusis, &c.

23. Hyper. ramosum, amplioribus subrotundis crenatis foliis, *Americanum*, floribus luteis *Pluk. Mantiss.* In Horto *Comptoniano Fulhamiæ* è semine ortum enutritum vidit.

24. Hypericoides ex *Terra Mariana*, floribus exiguis luteis *Ejusd. ibid.*

25. Hyper. frutescens *Virginianum* tomentosum & incanum *Herman. Parad. Bat.*

Non aliter ab Hyperico supino tomentoso minori Monspeliaco *C. B.* differre videtur, quàm quòd cultura in arborem excrescat. Ramulis terræ commissis facilè multiplicatur.

26. Ascyrum palustre supinum *Cyrnæum Bocc. Mus. pl. rar.*

Planta est supina, glabra, foliis ovatis, montana. Locis Alpinis prope aquarum rivulos oritur in insula *Corsica.* In multos ramos se dilatat maximam partem per terram stratos; totáque planta non ultra spithamam unam supra terram attollitur.

27. Hypericon Ascyron dictum palustre, oblongo-rotundis foliis, glabrum ab imis ramosum *Hort. Cath.* Suppl. 3. In reliquis ad Ascyrum vulgare proximè accedit. Flores tamen in sicca majores videbantur & caules teretes.

P. 1024. Ad Cap. De Anagallide.

1. Anagallis phœnicea, foliis amplioribus, ex adverso quaternis. Inter segetes, sed rariùs. D. *Plukenet.* Lusus naturæ esse videtur.

2. Anagallis terrestris flore albo. White-flowered Pimpernel. In *Cowley*-Field in *Oxfordshire.* D. *Bobart.*

3. Anagallis fœmina flore ferrugineo *H. Edinburgh.*

4. Anagallis *Africana* purpurea, Bursæ pastoris minoris folio *Mus. Pet.* Nasturtii foliis *Africana* flore purpureo *Herman.*

Planta est bicapsularis, siliculosa. Flores longissimis insident pediculis è foliorum alis exeuntibus, calice quinquepartito. Siccam communicavit D. *Sherard.*

5. Anagallis flore cœruleo, foliis ternis latioribus *Hort. Cath.* Planta est erecta, foliis latis. Pediculi florum pariter reflexi sunt ac in vulgari Anagallide, breviores tamen pro plantæ modo.

6. Anag. flore cœruleo major *Lusitanica Grisleii* D. *Herman.* Omnibus suis partibus multò major est Anagallide vulgari.

7. Anag. Monelli similis Herba *Mariana.* Rubiæ *Taurinensium* foliis & floribus luteis, ex uno exortu quaternis. Fortè Rubiæ species *Mariana Pluk. Mantiss.*

8. Anag. erecta ramosa, glabris & oblongis Bugulæ foliis, fructu rotundo exotica rubello flore *Bocc. Mus. pl. rar.* Paulò supra pedem unum è terram attollitur. Anno 1670. in Horto *Pisano* cultam vidit D. *Boccone.*

9. Anag. supina minima, Polygoni folio *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 108. Non ultra spithamam unam supra terram extenditur. *Folia* profert mollia, Passerinæ *Tragi* angustiora. *Flos* ei rubeus est. Multis *Siciliæ* in locis invenitur.

10. Anag. flore cœruleo seu fœmina, folio ex latiuscula basi angusto *Hort. Cath.* Planta est pusilla.

11. Anag. *Zeylanica* minor procumbens D. *Herman*, Mugunu-Wenna *Zeylanensibus.* Flores in communi pediculo è foliorum alis exeunt duo trésve simul, præter morem Anagallidis vulgaris.

12. Anag. foliis quaternis ex adverso nascentibus, semine ampliore *Hort. Lugd. Bat.* Quær. Annon accidentarium sit in hoc genere plura duobus ad singula genicula folia proferre, & opulentiæ seu luxuriæ plantæ debeatur.

13. Angg.

13. Anag. *Hifpanica* latifolia, maximo flore *Tournef. Elem. Bot.*

14. Anag. *Lufitanica* folio rotundiore *Ejufdem.*

15. Tsjeru-Vallel *H. M.* P. 10. T. 28. Anagallidi fimilis *Indica*, flore & fructu, foliis alternis.

H. M.
Plantula repens, aquofa amans, radiculis albicantibus, capillatis, longiufculis, faporis fubamari. *Cauliculi* rotundioli, viridi-diluti, breviufculis pilis obfiti. *Folia*, quæ breviffimis ac planis adhærent pedunculis, oblongo-angufta, cufpidata, tenuia, lenia, fubamara. *Flores* qui in petiolis brevibus foliis concomitantur, viridibus ac parvulis plures fimul proveniunt, ftelliformes, pentapetali, cœruleo-venufti ac blandientes, inodori. *Capitulum* ex orificio fe exferit viride, quod ex vertice duo *ftaminula* emittit cœrulea, quæ iterum 5 aliis albicantibus fuccinguntur, furciformibus, albicantibus *Apicibus* nodulata. *Calix* quinquefolius eft & pilofus. *Globuli feminales* parvi oblongi, fuperne contractiores, calycis foliis in totum obtecti, numerofa in fe continent parva ac pæne arenofa *femina.*

16. Anag. lutea erecta major *Marilandica*, foliis oblongis acuminatis.

Folia in caule ex adverfo bina, pediculis longis infident; è lata bafi in acutum mucronem fenfim definentia. E folii uniufcujufque majoris finu duo plerunque foliola parva exeunt, adeóque ad genicula in crucis formam difponuntur. *Flores* in fummis caulibus & ramulis plures, pediculis prælongis tenuibus infidentes; qui quamvis conferti effe videntur, fi curiosè examines è fingulis foliorum alis fingulos exire perfpicies pentapetali lutei. Fructus ut in Anagallide luteo.

17. Anag. minima marit. *Gallo-provincialis*, folio rotundiore *Tournef. Elem. Bot.*

18. Anag. *Lufitanica* latifolia, parvo flore *Ejufdem.*

19. Anag. *Lufit.* Linariæ folio major *Ejufdem.*

20. Anag. *Lufit.* Linariæ folio anguftiore *Ejufdem.*

21. Anag. flore rubro minimo *Africana* D. *Oldenland.*

Alfines fpecies eft, altitudine vix palmari, in plurimos ramulos ab imo ftatim divifa & fubdivifa, figurâ fua & crefcendi modo *Anthyllidem* quandam aut *Herniariam minimam* dictam referens. *Folia* extremis fuis fubrotunda funt, ex adverfo bina. Innumeros ferè in fummis cauliculis & ramulis flofculos & femina profert.
Circa *Promont. Bæ. Spei* à D. *Oldenland* obfervata & tranfmiffa eft.

P. 1036. Alfines fpecies fequentes fuis locis Capiti de Alfine inferantur.

1. Alfine faxatilis & multiflora, capillaceo folio *Tournef. Elem. Bot.*

2. —— paluftris, capillaceo folio minima *Ejufd.*

3. —— Alpina fubhirfuta, Linariæ folio *Ejufd.*

4. —— Alpina minor, Linariæ folio glabro *Ejufd.*

5. —— Alp. Serpylli folio, multicaulis & multiflora *Ejufd.*

6. —— annua minima, capillaceo folio, humi fufa *Ejufd.*

7. —— Caryophylloides fubhirfuta, capillaceo folio, pulchro flore albo *Ejufd.*

8. —— maritima perennis, Nummulariæ folio *Ejufdem.*

9. —— minima *Lufitanica* verna, capitulis echinatis *Ejufd.*

10. Alfine caryophylloides anguftifolia, multiflora, glabra, purpurafcens radice Aftragaliti *Pluk. Phyt.* T. 75. F. 2. ubi Synonyma vide.

11. Myofotis arvenfis, Polygoni folio *Tournef. Elem. Bot.*

12. —— Alpina anguftifolia, villofa & vifcofa *Ejufdem.*

13. —— Alpina pumila, myrtifolia *Ejufdem.*

14. —— tenuissimo folio rigido *Ejusd.*

15. —— *Lusitanica*, Linariæ folio, magno flore *Ejusd.*

16. Alsine Alpina glabra, foliolis reflexis, an Saxifraga *Bavarica Park. Ejusdem, ibid.*

17. Alsine Spergulæ facie *Maderaspatensis*, foliis latioribus, semine minutissimo, nigro *Pluk. Phytogr.* T. 118. F. 1. An fortè Alsine Spergula latifolia reptans, Becabungæ folio D. *Banister Cat. Virgin.* in *App. hist. nost?*

18. Alsine multifolia floribunda glabra, ex sinu *Bengalensi*, foliis in acumen desinentibus, flore minore *Pluk. Phytogr.* Tab. 256. Consule Almagestum.

19. Alsine maritima *Maderaspatana*, summo caule ramosa, & instar Androsaces Matth. umbellata *Pluk. Almagest. Botan.* T. 256.

Ad Alsinem Myosotin hirsutam adde notam sequentem, à D. *Sloane* communicatam.

Hujus folia compressa naribus indita sternutamenta excitant non secus ac Betonicæ.

20. Myosotis hirsuta erectior, folio longiori acuto, flore amplo, Sabaudica D. *Sherard.*

21. Alsine minor montana, magno flore.

Alsinæ minori multicauli similis est, foliis nonnihil angustioribus fortasse ob locum, floribus pentapetalis lacteis, duplo majoribus. In montibus propè max. *Carthusianorum* cœnobium in *Delphinatu Galliæ* invenimus.

22. Alsine capitulis Lini, cauliculis inflexis *C. B.* minima, Suffruticis instar, Linocarpos dicenda *Thal.* In pratis montosis & summitate *des Bucbergs Cat. Altd.*

23. Alsine litoralis graminea *Bot. Monsp. App.* In herbidis maritimis eundo ad montem *Cetium*, ubi stagnum trajicitur, copiosè invenitur.

24. Alsine flore rubro-aureo *Africana* D. *Oldenland.*

Myosotis Scorpioidis species est, & vulgari nostrati adeò similis, ut ego eandem esse suspicarer, ni floris color differret.

25. Alsine palustris exigua, flosculis albis lanceolatis, Plantag. aquaticæ instar *Mentzelii Cat. Holland. Commelin.*

26. Alsine Alpina saxatilis minima, orbiculatis foliolis *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 138. T. 93.

Surculos emittit tenuissimos, imbelles, humi stratos, foliis minimis coloris glauci, granulatis & orbiculatis vestitos.
In monte S. *Michaelis Corsicæ* locis saxosis inter Muscos.

27. Alsine Caryophylloides tenui folio, flore albo punctato *Pluk. Phytogr.* T. 7. F. 3. Longè autem diversa est hæc planta ab *Alsine Caryophylloide tenuifolia montana, Lini flore* nostra.

28. Alsine polygonoides, foliis tenuissimis, per genicula binis ad summum caulium polyanthes. Alsine nodosa multiflora *Schol. Bot. Pluk. Phytogr.* T. 74. F. 3.

29. Alsine aquatica major repens, foliis acuminatis, *Virginiana Ejusd. ibid.* F. 5. Hujus plantam siccam nobis communicavit D. *Sherard.*

30. Alsine Veronicæ affinis, Trissaginis folio & facie, *Maderaspatan, Ejusd.* T. 125. F. 4.

31. Alsine *Indica* polyanthes tenuifolia, è *Maderaspatan, Ejusd. ibid.* F. 5.

32. Alsine *Maderaspatana* Gallii foliis, flosculis communi pediculo ternis. Ab Alsine procumbente Gallii facie *Africana Cl. Hermanni* plurimùm differt. Idem T. 127. F. 3.

33. Alsine *Indica* Glaucis maritimæ folio, flosculis ex alis longo pedunculo innixis *Pluk. Phyt.* T. 130. F. 1. Ab Alsine fluviatili *Tabernamontani* foliis haud multùm abludit.

34. Alsine Veronicæ affinis, Gratiolæ foliis, *Maderaspatana Ejusdem ibid.* F. 2.

35. Alsine

35. Alsine holostea glabra, seu Gram. leucanthemum *Indiæ Orientalis*, Anagallidis aquat. 4tæ Lob. foliis angustioribus *Ejusdem ibid.* F. 3.

36. Alsine holostea glabra, seu Gram. leucanth. *Indiæ Orientalis*, folio brevi *Ejusd. ibid.* F. 4.

37. Alsine *Indica* holostea villosa, foliis caulem ambientibus, multiflora, è *Maderaspatan. Ejusd. ibid.* F. 6.

38. Alsine Spergulæ facie *Bengalensis*, foliis angustis, ad genicula binis, flosculis autem plurimis ad caulem radiatis sem. minutissimo fulvo *Ejusdem* T. 75. F. 7.

39. Alsine *Americana* Nummulariæ foliis *Slon. Cat. Jamaic. P. B. P. Pluk. Phyt.* T. 75. F. 7. D. *Sloane.*

Fibris tenuibus filamentosis albicantibus *radicatur*, *Cauliculos* undique spargens, teretes, pedem longos, humi stratos, virides; quibus extensis cortex, ut in aliis Alsinis rumpitur, medulla tenaciore irrupta. Ad intervalla plusquam digitalia exeunt *folia* bina opposita, in perbrevibus pediculis, propemodum rotunda, diametro ⅓tiam circiter unciæ partem longo, nervis Plantagineis à pediculo folium totum transcurrentibus. *Flores* plures simul in pediculis uncialibus è foliorum alis egressis, petalis oblongis albis compositi, ut in congeneribus. Succedunt *semina* multa minuta similia.

In ripis humidioribus fluvii *Cobre* dicti, aliisque locis umbrosis & humidis frequens occurrit. Hanc in *Parad. Bat.* sic describit D. *Hermannus.*

40. Alsine *Americana* Nummulariæ foliis *Herman. Parad. Bat.*

Nata est seminibus ex *Sirinama* delatis. *Radiculæ* prætenuibus candicantibus fibris capillantur. *Coliculi* teneri, valde ramosi, longo varióque reptatu per humum divagantur, & ad singula genicula *foliolis* subrotundis, glabris, hilarè viridantibus, minori Nummulariæ proximis conjugato ordine exornantur. Circa summitates ramorum hærent *flosculi* pusilli, ex 5 petalis integris albidis constructi; quos excipiunt *Semina* exigua fulva, in vasculis parvis unicapsularibus, quinquifido calyci insidentibus. Quanquam è delapsis seminibus copiosè pullulet, atque etiam ex singulis ramulorum geniculis, ubi terram attigerint, radices agat, seséque quasi sua sponte propaget, attamen brumam aerémque pruinosum ferre nesciens, in Hypogæis solicitè custodienda est. Nullo evidenti sapore linguam imbuit.

41. Alsine affinis, foliis Bellidis minoris, caule nudo *Slon. Cat. Jamaic.* D. *Sloane.*

E *radice* alba tortuosa, multis fibrillis filamentosis capillata, unciam circiter longo, *folia* emittit in terræ superficie in orbem strata, uncialia ferè, ab angusto principio paulatim dilatata ad finem rotundum, Bellidis minoris persimilia, non tamen usque adeò crassa aut succulenta, colore viridi. E medio foliorum exsurgit *Caulis*, 4 aut 5 uncias longus, foliis nudus, versùs summitatem ramosus, ramulis in surculos tenues divisis, quorum unusquisque capitulum sustinet parvum, 4 foliis capsularibus, albicantibus cinctum, vasculo intus latitante tenui, rotundo, albicante, *seminibus* minutissimis rotundis nigris repleto. Florentem nunquam vidi.

In prato Town-Savanna, locis arenosis, prope Two Mile Wood crescentem collegi.

42. Alsine *Indica* quadrifolia & quinquefolia flosculis longioribus pediculis insidentibus *Pluk. Phyt.* T. 130. F. 5. Spergula *Salawaccensis*, foliis inæqualibus, latioribus & subrotundis, alis foliorum florescens *Pet. Act. Philos.* N. 276. p. 1008.

Hanc plantam prima facie nemo non è Stellatarum familia esse statueret: curiosiùs tamen examinata se diversi generis esse prodit, tum nascendi modo, tum floris fructûsque formâ.

E *Marilandia* habuimus à D. *Sloane* communicatam. Habetur & in *India Orientali.* An Kaipa Tsjira *H. M.*? Vol. 10. T. 24.

43. Alsine *Marilandica* longifolia, floribus in summis caulibus & ramulis plurimis, tenellis.

Tota planta pallidè viret: Flores adeò teneri, tenues, & flaccidi sunt, ut plantam in aquosis nasci suspicer. Folia aliquam habent cum longitudine latitudinem.

44. Alsine *Marilandica*, foliis oblongis acutis, floribus in summo caule & ramulis è foliorum supremorum alis exeuntibus plurimis albis.

45. Alsinefolia *Marilandica*, flosculis tubulosis, è foliorum alis exeuntibus singuli singulis, in pedicellis tenuibus brevibus.

46. Asineformis *Marilandica*, flosculis monopetalis è singulis foliorum alis singulis, in longis & tenuibus pedicellis.

47. Alsine saxatilis Laricis folio major, & majori flore *Tournef. Institut. rei herb.* p. 243. Alsine fortè seu Lychnis *Africana*, foliis Lariceis tenuissimè divisis, floribus fere umbellatis *Pluk. Almag. Bot.* T. 304.

Radix simplex, lignosa altè in terram descendit, ex cujus capite plurimi exeunt *cauliculi* seu ramuli, denso cespite, lignosi, & ramosi, ex ima parte terræ incumbente plurimas fibrillas demittentes; superiùs foliis tenuissimis Lariceis velut agminatim exeuntibus vestiti. Cauliculi qui flores sustinent, palmares sunt, geniculati, & ad singula genicula binis foliolis cincti, *flores* in summitatibus gestantes fere umbellatim diffusos, albos, parvos.

48. Alsine Polygonoides herbacea minor, Lariceis foliis capillaceis, ex uno pediculo pluribus *Pluk. Phyt.* T. 75. Fig. 4.

Præcedente minor esse videtur.

49. Alsine segetalis, gramineo folio, glabro, multiflora D. *Sherard.*

E *radice* simplici surculosa multi exeunt *cauliculi*, tenues, semipedales aut altiores, geniculati, ramosi, *foliis* ad genicula cincti binis, angustis acutis, uncialibus, Gramineorum æmulis: superiori parte ex angulis divaricationum in ramulos & surculos exeunt pediculi longissimi *flores* sustinentes mediocres, & foliis oblongis, angustis, acutis cincti. Quæ florum forma fuerit nescimus.

Inter segetes circa *Mediolanum* invenit D. *Sherardus*. Superiùs ejus meminimus sub nomine *Lychnidis*.

50. Alsine *Africana*, foliis tenuissimis hirsutis, floribus copiosis albis, pediculo longo ramoso insidentibus D. *Sherard.*

Caulis incanus est, valde ramosus. *Folia* crebra, unciam longa, angusta & ferè graminea, acuta. Pediculi è caulibus & ramulis exeunt communes, rigidi, longi, supernè in ramulos divisi & subdivisi, qui tandem flosculis terminantur.

51. Alsine *Africana* tenuissimis foliis D. *Herman.* Alsine fortè seu Lychnis *Africana*, foliis Lariceis tenuissimè divisis, floribus ferè umbellatis *Pluk. Phyt.* T. 304. F. 4.

52. Alsine perangusto rigidulo folio, multiflora muscosa *Hort. Cath.*

53. Alsine Spergulæ facie minima, seminibus nudis *Tournef. hist. plant. Paris.* Invenitur circa lacunas quæ sunt inter *Bondy* & Arcem de *Raincy*. Perexigua est plantula. Flos ei albus; nullus circa semina circulus membranaceus.

54. Naru-Nundi *H. M.* P. 10. T. 34. Graminis leucanthemi foliis & facie *Indica*, flosculis pentapetalis in surculis è foliorum alis egressis.

H. M.

Herba est repens sine claviculis, arenoso gaudens solo. *Radix* tenuis, lignosa, intus alba, cortice lacteo tenui, qui tener, viridi-clarus, post flavescens, nonnihil capillatus, siccior, odoris aliquo modo acris, suavis & aromatici. *Caules* tenues, lactei, rubri seu spadiceo-rubri. *Folia* in petiolis brevissimis, interiùs purpureo-pallidis bina & bina proveniunt, oblonga, angusta, superiora versùs contracta in cuspidem oblongum, angustum, viridi-fusca, tempore hyberno seu pluvioso triplo ferme longiora quàm æstivo. *Flores* cum suis pedunculis in communi brevi ramulo bini, vel terni, vel quaterni videntur; gemmæ sunt apertæ, pentapetalæ, crassæ, cuspidatæ, interiùs nonnihil ex rufo rubescentes, deinde magis rufæ, in orificio ad unguiculos rubro-subcœruleæ, exteriùs viridi-flavescentes. *Capitulum* in medio se offert, ex stylo constans medio, vertice plano, albicante, 5 *staminulis* crassis, cuspidatis, subrufis, arcuatim versùs stylum inflexis, veluti costas capitulis referentibus instructo, odoris expertes. *Fructus* non fert, neque semina. *Potiùs dixerim, ex Autori nostro non fuisse observata: illúmque fortasse Indigenis id referentibus nimis securè credidisse.*

55. Alsine seu Caryophyllus holosteus tomentosus *Marilandicus*, folio angustissimo acuto.

Florum petala in hac specie purpurascunt.

56. Alsine Lotoides *Sicula Boccon.* Alsine Heliotropio cognata, folio sphæroide *Hort. Cathol. Cupani*. Omnino diversa est à Planta illa *C. B.*

57. Alsinefolia per terram sparsa, flore hexapetalo purpureo *Slon. Cat. Jamaic.*

E *radice* parva fibrosa *ramulos* emittit plures, humi stratos, rubentes, pedem circiter longos, foliis Alsines, ex adverso binis ad æqualia intervalla per totam longitudinem vestitis. *Flores* in extremis ramulis proveniunt pauci, hexapetali, colore purpureo, *capitula* post se relinquentes viridia, *semina* subrotunda, compressa, fusca continentes.

In

In pratis infulæ *Jamaicæ Savannis* dictis, locis aridioribus reperitur.

P. 1029. Ad Plantam 15tam not. Alfines hirfutæ minoris *C. B.* plenam & accuratam defcriptionem vide apud D. *Tournefort. hift. plant. circa Parifios* p. 110.

58. Araka-Pada *H. M.* P. 10. T. 20. Alfine Myriophylli folio, flore carneo *Commelin.* notis.

H. M.

Planta humilis, nafcens in arenofis. *Radix* tenuis & breviufcula. *Cauliculi* virides, rotundioli, haud lignofi, pilis albicantibus veftiti. *Foliorum* loco funt Cauliculi feu furculi laterales, nonnihil crifpati, pilis numerofioribus, denfis, longiufculis, qui finguli gemmâ flaviufculâ funt nodulati, obfiti. *Flores* hinc indè in fuis petiolis viridibus & pilofis provenientes, parvi funt, pentapetali, rotundi, rubro-perfici feu cœrulefcentes. *Stamina* in illis 5 tenuiffima, flavis *apicibus* dotata, aliis 5 filamentis, quæ apicibus deftituuntur, comitata, & viridi globulo circumpofita. *Calix* 5 eft oblongorum viridium foliorum, qui floribus deciduis arctè fe circa globulum conftringit, & cum eo capfulas feminales oblongas conftituit, in quibus numerofa includuntur *femina* arenarum inftar, primùm albicantia & fubviridefcentia, poft nigricantia.

P. 1035. Poft Alfinem Portulacæ aquaticæ fimilem add. Alfine procumbens Gallii facie *Africana Herm. H. L. B.* quæ obfervante D. *Sherardo*, eadem fructificatione gaudet.

59. Alfine montana minima fpinofa *Hyacinthi Ambrofini* in *Cat. Hort. Bonon.*

Vix quadruncialibus affurgit *cauliculis* à *radice* unica bipartita, albicante, lignofa, capillata, compluribus teretibus, tenuibus, geniculatis: *foliolis* è fingulis articulis binis, & binis fpinulis; nam cuilibet foliolo tenuiffimus aculeus infidet. In angulis verò cauliculorum etiam fpinæ per intervalla apparent. *Folia* Alfines vulgaris minimæ fimilia funt, lævia, pilis lanugineve carentia, at pallidè virentia. *Cauliculi* circa genicula dilutè admodum quandoque fubrubent. *Flofculi* in alarum fummo candiduli, ftellati, pediculis longiufculis innixi, pulchrè *ftaminibus* rufis in medio exornantur; fuccedentibus vafculis oblongis, in quibus *femen* minutum luteum claufum latitat.

Floret *Maio* menfe potiffimùm, & in fummitatibus montis *Paderni* locis præruptis in agro *Bononienfi* provenit.

60. Alfine minima flore fugaci *Tournef. hift. plant. circa Parif.*

Radice nititur alba, fibrofa feu capillari, dimidiam lineam longa, *Folia* ima in circulum difpofita funt, femunciam circiter longa, lineam mediam lata, glabra, polita, infipida. *Caules* tenelli funt, ramofi, nodis parvis intercepti, per terram ftrati, duos pollices longi. Ex horum alis, inque fummitatibus, nafcuntur pediculi valdè tenelli, qui plerunque unum duntaxat *Florem* fuftinent, è 4 foliis albis compofitum, ovalibus, acuminatis $\frac{3}{4}$ lineæ longis, dimidiam circiter lineam latis. *Calix* etiam è 4 foliis viridibus, in cochlearis formam excavatis componitur, floris petalis tantillo majoribus. *Stamina* valde brevia funt, unumquodque *apice* albo coronatum. *Piftillus*, qui cruce quadam albicante terminatur, in *fructum* abit membranaceum, figuræ conicæ, $1\frac{1}{4}$ lin. longum, qui in 4 partes fe aperit [interdum in 5] & plurima *femina* effundit, valde minuta, nigricantia, rotunda, placentæ cuidam adnexa. Florum petala breviffimo tempore defluunt, ut reftent duntaxat calicis folia, quæ pro flore incautis imponunt.

Invenitur hæc planta in Parco *Luxemburgenfi*, & circa plerofque parvos marifcos propè *Verfailles* & *Bondy*.

61. Spergulæ affinis *Pearmeedorica*, foliis rotundis pubefcentibus *Pet. Act. Philof. Lond.* N. 267. p. 701. Carvaut, Caskeree *Malab.*

D. *Petiver.*

Humi procumbit, ramulis ad pedalem aut fefquipedalem longitudinem extenfis. *Folia* Alfines *Americanæ* Nummulariæ folio *P. B. P.* fimilia, verùm incana, præfertim juniora. *Flores* plerunque ad nodos oriuntur, 3 4ve aut plures fimul. *Calices* pentapetali incani vafcula feminalia penitus conteguntur *femina* plurima minutiffima nigra continentia.

Hujus herbæ & *Parapatree* dictæ decoctum febribus infantium conducit.

62. Spergula Anthylloides villofa *Salawaccenfis* D. *Petiv. Act. Philof.* N. 276. p. 1009. *Commen-Terrai Malab.* D. *Brown.*

Indi decocto hujus herbæ cum modico Piperis rotundi ad os colluendum utuntur, & ad appetitum excitandum bibunt; atque etiam ad vomitum fiftendum. D. *Brown.*

63. Spergula *Salawaccenfis* fpicata ex alis foliorum florifera D. *Petiv. Act. Philof.* N. 276. p. 1015. pl. 200. *Mannalekai Malab.* S. *Brown.*

Duos tréfve pedes alta eft, radice digitum craffa. Ramuli cum aqua commoliti, & calidè applicati cum fucceffu ufurpantur ab *Indis* ad capitis, colli & oculorum dolores.

64. Spergula rosea multicaulis polyanthos è *Maderaspatan* Parpauticum *Malab.* D. *Petiv. Act. Philos.* N. 276. p. 1020. pl. 220. An Alsine *Madraspat.* Gallii foliis, flosculis communi pediculo ternis *Pluk. Almag.* 21. 6. *Phyt.* T. 128. F. 3.

65. Ex *Indiis* missam D. *Petiver Act. Philosoph. Lond.* N. 244. p. 325. sub Titulo *Samoli Madraspatanæ* Graminis Leucanthemi *foliis* describit hunc in modum, E *radice* parva, fibrosa, lignea caulis exsurgit in plurimos minores ramulos divisus; ad quorum unumquemque articulum exeunt folia bina adversa, longa angusta, glabra, Graminis Leucanthemi minoris similia; è quorum sinubus seu insertionibus in caulem prodeunt una, aut duæ, rariùs plures capsulæ, aciculæ majoris capitello non ampliores; pediculo tenui, rigido, capillaceo, vix unciam longo insidentes. Unaquæque capsula coronata videtur, plurima intus semina nigricantia continens, septo aliquo transverso (quantum discernere licuit) minimè separata.

66. Tsjeru-Jonganam-Pullu *H. M.* P. 10. T. 26. Alsine *Indica*, foliis oblongis cuspidatis.

H. M.

Nascitur in petrosis. *Caules* tenues, viridi-diluti, angulati, parùm lignosi, geniculati. *Folia* ad genicula oblongo-angusta, cuspidata ad exortum strictiora, lenia, mollia. *Flores* plures congregati proveniunt, suntque parvi, albicantes, pentapetali, cuspidati. *Vascula seminalia* rotunda, viridia, in quibus *semina* parva, arenacea, nigro-rufescentia.

Vires. Apozema ex tota hac planta confectum choleræ medetur; præparatur & ex illa balneum contra variolas. Succus vino permixtus tridui spatio bis de die assumptus, variolas expellit, febrem concomitantem minuit.

67. Alsinastrum Gratiolæ folio *Tournef. Hist. plant. circa Parisios.*

Plantæ hujus cauliculi 5 aut 6 digitos longi sunt; lineas duas crassi, Equiseti similes non tantùm colore, sed interiore etiam structura, sunt enim in cellulas à centro ad circumferentiam tendentes divisi; incurvi insuper, & ramosi. Coma quadam albicante, quæ è primis nodis erumpit, ornati. Ad unumquemque nodum tria plerunque apponuntur *folia*, Gratiolæ similia, pallidè viridia, glabra, 5 lineas longa, 2, 3ve circiter lata, è quorum alis nascuntur duo tresve flores, cauliculo proxime absque pediculo adhærentes, 4 foliolis in circulum dispositis compositi, albis unam circiter lineam longis, & dimidium latis. Calix ejusdem fere est amplitudinis, verùm integer, & in 4 partes dissectus, pistillum aut globulum protrudens viridem, qui in *fructum* abit rotundiusculum duarum circiter linearum diametro, anteriùs paullum depressum, in 4 partes se aperientem, & semina emittentem plurima, ruffa, valde minuta, placentulæ adnexa. Tota planta sapore est herbaceo. Floret *Septembri* & *Octobri*, eodémque tempore semen maturat. Ad Alsinem referri non debet quia calix ejus integer est, at neque ad Lychnidem, quia fructus ejus in 4 partes se aperit. Oritur hæc planta circa Sylvam de *Bondy*.

68. Kalu-Polapen *H. M.* P. 9. T. 66. Alsine spuria *Malabarica*, flore monopetalo, tetrapetaloide, difformi.

H. M.

Plantula humilis est, spithamam vix excedens, arenosa amans & petrosa. *Radix* nigricans, lignosa, fibris vestita. *Surculi* crassiusculi, virides, 4drati, in singulo latere profundè striati, brevibus albicantibus pilis obsiti. *Folia* absque pediculis geminata prodeunt, se mutuò decussantia, parva, oblongo-angusta, crassiuscula, rigida, pilosa, in aversa parte unica costula, sine ullis nervis lateralibus donata: *Flores* ubique ferme supra singulorum foliorum exortum surrectim prodeunt, ipsis surculis accumbentes, constántque collo albicante, viridi ac piloso, quo è calice emicant, ac 4 candidissimis foliis difformibus, in transversum ad collum sitis; unum illorum brevissimum est, latiusculum, orâ rotundiusculâ, & in medio brevi cuspide eminens, exteriora versùs crispatum, surculo cui flores adhærent obversum; tria oblongiora, & circa adversam partem folii breviori extensa, oblongo-rotunda: *Calix* oblongus, viridis, ad orificium 5 fuscorum cuspidum; in quo prodeunt *capsulæ seminales* oblongæ, intra membranosum corticem *semina* includentes numerosa minuta, arenularum instar, stylulo viridi intermedio circumposita, cùm sicca cœruleo-nigricantia, ac ad Persicum vergentia.

Variat floris colore ex flavo viridi.

69. Lychnidis aut potiùs Alsines cognata dispermos seu Chamæiasme tetrapetaloides inodora, quadrato caule *Virginiana Pluk. Phyt.* T. 97. F. 9.

Cauliculi tenuissimi, semipalmares, ramosi, *foliis* ad genicula binis cincti, angustis, brevibus: verum ima Alsines minimæ formam obtinent. E foliorum alis exeunt pediculi prætenues oblongi *flores* in summo gestantes, pro plantulæ modo magnos, cœruleos è tubo oblongo in 4 folia expansos, éque calice brevi tetraphyllo exeuntes.

E *Marilandia*, ubi sponte provenit, exsiccatam attulerunt D. *Vernon* & D. *Krieg.*

70. Alsine Anthylloides *Indiæ Orientalis* Commenterai *Malabarorum Pluk. Mantiss.* p. 8.

71. Alsine

71. Alsine affinis insulæ *Johannæ*, juxta foliola barbulis donata, flosculis summo caule glomeratis *Ejusd. ibid.*

72. Alsine seu Spergulæ marinæ nostrati similis, ex *Prom. Bæ. Spei Ejusd. ibid.* p. 9.

73. Alf. seu Spergula marina major *Gaditana*, nodis caulium creberrimis *Ejusd. ibid.*

74. Alf. Spergulæ foliis, capitulis brevioribus duris, Arra veen ampoondo *Malabar. Ejusd. ibid.*

75. Alf. Spergula *Indiæ Orientalis* spicatis floribus, ex alis emergentibus, Maunalekai *Malabarorum Ejusd. ibid.*

76. Alf. Spergula *Mariana*, latiori folio, floribus ad nodos pediculis curtis circa caulem insidentibus, calyculis eleganter punctatis *Ejusd. ibid.*

77. Alf. holostea, angustissimo folio glabro, ex *Virginia Ejusd. ibid.*

78. Alf. holostii foliis antagonistis glabris, Ranunculi phragmitis flore ampliori, Planta *Mariana Ejusd. ibid.*

79. Alf. longifolia myosotis, *Virginiana Ejusd. ibid.*

80. Alf. Chamædryos foliis bijugis, Spergulæ floribus, *Æthiopica Ejusd. ibid.*

81. Alf. Portulacæ aquaticæ folio oblongo, flore longo pedunculo insidente ex *Prom. Comorin.* Fortè Brami *H. M. Ejusd. ibid.*

82. Alf. Saxifraga *Indiæ Orientalis* foliolis circa caulem radiatis, flore berbido & muscoso, seu Alf. Spergula muscosa *Indiæ Orientalis* surrecta, cauliculis albicantibus, Perpauticum *Malabarorum Ejusd. ibid.*

83. Kaipa-Tsjira *H. M.* P. 10. T. 24. Alsine ramosa *Indica*, Rubiæ facie, floribus candidis.

H. M.

Plantula humilis est, arenoso gaudens solo. *Radix* albicans, fibrosa. *Caules* rotundi, virides, cymis inflexi. *Folia* caulibus ad cymas insident, parva, oblongo-rotunda, cuspide obtuso, mollia, lenia, saporis aquei, subamari. *Flores* plures simul videntur, pentapetali, oblongo-angusti, candidi; *stamina* continentes 5, tenuia albicantia, *apicibus* albicantibus dotata, in quorum medio globulus seminalis albicans, in quo *semina* arenacea, nigricantia, conferto numero stylum medium viridem obsidentia.

Succus cum Zinzibere, Pipere ac Sale epotus dolores ventris *Heniguimao* dictos mitigat. *Vires.*

1. Anagallis cœrulea Portulacæ aquaticæ caule & foliis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Parva isthæc & repens plantula *cauliculos* edit teretes, glabros, virides, succulentos, ad genicula fibras capillares in terram agentes, quibus succum alibilem haurit, *folia* pariter parva, viridia, succulenta, Portulacæ aquaticæ non dissimilia, subrotunda, crassa, glabra, absque pediculis bina opposita: propè surculos extremos è foliorum alis exeunt petioli semunciales in calice viridi bifolio *florem* singuli sustinentes pentapetalum, pallidè cœruleum, cum staminulis intus albicantibus; cui in capsula dura, fuscâ perianthio residuo obtectâ succedunt *semina* plurima, minutissima, compressa, fusca.

In palustribus maritimis prope domum D. *Delacrees*, loco *Liguanée* dicto in Insula *Jamaica*.

P. 1036. Herbæ Lysimachiæ dictæ incertæ sedis.

1. Lysimachia non papposa humilis *Maderaspatana*, Clinopodii *Virginiani* lutei foliis, fructu Caryophylloide parvo *Pluk. Phytogr.* T. 203. F. 5.

2. Lysimachiæ Ephemeron dictæ Genus *Maderaspatense*, Limonii foliis subrotundis, caule crasso fungoso *Pluk. Phytogr.* T. 43. F. 5.

3. Lysimachiæ spicatæ similis, Persicæ folio, Planta insulæ *Barbadensis*, floribus ex luteo albicantibus *Pluk. Phytogr.* T. 246. F. 1.

4. Lysimachiæ spicatæ purpureæ affinis Hyssopi folio è *Maderaspatan Pluk. Phytogr.* T. 203. F. 6.

5. Lysimachiæ affinis Hyssopi folio, floribus falcatis seu Gratiola minor palustris *Malabarica Pluk. Almag. Bot.*

6. Lysi-

6. Lysimachiæ affinis Satureiæ folio *Maderaspatensis*, capsulis in summitate ferè umbellatis *Pluk. Phyt.* T. 119. F. 4.

7. Lysimachiæ purpureæ affinis *Americana* procumbens, Anonidis vernæ frutescentis folio singulari glabro *Pluk. Phyt.* T. 98. F. 4. ubi Synonyma vide.

8. Pongati *H. M.* P. 11. T. 24. Salicaria aquatica *Indica* floribus spicatis pentapetalis, fructu bicapsulari.

Planta est aquatica, cui *Radix* valde fibrosa, albicans. *Caulis* aqueus, fungosus, viridi-dilutus, ramosus, larga intus cavitate, corculo viridi-fusco, ex quo versus corticem membranacea excurrunt intersepimenta. *Folia* pedunculis viridi-dilutis, interius planis, cauli appendent, oblongo-angusta, in cuspidem stricta, mollia, tenuia, lenia, viroris supernè saturi, subtus clari, ubi numerosis eminentibus nervis ex costa media striantur, saporis ingrati. *Flores* in cacumine caulium plures congregati videntur, in capitulo oblongo; gemmæ sunt rotundæ, quæ apertæ pentapetalæ sunt & candidæ. Illis succedunt *globuli seminales*, rotundi, virides, aliquo modo cuspidati, intra florum petala fermè inclusi. *Semina* in illis numerosa, arenacea, in superficie viridis globuli, qui intersepimento medio bifidus, consita. Inferiores florum gemmæ se prius aperiunt, superiores tardius.

9. Lysimachia purpurea *Marilandica*, Salicis foliis, nullo ordine positis, floribus & fructu in foliorum alis.

Folia angusta oblonga, in longos & acutos mucrones excurrentia, in caule crebra, nullo ordine posita, pediculis brevibus intercedentibus affixa. E foliorum alis exeunt *Flores*, summis fructibus insidentes, brevibus & tenuibus pediculis nixi nunc singuli, nunc duo trésve simul.

10. Lysimachiæ spicatæ purpureæ affinis Thymifolia, flosculis in cacumine plurimis, quasi in nodos junctis, Anthyllis fortè *Prosperi Alpini Exot. Pluk. Phytogr.* T. 43. F. 6.

11. Lysimachiæ purpureæ adfinis fruticosior, Anonidis singulari hirsuto folio *Maderaspatensis Pluk. Phyt.* T. 98. F. 5.

12. Lysimachia spicata purpurea folio subrotundo, Ocimi facie *Americana* repens *Munting. Herbar. Belgic.* An purpurea altera *Lusitana* N. D. *Grisleii Virid. Lusit.*

13. Lysimachia trifolia spicata, purpurea, angustifolia. In nostro specimine à D. *Sherard* communicato folia longa erant angusta, acuta, incana. Ulnam alta est.

P. 1037.

Plures Caryophylli montani seu marini species distinguunt *H. R. P.* & *Schol. Bot.* viz.

1. Caryophyllus montanus flore globoso medius, &

2. Caryophyllus montanus minimus flore globoso *H. R. P.*

3. Statice *Lusitanica* Scorzoneræ folio *Tournef. Elem. Bot.* Caulis sesquipedalis.

4. Stat. *Lusit.* capillaceo folio major *Ejusd. ibid.*

5. Stat. *Lusit.* capillaceo folio minima *Ejusd. ibid.*

6. Stat. maritima humillima, folio capillaceo rigido *Ejusd. ibid.*

7. Stat. *Valentina* capitulo conglomerato *Ejusd. ibid.*

P. 1039. Ad Cap. de Portulaca add.

1. Portulaca latifol. *Americana*, lanugine obducta, longioribus aculeis horrida *Pluk. Phytogr.* T. 215. F. 6.

2. Port. scandens, Acetosæ subrotundis foliis cæsiis, *Americana Pluk. Phytogr.* T. 248. F. 3. Acetosa (fortè) rotundifolia, viminea *Lusitana Grisleii Virid. Lusit.*

3. Portulacæ affinis Polygonoides, Bliti foliis & facie *Maderaspatensis Ejusdem* T. 120. F. 5.

4. Port. similis planta *Indiæ Orientalis*, an *Brami Malabarorum H. M.* P. 10? *Ejusdem.*

5. Port. *Æthiopica Munting. Herbar. Belgic.*

6. Por-

6. Portulaca *Americana* Capparidis folio. Hujus ramulum ad me transmisit D. *Carolus Preston* M. D. Vide inferius Port. *Curassavica* procumbens, Capparidis folio, flore muscoso, &c. *Herman.*

7. Port. *Curass.* angusto longo lucidóque folio erecta, flore albo *P. B. P.*

8. Port. *Curass.* lanuginosa, Kali folio, erectior & elatior, flore phœniceo dilutiùs rubente *Ejusd. Pluk. Phyt.* T. 105. F. 4. Hæc Caaponga Brasil. & Beldroga Lusit. *Margrav.* i. e. Portulacæ speciei 5tæ Hist. nost. eadem censetur. Verùm Titulus non respondet Descriptioni *Marcgravianæ*.

9. Portulaca aizoides maritima procumbens, flore purpureo *Slon Cat. Jamaic.* Herba innominata caule Portulacæ *Marcgr.* p. 39. Portulaca *Curassavica* humilior & supina, flore saturatiùs & elegantiùs rubente, capsulis in summo nonnihil acuminatis *P. B. P.* An eadem capsulis in summo concavis *Ejusd?* Caaponga 2. *Pisonis.* An Portulaca Americana procumbens, longo lævíque folio glauco, flore purpureo pulchro Anagallidis *Breyn.* Prod. 2? An Portulaca *Curassavica* angusto, longo lucidóque folio procumbens, floribus rubris *Pluk. Almag. Bot.* p. 303? **Dampier.**

D. *Sloane.*

Plures in omnem partem fundit *caules*, crassos, succulentos, teretes, rubros, humi stratos, crebris geniculis divisos; è geniculis autem exeunt tum ramuli, tum *folia* sescuncialia, Chrysanthemi aizoidis similia, triangularia, valdè succulenta, sapore salso velut Crithmi, non injucundo. E foliorum alis exeunt *flores* pentapetali, petalis crassis, purpurei, & interdum albi, stellati cum purpureis in medio staminibus, pulchram speciem exhibentes: quibus succedunt multa subrotunda, compressa *semina*, in medio defectum habentia, colore purpureo splendenti, pyrii pulveris granis aut aliarum Portulacæ specierum seminibus similia, calice hexaphyllo, operculo luteo tecto, excepta, qui horizontaliter dissilit, ut in aliis Portulacis. Magnitudine variis in locis plurimùm variat. Caapongæ 2dæ Pisonis descriptionem habes *Hist. nost.* p. 1337.

In salsis maritimis palustribus prope **Passage-Fort, Old-Harbour**, inque insula *Cayos* prope *Portum Regalem* urbem & alibi in insula *Jamaica* abunde oritur.

10. Portulaca *Corassavica* elatior & erectior, Psyllii folio, flore dilutiùs rubente *P. B. P. Herman.* Parad. Bat.

Herman.

Radix numerosis capillata fibris, *cauliculos* promit plures, ramosos, rotundos, lanuginosos, pedales & altiores, ex rubro viridantes, quos inconcinno ordine à summo ad imum vestiunt *folia* angusta, subrotunda, digitalia & sesquidigitalia, in mucronem acutum desinentia, Psyllii foliis quoad formam respondentia, ast aizoide, crassa & succulenta, tenera etiam & propria gravitate sæpe reclinata. Ad horum exortum, præcipuè verò circa ramorum summitates, lanugine copiosiore, & quidem in specie minore magis prolixa pubescit. Summitates in plurima folia expanduntur, è quibus absque pediculis emergunt *Flores* phœnicei seu coloris in purpura dilutè rubentis, pentapetali, petalis subrotundis, in parvum mucronem desinentibus, cum stella lutea ex staminulis conflata instar corollæ medium occupante. Hos excipiunt *Vascula* seminalia parva subrotunda, per medium horizontaliter rumpentia, quæ *semina* fundunt exigua, nigricantia.

11. Portulaca *Corassavica* procumbens, Capparidis folio, flore muscoso, capsula bifurcata *Herman. Parad. Bat.*

Herman.

E *radice* fibrosa albente plurimos fundit *cauliculos*, humi stratos, cubito longiores, Portulacæ sativæ similes, è viridi nonnihil purpurascentes, crebrò geniculatos ea parte qua rami & flores exeunt, depressos, tumidos & valdè ramosos. *Folia* ad genicula oriuntur alterna, orbiculata, nonnihil oblonga, viridia, crassa, Capparidi paria, limbis seu marginibus rubentibus, petiolis semuncialibus crassis appensa: qua quò propiùs radici adstant majora sunt, quæ ramulos ornant minora & angustiora, & in rubentem parvum mucronem desinentia. *Flosculi* pentapetali, parvi, rubentes, cum *staminibus* concoloribus, ex geniculis seu ramorum sinubus, mediantibus, sive insidentibus parvis oblongis q. caliculis, qui facessunt in *vascula* depressa, oblonga, ima parte viridia, succosa, summâ rubentia & bifurcata, horizontaliter rumpentia, quorum pars inferior folliculum refert membranaceum, tenuem, includentem *semina* depressa, fusco-nigricantia, quaterna aut quina. Hæc capsulæ pars juncturis seu sinubus ramorum profundiùs inhæret, ut nonnisi disruptis aut expansis ramis eximi possit. Seminibus autem omnino maturis & rupto operculo folliculus inferior exarescit, ut semina in quadam quasi fovea appareant. Superior pars sive operculum est crassum, virescens, & ubi folliculo inferiori jungitur nonnihil rubescit, cujus summitas bifida & quodammodo bifurcata apparet.

12. Portulaca *Corassavica* lanuginosa procumbens *Herman.* Parad. Bat. *Corass.* lanug. Psyllii foliis humilior & supina, flore saturatiùs rubente *P. B. P.* An Port. aizoid marit. procumbens, flo. purp. *Slon. Cat. Jamaic.* superiùs descripta?

Herman.

Herman.

Natali solo vix palmarem excedit maguitudinem, & lanugine seu tomento crasso & villoso tota obducta est. Læto verò & bene subacto solo commissa semina *cauliculos* producunt crebros dodrantales, ramosos, rotundos, partim humi fusos, partim erectos, lanuginosos, lanugine ad foliorum exortus copiosè prodeunte. *Folia* viridia, splendentia, crassa, ad Sedi minoris folia accedunt, superficie verò non æquè rotunda, sed plana, vix unciam longa, acuminata, crebra & sine ordine nascentia. Intra folia in cymis expanduntur *Flores* elegantissimi, parvi, saturatè rubentis coloris, Portulacæ vulgaris paulò minores.

13. Portulaca aizoides maritima erecta *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Multos edit *caules* rubentes, digitum minimum crassos, angulosos, ⅓ unciæ distantibus ramulis undique obsitos, ad pedalem altitudinem assurgentes. *Folia* propemodum triangularia, 2 uncias longa, $\frac{1}{12}$ unc. lata, pyramidalia, intensiùs viridia, sapore aliorum hujus generis simili. Flores aut semina non observavi.

In litore arenoso prope **Passage-Fort** inveni.

14. Portulaca erecta Sedi minoris facie, capitulo tomentoso *Slon. Cat. Jamaic.* Port. *Curassavica*, angusto, longo, lucidóque folio, procumbens, floribus rubris *P. B. P. Hort. Med. Amstel. rar.*

Radicibus fundatur tenuibus, albis, filamentosis: *Caules* edit teretes, glabros, rubentes, quatuor uncias altos, *foliis* multis parvis rotundis, Sedi minoris teretifolii similibus, semunciam circiter longis, saturate viridibus vestitos, in fastigiis suis 7 aut 8 folia gestantes, parvos aliquot *flores* tomentosa lanugine intermixtos obvallantia: quibus succedunt *capsulæ* Portulacæ similes sed minores, *semina* parva nigra Portulaceorum pariter similia continentes.

In pratis siccioribus post pluvias oritur.

Planta hæc in *Historia Plantarum rariorum Horti Medici Amstelodamensis* describitur & depingitur sub titulo Portulacæ *Curassavicæ* angusto, longo, lucidóque folio, procumbentis, floribus rubris. E qua descriptione adde, Caules partim erectos esse, partim humi stratos, admodum fragiles, ramosos, & nonnihil pilosos. *Folia* incondita, succosa, amara; Flores pentapetalos, Anagallidis similes, purpureos, petalis parvis subrotundis nonnihil mucronatis; *Stamina* numerosa, brevia, *apicibus* luteis: *Stylum* brevem purpureum ad extremum in 4 partes reflexas divisum. Vascula *seminalia* rotunda, quorum partem superiorem ambit *flos* emarcidus, operculi superioris vicem supplens; quo ablato verum conceptaculum sem. apparet, Milii Indici aut fructus Lentiscini magnitudine, per maturitatem horizontaliter in duas partes rumpens.

15. Portulacæ affinis, folio subrotundo succulento, flore pentapetalo, dilutè purpureo. **Horse-Purslane.** *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Ramulos emittit hæc planta imbelles, succulentos, teretes, glabros, virides, tripedales, humi undique stratos circa radicis caput, articulatos, & ad articulos tumidos & velut nodosos, ad sescuncialia intervalla foliosos & ramosos, ramulis binis oppositis, & *foliis* similiter binis adversis, in pediculis uncialibus, subrotundis, diametro circiter unciali, non usque adeò succosis ac sunt Portulacæ folia. *Flores* pentapetali, dilutè purpurei Malvaceos quadantenus referunt. *Simina* rotunda, paulùm compressa, nigra, capsulâ viridi oblongâ contenta. Post pluvias prope domum Regiam, & alibi circa urbem S. *Jago de la Vega* invenitur.

16. Portulaca *Americana* seu *Curassavica* latifolia erecta, floribus albis *P. B. P. Hort. Amstel. rar.* Portulacæ affinis *Americana* tricapsularis erecta flo. albo, pediculis angulosis *Pluk.* T. 105. F. 6.

Radix huic alba, fibrosa: *Caulis* rectus, pedem, non rarò quoque sesquipedem, altus, coloris herbacei, teres, ab imo ad summum usque foliosus, splendens, glaber, summa parte ramosus. *Folia* palmum longa, crassa, succosa, hilari virore perfusa, ex angusto principio in subrotundum apicem dilatata & nonnihil cordata, nervo insigni donata [Folia quædam, ortu prima, cordata existunt, cæteris ut plurimùm apice rotundo aut acuminato præditis, *Ruysch.*] Sapor aqueus, acido-austerus cum adstrictione notabili permixtus. *Rami* fastigiantur in *flores* niveos, è quorum umbilico stamina emicant varia. Floribus, [qui mense Julio perficiuntur] evanidis succedunt vascula seminalia subrotunda & mucronata, quæ per maturitatem transversim seu horizontaliter rumpuntur & semen copiosum effundunt, quod ut oriatur & proficiat, calore multo & humido solo indiget. Annotina est planta, ex semine deciduo se renovans.

Calix floris binis foliolis angustis acuminatis constat, non ut in Portulaca nostrate capsulam seminalem totam obvolvens, sed vero minimam ejus partem. *Ruysch.*

17. Portulacæ facie, maritima fruticosa, erecta amaricans *Slon. Cat. Jamaic.* Sempervivum marinum bacciferum *Marcgr.* p. 13.

D. *Sloane.*

D. *Sloane.*

Portulacam vulgarem per omnia referebat, major duntaxat & erectior erat, *radice* longa, altè descendente, fibrillas è lateribus in terram arenosam laxam demittente. *Caulis* digitum minimum crassus, bipedalis, rubens, ramosus, ramulis *foliis* crebris, nullo ordine positis vestitis, sescunciam circiter longis ½ unc. latis prope extremum ubi latissima, & rotundata, ex initio angusto in eam latitudinem sensim diffusa, succulenta, sapore amaro & ingrato. Flores & semina non observavi, proinde quòd ad hunc locum pertineat non satis tus sum.

In Gun-Cayos insula prope *Portum Regalem* urbem.

Descriptio hujus plantæ *Marcgraviana* habetur in *Hist. nost. Append.* p. 1877.

18. Portulaca *Africana* semper virens, flore rubicundo *Hist. Amst.* rar. P. 2.

Ex *radicibus* albicantibus *Caulis* exsurgit rotundus, in varios divisus ramulos, humi diffusos, cui multa adnascuntur *folia*, crassa, succulenta, viridia, & mucronata. Ramulorum summitates ornant in pediculis longioribus *Flores* pentapetaloides rubri: perianthium bifidum est, succulentum & viride. Flores sequuntur *capsulæ* seminales, quæ in unicâ cavitate *semina* continent plurima, parva & pallida. Foliorum & caulium sapor cum sapore *Portulacæ sativæ latifoliæ* C. B. convenit.

1. Nummularia minima flore albo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Plantula hæc *cauliculis* repentibus & ramulis numerosis prociduis se diffundit, & solum latè occupat. Sunt autem *ramuli* tenues, teretes, fusci, radicibus fibrosis demissis terram apprehendentes; versùs extrema, *foliis* creberrimis, alternatim positis, rotundis, *Nummulariæ minoris flore purpurascente C. B.* similibus, duntaxat minoribus, vestiti. *Flores* è foliorum alis emergunt in perbrevibus pediculis, albi, pentapetali cum staminulis aliquot in medio, calice viridi oblongo excepti.

Copiosè oritur in prato Savanna dicto prope urbem S. *Jago de la Vega*, in locis ubi post pluviam tempestatem aquæ stagnarant.

2. Nummularia saxatilis minima repens, foliis crenatis villosis, floribus albis *Slon. Cat. Jamaic.* An Vitis Idæa palustris *Americana*, foliis parvis, circinatis, elegantissimè crenatis, ex insula *Jamaicana Pluk. Almag. Bot?* p. 392.

D. *Sloane.*

Plantula isthæc reptilis pro *radicibus* tenues, capillaceas fibrillas obtinet quas è geniculis emittit: *Cauliculos* tenues, teretes, pilosos, ad semuncialia intervalla geniculatos; è geniculis exeuntibus, in pediculis ⅛ unc. longis, *foliis* parvis, rotundis, pallidè viridibus, hirsutis, diametro ¼ unc. long. circa margines incisis. In summis caulibus *flores* proveniunt multi, simul aggesti, perexigui, albi; verùm an ad hunc locum propriè pertineant nescio.

Rupes tegens reperitur in montibus propè agros D. *Elletson* in *Liguanee.*

3. Nummulariæ foliis & facie *Virginiana*, flosculis parvis tubulosis, summo ramulo binatim junctis: an forte de Rubiarum genere? tunc dici meretur, Rubeola *Virginiana*, Nummulariæ foliis binatis, flosculis in summo purpuro-cœruleis.

4. Nummularia mucronata Cap. Bæ Spei *Bod. à Stapel.* in *Theophrast. Hist.* Plantæ papilionaceæ species est, cujus specimen siccum nobis exhibuit D. *Sherard.*

P. 1045. & 1049. Ad Capita De Sedo dèque Geo, *Tourn.* & Sanicula montana.

1. Sedum Pyrenaicum serratum minus, flore guttato *H. R. P. Schol. Bot.* Cotyledon minima *Hort. Pat.* Omnibus partibus reliquis congeneribus minus est.

2. Sedum serratum flosculis compactis immaculatis D. *Lhwyd.* montanum, bicorne, glabrum, flore candido, non guttato *Bobart. Hist. Oxon.* P. 3. In summis montibus *Arvoniæ* è rupium fissuris provenientem observavit D. *Lhwyd*, item in rupibus *Clogwyn y Garnedh Crib y Distilh, y Clogwyn du ymhen y Glyder.* *Folia* pinguiora & spissiora, latiora, glabra, mucronata, in ambitu dentata, à *radice* fibrosa Auriculæ ursi in modum humi incumbunt. Ex horum centro *caulis* assurgit palmaris, foliis nudus glaber, flosculis in summitate candidis, immaculatis, numero 6, 8 aut pluribus, petiolis brevioribus donatis, ut simul compacti in thyrsum appareant. D. *Bobart.*

3. Sedum montanum bicorne rotundifolium minus non serratum D. *Sherard.* Modo crescendi, foliorúmque textura reliquis hujus generis simile est. In orbem digesta promuntur folia, petiolis adnata, rotunda, parva & crenis destituta. Caulis gracilior ac brevior, nudus, in summo consimilibus floribus punctatis onustus est. D. *Bobart.*

4. Sedum serratum humilius, Phyllon alterum flore singulari purpureo *J. B.*

5. Sedum bicorne hirſutum *Virginianum*, mucronato & dentato folio, *Moriſ. hiſt.* P. 3. Hujus icon à D. *Baniſter* eleganter depicta radicem monſtrat *Britannici* noſtri craſſiorem, foliáque latiora, hirta & dentata. Caulis nudus in plures alas ſe ſpargit, circa quem & petiolos unciales, plurimis floſculis albis, 5 petalis acutis compoſitis, ornatur. D. *Bobart*. Sanicula *Virginienſis* alba folio oblongo mucronato *Pluk. Phyt.* T. 59. F. 1. Saxifraga alba, folio oblongo mucronato ſeu acuminato D. *Baniſt. Cat. Mſſ.*

6. Sedum Alpinum umbilicato folio, radice repente *Schol. Bot.*

7. Sedum minimum Alpinum villoſum alterum *Park.* 738.

8. Sedum *Pyrenaicum*, pallidè luteum, foliis partim integris, partim trifidis, *Schol. Bot.*

9. Sedum petræum teretifolium *Virginianum* D. *Baniſter Pluk. Phytogr.* T. 223.

10. Sed. *Pyrenaicum* pyramidale longifolium, elegantiſſimum *Schol. Bot.*

11. Sanicula montana crenato folio longiore, pediculo folioſo *Ejuſd. Pluk.* T. 222. F. 1.

12. Sanic. Alpina minima, umbilico pallido *Flor. Bat. flo. Hort. Lugd. Bat.* Herman.

13. Eadem anguloſo folio *Ejuſdem.*

14. Sanicula montana, &c. flo. gutttis nigricantibus aſperſo *Flor. Bat. flo.*

15. Sanic. Alpina, Cotyledonis folio rotundo, umbilico pallido *Ejuſdem.*

16. Geum paluſtre *Luſitanicum* minus & ramoſius *Tournef. Elem. Bot.*

17. Sanicula *Æthiopica* anguſtif. florum petalis magis acuminatis *Pluk. Almag. Bot.* T. 313. F. 3.

18. Sedum ſeu Cotyledon parvam *Marilandicum*, floſculis in ſummo caule coacervatis albis.

Caulis ſemipalmaris eſt aut paulò altior, teres, hirſutus, nudus ad ſummitatem uſque ubi floſculi exeunt. *Folia* pediculis oblongis planis inſident, triangulata aut ſubrotunda.

19. Geum folio circinato, acutè crenato, piſtillo floris rubro *Tournefort. Elem. Bot. Magnol. Hort. Monſp.*

Tournef.
Radix fibroſa, è lateribus propagines agens, multa producit *folia*, ferè rotunda, crenata, pinguia, infernè glabra, supernè pilis plurimis donata, pediculis longis piloſis inhærentia. *Caules* ſemipedales ſunt, nudi, piloſi, in extremitate ramoſi, in quibus naſcuntur *flores* pentapetali, albi, ſangineis punctis notati, cum multis *ſtaminibus* albis, *apicibus* ſanguineis, & *piſtillo* pariter ſanguineo ſive rubro. *Vaſcula* & *ſemina* ſuccedunt congenerum ſimilia. In *Pyrenæis* montibus oritur.

20. Geum folio rotundo minore, piſtillo floris rubro, *Tournef. El. Bot. Magnol. Cat. Hort. Monſp.*

Tournef.
Folia plurima gerit, in varia capitula in orbem diffuſa, & humi jacentia, unciam fermè longa, ſubrotunda, craſſa, glabra, nitida, obſcurè virentia, ſubtus dilutiora, in pediculum tenuata ſemunciam longum, duáſque pænè lineas latum, cum oris villoſis. *Caules* dodrantales ſunt, nudi, villoſi, ramoſi, patulique, *floribus* onuſti pentapetalis, micis aureis & miniatis aſperſis. *Stamina* candicant, *apices* purpuraſcunt: *piſtillus* centrum tenet ruber, pyramidalis, bicornis, & mutatur in *capſulam* ejuſdem formæ, ſed ampliorem, in duo loculamenta diſtinctam, *ſeminum* minutiſſimorum & nigricantium plenam. *Calix* è 5 foliolis viridibus deorſum inflexis componitur. In montibus naſcitur apud *Cantabros.*

De Cortuſa.

D. *Hermannus* Cortuſæ 4 ſpecies proponit, 1. *Cortuſam Matth.* 2. *Cortuſam Americanam, flore ſpicato, petalis integris* i. e. Cortuſam *Indicam* & Hederam terreſtrem *Bod. à Stapel* in Theophr. hiſt. quæ noſtra quoque eſt 2da. 3. *Cortuſam Americanam, ſpicato flore, petalis fimbriatis* H. Ac. L. B. Hic duplici nomine me reprehendit, primò Quòd ex hac 3tia ſpecie tres diſtinctas fecerim. Qua in re mihi certè injurius eſt, non enim ſpeciem hanc in tres ſed in duas tantùm diſtinxi, ob nominum diverſitatem, 2do Quòd Plantam hanc, autore *Hermanno*, ad Pyrolæ claſſem referendam eſſe ſcripſerim, cùm tantum abſit ut hoc unquam docuerit, ut potiùs probaverit hanc & præcedentem eſſe plantas *angiopolyſpermas*, ſeminibus parvis

parvis oblongis nigris lucidis, conceptaculis parvis subrotundis, nonnihil depressis, leviter acuminatis, per mediam longitudinem lineolis inscriptis, nequaquam bicapsularibus, nec intergerinâ membranâ velut Thlaspi præditis, sed unicapsularibus, & dum flores defluxerunt grandescentibus, & in duas carinas dehiscentibus; floribus minutis in 5 segmenta divisis & spicæ ordine structis; Calyculis rotundis laxis in viridi albentibus. Hactenus *Hermannus.* Quibus respondeo, Hausisse me è Catalogo manuscripto Horti *Leydensis*, quem dictante D. *Hermanno* scripsit D. *Palmer* M. D. *Londinensis* quod tradidi de Genere hujus Cortusæ, quòd sc. autore *Hermanno* ad Pyrolam referenda esset. Quicquid autem erratum est in descriptione conceptaculi seminalis mihimet imputandum esse agnosco, qui specimen duntaxat siccum inter chartas compressum hujus plantæ vidi, & vasculum distortum prout mihi apparuit descripsi.

4ta species est *Cortusa Americana, flore squallidè purpureo, vulgò dicta,* Quo nomine quoque in H. Ac. L. B. catalogo inter Primulas veris proponitur. D. *Plukenet* Phytogr. T. 59. hujus ramulum pinxit subscripto nomine *Saniculæ* seu *Cortusæ Americanæ spicatæ, floribus squallidè purpureis.*

Radice constat multiplici, palmum longa, digitum crassa, nonnihil intorta, foris fusca, intus albida, ex multis ad latera nascentibus propaginibus, quasi totidem radicibus, cum intermixtis aliquot tenuibus fibris cohærente. In singulis harum capitibus *folia* profert, in orbem fusa, vitiginea, longis pediculis innixa, Cortusæ *Matth.* paria, ast ampliora, multò majora, minúsque rugosa, supernè saturatiùs virentia, infernè pallidiora, in ambitu crenata, & nonnunquam laciniata, crenis in brevem & inermem aculeum desinentibus. Intra hæc eriguntur *Cauliculi* sesquipalmares, tenues, nunc simplices foliis vidui, nunc ex aliquot ramis compositi, & ad quemlibet ramorum ortum folio inferioribus multò minori prædití. His ferè à medio ad fastigium usque circumstant *Flosculi,* in laxiorem q. spicam digesti: Singuli autem constructi sunt è parvo quinquifido calice, & prominentibus aliquot apiculatis *staminulis* sordidè purpurascentibus. De seminibus horúmque conceptaculis nihil statuo, ea enim quamvis in hortis nostris copiosè floruerit, necdum vidisse contigit.

In quovis solo licet frigidiusculo sine ullo labore succrescit, & multiplicatur. *Sapor* inest terreus & adstrictorius, *odor* omnino nullus. *Herman.*

1. Cotyledon *Marilandica,* flosculis pluribus, albis minimis.

Folia è radice exeunt, Sedi alicujus aut Cotyledonis similia, pediculo oblongo, plano & latiusculo, oblongo-rotunda, circa margines dentibus obtusis non tamen profundè incisa, unguis humani pollicis magnitudine. *Caulis* simplex, sesquipalmaris aut etiam semipedalis, ramosus, inferiùs ad ramorum usque egressum nudus, ubi tenuissima quædam & oblonga foliola emittit. In summis caulibus & ramulis *flosculos* gestat plurimos, parvos, albos, & quantum discernere licuit pentapetalos. Fructum non perfecerat, ideóque qualis sit nescimus. E *Marilandia* ad D. *Petiver* missa est, à quo habuimus.

2. Sanicula Alpina Geranii Columbini tenuiùs dissecti foliis, floribus amplis albis D. *Sherard.*

3. Saxifraga montana pyramidalis, Sedi folio longiore *Tournef. El. Bot.*

4. Saxifr. *Pyrenaica* lutea minima, Sedi foliis densissimè congestis. *Ejusd.*

5. —— Alpina lutea, Sedi folio *Ejusd.*

6. —— *Pyrenaica* tridactylites latifolia *Ejusd.*

7. —— *Cantabrica* latifolia tridactylites, rigidior *Ejusd.*

8. —— tridactylites *Pyrenaica* pallidè lutea minima *Ejusd.*

9. —— *Pyrenaica,* foliis partim integris, partim trifidis. *Ejusd.*

10. Sanicula aizoides, foliis serratis oblongis multiflora *H. L. B.* Sedum serratum flore albo multiflorum *Dod. mem.*

11. Sanicula Alpina Alsines folio *Virginiana Pluk. Almag. Bot.* Saxifraga petræa Alsinefolia *Banisteri.*

12. Auriculæ ursi aut potiùs Cortusæ Matthioli facie Planta *Æthiopica,* foliis ad lacinias superna parte, spinis stellæ in modum diductis echinata, & ad oras pilis longioribus fimbriata *Pluk. Almag. Bot.* T. 271. F. 1.

13. Auricula ursi montana, angustis & leviter crenatis foliis, floribus purpureis, in Hort. *Patavino* collecta *Pluk. Phyt.* T. 149. F. 6.

14. Auricula ursi *Virginiana*, floribus albis, Boraginis instar rostratis, Cyclamini more reflexis *Ejusdem* T. 79. F. 6. à celeberrimo Botanico D. *Jo. Banister* in *Angliam* transmissa est è *Virginia*.

15. Sanicula aizoides, serratifolia minor *Cap. Bæ Spei.* Ad D. *Stonestreet* à fratre suo allata est. *Pluk. Mantiss.*

16. Sanicula Alpina, Alsines Holostii foliis glabris, flo. albo *Prom. Bæ Spei Ejusd. ibid.*

17. Sanicula Alpina aizoides *Africana*, folio & caule hirsutis *Ejusd. ibid.*

18. Saniculæ seu Cortusæ facie, Herba *Africana*, folio teneriori, *Ejusd. ibid.*

19. Saniculæ facie *Æthiopica*, foliis rigidioribus. An Geranium *Æthiopicum* Saniculæ folio *Ejusd. ibid?*

20. Sanicula Alpina aizoides, foliolis orbiculatis pilosis, Rorellæ in modum ad oras fimbriatis, flore purpureo *Pluk. Mantiss.* An Sedum saxatile hirsutum purpureum *C. B.* 284. quod 5. in *Prodr.* Plantula hæc perelegans, humi strata, cespitis muscique instar saxa exornat, & *Angliæ* Septentrionalium alumna est.

P. 1053. Ad Cap. De Viola.

1. Violæ surrectæ species peregrinæ è codice *Bentingiano Pluk. Phyt.* T. 234. F. 4.

2. Violæ surrectæ affinis, Pinguiculæ facie *Prom. Bæ Spei* ex codice *Comptoniano Ejusd. ibid.* F. 5.

3. Viola *Pyrenaica* longiùs caudata, Teucrii folio *Tournefort. Elem. Bot.* In specimine ad me transmisso ab eximio botanico D. *Carolo Preston* M. D. Folia in caule bina ex adverso sita erant. Flores è foliorum alis singuli seu solitarii exibant, pediculis longissimis insidentes, ipsi etiam in cornu seu calcar oblongum retrorsum extensi. Vascula seminalia longa, angusta, in tres carinas dehiscebant, ut in congeneribus.

4. Viola Alpina minima, Nummulariæ folio *Bocc. Mus. plant. rar.* T. 127. p. 163.

In montibus *Corsicæ* inter saxa oritur hæc planta. Flores producit cœruleos, folia rotunda inter Alsinem & Nummulariam media.

5. Viola *Virginiana*, Platani ferè foliis, parvis & incanis *Pluk. Mantiss.*

6. Violæ surrectæ similis Planta *Mariana*, pediculis florum hirsutie pubescentibus *Ejusd. ibid.*

7. Violæ flore, foliis oblongis angustis dentatis, monanthes *Cap. Bæ Spei.* Altitudo palmaris aut sesquipalmaris. Flos in summo caule longo pediculo insidet.

8. Viola petræa *Basambarensis*, Ocimi folio, flore majore inodoro cœruleo, *Hort. Cath.* 230. *Folia* parva sunt, quàm Violæ Martiæ multò minora & angustiora, circa margines crenata. *Flores* pro plantulæ modo ampli pediculis palmaribus insidentes.

9. Viola *Cyrnea* fruticescens, Satureiæ foliis D. *Sherard.*

10. Viola rubra striata Eboracensis *Park.* est eadem cum Viola palustri rotundifolia glabra *Moris. hist.*

11. Viola cœrulea Trachelii folio minori, subhirsuto. Cluster-Violet vulgò.

E *radice* fibrosa exeunt *caules* biunciales, nudi, ramosi, è quorum fastigiis plura erumpunt *folia* acuminata, ad Violam Martiam majorem, hirsutam inodoram *Moris. Hist.* accedentia, duplo tamen vel triplo minora, minusque hirsuta, inter quæ *flores* nascuntur copiosi cœrulei, Violæ Martiæ floribus paulò minores. Colitur *Horto Oxon.*

12. Viola rotundifolia minor lutea *H. R. P.*

13. Vi. bicolor hortensis repens, flo. magno ex luteo & cœruleo *Flor. Bat. flo.*

14. V. *Virginiana* tricolor, foliis multifidis, cauliculo aphyllo *Banist. Cat. Pluk. Phytogr.* T. 114. F. 7. An Viola Alpina, folio in plures partes dissecto *C. B?*

15. V. surrecta *Maderaspatensis*, Lini facie, rotundioribus imis foliis *Pluk. Phytogr.* T. 120. F. 8.

16. Viola

16. Viola Alpina rotundifolia minor *H. R. P. Pluk. Phytogr.* T. 233. F. 7.

17. V. cœrulea maxima, cucumerinis foliis hirsutis, *Virginiana*, *Pluk. Phytogr.* T. 234. F. 2.

18. V. *Hispanica* fruticosa longifolia *Tournef. Elem. Bot.*

19. V. *Virginiana* elatior, floribus minutissimis, capsulis seminalibus canis *Pluk. Almag. Bot.*

20. V. maxima Cucumerinis hirsutis foliis, *Virginiana*, flore luteo *Pluk. Almag. Bot.*

P. 1054. Ad Cap. de Reseda.

1. Reseda *Pyrenaica*, Linariæ folio glauco *Schol. Bot.*

2. Res. minor *Indiæ* Orient. Ptarmicæ pratensis folio, crenis exasperato, seu Sesamoïdes parvum *Bengalense* serratum *Pluk. Phytogr.* T. 55. F. 5.

3. Res. latifolia minor Alpina, flore albo flavescente, fortè Reseda latifolia flo. flavo *Morison. Hort. Blæs. Pluk. Phytogr.* T. 219. F. 3.

4. Luteola *Lusitanica* pumila crispa *Tournef. Elem. Bot.*

5. Res. *Massiliensis* foliis latioribus ctispis *Pluk. Phytogr.* T. 55. F. 4. Res. Gallica crispa *Boccon.*

6. Reseda *Mariana*, Luteola dicta, foliis supernis integris crispatis, infimis autem Liliaceis planis *Pluk. Mantiss.* p. 160.

P. 1055. & seqq. Capiti de Geranio suis locis inserantur,

1. Geranium *Cretico* simile, minùs incanum, acu pusilla, ex insulis *Fortunatis Pluk. Almag. Bot.*

2. Geranium *Africanum* Betonicæ folio folio, procumbens, floribus parvis, eleganter variegatis *Pluk. Almag.* In Horto instructissimo D. D. *Uvedale* observatum.

3. Ger. noctu olens *Æthiopicum*, radice tuberosa, foliis Myrrhidis angustissimis, ciliatis, flore subrubente *H. Beaum.* noctu olens *Æthiop.* radice tuberosa, foliis Myrrhidis angustissimis, vel potùs Scandicis villosissimis *Breyn. Prod.* 1.

4. Ger. Pimpinellæ Saxifragæ tenuifoliæ facie, *Africanum*, *Plukenet Almag. Bot.* An Ger. *Æthiopicum* flo. galeato, carneo, medio, foliis Pulsatillæ seu Dauci sylvestris *Breyn. Prod.* 2?

5. Ger. *Virginianum*, flore pulchro striato *Munting. Herbar. Belgic.*

6. Ger. *Malvaticum* odoratum *Indicum Ejusdem ibid.*

7. Ger. *Indicum* tenuifolium *Ejusdem ibid.*

8. Ger. *Indicum*, nocte odoratum *Ejusdem ibid.*

9. Geranium *Africanum* humile, Adianthi foliis *Herman. Parad. Bat.*

Herman.
Palmi altitudinem vix implebat. *Radix* quasi in bulbum rotundabatur. *Folia* in tenuia segmenta Adianthi acrostichi instar insecta erant. Flos ex cœruleo & albo colore pulchrè striatus apparebat.

In horto *Casparis Fagelii* apud Batavos viguit.

10. Geranium batrachoides *Americanum* maculatum, ruberrimo flore *Herman.* Parad. Bat.

Hermannus.
Foliorum segmenta latiora & rotundiora erant quàm in Geranio montano fusco, & nigricantibus maculis insignita. *Flores* ruberrimo nitebant colore. *Calix* satis amplus in 5 foliola expandebatur.

In codicibus D. *Beaumont* conspexit D. *Hermannus.*

11. Geranium repens, Botryos folio *Siculum Hort. Cath. Suppl.* 3.

Flores

Flores in communi prælongo pediculo tres plerumque petiolis privatis tenuibus longis insidentes. Roſtra pro parvitate plantæ prælonga ſunt. Siccam nobis commodavit D. *Sherard.*

12. Geranium montanum rotundifolium perenne flore purpureo majore *Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 72.

Invenitur in Alpibus *del Cimone, della Bania & Sabaudicis.* A ſpeciebus omnibus Geranii rotundifolii à *C. B.* propoſitis differt, craſſitie, rotunditate & tomento foliorum, totiúſque plantæ habitu. Altitudine eſt ſpithamiæa & florem producit amplum.

13. Geranium ſupinum, rotundo Batrachoides craſſo tomentoſo folio, radice rufeſcente, longiùs radicata, *Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 128. p. 160.

Palmi longitudine, humi procumbit. *Folia* profert Ranunculi batrachioidis, verùm parva & ſubrotunda, tomentoſa. *Flores* vinoſi, quibus ſuccedunt *roſtella* parva. *Radix* craſſa eſt, internè rufeſcens, perennis. Prope *Hydruntum* urbem in Regno *Neapolitano* invenitur, non procul Caſino D. *Peppe la Gatta.*

14. Geranium æſtivum minimum ſupinum, Alpinum chamædryodes, flore albo variegato *Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 128. p. 160.

Planta eſt ſupina, & alia quacunque Geranii ſpecie minor. *Folia* producit Chamædryos ſimilia, parva velut Alſine foliis Triſſaginis *Lob.* Flos albus eſt, variegatus. In monte S. *Michaelis Corſicæ* inſulæ æſtate invenitur, dimidiæ Spithamæ altitudine.

15. Geranium Cicutæ folio, erectum *Romanum Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 82. p.

Altitudo huic pedalis: *Folia* numeroſa laciniata, Buphthalmi quodammodo ſimilia aut Cicutæ, cum pediculo longiſſimo. Totius plantæ forma ad erectum & pyramidalem ſitum potiùs quàm ad procumbentem accedit. Acus longæ ſunt, verùm tenuiores quàm Ger. Cicutæ folio acu longiſſima *C. B. prod.* aut alterius Chryſanthemi *Cretici* folio. Duobus à Roma m. p. in colle & vinea Monaſterio S. *Pauli* vicina invenitur.

16. Geranium Chryſanthemi *Cretici* folio *Neapolitanum Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 63.

Planta eſt fruticoſa, ulnæ altitudine è terra elata. *Folia* profert villoſa, laciniata, Chryſanthemi *Cretici* in modum. Acus longiſſimæ illas *Geranii Cicuti folio* imitantur. *Flores* dilutè cœrulei ſunt. Prope *Brunduſium* urbem in Regno *Neapolitano* invenit.

17. Geranium montanum Botrys folio, acu ſurſum ſpectante. *Bocc. Muſ. pl. rar.* p. 145. T. 109.

Planta eſt præcox, ſpithamiæa longitudine, in terram reſupina, multis ramulis in orbem pedali diametro quaquaverſum extenſis. Acus producit dimidiam ſpithamam longas, rectas, ſurſum ſpectantes.

18. Geranium malacoides ſupinum, lato, rotundo, craſſo, rugoſo, integro folio, acu breviſſima, *Carinenſe Boccon. Muſ. pl. rar.* T. 89.

Humi ſtrata eſt, ramulis crebris in orbem ſeſquipalmaris diametri diffuſis terram occupans. *Folia* ampla, & rugoſa ſunt, velut Alni aut Ulmi: *Acus* breves; *Flores* roſacei. In loco montoſo, mille paſſ. à *Terra di Carini* diſtante, via *alle Croce* ducente, invenitur: in *Sicilia.*

19. Geranii Robertiani quodammodo ſimilis, folio magis anguloſo, Planta *Æthiopica Pluk. Mantiſſ.*

20. Geranium ſaxatile procumbens, foliis ſubtus caneſcentibus, flore majore candicante, ex Inſula *Pico Ejuſd. ibid.*

21. Geran. parvum *Æthiopicum,* flore magno candicante, Lupini foliis argento-ſericeis *Ejuſd. ibid.*

22. Geran. fruticoſum Betulæ foliis *Africanum Ejuſd. ibid.*

23. Geranium *Africanum,* foliis Adianthi nigri Officinarum *Ejuſd. ibid.*

24. Geranium marinum Althææ foliis, pulchrè laciniatis, petiolis cruentis, flore rubello, vel purpureo-rubro *Hort. Cathol. Cupani.*

Roſtra longiſſima & tenuiſſima ſunt, tria, 4ve in eodem communi pediculo. An Geranium procumbens, Althææ folio, *Siculum Catal. noſt.*

25. Geranium Geranii hæmatodis folio & facie. Hoc titulo à D. *Sherard* accepi plantam Geranio hæmatodi simillimum, verùm floribus in communi pediculo duobus, cùm Geranium hæmatodes singulos tantùm in singulis pediculis gestet.

26. Geranium *Syriacum* foliis lobatis ad Caryophyllatæ accedentibus, flore purpureo.

In planta sicca, nobis à D. *Sloane* communicata, pediculi flores sustinentes è radice exibant, & duos tantùm flores gestabant, semipedali autem circiter altitudine erant. Folia duobus tribúsve & non raró singulis tantùm pinnarum lobulorúmve paribus constabant, pediculis longissimis donata.

Gerania Africana sunt vel majora, vel minora, & plerumque habent duo folia multò ampliora cæteris tribus.

27. Geranium *Africanum* hirsutum, Uvæ crispæ folio laciniato, flo. duabus maculis purpureis notato.
D. *Sherard*.
E *radice* vivaci *cauliculos* emittit pedales, geniculatos, hirsutos, humi stratos. *Folia* quæ è radice exeunt, pediculis sextantalibus, quæ verò è geniculis alternatim prodeunt palmaribus appensa: sunt autem *Uvæ crispæ* pæne forma & magnitudine ad umbilicum usque variè dissecta. Ex horum alis eriguntur pediculi palmares itidem versùs summum in 3, 4ve petiolos unciales divaricati, *floribus* parvis pentapetalis coronati, quorum duo majora petala duabus maculis saturatè purpureis notantur, tria minora purpurascunt. Sequuntur quina *semina* parva coloris citrini.

28. Geranium *Africanum*, foliis tenuissimè dissectis, subtus argenteis, floribus albis, binis uni pediculo insidentibus.

Plures fundit *caules*, angulosos, pedales, humi stratos. Folia à quinquefolio folio argenteo *C. B.* non multùm diversa, sed majora & tenuiùs laciniata, supernè viridia, subtus argentea, pediculis longissimis insidentia, ad quorum exortus adstat utrinque foliolum in duo capillamenta divisum. Pediculi florum è foliorum alis exeunt, sunt autem ferè dodrantales, versus summitatem bifidi, sustinentes duos flores satis amplos, albos, lineis carneis striatos, ex quinque petalis æqualibus conflatos. *Calix* floris quinquepartitus, argenteus. *Mus. Pet.* 646. nominatur Geranium *Africanum* quinquefolii Tormentillæ facie. *Hort. Beauf.* floruit.

29. Geranium *Africanum*, foliis Robertiani ferè divisurâ, subtus glaucis, pediculis longis insidentibus, floribus albis D. *Sherard.* Folia parva sunt, non ad mediam usque costum dissecta ut in *Ger. Robert.*

30. Geranium *Africanum* humile, radice Rapacea, foliis integris, & tenuiter dissectis, glabris; floribus in umbellam dispositis, carneis striatis. In hujus plantæ foliis natura mirè ludit, alias enim integra oblonga, acuta sunt, aliàs minutissime dissecta Chamæmeli instar. Dupliciter ut ita dicam umbellata est. Caulis enim primo in multos radios dividitur, quorum singuli umbellam gestant.

31. Geranium *Africanum* humile, radice Rapacea, foliis hirsutis integris & dissectis, floribus in umbellam dispositis, copiosis, ex purpura nigricantibus D. *Sherard.*

In hujus plantæ quemadmodum in præcedentis foliis natura mira varietate ludit, alia enim integra sunt, alia variè dissecta. *Flores* in umbellis copiosissimi.

32. Geranium *Africanum* umbellatis floribus carneis, duabus maculis nigricantibus insignitis, foliis tenuissimis, radice Rapacea D. *Sherard.*

Differt hoc Genus, notante D. *Sherard*, à Geranio Myrrhidis folio *Hort. Amst.* P. 2.

33. Geranium *Africanum* frutescens, Chamædryos folio glauco, floribus striatis rubris D. *Sherard.*

Flores in summitate communis pediculi plures simul velut umbellatim digesti.

34. Geranium *Africanum* hirsutum, Ribis folio, floribus umbellatis purpureis D. *Sherard.*

Flores in umbellis petiolis insident brevissimis & ferè nullis, densè stipati. Rostra quoque brevissima esse videbantur.

35. Geranium *Africanum* umbelliferum, Betonicæ folio, tenuiter dissecto & hirsuto, flore magno carneo D. *Sherard.*

Tota

Tota planta valde hirſuta eſt ſeu lanuginoſa : radix craſſa ſcabra, longa. Planta quam nobis impertivit D. *Sherard* ſeſquipalmarem altitudinem non excedebat.

36. Geranium *Africanum* tenuifolium, Robertiani diviſuris, flore magno ſtriato ex codice *Comptoniano Pluk. Tab.* 186. F. 4.

Folia plantæ quam pro hac ſpecie nobis exhibuit D. *Sherard* circumſcriptione extrema rotundiora erant quàm Geranii Robertiani foliorum partes utrinque in anguſtas & acutas lacinias diſſectæ. Flores in ſingulis pediculis ſinguli, roſtra brevia.

37. Geranium *Africanum*, floribus rubellis, foliis glabris cordiformibus ſerratis, circulo purpureo inſcriptis D. *Sherard.*

38. Geranium *Africanum* hederæ arboreæ folio, floribus purpureis.

Elegantiſſima hæc Geranii ſpecies ex ſeminibus è *Prom. Bæ Spei* tranſmiſſis, enata in Horto illuſtriſſimi Principis Ducis de *Beaufort* hoc *Anno* [1701] floruit.

Caules promit pedales & altiores, ramoſos, craſſos, foliis veſtitos, figura & ſubſtantia carnoſa, hederæ arboreæ foliis ſimillimis, craſſis, viridibus, ſubinde circulo purpureo inſcriptis, pediculis ſeſcuncialibus & biuncialibus adnatis. Pediculi florum è foliorum alis exeunt, triunciales, craſſi, ſuſtinentes umbellam *florum* amplorum è quinque petalis difformibus conſtantium, coloris è carneo ad purpureum vergentis, duobus petalis majoribus, lineis obſcurè purpureis ſtriatis, ſemen nondum perfecit, videtur planta perennis.

39. Geranium *Africanum*, foliis plerunque auritis, floribus ex rubro purpuraſcentibus *Hort. Amſt.* rar. P. 2.

Ex *radice* quam exhibet hoc Geranium albicante & fibroſâ plurimi ſimul exoriuntur *pediculi* duas treſve uncias longi, quæ in *folia* exeunt oblonga, rotunda, viridia, nervo unico per longitudinem producto prædita, quorum principio duo plerunque alia adſtant alarum inſtar *foliola*. Statim etiam ex ipſa radice exeunt pediculi pedales & altiores, rotundi, tenues, quorum ſummitates ex perianthio quinquifido & hirſuto *Flores* exornant, in umbellæ formam diſpoſiti, propriiſque pediculis ſuſtenti, pentapetali, ex rubro purpuraſcentes. Præter ipſa *ſtamina* albicantia *ſtylus* è floris medio exit, in ſummitate quinquifidus, purpuraſcens & reflexus. Flores evanidos inſtar congenerum quinæ ſequuntur *capſulæ* ſeminales, in apicem Ciconiæ roſtrum referentem exeuntes, quæ totidem includunt *ſemina*, & ubi maturuerint ſponte ab invicem ſejunguntur. Floret Auguſto, & Septembris initio ſemina perficit.

40. Geranium *Africanum* noctu olens tuberoſum, Vitis foliis, hirſutum *Hort. Amſt.* rar. P. 2.

Radicem habet craſſam, tuberoſam, inæqualem, caſtanei coloris, pauciſſimas emittentem fibras ; ex qua ſtatim unà cum caule flores producturo pediculi exoriuntur ſpithamiæi, hirſuti & virides, qui *folia* ſuſtinent ampla, viridia, hirſuta in 3, 4ve profundas lacinias diviſa, crenata, quorum quædam alarum inſtar aliis duobus foliis, quaſi totidem forent folia diſtincta, circa foliorum exortum ipſi pediculo annexis, prædita ſunt. *Caulis* florifer pedalis & altior, rotundus, viridis & hirſutus, quam cùm nactus ſit altitudinem capitulum rotundum hirſutum in cacumine ſuſtentatum explicatur & in 3,4ve dividitur pediculos digito longiores, hirſutos etiam & ſubrotundos, quorum ſummitates ex pediculis parvis in umbellam diſpoſitis *flores* ornant pentapetali, ad purpureum colorem inclinantes, & limbis ſulphureis præditi : Hi noctu, vel ipſo etiam Sole abſente odorem ſpirant non ingratum, Sole autem præſente odor percipitur nullus. Perianthium, quo flos ante ſui explicationem obtegitur hirſutum & quinquifidum eſt. Fructus & ſemina ut in reliquis.

41. Geranium *Africanum* Myrrhidis folio, flore albicante, radice rapacea *Hort. Amſt. rar.* P. 2.

Radix hujus in ventrem amplum, pugno ferme æqualem extuberat, inſtar radicis Rapæ ſativæ rotundæ *C. B.* fuſca ; quæ varia è longiore & hirſuto pediculo producit folia longiora, inſtar Myrrhidis inciſa, hirſuta. Ex ipſa etiam radice pediculi exeunt pedales & longiores, rotundi & hirſuti, quorum cacumina in alios minores, umbellatim diſpoſitos dividuntur, quorum quiſque in perianthio quinquifido *Florem* ſuſtinet pentapetalum & albicantem, cujus tria petala eriguntur, reliqua duo deorſum flectuntur (quaſi galeatus & labiatus eſſet) quæ duo petala maculis purpuraſcentibus in ipſa flexura notantur ; è quorum medio ſtylus erigitur, in ſummitate purpuraſcens, quinquifidus & reflexus, quem 4 circumſtant *ſtamina* albicantia. *Fructus* ut in reliquis congeneribus.

42. Geranium Hæmatodis facie, tenui radice, annuum *Hort. Cath. Suppl.* 3.

Folia huic profundè & tenuiter diſſecta ſunt ad modum ferè Geranii hæmatodis, aut Columbini foliis magis diſſectis. *Flores* nunc ſinguli, nunc bini in eodem communi pediculo. Roſtra brevia ſunt. Caules & florum pediculi hirſuti admodum.

43. Gera-

43. Geranium perpetuum, rotundo folio Malvæ, flore & folio majori *Hort. Cath. Suppl.* 3. an Ger. montanum rotundifolium perenne, flo. purpureo majore *Bocc. Mus.*

Folia Malvaceorum circumscriptione sunt, profundè tamen divisa (sed non ad pediculum usque) in plures insigniores lacinias [5 vel 7] quæ & ipsæ iterum incisæ sunt in aliquot segmenta. *Flores* in ramulis superiora versùs nunc singuli, nunc in eodem communi pediculo bini. Rostella brevia. D. *Sherard* hanc & præcedentem speciem à *Principe Catholicæ* acceptam ad nos transmisit.

44. Geranium *Hispanicum* magna radice, Cicutæ folio crassiore *Schol. Bot.*

45. Geranium saxatile, Robertiano simile, *Anglicum. Ejusd.* An Geranii Robertiani laciniis, ex virore lucidum, brevioribus rostris *Pluk. Almag. Bot.*

46. Geranium *Pyrenaicum*, foliis cineraceis, radice crassa, magno flore variegato *Tournefort. Elem. Bot. Pluk. Mantiss.*

47. Geranium maritimum laciniatum annuum acu longissima *Tournefort. Elem. Bot.*

P. 1100. Ad Cap. De Rore Solis.

1. Ros solis *Africanus*, Cisti flore albo, caule folioso D. *Sherard*, An Rorella major, oblongo folio, *Monomotapensis* flore albo, caule folioso *Pluk. Mantiss.* p. 163.

Quam nobis exhibuit Planta D. *Sherard* altitudine erat pedali, cauliculo tenui ab imo ad summum usque foliis vestito satis crebris, unciam aut sescunciam longis, angustis, circa margines pilosis, acutis, *florem* in fastigio gestante singularem, amplum.

2. Ros Solis *Africanus*, foliis prælongis, caule nudo altissimo D. *Sherard.*

Folia palmum ferè longa sunt, semunciam lata, obtusa, tota superficie, præsertim ad margines crebris pilis hirta. *Caulis* dodrantalis, nudus, ad summum ferè, ubi duos, tresve flores edit, quorum nec figuram nec colorem in sicca discernere licuit.

3. Ros Solis *Capensis*, nostrati longifolio similis, fructu tamen, ut videtur, crassiore.

P. 1065. Ad Cap. de Gossipio.

1. Gossipium seu Xylon arbor Occidentale, foliis digitatis, per margines crenatis, fructu conoide quinquecapsulari, lanugine leucophæa referto *Pluk. Phytogr.* T. 189. F. 1.

2. Gossip. seu Xylon arboreum δενδρῶδες ritè dictum, è *monte Serrato Americanum*, quinquecapsulari fructu cylindroide, leucophæa lanugine farcto *Ejusdem ibid.* F. 2.

3. Gossip. frutescens annuum, folio Vitis ampliori quinquefido Insulæ *Providentiæ*: An Bambagia arborea di Pernambuco *Zanoni Pluk. Phytogr.* T. 188. F. 2.

4. Gossipium herbaceum seu Xylon *Maderaspatense* rubicundo flore, pentaphyllæum *Ejusd. ibid.* F. 3.

5. Gossipium arboreum flore atro-purpureo *P. B. P.*

6. Gossipium sericeum *Ejusd.*

P. 1070. Ad Cap. De Alcea *Indica.*

1. Alcea vesicariæ similis *Æthiopica*, moschum redolens, summo tantùm folio circa margines crenato. *Pluk. Almagest. Phytogr.* T. 204. F. 2.

2. Alcea procerior Ricini folio *Virginiana*, quintuplici parva capsula, flore albo tubulato *Pluk. Almagest. Botan.* Ricini folio *Virginiana* flore albo parvo *Breyn. Prod.* 2.

3. Alcea fruticosa *Malabariensis*, angustioribus foliis rigidiusculis, floribus amœnè rubellis, semine papposo *Pluk. Almagest. Botan.* T. 254. F. 3.

4. Alcea *Americana* Morifolia, quinque capsularis *Hispaniolensibus Moho* dicta, fructu magno, lignoso, pyramidali, plano, semine alato *Pluk. Almag. Botan.*

5. Alcea *Indica* Ulmi-folia prægrandis, subtus incana, flore amplo purpureo *Pluk. Phytogr.* T. 6. F. 3. Althæa magna, quinquecapsularis, foliis integris, subtus albicantibus,

 floribus

floribus magnis *Banister Cat. Stirp. Virgin.* ad finem *Hist. nost.* Inferiora hujus folia sunt prorsus integra, superiora tamen in lacinias ternas leviter incisa, & aversa parte albicantia.

6. Alcea *Indica* arborea, folio molli, flore amplo, eleganter coccineo *Pluk. Almag. Bot.* T. 255.

7. Alcea arborea *Indica*, villosa, quinis foliorum lobis, flore amplo sulphureo *Ejusd. ibid.*

8. Alcea acetosa *Indica*, Gossipii folio, pericarpio coccinei coloris, Capsici siliquam æmulante, Ex Insula *Antegoana*, *Pluk. Almag. Bot.*

9. Alcea *Ægyptia* foliis acutioribus cum nervis purpurascentibus *Schol. Bot.*

10. Alcea Mori folio *Virginiana* major & minor *Ejusdem.*

11. Alc. *Indica* frutescens, foliis ad margines exasperatis, Bryoniæ albæ divisurâ: E sinu *Bengalensi Pluk. Phytogr.* T. 5. F. 3.

12. Alc. spinosa *Maderaspatana*, foliis profundè laciniatis, Cannabis in modum pentaphyllæa, saporis acidi. An Acetosa Indica *Bontii? Ejusd. ibid.* F. 4. Hujus meminit Cl. Vir, & sedulus plantarum exoticarum explorator D. *Herman.* in *Cat. Hort. Ac. Lugd. Bat.* p. 27. Vide infra Alcea *Bengalensis* spinosissima, &c. *Hort. Med. Amst. rar.*

13. Alc. seu Bamia *Americana*, parvo flore, petalis rotundioribus *Pluk. Phytogr.* T. 6. F. 4.

14. Alc. *Ind.* folio hastato, flo. parvo purpureo, longo pediculo insidente, pericarpio compacto duro, in 5 cellulas totidem semina includentes dispertito *Ejusdem.* T. 7. F. 1.

15. Alc. *Ind.* frutescens, foliis in lacinias variè dissectis. An Alcea arborescens *Japanica*, folio Quercûs, flore pleno carneo, in medio roseo Clar. *Breynii* Prod. 2. *Sansanqua Japonensibus Ejusd.* T. 74. F. 1.

16. Alcea pentacoccos, Ranunculi auricomi folio & facie, *Maderaspatensis Ejusd.* T. 125. F. 3.

17. Alc. fruticosa Pentaphylloidis æmula, floribus amœnissimè rubellis, calyce productiore è *Maderaspatan. Ejusd.* T. 126. F. 4. An Malva *Afric.* frutescens flo. rubro, *Hort. Amst.* P. 2.

18. Alceæ affinis *Indica*, Abutilon dicta, flore flavo, foliis mollibus profundè venosis, siliculis lanuginosis. An Althæa Abutilon dicta *Indica*, flore luteo minore *Hort. Lugd. Bat.* Anoda *Zeylanensium. Ejusdem ibid.* F. 5? Abutilon *Indicum* J. B. & Camerarii?

19. Alcea cibariæ seu Corchoro affinis, *Maderaspatana*, flore flavo, oblongis glabris & nigrioribus foliis, capsula Caryophylloide brevi *Pluk. Almag. Bot.* Hæc planta in *Phytographia Pluknetiana* Tab. 44. F. 1. Lysimachia non papposa Melissophylla *Maderaspatana* inscribitur.

20. Alcea olitoria seu Corchorus *Americana* prælongis foliis, capsula striata, subrotunda brevi *Almag. Botan. Pluk.* T. 255. F. 1.

21. Alceæ cibariæ affinis *Orientalis*, brevioribus foliis, flore flavo, fructu Caryophylloide longiore, *Pluk. Almag. Bot.*

22. Corchoro affinis, Chamædryos foliis, flore stamineo, seminibus atris, quadrangulis, duplici serie dispositis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

E *radice* subnigra, altè in terram descendente *caulem* exserit teretem, fuscum, lignosum, 3, 4ve pedes altum, in ramos quaquaversum fusos divisum. *Folia* exeunt plura simul, quædam majora, alia minora, semuncialibus intervallis, pediculis pariter semuncialibus nixa, ipsa denique semunciam longa, ¼ unciæ lata, ad basin sci. ubi latissima, graminei viroris, circa margines denticulata, lævia: quibus appositi *flores* staminei: Succedit *siliqua*, duas uncias longa, obscurè fusca, Sesami nonnihil similis, duabus duntaxat valvulis subrotundis composita, in duas cellas membranâ intergerinâ divisa, binos seminum nigrorum minutorum quadrangularium ordines continens, per maturitatem summa parte dehiscens, & semen effundens.

Locis saxeis in *Guanaboa* & prope **Colonel Fullers Plantation** frequenter nascitur.

23. Alcea

23. Alcea Abutilon dicta foliis lobatis, minima *Ind Orient. Pluk. Almagest. Bot.* Floribus parvis luteis ex alis foliorum longis pedunculis insidentibus ab Althæa morifolia *Indiæ* Orientalis *Phytogr.* plurimùm differt.

24. Alcea moschata villosissima, foliis crassis trilobatis in profundiores lacinias incisis *Pluk. Phytogr.* T. 127. F. 1.

25. Alc. *Maderaspatana*, hastatis foliis glabris, pericarpio tantùm villosa *Ejusd. ibid.* F. 2.

26. Alc. cibaria seu Corchorus *Americana*, Carpini folio, sextuplici capsula longiore ornata, an Corchorus *Americanus* minor, Carpini folio, siliquâ angustissimâ è lateribus ramulorum proveniente *Breyn. Prod.* 2 ? *Ejusdem ibid.* F. 3.

27. Alc. olitoria seu Corchorus *Americana*, angusto barbato folio, capsulâ strictiori, *Ejusdem ibid.* F. 4.

28. Alcea *Bengalensis*, Sabdariffæ similis, è Cod. *Bentingiano Pluk Phytogr.* T. 240. F. 1.

29. Althæa *Americana* frutescens Populi albæ foliis *P. B. P. app.*

30. Althæa arborea *Indica*, flore luteo, folio triparito *P. B. P.*

31. Althæa rosea peregrina, fortè Rosa moscheutos Plinii *Cornut. Ejusd.*

32. Althæa humilis *Curassavica* floribus exalbidis *Ejusd.*

33. Althæa *Americana* incana frutescens, flore coccineo *Ejusd.*

34. Alth. *Brasiliana* frutescens, incarnato flore, Fegopyri semine, Planta innominata prima *Marcgrav.* l. 1. c. 22. *Ejusdem.*

35. Althæa vesicaria maxima spinosa *Bengalensis Ejusd.*

36. Alth. Abutilon dicta, folio lobato *Ejusd.*

37. Alth. Scammonii folio, flosculis albis *Zeylanica*, (*Wissaduli*) *Ejusd.*

38. Eadem floribus luteis *Curassavica*, *Ejusdem.*

39. Alcea Bengalensis spinosissima, Acetosæ sapore, flore luteo pallido, umbone purpurascente *Commelin. Hort. Amst. rar.* An Althæa vesicaria max. spinosa Bengalensis *P. B. P.* ?

D. *Commelin.*

Radix nivea, lignea, numerosis fibris capillata. *Caulis* angulosus, cortice herbido amictus, sentibus undique horrens, hominis proceritatem assequitur. *Rami* inordinatè positi, spinis quoque armati, *foliis* ornantur digitatis, in 5 lacinias profundissimas divisis, digitum longas, mucronatas, nonnihil pilosas, serratas, gustu Acetosæ nostratis æmulas. *Flores* ex alis foliorum emergunt, peculiari pediculo longiori fulti, pentapetali, amœno colore luteo-pallido, formâ Alceæ vesicariæ *C. Bæ Spei* similes, quorum Calix in 10 segmenta divisus. *Petala* magna, ad utrumque extremum lata, oris inæqualia, unguibus purpurascentibus, umbonem repræsentantibus prædita, quorum medium conus occupat floridus, concolor, multis *staminibus* veluti ramulis præditus. Floribus emarcidis succedunt *vascula seminalia* in 5 partes dehiscentia, in quibus *semina* hospitantur reniformia, oblonga, exteriùs gibbosa, interiùs ad medium concava, colore subfusco.

Tenera admodum est planta, singulis annis è semine renovanda. Majorem affinitatem habet cum Acetosa *Indica Bontii* quàm cum Narimam-poulli *H. M.* P. 6. cujus folia in 3 segmenta dividuntur.

Ex corticibus caulium exsiccatorum atque excoriatorum funes conficiuntur, Cannabe tamen infirmiores. Hoc respectu cum Plantis sequentibus *Mahot* dictis & à D. *Sleane* descriptis convenit.

Plantam hanc D. *Petiver* pro *Narimam-poulli H. M.* P. 6. T. 44. habet, quam *Jo. Commelinus* Alcea Indicam spinosam, magno flore ex albo flavescente vocat. D. *Plukenet* Alceam spin. Maderaspatanam, foliis profundè laciniatis Cannabis in modum, pentaphylleam, saporis acidi T. 5. F. 4. dicitur Acetosa Indica spinosa, foliis profundè laciniatis, flore subluteo amplo *Breyn. Prod.* 2. Althæa Indica spinosa, Acetosæ sapore, flore flavo pendente *P. B. P. Zeylan.* foliis asperis, profundè laciniatis foliorum Cannabis instar, saporis acidi *Hort. Leyd.*

40. Katu-Uren H.M. P. 10. T. 54. Alcea *Malabarica* cordato folio, flore luteo.

Arenosa amat, 3ium 4ve pedum altitudine. *Radix* albicans, fibrosa. *Stipes* pilis ad tactum valdè lenibus obsitus. *Folia* in petiolis striatis ac pilosis cordata in oris serrata, pilosa, crassiola, mollia ac lenia, saporis subacris. *Flores* in tenuibus, parvis ac pilosis videntur petiolis vel solitarii, vel bini, ternive aut etiam plures, albicantes & subflavi seu lutei, pentapetali, oblongo-rotundi; membranaceæ tenuitatis, pellucidi, venulis in longum obliquè striati, ad unguiculos viridiusculi. *Stylus* & *stamina* ut in congeneribus, albicantia; *apicibus* flavis. *Calix* pilosus, quinquefolius, striatus, in angulis inter cuspides nervo eminente striatus. *Vascula seminalia* calycibus fermè comprehensa, pilosa, in superiori ora numerosis rigidis, surrectis, ac in orbem pectinatim dispositis *staminulis* munita, primùm viridia, dein rufescentia, per siccitatem in vertice hiantia. *Semina* in illis 8, 9, aut 10, in orbem ad se mutuo consita, tribus lateribus circumscripta, uno rotundo, duobus planis, lacunulis striata, in vertice duobus spicatis staminulis dotata, coloris cinereo-fusci.

Vires. Integra planta aquæ incocta, in totum diuretica est. Radix in pulverem redacta, & cum Pipere assumpta, algidam deprimit febrem. Ex eadem & oleum exprimitur.

41. Niuren *H. M.* P. 10. T. 55. Alceæ *Indicæ* species, floribus minoribus, capsulis in 5 cellulas, singulas binos seminum ordines continentes divisis.

H. M.

Radix ut in priore. Stipites ac rami teretes, rubescentes, pilis minutis raris obsiti, ut & *Folia*, quæ in petiolis pilosis interiùs planis ac spadiceo-fuscis proveniunt, præcedentis similia, viroris fusci & nitentis saporis subamari. *Flores* parvi, pentapetali, oblongo-angusti, coloris in totum flavi. *Stamina*, *stylus*, *calyx* à præcedente non multùm abludunt. *Capsulæ seminales* oblongo-angustæ, 5angulares, in vertice tribus bifidis cuspidibus dotatæ, virides seu ex parte spadiceo-fuscæ. *Semina* intra singula latera numerosa, in duabus seriebus consita, angulosa, albicantia.

Vires. *Folia* unà cum seminibus lacti muliebri admixta succum stillant, cujus binæ guttæ naribus injectæ utili sternutamento catarrhos solvunt. *Radix* oleo incocta, capitique illita cephalæam tollit.

42. Naga-Pu. H. M. P. 10. T. 56. Alceæ accedens *Indica*, flore roseo amplo pentapetalo, fructu globoso quadrangnlo, foliis longis, angustis crenatis.

H. M.

Arenosa amat. *Folia* oblongo-angusta, in oris serrata, rigida, glabra, polita, supernè viridi-fusca, subtus cinerea, saporis adstringentis. *Flores* in petiolis proveniunt brevibus, pentapetali, rotundi, in oris crispatim plicati, coloris inter-rosacei ac violacei, in medio *flocculo* flavo exornati, ut nostratium Rosæ sylvestres, quibus consimiles. *Fructus* rotundi & globosi suturis eminentibus quadrangulati. *Capsulæ seminales* identidem in vertice spiculati ac cuspidati.

43. Alcea maxima, Malvæ roseæ folio, fructu decagono, recto, crassiore, breviore esculento *Slon. Cat. Jamaic. Okra.* Alcea Americana annua, flore albo maximo, fructu maximo pyramidali sulcato *Commelin. Hort. Med. Amst. rar.* *Okkoro Surinamensibus.*

D. *Commelin.*

E *radice* alba fibrosa stipes protruditur bipedalis, diametro unciali, libro saturatè viridi præditus. *Folia* longis petiolis suffulta, Vitis aut Ricini haud dissimilia, 3, 5, 7ve mucronatis & circa margines crenatis lobis profundè dissecta, sapore fatuo. Hisce deciduis vestigia remanent protuberantia, unde Caulis quasi nodosus apparet. *Flores* ad alas foliorum singulares prodeunt, pediculis crassioribus nixi, inodori, pentapetali, petalis albicantibus, unguibus purpurascentibus, medium occupante columella flava apice purpureo donata. Floribus emarcidis succedunt *vascula seminalia*, profundè sulcata, longa, crassa, erecta, in apicem acuminata, in quinas denásve carinas per maturitatem dehiscentia, colore griseo, in quibus more congenerum *Semina* continentur numerosa, subrotunda, coloris ex griseo nigricantis, quorum medulla alba, farinacea ac fatua.

Planta est annotina, quotannis semine renovanda.

Ob florum elegantiam coli meretur.

Hanc D. *Sloane* ità describit. In paucis à sequente differt, quòd sci. caules non adeò virides sint, sed rubescant nonnihil, quòd siliqua 2 uncias longitudine non excedat, quòd figuræ pyramidalis sit & unciali ad basin diametro, quódque decem in superficie sulcis exarata.

Eadem est cum *Quingombo* Lusitanis, Congensibus & Angolensibus *Quilloho Marcgr.* p. 31. cujus descriptionem habes Hist. nost. p. 1068. Bamiâ Ægyptiacâ siliqua decagona *Clus. hist. app. alt.* Althæâ humili annua, fructu maximo pyramidali sulcato *Herm. P. B. P.*

Hujus ut & sequentis siliquæ ante maturitatem collectæ dum adhuc virides sunt, & in taleolas tenues dissectæ in jusculis coquuntur aut in ollis Piperaceis, & admodum nutritivæ censentur ac venereæ, ut quæ valdè viscosæ sunt seu mucilaginosæ; proinde magno studio in hortis coluntur tum ab *Æthiopibus*, tum etiam ab *Europæis*.

Ketmia *Americana* annua, flore albo, fructu non sulcato longissimo *Hort. Amst. rar.* P. 2. fructûs formâ solâ à præcedente differt.

44. Alcea

44. Alcea maxima, Malvæ roſeæ folio, fructu pentagono recurvo, eſculento, graciliore & longiore *Slon. Cat. Jamaic.* Alc. Indica *Quigombo* & *Ochroa* dicta, ſiliquis prælongis, planis, 5fariam diviſis, ex inſula *Barbadenſi Pluk. Almag. Bot.* p. 16. An Lubie Endigi *Rauwolf.* lib. 2. cap. 5? Trionium *Theophraſti Ejuſd?* Lugd. ap. p. 31. Alcea *Ægyptia Cluſ. hiſt.* lib. 4. p. 27? Alcea *Indica* parvo flore *C. B?* **Long-Okra.** Reliqua Synonyma conjectanea vide apud D. *Sloane* hoc in loco.

D. *Sloane*.

Stipite tereti, viridi, recto ad 10 aut 12 pedum altitudinem aſſurgit, hic illic in ramos diviſus, *foliis* nullo ordine poſitis ad intervalla digitalia obſitos, pediculis 7 uncias longis inſiſtentibus, profundis laciniis in 5 ſegmenta ſeu partes diviſis, 6 uncias longis à ſummo pediculo ad mediæ laciniæ ei oppoſitæ extremum, & ad baſin ab auricula ad auriculam 4 latis nonnihil hirſutis, colore obſcurè viridi, ſpinulis brevibus obſitis, 5 coſtis ſeu nervis eminentibus, à ſummo pediculo ortum ſumentibus, 5 ſegmenta ſeu lacinias medias percurrentibus, pro laciniarum magnitudine proportionatis. Folia tota Malvæ hortenſis ſeu roſeæ folia referunt: Ex eorum ſinubus ſeu angulis quos cum caule efficiunt egrediuntur *Flores* pediculo $\frac{1}{8}$ unc. longo inſidentes, foliis anguſtis incanis, $9\frac{1}{2}$ uncias longis obvallati, unóque præterea amplo, viridi, rotundum, glabrum viride tuberculum amplectente. Petala numero 5 ſunt, ampla velut Roſarum, lutea, fundo purpureo; in quorum medio ſtylus $\frac{1}{2}$ unc. longus, ejuſdem coloris, hirſutus, purpureâ in apice maculâ; cui ſuccedit *Siliqua* pyramidalis, viridis, incurva, 3 unc. longa, vix pollicari ad imum craſſitudine, 5 ſulcis versùs apicem exarata, ſubhirſuta, maturitate fuſceſcens, in decem cellulis totidem ſeminum ordines continens, malvaceis multò majorum, aliàs ſimilium.

45. Althæa *Indica* flore magno, purpureo pendente D. *Sherard. Cat.* ad finem *Parad. Bat. Herman.*

D. *Sherard.*

Radice nititur perenni, ex aliquot fibris, craſſis, candidis conſtante, *caules* inde emergunt 3 vel 4, foliis alternatim per intervalla digitalia veſtiti, rotundi, bipedales, ima parte digitum minimum craſſi, glabri. *Folia* digitalibus adhærent pediculis, trilobata, in ambitu crenata, nonnunquam abſque lobis. Circa ſummitates caulium ex foliorum alis oriuntur *flores*, pediculis ſemidigitalibus innixi: ſunt autem pentapetaloides, purpurei, floribus Malvæ paulò majores, Campanulæ inſtar propendentes, cum piſtillo aceroſo flavo ſeu aureo in medio. Segmenta florum tam ſtrictè juncta ſunt, ut flos integer & quaſi campanulatus appareat. Flori ſubjicitur *calix* ex 5 foliolis viridibus conſtans, qui cùm collectus ſit aut conniveat, figuram pentagonam efformat. Hujus baſi ſubſunt 12 aut 14 villi, ſemiunciales, in orbem expanſi, virides. Sapor plantæ viſcoſus eſt.

46. Althæa veſicaria *Cap. Bæ Spei* fruteſcens, flore albo D. *Sherard.*

Folia quàm Alceæ vulgaris *Cap. Bæ Spei* multò minora ſunt. Calices in veſicas ſimiles ſtriatas extumeſcunt.

47. Althæa *Africana* Ibiſci folio minori acuminato, flore coccineo D. *Sherard.*

Planta eſt fruticoſa. Ad uniuſcujuſque folii exortum, ut in multis aliis, apponuntur foliola duo, appendices vel ligulæ vel auriculæ dicenda oblonga, acuminata.

48. Alcea fruticoſa aquatica, folio cordato ſcabro, flore pallidè luteo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Radices hujus è variis longis candidis fibrillis, filamentorum lineorum æmulis, in terram aut aquam dependentibus, componuntur. *Caules* ſeu virgæ multæ indè exeunt, digiti circiter craſſitudine, 5 pedes altæ, cortice albo glabro tectæ, in ſurculos plurimos diviſæ; versùs ſummitates *foliis* cordiformibus obſitæ, pediculis ſeſcuncialibus ſubnixis, ipſis duas uncias longis, ſeſcunciam prope baſin ſubrotundam latis, in acutum deſinentibus, circa margines rariùs dentatis, luteo-viridibus, ſcabris, veníſque à pediculo, veluti tot radiis à centro, media percurrentibus, inſtructis. *Flores* ſpicatim digeſti in ſummis ramulis ad 4 unciarum longitudinem, ſemuncialibus à ſe invicem intervallis diſtantes, pediculis 1/[illegible] unc. longis inſident, 5 pallidè luteis, ſemunciam longis petalis compoſiti, purpureis intus lineis venoſi, *ſtylo* medium occupante piſtilliformi, *ſtaminibus* multis comoſo, foliis 5 viridibus ſepti, & duplo pluribus, peranguſtis, ejuſdem figuræ, inferiùs obvallati. *Semina* ſuccedunt 5, ſua quæque cellula incluſa. *Capſula* integra, ampla eſt, pentagona, ſubrotunda, obtuſo ad unumquemangulum apice extante, ut in aliis nonnullis hujus generis.

Ad ripam utramque fluvii ſalſi, loco **Cabbage-Tree-bottom** dicto copioſè provenit, necnon ad ripam fluvii via quà Lacunam itur ſed rariùs.

49. Alcea Populi folio incano integro *Slon. Cat. Jamaic.* Alc. *Jamaicenſis*, Abutili facie, floribus exiguis flavis, folio vix crenato, prona parte molli & tenuiſſima lanugine caneſcente *Pluk. Almag. Bot.* T. 254. F. 5. An Althæa arboreſcens *Americana*,

Americana, Viburni foliis, fructu quinque capsulari corniculato *Hort. Beaum.* p. 7. An Alcea *Americana*, Abutili vel Populi nigræ foliis longiùs mucronatis, incanis, flore luteo *Abutili Breyn. Prod.* 2.

D. *Sloane.*

Radice firmatur fusca, lignea ramosa: *Caulem* erigit teretem, fuscum, glabrum, tripedalem, in varios ramos brachiatum, versùs summitates foliis & floribus ornatos. *Folia* pediculis ½ unc. longis insident, ipsa sescunciam longa, dimidiam lata latissima ad basin subrotundam parte, unde paulatim minuuntur donec in punctum desinant. *Flores* semuncialibus pediculis insident, pentapetali, colore Aurantiaco. Succedunt singulis *Capsulæ* seminales seu potiùs *siliquæ* quinque, Fraxinellæ similes, in quorum singulis continentur *semina* vinaceis persimilia, è capsulis solis calore apertis exsilientia.

In pratis *Savannis* dictis ubique oritur.

Datur hujus varietas folio longiore, ad basin latiore, supernè minùs lanuginoso, floribus paucioribus, quæ promiscuè cum priore crescit.

50. Alcea Populi folio villoso, leviter serrato *Slon. Cat. Jamaic.* An Abutilon *Indicum* flore luteo *Breyn. Prod.* 1 ? An *Abutilon* Ind. flore luteo minore *Ejusd. Prod.* 2.

D. *Sloane.*

Rotundis aliquot virentibus *stolonibus* ad 2, 3ve pedum altitudinem assurgit. Summis surculis, in quos cauliculi dividuntur, duo triáve *folia* innascuntur, pediculis unciam ferè longis viridibus subnixa, ipsa pariter unciam propemodum longa, dimidiam lata latissima ad basin subrotundam parte, viridia, mollia, incana, sinuata, & circa margines dentata, in punctum desinentia, nervis variis à pediculi apice tanquam centro media percurrentibus, nonnullis etiam à costa media extensis. Ex alis foliorum emergit *Flos* pediculo ¼ unc. longo sustentatus, calice pentaphyllo munitus, pentapetalos, colore Aurantiaco. Succedit vasculum *seminale* pentagonum, primò viride, deinde fuscum, vel potiùs 5 folliculi seu siliquæ sibi mutuò adjacentes & ferè contiguæ, *semina* claudentes reliquorum Abutilorum similia.

In Insula *Jamaica* collegi, sed an specie à præcedente differat dubito.

51. Alcea parva fruticosa, Trissaginis folio erecta, ex oris *Coromandel Pluk. Mantiss.*

52. Alcea arborea Populi nigræ foliis, prona parte albicantibus, flore amplissimo rubicundo ex Insula S. *Helenæ*, ubi **Redwood**, id est Lignum rubrum nostratibus nuncupatur.

53. Alcea arbor, Populnea fronde, tota argentea, quinquecapsularis, seu Ebenus viridis ex Insula S. *Helenæ*, ubi ab *Anglis* illic degentibus **Blackwood** & **Ebony**, i. e. Lignum nigrum & Ebenus nominatur. Et revera est Ebenus genuina *Indorum*, ut ex aliorum fide dignorum relatu nobis serio affirmabat insignis ille Botanicus & veritatis studiosus D. *Carolus Du Bois*, *Pluk. Mantiss.*

54. Alcea minor Abutili facie ex *Coromandel. Ejusd. ibid.*

55. Althæa *Africana* frutescens, floribus aureis cochleatis pendulis minoribus *Volckamer. Flora Norimberg.*

Volck.

E *radice* fibrosa *caules* eriguntur subrotundi, lignosi, virides, cubitales & altiores, si adultior præsertim fuerit planta, *foliolis* hinc indè oblongiusculis, obscuro virore nitentibus, ac rigidulis, subhirsutis, per ambitum inæqualiter serratis, circundati. Horum summitates spicata quasi serie exornant *flosculi* (quódque singulare est, & nulli aliàs, quod sciam, ex Malvaceo & Althæarum genere commune) ex 5 petalis aureis, revera ab invicem disjunctis, ac in cochleam retortis constructi, penduli è calice quinquepartito *Flores* decussos sequuntur capsulæ pentagonæ parvæ, 5 loculis divisæ, quibus singulis foventur *semina* fusca, reniformia, rugosa.

Tota planta perennat & semper viret, modò per hyemem defendatur in hybernaculo communi.

Sponte nascitur ad Promontorium *Cap. Bæ Spei* dictum.

56. Althæa hirsuta folio trilobato majore crenato *Americana*, semine moschum olente *Herman.* An Alcea moschata villosissima, foliis in profundiores lacinias incisis *Pluk. Phyt.* Tab. 127. F. 1 ? D. *Sherard. Flos* in ramulo sicco nobis à D. *Sherard* accepto amplissimus erat. In *Sirinama* collecta erat.

57. Althæa arborea *Americana*, Tiliæ folio amplissimo, subtus incano, flore luteo maximo, umbone purpureo D. *Hermanni* D. *Sherard.* In *Sirinama* collecta.

58. Abutilon arboreum spicatum, Betonicæ folio incano, flore minore purpureo *Slon. Cat. Jamaic.* An Alth. *Jamaicensis*, oblongo mucronato glauco folio, profundè venoso, margine undulato crispo *Pluk. Almag. Bot.* T. 259. F. 6. vel Ricinus (fortè) Althææ folio *Jamaicensis* glauco, profundè venoso, margine undulato crispo *Ejusdem Almag.* p. 321.

D. *Sloane.*

D. *Sloane.*

In 10 pedum altitudinem excrefcit Arbor ifthæc, craffitudine cruris humani, cortice propemodum glabro, rubente veftita, propè faftigium in varios ramos æqualiter in omnem partem extenfos divifa, quorum furculi extremis fuis, *foliis* pluribus ornantur, pediculis $\frac{1}{8}$ unc. longis fubnixis, ipfis $\frac{3}{4}$tas unc. longis, $\frac{1}{3}$ latis latiffima prope bafin fubrotundam parte, circum oras crenatis, albicantibus, aut pallidè admodum virentibus, acuminatis. E foliorum finubus exeunt, fummófve ramulos terminant *Flores* aliquot pentapetali, purpurei, racematim feu fpicatim congefti, ftaminibus intus luteis, foliolis extus viridibus calicis loco obvallati; quibus præteritis fuccedunt *femina* in capitulis Alceæ arboreæ perfimilibus, unoquoque cellulâ privatâ feu peculiari inclufo; harum quinque vafculum feminale integrum componunt, fingulæ autem cufpidatæ funt, & binas alas extantes obtinent.

In fylvis & frutetis campeftribus circa urbem, S. *Jago de la Vega* reperitur, ubi magnitudine & canitie foliorum variat.

59. Abutilon fruticofum, foliis fubrotundis ferratis, floribus albis pentapetalis, ad alas foliorum conglomeratis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Ad 5 circiter pedum altitudinem affurgit frutex ifthic, *caudice* tereti, cortice fufco glabro veftito, in varios ramos longos diducto; *Foliis* ad intervalla inæqualia exeuntibus alternatim è lateribus oppofitis, pediculis trientem unciæ longis infidentibus, ipfis fefcunciam longis, femunciam latis, ad exortum feu initium fubrotundis, ubi & latiffima funt, exinde paulatim latitudine decrefcentibus ad apicem ufque; tenuibus, faturè viridibus, nervis confpicuis tota percurrentibus, glabris & circa margines incifis Urticeorum in modum. E foliorum finubus feu angulis quos cum caule efficiunt emergunt *Flores*, caules ad intervalla Verticillatarum in modum ambientes pediculis deftituti, calice rubro excepti, pentapetali, albicantes; *capitula* varia fubrotunda poft fe relinquentes, quorum unumquodque 5 folliculis feu cellulis componitur, fibi invicem proximè adftantibus, unico in fingulis latitante *femine*, parvo, irregulari, triangulo, nigro.

In *Jamaica* cum priore, invenitur, atque etiam in infulis *Caribbeis.*

60. Abutilon herbaceum procumbens, Betonicæ folio, flore purpureo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Caules huic lignofi, lenti, teretes, rubentes, bipedales, in terræ fuperficie jacentes, undique fparfi, in multos ramulos divifi, *foliis* paucis obfitos in pediculis $\frac{4}{3}$ unc. longis, ipfis uncialibus, quadrantem unciæ latis latiffima ad bafin fubrotundam parte, exinde fenfim imminuta latitudine donec in punctum definant, glabris, circa margines obiter dentatis, nervis aliquot in averfa parte eminentibus, Betonicæ folia nonnihil referentibus. *Flores* in extremis ramulis purpurei, cum ftaminibus in medio luteis, aliarum Malvarum fimiles; quibus *capfulæ* pyramidales in 5 apices terminatæ, & in totidem cellas divifæ, fuccedunt, in quarum unaquâque *femen* unicum, parvum, angulofum, fufcum hofpitatur.

In infula *Jamaica* propè domum D. *Batchelour* locis glareofis depreffis collegit D. *Sloane.*

60. Abutilo affinis arbor Althææ folio, cujus fructus eft ftyli apex auctus, quatuor vel quinque filiquis hirfutis, funis ad inftar in fpiram convolutis conftans *Slon. Cat. Jamaic.* An Ifora-Murri *H. M.* P. 6? feu Frutex fructu è ftyli apice egreffo, fextuplici funiculo in fpiram convoluto conftante? An Helicteres arbor Ind. Orient. filiquâ varicofa & funiculi in modum contortuplicata *Pluk.* T. 245. F. 2. vel Helicteres arbor Ind. Occid. fructu majore *Ejufd.* T. 245. F. 3.

D. *Sloane.*

Arbor ifthæc 15 pedes alta eft, crus humanum craffa, cortice lævi albicante tecta, terram versùs perpetuò nutans feu inclinans: *Foliis* veftita $2\frac{1}{2}$ uncias longis, $1\frac{1}{3}$ latis, à lata & fubrotunda bafi in acutum apicem fenfim anguftatis, circa margines ferratis, nervis variis paulum elatis in averfa parte apparentibus, colore luteo-viridi, lanuginofis mollibus & Althææ fimilibus. *Flores* in fummis ramulis proveniunt calice viridi hirfuto excepti, albi, Digitalis florum in modum fiti iifque fimiles, duntaxat minores, è quorum centro exit ftylus ceu funiculus oblongus, rotundo hirfuto globulo terminatus, qui augefcens fit *Fructus* è 4 vel 5 parvis fufcis rotundis filiquis feu funiculis folliculifve conftans, duris admodum contortis feu fpiraliter convolutis magnam copiam continentibus *feminum* rotundorum, fufcorum, è filiquarum feu funiculorum extremis per maturitatem fponte dehifcentibus excidentium.

In fylvofis collibus Red-Hills dictis, ubique reperitur.

Folia in decoctionibus pro clyfteribus ufurpantur.

D. *Plukenet* in *Mantiffa* ad *Almageftum* has duas Helicteres (ut vocat) *Occidentalem* fci. & Orientalem, fpecie plurimum inter fe diftingui afferit.

62. Alcea arborea, Althææ folio, florum petalis luteis, deorfum reflexis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Hic Frutex dicam an Arbor ad 7, 8ve pedum altitudinem affurgit, *caulibus* albicante cortice tectis *foliis* veftitis pediculis 2 unc. longis innitentibus, ipfis fefcunciam longis, unciam

am latis latiſſima ad baſin ſubrotundam parte, nervis à pediculo velut centro media percurrentibus, mollibus, colore è fuſco albicante, ſubtus quàm ſupernè multò albidioribus, foliis Althææ perſimilibus. Ramorum ſummitates in varios dividuntur ſurculos, quorum ſinguli ſingulos *flores* ſuſtinent, pentapetalos, petalis retro-flexis, minimè diviſis, 5 mollibus calicis foliis obvallatos. Succedunt *ſemina* plura in planis, latis compreſſis folliculis in acutum deſinentibus, arctè ſibi invicem adjunctis, capitulum rotundum in multas cellulas diviſum componentibus, reliquis hujus Generis per omnia exactè ſimilibus, contenta. In unaquaque cellula *ſemina* aliquot majuſcula, lanuginoſa, incana latitant.

63. Uren, H. M. P. 10. T. 2. Alcea *Malabarica*, folio Vitis, flore minore, roſaceo colore, fructu lappaceo, ſemine roſtrato. *Commelin.* notis.

H. M.

In arenoſis naſcitur, altitudine trium quatuórve pedum. *Radix* lignoſa, in latum ſe ſpargens, cortice ſubflavo. *Stipites* ac *rami* cortice viridi, ac longiuſculis albicantibus pilis obſiti. *Folia* petiolis inſident rotundis, longiuſculis, piloſis, ſurculis novellis comitatis (qui teneris foliis veſtiuntur) in tres vel 5 lacinias inciſa ſunt, in oris crenata, piloſa & ſubaſpera, contexturâ craſſiolâ, viroris fuſci, ſaporis ſubacris. *Flores* in brevibus proveniunt petiolis è foliorum alis, coloris roſacei, ad unguiculos intenſioris, præ tenuitate tranſparentes, venulis in longum ſtriati. *Stylus* craſſiolus, rotundus, roſaceo dilutus ac parùm inflexus, in ipſo vertice in plura tenuia ac brevia albicantia filamenta fiſſus, & ſub vertice nodulis gemmeis rubris hinc indè cinctus, ex unguiculis foliorum pede craſſo erumpens. *Calix* 5 foliis anguſtioribus viridi-fuſcis in orbem amictus, ipſe quinquefolius viridi-dilutus. In fundo *capitulum* reſidet viride, primordium fructûs, in vertice gemma albicante, in quam 5 ſtriæ incurrunt, inſtructus, filamentum ejiciens albicans, quod per ſtylum tanquam thceam tranſmittitur. *Fructus* capitula ſunt plano-rotunda, in 5 rotunda latera per intermedias ſtrias diſtincta, ſpiculis longiuſculis obducta, qui poſtea rigeſcunt & aculeata ſunt. *Semen* in ſingulis lateribus continetur unicum, triangulare, duobus lateribus planis & uno rotundo; ad maturitatem perductum nigricat.

Radix in confectione olei adhibetur.

64. Ketmia *Americana* urens, annua, flore luteo, fructu pyramidali ſulcato *Hort. Amſt.* rar. P. 2.

Radicem habet albam & fibroſam; *Caulem* ſeſquipedalem, undique *foliis* ornatum, ut plurimùm quinquifidis, (vetuſtiora intellige,) at nonnunquam trifidis & 4drifidis [juniora & altiora in caule] E foliorum alis exit pediculus, digitum longus, ſuſtinens è perianthio monophyllo, quod undique cingunt 9, 10ve foliola ſtellatim poſita, *florem* magnum luteum, pentapetalum unguibus purpureis præditum, è cujus medio exit *piſtillum* albicans, à baſi ad apicem uſque eminentiis luteis præditum. Hujus piſtilli ſummitatem *ſtamina* occupant 5, atro-purpurea. Florem *capſula* ſequitur ſeminalis, per maturitatem cineracea, 5 ſulcis & angulis prædita, totidem intus cavitates deſignantes, quæ per maturitatem à ſe invicem dehiſcunt, & intus duplici ſerie *ſemina* continent, parva, fuſca, reniformia, omni odore & ſapore deſtituta. Floret Junio & Julio. Semina Auguſto & Septembri perficiuntur.

65. Ketmia *Africana* veſicaria, fruticans & erecta, Alni foliis latioribus & majoribus, flore ſpirali ſulphureo *Hort. Amſt.* P. 2.

Lignoſam ſed tenuem & rufam agit *radicem*, è qua *Caulis* exſurgit ſeſquipedalis & altior, rotundus, primò viridis, dein rufus, & minutiſſimis pilis obſitus. E caule ramuli producuntur, caule piloſiores, quibus adſtant *Folia* ſubrotunda nonnihil ſerrata, viridia, nervoſa, inſtar foliorum Alni, ſed minora. Ipſi ramulorum foliorúmque exortui bina adhærent foliola, ſeu potiùs integumenta, quibus ante ſui productionem ſolia & ramuli conduntur, & ab omni externa injuria liberantur. Ramulorum ſummitates, è parvis piloſiſque pediculis dependentes, & perianthio 5fido involuti *flores* exornant ſulphurei, pentapetali & versùs extremitatem in ſpiram contorti, & poſt horum exantheſin perianthium in veſicam intumeſcit, *conceptaculum* tegentem & occultantem ſeminale, quod 5 cavitatibus *ſemina* parva duplici ſerie continet.

Quatuor hujus fruticis ſpecies obtinet Hortus medicus *Amſtelodamenſis.*

1. Erectam foliis latioribus & majoribus, jam deſcriptam.

2. Erectam foliis anguſtioribus.

3. Erectam foliis triplo minoribus.

4. Fruticantem, ſed ramulis ni ſuſtentetur humi fuſis.

66. Ketima *Africana* fruteſcens, foliis mollibus & incanis, flore ſpirali ſulphureo *Hort. Amſt.* rar. P. 2.

Radices huic ligneæ, è quibus *caulis* erigitur ſeſquipedalis, in varios diviſus ramulos tenues, rotundos, mollíque lanugine incanos. His *folia* adſtant plurima inſtar foliorum Althææ vulgaris,

vulgaris, sed plus duplo minora, serrata, sinuosa, tomentóque molliusculo incana. In ramulorum summitate & è foliorum alis pediculi oriuntur parvi, tomentosi, in 2, 3ve alios divisi, è quorum singulis *flores* dependent, sulphurei, spiræ modo intorti, pentapetali; flores è perianthio tumente prodeunt. Flores singulos sequitur *capsula* seminalis in eodem perianthio magis expanso conclusa, quæ in 5 loculos, seu cavitates, *semina* parva continentes dividitur. Tota floret æstate, & *Septembri* semina perficit.

Hæc unà cum præcedente avulsis ramulis multiplicatur.

67. Nela-Vaga H. M. P. 10. T. 69. Alcea Indica foliis serratis, capsulis pentagonis, pentaspermis.

H. M.

Surculis numerosis, undiquaque in orbem diffusis & radices hinc inde emittentibus repit. *Radix* crassa & lignosa, cortice albicante, fibris vestita. *Surculi* rotundi, tenues, virides, vetustiores cinerei, pilis albicantibus instructi, intus lignosi. *Folia* in petiolis videntur pilosis, in oris serrata, pilis albicantibus utrinque obsita, tenuia, mollia, quorum costæ utrinque eminent. *Flores* tenuissimis appendent petiolis, pentapetali, nonnihil transparentes, incisi, unguiculis stricti, venis candicantibus & nitentibus striati. *Stylus* & *stamina* ut in congeneribus, apicibus croceis. Calix 5 constat cuspidibus, viridi-dilutis ac valde pilosis, qui 5 viridi-fuscis striantur nervis, cuspidum oras fimbriatim obducentibus. *Capsulæ seminales* rotundæ, 5laterales, albescentes. *Semina* in illis 5, in singulis lateribus unum, tenui membrana à se invicem distincta, trilatera, spadicea, nullius saporis.

Balneum ex hac planta præparatur anticephalicum.

68. Blattaria *Ceylanica*, flore amplo coccineo Cat. Hort. *Med. Amst. Commelin.* & *Rar. Ejusd.* Alcea *Indica* lucido hastato folio, flore coccineo *Breyn.*

D. *Commelin.*

Plantis accensetur bicapsularibus. *Radix* ei alba, multis fibris capillata, graveolens *Caulis* angulosus, duos circiter pedes altus, circa imum ramosus. *Folia* ad caules inordinatè disposita, atro-virentia, longa, acuminata, Blattariæ foliis similia, angustiora tamen breviora, serrata, & ad basin profundè secta: circa foliorum axillas duo ut plurimum foliola emergunt. Singuli *Flores* in summo caule inter folia prodeuntes pediculo innituntur longiori, suntque 5petali petalis ad unguem junctis, inter quæ stamina 5 concoloria emicant. Ubi vascula seminalia perianthio tecta incrementum sumunt & tumefiunt decidunt *flores*. Vasc. seminalibus per maturitatem dehiscentibus effunditur *semen* subrotundum fuscum, cuspide exiguo prominulo donatum.

Junio mense floruit, & sub initium *Octobris* semen perfecit.

Planta est annua & frigoris impatientissima.

Ad plantam præcedentem accedit.

Si Planta hæc à D. *Commelino* Bicapsularibus rectè accensetur, & stamina in flore duntaxat quina habet, à reliquis Alceis *Indicis* insigniter differt, & nescio annon potiùs Blattariæ ut videtur, revera species sit, quà Alceæ *Indicæ*.

69. Sjamin *H. M.* P. 10. T. 1. Blattaria *Indica*, Urticæ folio piloso, flore amplo miniato *Commelin.* notis. Propiùs accedere videtur ad Alceam *Indicam.* & pro Blattaria *Indica* Alcea *Indica* Urticæ folio dicenda.

H. M.

Hujus plantæ *Rami* teretes, viridi-fusci, pilosi, lignosi, corculo viridi, humido in medio instructi. *Folia* in pedunculis brevibus rotundis, viridi-fuscis proveniunt, formâ oblongi cuspidati cordis, serrata, tenuibus pilis subaspera, supernè viridi-satura & nitentia, subtus dilutiora, saporis ac odoris nullius. *Flores* in petiolis oblongis, rotundis, valdè pilosis, viridibus è foliorum alis erumpunt bini, terni aut etiam plures simul, pentapetali, in planum expansi, incarnati saturi, ad miniatum vergentes, interiùs ad umbilicum, & exteriori petalorum superficie nitentes. *Stylus* è medio umbilico exsurgens incarnatus est, in distinctis intervallis, stamunculis brevibus tenuissimis rubris, quorum *apices* flavi, circundatus, supernè penecillo 5 rubrorum filamentorum, quæ rubro-purpureis gemmulis dotata sunt, exornatus. *Calice* excipiuntur piloso, 5 oblongorum cuspidatorum foliorum quæ florem proximè cingunt, & 5 vel 7 angustiorum viridi-fuscorum, & minùs oblongorum, sine ullo odore. *Gemmæ* conicæ sunt ac rubescentes. Floribus succedunt *globuli* virides, brevissimis pilis obsiti, 5 suturis ad verticem striati. *Semina* in illis plus minus 15, intersepimentis, quæ ex partibus inter suturas intermediis, ubi globuli fusciores excurrunt, à se mutuo sejuncta; in unoquoque loculo duo continentur, quorum unum inferiùs situm est, oblonga, trilatera, exteriori latere convexo, interioribus planis, primùm albicantia & argentea lanugine obsita; exin instar atramenti nigricantia, & albâ oblongiusculâ lanugine vestita.

P. 1076. Ad Cap. de Lino adjiciantur

1. Linum arborescens *Munting. Herbar. Belgic.* fortè arboreum *Alpin. exot.*

2. Linum Orientale *Ejusdem.*

3. Linum sylv. supinum, flore luteo amplo & exiguo N. D. *Grisl. Virid. Lusit.*

4. Lin. ſylv. ſupinum alterum, flo. luteo exiguo N. D. *Ejuſd.*

5. Lin. ſylv. *Luſitanicum*, flo. albo umbilicatum, *Ejuſd.* Cynogloſſæ ſpecies eſt. Omphalodes *Tournefortio* Linum umbilicatum *Park.*

6. Lin. ſylv. aſperius, flore luteo ſpicato *Griſl. Virid. Luſit.*

7. Lin. ſylv. aſp. flo. luteo umbellato *Ejuſd.*

8. Lin. ſylv. aſp. virgatum, ſparſis ramulis majus *Ejuſd.*

9. Lin. ſylv. aſp. virgat. ſparſis ramulis minus *Ejuſd.*

10. Lin. anguſtifolium *Valentinum*, foliis rigidis & aculeatis *Tournef. Elem. Bot.*

11. Lin. *Luſitanicum* capillaceo folio *Ejuſd. ibid.*

12. Lin. Alpinum Laricis folio *Ejuſd.*

13. Lin. *Luſitanicum* luteum, floribus ſpicatim diſpoſitis *Ejuſd. ibid.* An

14. Linum ſylv. aſperius flo. luteo ſpicato *Griſl. Virid. Luſit.*

15. Linum oxyphyllum multicaule *Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 125.

E *radice* lignoſa numeroſos emittit *caules*, tenues, *foliis* brevibus, anguſtis, mollibus & acuminatis cinctos, qui unà ceſpitem parvum efformant. *Flos* grandis eſt, coloris roſacei, ut in Lino.

In *Umbria* oritur & in *Marca Anconitana*, locis montanis, & ſterilibus, ad palmi altitudinem excreſcens.

16. Linum ſylveſtre, flore cœſio, foliis verticillatis *Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 42.

Hæc planta pedis unius altitudinem non excedit; Eam autem D. *Barelier* acceptam refero.

17. Linum ſylveſtre fruticans trichodes, Thymi folio polyanthes *Bocc. Muſ. pl. rar.* T. 47.

Planta eſt pedalis & altior. In montibus *Nurſiæ*, *Piceni* & *Liguriæ* invenitur. D°. *Barelier* hanc debet.

18. Linum ſcandens flore dilutè purpureo, ſemine triangulo *Slon. Cat. Jamaic.* An Linum ſarmentoſum ſeu Volubile *Jamaicanum* flore cœruleo *Pluk. Almag.* p. 224? D. *Sloane.*

Caule tenui, tereti, incano, plantæ cuivis vicinæ ſe circumvolventi, ad 3, 4ve pedum altitudinem ſcandit; *foliis* ad intervalla uncialia ornatur pediculis ⅛ unciæ longis inſidentibus, ¾tas unciæ longis, ſemunciam latis, prope baſin ubi latiſſima; unde enſim anguſtantur in cuſpidem acutum, parùm piloſis, obſcurè viridibus. Ex alis foliorum exeunt *flores* aliquammulti, pediculis perbrevibus incurvis inſidentes, pentapetali, ſtellati, pallidè purpurei, quibus ſuccedit *capitulum* parvum, fuſcum, ſubrotundum, Lini ſimile in plures cellulas diviſum, *ſemina* continentes propemodum triangularia, uno latere rotundo, reliquis duobus planis, coloris fuſci lucidioris.

Datur hujus alia ſpecies ſeu potiùs varietas, omnibus ſuis partibus multò major, floribus albis. In fruteis prati **Town-Savanna** creſcit, ſed rariùs; copiosè verò reperitur frutices ſcandens viâ qua *Guanaboa* itur ad urbem *S. Jago de la Vega.*

19. Linum ſylveſtre *Marilandicum* cathartico ſimile, erectum, ſumma parte in plures ramulos floriferos diviſa.

Caulis tenuis eſt verùm rigidus & erectus, *foliis* veſtitus parvis brevibus latiuſculis inſtar Lini cathartici. Ramuli floriferi longi ſunt. *Floſculi* eiſque ſuccedentes fructus ad intervalla longa brevibus pediculis inſident.

In *Marilandia* collegit D. *Krieg.*

20. Linifolia *Marilandica* erecta, floribus in ſummitate albis, pentapetalis.

Caulis tenuis, teres, dodrantalis aut altior, *foliis* veſtitus Lini æmulis, ſatis crebris, nullo ordine poſitis; Summa parte (in ſicca quam habemus) in tres dividitur ramos ſeu pediculos oblongos, floſculorum velut umbellas geſtantes, ſeu potiùs unuſquiſque pediculus in tres minores dividitur, ubi terna apponuntur *folia*, & hi denuo in binos ternóſve ſubdividuntur, donec ad *flores* ventum ſit, qui *Lini cathartici* æquales, candidi, & quantum in ſicca diſcernere licuit, pentapetali, petalis obtuſis.

21. Lin-

21. Linum *Æthiopicum*, angusto rigido folio elatius & lignosum, floribus cœruleis parvis *Pluk. Mantiss.*

22. Lini *Æthiopici* similis planta *Africana*, Saniculæ Alpinæ flosculis albis summo caule fastigiatis *Pluk. Mantiss.*

23. Linum parvum *Virginianum*, Cathartici floribus albis, ad nodos caulium velut in spicam emergentibus *Ejusd. ibid.*

24. Lini facie multicapsularis, Linariæ modo, summo caule folliculis ad intervalla quasi in spicam dispositis *Ejusd. ibid.*

25. Linum *Africanum* multicaule, Arenariæ facie D. *Sherard.* *Folia* huic tenuissima & ferè capillacea, vix semunciam longa, bina in caule adversa. *Flores* summos caules occupant; albi ex oblongo tubo in 4 aut 5 (nam in sicca clarè discernere non potui) segmenta, velut totidem folia expansi. Flores in ipsis foliorum alis sedere videntur; iisque succedunt capsulæ seminales, quarum structura ob parvitatem nobis inconspicua.

26. Linum *Africanum* fruticescens angustifolium luteum D. *Sherard.* Folia acutissima sunt, rigida & pungentia. Flores in summis ramulis alii supra alios è foliorum alis exeuntes.

27. Linum *Africanum* Rubiæ foliis quaternis stellatis D. *Sherard.* Cognata videtur Alsine saxatili *Indiæ Orient.* foliolis circa caulem radiatis *Pluk. Phyt.* T. 332. E radice crassa lignosa plurimos emittit *caules* semipedales aut altiores, tenues, erectos, foliis ad intervalla quaternis cruciatis, ad modum Stellatarum cinctos, superiore parte in ramulos divisos, *flores* sustinentes pentapetalos, satis amplos, (quantum in sicca discernere licuit) cœruleos.

1. Nigella flore simplici pallescente, petalorum basi longissima *Herman. Parad. Bat.*
Herman.
Ex *radice* recta, fibras ad latera emittente surgit *Caulis* striatus, glaber, viridis, in plures ramulos divaricatus, & hi rursus in alios, quorum unicuique insidet *Flos* sat amplus, è cœruleo pallescens, petalis ex angusto principio & q. longo petiolo in latitudinem ferè circularem se laxantibus, & in mucronem turbinatis, nullo perianthio seu foliorum barbâ suffultus. A medio floris exit vasculum seminale angustum, quinquifidum, in summo corniculatum, cui adstant 8 alia foliola bifida, super ipsis petalis expansa, uti in Nigella Cretica *C. B.* quorum unumquodque tribus staminibus apiculatis stipatur. Folia sunt tenuia, latiuscula, viridia, absque pediculis ad ramulorum exortus cauli adnata.
Petalis angusta & longiore basi donatis, longiúsque à se invicem remotis à congeneribus præcipuè discriminatur hæc species.

2. Nigellastrum raris & fœniculaceis foliis, *Magnol. Hort. Monsp.* Garidella *Tournef. Inst. rar. herb.*

Radix fibrosa annua *caulem* emittit sesquipedalem, viridem, junceum sed angulosum, in multos ramulos divisum. Ad ramulorum nodos oriuntur *Folia* longa, angusta & fœniculacea, in medio parùm sulcata, rara admodum, ut primo aspectu aphyllos videatur. In ramulorum extremis oritur *Flos* singularis structuræ: illi supposita sunt 5 *foliola* longa, angusta, acuta, æquali spatio distantia, ferrugineo-rubra; unicuique in parte interiori adnascitur aliud folium, primò cœruleum, teres, quod in extremo latum est; ex albo & cœruleo ità affabrè permixtum, ut Aulæi portionem elegantem repræsentet; cum plurimis pilis, qui ope microscopii deteguntur. Unumquodque folium *stamen* habet viride cum suo apice. In floris medio apparet *capsulæ* rudimentum, quæ deinde fit bicapsularis, aliquando tricapsularis, rubescens, oblonga, tuberculis exasperata cum apice acuto; quæ continet semina nigra, rugosa, pulpâ albâ plena, Nigellæ Romanæ seminibus similia, & ejusdem saporis.

3. Nigella *Chalepensis* lutea, corniculis longioribus *Moris. hist.* P. 3.
D. *Bobart.*
Caule exit cubitali, recto, in pauciores & longiores alas diviso, *foliisque* plurifariam dissectis, angustis, pro Nigellarum modulo sat latis, ornato. Summis caulibus *flores* præcedentium conformes, ampli, simplices, luteo colore tincti, in meditullio staminum congerie stipati, insident. Capitulo, non minùs quàm floris colore à cæteris dissidet; hoc enim 5angulare aut 6angulare, totidem quasi ex siliquis, in intimi marginis fundo junctis, & superiùs distinctis, in cornicula longiora paulatim reflexa desinentibus componitur: Inque ejus loculamentis alveolisve discriminatis *semina* lata, compressa sublutea, *Fritillariæ* ad instar suffarcinata sunt.

Ruta sylvestris non ramosa, tenuiori caule minori folio & flore, seu angustifolia *Hort. Cath.* 194. In ramulo sicco nobis à D. *Sherard.* oblato folia tenuiùs dissecta erant minora & angustiora quàm in Ruta sylvestri vulgari. *Flores* circa margines fimbriati videbantur.

P. 1023.

Lysimachia lutea, non papposa erecta minor, flore luteo pentapetalo, fructu Caryophylloide *Slon. Cat. Jamaic.* An Nir-Carambu *H. M.* Part. 2. p. 99.
D. *Sloane.*

Ad 10 circiter digitorum altitudinem assurgit, è parvis fibris inter reptandum è geniculis in limum demissis, quibus alimentum attrahit. *Caulis* viridis est, teres, succulentus, lævis, fragilis; *foliis* aliquot vestitus, pediculis ⅛ unciæ longis rubris intercedentibus annexis, unciam longis, dimidiam latis, media latissima parte, glabris & splendentibus. Ex alis foliorum exeunt *flores*, pentapetali, ampli, flavi, pulchram speciem exhibentes. *Semina* non observavi, quamvis ex specie & habitu externo, caulibus & flore, si non Portulacæ species genuina, ei certe cognata esse videbatur.

In palustribus prope **Black-River-Bridge** oritur, ubi aquæ maximam anni partem vadosæ sunt, in limum fibrosas suas radices agens.

P. 862. Ad Plantam Lysimachia lutea fruticescens dictam, seu Camarabayo *Brasiliensibus Marcgrav.* nota.

Hæc species *Lysimachia lutea non papposa erecta major foliis hirsutis, fructu Caryophylloide* D. *Sloane* in Historia Stirpium *Jamaicensium* dicitur. Ex cujus descriptione accurata adde, *Folia* nervosa esse, plura simul è caule exire, alia majora, alia minora, majora 3 uncias longa esse, unam vix lata, etiam in media latissima parte, dilutè viridia, lanuginosa, & holoserici instar ad tactum mollia: *Flores* ex alis foliorum exire, amplos, pentapetalos, flavos, patulos; cum *staminibus* intus luteis, *calice* pentaphyllo parvo sustentatos, pediculo semunciali intercedente *capsulæ* oblongæ seu siliquæ 4drangulari aut 5angulari insidere.

Ad ripas depressas & humidiores fluvii *Rio Cobre* dicti, aliisque locis humidioribus Insulæ *Jamaicæ* oritur.

P. 1055.

Gratiolæ affinis Hyssopifolia major *Lusitanica Flor. Bat.* Caules virescunt: *Folia* latiora parùm vulgari: Flos sextuplo major, coloris carnei D. *Sherard.*

Pentapetalæ anomalæ *Indicæ* & *Americanæ.*

1. Alnifolia *Americana* serrata, floribus pentapetalis, albis, in spicam dispositis *Pluk. Phyt.* T. 115. F. 1.

Folia, me judice, ad Pruni potiùs quàm ad Alni accedunt, sunt enim circa margines pariter serrata & acuta. *Spica* florum palmaris est aut major, è plurimis *flosculis* pentapetalis, albis, stylum longum exserentibus composita.

2. Pee-Coipa *H. M.* P. 10. T. 67. Herba *Indica* foliis binis adversis, floribus pentapetalis in capitula congestis, capsulis monospermis.
H. M.

Arenoso gaudet solo. *Radix* albicans, fibrosa: *Caules* rubescentes. *Folia* caulibus insident oblongo-angusta, alia viridia, alia ex parte, vel in totum rubescentia, crassa, spissa. *Costa* utrinque eminet. *Flores* spicæ sunt, pentapetalæ, cuspidatæ, albicantes aut subrubescentes, nitentes, nonnihil rigidæ, in medio venâ rubrâ striatæ. *Stamina* in illis albicantia, surrecta 5 rubro-purpureis gemmulis nodulata; in medio *Stylum* habent. In singulis *capsula* videtur *seminalis*, viridi-albicans, unico *semine* nigerrimo nitente, duûm convexorum laterum, repleta.

Delirium ex Endemio malo [*Pitao*] oriundum cessat, ubi tempora hac planta in *vaccino lacte* & *butyro* cum Sandalo trita illinuntur.

3. Pee-Tardavel, *H. M.* P. 9. T. 79. *Herba* Indica *capitulis globosis, flosculis pentapetalis quorum singulis in capsula membranacea singula succedunt semina.*

Planta hæc arenosa amat. *Radix* albicans, fibrosa, subflavescens, intus lignosa. *Stipites* nonnihil tortuosi ac cymis inflexi, viridi & hinc indè subrubescente cortice; superiores rami virides, spiculis brevibus asperis sparsim obsiti, ad cymas turgescentes, venisque striati. *Folia*, cum suis brevibus interiùs planis petiolis, in ramis proveniunt, rotundiola, parùm oblonga, tenuia, mollia, lenia; costula media etiam in vertice eminet. *Flores* in capitulis globosis spicatis fastigiis ramorum insident, vel etiam ad latera hinc indè adhærent, suntque oblongæ cuspidatæ spicæ, pentapetali, candicantes, transparentes, semi-virides, in medio cuspidum viridi-fuscâ venâ striati. *Stamina* in illis 5, oblonga, candicantia, surrecta, purpureo-rubris gemmulis nodulata. *Stylus* supernè purpureo-ruber, ex gemmula viridi albicante emergens. Florum spicæ tribus cuspicatis viridiusculis foliolis, quæ in filamenta oblonga & crispata desinunt, succinguntur, odoris expertes. Floribus excussis spicæ apertæ se claudunt, capsulam oblongam seminalem intra se recondentes, quæ in vertice filamento oblongo est dotata: in singulis spicis intra propriam capsulam membranaceam *semen* unicum includitur parvum, lateribus utrinque convexis, quæ in oram angulatam coeant, coloris atri & nitentis.

Incantatis opitulatur hæc planta.

5. Tetra-

5. Tetragonocarpos *Africana*, radice magna, crassa & carnosa *Hort. Amst. rar.* P. 2.

Radice gaudet perenni, subflava, crassa, spithamam longa & sapore dulci prædita; ex qua *cauliculi* aliquot proveniunt humi fusi. His *Folia* adstant, crassa, succulenta, ex angusto principio in mucronem latum exeuntia, per margines æqualia, & sapore subacido instar foliorum Portulacæ sativæ prædita. In cauliculorum summitatibus *Flores* apparent longi, sustentati pediculis, pentapetali, lutei, stylum habentes viridem, cui multa circumstant *stamina* lutea.
Mensibus floret æstivis, semina in hisce regionibus rarissimè perficit.

6. Tetragonocarpos *Africana* fruticans, foliis longis & angustis *Hort. Amst. rar.* P. 2.

Ex *radicibus* fibrosis & albicantibus *caulis* erigitur pedalis, cortice exteriore fusco, interiore viridi amictus. *Caulis* in varios divaricatur ramulos, primò virides, dein fuscos: his *folia* adstant longa, angusta, viridia & succulenta. Ramulorum summitates ornant *flores*, parvis sustentati pediculis, lutei, pentapetali & tetrapetali, instar præcedentis, sed duplo minores. Flores sequuntur *Fructus* 4drangulares & alati ut in præcedente.
Floret etiam mensibus æstivis, & semina rarissimè perficit. Inter *Africanas* plantas frigoris est patientissima. Ramulis avulsis facile propagari potest.

7. Nela-Naregam *H. M.* P. 10. T. 22. Trifolium *Indicum* fruticescens, folii pediculo alato, flore pentapetalo candidissimo, fructu triangulato.

Plantula est unius aut sesquicubiti. *Radix* odore valde aromatico, colore flavo-rubicundo, sapore amaro & subacri. *Folia* in eodem pediculo terna alatim proveniunt, parva, oblongo-rotunda, leniter cuspidata, crassiola, mollia, lenia, glabra, viroris fusci & nitentis saporis subacris & aromatici; *Costa* media utrinque eminet, subtus viridi-albicans, supernè viridi-fuscior. *Flores* pentapetali, oblongo-rotundi, candidissimi; in quorum medio *Stylus* emicat oblongus, surrectus, candidus, capitulo crassiore, ac in vertice, ubi flosculis brevissimis coronatur, flavus. *Fructus* parvi, virides, trilaterales, parùm convexi, tria in se 4ve continent *Semina*, intersepimentis sejuncta, oblonga, aliquantulum incurva, albicantia, supernè extenuata, saporis, ut & fructus, subastringentis & subacris.
Succus ex singulis hujus plantæ partibus extractus, cum oleo *Nucis Indicæ* illitus Psoram delet. Ex radice affusâ aquâ potiuncula adversùs febres Epilepsiam concomitantes, præparatur. Pulverisata antidotum est contra notum illum morbum *Pitao* dictum. *Vires.*

8. Katu-Mailosina *H. M.* P. 10. T. 66. Herba *Indica*, foliis ad genicula pluribus, Floribus pentapetalis, in summis caulibus spicatim congestis, capsulis tripartitis polyspermis.

Arenosa amat. *Radix* lignosa, flaviuscula. *Surculi* rotundi, geniculati, villosa lanugine, quæ manu facilè deteritur, vestiti, viridi seu etiam rubescente cortice, qui deinde è lanugineo ruber evadit, & villosa lanugine destituitur, in geniculis rubris annulis interstincti. *Folia* surculos in geniculis investiunt, valde oblongo-angusta, parùm pilosa, crassa, densa, venulis parùm in recta parte eminentibus striata, saporis adstringentis. *Flores* fasciculatim proveniunt, súntque parvæ spicæ cuspidatæ, pentapetalæ, argenteæ. In singulis intra hians orificium, circa fundum *capsula* conspicitur *seminalis*, nonnihil angulata & cuspidata, quæ primùm viridis, sed seminibus maturis in tria latera seu foliola relaxata, cum nitore rubescens, rubore per argentea spicarum petala transparente, in 3 partes distincta; in quibus *semina* continentur minutissima, per maturitatem nigricantia.
Cum *Nucis Indicæ* succo lævigata Alexipharmacâ in morsu Serpentis virtute præstat: Præparatur & ex illa Apozema antihypochondriacum. *Vires.*

9. Cupa-Vela *H. M.* P. 9. T. 33. Herba siliquosa *Indica*, pentapetala, foliis adversis, siliquis longis angustis, in foliorum alis, seminibus oblongis.
H. M.
Altitudine est duorum triúmve pedum, nascens in arenosis. *Radix* albicans, fibrosa. *Rami* 4dranguli, viridi-diluti, geniculati. *Folia* ad genicula geminata, & ordine decussato, pedunculis proveniunt brevibus, oblongo-angusta, in cuspidem stricta, viroris communis. *Costa* media cum lateralibus in aversa parte eminent, rectam striant, quod & sequenti plantæ commune est. *Flores* in surculis ad exortum foliorum 2, 3ve simul spectantur, parvi, pentapetali, albi, rotundi, stelliformiter expansi, cuspidibus minutissimis eminentes, collo oblongo, crassiolo, viridi-albicante, ex *calice* arcto, viridi-diluto, 5 foliis cuspidatis exstructo, eminentes. Quibus deciduis *siliquæ* succedunt oblongæ, tenues, rotundæ, in cuspidem strictæ, leviter intortæ, primò virides, deinde purpureo-fusco-rubræ, tandem cinerascentes. *Semina* in iis continentur oblonga, sulculis striata, lacunam habentia unicam oblongam, profundam, atram.
Folia indigenæ adhibent in concoctione *Caril.*

10. Tsjeru-Parua, *H. M.* P. 10. T. 53. An Gratiolæ affinis frutescens *Americana*, foliis Agerati vel Veronicæ erectæ majoris *Breyn. Prod.* 2?

Nascitur

Nascitur in arenosis. *Radix* fibrosa albicans. *Stipites* rotundi, virides, glabri. *Folia* oblongo-angusta, cuspidata, serrata; minora verò glabra, lenia, formâ foliis *Uren* æmula. *Flores* plures simul proveniunt, flavi, pentapetali, transparentes, nonnihil nitentes, difformes: *Stylus* theciformis, flavus, crassiusculus, cui petalorum unguiculi annexi, superiori parte plurimis *staminulis* penecillatim in orbem expansis circundatus, quorum *apices* flavi filamentum transmittens tenue ex globulo in orificio calicis, in 5 staminula, flavo nodulo dotata, fissum. *Calix* cyathi-formis, viridi-dilutus, 5 cuspidum, 5 viridibus nervulis striatus. *Capsulæ seminales* plano-rotundæ, & in vertice mucronatæ. *Semina* in illis 6, 7, 8, aut 9, trilatera, uno rotundiore, duobus planis, Coloris cinerei.

Vires. Foliorum succus cum lacteo *Nucis Indicæ* coagulo mixtus, in potiunculæ, vel linimenti formam redactus, dolores mitigat nephriticos. *Radix* cum aqua communi trita Erysipelati resistit.

11. Pola-Tsjira *H. M* P. 9. T. 78. Herba verticillata aquatica, foliis integris serratis flosculis pentapetalis, capsulis 5 suturis striatis.

Planta est aquatica. *Radix* plurimis albis fibris constat, pedes caulium quibus super terram repit, in geniculis circumvestientes. *Caules* rotundi, crassioli, versùs cuspidem sensim strictiores, viridi-clari, nitentes, aquei, fungosi, venis transparentibus & parallelis striati, geniculati, internodiis sensim se versùs apicem minuentibus, ex pedibus novos caules ejicientes, intus intersepimentis, quæ ex stylo medio, tenui, plano, subruffo exeunt, & cortici exteriori se affigunt, in fistulaceos tubulos distincti. *Folia* caules alatim in geniculis geminata circumvestiunt, oblongo-angusta, cuspidatis acutis denticulis ordinatè serrata, lenia, glabra, viridi-nitentia. *Flores* plures congregati in geniculis supra exortum foliorum prodeunt, caulibus arctè insidentes, parvi, pentapetali, albo-aquei, stelliformes, 5 viridibus foliis cuspidatis succincti. Stamina 10 albicantia, gemmulis flaviusculis nodulata, globulum medium viridem amplectentia. *Globuli seminales* subrubri, 5 suturis striati: *Semina* in illis numerosa, parva, primùm albicantia, dein ex albicante rubentia.

HISTORIÆ PLANTARUM

LIBER VIGESIMUS,

Herbas enangiospermas flore pentapetaloide seu monopetalo pentapetalum simulante complectens.

P. 1086. Ad Cap. De Auricula Ursi.

1. Auricula Ursi omnium maxima *Alexandri Balaam Cat. Horti Pisani.* Ursi, folio majori *Cat. Hort. Patavini Georgii à Turre.*

2. Auriculæ Ursi aut potiùs Cortusæ *Matth.* facie, planta *Æthiopica*, foliis ad lacinias superna parte spinis stellæ in modum diductis echinata, & ad oras pilis longioribus fimbriata *Pluk. Phyt.* Tab. 271. F. 1.

Caules habet tenues, valde ramosos, in *flores* parvos muscosos desinentes. *Semina* seu potiùs vascula seminalia spinis validis armantur Tribuli terrestris fere in modum. D. *Plukenet* in *Mantissa* ad Valerianoidem eam refert. D. *Sherard.*

P. 1091.

P. 1091. Ad Cap. De Centaurio minore.

1. Centaurium minus fupinum maritimum *Lufitanicum* Linariæ folio, floribus glomeratis *Tournef. Inftitut.*

2. Cent. min. luteum perfoliatum, caule pœne alato *Ejufd.*

3. Cent. min. *Africanum*, Caryophylli folio, flo. fuave-rubente *Ejufd.*

4. Cent. luteum triphyllum *Ambrofini Ejufd.*

Ambrofin.

Ex *radice* alba, tenui, perquam exigua lignofa parùm capillata *cauliculus* prodit unicus, palmaris, rotundus, rufefcenfque. *Foliola* hobet parva, terna, alterno ordine contra fe pofita; Centaurii lutei non perfoliati fatis fimilia, non prælonga fed rotunda veluti funt Hyperici, caulem circum ambientia, alternatim per intervalla difpofita. In fummo verò *flores* ternos, calycibus pro bafi infidentes colore luteo, quibus fuccedunt minuta *femina* nigra, ut in lutea vulgari Centaurea. Sapor amarus, fed non tam intenfus quàm in vulgari.

Maio menfe floret. Nafcitur ad ripas *Sapinæ* fluvii in agri *Bononienfis* locis montofis. Defcriptio eft *Hyacinthi Ambrofini* in *Catal. Hort. Bonon.* 1657.

5. Centaurium minus, caule longiffimo *Tournef. Inftitut.* Cent. minus, longitudine duarum ulnarum *Mentzel. pugil.*

6. Centaurium minus ramofum *Barr. Icon. Tournef. Inftitut.*

7. Cent. minus, Linariæ folio breviffimo *Ejufd. ibid. Barr. Icon.*

8. Cent. minus, Linariæ folio longiori *Tournef. Inftitut.* Cent. minus, angufto prælongóque folio, flore rubello *Barr. icon.*

9. Cent. minus ab imo ad fummum ramofum, eleganti flore majori, patulo, è punicante vegetè rubro *Hort. Cathol. Cupani. Folia* angufta funt & acuta, bina oppofita. *Flores* in fummo caule & ramulis velut umbellatim digefti, è tubo oblongo in 5 lacinias feu petala expanduntur,

10. *Centaurium minus, foliis oblongis, acutis, flore patulo puniceo majori.* Flores in fummis caulibus & ramulis velut umbellatim digefti, è tubo oblongo in 5 fegmenta, oblonga, acuta expanfi. A D. *Sherard* habui, qui *Centaurium minus Africanum elatius, flore Lychnidis amplo purpureo eam vocat.*

11. Centaurium luteum perfoliatum, Aphacæ *Dod.* foliis *Hort. Cath.* 43. adde paucioribus ramis. Sicca à D. *Sherard* communicata ramofior effe videtur. Luteo vulgari Centaurio perfimile eft, imò planè idem effe videtur.

12. Cent. minus luteum, anguftifolium, non perfoliatum *Bocc. Muf. pl. rar.* T. 76.

In *Corficæ* montofis reperitur hæc planta, & ad pedalem altitudinem excrefcit.

13. Cent. minus leptophyllon polyanthes, accenfo acutóque folio *Bocc. Muf. pl. rar.* T. 43.

Pedali altitudine à terra attollitur, & in montibus *Sabaudiæ* invenitur.

14. Cent. minus aureum, flofculis numerofis *Æthiopicum Pluk. Almag. Bot.* T. 275. F. 3.

15. Cent. perfoliatum *Æthiopicum*, flofculis exiguis, flavefcentibus, ex caliculis magnis quadripinnatis erumpentibus *Ejufd. ibid.* F. 4.

16. Cent. minus *Æthiopicum*, foliis cordiformibus D. *Oldenland.*

Altitudine eft palmari, *foliis* ex adverfo per intervalla, binis. Summus caulis in plures ramulos dividitur, *flofculos* majufculos, pentapetaloides, luteos, velut in umbella geftans, ex utriculis, membranis foliaceis velut alatis, emergentes. D. *Oldenland* circa *Promont. Bæ. Spei* collectum ad D. *Petiver* tranfmifit, cui acceptum refero.

17. Cent. minus Caryophylloides *Africanum* femper virens *P. B. P.* Rapuntio adfinis Lini facie *Prom. Bæ. Spei Breyn. Cent.* 1. *Hift. noft.* p. 747.

Quem è *Marilandica* hujus generis plantæ ramulum nacti fumus foliis & florum fitu umbelliformi Afcyron referebat; verùm florum magnitudine & colore rubente ab eo differebat. Hujus plantæ ramulus quem poftea à D. *Sherard* nacti fumus à *Marilandico* fpecies diverfa erat.

18. Cent.

18. Cent. minus luteum, floribus in summo caule velut umbellatis *Cap. Bæ. Spei.*

Altitudine est sesquipalmari; foliis binis oppositis, absque pediculis adnatis, lata basi, mucrone acuto. Florum calices utriculi laxi sunt, basi lata, collo angusto. Siccam à D. *Sherard* habuimus.

19. Cent. luteum humillimum, ramosum, foliis paucissimis, floribus plurimis *Cap. Bæ. Spei.*

Ramuli incurvi, huc illuc reflexi, breves.

20. Cent. Caryophylloides, flore amplo, foliis oblongis angustissimis *P. Bæ. Spei.* D. *Sherard.*

Cauliculi simplices supernè in 2 ramulos divisi, quorum singuli singulos gestant flores amplos.

21. Cent Caryophylloides ramosius, floribus minùs speciosis, magísque sparsis *Promont. Bæ. Spei.*

Folia angusta, semuncialia, ex adverso bina. Flores in summis virgis & ramulis.

22. Cent. album ramosissimum, potiùs Alsines species *Prom. Bæ. Spei.*

Hæc plantula vix palmum alba, ramulorum divisione Herniariam seu Millegranam minimam imitatur. E ramulorum divortio exit flosculus ut in Alsine. Ramuli secundarii pariter bifariam dividuntur, éque dichotomias angulo exit flosculus ut in illa. Folia Alsines, nec vasculum seminale dispar.

23. Cent. minus *Arabicum* longiori folio, flore purpureo *Pluk. Mantiss.* Variat etiam flore albo.

24. Cent. minus luteum folio subrotundo membranaceo, transparenti *Cap. Bæ. Spei Ejusd. ibid.*

25. Cent. minus Hypericoides, flore luteo, Lini capitulis, *Narre-comptee Malabarorum Pluk. Mantiss.*

26. Cent. minus spicatum angustissimo folio sive Scoparium *Marilandicum* novum *Ejusd. ibid.*

27. Cent. minus verticillatis floribus *Madraspatanum Mus. Pet.* 369. item *Ejusd. Act. Philos.* N. 276. p. 1017. Valerhu *Malab.* D. *Brown.*

P. 1089. Ad Cap. De Apocyno.

Apocyna, quibus & *Asclepiades* & *Neria* accenset D. *Hermannus*, (quamvis Asclepiades & Neria notis sufficientibus ab Apocynis distinguuntur) eodem definiente, sunt stirpes siliquas producentes unicapsulares, univalves, per longitudinem dehiscentes, & in his semina cum propendente promissa lanugine imbricum modo stylo nutritivo incumbentia.

Apocyna autem cùm numerosissima sint, clarioris intelligentiæ & memoriæ causâ in duo Genera dividit, nimirum *Erectorum* & *Scandentium.* Utriusque species omnes quæ vel ab aliis, vel à seipso tum detectæ fuere, in gratiam Rei herbariæ studiosorum enumerat, quem & nos equemur.

Apocyna erecta.

1. *Apocynum Americ. erectum, tuberosa radice, non incanum, foliis rigidioribus, latis, subrotundis, floribus albis, intus purpureis, summo caule corymbum magnum efformantibus* Pluk. Phyt. T. 77. F. 1. Fortè *Apocynum rectum, non ramosum, latiore folio, umbellis florum albicantibus Banist. Cat. Stirp. Virgin.*

Num sit *Apoc. Americ. arborescens, foliis rigidis subrotundis amplissimis P. B. P.* ipse cum *Plukenetio* dubito (inquit *Paul. Hermannus* in *Paradis. Bat.*) Hoc enim antequam flores conceperat Brumæ rigore periit. *Radix* lignosa quidem sed tuberosa non erat. Folia cum *Pluknetiano* conveniebant. Conspeximus in Horto *Fageliano* è semine educatum.

2. *Apocynum Americanum arborescens, fructu omnium maximo P. B. P. Herman. Parad. Bat.*

Natum in Horto *Beverningiano*, altero à satu anno, antequam quicquam præter caulem & folia exhiberet, denatum est. Illud altitudinem pedalem crassitiémque digiti adimpleverat: Hoc caulem acquisiverat lignosum, bipedalem. *Folia* lætè viridia, palmum ampla, subrotunda,

tunda, in basi cordata, conjugato ordine ex triuncialibus petiolis hærentia. *Semina* erant depressa congenerum more, lanuginosa, candida cæsarie donata. *Siliquæ* magnitudine ovum anserinum longè superabant, constabantque cortice coriaceo, crasso, glabro, in fusco viridante, parte superiore per longitudinem hiulco.

3. *Apocynum erectum* Africanum, *villoso fructu, Salicis folio lato, glabro* Herman. *Parad. Bat.* Hort. Amst. *rar.* P. 2. p. 49.

Insigni fibrosarum pallidarúmque radicum contextu luxuriat Apocynum hoc ornatissimum. *Caule* assurgit ut plurimum unico, 4 aut 5 cubitos alto, glabro, viridi, inferiùs purpurascente, in multas alas diviso. Hunc adornant *Folia* Salici quadantenus accedentia, glabra, ad ambitum integra, bina ex adverso brevissimis petiolis hærentia: quæ parti caulis inferiori adstant latitudine pollicem, longitudine digitum cum semisse superant, cætera sensim angustantur, abbreviantúrque. Ad quamcunque foliorum conjugationem à medio ad fastigium caulis usque exit pediculus digitalis, in 7, 10, pluresve radios in corymbum seu umbellam actos divisus. Singuli sustinent in caliculo parvo quinquifido *Capitulum* pentagonum, futuri floris rudimentum quod radiis incurvescentibus deorsúmque nutantibus in 5 candidissima segmenta, ad ambitum rara lanugine pubescentia se laxat, medium occupante rigidiusculo concolore capitulo ex 5 concavis, quasique bifidis costulis, melleo punicante succo turgidis constructo; qui nisi formicis, muscis, apibúsve absumatur, sæpe in subjectis foliis lachrymarum instar deciduus apparet. Floribus marcescentibus succedunt *folliculi*, nunc in singulis radiis & calycibus singuli, nunc gemini, in extremitate acuminati, vesicæ instar inflati, ex duabus tenuibus membranis conflati, quarum exterior gallinacei ovi magnitudine, mucronati, obliquè sursum tendentes, longis viridantibus villis quasi inermibus aculeis præditi. Hi maturitatem adepti summa parte per longitudinem se aperiunt, ostendúntque *semina* parva oblonga, compressa, pyriformia, fusca, plumosa, imbricata serie intermedio nutritivo stylo incumbentia, & candidissima splendentéque lanugine donata.
Perennat & in hypocausto facilè asservatur.

4. *Apocynum erectum* Africanum, *villoso fructu, Salicis folio lato, subhirsuto* Herman. *Parad. Bat.* p. 23.

5. *Apocynum erectum* Africanum, *villoso fructu Salicis folio glabro angusto* Ejusd. ibid.

Utrumque præcedenti conforme est. Prius autem *folia* profert mollia leniterque hirsuta; Posterius *folia* angustissima, glabra atro-virentia, & *Flores* paulò minores, in viridi pallentes; Folliculos quoque minores, villis crebrioribus & tenuioribus exasperatos. Triplex hoc Apocynum debetur D. *Henrico Benhardo Oldenlandio.* Radicibus est perrenantibus, nec brumam multum reformidantibus. De facili propagatur quovis modo. Lac quod fundit sauciatum sub nostro climate minùs acre & ferme insipidum deprehenditur.

6. *Apocynum erectum* Africanum *subhirsutum, foliis undulatis* Herman. *Parad. Bat.* (floribus luteis in umbellam congestis.)

Hujus ramulum siccum ex monte petroso, vulgò *Steenberg* ad *Promont. Bæ. Spei* collectum transmisit idem *Oldenlandius.* Totus rubra quadam lanugine pubescebat. Color erat in viridi puniceus, crassities calami Anserini, longitudo cubiti. *Folia* digitum longa, ad basin pollicem lata, sensim in mucronem abeuntia, ad margines eleganter sinuata undulatáque bina ex adverso situ. Cacumen ornabat venusta *florum* corona, effigie umbellæ; singulis floribus ex quinis segmentis deorsum flexis, & intermedio prominente umbone compositis, coloris prout ex sicco exemplari conjicere licuit, in viridi flavescentis. *Semina* congeneribus paria erant, plana, nigricantia, & ob forsan imperfectam maturitatem nonnihil corrugata: Telluri enim commissa non pullularunt.

7. *Apocynum erectum* Africanum, *subincanum, foliis Telephii* Hermān. *Parad. Bat.*

Acceptum & hoc debemus D. *Oldenlandio.* Secundo à satu anno adolevit in caulem 2½ pedum, crassitie digiti, teretem parte inferiori juxta radicem, ubi in aliquot ramos dividebatur, nodosum; inæqualem, incana lanugine pubescentem. Hunc conjugata cruciatáque serie cingebant folia subrotunda, crassa, densa, formâ Telephio, consistentiâ verò & colore Apocyno *Syriaco Cornutiano* nonnihil similia: carinata, è basi lata in acutum brevémque cuspidem desinentia, pallidè virentia, quasi incana, multísque venulis insignita, quorum inferiora pollicis amplitudinem æquabant, superiora verò horum latitudinem & longitudinem duplo triplóve excedebant. E supremo ramorum apice, & ipsorum etiam foliorum conjugationibus, medio *Novembre*, apparebant parvi *florum* corymbi, qui antequam se explicare & perficere poterant, ob aeris rigidioris inclementiam peribant. Videbantur autem floribus *Telephii* vix majores, ex 5 segmentis & intermedio parvo umbilico, aliquot staminibus circundato constructi, coloris ex puniceo & violaceo obsoleti. Singulis subjiciebatur *calyx*, in 5 foliola, velut foret Flos ipse, expansus, quem & magnitudine omnino æquabat. *Radix* multâ fibrarum pallidarum copiâ densè contexta numerosæ sobolis ferax est. *Semina* è quibus Apocynum hoc enatum, plana erant, depressa, nitidi Castanei coloris, candidissima promissa lanugine prædita. Succo gaudet viscoso, lacteo, acri, amaricante & nauseoso. In fictili loco calido coli desiderat.

8. *Apocynum erectum incanum latifolium Ægyptiacum, floribus croceis* Herman. *Parad. Bat. Ægyptiacum lactescens siliquâ Asclepiadis C. B. erectum majus latifolium Ægyptiacum, flore luteo spicato Breyn. Prod.* 2. Beidelsar Alpini sive Apocynum *Syriacum J. B.*

Hoc genus pro Apocyno Syriaco *Clus.* in Historia habuimus nec differre ab Apocyno Americano *Cornuti* putavimus, verùm erroneè, à *Veslingio* decepti.

9. *Apocynum erectum incanum latifolium Malabaricum, floribus ex albo suave-purpurascentibus* Herman. *Parad. Bat. latifolium Ægyptiacum, incanum erectum, floribus magnis pallidè violaceis* P. B. P. Ericu *H. M.* p. 2. Waraghaha *Zeyl.*

A præcedente solo floris colore differt. *Herman.*

10. *Apocynum erectum incanum latifolium Malabaricum floribus omnino albis* Herman. *Parad. Bat.* Bel-ericu *H. M.* part. 2.

In arenosis insulæ *Zeylan* & regionis *Malabaricæ* D. *Hermanno* copiosè occurrit.
Ex *Surinama* folio subrotundo rigido lucido habetur. D. *Sherard.*

11. Apocynum *Portoricense* fruticosum, foliis crassis, hastæ cuspidi similibus *Hort. Beaum.* Tithymalus *Portoricensis* folio crasso, hastæ cuspidi simili *P. B. P. Pluk. Phytogr.* T. 137. F. 5. Apocyno affinis Portoricensis, folio hastæ cuspidi simili *Commel. Hort. Amst. rar.* D. *Commel.*

Caudex in nullos divaricatur ramos [*Ast caudex ramis orbus dici non meretur*, adnotante D. *Ruysch* & *icon* D. *Plukenetii ramosum repræsentat, qui sculptus est ad ramulum in Horto Regio Hamptoniensi collectum*] materiâ ligneâ molli præditus [D. *Ruysch.* fungosam potiùs quàm ligneam esse observavit] qui in duorum pedum altitudinem attollitur, pollicem crassus, cortice griseo-albo amictus, succo lacteo non admodum acri turgens. Caudicis apici innascuntur *Folia*, supernè obscuriùs, subtus hilariùs virentia, ex angusto principio lata, cuspidata, nervo crasso secundùm longitudinem decurrente, hastæ cuspidem referentia, sapore masticanti primò dulci, postea nonnihil acri.

Planta est admodum tenera. *Folia* certo quodam tempore decidunt, novis renascentibus. Semina plana & lanuginosa sunt, unde rectiùs ad Apocynum quàm ad Tithymalum refertur.

12. *Apocynum erectum incanum latifolium Americanum, floribus ex incarnato suave-violaceis* Herm. *Parad. Bat. erectum majus latifolium Indicum, flore concavo amplo carneo suave-purpurascente* Breyn. *Prod.* 2.

Apocynum hoc ex vulgi errore pro *Ericu* H. M. habetur, à quo tamen specie distinctum est. *Ericu* enim incola est *Indiæ Orientalis* flores proferens ad caulium summitates, sparsim congestos, multò majores & pulchriores quàm *Americanum*, coloris ex albo intensiùs purpurascentis. Hoc verò *Americanum* in *Sirinama* provenit, éstque partibus omnibus *Ericu* minus, floribus ex incarnato dilutiùs violaceis, pluribus simul velut in umbella cumulatis, quamvis nonnunquam unus, duo trésve circa ramorum extrema conspiciantur.

Aeris inclementiæ impatientissimum est.

13. *Apocynum erectum latifolium Americanum glabrum, floribus longissimis tubulosis* Herman. *Parad. Bat.*

Ramulus hujus siccus, quem descripsit *Hermannus*, longitudinem dodrantis cum semisse, crassitiem calami habebat. *Folia* ad genicula bina ex adverso, glabra, rigida, nervosa, 4 dig. longa, palmum lata, in mucronem desinentia. Circa extremum findebatur in breves aliquot petiolos (13 numeravi) sustinentes quinquifidos oblongos calices, è quorum medio prodibat tubus tenuis, 7 uncias longus, qui in 5 segmenta, tanquam petala se laxabat, coloris purpurascentis: medium occupabant totidem apices longiusculi flavescentes. Cætera nobis incomperta sunt.

14. *Apocynum erectum latifolium incanum Syriacum, floribus parvis, obsoletè purpurascentibus* Herm. *Parad. Bat. latif. Syriac. incanum, floribus umbellatis minoribus, obsoletè purpurascentibus siliquis folliculatis rugosis* Hort. Lugd. Bat. Herman. *majus Syriacum rectum* Corn. *Syriacum fortè* Clus. *rectum latifolium Americanum, sive majus* Park. Beidelsar *Veslingii.*

Plantam hanc à *Beid el ossar* Alpin. sive *Ossar* Belli multùm differre agnosco quicquid in contrarium scripserim *Veslingii* autoritate persuasus. Quin & Apocynum rectum latifolium *Americanum Park.* specie diversum non esse ab Apocyno hoc *Syriaco* concedo. Variat autem pro varietate climatis à quo defertur, caulium, foliorum, florum colore: Hinc

Apocynum rectum Syriacum, *caule viridi, flore exalbido Hort. Reg. Paris.*

Apocynum erectum Virginianum, *caulibus & nervis foliorum puniceis* P. B. P.

Apocynum

Apocynum erectum Noveboracense, foliis minùs incanis, flore ex obsoleto dilutè purpurascente Herm. *Parad. Bat.* An *erectum medium latifolium peregrinum, flore umbellato, ex obsoleto dilutè purpurascente* Breyn. prod. 2?

Apocynum erectum acutiore folio, flo. purpurascente ex *Aleppo* D. *Bobart.*

15. *Apocynum erectum Canadense angustifolium* Herman. *Parad. Bat.* i. e. *minus rectum Canadense* Cornuti seu 12um *Hist. nost.* p. 1089.

16. *Apocynum erectum Canadense latifolium* Herman. *Parad. Bat.*

Folia quàm præcedentis multò longiora sunt latioráque, coloris in viridi pallidioris. *Flores* rubent saturatiùs quàm in Apocyno Syriaco *Cornutiano* seu si mavis dilutiùs quàm in præcedente. Stolones ex nigro nunc purpurascunt, nunc virescunt. Ast parilis coloris in caule lusus Apocyno quoque præcedenti familiaris est. *Flores* sub nostro climate exhibet serius; *semina* raro aut nunquam perficit. Amat quodvis solum, & multiplicatur propaginibus à radice resectis.

Apocynum erectum Virginianum Wisanck seu *Vincetoxicum Indicum* dictum *Ger. huc refert* Paul. Hermannus.

17. *Apocynum erectum Canadense humilius, angustissimo folio* Hort. Lugd. Bat. Herman. Parad. Bat.

Ab Apocyno erecto Canadensi angustifolio sola foliorum angustia, cauliúmque brevitate deflectit.

18. *Apocynum Novæ Angliæ subhirsutum, radice tuberosa, floribus Aurantiis* Hort. Lugd. Bat. App. *erectum minus latifolium Americanum, flore umbellato aurantio, petalis reflexis, radice tuberosa* Breyn. Prod. 2.

Hujus descriptionem *Herman.* videsis in Appendice *Hist. nost.*

19. *Apocynum Corassavicum seu Americanum, fibrosa radice, floribus Aurantiis, Chamænerii foliis angustioribus* P. B. P. & Pluk. Phyt. T. 76. F. 6. *erectum minimum angustifol. Americanum, flore umbellato Aurantio, petalis reflexis* Breyn. Prod. 2.

At in nostra florum petala non reflectuntur (inquit D. *Plukenet*) sed ita disponuntur ut florem concavum efforment.

20. Apocynum Corass. seu *Americ.* fibrosa radice, Chamænerii foliis latioribus *P. B. P*

Utriusque Apocyni *Curassavici flores* structura & magnitudine adeò similes sunt Apocyno *Novæ Angliæ* tuberosa radice, ut in solo colore differentia animadvertatur. Apocyni *Noveboracensis* flores unicolores sunt, petalis seu segmentis singulis intenso Aurantiaco colore tinctis; *Corassavici* verò bicolores sunt, intermediis petalis erectis dilutè croceo seu Aurantiaco flaventibus, externis verò deorsum inflexis fulgenti cocco splendentibus. *Caules* mox ab radice in multas alas divisi, ad pedis altitudinem attolluntur, ornati ad singulos nodos foliis ex adverso binis, ad *Chamænerium* quadantenus accedentibus, attamen glabris, gracilibus, magis mucronatis, colorísque in viridi dilutioris. Speciei posteriori latiora sunt & longiora, priori verò angustiora & breviora. Ex singulis foliorum conjugationibus surgit petiolus biuncialis, cui *flores* velut in umbellam sparsi insident, in singulis radiis in quos petiolus finditur singuli. Floribus marcescentibus succedunt *siliquæ*, ut plurimum singulares, raro geminatæ, erectæ, siliquis Asclepiadis crassiores & breviores *seminibus* lanigeris, velut in congeneribus refertæ. *Radix* numerosis fibris ab uno cespite prodeuntibus capillatur, novas subinde soboles emittens, quæ si transplantantur promptè adolescunt. Flores perficit Autumno, semina *Septembri.* Amat solum fervidius, Solis radiis collustratum, frigoris impatiens. Succum fundit lacteum, gustanti insipidum.

21. *Apocynum erectum fruticosum, folio subrotundo glauco* Herman. Parad. Bat. Apoc. subrotundo folio *C. B.* id est 3tia Hist. nost. p. 1087.

22. *Apocynum erectum fruticosum, folio subrotundo viridante* Herman. Parad. Bat.

Varietas est Apocyni præcedentis, à quo solo foliorum colore differt.

23. *Apocynum Indicum minus Nummulariæ folio Breyn. Ephem. German.* 11um *Hist. nost.* in insula *Zeylan.* oritur, Autore *Breynio.*

24. *Apocynum Virginianum flore herbaceo, siliquâ longissimâ Moris. prælud. Bot. Canadense maximum flore minimo herbaceo* Hort. Reg. *Blæs.* & *Par.* Pluk. Phyt. 10um Hist. nost.

25. *Apoc. maritimum erectum Venetum, flore purpureo Hort. Lugd. Bat. Tithymalus maritimus, purpurascentibus floribus C. B. Esula rara è Lio Venetorum insula* Lob. In Hist. nost. pro Tithymali 17a specie describitur.

26. *Apocynum marit. erectum, flore albo* Hort. Lugd. Bat. *Tithymalus maritimus, seu Esula rara è Lio Venetorum insula, flore albo* Hort. Reg. Par.

Ambas hasce plantas non Esulis, sed Apocynis adscribendas esse evincunt *Semina* lanigera in siliquis univalvibus angustis, summa parte per longitudinem dehiscentibus.

27. *Apocynum Americanum, foliis Androsæmi majoris, floribus Lilii convallium suave-rubentibus* Cat. Hort. Reg. Paris. *Canadense, foliis Androsæmi majoris Bocc.* Ic. & Descr. Apoc. 13um *Hist. nost.* p. 1089.

28. *Apocynum Zeylanicum Indicum frutescens, Nerii flore candidissimo* Herman. *Parad. Bat.*

In solo *Zeylanico* sabuloso provenit hoc fruticosum *Apocyni* genus, quod flexilibus suis & obsequiosis virgulis tam latè variéque diffunditur, ut inter Apocyna *erecta* & *scandentia* medium locum obtinere posse videatur. Adolescit caudice crassitudinis pollicaris, nunc 4, nunc plurium cubitorum altitudine, ligno molli, consimilíque medullâ repleto, cortice glabro, in fusco rubente, cinereis lituris anguineo more maculato. *Radix* subest albida, lignosa, surculosa, longo ductu summam tellurem perreptans. Ramulos undique luxuriantes ornant *folia* utrinque adversa, Periplocæ scandenti folio longo, purpurante flore, non multùm absimilia, glabra, pinguia, parte superna saturatè virentia, infernâ pallidula, numerosis venulis pulchrè cancellata, mucrone acuto, deorsum flexo, magnitudinis valdè inæqualis, sed quæ maxima sunt nec digitum longitudine, nec duos transversos latitudine excedunt. In ramorum apicibus laxior apparet corymbus, ex 8, nonnunquam pluribus aut paucioribus, oblongis acuminatis, in viridi pallentibus capitulis congestus, quæ sensim & successivè in flores forma & magnitudine Nerio æquales expanduntur. Odorem quidem singularem nullum præ se ferunt, sed structuræ & immaculati candoris pulchritudinem tam eximiam, ut à *Zeylanensibus* nomen *Iddaghar* quod *florem arboris* denotat Apocynum hoc meruerit.

Oblongi & tubulosi sunt *Flores*, summa parte quinquepartiti, è medio prominentibus 5 flavescentibus staminulis in conum coalescentibus cum 15 parvis albentibus foliolis trilobatis, lobis singulis laciniatis quasíque fimbriatis stamina ista coronæ instar ambientibus. Ex singulis demum florum caliculis demittuntur *siliquæ* geminæ, digitum longæ, glabræ, ab Apocyno *Americano* Androsæmi foliis *Bocc.* sola magnitudine deflectentibus. In his *semina* continentur depressa, membranacea, flava, lanuginosa velut in cæteris hujus sortis. Lacteo succo viscoso acris mordacísque saporis quovis anni tempore ferax est.

29. *Apocynum Malabaricum erectum, flore tetrapetaloide* Herman. *Parad. Bat.* Parparam *H. M.* P. 9. T. 17.

H. M.

Plantula est nascens in locis humidis & petrosis. *Caules* ei graciles, rotundi, geniculati, virides. *Folia* in geniculis pedunculis brevibus, albicantibus, interiùs parùm pilosis insident, parva, oblongo-angusta, cuspidata, ad petiolum latiora, rotundo ambitu, texturâ crassiusculâ, mollia, superficie lenia, viroris supernè saturi, costa media albicante. *Flores* plures simul prodeunt in petiolis è foliorum sinubus egressis, parvi, tetrapetali, cuspidati, coloris purpureo-rubri, calice 4 minutorum foliorum excepti. *Capsulæ* seminales siliquosæ, oblongo-rotundæ, anteriùs in cuspidem strictæ; duo latera convexa sunt, quorum unum planius cum cuspide versùs latus convexius inflexa. *Semina* continent oblonga, tenuia, complanata, uno latere cavo, ità disposita ut superiora inferiora scutellatim obtegant, in ora inferiore cuspidibus crenata, anteriùs strictiora, ac in illa parte filis penicillatis candidis filamento medio communi, crassiusculo, carnoso, albicanti annexa, primùm albicantia, exin rufescentia.

Vires. Foliorum succus cum succo Limonis infantibus ventre dolentibus, aliísque spasmodica febre ægrotantibus exhibetur. Oleo mixtus atque extrinsecè adhibitus oculorum vitia corrigit, efficaciùs autem siquando decoctum ex eodem succo præparatum assumatur.

30. *Apocynum Malabaricum arborescens, foliis quinis in orbem congestis* Pala *H. M.* part. 1 Fig. 45.

Hujus descriptionem vide *Hist. nost.* lib. 31. cap. 10. pag. 1749. sub titulo *Arbor Malabarica Pentaphylla lactescens, siliquis angustis longissimis* D. Syen.

31. *Apocynum erectum Malabaricum frutescens, Jasmini flore candido* Herman. *Parad. Bat.* Codaga Pala *H. M.*

Hujus descriptio habetur *Hist. Nost.* lib. 31. cap. 19. titulo *Arboris Malabaricæ lactescentis Jasmini flore odoro, siliquis oblongis* D. Syen.

32. *Apocy-*

32. *Apocynum rectum elatius, Salicis angusto folio, immaculatis flosculis in umbella, folliculis pilosis* *Pluk. Phyt.* T. 138. F. 2. Q. Annon idem sit cum 4to. Idem esse suspicor, quia à D. *Uvedale* habuit.

33. *Apocynum erectum, Salicis latiore folio, umbellatum floribus Aurantiis. An Apoc. Hysicanense erectum, Salicis foliis latioribus Hort. Beaum. Pluk. Phyt.* T. 138. F. 3. Q. Annon idem sit cum 19.

34. *Apocynum Curassavicum triphyllum flosculis albis P. B. P. Hort. Reg. Hampt. Pluk. Phyt.* T. 139.

Idem tetraphyllum.

35. Apocynum arboreum ad Elæagni faciem accedens, *Canariense*, siliquis binis, Nerii æmulis *(Cornicar* Insulanis vulgo) apicibus recurvis *Pluk. Almag. Bot.* T. 260. F. 3. An Nelempala *H. M?*

36. Apocynum erectum *Virginianum* ramosum, caule subrubente, Esulæ raræ foliis, siliquis (ex flosculis albis) tenuissimis, binatim ad extremitates conjunctis *Ejusd. ibid.* F. 4. Flosculis evanidis siliquæ succedunt binæ, una arcûs instar incurvata, altera nervum constituens.

37. Apocynum *Virginianum* folio plicis undulatis intorto D. *Banister Cat. Mss.*

38. Apocynum petræum ramosum, Salicis folio venoso, siliqua medio tumente *Virginianum* *Pluk. Almag. Bot.* T. 261. F. 3.

39. Apoc. serrato Salicis folio *Americanum* ex cod. *Bentingiano Pluk.* T. 241. F. 2. Huic proximè accedit

Apocynum *Americanum*, floribus umbellatis carneis seu Yocolxochitl *Novæ Hispaniæ* *Terrentii* apud *Recchum* p. 445.

40. Apocynum rectum, non ramosum, Rosmarini foliis, umbellis florum candidis D. *Banister Cat. Stirp. Virgin.* In Horto *Chelseiano* colitur.

Apocyna erecta ex *Antonii Rechii* Historia *Mexicana.*

41. *Apocynum rectum Tezcoquense, Verbasci foliis, floribus variis* Herman. *Parad. Bat.* Cenanam *Tezcoquensis seu mater spicæ Maizii* Rech.

Coloris in flore varietatem probat *Columna* notis in *Rechium*, inquiens, In *Rechii* exemplari flores pinguntur coccineo colore, ex calycibus virentibus, altero verò ramulo basis coccinea & flos insidens luteus. *Rechius* autem flores candentes adscripsit. Idem *Columna* ad *Nerium* vel ejus speciem referri posse censet, folia *Lysimachiæ siliquosæ* dictæ comparans. *Terentius* inter *Periplocas* seu *Apocyna* reponendum esse rectissimè conjicit. Rationes vide in ejusdem commentario. An planta sit erecta, an scandens à *Rechio*, eodem monente *Terentio*, prætermitum est. Siquæ conjectura ex icone sit facienda potiùs erecta censenda est.

42. *Apocynum erectum Tezcoquense, Periplocæ angustifoliæ foliis* Herman. *Parad. Bat.* Cenanam *Tezcoquensis Recch.* Terent.

Præcedenti simile fecit *Columna*, notis ad *Rech.* Cenanam autem de *Quahuna-hoac* quam idem *Columna* Apocynis congenerem fecit ad plantas bacciferas spectare videtur, ei enim assignavit *Terentius* baccas in unum congestas virides ut in Solano.

43. *Apocynum erectum Mexicanum, tuberosa radice, fructu spinifero* Herman. *Parad. Bat.* Quahutzontic *seu Truncus sectus.* Quaquauhton *Rech. seu Truncus parvus.* Coatzontecomatl *seu Radix rotunda.* Huchueli caton Yztacpatli *Hoitzocensibus, seu candida medicina* Rech.

44. *Apocynum erectum Mexicanum nodosum, tuberosa radice, folio Salicis,* Yztacpatli *Rech. Terent.*

Ambo hæc Apocyna ob spinosi fructus similitudinem fortè subjicienda sunt Apocynis *Africanis* fructu villoso *Herm.*

45. *Apocynum erectum Mexicanum, Limonis folio purpurascente,* Tepezentli *Spica Maizii montana* Rech.

Hujus descriptionem vide *Hist. nost.* p. 1089. in capite de *Apocyno.*

46. *Apocynum Virginianum Asclepiadis folio erectum, floribus pallidè cæruleis, radice crassa, An* Moyotliayacatli *Rech? Pluk. Phyt.* T. 115. F. 3.

Herman.

Terentius folia hujus plantæ *Lilach*, seu Periplocæ latifoliæ similia, & floribus colorem rubrum assignavit. Radicis formam nec in icone, nec descriptione expressit. Cæterùm icon *Rechii* cum icone *Plukenetii* convenit.

Apocyna erecta Asclepiades dicta.

47. *Asclepias flore albo* C. *B. Asclep. seu Vincetoxicum cum multis floribus albicantibus J. B.*

Herman.

Asclepiadis hujus varietates duas in horto colui, quarum prima est cauliculis infirmioribus, tenuioribus, lentis & deorsum flexis nisi baculo alligentur; altera robustioribus, rectâ assurgentibus, nullo adminiculo egentibus.

48. *Asclepias angustifolia, flore flavescente* Cat. Hort. Reg. Par.

49. *Asclepias siliqua bifido mucrone C. B. Asclepias Cretica Clusii J. B. Park.*

50. Nelem-pala *H. M.* P. 9. T. 3, 4. Apocynum *Malabaricum* arborescens, Limonii folio, flore ex flavo rubescente siliquis maximis *Commelin.* in notis, V. Apocynum arboreum ad Elæagni faciem accedens *Canariense* &c. *Pluk. Phyt.* T. 260. F. 3.

H. M.

Planta est in arenosis nascens ad altitudinem fere trium hominum, crassitiem unius. *Flores* petiolis crassis villosis in vertice surculorum plures simùl proveniunt, pentapetali, oblongi, crassioli, cuspidibus versùs unam partem inflexi, exteriora versùs crispati, intus flavo-rubescentes, exteriùs viridescentes: umbilicus in medio eminet cavus, rotundus, rubescens, in ipsa ora foliosa lacinia annulari rubra, quæ ad interstitia foliorum cuspides erectos protendit, velut collari surrecto, circundatus, quod supernè fuscescit. Ex hujus meditullio *Stylus* sese erigit oblongus, conicus, lignosus, albicans, parùm pilosus, theciformis, constans ex 5 stamunculis columnaribus unitis, intus globulum recondens viridem, rudimentum fructûs. *Calix* viridis, ex 5 rotundiolis constat foliolis. *Gemmæ* conicæ sunt, in quibus florum petala spiratim ad verticem convolvuntur lacte turgentia. Folia non describit Autor, verum Pictura ea repræsentat crebris nervis transversis radiata, *Beidelsar* foliorum ad instar, quibus & forma nonnihil similia sunt, nisi quod breviora. Siliquas etiam exhibet longissimas & satis crassas.

Balneo ex foliis & cortice Arthriticæ curantur febres, algidæ verò pilulis ex fructibus formatis: linimento ex radice & virente *Curcuma* in Oryzæ lotura & sero lactis contritâ calida *Vires.* depellitur Arthritis: ex cortice radicis lævigato fit globulus ad magnitudinem *Arekæ*, qui devoratus præsentaneum in morsu Serpentis remedium est. Quærit D. *Plukenet*, An Apocynum suum arboreum *Ind. Orient* Laurinis foliis, rostrato Boraginis flore, prægrandi siliqua seminibus longis gracilibus, sericeis pappis involutis *Mantiss.* p. 16. Huic plantæ idem sit.

51. Apocynum erectum fruticosum, flore luteo maximo & speciosissimo *Slon. Cat. Jamaic.* Savanna-Flower.

D. *Sloane.*

Ad 3, 4ve pedum altitudinem assurgit *caule* lignoso & ramoso, prope radicem cortice lævi, colore fusco, surculorum Betulinorum simili, obducto; summæ virgulæ cortice viridi teguntur, *foliisque* ex adverso binis cinguntur, pediculis trientem unciæ longis insidentibus, ovalibus, luteo-viridibus, glabris, 2 uncias longis ¾tas unciæ latis. Ex alis foliorum versùs summos ramulos exeunt pediculi aliquot longi, lignosi, singuli singulos *flores* sustinentes, flavos, monopetalos quidem, verùm margine 5 incisuris profundè diviso; quibus succedunt *siliquæ* geminæ, cornuum bovinorum in modum sitæ, tenues admodum aliarum hujus generis respectu, multa *semina* fusca continentes cum plurima lanugine, aliarum hujus Generis per omnia simili. Tota planta lacte copioso turget.

In pratis *Savannis* dictis, ubique fere provenit, & per maximam anni partem floret, pulchrum & jucundum spectaculum exhibens.

52. Apocynum arboreum Lauri folio, Dulcamaræ flore *Pet. Act. Philosoph. Lond.* N. 267. p. 699. Addeweepaula *Gent.* Bupaulemaraum *Malab.* An Nelempala *H. M?*

Arbor isthæc 25 aut 30 pedum altitudinem assequitur, humani corporis crassitudinem. *Folia* bina opposita oriuntur, & juniorum inter lucem & oculum suspensorum venæ valde sunt perspicuæ seu diaphanæ. *Flores* Dulcamaræ valde similes, plures simul agminatim proveniunt, habentque luteum in medio umbonem illorum in modum, quibus arbor hæc ab aliis congeneribus facilè distinguitur. *Siliquæ* pedem propemodum longæ; cúmque expanduntur ¾tas unciæ latæ, singulis floribus binæ succedunt, lanugine sericea repletæ. *Semina* longa sunt & ovata, Nucis Pineæ similia.

Folia decocta thoracica censentur.

53. Apo-

(52.) Apocynum erectum, folio oblongo, flore umbellato, petalis coccineis reflexis *Slon. Cat. Jamaic.* An Ap. *Curassavicum*, fibrosa radice, floribus Aurantiis, Chamænerii foliis latioribus *P. B. P?* An Idem foliis angustioribus *Ejusd. ibid. Pluk.* T. 76. F. 6? An Ap. petræum ramosum salicis folio venoso, siliqua medio tumente, *Virginianum Ejusd. Almag. Bot? Phyt.* T. 261. F. 3. An Ap. rectum minimum *Americanum*, flore umbellato Aurantio, petalis reflexis *Breyn. Prod.* 2? An Tepezentli, seu spica Maizii montani Hernandez p. 223?

D. *Sloane.*

Radicibus firmis, profundè in terram descendentibus, uncias aliquot longis, plurimis fibris appensis, copiosum alimentum toti plantæ nutriendæ sufficiens haurientibus, instruitur. *Caules* indè emergunt plures, recti, 3, 4ve pedes alti, quadrati, ad uncialia intervalla geniculati, *folia* è geniculis emittentes bina opposita, longa, obscurè viridia. Prope summitatem caulis exit pediculus multos *flores* velut umbellatim dispositos sustinens, pentapetalos, petalis reflexis, (stylo in medio erecto, luteo) colore coccineo eleganti. Flores sequuntur *siliquæ*, 3 uncias longæ, teretiusculæ, crassitie in medio digitali, versùs utrumque extremum gracilescentes, initio virides, postea fuscæ, plurima *semina* continentes, rotunda, compressa tenuia, sericea lanugine copiosa extremis adhærente in qua molliter cubant, membranæ tenui, albæ, molli, siliquam mediam dividenti adnascentia.

Omnes hujus plantæ partes lacte plurimo scatent.

Viâ qua ab urbe S. *Jago de la Vega* versùs Passage-Fort itur copiosissimè provenit, necnon in fossis & ad sepes circa loca prædicta ubique.

53. Apocynum rectum non ramosum, caule florum candidorum corymbo terminato. An Apoc. erectum minus, umbellâ florum candidâ *Banist. Cat. Virgin?*

Folia valde lata sunt, & ferè ovata, in apicem tamen acutum desinunt, luteo-viridia, plurimis nervis transversis & propemodum parallelis intertexta, bina ex adverso, pediculis semuncialibus insidentia, satis crebra in caule. *Flores* in summo caule candidi, in corymbum circumacti: Caulis autem non multo supra supremum foliorum par in altum ascendit.

Ex *Marilandia* attulit D. *Vernon.*

Apocynum rectum *Marianum*, foliis amplioribus, binis ex adverso sitis, floribus umbellatis albis *Pluk. Mantiss.* huic eadem planta esse videtur.

54. Apocynum rectum non ramosum, folio latiore, umbellis florum albicantibus D. *Banist. Cat. Virg. Amer.* tuberosa radice, non incanum, fol. rigidioribus latis, subrotundis flor. albis, intus purpur. summo caule corymbum magnum efformantibus. *Pluk.* 77.

Apocyni speciem habemus, ex *Marilandia* à D. *Vernon* allatam, *foliis* 4 aut 5 uncias interdum longis, tres plus minus latis, pediculis semuncialibus insidentibus, texturâ & colore *Apocyni Syriaci* vulgo dicti: *caule* subhirsuto, rubente, satis rigido, non ramoso, in fastigio umbellam gestante florum albicantium, verùm in sicco petala erecta diluto rubore perfusa videntur. Caulis supra folia vix ultra digitum assurgit, ut umbellæ pediculus perbrevis sit. Notæ à D. *Plukenet* allatæ huic nostro bene conveniunt, nisi quòd plantam minimè incanam faciat.

55. Apocynum *Marilandicum* angusto Salicis folio, floribus in summo caule purpurascentibus, in umbellæ formam diffusis. An Ap. rectum umbellatum longissimo Salicis folio glabro *Marilandicum Pluk. Mantiss.*

Folia 3, 4ve digitos longa sunt, vix unum lata, per margines integra & æqualia, in acutos mucrones desinentia, bina in caule ex adverso sita, pediculis brevibus. *Flores* in caulis fastigio velut in umbellam coacervati, è pluribus umbellulis genuinis compositam. Summus quippe caulis in plures ramulos seu pediculos dividitur, singulos umbellam flosculorum gestantes. E summo quippe pediculo plurimi tenuissimi petioli exeunt, in umbellam diffusi singuli singulos flosculos sustinentes, colore purpurascentes, quorum formam & structuram in sicca discernere non licuit.

In *Angliam* ex *Marilandia* reduces secum attulerunt D. *Vernon* & D. *Krieg.*

56. Apocynum *Marilandicum* foliis Salignis, in caule crebris, inordinatis, floribus umbellatis Aurantiacis.

Caulis huic satis crassus & firmus est, hirsutus, rubescens, cùm præcedentis caulis colore herbaceo sit. *Folia* Salicis, paulò breviora & latiora quàm prioris, in caule creberrima, nullo ordine posita; quòd præcipuè notabile est cùm pleraque omnia Apocyna foliis sint binis adversis, hirsuta & per margines æqualia. *Flores* ut in præcedente caulem terminant, umbellatim dispositi. Umbella pariter totalis è pluribus umbellis partialibus conficitur. Color florum aurantiacus; formam & structuram in sicca discernere non potui. Siliquas nondum protulerat. Species 19a minima esse dicitur, cùm hæc satis grandis & robusta planta sit: præterea illi folia bina adversa cauli appinguntur, cùm huic incondita sint.

E *Mari-*

E *Marilandia* iidem D. *Vernon* & D. *Krieg* attulerunt. A reliquis Apocynis foliorum situ abludit, ut dubitem an genuina Apocyni species sit, necne.

57. Apocynum erectum umbellatum latifolium minus, *Marilandicum*, floribus purpurascentibus.

Folia duas tresve uncias longa, unam lata, in longos & acutos mucrones producta, nervis aversa parte valdè conspicuis, & circa marginem folii se mutuo incurrentibus. Umbella in summo caule simplex florum purpurascentium, supra folia altiùs elata. A D. *Petiver* habuimus. Apocynum non ramosum, folio subrotundo, umbellis florum rubris *Banist. Cat. Virgin.* ab hoc non multum abludit.

58. Apocynum erectum ramosum foliis tenuissimis *Marilandicum.* An Apoc. erect. ramos. caule rubente, foliis oblongis parvis, siliquis [ex flosculis albis] tenuissimis, binatim ad extremitates conjunctis *Banist. Cat. Virgin?* An Ap. *Marianum* erectum, Linariæ angustiss. foliis, umbellatum *Pluk. Mantiss.*

In planta sicca quam præ manibus habeo *caulis* teres est, rigidus, foliorum fili instar tenuium oblongorum circulis ad intervalla Equiseti ferè in modum cinctus est, superiore parte in ramos divisus; in quibus ut & in caule medio è foliorum alis exeunt *florum* umbellæ in pediculis oblongis, è quorum fastigiis emicant petioli plurimi, tenuissimi, singuli singulos flosculos albos sustinentes, ut in Alliis umbelliferis. Fructum non vidimus, nondum enim eum protulerat, nec qualis sit scimus, ideóque plantam ipsam Apocynum esse tantùm conjectamur.

In *Marilandia* collegit D. *Vernon.*

59. Apocynum umbellatum album, latiore folio tetraphyllum, ex *Terra Mariana Pluk. Mantiss.*

60. Apocynum rectum *Marianum* longioribus subrotundis foliis intervallatis, floribus purpureis *Ejusd. ibid.*

61. Apocynum rectum *Marianum*, foliis longis mucronatis, floribus in umbella, obsoleti coloris *Ejusd. ibid.* Idem forte 55ta.

62. Apoc. *Marianum* erectum, lanuginoso Salicis folio, flosculis ex albo virescentibus, in umbellam sitis *Ejusd. ibid.*

63. Apocynum *Americanum* triphyllum, floribus amplissimis D. *Herman.* Hujus ramulum inter siccas D. *Sherard* vidimus. Flores tubum etiam oblongum obtinent. V. supra.

64. Apocynum frutescens *Zeylanicum* Jasmini flore & odore, *Walidda* Zeylanensibus D. *Herman.* Præcipuè notabile est in hoc Genere, quòd quanquam folia subrotunda sint, in apicem tamen oblongum exeunt. *Siliquæ* longæ angustæ apicibus sunt connexis, Hanc etiam speciem nobis impertivit D. *Sherard.*

65. Apocyni facie fruticescens *Zeylanica.* Ramulum siccum hoc titulo D. *Hermanni* manu inscriptum à D. *Sherardo* accepimus foliis ad formam ellipticam accedentibus, nisi quòd in acutum mucronem desinerent, sescunciam aut duas uncias longis, unam plus latis, circa margines æqualibus, binis oppositis, è quorum alis exeunt surculi floriferi ut & è summo caule ramosi, plures flores sustinentes parvos. Fructum non vidimus.

66. Apocynum erectum, Salicis angusto folio ramosum, floribus copiosis albis, *Marilandicum* D. *Sherard.* Folia in hac specie alternatim posita sunt, pediculis nullis aut brevissimis. *Caulis* superiore parte è foliorum alis plures emittit ramulos seu surculos floriferos, [è singulis alis singulos.]

67. Apocynum erectum *Marilandicum*, folio lato, in longissimum mucronem producto D. *Sherard.* In planta nostra sicca caulis erat suprema parte in duos ramos divisus quorum uterque umbellam florum sustinebat, ut in sicca videbatur, luteorum.

68. Apocynum erectum *Marilandicum*, folio lato, subrotundo glabro, eleganter variegato D. *Sherard.* Caulis infra florum umbellam folium unum vel alterum emittebat.

69. Apocynum *Africanum* frutescens, longissimo folio, flore albo odorato *Hort. Amst. rar.* P. 2. Nerium Americanum lactescens, longissimo folio, flo. albo odorato *Hort. Beaum.*

Radicem habet fibrosam; *caulem* sesquipedalem, rotundum, viridem, duos pollices crassum. *Folia* gerit in summitate plurima, nullo habito ordine pediculis uncialibus cauli adnascentia 2, 3ve uncias lata, septem 8ve longa, mucronata, quorum medium nervus occupat crassus, alios minores versùs latera emittens. Si folium aliquod avellatur, ex allato vulnere lac illico exstillat copiosum & acre, & in ipso caule ejus stigma remanet. *Her-*

Hernandez hunc fruticem proponit ſub nomine *Quauhtlepatli* ſeu Arboris igneæ, ſed deſcriptionem exhibet inperfectam.

Apocyna ſcandentia ſeu volubilia.

1. *Apocynum ſeu Periploca ſcandens, oblongo flore purpurante* J. B. *folio oblongo* C. B. *Hiſt. noſt.* 1um p. 1087.

2. *Apocynum anguſto Salicis folio* C. B. *Apocyni* 2di *ſpecies altera* Cluſ. Hiſt. noſt. 2dum p. 1087.

3. *Apocynum ſcandens Ægyptiacum, Seſelios Æthiopici foliis anguſtioribus* Herman. *Parad. Bat.* Secamone Alpin. lib. De pl. Ægypt. *Phaſeolus Indicus* 4tus *Bontii*.v. Hiſt. noſt. p. 1087.

4. *Apocynum ſcandens fruticoſum, fungoſo cortice, Braſilianum* Herman. *Parad. Bat.* Hiſt. noſt. 7um p. 1088.

5. *Apoc. ſcand. frut. fungoſo cortice, Sirinamenſe, fructu magno pentagono,* Pipu Simeron *Sirinam.* Armen Duyvel *vulgò.*

Herman.

Hoc à *Braſiliano* diſcrepat potiſſimùm fructu. Quem ex *Sirinama* habeo fructus totus glaber eſt, magnitudine & formâ ovi gallinacei, coloris in flavo viridantis, 5 membranaceis rigidis alis per longitudinem excurrentibus, & in extremitate in parvum obtuſúmque mucronem coeuntibus donatus, quibus caret *Apocynum Braſilianum*, earúmque vice multis prominentiis inſtar aculeorum præditus eſt, referente *Marcgravio.*

6. *Apocynum ſcandens, Scammonii foliis latioribus & acutioribus* Herman. *Parad. Bat.* *Scammoneæ Monſpeliacæ affinis foliis acutioribus C. B.* Hiſt. noſt. 4tum p. 1087.

7. *Apocynum ſcandens, foliis latioribus & acutioribus viridantibus* Fl. Bat. Prioris varietas eſt.

8. *Apocynum ſcandens Monſpeliacum, Scammoniæ foliis rotundioribus* Herman. *Parad. Bat.* Scammonia Monſpeliaca foliis rotundioribus. *C. B. Hiſt. noſt.* 5tum p. 1088.

9. *Apocynum Aſclepias dictum flore nigro. Aſclepias nigro flore* C. B. *flore nigro quorundam* J.B. *Aſclep.* 3. Hiſt. noſt. p. 1090.

10. *Apocynum ſcandens Zeylanicum, radice Aſclepiadis* Herman. *Parad. Bat.* Scandens foliis Laurinis *P. B. P.* Manughawæl *Zeyl.*

Locis aridis incultis inſulæ *Zeylan* obvium & incolis ob inſignes radicum virtutes expetitiſſimum eſt. Hæ albidæ ſunt, oblongæ, tenues, fibroſæ, colore Vincetoxicum æmulantes, ſapore ſubdulci, moderatè acri, & ſub finem nonnihil nauſeo, ut proinde purgando pectori tota proprietate dicatæ ſint, tuſsíque quam ſtomachalem vulgus vocat in ſpecie medeantur. Tenacem pulmonum mucum attenuant, acrem mitigant, & ad excretionem promovent. Decoctum & ſyrupus puerorum alvum blandè ſubducit, & nonnunquam vomitum concitat. Cauliculos emittunt ramoſos, teneros, longitudinem duorum triúmve cubitorum ſuperantes, nunc humi procidentes, nunc vicina fulcra ſcandentes. Obducti ſunt membrana duplici, quarum exterior tomentoſa eſt, interior, quæ medullæ incumbit velut Cannabis in fila ductilis. Singulis nodis adnaſcuntur *Folia* bina ex oppoſito, duos pollices longa, unum lata, denſa, raris brevibus & lanuginoſis villis quaſi pube obſita, in ſummo obtuſa, medio nervo nonnihil prominente, Ad horum ſedes apparent *floſculi,* in umbellam congeſti, parvi, flaveſcentes, medio dilutè purpuraſcentes, in 5 ſegmenta diſſecti: Tabeſcentibus ſuccedunt *ſiliquæ* lanigeræ longæ anguſtæ, ut plurimùm geminæ, quæ ex calycibus quinquifidis, velut in Aſclepiade propendent. Frigoris impatientiſſimum eſt hoc Genus.

11. *Apocynum ſcandens Zeylanicum, Scammonii foliis, hirſutum* Herman. *Parad. Bat.*

Iiſdem natalibus quibus antecedens gaudet hoc Apocynum. *Radicem* habet vivacem pallidè flaveſcentem, fibroſam; *Coliculos* longos, ramoſos, lentos, volubiles, craſſitie calami, velut cannabis in fila ductiles. In ſingulis nodis folia ex adverſo bina cordiformia, Scammoniæ Monſpeliacæ foliis rotundioribus ſimilia, ſed minora: *Floſculos* 7 aut 10, umbellæ effigie, tenui digitali ramulo dependentes, parvos, è 5 ſegmentis pallidè virentibus, villoſis, craſſiuſculis, & intermedio umbilico pentagono, candicante, lucido, in mucronem faſtigiato conſtructos. *Siliquæ* ex calyce quinquifido nunc ſolitariæ, nunc geminatæ, pilis hirſutæ, mucronatæ, deorſum ſpectantes, longitudine uncias 3½, craſſitie unam, præcipuè in medio ubi craſſiſſimæ, adæquantes, in his continentur de more cæterarum hujus familiæ ſpecierum. Tota planta villoſa hirſutie obducta eſt, lactéque acri ſcatet.

12. *Apocynum scandens Africanum foliis Laurinis lucidis glabris* P. B. P. *Herman.* Parad. Bat.

Hoc conspexi floribus viduum in Horto D. *Joannis Van Riedt*, in quem illatum erat ex *Promont. Bonæ Spei.* *Cauliculos* habuit cubitales, graciles, lentos, glabros; & ad singula genicula *folia* conjugata, digitum longa, sesquipollicem lata, rigidiuscula, Lauri foliis quadantenus similia, in extremitate verò obtusa, parte superna coloris in viridi nitentis, inferna palliduli, multis transversis venulis insignita. *Radix* erat prælonga, albicans, fibrosa. Lac fundebat paucum, fere insipidum.

13. *Apocynum scandens, Vincæ-pervincæ foliis, viride, fructu villoso* Herman. *Parad. Bat.*

Absque ulla difficultate adolevit seminibus à D. *Oldenlandio* ex *Prom. Bonæ Spei* transmissis. *Radicibus* est tenuibus, albis, longis, reptatricibus, fibrosis; viticulis lentis, subhirsutis, calamo tenuioribus, valde ramosis, 3, 4ve uncias longis, pedamenta quævis multiplici circumvolutione amplectentibus: *Foliis* ad singula genicula binis ex adverso, *Clematidis Daphnoidis* majoris facie, pollicem & ampliùs latis, $1\frac{1}{2}$ longis, è basi sinuata in obtusum ambitum tendentibus, cum prominulo brevissimo mucrone, crassiusculis, lucidis, supina parte in viridi pallentibus, multísque cancellatis venulis inscriptis; *Floribus* parvis albidis, 7, 9, aut 11 in uno communi petiolo, ex foliorum alis emergente in umbellam congestis, unico petalo in 5 profundas crenas dissecto, & intermedio pentagono concolori umbilico constantibus. *Calycibus* quinquifidis viridantibus magnitudine ipsos *flores* excedentibus, ut hos potiùs umbilicum istos flores dixeris. *Seminibus* nigricantibus, de more lanuginosis, in siliquis villis aculeorum instar armatis, nunc singularibus, nunc geminatis ex uno calyce. Lacte scatet acri, amaricante & nauseoso. Floruit *Octobri* mense secundo à satione anno.

14. *Apocynum scandens Africanum, Vincæ-pervincæ foliis, subincanum* Herman. Parad. Bat. *scandens Africanum hirsutum* P. B. P.

A præcedente distinguitur, quòd utriculi & folia mox à tenera adolescentia lanuginosa rara quasíque lanuginosa canitie albescant. Cætera conveniunt. Augusto mense floruit in horto D. *de Block.*

Hujus alia species habetur foliis longioribus, fructu glabro, floribus longioribus pediculis insidentibus, cujus specimen à D. *Sherard* habuimus.

15. *Apocynum scandens Africanum, Asphodeli radice, angustissimo folio* D. Oldenlandii Herman. *Parad. Bat.*

Hujus radices ab uno capite numerosæ, ceu glandes, circiter 8 aut 7 Asphodeli modo coacervatæ descendunt, digitum crassitudine, longitudine palmum excedentes, carnosæ, succo plenæ, in fibras inæquales exeuntes, gustûs primùm subdulcis postea pungentis nauseosi, odoris vehementis hircini. Virgulas emittunt 3, 4ve, prælongas, lignosas, ramosas, tenues, multiplicibus gyris vicina statumina involventes. Ad singulos nodos, quadruplici digito intervallatos erumpunt *folia* bina ex opposito, angusta, *Pulegio cervino* aut *Satureiæ Virginianæ* H L. B. non dissimilia, rigidiuscula, leviter mucronata, altera parte pulchrè viridia, alterâ candidula, nervo in longum porrecto insignita. Ex horum sede exit pediculus brevis, qui ubi in radios finditur, 5, 6ve parvis foliolis in orbem fusis circumvallatur. Singuli radii florem sustinent monopetalum, tubulosum, urceolatum in 5 incisuras sectum, coloris intensissimè miniati; quem delapsum excipit *siliqua* Asclepiadis effigie incurva, fuscis lanuginosis seminibus plena, è parvo quinquifido calyce propendens. *Oldenland.*

16. *Apocynum scandens Corassavicum, Satureiæ foliis* Herman. *Parad. Bat.*

Inter plantas siccas sumptibus & cura D. *Beaumontii* ex *Corassavia* delatas conspexit D. *Hermannus.* Foliis priori Apocyno brevioribus est, *siliquis* quoque angustioribus & brevioribus. Radice pro plantæ magnitudine satis crassa.

17. *Apocynum Guineense, merè aphyllum, flore albo tetrapetalo odoratissimo Hort. Beaum.* Herman. *Parard. Bat.*

Herman.

Cauliculos fert glabros, teretes, viridantes, lacte turgidos, prælongos, odoratos. Foliorum vice (in quantum hactenus apparuit) ramulos ad singulos articulos ex opposito binos, & ex his alios atque alios, quibus vicina statumina scandit. *Flores*, mihi hactenus non visi, perhibentur tetrapetali, albi, odoratissimi, *Jasmini* æmuli. *Semina* lanuginosa in siliquis longis angustis ex *Guinea* delata ostendit D. *Kiggelarius.*

18. *Apocynum humile aizoides aphyllon Africanum* Herman. *Parad. Bat. Fritillaria crassa* Prom. Bæ Spei Stapelii. Descriptionem hujus vide in *Append. Hist. nost.*

19. Apocynum hirsutum scandens Americanum, flore amplo purpureo *Pluk. Phytogr.* T. 76. F. 5. An Apocynum scandens Africanum hirsutum *P. B. P?* *Hermannus* negative respondet.

20. *Apocynum scandens Scammoneæ Monspeliacæ foliis Curassavicum* ex horto Regio *Hampt.* An Wattou-Valli *H. M?* P. 7. T. 32. *Pluk. Phyt.* T. 137. F. 2.

21. *Apoc. incanum scandens Violæ Martiæ foliis, floribus purpureis, Maderaspatanum* Ejusd. ibid. F. 3.

22. *Apoc. scandens Americanum, Convolvuli minoris folio, caule hirsuto. Ap. Americ Nummulariæ foliis quibusdam* Ejusd. ibid. F. 4. Q. Annon eadem sit planta Apocyno 11. *Hist. nost.* quam inter Apoc. erecta, autoritate Paul. *Herman.* disposui.

23. *Apoc. scandens angusto Rorismarini folio, ex Insulis Fortunatis,* Henoio *Hispanis vulgò, fortè* Narun-Indi *H. M.* P. 10. T. 34. *Pluk. Almag. Bot.* T. 261. F. 1.

Hujus specimen in Horto Illustrissimi *Ducis* de *Beaufort* collectum ad me misit D. *Sherardus*, foliis latis acuminatis, à semine eodem ortum cum angustifolio, quod latifolium esse perseverat. Folia non multò angustiora sunt quàm *Vincæ pervincæ*.

24. Apocynum fruticosum scandens, Genistæ *Hispanicæ* facie, floribus lacteis odoratis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Caulis hujus prope radicem digiti minimi crassitudinem adæquat, cortice cinereo tectus sulcis nigris superficialibus exaratus, in plurimos ramos virides divisus, Genistæ Hispanicæ ad instar; qui plantis ridicísve vicinis vel innitentes, vel semet implicantes, ad 30 interdum pedum altitudinem enituntur; versùs summitatem ad duorum triúmve digitorum distantiam duos graciles, binarum unciarum surculos sibi mutuo oppositos emittentes, ad articulum quendam parvum, quorum uterlibet binis pariter foliis oppositis, $\frac{1}{8}$ unciæ longis pediculis insidentibus, ipsis pariter unciam longis, dimidiam latis, ovatis, nonnihil pilosis seu lanuginosis, colore viridi gramineo, amicitur. Flores 6, 7ve velut umbellatim pediculis unciam longis, è summis virgis tanquàm è communi centro egressis, insident, pentapetali, petalorum marginibus pilosis, stamina totidem in medio erecta, apicibus introrsum reflexis capitata continentes, colore lacteo, odorati, aspectu pulchri & speciosi. *Semina* plurima, fusca, tomento sericeo appenso seu adnato latitantia, aliorum Apocynorum instar, siliqua seu folliculo unciali pyramidali includuntur, quæ ex uno latere aperitur & semina effundit vel elabi permittit. *Siliquæ* uni flori binæ plerunque succedunt, sibi mutuò oppositæ, cornuum instar, ut in reliquis hujus generis. Tota planta lactescit more cæterorum.

25. Apocynum fruticosum, folio oblongo acuminato, floribus lanuginosis.

D. *Sloane.*

Caules lignosi teretes, pennæ Gallinaceæ crassitudine, cortice fusco-rubente tecti; ligno solido, albo; *foliis* ad intervalla uncialia ex adverso binis cincti, $\frac{1}{8}$ unc. longis pediculis insidentibus, ipsis duas uncias longis, $\frac{3}{4}$ tas unciæ plus minus latis, media basi propiore parte, ubi latissima, exinde sensim contractis donec in cuspidem non tamen valde acutum desinant, costa medium percurrente nervos transversos totum folium striantes è lateribus emittente, glabris, individuis, colore luteo-viridi, amœno. Ex alis foliorum versùs summitates exeunt petioli 3, 4ve, unciales, ramosi, flosculos aliquot perexiguos sustinentes.

Locum ubi collegi non bene memini.

26. Apocynum minus scandens, flore albo, singulis petalis viridi stria notatis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Caulis teres prope radicem pennæ Gallinaceæ crassitudine est, colore cinereo; arbori aut frutici cuivis vicinæ se circumvolvens ad 4 aut 5 pedum altitudinem enititur: Versùs summitatem ramulis appendent *Folia* multa conferta, in oppositis lateribus, pediculis $\frac{1}{4}$ unc. longis, intercedentibus, unciam longa, quadrantem lata, figurâ ellipticâ, verùm acuminata, colore viridi saturo, glabra. *Flores* ex alis foliorum exeunt multi simul ex eodem pediculo communi, non plus $\frac{1}{8}$ unciæ longo velut centro communi exeuntes, pentapetali, longi, parvi, albicantes, striâ viridi petalon unumquodque medium percurrentes cum staminibus in medio flavicantibus. Succedunt in siliqua pyramidali, unicâ membranâ constante *semina* multa lanugine sericea involuta. Tum siliquæ tum semina inclusa aliorum Apocynorum exactè similia sunt, duntaxat minora. Omnes plantæ partes pariter lactescunt.

In prato **Town-Savanna** frutices scandens invenitur.

27. Apocyno affine Gelseminum Indicum hederaceum tetraphyllum, folio subrotundo acuminato *Slon. Cat. Jamaic.* Clematis quadrifolia, flore Digitalis luteo, claviculis aduncis *Plumier* P. 80. Fig. 94. Clematis Myrsinites amplioribus foliis Americana, fortè Tetepoteiba Brasiliensibus seu Vitis arbustiva *Pis.* p. 250. An Clematis tetraphylla alia pulcherrima ex Guyana *Breyn.* prod. 1. p. 30?

D. *Sloane.*

Hujus Plantæ descriptionem Plumierianam vide inter Clematides. In plerisque cum Zanonia Clematide tetraphylla Americana convenit, cui ille florem pentapetalum attribuit, & plantam ipsam *Gelsemino Indico hederaceo* Cornuti congenerem facit.

Folia ad 3ium 4ve unciarum intervalla exeunt in semuncialibus pediculis binis ex adverso sitis gemina, subrotunda, splendentia, sescunciam longa & in media parte prope tantundem lata, interdum sed rariùs dentata. Ad pediculorum extrema exeunt capreoli tenues, quibus obvia quæque arripit & implicat.

Florem & fructum non vidit, ideóque an huc pertineat incertus est D. *Sloane*, qui in insula *Barbados* ubique copiosè nascentem observavit.

28. Belutta-Kaka-Codi H. M. P. 9. T. 5, 6. Apocynum Indicum maximum, folio amplo rotundo, flore candido, siliquis longis. *Commelin.* in notis. An Ap. majus scandens folio subrotundo *Slon. Cat. Jamaic.*

Planta repens est; *Rami* crassioli, rotundi, geniculati & ad genicula nodosi, ligno albo, medullâ crassâ, viridiusculâ, cortice viridi, & lutescente, lignoso, lactifluo. *Folia* ad genicula geminata, ordine decussato seu alterno, petiolis oblongis, teretibus, crassis, viridilutescentibus & lanuginosis insident, ampla, parùm oblonga, nervis crebris, cuspide angusto, texturâ crassa, subtus valde lanuginosa, lenissima, viridi-albicantia; supernè virore fusco nitentia, pilis minutis sparsim obsita, ac ob conum hirsutum semi-aspera. *Flores* plures simul in surculorum cacumine, quorum pediculi crassioli, rotundi, virides ac rubescentes, ad exortum parvis, cuspidatis, rubescentibus foliolis succincti; pentapetali petalis oblongis, ad ungues strictis, anteriùs latioribus ac rotundâ orâ, ad unam partem incurvatâ, ubi dilutè ex croceo flavescunt, aliàs candidissima. Illorum collum oblongo-rotundum est ac lacte turgens, ad calicem strictius, ac velut 5 costulis extuberans, exteriùs nitens ac ex albo flavescens, interiùs flava lanugine obsitum. *Calix* collum arctè excipit, coloris sanguineo-rubri, constans ex 5 rotundè-cuspidatis foliis. Odor fragrantissimus est ipsos Caryophyllos, & cùm flavescunt flores, Melones maturos spirans. *Styli* & *Gemmarum* descriptiones videsis hoc in loco; non multùm differunt ab eisdem partibus in præcedente planta. *Fructus* geminati prodeunt, longi, rotundi, angusti, in cuspidem desinentes, ex una parte virides, ex altera qua Soli oppositi rubescentes, sulco striati, cortice valde lacteo, congeriem numerosorum in se continentes *seminum*, quæ plana sunt, russa, & scutellatim se mutuò obtegentia, penecillo argenteorum instructa staminum, quæ se tandem in orbem diffundunt. Vires ignorantur.

Apocynum majus scandens folio subrotundo D. Sloane, *Radicem* habet rotundam, fuscam, altè descendentem. *Caules* plantis vicinis se circumvolventes ad 6 pedum altitudinem assurgunt. Genicula 3, 4ve uncias distant, ad quæ *folia* & interdum ramuli bini adversi. *Folia* propemodum rotunda, 2 unc. diametro, parum crispa, hilarè viridia, glabra; è quorum sinubus exeunt pediculi semunciales *flores* sustinentes multos, albos, pentapetalis non contiguis sed aliquantulum distantibus, principio angusto, extremo lato & subrotundo; calice contorto virescente, oblongo, quinquepartito excepti. *Siliquæ* grandes, pyramidales cornuum in modum sitæ. In frutetis prati circa urbem S. *Jago de la Vega* & alibi.

29. Ada-Kodien H. M. P. 9. T. 6, 7. Apocynum scandens flore variegato, siliquis *Ericu* similibus, *Commelin.* in notis, flore vario, folliculis triplici costa insignitis *Herman. Parad. Bat.*

Planta est ramis se vinciens sinuosis; *Radice* fibrosa albicante, filamento intus lignoso. *Folia* bina & bina, ordine se mutuò decussantia in rotundis, longis, tortuosis petiolis proveniunt, oblongo-rotunda, inferiùs latiora, anteriùs rotundis oris in cuspidem contracta mollia, lactea, lenia in aversa parte plurimis costis, quæ rectam striant cancellatim obducta, viroris subtus fusci, supernè clari, saporis sylvestris. *Flores* plures simul ex origine foliorum exeunt, inodori, pentapetali, cyathi-formis cuspidati, rigidi, surrecti, interiùs nonnihil cochleato-cavi, viridi-flavescentes & albescentes, oblonga, purpureo-rubrâ striâ in medio versùs cuspidem notati, exteriùs magis albicantes & ab utraque velut rubro limbulo circundati. *Styli, Calicis & Gemmarum* descriptiones videsis hoc in loco. *Fructus* oblongi, anteriùs cuspidati, tres eminentes habent costulas, ac in se congeriem oblongo-rotundorum ac planorum continent seminum, quæ mutuò se invicem obtegunt, & anteriùs ex stricto orificio penicillum oblongorum argenteorum filamentorum emittunt, súntque primò viridi-flava, dein rubescentia. In totum hi fructus similes sunt fructibus *Ericu*.

Radix pulverisata & oculis inspersa nubeculas aufert, vel cum *butyro* cocta & epota. Bulbus cum radice *Palmæ* agrestis & *Scelengu* tritus, & cum pulvere *Ada-Kodien* in panno consutus, adjecto modico *Sandali Jeribili* nigræ, & recenti butyro, lento igne ad ceræ consistentiam redactus, pro quovis oculorum vitio manè ac vesperi sumitur. Idem citrino *Sandalo* ac *saccharo* mixtus, in pulverem redactus, & in pilulas formatus, oculorum pathemata ex bile sanat: vel denique si cum foliis *Ficuum Inferni*, radice *Talu-Dama*, primùm in aqua, deinde in vaccino lacte decoquatur, & saccharo misceatur, quovis oculorum morbo opitulatur: Vires enim hujus plantæ planè ophthalmicæ sunt. *Vires.*

30. Kaka-Kodi H. M. P. 9. T. 8. Apocynum *Indicum* arborescens (seu Periploca) scandens, floribus parvis flavescentibus umbellatim dispositis, siliquis nigricantibus, per longum striatis, *Commelin.* notis.

Planta est nascens in arenosis, scandens & sinuosis ramis arboribus se circumvinciens; *Radice* fibrosa, *stipite* pedem crasso, cinereo cortice, qui in filamenta ducitur, unà cum vetustioribus

ribus ramis obtecto. *Folia* in petiolis nigricantibus è ramorum nodis ortis gemina se mutuò decussant, oblongo-angusta, ad pediculum rotundiola, cum cuspide brevi in vertice, texturâ crassa, spissa, densa, glabra, viroris supernè viridi, fuscioris ac valdè nitentis; saporis subastringentis subacidi & vinosi. *Costa* media cum lateralibus utrinque eminet. *Flores* in umbellis proveniunt, vel ex cacumine surculorum foliaceorum, & tum sunt longiores, vel ex illorum latere, & tum breviores sunt, súntque parvæ flavescentes gemmulæ, constantes 5 foliis oblongis, angustis ac flavescentibus, interiùs pilis candidis, lanuginosis vestitæ, maximè in orificio superioris colli, tenuiùs ac rariùs in foliis: collum flavum est & superiori parte strictius. *Fructus* ex uno flore bini eduntur, oblongo-rotundi, anteriùs strictiores, in prima parte arctè uniti, & mutuo obversi, cortice viridi, glabro & crasso, qui per siccitatem lignosus evadit, exteriùs nigricans & rugis in longitudine striatus. Semina versus partem inferiorem vel crassiorem continent plurima, quæ in strictiore parte vel cuspide penecillum emittunt oblongorum argenteorum filamentorum, súntque plana, valde compressa & tenuia, oblongo-rotunda, scutellatim disposita, per maturitatem rubro-fusca, oculo albicante instructa.

Folia in suppressis lochiis usu veniunt: Eadem cum lacte Nucis Indicæ contrita & pectori illita dolorosam cordis palpitationem, atque hinc promanantem præfocationem spasmúmque corrigunt. *Radix* cum teneris *Arequeiræ*, *Palmæ* sylvestris ac *Toddeli* radicibus in *ebutyrato* lacte ac *vaccæ lotio* decocta, affectæque parti illita renum doloribus ac *Ischiadicæ*; vel etiam cum *Tondo Uliuja*, aliisque radicibus in lactis sero, & oleo *Foliorum de Inferno* cocta gonagræ vel denique cum radice *Talu-Dama*, primò in aqua, dein in oleis *Sergelim*, *Bepa-Meis-Elu*, ac postea in ebutyrato lacte, *Tamarindorum & Maringu* succis ad ceræ consistentiam cocta, in universum Arthriticis medentur, cujus 80 species incolæ numerant. *Vires.*

31. Kudici-Kodi H. M. P. 9. T. 9. Apocynum *Indicum* folio oblongo glabro, flore ex albo flavescente. *Commelin.* notis.

Planta est repens, in petrosis nascens. *Caules* ei teretes, tortuosi, geniculati, super se invicem convoluti, parùm lignosi & virides, cum medullâ viridi-aquea. *Folia* pediculis crassis, viridibus, interiùs planis, geminata proveniunt, oblonga, rotundo ad pediculum ambitu, in cuspidem stricta, texturâ spissa, crassa, superficie plana & glabra, viroris in recta parte saturi, in aversa diluti, saporis sylvestris. *Flores* in fasciis umbellatis, oblongo-rotundo petiolo, in geniculis ad exortum foliorum proveniunt, stelliformes, pentapetali, oblongi, cuspidati, viridi-diluti, ex albo flavescentes, in mediis petalis venâ viridiusculâ striati, collo crasso, orificio rotundo ac profundo, exteriùs in collo venis rubescentibus instructi, odoris expertes. *Styli* descriptionem hìc vide. Sedes cui stylus insidet stellata est, 5 radiorum, qui collo ad interstitia petalorum sunt assuti. *Calicis & Gemmarum* descriptiones omittimus hinc petendas.

Linimentum ex hac planta cum vaccino lacte, oleo Sergelim paratum, temporibúsque applicatum narium sistit hæmorrhagiam. Descriptio hæc imperfecta est, deficit enim succi color, & siliquarum forma, quas icon longas & angustas repræsentat. *Vires.*

32. Wallia-Pal-Valli H. M. P. 9. T. 10. Apocynum scandens siliquis angustis longissimis, floribus staminibus carentibus, flavis, stellatis.

Eadem est planta cum præcedente, in eo tantùm differens, quòd *Flores* stamunculis careant. Fructus oblongi, cuspidati, seminibus repleti, quæ anteriùs filamentis argenteis q. barbati sunt.

Folia recentis butyro commixta pro linimento adversùs exiles adhibentur carbunculos. Descriptio imperfecta est. Icon hanc & præcedentem in aliis adhuc inter se differre arguit.

33. Katu-Pal-Valli H. M. P. 9. T. 11. Apocynum *Indicum* scandens, latifolium, flore viridi-diluto, siliquis oblongis binis ad basin junctis, cuspidatis.

Planta est ramis se vinciens, absque ullis claviculis. *Surculi* rotundi, glabro-viridi *cortice*, geniculis extuberantibus interstincti, medulla lactea & viscosa est, sicut & cortex. *Folia* petiolis flaccidis, crassis, interiùs sulco striatis ac viridi-dilutis gemina se invicem decussant, oblongo-rotunda, in vertice cuspidata, oris exteriora versùs crispatis, textura crassiuscula, spissa, solida ac maximè mollia, superficie plana & glabra; viroris supernè umbrosi & nitentis, subtus surdi & viridi-albicantis, odoris agrestis. Costa media aversa parte altum eminet. *Flores* plures congregati quasi fascia videntur, hinc indè brevibus succincti foliolis cuspidatis, pentapetali, oblongi, angusti, cuspidati, viridi-diluti, parùm versùs exteriora crispati. Styli, Calicis & Floris gemmæ descriptiones videsis apud Autorem. *Fructus* ex uno flore in communi calice proveniunt bini, oblongi, recti, in cuspidem desinentes, ad basin juncti, quorum medium longo striatur sulco, cortice exteriori valdè lacteo & viridi, interiori cuticula viridi flavescente, cartilaginosa carne viridi, corticis exterioris obstipata. *Semina* intus contenta oblongo-rotunda, plana, russa, scutellatim disposita; in superiori parte penecillo argenteo minutissimorum filamentorum instar serici lenium instructa, in medio interioris superficiei suturam habent albicantem & flavescentem: intra corticem nucleus absconditur candidus, admodum tenuis, súntque *semina* hæc primò viridia, dein rubro-rufescentia. Planta hæc oleo incocta oculorum vitia emendat; pedum tumores, quos ab incantamenti occultis viribus derivat populi hujus superstitio, evanescere facit, ubi trita hujus plantæ folia affectis partibus applicantur. *Vires.*

In

In descriptione *Fructus ex uno flore in communi calice quinque provenire* dicuntur. At cùm hoc in Apocynis nunquam contingat, locum istum ità corrigendum censeo, Unum florem sequuntur siliquæ gemellæ, (seu unicum par siliquarum in uno calice) 2bus, 3bus aut 5 partibus in communi pediculo dependentibus.

34. Pal-Valli H. M. P. 9. T. 12. Apocynum Malabaricum scandens, latifolium, flore rubescente, siliquis longissimis & angustissimis *Commelin.* notis.

Planta scandens est, cujus caules teretes, lignosi, geniculati, cortice spadiceo. *Folia* in geniculis geminata proveniunt, oblongo-rotunda, anteriùs acuto cuspide, crassa, viroris in una parte umbrosi & nitentis, in altera clari. *Flores* ad exortum foliorum racemati, nonnihil villosi videntur, pentapetali, angusti, interiùs viridi-diluti, exteriùs rubescentes, collulo albicante, in cujus inferiori orificio globulus, in vertice *stylo* instructus parvo. *Fructus* ex singulis floribus gemini eduntur, rigidi, oblongi, angusti, parum complanati, spadiceo-rubescentes, ex una parte nonnihil virides; intra corticem tenuem & cartilagineum *semina* includuntur angusta, oblonga, albicantia, sulco striata, ac ibi carne viridi repleta, anteriùs penecillo argenteorum staminum dotata.

Vires. *Folia* cum *Oryzæ* lotura trita carbunculos exiccant exiles. *Radix* antifebrilis est, sumpta cum *Coriandro* & *Zingibere*.

35. Nantsjera-Patsja H. M. P. 9. T. 13. Apocynum *Indicum* scandens, siliquis ad singulos flores binis, succo limpido turgens.

Nascitur in arenosis. *Radix* albicans fibrosa, intus filamento lignoso, odoris debilis, ingrati. *Caules* teretes, viridi-diluti, glabri, geniculati, teneriores, spadiceo-diluti & villosi. *Folia* in geniculis, quorum pediculi crassi, geminata erumpunt, oblongo, in cuspidem stricta, crassiola, spissa, mollia, glabra, viroris supernè diluti & nitentis, subtus clari, succo limpido repleta. *Flores* fasciatim geniculis caulium adhærent, pentapetali, oblongi, cuspidati, viridi-diluti, qui ad geniculos rosaceo rubescunt. In medio capitulum apparet rotundum, fenestratum, ex stylo conflatum, quem quinque cuspidata nervosa, crassa, rosaceo-rubescentia, versùs styli verticem rigidè inflexa foliola, cuspidibus arripiunt. *Fructus* ex singulis floribus prodeunt gemini, angusti, in cuspidem desinentes, virides, ad pedem transversim siti. *Semina* in se continent numerosa, plana, scutellatim disposita, penecillum argenteum anteriùs includentia.

Vires. Integra plantam cum aqua *Lanjæ* venenum per vomitum expellit: idem præstat, si cum Sandalo vero, ovo ac muliebri lacte temporibus & pectori inungatur. Trita cum radice *Car-Elu-regon atque Oryzæ* incocta radix, ac læsæ parti illita, rabidi Felis morsum frustra facit. Succus cum *Codagen Manga-Nari*, *Carinta-Tali* & *Sandalo* mixtus, ac temporibus illitus toxici vires infringit. Cum floribus *Palmæ* agrestis, *Coluppæ & Samstru-vari*, cum muliebri lacte sumptus planè medicamentum est Alexipharmacon. Cum radice *Angolam*, *Tirutali*, *& Amel-Podi* vaccino lacti si incoquatur, capitique ac pectori illinatur, omne virus internum, & inde ortam syncopen ac præcordiorum æstum tollit; ita ut hujus plantæ energia in totum sit alexicaca.

36. Kametti-Valli H. M. P. 9. T. 14. Apocynum *Indicum* latifolium scandens, flore rubescente, interiùs candido, siliquis longis angustis, binis ad basin junctis, venis per longum striatis.

H. M.

Planta est in arenosis nascens, ac sinuosis ramis se arboribus circumvolvens. *Radix* brevis, crassiuscula, intus lignosa, fibras quamplurimas laterales spargens. Stipites ad radicem crassi, cortice cinereo, rami tenues, geniculati, cortice spadiceo fusco-rubente, suntque sublactei. *Folia* ad genicula bina ternave simul, oblongo-rotunda, cuspide oblongo angusto, extrorsum reflexo, densa, crassiuscula, mollia, lactea, plana, glabra, viroris in recta parte nitentis. *Costa* media in aversa parte eminet saturè-rubescens, in recta tenuiter extat viridi-albicans. *Flores* umbellatim in apice surculorum pediculis rubris videntur pentapetali, oblongo-angusti, cuspidati, interiùs candidi, exteriùs rubescentes, collulo oblongo, rubro, circa medium turgescenti. *Stamina* brevissima apicibus flavis longis surrectis dotata: *Stylus* tenuis, viridi-albicans. *Calix* 5 cuspidibus florem arcte arripit. *Siliquæ* singulis floribus succedunt binæ, posteriori parte invicem annexæ, oblongo-angustæ, anteriùs strictiores, venis secundùm longitudinem striatæ; primùm rotundiolæ ac surrectæ, dein ad latera compressæ, cortice exteriore fuscè rubescentes, interiori albo subruffo. *Filamentum* in hisce continetur crassum, cortice cartilagineo; corculo viridi, humido, fuscescente; exteriùs tenui, fuscè rubescente membranula vestitum. *Semina* in illo reperiuntur valdè plana, tenuia, oblongo-rotunda, tenui, membranosa, ac transparenti lacinia succincta, in unaquaque siliqua numero sex, primùm viridia laciniis albicantibus, deinde cum laciniis ruffescentia.

Vires. Succus cum succo Limonis naribus injectus spasmo & epilepticis medetur. Planta cum fructibus *Sabac* contrita ac vivario injecta Piscibus anodynum est toxicum.

37. Watta-Kaka-Codi H. M. P. 9. T. 15. Apocynnm *Malab.* scandens, folio cordis humani figurâ, flore viridi-diluto, umbellatim disposito, siliquis oblongis latis obtusis *Commelin.* notis.

H. M.

H. M.

Planta est Arboribus se vinciens, & arenosis gaudens. *Radicis* cortex interior albicat, exterior flavescit, saporis peramari. *Caules* nodulis extuberantes, primò virides sunt, ac deinde cinerei. *Folia* bina & bina è nodulis erumpunt in petiolis rotundis viridi-dilutis, interiùs striatis, oblongo-rotunda, ad petiolum quàm maximè curvata, texturâ mollia, superficie plana, glabra, viridi-fusca, saporis subamari. *Flores* umbellatim in petiolo communi, viridi-diluto proveniunt, ex caulium nodis supra originem foliorum erumpunt, pedunculis tenuibus viridi-dilutis appensi, pentapetali, viridi-diluti, anteriùs nonnihil contracti, inodori. Stella in medio videtur quinquangularis, viridi-diluta, plana, ex 5 stylis columnæ mediæ circumpositis conformata. *Gemmæ* planæ, viridi-fuscæ, foliis superiori parte super se convolutis, & circa medium contractis. *Fructus* surculis seu petiolis appendent lacteis, oblongo-rotundi, versùs summitatem contracti, bini in inferiori parte sibi invicem juncti, secundùm longitudinem profundis liris striati, viridi-flavescentes, in liris flavo rore aspersi. *Cortex* crassiusculus est & lacteus: *caro* parùm fungosa, albicans; interior membrana cartilaginosa, albicans, subflava. *Semina* intus continentur valdè plana, oblongo-rotunda, ex viridi flavo diluta, limbo flavescente circundata, scutiformiter arctè sibi mutuo juncta in anteriore parte oculum habent, qui penecillum emittit cujus filamenta argentea sunt.

Radix cum aqua *Oryzæ* ictum Colubri *Cobra-cabella* dicti parti apposita frustra facit. Cortex radicis tritus ac cum aqua sumptus dolori capitis inservit, cui mulieres post partum sunt obnoxiæ.

(36.) Periploca Madraspatana Smilacis folio *Petiver Act. Philosoph.* N. 244. p. 320. *Serrufaulee* Malab.

Folia Convolvuli majoris albi similia sunt, tantillo minora; bina ad nodos adversa, duobus minoribus foliis, brevissimis pediculis innixis plerunque comitata. E nodis seu articulis *flosculorum* agminula Asclepiadis similium exeunt, quorum unicuique succedit *siliqua* duplex, tenuis, 2½ circiter uncias longa, unam lata seu crassa. Semen partem pediculo proximam occupat, éstque rotundum, compressum, membranaceum, coloris fusci, limbo ferrugineo cincti. Lanugo sericea semini summo innascens candidissima est, & holoserici instar mollis. Singulæ plumulæ 1¼ unciæ longæ sunt. Plantam præcedentem refert facultate scandente, à qua tamen differt foliis acutioribus, floribus minoribus, & ab eodem fundo non exeuntibus.

(37.) Periploca *Malabarica* folio angustissimo D. *Petiver Act. Philos. Lond.* N. 26. p. 593. *Nanna-ree-chedde* Malab. D. *Brown. Naru-Nindi* H. M. Vol. 10. T. 434. p. 67.

Plantam hanc totam, folia, caules & radicem cum Pipere longo Indi decoquunt, & decoctum in febribus continuis propinant. Radix valde odorata est. D. *S. Brown.*

38. Niota-Niodem-Valli H. M. P. 9. T. 16. Apocynum *Indicum* scandens, seu Periploca, succo limpido, floribus multis in communis pediculi summitate coronæ forma dispositis, reflexis, matracii figura, siliquis longis angustis.

H. M.

Planta est *Cauliculis* sinuosis, tenuibus, rotundis, viridibus, ex parte rubescentibus geniculatis, arboribus se vinciens. *Folia* ad genicula gemina proveniunt, oblongo-angusta, ad petiolum rotunda, in cuspidem contracta, texturâ densa, solida, mollia, superficie utrâque plana, glabra. *Flores* plures simul in communi viridi petiolo proveniunt, instar coronæ, collo oblongo, rubro-purpureo, fusco & nitente, inferiùs ad calicem ventre inflato, vesiculato, albicante, venis rubro-purpureo-fuscis in ventre & collo secundùm longitudinem striati, pentapetali, ex flavo viridi-diluti, cum oris exteriora versùs crispati, cuspidati, qui cuspides, oblongi, rubro-fusco-purpurei ac pilosi mutuo in vertice junguntur, inter folia eorúmque cuspides fenestrati, interiùs pilis oblongis raris sparsim obsiti, inodori. *Capitulum* in medio ventre habent flavum, pentagonum, stellæ instar expansum, è cujus vertice *stylus* sese erigit oblongus, flavus, theciformis, qui in 5 *stamina* resolvitur. Vesiculato florum ventre ex compressione rupto aer cum sonitu eliditur. *Fructus* oblongo-angustæ *siliquæ*, *semina* continentes oblonga, in una serie disposita, in vertice filamentis candidis argenteis penicillata.

Hujus & *Kari-Bepu*, *Ela-Calli*, *Bala*, & *Myrobalani* folia trita in nodulo colligantur, qui in aqua *Oryzæ* calefactus & affecto loco applicatus, ventris ex flatibus tumorem minuit, vel si cum foliorum Tamarindorum fibris & *Muringu* cortice in muria excoquatur linimentum contra articularem exhibent morbum. *Vires.*

39. Apocynum scandens flore Nerii albo *Plumier.*

Multa *sarmenta* super arbores & sepes extendit, calami scriptorii magnitudine, lævia, lenta, è viridi cinerea. Nodi à se invicem valdè distant; ad unumquemque autem bina *folia* opposita egrediuntur, 3 circiter pollices longa 1½ um lata, ovalia ferè, versùs pediculum paulò angustiora, ad extremum subrotunda, cum parvo tamen apice, lævia, solida Pergamenæ instar, spissa, subtus dilutiùs viridia, costâ mediâ nervos utrinque parallelos, ad oram folii incurvos, emittente, desuper saturatiùs viridia, pediculo pollicem longo insidentia: rupta aut avulsa succum fundunt album gustu adstringente.

Flores

Flores è foliorum ſinubus exeunt, tres non raró aut quatuor ſimul, ſæpius tamen duntaxat unus, pediculis 3, 4ve lineas longis inſidentes, calice parvo viridi, longitudine cum pediculo pari, fundo valde anguſto, ſupernè in 5 ſegmenta acuta diviſo excepti, candidiſſimi, inodori, Nerii florum figurà, paulò majores; fundus interior tubi pallidè flavus eſt, verùm pars exterior ejuſdem nonnihil rubet. Præterea ejus ſegmenta ſeu laciniæ unum latus ſubrotundum habent, alterum in modum roſtri acuti ſectum.

Fructus ſiliquæ geminæ ſunt, figura cornuum parvorum, acutæ, rectæ, ſemipedali circiter longitudine, lineam & dimidiam craſſæ, binæ eidem pediculo adnexæ, & inter ſe ferè parallelæ, valdè læves & æquales, colore viridante, *ſeminibus* multis parvis cum filamentis tenuibus & delicatis ſericeorum æmulis repletæ, colore caſtaneo.

Paluſtribus maritimis præcipuè gaudet, & multis Anni menſibus floret, in inſulis *Martinique* & *Dominici.*

Apocyna Scandentia ex Hiſt. Mexic. Rechii.

40. *Apocynum ſcandens Michuacanicum diureticum, Solani foliis, mas* 1. Tlallantla cuacuit lapilli *ſeu cauda parvi* Tlacuatzin *Rech.*

41. *Apocynum diureticum ſcandens Michuacanicum mas* 2um Rech.

42. *Apoc. Michuacanicum diureticum mas* 3tium Rech.

Hoc erectis Apocynis interſerendum eſſe judicare licet, tum ex imagine à *Rechio* propoſita, tum etiam ex notis *Terentii*, qui craſſiori è caudice erectum magis eſſe aſſerit. *Herman.*

43. *Apoc. ſcandens* Michuacanicum diureticum fœmina, fructu parvo Peponi ſimili Rech.

Tres priores ſpecies, quarum florum fructuumque ſtructura licet ex *Rechio* non conſtet, conjungendas eſſe cum ſpecie poſtrema, nempe *Fœmina*, vel ex eo liquet, quòd ſingulis unam eandémque naturam tribuerit *Rechius*, & ipſe *Terentius*, qui authenticum *Rechii* exemplar vidit, in notis ſuis fructum, quem *Rechius* fœminæ adſcripſit, tribus prioribus ſpeciebus communem feciſſe videtur.

Cui verò plantarum generi quatuor iſtæ ſpecies annumerari debeant, ipſe *Terentius* ambigit. Nam in notis ad *Tachuache-Tlallantlacuacuitlapilli* Convolvulis miſcuiſſe videtur; in notis ad *Tlallantlacuacuitlapilli* dubitanter proponit, Annon mediæ inter Cucumeraceam & Apocyni familias ſtatuendæ ſint; inquit enim, *Lanugo illa argentea* (*quæ inſtar filamentorum ſericeorum ſeminibus appendet*) *foliáque bina Apocynum petunt, cum in nullo alio volubilium genere reperiantur; at Peponi ſimilis in Apocyno fructus nunquam, ſed ſiliquæ duæ ex uno flore exortæ.* Itaque ſubjungit; *Quid ſi medias inter Cucumeraceam & Apocyni familias ſtatueris?* Ego verò non obſtante fructu ſingulari, haud gemino, parvo *Peponi* ſimili, 4 illas ſpecies Apocynis annumerari debere nullus dubito. Primò enim diſpoſitio ſeminum in fructu Apocynis eſt quàm ſimillima Deinde *Apocyna* quandoque ſiliquas ſingulares, quandoque geminas proferunt. Poſtremò, Fructûs externa facies (ſive illa ſit Penniformis, ſive folliculata, glabra, villoſa, ſiliquata alióve quovis modo conſtituta) *Apocyna* deſignant, ſed ſola ſemina lanigera imbricatim in ſiliquis univalvibus diſpoſita. *Herman. Parad. Bat.* apud quem plura ſi placet vide.

44. *Apocynum ſcandens, foliis Scammonii, Neicotlapali.*

Hujus fructificationem *Rechius* non prodidit; Terentius tamen inter Apocyni genera reponendum eſſe judicat. *Herman.*

45. *Apocynum Mexicanum Pyri folio, Tepecuitlacotl ſeu* Cuitlacotl *montana Rech.*

Neque hujus plantæ fructum deſcripſit *Rechius.* E foliis binis ex adverſo poſitis & ſapore acri Apocyno fortè adjungi poſſe ſuſpicatur *Terentius? Herman.*

46. *Apocynum Mexicanum procumbens, foliis obrotundis, flore candente,* Tlatzilocayotli *ſeu* Tzilacayotli *humile. Siliquaſtrum Mexicanum* Rech.

An hæc planta inter *Apocyni* ſpecies referenda ſit, incertum eſt. *Rechius* enim nec florum, nec fructuum ſtructuram expreſſit. *Terentius* inclinat parti affirmanti, aſt ficulneis utitur rationibus quæ hìc adſcribi vix merentur. *Herman.*

47. Apocynum *Americanum,* Viticis folio *Tournef. Elem. Bot.*

48. Apoc. *Hiſpanicum* fruteſcens, Linariæ folio, &c. *Ejuſdem ibid.*

An erecta ſint, an ſcandentia nec Autor dixit, nec aliunde nobis innotuit.

49. Apocynum *Americanum* Aſclepiadeum *Munting.* Herbar. Belgic.

50. Apocyno

50. Apocyno similis angustissimo folio *Curassavica*, tuberosa radice, caule geniculato nodoso *P. B. P.*

51. Apocynum angustifolium scandens *Ind. Or.* breviori folio, cauliculis punicantibus. Segunda-pala *Malabarorum Pluk. Mantiss.*

52. Apocyni genus scandens ex *India Orientali* Paulecooddee *Malabarorum*, an fortè Vensjerapatsia *H. M.* P. 9. T. 13. *Pluk. Mantiss.*

53. Apocynum scandens Pervincæ majoris folio ex Provincia *Carolina Ejusd. ibid.*

54. Apocynum scandens incanum, foliis parvis, ferè triangulis, siliquis binis angustis in directum jacentibus. Ex *India Orientali*, inter collectaneas D. *Petiver.*

55. Apocynum scandens, foliis parvis è triangulari figura oblongis, siliquis longis rectis, paulum reflexis. Ex *India Orientali* ad D. *Petiver* missa.

56. Apocynum *Americanum* scandens hirsutum, flore luteo. *Flores* ex alis foliorum 3, 4ve ex eodem pediculo in 5 segmenta rotunda divisi, coloris ex luteo virescentis, Umbo aurantiacus est aut croceus, cum macula viridi in medio. Apocyno, hirsuto, scandenti *Amer.* flore amplo purpureo *Pluk. Phyt.* Tab. 76. persimile est; flores duntaxat multò sunt minores & coloris diversi, *folia* non adeò hirsuta. *Badmingtonii* in Horto Illustriss. Ducis *de Beaufort.* cultam D. *Sherardus* descripsit, ejúsque specimen ad me misit.

Pseudo-apocyna D. *Bobarto Hist. Oxon.* P. 3. p. 612. dicta.

Semine compresso & alato, erectum;

1. *Barbadiense*, Lignum album *Barbadiense* dictum. Siliquæ tenues sunt, dodrantem longæ, seminibus membranulis albis alatis refertæ.

2. *Jamaicense*, seminibus minoribus alatis albis *Jacobi Harlow.*

3. Arborescens, non lanigerum, lacte dulci prægnans, obtusis integris foliis, *Zeylanicum*, *Kirindi Walli Hermanni.*

4. *Indicum* latifolium, flore rubescente interiùs candido, siliquis longis angustis, venis in longitudinem striatis; *Kametti-valli H. M.* P. 9. 23.

5. *Virginianum*, alternis Asclepiadis foliis, flo: pallidè cœruleo, radice crassa *Pluk. Phyt.* T. 115. F. 3.

Semine non compresso,

1. Scandens, angusto Rosmarini folio, semine oblongo-rubente *Henoio* ab incolis nominatum. Ex insulis *Fortunatis* accepit D. *Bobart.* Succus ei limpidus. Nondum floruit apud nos. *Pluk.* Tab. 261. F. 2.

2. *Indicum* Myrtifolium floribus parvis, tetrapetalis, purpuro-rubris, seminibus oblongis in ora exteriore cuspidibus crenatis. *Parparam H. M.* Part. 9. p. 29.

3. Cylindraceo, articulatim conjuncto, non papposo D. *Banist.*

1. Pseudapocynum *Sirinamense*, floribus amplis albis, foliis Laurinis latis, capreolis donatum D. *Sherard.*

Nascitur in paludosis; flore est amplissimo, longo concavo in 5 segmenta obtusa expanso.

P. 1091. Ad Caput de Clematide Daphnoide.

In *Schol. Bot. Tournef.* invenio pro tribus non descriptis Clematis Daphnoidis speciebus;

1. Clemat. Daphnoid. latifoliam variegatam.

2. Clemat. Daphnoid. angustifoliam variegatam.

3. Clemat. Daphnoid. angustifoliam minorem.

Clematis Daphnoides *Carolinensis* Horti *Comptoniani Pluk. Mantiss.*

P. 1096. Ad Caput de Verbasco.

In *Schol. Bot.* Verbasci species non descriptas invenio sequentes.

1. Verbascum mas latifolium luteum ramosum.

2. Verbascum ramosum perenne *Parisiensium*.

3. Verb. fruticosum latifolium alterum.

4. Verbascum majus album, atro-canescenti folio minore *Hort. Cath. Suppl.* 3. *Folia* longa sunt, & ut in hoc genere angusta, acuminata. *Flores* in summo caule spicam laxam efficiant.

5. Verbascum *Arturus* dictum, meliùs Blattaria Brassicæ folio, *floribus* strictè hærentibus *Hort. Cath. Suppl.* 3. Summi caules in spicas prælongas excurrunt, è floribus rarioribus compositas. *Folia* latiora, breviora & acutiora sunt quàm in Blattaria vulgari.

6. Verbascum pyramidatum ab imo ad summum ramosum *Hort. Cath. Suppl.* 3. Planta est procera, *foliis* in caule creberrimis, lata basi eum amplexantibus & occultantibus, in acumen productis.

Blattaria *Zeylanica* flore amplo coccineo *P. B. P. Cat. Hort. Med. Amst.* vide supra in Alcea *Indica*.

P. 1098. Ad Caput de Trifolio acetoso.

1. Oxys purpurea *Virginiana*, radice Lilii more nucleata, capitulis, postquam defloruerit, è bulbillis ut in Allio corvino conflatis *Pluk. Phyt.* T. 102. F. 4. Trifolium acetosissimum radice parva rotunda, Lilii more imbricata *Banist. Cat. Mss.*

2. Oxys seu Trifolium acetosissimum rubrum, caule parvo ἀφύλλῳ, foliis crassis & succulentis *Banister Cat. Mss. Pluk. Almag. Bot.*

3. Oxys bulbosa *Africana* angustifolia, flo. rubro obsoleto amplo *Breyn. Prod.* 2. *Pluk. Almag.*

4. Oxys bulbosa *Africana*, folio cordato parvo, luteo, umbellato flore *Breyn. Prod.* 2. Hujus folia sunt insigniter pilosa.

5. Oxys seu Trifolium acetosum corniculatum surrectum rubrum seu *Americanum*. Xoxocoyol-Hoihoilan *Novæ Hispan. Terent.* apud *Recch. Pluk. Almagest.*

6. Oxys bulbosa *Æthiopica* minor, folio cordato, flore ex albido purpurascente *Commel. Hort. Amst. rar.* 4tæ nostræ speciei fortè eadem.

Commel.
Ex hujus *radicibus*, extrinsecus pullis, squamosis & duris, 3tiæ nostræ speciei non dissimilibus, cauliculis autem altioribus, tenuibus, è viridi purpurascentibus, suprema parte ramosis, exeunt *folia* tricomposita, Trifolii vulgaris æmula, cordata, superiore parte virescentia, inferiore purpurascentia, sapore acido. *Flores* ex perianthio quinque-partito producuntur pentapetali, convoluti quemadmodum præcedentes, ex albo languidè purpurascentes, ferè inodori, longis pediculis insidentes. *Semen* Violarum semini haud dissimile, præter commune involucrum pentagonum, unumquodque includitur peculiari membranæ niveæ, quâ levi attactu dehiscente, celeriter in se contrahitur & crispatur, seménque cum impetu erumpit.
Viget florétque per totam ferè æstatem.

7. Oxys corniculata minima villosa ex *Terra Mariana Pluk. Mantiss.* Hæc (inquit) revera est Herba *Joannis* infantis *Monardis*.

8. Oxys lutea frutescens *Americana*, Trifolii bituminosi facie *Plumier inedit.*

9. Oxys *Africana*, foliis tenuissimis in summitate caulis D. *Sherard*.

Caulis huic tenuissimus, semipedalis, simplex, interdum tamen in duos ramos divaricatus, in summitate plurima gestans *folia* velut umbellatim congesta, in eodem pedicello prælongo & tenuissimo terna, angustissima in summitate (quantum discernere licuit) bifurca. Inter folia ex ipso apice cauliculi exeunt pediculi semunciales & longiores, *flores* sustinentes oblongos in lacinias aliquot petala imitantes divisos, albicantes, atrovirente linea in margine cinctos. E medio umbellæ foliorum interdum exit pediculus aliam in summitate umbellam gestans.

10. Oxys

10. Oxys *Africana* bulbosa, floribus amplis luteis, foliis minimis hirsutis D. *Sherard.*

Plantula est perexigua, flore tamen amplissimo, campaniformi.

11. Trifolium acetosum flore Convolvuli minoris, *Ambrosini Cat. Hort. Bonon. Novarum stirpium nondum sculpt. Historia.*

Cauliculis exit palmaribus, ut in vulgari Oxytriphyllo, ab una radice pluribus, exiguis, rotundis ac tenuibus, rubentibus, nodosis in terram prociduis, quorum singulis germinationibus terna in summitate sunt folia, cordis figurâ, mollia, acido gustu, ex pallido virentia, quæ sub vesperam, aut ingruente imbre complicantur. *Flores* edit singulares, albos, Campanulæ vel Calicis formam præ se ferentes, ut in Convolvulo minori, longiori pediculo annexos. *Semen* gerit in corniculis exile & rufum. *Radicem* habet gracilem longiusculam capillatam & subrufam.

Mense *Maio* floret: in Alpibus *Mutinensium* inter lacum *Baccium* & lacum *Sanctum* copiosè provenit. Annua est planta, ex semine deciduo, siquidem *Julio* & *Augusto* maturo, se conservat.

12. Oxys *Americana*, flore rubro, fibrosa radice *Tournef. Institut.* Trifolium acetosum *Americanum* rubro flore *Barrel. icon. Bocc. Mus. Plant. rar.* P. 63. T. 51.

Ad pedis Geometrici altitudinem assurgit.

13. Oxys bulbosa *Africana* rotundifolia, caulibus & floribus purpureis amplis *Hort. Amstel.* 41.

14. Oxys *Africana* bulbosa, flore purpureo, caule folioso D. *Sherard.*

Planta isthæc excaulescit, *caule* ad palmarem aut sesquipalmarem altitudinem assurgente, *foliis* vestito in pediculo brevi ad intervalla ternis. E foliorum alis egrediuntur *flores* in pediculis longissimis singulares, longi, purpurei. Folia & flores in summis caulibus adeò conferti sunt, ut spicam mentiantur.

15. Oxys *Africana*, foliis tenuissimis, flore amplo D. *Sherard.*

Cauliculum emittit tenuem, palmarem, in summitate foliolorum minutissimorum congeriem gestantem, inter quæ exsurgunt pediculi plures, sescunciales & longiores, flores singuli singulos sustinentes amplos, & ut in sicca videtur flavos.

16. Oxys *Africana* foliis cordatis hirsutis, floribus luteis umbellatis amplis D. *Sherard.* Quartæ eadem esse videtur.

Folia in medio insigniter crenata sunt, *Cauliculi* flores sustinentes tenues sunt, palmares, in summitate 3, 4ve emittentes *flores* luteos, pediculis uncialibus nixos in 4 vel 5 segmenta, totidem petala imitantia profundè divisos.

17. Oxys *Africana*, bulbulis suprà terram radici adnatis, foliis cordatis glabris, floribus umbellatis magnis.

Folia profundè crenata, seu bifida sunt, *caules* semipedales aut altiores, in summitate plures gestantes *flosculos*, umbellatim digestos, minores quam in præcedente.

18. Trifolium acetosum *Africanum* cauliferum, floribus parvis umbellatis luteis, *C. Bæ. Spei* D. *Sherard.*

Folia cordata longis & tenuibus pediculis insident. E foliorum alis secundùm caules exeunt pediculi palmum longi, in fastigio flores plures gestantes privatis petiolis insidentes, velut umbellatim diffusos, parvos, luteos.

19. Oxys *Africana* erecta ramosa, caulibus foliosis, floribus amplis cœruleis D. *Sherard.*

Caules erecti, firmi, lanuginosi, uti est & tota planta, in sicca nobis communicata, bipalmares seu semipedales, ab imo statim ramosi, ramis longis, & ipsi cauli ferè æqualibus, *foliis* vestitis in eodem pediculo brevissimo ternis parvis, angustis, è quorum alis exeunt pediculi prælongi, binis plerunque foliolis oppositis donati, singulos gestantes *flores* amplos cœruleos.

1. Upu-Dali *H. M.* P. 9. T. 64. Bicapsularis *Indica*, Solani foliis & flore, Convolvuli instar repens.

H. M.

Plantula humilis est, surculis tortuosis procumbens, ac Convolvuli instar repens. *Radix* lignosa, fibrosa, albicans. *Caules* tenues, viridi-fusci, quadranguli, durioli, geniculati, supra geniculos intumescentes, cymis inflexi, pilis albicantibus, (ut & folia eorúmque pediculi) tenuiùs obsiti. *Folia* ad genicula, in longis, viridi-dilutis, interiùs planis petiolis bina & bina proveniunt, oblongo-rotunda, cuspidata, tenuia, mollia, subaspera, viridi-fusca. *Flores* ex alis foliorum exeunt, monopetali, quinque-partiti, nervis per collum exteriùs striati, ex albo cœrulei dilutissimi, *stamina* habent 4 albicantia, quorum duo altiùs eminent, surrectis ac albicantibus *apicibus* dotata. *Stylus* albicat, in vertice intortus. *Calix* 5 angustissimis oblongis foliis florum collum excipit, qui ad calicis exortum duobus foliis minoribus comitati, sine odore. *Capsulæ* seminales oblongæ, suturis striatæ, in medio laterum ubi se relaxant tenuiore sutura exaratæ, per siccitatem albicantes & lignosæ. *Semina* valdè compressa, tenuia, orbiculata, cinerea, in oris limbulo parùm extuberante & subrufo circundata, in singulis capsulis passim 4, scutellatim consita, intersepimento medio accumbentia.

Vires. Foliorum succus (ut & folia) in concoctione salis adhibetur. *Folia* in sale cocta, & in succum compressa humorum cachexiam corrigunt.

2. Min-angana *H. M.* P. 9. T. 72. Sideritis folio, caule piloso, capitulo globoso, flosculis monopetalis quinquepartitis candidis, *Commelin.* notis.

H. M.

Plantula est sesqui-cubitalis, arenoso gaudens solo. *Radix* fibrosa, capillata, lignosa, nigricans. *Caules* quadranguli, geniculati, lignosi, longiusculis albicantibus pilis obsiti, ramulis ad genicula binis alterno situ exeuntibus. *Folia* pariter ad genicula singula bina adversa, parva, oblongo-angusta, in oris tenuiter crenata, tenuia, mollia, pilis raris vestita: *Flores* numerosi & congregati in capitulis oblongo-rotundis, quæ caulibus insident, ac foliis succincta sunt, proveniunt, in surculis foliosis & pilosis erumpentes, súntque minùs pilosi, monopetali, quinque-cuspidati, candidi, dein cœrulescentes. *Stylus* in medio adest, in quo 5 *staminula* conspiciuntur, minutissima, collulo interiori florum inserta, *apicibus* primò albicantibus, flaviusculis, exin nigricantibus dotata. In ipsis gemmis *flores* clausi sunt, cuspidati, viridiusculi: illorum odor gravis & ingratus. In singulis 3, 4ve continentur *semina* parva, ex albo nigricantia.

Vires. In butyro cum aliis antinephriticis concoquitur, & mente alienatis pro potu exhibetur.

3. Tsjeru-Uren *H. M.* P. 9. T. 73. Sideritis folio insipido, flore pentapetaloide rosacei coloris, fructu rotundo quinque-partito semine triangulati, *Commelin* notis.

H. M.

Tripedali est altitudine, in arenosis nascens. *Radix* fibrosa, albicans. *Rami* ex parte virides, ex parte rubescentes. *Folia* in ramis hinc indè proveniunt, oblonga, acutè crenata. *Flores* plures congregati cacumini ramorum insident, cyathi-formes, monopetali, quinque-partiti, venis in longum striati, in quarum tractu rosacei sunt coloris, inferiùs ad unguiculos flavi. *Stamina* in illis 9 surrecta, flavis *apicibus* dotata cum breviori *stylo*. *Globuli seminales* virides, pilosi, dein ruso-rubescentes, in vertice parùm cuspidati, 5 lacunosis suturis, in quibus se relaxant, striati. *Semina* in hisce continentur 5, ad singula latera, inter suturas unum, intersepimentis sejuncta: trilateralia sunt, uno exteriore rotundo, reliquis duobus planis.

4. Tumba-Codiveli *H. M.* P. 10. T. 8. Herba *Indica* sequenti similis florum petalis angustioribus candidis.

H. M.

Plantula est duûm triúmve pedum, nascens in arenosis. *Radix* flavo-fusca, ex fibris constans capillatis, linguam pungens ac lancinans, minùs tamen quàm *Schetti-Codiveli.* *Caules* & surculi virides, angulati, venulis striati, in nodulos distincti. *Folia* è nodulis oriuntur, oblonga, tenuia. *Flores* ut illi *Schetti-Codiveli*, excepto quòd hujus petala nonnihil angustiora sunt, & coloris in totum candidi. *Calix* oblongus & *staminulis* parvis, quæ rubras gemmas in vertice gerunt, circundatus, coloris viridis, ad inferiorem partem folio viridi-fusco, cuspidato succinctus; in aversa parte pilis parvis, surrectis & gemmulatis obsitus. *Semina* ut *Schetti-Codiveli.* Floret toto anno, maximè tempore pluvioso.

Vire *Radix* in aqua decocta in fotum adhibetur pro vesiculis ac pustulis aqueis quæ sub pedibus nascuntur.

5. Schetti-Codiveli *H. M.* P. 10. T. 9. Herba *Indica* flore è tubo oblongo in 5 folia expanso, calyce hispido, vasculo seminali monospermo.

H. M.

Nascitur in arenosis, altitudine 4 vel 5 pedum. *Radix* fibrosa, flavo-fusca, linguam acerrimè pungens & lancinans. *Caules* surculíque rotundi, virides, venulis in longum striati, *Foliis* hinc indè petiolis brevibus, interiùs striatis & rubescentibus appensis vestiti, oblongo-rotundis, in angustum cuspidem desinentibus, valde tenuibus, superficie plana, viroris supernè fusci, subtus clari. Costa & nervi inde egressi utrinque eminent. *Folia* & caules linguam pungunt, minùs verò quàm *Radix*. *Flores* surculorum superiori parti hinc indè ad unius spithamæ intervallum, vel ex transverso, vel surrectim, vel pandi insident, pentapetali, miniato-rubri, oblongo-rotundi, in inferiori parte contractiores, tenues, in aversa parte unica nitente costa quæ cum cuspide extra oras nonnihil emicat, striati, pediculo oblongo, nonnihil striato, & miniato-rubro, *calyci* insidentes oblongo, arcto, aliquantulum rubro, qui parvis

parvis ſtaminulis tranſverſis, quæ gemmas minutiores rubras & albicantes gerunt, circundatur, & circa originem tribus parvis, cuſpidatis, glabris foliolis ſuccingitur, odoris expertes. *Stamina* 5 tenuia, ex rubro albicantia, *apicibus* ſurrectis cœruleo-purpureis dotata. *Stylus* tenuis, albicans in 5 parva filamenta ſupernè diviſus. *Semina* in ſpicis ſeu thecis latitant oblongo-rotundis, 5 coſtulis, in longum ſtriatis, & in calycibus ubi flores decidunt contentis, in ſingulis unum, quorum forma oblongo-rotunda, per maturitatem nigra. Floret toto anno maximè tempore pluvioſo.

Radix trita & in aqua calida exhibita, confert in febre frigida, ut & ſi arteriæ ſuperimponatur: in lacte acido ſumpta conducit in dyſenteria. *Vires.*

6. Brami *H. M.* P. 10. T. 14. Glaux *Indica* Portulacæ folio, flore majore dilutè cœruleo, albicante colore, *Commelin.* notis.

H. M.

Naſcitur in aquoſis, radiculis albicantibus, capillaribus, è caulium geniculis demiſſis repens. *Cauliculi* aquei, viridi-diluti, craſſioli, geniculati, teneriores rubeſcentes, ſaporis ſubamari. *Folia* bina, in geniculis ſe mutuò decuſſantia caules veſtiunt, ac frequenter teneris, novellis folioſis ſtipantur cauliculis, parva, oblonga, craſſiola, denſa, exteriùs unicâ venâ inſtructa, viroris diluti, ſaporis amari & aquei. *Flores* pentapetali, venis interiùs in longum ſtriati, exteriùs versùs ſe invicem reflexi, cœruleo-diluti, collulo latiori ex calice 5folio proſilientes. *Stamina* in illis 4 albicantia, collo inſerta, *apicibus* ſemilunaribus nigricantibus dotata, duo altiùs emicant. Stylus ex viridi albicat. *Capſulæ ſeminales* conicæ, calycibus obtectæ, parvulorum ſeminum arenularum inſtar, quæ ſtylo medio circumponuntur congeriem in ſe complectentes; quæ ſemina primùm viridia, dein ex albicante flaveſcunt, tandem nigricant.

Ex frequenti uſu hujus vaccarum ubera lacte turgent: fit & decoctum ex illa in lacte vaccino & recenti butyro contra delirium, temporibus inungendum. *Pipere, Calamo aromatico, Myrobalanis* & *aqua Orizæ* trita & aſſumpta vocem reddit ſonoram. *Vires.*

7. Acatsja-Valli ſeu Mudila-tali *H. M.* P. 7. T. 44. Cuſcuta *Indica* rariùs folioſa, floſculis ſpicatis hexapetalis, fructu coronato rotundo monoſpermo.

H. M.

Cauliculi teretes, tortuoſi, valde tenues, lenti, ſuper plantas lato tractu excurrentes, ramóſque quos arripiunt ita obſidentes & adhærentes, ut viſum ac acceſſum impediant. *Folia* in tenerioribus viridibus cauliculis rara ac ſparſa, valde parva, ex viridi flaveſcentia, plura ſimul juncta, inſident. *Flores* in viridibus, rotundis, nonnihil tortuoſis ac ſtriatis petiolis congregati, ſeu ſpicati videntur, ad exortum brevibus foliolis ſuccincti, hexapetali ſunt, albicantes, quorum tres exteriores lati & cuſpidati, interiores bicuſpidati, odoris nullius. In medio *ſtylus* craſſior, oblongus, cuſpidatus; *ſtamina* ſex quæ ſtylum circumſtant, & interiorem complectuntur. *Fructus* baccæ rotundæ, primùm virides, exin albicantes, umbilico latiori, ſex foliolis coronatæ, primò viridibus, poſt nigricantibus, ſub tunica craſſa exteriore globulum continentes ſeu oſſiculum rotundum, cortice tenuiſſimo viridi, poſt nigricante, intus nucleo albo repletum.

Natale ſolum eſt *Cochien* &c. Amat denſa nemora.

Integra planta cum *Zinzibere* exſiccata, & *Nirvula Pullu* toſta, pulveriſata & butyro mixta inveterata ulcera mundificat. Cum oleo *Sergalin* capiti illita capillorum radices firmat cum cortice *Arekeræ* & *Tsjangelam-Parendi* toſta pulveriſata & oleo mixta capitis ulceribus medetur. Cum Cardamomo lacte & oleo *Sergelim* ad liquidam conſiſtentiam redacta capitis æſtum tollit. Succus cum Saccharo oculorum ardorem & ſuffuſionem amovet, per ſe loco balnei adhibitus hemicranium mitigat. *Vires.*

P. 1101. Ad Cap. De Samolo, ſeu Anagallide aquatica tertia *Lobel.*

1. Samolus *Maderaſpat.* Graminis leucanthemi foliis D. *Petiver. Act. Philoſ.* N. 244. p. 325. F. 25.

2. Samolus *Maderaſpat.* floribunda, verticillis plurimis densè ſtipatis, Kalureevee *Malab.* D. *Petiv. Act. Philoſ.* N. 264. p. 591.

P. 1102. Ad Cap. de Glauce.

1. Glaux ſupina *Luſitanica Griſleii Virid. Luſit.* N. D. *Munting. Herbar. Belgic.* 607.

2. Glaux ſupina viminoſa *Luſitan.* N. D. *Ejuſd. ibid.*

P. 1100. Ad Cap. De Rore Solis.

1. Ros Solis *Luſitanicus*, foliis Aſphodeli minoris *Tournef. El. Bot.* Chamæleontoides *Griſleii.* *Folia* habet dodrantem longa, Aſphodelina, ſupina parte ſulcata, & Rorellæ in modum piloſa, ac prona parte convexa. *Flores* caulium ſummitatibus inſidentes, aliis hujus familiæ majores ſunt.

D. *Tournefort* in *Luſitania* collegit, & D. *Sherardo* communicavit, à quo D. *Bobart* habuit. Ad hunc locum non pertinet, cùm *Roris Solis* flos propriè pentapetalos ſit; non pentapetaloides.

HISTORIÆ PLANTARUM

LIBER VIGESIMUS PRIMUS,

Bulbosæ, iisque affines complectens.

P. 1105. Ad Cap. De Corona Imperiali.

Præter species seu varietates Coronæ Imper. hoc Capite recensitas in *Flor. Bat. flor.* invenio sequentes.

1. Lilium sive Coronam Imper. foliis variegatis, an *Chinensis* fol. variegatis *Munt?*

2. Lilium seu Coron. Imper. flore rubescente, aut Sandaracæ Sandycisve colorem referente, instar Astaci chelarum feré *Moris.*

3. Lilium seu Coron. Imper. flore luteo.

P. 1109. Ad Cap. De Fritillaria.

E *Flor. Bat. flor.* Has adde varietates.

1. Fritillaria *Isabella* dicta, floribus è pallidè virenti rubentibus *Hort. Lugd. Bat.*

2. Fritillaria flore sulcato & anguloso, obsoletè puniceo *Ejusdem.*

P. 1111. Ad Caput de Lilio adde

1. Lilium *Canadense* imperfectis floribus & irregularibus multis albis *Moris. hist.* 410.

2. Lilium album vulgare, foliis ad limbos flavescentibus *Hort. Lugd. Bat.* Varietas est occidentalis, non species distincta, ut & sequens.

3. Lilium album, foliis flavescentibus maculis inscriptis *Ejusdem.*

4. Lilium album max. umbellatum *Javanicum*, radice tuberosa, foliis repandis *P. B. P.* Idem foliis erectis & crassioribus *P. B. P.*

5. Lilium *Africanum* Sphæricum floribus phœniceis majoribus, bulbo rotundo *P. B. P.*

6. Lilium *Afric.* sphæricum, floribus minoribus, obsoletè puniceis, foliis guttatis, ad margines cilii instar pilosis, bulbo oblongo *Ejusdem.*

7. Lilium *Africanum* humile, longissimis foliis polyanthos, saturato colore purpurascente *H. L. B.* App. *Herman. Parad. Bat.*

Herman.
Differt à Narcisso *Indico* pumilo polyantho *Cornuti foliis* (quæ in illo palmum longa, pollicem lata sunt) latioribus & multò longioribus, *caule* altiore, & *floribus* paucioribus, 19 vel 20 numerat *Cornutus*, cùm rarò dimidia pars in hac specie observetur.

P. 1115. Ad Capp. De Allio & de Moly.

1. Allium saxatile, Acori radice, flore purpureo *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 84. T. 79.

In altis *Corsicæ* insulæ montibus reperitur, inque monte *Cenisio*, è petrarum fissuris exiens, & ad altitudinem spithamiæam attollitur.

2. Allium sive Moly palustre, caule triangulo, flore amplo, pendulo, candido, linea viridi distincto *Schol. Bot.*

3. Al-

3. Allium *Amboinense* folio rotundo, Cæpa sylvestris *Amboinensis Rumphii*, vide Narcissus *Amboinensis* folio latissimo rotundo, floribus niveis inodoris *Commelin.* paulò inferius.

4. Moly minimum vernale *Hort. Cath. Suppl.* 3.

5. Allium sylvestre bicorne majus floribus Sandarachatè æneis *Hort. Cath.* *Flores* longis petiolis insident, & velut in umbellam diffusi sunt. *Caulis* procerus, ima parte foliis aliquot cinctus.

P. 1143. Ad Cap. De Lilio-Narcisso.

1. Lilio-narcissus *Indicus* seu Narcissus Liliflorus aureus, striis argenteis pictus, floribus amplis cernuis gemellis, caule magno Cepæ fistuloso *Pluk. Phyt.* T. 246. F. 3.

2. Lilio-narcissus sphæricus *Æthiopicus*, foliis guttatis & cilii instar pilosis *Pluk. Almag. Bot.* Lilium *Africanum* sphæricum, floribus phœniceis majoribus, bulbo rotundo *Hort. Lugd. Bat Herman.* Bulbus oblongus *Æthiopicus*, foliis guttatis, & cilii instar pilosis *Breyn. Cent.* 1. *Hist. nost.*

3. Lilio-narcissus *Indicus* umbelliferus, flo. extus rubro, intus albo, inodoro, Rapacea radice, *Narre vilan calunga* Malabarorum *Pluk. Mantiss.* p. 117.

4. Lilio-narcissus *Africanus*, platycaulis, humilis, flore purpurascente odorato *Commelin. Hort. Amst. rar.* An Narcissus major *Indicus* serotinus *Cornuti* ?

Radice nititur magna, oblongo-rotunda, bulbosa, ad basin, ubi carnosæ habitioréſque fibræ albicantes prodeunt, planâ, colore post exsiccationem obsoletè flavo. *Folia* humi dispersa, obliquè prodeuntia, sena, aut octona, duas spithamas longa, sescunciam lata, in apicem desinentia, crassa, glaucè virentia, striata. *Caulis* semispithamam longus aut procerior, planus, latus, ex viridi purpurascens, à latere foliorum exsurgit, in cujus cacumine membrana vaginalis emergit; quâ expansâ umbella *florum* hexapetalorum odoratorum apparet, numero 24 & majore pro ratione magnitudinis bulbi: flores autem partiales pediculis nituntur tenuibus, digitalibus & brevioribus, formâ Lilii albi; color autem primò dilutè purpurascens, non sine mixtura albicante, postea in saturatiorem purpuram degenerat. *Stamina* sena florum umbilicum occupant, *apicibus* purpureis donata, inter quæ *stylus* protractus emergit. Flores, qui in fine mensis *Augusti* & *Septembris* initio non simul sed alternatim panduntur suave-olent, quibus præteritis perficiuntur *capsulæ seminales*, breviores, triquetræ, seminibus rotundis præditæ, quæ sub climate nostro duriore rarò aut nunquam ad perfectam maturitatem perducuntur.

Locus natalis *Promont. B. Spei.*

5. Lilio-narcissus, seu Narcissus Liliflorus *Carolinianus*, flore albo singulari cum rubedine diluto *Pluk. Phyt.* T. 42. F. 3.

6. Lilio-narcissus max. *Javanicus*, umbellatis floribus, foliis repandis *Pluk. Almag. Bot.* Lilium *Javanicum* max. umbellatum album, radice tuberosa, foliis repandis *P. B. P.* 347. Idem fol. erectis & crassioribus.

7. Lilio-narcissus longifolius polyanthos *Africanus* pumilus, saturato colore purpurascens *Pluk. Almag. Bot.* Lilium *Africanum* humile, longissimis foliis, polyanthos, saturato colore purpurascens *H. Leyd.*

8. Idem diluto colore purpurascens *H. Leyd. app.*

9. Lilio-narcissus pumilus, flore luteo, *Africanus*, angustissimo Croci folio D. *Sherard.* Colchico-narcissum æmulatur.

10. Sjovanna-Pola-Tali *H. M.* P. 11. T. 39. Lilio-Narcissus *Indicus* maximus. *H. M.*

Planta est trium pedum altitudine, arenosa amans loca, etiam ripas aquarum. *Radix* bulbosa est & albicans, subtus plurimas albas, fungosas, humidas emittens fibras, saporis aquei & subamari. *Folia* Liliacea ex se invicem prodeunt, ad radicem combinata, lata, crassa, in marginem acutum extenuata, minutis ac raris cuspidibus in oris inæqualia, venis in longum striata, plurimis magnis fistulis seu tubulis (quæ simplici ordine ac serie ad se invicem sunt consitæ) ac mediis membranaceis parietibus ordinatè interclusæ) intus in longitudine pervia. E medio foliorum *Caulis* viridis, planus, compressus, intus albicans, fungosus, fistulosus ex radice exsurgit, in cujus summitate *Flores* plures simul, [5 vel 6] singuli propriis, rotundiolis, viridi-flavis petiolis, qui ex nodulo superiori caulis erumpunt, proveniunt, monopetali, oblongo-angusti, cuspidati, candidi, 4 aut 5 ferè pollices longi, unum lati, in longum striati, oris nonnihil interiora versùs clausi, odoris debilis sed grati. *Stamina* in illis sex, longiuscula, maxima ex parte petalis inserta, purpureo-rubra, nitentia, inferiora versùs

sùs albicantia, *apicibus* grandiusculis, lunulatis, nutantibus, flavo rore conspersis, dotata: *stylus* cum hisce conspicitur tenuis, in totum purpureo-ruber, qui per petiolum transmittitur, & ibi ex parte albicat. Deciduis floribus majorem petioli contrahunt virorem, & in inferiori parte, quæ circa nodulum est, & crassior, in capsulas seminales extuberant, adeò ut plures congregatim nodulo caulis insideant, suntque hæ ad petioli figuram, primùm oblongo-rotundæ, crassitie tantum à reliqua petioli parte differentes, deinde cùm ad justam pervenerint magnitudinem, caule superiori deciduo rotundæ vel rotundo-planæ, cortice viridi-diluto flavescente, venulisque in longum striato, cujus caro intus albicat & fungosa est, tenuiter obductæ. *Semina* pro ratione magnitudinis in illis tria, quinque, septem continentur, totam capacitatem sub cortice replentia, filamentis quibusdam fungosis, albicantibus hinc indè tenuiter intersepta, variæ figuræ, uno latere quod cortici proximum, rotundo, aliis planis, coloris albicantis & subviridis; illorum caro albicat & aquea est. Semel quotannis floret, tempore nempe pluvioso.

Radix bulbosa trita & tosta hæmorrhoidibus imponitur, conducitque apostematibus aperiendis & maturandis; eadem tosta & cani data dentes istius excidere facit; *Folia* tosta carbunculis applicata dolorem ex illis obortum mitigant, ungues excarnificatos sanant. *Vires.*

11. Lilium *Javanicum* maximum umbellatum, radice tuberosa, foliis erectis & crassioribus *P. B. P.*

D. *Sherard.*

Caulis seorsim ad radicem prodit, pedalis, depressus, è cujus summo prominent *Flores* viginti, involucro seu calyce bifolio, pallidè purpurascente inclusi, sunt autem hexapetali, albi, petalis angustissimis, longis, reflexis, cum 6 *staminibus*, *apicibus* transversis aureis coronatis, & *stylo* puniceo absque capitulo. Inter pediculos florum conspiciuntur quædam alba filamenta instar capillorum propendentia. *Folia* longissima, rigidiuscula, carinata.

12. Lilio-Narcissus polyanthos, flore incarnato, fundo ex luteo albescente *Slon. Cat. Jamaic. Americanus*, puniceo flore, *Bella donna* dictus *Pluk. Almag. Bot.* p. 220. Lilium *Americanum* puniceo flore, *Bella Donna* dictum *Herm. P. B. P.*

D. *Sloane.*

Hujus bulbus pugni dimidii seu Cepæ majoris magnitudinem non excedit, oblongiusculus, è tunicis multis albis se mutuò amplexantibus Cepæ in modum composita, fibras plurimas albicantes è basi emittens alimento hauriendo. *Folia* pedem longa, sescunciam lata, hilarè viridia, succulenta, extremitatibus obtusis, parte interiore seu caulem respiciente canaliculata seu sulcata. *Caulis* è mediis foliis emergit, sesquipedali altitudine, concavus, diametro ¾ unc. in fastigio *flores* plures sustinens, è folliculo membranaceo erumpentes, reflexos seu dependentes è pediculis 2 unciarum, quorum unusquisque in latum expansus, colore est albo lutescenti, medio incarnato; circa centrum *stamina* aliquot rubescentia & flava cernuntur.

In insula *Barbados* copiosissimè crescentem collegit D. *Sloane.* Circa margines ambulacrorum & areolarum ornamenti causâ in hortis seritur.

P. 1141. Ad Cap. De Narcisso.

1. Narcissus *Zeylanicus* flore albo hexagono odorato *Herman* Flos Lilio-narcissi, potiùs esse videtur, in sicca quam nobis exhibuit D. *Sherard.* Folia longa angusta nervis per longitudinem creberrimis striata.

3. Narcissus Amboinensis folio latissimo rotundo, floribus niveis inodoris *Commelin. Hort. Amst. rar.* An Allium vel Cepa sylvestris folio rotundo *Rumphii?*

Bulbus oblongo-rotundus albicans Narcissinis bulbis undique similis est, fibris crassioribus ditatus, omnisque odoris expers. *Folia* emittit 4 aut 5 pediculis longioribus crassisque innitentia, magna, lata, subrotunda, & in apicem quendam terminantia, utraque parte dilutè viridia, & ferè insipida, diversis nervis per longitudinem eorum discurrentibus distincta, qui nervi in prominulum & dictum apicem omnes coeunt. Inter folia *caulem* sesquipedalem & altiorem emittit, rotundum, lævem, cujus fastigium ornant *flores* inodori 10, 12 aut plures, nivei, è membranaceo involucro erumpentes, pediculis longioribus & glabris fulti, quorum singuli senis constant petalis oblongis, in mucronem exeuntibus: medium horum occupat *calix*, sex crenis incisus, è quo *stylus* niveus producitur, quem sex *stamina* cingunt concoloria, quorum *apices* lutei.

Flores mense *Julio* protulit. Bulbus ejus *Batavia* urbe missus est.

4. Narcissus totus albus polyanthos major odoratus, staminibus sex è tubi ampli margine extantibus *Slon. Cat. Jamaic.* **White Lily of Ligon.** Flore multiplici, albo, hexagono odorato *Hort. Amst. rar.* P. 2.

D. *Sloane.*

Radice est bulbosa, tunicata, pugnum crassa, è multis corticibus seu tunicis, albis, crassis, exteriore interiorem in orbem amplexante coagmentata, multásque fibras albas è basi emittente. *Folia* duos pedes longitudine æquant, latitudine 3 uncias, canaliculata, seu interiore latere paullum concava, intensiùs viridia, succulenta, glabra: in quorum medio exsurgit *Caulis* compressus, 4 pedes altus, minimè concavus sed fungosâ substantiâ repletus, incisione facta aquam stillans, ⅓ circiter unciæ crassus, marginibus acutis; Fastigium occupant 6, 7ve aut

aut etiam plures *flores* albi, quorum unusquisque pediculo 6 uncias longo insidet, tubóque albo constat, amplo, sex costarum, cum prælongis *staminibus* seu lingulis, *apicibus* longis dotatis, ínque totidem partes florem dividentibus & supra florem in ejus margine eminentibus, 2 unciarum longitudine, ibidémque coloris viridis: in medio *stylus* iisdem coloribus præditus. Sex alba, quincuncialia *petala* lingulas prædictas interjacent. Florum odor fragrans & jucundus.

In pratis & sylvis campestribus *Jamaicæ* S. *Christophori & Caribbcarum* insularum ubique invenitur.

Radices Insulanis eosdem usus præstant, quos nobis Liliorum alborum pro cataplasmatis maturantibus.

P. 1144. Ad Cap. De Leucoio bulboso.

1. Leucoium bulbosum *Africanum*, foliis Narcissi; flore intus luteo, extus ex rubro croceo D. *Sherard.*

2. Leucoium bulbosum *Africanum*, foliis latioribus, flore majore, petalis maculâ nigrâ ad unguem notatis, *Ejusdem.*

3. Leucoium bulbosum *Africanum*, foliis Croci, flore violaceo, *Ejusdem.*

4. Leucoium bulbosum *Africanum*, foliis angustissimis, *Ejusdem.*

5. Leucoium bulbosum *Africanum* minimum *Ejusd.* Bulbus exteriùs scaber est.

P. 1164. Ad Cap. De Scilla.

1. Squilla Hyacinthus Officinarum bipedalis *Mentzel. Corollar.* ad *Indicem Plant.* ejúsque *Pugillum.*

2. Squilla Narcissus bifolius, flore sanguineo Ferrarii similis, sesquipedalis *C. B. Sp. Ruck. Ejusd. ibid.*

3. Squilla Ornithogalum, in flore post folia, quinquepedalis *Cap. Bæ. Spei Ruck. Ejusd. ib.*

4. Squilla Ornithogalum rectum, in foliis ante florem *Cap. Bæ. Spei Ruck. Ejusd. ibid.*

5. Squilla Ornithogalum rectum, duobus caulibus, in flore post folia *Cap. Bæ. Spei* quinquepedalis *Ejusd. ibid.*

6. Squilla tuberosa, Hyacinthus botryoides, flore sanguineo septempedalis *Cap. Bæ. Spei Ruck. Ejusdem ibid.*

Has plantas cum aliis nonnullis à *Joh. Frederico Ruckero* Pharmacopœo circa *Prom. Bæ. Spei* inventas, æri incisas exhibet *Cl. Mentzelius* in *Corollario* ad *Indicem* universalem Plantarum ejúsque *pugillum.*

7. Scilla *Africana* flore viridi parvo, bulbo amplissimo lanuginoso *Hort. Lugd. Bat. Schol. Bot. Hort. Amst. rar.* P. 2.

Bulbus quàm Scillæ vulgaris triplo major est & subflavus. *Augusto* mense *Caulis* erigitur tripedalis & altior rotundus, in cujus summitate *flosculi* apparent innumeri, successivè se aperientes, viridi-albicantes, monopetali, in 6 profundas lacinias divisi, è quibus stamina præter stylum prodeunt sex, apicibus luteolis prædita. Quum floret hæc Scilla *folia* apparent nulla, Bulbi autem qui nullos producunt flores 7 vel 8 proferunt folia, spithamam vel sesqui longa, duas uncias lata, viridia, mucronata.

Ad Cap. De Hyacintho, P. 1164.

1. Hyacinthus stellaris *Africanus* latifolius, floribus cœruleis parvis umbellatis *Mus. Cortenian. Pluk. Almag. Bot.*

2. Hyacinthus *Africanus* foliis Colchici, floribus coccineis major, ex codice *Bentingiano Pluk. Phyt.* T. 195. F. 2.

3. Hyacinthus coccineus *Africanus* minor, flore longo cernuo, Ex eodem. *Pluk. Phyt.* T. 195. F. 3. Hanc siccam nobis commodavit D. *Sherard.*

4. Hyacinthus *Virginianus* albus odoratus major, item minor, necnon flore cœruleo *Munting. Herbar.* 643.

5. Hyacinthus *Marilandicus* albus, ſpicâ florum longiſſimâ. Flores erecti ſunt, tubuloſi, pediculis longiſſimis inſidentes.

6. Hyacintho affinis *Africana*, caulefcens, Polygonati plicatis foliis, ex medio caule pediculum floribus cœruleis, peramplis, odoratis, prælongo collo gracili, ſingulis inter bina foliola exeuntibus ſpicatum lateraliter emittens *Pluk. Mantiſſ.* p. 104. Hanc pervenuſtam, raram & prorſus novam plantam D. *Plukenetio* oſtendit D. *Jacobus Ayrey* floribus ſuperbientem. Bulbus ejus à *Promont. Bæ. Spei* allatus eſt.

7. Hyacinthus *Africanus* tuberoſus, flore cœruleo umbellato *Breyn. Prod.* 2.

Radicem habet tuberoſam, inæqualem, rotundam, pollice craſſiorem, unciam longam & ſubflavam, quæ è parte ſuperiori plurimas, rotundas & albicantes emittit fibras, craſſitie calamo ſcriptorio pares, ſpithamam longas, & in fibras minores & tenuiores diviſas. *Folia* ex ipſa radice oriuntur plurima, in orbem expanſa, longa, anguſta, acuta & mucronata. *Flores* in caule rotundo, nudo, & bipedali umbellatim diſponuntur, tubuloſi, in 6 profundas lacinias diviſi, cœrulei, quorum quiſque præter ſtylum albicantem 6 poſſidet ſtamina ejuſdem cum ſtylo coloris, in apices luteos exeuntia. Flores *capſulæ* ſequuntur ſeminales tribus loculis duplici ſerie ſemina plurima continentibus diviſæ. Floret *Auguſto*, & *Septembri ſemina* maturat.

8. Hyacinthus ſtellaris anguſtifolius vernus minor. Hunc D. *Lhwyd* alicubi in *Anglia* invenit. An ſtellaris vernus parvulus, &c. *J. B.* ut opinatur D. *Sherardus* ?

9. Hyacinthus *Africanus*, foliis anguſtiſſimis convolutis D. *Sherard.* Caulis ad ipſam uſque florum ſpicam folioſus eſt.

10. Hyacinthus Orchioides *Afric.* majorbifoli us maculatus, flore ſulphureo *Breyn. Prod.* 2. Caule maculato eſt floribus erectioribus.

11. Hyacinthus Orchioides *Africanus* bifolius minor, flore rubro D. *Sherard.* Flores Hyacinthi *Anglici* flores referunt, paritérque reflectuntur deorſum.

12. Hyacinthus Orchioides *Africanus* major bifolius, flore cœruleo majore *Breyn. Prod.* 2. Flos in Planta *Sherardina* nobis communicata ruber potiùs quàm cœruleus eſſe videtur.

13. Hyacinthus Orchioides non maculatus, parvis floribus, foliis anguſtis D. *Sherard.* Folia lata baſi caulem amplectuntur.

14. Hyacinthus ſpicatus altiſſimus, floribus parvis albis *Marilandicus.* Flores in hac ſpecie deorſum reflectuntur, & breviſſimis pediculis inſident. Spica autem longiſſima eſt, & ferè pedalis.

15. Hyacinthus ſpicatus altiſſimus, floribus minimis luteis, uno verſu diſpoſitis, *Marilandicus.* Hanc & præcedentem ſpeciem D. *Sherardus* communicavit.

P. 1151. Ad Cap. De Ornithogalo.

1. Ornithogalum *Virginianum* parvum umbellatum, floſculis ex albido viridiuſculis *Baniſteri Pluk. Almag. Bot.*

2. Ornithog. affinis *Virginiana* flo. purpureo pentapetaloide *Baniſteri Pluk. Phytogr.* T. 102. F. 3.

3. Ornithog. majus *Æthiopicum*, flore albo *Cap. Bæ. Spei Munting. Herbar. Belgic.*

4. Ornithog. *Æthiop.* parvum *Cap. Bæ. Spei Ejuſd.*

5. Ornithogalo affinis, radice rubicundiſſima, flore aureo D. *Oldenland.*

Gladiolo potiùs affinis eſſe videtur quàm Ornithogalo. *Folia* etenim tum figurâ, tum ſitu *Irina* referunt. *Caules* teretes ſunt, *Foliis* raris, brevibus, latiuſculis, hirſutis, ima parte eos obvolventibus, amicti, *Flores* in ſummo umbellatim congeſtos ſuſtinentes, quorum formam in ſicca diſcernere non licuit.
A Promont. Bæ. Spei tranſmiſit D. *Oldenland* ad D. *Petiver*, à quo habui.

6. Ornithog. altiſſimum, ſpicâ longa gracili, floribus ochroleucis *Pluk. Almag. Bot.*

7. Ornithog. ſpicatum minus album, foliis nervoſis *Africanum Pluk. Almag. Bot.* T. 310. F. 1.

8. Orni-

8. Ornithog. ſpicatum album planifolium majus *Africanum Pluk. ibid.*

9. Ornithog. ſpicatum unifolium, flore niveo odorato *Virid. Luſit. Tournef.*

10. Ornithog. *Luſitanicum* capillaceo folio luteum *Tournef. El. Bot.*

(10.) Ornithog. *Africanum*, Plantaginis roſeæ folio, radice tuberoſa *Hort. Amſt. rar. P. 2.*

Hujus bulbus pugni eſt magnitudine, fuſcus, & variis donatus fibris, duo plerunque *folia* in longis pediculis atro-viridibus producens, lata, nervoſa, & omnibus numeris Plantaginis roſeæ foliis ſimillima. Ex ipſo etiam tubere *caulis* erigitur ſeſquipedalis, nudus, rotundus & viridis, circa cujus ſummitatem in pediculis rotundis & digito longioribus *flores* apparent hexapetali, virides primò, dein candidi, quos capſula ſequitur trigona, tribus diſtincta loculamentis, quæ *ſemina* continent ſubrotunda.

11. Ornithog. luteum parvum *Virginianum*, foliis gramineis hirſutis *Baniſter Pluk. Almag. Bot.*

Titulus optimè convenit plantulæ quam ex *Marilandia* attulit D. *Krieg.* Folia 4 aut plura ex eadem radice oriuntur, anguſta, graminea, hirſuta & ferè palmaria. Flores in cauliculo, duas uncias longo è radice exeunte bini plerunque ſimul, parvi, lutei.

12. Ornithogalum *Africanum*, flore viridi, altero alteri innato *P. B. P. Herman. Parad. Bat.*

Herman.

Ab Ornithogalo luteo-vireſcente Indico Cornuti differt *radice* minore magíſque rotunda, *foliis* duplo anguſtioribus, magis flexuoſis, & in tenuiorem apicem exeuntibus. *Caules* etiam erigit graciliores, *floribus* minoribus onuſtos. *Flores* rariùs diſpoſiti, pauciores, è petalis minoribus & anguſtioribus conflati, uti etiam foliola è quorum cavitatibus emergunt. Cæteris, colore ſcilicet & formâ conveniunt. Omnium partium parvitate præcipuè à prædicto *Cornutiano* differt.

13. Ornithog. luteum hirſutum *Marilandicum*, multicaule, cauliculis ſingulis tres quatuórve flores geſtantibus.

Folia in hac ſpecie longa ſunt & hirſuta. Cauliculi floriferi ſed præcipuè *Flores* exteriùs antequam aperiuntur valde tomentoſi ſunt & incani. Nulla in cauliculis folia quemadmodum in *Ornithogalo luteo vulgari.*

D. *Petiver* inter alia rariora hanc plantam probè exſiccatam nobis communicavit.

14. Ornithog. ſpicatum, flo. albo ſtellato *Prom. Bæ. Spei Pluk. Mantiſſ.*

15. Ornithog. ſpicatum minus *Marilandicum*, ſi non ſit Phalangii genus *Ejuſd. ibid.*

16. Ornithog. minus *Æthiopicum*, anguſtiſſ. nervoſis foliis, floribus albis, ſpica florum breviſſ. *Ejuſd. ibid.*

17. Ornithog. ſpicatum rubrum, nervoſis foliis, caule fiſtuloſo è *Mariland. Ejuſd. ibid.*

18. Ornithog. magnum, umbellatum *Goenſe*, floribus totis albis, pericarpio ſplendente nigro, medium florem occupante *Pluk. Mantiſſ.* An Ornithog. umbellatum max. *C. B?*

19. Ornithog. *Virginianum*, flor. luteis, atrâ maculâ inſignitis, ſummo caule velut in umbellam diffuſis.

1. Belam-Canda-Schularmani *H. M.* P. 11. T. 37. Flos Tigridis *Indicus* ramoſus, floribus flavis, rubris maculis variis.

H. M.

Ad altitudinem hominis aſſurgit, arenoſo gaudens ſolo. *Radix* glandulosa, craſſa, albicans, intus denſa, ſubflava, amara, longas albicantes, & tenuiter capillatas ejiciens fibras, 3, 4ve oculos ex ſe promens. *Caulis* è radice exſurgit unicus, pollicem craſſus, nodulatus, intus albicans & fungoſus, foliis ad nodulos circumveſtitus. *Folia* oblongo-anguſta, tripedalia, pollicem, & interdum duos, lata, acinacea, venis in longum ſtriata, ex una parte oræ, quæ inferiùs eſt profundior, hiantia, caulem excipientia, & labris arctiſſimè circumplectentia, viroris exteriùs communis & nitentis, interiori parte, ubi hiant, membrana albicante obducta. *Flores* in faſtigio ipſius caulis, vel ramulorum tranſverſorum, qui ex caulis nodis hinc indè exſurgunt, petiolis teneris, viridi-flaveſcentibus, pandis, ex uno eodémque nodulo plures, 4 ſci. vel 5, congregatim erumpunt, hexapetali, oblongo-rotundi, ad petiolum ſtricti, anteriora versùs rotundâ orâ in cuſpidem contracti, in flavo colore notis intensè rubris interiùs variegati: tria petala, quæ breviora & minùs lata, tota ſuperficie inte-

riùs ſunt variegata, reliqua tria, quæ paulò longiora & latiora, & prioribus ſingulis interpoſita, ex unguiculis ad medium uſque variegantur, anteriùs colore rubro dilutiori: in averſa parte petala flaveſcunt, ad oras tantùm rubris notis tranſparentibus, ac coſta eminente in medio ſtriata, nullius odoris. *Stamina* in illis rubicunda & ſurrecta conſpiciuntur tria, lingulis flavis ſurrectis dotata. *Stylus* craſſior eſt, rotundus, triangulatus: calice deſtituuntur. Petioli proximè ad flores craſſiores ſunt & extuberantes, tribus lateribus planis, in medio ſtriatis circumſcripti, ſeminum capſulas efficientes, quæ floribus deciduis ampliantur & ex viridi ſubflavo viridiores evadunt, & in tria ſeminalia loculamenta mediis diſtinguuntur interſepimentis. *Vires.* Planta integra cocta & pro lotione corporis adhibita antidotum eſt contra omne venenum. *Radix* trita & applicata morſui Serpentis *Cobra Capella* dicti medetur. Folia cum oleo *Schirgelim* ab indigenis adhibentur ad vaccas & jumenta eduliis venenoſis infecta, vel Animalibus venenatis læſa, tum intus, tum foras ſumpta & applicata curanda.

P. 1168. Ad Cap. De Siſyrhynchio.

1. Siſyrhynchium *Æthiopicum* floribus parvis flaveſcentibus *P. B. P. vid.* infra Phalangoides polyanthemum.

2. Siſyrhynchium *Æthiopicum* flore pentapetalo albo *Ejuſd.*

3. Siſyrhynch. *Æthiop.* flo. obſoleto *Ejuſd.*

4. Siſyrhynchium, flo. parvo flaveſcente *Ejuſd.*

5. Siſyrhynchium *Æthiopicum*, petalis tribus exterioribus majoribus, & tribus interioribus minoribus *Ejuſd.*

6. Siſyrhynchium *Æthiopicum* pumilum ſpicatum *Ejuſd.*

7. Siſyrhynch. *Æthiop.* ramoſum, flo. intus albo, foris purpuro-violaceo *Ejuſd.* potiùs Phalangoides, &c. *Ejuſd.*

8. Siſyrhynchium *Zeylanicum*, flore pallidè cœruleo, foliis gramineis carinatis longis D. *Herman.* Hanc plantam eſſe quam ſculpſit D. *Plukenet* Phyt. Tab. 224. F. 6. ſub titulo, Siſyrhynchii *Zeylanici* flore cœruleo parvo; gramineis foliis *P. B. P.* mihimet planè perſuadeo; nam & Locus & florum color, & foliorum figura conveniunt: Verùm unum tantùm florem in ſummo caule pingit, cùm noſtra plures obtineat. Folia etiam in caule plura habet, cùm noſtra duo tantùm, quamvis Caulis ſatis procerus ſit, nimirum pedali altitudine.

9. Siſyrhinchium *Africanum* flore albo *Hort. Ac. Lugd. Bat.* Potiùs (inquit D. *Sherard*) Phalangoides *Afric.* ramoſum flo. albo. Datur idem flore rubro & flo. luteo.

10. Siſyrhynchium *Æthiopicum*, foliis Gladioli parvis, palleſcente flore H. A. L. B. potiùs Phalangoides, &c.

11. Siſyrhynchium cœruleum parvum, gladiato caule *Virginianum*: *vide* infra Gladiolus cœruleus hexapetalos, caule etiam gladiato *Baniſt. Cat.* Mſſ. *Pluk. Phytogr.* T. 61. F. 1.

12. Siſyrhynchium *Bermudenſe*, floribus parvis ex cœruleo & aureo mixtis, Iris phalangoides quibuſdam *Ejuſd. ib.* F. 2.

13. Siſyrhynchium *Africanum*, flore amplo Aurantiaco, fortè Siſyrhynchium flore aureo *Æthiopicum*, *P. B. P. Ejuſd.* Tab. 224. F. 4. Potiùs Phalangoides, &c.

14. Siſyrhynchium *Africanum*, flore pentapetalo obſoleti coloris, fortè Siſ. *Ætpiop.* flo. pentap. obſoleto *P. B. P.*

15. Siſyrhynchium *Zeylanicum*, flore cœruleo parvo, gramineis foliis *P. B. P. Ejuſd. ibid.* F. 6. vide paulò ſupra.

16. Siſyrhynchium *Æthiopicum*, parvum, non ramoſum, plicatis & nervoſis foliis glabrum *Pluk. Almag. Bot.* T. 315. F. 5. an Siſyrhynchium *Æthiopicum* pumilum ſpicatum *P. B. P.*

17. Siſyrhynchium flore aureo pulchro, *Æthiopicum Ejuſd. ibidem* T. 315. F. 6.

18. Siſyrhynchium minus polyanthemum, flore parvo luteo, radiis Aurantiis ſeu Phœniceo-aureis elegantiſſimè ſtriato *Cap. Bæ Spei. Breyn. Prod.* 2. *Pluk. Phytogr.* T. 225. F. 2. An Siſ. *Æthiopicum* floribus parvis flaveſcentibus *P. B. P*? In Horto D. *Doody* florentem vidit D. *Plukenet*. Phalangoides polyanthemum, foliis anguſtis nervoſis, floribus Aurantiacis parvis D. *Sherard.*

19. Siſyr-

19. Siſyrhynchium *Æthiopicum* majus latifolium, floribus albis, hexapetalis, lineis purpureis ſtriatis *Commelin. Hort. Amſt. rar.*

Radice eſt bulboſa, ſubſtantiâ compactâ & carnoſâ, Croci effigie, *folia* emittente graminea, ſeſqui palmaria, ſemunciam lata; inter quæ *caulis* exſurgit articulatus, teres, longitudine pedem ſuperans, è cujus articulis bina ac bina exeunt *folia* ex adverſo ſita, articulúmque quaſi amplectentia. *Flores* inodori è ſummo caule exeuntes, & ſinguli ſingulari ſuo pediculo fulti, Menſe Maio ſeſe proferunt, qui per aliquot dies ſuperſtites manent, ſuntque hexapetali, Narciſſi orientalis magnitudine. Horum petala mucronata intus candida, extus ſtriis ſuave-purpuraſcentibus notata. A florum cavo aliquot fluunt *ſtamina*, ſuccedentibus capſulis ſeminalibus triquetris, in quibus ſemina rotunda glabra, rufa.
Radicibus Hottentoti in cibo utuntur.

20. Siſyrhynchium *Æthiopicum* majus, anguſtifolium, floribus albis *Commelin. Hort. Amſt. rar.*

Præcedenti quidem ſimile eſt hoc Siſyrhynchium, *Flos* autem minor, ut & *Radix*. *Foliis* gaudet anguſtis, gramineis, inter quæ *Caulis* emergit glaber, teres, foliis privus, ſpithamiæus, qui menſe *Maio* in 5 aut 6 faſtigiatur *flores*, hexapetalos, præcedentibus minores, alternatim prodeuntes, quorum ſinguli pediculo nituntur longiori. Petala anguſtiora, parte interiore alba, exteriore purpureo-rubicunda. Hiſce ſuccedunt vaſcula ſeminalia trigona, brevia, *ſemina* exilia, rotunda continentia. *Radix* bulboſa quoque & edulis.

21. Siſyrhynchium *Æthiopicum* minus latifolium, flore hexapetalo albo *Commelin. Hort. Amſt. rar.*

Præcedentium radicibus tuberoſis ſimilis eſt hujus *radix*, quæ carnoſa, magnitudine tamen Nucem Avellanam non excedit. *Folia* craſſiuſcula, ſemunciam ferè lata, palmum longa, mucronata, erecta. *Caulis* teres, non folioſus, æqualis, glaber, ſpithamiæus, è cujus cacumine, Menſe Martio *flores* emergunt 7, 8ve, non raro quoque pauciores, uno verſu diſpoſiti, pedicellis longiuſculis fulti, inodori, hexapetali, intus nivei, ſtriis purpureis extus eleganter variegati per biduum ſuperſtites. Hiſce ſuccedunt *capitula* triangularia, *ſemina* continentia ſubrotunda, mucrone exili prædita, quæ ad maturitatem perducuntur exeunte æſtate. Non minùs ac præcedentium edulis eſt radix.
Locus *Promontorium Bæ Spei.*

22. Siſyrhynchium *Africanum*, folio anguſtiſſimo plicatili villoſo, flore longiſſimo tubo donato D. *Sherard.*

23. Siſyrhynchium *Æthiopicum*, ramoſum, folio plicatili villoſo, floribus cœruleis *Ejuſd.* Hujus folia multò latiora ſunt & breviora quàm præcedentis.

24. Hexapetalos ſpicata, Siſyrhynchii foliis, floribus in longiorem ſpicam diſpoſitis, Ullarehan *Malabarorum.* Hyacinthi fortè ſpecies *Indiana Pluk. Mantiſſ.*

25. Planta *Zeylanica* aquatica, lato & brevi gramineo folio, floribus cœruleis minimis, capſulis ventricoſis, An Siſyrhynchii ſpecies? Summus caulis in duo velut cornua florifera & ſeminifera dividitur, quæ ad ſe invicem incurvantur. Fructus ſeu ſiliquæ ad interiorem cornu partem vergunt ſimplici ordine. D. *Sherard* communicavit.

26. Siſyrhynchium folio nervoſo plicatili, flore flavo D. *Sherard.* Novum huic nomen imponit D. *Tournefort* Bermudianæ Palmæ foliis, floribus flavis ramoſæ. Planta eſt inter Bulboſas eximiæ magnitudinis, folio pedali & longiori, caule firmo & robuſto, ſpica florum in ſummo ex pluribus ramulis floribus onuſtis compoſita.

27. Siſyrhynchium anguſtifolium flore cœruleo, fortè idem cum minore Cluſii D. *Sherard.*

P. 1170. Ad Cap. de Gladiolo.

1. Gladiolus *Æthiopicus* flore miniato *H. R. P. Schol. Bot.*

Gladioli *Africani* ſeu Æthiopici tres ſpecies iconibus expreſſas, è codicibus *Bentingiano* & *Comptoniano* exhibet D. *Plukenetius*; quas, quia mihi ſuſpectæ ſunt, omitto.

2. Gladiolus *Africanus* coccineus maximus *P. B. P.*

Idem albus *Ejuſdem.*

3. Gladiolus *Africanus* flore incarnato, nervis foliorum albentibus *Ejuſd. Mantiſſ.*

4. Idem flore niveo *Ejuſd.*

5. Gladiolus

5. Gladiolus pumilus *Africanus* anguſtiſſimo folio *Ejuſd.* Flos parvus hexapetalos, incarnatus, ſpicatim congeſtus: Folia rigida, anguſtiſſima & pæne graminea, nervis duris, ſetarum more albentibus donata.

6. Gladiolus cœruleus hexapetalos, caule etiam gladiato *Baniſt. Cat. Mſſ.* Siſyrhynichium cœruleum parvum gladiato caule *Virginianum Pluk. Phyt.* T. 61. F. 1.

Folia non florifera palmaria & ſeſquipalmaria ſunt, anguſta, acuta, graminea: Florifera, ſeu caules, reliquis longiora ſunt, compreſſa, anguſta, nervo medio albo utrinque eminente, ut gladii ancipitis figuram referant. *Flores* è caulis ſinu junceorum in modum exeunt, 3, 4ve ſimul in pedicellis tenuibus.
In *Marilandia* collegit Dom. *Krieg* M. D. *Germanus.*
Caulis pars illa quæ dilatatur & florum vaginam conſtituit, ut in Juncis, purpuraſcit.

7. Gladiolus *Africanus* foliis convolutis, anguſtiſſimis, floribus ſaturatè purpureis parvis D. *Sherard.*

Flores in hoc genere in ſpicam denſiorem coacti ſunt.

8. Gladiolus maximus ramoſus, floribus argenteis *Promont. Bæ Spei Pluk. Mantiſſ.*

9. Gladiolus parvus *Æthiopicus,* flore purpureo pendulo. An Glad. *Africanus* flo. pendulo *Breyn. faſcic ? Pluk. Mantiſſ.*

10. Gladiolo affinis Caryophylloides, *Æthiopica,* foliis cavis, flo. cœruleo, cauliculis ſecundùm longitudinem alatis *Pluk. Mantiſſ.* p. 91. *vide* Caryophyllus.

11. Gladiolus luteus, tripetalos, ex *Terra-Mariana,* capitulo clavato gracili *Ejuſd. ibid.*

12. Gladiolus lacuſtris *Marianus,* capitulo ſquamoſo, orbiculari parvo *Ejuſd. ibid.*

13. Gladiolus Hyacinthoides, flore ſanguineo, radice Satyrionis, bipedalis *C. B. Sp. Ruck.* Mentzel. *Corollar.* ad *Indicem Plantar.* ejúſque *Pugillum.*

14. Gladiolo affinis *Cap. Bæ Spei* floribus minimis, cœruleis, densè ſpicatis D. *Sherard.*

Ad pedalem altitudinem aſſurgit. Spica in ſummo caule nunc una, nunc duæ tréſve quarum media longiſſima, ſeſquipalmaris aut major, inferiores, quæ velut rami ſunt minores & breviores, omnes graciles, & minùs curioſè intuenti Plantagineis ſimiles videntur.

15. Gladiolus major ramoſus, floribus cœruleis amplis *Breyn.* Cent. 1. App. p. 24.

Deſcriptionem *vide* loco citato.

16. Gladiolo *Æthiopico* ſimilis planta anguſtifolia, caule hirſuto, flore rubicundiſſimo *Hort. Amſter.* rar. tom. 1. 81.

17. Gladiolo affinis radice villoſa, foliis junceis, floribus ex luteo & purpureo mixtis D. *Sherard.* Spica florum Orchidis ſpicam refert.

18. Bela-Pola H. M. P. 11. T. 35. Gladiolus *Indicus* paluſtris latifolius, flore albicante *Commelin.* notis.

H. M.
Planta itidem aquatica. *Radix* bulboſa, bulbo rotundo, carne ſucculenta, viſcida, albicante, viridi; ità ſe propagans ut bulbi interdum 3, 4ve ſimul juncti, conſpiciantur, fibras oblongas, craſſiuſculas, fibrillis capillatas primùm albicantes, deinde ruſeſcentes emittens. *Caules* teretes, ſimplices, interiùs albicantes, ſucculenti & viſcidi, *Foliis* veſtiti, ſupra ſe mutuo pedibus cavis circumvolutis, oblongo-anguſtis, in cuſpidem ſtrictis, cubitum longis, 4 dig. ſed in medio plures, latis, venis ſubtilioribus in longum ſtriatis, lateribus versùs inferiora parùm clauſis, viroris in utraque parte ſaturi. *Coſta* media ſubtus eminet, craſſiola, viridi-albicans, à cujus lateribus duæ tréſve minores conſpiciuntur, rectam partem q. ſulcis ſtriantes, odore gravi, ſapore nonnihil porraceo. *Flores* in ſummis caulibus faſciati proveniunt, pedunculis viridibus, nitentibus, ſurrectis, ſtriatis, craſſis, & ſuperiori parte magis exturgeſcentibus, ac leviter incurvatis, oblongo, anguſto, viridi folio inferius ſuccinctis, hexapetali, illorum [petalorum] 5que oblongo-anguſta ſunt, uniformia, in totum candida, ſed tria exteriora anguſtiora, exteriùs nitentia, minùs candida, ſextum latius eſt, & cochleato-cavum, oblongum, ad ventrem petioli ſitum, folio exteriori medio, quod ex dorſo prodit, oppoſitum, exteriùs in totum candidum, anteriori ora albicans, infra oram in medio duabus oblongis latis flaviuſculis ſtriis ſignatum, ad ſtrias roſaceo-rubeſcens, inferiùs ex medio venis tenuiter rubeſcentibus obliquè versùs oram ſtriatum. Ex inferiori orificio lingula exſurgit obliquè ſurrecta, càndida, craſſiola, aliquantulum cuſpidata, cujus plana

na pars petalo cochleato-cavo est obversa, infra cuspidem gemmulâ crassâ, flaviuscula dotata. Flores in totum malè olent, saponis odorem æmulantes. *Fructus* oblongi, trigoni, in medio laterum crassâ ac altum eminente costa obducti, cortice crasso, aqueo, viridi-saturo, nitente, saporis fabacei, sylvestris ac viscidi, in medio farinaceo ac ruffo pulvere repleti. Animadvertendum porro, quòd florum petala ipsa germina ac primordia sunt fructuum, qui illis *Marabara* admodum similes. *Hoc quomodo fiat ego non capio.*

Bulbus cum aqua Oryzæ in linimentum præparatur adversùs phlegmonodes tumores & abscessus.

22. Gladiolus minimus, flore purpurascente D. *Oldenland.* Ornithogalum spicatum, minus album, foliis nervosis *Africanum Pluk. Phytogr.* T. 310. F. 1.

Plantam siccam à D. *Oldenland* ad se transmissam à *Prom. Bonæ Spei*, mihi communicavit D. *Petiver.* Variat, ut videtur, floris colore. Asphodeli potiùs aut Phalangii quàm Gladioli species mihi visa est.

23. Gladiolo affinis, flore saturatè cæruleo D. *Oldenland.*

Hujus icon habetur in *Almagesto Botanico* D. *Plukenet.* T. 275. F. 1. Planta aquatica esse videtur, singularis & sui generis, radice è squamis orbicularibus, aliis aliis incumbentibus, compositâ.

24. Ela-Pola H. M. P. 11. T. 36. Gladiolo affinis latifolia, flore campanulato *Commelin.* notis.

H. M.

Radix bulbosa, fibris subtus candidis, carne densa humida viscida, durioribus carnosis fibris pertexta, odoris gravis. *Folia* plura ex radice, pedibus oblongis, rotundis, theciformibus, in quibus alia teneriora includuntur, exsurgunt, oblonga, in cuspidem stricta, nitentia, intus venis subtilibus in longum striata, quinque nervis lignosis in aversa parte eminentibus, quorum medius crassior, instructa, odoris gravis. *Flores* in caulibus proveniunt simplicibus, rotundis, glabris, viridibus, geniculatis, foliis oblongo-angustis, cuspidatis circa genicula vestitis, intus carnosis, fibris densis, lignosis, intra carnem humidam pertextis, superiori parte ubi caules minùs lignosi, hærentes, ad exortum foliolo parvo, oblongo, angusto, cuspidato, viridi, succincti; oblongi, campaniformes, exteriùs tribus eminentibus suturis in longum perducti; interiùs ab orificio ad medium usque cœrulescentes, exteriùs albicantes. *Stylus* in medio eminet nigricans, extra orificium nodulo flavo dotatus. *Fructus* qui cacumini caulium omni-ex parte insident, oblongi, triangulati, quorum latera plana, supernè ac infernè strictiores, viridi-fusci, glabri, in medio laterum suturâ crassâ, rotundâ, viridi, altè extuberante obducti, in vertici umbilico eminente ruffo instructi; membrana quâ obducuntur carnosa est & crassa, interiori parte viridi-flava; nullis seminibus, sed intus glomulis lanuginosis albicantibus, qui deinde rufescunt, maximè ad angulos repleti. Etiam florum petala in fructus excrescunt. *Quomodo hoc fiat diligentiùs inquirendum.* Nascitur in arenosis.

Ex foliis, radice & virente *Curcuma* linimentum præparatur, temporibus pro Cephalæa applicandum. *Vir*

P. 1171. Ad Cap. De Colchico adde.

1. Colchicum *Agrippinum Munting. Herbar. Belgic.*

2. Colchicum *Zeylanicum*, flore Violæ odore & colore, ephemerum *P. B. P.*

Colchici radicem seu bulbum recentem collo adalligatam, ita ut supra pectus dependeret & carnem nudam tangeret efficax ac salutare remedium esse adversùs Pestem Anno 1680. in *Germania* sævientem multorum commodo expertum est. *Boccon. Observation.*

P. 1177. Ad Cap. De Croco.

1. Crocus *Persicus* odoratus, flore pleno albo & rubro variegato *Munting. Herbar. Belgic.* p. 519.

2. Croco affinis vel Colchico, flore obsoletè rubro D. *Oldenland.*

Planta singularis esse videtur nec Croco aut Colchico affinis, siquidem plures in eodem cauliculo flores gestat, è foliorum alis egressos.

3. Crocus flore ex cœruleo & albo variegato D. *Oldenland.*

Ex angustifoliis est. Florum autem petala longa, angusta & acuta sunt, interiora in sicca tota alba apparent. Flos præter normam nostratium longo insidet pediculo in calicem bifolium desinente. A *Prom. Bæ Spei* à D. *Oldenland* ad D. *Petiver* missa est.

HISTORIÆ.

HISTORIÆ STIRPIUM

LIBRI VIGESIMI PRIMI PARS SECUNDA,

Herbis Bulbosis affines.

P. 1190. Ad Cap. de Iride.

1. IRis *Virginiana* pumila, seu Chamæiris verna angustifolia, flore purpuro-cœruleo odorato D. *Banister. Pluk. Phyt.* T. 196. F. 6.

2. Iris *Virginiana* pumila, seu Chamæiris verna odoratissima, latifolia, cœrulea repens D. *Banister Catal. Virgin.* in fine *Hist. nost.*

3. Iris phalangoides *Bermudiana*, flo. parvo, ex cœruleo & aureo versicolore *Pluk. Almag. Bot.* De Sisyrynchiorum (inquit) fortè genere est. Bermudiana Iridis folio, fibrosa radice *Tournef. Institut. Rei Herb.* Flos hexapetalos cœruleus, fundo luteo seu unguibus luteis. Flores in summo caule plures simul è foliorum concavorum sinu velut è calice exeunt.

4. Iris *Africana* versicolor, pumila, plicatis & hirsutis foliis, radice bulbosa. Sisyrhynchii fortè genus *Pluk. Mantiss.*

P. 1191. Ad Cap. De Asphodelo.

1. Asphodelus ramosus *Africanus*, longis hispidis rigidisque foliis *P. B. P.*

2. Asphodelus luteus Autumnalis elatior, spicâ florum prælongâ gracili *Pluk. Almag. Bot.* An Asphodelus Autumnalis seu major *Cam. hort?* Asphodelus Autumnalis *P. B. P.*

3. Asphodelus albus minor *Æthiopicus*, ex Promont. *Bæ Spei Pluk. Mantiss.* p. 30.

4. Asphodelus minor albus ex Provincia *Mariana Ejusd. ibid.*

5. Asphodelus *Africanus*, floribus luteis spicatis minimis, foliis capillaceis D. *Sherard.* Spica ex plurimis flosculis arctè stipatis, velut Orchidis cujusdam, componitur.

6. Asphodelus *Afric.* humilis, floribus spicatis luteis D. *Sherard.* Hujus datur alia species omnibus partibus [caule, foliis, floribus] minor.

7. Erythrobulbus Hellebori albi plicatis foliis; **Red-Bulb**, i. e. Bulbus rubeus nostratibus dictus Hort. D. *UVedale.* An fortè *Ocoloxochitl Mexicensium*, seu Flos Tigridis *Hernandez* apud *Recchum* 276.

8. Asphodelus *Africanus* ramosus, floribus albis, foliis latissimis asperis D. *Sherard.*

1. Phalangoides *Africanum*, foliis undulatis, floribus amplis, tubo longissimo donatis D. *Sherard.*

Radix supernè comosa est. *Folia* in caule plura, sesquipalmari longitudine; latitudine semunciali, per margines undata. *Flores* in summo caule plures.

2. Phalangoides *Africanum* ramosum, foliis undulatis rigidis, floribus minimis, *Ejusdem.*

Bulbum habet amplissimum: caulem ramosum & ad ramulos reflexum.

3. Phalangoides ramosum, floribus luteis, foliis longissimis & angustissimis *Ejusd.*

4. Phalangoides *Africanum*, Gladioli foliis angustis, floribus cœruleis *Ejusd.*

Florum

Florum petala latiora, breviora & obtusiora sunt quam reliquis hujus generis plerisque. Flores tres quatuórve summos caules occupant, qui tenues sunt. Folia brevia.

5. Phalangoides polyanthemum, foliis angustis, nervosis, longissimis, floribus parvis flavescentibus *Ejusd.* Sisyrhynchium *Æthiopicum* floribus parvis flavescentibus *P. B. P.*

Hujus etiam florum petala obtusa sunt, caules tenues plures in summitate flores gestantes.

P. 1193. 1. Katu-Kapel seu Kadenago H. M. P. 11. T. 42. Nucleifera *Salawacensis* Pisiformis, Yuccæ folio *Mus. Pet.* 661. Asphodelo [potius Phalangio] affinis *Indica*, floribus spicatis.

H. M.

Nascitur in arenosis. Radix fibrosa, carne intus albicante, filamentis lignosis pertexta, cortice russo, saporis aquei. *Folia* ex radice oblonga ad duos exsurgunt cubitos, inferiùs foliis minoribus investita, exteriùs convexa, interiùs cava, virida, rigidia, venis lanuginosis in longum striata, valde crassa & carnosa, carne intus densa, albicante, aquea. *Flores* in propriis proveniunt caulibus, ex radice ortis, rotundis, petalis oblongis, tenuibus, extus aqueo-rubescentibus, intus aqueo-viridibus cinctis, superiori illorum parti undique insidentes, bini vel terni simul in uno communi pediculo, hexapetali, oblongo-rotundi, angusti, nitentes, in medio venâ striati, collo oblongiusculo & candido. *Stamina* in illis sex, oblonga, candida, oblongis, flavis, nutantibus *apicibus* dotata. *Stylus* etiam oblongus est & candidus, ex globulo prodiens albicante inferiùs in collo sito. *Fructus* rotundi sunt, simplices, vel etiam bini juncti, viridi-diluti, quorum duo latera globosa; in quibus unum aut duo reconduntur *semina*, quæ tenera, saporis Fabacei.

Folia trita & in formam boli redacta adversùs ophthalmiam & oculorum suffusionem assumuntur: cum radice, addito Allio ac Auripigmento in oleo *Sergelin* decocta, gonorrhœam sanant, si nempe caput oleo illo illinatur. Bulbus cum Sandalo citrino & butyro bubilino tritus linimentum exhibet, in nervorum contractionibus & ardoribus adhibendum. Tota denique planta oleo butyróque incocta omni oculorum vitia emendat. *Vires.*

2. Liliasphodelus *Africanus* flore luteo amplissimo, polyanthemus.

Ad Cap. De Phalangio.

1. Dens cannius flore luteo *Virginianus Pluk. Almag. Bot.*

2. Phalangium Liliflorum *Africanum*, maximum, floribus albis prælongis tubulis donatum *Pluk. Mantiss.*

3. Phal. minus Liliflorum floribus aureis *Prom. Bæ Spei Ejusd. ibid.*

4. Phal. *Africanum* ramosius, floribus albis *Promont. Bæ Spei Ejusd. ibid.*

5. Phalangium *Americanum* ramosum floribus rubris & cœruleis D. *Banister Cat. Virgin. Pluk. Almagest. Bot.*

6. Phal. ramosum, floribus albis, ad fundum viridibus *Banist. Ejusd. ibid.*

7. Phalangoides ramosum, foliis Gladioli brevibus floribus parvis spicatis D. *Sherard.* Planta nostra dodrantali fermè altitudine erat; spica florum vix palmaris.

8. Phal. parvum non ramosum, floribus albis, ad caulem spicatim sessilibus *Banist. Ejusd. ibid.*

9. Phal. album ramosum minimum, gramineis foliis ex *Arabia fælice Pluk. Almag. Bot.* T. 311. F. 1.

10. Phalangium *Æthiopicum* ramosum, floribus albis, petalis reflexis *Commelin. Hort. Amster. rar.*

E *radice* vivaci, fibrosa *caules* emittit numerosos, sesquipedales, ramosos, crassos, glabros, nitentes, *foliis* parvis, non admodum crebris obsitos. Quæ è radice exeunt folia longa sunt, crassa, angusta, Porri æmula. *Flores* sparsim dispositi, albidi, hexapetali, intus 5, 6ve staminibus compositi, quorum *apices* lutei, petala autem extrorsum sunt reflexa, oblonga. Floribus succedunt *vascula seminalia* oblonga, triangula, & in 3 partes dehiscentia, in quibus *semina* fusca, trigona, superficie inæquali; microscopio inspecta tribus minutissimis foraminibus pertusa apparent.

Floret ineunte æstate. Frigoris impatiens. Locus *Promont. Bæ Spei.*

11. Phalangium *Æthiopicum* ramosiss. caule fistuloso glabro, floribus albis, lineis fuscis externè striatis *Pluk. Mantiss.*

Bbbb 12. Pha-

12. Phalang. fortè *Æthiopicum* ramosiss. caule fistuloso, fungoso, & hirsutie ferruginea villoso, floribus amœnè purpureis. Orobanche similis *Æthiopica*, ramoso caule, floribus amœnè purpureis. Epidendron fortè *Æthiopicum Pluk. Mantiss.*

13. Phalang. *Africanum* ramosum, floribus purpureis cum petalis reflexis *Ejusd. ibid.*

14. Phalang. *Marianum* non ramosum, flo. albo minimo, striis viridibus, spicâ longâ gracili *Ejusd. ibid.*

15. Phalangium ramosum *Africanum*, floribus albis, fuscis lineis insignitis *P. B. Pr.* Foliis est vulgari Phalangio latioribus & prolixioribus D. *Sherard.*

16. Phalangium *Africanum* flo. luteis parvis.

E *radice* nigricante fibrosa, plurima promit *folia* succulenta, angusta, & quasi graminea, sex circiter uncias longa. *Caulis* pedalis est & erectus; à medio ad summum exeunt pediculi rariores, unciales; ad quorum exortus adstant foliola quasi membranacea, brevia, in acumen desinentia. Singulis pediculis singuli innascuntur flores, stellati, lutei, parvi, quibus succedunt capsulæ subrotundæ, *seminibus* angulosis refertæ. Floruit *Horto Beaufort.* ex seminibus è *Prom. Bæ Spei* delatis.

P. 1294. Ad Cap. De Phalangio *Virgin.*

1. Tali-Pullu H. M. P. 9. T. 63. Ephemeri seu Phalangii *Virginiani* species, floribus sparsis. Eph. tripetalon non repens *Malab.* porraceis foliis, purpuro-cœruleum *Moris. hist.* P. 3.

H. M.

Arenoso gaudet solo. *Radix* albicans, fibrosa. *Caules* virides teretes, geniculati, aquei, *Foliis* gramineis, è geniculis exeuntibus vestiti. *Flores* tripetali sunt, rotundioli, cuspidati, cœruleo-purpurei, scintillantes: Stamina 5, ex albo cœrulescentia, oblongis cœruleis pilis barbata, tria tenuiora, flavis *apicibus* nodulata, reliqua duo crassiora croceis. *Calix* trifolius est. *Gemmæ seminules* viridi-dilutæ nitentes; in vertice cuspis eminet nigricans, de cætero convexi, trilateri, in laterum medio leviter extuberantes, atque ibi se aperientes ac laxantes. *Semina* in illis continentur sex, intersepimentis distincta, trilaterales, uno latere convexo, duobus planis, superficie cinerea ac scabra.

2. Nelam-Pullu H. M. P. 10. T. 19. Phalangio *Virginiano Tradescanti* affinis, flore cœruleo pallido, per ramulos sparso. Phalangium tripetalon, non repens, angustif. ramosius, floribus è Persico colore cœruleis, extus albescentibus *Moris. hist.* P. 3.

H. M.

Plantula nascens in arenosis. *Radix* albicans, fibrosa. *Caules* tenues, teretes, virides, geniculati, in geniculis parùm rubescentes, *foliis* gramineis vestiti. *Flores*, qui in fastigiis cauliculorum plures proveniunt, tripetali sunt & rotundi, anteriùs verò cuspide angusto emicant, coloris persico-cœrulei, exteriùs in medio cœruleo-albi. *Stamina* in illis sex cœrulea, tria exteriora *apicibus* albicantibus surrectis, in aversa parte nigricantibus, nodulata, tria interiora *apicibus* albicantibus trifidis, decumbentibus dotata, nullius odoris; suntque tribus foliis parvis oblongis viridibus succincti, quæ florum petalis decussatim interponuntur. *Capsulæ seminales* oblongæ, virides, in quibus *semina* continentur parva, per maturitatem rubescentia.

P. 1332. Cap. 3.

Ad plantæ ibi descriptæ titulum adde Synonym. seq.

1. Ephemerum *Bengalense* serpens, folio subrotundo brevi, Phalangoides *Pluk. Phytogr.* T. 27. F. 3. An Ephemerum *Africanum* annuum flore dipetalo *Cat. Hort. Ac. Lugd. Bat.* *Africanum* Ephemerum, &c. convenire cum Dipetala *Virginiana*, à *Bengalensi* verò diversissimum esse affirmat *Paulus Hermannus* in *Parad. Bat.*

Adde insuper species sequentes.

2. Ephemerum Phalangoides *Maderaspatense* minimum, foliis perangustis, perfoliatum; forsan *Acacaxan* seu Potamogiton *Mexicanum Hernandez*, planta palustris & lenta, quæ statim comprimentibus cedat digitis. Huc etiam pertinet *Tali-pullu* H. M. P. 9. T. 63. *Pluk. Phytogr.* T. 27. F. 4. Tali-pullu ab hoc differt, quod non repat.

3. Ephem. Phalangoides *Maderaspatanum*, minimum, secundùm caulem q. ex utriculis floridum *Pluk. Phyt.* T. 174. F. 3. D. *Herman.* in *Parad. Bat.* Hanc speciem refert ad Nir-pulli *H. M.*

4. Ephem. Phalangoides spicatum alterum, flosculo argenteo bullato *Pluk. Almag. Bot.* Contrayerva *Hispanorum*, & fortè (ut arbitratur *Banisterus*) non ineptè putatum.

5. Ephem.

5. Ephem. Phal. tripetalon, non repens, *Virginianum*, gramineum, flore ampliore, cœruleo, rubro & albo *H. R. P.* Nos è *Marilandia* ejusmodi speciem habemus foliis longis angustis.

De Ephemero Phalangoide.

Quæ habet D. Hermannus *in* Paradiso suo Batavo *huc transferemus, quoniam Historiam ejus valde illustrant.*

Herbarii moderni *Ephemeri* nomine designant plantas quasdam *Bulbosis* affines, tricapsulares, floribus fugacibus tripetalis, & in paucis speciebus in duo tantùm segmenta separatis (rectiùs *Hemerocallides* vocari possent) eo quo nascuntur die denascentibus; Foliis ad singulos caulium ramorúmque nodos singulis, radicibus reptatricibus.

Hæ à florum præcipuè dispositione in duas classes distribui possunt.

Primæ classis *flores* trifoliato tantùm calici absque foliacea theca inhærent, súntque vel *majores*, qui summo cauli numerosa serie velut in umbella insident; vel *minores* qui èx singulis foliorum sinubus nunc singulatim, nunc plures simul juncti egrediuntur.

Flores majores ferunt,

Ephemerum *Virginianum* erectum flore cœruleo *H. L. B. Hermanni.* Phalangium ephemerum Virginianum Tradescanti *Park.* cujus descriptionem vide *Hist. nost.* p. 1332. Variat floris colore purpureo, albo. candido, mox cœrulescente, ex albo, & violaceo vario.

Flores minores edunt,

1. Ephemerum *Malabaricum aquaticum procumbens, tricoccum, ad singulos foliorum sinus floridum* Herman.Parad.Bat. *Phalangoides Madraspatense,minimum, secundum caules quasi ex utriculis floridum* Pluk. Phyt. T. 174. Nir-pulli *Hort. Mal.* p. 10. T. 13. cujus descriptionem vide paulò infra.

2. *Ephemerum Corassavicum procumbens angusto longóque folio* P. B. B. Herman. *Parad. Bat.*

Ea huic est similitudo cum proximè præcedente *Malabarico* aquatico ut nisi *folia* produxisset longiora, glabra absque pilis, idem pronunciarem. Enatum est seminibus *Corassavicis, caulibus* cubitalibus, humi sparsis, & mox ab exortu ramosis; *foliis* sesquidigitum & ampliùs longis, nonnihil striatis, ad basin latis & sinuosis, in angustum desinentibus. *Floribus* ex horum sinu tripetalis, cœruleis, parvis. *Semina* videre non contigit: nam postquam flores ediderat totum exaruit.

3. Ephemerum *Malabaricum pumilum erectum, gramineis foliis* Herman. *Parad. Bat.* Nelam-pulli *H. M.* p. 10. superiùs descriptum.

Secundæ Classis *flores* præterquam quòd caliculo ut plurimum trifoliato cohæreant, involvuntur complicato viridanti foliolo, univalvem compressam & hiantem veluti thecam mentiente, è quo duo, tres, pluresve flores uni petiolo insidentes sese exserunt.

Ad hanc pertinent

1. Ephemerum *Virginianum ramosum procumbens tripetalon, foliis rigidis* Herman. *Parad. Bat. Virginian. procumbens ramosum foliis amplis* Zanoni *V.* descriptionem *Hist. nost.* p. 1193. Nir-valli-pullu *H. M.* P. 3. *Tab.* 12. Hujus descriptionem quære inter *Potamogitones.*

2. Ephemerum *Brasilianum ramosum procumb. bipetalon, foliis mollioribus* Herman.*Parad Bat. Africanum annuum flore bipetalo* H. Ac. L. B. Planta innominata, *Dipetalos Brasiliana foliis Gentianæ aut Plantaginis Marck.* Hist. nost. *Phalangium Africanum, Helleborines folio non descript.* H. Ac. L. B. *Hist. nost.* Hujus Descriptionem *Marckgravianam* vide *Hist. nost.* p. 1332.

Hujus Folia multò minora & molliora quàm Ephemeri *Virginiani Zanoni*, cum reliqua conveniunt. Sed radix annua est; & sapore dulci & mordicante,quem in *Virginiano* deprehendit *Zanoni*, caret.

3. Ephemeron *Corassavicum procumbens, amphicarpon* Herman. *Parad. Bat.*

Herman.

Cauliculos per terram spargit dodrantales, & in lætiori solo nonnunquam cubitales, viridantes & nonnihil rufescentes, nodosos, ramosos, & ex singulis geniculis quæ terram attingunt pallidas radicosas fibras demittentes. *Folia* oblongo-rotunda, duos ungues lata, in parvum mucronem exeuntia, nunc albis lineis, aut maculis aspersa, nunc prorsus alba, supernè glabra, infernè pallidula, & rara vix conspicua pube, quæ in caulibus apparet obducta, ad margines crispa & undulata, quorum pediculus in latiusculam membranam laxatus caulem

& genicula aliquo usque involvit. Extremis ramis innascuntur *Foliola* viridia, glabra, complicata, hemisphærii figuram referentia, è quibus tanquam involucris egrediuntur *Flores* 3, 4ve uni petiolo hærentes; parvi, pallidi, tubulosi, qui in duo subcœrulea segmenta, & terna pallida concava foliola calicem mentientia solvuntur. Singulos flosculos excipiunt *vascula* parva, oblongo-rotunda, trigona, in quibus terna spadicea *semina* continentur, in singulis loculis unum, nonnunquam in universum duo tantùm imo & quaterna, continentur. Flores & semina quoque intra terram crassioribus radicis fibris adnascuntur, unde amphicarpon cognominatum. Sed Fibræ isthæc potiùs rami è caulium nodis in terram descendentes videntur. Plantæ herbaceus sapor, *odor* nullus.

In hypocaustis nisi asservetur hyeme perit, ineunte tamen æstate è seminibus sub terra latentibus repullulans.

4. Ephemerum *Malabaricum procumbens subrotundis foliis* Herman. *Parad. Bat.* Veetla-Caitu *H. M.* P. 7. descriptionem vide paulò infra.

5. Ephemerum *Zeylanicum procumbens, Cristatum.* Bolhinda *Zeyl.* Herman. *Parad. Bat.*

Pulchellum hoc Ephemerum frequens mihi occurrit in arborum senio confectarum truncis, lignis putridis aliisque udis & opacis locis insulæ *Zeylan*, ut & *Malabaræ*. A proximè præcedente nihil differre videtur, nisi quòd complicata foliola quæ *florum* involucra sunt, in cristam congesta sint.

6. Ephemerum *Indicum bipetalum procumbens, obtuso folio, pediculo alato* Herman. *Parad. Bat. Benghalense serpens, folio subrotundo brevi, phalangoides* Pluk. Phyt. T. 27.

Africanum Ephemerum convenit cum Dipetala *Virginiana*, à *Bengalensi* verò diversissimum est. Hoc in *Zeylan* & *Malabar* locis umbrosis frequenter legimus.

7. Ephemerum *Mexicanum erectum, serrato folio Matlalytztic* Tetzocana, *Triorchis Mexicana* Rech. *Herman.* Parad. Bat. Huic non multùm absimile, si non idem est

8. Ephemerum *Phalangoides Virginianum majus erectum* Herman. *Parad. Bat. Pseudophalangium ramosum majus erectum* D. Banister *Cat. Stirp. Virgin.* Pluk. T. 174.

Hanc speciem è *Marilandia* habemus, ut & aliam multò minorem, foliis angustis, æque tamen longis pro magnitudine plantæ.

Ad Ephemera quoque pertinere videtur Planta è seminibus *Noveboracensibus* nobis nata & denominata.

9. Ephemerum *erectum Noveboracense, Cardamomi foliis* Herman. *Parad. Bat.*

Radice constat perenni, reptante, multisque albentibus surculosis fibris cohærente *Caulibus* geniculatis, pedalibus, digitum crassis; *Foliis* alternis, Cardamomo majori paribus, subtus pallentibus. De *Floribus* nihil habeo compertum, quamvis in Horto per aliquot annos luxuriosè viguerit.

Ephemeris forsan annumerandæ veniunt plantæ quædam à *Rechio* & *Hernandez* propositæ, viz.

Coapatli *Asphodelina* Recchii.

Acaxaxan, *seu Planta palustris & lenta, quæ statim comprimentibus cedat digitis, Potamogiton Mexicanum* 1. *Recchii.*

Acaxaxan, *Potamogetum Mexicanum* 2. Recch.

Acaxaxan *Hernandez* Terent.

Ephemeri quoque nomine exhibuit D. *Plukenetius* T. 174. quatuor sequentes species.

1. Ephemerum Phalangoides *Virginianum*, flosculis arbuteis bullatis aureis, in spicam dispositis *Herman. Parad. Bat.* Phalangium spicatum flosculo arbuteo bullato aureo D. *Banister.*

Hoc in numerum potiùs Phalangiorum, quàm Ephemerorum inscribi meretur. Folia ei latiuscula è radice fibrata exeunt, mucronata, pallide virentia, rami radiatim procumbentia unde ab incolis Star-Grass appellatur.

2. Ephemerum Phalangoides erectum foliis Liliaceis, flore flavescente *Cap. Bon. Sp.* ex *codice Comptoniano.*

E semine natum floruit in Horto Medico *Amstelodamensi*, & *Sisyrhynchium Africanum flore luteo tetrapetalo* vocatum est.

3. Epheme-

3. Ephemerum Lychnidis flore *Africanum*, ex *codice Comptoniano*.

Herm.

Ab Ephemeris, toto cœlo differens succrevit mihi seminibus à D. *Henrico Bernardo Oldenlandio* è *Promontorio* transmissis. Ea erant nigricantia depressa, membranacea Tuliparum seu Liliorum instar. Capsulæ oblongæ, Papaveri erratico *Pyrenaico* flore luteo *C. B. prod.* similes, sed glabræ, utroque extremo angustæ, medio turgidæ, summa parvo umbilico præditæ, intus duobus loculis instructæ, quos distinguebat membrana nigricans, pinguis, saporis acris, Caryophyllaceum quid redolentis. Postquam duo foliola subrotunda in cœruleo pallentia prodiissent, paulò infra hæc (neutiquam ex horum sinu, ut communiter usu venit) pullulabant aliquot cauliculi, tenues, nodosi, & in progressu nonnihil lignosi, & ad singula genicula foliis oblongis glabris crassiusculis obtusis glaucis, alterno ordine sed binis sæpe uno versu obsitis. *Flores* 4petali fructubus insidere videbantur, ob inclementiam verò nostri cœli integros & perfectos hactenus observare nondum contigit. Amandanda est ad bicapsulares 4 petalas hæc planta.

4. Ephemerum *Zeylanicum*, Alsinæ mediæ folio procumbens.

Quod Compilator *Parad. Bat. Prod.* hoc nomine proposuit & D. *Plukenetius* Tab. 174. ad exemplar siccum à me [D. *Sherardo*] communicatum pinxit, *Graminis Dactyli*, non *Ephemeri* species est. *Herman. Parad. Bat.*

5. Ephemerum Phalangoides, Lilii convallium foliis scabris ; ex *Terra Mariana Pluk. Mantiss.*

6. Ephem. Phalangoides, Persicariæ minoris folio, *Virginianum Ejusd. ibid.*

7. Ephem. Phalangoides Persicariæ pusillæ folio, *Gaditanum Ejusd. ibid.*

8. Nir-Pulli H. M. P. 10. T. 13. Ephemerum Malabaricum flore tripetalo, in foliorum alis sessili. Eph. 3petalon, repens, *Madraspatanum* minimum, secundùm caulem quasi ex utriculis floridum *Moris. hist.* P. 3. 606. *Pluk. Phyt.* T. 174. F. 3.

H. M.

In aquosis & ipsis aquis nascitur, *radiculis* capillaribus albicantibus repens. *Caules* teretes, geniculati, in geniculis extuberantes, aquei, virides, tandem purpureo-rubescentes. *Folia* in geniculis cum florum partu proveniunt, oblongo-angusta, ima parte convoluta, florum principium cum novellis foliis includentia, crassa, venis in longum striata, in oris interiùs rubescentia, inferiori parte longiusculis albicantibus raris pilis sparsim obsita, maximè in oris. *Flores* parvi, tripetali, rotundioli, coloris cœrulei-purpurascentis. Stamina 6 cœrulea, capillis longis, densis, cœruleis barbata & obtecta, *apicibus* croceis. *Stylus* cœruleus in albicantem desinit apicem, *Capsulæ* seminales parvæ, trilateræ, in lateribus lirâ striatæ, superiori parte purpureo-rubræ, ima viridi albicantes. *Calix* parvus, trifolius, transparens, florum pedem arctè arripiens. *Semina* in illis continentur tria, intersepimentis à se mutuo distincta, parva, oblonga, vel etiam rotunda, in superficie ordinatè lacunulis extenuata, nigricantia.

Decoctum hujus plantæ tympanitidem minuit.

9. Veetla-Caitu H. M. Part. 7. T. 58. Nervifolia *Indica* repens, Ephemeri Phalangoidis folio, flore hexapetalo cœruleo, vasculo tricapsulari.

H. M.

Radix fibrosa, tenuis, albicans. *Caules* in nodulos seu geniculos divisi, rotundi, virides, rubescentes, pilosi, venosi, è nodulis cauliculos ejicientes. *Folia*, quæ Caules in nodis investiunt, oblongo-rotunda, inferiùs lata, anteriùs in cuspidem desinentia, viroris in recta parte fusci, in aversa costa eminet, nullius saporis. *Floris* simul in cacumine caulium proveniunt, parvi, cœrulei, hexapetali, quorum tres oblongo-rotundi, intus concavi, ex petiolo transversim exeuntes. Stamina habent sex flava, quorum duo *apicibus* cœruleis, reliqui subflavis sunt dotati : *stylus* in illorum medio emicat, viridi-dilutus globulo instructus. Post flores *gemmæ seminales* oblongæ visuntur, trilaterales & rotundæ, in unoquoque latere in longum striatæ, primò albicantes & nitentes, exin flavescentes. *Semina* continent sex, duo intra singula, in longum jacentia, parva, oblonga, in principio viridia, tum candida, tandem ex rubro fusca, saporis nullius.

Natale solum est *Cochien*, &c. semper-virens, & per terram rependo cum flore & fructu ulteriùs se extendens.

P. 1194. Ad Cap. De Pseudo-asphodelo.

1. Pseudo-asphodelus *Marilandicus* elatior, florum albicantium spica oblonga angusta.

Caulis tenuis pedalis spicam in summo gestat, è rariùs sitis flosculis, quantum in sicca discernere licuit albentibus, compositam. Folia irina. Invenit D. *Krieg* & in Angliam intulit.

2. Pseudo-

2. Pſeudo-aſphodelus Acorifolius luteus *Marilandicus*. Hujus exemplar exſiccatum nobis exhibuit D. *Sherard*.

P. 1200. Ad Cap. De Aloe.

Aloe *Americana* Yuccæ foliis D. *Sloane*. Henequen *Oviedo* Coron. lib. 7. cap. 10. Summary Eden p. 211. Huc refert D. *Sloane*. ſed dubitanter. Toucon *Lerii*, vel Muſcum terreſtrem repentem 3. *C. B.* 360. Toccon herbam *Braſilianam*, cortice cannabino *J. B.* t. 3. l. 3. p. 450. Tacori *Cluſ.* exot. p. 48. i. e. Draconi arbori affinem *Americanam C. B.* p. 506. Tacori folia Draconis arbori ſimilia *J. B.* t. 1. p. 405. Pita *Laet* 340, 394. Cannabis ſive Lini ſpeciem admodum elegantem & tenuem, ita ut Byſſum æmuletur *Laet* p. 644. Piſ. *Mantiſſ. Aromat.* p. 171. Pati ſeu Metl leniſſimum *Hernandez*. Aloem purpuream lævem *Munting*. Aloed. p. 15. Aloem *Americanam* foliis anguſtioribus ac minoribus ſeu tenuioribus, abſque ſpinis *Moriſ.* p. 418. Juccam *Americanam* filamentoſam *Munting*. pl. cult. p. 467. *Americ.* foliis filamentoſis *Moriſ.* p. 419. Aloe *Americ.* Juccæ foliis arboreſcent. *Hort. Beaum.* Yuccæ foliis cauleſcent. ex *Vera Cruce P. B. P. Herman*. Yuccæ-folia, folio in longiſſimum aculeum abeunte *P. B. P.* 386. **Silk-Graſs.** Yuccam *Virginianam* foliis per ambitum apprimè filatis *Pluk. Almag. Bot.* p. 396. Yuccæ-foliam filamentoſam & bulboſam *Ejuſd.* Aloem *Americanam* non ſpiniferam, Yuccæ foliis D. *Bobart*. *Ejuſd.*

1. Aloe viſci in modum arboribus innaſcens *Slon. Cat. Jamaic.* Caraguata planta creſcens in arboribus & putridis arborum caudicibus *Marcgrav.* p. 86.

Hujus folia perampla ſunt, Aloes ſimilia, aquæ continendæ ſemper parata & idonea.

2. Aloe *Africana*, vulgari ſimilis floribus rubris & paucioribus *Pluk. Phyt.* T. 129. F. 1.

3. Aloe *Africana*, foliis erectis, ſuperficie ſpinoſis *Ejuſd. ib.* F. 2.

4. Aloe cauleſcens, foliis reflexis, margine ſpinoſis *Africana Ejuſd. ib.*

5. Aloe ſpinoſa arboreſcens ramoſa *Ejuſd. ibid.*

Hæ ſpecies Aloes ex imaginibus pictis deſumptæ, mihi ſuſpectæ ſunt.

6. Aloe *Americana* Ananæ foliis, floribus ſuave-rubentibus ex codice *Bentingiano Pluk. Phyt.* T. 240. F. 4.

7. Aloe *Americana*, folio in oblongum aculeum abeunte minor *Ejuſd.*

8. —— ſobolifera, foliis eleganter variegatis *Ejuſd.*

9. —— ſpermophora. *Ejuſd.* Curaſſavica ſpermophora Cukka dicta. Loco ſobolum fert ſemina perfecta, de cætero ab Aloe ſobolifera *Hort. Lugd. Bat.* nihil differt.

10. —— ſerrata, floribus coccineis *Ejuſd.*

11. —— foliis erectis, aculeis robuſtiſſimis armatis *Ejuſd.*

12. —— Eadem minor non ſpinoſa *Ejuſd.*

13. —— Eadem radice tuberoſa non fœtida, *Portoricenſis*.

14. Aloe *Zeylanica* pumila, foliis variegatis, *Ejuſd.* pumila ſerpentaria *Zeylanica Breyn. Prod.* 2.

15. Aloe *Americana* non ſpinifera Yuccæ foliis D. *Bobart*. Folia hyberno tempore decidua ſunt, monente D. *Bobart*.

16. Aloe *Americana* ſobolifera, ſpinis paucioribus *P. B. P.*

17. —— *Americana* lævis, latiſſimo folio ſplendente *Hort. Amſtelod.*

18. *Americana Surinamenſis*, foliis latioribus, lucidis ſerratis *Hort. Beaum.*

19. *Indiæ Orientalis* ſerrata, ſeu Succotrina vera, floribus phœniceis *Hort. Beaum.*

20. Aloes Serpentariæ foliis, floribus hexapetalis ſpicatis, Maurelchedde *Malabarorum Pluk. Mantiſſ.*

21. Aloe

23. Aloe *Americana* Ananæ foliis, flor. suaverubentibus *Pluk.* T. 14. F. 4.

24. Aloe *Succotrina* angustifolia spinosa, flore purpureo *Breyn. Prod.* 2. *Commel. Hort. Amst. rar.* Aloe vera minor *Munting. Hist. nost.* p. 1196.

Commelin.

Radix ei tuberosa, cortice cinereo obducta *Folia* emittit saturatè virescentia, in sesquipedalem longitudinem producta, angusta, crassa, succulenta, extremo in mucronem desinentia, sentibúsque exiguis pallidis, densè stipatis, mollioribus armata. Ex horum medio thyrsus seu *caulis* emittitur sesquipedalis & altior, teres, lævis, parte superiore foliolis amictus, colore fusco, cujus cacumen *floribus* ornatur densissimè stipatis & spicatis, hexapetalis, dilutè purpureis, nutantibus, ab imo ad summum usque successivè se explicantibus; horum petala ad ungues connata, inter quæ stamina aliquot rubicunda emergunt, extra flores emicantia: hisce præteritis succedunt *capsulæ seminales* triangulares. Caule evanido novæ soboles aut germina producuntur è lateribus plantæ, quibus multiplicatis uno, eodémque tempore plures thyrsi simul exeunt. Mense *Februario* floruit loco calido posita, aliàs flores tardiùs perficit. Brumam rigidiusculam patienter tolerat.

Succus melioris est notæ, & odore gratior quàm vulgaris Aloes, cum Aloe Succotrina vera conveniens.

25. Aloe arborea *Africana Cat. Hort. Beaum. Commel. Cat. Amst. rar.* p. 1. *Africana* arbor. floribus albicantibus fragrantissimis *Hort. Amst. rar.* P. 2.

Caudex jam spithamiæus, pollicem crassus, geniculatus [Caudex vix dici potest geniculatus, annulares enim circuli genicula mentientes, nonnisi foliorum abjectorum sunt vestigia, quæ senescente arbuscula sensim evanescunt.] *Folia* è summitate caudicis exoriuntur, [in exortu (ut in Canna *Indica*) cucullorum in modum convoluta] duas uncias lata, manúsque longitudinem æquantia, ad exortum angusta, extremo mucronata, rigidiusculа, splendentia, atro virore perfusa, densissimo stipatu congesta, Yuccæ non dissimilia ast breviora, latiora, molliora, & deorsum reflexa.

A brumæ injuriis præservanda, cautéque custodienda, valde enim tenera est. Flores videre mihi nunquam contigit.

Patriam agnoscit *Guineam*, *Africæ* provinciam.

Hujus adultioris plenam descriptionem vid. in *Hort. Amst. rar.* P. 2.

26. Aloe *Africana* arborescens montana non spinosa, folio longissimo plicatili, flore rubro *Hort. Amst.* p. 2.

D. *Commelin.*

Radicem habet fibrosam, albicantem. Truncum 2 uncias crassum, pedalem, fuscum, & post foliorum decessum annularium circulorum stigmata per aliquot annos reservantem, qui sensim adolescente planta evanescunt. Truncus [in planta quam descripsit Autor] in 4 se expandit ramulos qui à principio ad finem usque ex meris foliis eosdem admodum amplectentibus, ut nullus videri queat, constare videntur.

Folia unciam lata, sesquipedem nonnunquam longa (inferiora intellige) crassa, succum viscosum & amarum continentia, cæsia & rore albo quasi obducta, adeò ut tangentis digiti vestigia diu reservent, non rigida (de vetustioribus loquor) ut in plerisque Aloes speciebus, sed facilè plicantur, & circa margines nonnihil rubent.

Flores (ut ex icone picta patet) in spica nascuntur rubri, monopetali, in 6 lacinias divisi, quos sequitur *capsula* seminalis triquetra, tribus distincta loculamentis, *semina* plana & fusca continentibus.

In altis iisque saxosis *Prom. Bæ. Spei* montibus ad 13 pedum altitudinem & sesquipedis crassitiem crescit hæc planta, & floret *Octobri.*

27. Aloe *Africana* caulescens, foliis spinosis, maculis ab utraque parte albicantibus notatis *Hort. Amst.* P. 2.

D. *Commelin.*

Radices habet plurimas, calami scriptorii crassitudinem æquantes, quæ nonnihil ad rubedinem vergentes in fibras exeunt tenuiores; quæ *caulem* emittunt (de adultiore loquor planta) pedalem, foliorum stigmata diu reservantem, ex albo purpureum, crassum, rotundum, cui plurima innascuntur *folia*, succulenta, pedalia, & sesquipedalia, in mucronem acutissimum & spinosum exeuntia, 2 ½ uncias lata, quæ maculis innumeris albicantibus ab utraque parte exornantur, spinis crebris & rectis in utroque margine armantur.

Propagatur facillimè per plantas juniores, circa radicem quotannis pullulantes. Succum habet viscosum, nullam amaritiem in se continentem.

28. Aloe *Africana*, brevissimo, crassissimóque folio, flore subviridi *Hort. Amst.* P. 2.

Radicem habet fibrosam, fuscam, in fibras tenuiores excurrentem, ex quibus *folia* aliquot viridia enascuntur, inter omnes Aloes species crassissima & brevissima, quorum extremitates versùs posteriora reflexa triangularia evadunt; prona parte lineis albicantibus notantur, & in mucronem nonnihil aliquando rubentem exeunt.

Ex foliorum medio scapus erigitur spithamiæus, rotundus, subruber, qui in summitate *flores* gerit tubulosos, virides, in 6 lacinias divisos.

In

In locis apricis & ſaxoſis *Promont. Bæ. Spei* menſe *Octobri* floret.
Propagatur foliis, terræ commiſſis.

29. Aloe *Africana*, folio glabro & rigidiſſimo, flore ſubviridi *Hort. Amſt.* P. 2.

Radices huic plantæ ſunt fibroſæ, fuſcæ, quæ *folia* producunt plurima, in orbem poſita, craſſa, rigida, quæ è baſi plana & craſſa in mucronem exeunt triangularem & ſpinoſum, qui albus in foliis junioribus in vetuſtioribus ruber eſt. Linea extuberans & albicans à baſi ad mucronem uſque utramque foliorum partem percurrit.

Flores ab utraque parte caulem amplectuntur, ſubvirides, monopetali, in 6 lacinias diviſi. Florem ſequitur capſula ſeminalis triquetra, totidémque diſtincta loculamentis ſemina fuſca continentibus.

Locus idem qui præcedentibus duobus, ut & florendi tempus.

30. Aloe *Africana* flore rubro, folio maculis albicantibus ab utraque parte notato *Hort. Amſt.* P. 2.

Ex *radice* fibroſa plurima eriguntur *folia* plana, craſſa, atque in latum mucronem albicantem & diaphanum exeuntia, pedem nonnunquam longa, quæ ab utraque parte maculis albicantibus, nullo habito ordine aut figura exornantur. Foliorum margines, quæ in planta juniore æquales albæ & diaphanæ, in adultiore inæquales & ſcabræ evadunt.

Singulis annis modò geminus, modò ſimplex è foliorum alis producitur ſcapus 3, 4ve pedes altus, quem undique è longiore & rubente pediculo *flores* exornant penduli, monopetali, tuboloſi, rubri & in 5 aut 6 lacinias diviſi, qui parte extrema virides lineis albicantibus notantur, è quorum medio præter *ſtylum* ſtamina oriuntur 4, apicibus luteis prædita, Flores ſequuntur capſulæ ſeminales trigonæ, quæ 3bus loculamentis ſena plana nigricantia continent.

In Horto Medico menſibus *Junio* & *Julio* floret, Semina *Auguſto* perficit.

In *Promont. Bæ. Spei* circa rivulos locis ſaxoſis *Octobri* floret.

Propagatur facillimè tum ſeminibus, quæ matura ſingulis annis profert, tum plantis junioribus circa radicem pullulantibus.

31. Aloe *Africana*, flore rubro, folio triangulari, & verrucis ab utraque parte albicantibus notato, *Hort. Amſt.* P. 2.

Ex *radice* albicante *folia* producuntur plurima, ſemipedalia, duas uncias lata, ſucculenta, & in mucronem triangularem exeuntia, quæ ab utraque parte nullo ſervato ordine, magnitudine aut figura, verrucis notantur albis, ſuccumque continent inſipidum. *Flores* eorúmque proventus à præcedenti non differunt, eodem tempore producuntur, maturantur *ſemina*; & eadem methodo propagatur hæc planta.

32. Aloe *Africana*, folio in ſummitate triangulari, margaritifera, flore ſubviridi *Hort. Amſt. rar.* P. 2.

Radices huic craſſæ ſunt, in plures minores diviſæ. *Folia* plurima craſſa, viridia & ſucculenta in orbem ſunt poſita, quæ prona parte glabra, verſus extremitatem nonnihil excavantur, ſupina parte verrucis frequentioribus inſtar margaritarum albicantibus notantur [Hæc de foliis junioribus dicta ſunto, quum in adultioribus verrucæ omnes virides evadant] Folia omnia terminantur in mucronem acutum & rubrum.

Ex alis foliorum *Auguſto* menſe ſcapus erigitur vel ſimplex, vel geminus, bipedalis, rotundus, viridis, qui in 4 vel 5 terminatur ramulos, quorum ſummitates exornantur *floribus* viridibus, monopetalis, in 6 lacinias diviſis. Succus hujus plantæ dulcis.

33. Aloe *Africana* margaritifera minor *Hort. Amſt.* P. 2.

Differt hæc ſpecies à præcedenti, quòd *folia* duplo ſunt minora, & tenuiora, quódque verrucis multò minoribus, & ab utraque parte notentur, ſuccúmque habeant ſubſalſum. Cum priore in *Africa* locis ſaxoſis *Octobri* menſe floret.

34. Aloe *Africana*, foliis glaucis, margine & dorſi parte ſuperiore ſpinoſis *Hort. Amſt.* P. 2.

Radice fibroſa plurima in orbem poſita ſuſtentantur *Folia*, vix pedem longa, craſſa, ſucculenta, glauca, & ex latiori baſi in acutiſſimum mucronem exeuntia: utraque foliorum margo, & dorſi pars ſuperior ſpinis ſubflavis armantur. In Horto nondum floruerat.

Succus hujus plantæ viſcoſus & dulcis eſt.

35. Aloe *Africana* foliis glaucis, margine & dorſo integro ſpinoſis, *Hort. Amſt.* P. 2.

Radix huic plantæ longa & alba eſt. *Folia* vix pedem longa, 2½ uncias lata, glauca, & rore albo quaſi obducta, adeò ut ſi digitis attingantur eorum veſtigia remaneant. Horum

utrique

utrique margini ac dorso spinæ adstant plurimæ, primò virides, deinde rubræ. In Horto nondum floruerat.
Succum habet hæc planta amarum.

36. Aloe *Africana* caulescens, foliis glaucis, caulem amplectentibus *Hort. Amst. rar.* P. 2.

Radicem habet fibrosam & fuscam: *Caulem* pedalem, $1\frac{1}{2}$ pollicem crassum, quem *folia* amplectuntur glauca, dentata, foliis Aloes vulgaris *C. B.* simillima, sed breviora, & in mucronem spinosum & bifidum desinentia, quorum juniora eriguntur, adultiora autem aliquantulum in terram reclinantur. *Folia* inferiùs ubi caulem amplectuntur pallescunt & nervis viridibus & crebrioribus notantur.
Succus è foliis expressus albus viscosus amarorem habet non ingratum.

37. Aloe *Americana*, foliis cœsiis latioribus *Hort. Beaum. P. B. P. Americana* ex *Vera Cruce*, foliis latioribus & glaucis *Hort. Amst.* P. 2.

Radice nititur fusca, calami scriptorii crassitiem raro superante, fibrísque frequentissimis & primò albicantibus donatâ. *Folia* primò se mutuo amplectuntur, dein à se mutuò discedunt atque explicantur, quæ explicata duorum pedum longitudinem fermè nacta, $2\frac{1}{2}$ unciarum latitudinem obtinent, terminantur in spinam purpurascentem, & pro foliorum longitudine satis magnam & validam. Foliorum margines spinis armantur, subrubris. Folia sunt glauca, & rore albo quasi obducta, adeò, ut tangentis digiti vestigium reservent diu. Foliorum sapor subsalsus est. Nondum in Horto floruit, ideóque stolonibus propagatur.
Nonnulli cum Aloe *Americana* minore *Munting.* eandem esse putant, quam sententiam multis refutat Autor noster.

38. Aloe *Americana* ex *Vera Cruce*, foliis angustioribus, minùs glaucis *Kiggelarii Hort. Beaum. Hort. Amst. rar.* P. 2. *Americana* foliis viridioribus & angustioribus *P. B. P.*

Radices hujus fuscæ sunt, & in capillares plurimas divisæ; *Caudex* spithamiæus, qui foliorum marcidorum reliquias imbricatim adhærentes reservat diu. Huic innascuntur *folia*, in orbem posita, plurima, non valde crassa aut succulenta, sed rigida tamen, glauca nonnihil, sed minùs quàm præcedentis folia, ex angustiori base in ventrem extenduntur, duas uncias latum, & in spinam exeunt nigricantem, sesquipedis & duorum pedum longitudinem æquantia. Foliorum margines spinis primò viridibus, dein rubris & tandem nigricantibus armantur. Ex ipso foliorum medio plurima simul juncta nascuntur folia, quorum singulis annis diversa se explicant, atque in orbem cum aliis disponunt. Nondum floruit.

39. Aloe *Americana* viridi rigidissimo & fœtido folio, Piet dicta indigenis *Kiggelarii Hort. Beaum. Hort. Amst. rar.* P. 2. Aloe *Amer.* radice tuberosa fœtida major *P. B. P.*

Radix hujus plantæ crassa est, tuberosa & fusca, multas ab ima parte fibras rubicundas emittens. *Caudex* exinde erigitur rotundus, palmaris & fuscus, cui *folia* innascuntur plurima, 5 pedum altitudinem & 4 unciarum latitudinem superantia, non admodum crassa, sed parte postica eminentia, viridia, ex basi tamen crassiore & angustiore in ventrem tenuiorem & latiorem extenduntur, & in mucronem inermem terminantur: rigida equidem dum sunt juniora, quum autem justam acquisiverint altitudinem facilè versùs posteriora plicantur. Ipsis foliis succus quidam adhæret viscosus & fœtidus.
Hæc Aloe istarum species est, quarum folia singulis annis è medio veluti cornu abscedentia explicantur: hinc hujus speciei *flores* nisi omnibus explicatis foliis nullos apparituros credo.

40. Aloe *Americana* radice tuberosa minor spinosa *P. B. P. Hort. Amst. rar.* P. 2.

Radicem habet hæc Aloe tuberosam, unà cum fibris rubicundam: Caudicem semipalmarem & rotundum, cui plurima innascuntur folia viridia, circa basin crassa & angusta, ventrem habent duas uncias latum, & in mucronem exeunt, $2\frac{1}{2}$ pedes longa sunt, & eorum margines spinis viridibus nullo servato ordine armantur. Sapor succi subdulcis est. Cætera cum priore convenit excepto quòd non fœteat.

41. Aloe *Guineensis*, radice geniculata, foliis è viridi & atro undulatim variegatis *Hort. Amst. rar.* P. 2.

Radice nutritur hæc Aloe longa, crassa, multis geniculis inæquali, vix infra tellurem transversâ seu obliquâ hærente, quæ intus alba & subdulcis cortice tegitur flavo & tenui: ipsi radici è parte inferiori adnascuntur fibræ albicantes. *Folia* è radice assurgunt primò chartaceorum cucullorum in morem circumvoluta, quæ tandem explicata pedalia & sesquipedalia, 3 uncias lata, & in mucronem inermem exeunt, ab utraque parte nunc læta, nunc atra viriditate undulatim pinguntur, margine circumscribuntur subrubro, & saporem habent salsum. *Flores* hujus plantæ è scapo bipedali, recto, rotundo, & in spicam exeunte dependent numerosi, rubicundi, & flosculis Apocyni *Americani*, foliis Androsæmi majoris, &c. simillimi.

42. Aloe *Zeylanica* pumila foliis variegatis *P. B. P. Hort. Amst. rar.* P. 2.

Radicem habet exteriùs rubentem, interiùs albicantem, crassam, vix infra telluris superficiem reptantem, quæ fibras primò albicantes, postmodum rubentes è parte inferiori emittit plurimas. *Folia* ipsi radici innascuntur multa, in orbem posita, magnitudine & latitudine diversa, quum exteriora breviora sint & latiora, lata enim sunt, plana, & in latum mucronem exeunt, interiora autem longiora & angustiora, parte enim postica gaudent convexa, anteriore nonnihil excavata, atque in mucronem angustiorem exeunt. Folia omnia ab utraque parte maculis notantur nunc triste, nunc læte viridibus.

Propagatur germinibus ex radice reptante erumpentibus.

P. 1200.

43. Anonymus *Guineensis*, Aloes foliis geminatis, è viridi & atro undulatim variegatis, floribus rubicundis, Apocyni flore Lilii convallium *Dodarti* similis N. D. *Hort. Beaum.* Aloe *Guineensis*, flo. Apocyni Lilii convallium sim. *Herman.*

Flores in scapo tricubitali nascuntur, folio per margines limbo aureo seu argenteo insignito. *Folia* maculata sunt instar Aloes *Zeylanicæ* folio variegato. D. *Sherard.*

44. Aloe *Curassavica* arborum ramis Tacamahaccæ innascens.

D. *Sherard.*

Scapum emittit bipalmarem instar Gladioli, in quo alternatim erumpunt *Flores* coccinei, ex perianthio univalvi. Flos videbatur constare ex binis oblongis petalis, inter quæ exibat *stamen* longissimum cum nonnullis brevioribus. In capsulis erant *semina* fusca, oblonga sed tenuia, quibus singulis appendebat floccus. Capsula oblonga, mucronata in tria dehiscebat foliola, extus viridia, intus puniceo-lutea *Herman.*

Quo referenda sit hæc planta me nescire fateor (inquit D. *Sherardus*) certè Aloe non est. Quoniam tamen in notis D. *Hermanni* eo nomine donatam invenio, nihil muto.

45. Aloe seminibus paleaceis *Herman.*

Nascitur in Cereis antiquis. *Flos* albus ex uno petalo convoluto, mucronato, intra 5 foliola convoluta, calicis loco prodit.

46. Kansjiram-Maravara *H. M.* P. 12. T. 8. Aloe affinis *Indica*, supra arbores crescens *Commelin.*

H. M.

Supra arborem *Kansjera maram*, in cujus fructibus rotundis semina illa *Nuces Vomicæ* dicta inveniuntur, præcipuè crescit. *Radix* crassa, fungosa, crinita, carnea, nodosa, rufa, muscosa, quâ se corticibus affigit, instar tuberis enim cum illis unitur, saporis subamari, odoris aquei. *Folia* plura ex nodo radicis proveniunt, ad longitudinem duorum triúmve pedum, latitudinem 2. dig. circa pedes angusta, ad extremitates latiora, obtusa, duabus suturis incisa, glabra, nitentia, viridi-fusca, crassa, sine costis, textura intus tenui, in longitudine filamentis oblongis repleta, succo viscido, carne viridi, sapore amaro, sine odore. *Florum* caules quamplurimi, simplices, indivisi è radice exeunt, nodo vel fasciculo gemmarum instructi, quæ in progressu ad pollicis latitudinem à se invicem distant, rotundi, virides, nitentes, hinc inde membranâ albâ tenui obtecti, quæ tegumentum gemmarum nodo adhuc contentarum fuerant, intus albi, lignosi, clarâ viscidâ aquâ repleti, saporis subamari. *Flores* hexapetali sunt, multùm à se invicem differentes, petiolo sex lacunis instructo insidentes. Petalorum tria oblongo-angusta sunt, intus egregiè rubentia, oris albis, exteriori parte albo & viridi striatâ, cui sese rubicundus intermiscet color, anteriori parte in acutum contracta, sutura extuberante instructa: Ex adverso horum petalum invenitur flavum, rubro colore quasi lineatum, duabus auriculis inflexis. *Stamen* sanguineo-rubrum est, tribus rotundis flavis globulis instructum, duo reliqua, quæ huic à latere sunt, non tam longa, nec tam acuta sunt, crispata, alba, rubro colore interstincta; sine odore vel sapore. *Fructus Talia Maravare* similes, sed multò crassiores, in vertice coronam quasi divisam gerentes, virides, intus fasciculis parvis sericeis repleti, in quibus *semina* pulveris instar includuntur, quæ, ut & fructuum cortex, rubescunt. Bis quotannis floret, mensibus nempe *Aprili* & *Octobri*, diu superstes est, tardè crescit. Cùm *Caniram* arbori innascitur, planta amara est, flores inodori; cùm aliis arboribus, flores odoris sunt fortis & grati.

Vires. In pulverem redacta cum Zingibere & aqua assumpta vomitum excitat, & diarrhœam, morbos inveteratos, vertiginem, oculorum caliginem & paralysin curat.

P. 1205.

1. Cardamomum *Sirinamense* fructu cœruleo, *Curimiacu* Indigenis.

D. *Herman.*

Radix crassa, oblonga, tuberosa, sed saporis aromatici expers: *Caulem* & *folia* habet Zinziberi sylv. seu Zerumbeth *Clusii* & *Acostæ* simillima: *Flores* non in summitate caulis, sed scapo peculiari è radice seorsim prodeunte, in parva spica dispositi, floribus Zerumbeth haud dissi-

dissimiles. *Fructus* Pruni majoris magnitudine & forma, in 3 partes dehiscunt, quorum cortex cœruleus, carnosus, planè aromaticus includit *semina* grana Paradisi tam facie, quàm sapore ad amussim referentia, sextuplici serie secundùm fructus longitudinem eleganter disposita. Singulis seminum interstitiis interjacens substantia alba fungosa, qualis in fructu Cardamomi cernitur. Cortex fructus carnosus expressus suppetit succum cœruleum, quo Tinctores utuntur. Succus quoque sordidis ulceribus inditus ea ad sanationem perducit, acidum corrosivum corrigendo vi sua salina, aromatica, acri.

P. 1202. Ad Cap. De Yucca.

1. Yucca *Virginiana*, foliis per ambitum apprimè filatis *Pluk. Almag. Bot.* Yucca foliis filamentosis *Moris. hist.* 419. Vid. Aloen *Americanam* Yuccæ foliis *Slon.*

2. Yuccæ-folia filamentosa & bulbosa, fortè Caraguata 2a. seu *Caraguata guacu* Pisonis 192. Yuccæ folio, folio in longissimum aculeum abeunte *P. B. P.* 386. Aloe arborea vulgò, *Pluk. Almag. Bot.* Vid. supra Aloen *Americanam* Yuccæ foliis D. *Sloane.*

3. Yucca *Americana* obtusifolia *Munting. Herbar. Belgic.*

4. Yucca *Brasiliana* stellato mucronato folio *Ejusd. ibid.*

P. 1203. Ad Cap. De Canna *Indica.*

1. Panambu-Valli *H. M.* P. 7. T. 53. Canna *Indica* florida, baccifera, fructu umbilicato, monopyreno, floribus racemosis.

H. M.

Radix nodosa albicans, tenui corticula russa obducta, fibras longas, crassas, ex albo subflavas emittit. Oculi ad latera novos edunt caules, saporis subaquei. *Caules* teretes, glabri, ex viridi fusci, parùm lignosi, *Foliis* cincti arundinaceis, oblongo-angustis, in cuspidem oblongum valdè crispsosum & intortum strictis, venis in longum striatis, virore fusco & nitente, *Mendoni* foliis prorsus similia, nisi quòd hæc parùm fusciora sint. *Flores* in fastigiis cauliculorum racematim visuntur, primò albicantes, exin virescentes: petala rotundiora sunt, parùm cuspidata, circa se mutuò convoluta. *Stylus* crassior, oblongus, viridis, qui germen fructûs est, ex vertice tria oblonga alba foliola ejiciens. *Stamina* 6, tenuissima, candida, oblongis, crassis, subflavis *apicibus* dotata; odor gratus. *Fructus* in cacumine caulium racematim pendent, suntque baccæ rotundæ, spiculum & cum illo folia sex in vertice gerentes, primùm virides, post rubicundi; caro intus vix ullius est momenti, nonnihil succulenta, saporis subsalsi, ossiculum unicum in se continens, grandius, rotundum, nucleo albicante instructum.

Nascitur circa *Cranganoor*, *Parou* & alia loca, plerunque vel florens, vel frugens.

2. Naru-Kila *H. M.* P. 11. T. 34. Cannæ *Indicæ* foliis, floribus Juncorum modo è sinubus pediculorum foliorum erumpentibus.

Planta nascens in aquosis. *Radix* nigricans, fibris vestita. *Caules* rotundi, aliquantulum complanati, glabri, virides, interiori superficie cavi, intra cavitatem teneros recipientes caules, superiori parte unico nodulo interstincti, fungosa intus albicante, aquea medulla. *Folia* ampla, oblongo-rotunda, cuspidata, venis subtilissimis parallelis ex costa media, quæ in recta parte eminet ad oras striata, viroris saturi & nitentis, in aversa diluti surdi, foliis *Kattu-Bala* similia sed minora. *Flores* in caulibus propriis suis petiolis proveniunt, in illorum vertice quasi fasciculus insidentes, ex hiatu aperto caulis, qui circa geniculum videtur superiorem, & intra quem priùs inclusi fuerant, tanquam vaginam seu theculam, infra folia emittentes, prodeunt calicibus oblongis, grandiusculis, viridibus ac rubescentibus.

3. Canna *Indica* venenata, *Ourari* fortè Part. 8. *Ind. Occid. C. B. P.* **The Dumb Cane and Poison Cane.** Hanc plantam ad Arum refert D. *Sloane*, ubi ejus Historiam vide.

4. Canna *Indica* angustifolia flore flavo, foliis sine pediculis, Acacoyotl seu Arundo vulpina altera *Hernandez.* apud *Reccum* 262. Lithospermum majus Arundinaceum *Indicum Terrent.* notis in *Hernandez.*

5. Canna *Indica* sylvest. fructu saxeæ duritiei, & gypsi instar mansu sub dentibus scruposo **Wild Plantain** *Barbadensibus* dicta *Pluk. Almag. Bot.*

6. Canna *Indica*, radice alba alexipharmaca *Slon. Cat. Jamaic. Indica* angustifol. pediculis longis, ad imum folium nodo singulari geniculatis *Pluk. Almag. Bot. Indica* antivenenata, Tupara Part. 8. *Ind. Occid. C. B.* **Indian-Arrow-Root.**

Radicem obtinet 2, 3ve uncias longam, geniculatam, pollicem crassam, albam, conicam, unoquoque internodio semunciam longo ad genicula fibras plures, 2, 3ve uncias longas alimento hauriendo emittentem. *Folia* è radice emergunt varia, in pediculis 3 uncias longis, latis, se mutuò amplexantibus [seu exterioribus interiora obvolventibus] annulo albo ad folii ap-

 positionem

positionem cinctis. *Folia* 4 uncias longa, duas lata prope basin rotundam ubi latissima, tenuia, nervosa, graminea, colore luteo-viridi; Cannæ *Indicæ* cætera similis est.
In Hortis *Jamaicæ* & insularum *Caribbearum* observavit D. *Sloane*: ex insula *Dominica* translatam. Ob insignem vim Alexipharmacam magni æstimatur, & ad vulnera venenatis sagittis inflicta, contusa & applicata ab *Indis* in frequenti usu est.

P. 1207. Ad Cap. De Cyclamino.

Cyclamen vernum spurium *Clus. hist. App. alt. auct.* 1289. Cyclamen foliis Violariæ, radice cordis effigie *C. B.* Cyclaminus vernus spurius, flore luteo *J. B.*

Venereus (inquit *Clusius*) è Pyrenæis montibus erutam Plantam mittebat, quum flavos flores proferre scribebat, & Cyclaminum vernum nominabat, quia ejus radix diversam habebat formam, nempe cordis, ut vulgo pingitur, quodammodo referebat. Prodibat autem ex hujus plantæ radice uncialis longitudinis *cauliculus*, tubi pennæ Gallinaceæ crassitudine, purpurascens, qui summa tellure in ternos aut 4ternos ramulos dividebatur tenues, virides, quorum longissimi 3 uncias non excedebant. Hos obsidebant *folia* viridia, longiusculo pediculo subnixa, Violæ Martiæ persimilia, 7 nervis prædita, in extremo mucronata, longiores ramuli circa summum fastigium 2 aut 3 flores herbacei coloris *Junio* mense ferebant.

P. 1209. Ad Cap. De Aro.

Arum in genere Planta est *Baccifera, monopetala, cucullata.* Floribus nempe ex oblongo, & in plerisque convoluto, petalo cucullum mentiente, & intermedio stylo cornu genitale seu pistillum referente constructis. Ari species omnes hactenus cognitas enumerabimus, præeunte D. *Paulo Hermanno.* Ari in genere quatuor species sunt, numerum 1. *Arum strictè sic dictum.* 2. *Arisarum.* 3. *Dracontium.* 4. *Colocasia.*

1. Arum absolutè sic dictum.

Hujus plurimæ sunt varietates.

1. *Arum rotundiore folio, maculis, harúmque colore in folio conspicuis varium, Herman. Parad. Bat.* *Arum venis albis* C. B.

Hujus varietates sunt,

2. *Arum venis albis, lituris nigris signatum Mor.* Hort. Blæs. *nigricantibus lituris, aliquando purpureis, signatum* C. B. Matth.

3. *Arum vulgare folio subrotundo, maculatum maculis nigris, spicâ violaceâ* Des Bertinieres *Joncq. Hort.*

4. *Arum venis albis maximum Italicum H. R. P.* majus Veronense *Lob.*

2. *Arum vulgare foliis longioribus, maculatum aut non maculatum;* cujus varietates,

5. *Arum maculatum maculis candidis* C. B.

6. *Arum maculatum maculis nigris* Ejusd.

7. *Arum vulgare non maculatum* Ejusd.

3. *Arum maximum macrorrhizon Zeylanicum* Herman. Parad. Bat. *maximum Zeylanicum foliis nervosis* P. B. P.

Radix à *Colocasia macrorrhiza* Alpini non multùm abludit, carnosa namque est, brachium crassa, transversim acta, foris flavescens, intus pallida, multis in superficie tuberculis & zonulis quasi geniculis notata. *Folia* ex tuberculis coacervatim prodeunt. Formâ quidem Arum æmulantur, ast longè ampliora sunt, amplitudine *Musæ* folia adæquantia, validissimis prominentibus nervis firmata, & ad ambitum undulata, læti pulcherrimique viroris. Horum prælongi excavati pediculi, parte inferiore, qua se pressissimè amplexantur, in caulis speciem coalescunt, qui nonnunquam crassitiem brachii, proceritatem trium pedum implet. *Flos* albicat & suavissimum odorem spirat. De cætero congeneribus respondet, sola magnitudine excepta. Consimile quoque habet temperamentum & facultatum harmoniam.
Exit in insula *Zeylan*, ad fossarum margines, ut & in paludibus, quæ æstate exarescunt. Promptè multiplicatur tuberculis à radice avulsis, & telluri insitis. *Belgicas* hyemes non fert.
Radicibus elixis siccatis, & à volatili acredine vindicatis Indigenæ vescuntur velut cæteris Ari generibus.

4. *Arum Indicum bicubitale amplo flore* Moris. *hort. Blæs. Indicum magno flore* H. R. P.

Ab Aro *Æthiopico* flore albo odorato, moschum olente *Hort. Lugd. Bat.* vix differt, nisi quòd flos inodorus aut minùs odoratus sit.

5. *Arum Byzantinum* Clus. Huc spectare videtur.

6. *Arum Syriacum flore maculato* Herman. *Parad. Bat. Arabicum flore maculato* Hort. Oxon. *Pluk. Almag. Bot.* Orientale majus, Dracontii flore maculato *Moris. hist.* P. 3.

7. *Arum minus* Matth.

8. *Arum minus Zeylanicum Sagittariæ folii.* P. B. P. *Zeylanicum spinosum Sagittæ foliis.* Kohi Wila *Zeyl.* Herman. *Parad. Bat.* Nelen Schena *H. M.* forté.

Radicem in obliquum agit longam, crassam, multis quasi geniculis cinctam, & quaquaversum aculeatis tuberculis exasperatam. *Folia* insident pediculis spinosis, plusquam cubitum altis, Ari vulgaris longiora, nullis maculis infecta, parte inferiore, quâ pediculus inseritur, auriculata, auriculis in longum mucronem acuminatis. *Flos* consimilibus aculeatis pediculis incumbit, constans longissimo, in carinam excavato, & recto habitu sursum ascendente petalo, ut & pistillo parvo, crassitie & longitudine vix digitum implente, qui ubi maturuit in crassam & densissimè compactam uvam extuberat.

Provenit in palustribus & umbrosis insulæ *Zeylan.* Sapor acris & mordacissimus est cum vehementi faucium adstrictione in recessu.

9. *Arum bifolium Ægyptium* Herman. *Parad. Bat. Arum minus Ægyptium* Vesling.

10. *Arum bifolium Arabicum maculatum* Herman. *Parad. Bat. Arum Indiæ Orientalis* Ardabar *dictum, foliis securis instar, maculatum* Mentz. Ind.

Descriptionem vide *Hist. nost.* p. 1210.

11. *Arum Brasiliense, anonymum, flosculis phœniceis elegantissimis, folio unico Colocasiæ* Theatr. Brasil. Mentz. Ind.

12. *Arum Zeylanicum minus, Colocasiæ foliis, pediculis punicantibus* P. B. P. Ghahala *Zeyl. Ceylonicum minus, pediculis nigricantibus, foliis Colocasiæ similibus* Comel. Cat. hort. med. Amst.

13. *Arum Zeyl. minus Coloc. fol. pedic. viridantibus* P. B. P. *Arum Ceylon. min. cauliculis viridantibus, foliis Colocasiæ similibus Comel.* Hort. Med. Amst.

Utriusque Ari *Zeylanici* folia forma & lævore Colocasiam imitantur, quanquam pediculi foliorum medio non inserantur.

14. *Arum montanum Colocasiæ radice rotunda* Herman. *Parad. Bat. montanum* Alpin. exot.

Hujus descriptionem vide *Hist. nost.* p. 1211.

15. *Arum trilobato folio elatius & majus, Brasilianum* Herman. *Parad. Bat. Serpentaria Brasiliana triphylla* C. B. Prod. Dodart. mem.

Descriptionem videsis *Hist. nost.* p. 1213. Hanc ex *Marilandia* habemus foliis in medio macula magna notatis.

16. *Arum trilobato folio elatius & majus, foliis latioribus* Herman. *Parad. Bat.*

17. *Arum trilobato folio humilius & minus Zeylanicum*, Panualla *Zeylan.* Herman. *Parad. Bat.* Nelen Schena *H. M.* Part. 13. nondum edita. *Serpentaria triphylla Zeylanica* Breyn. Prod. 2.

Herman.

Locis opacis irriguis insulæ *Zeylan* provenit pumilum hoc Ari genus, quod *Zeylanensibus Pannuala* nominatur. Id nominis meruit à putridorum ulcerum vermiculis *Pana* dictis, quos acris plantæ succus interimit. *Ala* idem est ac radix, vel potiùs *Inhamo* seu *Ignome* Lusitanorum, quæ vox ad quasvis radices tuberosas, esui aptas extenditur. Est enim *radiculis* albidis tuberosis, oblongo-rotundis, plurimis invicem cohærentibus, Avellanæ & nonnunquam Juglandis nucis magnitudine, è quarum sede numerosæ crassiusculæ fibræ in terram descendunt. *Folia* prima pubertate emittit integra Aro vulgari similia, ast minora multò, per adolescentiam verò duplo aut triplo ampliora, & in duas trésve profundas lacinias quasi totidem folia dissecta. Insistunt hæc pediculis sesquipalmaribus, qui parte inferiori in profundam cavitatem sulcantur. E singulis radicum tuberculis prosilit foliacea convoluta *vagina* sensim in mu-

cronem turbinata coloris extrinsecus herbacei, cum intercursantibus rubescentibus striis, intrinsecus punicei holoserici pulchrè nitentis. Hæc dum solvitur demonstrat *Julum*, Aro vulgari graciliorem breviorémque, qui conspiciendus sic extat: Totus palmi longitudinem vix adæquat: inferiori parte nonnihil intumescit, & suave-rubentibus parvis acinis, concoloribúsque molleculis cirrosis staminulis circundatur, paulò supra contractior, levior & tenerior, & immaculato candore tinctus est: Media acinosus grandiórque apparet, roseo colore palchrè nitens. Tandem in spicam desinit, productiorem, longitudine digiti, levem, glabram, intensè rubram, quæ faciem pistilli seu genitalis refert. Hæc dum marcescunt sequuntur baccæ, magnitudine & facie formicarum ovis haud absimiles, coloris albidi. Ari congenerum more instar botryos congestæ, binos oblongos arillos continentes, è quibus in terram nutricem procidentibus foliola *cochleariæ* progerminant. Tota planta gustus fervidi ac mordacis est, Ari & Dracunculi viribus respondens. Incolæ radices vel coctas, vel sole siccatas, atque adeò acredine orbatas esitant.

Hactenus in *Belgio* hospitari non didicit; nam vel levissimum frigus reformidans perit.

17. Arum triphyllum *Virginianum*, flore pallido, pistillo atro-rubente *Moris. hist.* P. 3. Hoc à D. *Banister* è *Virginia* transmissum; *radicem* habet Ari similem, subrotundam tuberosam, non sine adnexis fibris. *Caulis* ex apice oritur dodrantalis & pedalis, inferiùs maculatus, erectus, politus, in quo folium expanditur, in 3 partes divisum. Harum autem quælibet, 4 uncias longa, binásque lata, utrinque mucronata, 4 venis per longum decurrentibus, plurimísque fibrillis intermistis notatur. Flos in proprii pediculi palmaris summo, Ari vulgaris ritu, pallidè virescit, pistillum in medio ex atro-purpurascentem haud longum continens.

18. Arum minus *Benghalense*, Colocasiæ foliis: an *Talasse* Indorum *Linschotani Ind. Orient.* Part. 4. Tab. 15? *Pluk. Almag. Bot.*

19. Arum *Annaboense* pumilum *Hort. Beaum. Tliltollin Novæ Hispaniæ* Terent. apud Recchum. p. 430. *Ejusdem ibid.*

20. Arum aquaticum *Virginianum*, foliis longis fluctuantibus, pene non cucullato: an Colocasia hederacea sterilis *Plumier?* nostra verò non est sterilis *Ejusd. ibid.* ubi reliqua vide. Fructus *Kuttanem mons* ab Indigenis nuncupatur.

21. Arum moschatum ophioglossoides, seu pene nudo *Jamaycense*, an meliùs Ophioglossum moschatum *Jamaicense*, Limonii foliis, in extremo sinuatis *Pluk. Phyt.* Tab.77. F. 6. Fortè Saururus humilis folio carnoso subrotundo *Plumier*. Vid. Arisarum.

22. Arum aquaticum, foliis in acumen desinentibus, fructu viridi *Moris. hist.* P. 3. Plantam hanc *Virginiæ* alumnam communicavit D. *Banister*. Radix arundinacea & geniculata *folia* è rotunda basi in acutum mucronem desinentia emittit, fructúsque virides. An verò in rubedinem maturitate transmutentur necne, nobis nondum est compertum. D. *Bobart*.

23. *Arum Africanum flore albo odorato P. B. P. Æthiopicum flo. albo odorato Commelin.* Hort. Amst. rar. *flo. albo odorato, moschum olente* Hort. Lugd. Bat. *Commel.*

Radix vulgaris Ari similis est, sed duplo major; è qua *Folia* aliquot pediculis longioribus fulta enascuntur, lævia, glabra, nitentia, dilutè viridia, Ari majoris æmula, ast productiora, in extremo claviculâ quadam in gyrum circumactâ donata, non minùs ac radix acredine sua post masticationem fauces linguamque vellicantia, & quasi transadigentia. Inter folia *caulis* exsurgit, bipedalis & procerior, teres, glaber, nitens, foliis concolor, in cujus fastigio è tunicæ membranaceæ seu vaginæ medio pistillum nudum eminet, colore subluteo, in cujus ambitu *flosculi* producuntur, iisque marcescentibus succedunt *fructus*, quos ob cœli inclementiam, æstatisque brevitatem ad maturitatem nunquam perduximus. Radix vivax nova quotannis promit folia, prioribus marcidis & corruptis.

Notatu dignum existimo, quod in hisce foliis observavi, nempe si nimis irrigetur planta, per claviculas suas superfluam humiditatem guttatim eructari, & quasi destillari limpidam & gustu acrem.

Ab Aro Indico amplo flore *Moris. hist. Blæs.* vix discrepat nisi floris odore gratissimo.

24. Arum saxatile majus, foliis rotundioribus, fructu purpureo *Slon. Cat. Jamaic.* D. *Sloane*.

Tria quatuórve *folia* ab eadem *radice* exoriuntur, pediculis pedem longis insistentia, Ari vulgaris similia sed majora, auriculis rotundioribus, duos pedes longa, ab apice sc. pediculi ad punctum extremum subrotundum ei oppositum; unam lata, ab una rotunda auricula ad alteram mensurâ sumptâ quodammodo cordiformia, costis elatis à pediculi apice tanquam centro communi per totum folium excurrentibus. *Flos* & *fructus* Ari vulgaris, acini duntaxat seu baccæ eleganti ordine in pistillo pedem longo dispositæ sunt, ad basin ampliores quàm ad verticem, atropurpurei aut fusci coloris.

Locus. In sylvis umbrosis saxosis prope *Guanaboa*, necnon ad ripas fluvii Hope-River dicti in *Liguanee*.

25. Arum

25. Arum minus Nymphææ foliis, esculentum *Slon. Cat. Jamaic.* Brassica *Brasiliana*, foliis Nymphææ *C. B. pin.* p. 111. Brassica folio Nymphææ Cajou-a *J. B.* Tom. 2. lib. 21. p. 835. Taja-oba 1a *Pison. Marcgrav.* Arum *Ceylonicum* minus, cauliculis nigricantibus & viridantibus, foliis Colocasiæ similis *Commelin. Cat. Amstel.* **Indian Caile or Cajas the lesser.** Marcgravii descriptionem videsis *Hist. nost.* p. 1334.

D. *Sloane.*

Radix huic tuberosa, parva, Juglande tamen major, *folia* protrudit plura in pediculis pedem circiter longis à terra elata, *Colocasiæ* persimilia, duntaxat minora, luteo-viridia, colore, figura, costis, &c. Nymphææ albæ foliis simillima. *Flores* & *fructus* peculiari surculo seu pediculo insident, ut in reliquis Aris.

In plerisque hortis olitoriis diligenter seruntur & coluntur hæ plantæ. Radices esitantur quemadmodum Battatæ; præcipuus tamen usus est foliorum, quæ cocta & cum Butyro condita in deliciis sunt, sapore admodum jucundo & palato grato. Alvum laxant.

26. Arum minus esculentum, Sagittariæ foliis viridi-nigricantibus *Slon. Cat. Jamaic.* minus Sagittariæ foliis ex Insula *Barbados* Plukenet Phytogr. T. 149. F. 2. Taja-oba 2da *Marcgrav.* p. 35. *Pison.*

In omnibus præcedenti similis est, *folia* duntaxat longiora sunt, angustiora, nec adeò rotunda, Ari vulgaris similiora, lævia, obscurè admodum viridia, mollia & superficie nonnihil corrugata, cum linea elata seu limbo circa margines.

Utrumque genus folio est lactescente, autore *Marcgravio*, qui foliorum pediculos *caules* vocat, ob longitudinem sci. & crassitiem.

D. *Hermannus* in *Parad. Bat.* tres species *Taja-obæ Marcgravii* & 4tam, quam *Piso* adjunxit, *Colocasiæ* si non *Aro* subjiciendas esse conjectatur, & rationes addit. Verùm Dominus *Sloane* rem extra dubium ponit, ex autopsia & plantarum ipsarum inspectione; ut argumenta ad id probandum congerere supervacaneum sit.

27. Arum arborescens Sagittariæ foliis *Plum.* Brasilianum arborescens foliis Sagittariæ *P. B. P.* an Aninga *Marcgrav.* & *Pisonis* ?

Locis humidis & palustribus oritur, *radice* crassa, bipedali, foras subalbicante & nodosa, intus albâ, tenerâ, subdulci. *Caule* assurgit plerunque singulari, duos digitos crasso, 5 aut 6 pedes alto, satis firmo, tereti, nodoso, Arundinis ferè instar cortice æquali, viridi, cinereo, substantia interiore carnosa, filamentosa. *Folia* versùs extrema caulis & ramorum sita sunt, ad 5 aut 6 circiter pedum longitudinem extensa, *Sagittariæ* foliorum ferè figurâ, glabra, membranacea, subtus clariùs viridia, costis & nervis elatis intertexta, supernè virore paulò obscuriore imbuta, pediculo pedem circiter longo, vaginæ instar ab imo ad medium efformato, reliqua parte tereti, 3 aut 4 lineas crasso. *Fructus* pediculis innascuntur nostratis Ari valdè similibus, involucro pariter folioso inclusi, circa mediam partem constricto Cucurbitæ lagenariæ in modum, acuminato, corii instar spisso, æquali & lævi, foras viridi, intus albicante, fundo obscurè ruffo. *Fructus* inclusus pistillum refert, duos circiter pollices longus, unum & dimidium crassus subflavus, & figuris hexagonis divisus, 4 plus minus lineas extensis, cum parvula fossa in media area. Pistillus isthic alium sustinet paulò longiorem & tenuiorem, vertice obtuso, media parte tumidiuscula & velut inflata, pallidum, foràs reticuli in modum radiatum; qui prorsus exarescit, ipse in racemum quendam excrescit è pluribus baccis, Cicerum nostratium magnitudine, compositum, omnibus in formam oblongam [*pannelli*] cæsis, colore purpureo, carne valdè tenera & succulenta. Fructus linguam urit & pungit, quamvis radix boni sit saporis.

28. Arum caulescens, Cannæ Indicæ foliis *Plumier.* vide Aninga Pisonis, aut potius Aninga-iba.

29. Arum caule geniculato, Cannæ Indicæ foliis, summis labris degustantes mutos reddens *Slon. Cat. Jamaic.* Cannæ ad ripas fluminis *Caurwo*, Sacchari cannis similes, venenosæ & linguam supra modum inflantes, & loquendi facultatem impedientes *Laet.* p. 646. Arum caulescens Cannæ Indicæ foliis *Plumier* ? An Aninga-iba *Marcgrav* ? 2da Pisonis p. 220. **The Dumb-Cane.**

D. *Sloane.*

Ad 5 circiter pedum altitudinem assurgit, *caule* geniculato, intensè viridi, succulento, solido, crassitudine pollicari, ima parte foliis viduo, versùs summitatem folioso, *foliis* amplis, pediculis insidentibus, ad basin subrotundis, indeque paulatim angustatis ad apicem usque, Cannæ Indicæ nonnihil similibus, verùm multò crassioribus. In summo caule inter folia exeunt *flores*, deinde *fructus*, per omnia reliquis Aris similes.

Locis humidioribus Insulæ *Jamaicæ* ubique reperitur.

Canna hæc cultro dissecta & linguæ apici admota, perquam molesto doloris sensu eam afficit, glandulásque & ductus salivales adeò vehementer irritat, tantúmque tumorem excitat, ut quo degustaverint ad aliquod tempus loqui non possint, sed ore saliva manante aliquandiu exspuere coguntur, symptomate paullatim cessante. Taleolæ caulis dissectæ balneis & fomentationibus pro cruribus hydropicis induntur, & contra hunc morbum multùm valere creduntur.

Hanc

Hanc plantam pro *Cannæ Indicæ* ſpecie habuere plerique Botanici, unde à *C. Bauhino* in pinace *Canna Indica venenata*, Ourari forte Part. 8. Ind. Occid. denominatur, & à vulgo noſtro Dumb-Cane & Poison-Cane i. e. *Canna muta* & *Canna venenata* dicitur, verùm erroneè, ſiquidem Ari ſpecies eſt, ut in ejus deſcriptione luculenter demonſtrat D. *Sloane*. At nec veriſimile eſt Cannæ alicui tantam acredinem ineſſe, verùm omnes ferè Ari ſpecies linguam vellicant & compungunt, præſertim ſi verno tempore deguſtentur, durante per aliquot horas acri & moleſto doloris ſenſu.

30. Arum foliis rigidis anguſtis & acuminatis *Plumier*.

Plures habet diverſæ magnitudinis *radices*, aliis alias intermixtas, foris ruffas, intus albas. *Folia* emittit plura, ſeſquipedalia plus minùs, tres pollices lata, acuminata, erecta, ſolida, craſſa, lævia, pulchrè viridia, & velut introrſum replicata, pediculis inſidentia pollicem circiter longis, 4 plus lineas craſſis, & caudæ in modum plicatis versùs folii initium, quod nervum habet ſecundùm longitudinem, in acutum elatum, cum ramulis tranſverſis vix apparentibus. Inter folia pediculi aliquot ſatis longi exoriuntur, lineam unam craſſi, unuſquiſque *fructum* ſuſtinens, per maturitatem 9 aut 10 propemodum digitos longum, pollicem craſſum, teretem, in obtuſum mucronem ſenſim faſtigiatum, è folio membranaceo pro involucro inſerviente, per totum lineis ſpiralibus inciſum, quæ ſe mutuò decuſſantes efformant quadrata reticularia, trium aut quatuor linearum magnitudine, colore pallidè violaceo; quorum unumquodque areâ ſuâ *baccam* continet, Piſi magnitudine, parvi cordis figurâ, colore Amethyſtino, mollem, æqualem, lucidam, ſucco candido & mucilaginoſo repletam, duo *ſemina* nigra lonngiuſcula claudentem. Fructus & folia linguam pungunt & vellicant aliquandiu poſtquam maſticati fuerint.

In foreſtis humidis, & ſuper arborum vetuſtarum truncos.

Plures in hiſce Inſulis Plantarum ſpecies habentur quæ eodem modo creſcunt, foliis nimirum in modum Aloes vulgaris diſpoſitis, & truncis arborum adnaſcentes.

31. Arum hederaceum amplis foliis perforatis *Plumier*. Lignum colubrinum primum *Acoſtæ*. Clematis foliis Vitis, colore Dracunculi *C. B.*

Arborùm truncis hederæ in modum adhæreſcit. *Caulis* qui ſerpendo in altum enititur, pollice paulò craſſior eſt, & velut ſquamoſus videtur à veſtigiis foliorum quæ deciderunt; éſtque paullùm rugoſus, ſubcinereus; foliorum tamen delapſorum ſedes virides ſunt & foraminulis multis parvis punctatæ. *Radices* ab utroque latere ſpargit, pleraſque tenues & breves, nonnullas oblongas & pennâ ſcriptoriâ craſſiores, ruffas, valde flexiles, truncis arborum adhærentes. Subſtantia caulis interior candida eſt & carnoſa, fibris intermixtis. *Folia* emittit alternatim creberrima, præcipuè versùs faſtigium, ſequipedali ferè longitudine, 9 aut 10 digitos lata, extremitate acuminata, ad pediculum rotunda, (qui pedem circiter longus eſt, & digitum minimum craſſus, à medio ad imum canaliculatus, reliqua parte rotunda, & ad locum ubi folio inſeritur paullum intumeſcens) glabra, membranoſa, tenera, amœno virore tincta, ſupernè quàm ſubtus clariore, nervo medio & ramis multis indè procedentibus elatis, obliquis, firmata. Modus quo ad latera perforantur valdè notabilis eſt. E ſinu foliorum ſuperiorum exit involucrum quoddam, nimirum folium paulò ſpiſſius reliquis, & illis ſimile, (quod includit fructum *Ari vulgaris*) ſemipedale ſubſtantiâ membranoſâ, foras viride, intus flavum, ſplendens & valdè læve; quando ſe aperit, *fructum* oſtendens ſtructuræ mirabilis, frumenti Turcici ſpicæ perſimilem, formâ cylindricâ, verùm extremo rotundatum, 5 circiter pollices longum, diametro pollicari, valdè tenerum, glabrum, colore aureo, figuris hexagonis, Lenticulæ magnitudine, ad modum cellularum ſavi diſpoſitis, inſculptum. In medio uniuſcujuſque figuræ habetur velut parva pyxidula, paulò longior quàm lata, colore cyaneo. Fructum maturitatem adeptum non vidit. Multis *Martinique* in locis invenit Auctor.

32. Arum hederaceum, foliis biſectis rigidis & ſulcatis *Plumier*.

Caulis ſeſquipollicari circiter craſſitie eſt, pluribus valde longis *radicibus* truncis arborum fortiter adhæreſcens; cortice cinereo, toto pulverulento, valdè inæquali & aſpero ob foliorum delapſorum veſtigia tectus, Subſtantia interiore alba, quàm præcedentium multò fibroſiori; versùs extremum 7 aut 8 *folia* geſtat, (unumquodque pediculo nixum ſeſquipedali plus minus, 4 lineas craſſo, ad baſin velut inflato, poſtica parte teretiuſculo, antica ſulcato) 2 ½ pedes minimum longa; latitudo maxima 8 pollices non excedit. Ad medium uſque fiſſa ſunt, & folia duo Lilii convallium ad imam pertem juncta referunt. Pediculus in nervum producitur ad fiſſuram uſque excurrens; à nervo autem uſque ad extremum folia plicata ſunt Palmæ minoris *C. B.* aut Ventilabri in modum, valde rigida, lucida, ſupernè clariùs, ſubtus obſcuriùs viridia. Inter foliorum pediculos *fructus* aliquot exeunt, qui deorſum vergunt, & pediculis adnectuntur ſemipedem plus longis, 3 aut 4 lineas craſſis, duobus tribúſve in locis articulatis, & ad unumquemque articulum folio ornatis concavo, longo, anguſto, caneſcente. Omnia hæc folia fructus primulum natos obvolvunt, quemadmodum illa quæ ſpicam frumenti Turcici amplectuntur. Fructus iſthic cylindricus eſt, 4 plus minus pollices longus, diametro pollicari, extremo obtuſo: Cum ex involucro erumpit totus contegitur filamentis multis, ſatis longis & pilorum inſtar tenuibus obſcure ruffis & criſpis velut * *Perucæ*. Pilis delapſis totus hic cylindras nudus & detectu, cælaturâ admirabili inſculptus

* *Capillitii factitii.*

sculptus apparet, h. e. in spatia quadrata reticulatim disposita divisus, 3 aut 4 lineas ampla, quorum fundus viridis, angulorum interiorum [unusquisque] sculpturâ exaratus denticulatâ, elatâ, & quæ totum fundum occupet; in medio velut in scuti plano apparent 4 pyxidulæ, coloris fusci, longiores quam sint latæ, in crucis S. *Andreæ* formam dispositæ, cum parva in unoquoque angulo eminentia carunculæ cuidam simili. Nec hujus fructum maturum vidit Auctor.

Invenitur in forestis *de la Cabs terre.*

33. Arum hederaceum triphyllum & auritum *Plumier.* An Ar. max. scandens, geniculatum & trifoliatum, foliis ad basin auriculatis *Slon. Cat. Jamaic.*

Eodem quo præcedens modo arborum truncis se affigit & irrepit. *Caulis* plus digitum crassus est, teres, è viridi cinereus, lævis, eadem cum reliquis substantiâ, [medullâ spongiosâ succo lacteo *Slon.*] pluribus nodis annularibus, sibi mutuò valde vicinis, interceptus. Nodus unusquisque *radicem* emittit longam, lineam circiter crassam, plurimas fibras quaquaversum extendentem. [Ex unoquoque articulo exeunt 5 aut 6 claviculæ, quarum ope arbori cuivis proximæ arctè & firmiter adhærescit, ad 20 aut 30 pedum altitudinem persæpe assurgens. D. *Sloane.*]

Foliorum pediculi cum decidunt notas quasdam & velut vestigia sua in caule relinquunt. *Folia* extremis ramis innascuntur, alterno ordine, sibi invicem proxima, (pediculis duos prope pedes longis insidentia, initio valdè lato caulem amplexis, canaliculi in modum excavatis ad tertiam ferè partem, deinde rotundis, duas circiter lineas crassis) Ari vulgaris consistentiâ valde lævia, hastæ cuspidis ferè figurâ, 9 aut 10 circiter digitos longa, & dimidium ferè pedem lata, ab utroque latere folio minore stipata; & ad pediculum auriculâ quadam parvâ. Nervus folium secundùm longitudinem percurrens ab utroque latere venas aliquot tenues & obliquas emittit, quæ in costam quandam seu limbum totum folium circundantem terminantur. Inferior folii superficies pulcherrimo virore tingitur, superior paulò saturatiore. Juxta foliorum pediculos nascuntur *fructus*, Ari similes; quorum involucrum 9 aut 10 digitos longum est, ad tertiam circiter partem velut constrictum, tàm intus, quam foràs glabrum, pulchrè viride, verùm medietas inferior intus coloris est flammei amœnissimi, reliqua pars pallidè viridis: Intus includit bina velut pistilla simul juncta, mediante collo valde angusto, coloris miniacei, cylindrica, 7 aut 8 pollices longa, digitum plus medium crassa: superius duplo longius est quàm inferius, tantillo tumidius circa mediam partem, & ad extremum obtusum, velut deauratum & insculptum duabus lineis spiralibus, una dextrorsum, altera sinistrorsum ascendente, quæ reticulum quoddam componunt, cujus maculæ seu spatia quadrata per quandam suturam velut è conjuncta sunt; unumquodque autem in medio foraminulum habet valdè profundum: inferius in spatia hexagona oblonga dividitur, colore viridi amœno; quorum extrema in se mutuò incurrunt & in uniuscujusque fundo cubat tuberculum hemisphæricum, parvum, valde album, ut appareat velut margaritam smaragdo insertam. Fructum maturum non vidit Auctor. Tota planta succum lacteum acrem fundit.

In pluribus forestis insulæ *Dominici*, præsertim juxta rivos, & in locis humidis.

34. Arum saxatile repens minus geniculatum & trifoliatum *Slon. Cat. Jamaic.*

Superiùs descriptæ in omnibus similis est, duntaxat minor. Folia autem auriculis carent; & segmenta tria in quæ dividuntur sibi invicem æqualia sunt.

Secus viam qua versùs 16 **Miles-walk** itur in sylvis saxosis & umbrosis reperitur.

35. Arum *Americanum*, foliorum auriculis magnis, subrotundis, ex Insulis *Caribbæis*, *Pluk. Mantiss.*

36. Arum *Americanum*, latiore folio, radice esculenta *Pluk. Mantiss.* Arum Byzantinum *Clus. hist.* huic nostro (inquit) optimè convenit.

37. Arum majus palustre, *Ægyptiaci* facie, radice arundinacea, insulæ *Johannæ Pluk. Mantiss.*

38. Arum aquaticum minus seu Arisarum fluitans, pene nudo, *Virginianum D.* Banister *Ejusd. ibid.*

39. Arum seu Arisarum *Marianum* triphyllum flore striis purpureis eleganter virgato *Ejusd. ibid.* Idem fortè (inquit) præcedenti, i. e. Aro seu Arisaro triphyllo minori, pene atro-rubente *Virginiano Phytogr.* T. 75. F. 5.

40. Arum sive Arisarum *Virginianum*, Dracontii foliis, pene viridi, longo, acuminato *Pluk. Phyt.* T. 271. Hoc, quod è *Virginia* à D. *Jo. Banister* transmissum est, *caule* assurgit tenuiori, cui folium, ut plurimum singulare, digitatum, in 5, 6ve partes rectas & oblongas divisum, pediculo longo adhærens insidet. Ad eundem exortum etiam enascitur petiolus alter gracilis Ari theculam membranaceam brevem sustinens, quæ pistillum tenuem & acutum, viridisque coloris, triplo fere ipsa longiorem, amplectitur. D. *Bobart.*

41. Arum *Orientale* minus, flore maculato *Morif. hift.* P. 3. Hujus folia longa, quàm majoris Syriaci anguftiora, immaculata. *Vagina* feu thecula foliacea longa acuta & anguftior eft, extra virefcens, intus è rubefcente aut punicante colore, nigris quoque maculis infecta. Piftillum longum, tenue, cornutum nigrefcit. *Radices* ampliores lateraliter ftolonibus fe propagant, ut in aliis congeneribus fieri amat. D. *Bobart.*

42. Arum minus *Orientale* longiùs auriculatum *Rauwolf.* Hort. ficc. *Morif. hift.* P. 3. Huic folia haud magna funt, fuperiori parte angufta, inferiùs verò in longas auriculas, non defcendentes, fed lateraliter extenfas, diftribuuntur. Flos vulgaris minor eft flore. D. *Bobart.*

43. Arum minus *Orientale*, rotundioribus foliis *Rauwolf. Hort. ficc.* Foliis præfertim diftinguitur, quæ præcedentium minora, breviora, & rotundioribus cufpidibus circumfcripta funt.

Arifarum.

Formâ Arum mentitur, fed partibus omnibus, præcipuè flore & fructu, minus & gracilius eft.

1. *Arifarum latifolium primum* Clufii, *latifolium alterum C. B.* Foliis longioribus.

2. *Arifarum latifolium alterum* Clufii, *latifolium majus C. B. Foliis rotundioribus & amplioribus.*

3. *Arifarum paluftre, radice arundinacea* Herman. Parad. Bat. *Dracunculus paluftris* five *radice arundinacea*, *C. B.*

4. *Arifarum anguftifolium* Clufii, *Diofcoridis fortè C. B.* Fructu albo.

5. *Arifarum cum flore* Myconi *anguftifolum* Hift. Lugd. Fructu rubro.

6. *Arifarum anguftifolium aliud, Promontorii magni* Grifleii Virid. Lufit. *An Arifarum foliis longis anguftiffimis gramineis flori fuccedentibus Mentzel.* pugil.

7. *Arif. anguftifolium minimum Boccon.* Plant. rar. Sic. &c.

8. *Arif. Potamogeti folio* Ejufdem ibid.

9. *Arif. minus probofcideum.* Ejufd. Muf. plant. rar.

Differt (inquit) à noftra Potamogeti folio Sicula notâ illâ probofcidis & foliorum formâ. Ex Adverfar. *P. Barelier.*

10. Serpentaria minor faxatilis *Sicula*, Arifari anguftifolii foliis *Bocc. Muf. pl. rar.* T. 87.

Provenit hæc planta in montibus & locis faxofis, duo triáve m. p. à *Panormo* diftantibus. Invenitur etiam in infula *delle Femmine* à vico *di Capaci* duobus folùm Milliaribus, à *Panormo* autem decem remota. Circa Autumnum progerminat & è folo natuli protrudit primò fpatham feu Cornu perfoliatum, rubicundum, in qua femper includitur lingua quædam, formâ tereti & acuta, velut cauda muris fubtiliffima. Lingula hæc rufefcit, & fpathæ feu involucri cornuti longitudinem crefcendo excedit. Ad bafin involucri obfervantur duæ tréfve membranæ fubtiliffimæ, tunicularum Cepæ albarum fimiles, & ad modum exordii foliorum Iridis difpofitæ. Productio hæc cornuta & rubefcens fæpiùs procumbit, interdum tamen erigitur. Quadraginta circiter poft primum exortum diebus *folia* emittit, 5 aut 6 uncias longa, unam lata, ad modum Arifari anguftifolii. *Radix* foliorum refpectu grandis eft, craffitiem tamen plerunque *Nucis Mofchatæ*, aut *Caftaneæ* non fuperat, in terram profundè acta, ad 4 aut 5 fci. uncias Geometricas, & formam *Panis porcini* affumit. In infula *delle Femmine* primo vere obfervavi non femel ad latus radicum hujus vetuftarum & putrefcentium loculum quendam aut burfam adfitam, nuclei *Dactyli* magnitudine, figurâ cylindricâ, in qua invenirentur 20 aut 25 femina, magnitudine feminum *Daturæ*, colore flavo; quæ femina fuiffe credidi à radice producta, ad imitationem *Arachidnæ*, aut ova ibidem depofita pro plantæ propagatione, ut accidit in *Tuberibus* & Bulbis. Differunt, quòd omnia fimul ftipata includantur in una burfa cylindrica, non fparfa, divifa, aut nuda.

11. Arum minimum feu Serpentaria minima acaulos, Vere & Autumno florens *Hort. Cath.* aphylla, deflorens verò Arifari anguftifolii foliis. An Arifarum alterum *Matth?*

12. Nir-

12. Nir-Tsjenbu *H. M.* P. 11. T. 16. Arisarum Indicum cum pistillo rubro, pediculo globulo adhærente. *Commelin.* notis.

Planta aquatilis est. *Radix* aquosa, carnosa, albicans, plurimis fibris albicantibus se fundo aquæ affigens. *Folia* caulibus, qui è radice oriuntur, ac viridi-albicantes, molles ac intus fungosi sunt, surrecta insident, superiori parte viridia, inferiori (ubi multis eminentibus obducuntur costis) rubro-cœrulescentia, hastiformia, crassiola. *Flores* caulibus, qui e radice oriuntur, insident, in propriis suis, ac viridibus involucris, súntque ligulæ oblongæ, rotundæ, albicantes, carnosæ, quæ pedunculo strictiore ex crasso, rotundo, rubro, ac bulbulis scabroso nodo emicant.

13. Nelen-Schena minor *H. M.* P. 11. T. 17. Arisarum Indicum petræum humile, radice fibrosa, pistillo rubro adhærente, granulis purpurascentibus.

Plantula est humilis, nascens in arenosis & petrosis. *Radix* fibris oblongis albicantibus vestita. *Folia* in petiolis versùs inferiora incurvatis, candidis, aqueis, theciformis cavitatis, superiora versùs viridibus, proveniunt, oblonga, angusta, obtuso cuspide, sinuosa, nonnihil nitentia. *Florum* loco in oblongo, folioso, theciformi, viridi-diluto involucro, cujus collum inferius inflatum est & rubescit, & hiatu è vertice versùs inferiora se magis magísque aperit, reconditus est *stylus* oblongus rubescens, superiori parte capitulo flavo, inferiori in colli foliacei parte, gemmulis oblongis, paulò infra capitulum nodo theciformi, qui oblongus & gemmulis q. granulatus, incarnatus & subpurpureus est, circundatus.
Potio ex foliis præparata colicos mitigat dolores. *Vires.*

14. Arum seu Arisarum triphyllum minus, pene atro-rubente *Virginianum Pluk. Phyt.* T. 77. F. 5.

15. Arum seu Arisarum *Virginianum* Dracontii foliis, pene viridi longo acuminato *Banisteri Ejusd.* T. 271. F. 1.

16. Arisarum fluitans pene nudo *Virginianum Banisteri Cat. Virgin. Mss.* & Arum moschatum ophioglossoides pene nudo *Jamaicense Pluk. Phyt.*

An meliùs Ophioglossum moschatum Jamaicense, Limonii foliis in extremo sinuatis *Pluk.* T. 77. F. 6. Fortè Saururus humilis folio carnoso subrotundo *Plumier.* Hujus meminimus inter Ari species.

Colocasia.

Colocasia ab Aro distinguitur Foliis umbilicatis lævibus, nullis maculis aut lituris infectis; pediculis non in extremo ut in *Aro*, sed pænè in folii medio, ubi umbilicus est, more Cotyledonis, se inserentibus; Floribus nunc singulatim, nunc pluribus ex uno folliculato pediculo egredientibus; stylo intermedio Aro crassiori & breviori, in tenuem mucronem gracilescente.

1. *Colocasia strongylorrhiza* Alpin. exot. *Arum maximum, vulgò Colocasia* C. B. *pediculis viridantibus.*

2. *Colocasia* strongylorrhiza *Zeylanica, pediculis & limbis foliorum atro-punicis* Herman. *Parad. Bat. Arum maximum Ægyptiacum, quod vulgò Colocasia, cauliculis nigricantibus* Hort. Lugd. Bat.

A priore differt pediculis & limbis foliorum, nunc puniceis, nunc atro-puniceis, nunc prorsus atris.

3. Colocasia hederacea sterilis latifolia *Plumier.*

Florem fructúmve rarissimè profert, non secùs quam *Colocasia Ægyptiaca,* cui folia consistentia similia obtinet. Hæc & tres sequentes plantæ inter se plane similes sunt crescendi modo. Rupibus aut arboribus adhæreſcunt Hederæ nostratis instar, foliis tamen differunt. *Radices* præcipuæ, h. e. quæ intra terram conduntur, ejusdem proximè figuræ sunt & crassitiei cum caulibus, longi, nodosi, albicantes, ab unoquoque nodo tres aut 4 radiculas longas, teretes, albas, teneras, vermiculis longis similes, protrudentes. Una planta non plures uno plerunque caules emittit, qui arborum truncis in longum irrepit, teres, pollicis crassitudine, substantia interiore carnosâ, albâ, succulentâ, fibris nonnullis intertextâ, foràs glaber, viridis, nodosus Arundinum nostratium ferè instar. Nodi à se invicem pedali ferè intervallo distant, fossulâ parva in ambitu excavati, qui sulcum basis columnæ bene repræsentat. Præterea iis in locis ubi arboribus aut rupibus affiguntur, scuti ovalis in modum complanati sunt. Scutum hoc duabus membranis tegitur, interiore valde tenui, colore castaneo, oris crispis; exteriore spissiore, & canescente. Ad latus hujus scuti plures exeunt radiculæ, longæ, sesquipollicares circiter, Fiscellæ vulgaris magnitudine, omnésque ad

 idem

idem latus conversæ. Ab unoquoque pariter nodo exit pediculus teres, minimi digiti crassitudine, ejusdem cum caule consistentiæ, *folium* sustinens singulare, seu indivisum, figurâ & magnitudine *Colocasiæ Ægyptiacæ*, pedali plus longitudine, figurâ fere ovali, verùm extremitate paullum acuminata, ad pediculum cordis formâ profundè excavatum, consistentiâ *Colocasiæ* aut *Ari* nostratis, nisi quòd paulò solidius sit; valde læve, pulchrè viride; subtus nervo satis grandi & elato medium percurrente, qui huc illuc costas transversas pariter elatas spargit, quorum interstitia venulis multis sulcata sunt.

Causticum est satis violentum, Autoris experientiâ, cui os adeo inflammavit postquam eam degustâsset, ut per decem dies omnem saporis sensum perdiderit, unde incolis *Liane brustante*, i. e. Funis urens dicitur.

In forestis insulæ *Dominici* multis in locis.

4. Colocasia hederacea sterilis & laciniata, *Plumier*. An Arum maximum, altissimas scandens arbores, foliis Nymphææ laciniatis *Slon. Cat. Jamaic.*

Ab unoquoque caulis nodo duas trésve *radices* emittit longas, lineam circiter crassas. Foliorum pediculi longiores & crassiores sunt quàm præcedentis: *Folia* ipsa ejusdem ferè magnitudinis, consistentiæ & coloris, circumcirca profundè incisa Palmæ Christi ferè in modum: A nervo folii medio ramulus satis crassus ad extremum uniuscujusque segmenti producitur.

In insula *de la Tortue*, in quadam valle copiosè.

Planta D. *Slonio* descripta caulem habuit viridem, claviculis donatum, quarum ope secundùm arborum truncos ad 20 aut 30 pedum altitudinem ascendebat, *Folia* juniora & primùm erumpentia Nymphææ similia, vetustiora circa margines serrata & sinuata; quo ab aliis congeneribus satis distinguitur.

In sylvis majoribus insularum *Caribbæarum* & *Jamaicæ*.

Folia probè tusa & cum lardo porcino mixta optimum efficiunt emplastrum pro vetustis ulceribus in cruribus, quod ab Indo quodam edoctus est aliquis è sociis nostris navalibus. *Dampierre*.

5. Colocasia hederacea sterilis angustifolia *Plumier*.

Caulem habet multò minorem & nodosiorem quàm præcedentes. *Folia* pedem circiter longa sunt, dimidiùm pedem versùs basin lata, sagittæ cuspidis ferè figurâ, præterquam quòd duæ barbulæ inferiores rotundantur, & introrsum paullum replicantur. Nervi eorúmque rami & propagines ut in præcedentibus. Venulæ quæ nervorum interstitia velut sulcata efficiunt in lineam undatam, quæ folium circumcirca ambit terminantur, limbi duplicati in modum.

Eodem in loco cum præcedente invenitur.

Dracontium, Dracunculus, Serpentaria, &c. dictum.

Caulis paulò minor est quàm primæ speciei, nodi etiam sibi invicem viciniores; verùm multò ramosior est, & arbores conscendit, Vitis sylvestris in modum. Ad unumquemque nodum scutum obtinet *radicibus* vermicularibus digitum longis circundatum, necnon *folium* unicum, pediculo pedali, duas lineas crasso, initio canaliculato, postea rotundo insidens, 4 circiter pollices longum, cordis figurâ, consistentiâ paulò densiore quàm hujus generis aliarum. Nervus seu costa media ejúsque rami, grandes sunt, & proportione magnitudinis elati, non sulcati, sed læves admodum & pulchrè virides. Parva etiam macula rotunda rubescens cernitur, loco ubi pediculus annectitur respondens. Extremitates uniuscujusque rami folliculo quodam longo angusto acuto albo membranaceo involvuntur, qui cùm aperitur decidit, foliúmque novellum se expandere permittit. Eadem extremitas ulteriùs producta, alium ejusmodi folliculum obtinet.

Multis *Martinique* insulæ in locis invenitur.

Dracontium, Dracunculus, Serpentaria, &c. dictum.

A cæteris hujus Sortis differt potissimùm foliis multifidis, profundè & variè insectis.

1. *Dracontium majus Ger. Dracunculus polyphyllos C. B. Arum polyphyllum, Dracunculus & Serpentaria dictum caule maculato, majus & elatius* Hort. Lugd. Bat. *Foliis viridantibus.*

2. *Dracontium majus, caule maculato, foliis ex luteo variegatis* H. R. P.

3. *Dracontium majus, caule glauco immaculato Herman.* Parad. Bat. Dracunculus *Indicu* major serotinus immaculato caule *H. R. P.* V. *Hist. nost.* Spec. 2.

4. *Dracontium caule immaculato minus & humilius* Herman. *Parad. Bat. Arum polyphyllum, Dracunculus & Serpentaria dictum caule non maculato minus & humilius.* Hort. Lugd. Bat.

5. *Dracontium Zeylanicum ramoso folio, caule ex viridi & flavo variegato, aspero,* Kidaram Zeyl. *Herman.* Parad. Bat. *Serpentaria polyphylla* Indica, *caule maculato aspero* Breyn. Prod. 2. *Arum polyphyllum Dracontium & Serpentaria dictum, folio ramoso Pæoniæ instar, caule aspero Zeylanicum* P. B. P. *Arum polyphyllum, Dracunculus & Serpentaria dictum, Ceyloni-*

Ceylonicum, caule aspero cum maculis viridi-fuscis & viridi-dilutis albicantibus pulchrè notatum majus & elatius Commelin. Cat. Hort. Med. Amst. Mulen Schena *H. M.* cujus descriptionem vide infra.

Huic non absimile genus (inquit *Hermannus*) in aggeribus & fossarum marginibus Insulæ *Zeylan* observavi quod ob partium magnitudinem nominare libuit,

6. *Dracontium Zeylanicum ramoso folio maximum Herm. Parad. Bat.*

Herman.
Caules omnes trichotomi erant, nempe in 3 ramos, & hi rursum in aliquot foliaceas alas divisi, quas longuli & in margine sinuati fimbriatíque lobi pinnata serie cingebant. *Flos* cæteris speciebus quidem brevior, sed multò amplior & speciosior, non in mucronem sed in obtusum ambitum desinebat, parte media qua in latitudinem pandebatur, quasi auriculatus, auriculis diversimodè laciniatis & perpulchrè fimbriatis florem corollæ instar ambientibus. Color intensè purpurascebat, albis hinc inde maculis & lituris undulato flexu variè ductis elegantissimè exornatus. Pistillus in flavescentem & densè congestam uvam exibat, qui quo cæteris longitudine inferior eò quoque crassitudine superior erat.

7. *Dracontium Zeylanicum ramoso folio, caule ex viridi & albo variegato, lævi* Herman. Parad. Bat. *Serpentaria polyphylla* Indica, *caule maculato lævi* Breyn. Prod. 2. *Arum polyphyllum Dracontium & Serpentaria dictum, folio ramoso, Pæoniæ instar, caule lævi* P. B. P. *Arum polyph. Dracunculus & Serpent. dictum, Ceylonicum, caule glabro viridi diluto, maculis albicantibus notato, majus & elatius* Commel. Cat. Hort. Med. Amst.

8. Schena *H. M.* P. 11. T. 18. Arum humile, Arisarum dictum latifolium Ceylanicum, pistillo longissimo, miniato colore *Commel. Cat. Amst.*

Arenosis gaudet, altitudine trium 4ve pedum. *Radix* prægrandis, plana, rotunda, spithamam ferme longa, crassa, cubitum penè lata, superiori parte circa caules fibris albicantibus in orbem circundata, intus densa, succulenta, unctuosa & ex albicante subflava carne, saporis aquei & nonnihil pungentis; in eduliis est, & in foris divenditur. *Caulis* è radice ubi candidus est exsurgit unicus, supernè in tres ramulos, qui hinc indè surculos minores emittunt, & in duos magis crassos aliquando divaricantur, divisus: súntque & caules & ramuli teneri, molles, glabri, viridi-diluti, albicantes, undulis viridi-fuscis variegati, intus humidi, pulpa albicante fungosa, humorem ex fistulis exstillantes clarum, subrubescentem, qui in manum incidens eam nonnihil pungit, & in aere inspissatur. *Folia* in ramis & surculis oblongo-rotunda sunt, angusta, cuspidata; viridi-clara, ex inferiori parte caulis prodeuntia, caulem angustâ laciniâ velut alatum reddentia, linguam acriter pungentia; Nervuli costa media, subtus eminente, densi, obliquo ac parallelo ductu exeunt, qui à margine reflexi limbulum eò loci relinquunt. *Flores* filii sunt ante patrem, proveniúntque in capitulo oblongo, quod cum folioso, crasso, albicante, intúsque subrubescente involucro è radice exsurgit, súntque gemmæ flavescentes capitulo circumpositæ, quarum inferiores majores, superiores minores: Illis deciduis caulis foliis vestitus prodit.
Tempore pluvioso tantùm reperitur, æstivo cum inferiori parte radicis emoritur, cujus superior pars fibris circundata est & remanet, & denuo in crassam excrescit radicem. Bulbus *Tempus.* in partes discissus, in sole exsiccatus & pulverisatus, cum lacte vaccino atrabilariis propinatur.

9. Mulen-Schena *H. M.* P. 11. T. 19. Arum polyphyllum, Dracunculus & Serpentaria dictum, *Ceylanicum*, caule aspero, maculis viridi-fuscis viridi-dilutis, & albicantibus pulchrè notato. *Commelin. Hort. Med. Amstel.* Arum polyphyllum, Dracontium & Serpentaria dictum, folio ramoso Pæoniæ instar, caule aspero *Ceylanicum Herman. P. B. P.* Erva di Sta. Maria *Marcgr.*

Cæteris elatior est, ad altitudinem fermè 5 pedum assurgens, maxima ex parte cum *Schena* conveniens, sed *radix* grandior est, *caulis* crassior, penè in plures ramos divaricatur, numerosioribus *foliis* vestitus; in cortice, qui exteriùs viridi-dilutus, albicans, undulis viridi-fuscis perfusus, pulchrè variegatus, densis asperísque & extuberantibus gemmis obsitus, incisus uberiorem aquæ copiam extillans, linguam acerrimè pungens ac lancinans.
Radix contrita, & cum Capræ lacte assumpta vires corroborat. Descriptionem hujus uberiorem, ut & iconem videsis apud D. *Commelin.* in *Descript. Hort. Med. Amst. rariorum.*

9. Nelen-Schena major *H. M.* P. 11. T. 20. Arum minus *Zeylanicum* Sagittariæ folio *Herman. P. B. P.* fortè Arisarum *Malabar.* Arisari angustifolii flore & pistillo.

Nascitur in arenosis, udo maximè gaudens solo, altitudine pedis. *Radix alba*, pugnum crassa, densa, aquea, plurimas albicantes & barbatas fibras, quæ postmodum flavescunt, & in annulos corrugantur, emittens, linguam acerrimè urens, ad propagationem sui similis plantæ novellos ex se oculos edens. *Cauliculi* plures ex radice proveniunt, teneri, rotundioli, interiùs striati, virides ad radicem albicantes ac follicosi, quibus folliculis se mutuò involvunt, spithamam plus minus longi. *Folia* è summitate caulium protenduntur, oblonga, ligonem oblon-

oblongum, & rotundo-cuspidatum referentia, rotundis oris in cuspidem contracta, tenuia, plana, viridi-fusca, in parte adversa maximè nitentia. *Flores* in propriis cauliculis, qui inter foliorum caules ex radice exsurgunt, rotundi, virides, venulis in longum striati, intra folliculum caudatum stylum oblongum recondentes, cujus pedi circumponuntur. Illorum petala albicant, anterius bifida, interiora versus inflexa, quorum oræ rubrum referunt colorem. Semina in inferiori parte pedis styli (qui plurimis nodulis concinnè ad se invicem positis est circundatus) è nodulis erumpunt oblongo-rotunda, primò viridia, ea parte qua extra nodulos emicant contractiora & albicantia.

Nonnisi tempore pluvioso hæc planta reperitur.

Descriptio Ari humilis *Ceylanici* latifolii, pistillo coccineo *Commel. Descript. Plant. rar. Hort. Med. Amst.* huic per omnia non convenit. Vide si placet & confer.

10. *Dracontium Mexicanum, Hoacaxochitl* Hernandez.

Hujus descriptionem *Hernandez,* non attulit. Fructus non in caule qui folia fert, sed in singulari pediculo juxta caulem è radice egrediente pinguntur. *Caulis* abit in septena folia. Radicem Aro similem facit *Terentius.*

Huic quoque aliam speciem subjicit *Hernandez.* nomine *Hiuca* seu *Mizmaitl,* Dracontium quoad picturam referentem, quæ, si ex hujus familia sit, vocari meretur

11. *Dracontium Mexicanum aromaticum.*

De hac planta dicit *Terentius,* Aromatica est, cortice præsertim & fructu. *Caulis* nitidus ad colorem tendit castaneum: Folium septifariàm partitum habet. Uva ex albo ad flavum tendit; admodum similis esset majori Serpentariæ si baccæ essent rubræ. Subdit tandem, *Monardes* vocat *Cassavi.* At verò *Cassavi* seu Americanorum panis fit ex radice *Mandi Marcgr.* quæ ab *Hiuca* seu *Mizmaitl* diversissima est, ut icones & descriptiones conferenti patebit; quamvis ex hujus quoque plantæ radice *Cassavi* apud Mexicanos parari minimè dubium sit, tum quòd eodem nomine *Hiucca* sc. seu *Yucca,* quo *Mexicani Cassavi* seu panem ex radicibus paratum exprimunt, vocetur; tum quòd ex omnibus *Dracontii, Colocasiæ* & hujus sortis radicibus simile quid *Cassavi* vices supplens conficiatur. Hæc omnia *Hermannus.*

12. *Dracontium* Orientale *folio quinquifido* Herman. *Parad. Bat.* Rumphal *Matthæi à Joseph.* Vid. *Hist. nost.* p.

13. *Dracontium Americanum scabro puniceo caule, radice Cyclaminis* Herman. *Parad. Bat. Arum Surinamense, caule atro-rubente & eleganter variegato.* Hort. Beaum. *Arum polyphyllum, Dracontium dictum caule scabro punicante Sirinamense* P.B.P. *Ar. majus maculatum, foliis laciniatis, qualibet lacinià rursus multiscissâ* Pluk. Phyt. T. 149. F. 1.
Herman.

Hujus *caulis,* qui innumeris, è nigro puniceis parvis tuberculis exasperatus, & intermicantibus albis maculis pulcherrimè expictus est, squamosum & versicolor anguinum corpus appositè repræsentat. Prosurgit ad altitudinem cubiti, nunc simplex, nunc statim ab exortu bipartitus, pollicem crassus, vertice nunc in 3, nunc in 4 partito frondes, qui in 5 aut 6 alios minores subdivisi, & ad costas lucidis atro-rubentibus foliis, Dracunculo vulgari minoribus inæqualiter sectis, absque petiolis alarum instar vestiti sunt. Caule elanguescente altera radicis parte egreditur *cucullus* totus nigricans, cæterisque speciebus longè contractior, crasso brevique pediculo fultus, involvens concolorem pistillum, crassitudine duos pollices, longitudine vix semidigitum adæquantem, qui quaquaversum crassiusculis puniceis staminulis in angustissima colossina quasi plumosa foliola fatiscentibus ornatus est. *Radix* subest tuberosa, in fusco punicea, forma & magnitudine Cyclaminis, multis ad ambitum tophis obsita, eâque parte qua caulis emergit, aliquot in longum porrectas fibras demittens. De fructibus nihil habeo compertum.

14. *Dracontium Zeylanicum spinosum, Polypodii foliis, radice repente* Herman. *Parad. Bat.*
Herman.

Radicis & pediculorum quibus Flos & folia nituntur aculeato habitu *Aro Zeylanico* spinoso superiùs proposito convenit: Gaudet quoque consimilibus natalibus & virtute. Folia verò pinnata sunt, instar Polypodii insecta, sed multò ampliora. Florem conspicere non licuit.

15. Arum polyphyllum, Dracunculus & Serpentaria dictum, foliis venis albis eleganter striatis *Pluk. Almag. Bot.*

16. Arum polyphyllon, Dracunculus & Serpentaria dictum *Sirinamense,* caule atro-rubente, glabro & eleganter variegato *Hort. Beaum.* An Arum polyphyllon, Dracontium & Serpentaria dictum, folio ramoso Pæoniæ instar, caule lævi, *P. B. P?* T. 149. F. 1. Qu. an 7mæ speciei eadem sit hæc planta: diversam esse suspicor ob diversum natale solum.

17. Arum polyphyllum minus, *Luph* Arabum, & Dracunculus minor *Rauwolf. Hort. Sicc.* Minor hæc species & humilior est; folia divisa obtinet. Pars media reliquorum congenerum multo latior est, laterales verò angustiores & tenuiores cernuntur. In *Persia* D. *Rauwolfius* collegit. 18. Dra-

18. Dracontium amplis foliis cordatis, radice nodosa rubra *Plumier*.

Magnarum arborum truncis adnascitur, *Visci* nostratis ferè in modum. *Radicem* habet brachium propemodum crassam, pedem longam; cùm autem musco totum obtegatur è trunco arboris oriri videtur. Tortuosa est autem [radix,] & valdè nodosa, pulvere rufescente obducta, substantiâ ferè radicum Arundinis, paulò teneriore & velut spongiosa, colore sanguineo pallido, gustu valde adstringenti. Multis parvis radicibus seu cirris arbores apprehendit. Septem aut octo protrudit *folia*, duos prope pedes longa, cordiformia, glabra, membranacea, lucida, virore supernè saturo, subtus dilutiore tincta, nervo insigniore, & ramis aliquot indè egressis satis elatis, extensa, apice deorsum nutante, pediculis satis longis & tres proximè lineas crassis, rigidis, lævibus, teretibus, anteriùs tantillum excavatis fulta. Præter foliorum pediculos duo trésve alii emergunt, duos circiter pedes longi, exactè teretes, læves, quorum unusquisque *fructum* gestat deorsum propendentem, teretem, pedem longum, pollicem initio crassum, indè usque ad apicem, qui nonnihil obtusus est, sensim contractum, ex involucro folii membranacei, angusti & acuminati exeuntem, substantiâ tenerâ, colore violaceo saturo foras tinctum, tota superficie linea spirali insculptum, cujus interstitia aliis lineis contrariis intersecantibus in spatia parva quadrata dividuntur, tuberculo parvo rotundo mediam uniuscujusque aream obtinente, Sapphirum Amethysto inclusum egregiè exprimente. Fructum penitus maturum non vidit Auctor.

19. Dracontium hederaceum polyphyllum *Plumier*.

Caulis hujus ejusdem ferè magnitudinis est, coloris & consistentiæ cum 58. & 59. eodem etiam modo *radices* protrudit, & arborum truncis se affigit. Versùs fastigium *folia* aliquot producit plusquam tripedalia, pediculis insidentia, 4 fere pedes longis, totidem lineas crassis, ima autem parte crassioribus, ubi sc. folium iis appenditur intumescentibus, rigidis, lævibus, pulchrè viridibus, rotundis excepta parte antica, quæ sulcata est: in 9 autem vel 10 segmenta seu lacinias finduntur folia, ad modum *Agni casti* aut *Mandiocæ* fere; segmenta tamen ad pediculum non pertingunt: Spissa sunt, velut *charta Pergamena* densa, tota glabra, supernè saturatiùs viridia, subtus paulò dilutiora. Nervus etiam valdè elatus segmenta omnia per mediam longitudinem dividit, propè pediculum tantillum inflatus, ramulos hinc indè valdè tenues, incurvos emittens. Inter folia *fructus* aliquot exsurgunt, unusquisque pediculo adnexus tenuiori & breviori, pedem plus longus, pollicem crassus, deorsum nutans, antequam apparet folio membranaceo involutus, acuto, & venis aliquot è viridi albentibus striato, initio viridis, & per totum lineis spiralibus à sinistra ad dextram tendentibus exaratus, aliis lineis transversis intersectis, spatia quadrata aut rhombos efficientibus, duas circiter lineas extensos; quorum unusquisque in medio tuberculum obtinet quadratum, aliquantulum elatum, rhombo, velut gemma annulo, insertum. Fructum maturum non vidit Auctor.
In Insula *Martinici*, &c. copiosè.

Aro affines.

1. Katu-Schena *H. M.* P. 11. T. 21. Ari foliis Malabarica minor polyphyllos, radice rotunda, flore fructúque carens. Arum *Malabaricum* minus polyphyllon, radice globosa *Hist. Oxon.* P. 3. 548.

Nascitur in arenosis ad altitudinem duûm pedum. *Radix* duriola, russa, fibrosa, unicum emittens *caulem*, & duûm ferè transversorum digitorum intervallo, inferiora versùs brevem demittens pedem, cui nova radix adnascitur, quæ priori emortua, ad propagationem novæ remanet plantæ. *Caulis* simplex est, viridi-dilutus, striatus, aqueus, in nullos cauliculos divisus, inferiùs intervallo trium 4ve digitorum albicans & extuberans, supra extuberantiam tenuior: tria ex illius summitate prodeunt *folia*, quorum duo lateralia in duas majores lacinias, ad quas minores adhuc laciniæ appendent, divisa sunt, rotundiolis oris, in cuspidem contracta, tenuia, mollia, in utraque parte viridi-diluta, linguam urentia. *Floribus* destituitur. Ego potiùs Flores non observatos fuisse crediderim.

2. Weli-ila *H. M.* P. 11. T. 22. Aro congener palustris *Malabarica*, folio Nymphææ, radice arundinacea.

H. M.
Planta est aquatica. *Radix* crassa, fibris densis, longis, russis capillata, hinc indè à latere fibras oblongiores, crassiores, geniculatas, ad novæ plantæ productionem, emittens, intus carne albicante, densa, succosa. *Folia* è radice exeunt plura in pediculis fungosis, tubulosis, mollibus, teneris, intus albicantibus; aqueis, liquorem nonnihil viscosum è vulnere extillantibus, ima parte crassioribus, ubi candidi sunt, sensim versus folium angustioribus, superiùs teretibus, inferiùs ab una parte latè & profundè excavatis, intra cavitatem tanquam thecam caules recipientibus, qui rotundi, nonnihil plani & tenuiores, æqualis fermè crassitiei, membranoso, tenui, albicante & transparente involucro, quod exteriùs duobus limbulis obsitum est, circundati. *Folia* oblonga sunt & prægrandia, anteriora versùs sensim in cuspidem contracta, ad basin Sagittariæ fere modo in duos cuspides excurrentia, sinu seu angulo inter duos cuspides profundè excavata, in oris limbulo circundata, densæ & subtilis texturæ, mollia, superficie valde æquali & plana, viroris in recta parte vividi, pleni, subcœrulei, in aversa magis

magis clari, saporis adurentis sed cocta in eduliis: Costa cum nervis in aversa parte valde eminet. In summis caulibus in involucro flavo-rubescente seu croceo, spithamam ferè longo involutum ac reconditum est *capitulum* oblongum, crassiusculum, duriolum, globulis seu gemmulis condensis, flavo-rubescentibus seu croceis, in oris dentatis, obsitum. In collo capituli (quod brevius est & crassius, ac theca viridi extuberante reconditum) gemmulæ planæ majores ac irregularis formæ infra globulos flocculosos condenso ordine resident, quæ *fructûs* sunt primordia, *quarum progressum ad maturitatem usque hîc vide.* Ubi maturuere complanatæ sunt, in medio vertice umbilico parvo notatæ, coloris ex flavo intensiùs rubescentis ac aurantii, molles, succulentæ, saporis subdulcis, & in eduliis adhibentur. Immaturæ saporis sunt adurentis. *Semina* in singulis fructibus novem decémve plus minus, oblongo-rotunda, cuspidata, ex albicante subrussa, parùm nitentia.

3. Karin-Pola *H. M.* P. 11. T. 23. Aro congener palustris *Malabarica*, folio Nymphææ, Fabæ *Ægyptiæ Dioscoridis* affinis *C. B.* Arum *Indic.* Lapathi foliis crispatis *Hist. Oxon. H. M.*

Est & hæc planta aquatica; cui *Radix* oblonga, crassa, carne albicante & aquea, fibris oblongis, rotundis, crassis, albicantibus instructa. *Folia* è radice oriuntur, pediculis interiùs nonnihil planis, maximè circa pedem, superiori parte strictioribus, viridi-fuscis aut dilutè rubentibus, oblongo-rotunda, in cuspidem desinentia, in oris nonnihil crispa, mollia, & lenia, superficie plana & glabra, viroris supernè saturi & nitentis, subtus dilutioris, venis è costa media (quæ crassa est, & in recta etiam parte altum eminet) obliquè ascendentibus striata. *Flores* in caulibus è radice exorientibus, viridibus, fungosis, aqueis, nonnihil planis; supernè collo crassiolo turgentibus, ac ibi rubescentibus proveniunt, ampli, cochleatim quasi turbinati, cuspide intorto, carnosi, exteriùs scabri, purpureo-rubri, interiùs rugosi, rubro-sanguinei. Inferiùs ex globulo rubescente glomulato, in fundo colli sito, exsurgit *stylus* candidus, capitulo flavo, oblongo, granulato nodulatus, per theculam capitatam, fungosam, rubescentem & rugis obsitam, in medio hiantem se transmittens. *Globulus*, qui floribus deciduis in fundo colli apparet, rubescit, spiris instructus, juxta spirarum tractum granulis eminentibus, supernè planis ac rufescentibus, obductus. In hoc *semina* in numerosis includuntur cavernulis carnosis, viridibus, proximè ad corticem recondita, in singulis cavernulis unum, oblongum, per maturitatem in totum rubescens, transversim ad globuli longitudinem situm, stylo carneo albicanti circumpositum.

Balneum ex hac planta præparatum omnem corporis æstum reficit.

Ad Cap. de Orchide. P. 1213.

1. Orchis *Lusitanica*, amplissimo folio, flore roseo lineis purpureis distincto *Tournef. Elem. Bot.*

2. Orchis Anthropophora mas *Lusitanica*, odore Arachi aromatici *Ejusd.*

3. Orch. Anthrop. *Lusitan.* flo. parvo herbacei coloris cum limbo purpurascente *Ejusd.*

4. Orchis palmata elegans lutea, cum longis calcaribus luteis *Banisteri Pluk. Almag. Bot.*

5. Orchis palmata lutea minor, nullis calcaribus floribus appensis *Banisteri Ejusd. ibid.*

6. Orchis Hermaphroditica *Virginiana*, flore minore, Calcari longiore *Banisteri Ejusd. ibid.*

7. Orchis *Africana*, nudi hominis effigiem referens, Coriandri odore D. *Oldenland. Mus. Pet.* 281.

Folia ad radicem pro plantulæ modo lata. *Caulis* vix semipedalis, firmus, cujus dimidiam partem spica è flosculis rariùs sitis composita occupat. A *Promont. Bæ. Spei* ad D. *Petiver* transmisit D. *Oldenland*, Botanicus insignis, unà cum sequente.

8. Orchis *Africana* flore singulari herbaceo D. *Oldenland. Mus. Pet.* 280.

Floris cucullus in apicem altum assurgere videtur, in modum Aconiti Pontici lutei majoris serotini; & quod in Orchide singulare est, Folium latiusculum in caule non procul à Flore existit.

Siccam à D. *Petiver*, inter alia rariora à D. *Oldenland* transmissa, accepi.

9. Orchis bifolia foliis subrotundis, spicâ brevi latâ, in caule circiter semipedali. Ex *India Orientali* acceptam D. *Petiver* communicavit. Caulis foliolis parvis angustis acutis amicitur.

10. Orchis è rubro purpurascens, leucosticeos, militaris cernua, elatior, majori flore, longioréque spica *Hort. Cath.*

11. Cyno-

11. Cynosorchis latifolia hiante cucullo major *C. B.* Cynosorchis prior *J. B.* major *Ger.* nostras major *Lob. Obs.*

C. B.

Tubera bina ei sunt, albescentia, crassa, succulenta, Nucis myristicæ magnitudine; supra quæ ex imo caule aliquot crassæ expanduntur fibræ. *Caulem* hæc suffulciunt, tantùm non sesquipedalem, nunc simplicem, nunc geminatum, quem quina vel sena lata, liliacea, oblonga, & dilutè virentia, & per longitudinem venosa inferiùs obvolvunt, sine pediculis *folia.* Supernè verò fastigiatur in spicam duplicem, nonnunquam densiusculam *florum* ex albo purpurascentium, qui innumeris purpureis punctis signantur, & superiori parte cucullum aut galeam patentem efformant. Ex his in parte inferiori laciniosum quiddam Canis aut alterius Animalis quadrupedis exuvio simile dependet. Vascula sequuntur oblonga, striata, in plures partes per siccitatem divisa, & *semina* instar scobis volitant ludibrio ventis facta.

Locis herbidis ad *Birsam* & circa *Basileam* urbem oritur.

12. Orchis morio foliis sessilibus, maculatis, & non maculatis *C. B.* morio non maculosis foliis *Park.* 5. *Clus.*

Sessilibus maculosis ut plurimùm obtusioribúsque est *foliis;* flore purpuro-violaceo; caule sesquicubitali; majuscula olivari, gemina radice. D. *Bobart.*

13. Cynosorchis morio minor *Ger.* morio minor foliis maculatis *Park.* minimis secundùm caulem maculosis foliis, floribus purpureis *J. B.*

Folia obtusiora, humi jacentia, maculata sunt, *caulis* crassior. *Flores* è purpuro-cœruleo colore nitent, calcari brevi prona parte donati. D. *Bobart.*

14. Orchis sive Satyrium è *Guinea* delatum *Swertii C. B.*

Radix ei integra, Ari similis, subrotunda & nonnihil compressa, grandiuscula, suprema parte Orchidum ritu fibrata. *Caulis* rectus, Hyacinthi in modum maculatur, quem folia Hyacinthina longa involvunt. *Flores* umbellatim nascuntur, ampli, stellati, staminibus longis cum apicibus exeuntibus.

Radix *Salop* dicta Orchidis proculdubiò species est. Hanc ante viginti annos à mercatore quodam, ab *Indiis Orientalibus* reduce accepi, qui apud Indigenas in usu esse adversùs gonorrhœas mihi retulit: quin & in fluore albo utilem esse audivi. D. *Sherard.*

15. Orchis minima bulbosa D. *Preston.*

Plantæ genus est floribus difformibus, muscosis, albidis, (quorum petala superiora bifida, inferiora verò integra) in summitate caulium dispositis. Caulis è medio bulbi exoritur, ut in Bulbosis propriè dictis, & duo triáve folia auriculata eum obvolventia obtinet, marginibus crenulis rubentibus incisis.

16. Orchis *Africana* testiculata, floribus parvis spicatis, foliis caulem amplexantibus D. *Sherard.*

Spica florum longa est & angusta, floribus non admodum crebris composita.

17. Orchis *Africana* maxima, foliis latis, caulem amplexantibus D. *Sherard.*

Folia, ut in Orchidum genere latissima & brevia sunt, caulem velut totidem vaginæ includentia. *Flores* in spica rariùs siti, ex sinubus foliolorum caulem vaginatim amplectentium exeunt.

18. Orchis *Africana,* foliis angustissimis, cauli undique adnatis D. *Sherard.*

Hæc species ab omnibus aliis congeneribus abunde distinguitur foliis ab imo caule ad spicam usque creberrimis undique adnascentibus.

19. Monorchis *Africana* lutea, foliis angustis contortis D. *Sherard.*

Folia ab imo caule ad summum usque creberrima. Spica brevis est & habitior, floribus (ut in sicca videtur) intensiùs flavis.

20. Orchis elatior latifolia, Asphodeli radice, spica strigosa *Slon. Cat. Jamaic.* D. *Sloane.*

Radix hujus plantæ gemino bulbo constat, fungoso, duas trésve uncias longo, utroque ab eadem parte originem sumente, figurâ ad Asphodelina aut Oenanthina tubera accedente, minùs rotunda quàm Orchidum. *Caulis* sesquipedalis, gracilis, articulatus, *foliis* vestitus alternatim adnatis, in pediculis ferè uncialibus, ima sui parte caulem vaginæ instar amplectentibus, ipsis 3 uncias longis, sescunciam latis, media sci. latissima parte, unde paulatim decrescunt versùs utrumque extremum, donec in punctum tandem desinant, nervosis, & Sa-

ponariæ nonnihil ſimilibus. Summus caulis in ſpicam *florum* terminatur, 2 circiter uncias longam. Unicuique flori ſubjicitur folium parvum, membranaceum, ut in reliquis hujus Generis. Calcar floris obtuſum, galea ampla, & aliarum Orchidum in modum diviſa; labellum parvum.

In ſylvis circa montem *Diablo* dictum provenit.

21. Orchis fœmina procerior Majori flore *Inſtit. r. herb.* D. *Tournef. Hiſt. plant. circa Pariſios Ejuſd.*

Hæc planta multo major eſt Orchide morione fœmina vulg.

22. Orchidi ſimilis ſpicata *Marilandica* foliis anguſtiſſimis à D. *Sherard* habuimus. In omnibus præterquam floris formâ Orchidem refert.

23. Orchis *Marilandica* ſpica brevi confertâ, floribus parvis, calcaribus longiſſimis. An Orch. Hermaphr. flo. minore, calcari longiore *Baniſt. Cat. Virg.*

Caulis dodrantem altus eſt, *foliis* ima parte cinctus majuſculis longis, acutis; ſuperiùs foliolis crebris ad ſpicam uſque veſtitus eſt [in uno caule 10 numeravi] quod non memini me vidiſſe in ulla Orchide *Europæa*. *Flores* in ſpica brevi congeſta parvi, calcaribus longiſſimis, alis pariter anguſtiſſimis & prælongis.

In *Marilandia* invenit D. *Vernon*, nobíſque impertivit.

24. Orchis *Marilandica*, grandis & procera, floribus luteis, calcari longiſſimo, labello fimbriato. Orch. palmata elegans lutea *Virginiana* cum longis calcaribus luteis D. *Baniſt. Moriſ. hiſt.* P. 3.

Caulis procerus, firmus, *foliis* veſtitus inferiore parte oblongis, latis, Liliaceis, eum aliquouſque involventibus, duobus tribúſve; ſuperiùs foliola parva obtinet. *Florum* ſpica non admodum longa, è floſculis confertis compoſita, ſtructuræ ſingularis; Galea enim parva eſt & acuta, in ſicca non diſcernenda, ni fortè lata illa ſint quæ deorſum dependent folia. Labellum antrorſum propendet, éſtque longum anguſtum, in laciniolas anguſtiſſimas utrinque inciſum, & velut fimbriatum; Calcar retrorſum porrectum longiſſimum eſt: Color floris, quantum in ſicca diſcernere licuit, flavus.

Marilandicæ originis eſt, à D. *Petiver* mihi communicata.

25. Orchis palmata peramœna, Caryophylli montani floribus, margine fimbriatis, ex *Virginia Pluk. Mantiſſ.* Qu. An differat à præcedente?

26. Orchis *Virginiana* ſpecioſa, piſtillo florum in plurimas ramificationes radiata, calcaribus corniculatis *Ejuſd. ibid.*

27. Orchis ſpiralis elatior ex *Terra Mariana Ejuſd. ibid.*

28. Orchis hermaphroditica *Prom. Bæ. Spei.* Aniſum redolens *Ejuſd. ibid.*

29. Orchis *Virginianus* elegans, flo. albo, calcaribus rectis prælongis *Ejuſd.*

30. Orchis bifoliata humilis, ex *Terra Mariana*, majori folio & floribus purpureis magnis *Ejuſd. ibid.*

31. Orchis *Amboinenſis*, floribus albis fimbriatis, Flos *Suſannæ* Rumphii P. B. P. *Herman. Parad. Bat.*

Herman.

Elegantiſſima hæc Orchidis ſpecies teſticulatarum tribui accenſenda eſt. *Folia* inferiora brevia ſunt, & in acumen deſinunt, cauléſque foliorum *Orchidis rotundæ Dalechampii* inſtar amplectuntur; ſuperiora longiora, viridia, rotunda, glabra. *Caulis* dodrantalis & pedalis, tenuis, versùs ſummitatem in ramulus ſeu florum pediculos, è foliorum ſinubus ortos diviſus. Unuſquiſque autem ramulus ſeu pediculus coronatur flore albo, conſtante ex galea integra lata & ſubrotunda, cum duabus alis fimbriatis expanſis, & anguſto labello longiùs producto. In medio apparet rictus amplus, aliâ itidem galeâ circumſcriptus. Averſa floris parte prominet calcar tenue longiſſimum.

32. Flos Spiritûs ſancti *P. B. P.* Orchidis ſeu potiùs Helleborines ſpecies eſt D. *Sherard.* Forſan Orchis *Æthiopica* maxima maculata aviculam niveam, &c. repræſentans *Breyn.*

33. Angeli-Maravara h. e. Malum arboris *Angeli* dictæ *H. M.* P. 12. T. 1. Orchis abortiva aizoides *Malabarica*, flore odoratiſſimo variegato, intus Aviculam repræſentante *Commelin.* notis.

H. M.

Planta eſt altitudine bicubitali; *Radice* alba, lignoſa, inflexa, criſpata, capillaribus piloſis radiculis corticibus arborum ſe affigente, ſaporis aquei, odoris muſci. *Caulis* inter duas foliorum

foliorum series exsurgit simplex, nitens, glaber, viridis, annulatus, intus carne viscida, glutinosa, filamentis lignosis in longitudinem pertexta. *Folia*, quæ ex se in vertice caulis proveniunt, & exsiccata ipsum caulem constituunt, oblongo-angusta sunt, ab omni parte æquè crassa & lata, complicata, glabra, viroris nitentis, sine venis & nervis conspicuis, duobus semicirculis ad se invicem excavata, densa ità ut vix flecti possint, odoris & saporis expertia. Florum petioli [rectiùs ramuli floriferi] ex ipso caule inter folia 10, vel 12 simul rectà exsurgunt, virides, rigidi, in longitudine firmioribus nervis instructi, intus carne & humore viscido repleti; ubi excreverunt magnâ copiâ minutissimarum gemmularum obducuntur albicantium, pedetentim se ampliantium, at non aperientium antequam justam consecutæ sint magnitudinem. *Flores* omnes simul sese aperientes caulem suis investiunt petalis, caudam vulpinam egregiè referentes, aspectu jucundi, petiolis hærentes albicantibus, ad verticem caulis reflexis, è sinu parvi, acuti folioli egressis, hexapetali, rigidi, crassi, oblongo-rotundi, difformes, candicantes, maculis rubris, cœruleis, luridis aspersi. Petalon sextum lingulam habet inflexam, præ cæteris eminens, ex cœruleo-rubro optimè refulgens, intus & extus purè candidum instar Lilii: ex illo deorsum descendit capsula instar crucibuli, interiori parte cava & alba, exteriori iisdem cum florum petalis maculis aspera. In medio florum circa finem petioli elegans q. avicula conspicitur, ex viridi nitens, maculis rubris, cœruleísque variegata, cristâ candicâ in capite instructa; pes cui insistit colore intensè purpureo se diffundit usque in congeriem petalorum, ubi color tandem sub albedine petalorum disparet. Elegans rostellum aperturæ concavæ illius gemmulæ obvertitur, q. semina ex illa appeteret: odoris in totum grati & amœni. *Fructus* ut in Orchidibus floribus subsunt, oblongi, rotundi, circa pedem angusti, ad extremitatem contractiores, vertice tripartito, totidémque protuberantibus costis, inter costas in latere plano tres conspiciuntur suturæ, in quibus fructus se aperiunt, & trifariam finduntur. *Cortex* crassus est, intus albus, lineis rubris notatus, illic loci ubi suturæ inter se conjunguntur lanâ candidâ mollissimâ fasciculatim repletus, qui fasciculi densissimè sunt conjuncti & q. intricati, oris suturarum affixi: lana ipsa exsiccata repleta est pulvere ruffo, subtili, instar pollinis, seminis vicem referente, nullo fere odore aut sapore. Bis quotannis floret hæc planta, in principio & fine temporis pluviosi, mensibus nempe Aprilis & Octobris. *Flores* per binos supersunt menses; ramus decisus in vitro vel vase aqua repleto impositus, non ante mensem exarescit.

34. Biti-Maram-Maravara *H. M.* P. 12. T. 2. Orchis abortiva aizoides *Malabarica*, flore odorato sanguineo, intus aviculam purpuream referente *Commelin.* notis.

H. M.

Præcedenti speciei admodum similis est. *Radix* crassiola, fungosa, glabra, cinericea, carnosa, intus viridis & viridi mucagine repleta, filamento ligneo suffulta, quo se arboribus, vel earum corticibus affigit. *Caulis* ex foliis conficitur, quibus à radice circumquaque concluditur, in duas se series dividentibus; sed illa exsiccata & decidua caulem relinquunt nudum, qui viridis, vestigiis pedum foliorum notatus, admodum tenuis est, nullo modo divellendus, in una parte viscidis & viridi-albicantibus tubulis, & medullâ mucilaginosâ repletus, saporis & odoris expers. *Folia* præcedentis similia, ut & *Flores*, sed rubentes, cœruleis, flavis, viridibúsque maculis aspersi; avicula purpurea est. *Fructus* rotundus est & glaber, sine laciniis, quo ab illo prioris speciei differt.

Succus cum oleo *Sergelim* & recenti butyro concoctus febris ardorem restinguit, stranguriæ medetur, calculos & menstrua provocat, hydropi adversatur, tympanitidem discutit, morbum endemium curat, sanguinem melancholicum purgat. Sed ubi hæc planta supra arborem *Kansjiram* invenitur, tum vomitum ciet, totum corpus immodicè turbat, alvum laxat, & quidem tanta cum vehementia, ut nonnisi summo cum periculo & præcautione adhiberi possit: nam illico sæpius hominem occidit. N. quòd hæc planta tum in totum fellis instar amara sit, & flores sine odore vel sapore, sed rarò invenitur. *Vires.*

35. Ponnam-Pou-Maravara *H. M.* P. 12. T. 3. Orchis abortiva aizoides *Malabar.* foliis obtusis, flore aureo odorato *Commelin.* notis. Orchis epidendros *Salawaccensis* visci folio *Mus. Pet.* 662.

H. M.

Radix longa, rotunda, glabra, subviridis, fungosa, intus viridis, humore viscido repleta, filamento cinereo pertexta, saporis & odoris aquei. *Caulis* bipedalis, viridi-fuscus, intus viscidâ, crassâ, albâ, limpidâ aquâ, & viridi medullâ repletus, filamento carens, odoris & saporis expers. *Folia* cum præcedentibus pæne conveniunt, viridia, glabra, nitentia, rotundis oris, sine nervis, carne molli, viscida, mucaginosa repleta. Florum petioli seu surculi proveniunt 8 vel 10 simul, in altum sese erigentes, circa finem quampluribus subflavis & viridi-intermixtis gemmulis, tribus eminentibus oris notatis, & totidem lateribus planis; ubi cauli affiguntur, folio teguntur parvo, concavo & viridi. *Flores* hexapetali, crassi, oblongo-rotundi sunt, flavi, interiori parte instar auri coruscantes, illis 2dæ speciei admodum similes. Gemmula in extremitate petioli oblonga est & alba, ad latera glabra, superiori parte q. ore aperta, ex quo filamentum prodit rubrum, duobus flavis nodulis dotatum. Gratissimi sunt odoris, non tamen adeò durabiles ut *Angeli-maravara*. *Fructus* illius similes, excepto quòd horum vertices erecti, illorum magis dilatati sunt; formâ q. hexagonâ, secus quàm præcedentium. Bis quotannis floret. Folia ab incolis coquuntur & multifarium comeduntur, sed non cum supra arborem *Tsjerou* vel *Bibo* crescat planta.

Vires. Tota planta trita, cocta & cum *Cootsji-Leetsji-Pulle*, & oleo *Nucis Indicæ* usurpata lepram sanat. Pulvis cum flore *Oryzæ*, *Nuce moschata Naega-Pou* & melle permixtus diarrhœam sistit: succus cum *Nuce moschata* dysenteriam. Pulvis cum melle exhibitus furiosos sanat, bilem temperat. *Flores* in pulverem redacti contra phthisin, asthma, maniam adhibentur.

36. Thalia-Maravara *H. M.* P. 12. T. 4. Orchis abortiva aizoides, spica florum brevi, floribus minoribus, lineis rubris undantibus radiatis.

H. M.

Radices longæ, corrugatæ, simplices, cinereæ, carneæ, filamento fortiter nervoso, humore viscido, & carne subviridi repletæ, odorem referentes Musci viridis, saporem subsalsum. *Caulis* ut præcedentium, sed magis corrugatus, viridis, vetustior cinereus; interiori parte filamentis lignosis repletus, quæ ruffa & subviridia, mucagine obsessa. *Folia* cum prioribus conveniunt, sed densiora & q. coriacea sunt, flexu fractúque difficilia. Succus expressus & virgula aliquantulum agitatus saponis instar spumescit, unde & nomen *Thali*, quod spumam significat, plantæ inditum est. Sapor subsalsus est, odor gramineus. *Florum* surculus cum præcedentibus convenit, sed brevior est, in totum rigidus & lignosus, primò viridis, exinde ruffus, intus albus, humoris, odoris & saporis pæne expers. *Flores* ut reliqui, sed fasciculatim provenientes, multò minores, flavi, rubeis radiis transversim q. undulati, gratissimi odoris. *Fructus* ut illi *Biti-Maravaræ*, sed trigoni.

Diu superstes est hæc planta, semperq; progerminans. Floret mense Octobri, semel quotannis. Flores à trunco avulsi longo tempore conservantur.

Radix trita & in pulverem redacta adhibetur in febribus ardentibus, morbillis, variolis, sudorem enim promovet. Succus foliorum recens melle permixtus alvum laxat.

37. Tsjerou-Mau-Maravara *H. M.* P. 11. T. 5. Anomala *Indica*, Orchidis aut Elleborines flore pulcherrimo versicolore, in spicis ex adverso foliorum sitis, foliis angustis carinatis.

H. M.

Prioribus multò minor est. *Radices* longæ, rotundæ, fuscæ, duræ, tenues, lignosæ, odoris musci, saporis subastringentis, amari. *Caulis* Arundinis instar erigitur, primò viridiclarus, exinde fuscus, viridi aquea mucagine repletus, filamentis albis, lentis, nervosis pertextus: Hæc in folia usque à radice per caulem divaricantur. *Folia* admodum angusta sunt, intus concava, exteriùs convexa, viridi-clara, glabra, crassa, viridi & viscidâ carne repleta, sine sapore vel odore. Florum surculi intra folia proveniunt & caulem, decussatim dispositi, numero 10 vel 12, teneri, rotundi, lignosi, virides, punctis rubris notati. *Flores* cum suis cauliculis simul proveniunt, sine ordine, viridi, trigono, superiori parte reflexo petiolo insidentes, *Thalia-Maravaræ* admodum similes, hexapetali, difformes: è petalis quinque flava sunt, rubris q. flammis circùm oras notata, sextum candicat: ora rubent, sed tandem q. flavescentia in albo disparent. Egregii sunt flores, aspectu jucundissimi, odoris gratissimi. In medio rotundus, depressus, albus, conspicitur globulus, elegantiori flavo penecillo ornatus. *Fructus* admodum exiguus est, oblongus, angustus, viridis, trigonus, inter angulos suturâ instructus. Tardè admodum provenit hæc planta, per multos annos superstes. Floret mensibus Januario & Februario, sed non priusquam aliquot annorum ætatem fuerit consecuta. Flores 4 mensium spatio perdurant.

Tota planta in formam cataplasmatis præparata abscessus sine dolore ad maturitatem perducit; in tempore adhibita fluxum hæmorrhoidum impedit. Pulvis cum aceto omnem pituitam renum expellit, ardorem in urinando & gonorrhœam restringit, ut & in fluxu albo mulierum, menses supra modum fluentes sistit.

38. Viscum Delphinii flore minimum *Slon. Cat. Jamaic.*

Radicibus, crescendi modo, &c. præcedenti similis, est, minor duntaxat, *foliis* striatis, viridibus, carinatis, longis, caule non ultra 3 digitos alto, 2, 3ve minoribus foliis donato: in cujus fastigio 4 aut 5 *flores* crassis & incurvis pediculis, qui in vascula seminalia abeunt, insidentes, adeo parvi ut earum petala reliquæque partes distinctè discerni vix potuere, verùm præcedentibus conformes & similes fuisse existimo.

In montibus sylvosis Red-Hills dictis, via qua ab urbe S. *Jago de la Vega* versus *Guanaboa* itur arboribus innascentem collegit D. *Sloane*.

Præcedenti plantæ seu Tsjerou-Mau-Maravara *H. M.* persimilis est sed minor.

39. Kolli-Tsjerou-Mau-Maravara *H. M.* P. 12. T. 6.

Prioris plantæ quasi masculus est, à qua non differt, nisi quòd nunquam floreat, & folia paulò longiora, latiora & rigidiora sunt; in medicina nullum planè habens usum.

40. Anantali-Maravara *H. M.* P. 12. T. 7. Orchis abortiva seu Elleborine duplici cauliculo, altero florifero, altero folioso, clitoridis flore luteo piloso *Commelin.*

H. M.

Ad altitudinem trium 4ve exsurgit pedum, *Radicibus* quam plurimis, tenuibus, albis, curvis, duris, insipidis & inodoris, corticibus vetustiorum se affigens arborum. *Caules* numero plures & q. stolones è radice proveniunt, arundinacei, rotundi, virides, cochleatim intorti, geniculati,

geniculati, circulis flavis notati, duabus membranis obducti, quorum exterior nodos geniculorum obtegit, primò viridis, deinde cinereus, interior exteriori parte viridis est & nitens, interiori sanguineo-rubra, filamentis albis pertexta. *Caulis* medulla viridi humoréque viscido repletus, filamentis tenuibus & robustioribus suffulto, coloris ruffi. Simplex est, è radice in rectum excrescens, semper vel foliis, vel floribus & fructibus instructus. *Folia*, quæ suis pedibus tanquam tubuli concavi caulem investiunt, oblongo-rotunda sunt, antrorsum & retrorsum in acutum desinentia, sed anteriùs acutiora, oris glabra, nervis secundùm longitudinem striata, crassa, rigida, viridi-clara, succo & medullâ viscida repleta, odore & sapore destituta. *Caulis* florifer semper foliorum expers etiam è radice progerminat, ad altitudinem trium 4ve pedum, ex quibus gemmæ, geniculi vel annuli & membranæ proveniunt, aliquando duo simul, pluribus parvis gemmulis, florum rudimentis, obducti, qui totum caulem investiunt & eleganter exornant. Flores propriis suis petiolis striatis ex communi caule plures simul proveniunt, candicantes, hexapetali, tribus majoribus constantes foliolis & tribus angustioribus; lingula intus rubra est & crassiola. Florum petala crassa sunt & rigida, grati & amœnissimi odoris. *Fructus* in summis florum petiolis triangulares, in lateribus planis suturâ instructi, ut q. hexagoni videantur, semine, colore, substantia præcedentibus similes.

Omnem hæc planta respuit culturam. Diu superstes est: Semel quotannis floret circa Junium mensem. Flores 5 mensium spatio perdurant, quo tempore nec exarescunt, nec decidunt. Florum caulis, circa id tempus avulsus & loco sicco suspensus, omnes suos profert flores & gemmas, quæ fructibus ad maturitatem perductis decidunt, adeò ut nullo nisi aere, sine ulla alia materia hæc planta ad progerminationem indigere videatur. Radice est perenni. Tota hæc planta, recens usurpata, succus inprimis exhibitus omnis generis ventris dolores & colicam sistit, bilem movet, alvum laxat.

41. Katou-Kayda-Maravara P. 12. T. 26. Orchis abortiva *Indica* bulbifera, foliis longis trinervibus, floribus venis & maculis variorum colorum pulcherrimè pictis.

H. M.

Planta est quæ æquè super arbores ac in terra progerminat. *Radices* longæ, curvæ, tenues, fibrosæ, filamento albo intus instructæ, humore viscido repletæ, sine ullo notabili odore vel sapore. Ex hisce bulbus provenit, pene cum illo *Katou-Theka* conveniens, viridi-fuscus, glaber, nitens, in acutum desinens, hinc indè suturis striatus, cujus caro viscosa est & viridis, fibris lignosis in longum pertexta, sine odore, saporis subsalsi. Bulbus è vertice prolongatur, triáque constituit folia longa, ensiformia, tripedalia, pollicem lata, viridia, glabra, nitentia, complicata, utraque parte tribus nervis instructa, rigida, erecta, fractu facilia, succo glutinoso repleta. Costa media in aversa parte altum eminet. Intér hæcce folia è medio bulbi simplex, rotundus, viridis, glaber, nitens protruditur *caulis*, Arundinis instar geniculatus, ex quo Flores proveniunt eodem modo ut illi *Angeli-Maravara* excrescentes, formâ cum illis *Anantali-Maravara* convenientes, excepto quòd petalorum sextum majorem habeat cucullulam, & albis capillis instructum sit. *Flores* exteriori parte viridi-fusci sunt, ad rubrum vergentes, interiori eximiè rubris, albis, viridi admodum claris purpureísque venis striati, accuratissimè maculis flavo-albis ornati. Circa inferiorem petioli partem lingua fusca videtur, postea in spinam evadens, odoris gratissimi. *Fructus* in omnibus cum illo *Angeli-Maravara* convenit, ut & *semen*. Diu superstes est. Bulbus bis vel ad summum ter flores producit, tum perit, sed è radicibus de novo progerminat, sine ullo vel hyberni vel æstivi temporis discrimine.

Succus radicis si supra arborem *Kansjira* inveniatur amarus est & alvum laxat, bilem promovet. Succus bulbi & foliorum omnem adustionem ex pulvere pyrio, oleo ferventi vel igne causatam cum Sanguine canino mixtus tollit. Pulvis venenum sive internum, sive externum expellit. Si supra arborem *Java*, vermes intestinorum enecat, febri resistit, ventriculum corroborat, flatus dissipat. Succus cum carne totius plantæ in formam cataplasmatis redactus apostemata emollit, & sine dolore ad maturitatem perducit. *Vires.*

42. Viscum radice bulbosa majus & elatius, Delphinii flore ferrugineo guttato. An troisiesme sorte de Lys, *Rochefort* Tab. p. 112.

D. *Sloane.*

Truncis & ramis arborum, Visci aliorúmve hujus generis in modum innascitur, éstque omnium Bulbosis affinium amplissima: *Radices* crassæ sunt; *Folia* multa, longa, angusta, glabra, obscurè viridia, Lilii albi vulgaris similia. *Caulis* teres, lentus, fuscus, incurvus, sex pedes altus & ad 8 aut 9 digitorum intervalla geniculatus, ubi ramuli rectà extantes, floribus onusti variis, quorum pediculi unciam longi, ipsi 6, 7ve petalis compositi quorum unumquodque initio angustum, & versùs extremum subrotundum, cochlearis figurâ, nisi quòd concavum non sit, colore ferrugineo, & maculosum, excepto unico difformi galeato [petalo] in medio coloris albi, in quo stamina aliquot aurantiaca.

Arborum ramis & truncis innascitur in insula *Jamaica* inter urbem S. *Jago de la Vega* & **the Salt-Ponds.**

43. Viſcum radice bulboſa minus, Delphinii flore rubro ſpecioſo *Slon. Cat. Jamaic.* Chichiltic Tepetlauchxochitl *Hernandez* p. 368.
D. *Sloane.*
Fibris ſeu radicibus multis albis craſſis, Porri fibris aut Hederæ cirris ſimilibus varie inter ſe implexis & intertextis Arborum quibus innaſcitur corticibus firmiter adhæreſcit. E quibus unitis emergit unicum, craſſum, virideſcens ſubrotundum, paullùm compreſſum bulboſum aut tuberoſum folium radixve, unciali circiter diametro, filamentis aliquot fuſcis aridis tectum; è cujus faſtigio exeunt bina glabra, ſtriata, concava, dura, dilutius viridia folia, 3 uncias longa, unam lata, inter quæ exoritur *caulis* nudus, fuſcus, articulatus, teres, glaber, pedem altus; cujus ſummam partem occupant *Flores* purpuro-rubentes, pulcherrimi hexapetali, petalis 5 latioribus & brevioribus quàm in reliquis hujus generis, ſextum circumambientibus in centro ſitum, amplum, difforme, ſeu mavis florem interiorem, ſupernè cucullatum, interiùs ſubluteum cum ſtriis purpureis.
Arboribus & palis in inſulæ *Jamaicæ* locis campeſtribus ubique innaſcentem hanc plantam pulcherrimam obſervavi.

44. Viſcum Delphinii flore minus, petalis è viridi albicantibus anguſtioribus, radice fibroſa *Slon. Cat. Jamaic.* arboreum flore albo ſpecioſo *Americanum*, foliis forma ſiliquarum Nerii *Pluk. Phytogr.* T. 117. F. 6. An Kayebaka *Cluſ. exot.* l. 3. c. 10. Fructus Nerii ſiliquæ figurâ *C. B?*
D. *Sloane.*
Cirri complures, paulò longiores, cæterùm colore & magnitudine Hederaceis ſimiles, ſe mutuo implicantes, cortici arboris vel etiam corpori ejus nudo ſeu decorticato, palíſve quibus innaſcuntur, arctè undique adhæreſcunt. E radicibus hiſce exoriuntur *Caules* aliquot, purpuraſcentes, teretes, geniculati. E ſupremo articulo 2, 3iúmve unciarum à radice diſtantia (inferioribus omnibus internodiis perbrevibus) inſidet folium unicum, acuminatum, craſſum admodum & propemodum rotundum, 3, 4ve uncias longum, pennæ Anſerinæ magnitudine, duobus interioribus lateribus depreſſis, colore purpuraſcente: è cujus interiori latere, in pediculo 3, 4, aut 5 uncias longo, ſeu mavis caulis faſtigio, exeunt *flores* varii longo viridanti calice cincti, 5 anguſtis, è viridi albicantibus ſtellatim diſpoſitis petalis conflati, medium occupante petalo albo, cucullato, amplo, difformi, figuræ exoticæ & inſolitæ. Flores excipit tuberculum angulosum, reliquorum bulbaceorum ſimile, in quo continetur Farina tenuiſſima albicans.
Eiſdem cum præcedente in locis invenitur.
Hujus iconem videſis *Par. Bat.* titulo Orchidi affinis plantæ paraſiticæ, folio craſſo ſulcato

45. Viſcum Caryophylloides unius arboribus adnaſcens, floribus luteis amplis, *Sirinamenſis.*

E *radice* plurimis albis fibris capillata exeunt *folia* anguſta, brevia, Caryophyllacea. *Flores* Orchidis ferè forma, longis & tenuibus pediculis, ſinguli ſingulis, è radice exeuntibus innaſcuntur. Communicavit D. *Sherard.*

46. Viſcum Delphinii flore albo guttato minus, radice fibroſa *Slon. Cat. Jamaic.*

E *radice* fibris implexis conglomerata, aliarum hujus Generis ſimili, *folia* emittit varia 3 uncias longa, vix quartam unciæ partem lata, propemodum triangularia, luteo-viridia; è quorum medio exoritur *caulis* per omnia præcedenti ſimilis, *flores* duntaxat plures & aliter figuratos geſtans; è 4 viz. petalis exiguis albis, fuſco punctatis, & uno majore paucioribus punctis ςικῖφ in quo cucullus parvus luteus, eique oppoſitus alter ſimilis coloris cœrulei, conflatos, omnes pediculis uncialibus inſiſtentes circa ſummum caulem.
Cum prioribus.

47. Katsjula-Kelengu *H. M.* P. 11. T. 41. Bifolium aquaticum *Indicum* tuberoſum, flore tripetalo difformi.
H. M.
Radix carnoſa, albicans, fibras emittens, & novellis ſe propagans oculis, odoris fragrantis & aromatici, maximè cum ſicca, Zinziberis inſtar, albicante ſicca carne, cortice ruffo, rugoſo. Duo ex radice *folia* pedunculis ſurrectis latis & cavis exſurgunt, in tranſverſum extenſa, ex adverſo ſita, ampla, rotundiola, inferiùs ſinulo cavo anguſto exciſa, craſſa, carnoſa, glabra, venis ſubtilibus annularibus, quæ folium intus obſcuro tractu ſubeunt, ex media *vena* ſtriata, viroris ſupernè ſaturi & fuſci, ſubtus clari, in oris limbulo rubeſcente inſtructa, odoris grati aromatici. *Flores* inter folia media è radice ſurrecti exſurgunt, oblongo petiolo ſeu collo, tripetali, petalis duobus oblongo-rotundis & candidis tam interiùs, quàm exteriùs, tertio hiſce oppoſito, anteriùs in medio in duo alia quaſi petala diviſo, interiùs candido, in medio & ima parte ad pedem purpureo-rubro, exteriùs candido, in pede interiore dilutè flaveſcente & virideſcente; ſúntque in totum tribus oblongo-anguſtis, candidis foliolis ſeu auriculis ſuccincti. E florum medio *ſtylus* exſurgit latus, foliaceus, candidus, ad pedem petali purpurei flaveſcentem accumbens, ſupernè in duas ungulas fiſſus, quæ à petalo purpureo ſunt reflexæ: In medio favus eſt, intus anguſta theciformi cavitate, per quam alius ſe tranſmittit ſtylus candidus, tenuiſſimus, gemmulâ nodulatus.
Inſuper obſervavimus, quòd in locum floris emarcidi & decidui una nocte flos novellus cum petiolo ferme pollicari è radice exſiliat.

Radix

Radix ſiccata in tranſverſas inciditur lamellas & divenditur. Bulbus cum recenti butyro in pilulas redactus Aſthmaticis datur.

48. Baſaala-Poulou-Maravara *H. M.* P. 12. T. 27. Elleborine ſimilis *Indica*, floſculis monopetalis, miniato-rubris, minimis. *H. M.*

Tam ſupra arbores petroſo in loco naſcentes quàm ſupra petras ipſas creſcit. *Radix* ex multis filamentis & fibris conflatur, alba, carneo, aqueóque intus humore repleta, odoris gravis, ſaporis amari. *Caulis* è radice progerminat, ſeſquipedem longus, ab omni parte *foliorum* pedibus circumvolutus, quæ ex ſe invicem proveniunt, ut illa *Thalia-Maravara*; non decuſſatim diſpoſita, ſed gyris ſeſe in orbem flectentia, caulem ipſum nunquam detegentia, anguſta, ſpithamam longa, tres digitos lata, ſuperiori & inferiori parte in acutum deſinentia, mollia, lenia, viridi-clara, oris glabris, coſtis plicíſque ſulcatis, è fractis multæ fibræ ad longitudinem cubiti extrahuntur telæ aranearum inſtar, humore aqueo inſtructa, odoris ſylveſtris, ſaporis amari. *Caulis* inter folia exſurgit, teres, viridis, lignoſus, glaber, rigidus; flores in faſtigio ſuſtinens in ſpicam digeſtos, minutiſſimos, egregiè miniato-rubros, monopetalos, petalo ipſo ſoleæ inſtar equinæ circumflexo, cujus oræ filamenta ſericea dependentia referunt: in medio orbis è diametro duo ſibi mutuo opponuntur globuli, ſimilitudinem Teſtudinum cum omnibus illarum partibus referentes: illorum petioli in altum caulis diriguntur, circa pedem foliolo parvo viridi inſtructi, gratiſſimi odoris. *Fructus* ex florum petiolis producuntur, illis *Angeli-Maravaræ* in totum ſimiles, excepto quòd hi in vertice ampliores ſint, & circa pedem in acutum deſinentes. Caule florifero emoriente è radice novus denuo progerminat, ſole ſupra ipſum fulgente ſemper penè florens, ídque ſingulis quinque menſibus bis. Sylvas & loca inculta amat hæc planta, atque ideo non ſine magno labore & difficillimè invenitur. Malabarienſes enim nullos medicinales excolunt hortos; ſiquo indigeant medicamento illud ex ſylvis & agris ſibi comparant.

Bilem purgat, antifebrilis eſt, terminos ſive motus Epilepticos infantum, morbillos curat, diaphoretica eſt.

49. Katou-Ponna-Maravara *H. M.* P. 12. T. 28. i. e. Maravara ſylveſtris aurea. *H. M.*

Radices tenues, breves, fibroſæ, fuſcæ, carnoſæ, craſſo, lacteóque humore repletæ, ſaporis acris, adſtringentis, odoris non injucundi. *Folia* numero tria è radice proveniunt, pedibus inter ſe complicatis. Unum illorum parvum eſt, reliqua duo majora & longiora, decuſſatim diſpoſita, in averſa parte coſtis eminentibus ſecundum longitudinem dotata, in recta glabra, plana, ſuturis notata, coriacea, viridia, lenia, fuſca, acuta, rigida; flectuntur ſed non facilè franguntur. Inter hæcce *Caulis* erumpit floriferus, *Baſaalæ* ſimilis, ſed ſtriatus & angulatus, viridis, rigidus, lignoſus, intus filamentis & nervis lentiſſimis inſtructus, *floribus* eodem modo diſpoſitis ornatus, qui flavo-clari ſunt, pentapetali, petalis tribus longis, parvis, anguſtis, duobus ſubrotundis, circumflexis, apicem conſtituentibus cum procumbente penecillo cavo & circumflexo, odoris admodum grati. Fructus ut *Baſaalæ*, ſed pentagoni ſunt. Semel tantum floret hæc planta & interit, menſibus ſci. *Januario* & *Februario*. Solem amat & ſolitudines; deſciſſa & extra Solem poſita deflorеſcit, ſub Sole reviviſcit, quod rarum & paucis plantis commune.

Succus cum radice trita aduſtionem, carcinomata, gangrænam curat. Succus foliorum omnem ardorem febrium malignarum extinguit; magnâ efficaciâ humorem ſuperfluum ex tumefactis manibus, brachiis, pedibus, illic loci pedes *S. Thomæ* dictis, qui ſæpius ità intumeſcunt ut craſſitiem hominis ſuperent, expellit. *Vires.*

50. Helleborine radice repente, foliis maculis nigris teſſellatis *Moriſ. hiſt.* P. 3. vid. Orchis radice repente, foliis maculis nigricantibus aſperſis *Mentzel. hiſt.* p. 1226.

51. Helleborine paluſtris anguſtifolia flore albo *Sherardi.*

Caulis extollitur dodrantalis aut pedalis; cui *folia* 4 uncias longa, ſemunciam plus minus lata, in acutum mucronem extenuata, ſe involventia, 6, 7, & interdum plura adnaſcuntur. *Flores* ſummum occupant, Helleborines vulgaris flore albo ſimiles, pentapetali, albi, de quibus labrum dependet luteum, & (quod huic ſpeciei proprium) floribus nulla ſubjiciuntur foliola aut Appendices. D. *Bobart* deſcripſit.

In palude prope *Lactarium*, in *Crevetenan Ballana-hinch* in *Hibernia* collegit D. *Sherard.* Eandem etiam D. *Newton* in Eboracenſi Comitatu invenit, & *Helleborinem foliis prælongis acutis* appellavit. Vide *Synopſeos* noſtræ *Stirpium Britannicarum* Edit. 2dam.

P. 1232. Ad Cap. De Helleborine.

1. Helleborine *Virginiana* bulboſa, flore atro-rubente D. *Baniſter Pluk. Almag. Bot.*

2. Helleborine *Virginiana*, Ophiogloſſi folio D. *Baniſter Pluk. Phytogr.* T. 93. F. 7. Helleborine *Marilandica* monanthes, ſeu flore in uno caule unico. Hujus exemplar pulchrè exſiccatum, necnon iconem propria manu ad vivum accuratè delineatum eruditiſſimus inventor non ità pridem amicis ſuis in *Angliam* tranſmiſit. In uno caule unum habetur folium trinervium, aliàs caulis nudus eſt.

3. Hel-

3. Helleborine *Virginiana* seu Calceolus angustifolius flore amplo purpureo D. *Banister Pluk. Almag. Bot.*

4. Helleborine Alpina lutea seu Calceolus *Mariæ Icon. Robert. Virginiana*, flore rotundo luteo D. *Banister Pluk. Almag. Bot.*

5. Helleborine similis *Canariensis.* Flos Spiritûs sancti vulgo & *P. B. P. Pluk. Almag. Bot.*

6. Helleborine *Mariana*, Bupleuri angustissimo folio, purpurascente flore, caule aphyllo: *Pluk.* Ab hac (inquit) parùm distat Helleborine angustifolia, flore rubente *Virginiana Banisteri.*

7. Helleborine *Mariana*, flore pallidè purpureo, trianthophoros *Pluk. Mantiss.*

8. Helleborine *Mariana* monanthes, flore longo purpurascente Liliaceo *Ejusd. ibid.*

9. Helleborine affinis planta *Mariana*, Herbæ Paridis facie, quinquefoliata *Ejusd. ibid.* vid. Herba Paris.

10. Helleborine *Virginiana*, flo. rotundo magno ex purpureo albicante *Banist. Cat. Mss. Pluk. Mantiss.*

11. Helleborine, Calceolus dicta, *Mariana*, foliis binis è radice ex adverso prodeuntibus, flore purpureo *Ejusd. ibid.*

12. Helleborine Calceolus dicta, *Mariana*, flore gemello candido, venis purpureis striato *Ejusd. ibid.* Binis quoque foliis (inquit) hæc prædita est, alterum ad radicem, alterum ad caulem situ alterno promens, cujus florum petala sunt multò latiora & breviora cæteris hujus sortis. Æstivo tempore floret.

13. Helleborine flore rotundo, seu Calceolus *Americanus* maximus bifolius. Calceolus Marianus *Canadensis Cornut.*

Flos huic maximus est, colore albo rubris lineis striato, describente *Cornuto*: nam in siccâ nobis visâ, quam ex *Marilandia* redux secum attulit D. *Vernon*, color non comparuit. *Folia* maxima & latissima, bina tantùm è radice egressa, in caule nulla.
Non tantùm in *Canada*, sed & in *Virginia* & in *Marilandia* invenitur.

14. Helleborine flore rotundo seu Calceolus *Marilandicus*, caule foliis latis nervosis glabris, quatuor aut pluribus, cincto.

Caulis huic semipedalis aut altior, parùm lanuginosus, foliis 4 latis & subrotundis, in apicem tamen acutum terminatis, basi sua caulem amplectentibus, nervosis, nervis arcuatis circumferentiæ propemodum parallelωs ductis, vestitus. *Folium* è cujus sinu flos exit majus est & latius quàm in aliis speciebus, Flos ipse minor quàm præcedentis. Color in sicca non apparet, videtur tamen luteus fuisse.
In *Marilandia Americæ* provincia collegit D. *Vernon.*

15. Helleborine flore rotundo seu Calceolus *Marilandicus*, foliis longis acuminatis glabris, 5 aut pluribus in caule.

Caule est semipedali aut altiore, quinque [in planta nobis visa & descripta] *foliis* cincto angustioribus quàm præcedentium duorum, satis tamen latis, in longos & acutos mucrones productis, 7 nervis insignioribus striatis. *Flos* in summo caule unicus, ut in sicca videtur luteus, è sinu folii angustioris & acuti exit, pediculo longiusculo. Petala floris lateralia oblonga & angusta sunt, erectum etiam & dependens longiora, angustiora & acutiora sunt quàm in reliquis speciebus.

16. Helleborine flore rotundo seu Calceolus *Marilandicus*, foliis angustioribus acuminatis circum oras lanuginosis tribus quatuórve in caule.

Altitudo huic semipedalis. *Folia* angustiora quàm primæ & secundæ, in longos & acutos mucrones producta, lanuginosa, lanugine circa margines valde conspicua, nervosa adeò, ut tota ex nervis contexta videantur, insigniores autem nervi, aversa parte præcipuè conspicui, 3, 4ve ex utroque latere costæ mediæ decurrunt. Floris labellum, calopodium imitans, brevius & tumidius pro magnitudinis ratione quàm in reliquis, petala autem lateralia breviora & latiora sunt.
In eadem provincia observavit & collegit D. *Vernon.*

17. Helleborine Calceolus dicta, *Mariana*, Lilii convallium folio unico, caule tomentoso, floris utriculo maximè elongato *Pluk. Mantiss.*

18. Helleborine Calceolus dicta, *Mariana*, caule folioso, flore luteo minore *Pluk. Mantiss.* Eadem esse videtur *Marilandico* nostro 2do, seu caule foliis latis nervosis glabris quatuor aut pluribus cincto.

19. Helleborine affinis *Æthiopica*, flore albo tetrapetalo *Pluk. Mantiss.*

20. Helleborine affinis *Æthiopica*, parva planta, tripetalos *Ejusd. ibid.*

21. Helleborines facie planta hexapetala, Graminis *Parnassi* floribus, *Orientalis*, *Madelvella-dee Malabarorum Ejusd. ibid.*

22. Helleborine accedens plantula anomala *Cap. Bæ. Spei.*

Ad radicem *folia* quatuor aut quinque obtinet Alsines minimæ. *Cauliculus* tenuis, palmaris & altior, foliolis minimis concavis acutis vestitus; quæ (quantum in sicca discernere licuit) caulis transadigit. In summo cauliculo 4 aut forte plures è foliorum sinubus exeunt flosculi, Helleborines, ut mihi videbatur similes summo fructui insidentes.

1. Bifolium *Marilandicum* aquaticum forte spica florum breviore, floribus è sinu foliorum latiorum exeuntibus.

Flores in duas partes dividuntur, erectam quæ pro galeâ inservit, ad basin latam, concavam & in acutum desinentem, & dependentem minorem & breviorem, quæ labelli locum supplet.

Ad Cap. De Orobanche, &c.

1. Orobanche *Virginiana* flore pentapetalo cernuo *Banisteri Pluk.* T. 209. F. 7. Hanc è *Marilandia* attulit ingeniosiss. Vir D. *David Krieg* M. D. *Germanus*. Caulis circiter bipalmaris est, crebris foliis parvis atro-rubentibus ab imo ad summum vestitus.

2. Orobanche monanthes *Virginiana*, flore majore pentapetalo *Moris. hist.* P. 3. 501. Eadem forte cum planta præcedente, in qua tamen flos non reflectitur deorsum; reliqua descriptio satis convenit.

3. Orobanche *Virginiana*, flore ampliore, pentapetalo, cernuo D. *Banister*, *Moris. hist.* P. 3. 503. planta est diversa, minor sci. & humilior, 3 tantum 4ve uncias alta.

4. Orobanche minor *Virginiana* lignosior, per totum caulem floribus minoribus onusta *Moris. hist.* P. 3. E *radice* crassiuscula, è squamulis fibris adnexis compacta oriuntur plurimi *caules*, numero 7 vel 8 sesquipalmum & dodrantem longi, graciles, duri & lignosi, nullis foliis vestiti nisi minimis illis acutis, & vix conspicuis unicuique flori appositis. *Flores* oblongi, galeati, inordinatim siti, ab imo ad summum caulem convestiunt obsolete lutei coloris, quibus succedunt *vascula* parva rotunda, dura, petiolo brevissimo dodata, caulibus adhærentia, *seminibus* minimis pulverulentis rotundis pallidè luteis repleta.

5. Orob. *Virginiana*, radice fibrosa, summo caule foliis subrotundis *Pluk. Phyt.* T. 209. F. 6.

6. Orob. verna, radice dentata, *Virginiensis Banisteri Pluk. Phytogr.* T. 211. F. 2. Vid. Descript. *Moris. hist.* P. 3. 503.

7. Orob. Autumnalis *Virginiana*, radice dentata *Banisteri Pluk. Phyt.* 211. F. 1.

Radicem habet proximè præcedenti similem, caulem verò (ut Solanum magnum racemosum) splendidè rubellum: flosculi minores, magis pendentes, minúsque aperti sunt, senis constantes petalis, 5 rubellis, sextum album est, non omnino maculatum; & hæc tantùm (ut in altera) à vasculo seminali lutescit. Octobris medio in *Virginia* floruit.

8. Orobanche aut Helleborine affinis, *Marilandica*, caule nudo, unico in summo flore. An Helleborine *Virginiana* Ophioglossi folio D. *Banister*, de qua superius.

Ex eadem radice plures exeunt *cauliculi*, tenues, palmares & altiores, simplices & non ramosi, singuli in fastigio singulos flores gestantes, oblongos concavos, deorsum nutantes, summo margine in lacinias aliquot divisos, quorum nec colorem neque figuram in sicca clarè discernere potui. Folia aliquot ad radicem parva, brevia. Tota plantula colore sordidè luteo erat ac si in Sole siccata fuisset. E *Marilandia* attulit D. *Vernon*.

9. Orobanche *Africana*, floribus magnis conjugatis D. *Sherard*.

10. Orobanche *Virginiana* radice coralloide, summo caule foliis subrotundis *Moris. hist.* P. 3.

Radix fibris crassiusculis Corallii instar constat. *Caulis* sesquipalmaris erectus, simplex, cui *foliola* exigua, acuta inhærent, præterquam illa quæ ad verticem appropinquant, & ex angusta basi ad unguis parvi digiti latitudinem subrotunda dilatantur. Ex horum autem alis *flores*, ex pluribus petalis tenuibus constructi emergunt. D. *Bobart.*

11. Orobanche flore breviore duplici, Verbasculi odore *Moris. hist.* P. 3. 504.

A *radice* crassiuscula, inæquali, fibras plurimas complicatas tenues demittit, & *Maio* ineunte *caules* curvatos simplices protrudit, qui deinde in dodrantalem & pedalem altitudinem attolluntur, graciles, teneri, & succi pleni, plurimis *foliolis* membranaceis cincti. *Flores* in summo spicam constituunt, singuli proprio pediculo insidentes, ex petalis 4, brevibus & latiusculis externis totidémque minoribus internis, pallidè luteis constructi. Spicæ medietatem vasculum seminale subrotundum lagunculæ obbulæve figurâ, cum collo & orificio prominente ac staminulis purpurascentibus occupat. Odor totius tusi & compressi gratus Verbasculum refert.

In sylva ad oppidum *Stokenchurch* dictum ascendente ad sinistram invenit D. *Bobart* descriptionis Auctor [in agro *Oxoniensi*]

P. 1233. Ad Cap. de Pyrola.

Pyrola minima *Clus.* differt à vulgari; non inepto nomine Pyrola monanthes, odore Lilii convallium vocatur à *Jungermanno* in *Cat. Altd.* D. *Sherard.*

1. Pyrolæ affinis *Virginiana*, repens fruticosa, foliis rigidis, scabritie asperatis, flore pentapetaloide fistuloso *Pluk. Phyt.* T. 107. F. 1. Pyrola repens foliis scabris, flore pentapetaloide fistuloso. *Banister.*

Folia huic sescuncialia aut longiora, latitudine unciam superant, subrotunda, figurâ ellipticâ, ad pediculum tamen angusto sinu excavata, rigida, aridiuscula, per margines undulata. *Flores* plures simul in summis virgulis coacervati, purpurascentes, è tubo brevi in 5 segmenta seu petala dissecti. Hanc plantam in *Marilandia* etiam invenit D. *Vernon.*

Cauliculi duri & lignosi, nunc erecti, nunc procumbentes, palmares. Vascula globularia parva 4fariam divisa, semina perexigua, Nicotianæ vix æqualia, nigricantia continent.

2. Pyrolæ similis *Marilandica*, flosculis parvis albis in acutas lacinias dissectis.

Folia in caule plura, alternatim adnata pediculis brevibus Pyrolæ folio mucronato serrato non multùm dissimilia, verùm latiora, majora, nec manifestè serrata.

3. Pyrola *Mariana* Arbuti foliis angustioribus, trifoliata, ad medium nervum lineâ albâ utrinque per longitudinem discurrente *Pluk. Mantiss.*

4. Pyrola foliis amplioribus, Planta *Æthiopica*, fortè ipsissima *Breyn. Cent.* 178. Ex *Prom. Bæ. Spei.*

1. Orchidis species spicâ brevi subrotunda, *Marilandica.* Graminifolia spicata elatior.

Caulis dodrantalis est aut altior, tenuis, infirmus, *foliis* gramineis indutus, inferioribus palmum & dimidium longis, culmum latis, superioribus ordine brevioribus, intervallis longis distantibus. Summum caulem occupat spica flosculorum pedicellis longis tenuibus arcuatis insidentium, brevis, habitior & subrotunda seu obtusa. Petalorum numerum & formam in sicca discernere non potui.

E *Marilandia* attulit D. *Krieg*, cum aliis multis rarioribus.

HISTORIÆ

HISTORIÆ STIRPIUM
LIBER VIGESIMUS SECUNDUS,
Graminifoliæ Culmiferæ grano majore & minore.
ITEM
Non CULMIFERÆ.

Graminifoliæ Culmiferæ grano majore, quarum semina panificio aut pultibus inserviunt. Frumenta & Cerealia dicuntur.

P. 1240. Ad Cap. De Tritico add.

1. Triticum *Chalepense*, spica breviore nitidissima, alba, seu Triticum *Josephi Moris. hist.* P. 3. Humilior hæc planta spicas profert breves & aristatas; glumæ albidæ & glabræ sunt: grana brevia ac turgida. Ob spicæ munditiem *Josephi* nominârunt *Orientales*; quod nomen ob insignem hominis formam cuilibet rei pulchræ & speciosæ solent attribuere. D. *Bobart.*

2. Triticum *Chalepense* humilius, aristis nigricantibus *Moris. hist.* P. 3. Humilis quoque hæc Tritici species grana rufescentia profert, è quorum glumis aristæ oriuntur longæ, nigricantis coloris. Quibus notis ab aliis omnibus Tritici speciebus facilè dignoscitur. D. *Bobart.*

3. Triticum majus, longiore grano, glumis foliaceis incluso, *Polonicum* dictum *Moris. hist.* P. 3. Inter Tritica hoc majus videtur cæteris: Ejus enim spicæ palmaris longitudinis altiùs attolluntur: Harum autem singulæ glumæ foliaceæ uncialem aut sescuncialem acquirunt longitudinem, quæ in aristam mediocrem desinit. Grana inclusa majora & præsertim longiora trituratione facilè deponuntur. Nonnunquam spicula una vel altera è primariæ latere quasi divisa apparet. D. *Bobart.*

D. *Bobart* distinguit Triticum spicâ villosâ quadratâ longiore à Trit. spicâ villosâ quadratâ breviore & turgidiore. Priorem speciem **Cone-Wheat** Rusticis dictum scribit, posteriorem **Square-grap, Pollard & Duckbill-Wheat**, quem consule.
Quin & Triticum vernum ab Hyberno specie distinctum esse vult, & non sationis tantùm tempore differre. *Hist. Oxon.* P. 3. p. 175. ut olim opinati sunt etiam ipsi apud quos serebatur.

P. 1247. Ad Cap. de Panico.

4. Tenna *H. M.* P. 12. F. 79. vel idem est cum Panico vulgari vel ei valde simile. Aristis longioribus, & granis albicantibus, oblongo-rotundis differre videtur *Panicum* spica longa gracili, cujus granis pascuntur aves *Indicæ*, *Pluk. Mantiss.*

P. 1249. Ad Cap. de Phalaride.

5. Phalaris major distachyophoros, ab eodem exortu spicâ gemellâ *Pluk. Almag. Bot.*

P. 1250. Ad Cap. De Frumento Indico Mayz dicto.

6. Frumenti Indici speciem collegi in Horto *Amstelodamensi*, quæ pedem non multùm superabat, cui in spicis floriferis grana aliquot adnata sunt. An Frumentum *Mayz* dictum minus *C. B*? D. *Sherard.* Grana in spicis floriferis interdum proferre non huic speciei peculiare est, sed (monente *Camerario*) Frumento *Mayz* dicto vulgari commune.

P. 1252. Ad Cap. de Milio.

7. Milium Indicum, Arundinaceo caule, granis flavescentibus *Hort. Leyd.* Indic. saccha-riferum altissimum, semine ferrugineo *Breyn.* Frumentum Indicum, quod Milium vocant *C. B.* 4. de quo hæc habet in *Theat. Botan.*

Milium hoc spicas habet oblongas, ex granulis colore semen Cannabis æmulantibus compositas, formâ nonnihil oblongis, utriculis sive folliculis aristis carentibus inclusis, instar Dipsaci herbæ; quod trium mensium spatio succrescit: deinde abscinditur, in terram mensis spatio deponitur, ut calore solis probè exsiccetur & percoquatur; tandem spicæ à culmis resecantur, in fasciculos collectæ domum deportantur, stramine operiendis vel muniendis ædificiis destinato. Hoc frumenti genus optimum est, quod fractum & comminutum candidissimum apparet, ex quo facili labore panis pinsitur, cùm admodum molle sit, & attritu statim massam conficiendis panibus aptam præbeat. Et hoc frumenti genus semper habuerunt, etiam ante *Lusitanorum* adventum.

8. Milium *Indicum*, arundinaceo caule, granis nigris *Cat. Lugd. Bat.* Indic. saccharife-rum altissimum, semine rotundo atro *Breyn. Prod.* 2. Benghalense sem. majore nigro splendente *Hort. Amst.*

9. Milium *Ind.* arundinaceo caule, semine fusco, glumis splendentibus atris *Pluk. Almag. Bot.*

Priorum duarum specierum descriptiones vide in *Hort. Acad. Lugd. Bat. Herman.* vel in Histor. nost. Append. p. 1908. ex eo mutuatas.

10. Milium *Gambaicum* semine nigro *Munting. Herbar. Belgic.*

11. Milium *Salawaccense* grano minore *Petiv. Act. Philos.* N. 276. p. 1015. pl. 202. Chellendenai *Malab.*

12. Milium peregrinum, nodosa radice *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 87.

Folia profert dura quemadmodum Junci nonnulli. *Radix* tuberosa est: Culmus pedem altus. Ob seminis convenientiam, & habitum totius plantæ sub genere *Milii* disponi meretur. Hanc plantam in *Melita* à *Josepho Zammit* medio eruditiss. nactus est.

13. P. 1252. Lachryma Jobi maxima *H. L. B.*

14. Milium *Indicum*, angustiore folio, semine flavo *Tenna Etta* ab incolis dictum *Moris. hist.* P. 3. Qu. annon idem sit cum Milio *Indico* Arundinaceo caule, granis flavescentibus *H. L. B*?

15. Milium *Virginianum*, lato brevíque folio, panicula rariore *Moris. hist.* P. 3. Huic *culmus* surgit rectus, gracilis, 4 geniculis distinctus; è quorum singulo folium digiti longitudinem, & in medio latitudinem æquans enascitur. Panicula in summo ex paucis petiolis sparsa, jubas semináque includens pro Milio satis ampla explicatur. A D. *Banister* transmissum est.

P. 1255. Ad Cap. De Gramine canino.

1. Gramen caninum non repens elatius, spicâ aristatâ *Moris. hist.* P. 3. E *radice* fibris comata *folia* longa, latiuscula, pallidè virentia protrudit. *Culmi* assurgunt plures, erecti, bipedales aut tripedales, glabri, foliis consimilibus paucis inferiùs amicti, qui in spicam digiti aut amplioris longitudinis desinunt, ex spiculis glumísve transversim sitis, ut in aliis hujus seriei, quæ in aristas unciales terminantur. In montosis saxosis & sylvosis Agri *Oxoniensis* invenitur. D. *Bobart.*

2. Gramen caninum supinum *Monspeliense. L' Augerii Park. Lob. Illustr. Magnol.* Geniculatis calamulis caducis humi perreptat, & secundùm foliata genicula fibrosis radicibus alimentum sergit. Spica longa, tenuis & indivisa est.

3. Gramen geniculatum parvum arenosorum aggerum maritimorum *Zeylandiæ*, longiùs radicatum *Lob. Illust.* *Foliis* exit spithamiæis; è quibus geniculati culmi exseruntur, dodrantales, & spicæ acerosæ, Graminis canini breviores multò duriorésque. *Radix* geniculata prolixè per arenam reptata vagatur, Canarii graminis instar.

4. Gramen maritimum vulgato Canario simile *Lob. Illustr. Park.* *Folia* profert vulgaris Graminis canini tenuiora, duriora, colore ad cæsium tendente, spicásque ferè consimiles. Varietas quoad magnitudinem culmorúmque longitudinem observatur.
In litore *Britannico* & *Belgico* invenitur.

5. Gramen

5. Gramen caninum maritimum ſpicatum 4. *C. B. Prod.* p. 2. canin. 11. *Ejuſdem* pin. Gr. canin. marit. ſpicatum *C. Bauhini J. B.* t. 3. p. 467. canin. marit. ſpicat. Monſpelienſe *Park.* p. 1277. Spiked Sea-Dogs Graſs.

Ex *radicibus* tenuibus, lignoſis, leviſſimè capillatis viticelli plures, repentes, rotundi, læves, pedales, cubito etiam longiores, frequenter geniculati, unde ramuli plures, foliolis arundinaceis brevibus & anguſtis cincti, prodeunt, quorum ſuperioribus ſpica triuncialis, ex cinereo nigricans inſidet.

Ad littus maris non longè *Monſpelio* D. *Saltzmannus* legit & communicavit. *C. B.* Eandem in inſula *Jamaica* ad mare ubique ferè longè latéque repentem obſervavit D. *Sloane.*

6. Gramen murorum radice repente *C. B.* pin. & prod. *Park.*

Ex *radice* nigricante, repente & capillacea *culmi* plures, pedales, incurvi, tenues, geniculati, *foliis* paucis, brevibus & anguſtis, cincti, prodeunt: quorum ſummitati *panicula* albicans, ſeſquiuncialis, ex minimis glumis contexta inſidet.

Hoc in muris foſſarum interiorum urbis noſtræ [*Baſileæ*] provenit. *C. B.*

P. 1257. Ad Cap. De Gramine cum ſpica Brizæ.

7. Gramen ſpicâ Brizæ ſingulari, locuſtis majoribus villoſis purpuraſcentibus *Slon. Cat. Jamaic.*

Radix huic fibris tenuibus conſtat; unde emergit plerunque *culmus* geniculatus, ſuperiore parte compreſſus, bipedali altitudine, *foliis* duriuſculis luteo-viridibus, anguſtis, 9 digitos longis, ad faſtigium uſque cinctus, è foliorum alis ramuli exeunt, quorum ſummitatibus inſident *ſpicæ* ſingulares, compreſſæ ¾tas unciæ partes longæ, è glumis aceroſis amplis flaveſcentibus, extremo piloſis, compoſitæ, ſex ſeptémve locuſtis majuſculis utrinque ad ſcapum ſeu columnam mediam adnexis; ſpicâ *Graminis ſpicâ Brizæ majoris C. B.* prod. nonnihil ſimili; glumæ duntaxat ſeu locuſtæ ampliores ſunt, piloſæ, ínque ſingulis ramulis ſingulæ ſpicæ habentur, quæ, ut & reliquæ plantæ, ad purpureum ſeu rubentem colorem vergunt.

In pratis circa locum Seven-Plantations dictum invenitur.

P. 1258. Ad Gramina Secalina.

8. Gramen Secalinum *Indicum*, ſpica gracili tomentoſa, ariſtis longioribus ad ſe invicem intortis *Pluk. Phyt.* Tab. 191. F. 5.

D. *Bobart.*

Folia profert rigidiuſcula & anguſta, 4 aut 5 ex eodem geniculo emergentia; inter quæ *culmi* eriguntur bini, graciles, geniculo cum foliolo adjuncto nonnunquam donati. *Spica* in ſummo tenuis, biuncialis aut triuncialis, ex glumis turgidiuſculis tomentoſis compoſita, quæ ad dimidium uſque naſcuntur. Ubi ſe attenuat, ariſtæ ſex aut plures, unciales aut biunciales, non ex ſingulis glumis ut in aliis, ſed ex culmi apice proveniunt, & ad ſe invicem ſub imum contortiles, ad ſummum ſingulatim diviſæ ſunt.

9. Gramen Secalinum majus altiſſimum *Virginianum Moriſ. hiſt.* P. 3.

D. *Bobart.*

Huic *calami* teretes, glabri, geniculis & internodiis longis diſtincti aſſurgunt, & humanam altitudinem obtinet, quos *folia* lata, triticea velut vaginâ inferiùs amplectuntur. *Spicâ* attollitur, 5 aut 6 uncias longa, ex glumis anguſtis compreſſis & penè foliaceis, in ariſtas breves deſinentibus conſtructa, & ſpicæ Secalis ſatis ſimilis apparet.

10. Gramen Secalinum ſegetale majus *Moriſ. hiſt.* P. 3. Gramen ſpicâ ſecalinâ *C. B. Prod.* & *Theat.* ſpicâ quadratâ ad Secale accedens *J. B.*

Hoc ipſi Secali ſimillimum, *calamo* eſt tricubitali, lævi, geniculato & pallente: *foliis* paucis, longiuſculis, ſpicâ uncias 4 longâ, oblongis ariſtis armatâ. *Baſileæ* in agris frumentaceis inter ſegetes invenitur: unde annuum eſſe veriſimile eſt.

11. Gramen Secalinum majus ſylvaticum *Moriſ. hiſt.* P. 3. hordeaceum montanum ſive majus *C. B.* An Secalinum maxim. *Park?*

Calami bipedales aut tripedales; *folia* ſatis lata viridia ſunt; ſpicæ Secalinæ, tenuores, digiti longitudinis, ariſtis brevibus præditæ. In ſylvis montoſis prope Stoken-Church in agro *Oxonienſi* naſcitur, & quotannis ex eadem radice reſurgit. D. *Bobart.*

12. Gramen hordeaceum leptocaulon præaltum, macroſtenoſtachyon *Hort. Cath.* à noſtro Secalino pratenſi longitudine ſpicæ differre videtur, ſi non & aliàs; diligenter conferantur.

P. 1260. Ad ſpec. 6tam nota, Tota planta glauco admodum colore eſt. Folia Arundinis vulgaris latitudine, multò longiora & carinata. D. *Sherard.* P. 1262.

P. 1262. Ad Gramina Panicea.

1. Gramen Paniceum ſpicatum aſperum, latiore folio, *Indiæ Orientalis*, *Peapillee Malabarorum Pluk. Mantiſſ.*

2. Gram. paniceum diſtachyophoron ſeu ſpicâ gemellâ, binis granorum ordinibus, uno verſu conſtante, *Indiæ Orient.* Ponna varagupille *Malabarorum Pluk. Mantiſſ.*

3. Gramen Paniceum minimum humi ſtratum, ſpicâ diviſâ muticâ, foliis variegatis *Slon. Cat. Jam.* An Gr. *Zeylanicum* folio eleganter maculato *Herm. Par. Bat. prod.* p. 338. An Gr. ſerpentarium *Zeylanicum Breyn. Prod.* 2. p. 54? An Gr. Paniceum minus ſpicâ divulſâ inſulæ *Barbadenſis Pluk. Phytogr.* T. 189. F. 1.

D. *Sloane.*
Radices huic tenues, fibroſæ, ſeu è filamentis compoſitæ, quæ in unum coeuntes plurima *folia* graminea, unciam longa, latiuſcula, in orbem undique diffuſa, humi jacentia emittunt; quæ, cum juniora adhuc ſunt, variis in locis lineis tranſverſis ſeu faſciis fuſci coloris diſtinguuntur, aſpectu pulchro; cùm planta ſeneſcit aut exareſcit faſciæ obliterantur. Inter folia *culmi* exeunt multi 3 circiter uncias longi, totidem geniculis rubentibus intercepti, (ad quorum unumquodque apponitur folium) ſummitatibus uncialibus, & in ſpicas plures diviſis, coloris pallidè viridis, è multis *ſeminibus* triangularibus lucidis, pallidè flavis, folliculis ſeu glumis dilutè viridibus incluſis, compoſitas. Glumæ ariſtis deſtituuntur: *ſemina* autem & glumæ ſibi invicem proxime accumbunt juxta caulem, ad inſtar aliorum Graminum Paniceorum.
In ſemitarum marginibus & pratis *Savannæ* dictis circa urbem S. *Jago de la Vega* D. *Sloane.*

4. Gramen Paniceum majus, ſpica ſimplici lævi, granis petiolis inſidentibus *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*
Gramini paniceo, ſpicâ ariſtis longis armata C. B. perſimile eſt, paulò duntaxat minus videbatur: *Folia* multò breviora, ut quæ 4 uncias longitudine non ſuperent; à principio, ubi unciam lata, in acutum mucronem ſenſim anguſtata, ſtriata, colore pallidè viridi cœruleſcente. *Spica* in ſummo culmo 3 circiter digitos longa, è multis incurvis robuſtis petiolis compoſita, ima ſpicæ parte unciam plus minus longis, ſummâ quadruplo brevioribus ut ſpica pyramidalis evadat. Singuli petioli ad ſummam partem majores fiunt, & granum unicum in apice geſtant, duobus glumis ſtriatis clauſum, ariſtis brevioribus quàm in *Gram. paniceo ſpicâ ariſtis longis armata C. B.* nec ut in illo hirſutis; longo ad unumquodque granum petiolo à ſingularibus iſtius ſpicis differre videtur.
In *Guanaboa* invenit cum præcedente *C. B*; Gramine paniceo D. *Sloane.*

5. Gramen Paniceum ſpica ſimplici, ad caulem intervallata, binis granorum ordinibus, uno verſu conſtante *Pluk. Mantiſſ.*

6. Gramen panicea rariore ſpica compreſſa; ſeu Panicaſtrellum iners rariùs complanatum; aut etiam Gram. phœniceum minimè glabrum, *Antonii Bumaldi Bibl. Botan.* p. 187.

7. Gramen Paniceum ſimplici panicula longiore Alopecuroide cana *Hort. Cathol. Cupani.* Circa *Meſſanam* alteram *Siciliæ* Metropolin invenimus. Graminis Alopecuroides nova ſpecies nobis *Cat. plant.* circa Meſſanam.

8. Gramen Paniceum paluſtre ſpicis multis anguſtis ſucceſſivis *Hort. Cath.* ſeu Gramen Paniceum tenellum, ſpicis criſtatis anguſtis ſucceſſivis obſcurè virentibus *Hort. Cath. Suppl. alt.* 34. Hæc duo Gramina (inquit D. *Cupani*) diſcriminantur ab invicem penes locum; illud nempe valde craſſum eſt, quippe ſecus decurſus aquarum proveniens; hoc locis aridis, ſaltem non paluſtribus.

Spica ut in Panico è multis ſpicis brevibus componitur verùm minus compactis, ſeu rariùs ſitis.

9. Gramen Paniceum *Virginianum*, majoribus granis, ſpica ſimplici molli *Pluk. Mantiſſ.*

10. Gramen Paniceum parvum ſpicatum *Bæticum Ejuſd. ibid.*

11. Gramen Paniceum ſeu Panicum ſylveſt. maximum *Indiæ Orientalis Pluk. Almag. Bot.* Gram. Alopecuroides ſpica maxima *Ejuſd.* T. 32. F. 4. i. e. Gram. Alopecuroides *Indicum* maximum *Hiſt. noſt.*

12. Gram. Paniceum minus, ſpicâ divulſâ, Inſulæ *Barbadenſis Pluk. Phyt.* T. 189. F. 5. Pargiter-Graſs & Peſtis coloni noſtratibus nuncupatur.

13. Gram.

13. Gram. Paniceum multiplici ſpica *Maderaſpatanum Pluk. Phyt.* T. 181. F. 7. An Gram. Pan. plurimis ſpicis obtuſis per culmum ſparſis *Griſl. Virid. Luſit.*

P. 1264. Ad Gramina Loliacea.

14. Gramen Loliaceum corniculatum *Tournef. Inſt. rei herb.* Hujus deſcriptionem plenam & accuratam vide apud D. *Tournef. Hiſt. Plant.* circa *Pariſios* naſcentium.

15. Gramen Loliaceum majus, ſpicis in verticillos multiplicatis, *Maderaſpatanum Pluk. Phyt.* T. 191. F. 6.

16. Phœnix alata *Luſitanica Munting. herbar. Belgic.* alata venuſtiſſ. *Virid. Luſit.*

P. 1261. Ad Gramina Spartea.

1. Gramen ſparteum Oceanicum pungens, Orientale *Pluk. Almag. Bot.*

2. Gramen ſparteum, ſpicis Cupreſſiformibus numeroſis, ad caulium nodos ex utriculis erumpentibus, *Colletteepille Malabarorum Pluk. Mantiſſ.* p. 3.

3. Gramen ſparteum avenaceum pumilum *Indiæ Orientalis*, *Ravanameſe Malabarorum Ejuſd. ibid.*

4. Gramen ſparteum *Virginianum*, ſpicâ Secalinâ *Ejuſd. ibid.*

5. Spartum ſpicâ & ſetulis tenuiſſimis, caudam equinam æmulantibus. *Bocc. M. R. P.* T. 97.

Prima hujus plantæ *folia*, humi ſtrata, ſtellæ in formam poſita ſunt. *Caulem* emittit rectum. *Spica* è folliculo ſeu vagina exit ut in reliquis hujus generis, quæ [ſpica] per maturitatem caudæ equinæ figuram imitatur cum ſetis tenuiſſimis. Poſtea cùm inveteraſcit ſetas amittit molliſque, & anguſta evadit. Cubiti altitudinem interdum aſſequitur, éſtque ut exiſtimo, planta annua. In muris urbis *Panormi* in *Sicilia* naſcitur.

P. 1266. Ad Gramina Alopecuroide.

1. Gramen Alopecuroides maximum, ſpicâ longiſſimâ, ex pluribus minoribus ſpicis conflatâ *Cap. Bæ. Spei Pluk. Almag.*

2. Gramen Alopecuroides *Maderaſpatanum*, ſpicâ quaſi geniculata molli *Pluk. Phyt.* T. 190. F. 6.

Huic radix fibroſa eſt, & *folia* protrudit longa, erecta, graminea, & penè juncea, quæ culmos ipſos longitudine multum ſuperant. *Spicæ* unciales aut biunciales, villo mollicello donatæ, teretes, quaſi in articulos diviſæ, ut in ſpica Lavendulæ videre licet. Glumæ contiguæ verticillatæ apparent. D. *Bobart.*

3. Gramen paniceum ſimplici ſpica, longioribus ariſtis *Marilandicum*. Perſimile eſt Gramini paniceo ſpica ſimplici *C. B.* verum ſpica magis flaveſcit & ariſtæ longiores & denſiores ſunt.

4. Gramen Alopecuroides minus, ſpica mucronata pyramidali *Sherardi*, *Moriſ. hiſt.* P. 3. Altitudine dodrantali aut pedali aſſurgit *culmus* lævis, gracilis, in inferiore parte tribus quatuórve geniculis donatus, *foliis* anguſtis, palmaribus, mollibus, ad inſtar vaginæ eundem cingentibus. Spica erecta, biuncialis, ad baſin latiuſcula in acutum mucronem terminatur, ex glumis anguſtis, mollibus, non ariſtatis compoſita.

5. Gramen Alopecuroides delicatiſſimâ ſpicâ plumoſâ, foliis Cyperi *Hort. Cath. Suppl.* 3. A reliquis Gram. Cyperoidibus plurimum differt. Pluma quippe ſeminibus adnaſcitur ut in *Arundine*.

6. Gram. *Indicum* Alopecuroides, holoſericeum majus, ſpica longa pappeſcente *Pluk. Phyt.* T. 92. F. 5. An Gramen Alopecuroides, *Curaſſavicum* ſpicâ longiſſima & ſericea, candida *P. B. P.* Gramen ſpicatum ſpicis longis laxis, pappo ſericeo caneſcentibus D. *Sherard.*

7. Gramen Alopecuroides *Indicum* minus, ſpicâ ſericeâ candida laxiori *Pluk. Phyt.* T. 92. F. 4.

8. Gramen geniculatum brevifolium criſpum, ſpicâ purpuro-ſericeâ, *Maderaſpatanum Pluk. Phyt.* T. 119. F. 1.

9. Gra-

9. Gramen minus Alopecuroides *Gaditanum*, aliquantulum à nostrate diversum *Pluk. Mantiss.*

10. Gramen Alopecuroides maximum *Marilandicum*, spica longa asperiore.

Folia longa, lata, in longum & tenuem mucronem desinunt. *Spica* sesquipalmaris, crassa, in medio tumidior, utroque extremo angustiore ex innumeris ferè granulis, aristis longiusculis, tenuibus asperiusculis intermixtis, componitur, colore è viridi flavescente.

11. Gramen typhinum, spicis limæ instar asperis, è glumis minimè bicornibus compositis, Gramen spicatum instar limæ dentatum *Hort. Cath.* 88.

In specimine sicco, nobis à D. *Sherard* exhibito *Caulis* dodrantalis & altior erat, geniculatus, gracilis; ex inferioribus geniculis ramulos emittens, in summo *spicam* gestans gracilem, 3, 4ve digitos transversos longam, teretem, æqualis ferè ab imo ad summum crassitiei, è glumarum glomerulis limæ instar, si digiti deorsum ducantur ad tactum asperarum compositam. *Folia* modicè lata sunt.

12. Gramen typhinum minus *Jamaicense*, spicâ magis gracili *Pluk. Almag. Bot.*

P. 1268. Ad Cap. De Gramine echinato.

13. Gramen echinatum maximum, spica rubra vel alba *Slon. Cat. Jamaic.* aculeatum *Curassavicum P. B. P.* p. 338. *Americanum* spicâ echinatâ, majoribus locustis *Schol. Bot.* p. 258. F. 3.

D. *Sloane*.

Radices huic plures, filamentosæ, duas trésve uncias longæ, *folia* aliquot graminea, sesquidigitalia, luteo-viridia emittentes; è quorum medio exsurgunt *caules* seu *culmi* complures 6 uncias longi, geniculati, geniculis ¾ unciæ partes à se invicem distantibus, è quibus emergunt subinde ramuli incurvi, foliosi; in fastigio cujusque spica sescuncialis, ex echinis parvis, seu seminibus amplis, subrotundis, aculeatis, coloris nunc rubentis, nunc viridis composita: spinulæ longæ, acutæ, rigidæ, quaquaversum spectantes, semina aliquot oblonga ampla, compressa, alba continent.

Magnitudine insigniter variat. E radicibus interdum exeunt ramuli nodosi rubescentes, quorum geniculis adnascuntur foliorum minorum alterno ordine densè sitorum agminula, seu congeries.

Vires. Post pluvias in agris Insularum *Caribbæarum* & *Jamaicæ* copiosè & ubique provenit. Viatoribus admodum molestum est echinis suis eorum crura compungens.

14. Gramen maritimum echinatum procumbens, culmo longiori, spicis strigosioribus *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane*.

Radix huic fibrosa, multos protrudens culmos, infirmos, teretes, luteos, incurvos, geniculatos, sesquipedali circiter longitudine, geniculis à se invicem sesquidigitali intervallo distantibus; ad quorum unumquodque exoritur folium internodium totum usque ad proximum geniculum obvolvens & includens vaginæ instar, postquam à culmo abscesserit ad 2, 3ve uncias productum, cæruleo-viride, asperum cyperoidum ferè graminum in modum. Fastigium occupat *spica* sescuncialis, minoribus echinulis seu subrotundis aculeatis seminibus, spinulis aliquot rigidis undique armatis, ad brevia à se invicem intervalla circumcirca obsita, initio viridis, postea straminei coloris.

In insula parva arenosa, *Guncayos* dicta, non procul ab urbe **Port-Royal** invenit D. *Sloane*.

16. Gramen tribuloides spicatum maximum *Virginianum* D. *Doodii*. Echinatum maximum spicatum, locustis crassioribus tribuloidibus *Virginianum Moris. hist.* P. 3.

D. *Bobart*.

Folia brevia, lata, gladiata. *Culmi* dodrantales, geniculati, *folia* 2, 3úmve unciarum promunt. Spicæ loco locustæ grandes, duræ, subrotundæ, 6, 7ve, dissitæ & squamatæ, ad biuncialem longitudinem apponuntur. Locustarum quælibet squama ad basin latiuscula in acumen pungens terminatur.

17. Gramen humile latifolium, locustis parvis rarioribus, aristis rigidioribus donatis *Moris. hist.* P. 3.

D. *Bobart*.

Dodrantali geniculato *culmo* assurgit, quem *folia* vaginæ ad instar, inferius ambiunt, atque ubi succreverint ex angusto principio in semuncialem latitudinem in medio extensa, in mucronem desinunt. Biuncialem autem longitudinem rarò superant. Spica tenuis biuncialis è locustellis parvis duris, separatis & rariùs dispositis, aristis brevibus, rigidis, sursum spectantibus confecta est.

Ex horto *Patavino* olim receptum est.

18. Ad hoc Caput referendum eſt Gramen caninum marinum ſpicâ echinatâ *C. B.* Gr. parvum echinatum *J. B.* cujus deſcriptionem vide in Capite *De Gramine canino.*

19. Gramen ſpicâ planâ echinatâ *C. B. Theat.*

Plantula palmaris eſt: *radicula* ex fibellis albis compoſita; ex qua *foliola* capillacea pauca, unciam longa, & feſtuca tenuiſſima prodeunt. *Spicam* habet uncialem planam, quæ ex utriculis minutiſſimis ariſtas acutas emittit. In *Hiſpania* crevit, unde à D. *Albino Hamburgenſi* allatum eſt.

P. 1271. Ad Gramina ſpicata miſcellanea.

1. Gramen parvum montanum, ſpica craſſiore purpuro-cœrulea brevi, montanum pumilum ſpicatum noſtras, Amethyſtinis ſplendentibus glumis *Pluk. Almag. Bot.* A D. *Fitz-Roberts* in Borealibus *Angliæ* inventum & ad D. *Petiver* tranſmiſſum, à quo habuimus. Invenimus etiam inter plantas noſtras ſiccas in tranſmarinis collectas.

2. Gramen criſtatum quadratum, ſeu ſpica è quatuor criſtatarum glumarum verſibus compoſitâ. A D. *Dale* inventa in agris *Notleiæ* in *Eſſexia*, & ad nos delata eſt hæc ſpecies.

3. Gramen criſtatum *Madraſpatenſe*, ſpicâ interrupta villoſa *Moriſ. hiſt.* P. 3. *Madraſp.* ſp. interr. totali, è pluribus ſpicis parvis villoſis elegantiſſimè conſtructa *Pluk. Phyt.*

Culmum profert ex uno geniculo inferiore in binos ternóſve culmos ſe dividentem, internodio uno aut altero donatos, *foliis* 3 aut 4 tenuibus, acutis, uncialibus aut biuncialibus ad ſingulum nodum exeuntibus, & ſupra genicula *folia* quædam ſingularia cernuntur. *Spica* tenuis biuncialis aut triuncialis eſt, è locuſtis ſpiculíſve criſtatis, tantillo villo obductis & quaſi pectinatis, brevibus, conſtructa, quæ per intervalla, præſertim in inferiori parte culmo gracili adhærent.

P. 1269. Gramen criſtatum circa *Romam* annuum eſt, quod & in Horto *Oxonienſi* ſatum annuum eſſe perſeverat, ſpica nonnihil major & longior eſſe videtur, quàm in vulgari perenni. D. *Sherard.* Imo culmus ipſe multo elatior eſt quàm Graminis vulgaris; utpote, qui ad altitudinem ſeſquicubitalem accedat.

4. Gramen Avenaceum montanum, ſpica ſimplici, ariſtis recurvis. Spica è raris glumis, alternatim poſitis componitur. In collibus *Bartlovienſibus* in confinio *Eſſexiæ* & *Cantabrigienſis* comitatûs inque marginibus agrorum *Novum-mercatum* inter & *Exning* à D. *Dale* inventum.

5. Gramen ſpicatum, ſpicâ Panici inſtar è plurimis ſecundariis compoſita, caule multis foliis cincto.

Altitudine eſt dodrantali aut etiam pedali, culmo gracili, crebris geniculis intercepto, totidémque *foliis* ima ſui parte eum aliquouſque amplectentibus, veſtito (ſeptem numeravi in planta quam præ manibus habeo) *Folia* paulo poſtquam à caule abſceſſerunt in junceam figuram contrahuntur & tenuiſſima evadunt.
E *Marilandia* à D. *Krieg* M. D. allata eſt.

6. Gramen ſpicatum ſpicâ prælongâ, è ſpicis multis ſquamoſis oblongis ſcapo medio accumbentibus compoſita.

Spicæ partiales ſeu ſecundariæ 3 perſæpe uncias longæ ſunt, exteriore latere ſubrotundæ, & è glumis ſquamatim incumbentibus compoſitæ, interiore quâ ſcapo apprimuntur planæ vel parum concavæ. Folia graminea anguſta.
In *Marilandia* collegit D. *Vernon.*

7. Gramen ſpicatum floridum, Orchidis facie *Prom. Bæ. Spei Pluk. Mantiſſ.*

P. 1270. Spec. 13.

8. Gramen Avenaceum glumis variis *C. B.* idem eſt cum Gramine montano parvo, ſpica craſſiore purpuro-cœrulea *Synopſeos* noſtræ *ſtirp. Britan.* edit. 2. p. 293. In tranſmarinis etiam invenimus. Vide paulo ſupra.

9. Gramen ſpicatum marinum repens D. *Sherard.* Inter rependum ad ſingulos nodos ramulum emittit, foliis aliquot ſpinoſis aut veriùs ſpinis veſtitum, 3, 4ve uncias altum, in ſummo ſpicam parvam, brevem geſtantem Graminis typhini, ad quod Genus referendum eſt. Hoc eſt, Gr. caninum ſupinum pumilum marit. ſpicâ compactâ *Hort. Cath.* 89.

10. Gramen Pomorum & Meliloti redolens, paniculâ Cupressina *Bocc. Mus.* p. 67. T. 57. Ad pedis Geometrici altitudinem supra terram attollitur. Inter manus confricatum odorem spirat Meliloto & Pomis Apianis similem, cum tantillo corticis Aurantii, & mistura Amygdalorum amarorum. In *Sicilia* & *Italia* multis in locis oritur. Spica pyramidalis est; & in sicco coloris flavi. A Gramine nostro anthoxantho non multùm abludit.

11. Ramacciam *H. M.* P. 12. T. 72. quæ Secunda est species *Iribeli*. Gramen *Indicum* spicatum foliis confertis concavis, floribus spicatis plumosis.

H. M.

Per totam invenitur *Malabariam*, in arenosis nempe & petrosis locis. *Radix* tortuosa est; oculis se propagans, fibris implexis, densis, tenuibus, capillaribus, quarum filamenta intus lignosa, coloris albi, nonnihil ad flavum vergentis, saporis amari, odoris fragrantis sed minùs vegeti. Illa quæ in *Tutocorim* invenitur, non est radicibus albis, sed ruffis, atque huic quàm maximè præfertur, utpote odoris vegetioris. *Folia* ex radice prodeunt oblongo-angusta, gladiolorum instar, crassiola, plana, glabra, duriola, ab una parte in summitate se claudentia, venis subtilibus in longum striata, coloris viridis, cuspidibus minutis, oris incidentibus munita, interiori parte, versùs quàm clauduntur viridi-albicantia, ad radices, ubi fasciculatim coadunata, albicantia, nullius saporis. Vetustiore facta planta ex radice unicus exsurgit *Caulis*, planus, solidus, nodulatus, in nodulis pluribus foliis circumvestitus, in cujus summitate proveniunt *Flores* spicati, inter plumata quasi filamenta, quæ caulem in summitate investiunt. *Radix* in mercimoniis est, & magno studio ab incolis excolitur; & avulsione propagatur in terra arenosa albicante & dissoluta.

Vires. Pro variis indispositionibus in infusionibus & decoctis exhibetur. Radicis autem decoctum pro lotione corporis usurpatus quàm maximè confert ad corroborandos artus, vitales etiam atque animales spiritus quàm maximè fovens: hypochondriacis prodest, ut & melancholicis; capitis dolores sedat. Apud indigenas principem obtinet locum pro febribus, ventris doloribus, capitis affectionibus, intestinorum torminibus & colicis passionibus in decocto simpliciter, vel cum aliis medicamentis propinata.

12. Tiri-Panna *H. M.* P. 12. T. 74. Graminifolia *Indica* flore & fructu destituta.

Nascitur in petrosis. *Radix* fibrosa, lignosa. *Folia* sola ex radice exsurgunt, pedibus rigidis ac fuscis, oblongo-angusta, in cuspidem stricta, crassiola, carnosa, plana, viroris fusci, interiùs in medio striata, in oris ruffo-rubra, pulverulenta lanugine obducta. Floribus & fructibus destituitur.

Succo ex foliis extracto aurium leniuntur dolores.

13. Tsjeru-Kotsjiletti-Pullu *H. M.* P. 12. T. 68. Graminifolia aquatica, *Indica*, cauliculis nudis capitula rotunda gestantibus.

Planta est aquatica. *Radix* rotunda, oblonga, candida, viridibus oblongis, densis vestita fibris; ex cujus summitate inter *folia* graminea exsurgunt *caules* simplices, tenues, rotundi, virides, *capitulo* rotundo, plano, ruffo nodulati, inferiùs folioso, theciformi involucro, superiùs in orificio cuspidibus hiante, ac venis in longum striato involuti. Oleo Nucis *Indicæ* incocta scabiem & impetigines sanat.

14. Tagadi *H. M.* P. 12. T. 49. Gramen spicatum arundinaceum *Indicum*, spicâ squamosâ.

H. M.

Omnem amat fundum. *Caules* tenues, rotundi, viridi-albicantes, durioli, geniculati, viridibus foliorum involucris vestiti. *Folia* arundinacea, oblongo-angusta, pilis longis albicantibus obsita, venis in longum striata, viroris communis. *Flores* in summitate caulium proveniunt. *Spicæ* autem sunt oblongæ, cuspidatæ, mutuo seipsas imbricatim obtegentes, viridi-albicantes, nitentes, rigidæ, circa cuspidem viridi-fuscæ, quando se aperiunt, in medio lateris exterioris, ubi nonnihil convexæ, in longum hiant; inferiùs ex hiatu plumulam seu glomulum exserunt conicum, candidum, in cujus medio *stylus* oblongus, tenuis, candidus, pilis condensis in orbem circundatus conspicitur, & cum illo nonnulli apices oblongi, albicantes.

15. Tiri-Panna *H. M.* P. 12. T. 74. Gramen *Indicum* flore & fructu carens, foliis crassis, carnosis, pulverulenta lanugine obductis.

H. M.

Nascitur in petrosis. *Radix* fibrosa, lignosa. *Folia* sola ex radice exsurgunt, pedibus rigidis ac fuscis, oblongo-angusta, in cuspidem stricta, crassiola, carnosa, plana, viroris fusci, inreriùs in medio striata, in oris ruffo-rubra, pulverulenta lanugine obducta. *Floribus* & *fructibus* destituitur. Succo è foliis extracto aurium leniuntur dolores.

P. 1273. Ad Cap. De Gramine Dactyloide seu Ischæmo.

Nos cum *Jo. Bauhino* Gramen dactylon latiore folio annuum *C. B.* i. e. Ischæmon vulgare *Ger.* Isch. sylv. latiore folio *Park.* Item Gramen dactylon esculentum *C. B. Ger.* Isch. sativum seu Gr. Mannæ esculentum *Park.* ad idem caput reducimus, & specie convenire, nec aliter quàm culturâ, & accidentibus inde ortis differre existimamus.

1. Gramen dactylon folio Arundinaceo minus *C. B. Theat.* pro diversa specie à perenni folio arundinaceo majore exhibetur. Qu. annon idem sit cum Gramine canario altero *Lob.* i. e. Gram. dactylo repente sive canario Ischæmi paniculis *Park.*

P. 1270. Spec. 2.

2. Gramen dactylon *Siculum*, &c. neque *Bocconi* Gramen bicorne seu distachyophron est, neque *Columnæ*, quorum (inquit D. *Sherardus*) utrumque habeo. Ad pedem montis *Vesuvii*, quin & circa Baias aliisque multis in locis Regni *Neapolitani* frequens est: inveni etiam inter *Antibum* & *Cannas* in *Gallo-provincia.* D. *Sherard.* D. *Cupani* Gramen polydistachyophoron lanuginosum in *Hort. Cathol.* dicitur.

3. Gramen dactylon *Indicum* esculentum, spicâ articulatâ *Ambrosini Phytol.* dactylon maximum *Americanum H. R. P.* Sesamum perenne *Indicum Zanoni.* Gram. spicâ articulata *Virginianum Park.*

Gramen hoc amplissimum, è *Virginia* delatum, in horto satis luxuriat, hyemémque tolerat. *Folia* emittit gladiata, Ulnæ aut amplioris longitudinis, viridia, per longum strata, ad oras asperiuscula, nervo medio fragili in dorso eminente: inter quæ culmi minimi digiti aut calami scriptorii crassitie geniculis paucis, longísque internodiis donati, angulosi, ex viridi purpurascentes, ad humanam altitudinem assurgunt; inque horum fastigio (ut in aliis hujus familiæ) umbellatim in 3, 4, 5 partes seu spicas dodrantales aut pedales rectas & extentas se dividit. Singula spica squamosa in quadrantis unciæ distantiam articulata est, fractúque facilis, qua singula grana, alterno ordine posita, & in theca angulosa, luteola aut straminei coloris latentia continentur. Ex singulo geniculo æstivis mensibus lingulæ duæ lanuginosæ subfuscæ dependent, quæ è flore bifurcato, ut in aliis, nascuntur.

4. Tereta-Pullu *H. M.* P. 12. T. 45. Gramen Dactylon *Indicum*, geminâ duntaxat spicâ in summo caule.

Nascitur in arenosis, repens & terræ se affigens. *Caules* geniculati, rotundi, virides, glabri, foliis oblongis, angustis, cuspidatis, viridibus in geniculis vestiti. In vertice caulium spicati & geminati prodeunt petioli: *Spicæ* duabus seriebus [glumarum sci. & seminum] sunt consitæ, rotundæ, parùm cuspidatæ, duræ, albicantes.

5. Kouda-Pullu *H. M.* P. 12. T. 51. Gramen dactylon *Indicum*, spicis pluribus surrectis, aristatis.

Planta quodlibet amans solum. *Radix* ei albicans, fibrosa. *Caules* rotundi, glabri, virides, geniculati, in geniculis cymis inflexi, foliis gramineis vestiti. *Spicæ* petiolis viridibus surrectis, qui ex vertice caulium plures erumpunt, in duabus seriebus confertæ insident, fuscerubescentes & nitentes, ex vertice pilis oblongis surrectis, rubescentibus barbatæ.

6. Kavara-Pullu T. 69. P. 12. *H. M.* Gramen crucis, sive *Niem-el-Salib* Alpini *J. B. Bontii.* eíve valde simile.

Gramen est *caule* oblongo, plano, gracili, *foliis* oblongis vestito, in summitate quatuor spicatis, transversis, decussatim (in formam crucis) dispositis petiolis alato, quibus *spicæ* in duabus seriebus conferto ordine insident; illæ virides sunt, deinde rufescentes, complanatæ, ex pluribus constantes petalis inter se imbricatis, intra quæ semina continentur.

7. Gramen ischæmon *Indiæ Orient.* paniculâ longâ, spicis gracilioribus, pallidis; *Cumboopillee Malabarorum*; & interdum sub nomine *Caverrepillee* accepimus *Pluk. Mantiss.* p. 94.

8. Gramen ischæmon minus, prælongis spicis tenuissimis, *Americanum*, ex *Terra Mariana. Ejusd. ibid.*

9. Gramen dactylon supinum, folio arundinaceo minimum, ex *India Orientali.* Colercarrunillu *Malabarorum Ejusd. ibid.*

10. Gramini dactylo accedens, paniculâ è spicis numerosis strigosis erectis composita, è *Marilandia.*

Penultimæ eadem esse videtur. Spicæ aliæ supra alias è medio scapo exeunt: Ramulos non emittunt, sed stylos seu glumas hinc indè ad intervalla ima parte longiora, summâ breviora, tres quatuórve unà, semen continentes.

11. Gramen ischæmon ramosum, spicis tenuibus lanuginosis aristatis strigosis, duabus plerunque simul è foliorum alis exeuntibus.

E *Marilandia* attulerunt D. *Vernon* & D. *Krieg.*

12. Gramen Dactylon *Orientale* majus frumentaceum, semine Napi, *Caracan Cingalensibus Knox. itin.* p. 11. *Pluk. Phyt.* *Folia* huic latiuscula & quasi porracea, 6, 7ve ab eodem exortu, erectè assurgentia & in mucronem desinentia, spicam ipsam altitudine superantia, cavitate sua canaliculata culmum amplectuntur, qui crassiusculus, teres & erectus est. Hujus autem fastigio 5 aut 6 spiculæ, quasi ex eodem centro radiatæ sunt. D. *Bobart.*

13. Gramen ischæmon *Bermudense* speciosius, foliis brevibus obtusis *Pluk. Phyt.* P. 3. *Folium* singulare ad sui dimidium in caule vestiendo ad geniculum succedens occupatur, ubi ex utraque parte sinu donatum quasi articulatum apparet; atque compressum, gramineum obtusum biunciale assurgit. *Culmi* erecti apex 5 vel 6 spiculas ab eodem exortu digitatas, tenues & acutas, è glumis angustis, unam partem spectantibus profert.

14. Tsjitti-Pullu *H. M.* P. 12. T. 78. Gramen dactyloides ramosum, spicis habitioribus, fructu esculento.

Planta est ex genere frumentorum, nascens in arenosis, & ad altitudinem 5 pedum assurgens. *Radix* nodus est brevis, plures capillatas, albicantes subtus demittens fibras. *Caules,* qui ex radice plures exsiliunt, rotundo-plani sunt, albicantes, nitentes, venis striati, intus albo corculo, subulis subtilibus pervio, repleti, geniculis tuberosis interstincti, foliosis viridibus involucris vestiti, ex geniculis caules viridiores, planiores atque etiam geniculatos, suis quoque involucris obtectos emittentes, qui Caules seu culmi superiùs ad geniculos pluribus ac spiceis sunt dotati capitulis. *Spicæ* in culmis densa serie ad unum latus consident, primò virides, dein albicantes & nitentes, postea ex rubro ruffescentes, vetustiores & siccæ ruffæ, valdè planæ, 4 vel 5 cuspidibus præditæ, intra suas vesiculas totidem includentes *semina,* per maturitatem rotunda, & in totidem cuspidatas gemmulas exturgescentia, cortice rubro-fusco, quo inter pilandum deprædatæ albescunt.

Vires. Pista ex hac planta farina in pilulas formatur, quæ Capiti contra maniam imponuntur. Eadem farina cum *Ovi* albumine vel *Nuce Indica* in scobem conquassata & commixta distortis manibus, pedibus, aliisque partibus magno cum levamine circumlinitur, lumbis applicata robur genitale promovet. Prædictæ pilulæ in oleo *Sergelim,* h. e. *Tzit-Elu* frixæ, panno insutæ ac dolenti parti impositæ artuum dolores sedant; cataplasma ex hac farina confectum idem præstat: semen nodulo illigatum & in aqua coctum cum successu in cholera adhibetur.

15. Gramen dactylon bicorne, tomentosum maximum, spicis numerosissimis *Slon. Cat. Jamaic.* Graminis decima species, Capaupuba *Brasilianis;* Gr. plumeum *Marcgr.* D. *Sloane.*

Fibris multis validis, seu filamentis crassis albis, 2, 3ve uncias longis, terram firmiter apprehendentibus, *radicatur.* *Caulis* ad 3ium, 4 aut 5, pedum altitudinem assurgit, *foliis* multis ad imum eum seque invicem amplexantibus, cinctus, ad modum Graminum nonnullorum è Cyperoidibus, singula autem folia bipedalia sunt, dorso acuto, aspera, angusta, Cyperoidum nonnihil similia. *Culmus* rectus, teres, pallidè viridis, calami seu pennæ Anserinæ crassitudine, 4 vel 5 geniculis interceptus, spatio intermedio folio obtecto. E supremis geniculis exeunt 20, 24 aut etiam plures petioli geniculati, è quorum geniculis exeunt alii petioli minores; in universum, tum in ipso caulis fastigio, tum paulò inferiùs, ingentem paniculariarum numerum efficientes, quarum unaquæque in duas dividitur *spicas,* cornuum instar extantes, ad modum *Graminis ischæmi bicornis,* copiosa molli longa, candidissima lanugine seu tomento, Gossipio multo tenuiore donatas, pilis paucis crassioribus intermixtis, quos pro aristis habet D. *Sloane.*

Variat colore, pro ætate ut conjicio, rubente vel albo.

In insula *Nieves* & in *Jamaica* prope locum dictum **the Angels** copiosè proveniebat pulcherrima hæc Graminis species. D. *Sloane.*

16. Gramen dactylon bicorne tomentosum minus *Slon. Cat. Jamaic.* D. *Sloane.*

Fibris multis, longis, albis, validis, flexuosis alimentum attrahit. *Folia* emittit plura, aspera, angusta, 9 digitos longa, dorso acuto Cyperinorum instar, per siccitatem rubentia. E quorum medio exsurgunt calami aliquot seu caules, tribus plerumque articulis intercepti, sesquipedales, & ad nodos intumescentes, *foliis* pariter intumescentibus à geniculis aliquousque obtecti. E folii autem ala tanquam ex utriculo, ad modum *Graminis dactyli Siculi, &c. nostri,* egreditur pediculus seu Culmus tenuis, panicula insidente è duabus spicis cornuum æmulis, ut in aliis hujus Generis composita, brevioribus duntaxat, nec ultra ¾tas unciæ partes longis

longis copiosa lanugine seu tomento, molli, longo, candidissimo, Gossipio quovis multò subtiliore & molliore.

In pratis **Palmeto-Savanna** & **Lime-tree-Savanna** dictis, versus **The Seven Plantations** copiosè crescit. Reperitur etiam aliquando in pratis circa **Mr. Batchelour's Plantation**, versus **Black-River-Bridge.**

17. Gramen dactylon elatius, spicis plurimis tomentosis *Slon. Cat. Jamaic.* An 1a species Graminis *Marcgrav?* An Kouda-pullu *H. M.*

D. *Sloane.*

Radix huic firma fibrosa: *Folia* lata, pallidè luteo-viridia, Avenaceorum instar. *Caules* nodosus, ad 3ium pedum altitudinem assurgens, ad supremum articulum in duo capita interdum divisas, alterum florens, alterum sine floribus: ab eodem vertice seu centro spicæ plures (4, 5, aut 7) exeunt, omnes deorsum dependentes, singulæ 4 uncias longæ, pilosæ admodum, seu lanuginosæ. Inter gramina in pratis seu *Savannis* altitudine eminet.

In pratis circa **Two-Mile-Wood** & alibi copiosè oritur.

18. Gramen dactylon procumbens, crassum & viridius, culmo reclinato. Gr. dactylon *Americanum* cruciatum, *Barbadensibus* nostratibus **Dutch-Grass** dictum *Pluk. Phyt.* Tab. 189. F. 7. An Gr. Ischæmon *Bermudense* speciosius, foliis brevibus, obtusis *Ejusdem* Tab. 245. F. 1?

D. *Sloane.*

E radice fibrosa tanquam è centro plurima in omnem partem tum *folia* viridia, tum *caules* emergunt, humi strata. Caules autem pedem longi sunt, *spicas* plerunque 3, 4ve, valde virides, latas & amplas è vertice emittentes.

Ad vias publicas locis depressis oritur, tam in *Jamaica,* quàm in *Barbados* insulis. Pabulum omnium optimum pro bobus & jumentis censetur.

In ore dentibus compressa seu commanducata, & vulneri applicita, hæmorrhagiam sistit. *Vires.* Vidi aliquando *Æthiopem* sanguinem ex arteria profluentem eo adhibito compescentem, cùm pulvis sympatheticus nil valeret.

19. Gramen dactylon, spicis gracilioribus, plerunque quatuor, cruciformiter dispositis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Radix huic fibrosa, altè descendens: *Folia* brevia angusta: *caules* geniculati, intorti, graciles, albi, sesquipedales; in fastigio 4 plerunque spicas albas, tenues, in crucis formam dispositas, gestantes, [Spicarum numerus variat, interdum enim 3, 5, vel 6 in eodem culmo observantur: Natura tamen numerum quaternarium affectare videtur.] *Spicis* semina adnascuntur glumis geminis inclusa. Hæc species in *Savannis* omnium frequentissima est, caulibus aridis per maximam anni partem ibidem restantibus.

20. Gramen dactylon bicorne repens, foliis latis brevibus *Slon. Cat. Jamaic.* Tereta-pullu *H. M.* P. 12. T. 44. p. 81. cujus descriptionem vide supra.

In pascuis seu locis humidis & depressis in *Jamaica* & insulis plerisque *Charibbeis* oritur.

21. Gramen dactylon bicorne spicis purpurascentibus majus *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Caulis huic intortus, seu huc illuc reflexus repens; *Folia* lata, brevia; *Culmus* 14 uncias altus, spicas sustinens geminas, non horizontaliter sitas, sed erectiores & ad perpendiculum magis accedentes, cornuum modo, staminulis multis purpureis aut nigricantibus donatas.

In locis concavis ubi per hyemem aquæ stagnârant exoritur.

22. Gramen dactylon bicorne, spicis purpurascentibus minus *Slon. Cat. Jamaic?* An Gr. parvum repens δακτυλοφορον *Jamaicense,* spica longiori compressa *Pluk. Phyt.* T. 32. F. 5?

Præcedenti omnibus suis partibus minor est, aliàs similis, & in eisdem plerunque locis oritur.

23. Gramen dactylon bicorne minimum, aristis longis armatum *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Fibrillis tenuissimis albis radicatur. *Folia* indè exeunt plurima, præparva, angustissima, & ferè capillaria, pallidè viridia, unciam circiter longa, è quorum medio exoriuntur cauliculi seu culmi tenuissimi, 3, 4ve uncias alti, totidem articulis nodosi, apposito ad singulos folio. Fastigio insidet *panicula* bicornis seu in duas *spicas* divisa, ¾tas unciæ partes longas, paucis granis compositas, quorum singula binis aristis armantur.

In sylvula prope ripas fluvii *Rio Cobre,* infra urbem *S. Jago de la Vega* reperit D. *Sloane.*

24. Gramen dactylon majus, paniculâ longâ, spicis plurimis nudis crassis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Radix huic fibris multis constat: *Folia* indè oriuntur plurima, caulem seque invicem utrinque complectentia, dorso cultellato, pedem plus minus longa, intensiùs viridia & Graminum

num Cyperoidum foliis nonnihil similia; è quorum medio *Caules* aliquot exſurgunt 3, 4ve pedes longi, ſolidi, pennæ Gallinaceæ craſſitudine æquales, geniculati, ad ſingula genicula folio appoſito, iis quæ è radice exeunt ſimili. *Panicula* pedem longa, ſumma parte, atque etiam inferiùs, in multas tenues 3, 4ve uncias longas ſpicas diviſa, quarum unaquæque duos granorum exiguorum, ſubrotundorum, compreſſorum ordines obtinet, granis anteriùs vergentibus, poſtica ſpicæ parte nuda, & ſibimet imbricatim incumbentibus, ſingulis in pallidè viridi vel rubente gluma ſeu folliculo *ſemen* compreſſum, rotundiuſculum, pallidè luteum & ſplendens continentibus.

In pratis propè Mr. Batchelour's House frequentiſſimum eſt.

25. Gramen dactylon Alopecuroidis facie, paniculâ longiſſimâ, è ſpicis plurimis tomentoſis conſtante *Slon. Cat. Jamaic.* An Gr. Alopecuroides *Curaſſavicum*, ſpicâ longiſſima, ſericea, candida *P. B. P.* p. 338.

D. *Sloane*.

Ad 4 pedum altitudinem aſſurgit, *culmo* geniculato, *foliis* gramineis pedem longis, latitudine proportionata, cincto; ſumma parte paniculam geſtante, ſpicam mentientem, pedem circiter longam, è plurimis ſpicis compoſitam, nonnullis unciam ſuperantibus, è caulis ſeu culmi ſumma parte undequaque enaſcentibus, ſibi mutuo proximis, parvis albentibus locuſtis utrinque ſtipatis, admixta copioſâ albâ longa, molli lanugine ſeu tomento, unde niſi curioſè ſpectetur, graminis Alopecuroidis ſpecies quædam eſſe videatur.

In *Guanaboa* propè Mr. Guy's Plantain-walk in agris obſervavit D. *Sloane*.

26. Gramen dactylon, paniculâ longa, è ſpicis plurimis gracilioribus purpureis vel viridibus, mollibus conſtante *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane*.

Fibrillis aliquot radicatur. *Caulis culmuſve* indè exſurgit pedem circiter altus, 3, 4ve articulis diſtinctus, ad quorum unumquemque apponitur *folium* gramineum, 3, 4ve uncias longum, internodia vaginæ inſtar complectens. *Culmus* ad 6 circiter unciarum à radice diſtantiam in plures graciles ſpicas dividitur quæ omnes ſimul ſemipedalem paniculam efficiunt, ſpicis ab omni culmi latere extantibus, & ab ipſo faſtigio, modico à ſe invicem intervallo, duos digitos longis, valde tenuibus, mollibus, purpureis aut viridibus, è granulis aliquot nudis ſeu locuſtis aggregatis, alternatim hinc indè poſitis.

In agris D. *Batchelour* non procul à collibus Red-Hills dictis collegit D. *Sloane*.

27. Gramen dactylon paniculâ longâ, ſpicis plurimis, gracilioribus & longis *Slon. Cat. Jamaic.*

Fibroſam obtinet *radicem*; *Caules* multos ſeſquipedales: Spicas plures valde tenues ſeu graciles, oblongas. Panicula autem in ſpicas dividitur non tantùm ex ſummo ſcapo exeuntes, ſed etiam inferiùs ex ejus lateribus.

Ubique in Savannis ſeu pratis exoritur.

P. 1274. Ad Caput De Gramine tremulo.

1. Eragroſtis *Marilandica* hirſuta paniculâ longiſſimâ latiſſiméque diffuſa, è ſpicis parvis rariùs ſitis compoſitâ.

Panicula ſemipedalis eſt, aut dodrantalis, latitudine ſeſquipalmari. Ramuli è medio ſcapo exeunt plurimi, ſurculos ſeu ſtylos hinc inde emittentes, ſpicas ſquamoſas purpuraſcentes, rariùs ſitas, in pedicellis prætenuibus geſtantes. Surculi quamvis tenues rigidiuſculi tamen ſunt & ſurſum vergentes, non penduli ut in *Gramine tremulo*.

2. Gramen amoris dictum *J. B.* in *Marilandia* invenitur, verùm panicula majore & è pluribus ſpicis compoſita, quod fortaſſe ſoli luxuriei debetur. Fortè Gramen amoris *Marilandicum*, paniculis azureis *Pluk. Mantiſſ.*

3. Gramen amoris *Indicum*, paniculâ ramoſâ è ſpicis vix perceptibilibus compoſitâ: *Pangepillee Malabarorum Pluk. Mantiſſ.*

4. Gram. paniculis elegantiſſimis, fortè Eragroſtis major *C. B. P.* ex *India Orientali*: Tulipillee *Malabarorum Ejuſd. ibid.*

5. Gram. filiceum ſeu *Amourettes*, ſpicâ longâ, variis minoribus ſpiculis compoſitâ, ad unum latus ſpectante. Caudere pillepu *Malabarorum Ejuſd. ibid.*

6. Gram. amoris *Indiæ Orient.* paniculâ ſparsâ, glumarum petiolis huc illuc undatim inflexis *Pluk. Phyt.*

7. Gram. *Madraſpatanum*, paniculâ ſpicatâ longâ, ſpecioſiſſimâ *Pluk. Phyt.*

8. Gram.

8. Gramini tremulo affine paniculatum elegans majus, ſpicis minoribus & longioribus *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Fibroſam obtinet *radicem* ; *caulem* ſeu culmum teretem, pallidè viridem, ſolidum, ſeſquipedalem, *foliis* ad imum 9 unciam longis cinctum. *Panicula* 6 uncias longa, ſummo *culmo* in varios ramulos diviſo, quibus adnectuntur *ſpicæ* parvæ, oblongæ, compreſſæ, in pedicellis tenuibus ad modum Graminis tremuli, non tamen uſque adeò, ut ſpicæ iis appenſæ tremant, è multis glumis ſeu ſquamis aceroſis, duplici ordine ſitis, compoſitæ, nunc albicantes, nunc purpureæ.

In mediterraneis invenit Autor.

9. Gramini tremulo affine paniculatum elegans minimum *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Radix plurimis fibris ſeu filamentis albis conſtat, *folia* multa emittens, parva, anguſta, pallidè viridia : *Culmum* 3, 4ve uncias longum, totidem nodis interceptum, ad quorum ſingulos folium apponitur, caulem vaginæ inſtar aliquouſque includens. Prope faſtigium, caulis in multos pediculos dividitur, ſparſim undique extantes, locuſtas parvas, tenues, aceroſas ſuſtinentes, è multis præparvis, albis glumis ſquamatim incumbentibus duplici ordine, compoſitas, aſpectu pulchro, ad modum Graminis tremuli, pedicelli tamen rigidiores ſunt quàm ut ſpicæ tremant.

In Savannis prope oppidum S. *Jago de la Vega* copiosè oritur. A *Tsjampullu H. M.* parvitate ſua tantùm differre videtur.

1. P. 1282. Ad Cap. De Gramine Miliaceo.

D. *Bobart.*

Gramen Miliaceum parvum repens *Hibernicum Sherardi Moriſ. hiſt. Oxon.* P. 3. Radices culmíque geniculis & internodiis brevibus donati luxuriante copia ſe propagant, & exinde folia emittunt graminea, brevia, biuncialem longitudinem rarò ſuperantia, quæ culmum palmarem & dodrantalem, inferioribus geniculis, vaginæ inſtar conveſtiunt. Panicula petiolis brevibus ſparſa, uncialis & ſeſcuncialis, ex minimis locuſtis acutis & paleaceis compoſita, ſemina Miliacea, ſubrotunda, minima, copiosè continet.

2. Gramen miliaceum ſylvaticum maximum, ſemine albo *Slon. Cat. Jamaic.* An Gr. miliac. *Americanum* latifolium maximum & panicula minore *Pluk. Phyt.* T. 92. F. 7 ?

D. *Sloane.*

Culmus huic aliquot pedes longus, tenuis, infirmus, nec ſe ſuſtinens, niſi arbuſculis & fruticibus inter quos oritur, fulciatur, concavus, geniculatus, & ad genicula ramoſus, appoſito etiam ad ſingula *folio*, 3 circiter uncias longo, media latiſſima parte ¼ unciæ lato, ſtriato, colore luteo-viridi. In ſummo culmo & ramulis *panicula* ramoſa, cujus ramulis petioli appendent incurvi, ſemina ſuſtinentes alba, ſplendentia, ſubrotunda, uno latere plano, altero ad magnitudinem capituli aciculæ majoris intumeſcente, in glumis nudis purpuraſcentibus, ad modum aliorum hujus generis ſe aperientibus, latitantia.

In ſylvis pleriſque inſulæ *Jamaicæ* & *Charibbæarum* oritur.

3. Gramen Xerampelinum miliacea prætenui, ramoſâque ſparſâ paniculâ, ſeu Xerampelino congener arvenſe æſtivum Gramen minutiſſimo ſemine *Lob. Illuſtr.*

Mollitie delicatiore foliorum, & cubitalium ſeſquicubitaliúmque culmorum exilitate Gramen Xerampelinum imitatur : Spica jubata inſtar plumei faſciculi ſparſa, elegantiſſimis puſillis nitidioribus thecis, rotundioribus, lævioribus tunicis tectis prædita, in quibus *ſemen* minutiſſimum, teres, oblongum, fuſcum, prægnans. *Radix* capillaris tenuiſſima.

Aridis arvorum marginibus gaudet, arenoſíſque herbidis ſatorum marginibus circa *Monſpelium* oritur. *P. Magnol.* item circa *Pariſios.*

4. Gramen miliaceum minus, *Virginianum*, granis grandioribus *Pluk. Mantiſſ.*

5. Gramen miliaceum Coodepillepoo *Malabarorum Ejuſd. ibid.*

6. Gram. miliaceum, paniculâ minùs ſparſâ, Challendenai *Malabarorum. Ejuſd. ibid.* Ex hujus foliis in Oryzæ infuſo coctis oris collutio fit, in Angina ſummè utilis.

7. Gram. miliaceum, latiori folio, *Virginianum*, jubâ diffuſâ ſeu panicula arundinacea tenui *Pluk. Mantiſſ.*

8. Gram. miliaceum anguſtioribus foliis *Marianum*, panicula capillaceâ ſparſâ. *Ejuſd. ibid.*

9. Gramen

9. Gramen miliaceum majus, paniculâ minùs ſparſâ, locuſtis minimis *Slon. Cat Jamaic.*

D. *Sloane.*

Graminis hujus panicula 6 circiter uncias longa eſt, è ſpicis aliquam-multis compoſita, culmo adeò arctè appreſſis, & faſtigio adeò brevi, ut panicula minimè ſparſa ſit, ſed ſpicæ æmula, ut primo aſpectu pro Graminis Panicei ſpecie haberem. *Semina* valde parva ſunt, oblonga, compreſſa, colore albicante lucido, duabus albis membranis ſeu locuſtis obtecta, quæ & ipſa totidem viridibus operiuntur, utriſque perexiguis; ramuli ſeu ſpicis pediculis valde tenuibus adnexa. Supremum culmi internodium valde longum erat, unde & gramen ipſum ſatis grande fuiſſe conjicio; neque enim folia, neque articulos bene memini: nec locum natalem recordor, puto tamen *Jamaicæ* indigenam fuiſſe.

10. Gramen miliaceum viride, foliis latis brevibus, paniculâ capillaceâ, ſemine albo *Slon. Cat. Jamaic.* Gr. mil. *Americanum* medium, paniculâ magis ſparſâ & ſpecioſâ *Pluk.* T. 29. F. 8.

D. *Sloane.*

Fibræ huic pro *radice* multæ, *culmum* protrudentes, geniculis crebris nodoſum, & interdum ramoſum, ſeſquipedalem. Ad ſingula genicula ſingula apponuntur folia, imas internodiorum partes aliquouſque obvolventia, eatenus etiam aſpera & pallidè viridia, reliqua parte unciam aut amplius longa, ſemunciam lata, colore intensè viridi, & ad margines piloſâ. *Panicula*, ſummam caulis partem occupans, 3 digitos longa, è ſpicis aliquammultis compoſita, quibus adnectuntur longis, prætenuibus, & plane capillaceis petiolis *ſemina* parva, ſubrotunda, alba, glumis viridibus obtecta, ut in aliis Miliaceis.

In ſylvis ſiccis & umbroſis invenit D. *Sloane.*

11. Gramen miliaceum anguſtifolium altum, locuſtis minimis *Slon. Cat. Jamaic.* An Gr. montanum paniculâ miliaceâ ſparſâ *C. B*? An Gr. paniculatum *Galloprovinciale*, Aquilegiæ ſemine *Schol. Bot*?

D. *Sloane.*

Culmus huic teres, tenuis, durus & rigidus, frequentibus nodis interceptus, & ad ſingulos foliis ſtipatus ſingulis, 3, 4ve digitos longis, ad 4 aut 5 pedum altitudinem aſſurgens. Panicula 6 circiter uncias longa erat: virgulæ ſeu petioli, è ſuperiore culmi parte exeuntes, quibus locuſtæ appendebantur, duas plus minus uncias longæ erant, ab eadem caulis parte ſeu diſtinctione egreſſæ, ut veluti totidem radii à caule ceu centro productæ viderentur; digitali plus minus intervallo inter centra radiorum rotatim caulem ambientium relicto; ad modum Avenarum. Locuſtæ non è ſquamis compactæ erant, ſed ſingulis granis conſtabant, lucidis, ſubrotundis, parvis, miliaceis, glumis luteis ſplendentibus comprehenſis. Quæ ex *Italico* ſemine in Horto *Oxonienſi* ſuccrevit cultura multo amplior quàm deſcripta evadebat.

In ſepibus non longè ab urbe *Funchall* in inſula *Madera* collegit D. *Sloane*: in *Italia* etiam ab eruditiſſimo Viro, & peritiſſimo Botanico D. *Sherard* inventa eſt.

12. Gramen agrorum venti ſpica, *Marilandicum Pluk. Mantiſſ.*

13. Gramen pratenſe, paniculâ & foliis anguſtiſſimis, ſpicis brevibus muticis, locuſtis minimis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Fibris multis capillaceis, albis, radicatur, *folia* emittens plurima, 5 uncias longa, anguſta & propemodum teretia, aridiuſcula, pallidè viridia; inter quæ *Caules* exeunt teretes, ſolidi, duri, glabri, ſeſquipedales, colore luteo, foliis parvis ad 9 unciarum altitudinem veſtiti, reliquum occupat panicula anguſtiſſima, in multos, ¼ tas unciæ partes longos, ramos diviſus, nunc nigros, nunc cinereos, *ſeminibus* aliquot oblongis rubentibus, folliculo ſeu glumâ nudâ cinerea nigráve velatis fœtos, [gluma] cum ſemine contento adeò parva eſt, ut nudo oculo ægrè poſſit diſcerni.

Vires. In partis ubique ferè copioſum obſervavit D. *Sloane*, præcipuè copiâ maximâ ultra **Two Mile-Wood**, ad ſiniſtram viæ ad pontem fluvii nigri [**Black-River Bridge**] ducentis.

Pauci eſt nutrimenti, nihilominus ſicca tempeſtate in penuria aliorum graminum armenta & boves illud comedunt, ad famem ſedandam, cùm eorum alvi intumeſcunt; nec parvo ſaturantur.

P. 1288. Ad Cap. De Gramine Avenaceo.

1. Gramen Avenaceum, paniculâ minùs ſparſâ, glumis alba, ſericea lanugine obductis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Supremus hujus graminis culmi nodus *folium* emiſit 6 uncias longum, ima ſui parte *culmum* amplectens. Supra hunc nodum *culmus* ad pedalem circiter longitudinem aſſurgebat, unde Gramen integrum altiſſimum fuiſſe obvium eſt conjectari. *Panicula* in ſummo 4 plus minus uncias longa erat, non admodum ſparſa, è multis petiolis vel undique cauli adnaſcentibus, vel alternatim ab uno duntaxat latere ortis, nullo ordine, ſummo culmo compoſitus. Singulis petiolis ſeu ramulis, valde tenuibus & brevibus pediculis appendebantur rubentia aliquot, oblonga, acuminata grana, ad Avenæ figuram accedentia, duabus glumis ſeu membranulis

branulis acerosis comprehensa, exteriùs lanugine sericea seu tomento longiore obvelata, unde ab aliis congeneribus facilè distinguitur.

Vel in insula *Madera*, vel in *Caribbearum* aliqua, si bene memini in *Nevis*, inquit D. *Sloane*, hanc speciem inveni.

2. Gramen Avenaceum *Maderaspatanum*, paniculâ sparsâ, aristis longioribus armata *Pluk. Phytogr.*
Avena sylv. *Madraspatensis*, seminibus aristis tribus donatis *Moris. hist. Oxon.* P. 3.

Folia huic angusta sunt & graminea: Culmis geniculatus, aliarum culmis gracilior, in summo *paniculam* gerit dodrantalem, pediculis biuncialibus & uncialibus sparsam, in quibus nascuntur *semina* oblonga, avenacea, singularia, ut plurimum dichotomum ordinem observantia, glumis foliaceis subluteis inclusa. Sed (quod in hoc notatu dignum est) *semina* ipsa glumis involuta ternis cristis capillaribus & acutis, biuncialibus, in modum Muscæ tripliciter caudatæ, May-fly appellatæ, terminantur. D. *Gifford* attulit.

3. Festuca Avenacea sterilis, pediculis brevioribus & spicis erectis D. *Sherardi Moris. hist.* P. 3. Ad pedalem aut circiter altitudinem assurgit. Quoad folia, modum crescendi, spicularúmque aristatarum formam vulgari similis est, petioli verò spiculas sustinentes breves sunt. Spica ipsa cum aristis erecta & compacta cernitur. Frequenter subfusci coloris est.

4. Gramen Avenaceum, sparsâ paniculâ speciosâ, locustis minimis *Moris. hist.* P. 3. 215. *Caulis* pedalis & sesquipedalis, paucis geniculis interceptus *paniculam* gerit palmarem, speciosam satis cum petiolis capillaribus, non dependentibus tamen, per intervalla Graminis pratensis in modum extensis. Istis autem sparsim accrescunt locustæ exiguæ, bifidæ, inter Avenacea gramina minimæ, cum arista unica pertenui & elegante cujusque medietate exeunt. D. *Bobart*. In locis gramineis reperitur sed rariùs.

5. Festuca arundinacea maxima montana, sive Neapolitana D. *Sherard* v. Descriptionem apud D. *Bobart* in *Hist. Oxon.* P. 3.

6. Gramen Avenaceum locustis rarioribus muticis *Virginianum* majus. *Hist. Oxon.* P. 3. Cum antedictis convenit, in omnibus verò majus est. *Culmus* bipedalem aut tripedalem altitudinem attingit, erectè assurgens. *Panicula* dodrantalis paucis longè distantibus pediculis se dividit, paucis quoque locustis muticis Avenaceis, iis appensis, antedictorum triplo majoribus onusta. D. *Bobart*.
Ex graminis Avenacei è fusco xerampelini, &c. genere est.

7. Avena *Lusitanica* pilosa, caput *Medusæ* referens *Moris. hist.* P. 3. p. 210. Gramen caput *Medusæ* referens Lusitanicum D. *Tournef. Folia* sunt graminea: *Culmus* erigitur rectus, rariùs geniculatus, qui spicam biuncialem, primo aspectu q. Secalinam, sed ex longis seminibus avenaceis compositam sustinet: ad quorum uniuscujusque sedem seu appositionem terna foliola angusta & aristata, triuncialia nascuntur (è seminis apice consimili folio aristata unico excrescente) quæ quidem extensa, incurvata, & promiscuè sparsa caput *Medusæ*, quemadmodum vulgo apud poetas repræsentatur aliquomodo referunt. A D. *Sherard* habuit D. *Bobart*.

8. Gramen Avenaceum *Madraspatanum*, locustis tenuibus, oblongis, densiùs stipatis, *Moris. hist.* P. 3. Munere D. *Gifford* ex *India* Orientali accepit. Culmus geniculatus foliis gramineis latis vestitur: Atque hujus summitati panicula insidet, palmaris ferè cum pediculis 3bus aut pluribus, biuncialibus & triuncialibus, non se in alios dividentibus, è geniculis extensis. Istis locustæ quamplurimæ tenues, ex paleaceis & foliaceis glumis constructæ cum minutissima arista è medietate cujusque proveniente, Serpylli modo verticillatim adhærescunt: atque ad harum inferiorum appositionem folium unciale aut biunciale adnascitur. D. *Bobart*.

9. Gramen Avenaceum panicula flavescente densiori, locustis minimis, tenuiter aristatis, & quasi villosis *Tournef. hist. plant. circa Paris.*

10. Gramen Avenaceum, panicula longa, compactiori flavescente, locustis magnis squamosis, erectis lanuginosis, paucis intus granis, aristis recurvis armatis. Siccam nobis communicavit D. *Sherard*.

11. Gramen Avenaceum, spicâ sericeâ, aristis longis armatâ D. *Sherard*. Singulare est hoc genus Graminis, Avenæ non multùm simile, *foliis* prætenuibus, exceptis iis quæ caulem involvunt. Caulis autem seu culmus pedalis est, in summitate spicam gestans strigosam, albicantem, glumis in filamenta capillacea mollia & velut sericea divisis: in eodem culmo spica secundaria interdum ex ala folii exit.

12. Festuca avenacea elatior, locustis squamosis, paniculâ maxima & longissima. Circa *Baias* & alibi in *Italia* frequens.

13. Ægilops Bromoides Juba purpurascente *J. B.* lib. 18. p. 436.

14. Gramen Avenaceum, panicula minùs sparsa, cujus singula grana tres aristas longissimas habent *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Gramini huic panicula 6 circiter uncias longa est, non multùm sparsa, colore per maturitatem luteo-rubente, spicis alternatim longis intervallis dispositis constans, quibus tenuibus pediculis appensa sunt grana prælonga, quorum unicuique superiori extremitate insident tres prælongæ aristæ, quæ huic ab aliis omnibus distinguendo sufficiunt. Glumæ ejusdem cum panicula coloris erant, & minimè aristatæ. Spicæ numero non ità multæ.

In *Madera* insula prope oppidum *Funchall* inveni.

15. Gramen Avenaceum sylvaticum, foliis latissimis, locustis longis non aristatis, glumis spadiceis *Slon. Cat. Jamaic.* **Wild-Oats.**

D. *Sloane.*

Filamenta plurima, 3, 4ve uncias longa, fibrillis lateralibus, quibus alimentum attrahit, capillata, obtinet, quæ in radicem subrotundam coeuntia, *folia* aliquammulta emittunt *caulem* ima parte ambientia, striata, coloris leucophæi, 9 circiter uncias longa; pars altera à caule abscedens, quò altiora in caule sunt folia, eò longior est, adeò ut suprema omnium postquam à caule abcesserint 6 uncias longa sint, duas lata, initio angusta, sensim latescentia, tandem in acutum desinentia, striata, tenuia, dura, aspera, graminea, costa media in aversa parte eminente. *Caulis* seu culmus pedem 1½ plus minus altus, ima parte duos perbreves articulos seu internodia obtinens, ad pedalem à terra distantiam, in ramos dividitur, quorum virgulis seu stylis adhærescunt semunciales aliquot longæ, nudæ locustæ alternatim, absque pediculis, gluma nigricante longam convolutam membranam Frumenti similem continentes.

In sylvis umbrosis mediterraneis insulæ *Jamaicæ* oritur.

Pabulum habetur omnium in tota Insula graminum optimum ad boves & Jumenta nutrienda & impinguanda.

16. Gramen Avenaceum *Marianum* purpureum, sparsâ paniculâ pulchrâ *Pluk. Mantiss.*

17. Gram. Bromoides, sive Avena sterilis *Indiæ Orientalis, Torapo Malabarorum Ejusd. ibid.*

18. Gramen festucarium, seu Festuca avenacea sterilis, spicâ longâ spadiceâ ex Insula *Johanna Ejusd. ibid.*

Gramina quædam miscellanea è D. *Pauli Bocconi* Museo Plantarum rariorum aliisque Autoribus collecta, suis locis inserenda.

1. Gramen maritimum vulgatissimo Gramini pratensi congener aut simile *Lob. stirp. Illust.*

Radix capillata: *Folia* 1, 2, aut 3 unciarum, Schœnanthi modo congesta, è folio aut folliculo prodeunt, è fundo unciali, lato, compresso, instar vaginæ educto. Culmi item 3um, 4 & quinque unciarum foliosâ vaginulâ inclusi sunt, & è 2do emanant culmi geniculo. Spicæ speciosæ, sparsæ Panici sylvestris ritu, sescunciales aut duarum unciarum, subrubentes.

2. Gramen paniculatum *Virginianum*, locustis minimis *Moris. hist.* P. 3. Culmi hujus graminis, frequentibus geniculis intercepti dodrantales & pedales, nunc erecti, nunc reclinati, *folia* proferunt ad singula genicula longa & angusta, quæ paniculam elegantissimam ex minimis locustis, petiolis erectis, non multùm diffusis adnexis, confectam altitudine superant. Ex supremis foliis, velut è vagina *panicula* erumpit; & quod in aliis Graminibus *Americanis* observare est, è geniculis culmuli alii minores excrescentes, paniculas consimiles gerentes ramificantur.

3. Gramen paniculatum minimum molle *Bot. Monsp.* App. Palmaris & tempestate humida bipalmaris est planta, annua, radiculas habens fibrosas: culmum 2bus aut 3bus articulis distinctum. In summitate oritur panicula expansa, è plurimis glumulis mollibus, albicantibus, vix visibilibus composita.

In luco *Gramuntio Aprili* & *Maio* mensibus reperitur.

4. Gramen spicatum asperum annuum *Morisoni.* Vulgari Gr. aspero simile est, verùm minus & humilius, spicásque frequenter simplices, interdum divisas profert, asperas, acerosas, semináque longa tenuia continentes, quibus maturis *radix* perit. Circa *Blæsas* invenit D. *Morison.* Reperitur etiam in *Anglia.*

5. Gramen pusillum unicaule, paniculâ loliaceâ *Bocc. Muf. pl. rar.* T. 57.

Ad spithamæ altitudinem excrescit, & in *Italia* invenitur sterilibus saxosis, sanctuario seu Asylo *della Madonna di Savona* conterminis.

6. Gramen

6. Gramen cirrosâ & villosâ spongiâ ad singula genicula donatum, paniculatum, minimum, Alpinum. *Boc. M. R. P.* T. 59.

In montibus altis *Mutinensibus* provenit, inque territorio *Bononiensi* in sylvis humidis & opacis, ad altitudinem palmi Geometrici assurgens. *Suspicor autem spongias illas villoas cujusdam insecti receptacula esse.*

7. Gramen pumilum arundinaceum myûros erectum non ramosum, minimum *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 59.

Multis *Italiæ* in locis oritur, & speciatim prope *Madonnam di* S. *Luca* in *Bononia*; inque *Roma* extra muros, quà ad S. *Pancratium* itur. Nascitur etiam in *Pedemontio, Corsica & Sicilia*: Alias in cespitibus, aliàs cum caule singulari, spithamæ altitudine, & locos macros sterilésque amat. Caulis hujus graminis terminatur in formam caudæ muris.

8. Gramen exile arundinaceum minimum, acumine reflexo *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 57.

Articulata est ad modum Arundinis, & spithamam alta. In loco sterili & saxoso 7 m. p. ab urbe *Savonæ* distante, & supra *Madonna della Misericordia Savonæ* dicta.

9. Gramen supinum, brevi hirsuto folio, paniculis echinatis singularibus *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 66. T. 55.

Folia hujus plantæ lata sunt & arundinacea magnitudinis suæ respectu, quandoquidem paulò plus dimidio palmo supra terram elevatur, & plerunque inferior ejus medietas in terram reclinatur. Paniculæ echinatæ in formam spicæ disponuntur, & summum culmum exornant. In territorio *Venetiano* ad sepes viæ *Pieve di Soligo* vicinæ provenit, & supra *Massam di Carara*, inque *Taurino* copiosissimè in parco *S. A. R*, i. e. sua Altezza Reale, invenitur.

10. Gramen pusillum erectum, spica molli Avenacea. *Ejusd. Bocc. ibid.* T. 57.

Spithamæ altitudine supra terram erigitur; circa Autumnum cùm glumas suas projecerit nuda manet cum ungue acuto spicæ articulationibus adnexo. Invenitur ad margines viarum per *Pedemontium* & *Sabaudiam*, atque per *Siciliam*.

11. Gramen paniculâ sparsâ luteâ, loliaceâ *Magnol. App.* Annuum isthoc Gramen folia habet loliacea, culmum cubitalem, cui innascitur panicula è plurimis spicis loliaceis, uncialibus, sparsis, parùm barbatis composita. *Flores* lutei sunt. Maio mense in pratis ultra *la Garrigue du Terrail* viâ quà itur S. *Jean de Vedas* reperitur.

12. Gramen duriusculum; paniculis multis exilibus, longulis, viridibus *Hort. Cath.* A Gramine exili duriusculo Ger. differt, Quòd planta sit major & elatior, panicula magis diffusa, locustis seu spinis ex quibus panicula componitur multo longioribus & gracilioribus.

13. Gramini nostro duriusculo maritimo majori simile, sed mollius & lanuginosum. Siccam nobis communicavit D. *Sherard*.

14. Gramen Filiceum *Salawaccense*, paniculis plurimis spicatum D. *Petiv. Act. Philos.* N. 276. p. 1019. *Naracucha-pillee* Malab. D. *Brown* Decoctum hujus cum pauco pipere febres intermittentes abigit.

15. Gramen lanceolatum paniculis densè stipatis supinum *Siculum, Bocc. Mus. pl. rar.* T. 87.

Totum supinum est hoc Graminis genus, paniculis duris surculos ordinatim cingentibus. Longitudo ad spithamam accedit. Surculi per terram strati spinam seu costam habent Pastinacæ marinæ piscis æmulam. Planta est annua, & invenitur 10 mill. à *Panormo* à *Sferra cavallo* usque ad vicum *di Capaci*. Altera species minùs speciosa, surculis & paniculis angustioribus observata à me fuit in *Corsica* insula.

16. Gramen maritimum, paniculis asperis cristatis *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 119. T. 95.

17. Gramen paniculatum elegans locustis erectis, pennatis non aristatis. Gr. alterum paniculatum asperum, pulchris paniculis surrectis *Hort. Cath.* Suppl. alt. 33.

Procerior est planta, panicula majore quam Gram. nostrum tenuifolium, locustis pennatis non aristatis. Locustarum squamæ in acutos apices exeunt.

18. Gramen parvum *Æthiopicum* tenuissimis foliis; *Amourettes* spica simplici & gemella *Pluk. Almag.* Tab. 300. F. 4.

Spicæ breves sunt, compressæ, è glumis squamatim incumbentibus compositæ. Folia & cauliculi capillaceæ tenuitatis sunt.

19. Gramen *Africanum* geniculatum, Graminis tremuli paniculâ ferugineâ D. *Sherard.*

Altitudo semipedalis. Cauliculi satis firmi & rigidi, duobus tribúsve geniculis intercepti, & à geniculis foliis aliquousque obvoluti.

20. Gramen nemorosum glabrum *Marilandicum* capitulis Psyllii majoribus, rotundis D. *Sherard.* Caule est erecto, firmo, striato, pedali aut altiore.

21. Gramen junceum perpusillum, capillaceis foliis, *Æthiopicum Pluk. Almag.* Tab. 300. F. 5. Cauliculi & folia tenuissima sunt, & planè capillacea. Paniculæ Juncelli omnium minimi nostratis similia sunt. Siccam communicavit D. *Sherard*, ut & præcedentes duas.

22. Gramen juncoides *Africanum* panicula simplici compacta ferruginea, foliis tenuissimis. *Folia* è radice emittit numerosa, angustissima, & in capillaceam tenuitatem exeuntia, dodrantem longa erecta. Cauliculi seminiferi supra folia eminent & in fastigio paniculam seu capitulum gestant, breve, crassum, squarrosum, basi sua triplici foliolo (in quæ caulis dividitur) cinctum, eodem fere modo quo in Juncis nonnullis. Est enim capitulum hoc sessile in angulo divaricationis caulis, & squamosum.

23. Gramen spicatum, spicis longis laxis, pappo sericeo canescente D. *Sherard.* Gr. montanum Avenæ semine *Clus.* lib. 6. p. 219. montanum Avenaceum lanuginosum *C. B. prod.*

24. Gramen *Indicum*, spicâ crassâ longissima, lanuginosa. An Tenna *H. M. Vol.* 12. *Tab.* 79. p. 151? Tenna propiùs accedere videtur ad Panicum vulgare.

25. Gramen paniculatum asperum, paniculis pulcris surrectis *Hort. Cath.* Locustæ squamosæ sunt ut in multis Festucis, compressæ, surrectæ. Squamæ seu glumæ in acutum mucronem exeunt. *Folia* lata sunt.

26. Gramen capitulo globoso foliaceo, *Hyacinthi Ambrosini* in *Novarum Plantarum hactenus non sculptarum Histora.*

Ex *radice* Graminis vulgaris modo fibræ exiguæ albicantes & plurimæ adnascuntur, quæ in unum velut cespitem coeuntes deorsum repunt. *Culmus* unicus erigitur, non rectus, sed obliquè ascendens, sesquicubitalis, internodiis rarioribus distinctus, qui in paniculam globosam, multis foliolis subtilibus acuminatis circumamictam, ità ut sphæricam formam præ se ferre videatur, desinit. *Foliis* donatur paucis angustis circa caulem, & culmi plurimi absque panicula, *foliis* oblongis angustissimis, & in acumen fastigiatis à radice & caule exsurgunt.

Julio & Augusto mensibus reperimus in agri *Bononiensis* umbrosis locis, & campis lætis & cultis, cùm oppidum *Malalbergo* appellatum, herbationis causâ, peteremus.

P. 1280. Ad Cap. De Arundine.

1. Ily-Mullu *H. M.* P. 12. T. 75. Arundo *Indica* foliosa, aculeata, paniculâ in summo è spicis pluribus compositâ. An Arundo graminea aculeata *Alpini*? *H. M.*

Arenosa amat. *Radices* albicantes, fibrosæ. *Caules* rotundi, duri, rigidi, geniculati, cymis tortuosè inflexi, novellos è geniculis ejicientes caules, virides, cœruleo-albicante rore aspersos. *Folia* pedibus caules circa geniculos amplectuntur, oblongo-angusta, rigida, crassiola, interiùs lato sinu sulcata, in cuspidem valdè rigidum & aculeatum stricta, viridia, atque etiam cœruleo-albicante rore suffusa, ubi siccescunt dilutè rufescentia. *Capitula* cauliculis insident rotunda, ex oblongis, viridibus, gramineis, in orbem diffusis cauliculis conformata; hi si versus inferiora stringuntur asperi sunt & manibus adhærent. In capitulis ad exortum cauliculorum oblongæ, angustæ, cuspidatæ, virides emergunt *spicæ* foliosis involucris comitatæ, quæ ubi florent ac se aperiunt è vertice duo emittunt filamenta oblonga, albicantia, pilis albis barbata, ac cum illis minora quædam filamenta ruffis *apicibus* dotata. In caulibus quibus hæc capitula innascuntur, adhuc alii cauliculi spicati, & quidem plures congregati conspiciuntur, qui ex vertice emicant, spicis seriatim obsessi. Spicæ ipsæ virides sunt.

Radix trita, & cum cinere capilli humani decocta à maniacis cum successu assumitur.

Hæc planta vel eadem est cum Arundine graminea aculeata Alpin. exot. vel ei valde similis.

2. Nain-

2. Nain-Canna *H. M.* P. 12. T. 73. Canna seu Arundo *Indica*, paniculis latè diffusis in summis caulibus, è pluribus spicis squamosis compositis.

Cannæ genus est sylvestre, in arenosis nascens. *Caules* qui pedibus foliorum theciformiter convolutis investiuntur, rotundi sunt, viridi-diluti, glabri, carne intus fungosa, alba, inter filamenta lignosa, striati, in media fistulosa cavitate pervii, valdè leves. *Folia* oblonga sunt, in cuspidem stricta, acutis oris, in flexura quà à caulibus abscedunt, interiùs geniculata, circa geniculum candida lanugine obducta. *Costa* media in aversa parte eminet, venis subtilibus in longum striata, intus tubulis pervia. In caulium vertice petioli prodeunt striati, in interstinctis caulium intervallis, ubi rubescunt, idque plures congregati, in orbem dispositi, ac obliquè surrecti, ex nodulis rubescentibus minores emittentes ramulos spicatos, plumæ instar diffusi, viridi-diluti, sed teneri, rubescentes. Spicæ ipsæ ex spadiceo nigricant & nitent, in penecillis filamentorum argenteorum per quæ transparent, nitentes.

Succus per se sumptus, vel cum Allio tritus, palmísque cùm manuum, tum pedum inunctus spasmo medetur; cum Zingibere lævigatus, temporibúsque illitus maniacis, hypochondriacísque confert. Flores cum canino stercore in lotura Oryzæ triti idem præstant temporibus applicati. *Vires.*

3. Arundo *Indica* nostrati congener si non eadem. Kerpa *H. M.* P. 12. T. 46.

In aquosis nascitur, ad altitudinem 12 pedum. *Radix* geniculata, primò rubescens, vetustior facta albescens, fibris capillatis, quas è geniculis emittit, se affigens. *Caules* rotundi, cavi, primùm viridescentes, adultiores & sicci albicantes, ligno duro, venis striato, Calami instar, circa radicem caules emittentes laterales. *Folia* ex geniculis prodeunt, eósque convoluta includunt, ensiformia, stricta, crassiuscula, ima parte, quà autem caule abscedunt, geniculo viridi-diluto, albicantibus pilis vestito, interstincta, in interiori latere concava, & albicante tunica obducta: in superiori caulium parte plumei conspiciuntur glomi, ex plurimis tenuissimis filamentis ceu petiolis compositi, qui argenteis longiusculis ac glomulatim dispositis filis sunt vestiti. *Semina* hisce filamentis insident condensa, parva, russorubra.

Cadi-Pullu similis est hæc planta, sed odoris expers, novis, oblongis, cuspidatis, albicantibus ac subflavescentibus oculis, qui ex radicis geniculis q. extruduntur, se propagans.

Ex foliis Apozema fit emmenagogum, Abscessibus imposita illos ad maturitatem perducunt & aperiunt. Radix oleo incocta scabiem ac pruritum tollit.

4. Arundo *Tyberina* vulgaris D. *Sherard.*

Ab Arundine nostrate vulgatissima multùm differt: Panicula enim multo longior & angustior, minúsque ramosa, colore etiam dilutiore.

5. Arundinis cujusdam summitatem nobis communicavit D. *Sherard*, quam Arundinem aculeatam *Alpini* esse suspicatur, & folia quidem conveniunt caulem obvolventia, convoluta & in acutum mucronem desinentia, verùm paniculam profert Arundinaceam, brevem, modicè diffusam.

6. Arundo Americana striata *Munting. Herbar. Belgic.*

7. Arundo farcta *Indiæ Orientalis*, sanguinem Draconis manans *Moris. hist.* P. 3.

Ab *India Orientali* à mercatoribus petitur, ejúsque succus **Dragons-Blood in Drops** nostratibus vocatur: subtilior est & pretiosior, duplóque alio ab arboribus proveniente carior, unde **Dragons-Blood-Cane**; ex internodio 4 pedes longo; digitum crasso orta, flavescens. Ex hujus Arundinis nodis (unà cum foliis) emergit *fructus* ad instar nucularum, quarum duæ species minor figurâ rotundâ, magnitudine Avellanæ minimæ; major figurâ oblongâ, magnitudine Avellanæ majoris. Utraque autem species externè multos habet gibbulos seu squamas ad instar baccæ Mori. Fracto putamine duriusculo intus apparet nucleus, qualis in Cerasis; revera autem res ità habet, dictus fructus externè tegitur materià quadam rubrâ, facilè friabili, ita ut eam quis digito abstergere possit, quæ tacta chartam aut manus rubedine afficit. Et hæcce rubra materia ea est Sanguinis Draconis species, ex qua fit Vernix, quâ cistæ & pyxides *Sinenses* obduci solent. Modus autem rubram materiam colligendi est, dictum fructum in aqua calida macerare, donec materia illa rubra in fundo vasis subsidat, unde aquâ evaporatâ aut effusâ, dictus *Sanguis Draconis* cum guttis seu frustulis concretis ex fundo vasis colligitur. D. *Bobart.*

8. Arundo *Japonica* Equiseti culmo *Moris. hist.* P. 3. vide Descriptionem *Hist. nost.* pag. 1315.

P. 1316. Ad speciem 4tam seu Arundinem dictam *Rotang Pis.* Ar. nucifera, Rotang dicta, fructu spadicei coloris, striis purpureis venustè tessellato *Pluk. Almag. Bot.* Phœnico-Scorpiuros seu Heliotropium palmites spinosum, Polygonati angustis foliis Madraspatanum *Pluk. Phyt.* T. 106. F. 1. & 2. item *Almag. Bot.* 276.

Hujus

Hujus tres ſpecies in *H. M.* P. 12. T. 64, 65, 66. depinguntur & deſcribuntur.

(1.) *Prima* ſub titulo *Tsjeru-Tsjurel*, cui Fructus minores. Folia *Ily* ſimilia ſunt, in interiori parte, circa venarum tractum pilis hirſutis obſita. *Flores* racemoſi, parvi, parvi, rubro-fuſci, tripetali.

(2.) *Secunda* à præcedente tantùm differt, quod foliis ſit majoribus atque etiam fructubus, qui maturi nigricant & comeduntur. *Katu-Tsjurel* dicitur.

(3.) *Tertia* cæteris major, ubi Arboribus ſe affigit ad altitudinem ſex, ſeptem, imò octo hominum aſſurgit. Arundines rotundæ, duræ, virides, geniculatæ, in geniculis ſpinis denſis, oblongis, aculeatis, duris viridi-flaveſcentibus verticillatim cinctis. *Folia*, quæ geniculis ſupra ſpinas inſident, longa ſunt, in cuſpidem oblongum ſtricta, in oris ſpinis aculeata, in longitudine plicis ſtriata, coloris viridi-obſcuri.

1. Gramen Arundinaceum, minus elegans, Cuchemilepillu *Malabarorum Pluk. Mantiſſ.*

2. Gramen Arundinaceum, paniculâ argenteis plumis tomentoſâ, Naunelpu *Malabarorum Ejuſd. ibid.*

3. Gramen paniculatum arundinaceum *Syriacum*, *Hylliaun* indigenis dictum. An Gramen arundinaceum maximum *Bayonenſe Park?*
D. *Bobart.*
Hujus *radix* Arundinis in modum per ſtolones laterales incrementum facit, & *folia* longa, cubitalia, unciam lata, gladiata, ad cœſium colorem tendentia, lineâ alba inſigni, ut in Tragopogone, per medium decurrente, profert. Inter folia calami oriuntur bicubitales & tricubitales, arundinacei, geniculati, foliis conſimilibus, minoribus tamen ornati. Paniculam geſtat in ſummitate erectam, palmarem & dodrantalem, ſubfuſcam, è locuſtis plurimis longiuſculis, ſatiſque turgidis, muticis, pediculis ramoſis inſidentibus, ſurſum ſpectantibus confectam, quibus *ſemina* longa, mucronata, turgidiuſcula, fuſca, lucida continentur. Ex ſem. à D. *Huntington* tranſmiſſis ortum eſt.

4. Tsjeria-Kuren-Pullu *H. M.* P. 12. T. 62. Canna *Indica* gracilis, geniculata, ſpicâ in vertice longâ plumoſâ.

Naſcitur in petroſis. *Caules* rotundi, glabri, viridi-diluti, geniculati, in geniculis, qui extuberant ac rubeſcunt, cymis inflexi, & folioſo involucro, quod pedem folii conſtituit, inveſtiti. *Folia* oblongo-anguſta in cuſpidem deſinunt, in oris pilis hirſutis obſita, manibus adhærentia, tenuia, lenia, venis ſubtiliſſimis in longum ſtriata. In ſuperiori caulium parte pluma geminata conſpicitur, cujus ſtamina rubro-purpurea & tenuia, quæ ex ſpicis nigricantibus, oblongis, ſtrictis, tranſverſis prodeunt, atque ex illarum vertice emicant. Spicæ florentes flocculos emittunt albicantes.

5. Tsjama-Pullu *H. M.* P. 12. T. 41. Gramini pratenſi paniculato majori ſimile, ſi non idem. An Gr. prat. majus *Ind. Or.* noſtrati ſimile panicula elegantiori *Pluk. Mantiſſ.*
H. M.
Naſcitur in arenoſis. *Radix* fibroſa albicans. *Caules* rotundi, glabri, virides, geniculati *foliis* gramineis veſtiti. *Spicæ* vertici caulium in petiolis viridibus inſident, virides, complanatæ, ex pluribus minutis foliolis imbricatim conformatæ, vetuſtiores fuſcè purpureæ; *ſemina* in illis continentur arenacea.

6. Gramen pratenſe minus *Ind. Or.* noſtrati ſimile, panicula elegantiori: Nellematchepillee *Malabarorum Pluk. Mantiſſ.* p. 96.

7. Kadira-Pullu *H. M.* P. 12. T. 43. Graminifolia *Indica* paniculâ è ſpicis cuſpidatis plumulas duas cum apicibus ex averſa cauli parte emittentibus, compoſita.

Planta eſt quolibet gaudens ſolo. *Radix* Convolvuli inſtar ſupra terram repit, fibris albicantibus lignoſis ſe illi affigens. *Caules* lignoſi ſunt, tortuoſi, viridi-flaveſcentes, nitentes, gemmulis quaſi interſtincti, in geniculis aſperi, maximè cùm verſùs inferiora ſtringuntur; ſuperna parte, quà ſurrecti, virides & *foliis* veſtiti, oblongo-anguſtis, in cuſpidem deſinentibus, graminiformibus, in oris manibus adhærentibus. In vertice caulium *ſpicæ*, filamentis tenuibus, rubeſcentibus quaternæ ſimul proveniunt, cuſpidatæ, rubeſcentes, inferiùs in exteriori parte à caule averſæ, plumulas duas emittentes, argenteas, candicantes, & cum illis *apices* grandiuſculos albicantes, qui in tenuiſſimis *ſtamunculis* penduli nutant.

8. Tsjama-Pullu *H. M.* P. 12. T. 45. Gramen *Indicum* paniculâ, è ramulis alternatim ſingulis ad intervalla naſcentibus, & ſpicas plures alternatim emittentibus compoſitâ.

Planta

Planta arenoſo gaudens ſolo. *Caules* rotundi, oblongi, tenues, intus tubulo pervii, glabri, virides, geniculati, in geniculis extuberantes, pedibus *foliorum* oblongis, anguſtis, gramineis veſtiti, quæ inferiori pede articulos inſtar involucri includunt, rigida, proxime ad caudam in interiori latere pilis albicantibus barbata. In vertice caulium petioli breves, ſpicati prodeunt folioſis involucris obtecti. *Spicæ* ipſæ parvæ ſunt, oblongæ, cuſpidatæ; in ſingulis *ſemen* includitur unicum.

In vaccino lacte lævigata abſceſſus phlegmonodes deſiccat: cum *Aſa fœtida* & Zinzibere *Vires.* in potiunculam præparata tormina ventris mitigat.

9. Beli-Caraga *H. M.* P. 12. T. 47. Graminis *Indici* cauliferi ſterilis ſpecies.

Gramen eſt caulibus tenuibus, rotundis, glabris, viridibus, qui *foliis* veſtiuntur oblongis & anguſtis.

Plurimis ceremoniis in Religione *Bramannum* celebratur hæc planta. Rheumata capitis & *Vir.* oculorum minuit linimentum ex hac herba, affuſo *Nucis Indicæ* oleo & *Sandalo* applicatum. Gingivarum dolores lenit, ſi nempe cum Oryzæ decocto teratur.

Nulla neque ſpica nec panicula hujus iconi appingitur; at neque in deſcriptione ulla earum mentio fit.

10. Kodi-Pullu *H. M.* P. 12. T. 57. Gramen paniculatum *Indicum* paniculâ convolutâ, è locuſtis oblongis ſquamoſis compoſitâ.

Naſcitur in arenoſis. *Radix* nodoſa, duriola, fibris capillatis rigidis veſtita, albicans, oculis ſe propagans. *Caules* rotundi, geniculati, in ſuperioribus internodiis ab una parte magis plani, & latè ſulcati, glabri, venis ſubtiliſſimis ſtriati, primò viridi-albicantes, vetuſtiores ex albicante flaveſcentes, nitentes, carne albicante, fungoſa, ſicca ſtipati, *foliis* oblongis, quæ geniculis ſunt inſerta, ac inter ſe mutuo convoluta, veſtiti. *Folia* oblonga ſunt & ſtriata, quæ ſe cum cauliculis relaxant, & interiora verſùs claudunt, in averſa parte coſtula eminente & glabra obſita, interiùs in illius tractu lato ſulco excavata, ſuperficie glabra, oris acutis & incidentibus, viroris in recta parte communis, in averſa hyalini, odoris aromatici. *Flores* ſpicatim ac condenſi proveniunt, quorum petioli, tenues, pandi, geniculati, ex geniculis novos etiam projicientes ſurculos floriferos, parti cavæ internodiorum accumbentes. *Spicæ* ipſæ primò virides ſunt, oblongo-anguſtæ, cuſpidatæ, in cuſpidibus rigidiuſculæ & nonnihil pungentes, ad pedunculos candidis capillis, cum quibus poſtea ruſeſcunt, veſtitæ, ex vertice unum tenuem, longiuſculum ejicientes capillum; ſed apertæ tenuiſſima ac albicantia filamenta; quorum *apices* oblongi, penduli, nutantes, ſubflavi, vetuſtiores crocei, lyrâ ſtriati, demiſſi: præterea ſpicæ in uno pedunculo plures imbricatim ſunt junctæ, folioſo involucro primùm obtectæ, ſed tandem denudatæ. In ſingulis unicum continetur *ſemen*, oblongo-anguſtum, ex una parte cuſpidatum, quod ſiccum ruſeſcit.

Radix in potiunculam præparata ſalivationem in febribus ſiſtit.

11. Kuren-Pullu *H. M.* P. 12 T. 61. Gramen *Indicum* caulibus piloſis paniculatum, locuſtis conicis, ſingulis ſingula ſemina continentibus.

Quodlibet amat ſolum. *Caules* rotundi, oblongi, pilis capillati, *foliis* oblongis anguſtis, cuſpidatis, viridibus in geniculis veſtiti. *Spicæ* conicæ ſunt, virides, deinde ruffeſcentes, in ſingulis unum continetur *ſemen* rotundum, ſed aliquo modo oblongum.

12. Mella-Pana-Kelangu *H. M.* P. 12. T. 59. Gramen *Indicum*, è foliorum ſummitate radices agens, & novam plantam producens.

Arenoſa amat. *Radix* fuſca, ſubtus fibras craſſiuſculas albicantes emittens & obfuſcatas, quæ vetuſtiores factæ in annulos ſe corrugant. Caro albicans eſt & denſa, non lignoſa, nullius ſaporis, odoris haud injucundi, ſed minùs vegeti. *Folia*, quæ duo, tria, pluráve è radice erumpunt, arundinacea ſunt, venis in longum ſtriata, tenuia, in medio longo eminente nervo obducta, reflexa, cum ſuo cuſpide terram perforantia, & novam radicem conſtituentia. Utrùm floreat dubitatur.

Decocta cum oleo Nucis *Indicæ*, & ſupina cervice epota, capitis dolores ſedat, vertiginoſos & oculorum caligines abigit, viſum acuit. Cum aqua decocta & epota antifebrile præſtat medicamentum, præſertim in cholera: in pulverem redacta & ventri impoſita Stranguriæ medetur. Radix trita & aſſumpta idem efficit; in lacte dulci ſumpta ardorem renum & oſſium reſtringit. *Vires.*

13. Katou-Tsjolam *H. M.* P. 12. T. 60. Gramen paniculatum *Indicum*, granis in calycibus folioſis, rotundis nigris.

Arenoſo gaudet ſolo. *Caules* teretes, in geniculis *foliis* viridibus oblongis, anguſtis, rigidis, anterius cuſpidatis veſtiti. Ex geniculis petioli prodeunt tenues, qui in calycibus folioſis gemmas concipiunt rotundas nigricantes, vitreas. Fructus cum ſucco *Arekæ* lævigatus aphthas infantum ſanat, ſi nempe lingua cum illo illinatur.

P. 1300. Ad Cap. De Cypero, &c.

1. Wara-Pullu *H. M.* P. 12. T. 42. Cyperus *Indicus* paniculis proliferis, ſpicis parvis, compreſſis ſquamoſis.

In irriguo ſolo naſcitur, ut hujus generis pleraque. *Caules* glabri, trianguli, angulis parùm obtuſis, intus albicante fiſtuloſa medulla inſtructi. *Radix* albicans eſt, fibroſa, pedibus foliorum veſtita, exteriùs ex rubro ruſeſcens, carne aquea cum corculo albo. *Folia* oblongo-anguſta, cuſpidata, venis in longum ſtriata. *Spicæ* in vertice caulium, foliis oblongis ſuccinctæ prodeunt, in duabus ſeriebus diſtinctæ, petiolis tranſverſim inſidentes, oblongæ, planæ, compreſſæ, anguſtæ, viridi-flaveſcentes. Intra ſingularum ſpicarum folia imbricatim ſe mutuo obtegentia *ſemina* continentur.

Succus cum Nuce Moſchata permixtus ventris dolores Malabaricè *Ramæ-Cua* & *Sura* dictos
Vires. mirum in modum ſiſtit & emollit.

2. Pota-Pullu *H. M.* P. 12. T. 50. Cyperus *Indicus* radice geniculata longa, tranſverſim progrediente, panicula è ſummo caule egreſſa, è ſpicis longioribus & habitioribus compoſita,

Planta eſt aquatica. *Radix* tranſverſim prorepit geniculata, in geniculis latè extuberans, alba, fibroſa, intus fungoſa & aquea, exinde ruſeſcens. *Caules*, qui ex radice aſſurgunt triangulati & glabri, uno latere nonnihil excavato, intus medulla candida aquea, fungoſa inſtructi, ad radicem folioſis involucris ſuccincti, viroris communis, odorem Piperis ſpirantes. *Spicæ* in petiolis viridi-fuſcis, planis, vertici caulium inſident, & plures congregatæ proveniunt, ad exortum petiolorum tribus oblongis graminiformibus foliis ſuccinctæ, ruffæ, inter ſcutellata foliola candidiſſima filamenta, quorum ſtaminula viridia & oblonga emittentes.

Cypero iſthoc ædes obteguntur, incolas per biennium contra aeris æſtus ventorúmque injurias muniens.

3. Ira *H. M.* P. 12. T. 55. Cyperus *Indicus*, radice fibroſa, paniculâ è ſpicis magis confertis & habitioribus compoſitâ.

Planta eſt bicubitalis. *Radix* nodoſa eſt, quamplurimas confertas & arctè junctas ejiciens fibras. E *radice* cum foliis gramineis *caules* exeunt rotundioli, triangulares, in ſummitate nodulo diſtincti, ex illo *folia* graminea, 6, 7ve plus minùs in orbem tranſverſim emittentes, inferiori parte à foliis arctè comprehenſi, ac in plures faſcias compoſiti: ipſa *folia* oblonga ſunt, verſùs anteriora magis contracta, in latere ſuperiori ſe nonnihil in medio claudentia, in averſa parte nervo eminente ſtriata, oris acutis munita, coloris in utraque parte hyalini ac ſurdi. Ex caulis ſummitate à nodo ſupra folia graminea tres, quatuórve emicant petioli rigidi; illis *ſpicæ* denſæ ac confertæ tranſverſim, rectè, obliquè, omni ex parte inſident, oblongo-anguſtæ, compreſſæ, cuſpidatæ, plano-rotundiolæ, ſquamoſæ, primo ex albo viridi-dilutæ, exinde ruſeſcente. *Semina* in illis minuta, angulata, ſpadiceo-fuſca.

Folia in decoctum præparata dolores ventris ſedant, menſtrua provocant.

4. Ira ſeu Balari ſecunda ſpecies *H. M.* P. 12. T. 56. Cyperus *Indicus* paniculâ proliferâ, è ſpicis rarioribus & compreſſioribus compoſitâ.

Cum prima ſpecie in multis convenit. Foliorum oræ maximè acutæ ſunt & incidentes. *Caules* triangulati ſed acutioribus angulis, qui ex ſuo nodo petiolos ſpicatos non ſolùm emittunt; ſed & cum illis plures cauliculos etiam ex ſuis nodulis ſpicatos proferentes petiolos, qui longiores ſunt quàm illi primæ ſpeciei: Spicæ in iis raræ & diſſitæ, in duplici ſerie tranſverſim ſitæ, pleniores vel magis compreſſæ, ex flavo ruſeſcentes.

5. Kol-Pullu *H. M.* P. 12. T. 63. Gramen cyperoides *Indicum*, ſpicis habitioribus, in pediculis oblongis è caulium vertice pluribus ſimul egreſſis.

H. M.

In arenoſo & irriguo naſcitur ſolo. *Radix* ruffa, fibroſa. *Caules* triangulati, lateribus planis, glabri, virides, nonnihil nitentes, inferiùs foliis graminiformibus veſtiti, medulla fungoſa, albicante inſtructi. In illorum vertice oblongo-rotunda proveniunt ſpicarum capitula, foliis gramineis ad exortum petiolorum ſuccincta. *Spicæ* cuſpidatæ ſunt, virides & obliquè ſurrectæ.

6. Kaden-Pullu *H. M.* P. 12. T. 48. Gramen cyperoides *Indicum* paniculis è foliorum ſinubus egreſſis, locuſtis raris compoſitis.

H. M.

Planta quolibet gaudens ſolo. *Radix* nodoſa, fibris plurimis capillatis, duris ac lignoſis veſtita. *Caules* è radice exſurgunt, virides, tenues, triangulati, oris acutis, intus parùm lignoſi, *foliis* oblongis, gramineis veſtiti, illa in interiore parte profundo ſtriantur ſulco, in cujus tractu exteriùs coſtula extuberat. *Flores* in ſummitate caulium ſpicati proveniunt in petiolis tenuibus, planis, viridibus, qui ſupra foliorum exortum ex caule erumpunt, ramulis petioli tranſverſis inſidentes; Spicæ ſunt quarum folia anguſta & cuſpidata. Illis deciduis in

in unoquoque calice aperto unicum conſpicitur ſemen rotundiolum ac trilaterale, primò viridi-dilutum deinde candidum ac nitens; ad maturitatem ubi pervenerit albo-cinereum ad Perſicum vergens, formâ gemmulam referens.

Ex radice antinephriticum conficitur apozema.

7. Tsolap-Pullu *H. M.* P. 12. T. 67. Gramen cyperoides *Indicum*, paniculis pluribus è foliorum alis egreſſis, ſpicis parvis oblongis anguſtis, compoſitis.

H. M.

In aquoſis naſcitur locis. *Radix* fibroſa albicans. *Caules* trianguli, angulis acutis ac hærentibus, intus medulla albicante, fungoſa, aquea; *foliis* gramineis, quæ in oris & coſta media manui adhærent, veſtiti. *Spicæ* quæ à foliorum pedibus tanquam theciformi involucro ſubſtringuntur, parvæ ſunt, oblongæ, anguſtæ, fuſcè rubeſcentes & nitentes; ubi florent ſingulæ, tria tranſverſim ejiciunt filamenta piloſa & candida. In unoquoque unicum continetur *ſemen*, inſtar gemmæ nigerrimæ ac nitentis, cyatho oblongo corallino inſidens, ex quo cum capitulo emicat.

Tota planta cum axungia Aprugna in linimentum redacta contractos refocillat nervos. Folia cum aqua Oryzæ trita oſſium dolorem lenit. Succus in variolis, ſi nempe febris adſit, adhibetur. *Vires.*

8. Beera-Kuida *H. M.* P. 11. T. 58. Gramen cyperoides *Indicum*, paniculis è foliorum ſinubus egreſſis, pluribus aceroſis capitulis compoſitis.

H. M.

Naſcitur in arenoſis. *Radix* fibroſa & ruſſa. *Folia* ex radice exſurgunt, inferiori parte circa radicem ſe mutuo amplectentia, oblongo-anguſta, venis ſtriata: *Coſta* in averſa parte eminet unica, in recta duæ. *Caules* tenues ſunt, triangulati, inferiùs à foliorum pedibus inveſtiti, ſuperiori parte geniculati, in geniculis foliis oblongis obſiti. *Flores* in capitulis proveniunt ſpicatis, quæ cum ſuis petiolis in cacumine caulium ex geniculis erumpunt. *Spicæ* ſunt cuſpidatæ, virides, in ſingulis unicum continetur ſemen rotundiolum, angulatum ſpadicei coloris.

9. Mottenga *H. M.* P. 12. T. 52. Cyperus *Indicus* radicibus glanduloſis, ſpicis parvis ſeſſilibus in ſummitate caulis congeſtis.

Herba eſt ſubmiſſa, naſcens in arenoſis. *Radix* glanduloſa, fuſca, capillaceas ac fuſcas emittens fibras, ex quibus hinc indè novæ glanduloſæ radices exoriuntur, ex illis iterum fibræ, & ſic porro; aromatici & gratiſſimi odoris, maximè ubi ſiccæ, ſaporis ſubacris. *Caules*, qui cum foliis ex radicibus proveniunt, triangulati ſunt, tenues, viridi-fuſci, ſuperiùs nodulo diſtincti, in nodulo *foliis* veſtiti; illa graminea ſunt, anguſta, viridi-fuſca, interiori parte ſtriata, ſaporis adſtringentis, inodora. *Flores* in ſummitate caulium proveniunt, quorum petioli breves & plures congregatim exeunt. *Spicæ* ſunt parvæ, tenues, planæ, ex ruffo rubeſcentes, filamenta tenuia, brevia, flava ſeu ruſſa è medio ejicientes.

Decoctum hujus plantæ ſitim reſtringit. Radices, Luſitanicè *Coquinha* dictæ, in decocto uſurpatæ conducunt in febribus calidis & Diabete. Oleum ex radicibus extractum hepati inſervit, ſitim reſtringit, ardorem febrium ſiſtit, diabeten curat coſtis cum illo inunctis, etiam crines auget. Oleum per deſtillationem è radicibus extractum craſſum eſt & turbidum, cum tempore multas fæces ad fundum demittens, pinguis & unctuoſæ conſiſtentiæ, coloris viridi-flavo-fuſci, odoris grati, ſaporis pinguis & ſubacris, in deſtillatione cum aqua ſimul aſcendens, eique innatans. *Vires.*

10. Pee-Mottenga P. 12. T. 53. Gramini maritimo cyperoidi *J. B.* ſimile ſi non idem.

Cum præcedente in omnibus fere convenit, in eo tantùm differens, quòd radices glanduloſæ non ſunt, ſed fibroſæ, ruffo-nigricantes, tenues, in diverſas conglomeratas faſcias partitæ, ejuſdem odoris ſed fortioris. Propagatur per faſciarum avulſionem.

Cum oleo decocta pruritum ſedat, facta corporis inunctione.

11. Gramen cyperoides minus, ſpicâ compactâ ſubrotundâ viridi, radice odorata *Slon. Cat. Jamaic.* An Pee-Mottenga *H. M?*

D. *Sloane.*

Fibras in terram demittit rubentes quæ ſimul unitæ *radicem* oblongam, incurvam efficiunt. *Folia* indè exeunt graminea, intensè viridia, 4 ferè uncias longa, ſubtus rubentia. *Caulis* è mediis foliis egreditur 4 aut 5 uncias longus, foliis concolor, triquetrus, unicum in ſummo geſtans capitulum ſeu echinum grandiorem compactum, in lateribus etiam unum vel duo minora. Capitulo, ut in reliquis ſubſunt folia aliquot graminea 2, 3ve uncias longa. *Radix* valdè odorata eſt.

In **Colonel Nedham's Plantation in** 16 **miles walk.**

Hujus varietas habetur omnibus partibus multò major.

12. P. 1301. Ad speciem Cyperi 10am seu Cyperum gramineum miliaceum adde.

Speciem hanc, quia breviter & imperfectè à Botanicis descripta est, pleniùs & accuratiùs describere conati sumus.

Caulis ei cubitalis est & interdum sesquicubitalis, triquetrus, medullâ farctus, summa parte parvo interdum foramine concavus, & ad singulos nodos, (qui non rarò 6, 7ve aut plures sunt) *foliis* singulis, ima parte ad duorum digitorum spatium eum involventibus, inferioribus pedem aut dodrantem longis, unciam latis, carinatis, lætè viridibus vestitus: in summo fastigio *paniculam* gestans nigricantem, sparsam, junceam potiùs quàm miliaceam, cujus radii majores paniculas privatas sustinentes è sinu folii exeunt. Paniculæ dictæ privatæ è *spicis* squamosis pluribus simul in summis pediculis coagmentatis constant. Spicæ autem adeò parvæ sunt, ut squamæ ægrè possint discerni. Sub squamis latitant *semina* parva, oblonga, pallida.

Secundùm fluviorum ripas & locis aquosis nascitur.

13. Cyperus miliaceus *Marilandicus*, spicis seminiferis magis confertis, rubentibus, lanuginosis Cyp. Mil. ex Provincia *Mariana* paniculâ villosâ aureâ *Bluk. Mantiss.* Cyp. *Marianus* Miliaceus, paniculâ villosâ speciosissima *Mus. Pet. Cent.* 4. N. 386.

Hujus superiorem duntaxat caulis partem & paniculam vidimus. Erat autem panicula in multos radios oblongos divisa, & horum unusquisque è summo fastigio plures emittebat tenuiores, è quorum lateribus & summitate exibant *spicæ* sessiles tres quatuórve simul breves, rubentes, lanuginosæ, *semina* continentes vix discernenda. Radii secundarii alios interdum emittunt, spicas in summitate sustinentes. In vertice radiorum primariorum & secundariorum spicæ sessiles habentur.

A præcedente differt spicis in panicula pluribus, magísque confertis earum colore rubente, & lanugine. D. *Krieg* attulit.

14. Gramen Cyperoides *Virginianum*, elatius, paniculâ spadiceâ, minùs sparsa, radice tuberosa. An Cyperi genus *Virginianum Pluk. Mantiss?*

15. Gramen Cyp. minus, Junci compacto capitulo albo, globoso, ex oris *Coromandel Ejusd. ibid.*

16. Gram. Cyp. Lithospermi semine *Virginianum Ejusd. ibid.*

17. Gram. Cyp. paniculâ Junceâ *Æthiopicum Ejusd. ibid.*

18. Gram. Cyp. *Indiæ Or.* foliis hirsutie pubescentibus, intervallatâ paniculâ pulchrâ, Poonattepillee *Malabarorum Ejusd. ibid.*

19. Gram. Cyp. *Orientale* perpusillum, capitulis subrotundis, hispidis plerunque gemellis Vana mallee coddee *Malabarorum Pluk. Mantiss.*

20. Gramen Cyperoides *Indiæ Orientalis* parvum, Junci capitulis in fastigio conglobatis purpurascentibus. D. *Petiver* communicavit.

21. Cyperus esculentus *Æthiopicus*, *Ambrosin. Nov. Plantarum* & hactenus non sculptarum Historia.

Radices habet numerosas, è quibus globuli dependent bulbosi, oblongi, exteriùs subrubescentes, Fabarum magnitudine, ac etiam grandiores, scabro putamine, dulci, alba, vescáque intus medulla, sapore grato & Amygdalis dulcibus proximo, non Castaneis, qui quidem sapor Castanearum in Cypero *Italico* vulgò *Trasi* persentitur. Folia Cyperi esculenti vulgaris seu Trasi *Veronensium*, æmula sunt, nisi quod longiora, & in cacumine mucronata appareant, eminente & acuto dorso, triangula, & quàm illius majora. *Caulem* nondum vidimus, licet plantam duobus abhinc annis in Horto alamus. Radicibus suis se propagat, ità ut ab uno bulbulo sato innumeros ferè producat.

A D. Michaele de *Campis* Pharmacopœo Lucensi, hujus bulbulos accepit D. *Ambrosinus.*

Cyperi & Gramina Cyperoide *Marilandica.*

1. Gramen cyperoides majus seu maximum paniculatum, panicula è spicis brevibus habitioribus cylindricis composita, *Marilandicum.*

Folia è radice exeuntia non vidimus. *Caulis* concinnè triquetrus est, & inter angulos profundè sulcatus; è fastigio folia in orbem multa emittit, ínque eorum medio partim spicas sessiles, partim pediculos triquetros, alios tenuiores & breviores, spicas cylindricas singulares in summitate gestantes; alios majores & longiores, (sesquipalmares interdum) plures in fastigio spicas inter folia, caulis in modum, alias sessiles, alias pediculis fultas, sustinentes. Spicæ quas voco cylindricas Graminis cyperoidis spicâ pendulâ breviore nostratis spicas referunt

ferunt, nisi quòd breviores sint & majores, nec ex ejusmodi particulis compositæ; hæ enim è spicis minimis seu prætenuibus oblongis squamosis è medio spicæ primariæ scapo in omnem partem rectà extensis componuntur, sub squamis *semina* occultantibus, adeò minuta, ut eorum figura nudo oculo ægrè possit discerni. Color spicarum per maturitatem aut siccitatem intensè flavicans.

2. Hujus species seu varietas habetur spicis cylindricis majoribus, éque majoribus & longioribus spicillis compositus.

3. Gramen cyperoides *Marilandicum* polystachion, spicis, è caulis fastigio exeuntibus, coni inversi figurâ, è locustis reflexis compositis. Cyperus *Marianus* glomerulis deorsum spectantibus *Mus. Pet.* cent. 4. n. 387.

E *caulis* triquetri fastigio *folia* plura exeunt, oblonga, inter quæ styli pariter multi, [novem in planta nostra numeravimus] erecti, ab unciali ad palmarem longitudinem, *spicas* in summitate sustinentes satis crassas, breves, è squamis seu locustis densis acutis, reflexis comsitas, coni inversi seu trochi formam referentes: quæ nota sola sufficit ad hanc speciem ab omnibus nobis unquam visis distinguendam.

4. Gramen cyperoides caule foliis multis ab imo ad summum ferè cincto, paniculâ in summo Cyperi miliacei paniculam referente, sed minùs sparsa, & rufescente.

Folia in caule longa, nec valde angusta, [decem in nostro specimine numeravimus] ima parte velut vaginâ caulem cingentia, adeò ut non magna ejus pars ad paniculam usque nuda supersit. Panicula autem junceam quodammodo imitatur, in pediculos divisa spicas seu locustas plures confertas breves sustinentes.

5. Gramen cyperoides *Marilandicum*, paniculatum, paniculâ è spicis multis longioribus, è locustellis rariùs sitis conflatis compositâ.

Caulis concinnè triquetrus est, lateribus concavis seu profundè sulcatis; è cujus fastigio plura exeunt *folia* longa, lata, striata, & ex eorum medio tum spicæ plurimæ oblongæ absque pediculis, è rarioribus locustellis constantes, oblongis, tenuibus, semina continentibus; tum pediculi, velut caules secundarii, in summitate tum folia plura, tum spicas quales diximus sustinentes. Spicæ in hac planta, si modo ita dici merentur, ramosæ sunt & in plures divisæ.

6. Gramen cyperoides polystachion, spicis è caulis fastigio exeuntibus, coni inversi figurâ, è locustis reflexis, rariùs sitis, compositis, minus.

A præcedente differt spicis non adeò exactè conicis è spicis majoribus, longioribus, rariùs sitis magis extantibus compositis, quódque minus sit, & pauciores spicas è caulis fastigio emittat.

7. Gramen cyperoides polystachion, spicis è caulis fastigio exeuntibus, è locustellis rariùs sitis parùm reflexis compositis.

Hoc minus adhuc est præcedente. Spicæ si modò ità dici merentur ob raritatem locustellarum è quibus componuntur, pediculis brevibus & tenuibus insident. Locustæ è quibus spicæ constant à pediculo communi ferè rectà extant. Folia è caulis fastigio exeuntia, inter quæ Spicæ egrediuntur pro plantæ modo longissima sunt.

8. Gramen cyperoides minus & elatius, caule tenui, capitulo in caulis fastigio globoso inter folia duo longissima rectà ferè extantia.

Capitulum sessile est, aut pediculo admodum brevi fultum. Præter folia duo prælonga duo triáve alia parva, angusta, brevia è summo caule exeunt. *Caulis* tenuis est, pedalis, foliis duobus angustis prælongis ima parte cinctus.

9. Gramen cyperoides polystachion, paniculis spadiceis in summo caule & foliorum alis secundùm caulem.

Caulis gracilis, longus, ad intervalla longiora foliis cinctus, in quorum alis, ut & summo caule paniculæ parvæ è glumis rubentibus, pediculis brevibus insidentes exeunt. Paniculis hisce subsunt folia duo tenuissima.

10. Gramen cyperoides *Marilandicum* panicula in summo caule juncea. Gr. cyp. *Marianum* Junci panicula sparsa *Pluk. Mantiss.*

Altitudine est dodrantali, caule tenui, paucis foliis induto, è cujus fastigio exeunt pediculi in alios minores divisi & subdivisi, globulos seminales gestantes.

11. Cyperus *Marilandicus*, paniculâ in faſtigio caulis è pluribus pediculis multas in ſummitatibus ſuis ſpicas oblongas confertas rubentes ſuſtinentibus, compoſitâ.

Paniculæ è medio foliorum ex apice caulis egredientium exeunt. Spicæ lanuginoſæ ſunt.

12. Cyperus *Marilandicus* parvus ſpicis plurimis compreſſis in capitulum globoſum coactis in ſummo caule inter folia quæ inde exeunt.

Caulis tenuis: Folia capitulum cingentia, alia longa, alia breviora. Capitulum è viridi albicat. Squamæ è quibus ſpicæ componuntur rariùs ſeu laxiùs ſitæ.

13. Gramen Cyperoides *Marilandicum*, utriculis tumidis triangulis, 4 vel 5, in ſummo caule in capitulum congeſtis.

Folia pro tenuitate caulis ſatis lata ſunt. Utriculi ſeminibus fœti ſinguli binas ſetas ſeu apices è ſummitate emittunt. Juxta capitulum è faſtigio caulis *ſpica* oblonga, anguſta, ſemine caſſa exit.

14. Gramen cyperoides *Marilandicum*, utriculis tumidis triangulis, 4 vel 5 in capitulum congeſtis in ſummo caule & ſuperiorum foliorum alis.

Caulis tenuis eſt, dodrantalis fortè aut altior, *foliis* aliquot veſtitus: E quorum alis ut & ſummo caule exeunt ſpicæ ſeu capitula ex utriculis compoſita tria vel quatuor, inferiora in pediculis, ſuperiora ſeſſilia. E ſummo etiam caule in hac ſpecie exit ſpica ſingularis aceroſa, ſemine caſſa. Folia pro caulis tenuitate ſatis lata ſunt. A præcedente fortè non diverſa eſt.

15. Gramen cyperoides *Marilandicum* capitulis globoſis in ſummo caule & pediculis indè exeuntibus.

Ad caulis faſtigium unicum folium paniculæ ſubeſt, quæ ex pluribus capitulis ſubrotundis componitur, uno in ſummo ſeſſili reliquis in pediculis tenuibus, aliis brevioribus, aliis longioribus, nonnullis duos ſeminum globulos geſtantibus unum ſupra alium.

16. Gramen junceum, folio articulato, cyperoïdis paniculâ, è pluribus globulis compoſitâ.

Panicula è pluribus globulis componitur, pediculis, aliis brevibus, aliis longis inſidentibus, éſtque præcedentis paniculæ valde ſimilis.

Cyperi & Gramina Cyperoide Jamaicenſia *à D.* Sloane *obſervata & deſcripta.*

1. Cyperus longus odoratus, paniculâ ſparsâ, ſpicis ſtrigoſioribus viridibus *Slon. Cat. Jamaic.* An *Capicatinga* aliis *Jacarè catinga*, Acori ſpecies *Piſon.*

D. *Sloane.*

Longam habuit quem deſcripſi *radicem*, teretiuſculam, crebrò geniculatam, exteriùs rubentem, intus albidam, valde odoratam, ſub terræ ſuperficie reptantem, amplum & denſum ceſpitem componentem; unde exoriuntur *folia* multa, triangularia, carinata, acuta; dorſo eminente cultellato & acuminato, colore intensè ſeu obſcurè viridi; ampliora, aliàs figurâ, &c. reliquis hujus generis exactè ſimilia; inter quæ *caules* exſurgunt multi, trianguli, ſolidi, obſcurè virides, ſtriati, 2, 3ve pedes alti, medullâ intus junceâ farcti, in ſummo folia aliquot minora, ejuſdem tamen cum inferioribus figuræ, ſub panicula habentes, quæ valde ſparſa eſt, præter nonnullas breviores ſpicas multas pediculis longis inſidentes, foliolis parvis cinctas, obtinens: *Spicæ* ſingulares longæ ſunt, prætenues, teretiuſculæ, pallidè virides, è ſquamis viridibus (inter quas & ſtylum medium interjacent *ſemina* oblonga, pallidè lutea) compoſitæ.

Ad ripas fluviorum in *Jamaica* & pleriſque è *Charibbæis* inſulis invenitur.

2. Cyperus maximus, paniculâ ſparsâ foliaceâ *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Caule cum præcedente exactè conveniebat, multò duntaxat omni ſua parte major erat. Loco paniculæ è ſpicis ſquamoſis compoſitæ, & ut in illo ſparſæ, hujus ſummitas, è *foliis* duntaxat, iis quæ è radice exeunt minoribus, conſtabat: Primò etenim folia aliquot ampliora ſub panicula ſita erant; è quorum medio exibant multi, triangulares, parvi & breviores pediculi, in apice pro ſpicis nihil aliud geſtantes (clarè ſaltem viſibile) quàm folia minora, è quorum medio iterum egrediebantur alii minores petioli quorum faſtigia ſeu extrema terminabant foliola valdè minuta, & rubentia prona præſertim parte, iconi & deſcriptioni Papyri ex *Ægypto* ad *Salmaſium* miſſæ, valde ſimilia, vide *Bod. à Stapel.* Nott. in *Theophr. hiſt.* p. 431.

In

In insula *Barbados* in aqua stagnante collegi non longè à **Bridge-Town**. An idem sit cum præcedente antequam spicæ erumpant, an Papyro Niloticæ *J. B.* quam (si *Cæsalpini* descriptio vera sit) imitatur, nescio. Hoc tamen scio, in omnibus quas mihi contigit videre plantis non alias spicas fuisse quàm hujusmodi folia.

Fortè degener planta fuit, aut luxuriantis naturæ lusus.

3. Cyperus maximus, paniculâ minùs sparsâ ferrugineâ, capitulis compactis crassioribus *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Multis asperis, triangulatis, gramineis donatur *foliis*, 3 circiter pedes longis, unciam propemodum latis, ad radicem sci. ubi latissima, exinde paulatim decrescentibus donec in acutum desinant, satis amplum in superficie terræ cespitem efficientibus: inter quæ *caules* assurgunt triquetri, digiti humani crassitudine, solidi, & fungosâ medullâ farcti, tripedali ferè altitudine. In summis caulibus sub spicis *folia* excrescunt oblonga, brevioribus multis intermixtis, iis quæ ad radicem sunt figurâ & constitutione similia; supra quæ eminent *spicæ*, pediculis triquetris variæ longitudinis insidentes, ut in reliquis hujus Generis, longissimis sex uncias æquantibus, nonnullis in 2, 3ve secundarios petiolos divisis, ferrugineos, ramosos, subrotundos, apices seu spicas minores è squamis ferrugineis sibi invicem incumbentibus compositas, sustinentes. *Semen* è fusco rubens, lucidum, triangulare.

Prope **Bridge-Town** oppidum in insula *Barbados* invenit D. *Sloane.*

4. Cyperus rotundus, paniculâ sparsâ, spicis strigosis ferrugineis *Slon. Cat. Jamaic.* An Espece de Jonc, semblable à ceux de nos rivieres, qui facilitent l' accouchement des sauvages *Du Tertre* p. 90.

D. *Sloane.*

Radicem habuit quem descripsimus rotundam, tuberosam Nucis Avellanæ magnitudine, fibris multis è fundo exeuntibus, digitum circiter longis; substantiâ intus solidâ, odoratâ & aromaticâ tam ad gustum, quàm ad olfactum, rubentibus aliquot & aridis membranis obtectam. *Folia* ei ad radicem mollia, triangularia, graminea, sesquipedalia ferè, reliquis hujus generis similia: E quorum medio exsurgit *Caulis* pedalis aut sesquipedalis, triangularis, solidus, junceâ & spongiosâ medullâ farctus, ad verticem tria, quatuórve *folia* emittens, reliquorum similia, sed minora & breviora, 6 circiter uncias longa; inter quæ exeunt petioli multi variæ longitudinis, multas oblongas ferrugineas *spicas* undique extantes seu in omnem partem sparsas, sustinentes. *Spicæ* singulæ oblongæ, teretes, graciles, inter squamas multa oblonga, albicantia, angulosa *semina* continentes, paniculam seu capitulum insimul perelegans efficientes.

Prope **Bridge-Town** in insula *Barbados* invenitur; necnon in paludtribus ad *Rio Cobre*, supra Trajectum, ad aquarum dulcium lacunas copisè. *Locus.*

Quantumvis difficilis sit mulierum *Indicarum* partus, hujus pulvis nummi coronati pondere in vino albo propinatus fœtum illico expellit. *Du Tertre, Rochef.* *Vires.*

5. Cyperus paniculâ maximè sparsâ, ferrugineâ, compressâ elegantissimâ *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Paucis *radicibus* obscurè fuscis seu rubentibus firmatur *Folia* emittentibus duos trésve pedes longa, caulem séque invicem inferiùs amplectentia, perangusta, & superiore parte propemodum teretia, striata, & medullâ, Juncorum instar farcta; è quorum medio exsurgit *caulis* triquetrus, angulis obtusis, solidus, enodis, medullâ junceâ repletus, 2½ pedes altus, in apice folia gestans, 2, 3ve, uno pedem longo, nimirum quod paniculæ subjacet, quæ valdè sparsa est, & elegans, è plurimis *spicis* composita, petiolis 3, 4ve uncias longis insidentibus, nonnullæ tamen sessiles sunt, absque pediculis; aliæ omnium intermediarum longitudinum. Spicæ non rarò proliferæ sunt, alias spicas emittentes, singulæ autem compressæ sunt, ⅓ digiti partem latæ, è duabus glumarum ferruginearum seriebus compositæ, utrinque squamatim sibi invicem incumbentium; sub unaquaque cubante *semine* unico nigro triangulari.

In palustribus maritimis propè Mr. **Delatrees** in *Liguanee* invenit D. *Sloane.*

6. Cyperus rotundus gramineus, ferè inodorus, paniculâ sparsâ, compressâ, viridi.

D. *Sloane.*

Unum obtinet *tuberculum* rotundum, rubescens, nec ultra Pisi magnitudinem intumescens, intus album, parvâ fibrillâ radicibus reliquis conjunctum; quæ cum aliis fibrillis in radicem oblongam coalescens, aliquammulta, 5 digitos longa, cœruleo-viridia emittit *folia caulem* séque invicem ad imum complectentia; è quorum medio emergit *caulis* triquetrus, 4 aut 5 digitos longus, enodis; cujus summitati insidens panicula in petiolos aliquot, unciam longos dividitur; quibus undique innascuntur, ut & caulis fastigio, *spicæ* parvæ, squamosæ, è viridi rubentes, ¼tam unciæ longæ, duobus squamarum viridium ordinibus compositæ, foliis gramineis 3, 4ve uncias longis, in caulis vertice sub panicula in orbem dispositis, inclusæ, Gramen pulchrum parvum panicula lata compressa *J. B.* valde referentes.

In arenosis pratorum circa urbem S. *Jago de la Vega* nascitur, inque ipsis urbis plateis post pluvias.

7. Gramen

7. Gramen cyperoides majus aquaticum, paniculis plurimis junceis ſparſis, ſpicis ex oblongo rotundis, ſpadiceis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Culmus huic geniculatus, 5 pedes altus, digiti minimi craſſitudine, triangularis, ſolidus, incanus, articulis à ſe invicem 4 aut 5 uncias diſtantibus. E nodis ſemper enaſcitur congeries *foliorum* viridium, plurium ſimul, alternatim diſpoſitorum, quorum nonnulla 2, 3ve pedes longa, alia breviora, triangula, intenſiùs viridia, ſerrata, & valde incidentia. *Paniculæ* alternatim, versùs ſummitatem egrediuntur, digitali intervallo, pediculis 6 uncias longis inſidentes, ſolidis, triangularibus, ad extremitates duas luteas membranas ſeu folia obtinentes, quorum inferior velut utriculus quidam eſt è quo egreditur panicula, ſeu plures longiores brevioréſque petioli, ſingulorum autem extremis inſidet ſpica una, velut prolifera, in ambitu alias emittens brevioribus pediculis innixas, quarum unaquæque teretiuſcula eſt, oblonga, nigricans ſeu obſcurè ferruginea, è multis ſquamis in orbem ſibi invicem incumbentibus compoſita aliorum hujus generis graminum in modum.

Locus. In aquæ dulcis fluvio propè *Caymanes*, ſupra Trajectum, versùs lacunam invenit D. *Sloane* deſcriptionis autor, hanc ſpeciem.

8. Gramen cyperoides ſylvaticum maximum, geniculatum aſperius, ſemine Milii ſolis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Gramen hoc Cyperoides, peregrinæ raritatis, *caulem* gracilem geniculatum obtinet, ad 15 circiter pedum altitudinem aſcendentem, inter vepres naſcentem, & eorum ope ſuſtentatum, quamvis eos non amplectatur aut conſcendat. *Caulis* autem ut in congeneribus triangularis eſt, angulis valde acutis & aſperis, cavo & rotundo latere intercedente, ad modum gladii triangularis; colore viridi ſaturo & valde obſcuro; ad nodos hìc illic ramulos emittens, *foliis* ad genicula cinctos, pedem longis, anguſtis, dorſo eminente, colore obſcurè viridi & multò aſperioribus quàm alius cujuſcunque Graminis cyperoidis, aſperitatum ſeu denticulorum in marginibus cauſâ. E foliorum alis enaſcuntur tenues triangulares *petioli*, tres uncias longi quorum ſummitatibus ſingulis inſidet ſpica, ¾ tas unciæ longa, cui alternatim adnaſcuntur 3, 4ve ſimul locuſtæ ſeu capitula aceroſa, nigricantia, in quarum unaquâque inter duas nigras glumas provenit ſemen ſubrotundum, amplum, albicans, milii ſolis, ſeu margariti parvi, vel Hordei illius decorticati quod Pearl-Barly vocant æmulum.

In prato *Moneque Savanna* inter arbores proveniens obſervavi.

9. Gramen Cyperoides majus, ſpicis ex oblongo rotundis compactis ferrugineis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Radix huic fibroſa, è fuſco rubeſcens, junceæ exactè ſimilis; *folia* etiam & inferior pars caulis aridis rubentibus foliaceis vaginis operiuntur, Junceorum ad inſtar. Folia autem inferiori ſua parte, ad 3 unciarum longitudinem caulem amplectuntur, reliqua parte [poſtquam à caulem abſceſſerunt] duas tréſve ad ſummum uncias longa, ſúntque peranguſta, mollia, intensè viridia. *Caulis* anguloſus, ſtriatus, compreſſus, duos pedes longus, cujus apici inſiſtunt, ſupra 2 vel 3ia parva admodum & brevia foliola, 3, 4ve oblongæ, rotundæ, compactæ, ferrugineæ *ſpicæ*, aliæ petiolis fultæ ſemuncialibus, aliæ ſeſſiles & petiolis carentes, è quibus præcedentes egrediuntur, unde & proliferæ cenſeri poſſint, omnes è ſquamis compoſitæ, aliis aliis incumbentibus, inter quas *ſemina* flavicantia lucida anguloſa cubant.

In *Liguanee* locis paluſtribus maritimis, prope Mr. Delacrees, collegi.

10. Gramen cyperoides, ſpicâ compactâ albâ, foliis ad ſpicam partim albis, partim viridibus *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

E *radice* fibroſa ſeu filamentoſa *caules* aliquot exoriuntur triangulares angulis obtuſis, pedem plus minus alti. *Folia* ad tactum aſpera ſentiuntur: *Spica* è pluribus ſpicis albis compacta eſt, in capitulum arctè ſtipatis, candidis, foliis nonnullis gramineis aſperis ſubſtratis, ima medietate albis, ſumma viridibus. *Semen* parvum, ſubluteum.

In locis ubi tempore pluvioſo aquæ ſtagnârant, ut in paſcuis ultra vadum Angelorum dictum, eundo ad 16 Miles-walk, in *Caymanes* variis in locis occurrit.

11. Gramen cyperoides paniculâ conglomerata, è plurimis ſpicis cinereis conſtante *Slon. Cat. Jamaic.* An Gr. cyperoides *Maderaſpatanum*, capite ex ſpicis plurimis acuminatis in cacumine caulis conglomerato *Pluk. Almag.* p. 178?

D. *Sloane.*

Radix huic tuberoſa, ſubrotunda, multis è baſi fibris exeuntibus ut in *Porracea*, inodora, membranulis aliquot ſiccis obtecta; unde emergunt *folia* aliquot, 4 aut 5 uncias longa, anguſta, virore gramineo, aliis hujus generis ſimilia. *Caulis* triquetrus, gracilis, ſeſquipedalis, cujus faſtigio inſiſtunt ſpicæ aliquot parvæ, abſque pediculis, in unum velut capitulum conglomeratæ, unaquâque multis caneſcentibus ſquamis compoſitâ, inter quas latitant *ſemina* triquetra, angulis ſubrotundis, colore rubente. Sub capitulo hoc ſeu panicula folia nonnulla brevia à caule tendebantur velut pro baſi aut ſuſtentaculo, ut in reliquis hujus generis.

In inſula *Barbados* proveniebat, locum non memini.

12. Gramen cyperoides minus, ſpicis compactis, ſubrotundis flavicantibus *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Filamentis aliquot longis, è fuſco rubentibus, quæ ſimul unita radicem parvam tuberculoſam efficiunt, alimentum ſugit; exinde *folia* emittit bene multa, aſpera, viridia, 6 uncias longa, quorum duo plerunque *caulem* amplectuntur triquetrum, angulis obtuſis, 6 uncias altum, cujus apici inſiſtit unicum oblongum ſeu ovatum capitulum, luteo-viride, è locuſtis acerofis luteo-viridibus compoſitum; ſub unaquâque gluma latitat granum triangulare, lucidum. Minora duo capitula, pediculis uncialibus inſidentia, primarium prædictum ſuperant. Spicis ſubſunt folia, unum 5 uncias longa, duo breviora, iis quæ ad radicem ſimilia.

In arenoſis torrentium ripis circa urbem S. *Jago de la Vega* oritur.

13. Gramen cyperoides minimum, ſpica ſimplici compacta, radice tuberoſa odorata. *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

E *radice* nigra tuberoſa, membranâ fuſcâ obtecta, intus albâ & valde odoratâ, fibras aliquot fuſcas in terram demittente *folia* protrudit plurima graminea, ſeſcunciam longa, anguſta, iiſque intermixtos cauliculos tenues, anguloſos, 5 uncias altos, pallidè virides, unoquoque capitulum unicum, album, ſquamoſum geſtante; inter ſquamas *ſemina* nigra, lucida, Amaranthinis ſimilia continentur.

In paluſtribus maritimis prope Mr. Delacrees in *Liguanee* loco dicto.

14. Gramen Cyperoides minimum, ſpicis pluribus compactis, ex oblongo rotundis *Slon. Cat. Jamaic.* An Gr. junceum perpuſillum, capillaceis foliis *Æthiopicum Pluk. Almag?* Tab. 300. Fig. 5.

D. *Sloane.*

Pro *radice* fibras plurimas, capillares fuſcas obtinet. *Folia* indè exſurgunt multa, parva, unciam longa, anguſta, ſubtus rubentia. E mediis foliis emergunt *cauliculi* plures, triangulares, duas plus minus uncias longi: quorum faſtigia occupant *folia* graminea, tria quatuórve, perbrevia, anguſta, tres parvas, ferrugineas, ſquamoſas ſpicas circumſtantia, duas brevibus petiolis innixas, unam ſeſſilem abſque pediculo: à reliquis hujus generis parvitate ſua diſcretu facile.

In inſula *Jamaica* oritur.

15. Gramen Cyperoides polyſtachion, ſpicis ad nodos ex utriculis ſeu foliorum alis echinatis prodeuntibus *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Pro *radicibus* ſunt filamenta ſeu fibræ 2, 3ve uncias longæ, terram firmiter apprehendentes. *Caulis* indè exſurgit, 3, 4ve pedes altus, ſolidus, triangularis, uno latere plano, altero ſubrotundo. Pars illa folii quæ caulem vaginæ inſtar continet, aſpera eſt ſeu aculeata, reliqua pars 5, aut 6 uncias longa, hirta, graminea, dorſo acuto Graminum Cyperoidum in modum, ſemunciam circiter lata, ad culmum ſci. ubilatiſſima. Versùs ſummos culmos *folia*, quæ ſemper è nodis exeunt, breviora & tumidiora, ut utriculis ſimilia appareant, aculeorum in dorſo ordine exaſperata, è quibus exoriuntur inferiùs ramuli, ſuperiùs pediculi breves, 1, 2, 3, aut 4 ſpicas ſemidigitales, virides ſuſtinentes, *ſeminibus* fœtas multis, parvis, ſingulis foliolo minimo & vix diſcernendo ſuppoſito.

Copioſè provenit in prato *Fen Savanna* dicto, & in agris D. *Guy* in *Guanaboa.*

16. Cyperus rotundus eſculentus latifolius *C. B.* Caceras Traſium modo naſcens, foliis Iridis luteæ *J. B.* Caceras *Garciæ.*

Radix hæc (inquit *Garcias*) Traſium modo in ipſis terræ viſceribus naſcens invenitur, & deinde per ſiccitatem cauliculum dodrantalem emittit, ut & folia ſimul implicata virentia, Iridis luteæ aquaticæ ſive Gladioli ſimilia. Dehiſcente per ſiccitates terrâ tuberum modo exſilit, deinde ſiccata caſtanearum ſaporem refert, non ſiccata autem ingrati ſaporis eſt. In *India* naſcitur, autore Garciâ.

17. Cyperoides veſicarium glabrum ſpica pendula longiore *Tournefort. Inſtitut. Rei herb.* item *Hiſt. Plant. circa Pariſios.* Ubi plenum ejus & accuratam deſcriptionem vide, ut & ſequentis.

18. Cyperoides veſicarium humile, locuſtis rarioribus *Tournefort. Hiſt. Plant. circa Pariſios.*

19. Cyperi facie *Eremitana* planta, foliis pubeſcentibus, capitulis ſquarroſis D. *Petiver* Act. Philoſph. Lond. N. 274. p. 945.

Nullius eſt apud *Indeos* in medicina uſûs.

20. Gramen cyperoides, ſpicâ ſimplici compreſſa diſticha *Synopſ. noſt. Pluk. Phyt.* *Folia* vix palmum longa, anguſta. Caulis ex noſtra obſervatione ſemipedalis, aliquouſque ſupra ſpicam producitur, ut ſpica è ſinu caulis egredi videatur, ut in Juncis, verùm

rùm D. *Bobart* non caulem produci, sed foliolum spicam superans sub prima spicula nasci observavit; quod quidem verisimilius videtur. Alii rem curiosiùs examinent; nam planta ad manum non est.

D. *Newton*, qui mihi primus hanc plantam ostendit, in aquosis circa *Orton Westmorlandiæ* vicum eam invenit, ut & circa *Chisselhurst* in *Middlesexia*. D. *Plukenet* primus detexit.

21. Gramen cyperoides minimum, Ranunculi capitulo rotundo D. *Bobart Synops. nost.* Ranunculi capitulo simplici, asperiore rotundo *Moris. hist.* P. 3. Elegans hæc plantula folia biuncialia & ferè capillacea profert. Culmus ei vix dodrantem altus, erectus, tenuissimus, triangularis, capitulum subrotundum, & Ranunculi vulgaris in modum ex seminibus plurimis acuminatis constans in apice gerit. D. *Bobart.* Præcox hoc Gramen in paludibus variis haud longè ab Oxonio nascitur.

22. Gramen cyperoides minimum, Ranunculi capitulis binis ternísve *Moris. hist.* cyp. tenuifolium, spicis ad summum caulem sessilibus, globulorum æmulis *Pluk. Phyt.* Foliis, modóque crescendi & altitudine cum antecedenti convenit: in summitate verò duæ aut tres spicæ globulares cauliculo arctè adhærent, cùm in eo unica tantùm observetur. D. *Bobart.*

23. Gramen cyp. minim. Ranunculi capitulo simplici molliore & longiore D. *Sherard.* Prioribus similis est hæc Planta, tenuis. Folia juncea longiora, cauliculíque graciles dodrantales sunt; eorúmque singulis capitulum singulare oblongum semunciale ex mollioribus squamis seminibúsque compositum insidet. D. *Bobart.*

24. Cyperus *Indicus* paniculâ sparsa & speciosa, Milecorea *Malabarorum Pluk. Mantiss.*

25. Cyperus major *Virginianus* summo caule elegantissimè paniculatus, foliolis sursum maximè elongatis *Ejusd. ibid.*

26. Cyperus minor *Virginianus*, panicularum spiculis atro-purpureis lineis amœnè striatis *Ejusd. ibid.*

27. Cyperus *Americanus*, panicula polydactyloide, strigosis spiculis, ex *Terra Mariana Ejusd. ibid.*

28. Gramen cyperoides maritimum, tereti culmo.

Hanc varietatem nobis obtulit D. *Sherard.*

29. Gramen cyperoides aquaticum majus paniculâ Cyperi longi, ex crassioribus glumis compacta, at brevibus petiolis donata *Lælii Triumfetti* in Observat. *Jo. Baptistæ* fratris.

Siccum nobis exhibuit D. *Sherard.* Planta est speciosa, elata, panicula in summo caule è medio foliorum in quæ caulis terminatur erumpit, è pluribus surculis, spicis multis squamosis, compressis, acutis, ferrugineis onustis compositas.

30. Gramen cyperoides *Maderaspatanum*, capite ex spicis pluribus acuminatis in cacumine caulis glomeratis *Pluk. Almag. Bot.* T. 300. F. 7.

31. Gr. cyperoides *Maderaspatanum*, spicis plurimis, apicibus obtusis, summo caule in orbem congestis *Pluk. Phyt.* T. 192. F. 4.

32. Gr. cyperoides, latiori folio aspero, paniculâ in summitate caulis conglomeratâ *Pluk. Phyt.* T. 90. F. 8.

33. Gr. cyperoides elegans, spicâ compositâ molli *Pluk. Phytogr.* T. 34. F. 5.

34. Gr. cyperoides minus *Virginianum*, spica simplici longiore *Pluk. Phytogr.* T. 300. F. 6. Quære in *Almagesto Botanico.*

35. Gr. cyperoides perpusillum *Indiæ Orient.* spica longa gracili, caudam muris æmulante D. *Petiver*, *Pluk. Almag. Bot.*

36. Gr. cyperoides *Americanum*, spicis grandioribus, oblongo-rotundis, Sparganii in modum echinatis, ad summum caulem pediculis longis innitentibus *Pluk. Phyt.* T. 91. F. 4.

37. Gr. cyperoides pumilum elegans è *Maderaspatan*, *Pluk. Phyt.* T. 191. F. 8.

38. Gr. cyperoid. *Indiæ Orient.* elatius, paniculâ sparsâ pallescente *Pluk. Phytogr.* T. 191. F. 7.

39. Gr

39. Gr. cyperoid. rariùs & tenuiùs ſpicatum, è *Maderaſpatan Pluk. Phyt.* T. 192. F. 1.

40. Gr. cyperoid. *Maderaſpatanum*, paniculâ magis ſparſâ & ſpecioſâ *Pluk. Phyt.* T. 192. F. 2. Idem ex *Prom. Bæ Spei* nuperrimè ad nos allatum eſt.

41. Gr. cyperoid. elegans, paniculâ ſpicis valde mollibus compoſitâ, *Maderaſpatanum Pluk. Phyt.* T. 192. F. 3.

42. Gr. cyperoides *Maderaſpatanum*, Juncelli *Geſneri* capitulis *Pluk. Phyt.* Tab. 119. F. 3.

43. Cyperus gramineus *Americanus*, ſpicis ſingularibus purimis, ad ſummitatem ſeſſilibus *Pluk. Almag. Bot.* Cyperoides Americanum, ſpicis ſpecioſis plurimis, compreſſis, ſummo cauli abſque pediculis adnatis *Ejuſd. Phytogr.* T. 91. F. 3. An Gr. cyperoides *Curaſſavicum* paniculâ punicante *P. B. P?*

44. Cyperus elegans, paniculâ ſparſâ, *Barbadenſis.* Fortè Apoyomatli ſeu Phatziſiranda *Mexicenſibus*, & Cyperus *Americanus Hernandez*, Galangæ titulo accepta. Fortè Radix S. *Helenæ*, Galangæ ſpecies *J. B.*

45. Cyperus longus inodorus *Americanus*, An *Tequa-Niytzoncal* Terrentii apud Recchum p. 411. *Pluk. Almag. Bot.*

46. Graminis cyperoidis ſpecies minor *Indiana*, panicula Junci compacta minore. Shegapucorea *Malabarorum Pluk. Mantiſſ.*

47. Gram. cyperoides hirſutum, ſpicis plurimis ſummo caule glomeratis, glumarum apiculis recurvis ex *Virginia Ejuſd. ibid.*

48. Gram. cyp. *Virginianum*, ſpicis integris, non ſquamatis, apicibus in furcam deſinentibus, faſtigio caulis glomeratis *Ejuſd. ibid.*

49. Gram. cyp. *Marianum*, Tamariſci Belgarum pericarpiis, ad intervallum calami glomeratis *Ejuſd. ibid.*

50. Gram. cyp. *Marianum*, habitioribus, teretibus, & compactis cruciformibus ſpicis, ad ſummum caulem pediculis innitentibus *Ejuſd. ibid.*

51. Gram. cyp. *Ind. Or.* ſpicâ cupreſſiformi, cochleata, prolifera, ſeminis gluma binis aculeis denticulata, ſeu Gr. cyp. cochleatum bidens: Cooppucorãe *Malabarorum Ejuſd. ibid.*

52. Graminis Cyperoidis ſpecies major: Vaudemaulecode *Malabarorum Ejuſd. ibid.*

53. Gram. Cyperoides citratum *Ind. Orient.* foliis odore corticum Citri. Vaſnapillee *Malabarorum Pluk. Mantiſſ.* De quo plura vide apud Auctorem citatum.

54. Gram. cyp. ſpica longiore compreſſa, glumarum marginibus argenteis: Maſhecorae *Malabarorum Pluk. Mantiſſ.*

55. Gr. cyp. panicula dactyloide ex inſula *Johanna Pluk. Mantiſſ.*

56. Gr. cyp. Orientale, panicula elegantiſſ. ſpiculis Graminis amoris, in glomerulos conflata: Neercorea *Malab. Ejuſd. ibid.*

57. Gr. cyp. an potiùs Cyperus *Indica*, Graminis Amoris ſpicis plurimis in ſummitate caulis *Ejuſd. ibid.*

58. Gramen cyperoides *Americanum*, ſpicis ſpecioſis plurimis compreſſis ſummo cauli abſque pediculis adnatis *Pluk. Phyt.* Tab. Fortè *Jacapè* Braſilienſibus *Piſonis.*

1. Juncus cyperoides, creberrimè geniculatus, medullâ farctus, aquaticus, radice rubra, tuberoſa, odorata *Slon. Cat. Jamaic.* An Apoyomatli ſeu Phatziſiranda *Hernandez? Ximen.*

D. *Sloane.*

E *radice* tuberoſa, rubente, grato admodum Calami aromatici odore, *foliis* fuſcis, aridis obtecta, [uti eſt & caulis pars inferior] aliorum Juncorum ad inſtar, fibris etiam aliquot ab unius radice ad radicem alterius progreſſis. *Caulis* teres, viridis, tripedalis, lævis, robuſtis crebris tranſverſis membranis interceptus, unde geniculatus apparet, medulla nodos intercedente. In ſummitate paniculas aliquot fuſcas, aceroſas, Cyperinorum ſimiles ſuſtinens. *Spicæ* tenues longæ, è ſquamis rubentibus aliis aliis incumbentibus compoſitæ, quarum pediculi omnes è vertice Junci velut è centro exeunt.

In rivulis prati ultra **Two Mile Wood**, prope **Mr. Batchelours** invenitur.

Hic, cùm radicem habeat odoratam, minimè dubito quin cum successu usurpari possit loco *Calami aromatici.*

Descriptioni *Hernandez* respondet, sic satis etiam iconi, nisi quòd folia non habeat; quæ tamen, ut obiter id notem, in icone Schœnanthinis similia non sunt. Ximenes folia Porraceis similia esse scribit. Vires in utrovis Autore videri possunt.

2. Juncus cyperoides, culmo compresso striato, radice odorata tuberosa, capitulo rotundo, compacto.

D. *Sloane.*

Juncus isthic à radice tuberosa rubente, grato admodum Cyperi odore, unoquoque tubere seu nodo longa transversa fibra seu radice, (semunciali circiter) proximo connexo, omnibus simul velut catenam seu elenchum globulorum efficientibus. Radices autem, ut & caulium partes inferiores foliis fuscis aridis obtectæ sunt, aliis vaginis longioribus, aliis brevioribus folia ima excipientibus, aliorum juncorum ad instar. Ab unoquoque tubere exsurgit juncus, angulosus, striatus, aliquantulum compressus, spongiosa medulla farctus, 2, 3ve pedes altus, cujus fastigium occupat capitulum rotundum è multis ferrugineis glumis seu squamis densis seu arctè stipatis compactum, paucis brevibus foliolis substratis cinctum, ut in reliquis cyperoidibus.

Nascendi modo, proxima similitudine Vaembu *H. M.* seu Acorum verum *Asiaticum* radice tenuiore, vel Calamum Aromaticum *Garciæ ab Horto* refert. *Commelin.* ibid.

A curioso quodam & ingenuo viro è sinu *Honduras* ad me allatus est, qui in arenosis non procul à *Truxillo* copiosè provenire retulit; & ab *Indis* ad ventris dolores & tormina intestinorum adhiberi nec ullum invenisse se iis in regionibus simplex medicamentum, quod magis celebraretur.

3. Juncus aquaticus geniculatus, capitulis Equiseti, major *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Ab eadem *radice*, fibris multis ut in aliis Juncis composita, 5 aut 6 *Junci* concavi, 2, 3ve pedes alti emergunt, cavitate membranis intus multis transversis divisâ, quæ caules velut geniculatos efficiunt, nullâ ferè intus medullâ, coloris pulchrè viridis, splendentis: ex apice seu summitate exit *capitulum*, album, teres, oblongum, squamosum, Asparagi Equiseti aut Junci capitulis Equiseti capitulorum æmulum.

Post tempestates pluviosas in cavis sex foraminibus pascuorum depressiorum *Savannas* dictorum, ubi aquæ stagnârant, oritur.

4. Juncus aquaticus geniculatus, capitulis Equiseti minor *Slon. Cat. Jamaic.*

Præcedenti per omnia similis est, triplo duntaxat minor & humilior. Cum priore.

5. Juncus aquaticus capitulis Equiseti minimus *Slon. Cat. Jamaic.*

Radices huic albæ fibrosæ: junci prætenues, duas uncias longi, quorum apicibus innascuntur *capitella* squamosa, *seminibus* multis parvis nigricantibus inter squamas leucophæas latentibus.

In ripis fluvii *Rio Cobre* dicti, sub oppido, ex eodem latere fluvii.

6. Gramen Junceum aquaticum geniculatum, culmo nudo & folio non articulato *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Fibræ huic aliquammultæ in unam communem radicem tuberosam coeunt; unde exoritur *caulis* viridis articulatus, intus in multas portiones totidem diaphragmatis divisus, versùs summitatem gracilescens; digitali minùs ab apice distantia exeunt longæ aliquot, tenues, ferrugineæ, squamosæ, fuscæ *spicæ* seu *capitula*, sparsam *paniculam* efficientia. E radice folia aliquot graminea duas trésve uncias longa exeunt.

In humidioribus *Savannarum* seu pratorum partibus exoritur post pluvias.

7. Gramen Junceum *Orientale*, seu Juncus foliaceus elatior paniculâ magis sparsâ Arnacorea *Malabarorum Pluk. Mantiss.*

8. Gramen junceum *Ind. Orient.* majus, capite rotundo, ex spiculis paleaceis summo caule glomerato: Shaneecoree *Malabar. Pluk. Mantiss.*

9. Gramen junceum *Ind. Orient.* minus, capitulo rotundo, ex paleaceis spiculis in cacumine caulis glomerato; graminis Bufonii æmulo. Callapillee *Malabarorum.* Cum proximè præcedenti plurimùm convenit.

10. Gramen juncoides, glomeratis capitulis *Madraspatense Pluk. Phyt.* P. 3. Culmus geniculatus in ramulum unum vel alterum divaricatur, quem vaginæ instar foliorum principia convestiunt; quæ cùm culmum derelinquunt, uncialia & biuncialia, latiuscula & mucronata sunt. Culmi apex in acumen terminatur. Paulò infra glomeramen parvum, Ranunculi capituli æmulum arctè adhæret. D. *Bobart.*

11. Gramen junceum parvum supinum, seu Holosteum strictissimis & hirsutis foliis *Madraspatanum Pluk. Almag. Bot.* 179. Tab. 299. F. 3.

P. 1303. Reliquis Juncis acutis maritimis adde,

1. Juncus acutus maritimus, caule triquetro rigido, mucrone pungente. An Junc acutus maritimus caule triangulo *C. B? Pluk. Phyt.* T. 40. F. 1.

2. Juncus acutus maritimus, caule triquetro molli, spica glomerata, in stylo sessili *Ejusd. ibid.* F. 3.

3. Juncus minor acutus maritimus prolifer, seu ex uno capite multa *Ejusd. ibid.* F. 5. D. *Sherard.*

4. Junci acuti maritimi capitulis rotundis *J. B.* plantam collegi *Romæ* in *Horto publico*; quæ differre videbatur à Junco hoc in loco descripto, an culturâ tantùm variatio contigit nescio. Calamus supra paniculas ad 9 unciarum aut pedis longitudinem efferrebatur, & exinde ab eo latere unde capitula erumpebant ad summitatem usque planus erat, & carinatus, colore glauco. D. *Sherard.*

5. Juncus *Lusitanicus*, paniculâ è plurimis globulis, è medio culmo prodeuntibus congestâ. Hic minor est nostro jam dicto, capitula etiam multo sunt minora. Antequam capitula producit non facilè à Junco acuto vulgari *Park.* distinguitur. In Horto D. *Hermanni* collegi, qui à D. *Grisleo* habuit. D. *Sherard.*

6. Juncus acumine reflexo maritimus major, capitulo rotundo compactiori D. *Sherard.* Fortè Juncus acumine reflexo alter *C. B. Pluk. Almag. Bot.*

7. Juncus glomeratus *Maderaspatensis*, acumine longo geniculato *Pluk. Phyt.* T. 197. F. 6. Tsjelli fortè *H. M.* P. 12. T. 71.

8. Juncus minor *Barbadensis*, panicula compactiore, acumine bifido brevi *Pluk. Phytogr.* T. 197. F. 8.

9. Juncellus *Maderaspatanus*, capitulis compactioribus, acumine bifido longiori. *Pluk. Phyt.* T. 197. F. 7. An Motta-Pullu *H. M.* P. 12. T. 38. *Motta Pullu* H. M. Juncello omnium minimo nostrati persimilis est, si non idem plane.

10. Juncus *Orientalis*, panicula speciosâ, è *Maderaspatan. Pluk. Phyt.* T. 95. F. 3.

11. Juncus elegantissimus, capitulis pectinatis *Promont. Bæ. Spei Pluk.* T. 95. F. 7. Hanc plantam ad Filicem refert D. *Petiver.* Juncus *Africanus* pectinato capite *Moris. hist.* P. 3. p. 233. ubi descriptionem vide.

12. Juncus *Africanus*, lignoso calamo, ad nodos involucris nigris circumvoluto, paniculâ arundinaceâ ex *Prom. Bæ. Spei, Pluk. Mantiss.*

13. Juncariæ affinis *Æthiopica*, Pinastri foliis triphylla *Prom. Bæ. Spei Ejusd. ibid.*

14. Juncus acutus tenuis, paniculâ minima D. *Sherard.* Dodrantem circiter altus est; *Radix* pluribus fibris crassis constat; imos caules folia lata brevia obvolvunt, ut in aliis Juncis. Paniculæ minimæ circa medios caules aut paulò inferiùs erumpunt.

15. Tsjeli *H. M.* P. 12. T. 71. Juncus *Indicus* geniculatus, paniculâ compactâ, è spicis squamosis compositâ.

H. M.

Planta est ex genere Juncorum, nascens in aquosis & arenosis. *Radix* curta, numerosis fibris capillatis, nigricantibus vestita. *Caules*, qui simplices ex radice exsurgunt, juncei, larga cavitate, virides, geniculatis annulis interstincti, sed non in una parte, foliosis involucris vestiti, singuli fasciâ spicatâ russâ ad geniculum inferius verticillatim maxima parte succincti. *Spicæ*, quæ ex foliis se invicem imbricatim contegentibus, viridibus ac postea rufescentibus sunt compositæ, tria cùm florent extra singula foliola ejiciunt filamenta, pendula, oblongis, nutantibus, flavescentibus dotata *apicibus*. *Semina* parva, triangularia, sicca, nigricantia, nitentia, inter edulia sunt. Ex eorum vertice unicum prorumpit filamentum; ubi maturæ sunt spicæ filamentis suis privantur.

Ex radice cum Myrobalanis syrupus conficitur catharticus.

16. Graminifolia anomala capitulis tomentosis *Africana* D. *Oldenland.*

Radicibus Iridem æmulatur, longis sci. & robustis fibris è squamosis cauliculis emissis. *Folia* longa, angusta, crassa, hinc indè singula, crebra, inferiore superius basi sua arctè amplectente,

plectente. *Caules* è foliorum alis egrediuntur, rigidi, compressi, ad singula genicula foliis singulis, iis quæ ad radicem sunt latioribus & brevioribus, cincti, summa parte in ramulos aliquot divisi, qui *flores* sustinent duobus tribúsve foliolis brevibus latis, tomentum includentibus, ceu calice quodam, obvallati, velut Graminis tomentosi.

Circa *Promont. Bæ. Spei* collectam ad D. *Petiver* misit D. *Oldenland.*

17. Gramen tomentosum *Virginianum*, paniculâ magis compactâ, aureo colore perfusâ *Pluk. Almag. Bot.*

Habetur etiam in *Marilandia*, spicis copiosius & densius tomentum fundentibus.

18. Gramen tomentosum, capitulo ampliore fusco & foliaceo, *Virginianum*, *Moris. hist.* P. 3. D. *Bobart.*

Planta hæc reliquis amplior est. *Folia* è radice nascentia pedem aut sesquipedem longa, triticea & compressa, cùm in aliis juncea & teretia sint. *Culmus* rectus enodis foliorum altitudinem æquat, ínque ejus summitate geniculum cernitur, è quo foliola terna palmaria expansa sunt, & ex eorum centro *paniculæ* glomeratæ 6, 7ve, brevibus pediculis appensæ, mollissimo sericeo tomento subfusci coloris, & Xylo delicatissimo, quod ex *Java* habemus, simillimo, ornatæ, unum quasi glomeramen splendens componunt.

19. Motta-Pullu *H. M.* P. 12. T. 38. Juncello omnium minimo nostrati perquam similis si non eadem.

Hujus descriptio & figura in omnibus pæne conveniunt cum *Chamæscheeno*, locus etiam idem. Integra planta in aqua *Orizæ* & oleo *Marotti*, & virente *Curcuma*, vel etiam in oleo *Nucis Indicæ* & *Cumino Piperéque* longo decocta linimentum præstat adversùs morbum hepaticum vitiligine & speciatim alpho comitatum.

20. Hujus generis planta in *Marilandia* provenit, foliis & caulibus longioribus tenuioribúsque quàm nostratis, paniculam in summo gestans è pluribus sed strigosioribus spicis compositam.

HISTORIÆ PLANTARUM

LIBER VIGESIMUS TERTIUS,

ANOMALÆ.

1. AMbel *H. M.* P. 11. T. 26. Nymphæa *Indica*, flore albo, fructu in ambitu serrato *Commelin.* notis. Lotus *Ægyptia Alpin. exot.* Nymphæa seu Nufar *Ægyptium Vesling.* in *Alp.*

H. M.

Radix albicat, fibris fistulaceis albicantibus, sapore aqueis, vestita, ad propagationem novæ plantæ radicem, quam *Kelangu* vocant, proferens, palmam longam, crassiusculam, exteriùs nigricantem, intus albicantem, saporis aquei & subastringentis, esculentam. *Folia* in pediculis rotundis, fistulosis, viridi-dilutis proveniunt, oblongo-rotunda, rotundâ anteriùs orâ, posteriùs, quâ è pediculo longè excurrunt, recta incisione usque ad pediculum fermè discissa, in margine rotundis denticulis arcuatim excisa, supernè plana, glabra, viroris vividi & nitentis; subtus coloris rubri seu jecorini, costa media crassa, altum eminente, & ramulos transversos in numerosos surculos subdivisos, qui in edentium apices excurrunt, emittente; summis aquis innatantia. *Flores*, qui aperti extra aquas emicant, velut rosæ sunt, polypetali, petalis oblongo-rotundis, angustis, in cuspidem leniter contractis, coloris candidi, & rosaceo-diluti; in exteriori serie petala majora sunt & longiora, colore rosaceo, exteriùs diluto & albicante, interiùs pleniore. Denso numerosorum longorum staminum ornantur penecillo, quæ latiuscula, plana, flava, stylo medio brevi, plano, rotundo, in superiori parte

parte latiori, plano, in orbem circumpoſita, & versùs illam inflexa, quorum quæ in exteriori ſerie ſunt præ cæteris eminent, magis ſurrecta & minùs inflexa: interiora & ſtylo proxima, breviora, versùs *ſtylum* magis incurvata: *Stylus* ſuperiùs in ſua baſi roſâ inſignitur, conſtante ex ſtaminulis flavis brevioribus, maximè inflexis & versùs centrum contractis. Exteriora folia calycis florum petalis ſimilia ſunt, exteriùs viridia, & venis rubeſcentibus in longum ſtriata, oris etiam rubentibus, intus dilutiora & albicantia. *Semina* in ſtylo conſita ſunt numeroſa, interſepimentis membranaceis ac plicis à ſe invicem in propriis cellulis ſejuncta, parva, rotundiola, per maturitatem ut ſemina Naſturtii colorata, ſed fuſciora.

Alpini deſcriptionem hujus plantæ vide in Hiſtoria noſtra. Cæterùm *Nufar Ægyptium*, obſervante *Veſlingio*, ab *Europæorum* Nymphæa differt; tam lutea majore, quæ radices in longum porrigit, quàm ab alba illa vulgatiùs cognitâ, foliorum paulò contractiorum magnitudine, & quòd oras habeant, levibus illis quidem, ſed latis inciſuris excavatas, nervulis etiam copioſioribus pertexta; tum ſemina capiti Papaveraceo incluſa quàm vulgaris Nymphæa conſpectiora magnitudine obtineat.

2. Areca-Ambel, *H. M.* ibid. Nymphæa *Indica*, flore candidiore, petalis majoribus.
H. M.

Hujus florum petala paulò majora ſunt, coloris minùs roſacei, magis candida: etiam *ſtylus*, cui ſtamina flava circumpoſita ſunt, in baſi conſignatus, eſt roſâ planâ, è coſtulis flavis conformatâ, quæ ex nodulo medio, qui in centro baſis eſt, ad rotundam ejus orbitam excurrunt.

Prioris, ut & hujus, bulboſa radix in decocto pro dyſuria propinatur. Semina ardorem oſſium reficiunt, cum Saccharo nempe condita & comeſta. Folia cum illis Ottel-Ambel ſimul trita, & cum butyro cocta errhinum præbent pro oculorum doloribus. *Vires.*

3. Cit-Ambel. *H. M.* P. 11. T. 27. Nymphæa *Malabarica* minor, florum petalis longis acutis, foliis ſerratis. An Nymphæa Eremitana minor, Alle-poo *Malab. Pet. Act. Philoſoph. Lond.* N. 274. p. 935.
H. M.

Cit-Ambel q. d. *Ambel* minor, cum priore convenit, éſtque tantùm minor ſpecies, *caulibus* tenerioribus, *foliis* minoribus & *ſeminibus*. Eſt & alia ſpecies ejuſdem nominis, in eo ſolùm differens, quòd florum petala vel cœrulea, vel rubra, vel alterius ſunt coloris.

Flores triti in decocto pro dyſuria adhibentur; cum Saccharo ſumpti vomitum ſiſtunt, tuſſim mitigant. Semina cum Saccharo uſurpata conveniens pro diabete ſunt medicamentum. *Vires.*

Nymphææ albæ *Offic. noſt.* perſimilis eſt, verùm minor tum Flore tum Folio.

4. Nedel-Ambel *H. M.* P. 11. T. 28. Nymphæa aquatica minor *Indica*, floribus albis pentapetalis, filamentis intus denſis obſitis *nobis*: flore albo piloſo *Commelin.* notis. *Slon. Cat. Jamaic.*
H. M.

Radix ut in *Ambel* ſimpliciter dicto. *Caules* rotundi ſunt, fiſtuloſi, è nodulo, paulò infra folium quod in vertice videtur, pediculos plures transverſos emittentes, quoſdam craſſiores & longiores, quorum ſummitatibus folia, quoſdam tenuiores & breviores, quibus flores inſident. *Folia* ipſa minora ſunt quàm *Cit-Ambelæ*, rotundiori & minùs oblongâ formâ, ad petiolum rotundis oris, non verò rectis ut *Ambel* inciſa, nervis minùs craſſis ſtriata, inæquabili ora, non tamen denticulata. *Flores* extra aquas aperti emicant, in totum candidi, pentapetali, petalis oblongo-rotundis, cuſpidatis, tenuibus, ſtelliformiter expanſis, interiori parte ab uno latere, alio petalo, quod è medio laciniæ inſtar producitur, obtecta, interiùs filamentis denſis candidis, longiuſculis in totum obſita. *Stamina* in illis decem, parva, tenuia, *apicibus* flavis & ſtriatis dotata, quorum 5 ſupra cætera eminent; & cum illis Capitulum in medio viride, cuſpidatum, *capſulam ſeminalem* efficiens, in ſummitate nodulo parvo 4 gemmularum ornatam. *Calyx* quinquefolius eſt, quæ [fol.] parva, oblongo-anguſta, cuſpidata, viridi clariſſima. Poſt Flores *capitula* ſeu gemmæ ſeminales ſe produnt cuſpidatæ, numeroſa in ſe continentes *ſemina* rotunda, quæ primùm albicant, ſed matura colorem ſeminum Naſturtii referunt, perinde ut illa *Ambel*.

Integra planta trita, cum Butyro cocta, & intus ſumpta, antidotum eſt contra morſum Serpentis *Cobra-Capella* dicti. *Vires.*

Aquarum ſtagnantium ſuperficiei innatat in pratis *Savannis* dictis in inſula *Jamaica*, ubi aquæ profundæ non ſunt. *Slon.*

5. Tſjeroea-Cit-Ambel. P. 11. T. 29. Nymphæa *Indica* minima, flore flavo *D. Commelini.* notis.
H. M.

Minor ſpecies eſt *Ambel*. *Folia*, *Caules* & *Radix* omni ex parte cum *Cit-Ambel* conveniunt. *Flores* parvi ſunt ac ſimplices, pentapetali, oblongo-rotundi, ſtelliformes, interiùs in ſingulorum petalorum medio folioſâ laciniâ ſecundùm longitudinem alati, in orificio capillis flavis obſiti. *Stamina* in illis 5 brevia, quæ inter petalorum interſtitia exſurgunt, *apicibus* ſurrectis & albicantibus dotata, *ſtaminulis* 5 brevioribus interpoſitis cum quibus ex medio orificio globulus viridis cuſpidatus ſtyli inſtar ſe prodit. *Calix* quinquefolius eſt, foliis florum petalis decuſſatim interpoſitis.

Vires. Ex bulbo radicis in aqua, vino adusto, butyróque excocto linimentum præparatur antihæmorrhoidale. Ex eodem cum Cancris terrestribus in oleo frixo ἀκυσικὸν conficitur medicamentum contra molestum capitis dolorem, temporibus nempe illitum. Ex eodem cum utroque santalo & lacte fit potio ad corporis æstum restringendum.

6. Nymphæa *Indica* foliis amplis, eleganter ad ambitum crenatis, flore albo simplici, è *Maderaspatan Pluk. Almag. Bot.*

7. Nymphæa *Indica* minor longiore folio, flore albo simplici è *Maderaspatan Ejusdem ibidem.*

8. Nymphæa *Indica* minor, floribus cum petiolis è foliorum pediculis prorumpentibus *Pluk. Phyt.* T. 209. F. 1. *Almag. Bot.* p. 266.

9. Nymphæa minima *Maderaspatana*, foliis alas Papilionum referentibus *Pluk. Phyt.* T. 217. F. 7. Stratiotes *Maderaspatana* Sedi vulgaris folio, *Petiv. Act. Philos.* N. 276. p. 1018.

10. Nymphæa glandifera *Virginiana* lactescens, minori umbilicato folio, pediculo leni, flore amplo luteo pallescente *Pluk. Almag. Bot.* Fortè Atatapaltacatl *Mexicensibus*, seu Testa aquis imposita *Nieremb.* lib. 14. 307. Lien flore luteo in *Juncheufeu Sinarum* regione peculiaris *Ogilv.*

11. Tamara *H. M.* P. 11. T. 30. Nymphææ affinis *Malabarica* flore amplo, rosaceo albicante colore *Commelin.* notis. Nymphæa *Indica* Faba *Ægyptia* dicta, fl. incarnato. *Nelumbo* Zeylonensium *Par. Bat.*

H. M.

Planta est aquatica, *Radix* profundè demissa, crassiola, nonnihil dura, fistulis latis pervia, albicans, inferiùs nodosa, è nodulis tenues fibras in orbem emittens, subtus radices, è quibus tanquam primaria radice novi prodeunt * *caules*: simplices hi sunt, rotundi, fistulosi, virides, punctis aspersi, *Folia* sustinentes prægrandia, rotundiola, versùs interiora inflexa, crassiuscula, mollia, *Veluti* instar lenissima, supernè viridi-fusca, ast obliquè aspecta hyalina, subtus viridi-diluta. *Costæ* veluti tot radii è caulis summitate exeunt, viridi-claræ & nitentes, singulæ ad intervalla in binos ramos bis térve divaricatæ, proximè ad oras in se invicem arcuatim & fornicatim deferuntur. *Flores* in caulibus propriis prægrandes sunt, petalis confertis, coloris rosacei albicantis, odoris grati *Anisi.* Petala ipsa oblongo-rotunda sunt, in cuspidem contracta, venulis ex unguiculis in longum striata, exteriora interioribus majora & latiora; hæc in duos, tres, pluresve inciduntur cuspides, & *staminulis* ornantur flavis, quæ cum *apicibus* seu nodulis candidis ex angulis incisionis emicant. In medio florum densus est penecillus longorum, planorum, croceorum staminum, in summitate oblongis & candidis nodulis exornatorum, ex interiori parte suturâ candidâ, ex qua nodulus itidem candidus producitur, striatorum. Ille circumpositus est *Stylo* rotundo, luteo, in summitate plana & lata superficie, inferiora versùs contractiori, intus fungoso, ad basin superiorem in suis cavernulis seu cellulis *semina* recondenti, quæ oculis ex flavo nitentibus, gemmularum instar plano-rotundarum, extra illa emicant: Ipsa semina primò ex albo flavescunt, formæ cylindriacæ, deinde ad ellipticam accedentia, & cellulas suas dilatantia, magis magisque ex basi superiori styli extuberantia, nigra surda.

* *Pediculos intelligit foliorum.*

Vires. Radix trita & Saccharo mixta in formam conditi exhibetur pro hæmorrhoidibus. Succus è floribus extractus, & cum oleo *Zergelim* assumptus immodicum mensium sistit fluxum.

12. Bem-Tamara *H. M.* P. 11. T. 31. Nymphææ affinis *Malabarica*, folio & flore amplo, colore candido.

H M.

Planta itidem aquatica, in eo tantùm à *Tamara* differens, quòd *Flores* sunt paulò ampliores illorum petala candida, odoris nonnihil vegetioris.

Post accuratiorem observationem sequentia addenda duximus, sci. quòd folia *Tamara* & *Bem-Tamara* duorum in diametro sint pedum; *caules* fistulosi, proximè ad radicem aquei, in partibus superioribus intus lactei, filamenta ex illis albicantia, tenuissima, numerosa, velut aranearum telæ, ex lacteo sci. isto succo nendo educantur, & in longum protrahantur, satis firmæ. Ex caulibus foliosi [foliorum pediculos intelligit] tantùm quatuor tubulis majoribus pervii sunt, numerosis minoribus tubis ad latera instructi. *Caulibus* his proximè ad umbilicum seu centrum foliorum decisis, *costæ* singulæ, quæ ex umbilico 21 numerantur, & tubulis caulium lateralibus respondent, tubulacea cavitate perviæ sunt, sed in medio umbilici dissectis [pediculi nempe] crux carnosa apparet, cujus una pars superior versùs partem folii contractior est. Præterea septem caules floriferos etiam latis tubulis esse pervios, & in illorum medio stylum esse, ex quo tubulorum intersepimenta exsurgunt, qui etiam unico tubulo in medio pervius est.

Vires. Bulbus cum butyro in unguentum redactus omnia oculorum vitia corrigit. Idem cum Zingibere & Coriandro in Butyro contritus hæmorrhoidibus opitulatur.

13. Koda-Pali *H. M.* P. 11. T. 32. Sedum Indicum palustre, foliis latissimis crispis floribus albicantibus pilosis. *Commelin.* Mihi Nymphææ potiùs cognata, vel Planta anomala aquatica singularis & sui generis.

H. M.

H. M.

Plantula aquatilis eſt & natatilis, tranſverſis aqueis & albicantibus repens *caulibus*, qui oblongas, albicantes, capillatas emittunt fibras. *Folia* plura capillata ad radicularum faſciculos exurgunt, oblonga, ad latera rectis oris, in vertice orâ rotundâ criſpatâ, unà cum caulibus admodum fragilia; viroris hyalini, inferiùs albicantia, interiùs nervulis oblongis ramoſis ſtriata, exteriùs plicis eminentibus in longum criſpata, tenuiter villoſa, ad radicem piloſâ lanugine veſtita, carnoſa, craſſiola, tubulis parvis rotundis intus pertexta. *Flores* odoris expertes in mediis prodeunt foliis, quorum petala tenera criſpata, unum illorum oblongum eſt & albicans, interiùs cochleato-cavum, anteriùs ſtrictius, in medio ſuperioris partis fiſſum, utrinque in oris ad latus plica annulari interiùs eminente criſpatum, ex cujus medio ſuprà plicaturam parvus & erectus exſurgit *ſtylulus*, qui ſupernè in orbem 6 albicantibus eſt dotatus gemmulis, ad exortum viridiuſculo foliolo rotundo, quod inferiùs duabus laciniis velut auriculis eſt inſtructum, quaſi collari ſuccinctus. Collum florum oblongum eſt, pilis longis albicantibus obſitum, è cujus orificio gemma emicat cuſpidata albicans, viridi-diluta, nodulo aqueo albicante dotata, in quo ſemina viſuntur. Gemmæ ſeminales oblongo-rotundæ evadunt, in cortice vitri inſtar pellucidæ, petiolis tranſverſim inſidentes, uno latere, quo cœlo obverſæ macreſcenti, florum petalo tranſverſim adhærentes, intus aqueo humore repletæ. *Semina* in illis 6, oblonga, viridiuſcula, cortici gemmæ circa illam partem quà petalo adhærent interiùs inſidentia.

Folia cum Oryza in lacteo Indicæ Nucis ſucco lævigata medicamentum præſtant antidyſentericum: Cum aqua roſacea & Saccharo data tuſſim graviorem & purulenta phlegmata corrigunt. Radix cum Cumino in lacte vaccino trita & epota alvum promovet, teneſmum lenit, lumborum & hypogaſtrii dolores emollit: idem præſtat ſi cum Calamo aromatico & aqua calida aſſumatur. *Virt.*

D. *Petiver* quærit annon ſit Nymphæa minima *Maderaſpatana*, foliis alas Papilionum referentibus *Pluk.* Tab. 207. F. 6.

14. Nymphææ affinis paluſtris, Plantaginis aquaticæ folio, flore hexapetalo, ſtellari, cœruleo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Fibris plurimis albis, Porraceis ſimilibus, radicatur; unde emergunt *Folia* aliquot in pediculis ſe mutuo amplectentibus, ſeu exterioribus interiora obvolventibus, ut in aliis aquaticis, cellulis plurimis intus cavernoſis, 7 circiter digitos altis; media parte, Graminis Parnaſſi in modum, pediculum emittentibus, *florem* ſtellatum, hexapetalum, cœruleum ſuſtinentem, cui ſuccedunt plurima minuta compreſſa, cœrulea *ſemina.* Pediculi ſinguli in ſingula folia terminantur viridia, ſubrotunda, nervoſa, Plantaginis aquaticæ minoris ſimilia.

In pratis Inſulæ *Jamaicæ Savannis* dictis, locis ubi per maximam anni partem aquæ ſtagnarant.

Ejuſdem Generis eſt cum *Carini-Globa H. M.* P. 11. T. 44. Flores tantùm minores ſunt, & pauciores ſimul proveniunt.

15. Nymphæa minor ſcaphoides ſeu folio oblongo umbilicato, ex *Terra Mariana Pluk Mantiſſ.*

16. Nymphæa *Indica* latioribus albicantibus foliis, margine criſpatis; Aucaſh-dammaree *Malabarorum*, Kodda-pail *H. M.* ſuperiùs deſcript. *Pluk. Mantiſſ.*

17. Nymphææ affinis aquatica *Marilandica*, folio circinatæ rotunditatis, pediculo in centrum inſerto.

Folium per margines æquale eſt. Nervi plurimi velut totidem radii à pediculo ceu centro ad circumferentiam undique excurrunt, atro-rubentes, prope circumferentiam dichotomi.

18. Nymphææ affinis glandifera *Virginiana*, umbilicato folio, flore luteo pleno *Moriſ. hiſt.* P. 3.

D. *Bobart.*

Hujus *folia* lata ſunt, rotunda, inciſurâ ad caulem petiolúmve deſtituta, ſed integrâ circinatione umbilicata, *caule* erecto & poroſo, centro ſuſtentata ſunt, unde nervi velut radii à centro & ſuperiùs glabri conſpiciuntur. In ſummitate *Caulis* conſimilis, lævis, mollis, & poroſi *flos* odoratus, omnino lutei coloris, multiplici petalorum ſerie roſam expanſam exprimente, fulcitur. Flore deciduo *fructus*, primò viridis, deinde durus & cartilagineus, vertice planus aut nonnihil convexus, 4 uncias latus, & in anguſtum infundibuli formâ ad caulem contractus, intus fungoſus ſuccedit, in cujus ſuperficie foramina cellulæve ſunt circiter 30, à ſe invicem diſtinctæ, in quarum unaquaque unicum ſemen, Avellanæ nucis magnitudine, & glandem Quercinam cum apice optimè exprimens inſidet. Fructus arefactus & exagitatus ſeminibus ſuis, loculamentis contractis & exſolutis, crepitaculum effingit.

19. Ottel-Ambel *H. M.* P. 11. T. 46. Sagittæ foliis aut Plantaginis aquaticæ nervoſis, floribus tripetalis, in ſingulis caulibus ſingulis.

H. M.

H. M.
Radix huic rotundi inſtar nodi eſt, cortice flavo, plurimas tenues flaváſque emittens fibras, etiam ad ulteriorem propagationem novam emittens radicem. *Folia* caulibus non inſident, ſed à radice exeunt, neque etiam aquis innatant vel incumbunt, ſed oris inferiora versùs convolutis, & ad ſe invicem contractis, tum ſub aquis, tum extra aquas emicant, maximè in latitudinem extenſa, rotundis ad pediculum oris, anteriùs in cuſpidem ſtrictis, valde rigida, fractu facilia, in laciniolas hinc indè ſinuata, glabra, nervoſa, nervis præter coſtam mediam 3bus 4ve hinc indè à pediculo, obliquo & arcuato ductu, ad cuſpidem decurrentibus. *Flores* caulibus inſident ſimplicibus, teneris, fiſtuloſis, quadrangulis, viridi-dilutis, ſinguli ſingulis, qui parte ſuperiori, proximè ad florem alati ſunt, ſtricti nempe 5 alis majoribus, latis, rigidis foliorum inſtar, ac minoribus intermediis. Ipſi flores candidi ſunt, difformes, tripetali, lenes, criſpati, venulis in longum ſtriati. *Stamina* flava, inter quæ *capitulum* ſe prodit cuſpidatum: inferiùs tribus ſuccinguntur foliis viridibus, anguſtis, ſurrectis, cuſpidatis, quæ ubique viridi-fuſcis ſunt obducta nervis. *Capſulæ ſeminales* rotundæ oblongæ, cuſpidatæ, *ſemina* continentes numeroſa, rotunda, minuſcula, coloris ubi matura ſunt rubeſcentis.

19. Sagittariæ ſimilis planta paluſtris *Virginiana*, ſpicâ florum cœruleâ D. *Baniſter Pluk. Almag. Bot. Petiver* Gazophyl. Naturæ & Artis Tab. 1. Fig. 12.

Hanc etiam ex *Marilandia* habemus à D. *Vernon* inventam & allatam. *Folium* non adeò excavatum eſt circa caulem, nec baſis ejus in tam longas & acutas auriculas producitur ac in Sagittaria. *Florum* ſpica è vagina exit, éſtque duas uncias longa, habitior, è floſculis cœruleis tubuloſis, margine in lacinias oblongas 4 aut 5 diſſecto, compoſita. Verùm ſufficit titulus ad hanc ſtirpem ab aliis omnibus, nobis ſaltem cognitis, diſtinguendam.

20. Sagittæ affinis *Malabarica*, Inhame nervoſis foliis, flore albo tripetalo, ex theca foliacea, quinis extantibus criſpatis alis pinnata, ſummo caule erumpente *Pluk. Mantiſſ.*

1. Kotsjiletti-Pullu *H. M.* P. 9. T. 71. Tripetalos aquatica, caulibus in ſummitatibus capitula ſquamata ſuſtinentibus, floribus & vaſculis ſemuncialibus è ſquamarum ſinubus exeuntibus.

H. M.
Naſcitur in aquoſis. *Caules* angulati, viridi-fuſci, ad radicem albicantes & tranſparentes, angulis interdum ſpiratim contortis, tenues, rigidiuſculi, recti, intus aquei. *Folia* oblonga, caules primùm amplectentia, lateribus clauſa, latitudine pollicem vix ſuperantia, craſſiola, viridia, interiùs nitentia, inferiùs ex aqueo albicantia, venis in longum ſtriata, apertura laterum ſupernè evaneſcente, ſaporis aquei. *Flores* in capitulis videntur oblongo-rotundis, rubro-ſpadiceis ac nitentibus, foliis imbricatis, quæ aliquo modo rotunda & cochleato-cava, obſiti, ex ſingulis illorum orificiis brevi, plano, latiuſculo, rotundiolo petiolo erumpentes, primò ex inferioribus, dein ex ſuperioribus, ſúntque tripetali, unguiculis ſtrictioribus, nonnihil ſinuoſi ſeu criſpati, coloris flavi ac inſtar ſerici nitentis. *Stamina* 6, quorum deſcriptionem videſis apud Auctorem noſtrum. Gemma ſeminalis inter ſingula Capituli cochleata folia, oblonga videtur, interiùs plana, exteriùs convexa, ſuturis viridibus, uno in medio plani, duobus in convexiori latere ſtriata, continétque in ſe numeroſa *ſemina*, per membranaceem corticem tranſparentia, parva, nonnihil oblonga, flava.

Vires. Foliorum ſuccus cum aceto mixtus impetigini reſiſtit. Folia cum radice oleo incocta contra lepram ſumuntur: cum *Mungo* decocta & epota ſomnum conciliant.

2. Plantaginis ſtellatæ foliis, florum ſpicâ ex utriculo caulis erumpente. *Pluk. Phyt.* Tab. 215. F. 4.

Huic capſulæ (inquit) à *Phyllo* mari *Indic. Zanoni* haud diſpares. Flores monopetali & oblongi eſſe videntur. Siccam D. *Sherard* exhibuit.

3. Panover-Tsjeraua *H. M.* P. 11. T. 33. Anomala aquatica repens, foliis ſubinde in Roſæ formam compoſitis.

H. M.
Planta eſt aquatica. *Caules* geniculati, ſuper fundum repentes, aquei, viridi-albicantes, è geniculis radiculas ſeu fibras duas pluréſve emittentes, filamentis viridibus condenſè veſtitas. *Folia* in caulibus petiolis oblongis, aqueo-albicantibus, ſuperiùs ventre plano turgeſcentibus ac piloſis proveniunt lata, cuſpidata, ad oras acutis, profundis crenis inciſa, poſteriori parte ad petiolum recta & æquali ora, craſſa, ſpiſſa, in interiori ſuperficie valde plana, admodum glabra; in exteriori coſtis craſſis, viridi-albicantibus è media rachi exeuntibus, & in crenarum cuſpides incurrentibus, obſita, coloris ſanguinei, nullius ſaporis. Vetuſtior facta planta ex vertice caulium in communi pede folia numeroſa ac ampliora denſè in unum quaſi faſcem, Roſæ referentem formam, congregata proveniunt, pluribus radicibus intra dictam faſciam interiùs demiſſis.

Florum aut Fructuum in hac planta nulla mentio, unde ei deeſſe quis ſuſpicari poſſit.

4. Coda-

4. Codagen *H. M.* P. 10. T. 46. Cotyledon aquatica acris *Indica*, pediculo ad marginem folii sito.

H. M.

Radix ex meris fibris capillaribus constat, albicans, subsalsa, acris, mordens, ut & tota planta. *Caules* tenues, teretes, aquei, nodulati, è geniculis radiculas agentes, quibus repit & se propagat, raris pilis obsiti, virides vel etiam ex parte rufi. *Folia* è geniculis terna, quaterna, aut etiam quina proveniunt in petiolis longis, passim nonnihil tortuosis, lato sulco striatis, súntque rotunda, in latum extensa, ad petiolum excisa, in margine crenata pilosa: *Costulæ* utrinque conspicuæ 6, 7, vel 8 à pediculo excurrunt ad marginem. Flores & Fructus Cotyledonis aquaticæ acris Septentrionalium, *quacum in omnibus ferè, excepto pediculi in folio situ, convenit.*

Notandum autem C. *Bauhinum* in Pinace, p. 180, eúmque sequutos omnes quos ego quidem legi Botanicos, duas plantas diversas, nimirum *Cotyledonem* aquaticam acrem Septentrionalium *Lob.* & Ranunculum aquaticum umbilicato folio *Col.* confundere, & ad unam speciem Ranunculi referre: cùm Ranunculus ille aquaticus *Col.* vera & genuina Ranunculi species sit, Cotyledon autem aquat. acris & *Lob.* planta longè diversa. Nec mirum à *C. Bauhino* hoc modo erratum. Cum ante eum Cotyledonis flos & fructus à nemine, quod sciam, descriptus aut observatus fuerit. Nuperos autem Botanicos eundem errorem erràsse mirum.

5. Tsjerou-Manneli, *H. M.* P. 9. T. 39. Herba aquatica foliolis minimis, flosculis candidis è tubo longiusculo in 5 segmenta cuspidata expansis.

H. M.

Nascitur in aquosis, cauliculis ramosis super terram decumbentibus repens, & hinc indè radiculis se affigens. *Radix* albicat, aquea, fibrosa, capillata est. *Caules* virides, aquei, geniculis interstincti; in geniculis *foliis* paribus, quæ passim novellis cauliculorum partibus stipantur, vestiti. *Folia* valde parva, cuspidata, crassa, rigida, spiculis candidis nitentibus longiusculis aspera. *Flores* in caulibus supra exortum foliorum ex calicibus oblongis, arctis, collulo candido emicant, pentapetali, cuspidati, stelliformes in totum candidissimi. *Stamina* 5 parva, nodulis flavis dotata: in medio *stylus* sese erigit. *Calix* 5 oblongorum est cuspidum, spinis candidis, spiculatis asperis munitus. Globuli seminales oblongi, virides, parvis arenaceis *seminibus*, per maturitatem nigricantibus, repleti.

Integra planta, excepta radice, pulverisata, & in sero lactis cum ærugine contrita, pedum clavos eradicat. Idem pulvis cum modico Piperis & Glycyrrhizæ succo ex aqua calida *Vires.* propinatur, vel cum recenti butyro exhibetur tussi (Lusitanis) *Coceira de Garganta* laborantibus.

6. Glaux major palustris, flore herbaceo *Boccon. Muf. pl rar.* p. 105. T. 85.

Boccon.

In *Patavio* & alibi, semper tamen in locis palustribus, oritur planta quædam repens, *caulibus* palmum circiter altis, nonnihil rubentibus, rotundis, *Beccabungæ* similibus, quorum medium percurrit nervulus lentus, qui caule rupto integer manet, cujusmodi etiam observatur, in prædicta *Beccabunga* & *Morsu Gallinæ*. *Folia* è singulis geniculis exeunt conjugata, pediculo satis longo insidentia, substantiâ Myrtaceâ, verùm molliora, & tenera, prædictæ *Beccabungæ* valdè similia, primo exortu rotunda, postea paullùm elongata. Ex iisdem persæpe caulis geniculis exeunt ramuli eodem ordine, sed omnibus partibus minores. Inter folia & caulem in utraque parte ordinatè cernitur *Flos* parvus, qui antequam aperitur, unà cùm seminis involucro, clavi capitulum exprimit, quadrilateri, postea explicatus 4 foliola herbacea ostendit coloris pallidi, in stellæ formam disposita. Flosculi isti à vasculo suo seminali sustentantur quadrilatero; qui si rotundus esset, flore exsiccato *Caryophyllum aromaticum* ad vivum repræsentaret. *Radix* alba est, tenuis & fibrosa; ubicunque *caulis* terram tetigerit fibrarum comam demittit, & quodammodo serpit. Tota planta omni odore caret; saporem autem habet herbaceum fatuum, cum pauca adstrictione. Floret mense *Julio*, & *Augusto* semen maturat, coloris rufescentis minutum, rotundum, in 4 capsulis distinctis quæ involucrum integrum efficiunt, contentum.

Hæc planta à *Morisono* describitur eodem titulo *Hort. R. Blæs.* pag. 268.

7. Glaux altera palustris repens, subrotundo folio *Boccon. Muf. pl. rar.* p. 107.

Colore & dispositione foliorum & figurâ seminis cum præcedente convenit. Ab aliis Portulaca aquatica & Alsines species dicitur.

Multis locis palustribus in *Italia* provenit. Observavi etiam in *Melita*.

8. Glaux procumbens, Myrti *Tarentinæ* foliis *Bocc. Muf. pl. rar.* T. 119.

E *radice* lignosa, dura multi exeunt surculi, *foliis* nullo ordine positis vestiti, acuminatis, brevibus, *Myrti Tarentinæ* figurâ. *Flos* herbaceus est: *Fructus* tripartitus, utriculatus, Glaucis maritimæ *C. B.* fructu paulò major seu crassior. Surculi per terram sternuntur; non tamen omnes in ramos dividuntur, sed duodecimus ferè quisque non lactescit. Dimidio milliari ab *Hydrunto Italiæ* urbe nascitur.

Hujus plantæ fructus in plures partes dividitur, unde ad species congeneres scil. *Kirganeli H. Mal. tom.* 10. *Tab.* 15. *p.* 29. & *Niruri Salawaccense* minus, Abrus folio *Act. Philos.* N°. 276. *p.* 1008. *pl.* 182. referri debet.

9. Aparine aquis innatans, foliis Perchepier, capreolis donata *Trevisana*, sive Aparine fluitans capreolis donata *Boccon. Mus. pl. rar.* p. 23.

Lateribus seu marginibus fossarum aquis repletarum radicibus infixis, adnascitur sub aquis fluitans. Folia brevi initio Euphrasina imitantur; verum rotunda sunt, & Alchimillæ montanæ minimæ *Col.* in modum divisa. Capreolos quosdam producit, & ad eorum bases semina aliquot rugosa & aspera, Aparines *Matthioli* formâ, verùm minimæ, pro totius plantæ proportione, quæ non ultra spithamam unam in longum extenditur.

Prope urbem *Tarvisium* oritur, in mediis fundis D. *Auvocato Cariminati*, ubi sunt perennes aquæ rivuli.

P. 1326. Ad Cap. De Acantho.

1. Acanthus sylvestris mitioribus spinis *Pluk. Almag. Botan.* Acanth. modicis brevioribus & rarioribus aculeis donatus D. *Fagon Schol. Bot.* 219.

2. Acanthus *Dioscoridis* verus sativus *Rauwolfii Moris. hist.* P. 3. 604. Folia longa sunt & angusta, indivisa, ad quorum margines spinæ nascuntur. Floret eodem modo quo cæteri. In *Horto sicco* D. *Rauwolfii* vidit D. *Bobart.*

3. Acanthoides Hyssopi latioris folio, *Canariensis*, Ecbolii *Indici* sive Adhatodæ cucullatis floribus æmula, Hyssopifolia ex Insulis Fortunatis *Pluk. Phyt.* T. 280.

P. 1326. Ad Cap. de Leontopetalo.

4. Leontopetalon siliquosum *Creticum Munting. Herbar. Belgic.*

5. Leontopetalon capitatum *Americanum Ejusd. ibid.*

P. 1327. Ad Cap. de Sesamo.

6. Hujus Plantæ descriptionem pleniorem videsis *H. M.* P. 9. F. 54. Altitudo 4 vel 5 pedum. Caulis ramos pauciores emittit. *Flores* quinquepartiti, candidi, inodori. *Siliquæ* in 4 capsulas seminales divisæ: quódque.

7. *Schit-elu H. M.* Speciem à Sesamo vulgari distinctam esse arguit. Semina per siccitatem coloris ex rubro-spadiceo fusci sunt.

8. Car-Elu *H. M.* P. 9. T. 55. Sesamum *Indicum* folio amplo serrato, flore majore, semine nigricante *Commelin.* notis. An Ses. alterum foliis trifidis *Orientale*, semine obscuro *Pluk. Almag. Bot*?

Præcedente paulò altiùs exurgit: *Caules* etiam nonnihil crassiores sunt. *Folia*, *Flores*, *Semina* majora; color magis fuscus, sapor subamarus.

9. Sesamum *Orientale* trifidum, flore niveo *Horti Comptoniani Pluk. Almag. Bot.*

10. Sesamum *Americanum* flo. luteo magno *Munting. Herbar. Belgic.*

11. Sesamum *Persicum* trifoliatum fætidum *Ejusd. ibid.*

P. 1328. Ad Cap. De Balsamina fœmina.

Balsamina floris colore variat. Hinc in *Cat. H. L. Bat. Herman.*

12. Balsamina fœmina flore candido. item

13. Balsamina fœmina flore partim candido, partim rubro.

Adde,

14. Balsamina flore majore specioso *Tournef. Institut.* Balsamina fœmina foliis amplioribus, flore majore amœnè purpurascente *Schol. Bot. Moris.*

15. Balsamina flore majore candido *Tournef. Institut.*

16. Balsamina fœmina, angustis & eleganter crenatis foliis, flore albo minore *Pluk. Almag. Bot.* Bals. *Indica* flore albo *Breyn. Prod.* 2.

Hujus varietates esse videntur

17. Balsamina *Indica* flore ex albo & suave purpurascente colore elegantissimo variegato *Breyn. Prod.* 2. 105.

18. Balsa-

18. Balſamina *Indica* flore rubente pleno *Ejuſd. ibid.*

Hæc à D. *Hermanno* deſcribitur in *Parad. Bat.* titulo

19. Balſamina erecta ſeu fœmina, Perſicæ anguſto folio, Zeylanica, *Dijakudalu* Zeyl. *Herman. Parad. Bat.*

Hæc nomen accepit à *Dija* aqua, & *Kudalu* hirudine, quaſi diceretur Hirudinaria aquatica. Primùm enim locis irriguis & paludoſis naſci amat, deinde hirudines vel plantæ hujus foliis inſidere ſolent, vel ſeminalium capſularum formam quadantenus referre videntur. Facie ſimillima eſt Balſaminæ fœminæ *C. B.* aſt *folia* ſunt anguſtiora & longiora. *Flores* minores, elegantiſſimo colore rubello nitentes, conceptacula minora & glabra. Seminibus ſtrato prægnanti inſitis facilè quidem adoleſcit, ſed noſtro climate hactenus ad frugem non pervenit. Mox enim Autumni initio poſtquam unum alterumve florem concepit, nullo ſubſequente fructu exaruit.

Huc referendæ ſunt tres ſpecies Balſaminæ fœminæ *Indicæ Breyn. Prod.* 1. nempe flore albo; 2. folio purpureo folioſiore; & 3. flore purpureo, fructu hirudinis facie: nam Zeylanicæ noſtræ varietates, neutiquam ſpecies diverſæ ſunt. Hæc planta

Balſamina *Indica* anguſtifolia, flore minore rubello elegantiſſimo D. *Tournef. in Inſtitut. Bot.* dicitur.

P. 1328. Ad Cap. De Perſicaria ſiliquoſa *Noli me tangere* dicta.

20. Hæc etiam floris colore variat, Hinc Balſamina ſive Noli me tangere, flore pallido *C. B. pin.* 307. *Tournef. Inſtitut. rei herb.*

21. Balſamina ſeu Noli me tangere, flore purpuraſcente *Ejuſd. ibid.*

22. Perſicaria ſiliquoſa *Americana Hort. Oxon.*

Hujus *folia* quàm vulgaris ampliora ſunt, flores autem duplò minores. Per multos annos in Horto Academico *Oxonienſi* culta fuit, D *Sherard.*

23. Perſicaria lutea ſeu Noli me tangere dicta, major *Virginiana*, floribus ſaturatè luteis, rubentibus maculis intus notatis *Pluk. Almag.*

24. Onapu *H. M.* P. 9. T. 44. Balſamina fœmina, Noli me tangere, dicta, *Malabarica*, flore tetrapetalo, nigerrimo & nitente.
H. M.

Planta eſt bipedalis, in udis naſcens. *Radix* cauli haud abſimilis eſt, aquea, fibras albas ad geniculos emittens. *Cauliculi* teretes, geniculati, primùm viridi-clari, dein rubicundo-pulchri, tranſparentibus venulis albicantibus interſtincti, intus fungoſi. *Folia* in geniculis bina & bina, ſe mutuo decuſſant, oblongo-anguſta, in margine denticulis acutis rubeſcentibus inciſa, denſa, rigida, lenia; exteriùs viridi-diluta. *Coſtula* in recta parte, ubi fuſca ſunt, nonnihil eminet. *Flores*, qui duo vel tres, vel etiam plures petiolis rubicundis languidis oriuntur, galeati, roſaceo-ſaturi, tetrapetali, quorum unum ſurrectum eſt, à poſtica parte capituli petioli emicans, parvum & rotundiolum, in parte exteriore coloris rubri & nitentis, ac coſta viridi in medio obductum; duo oblongo-rotunda & uniformia galeam integentia, quâ cùm capitulo petioli ex tranſverſo anguſtis unguiculis adſtricta ſunt, ſingula unguiculum emittentia; quartum conſtituit galea, eſtque illa oblonga, roſtrata, membranacea, tranſparens, venulis intensè rubris, exteriùs ſuo colore tranſparentibus, tranſverſim ſtriata, à parte poſteriori ungulam ſeu calcar emittens. In capitulo petioli *fructus* reſidet, cucullo unà cum flore deciduo obtectus, ſupernè rubens, in medio albicante farinaceo rore conſperſus, 5 ſubtilibus rubris membranulis petiolo adſtrictus, oblongo-rotundus, anguſtus, primùm viridi-obſcurus, dein viridi-clarus, nonnihil tranſparens, 5 ſtriis in 5 oblongos cancellos diſtinctas, quibus ex levi attactu ſeu compreſſione relaxatis, impetu in 5 ſeſe intorquent annulos, ac ſemina ſua excutiunt; explicántque ſe cuſpides ſuperiores cancellorum in latum ad inferiores illorum partes quæ petiolo annexæ ſunt; qui annuli ità rigeſcunt, ut eorum cuſpides nonniſi frangendo à partibus inferioribus divelli poſſint. In fructibus præterea *ſtylus* ſeſe erigit rectus & albicans, cui *ſemina* adhærent, parva, rotundiola, primò albicantia, poſt nigerrima & nitentia.

25. Valli-Onapu *H. M.* P. 9. T. 48. Balſamina fœmina impatiens, major, latifolia, flore hexapetalo ſeminibus piloſis.
H. M.

Radix eadem cum præcedente. *Caules* qui in ventoſiores nodos extuberant, viridi-clari ſunt, non nitentes, in geniculis obſcurè rubeſcentes, minùs rotundi, in partibus ſuperioribus quadrangulares, intus filamentis magis lignoſis pertexti, atque adeò duriores. *Folia* ad nodos petiolis interiùs planis bina, & paſſim novellis cauliculis comitata proveniunt, oblongo-rotunda, majora, oris anteriùs in cuſpidem anguſtum contractis, in margine multùm inciſa,

in recta solùm parte pilis raris & surrectis obsita, minùs solida. *Flores* supra ex origine foliorum oriuntur, duo pluresve, vel etiam solitarii, in summitate caulium, pariter galeati, coloris non ità saturi, pro tempore magis minúsve albicantes, maximè exteriori parte, hexapetali, unum è postica parte capituli situm, latius est & interiùs cochleato-cavum, exteriùs venâ viridi obductum, versùs alia quatuor inflexum, quæ rotunda, parùm oblonga, galeam obtegentia, ac cum illo transverso capitulo petioli adstricta. Sextum galeam constituit, quæ albicans est, & minùs oblonga, cum suo calcari albicante versùs rostrum crispatum inflexo. *Gemmæ* rotundæ & nonnihil cuspidatæ. *Fructus* eodem modo cucullo obteguntur, sed ille rubescit, & superiùs flavescit, similes sed angustiores quàm primæ speciei. *Semina* rotunda sunt, nonnihil plana, primùm candida pilis vestita.

26. Tsjeria-Onapu *H. M.* P. 9. T. 49. Balsamina fœmina impatiens *Malabarica*, floribus minoribus tetrapetalis, siliquis longioribus & strictioribus.
H. M.
Radix huic eadem quæ præcedenti: *Caules* magis rubescunt. *Folia* inter priores species media, pilis minutissimis, maximè in venularum tractibus obsita, passim duabus gemmulis viridi dilutis obducta, fusciora. *Flores* ad *Onapu* accedunt, sed pallidiores sunt, 4petali; galea albicat, calcar viride est. Capitulum petioli supernè flavum. *Fructus* pari modo ad tactum dissiliunt, oblongiores autem & angustiores sunt, è quibus *semina* per membranam interiorem hinc indè valdè protuberant.

27. Man-Onapu *H. M.* P. 9. T. 49. Balsamina fœmina minor, flore dipetalo.
H. M.
Est & *Onapu* minor, in omnibus conveniens præterquam quod caules magis rufescant; *folia* majora & viridi-fusciora sint; *Flores* in duobus foliis purpureo seu rubro-cœrulescentes; *Fructus* virides & venis viridi-fuscioribus striati, majores & oblongiores.

28. Belutta-Onapu *H. M.* P. 9. T. 50. Balsamina fœmina *Indica*, flore tripetalo, fructu parvo, brevi.
H. M.
Nascitur in petrosis. *Radix* albicantibus ac tenuibus constat fibris. *Caules* tenues, teretes, aquei, transparentes, albicantes, nitentes, geniculati, ramosi. *Folia* ad genicula singula bina, oblongo-angusta, in cuspidem desinentia, ad pediculum stricta, in oris minutis, raris crenulis incisa, pilis maximè in venarum tractu obsita. *Costa* viridi-fusca est ac nitens, etiam in recta parte nonnihil eminens. *Flores* petiolis oblongiusculis, tenuibus, albicantibus, incurvis, terni vel etiam quaterni simul insident, foliorum è sinubus erumpentibus, candidi, difformes, tripetali; duo, versùs quæ capitulum petioli inflexum, latiora sunt, unguiculis strictis, ac ibi punctulo rubro notata; tertium interiùs cochleato-cavum, exteriùs pilosum ac subviridescens; ad ejus exortum sacculus retiformis, subviridis, calcar viridi-albicans, incurvum demittens, à petiolo versùs duo *folia* transversa incurvatum, anteriori parte folia ad mutuum contactum suffulciens. *Gemmæ* virides, in cuspidem strictæ, ad latera complanatæ: petioli capitulum virides umbilico flavo in vertice dotatum. *Fructus* qui petiolis viridi-albicantibus demissis appendent, capitula sunt oblonga, viridia, venis subtilibus in longum striata, ut in priore specie.

29. Tilo-Onapu seu Notengha *H. M.* P. 9. T. 52. Balsamina fœmina *Indica*, flore tetrapetalo, rosaceo colore, fructu piloso, brevi, striato.
H. M.
Planta hæc duûm triúmve pedum nascitur in arenosis. *Caules* viridi-diluti, aquei. *Folia* oblongo-angusta, cuspidata, in oris arctè crenata, tenuia, fusca, in recta parte pilis obsessa, amara. *Flores* plures simul supra exortum foliorum conspiciuntur, tetrapetali, uno surrecto, obtusè cuspidato, interiora versùs nonnihil clauso, ex albo subrubescente; duobus rotundiolis, unguiculis strictis, rosaceo-saturis, inferiùs rubescentibus, transversim supra quartum expansis, quod galeatum, ex adverso petali surrecti situm, albicans, ac dilutissimi ruboris calcar emittit viride, à petiolo crispatum. *Capitulum* in medio emicat, rosaceo apice obtectum germen *fructus*, qui ex attactu se cum impetu laxat & semina excutit, ut illi *Tilo*, à quibus tamen differunt, quòd densis sunt albicantibúsque pilis obsiti.

P. 1333. Ad Cap. De Ananas.

1. Ananas sylv. non spinosa *Cat.* ad finem *Parad. Bat. Herman.*

Folia longè angustiora sunt quàm Ananas vulgaris, magis excavata canalis instar, suprà pallidè viridia, infrà prorsus incana, nullis per marginem spinis armata, sed glabra. Fructus minores sunt quàm vulgaris. Apud D. *de Flines* fructum protulit. D. *Sherard.*

2. Ananas sylvestris *Brasiliana*, *Kerbita* vulgo, *P. B. P. Pluk. Almagest. Botan.* T. 258. An Caraguata-acanga *Marcgr. fol.* 88.

Folia hujus in orbem collecta sunt, & inferiùs expansa; quæ in medio sunt rectà assurgunt, utraque arcuata, deorsum inflexa, rigida, digitum lata, crassa, pedem longa [quæ longissima] nonnihil sinuata ad margines, hamulis in flavo pallescentibus, quorum nonnulli sursum, alii

alii deorſum vergunt, armata. Ananas vulgaris habet ſpinas ad margines foliorum omnes ſurſum tendentes. D. *Sherard.*

3. Ananas *Americana* ſylveſtris altera minor, noſtratibus *Barbados* & *Jamaicæ* inſularum colonis *Pinguin* dicta *Pluk. Almag. Botan.* T. 258. F. 4.

Has duas plantas non tantùm congeneres eſſe ſed unam & eandem exiſtimat D. *Sloane*, cui & nos conſentimus. Qui diverſas putant, differentiam oſtendant.

P. 1336. Ad Caput De Polygala.

4. Polygala major floribus luteis D. *Sherard*, qui in variis *Italiæ* locis eam invenit: Cauliculos ab eadem radice emittit numeroſiſſimos, ſemipedales aut dodrantales, *foliis* veſtitos Hyſſopi ſimilibus, anguſtioribus, *florum* luteorum ſpicas in ſummitatibus geſtantes.

5. Polygala fruteſcens *Luſitanica*, magno flore, foliis minimis *Tournefort. Elem. Bot.*

6. Polygala rubra *Virginiana*, ſpicâ parvâ compactâ *Baniſteri Pluk. Almag. Bot.*

7. Polygala *Marilandica*, foliis tenuiſſimis, ſpicâ parvâ compactâ in ſummo caule floſculis carneis.

Cauliculus prætenuis, ſemipedalis, *foliis* veſtitus rariùs ſitis, capillaceæ ferè tenuitatis, vix ſemunciâ longioribus.
In *Marilandia* collectam in *Angliam* intulerunt D. *Vernon* & D. *Krieg.*

8. Polygala quadrifolia minima *Marilandica*, ſpicis florum parvis albentibus.

Valde ramoſa eſt hæc plantula, ad caulium nodos quatuor vel quinque emittens foliola anguſta oblonga. In ſummis caulibus & ramulis ſpicas profert graciles, oblongas, è floſculis albentibus compoſitas.
Non differt fortaſſe à Polygala quadrifolia minore *Virginiana*, ſpicâ parva rubente *Baniſt. Cat. Virgin.*

9. Pol. ſpicata rubra major, foliis & caulibus cœruleſcentibus *Baniſt. Pluk. Almag. Bot.*

10. Pol. quadrifolia ſeu cruciata, floribus ex viridi rubentibus, in globum compactis *Baniſt. Ejuſd. ibid.*

11. Pol. quadrifolia minor *Virginiana*, ſpica parva rubente *Baniſteri Ejuſd. ibid.*

12. Pol. montana minima Myrtifolia *Tournef. Elem. Bot.* Polygalæ affinis *C. B.* Chamæmyrſine quorundam *Lugd.*

13. Pol. affinis *Africana* glabra, galeâ binis criſtis fimbriatis ornatâ, ex involucro magno dipetalo erumpente *Pluk. Phyt.* T. 53. F. 2.

14. Polygala ſeu Flos Ambarvalis, floribus luteis, in caput oblongum congeſtis *Baniſt. Cat. Pluk. Almag. Bot.*

Folia huic Polygalæ vulgaris non diſſimilia, in caule crebra, nullo ordine poſita. *Florum* ſpica in ſummo caule pro plantulæ modo magna, è floſculis luteis denſe ſtipatis compoſita. E *Marilandia* attulit D. *Vernon.*

15. Polygala annua erecta anguſtifolia, floribus coloris obſoleti carneis luteis virgatis *Bot. Monſp.*

D. *Sherardus* plantam in monte *Madonna* propè *Romam* collegit quam huic eandem eſſe ſuſpicatur, *foliis* anguſtis, in longos & acutos mucrones productis, *floribus* in ſummis caulibus & ramulis in longiſſimas ſpicas excurrentibus, tenuiſſimis & breviſſimis petiolis, nullis ad eorum exortum appoſitis foliolis, deorſum plerunque reflexis.

16. Polygala *Africana* fruteſcens, foliis anguſtiſſimis brevibus, floribus lætè purpureis D. *Sherard* Folia Ericæ cujuſdam folia eſſe videntur. Flores in ſummis caulibus & ramulis coacervati colore & ſitu Ericarios mentiuntur.

17. Polygala *Africana*, Thymi foliis acuminatis, floribus carneis D. *Sherard.* Cauliculos numeroſiſſimos ex eadem radice emittit, prociduos foliis crebris veſtitos, è quorum alis exeunt pediculi prætenues, ſemunciales, ſinguli ſingulos floſculos ſuſtinentes, minimos.

18. Polygala

18. Polygala *Afric.* Lini foliis, flore magno *Oldenlandii Tournef.* Inſtitut. r. h. 175.

19. Polygala arborea myrtifolia *Cap. Bæ Spei*, floribus albis, intus purpureis Commelin. Hort. Amſt. rar. Africana fruteſcens latifolia & major *Herman. P. B. P. D. Commelin.*

Radix ei lignea, parte interiori lutea. *Caudex* tripedalis, pollicem craſſus, cortice griſeo amictus, diverſis brachiatur ramis, obſequioſis, *foliis* veſtitis maxima ex parte alternatim diſpoſitis, Myrti latifoliæ *Belgicæ* paribus, paulò tamen minoribus & mollioribus, viriditate dilutiore præditis, margine non crenatis, ſapore ſubamaro. *Flores* tripetali, extus albicantes, intus purpuraſcentes: Horum petala lateralia bina ex adverſo ſita, tertium verò, galeam æmulans, ſitum habet ſuperiorem [hoc barbulam parte anteriore & exteriore exſerens, complicatur ſecundùm ejus longitudinem; in qua complicatura occultantur *ſtylus* & *ſtamina*, quæ numero ſunt 7, 8ve, albicantia, *apicibus* luteo-croceis inſtructa, inter quæ ſtylus emergit pallidè luteus. Calix trifoliatus herbaceus.] Semina non vidit autor.

Locis aridis & montoſis luxuriat, ad Promontorium *Bæ Spei.*

20. Polygala fruteſcens anguſtifolia, ramoſa, floribus in ſummitate pluribus velut umbellatis. *Cap. Bæ Spei.* Ramulus quem deſcribo longitudine erat pedali, foliis veſtitus crebris, Lini anguſtioribus acutis. Flores ſummos ramulos occupant alii ſupra alios è ſinubus foliolorum exeuntes in pediculis tenuibus oblongis, deorſum plerunque nutantes, duobus foliolis ſtriatis triangulis pro calice utrinque obvallati.

21. Polygala foliis lanceolatis brevibus *Boccon. Muſ. Plant. rar.* T. 99.

Semper ferè unicaulis eſt hæc planta & erecta. *Folia* profert brevia, acuta, lanceolata, abſque pediculo adnata. *Flos* herbaceus eſt. Non ultra ſpithamæ altitudinem attollitur.

Invenitur in campeſtribus *Brunduſii*, Regni *Neapolitani* urbis.

22. Polygala *Mariana* ramoſa fl. minimo ſpicato, *Pet. Muſ.* 460.

23. Polygala *Mariana* Galegæ fol. alba denſe ſpicata *Ejuſd.* 461.

24. Polygala *Mariana* ſetis rubris ſpicatis *Ejuſd.* 462.

25. Plantula *Marilandica*, caule non ramoſo, ſpicâ in faſtigio ſingulari, gracili, è floſculis albis compoſitâ, an Polygalæ ſpecies?

Folia in caule ſatis crebra, alternatim abſque pediculis adnata, digitum longa aut majora, figura rhomboide productiore, per margines æqualia. Caulis (ſi modò caulis fuit & non ramulus quem ſiccatum nacti ſumus) ſemipedali, in ſummitate ſpicam geſtans, è floribus albis crebris, quorum in ſicca formam diſcernere non potui, compoſitam.

In *Marilandia* collectam attulit D. *Krieg.*

P. 1341.

1. Ad Piperis rotundi deſcriptionem Cluſianam.

Flores monopetalos eſſe, circa extrema tripartitos: Plantam ipſam *Molago-codi Malabaribus* dici.

2. *Cattu-Molago* H. M. P. 7. T. 13. Piper ſylveſtre, an fœmineum Piſonis?

Planta eſt planè ſylveſtris, nec unquam apud Indigenas pro Pipere venit, inſipida nempe eſt, quamvis quoad formam cum vero Pipere maximè convenit. *Caules* virides ſunt, ſtriati, maximè lignoſi. *Folia* è geniculis caulium oriuntur, ad petiolum ſulcata, oblongo-anguſta, parùm rotundiora, lata, texturâ craſſa, dura; viroris interiùs fuſci, exteriùs clari. Fructus quàm Piperis vulgaris majores.

Succus, ut & *Cattu-Tirpali*, ſimul expreſſus cum butyro ſumptus tuſſi convenit.

3. Cattu-Tirpali ſeu Piper longum, *H. M.* P. 7. T. 14. Piper longum Orientale *C. B.*

A Piperis rotundi planta differt *Caulibus* minùs lignoſis. Foliorum *petiolis* longioribus; Foliis etiam longioribus quàm præcedentis, minùs cuſpidatis, obſcuriùs viridibus quàm Piperis rotundi, circa baſin inciſis, textura valde tenui & molli. *Floſculi* monopetali in 5 vel 6 lacinias diviſi, arctiſſimè fructibus inſidentes, qui oblongo-rotundi ſunt, ſpiris obliquis parallelis in ſuperficie ex diverſis partibus ſtriati. In ſpirarum interſectionibus veluti parvis rotundis foliolis ſcutiformibus obducti: inter ſpiras *gemmæ* apparent quibus flores inſederunt, eminentes, & nigricante puncto notatæ, primò ex viridi flavæ, carne intus ex flavo albicante; dein viridi-fuſcæ, carne viridi-fuſca, maturæ & ſiccæ ex cinereo nigricantes.

In

In Fructibus transversim dissectis interstitia videntur in quibus semina oblonga & nigricantia continentur.

Colitur multis in locis, semel quotannis, tempore nimirum pluvioso, floret.

P. 1913.

Ad Historiam *Betle* adde,

Hujus descriptionem & iconem exactam titulo *Beetla-Codi* vide *H. M.* Part. 7. Tab. 15.

P. 1344. adde,

4. Amolago. *H. M.* P. 7. T. 16. Piper longum sylvestre.

Species sylvestris est Piperis longi, *Caulibus* rotundis geniculatis, in exortu internodiorum erumpentibus: Foliis ut *Molago* sed spissioribus, virore saturis, odore Piperis sed minùs vegeto. Loco florum virides habet ligulas, ad longitudinem extensæ manus, bullulis cuspidatis obsitas; duobus albicantibus apicibus, qui postea nigrescunt, instructas, saporis acris & aromatici.

Nascitur in sylvis *Couroer* & alibi. Floret tempore pluvioso.

5. De Pipere longo in genere ex Historia naturali *Jamaicensi D.* Sloane.

Quamvis Piper longum *Officin.* in *India Occidentali*, quoad sciam, non inveniatur, Multæ tamen inibi ejus familiæ plantæ occurrunt. Florem perfectum non habent, aut siquis sit, adeò parvus est, ut à Botanicis nondum fuerit observatus. *Julus* quidem exit, initio parvus, verùm magnitudine paulatim proficiens, donec justas dimensiones assecutus sit, quæ in variis ejus speciebus variæ sunt. In speciebus tamen omnibus ferè Juli longiores & angustiores sunt, quàm in Orientali. Hoc Genus stirpes ad Urticas propiùs accedunt, quàm ad quodvis aliud hujusce tribûs genus; Habent etenim [Urticæ] ligulam seu funiculum cui semina undique adnascuntur, quemadmodum ferè in hujus Julis. Omnes præter herbaceos truncum obtinent concavum, & ad unumquemque nodum folium, cui opponitur ex adverso julus seu fructus, plerunque odoratus, aromaticus & mordax. Folia plurimùm nervosa sunt, quibus notis facilè distinguuntur ab aliis quibuscunque plantis. *Fructus* seu julus funiculus est, cui plurima semina minutissima arctè undique adhærent adeo conferta seu densè stipata ac si unita essent. Piper vulgare rotundum, album & nigrum, in omnibus aliis cum his convenire videtur, acinis tantùm majoribus differre. Hujus etiam Generis est *Betle*, quam in Indiis Orientalibus esitant.

Hoc genus Plantæ Saururi D. *Plumier* dicuntur, quia earum fructus Lacertorum caudas nonnihil referunt, earum autem nonnulla ad Arum accedunt.

6. Saururus hederaceus triphyllus *Plumier.*

Truncis arborum adhærescit hæc planta Hederæ in modum, multos protrudens *caules*, ramosos, tenues, lanuginosos, pluribus nodis pollicari intervallo distantibus interceptos. Ad unumquemque nodum *folia* enascuntur terna, subrotunda, pollicis ungue minora, duobus lateribus convexis, carnosiora quàm Trifolii purpurei, verùm non adeò tenera, Sempervivi majoris instar succulenta, & pilis brevioribus circum oras velut fimbriata: pars prona virore clariore tingitur, & tribus parvis nervis firmatur, verùm supina pars obscuriùs viret, éstque subaspera, ferè ut pellis canis marini. Ad unumquemque insuper nodum multis capillaribus radicibus emissis arborum truncis se affigit. Rami terminantur fructu tereti caudæ Ratti aut Lacertulæ simili, tres circiter pollices longo, lineam unam crasso, colore flavescente, squamarum valde tenuium, & in circulos dispositarum multitudine obtecto. Gustu est fere insipido: Verùm commanducata palatum & linguam mediocriter calefacit.

In insula *Martinique* invenitur.

7. Saururus repens folio orbiculari, Nummulariæ facie *Plumier.* Piper longum minimum scandens herbaceum rotundifol. *Slon. Cat.*

Primo occursu plantam hanc pro Nummularia vulgari quis haberet, eodem enim modo repit, foliáque pariter rotunda, & æquæ propemodum magnitudinis obtinet. Super rupes & truncos arborum dejectarum *cauliculos* suos tenues & longos extendit, multos ramulos alternatim sitos emittentes, qui in omnem partem se diffundunt, multis *foliis* alterno etiam ordine dispositis ornatos, unguis pollicis proximè magnitudine, pediculis valdè curtis & tenuibus adnexis, circumscriptione rotundis, Lentis medietati similibus, supernè enim plana sunt subtus convexa. Caules & ramuli præcedentium modo in *fructum* parvum, teretem, pistilli parvi aut caudæ obtusæ forma terminantur, pollicem circiter longum, lineam unam crassum, parvis maculis reticuli in modum punctatum. Tota planta è viridi albicat, & radiculas aliquot ab unoquoque nodo emittit valdè tenues. Gustu est calidiusculo & sed non ingrato.

Insulæ *Martinique* multis in locis occurrit.

8. Saururus hederaceus cauliculis maculosis major *Plumier.*

A similitudine fructûs cum cauda Lacertæ hoc genus plantæ denominavit Auctor. Hæc species reptat & se affigit rupibus aut arboribus vicinis. *Radix* præcipua & *caulis* valde inter se similes sunt, crassitie semipollicari, ambo læves, teneriores quàm plantarum præcedentium nodis inæqualiter dispositis intercepti. *Radicis* color albicans, caulis paulò dilutior, maculis purpureis notatus. Nodi inferiores 4 aut 5 radices agunt, valdè longos & tenues, quæ se rupibus aut arboribus insinuant: verùm superiorum unusquisque, folium emittit apice deorsum reflexo: pediculus autem folii ejusdem areæ mediæ inseritur, éstque pedem longus, & duas circiter lineas crassus, valdè lævis, æqualis & compactus, maculis multis rubentibus caulis instar notatus. *Folia* dimidium plus pedem longa, 4 pollices lata, lanceæ cuspidis ferè figurâ, quamvis paulùm rotundentur, & versùs pediculum excaventur in formam cordis, consistentiâ valdè densa, tenera, & succulenta, ad modum foliorum *Sempervivi majoris* vulgaris, sapore fatuo, glabra, subtus è viridi albicantia, cum nervo satis elato, qui hinc illinc ramulos 4 aut 5, valdè tenues & incurvos distribuit. Superna facies saturatiùs viret, lineis aliquot albis secundùm nervos ductis depicta. Unum duósve *fructus* edit Lacertæ caudæ similes, pedem circiter longos, ima parte dimidium fere pollicem crassos, rectos, intus solidos, teneros, succulentos, insipidos, foràs pallidè virentes; duabus lineis spiralibus in contrarium ductis, séque intersecantibus & rhombos parvos efficientibus, quorum unusquisque eminentiam habet parvam, rotundam, ad angulum inferiorem sitam, sulcatos. Fructum maturum non vidit auctor, neque novit an è vagina appareat Ari instar.
In forestis insulæ *Dominici.*

9. Saururus hederaceus cauliculis maculosis minor *Plumier.*

Hanc plantam eodem cum præcedente in loco invenit Auctor. Eâdem est consistentiâ, eodémque sapore, verùm *caules* ejus pennâ scriptoriâ majores non sunt, & plures ad nodos emittit ramos, unde pariter unicum exit folium, & plurimæ fibrosæ radiculæ, duos circiter pollices longæ. *Caules* & *ramuli* vel super terram reptant vel arboribus adhærescunt, suntque prorsus teretes, glabri, pulchrè virides, & maculis pluribus rotundis rubris notati. *Folia* valde compacta sunt & æqualia, pallidè viridia, præcedentis foliorum formâ sed multò minora, tantillo acutiora, 4 circiter pollices longa, duos lata, pediculo adnexa valde tenui, 3 pollices longo, & caulis instar maculoso. E ramorum interstitio exit pediculus, duos circiter pollices longus, pariter maculosus, duos sustinens fructus, bipollicares fere, lineam unam crassos, teretes, Muris domestici majoris *Ratti* dicti caudam referentes, aut parvæ Lacertulæ, unde nomen ei impósuit Auctor, eodem colore, gustu & consistentia cum præcedentis fructu, eodémque modo lineis spiralibus à sinistra ad dextram ductis insculpta est.

10. Saururus frutescens foliis Plantagineis fructu breviori *Plumier.* Piper longum, folio nervoso latiori & tenuiori, atro-viridi *Slon. Cat. Jamaic.*

Piperi longo, folio nervoso pallidè viridi humiliori per omnia similis est. Folia duntaxat tenuiora, latiora, præcipuè ad basin, glabra, colore viridi obscuriore costis minus apparentibus; aliàs crescendi modo eum exactè refert.

11. Saururus *Marilandicus* folio cordato. An Serpentaria repens, floribus stamineis spicatis, Bryoniæ nigræ folio ampliore pingui, *Virginiensis Pluk? Phyt.* T. 117. F. 3.

Herbacea esse videtur. Folia quodammodo hederacea, aut cordata, à lata basi in acutum mucronem sensim desinentia, circa pediculum nonnihil excavata, per margines æqualia, Bryoniæ nigræ latiora & breviora, pediculis semuncialibus & longioribus insidentia. Spicæ florum ex adverso foliorum exeunt, graciles, sesquipalmares, è flosculis stamineis innumeris compositæ.

12. Saururus minor procumbens, botryitis, folio crasso cordato *Plumier.*

E *radice* tenui, fibrosa, non altè in terram descendente *caulem* exserit valde brevem, duas trésve lineas crassum, teretem, lævem, tenerum, albicantem, cum tantillo purpuræ, geniculis aliquot interceptum, ramos etiam nodosos emittentem, ejusdem consistentiæ & crassitiei. Ad singulos geniculos unum aut duo plerunque *folia* enascuntur, longitudine plus pollicari, cordi-formia, consistentia valde tenera & spissa, Portulacæ nostratis in modum, glabra, supernè paulò saturatiùs viridia, subtus albicantia, nervo secundùm longitudinem excurrente, aliísque ad latera comitantibus, paululum incurvis donata. Ad omnes propemodum nodos unus aut duo *fructus* cernuntur, duos trésve plus minùs pollices longi, lineam crassi, caudæ muris pariter similes, toti fere obtecti multis granulis rotundis racemi parvi formâ, initio virides, postea in nigrum abeuntes. Repit hæc planta, nec ultra unum duósve pedes extenditur.
In insula *Martinique* copiosè invenitur; & incolis *Herbe à la Couresse* dicitur, quia *Couresse* Serpens innocuus & venenosis serpentibus infensus, cùm se ab illis demorsum sentit, ad hanc herbam velut antidotum se recipit & sanat.

13. Saururus arborescens, foliis amplis cordatis, non umbilicatis *Plumier*. Aguaxima Brasilianis *Pisonis*. Piper longum racemosum malvaceum *Slon. Cat. Jamaic.* *Santa Maria* **leaves**.

14. Saururus humilis folio carnoso, subrotundo *Plumier*. Piper longum humilius, fructu è summitate caulis prodeunte *Slon. Cat. Jamaic.* Mecaxochitl *Hernandez*. p. 144 & 873. Arum moschatum Ophioglossoides seu pene nudo *Jamaicense Pluk.* T. 77. F. 6. *Vide* Arum.

Radix huic fibris multis tenuibus constat, *caules* aliquot protrudens, plerunque repentes, teretes, duas tresve lineas crassas, læves, saturatiùs virides, nodosos, & ad unumquemque nodum ramos aliquot, & folium unicum emittentes. *Folia* autem pediculis vel brevissimis insident, vel interdum absque pediculis immediatè adnascuntur, initio angusta, & versùs extremum rotunda, 3 circiter pollices longa, sesquipollicem lata, consistentiâ Trifol. purpurei, paulò solidiora, glabra, nervo secundùm longitudinem divisa. Ad extremum uniuscujusque ramuli, sæpe etiam è foliorum alis, exit *fructus* pediculo pollicem unum aut duos longo insidens, caudæ parvæ lacertæ figurâ, 3 aut 4 pollices longus, duas fere lineas crassus, colore flavescente, foraminulis parvis reticuli forma dispositis insculpta. Gustu est aliquantulum amaro & cum calore conjuncto.
In forestis humidis persæpe oritur super truncos arborum putridos.

15. Saururus humilis folio carnoso acuminato *Plumier*.

Præcedenti magnitudine & partium dispositione prorsus similis est, *fructus* idem; verùm *folia* quæ eadem prope magnitudine & consistentiâ sunt, figuram cuspidis lanceæ imitantur, duabus extremitatibus acuminata, cum 5 nervulis subtus in longum productis, Plantagineorum in modum. Folia sapore acri sunt, fructus etiam pungenti.
Iisdem cum præcedente in locis nascitur.

16. Saururus arborescens foliis amplis rotundis & umbilicatis, vulgo *Collet de Nostradame*. Plumier.

Eandem cum *Aquaxima* formam habet, nec nisi foliis prorsus rotundis versus pediculum duntaxat parùm excavatis, differt. Costæ seu nervi plures nonnihil incurvi velut à centro ad circumferentiam ducuntur, interstitiis nervulis tenuibus undantibus, & circularibus velut venosis. *Radix* longitudinem minimùm pedalem, crassitudinem digitalem obtinet, foràs nigra, intus alba, succulenta, radiculis aliquot minoribus & longioribus capillata. *Caulis* rectus est, pollicem crassus, 3 aut 4 pedes altus, teres, Arundinis instar nodosus, lævis, foràs viridis, carne alba, firmâ intus repletus. *Folia* versùs summum seu extremum caulem sita sunt, bipedalia plus minus pro bonitate soli in quo crescit; horum pediculi valdè longi inferiùs ad medium usque velut vaginâ caulem amplectuntur, superiùs teretes, in medium ferè folium inseruntur. E vagina dicta ramus parvus exit, sesquipollicaris circiter, 2, 3ve lineas crassus, 4 aut 5 *fructus* sustinens caudæ lacertæ figurâ, 3 aut 4 pollices longos, lineas 3 crassos, extremo obtuso, granulis multis squamatim dispositis obtectos, sapore subacri, masticando salivam elicientibus.
Secundùm rivos & in forestis humidis insulæ *Dominici* oritur.

17. Saururus botryitis arborescens, foliis Plantagineis *Plumier*. *Nhandi* & *Jaborandi* Pisonis. Piper longum arboreum altius, folio nervoso minore, spica graciliore & breviore *Slon. Cat. Jamaic.* Piper caudatum seu Nhambu *Marcgrav.* cujus descriptionem dedimus Hist. Plant. p. 1343.

18. Saururus arborescens fructu adunco *Plumier*. Piper longum folio nervoso pallidè viridi humilius *Slon. Cat. Jamaic.* Plantula peregrina *Clus. exot.* l. 4. c. 11. Piper longum angustissimum ex *Florida C. B.* p. 412. Piper ex *Florida J. B.* t. 2. l. 15. p. 187. Arbuscula *Brasiliensis* Piperis facie, julifera *Hist. nost. App.* p. 1914. Betys vel Betre *Pisonis*. Descriptionem vide loco citato.

Facie externa, totâque structurâ Nucem nostratem valdè refert. Decem plerunque aut duodecim virgas è radice surrigit, rectas, longas, brachium ferè crassas, admodum nodosas, ligno candido, cortice cinereo, multis parvis verrucis per totum inæquali. Virgæ prædictæ supra mediam partem alternatim ramos emittunt in altum tendentes, & hi etiam alios minores, geniculis pollicem circiter à se invicem remotis interceptos, cum folio ad unumquemque, Laurino satis simili. *Folia* autem subaspera sunt, subtus pallidè virentia, nervo satis elato, & ramis indè egredientibus valde curvis & albicantibus, firmata, cum plurimis venulis transversis; supernè paulò saturatiùs viridia. Ex adverso uniuscujusque folii exoritur *fructus*, forcipatus, colore pallido, caudæ Lacerti simillimus, sex aut septem pollices longus, ima parte tres lineas crassus, ad alterum latus incurvatus seu aduncus, & granis exiguis velut in annulos constipatis obsitus. Tota planta gustum habet acrem, non tamen injucundum.
Ad rivos quosdam in insula *Dominici* copiosè oritur.

19. Piper longum arboreum foliis latiffimis maximis, non multùm nervofis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Cum hujus Generis proximè præcedentibus fpeciebus, id eft, Pipere longo, folio nervofo, &c. exactè convenit, trunco, geniculis, &c. altior duntaxat eft & major. Folia etiam valde differunt, ut quæ multò ampliora funt, pediculis ½ unciæ longis innixa, 8 uncias longa, 4 lata prope principium feu bafin, ubi fubrotunda, extremitate acuminata, glabra, obfcurè viridia, paucis venis præcedentium refpectu ftriata. Spica infuper feu Julus proportione plantæ neque longus, neque craffus eft.

In fylvis non procul à *Rio nuevo* ad Septentrionale Infulæ *Jamaicæ* latus invenitur.

20. Piper *Americanum* foliis ampliffimis, Julis brevibus ex *Sirinama.*

Fortè eadem eft planta cum præcedente. *Folia* tamen in ficco noftro fpecimine breviora aliquanto & anguftiora funt. Julus etiam pro ratione plantæ brevis eft. D. *Sherard* contulit.

21. Piper *Americanum*, feu mavis Saururus, folio longiffimo lato, Julis prælongis, anguftis, recurvis, ex *Sirinama.*

Folia quàm præcedentis longiora funt, 6 fci. aut 7 unciarum, media parte æquè lata, à qua ad apicem paulatim anguftantur; circa margines nonnihil dentata. Siccam à D. *Sherard* obtinuimus.

22. Saururus repens lanceolatus, ad nodos villofus *Plumier.*

Plures emittit *caules* longitudine indeterminatâ, craffitudine minimi digiti dimidiâ, foris canefcentes, fubftantiâ valde fibrofâ intus repletos, frequentibus nodis, pilis circumcirca ciliorum in modum difpofitis ornatis, interceptos; in terra reptantes, eique fe affigentes plurimis radicibus albicantibus vermicularibus, prælongis & craffiufculis velut fili majoris *ficelle* dicti. Quatuor circiter aut quinque *folia* prope uniufcujufque caulis extremum obtinet, haftæ cufpidis figurâ, dimidium circiter pedem longa, duos pollices lata, fubftantiâ fatis firma, & fpiffa velut chartæ Pergamenæ craffioris, politi lævoris, lucida, fupernè faturatiùs viridia, fubtus multò dilutiora, punctis fanguineis bene multis στικτά, nervo medium fecundum longitudinem percurrente, & ramos obiter huc illuc fpargente, valde tenues, parallelos, obliquos in aliam coftam terminatos, undatam, prope marginem folii per totam longitudinem decurrentem, pediculo 4 aut 5 pollices longo infidentia, ad utrumque extremum intumefcente. Ex uniufcujufque finu exit *fructus*, femipedali circiter longitudine, ima parte tres plus minùs lineas craffus, caudæ Lacertæ in modum teres, per totum incifus limarum ad inftar quas *Ratti caudas* vocant. Initio viridis eft, & è quodam involucro parvo exit ad modum Ari fructuum, poftea flavefcit, guftu fatuo, qui nihilominus linguam tantillum excalfacit, aliquanto poftquàm quis illam mafticaverit: pediculo tres quatuorve pollices longo fuftinetur.

In infula *Dominici* juxta rivulum, prope locum *Portus pacis* incolis *le Mouftique* dictum.

23. Saururis fubjungi poteft Planta fpicata *Marilandica* foliis anguftis longis velut Perficariæ parvæ, in imo caule paucis fpicâ prælongâ è flofculis merè ftamineis compofita.

Flores præparvi funt, innumeri ferè, albicantes, pediculis tenuibus brevibus nixi, è quatuor ftaminulis apiculis albis capitatis compofiti.

P. 1204.

1. Ad Cap. de Cardamomo, feu Elettari.

Adde ex *Hift. Malab.* P. 11. T. 4, 5, 6. Declivia montium, valles, umbrofa ac cœnofa amat loca, 12 circiter pedes alta. *Radix* craffa oblonga, tortuofa, geniculata, albicans, è lateribus numerofas fibras obiter emittens, & inftar Zingiberis repens. *Caules* teretes, glabri, virentes, diametro fermè pollicari, non ramofi, Arundinaceâ texturâ, albicante vapidâque medullâ. *Folia* 4 circiter fpithamas longa, lata, viridia, parallelis exilibúfque venis ftriata, odore ac fapore forti, fubacri, aromatico. *Flores* uni racemo vel radicali furculo plures, (plerunque tres 4ve) ejufdem oblongis foliis velut capfulis impliciti. Tegmine hoc aperto tetrapetalos vifui fefe offert *flos*, quorum tria magnitudine conveniunt, oblongo-angufta, viridi-albicantia, membranofa; quartum (quod prioribus ex adverfo jacet) tenui ftylo linguláque donatur, paulò latius, ac minùs oblongum eft, interiùs fitum ac viride. Lingulæ defcriptionem hic vide. Flore præterito calyx in fructum intumefcit, qui ubi adoleverit in orbem diftenditur, convolutis floris foliis etiamnum comatus. *Fructus* radicalibus fructipromífque racemis appendent, qui uvis & forma & fapore haud perperam affimilantur, orbiculati enim funt & gratè fubacidi, viridi, craffiufculo, carnofo, aqueóque cortice obducti, ftriis admodum tenuibus juxta longitudinem pertexti, in 3 diftinctos dividuntur loculos, ita ut quodlibet interfepimentum in fui medio membranacea fibrilla etiamnum, fed levi ingreffu bifecetur, ficque feminum conceptacula efficiunt, adeo ut fex ordinibus combinata,

binata, triangularia, preſſis planiſque lateribus fructûs copiosè inſideant grana aromatica, quæ medio ſtylo trigono mediante membranaceo ſepto affiguntur, cuſpidibus ſuis adhæreſcunt.

N. B. Ex radicum geniculis ſub terra plurimæ prodeunt gemmæ cuſpidatæ, virideſcentes, quæ in ſurculos ſeſquiſpithamam longos excreſcunt, ſúntque illi ſuccincti, geniculati, in articulis foliaceis vel membranaceis gaudentes tegumentis, quæ ſicca ex albo rufeſcunt, & è commiſſuris laterales ſimplicéſque pedunculos eructant, qui ſub folioſis capſiformibúſque tegumentis (quibus arctè veſtiuntur) florum fructuúmque germina recludunt.

Tres hujus *Elettari* ſeu *Cardamomi* ſpecies ſunt. 1. Jam deſcripta quæ planè rotundos ac albicantes profert fructus, cujus natale ſolum ſupra *Cochin* & *Calecut* in locis montanis, pretióque ob præſtantiores vires reliquis prævalet.

2. Secunda ſpecies oblongior eſt & vilior.

3. Tertia viliſſima & planè acuminata.

4. Cardamomum *Zeylanicum* fructu rotundo nigro in caulium ſummitate, *Alughas Zeylanenſibus P. B. P.*

5. Tsjana-Kua *H. M.* P. 11. T. 8. Coſtus *Arabicus Dioſcoridis Matthioli* Hiſt. noſt. p. 1347. è C. B. deſcriptus. Zingiberis effigie Coſtus *Arabicus* & *Syriacus* Adverſariorum *Pluk. Almag. Bot.*

H. M.

Omne ſolum amat, præcipuè umbroſum. *Radix* alba in multos tuberes diviſa & prorepens, fungoſa, aquea, fibris plurimis pertexta: *Cortex* demi non poteſt, vetuſtior facta & fracta multæ fibrillæ exinde in longum extrahuntur telæ aranearum inſtar. Sapor aqueus eſt & dulcis Cucumeris, leniter Zingiber ſpirat. Surculi diverſis in locis è radicibus progerminant, tres quatuórve pedes alti, digitúmque craſſi evadentes, rotundi, ſanguineo-rubri, glabri, nitentes, arundinacei, geniculati, ſimplices, ſine ramis, ſapore & odore radicis. *Folia* duas ſpithamas longa, anguſta, anteriùs acuminata, in medio lata, pede ſeu baſi ſurculum obvolvente & obtegente: nervi tranſverſi è coſta media exeuntes marginem folii petunt, & multoties introrſum ſunt convoluta, mollia, nitentia, viridia. E cacumine ſurculorum capitulum ſeu tuberculum exoritur inſtar Mali *Punici* pyriforme, ex multis corallo-rubris gemmulis conflatum, quæ ſingulæ lata baſi medio ſtylo annectuntur. E gemmis prodeunt *flores*, trifariam diviſi, tetrapetali, ephemeri, candidi, campaniformes, in vertice aliquantùm aperti, 4tum petalorum maximum eſt & reflexum, in cujus cavitate 5tum reperitur, admodum reflexum & in 4tum recumbens; è regione lingula reperitur, in pede floris radicata, apice flavo, de cætero alba. Ipſi flores admodum aquei ſunt & in ſole liquefiunt, è calice ſuavem admodum ſpirantes odorem, non autem ex ipſa ſubſtantia, quæ odoris & ſaporis expers eſt. *Calix* è tribus rigidis & lignoſis conſtat foliis, roſaceo-rubris, intus cœruleis, quæ ſiccata fuſca evadunt: trigono & rotundiolo inſiſtunt globulo ſeminali, interſepimentis in tres partes diviſo, ubi *ſemina* ſeriatim & ſecundum ſe invicem diſpoſita membrana media annectuntur, triangularia ut *Cardamomi*, primò cœrulea, dein fuſca, quando capſulæ ſeminales etiam trifariam aperiuntur. Contuſa Zingibe rſpirant, ſaporis admodum exigui.

6. Kua *H. M.* P. 11. T. 7. eſt Zedoaria longa *C. B.* & ut conjectatur D. *Plukenet*, Zedoaria Geiduar dicta *Ejuſd.* Zerumbeth ſeu Zurumbeth *Avicennæ* & *Serapionis Dod.* 444. Zingiber latifolium ſylveſtre, Zerumbet *Garciæ* ab *Hort.* cujus deſcriptionem ex Horti *Lugd. Bat.* Catalogo D. *Hermanni* deſcriptam Hiſtoriæ noſtræ Appendici inſeruimus.

P. 1314.

7. Zingiberis *Inſchi* vel *Inſchi-Kua* dicti deſcriptionem è *Hort. Malab.* adde,

Surculi multis in locis è radice progerminant, digitum craſſi, arundinacei, geniculati, intus virides, corculo humido inſtructi, glabri, nitentes, non ramoſi, duos tréſve pedes alti, ubique pede calyciformi foliorum ità obvoluti, ut caulis in totum ab illis obtegatur. *Folia* ſpithamam longa, duos digitos lata, in acutum ſenſim deſinentia, in averſa parte coſta eminente inſtructa, fuſco-viridia, glabra, nitentia, fortiſſimi & gratiſſimi odoris, ſaporis dulcamari, minùs tamen quàm Radix linguam vellicantia. *Flores* ut illi *Tsjana-Kua* in vertice ſurculi (floriferi) proveniunt, ſed in illo differunt, quòd ex tubere florifero, non ex gemmulis, ſed ex cochleato-cavis exeunt foliolis. Foliola hæc ſimul atque ab aere afficiuntur, illic loci primò ſunt viridia, dein corallo-rubra, aſt ubi ſeipſa obtegunt flaveſcentia, quæ tandem etiam rubeſcunt, ſquamatim optima ſerie diſpoſita glabra, nitentia. *Flores* intra cochleata tuberis proveniunt folia, medio ſtylo affixa, cui etiam flores annectuntur, monopetali, difformes, quadripartiti, viridi-flavi, in principio albâ membranulâ incluſi. Unum petalorum longiſſimum eſt, & erectum, cavum, introrſum inflexum, duo reliqua anguſta ſunt & minora, extrorſum reflexa, quartum brevius eſt, & latius, biſectum, cum margine rubro, flavis punctis aſperſum. In medio ex pede calycis tenue album prodit filamentum, cujus lingula oblonga, flava. Odor admodum exiguus. Ultra diem aut biduum non ſuperſunt. *Semina* ſequuntur flores, tenui alba interſtincta membranula incluſa, ubi inordinata ſerie minutiſſimis fibrillis ſtylo annexa ſunt, & cochleato-cava foliola tuberis elevant,

oblonga, depresso-rotunda, ab una parte parum convexa, in longitudine parallelis striis exarata, extus nigra, nitentia, intus alba, oleosa, pingui medulla. Odor & sapor ut foliorum.

8. Katou-Inschi-Kua *H. M.* P. 11. T. 13. Zingiber sylvestre mas *Pison. Mantiss. Arom.*

In totum cum præcedente convenit planta, sed nec odor, nec sapor tam fortis & aromaticus; omnes etiam partes multò minores sunt. *Folia* illis *Manja-Kua* perquam similia sunt. Vires cum præcedente eædem pæne sunt, sed non tanti valoris ac præstantiæ. Nec semine seritur, neque colitur, sed sponte provenit.

9. Mala-Inschi-Kua *H. M.* P. 11. T. 14.

Altitudine alias omnes [Zingiberis species] excellit. *Radix* Zingiberis æmula, ejúsque aliquo modo odorem & saporem spirans, sed duplo crassior, aquea, vapida. *Surculi*, ortus, *folia* ut Zingiberis sylvestris, sed hæc multò longiora & latiora, sapore & odore radicis. Caulis *florum*, quæ medulla est plantæ, ad cubiti altitudinem sese erigit è vertice foliorum, rotundus, & undequaque multitudine florum obtectus, brevibus petiolis, brevibúsque ramulis quaterni vel quini cauli affixi, qui glaber, viridis ac nitens, grati & jucundi odoris. *Fructus* ex pede florum proveniunt, oblongo-rotundi, formam referentes seminum arboris *Cavalam*, sed paulò longiores, primò virentes & glabri, dein rubri & nitentes, cortice crasso membranaceo, uvarum instar, intus densa carne vel medulla, quæ russa est, intra quam concluduntur *semina* duo vel tria numero, alba, tenui membrana inclusa, oblongo-rotunda, ab una parte rotunda, dura, nigra, nitentia, intus alba, oleosa & unguentosa. Nucleus Amygdalam refert, sapore amaro, Zingiberis odore. *Sylvestris* est, & non excolitur.

Vires. Succus è radice expressus extus & intus Podagricis datur: cocta radix dolorem capitis aufert: in vino macerata omnes artuum cruciatus è frigore ortos tollit: in pulverem redacta cum succo Rhaphani permixta & epota calculos diminuit, arenulas è renibus deterget, mulierum colicam sistit, menstrua provocat: Succus cum vino coctus lochia promovet, sanguinem purgat & efficacissimè secundinas expurgat.

10. Zingiber sylvestre minus, fructu è caulium summitate exeunte *Slon. Cat. Jamaic.* An Coapatlis Asphodelina *Hernandez*? An Paco-caatingæ 2da species *Marcgrav*? **Wild-Ginger.**

D. *Sloane.*

Planta isthæc, Zerumbet *Garciæ* simillima, ad 4 circiter pedum altitudinem excrevit; *caule* tereti, à radice ad fastigium usque *foliis* cincto, 4 plus minùs digitos longis, duos latis, figuræ ferè ovalis, gramineis, tenuibus, costis multis à pediculo ad apicem per omnes eorum partes decurrentibus, Cannæ Indicæ ad instar. *Flores* summos caules terminant plurimi; in spicam 3 uncias longam satis arctè coacti, pallidè purpurei, quorum unusquisque unico membranaceo folio, supernè convexo, subtus concavo, constat, cui inest fructûs rudimentum, pediculo semunciali sustentatum, globulus nempe rotundus in apice foliolorum membranaceorum longorum aridorum fasciculo seu cristâ velut coronatus. Globulus iste post aliquod tempus in oblongam ovalem purpuream baccam intumescit. *Radix* è plurimis albis, teretibus, bipollicaribus, crassis filamentis seu fibris, Zingiberis odore, undique sparsis, componitur.

In sylvis umbrosis lateris Septentrionalis montis *Diablo* dicti collegit D. *Sloane.* Reperitur etiam in sylvis mediterraneis Insulæ *Jamaicæ*, necnon via qua 16 **Miles walk** itur.

11. Paco-seroca *Brasiliensibus Marcgrav. & Pison.* D. *Sloane* Zingiber sylvestre majus, fructu in pediculo singulari dicitur.

D. *Sloane.*

A præcedente non alia in re differt, quàm quòd *caulis* ad 8 aut 9 pedum altitudinem assurgat, *foliis* multò majoribus; quódque flores & fructum non in summo caule sed in surculo seu cauliculo singulari è radice exsurgente Ari nostratis in modum, tripedali circiter altitudine proferat. Surculus autem hic articulatus est, unoquoque internodio arida purpurascente membrana, ab inferiore articulo exorta obtecto.

Cum præcedente.

12. Cardamomum minus Pseudo-asphodeli foliis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Folia hujus à pediculis uncialibus inchoata, 4 uncias longa sunt, unam plus lata, media sci. latissima parte, unde versùs utrumque extremum paulatim coarctantur, in punctum desinentia, circa margines æqualia, tenuia, & aliorum hujus Generis similia. *Caulis*, hoc genus foliis nudus, minoribus aliquot, nullis intervenientibus pediculis immediatè adnatis, eum amplexantibus, hic illic donatur: singulis autem floribus singula subsunt folia, ut in Orchidibus. *Spica* florum ipsa grandis, 3 circiter digitos longa, floribus densè stipatis coagmentata, quorum pars ima in oblongum trigonum capitulum intumescit, in varias cellulas divisum, in quibus semina numerosa minuta lanuginosa latitant.

Caulis hujus plantæ quàm descripsi non ultra 7 digitos longus erat, verùm an perfectus seu integer fuerit non bene memini.

In loco *Guanaboa* dicto reperitur.

P. 1330.

P. 1330. Ad vires Vainillias adde,

13. Hujus Tinctura, Spiritus aut Extractum ad Melancholiam & Phrenesin singulare & specificum remedium habetur; quo multi sanati sunt post methodos usitatas incassum tentatas.

P. 1338. Ad Cap. De Gensing seu Ninzin adde.

1. Descriptio virium radicis Ninzi seu Gin-Sem, D. *Paulo Boccone* à D. *Jacobo Breynio* communicata. *Bocc. Mus. plant. rar.* p. 175.

Sanguinem aquosum & tenuem mundificat ac restituit in debitam consistentiam. Palpitationibus cordis & furiosis animi affectibus medetur: corrigit quæcunque aliorum medicamentorum vitia & defectus: exhilarat spiritus, cor & animum, vitam prolongat & conservat magis quàm ulla alia medicina. Cerebrum & memoriam confortat, caligines oculorum discutit, mala ex nimia Venere orta sanat, sanguinem adauget, corporis lassitudines spontaneas adimit, Melancholiam corrigit, appetitum excitat, sudores promovet, vertigines & obtenebrationes visûs tollit. Prodest Syncopticis, Lipothymicis, Paralyticis, Apoplecticis, Convulsis, Epilepticis, stupori & contractioni nervorum, &c. Stomachicis item & Hepaticis. Retorridam corporis siccitatem repellit, stomachum cibis repletum exinanit, Vomitum compescit, phlegmaticos morbos sanat; febres domat, ut & stranguriam: sputum sanguinis sistit, ut & dejectiones alvi cruentas; parturientes roborat tum in ipso partu, tum post partum. Conservat porro principalia elementa hominem regentia. Postremò pro summo æstimatur remedio ad curandos & præservandos omnis generis morbos. Sumitur bis aut ter in die dosi gr. xii. ad xv.

Legatus *Hollandiæ* in *Japoniam Charon* hanc descriptionem ex ipsa Japonia attulit. Notand. A D. *Dekkers* hæc omnia non memorantur.

Celeberrimus Vir D. *Petrus Hotton* Medicinæ & Botanices Professor in Academia *Lugduno-Batava*, *Apium nutante umbella* seu *Daucum* 3. *Dioscor.* 2. *Plin. Col. Ecphras.* p. 1. pag. 106. vel genuinam esse *Ginseng* vel ad eam proximè accedere opinatur. De qua literis ad D. N. N. datis sic infit. Ad hanc plantam referenda videtur *Ginseng* aut *Nisi Japonensium*, ut ejus quædam species censeri possit. Cujus quidem rei non contemnenda habeo indicia. Nam & ostensa mihi ico ipsius *Ginseng* in Herbario quodam *Japonensi*, quamvis minus affabre expressa, Daucum hunc nostrum exactè referebat; & ex seminibus *Ginseng* ex ipsa *Japonia* allatis succrevit olim D. *Hermanno* Dauco huic tam similis planta, ut ovum ovo non videretur magis simile. Verùm plantæ ex seminibus *Japonensibus* enatæ, radix minùs crassa, nec simplex, nec admodum aromatica; At *Nisi Japonensium*, ut & Dauci nostri radix Pastinacæ est effigie, utraque aromatica, hæc tamen longè acrior quàm illa. Sed quid in his possit cœli solique varietas satis vides: Et hoc notissimum, non semper simplicem, sed tam sæpe bifidam esse radicem *Ginseng*, ut ei nomen exinde factum afferant. Præterea alba erat *Japonensis* plantæ radix, qualis quoque & ipsius Dauci, de quo hic agitur Radix; cùm subrufa sit radix *Ginseng*. At ex *Martinii Atlante* disco flavescere siccatam, unde confici posse videtur, albescere recentem. Denique *Japonensis* planta & Daucus biennes ferè sunt, veræ *Ginseng* autem tam restibilis Radix ut eâ propagetur. Sed quis non videt & hoc cœli solique diversitati adscribi posse. Neque tamen contendam Daucum hunc nostrum genuinum esse *Ginseng*, sed hoc volo, videri ad eum quàm proximè accedere. Quam & mentem fuisse puto, siquidem rectè meminerim, D^o. *Hermanno*, consummatissimo illi Botanico. Jam & ex figuris *Ginseng* quæ exhibentur in *Misc. curios. Dec.* 2. *an.* 5. una non abludit à *Dauco* nostro, neque ipsius *Pisonis* ico, quam in *Mantissa* sua *aromatica* p. 194. proponit, tantopere ab eo abludit ut eò referri nequeat.

P. 1339. Ad Cap. de Drakena radice seu Contrayerva *Officinarum*.

1. De Contrayerva seu Dosò D. *Georgii Camelli* S. J. Observationes.

Contrayerva, quam *Indi Luzonis Dosò* aut *Dusù* vocant, in Samar & Leyte *Gosol*, Sinis *Samlay*, & in Jucatan *Scabatchau* id est, Reginam plantarum: Locis provenire assuevit hæc Bezoartica planta opacis & humectis, ut in roscidis montanis *Silanensibus*. Foliis ternis, quaternis, propemodum circularibus, attamen in mucronem obtusum vergentibus, nervulis admodum exiguis exaratis, de reliquo Plantaginis latifoliæ vix non similibus, non tamen ideò speciebus Plantaginis annumeranda, ut vult *Chabræus* in sua ad *Sciagraphiam stirpium* appendice, bellè virentibus, crassiusculis seu carnosis & succulentis, lævibus & parte prona albicantibus, modicâve lanugine obsitis, & sæpe tantillum in circumferentiali margine, qui striâ purpurea limitatus, crispatis, cùm primùm è radice protruduntur fistulose contortis, mox in planum expansis, humóque affixis, sed nullis, (ut vult *Monardes*) ramis per solum diffusis, cùm non sit ramifera planta. *Florem* fert pusillum & argenteum, septenis ex foliolis compositum, quorum unum majus cæteris, in medio stria aurea radio purpureo circundata læte refulget, unciali de reliquo pedunculo, & duabus byssinis alabastris, totidémque subviridibus foliaceis fasciis incumbit. *Radices* sibi ipsis ac- & succrescentes, variæ variis innectuntur fibrillis ex quibus creberrimi & pallentes propendent globuli. Ipsæ radices deforis coloris sunt ex helvo rufescentis, intus candidi, levibus intercisæ squamulis, odoris nullius manifesti, nisi contritæ: Permansæ verò aromatici & vehementis cum modica acrimonia conjuncti sunt saporis. Siccatæ corrugantur, duræ que ac solidæ fiunt.

Propter

Propter majusculas radicum *Doso* imagines non deerit qui cum *Georgio Ongaretti* Pharmacopœo Goano objiciat, *Contrayervam* in Europæ Officinis prostantem esse radiculas oblongas inqualiter nodosas & subruffas. Cui respondeo, quòd *Doso* ut & reliquarum plantarum imagines ferè omnes ex plantis vivis & recentibus desumpserim, eásque plerunque omnes stirpium ipsarum magnitudinem ad vivum exprimere. Secundò, non video quid obstet quo minùs *Contrayerva* quæ in *Jucatan* extenuata & pusilla radice eruitur, (unde ferè omnis in *Europam* defertur) in *Luzonis* humidioribus major vitiosiórque existat. Adde, quòd ex 10 libris recentium vix unica colligatur siccarum. Præterea si alicujus herbæ variæ plantæ uno in horto multoties, imo indies ob Orientis aut Occidentis Solis aspectum & aliis de causis variè & ab invicem sæpius multùm differre videntur, Quis *Contrayervam* regionis Occidentalis ab Orientali, aut sylvestrem à domestica ac hortensi nonnihilum degenerari posse negabit? Sed & ipsam hanc varietatem *Manilæ* in planta *Contrayerva* seu *Dosò* conspexi. Sponte siquidem solo sterili & eminentiori loco enatas erui quadruplo minores hortensibus, quas depingo. Has *Champetzanis* monstravi, & pro *Contrayerva* agnoverunt, cùm tamen antea hortensem *Dosò Contrayervam* esse affirmare renuissent, colorem nihilominus magis rufum expetebant, verùm cùm earum colorem *Jucatan* ruffæ humo adscriberem acquieverunt. Sic ejusdem *Dosò* folia longiora & magis mucronata, inter saxa enata, cùm tamen ordinariè sint quasi rotunda habui. Cæterùm Dosò, Drakenam, & radicem Stæ Helenæ unam eandémque esse plantam, qui earum descriptiones diligentiùs inter se contulerit deprehendet. Quam bene autem *G. Ongaretti Dosò* pro *Zedoaria*, negans eam esse *Contrayervam*, habuerit, infra ex descriptione & delineatione *Zedoariæ* patebit.

Doso efficax est *Contrayerva*, id est Alexipharmacon: quicquid enim venenis adversari compertum est *Contrayervam*, & alii *contra* barbarè vocant, ad venena viperarum & serpentum morsus, centipedæ & alia nociva deprædicatur: addito Acoro & Zingibere amuleti loco in peste & contagio deservit. In Epilepsia, Paralysi, spasmo & aliis nervorum affectibus aut contracturis succo radicis recentis sub cinere coctæ membra patientia fricantur ac foventur; mox decoctum ejusdem propinatur ad sudorem promovendum. Eodem succo in partu difficili, mensium obstructione, urinæ difficultate & nephritica dolore; volæ manuum, renum & pubis regio utiliter illinitur, in tremore & dolore conjuncturarum Scorbuticis partes affectæ. Ventriculi quoque imbecillitati & ventris opem fert cruciatibus.

In morbillis & febribus mira præstat.

Thesaurus *Næ. Hispaniæ* à *Francisco Hernandez* congestus, à *Nardo Antonio Reccho* digestus, & denique à *Fabio Columna* illustratus L. 2. c. 8. p. 33. pingit *Cyperum Americanum*, cujus radices *Stæ. Helenæ radices* à quibusdam vocari asserit; quod falsum est; siquidem nullibi *Monardem* Radices *Stæ. Helenæ Cyperi* radices scripsisse legitur. Selectissimus Scholiastes *Clusius* ad Cyperi genus referri posse censet, sed non adnumerat; nec adnumeranda est Cyperis, cum planta sit distinctissima, ut supra adnotavi. *Contrayervam* copiosè scribit crescere in *Persia* quam Capra depascit, unde lapidem Bezoarticum *Persicum* cæteris præfert.

Contrayerva, ut insinuavi, vulgus omne antidotum & alexipharmacum vocare solet: hinc in *Luzone* multoties auditur, præstantissimum esse *Contrayerva* Nucem vomicum *Igasur*, Amomum verum *Tugus*; Cardamomum, nescio num verum *Amungen*; Radicem Nucis Unguentariæ *Malungay*; Radicem Fagaræ minoris *Cayatano*; Lignum Colubrinum *Manangal, Naglasson, Macabubuhay, Salibutbut, Tambalisay, Pilipoo, Saloquiqui; Pangaquason, Maraymos, Mananangtang, Magsoloro, & alia.* vid. hujus *Iconem* in *Gazoph. Nat. & Artis* Tab. 19. Fig. 7.

P. 1340. Ad Historiam Zedoariæ.

1. Malankua *H. M.* P. 11. T. 9. Colchicum *Zeylanicum* flore Violæ, odore & colore Ephemeri *Herman. P. B. Pr.* Zedoaria radice rotunda *Offic.* ex sententia D. *Breynii.*

H. M.

Elato, pingui & limoso gaudet solo. *Radix* bulbosa est, extus cinericea, coriaceâ membranâ obducta, intus alba, densa, aquea, undequaque multis fibris obsessa, capillata, digitum crassa, cui quamplurimi oblongo-rotundi bulbi, bini, & bini, trina supra se annectuntur serie, glabri, hinc inde minutissimis pilis instructi, densi, perinde ac bulbocastana, intus pingues & mucilaginosi, Zingiberis odorem & saporem spirant, linguam minùs vellicantes. E summitate radicis calix oritur albus & membranaceus instar Croci, cui *flores* includuntur 4 vel 5, è fundo calicis longis petiolis prodeuntes, tripetali vel etiam hexapetali, quorum tria digitum longa, culmum lata, reliqua petala sive ipsum florem obtegunt, flore jam aperto supinè recumbentia: duo ex reliquis longa sunt & angusta, in acutum desinentia; tertium illis ex adverso est, bifariam divisum, ità ut ipse flos tetrapetalos videatur, mixti coloris est ex cœruleo, albo, rubro, purpureo, flavo: duo reliqua maxima parte alba sunt, ità tamen ut dicti colores etiamnum sed obscuri videantur. Ex eodem calicis fundo simplex progreditur filamentum purpureum, quod cornea & flava eminet lingua. Gratissimi hi flores sunt odoris, Violas & Lilia longè superantis, ante folia è terra erumpentes, quibus deciduis calix intumescit, capsulas seminales efficiens. *Folia* cum illis Kua in totum conveniunt, excepto quòd caules & surculi non ità sese erigant, nec cubiti altitudinem excedant. Sapor & Odor Zingiberis. Semel quotannis floret hæc planta tempore pluvioso: Diu superstes est, in proprio nempe solo, quia bulbi de novo progerminant.

2. Zedoaria *Zeylanica* Camphoram redolens *Muf. Zeylan. Hort. Leyd.* 636. Harankaha *Zeylanensibus* dicta *Pluk. Almag. Bot.*

Hujus

Hujus folia parte aversa ex purpura obscurè rubent: Pediculi foliorum carincati sunt, obscurè rubentes & subhirsuti, prodeuntes immediatè ex radice non caule.

P. 1339. Ad Cap. De Zedoaria.

3. Ex *Indiis Orientalibus* allata est radix. *Risagone* & *Cassamuniar* dicta, quam Zedoariæ speciem *Geidwar* dictam esse conjectatur D. *Dale*; cujus vires & usus in Apoplexia, Paralysi, vertigine, nutibus convulsivis, affectibus hystericis, torminibus intestinorum, præ aliis hactenus cognitis medicamentis commendat & celebrat *Jo. Peachy* M. D. iteratis experimentis à se factis comprobatas. Singulare insuper & fere unicum correctorium esse perhibet famosi illius Febrifugi, *Pulvis Patrum* & *cortex Peruvianus* dicti, quod eum tutum, innocuum & salutare medicamentum reddit.

Verùm Nomina ista *Risagone* & *Cassamuniar* fictitia sunt ad plantam celandam excogitata; verum nomen quo in *India* innotescit est *Bengale*. Vid. *Gazophyl. Nat. & Art.* Tab. 20. Fig. 2. & Tab. 27. F. 1.

4. Manja-Kua *H. M.* P. 11. T. 10. Curcuma radice rotunda *Offic.* ex sententia D. *Commelini.* Zinziberis facie radix intus flava rotunda *Pluk. Almag Bot.*

Radix bulbosa est, pollicem & quod superest crassa, extus glabra, nitens, tenuissima membrana velut obvelata, intus flava, densa, carnosa, transversim dissecta variis auranceis, rubris, flavis circulis notata, sine ullis, quantùm animadverti possit venulis vel nervulis, non admodum longa, exteriùs multis radicibus capillaribus instructa, fortissimi saporis & odoris, Crocum & Zingiber æmulantis. *Folia* cum illis *Kua* quàm maximè conveniunt, sed respectu longitudinis paulò latiora, grati odoris, saporis subamari. *Flores* illic loci proveniunt, ubi folia se aperiunt 6, 7ve simul, sine longis petiolis, monopetali, difformes, quadrifariam divisi, albi, circa pedem aliquantulum rubri, odoris expertes, saporis amari, teneri & aquei, intra biduum, vel triduum pereuntes. *Semina* è pede calycis proveniunt, ut illa *Tsjana-Kua*, sed non tam magna sunt, nec capsulæ ita trigonæ, sed planæ, intra membranulam juxta se sita, rarissimè ad maturitatem pervenientia.

Semel quotannis hæc planta flores profert & fructus, mense nempe *Aprili* & *Maio*; diu superstes est, semper enim novi surculi è radice progerminant.

5. Manjella-Kua *H. M.* P. 11. T. 11. Hæc vera est & ipsissima Curcuma seu Terra merita *Offic.* id attestante D. *Commelino*, qui eam aliquot annos in Horto Medico *Amstelodamensi* excoluerat. Zinziberis facie Radix longa, intus flava, Malaicè *Cunhet*, *Linschot.* Part. 3. *Ind. Orient.* cap. 14. *Pluk. Almag. Bot.*

Bontius figuram Cannæ *Indicæ* pro hac ponit. D. *Hermanni* etiam delineatio (inquit) deficit, cum Auctoris nostri minimè conveniens, præsertim in progressu floris, qui multò meliùs ab Autore nostro est observatus; quo circa *Floris* descriptionem huc transcribam, ut & foliorum.

Folia ut *Kuæ* seu Cardamomi folia proveniunt, sed eorum pedes postquam à stipite recesserunt longiores sunt: Costulæ seu nervi, qui ex medio folio utrinque transversim ad anteriora excurrunt, propiùs junctæ & subtiliores sunt. Folium ipsum majus est & dilutius. Flores in vertice junctorum oriuntur foliorum, forma ut illa *Manja-Kua*, etiam semina, ità ut inter hanc plantam & *Manja-Kua* exiguum intercedat discrimen, excepta magnitudine & præstantiori virtute, odore & sapore.

Radix hæc, Indis apud quos in magno usu est *Borri Borri* vocatur.

P. 1344. Ad Cap. De Tribulo terrestri.

1. Tribulus terrestris *Americanus*, Argemones flavo flore *Pluk. Phytogr.* Tab. 67. Fig. 4. Trib. ter. major *Curassavicus P. B. P.* Trib. terr. *Americanus*, Chamæcisti flore, fructu spinoso maximo *Breyn. Prod.* 2. An ter. major, flore max. odorato *Slon. Cat. Jamic?* *Hort. Amst.*

Radice alitur nonnihil lignosa, è qua *Caules* ramosi, pauca hirsutie præditi, ac in terram nisi adminiculis sustineantur procumbentes, prodeunt. Hi *foliis* ornantur bicompositis, dilutè virescentibus, extremo mucronatis, Ciceris aut Tribuli terrestris vulgaris similibus, ast majoribus. *Flores* pentapetali, lutei, Chamæcisti æmuli, quorum umbilicum *stamina* occupant varia, 10 brevia capitula lutea gestantia. Floruit in Horto nostro mensibus *Julio* & *Augusto*, quibus succedebant *semina*, vulgaris Tribuli terrestris similia, majora tamen, quæ raro ad perfectam maturitatem perducuntur.

Ex observatione D. *Ruysch* caules culmum crassi sunt, geniculati, teretes, quibus adhærent in utroque latere folia pinnata diversæ longitudinis, horum unum 7, 8ve paribus componitur foliolis uni costæ adhærentibus, alterum & oppositum duobus tantùm. *Flores* in calice 5partito herbaceo oriuntur è foliorum sinubus, pediculis uncialibus nixi.

Semina 4 aut 5 in globulum spinosum congesta, quæ per maturitatem facilè à se invicem abscedunt.

2. Tri-

2. Tribulus terrestris major, flore maximo odorato *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*
E *radice* recta, altè descendente plurimi emergunt *Caules*, sesquipedales, à radicis capite tanquam à centro quaquaversum diffusi, teretes, crassi, succulenti, fragiles, ramosi, ramulis *foliis* pinnatis instructis; pinnarum in eodem folio tria plerunque paria sunt, extremo majori, coloris obscurè viridis. *Flores* prope summos ramos exeunt, perampli, flavi, pentapetali, odorati, quos sequitur capitulum parvum aculeatum cum longo processu, Geranii fructui nonnihil simile, nisi quòd hoc spinis validis, non tamen admodum acùtis munitum sit, in parte seminis amplissima seu cauli proxima.

Locis aridioribus, saxosis, glareosis & sterilioribus Insulæ *Jamaicæ* frequenter reperitur.

Emplastrum ex hac herba & sebo conficitur adversùs herpetem morbum hujus loci endemium utile. *Vires.*

3. Tribulus terrestris incanus *Indicus*, lanuginosus, paucioribus in foliis pinnulis, fructu pediculo longiori insidente.

4. Urticæ folio anomala, flore pentapetalo purpureo, fructu pentacocco muricato *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*
E *radice* rubente, profunda, oblonga *Cauliculi* emergunt plures, teretes, virides, lenti, sex uncias longi, secundùm quos exeunt *folia* bene multa, parva, ovata, ad margines profundè incisa, glabra, pediculis tenuibus hærentia. Ex angulis quos cum *caule* efficiunt egrediuntur *flores* parvi, pentapetali, purpurascentes, pediculo prætenui rubenti insidentes, *stylo* intus grandi, qui brevi rubescit & augetur, postea asper evadit, & pentacoccus seu in 5 capsulas divisus, singulas singula semina nigricantia continentes, omnes simul pendulas seu terram versùs reclinatas.

Inter gramina in prato Town-Savanna dicto prope urbem *S. Jago de la Vega* oritur.

P. 1346. Cap. 8. Ad Plantam *Dentariæ affinis, Echii flore, capsulâ Anagallidis* dictam adde Synon. sequent.

Dentariæ affinis Polymorphe, Hydrophyllon Morino dicta *Plukenet Almag. Bot.* Hydrophyllon *Tournef. Elem. Bot.*

P. 1348. Ad finem Anomalarum adde,

6. Adhatoda Zeylanensium *Mus. Zeylan.* Hoc est, Medicina fœtum mortuum expellens, Græcis Ecbolium *Hort. Leyd. Herman. App.* Dictamno fortè affinis *Indica* arborescens, Lauri *Americanæ* foliis, seu Ecbolium *Zeylanicum* foliis laurinis *Breyn. Prod.* 2. 41. *Wanæpala Malabarorum Pluk.* An Bem-Curini *H. M.* P. 2. T. 33. Hujus iconem videsis apud D. *Plukenet*, *Phytogr* T. 173. F. 1. item apud D. *Rivinum.* Adha. *Zeylan.* foliis Laurinis maximis. Arra-Dudda *Malab.* D. *Petiver.*

8. Ecbolii *Indici* seu Adhatodæ cucullatis floribus æmula Hyssopifolia planta ex Insulis Fortunatis *Pluk. Phyt.* T. 280. F. 1.

9. Anonymos *Americana* foliis Parietariæ scabris, floribus albis ad foliorum exortum vix conspicuis *Pluk. Phyt.* T. 136. F. 4. Bicapsularis est planta, unico semine in capsula. D. *Sherard.*

1. Kanneli-Itti-Canni *H. M.* P. 10. T. 5. Parasitica *Indica* seu Viscus arbori *Kanneli* se affigens, ac uniens, flore è tubo oblongo in quatuor folia expanso, bacca oblongo-rotunda obscure rubente. Baccifera *Madraspatana* Visci arborei foliis latioribus *Mus. Petiver* 38.

Kanneli, alio nomine *Kasjan*, arbor est nascens in petrosis, in qua reperitur herba repens, Kanneli-Itti-Canni dicta, cujus rami cinerei, lignum album. *Folia* pedunculis parvis geminata proveniunt, oblongo-rotunda, spissa, crassa ac solida, superficie plana ac glabra: *Costula* utrinque nonnihil eminet. *Flores* gemmæ sunt oblongæ, tetrapetali, collo oblongo, crasso, in totum ex sanguineo pulchrè rubescentes. In orificio *stamina* visuntur 4, rubra & tenuia, *apice* albicante surrecto dotata, unguiculis foliorum inserta: inferiùs se offert planum, viride capitulum, è cujus vertice *stylus* albicans, supernè rubescens ac nodulo dotatus se prodit. *Calix* rotundus, viridiusculus, collum florum arctè excipiens. *Fructus* rotundi & parum oblongi, anteriùs strictiores, umbilico plano in vertice, primùm virides, deinde maturi fusce-rubescentes, lacte albicante, viscido, unctuoso turgentes. N.B. Quòd hæc planta cum suis ramis super ramos arboris *Kasjam* repens, ei arctè adhæreat ac se uniat, itá ut in se invicem veluti liquescant, adeò ut in una eadémque arbore duo genera florum & fructuum conspiciantur. Ipsa arboris folia oblongo-angusto sunt cuspide, texturâ crassâ & solidâ. *Fructus* racemati, rotundi & flavescentes, umbilico profundo in vertice instructi; *semen* in se continent rotundum, grandiusculum, cujus nucleus viridis. Ex foliis balneum paratur, pedum

dum tumores, quos incantamenti viribus attribuit Gentis hujus credulitas dissipans. *Cortex* cum *Oryzæ* aqua in linimentum adaptatus idem præstat.

2. Valli-Itti-Canni *H. M.* P. 9. T. 3. Parasitica *Indica*, floribus oblongis, in medio dehiscentibus, tandémque in 5 foliola angusta se aperientibus.

Planta est nascens in arboribus, altitudine duûm plus minus cubitorum. *Radix*, quæ arbori se affigit, instar rotundi est nodi, *cortice* crasso, rufo-fusco, scabro, interiùs albicante & lignoso, saporis adstringentis. *Stipites*, qui ex radice plures exsurgunt, cortice fusco sunt cum suis ramis, novelli viridi. *Folia* brevissimis seu nullis petiolis passim bina nodis insident, vel etiam solitaria extra nodos, oblonga sunt, ima parte, & oris rotundis, ac ibi albicante nervo circundata, in cuspidem anteriùs contracta, texturâ crassa densa & solida. *Costa* media valdè crassa est, & utrinque eminet, subtus rubri ac nitentis coloris. *Flores* hinc indè in surculis proveniunt, 9 aut 10 simul, ordine bini & bini, collo oblongo-rotundo, nonnihil inflexo, versùs calicem strictiori, coloris rosaceo-saturi, & capitulo oblongo-rotundo, viridi, ad collum strictiori constantes, ad capitulum usque viridescentes, ac velut viridi collari circundati, 5 venis in longum striati, quibus laxatis ac fissis in 5 foliola caput collíque pars se aperiunt, quibus apertis 5 se produnt rubra *staminula*, cum suis longis & albicantibus seu flaviusculis *apicibus*, & cum iis *stylus* tenuis, ruber, supernè nodulatus. *Fructus*, qui communi petiolo plures appendent, formâ sunt tereti ac columnari, vertice plano ac magis lato, maturi rubescentes, vertice rotundo, ruffo, lato umbilico instructo in medio oculato. Intra corticem crassum *semen* continetur, oblongo-rotundum, grandiusculum, viride, muco viscoso cum cortice inferiori fructûs oblitum ac obductum.

Cortex fructuum cum lotura Oryzæ tritus oedematosos extenuat pedes.

Flores in hac planta eodem ferè modo se aperiunt quo Rapunculi corniculati flores.

3. Belutta-Itti-Canni *H. M.* P. 10. T. 4. Parasitica *Indica*, foliis minoribus & angustioribus, floribus pariter se aperientibus.

Nascitur & hæc in arboribus, à præcedente foliis & floribus differens. *Folia* enim minora & angustiora sunt, ad petiolum strictiora, superficie magis æquali, coloris viridi-fuscioris; nervi in aversa parte rari, vix visibiles. *Flores* hinc indè surculorum nodis pedunculis brevibus rubescentibus insident, collo constantes viridi, post inferiùs rubescente, capitulo oblongo, magis stricto, in totum tandem albescente, quo in 5 filamenta seu angusta foliola fisso 5 se produnt rubra *staminula*, *apicibus* longis, surrectis & viridi-flaviusculis instructa; ac cum iis *Stylus* ruber, tenuis, supernè nodulatus. Ad collum interiùs primum se findunt *Flores*, & fenestrati apparent, capitulo & colli ima parte nondum apertis. Ex levi attactu in capitulo cum impetu in folia resolvuntur ac laxantur, eáque annulatim vehementer exteriora versùs intorquent. *Fructus* sunt baccæ oblongo-rotundæ, primùm virides, deinde maturi purpureo-rubescentes, cuspide oblongo, purpureo-rubro in vertice instructi, ac ibi viscosi, *semen* in se continent oblongo-rotundum albicans, viridi-fuscum, oblongum oculum anteriùs emittens, viscido mucore exteriùs oblitum.

4. Planta Parasitica, arboribus adnascens, Coronopi folio, flore pentapetalo D. *Sherard.*

Caulis inter reptandum huc illuc reflectitur, éstque tenuis, albus. *Folia* emittit ad intervalla satis longa, angusta, duabus ad exortum laciniolis velut auriculis, & paulò superiùs aliis duabus donatis. *Flores* pro plantulæ modo ampli.

5. Maretta-Mala-Maravara *H. M.* P. 12. T. 29. Parasitica *Indica* repens, foliis crassis pyriformibus semine in siliquis seu julis longis angustis incluso.

Radices admodum tenues sunt & subtiles brevioribus nigrísque fibrillis, corticibus arborum quibus irrepunt se insinuantes; illæ lignosæ sunt, continuò iterum alias protrudentes, viridi-claræ, hirsutæ, vetustiores nitentes, fusco-ruffæ, membrana, quæ deglubi non potest, obtectæ. *Folia* in parvis fuscísque petiolis plura numero ex ramulis prodeunt, parva, pyriformia, depressa, ab utraque parte glabra, viridia, nitentia, crassa, carnosa; juniora hirsuta, intus viridia & humida, ità ut fractis aquarum guttæ per corticem exsudent, formam margaritarum depressarum referentes: Saporis aquei, salsi acidi. *Fructus* in ramulis quibus folia affiguntur proveniunt; juli autem sunt oblongo-angusti, plano-depressi, circa superiorem partem plani & glabri, parvâ sutura in longitudinem striati, viridi-nitentes; circa inferiorem reflexis oris, in ipsa cavitate sericeis albísque membranulis instructi, quæ postea rufescit, in pulverem mutatur & semen exhibet, saporis subsalsi, odoris gravis & fungosi. Semper folia profert & fructus, sine ullo temporis discrimine; semel arbori affixa illam nunquam deserit, cum illa vel vivens, vel moriens.

Succus foliorum cum aqua juniorum nucum *Indiæ* permixtus dentes firmat, intumescentiam gingivarum tollit. In morbillis cum fructu adhibetur, citò illos producens. Cum planta *Tandela-Kotti* omnes affectus Venereos sanat. *Vires.*

6. Valli-Vara-Kody-Maravara *H. M.* P. 12. T. 30. i. e. Hedera arborea venenata. Parasitica *Indica* foliis longis, angustis, julis seu siliquis longissimis teretibus, semine pulverulento.

Radices fusco-ruffæ sunt, rigidæ, ligneæ, saporis subamari. *Rami* cinereo-virides, hinc indè nodosi, cortice tenui, interiori parte albi, densi, lenti, ligno-duriori, qui funis instar flectitur, & ligaturæ inservit. Folia ab utraque parte ramulorum sine ordine videntur, spithamam longa, sine caule, lenia, flexibilia, viridi-clara, in aversa parte fusciora, costa ibidem eminente instructa. Circa pedes foliorum *Fructus* proveniunt hastiformes, manubrio glabro viridi instructi, de cætero rotundi, hirsuti, coriacei, pulvere sive semine ruffo in aversa parte obducti. Diu superstes est hæc planta, semper foliis & fructibus ornata.

Folia cum illis *Avanaco* calce trita in totum antipodagricum medicamentum conficiunt, in formam cataplasmatis redacta & applicata.

7. Maravara Tsjembo *H. M.* P. 12. T. 9. Parasitica anomala, Colocasiæ foliis, floribus parvis pyriformibus, in caulibus aphyllis.

Radix ei alba, rotunda, nodosa, aspera, fibrillis implexis undique obsita, intus carnea, paucissimis filamentis pertexta, admodum aquea, qui humor aeri expositus statim incrassescit & coagulatur, linguam ardens, imò vellicans, odoris fortissimi, saporis ingrati ad amarum vergentis. *Folia* plura numero è radice proveniunt, pediculis insidentia longis, glabris, viridibus, nitentibus, rotundis, circa pedem rubris, ibique linea interna quasi bipartitis, intus fungosis, tubulis medulla aquea repletis, qui humor primò limpidus, post crassus, flavus & rubeus evadit; *Bupariti* arboris admodum similia, oblonga, lata, circa caulem viridi-diluta, admodum mollia, supernè glabra, viridi-fusca, nitentia, sapore radicis, odore nullo vel paucissimo. *Florum* caules è radice pariter exeunt, circa principium digitum crassi, in acutum desinentes, teretes, subrufi, viridi-fusci, geniculis & nodulis obliquè interstincti, introrsum & extrorsum intorti, admodum aquei, sed non ità ardentes, inodori, in quibus *flores* fasciculatim proveniunt, ordine decussato, calicum similes, pyriformes, albi, sine petiolo cauli adnexi; ubi se aperiunt, 10 vel 12, subtilia, candidissima, rotunda conspiciuntur filamenta, penecilli instar, rosas diceres vel stellulas, odoris expertes, saporis aliquo modo acris. *Semen* à subtilissimo pulvere non distinguitur, coloris ruffi. Toto anno foliis & floribus instructa est hæc planta, per multos annos in radice superstes.

Vires. *Radix* cum *Manjella* vel *Curcuma*, & oleo *Nucis Indicæ* in formam unguenti redacta herpetem omnésque inveteratas scabiei species sanat. Succus cum vaccæ urina haustus omnis generis venenum expellit, præcipuè autem serpentis *Marapentho*, Belgicè *den Verrotter* dicti, qui aliàs incurabilis. Siquis ab hoc Serpente ictus per antidota superfit, & non statim emoriatur, corpus tamen putredine afficitur, ut quotidie frusta ex illo decidant, & sic miserrima morte pereat æger.

8. Theka-Maravara *H. M.* P. 11. T. 22. Parasitica *Indica* repens è bulbo seu tubere simplici unicum folium producens, flore fructúque carens.

Radix admodum fibrosa est, tenuis, lignosa, dura, rigida, ruffa, ab una parte fasciæ (qua se arboribus affigit) ad aliam velut funiculis reticulatim excurrens: ex hac radicis fascia nodus progreditur, in principio octolateralis, sed major evadens & intumescens, quadratus, cujus latera plana in medio sese aliquantulum quasi costa extollunt, unde in junioribus nodis 8 illa constituuntur latera. Nodus ipse oblongo-angustus est, in acutum desinens, viridis, glaber, nitens, cortice crasso, viridi, densa carne repletus, viscoso humore permixto, qui nodo disrupto filamentis extenditur, telæ aranearum instar, saporis subsalsi: Folium ex unoquoque nodo unicum provenit, oblongum, ovale, vertici nodi insidens, crassum, lene, glabrum, nitens, ut illud *Ponnam-Pou-Maravaræ*, limpido & viscoso humore repletum, in medio rectæ partis suturâ striatum, texturâ densâ, rete referens, saporis subsalsi. Nodus si pro fructu habetur, fruget, sed in fructu nullum reperitur semen, nec floret. Tandiu superstes est planta, quandiu arbor cui insidet supermanet, terræ mandata nequaquam progerminat.

Vires. Planta cocta, & in formam fotûs adhibita, omnis generis catarrhos & gravedines sanat: in pulverem redacta & sale mixta hydatides. Cum foliis *Cassiæ fistulæ* vel *Connæ*, *Zingibere* & *muria* super ignem siccata & torrefacta Herpeti medetur, variolis, scabiei. Pulvis fructûs cum stercore glirium circa inferiorem abdominis partem cum melle & oleo Nucis *Indicæ* illitus urinam brevi tempore promovet. Succus nodi auribus inditus illarum apostemationem juvat, surditatémque accidentalem abigit.

9. Tsjerou-Tecka-Maravara *H. M.* P. 12. T. 23. *i. e.* Theca Maravara minor.

Cum præcedente in omnibus convenit, excepto quòd omnes partes sint minores, fructus rotundiores: *Folia* in acutum non desinant, sed in extremitate excaventur, & in duo dividantur. Sapor, odor, vires, usus idem.

10. Katou

10. Katou-Theka-Maravara, *H. M.* P. 12. T. 25. Parasitica *Indica* bulbifera, foliis angustis, sterilis.

Radix flava est, aquea, intus alba, filamento fortiori nigricante suffulta, fractu difficilis, circumflexa, & in longum se extendens. E radice folia progerminant, ut illa *Wellia Theka-Maravaræ*, excepto quòd multò angustiora sunt, tenuiora, flexibiliora, de cætero illis *Wellia-Theka* in omnibus similia. Nodi vel Bulbi nova quidem producunt folia, nunquam verò flores, fructus vel semina.

Rarissimè invenitur hæc planta, nec nisi in maximis & densissimis sylvis. Arbores quibus insidet vetustissimæ sunt. Medici Malabarienses quibus ignota erat & nunquam visa, cum summa admiratione illam viderunt à me exhibitam, à Rege *Calicot*, sive magno *Samoryn* mihi transmissam.

Radices siccatæ, in folliculis repositæ serpentes abigunt, in pulverem redactæ & assumptæ veneno resistunt ex morsu Canis rabidi contracto, vulnera & omnem illorum malignitatem sanant. Bulbi per medium dissecti & assati omnia apostemata resolvunt. Bubulis venenum sunt, furibundi enim evadunt si de illis comedunt. *Vires.*

11. Valli-Modagam *H. M.* P. 7. T. 47. Frutex parasiticus *Indicus*, flore fructúque carens, foliis latioribus, costa media grandi.

Frutici huic *Rami* virides, geniculati, ligno albicante, medullâ ruffâ. *Folia* in geniculis geminata in pediculis crassis, sed brevioribus visuntur, ampla, oblonga, textura admodum crassa, carnosa, coriacea, superficie plana, glabra, viroris in recta parte nitentis, in adversa surdi; Costa media ibidem altè extuberat, in dorsum acutum desinens, tenuiter etiam in recta eminens, ex qua nervi annulares obscuro ductu excurrunt. *Flores* ac *fructus* habet nullos, *saltem Autori nostro observatos.*

Nascitur circa *Parakaro, Mangatti*, & alibi, semper virens.

Cortex radicis cum cortice Limonum in pulverem redactus ulceribus quæ Malabaribus *Tsjeru Barapen* vocantur, utiliter inspergitur.

12. Modira-Valli *H. M.* P. 7. T. 46. Frutex Parasiticus *Indicus*, spinosus, flore fructúque carens, foliis longis, cuspidatis, spissis, glabris, per margines æqualibus.

Rami teneriores virides, cortice spadiceo fuscescente, ligno albicante. *Folia* in surculis transversis spinis lignosis muniti, plura in arctis intervallis proveniunt, longa, cuspide angusto eminentia, texturâ crassa, spissa ac solida, superficie plana ac glabra, viroris in adversa parte nitentis, in aversa dilutioris. Costa media inferna parte eminet, & plures tenuiores transversim emittit. Tota hæc planta ad summam magnitudinem excrescit, arboribus se affigens, illísque se circumvolvens. Nascitur circa *Atingen, Cota, Recare* & alia loca, arenosa amans & semper virens. Nec *flores*, inquit, nec *fructus* habet. *Ego potiùs nec flores nec fructus ab Autore observatos dixerim.*

13. Wellia-Theka-Maravara. *H. M.* P. 12. T. 24. vel Mau Maravara, quasi Maravara magna.

Parasitica *Indica* radice tuberosa, foliis nervosis, spica longa gracili squamosa, flore carens.

Radices habet plurimas, tenues, lignosas, curvas, nigricantes fasciatim arboribus *Theka* & *Mau* insidentes, odoris & saporis expertes. *Folia* ex radice proveniunt, primò brevia & simplicia, ad cubiti longitudinem tandem excrescentia, in aversa parte convexa, in recta concava, ubi folia glabra, plicas aliquas referunt, quæ penes caulem profundè in puncto folii in nihilum abeunt. *Costæ* 4 vel 5 in aversa parte altùm eminent: at folia concham illam *S. Jacobi* dictam referant. Folium ipsum admodum rigidum est, carne densâ, lentâ, coriaceâ, flexu difficile, viridi-fuscum, glabrum, nitens. Quo major evadit, eo magis in pede incrassatur, imò in nodum evadit, qui priùs trigonus est, inde glaber & rotundus, ex quo, similitudinem fructûs *Thekæ-Maravaræ* referente, nova folia, prioribus nempe deciduis, progerminant, ex unoquoque nodo unicum. Nodi ipsi flavo-virides sunt, carnosi, humore glutinoso, ut & folium, repleti; odor exiguus est, sapor inter salsum & acidum, sed nauseabundus. Ex cavo foliorum caule longa, angusta, plano-rotunda, viridis excrescit spica, similitudinem referens parvi serpentis, squamarum duplici serie obtecta, cujus cauda longa, nuda, glabra, viridis, ab una parte suturâ striata. Sub foliolis illis squamosis *semina* concluduntur, intra unamquamque squamam unicum, depressum, rotundum, viride, cucullulâ incurvatâ obtectum, cujus cavitati affigitur cuculla ipsa brevi pedunculo cauli. Spicâ ad maturitatem perductâ squamæ sese elevant, semen excidit. Nodi quò vetustiores & majores, eò etiam majores sunt spicæ & semen. Tandiu durat planta quandiu arbores quibus innascitur, ad 200, vel 300 etiam annos.

Radices capillares tritæ, & capiti raso impositæ furorem in febribus ardentibus, imò extra illas curant, modo in tempore adhibeantur, imò morbum ipsum impediunt. Nodi fructûs purgant maligna & inveterata ulcera, aurium dolorem sistunt, sed & totius capitis, somnum provocant, evaporationes biliosas expellunt. Plantis pedum applicati febres intermittentes & earum symptomata tollunt. Tota planta in formam cataplasmatis redacta, & circa *Vires.*

lumbos applicata, partum, menses & urinam promovet, semper aliquid virium illarum arborum retinens quibus insidet.

14. Ana-Parua, *H. M.* P. 7. T. 40. Frutex Parasiticus Aurantiæ ferè foliis, flore carens, fructu tuberculis aspero, numerosa intus semina continente, è foliorum alis exeunte.

Radices fibrosæ ex caulibus inferioribus, super terram repentibus hinc indè proveniunt. *Caules* rotundi, virides, claviculas quibus arboribus se affigunt, emittentes. *Folia* velut ex duobus foliis difformibus conformata sunt; quorum inferiora loco petioli, oblongo-angusta, anteriùs ubi superioribus annexa sunt nonnihil dilatata, ac in longum venis striata, texturâ solida: superiora oblongo-rotunda, in cuspidem contracta, venulis obliquo & arcuato, ductu versùs cuspidem striata; utraque viroris communis, saporis subamari & adstringentis. *Flores* nulli. *Fructus* hinc indè caulibus & surculis ex origine foliorum, petiolis incurvis, brevibus, crassiusculis, ex rubicundo fuscis, proveniunt; capitula oblongo-rotunda, parallelis lineis se mutuo intersecantibus striata, pluribus parvis gemmulis extuberantibus, è quibus minuti cuspides emicant, interstincta; colore primùm albicante, deinde viridescente, ultimo corallino ac parùm nitente; infra fructus in petiolo unicum & quidem minutum conspicitur folium rotundum, ex rubicundo obscurum, versùs exteriora reflexum, interiora contractum, quo fructus tener & albicans ab una parte obtegitur. Semina in fructibus numerosa velut ova piscium continentur, coloris subflavi, viridi diluti.

Locus natalis est *Chanotti*, *Parou*, &c. semel quotannis fruget tempore pluvioso.

Vires eædem cum *Tinda-Parva*. In febribus ardentibus & malignis adhibetur.

1. Tsjeria-Pu-Pal-Valli *H. M.* P. 7. T. 55. Frutex *Indicus*, foliis adversis, floribus in summis caulibus racemosis, è tubo oblongo in quinque segmenta cuspidata expansis, fructu nullo.

Caules corticem habent teneriorem, spadiceo-dilutum, muscosum ac villosum. *Folia* bina in nodulis ramorum erumpunt, oblongo-rotunda, anteriùs cuspidata, texturâ crassa, spissa, solida, superficie lenia ac glabra, viroris in recta parte nitentis, in aversa parte lævioris, pilis sparsim obsita. *Flores* racemati, in summitate surculorum spectantur, pentapetali, oblongi, cuspidati, stelliformiter expansi, exteriori parte candidi, interiori circa unam oram albicantes, circa aliam ex albo dilutè rubescentes, lactei, odoris grati. *Stylus* in medio conicus, cuspidatus, quinque lignosis oblongis *apicibus* constans. *Fructus* fert nullos.

Natale solum *Warapoli* est, arenosa amans & semper florens.

Folia cum Santalo citrino & Cumino in aqua macerata & melli permixta febres ex articulari morbo ortas tollit.

2. Beli-Tsjira *H. M.* P. 9. T. 84. Herba *Indica* foliis oblongis, acutis, ex adverso binis, floribus in foliorum alis pluribus cyathiformibus, in 4 segmenta divisis, fructu vidua.

Nascitur in arenosis & umbrosis. *Radix* fibrosa albicans. *Caules*, qui ex radice plures proveniunt, latè super terram expanduntur, crassi, geniculati, è geniculis novos caules ejicientes, aquei, viridi-diluti, nitentes, & ex parte rubescentes. *Folia* geniculis geminata adhærent, oblongo-rotunda, angusta, in vertice obtusè cuspidata, tenuia, lenia, mollia, viroris supernè fuscioris, subtus dilutioris. *Flores* congregati 7, 8, aut 9, supra ex origine foliorum proveniunt, virides, cyathi-formes, in orificio 4drangulares, tetrapetali, in singulis oræ angulis viridi cuspide eminentes. Fructus fert nullos. Balneum ex hac planta conficitur alexicacum adversùs omnigenorum serpentum virus. *Folia* cum succo corticis Lanjæ lævigata illitáque carbunculis phlegmonisque medentur.

3. Pongolam *H. M.* P. 7. T. 59. Rhaphanus sylvestris *Malabaricus*, fructu carens.

Rami cinerei: *Folia* viridia sunt, oblongo-angusta, cuspidata, in oris acutis denticulis crenata, rigida, plana, glabra, viroris fusci. Præter costam mediam nervulos habent transversos, annulatim in se invicem incurrentes, saporis ejusdem cum Thlaspi altero, seu Rhaphano majore, quem Belgæ *Myredik* vocant. Floret nec fruget.

Circa *Mangatti* invenitur, & in paucis aliis locis arenosa amans. Calfacit, exsiccat, discutit omnia vitia ex frigore orta, ut & humores pituitosos ac febres.

4. Pee-Ula *H. M.* P. 7. T. 23. Frutex *Indicus*, foliis adversis, floribus racemosis octapetalis, fructu nullo.

Frutex est *radice* lignosa, longè prorepente, ligno duro, ex albo flavescente, medulla russa cum tenui corticula tenera & squamosa. *Rami* nodosi, cortex spadiceus, vetustior ex cinereo fuscus, circa lignum ex viridi flavescens, ipsum lignum albicans. *Folia* passim geminata ac etiam quaterna in nodis ramorum brevibus petiolis, anteriùs lato sulco striatis, proveniunt, oblongo-rotunda, crassa, spissa & solida, superficie plana & glabra, viroris fusci & nitentis, in parte adversa dilutioris. Gemmæ rotundæ sunt, supernè in cuspidem strictæ, ex viridi-fuscæ. *Flores* supra originem foliorum in ramis oblongis racematim proveniunt, pe-

dunculis

dunculis parvis viridibus appensi, ex viridi diluti, oblongi, passim 8 petalis cuspidatis constantes, exteriùs quatuor oblongioribus & viridi-dilutis stelliformiter expansis, interiùs similiter 4 albicantibus & obtusè cuspidatis, quæ singula inter duos cuspides externos interjacent, intus flavo circulo signati: *Stamina* 6 vel 8 habent pro numero petalorum albicantia, croceis apicibus instructa: Stylus oblongior, crassior & viridi-dilutus: marcescentibus floribus stamina rubescunt. Fructus nulli, hoc est *Autori nostro, forte etiam Malabarensibus qui plantam illi demonstraverunt, incogniti,* nam absolutè nullos fuisse mihi neutiquam persuaserit.

Nascitur circa *Bellange* & alibi, florens tempore pluviali.

5. Tiri-Itti-Canni *H. M.* P. 7. T. 30. Frutex parasiticus spinosus, florum pentapetalon spicis oblongis è ramorum nodulis erumpentibus, fructu nullo.

H. M.

Planta est in corticibus crassiorum & vetustiorum arborum initium sumens, sicut *Itti-Canni*. *Rami* cortice cinereo & crassis nodulis hinc indè extuberant, circa nodos spinis geminatis acutis & ex adverso oppositis muniti. *Folia* in pedunculis brevioribus, crassis emergentia, oblonga sunt, textura crassiori, spissa ac solida. *Flores* in communibus petiolis oblongis solitarii, bini ternive, ex nodulis ramorum spicatim erumpunt, seriatim dispositi, pentapetali, coloris aurantiaci. *Stamina* in illis conspicua 5, brevissima, *apicibus* albicantibus dotata. *Gemmæ* rotundæ eundem quem flores colorem referunt.

Fructus Autori nostro non observati, proinde nullos Plantæ concedi nimis festinanter & incautè affirmat.

6. Perim-Munja *H. M.* P. 9. T. 75. Lamii foliis *Indica* flore fructúquevidua.

H. M.

Arenosa amat. Rami rotundi, virides, parùm lignosi & glabri. *Folia* in petiolis oblongis tenuibus proveniunt, ad exortum duobus parvis, angustissimis foliolis comitata, súntque oblonga, ad petiolum lato ac rotundo ambitu, anteriùs angustiora, in cuspidem stricta, in oris serrata, tenuia, scabra, odoris grati. *Costa* media & laterales in recta etiam parte extuberant. *Flores* nulli.

Folia cum *Calamo aromatico* & *Allio* in aqua *Oryzæ* trita linimentum præstant antispasmodicum, quod tantò efficacius, si radicis pulverisatus cortex cum *Oryzæ* lotura *butyroque* indies assumatur.

7. Kurka *H. M.* P. 11. T. 25. Jusala *Indica* radicibus glandulosis esculentis, ad Saxifragam auream accedens, flore, fructúque carens.

H. M.

Nascitur in arenosis. *Radix* rotunda, bulbosa, valde fibrosa, capillata, in fibris bulbis novellis instructa, intus densa, aquea. *Cauliculi* quadranguli, & viridi-clari. *Folia* ex lateribus cauliculorum geminata, & ordine decussato proveniunt, in petiolis longis, planis, crassiolis, interiùs sulcatis, ac nonnihil lanuginosis, oblonga, rotundiola, exiguè serrata, in margine pilosa, pilis minutissimis hirsuta, crassiuscula, mollia, viridia. E costa media, nervi laterales obliquè anteriora versùs excurrunt, venulis, quæ folium cancellatim pertexunt, comitati. De viribus nihil constat.

Plantam hanc ex *Ceylone* consecutus est D. *Commelinus*, sub nomine *Jusala*: nullos (inquit) fert flores; propagatur per appendentes tuberes perinde ac *Glans terrestris*, qui etiam eodem modo comeduntur.

8. Naga-Valli seu Mandaru-Valli *H. M.* P. 8. T. 29. Clematitis *Indica*, folio bifido, flore fructúque carens.

Hujus descriptionem vide inter Plantas gymnospermas, polyspermas libro Duodecimo contentas.

P. 1852.

9. Ad Historiam Selaginis Indiæ Orientalis seu Plegmariæ mirabilis Zeylanicæ *Breynii* adde,

Hæc Planta *H. M.* P. 12. T. 14. depingitur & describitur sub Titulo *Tama-Povel-Paatsja-Maravara*, vel *Enneadi-Courengo.* Christiani montis S. *Thomæ* vocant illam *Flagellum* S. *Thomæ*, *Lusitani Couda de* S. *Franceso.*

Arbores quibus plerunque insidet sunt *Mau*, *Jaca & Alou.* Radix trita lacte permixta, jejunóque stomacho epota nauseam ventriculi sistit, menses promovet, pulmones & lienem emollit, hydropisin curat. Tota planta aquæ incocta, & lacte *Nucis Indicæ* permixta dysenteriæ medetur, veneno resistit. Cum saccharo Arboris *Kavi* vel *Karimpanna* generationem adjuvat, tam in viris, quàm in fœminis, imò & fœcunditatem promovet.

Celebratur ab *Indis* ad amatoria, &c. hîc vide: habetur etiam ab illis pro clypeo adversùs omnis generis incantationes, fascinationes, execrationes, &c.

Plantæ minùs perfectè descriptæ aut incertæ sedis, quorúmve romulos dntaxat siccos vidimus.

1. Palmaria planta singularis; cujus iconem vide apud *Muntingium* in Herbario Belgico. Ex seminibus *Americanis* prodiit hæc planta, à foliorum facie *Palmaria* dicta; *flores* Epimedii

Epimedii floribus similes & tetrapetalos huic tribuit auctor, cum ex icone monopetali tetrapetaloidei videantur; de semina nihil prodit *Kiggalaer, Phytogr. Cur.*

2. Sanamunda *Munting.* apud quem ejus iconem vide in *Herbar. Belgic.*

3. Charapeti *Hernand.* ob virtutes quibus pollet hæc planta, Sanamunda ab autore dicta est. Quorsum autem ducenda sit affirmare vix audeo: vascula parvis nigricantibus seminibus plana proferre, dicit quidem author, verum quot loculamentis distincta, non addit; si verò ex icone conjectare liceat, *flores* monopetalos difformes & capsulas bivalves conicas obtinere crediderim, cum bini in singulo flore conspiciantur styli bifidi; & ad herbarum, flore monopetalo difformi quintum genus ablegandum, quod & rectè etiam notavit *Recch. fol.* 227. *Kiggalaer.*

4. Serpentaria mirabilis montana, seu Sidereon *Munting. Herbar. Belgic.* Quatuor folia habet, in crucis formam disposita, cum Serpentis effigie in unoquoque. Montosis Styriæ ac Hungariæ locis nascitur hæc planta, unde radix pro ratione plantæ satis magna; musco involuta anno 1645. ad Autorem missa fuit, quæ in septesimum usque annum superstes mansit; planta sanè aspectu jucundissima ac miranda, si modò in omnibus ritè à sculptore sit observata. *Kiggalaer Phytogr. Cur.* & *Gazoph.* Nat. & Art. *Tab.* 18. Fig. 6. Hanc plantam affabre satis delineatam, inter *Gesneri* icones apud Cl. *Volcamerum* vidisse meminit D. *Sherard.*

5. Geniculata planta exotica & anomala, foliis pinnatis longis, *Acaciæ* siliquis asperis *Munting. Herbar. Belgic.* p. 518. julifera *Americana* geniculata foliis pinnatis *Kiggalaer.* Tlacolcoatli, seu Coatli humilis *Hernand.*

Plantæ hujus incertæ sedis historia, rudiore saltem calamo ab Authore exarata est, eamque ob causam plura de illa proferre non licet. *Kiggalaer Phytogr. Cur.*

6. Anonymos *Maderaspatana* Senecioni Hieracii folio similis, spicâ foliaceâ, & Hormini ad instar squamatâ *Pluk. Phyt.* T. 241. F. 1. An Belutta-Adeca-Manjeu *H. M*? P. 10. An potiùs Adela-Odagam *Ejusdem*? P. 9. T. 43.

7. Anonymus *Americana*, foliis Parietariæ scabris, floribus albis ad foliorum ortum vix conspicuis *Pluk. Phyt.* T. 136. F. 4. An Fœnugræci folio, Parietariæ flore, Planta *Americana P. B. P*? An Kali genus Americanum? *Pluk.*

8. Anonymus Linariæ folio Orientalis, Gallii lutei flore, Herba capsularis verticillata *Ejusd. ibid.* F. 2.

9. Antholisthus convolvulaceus *Americanus, Barbadensibus Anglis* **Wild Slip-blossom** dictus. Fortè Convolvuli species *Americana*, floribus caducis? *Ejusd. ibid.* F. 1.

10. Chamæ-jasme inodora, Alsines facie, dispermos, tetrapetaloides, quadrato caule, *Virginiana Pluk. Phyt.* T. 5. F. 9.

11. Echinophora *Maderaspatana*, Sideritidis non serratis nervosis foliis, fructu capsulari, Caucalidis æmulo *Pluk. Phyt.* T. 173. F. 4.

12. Cynophallophoros seu Penis caninus Caribbearum insularum. Arbor foliis subrotundis rugosis, clavos pulpiferos phalloides pro siliquis gerens *Pluk. Phyt.* T. 172. F. 4.

13. Cynophallophoros mucronatis foliis, folliculis clavatis, ex uno pediculo binis *Pluk. Phyt.* T. 172. F. 5.

14. Cynoxylon *Americanum*, folio crassiusculo, molli & tenaci *Pluk. Phyt.* T. 172. F. 6.

15. Dentaria *Asiatica* Chelidonii majoris folio *Pluk. Almag. Bot.*

16. Chamæpericlymeni foliis plantula *Marilandica*, flore in summo caule unico, tetrapetalo. Baccifera *Mariana* Clematis Daphnoidis minoris folio, *Mus. Pet.* 363. Gaz. Nat. *Tab.* 1. Fig. 13. *Caulis* tenuis, sesquipalmaris, *foliis* binis adversis per intervalla vestitus, *flore* in fastigio singulari, amplo, purpureo, &, ut videtur, tetrapetalo, multis intus *staminibus apices* longos, incurvos acutos sustinentibus.

Hæc ex sicca, quam nobis communicavit D. *Sloane* à D. *Vernon*, qui in *Marilandia* collegit, allatam. Nescio igitur an florem unicum in uno caule perpetuo gestet, an fortè interdum plures.

17. Frutex Prunifolius *Marilandicus*, flosculis in summis ramulis in pluribus pediculis communibus velut umbellatim dipositis.

Folia

Folia minora ſunt quàm Pruni, próque magnitudinis proportione breviora & latiora. E *Marilandia* attulit D. *Vernon*.

18. Lino cathartico accedens plantula, caule & ramulis plerunque dichotomis.

Lino cathartico elatior eſt & ramoſior floréſque & fructus diverſi eſſe videntur.

19. Perſicifolia *Marilandica* ramoſiſſima, foliis bijugis, in caule crebris, floribus in pediculis longis è foliorum alis egreſſis ſingularibus.

Caules 4drati, ſatis craſſi, rigidi, glabri, virides, valdè ramoſi, *foliis* ex adverſo binis, crebris, oblongis, anguſtis, acutis, ſerratis veſtiti. E folii uniuſcujuſque ſinu exit ramulus, inque extremis ramulis & ſummo caule pediculus unicus oblongus *florem* ſuſtinens ſatis magnum, & ut videbatur in ſicca monopetalon, è calice exeuntem oblongo, integro, margine in 4 laciniolas diſſecto, qui delapſo flore augetur & intumeſcit vaſculum ſeminale continens, cujus formam in ſicca diſcernere non licuit.

20. Anomala *Marilandica* ſpicata, longifolia, ſpicis longis tenuibus floſculorum albicantium in ſummo caule & è foliorum alis exeuntibus.

Caules in ſicca nobis communicata dodrantales, infirmi, non tamen valde tenues, *foliis* alternatim ad intervalla longiora veſtiti, longis, anguſtis, acutis, in pediculis prælongis. *Spicæ* ex alis foliorum exeunt longæ, graciles, *floſculis* albicantibus non admodum denſis compoſitæ, nutantes. In ſummo caule plurimæ exiſtunt ſpicæ unam grandem componentes, media reliquis elatiore.

21. Planta Hyperici ferè foliis conjugatis, florum villoſorum, & fructuum confertorum agmine è ramo exeunte breviſſimis aut nullis pediculis.

22. Violæ aquaticæ ſimilis *Marilandica*, foliis integris, flore pentapetalo, calice bivalvi. Ornithogalo affinis *Virginiana*, flo. purpureo pentapetaloide *Baniſt. Cat.* Mſſ. *Pluk. Phyt.* T. 102. F. 3.

Folia oblonga ſunt anguſta, integra, in caule bina oppoſita. *Flores* in ſummo caule plures, pediculis prælongis tenuibus inſidentes, pentapetali, purpuraſcentes, calice bivalvi, valvulis è lata baſi in acutum mucronem ſenſim deſinentibus, excepti.

23. Cerefolio accedens *Marilandica*, ſeminibus minoribus & brevioribus, foliis argutiùs diſſectis.

In unaquaque umbella tres tantum radii erant. An genuina Umbellifera ſit dubito, cùm floſculi non ſummo fructui inſidere, ſed eum amplecti videbantur.

24. Serratifolia, Chamædryos ſpuriæ foliis, ex adverſo binis, flore in ſummo caule ſingulari, *Marilandica*.

Hieracii an Chryſanthemi quædam ſpecies, foliis prælongis anguſtis acutis, floribus in ſummis caulibus & ramulis è ſupremorum foliorum alis egreſſis paucis, flavis, velut in umbellam digeſtis.

25. Herbula *Marilandica*, Circææ minoris ferè foliis, in ſummo cauliculo binos floſculos in longis & tenuibus pediculis geſtans. Cauliculus tenuis erat, palmaris aut altior: Folia bina oppoſita. Floſculi quales fuerant in ſicca non comparuit; ſed calix quinquepartitus erat.

26. Planta Convolvulacea, Smilacis lævis folio latiore, ſpicis florum minutiſſimorum, è foliorum alis egredientium. An Bryoniæ nigræ ſpecies?

Spicæ florum è floſculis conſtant filis tenuibus adnaſcentibus, ut in Urtica.

27. Plantula *Marilandica*, foliis ad Hypericon accedentibus, anguſtis, oblongis, floribus in ſummo caule in umbellæ formam diſpoſitis.

Altitudo ſeſquipalmaris. *Folia* nullo ordine poſita. Flores in pediculis tenuibus, longis, è foliorum ſuperiorum alis egreſſis, in uno caule plures, perexigui, in umbellæ formam digeſti.

28. Plantula *Marilandica* floribus magnis, margine laciniato. *Caulem* edit palmarem, tenuem, infirmum, foliis veſtitum 4 aut 5, latiuſculis, longis, acutis, baſi ſua cauliculum amplexis, *flores* in faſtigio ſuſtinentem 4 aut 5, pro plantulæ modulo ampliſſimos, è tubo oblongo in lacinias aliquot longas diviſos.

29. Datur & hujus minor ſpecies, caule breviore, paucioribus foliolis, iíſque brevioribus & latioribus induto, floribus minoribus, ſatis tamen magnis pro plantulæ modo.

30. Herba baccifera umbilicata *Marilandica*, foliis ferè Hyperici.

Folia non bina opposita sunt in caule, Hyperici in modum, sed alterno aut potiùs nullo ordine posita, pediculis brevibus aut nullis. *Flores* Fructui summo innascuntur: Pediculi autem flores & fructus sustinentes vel ex alis foliorum exeunt, vel alibi in caule consistunt, súntque oblongi, & duos interdum flores in summitate gestant.

31. Planta *Marilandica*, caule anguloso altissimo, foliis capillaceis rarioribus, floribus in summo spicatis, tubulosis, fimbriatis, quibus singulis succedit semen unicum, asperum, capsulâ inclusum. *D. Sherard*.

32. Plantula palmaris *Marilandica*, umbellam in summitate gestans florum majusculorum albentium.

Folia in caule tria quatuórve, basi sua adhærentia, absque pediculi interventu, vix uncialia, inferiora duobus utrinque dentibus incisa eísque majoribus, superiora integra. *Flores* pentapetali aut tetrapetali esse videntur, sed numerum petalorum in sicca certò determinare nequivi.

33. Fruticulus ramosissimus, ramulis foliis crebris Lini minoribus & brevioribus vestitis. Flosculi prope summos ramulos foliorum sinubus exeunt, minimi, & in sicco vix apparentes. E *Marilandia*.

34. Nicotiana VI. seu *Cassina* herba, è cujus succo potionem conficiunt in *Florida*, quam bibunt ubi in locum periculosum se conferunt, quo famem & sitim per horas 24 tollunt. Part. 2a Americ. Navigat. 4. *C. B.* An Cassine vera *Floridanorum* arbuscula baccifera, Alaterni ferè facie, foliis alternis tetrapyrena *Pluk. Mantiss.*

Hujus vires in Variolis expellendis & sanandis magnopere celebrantur à medicis quibusdam nostratibus.

Jo. De laet Descript. *Indiæ Occident.* lib. 3. cap. 15. De potione *Cacinæ* è foliis cujusdam arboris confecta hæc habet. Singulari virtute pollet ad urinam promovendam, & tanti fit ab *Hispanis* atque barbaris, ut vix ullus sit qui non manè atque vesperi illam hauriat. Fit autem in hunc modum; Sumunt certam quantitatem foliorum, & indunt illa vasi argillaceo, & ità sicca sine ullo liquore, titione ad hanc rem comparato torrent, & altera manu continuò versant, donec color illorum viridis in rubrum mutetur; deinde illis sensim aquam affundunt, donec vas penè repleatur, & tum solum liquorem exhauriunt, qui colore refert vinum rubens, & spumam edit ad modum *Chocolates* quando illi *Athole* miscetur. Hunc liquorem, quantum ferre possunt bibunt calidum è grandibus conchis marinis tam *Hispani* *Vires.* quàm *Barbari*, & se morituros credunt si aliquo die non hauserint. Post sesquihoram autem à potu incredibilem effundunt, urinæ copiam, idque pene horæ spatio continuo. Pauci itaque hic reperiuntur, qui affectibus renum aut vesicæ laborant. Barbari quoque hac potione se sustentant & quando corpus purgare volunt miscent illi aquam marinam, ita enim valide evacuat noxios humores & per sedes & per vomitum. Verùm nisi modus in miscendo teneatur interdum enecantur. Potentissimum denique esse remedium adversùs nephritidem & arenulas jam multoties experientia comprobavit.

35. Papposa *Marilandica*, Trachelii majoris foliis, in caule bijugis.

In summis caulibus è foliorum alis exeunt pediculi oblongi flores multos fasciculatim congestos in summitate gestantes. Caules etiam in multiplices ejusmodi florum fasciculos terminantur.

36. Plantula *Marilandica*, foliis in summo cauliculo ternis, quorum unumquodque quinquefariam dividitur, circa margines serratis.

E centro foliorum exit pedicellus tenuissimus, sescuncialis, flosculorum minimorum velut umbellam sustinens.

37. Anonymos, foliis in caule binis oppositis, lata basi adhærentibus, in mucronem longum productis, flosculis in summis cauliculis purpureis, è tubo oblongo in aliquot segmenta petaloide expansis, velut umbellatim digestis. E *Marilandia*.

38. Verticillatis affinis, foliis sescunciam longis, semunciâ latioribus, floribus in singulis foliorum alis singulis, calice brevi crasso, in 5 segmenta atropurpurea margine diviso.

Caulis dodrantalis aut pedalis, firmus, erectus, non ramosus. Alios flores præter lacinias illas calycis non vidi.

39. Chei-

39. Cheiranthos *Africana*, flore luteo *Hort. Amst. rar.* P. 2.

Radices habet hæc plantula exiguas & albicantes: *Folia* humi fuſa duas uncias longâ ſunt, unicam lata, crenata & viridia. Plurimi ex ipſâ radice cauliculi tenues, rotundi & ſpithamiæi, quos unum alterúmve folium inferioribus minus & anguſtius ambiunt: *Cauliculi* ad ſummum uſque floſculis parvo ſuſtentis pediculo ornantur, monopetalis, luteis, in 5 admodum profundas lacinies diviſis, quæ laciniæ tanto hiatu à ſe mutuo diſtant, ut non malè digitis ſejunctis *Flos* manum repræſentet, quod huic nomini anſam exhibuit. *Semina* non protulit.

40. Tricapſularis fructus è capite Junci utriculati facie, planta è *Cap. Bæ Spei Muſ. Pet.* 690.

Florum calices integri ſunt, oblongi, teretes, in caput grande coacervati, & ad imum foliis cincti.

41. Kodatsjeri *H. M.* P. 9. T. 67. Portulacæ foliis ſimilis planta, flore albo galeato & labiato, ſemine oblongo-rotundo, ruffo-fuſco.

Petroſa amat. *Caules* tenues, teretes, virides, lignoſi. *Folia* caulibus hinc indè inſident, oblongo-rotunda, craſſiola, plana, glabra, odoris cùm teruntur ſuavis. *Flores* ſupra exortum foliorum bini terníve ſimul in uno parvo communi petiolo, papilionacei, candidi, difformes: folium carinatum ad cuſpidem dilutè cœruleſcit, ac infra verticem in dorſo criſtâ ſeu plumulâ ſtaminea ſub-cœruleſcente donatur. *Stilus* candidus aliorum Papilionaceorum ſimilis. *Calix* 5 folius eſt & viridis, quorum duo oblongiora, tria minora, unum inter duo folia oblongiora intermedio petalo carinato obverſum eſt. *Semina* oblongo-rotunda, plana, ſcabra, ruffo-fuſca.

Folia cum *Oryzæ* lotura lævigata, vel etiam oleo incocta, & exhibita abdominis cruciatus mitigant, menſes promovent. *Vires.*

42. Planta *Marilandica*, Cynocrambes ferè foliis, floribus in ſummo caule Ulmariæ modo digeſtis.

Folia cauli alternatim adnaſcuntur, oblonga, media parte latiſſima, utraque extremitate anguſtiora, in acutum mucronem deſinentia. Florum in faſtigio ſpicæ, ſummitate reflexæ in longum excurrunt, uno verſu ad interius ſcapi latus ſpectantes.

43. Planta *Indica* procidua, foliis ad longiora intervalla binis adverſis, fructu julo Alni ſimili, ſed craſſiore & breviore.

Folia parva ſunt, ex anguſto principio ſenſim dilatata, ad modum ferè Alyſſi *Galeni*, ſubrotunda, crenata.

44. Herba foliis longis anguſtis, binis conjugatim naſcentibus, floribus è foliorum alis, fructu oblongo compreſſo, cum ſulco utrinque ſecundum longitudinem.

Hæc & præcedens ex *India Orientali* ad D. *Petiver* miſſæ ſunt.

45. Plantula foliis alternis Coccygriæ figurâ, minimis, tenellis in pediculis prælongis: floribus & fructibus duobus tribúſve ſimul in communi pediculo, ex alis foliorum exeunte. Hæc etiam ejuſdem originis eſt cum præcedentibus.

46. Spicata Circææ æmula, foliis in caule binis oppoſitis Circææ, deorſum reflexis, ſpicâ in ſummo è multis floribus pappoſis aut florum globulis lanoſis, rariùs ſitis compoſitâ.

47. Soneri-Ila *H. M.* P. 9. T. 65. Pulmonariæ maculoſæ foliis, floribus tripetalis roſacei coloris, in ſummo petiolo Paralyſeos modo diſpoſitis.

Naſcitur in arenoſis. *Caules* albicantes, rotundi, geniculati, pilis oblongiuſculis obſiti, (uti ſunt & folia & florum pediculi) intus aquei. *Folia* ad genicula in petiolis oblongis, ſurrectis, albicantibus, interius ſulcatis, geminata & ordine decuſſato videntur, oblongo-rotunda, coſtâ mediâ, & nervis indè egreſſis craſſis, obliquo ductu anteriora versùs excurrentibus, ſtriata, in totum variegata, exteriùs ad medium uſque maximam partem rubro-purpurea, ut & in oris ac coſtis, interiùs ex adverſo viridi-fuſca, ad ſpadiceum vergentia; de cætero viroris vividi, punctulis albis numeroſis, ex quorum ſingulis unus emicat pilus interſperſa. *Flores* in ſummitate caulium in pedunculis albo-purpuraſcentibus plures congregati ad 6, 7ve plus minùs proveniunt, tripetali, oblongi, cuſpidati, interiùs roſaceo-ſaturi, exteriùs roſaceo-dilutiores, pilis raris obſiti. *Stamina* in illis tria roſacea *apicibus* ſurrectis, cuſpidatis, flavis dotata. *Stylus* oblongus, roſaceus, in medio ex *calice* exurgit, qui orificio eſt profundiori, ac trium brevium cuſpidatorum foliorum.

48. Manam-Podam *H. M.* P. 10. T. 65. Anomala *Indica* flosculis tetrapetalis in spicis squamosis deorsum reflexis, in summis caulibus & ramulis creberrimis.

In locis nascitur humidis. *Rami* angulosi, geniculati, cymis inflexi, viridi-fusci, pilis hirsutis asperis obsiti. *Folia*, quæ rara proveniunt, ampla, oblonga, serrata, pilosa. *Flores* in duabus proveniunt seriebus, quæ sibi invicem junctæ ex calycibus oblongis, pilosis & viridibus exsiliunt; singulæ ad latus alâ parvorum, cuspidatorum, pilosorum ac viridium foliorum, scutellatim sibi mutuo incumbentium, concomitatæ, de cætero parvi, tetrapetali, albo-purpurei. *Stamina* in illis 4, oblonga, barbata, purpurea, candidis gemmulis dotata, odoris, ut & tota planta grati & aromatici. *De Fructu nihil habet.*

49. Pee-Tumba *H. M.* P. 9. T. 46. Asperifolia *Indica*, foliis ex adverso binis, surculis floriferis è foliorum alis exeuntibus & extantibus, vasculis seminalibus bicapsularibus erectis.

Nascitur in locis humidis ad trium circiter pedum altitudinem. *Radix* albicans, fibrosa. *Caules* quadrati, geniculati, virides, pilis candidis longiusculis obsiti, parùm lignosi. *Folia* geniculis in medio laterum geminata & ordine decussato insident, oblongo-angusta, rigidiuscula, pilosa & aspera, versùs interiora nonnihil clausa. *Costa* media crassa, viridi-albicans, cum lateralibus utrinque eminet. *Flores* in petiolis oriuntur longiusculis, qui ex singulis geniculis geminati egrediuntur, coloris albo-rufescentis. *Capsulæ* seminales oblongæ, complanatæ, lignosæ, virides, suturâ lacunosâ striatæ, 5 constant foliolis oblongis angustissimis, surrectis, viridibus ac rubescentibus, candidis nitentibus longiusculis pilis obsitæ. *Semina* in duobus consident loculis oblongo-rotunda, plana. In totum planta hæc pilosa est, odoris grati hortensis.

Vires. Folia contrita Alexipharmacum sunt adversùs rabidi canis toxicum, extrinsecus nempe adhibita. Succus specificum quid est in algidis febribus.

50. Entada *H. M.* P. 9. T. 77. Herba *Indica* capreolata, Orobi foliis bicompositis, spicis longis, angustis, flosculis densè stipatis.

Suffrutex est nascens in arenosis. *Rami* virides, rotundi, lignosi, rigidi, striati, cum surculis quos diffundunt, undequaque *foliolis* parvis, viridibus, angustissimis, cuspidatis, rigidis vestiti, quæ se in ramis majoribus versùs inferiora reflectunt. *Rami* cum foliis virorem diu servant. *Flores* capitula sunt oblonga, ex foliorum imitatione penniformia, viridi albicantia, surculorum cacumini insidentia.

Foliis legumen aliquod refert; verùm flores longissimè à Leguminosis distant, & pentapetali pinguntur.

51. Catu-Vistna-Clandi *H. M.* P. 9. T. 61. Herba *Indica* foliis oblongo-rotundis, alternatim positis, floribus tripetalis papilionaceos referentibus.

Planta est nascens in arenosis, *Radice* crassa, fibrosa & lignosa. *Rami* tenues, rotundi, lignosi, virides, pilis obsiti. *Folia* pedunculis parvis, viridi-fuscis crassiolis insident, oblongo-rotunda, pilis tenuiter obsita, mollia, flaccida, lenia, viroris saturi, saporis herbacei, inodori. *Flores* surculis transversis insident, papilionacei, tripetali, quorum duo rosaceo-purpurea, tertium folium ungulatum est & cœruleum, in dorso staminibus purpuro-cœruleis bifurcatis seu trifurcatis cristatim dotatum. *Stylus* theciformis est, infernè purpureo-ruber, supernè in tenuissima, albicantia, longiuscula filamenta, quæ singula gemmulis albis nodulata sunt divisus, filamentum transmittens albicans, incurvum, capitulo longo, cœruleo instructum.

52. Ene-Pael *H. M.* P. 9. T. 81. Herba stellata *Indica* quatuor ad singula genicula gemmis rotundiolis.

Humilis est planta, arenoso humidóque gaudens solo. *Caules* tenues, rotundi, geniculati, virides, ad genicula 8 foliis oblongo-angustis, cuspidatis, rigidiusculis, stelliformiter expansis, ac cum cuspidibus versùs pedem caulium inflexis, verticillatim cincti. *Caules* foliosi ex geniculis geminati prodeunt: ad singulos geniculos supra folia quatuor gemmæ rotundiolæ, viridi-albicantes caulibus adhærent.

Butyro recenti commixta abscessus ad maturitatem perducit hæc planta.

53. Malam-Tsjulli *H. M.* P. 9. T. 83. Herba bifolia *Indica* foliis obtusioribus ad exortum pediculi duobus parvis oblongo-angustis foliolis appositis.

Planta humilis est, arenosa amans. *Radix* ei albicans, fibrosa. *Rami* lignosi, tenues, virides. *Folia* in petiolis viridibus, ac fermè pollicem transversum longis, qui ad exortum duobus brevibus, oblongo-angustis succinguntur foliis, geminata proveniunt, oblongo-rotunda, angusta, tenuia, nervis perducta, viroris saturi & obscuri.

54. Iribeli

54. Iribeli *H. M.* P. 9. T. 74.

Duæ ſunt hujus ſpecies, alba & nigra, à Radicis exſiccatæ colore dictæ. Secunda duûm triúmve pedum plantula eſt, naſcens in arenoſis, *Radice* admodum fibroſa & capillata, tenue intus & lignoſum continente filamentum, cortice amaro, colore cùm exſiccatur cinereo-obſcuro, odoris vegeti & grati (præ *Iribeli* alba) maximè quæ in Regno *Rapolim* invenitur. *Caules* cum cauliculis virides ſunt ac rubeſcentes, intus valdè aquei ac virides, raris pilis obſiti. *Folia* in petiolis longis, viridibus, languidis proveniunt, rotundiola ac parùm oblonga, craſſa, aquea, mollia, lenia, rarioribus pilis obſita, viridi-obſcura: Sapor aqueus eſt & amarus. Planta provectior facta caules emittit, in quorum ſummitate *Flores* ſpicatim proveniunt; [*at neque flores, neque fructus deſcribit aut depingit.*]

Propagatur ex inſitione caulium, & ſeritur menſe Maio, & toto anno in arenis albicantibus diſſolutis, quò radices ob odorem in mercaturis expetita, liberiùs ſe diffundant; &c. vide. Septimo à ſatione menſe radices eximuntur.

Radix in decoctis adhibetur anticachecticis, præſertim pro febre calida & ardore jecoris, *Vires.* ut & manuum ac pedum tumoribus, etiam pro flatibus; ut & capitis doloribus, ſi trita cum lacte muliebri miſceatur, & capiti inungatur. Oleum cum aqua calida epotum febri calidæ medetur, ut & ardori jecoris plurimíſque malis, necnon dyſenteriæ purulentâ materiâ permixtæ: habitum inſuper corrigit gravem & fœtidum, prodéſtque in oculorum doloribus. Oleum per deſtillationem elicitur, aquæ innatans, quod fæce cinerea ſubſidente clarum & tranſparens evadit, pulchrè rubeſcens & rutilans, odoris pergrati, ſaporis ſubacris.

55. Tsjangelam-Parenda *H. M.* P. 7. T. 41. Sedi *Indici* repentis ſpecies ex ſententia D. *Commelin.* Ego quò referenda ſit ignoro.

Caules quadrangulati, angulis acutis, ac lateribus planis, quorum duo adverſa latiora ſunt, geniculati, cortice viridi-fuſco & glabro, intus carnoſi, carne humida, denſa ac viſcoſa, minimè lignoſi, ex geniculis claviculas emittentes. *Folia* quæ in geniculis caulium proveniunt, lata, anteriùs ſtrictiori & obtuſâ orâ, acutis, ſubtilibus cuſpidibus eminentia, textura craſſa, ſpiſſa, mollia, ſuperficie leni & glabra, viroris in utraque parte ſaturi, aſt in adverſa fuſcioris. Coſta media duos emittit laterales, in recta & averſa parte eminentes, & plures minores diffundentes. Rami ex geniculis dependent, in ſurculos plures ramoſos ſe divaricantes; ex viridi fuſci, rotundi, intus aquei & virides; ſiccati materiam nigerrimam atramenti & carbonum inſtar in ſe continent. *Flores* parvi ſunt ut & ſemina.

Naſcitur circa *Coylen* & *Tuevantoor.* fruget tempore pluviali.

Folia contrita aurium fuligines mundant. Succus cum Cardamomo, Coriandro & Gingibere ſumptus inteſtinorum flatus diſcutit.

56. Carim-Gola *H. M.* P. 11. T. 44. Hexapetala tricapſularis *Indica*, foliis nervoſis cordiformibus acuminatis, floribus è ſinu pediculi foliorum, Juncorum modo, erumpentibus.

Planta eſt aquatica, altitudine cubitali. *Radices* fiſtuloſæ, albicantes & rubeſcentes, fibris croceis, pluribus fibrillis flavis capillatis, veſtitæ. *Caules* plures ſimul exſurgunt, teretes verùm interiùs nonnihil plani, fungoſi, fiſtuloſi, hinc indè in folliculos, è quibus novi prodeunt caules, extenuati, in folia ſinguli ſingula deſinentes, (adeò ut caules nihil aliud ſint, quàm foliorum pediculi) *Folia* autem formâ cordis oblongi ſunt, è lata baſi, oris ſubrotundis in acutum cuſpidem deſinentia, textura denſa, ſuperficie leni, mollia, venulis denſis à pediculo ad cuſpidem productis ſtriata, viroris in una parte fuſci, in alia communis. *Flores* cum cauliculo fiſtuloſo è folliculo ſeu ſinu pediculi [folii] cauliſve, eodem fere modo quo in Juncis, erumpunt, cauliculi petiolis inſidentes plures ſimul, inodori, hexapetali, petalis oblongo-rotundis, tenuibus, ſurrectis, in totum cœrulei coloris, coruſci & ſcintillantis ad Solem maximè, exteriùs coſta viridi ſtriatis, tribus latioribus, tribus anguſtioribus ea interjacentibus. *Stamina* ſex cœrulea, *apicibus* ſurrectis, ſtriatis, flavis dotata. *Stylus* globulo viridi ſeu ſubflavo inſidet, ſtaminibus craſſior gemmula albicante capitatus. Gemmarum Florum deſcriptionem; ſi placet, hîc vide. *Capſulæ* ſeminales trilateræ ſunt, oblongo-rotundiolæ, tribus in longum ſtriis radiatæ, à foliis, tum coſtulis valde craſſis & extuberantibus, ac præ ſiccitate contractis & rufo-fuſcis inſtructis, in totum comprehenſæ. Numeroſa in illis continentur *ſemina*, in tres ſeries diſpoſita, per membranam interiorem tenuem, quæ ex medio fructûs ad intervalla inter ſtriatis intermedia excurrit, ac corticis exterioris ſtriis arctiùs adſtricta eſt, diſtincta; formâ rotundiola, parum oblonga & albicantia, matura colorem ſeminis referunt *Naſturtii.*

Tota planta contrita & in lacte data febri medetur cholericæ. Oculorum affectus tollun- *Vires.* tur ſi caput cum illius decocto ungatur & *oleo.* Radix decocta cum Saccharo ſumpta hepatis vitia corrigit, flatus diſſipat. Trita cum butyro & oleo & ſic epota inflammationes ſeu rubedinem oculorum tollit. Cortex radicis in pulverem redactus cum Saccharo ſumptus, antiaſthmaticum eſt, idem maſticatus & in ore detentus odontalgiam ſedat & abigit.

EMENDANDA.

IN hoc Opere partim per incuriam & oblivionem, cùm nimis feſtinarem, partim per errorem à diverſis nominibus eidem plantæ imperfectè & obſcurè deſcriptæ à variis Autoribus impoſitis ortum, ſpecies nonnullæ bis térve repetuntur; Ex altera parte ob nimium contrahendi ſtudium ſpecies nonnullæ revera diverſæ pro eadem à nobis proponantur: quin & alia paroramata admiſſa deprehenderim; quamvis non tot aut tanti ſint, ut eorum me valde pudeat, nè tamen pudor noſter qualiſcunque Lectori fraudi ſit, omnia ingenuè aperire & emendare decrevi.

P. 135. Ad Speciem Hemionitidis 2dam nota.

Hemionitidem peregrinam *Cluſ.* à vulgari Hemionitide ſpecie diſtinctam eſſe agnoſco; atque idcirco conjecturam illam, quòd naturæ luſus ſit, non Hemionitidis ſpecies diſtincta, revoco.

P. 168. Helleborus albus florem habet hexapetalon, caducum; vaſculum ſeminale è tribus capſulis ſeu vaginis compoſitum, quarum ſingulæ duo triáve ſemina continent, membranulis alata; non enim ut à *Parkinſono* id fidenter affirmante eóſque erroris inſimulante qui ſiliquas ei tribuerunt, deceptus ſcripſi, ſemina nuda profert.

P. 181. Acetoſam *Creticam* ſemine aculeato *C. B.* diverſam omnino herbam eſſe ab Acetoſa *Neapolitana*, Ocimi folio, Συκαραληφόρω *Col.* à peritiſſimo Botanico *Jacobo Breynio* edoctus ſum.

P. 197. Primæ Bliti *Atriplex* dicti ſpeciei deſcriptioni Synonyma præmiſſa non conveniunt. Deſcribitur enim *Spinachia Fragifera* Horti *Farneſiani Aldini*, i. e. Atripl. ſylveſt. Mori fructu altera *Schol. Bot.* Nomina autem illa, Atriplex baccifera *Ger. emac.* baccifera rubra *Park.* ſylv. Mori fructu *C. B.* ad ſequentem ſeu 6tam ſpeciem pertinent.

P. 207. Ad Cap. de Aſaro.

Aſari fructum in 6 cellulas diviſum eſſe experientiâ didici, ideóque notam illam, quòd Fructus in terna loculamenta dividatur erroneam eſſe agnoſco; neſcio quomodo contra autoritatem *Jo. Bauhini*, cujus deſcriptione uſus ſum, ut ità ſentirem inductus.

P. 263. Conyzæ ſpecies nona, nimirum Conyza caulibus rubentibus, flore luteo nudo, P. 293. repetitur pro 2da Specie Conyzæ flore nudo, ad quem locum in methodo noſtra propriè pertinet.

P. 272. Species Jacobææ 4ta, ſeu Jacobæa montana non laciniata noſtras pro diverſa à 2da hoc eſt, Jacobæa *Pannonica* non laciniata lanuginoſa anguſtifolia *C. B.* ponitur; quam jam priſtinâ ſententiâ reſumptâ pro eadem habeo, plantâ ipsâ à D. *Dale* cultâ cum deſcriptione. *Cluſii* diligenter collatâ, ut in Emendandis ad calcem Hiſtoriæ monui.

P. 326. Ad Speciem Jaceæ 15tam *i. e.* Jaceam foliis anguſtiſſimis, ſubtus incanis nota.

Hæc ſpecies longè diverſa eſt à Stœbe capitata Roſmarini folio *Ponæ*, non (ut ſuſpicabar) eadem; quod D. *Plukenetio* notatum invenio in *Almag. Bot.*

P. 399. Ad Mirabilis Peruvianæ ſpeciem 4tam nota.

Quæ de *Atzoyatl* ſeu *Mirabili Peruviana Hernandez.* nimis feſtinanter ſcripſi revoco, & poſt ſecundas cogitationes eam & genere & ſpecie cum Admirabili *Peruviana* convenire agnoſco, ut in Emendandis ad calcem Hiſtoriæ monui.

P. 244. Dens leonis 2dus, h. e. foliis integris, caule raris foliis veſtito, monanthes ferè, eadem eſt Planta cum Hieracio Pannonico 1mo *Cluſ.* quam p. 238. pro 7ma Hieracii Pulmonaria dicti ſpecie poſuimus: ſiquidem à D. *Dale* in horto culti caulis unum plerunque ramulum emittebat, illius ad inſtar.

P. 260. Petaſitis flos nudus eſt; ideóque malè hìc collocatur, & ad Sectionem ſecundam transferenda eſt.

P. 400. Agrimoniæ florem hexapetalon tribui, cùm revera pentapetalos ſit. Error feſtinanti calamo cùm minùs attenderem excidit; nam in manuſcripta mea deſcriptione florem pentapetalon ei aſſignatum invenio.

P. 426.

P. 426. Laserpitium 4tum seu foliis angustioribus, dilutè virentibus, conjugatim dispositis *Morisoni P. Hermannus* pro eadem specie habet cum 2da, seu Laserpitio Gallico *C. B.* ut in Emendandis prædictis notavimus; *Morisonus* tamen distinguit, ut in *Prælud. Bot.* 278. videre est.

Ad Pag. 441. Spec. 3am i. e. Oenanthen Cicutæ facie *Lob.* Adde,

Octo adolescentuli quodam Pomeridiano piscatum exeuntes ad amnem quendam in Comitatu *Clonmellensi Hiberniæ*, magnam Oenanthes aquaticæ succo viroso (*Tahow* Hibernis dictæ) copiam invenerunt, ejúsque radicum, per errorem pro Sio aquatico aut Apio palustri eas habentes, non exiguam quantitatem comederunt. Post 4 aut 5 horas, cùm domum redirent, eorum natu maximus, staturam virilem pœnè assecutus, absque minima apparente inquietudinis aut querelæ præviæ significatione illico supinus in dorsum decidit; calcitránsque & membra jactitans in terra jacuit, vultu in formam horridam mutato, ore spumante. Non ita multò post alii quatuor eodem modo affecti sunt, omnésque ante sequens mane extincti, eorum nemine à momento quo correpti sunt unicum verbulum proferente. E reliquis tribus unus in rabiem seu furorem incidit, verùm ante exactam noctem ad sanam mentem rediit. Secundo Capilli & ungues defluxerunt: Tertius, (qui affinis meus erat) nihil mali passus evasit. An verò quod minus de fatali radice comederat, an quòd validioris & Athleticæ constitutionis esset, me latet. Quamvis ad valetudinem suam tuendam multùm contulisse continuum duorum circiter milliarium cursum violentum, statim postquam adolescens primus corruit, inceptum, & largum medio itinere lactis tepidi haustum. Sudor enim immodicus quem elicuit motus adeò rapidus & vehemens, multas proculdubio è particulis venenatis expulit, & meliorem effectum in hoc casu fortè sortitus est, quàm si Alexipharmacon nobilissimorum usus habuisset, quæ, ut novimus, per diaphoresin præcipuè operantur. Suas etiam partes in hoc opere egit lactis haustus, particularum acrium & venenosarum aliquammultas involvendo, obtundendo & unà secum egerendo.

Memorabilem hanc historiam de funesto & exitiali venenosæ & deleteriæ hujus radicis effectu ad me misit eruditissimus & ingeniosissimus Vir. D. *Franciscus Vaughan*, *Clonmellæ* in *Hibernia* medicinam faciens. Addidit insuper & aliam. Belga quidam piscator in hoc Comitatu summitates hujus herbæ concisas jusculo incoctas esitans, non ità multò post in cymba mortuus inventus est. Causam mortis aperuit Puerulus Hibernus quem ad sibi inserviendum conduxerat. Hic nè herbam hanc venenosam attingeret Hero interdixit, sed frustra; ille etenim Herbam salubrem esse & in patria sua in jusculis & acetariis frequenter comedi affirmavit. Piscatorem hanc radicem pro Apio palustri, quod foliis suis refert habuisse suspicor. Vix biennium elapsum est ex quo hoc accidit, 8 circiter ab hoc loco [*Clonmel*] milliaribus.

P. 443. lin. 8.

Sisarum Syriacum *C. B.* i. e. Secacul *Arabum* & *Mauritanorum*, sive Pastinaca *Syriaca Rauwolfii*, Pag. 466. pro Pastinacæ tenuifoliæ 7ma specie iterum proponitur.

P. 506. Ad notas Cerinthes.

Quæ in hoc genere pro seminibus habuimus, revera vascula seminalia sunt, duobus seminibus fœta, ut nos docuit D. *Tournefort*, & sua etiam experientia confirmat D. *Preston* M. D. *Edinburgensis*, ni quis semina gemino intus nucleo appellare mallet.

P. 552. Ad vires Prunellæ add.

Prunella ab omnibus medicis & botanicis, quos quidem ego novi aut legi, pro vulnerario habetur ínque eo casu solo usurpatur; nam in morbo illo unde nomen hausit, ob eandem vim efficax est. Verùm Hiberni indigenæ qui in viribus plantarum cognoscendis non vulgarem peritiam sibi vendicant, eam in liquore Posseti decoctam frequenter propinant in omne genus febribus continuis, exceptis malignis, nonnulli etiam in intermittentibus. Verùm an adeo efficax sit ut illi affirmant, nondum judicare valeo, quoniam alia plerunque medicamenta unà exhibentur. Communicavit Vir ingeniosus admodum & eruditus D. *Nathaniel Wood Hibernus*, *Kilkenniæ* cum laude & successu optimo medicinam exercens.

P. 558. Species Marrubii 15ta, seu Marrubium nigrum *Creticum Alpin. Exot.* repetitur in Appendice p. 1872.

P. 566. Ad Speciem Sideritidis 15tam nota.

Species illa quæ hoc in loco describitur diversa est ab ea cujus Synonyma in Titulo dedimus, nimirum à Sideritide arvensi latifolia glabra *C. B. Park.* non, ut opinabar, eadem. Dari enim in exteris regionibus ejusmodi Sideritidem glabram D. *Jacobo Breynio* aliísque affirmantibus credo. Ego autem Sideritidem hoc in loco descriptam pro glabra illa arvensi habui quod hujus icon, plantæ à nobis descriptæ quam in transmarinis etiam inveni, non inepte congruere videbatur quoad formam externam; nostra tamen, ut verum fatear, semper hirsuta est.

P. 711. Calix floris in Hyoſcyamo revera in 5 ſegmenta acuta dividitur; non in 4 tantùm, ut cùm nimis feſtinarem minùs attentus ſcripſi.

P. 722. Convolvuli notam feci, fructum habere in terna loculamenta diviſum, quorum ſingulis bina ineſſent ſemina, *Moriſonum* ſecutus; quæ nota Convolvulis omnibus communis non eſt; cùm nonnulli in ſingulis capſulis ſingula duntaxat habeant.

P. 730.
P. 731. } Convolvulus ramoſus incanus foliis Piloſellæ C. B. utrobique habetur.

P. 773.
P. 774. } Euphraſia pratenſis *Italica* latifolia C. B. *pin.* quæ in *Ejuſdem prod.* Euphraſia purpurea minor dicitur, ſub titulo primo pro 7ma Euphraſiæ ſpecie proponitur; ſub 2do. pro 10ma.

P. 793. Rapiſtrum floribus Leucoii marini C. B. neſcio quo caſu in eadem pagina repetitur. Vid. Emendanda ad calcem *Hiſt. noſt.*

P. 830. Species 5ta, *i. e.* Thlaſpi verum 1um Dioſcoridis *Zanoni* eadem eſſe videtur cum Thlaſpi 20mo ſeu *Alexandrino* C. B. ut in Emendandis prædictis monuimus.

P. 843. Coronopum *Ruellii* ſeu Naſturtium verrucoſum inter Siliculoſas monoſpermas diſpoſui, *Jo. Bauhinum* ſecutus, qui lappulis ejus ſingulis granum unicum ineſſe ſcribit, cùm revera diſpermos ſit, & in ſingulis lappulis bina *ſemina* contineat: proinde ad Naſturtium, cùm quo foliis diſſectis convenit, referri debet.

P. 925. Colutea Scorpioides maritima, folio glauco C. B. & Colut. Scorpioides odorata *Cretica Alpini* parùm aut nihil differunt, præterquam odore.

P. 928.
P. 938. } Onobrychis incana foliis longioribus C. B. p. 928. pro Spec. 2da; p. 938. pro Spec. 13tia ponitur.

P. 931. Scorpioides Viciæ foliis minima *Moriſ. hiſt.* eadem eſt cum Scorpioide leguminoſa altera *J. B.* Pag. ſeq.

P. 936. Aſtragalus *Africanus*, flore luteo odorato *Breyn.* idem eſt cum Aſtragalo 20mo *Moriſ.* Pag. ſeq. ut nos monuit D. *Sherard.*

P. 993. Camara flore albo ad Lychnides refertur, minùs rectè, cùm fructu ſit longè diſſimili, & ad frutices pertineat.

P. 996. Lychnis 13tia ſeu flore albo minimo eadem eſſe videtur Lychnidi albæ ſylveſtri ſpicâ reflexâ *Bot. Monſp.* ſeu proximè præcedenti ſpeciei: item Lychnidi 4tæ ſeu ſylveſtri annuæ anguſtifoliæ, flore purpuraſcenti noſtrati: Item Lychnidi arvenſi minori *Anglicæ* inferiùs p. 1004. deſcriptæ.

P. 1003. Alſine Alpina glabra C. B. quæ eadem eſt cum Auricula muris Alpina glabra, &c. *J. B.* pro Lychnidis ſpecie ponitur, & rectè. P. 1031. pro Alſines petalis integris ſpecie 2da perperàm incautè repetitur.

P. 1020. Ad Aſcyri vires adde.

Aſcyron tomentoſum paluſtre in praxi medica nondum magis uſitatum & pluris factum fuiſſe valdè miror. Ego ex optimis quas habemus balſamicis adſtringentibus plantis eam eſſe exiſtimo. Hiberni indigenæ *Brin-Yarragh* eum vocant, id eſt, Herbam dyſentericam, eâque optimo cum ſucceſſu in eo morbo utuntur. Ego in lacte decocto, præmiſſis univerſalibus in fluore albo feliciter uſus ſum. Vulnerarium proculdubio præſtantiſſimum eſt, ínque omnibus fluxionibus admodum efficax ſupra ullam aliam quam novi herbam. D. *Vaughan.*

P. 1032. Alſines ſpecies 9a, ſeu Saxifraga paluſtris *Anglica Park.* ex ſententia D. *Plukenet*, à qua nec ipſe alienus ſum, eadem eſt planta cum ſpecie 14ta ſeu Arenaria *J. B.* Alſine nodoſa *Germanica* aliàs Arenaria C. B. *pin.* & *prod.*

P. 1033. Juncaria *Salmanticenſis Cluſ.* quæ 15ta Alſines ſpecies perperam habetur, Lib. 4. cap. 17. p. 211. Herbis flore imperfecto, & ut puto rectiùs intermiſcetur. Vid. *Emendanda.*

P. 1046. Cotyledonis ſpeciem 6tam *i. e.* Sedum ſerratum guttato flore *Park.* pro eadem planta cum 11ma p. 1047. *i. e.* Sanicula Alpina crenata, umbilico pallido, habeo.

P. 1098. Quod Aſclepiadem ab Apocyno in eo differre ſtatuerim, quòd in hoc binæ ſingulis floribus ſuccedant ſiliquæ, in ea ſingulæ tantùm, me erràſſe non diffiteor: nam & in Aſclepiade etiam nonnunquam binæ ſuccedunt. Erroris cauſa fuit quòd ſingulæ (ut puto) ſæpius ſingulos ſequantur flores, ob defectum aliquem; cùm naturaliter geminæ eſſe debeant.

P. 1208. Iris uvaria *Cap. Bæ. Spei Bodæi* à *Stapel* in *Theophr. hiſt.* Aloes ſpecies eſt, cujus iconem & deſcriptionem accuratam ſub titulo Aloes *Africanæ*, folio triangulo longiſſimo & anguſtiſſimo, floribus luteis fœtidis *Herman. Cat. Hort. Lugd. Bat.* exhibuit. Vid. in *Rariorum Hort. Med. Amſtelodamenſis Part. alt.*

P. 1266,-67. Gramen typhoides maximum, ſpicâ longiſſimâ *C. B.* idem eſt Gramini cum cauda muris majoris longa majore *J. B.* 2. 472. Ratio cur ea in Hiſtoria ſeparaverim erat, quòd *C. Bauhinus* ſpicam Graminis typhini max. &c. tactu mollem fecerit; cujus utriculi copioſis & oblongiuſculis ariſtis armantur. Quæ notæ Gramini Onocordo, conveniunt non huic.

P. 1267. pl. 3. pro Gramen typhoides aſperum, *lege* Gram. typhoides aſperum primum *C. B.*

P. 1308. Gramen junceum 11. ſeu ſpicâ ſubcœruleâ *Cambro-Britannicum Park.* idem eſt cum Junco 21mo. ſeu Alpino cum cauda leporina *J. B.* Schœnalaguro dicto P. 1306.

P. 1442. Kaida *H. M.* idem frutex eſt cum Anana ſylveſtri *Acoſtæ*, ſuperiùs inter Anomalas p. 1333. traditâ. Vid. *Emendand. Hiſt.*

P. 1373. Ambaiba *Braſilienſibus Marcgrav.* P. 1373. & Jaruma *Nieremberg.* l. 14. cap. 104. inter Arbores exoticas anomalas & minùs cognitas 8va. P. 1789. una & eadem Arbor ſunt, ut à D. *Sloane* edoctus ſum.

P. 1460. Meſpilo ſimilis fructus venenatus *C. B.* item Fructus nonus, ſeu peregrinus orbicularis, novem nervis diſtinctus, cum oſſiculo anguloſo *J. B.* &c. Arboris Mancinello P. 1646. deſcriptæ fructus ſunt D. *Sloane* obſervante.

P. 1641. Rubi facie ſenticoſa planta Lobelii *Park.* p. 1641. Saamouna Piſonis p. 1761. Ceiba arbor maximæ craſſitudinis & altitudinis *J. B.* *i. e.* Ytztamotl p. 1789. Eadem omnes inter ſe & cum Moul-clavou *H. M.* *i. e.* Goſſipio arboreo caule ſpinoſo *C. B.* Arbor ſunt: Autore D. *Sloane* in *Cat. Jamaic.*

P. 1552. Perſea arbor *Cluſ.* eadem eſt cum Agnacat *Scaligeri* Piri facie p. 1789.

P. 1663. Spec. 2.
P. 1793. Sp. 43. } Pequea *Braſilienſibus de Laet.* Peq. ſeu Pekia 2da *Piſonis.*

P. 1734. cap. 20.
P. 1892. } Polygala *Indica* minor ſiliquis recurvis D. *Syen.* Colinil *H. M.*

P. 1744. Spec. 3.
P. 1825. Sp. 19. } Samparantan, *i. e.* Fructus 4tus lib. 2. cap. 15. *Cluſ. exot.*

P 1739. Nux Been *Zeylanica*, ſiliqua triangula, ſeminibus alatis, *Hort. Lugd. Bat. Herman.* eadem eſt ꝛ Moringou *H. M.* p. 1745. deſcriptæ.

P. 1772. Mangle Pyri foliis, ſiliquis longis Ficui *Indicæ* affinis, eadem eſt cum Pee Kandel *H. M.* 1770. *Slon. Cat. Jamaic.* & cum Oſtreifera arbore, quæ in *Sierra Lionia* provenit *Purchaſii.*

P. 1781. Arbor Kauki Indorum floribus odoratis *Breyn. Cent.* Eadem eſt Arbor cum Elengi *H. M.* P. 1. F. 20. pag. 33.

P. 1795. Papyracea arbor Guiabara *J. B.* eadem eſt cum Populo Novi Orbis *J. B.* p. 1419. D. *Sloane.*

Viticis fructum pro ſemine nudo habui, cùm revera capſula ſit, 4 ſemina continens, obſervante *Cæſalpino*, confirmantibus DD. *Rivino* & *Tournefortio.*

P. 1799. Arbor illa quam in Horto Reverendiſſimi Epiſcopi *Londinenſis* viſam à foliorum ſimilitudine Coryli ſpeciem eſſe exiſtimans Corylum folio latiſſimo *Virginianam* denominavi, veram & genuinam Mori ſpeciem eſſe ex fructu ſe prodidit.

P. 1800.

P. 1800. Ad Fruticis exotici ramum in clavatam echinatam siliquam terminatum, nota. Ramus isthic, quem in musco instructissimo D. *Guilielmi Cortene* è Medio Templo *Londinensi* asservari rectè scribit D. *Plukenet Almag. Bot.* p. 147. ubi & nos eam vidimus seu potius ejus summitas, siliqua non est, sed caudex emedullatus *Jamaicana* 4tæ. *Pisonis*, ut rectè monet D. *Plukenet* : siquidem ejus medulla adnotante *Pisone*, *Sambucinâ* facilè mollior, exarefacta in minutissimum pulverem redigitur. Qui cùm decidit scapus cortice suo echinato contectus, relinquitur concavus, miris cancellis quasi ex arte fabricatus, adeóque siliquæ alicujus æmulus: quod nobis errandi ansam præbuisse ingenuè fatemur.

P. 1855. Cadel Avanacu *H. M.* quam Ricinum arborem, fructu glabro, *Grana Tiglia* Officinis dicto vocat D. *Hermannus*, Synonyma facit 1. Lignum *Moluccense* Pavana dictum fructu Avellanæ p. 1803. traditum: 2. Pinum *Indicam* nucleo purgante *C. B. i. e.* Pineos nucleos *Acostæ* & Monardis p. 1830. exhibitos.

P. 1810. Lignum 21. nostratibus Fustick-Wood dictum idem est Tataiiba *Brasiliensibus Marcgr.* & *Pison.* p. 1639. descriptæ: Ligno Xanthoxylon *Americanum*, Carpini foliis, aculeatum, cortice cinereo *Pluk. Almag. Bot.* dicto.

P. 1814. Nucem vomicam *Officin. Cl. Hermannus* pro fructu Caniram *H. M.* p. 1661. Historiæ hujus positæ, habet: Item pro fructu ligni Colubrini 3tii generis, vastæ arboris magnitudine *Acostæ*, ut & *Antonius de Heyde* suspicabatur, cujus historiam habes p. 1807.

P. 1882. Convolvulus serpens maritimus Spicæ-folius *idem est cum* Convolvulo minore argenteo repente *Rupellensi Moris. Prælud.* ut à D. *Sherardo* admonitus sum.

P. 1884. Linaria annua angustifolia flosculis albis, longiùs caudatis *Triumfetti* non differt à Linaria annua *Chalepensi* minori erecta, flore albo lineis violaceis notato *Moris.* ut ab eodem D. *Sherardo* certior factus sum.

P. 1888. Ad Tithymali Hibernici vires adde.

D. *Vaughan* medicus *Hibernus* de Tithymali hujus acrimonia, ejúsque radicis in lacte decocti tragico & funesto effectu in quodam juvene Hiberno valido & vegeto hæc habet. Hiberni radice hac in lacte decocta pro cathartico utuntur. Ante tres annos, octo circiter ab hac urbe [*Clonmel*] milliaribus Juvenis quem diximus de dolore non admodum acuto in sinistro latere conquerebatur, quem ab obstructione inveterata in liene ortum suspicor: Empiricus quidam conterraneus supra dicti decocti dosin ei exhibuit, quæ hypercatharsin violentam cum horrendis convulsionibus excitavit, morte ante horam istius noctis decimam succedente. Nihilominus existimo parari ex ea posse extractum cum additione spiritûs Vitrioli, quod in morbis chronicis robustorum corporum eximii usûs esse possit.

P. 1901. Althæa *Indica* Vitis folio, flore amplo flavo pendente *Hermanni* eadem habetur cum Katou Beloeren *H. M.* seu Abutilo *Indico*, quinque ad singulos flores thecis p. 1880. exhibito.

P. 1908. Tozcuitlapil-xochitl *Mexicensium* seu Lithospermum Arundinaceum *Hernandez* eandem non esse plantam cùm Milio Solis *Bontii*, ut *Paulum Hermannum* secutus in *Appendice* ad *Histor.* scripsi, sed Cannæ *Indicæ* flo. luteo punctato à D. *Plukenet* in *Almag. Bot.* edoctus sum. *Hermannum* puto decepit, & in errorem induxit, nomen Lithospermi Arundinacei huic plantæ ab *Hernandez* impositum, Verùm icon non est Lithospermi arundinacei, quo nomine *Lachryma Jobi* vulgò insigniri solet, sed *Mearu Pisonis*, seu Cannæ *Indicæ* prædictæ.

DEN-

HISTORIÆ PLANTARUM LIBER VIGESIMUS QUARTUS: QUI EST DENDROLOGIÆ, SIVE Hiſtoriæ *Arborum*, & *Fruticum* Primus.

Arbores caudice ſimplici non ramoſo.

Ad Capitis 2[di] Speciem 2[dam] ſeu Palmam Guineæ. *J. B.*

HAnc ſpeciem eandem eſſe cum Palma Ady *Roelſio Cluſ.* ſtatuit D. *Sloane*, eique Titulum præfigit, *Palma foliorum pediculis ſpinoſis, fructu pruniformi luteo oleoſo.* Idem D. *Sloane* Arborem tinctoriam *J. B.* T. 1. lib. 3. pag. 254. Palmam 15[am] ſeu Arborem exoticam fructu dactylis ſimili *C. B.*p. 508. huc refert, quam *J. Bauhinus* ſic deſcribit. Autor eſt *Thevetus* inter arbores in regno *Sinegæ* ubi *Æthiopes* degunt, arborem eſſe glandiferarum noſtrarum craſſitudine, fructum ferentem Dactylis parem, ex cujus nucleo oleum exprimitur, miris virtutibus præditum. Aquæ permixtum croceo colore planè inficit, quo tingunt pocula ac pileos quoſdam ex Junci vel Oryzæ paleis contextos. Præterea id oleum odore eſt Violæ Martiæ, olei noſtri ſapore, quamobrem multi piſces, oryzam, alioſque cibos eo condiunt.

P. 1363. Ad Palmam *Fauſel ſeu Areca.*

Hujus fructus, Nux *Malabarica* nonnullis dictus, eximii uſûs eſſe perhibetur ad ſcrophulas, præ alio quocunque medicamento hactenus uſitato aut cognito.

P. 1361. Ad Speciem 12[am] Palmæ, *i. e.* Palmam nobilem ſeu Regalem, *Jamaicenſem* & *Barbadenſem*, The Cabbage-Tree dictam, nota.

Species hæc, ex ſententia D. *Sloane*, eadem eſt præcedenti, i. e. Iraibæ *Piſonis* & Yri *Lerii* & *Theveti*, cui facilè aſſentior, ſiquidem notæ conveniunt: nec ab hâc ſententia alienus eſt D. *Plukenet*; qui etiam dubitat, annon ſit arbor farinifera *Cluſii* Exot. l. 1. c. 3. & 16. *i. e.* Zagu *Ferdinandi Lopez* & Sagu *Pigafetæ*. Quærit inſuper, An ſit Papyracea arbor ampliſſimis & tenuiſſimis foliis *Nicol. Coſtini* apud *J. B.* &c. nec immerito, cùm ex Braſſicarii hujus capitis involucro interiori tenuiſſimæ membranæ decerpantur, quibus omnis generis ſcriptura, perinde atque vulgari papyro, excipi queat.

Fructus uvarum formâ & magnitudine ſunt, qui putamine membraneo ſatis tenui, cineraceo colore, teguntur, fungoſâ quadam materiâ farcto levi & reticulata, in quâ nucleus includitur, orbicularis ferè, necnon *Arecæ* inſtar intus verſicolor; *Plukenet.* Fructum hoc modo deſcribit D. *Sloane.*

Ad 5 aut 6 pedum infra folia diſtantiam propè verticem exit pediculus tres, 4[ve] pedes longus, robuſtus admodum, & valdè ramoſus, ramulis ſparſis, arbori (quam totam ambit & amplectitur concavo lato & tumido initio) firmiter adnexus. Ramuli ſeu virgæ alternatim è ſcapo exeuntes, ad egreſſum ſuum rotundam habent extumeſcentiam. *Baccæ* virgis adhæreſcunt abſque pediculis nucum avellanarum magnitudine, cuticula luteſcente tectæ, cui ſubeſt pulpa tenuis, nucem includens, nucleo albo dulci repletam.

Cæterùm me erràsse agnosco cùm in *Histor.* p. 1368. scripserim ex *Palmæ nobilis* medulla farinam non fieri; & mutatâ jam sententiâ cum D. *Plukenet* existimo, Arborem illam, cujus summum fastigium in caput orbiculatum instar *Brassicæ capitatæ* extuberat, è cujus meditullio farina præparatur, ex qua panes conficiunt *Amboenses*, ipsissimam esse *Palmam nobilem seu Regiam Barbadensem.*

Palmarum speciebus addendæ.

1. *Palma* Americana, *foliis Polygonati, brevioribus, leviter serratis, & nonnihil spinosis, trunco crasso* Breynii. Plukenet Phytogr. *T.* 103. F. 2. & T.309. F. 5. Americana *non spinosa, crassis rigidisque foliis, caudice scabro, in caput protuberante* P. B. P.

Palma hæc inter plurimas ejusdem generis species in horto *Fageliano* nuper culta, fundit gummi album insipidum, unde vulgò *Palma gummifera*, vel Resinifera vocabatur. *Caudicem* obtinebat capitis humani crassitie, pedem altum, scabrum, fuscum; è cujus summo prominebant quina & postmodùm septena aut plura *Folia* rachi insidentia, modò bina è regione, modo alterna, rigida, dura, splendentia, gratè viridia, transversum digitum lata, palmam longa, per margines crebris denticellis exasperata. Pediculis seu rachis brevibus aculeis ex opposito plerumque sitis erat armatus, & subhirsutus, seu raro tomento obductus. Semen mihi nondum visum est.

2. *Palma prunifera humilis non spinosa, Insulæ* Hispaniolæ, *fructu Jujubino simili, ossiculo triangulo* Commel. Hort. Amst. rar.

Qui attulit ex *Hispaniola* hanc brevissimam descriptionem addidit, *Folia* è solo exsurgunt 7, 8ve, inter quæ *fructus* rubicundus, partim terrâ emergens, partim solo impactus sese offert, ex multis fructibus Jujubas referentibus, sibi invicem impositis, frumenti *Peruviani* ad exemplum, compositus, & saporis gratissimi.

Fructus examinavi, (verba sunt *Commelini*) deprehendíque eos quoad saporem & colorem cum Jujubis convenire, quamvis paulò essent ficciores: hi plures simul juncti emergebant è vagina membranacea, erantque suave-rubentes, ossiculo oblongo duro albicante triangulo præditi.

Hæc ossicula solo convenienti commissa quinos *caules* (veriùs foliorum costas) produxere, spithamam ferè longos, quibus adhærebant foliola pinnata, glabra, longiuscula, angusta, nitentia, rigida, margine versùs extremum minutissimis crenulis serrata, non exactè ex adverso respondentia, nulloque impari alam claudente, 5, 5, 7ve in utrovis latere; Palmæ Dactyliferæ æmula, verùm pauciora & multis numeris minora.

3. *Palma non spinosa, foliis minoribus, fructu pruniformi minimo* Slon. Cat. Jamaic. **The Palmetto-tree.**

D. *Sloane.*

Magnam habet propè radicem extumescentiam, supra quam paulùm incurvatur. *Truncus* 60 pedum altitudinem assequitur, femoris humani crassitudinem; 15, 17ve unciarum diametro, cortice canescente circumcinctus, glabro, paucis nullisve foliorum delapsorum vestigiis apparentibus. *Folia* in fastigio aliarum Palmarum respectu pauca obtinet, eáque breviora, colore, luteo-viridi. *Fructus* ut in *Palmetto-royal*, duntaxat nigricantes.

In insulæ *Jamaicæ* prato *Palmetto-Savanna* dicto copiosissimè provenit, necnon inter urbem *Bridge-Town* vocatam & *Fontabelle* in insula *Barbados.*

In medio crassior est hujus truncus quàm in cacumine Psittaci & avis *Pito* dicta in hâc arbore nidificant.

4. *Palma humilis ex insula* Macasaria Ind. Orient. *nucleo plerunque gemello, nucis Moschatæ instar versicolore,* Kittoel Zeylanensibus *dicta* Pluk. Almagest. *à* Schunda-panna *H. M. (inquit) non multùm diversa est.*

5. *Palma* Jamaicensis *non spinosa humilis, folio multiscisso flabelliformi,* Ampanæ Malabar. *haud absimili* Pluk. Phytogr. *T.* 51. *F.*1. *An Palma non spinosa humillima,* Slon. Cat. Jamaic.? *inferiùs descripta.*

6. *Palma dactylifera minor, sylvestris, humilis, fructu minore,* Hin-Indi Zeylanensibus *dicta* Pluk. Almagest. *P. B. P.*

7. *Palma* Barbadensis *non spinosa, folio plicatili seu flabelliformi, fructûs ossiculo nigro,* Pluk. Almag. Bot. *Quærit, An sit Palmæ* 3a *species,* Latanier *dicta* Rochefort & Du-Tertre.

8. *Palma humilis seu Chamærrhiphes* Curassavica, *prunifera, spinosa, nucleo extus eleganter variegato* Pluk. Almag. Bot. *Fortè, inquit,* Caranaiba & Anachecariri Brasiliensium Pisonis.

9. *Palma Arecifera, fructu compresso, non turbinato,* Pluk. Mantiss. *Nuci Moschatæ & Fausel similis nucleus,* I. B. Tom. 1. P. 392.

10. *Palma*

10. *Palma peregrina coccifera, nucibus amplis pyriformibus, circulis velut in racemum rariorem appensis Musei* Corteniani Pluk. Almagest. Bot.

11. *Palma (fortè) seu Phœnico-Scorpiuros aut Heliotropium Palmites spinosum, Polygonati angustis foliis,* Maderaspatana. Pluk. Phytogr. *T.* 106. *F.* 8. *Huc fortè pertinet* Atitara Brasiliensibus, Marcgrav. Idem. *Vide Act. Phil.* No. 244. *pl.* 27, *&* No. 267, *pl.* 86.

12. *Palma non spinosa humilis, fructu racemoso pruniformi, minimo, Pisi magnitudine,* Slon. Cat. Jamaic. **Palmeto Royal.**

D. *Sloane.*

Ad 15 circiter pedum altitudinem excrescit, *caudice* recto, tereti, luteo aut canescente, femoris humani crassitudine, foliorum delapsorum vestigiis ab imo ad summum usque apparentibus. *Folia* longitudine & figurâ sunt Palmæ cocciferæ, duntaxat per omnia minora, colore viridiore, nec unquam deorsum inflexa seu nutantia, ut illius folia antequam decidant. *Fructus* bipedali, robusto scapo insident, in plurimas pedales teretes virgas ramificato. *Baccæ* virgis hisce seu surculis adnascuntur absque pediculis, numerosæ, rotundæ, Pisi hortensis majoris magnitudine, glabræ, virides, tenui & subdulci pulpa nucem parvam claudente, nucleo albo dulci repletam.

In montibus mediterraneis sylvosis, ad amnium & torrentium ripas copiosè & ubique crescit, in insula *Jamaica.* *Locus.*

Folia hujus arboris aëri exposita dealbantur, & in galeros seu umbellas pro mulieribus texuntur ad solis radios à facie arcendos, & formam colorémque tuendum. *Usus.*

13. *Palma non spinosa humillima,* Slon. Cat. Jamaic. *An Palma* Jamaicensis *non spinosa humilis, folio multiscisso flabelliformi, Ampanæ* Malabar. *haud absimili,* Pluk. Phytogr. *T.* 51. *F.* 1? **The small Palmeto Royal.**

D. *Sloane.*

In omnibus ferè præcedenti similis est, nisi quod non ultra pedalem altitudinem è terra exsurgat; folia tamen hujus illius foliis propemodum æqualia sunt: ut ab ea staturâ potiùs quàm specie distincta videatur.

Secus viam quæ ducit versus 16 **miles walk** observavi, in insula *Jamaica.* *Locus.*

Folia exsiccata casis integendis inserviunt, súntque in eum usum commodiora & durabiliora quàm reliquarum Palmarum folia. *Usus.*

14. *Palma spinosa minor, fructu pruniformi,* Slon. Cat. Jamaic. **The small Macaw-tree.**

D. *Sloane.*

Hujus truncus cruris humani infra suam crassitudinem vix superat, nec ultra 15 pedum altitudinem assurgit, spinis pari modo cum Palma *Hairi* dicta munita, cujus species minor est, in omnibus excepta magnitudine cum ea conveniens.

In sylvis, secus viam quà à *Guanaboa* versùs agros D. *Bourden* itur observavi.

15. *Palma spinosa minor, caudice gracili, fructu pruniformi, minimo, rubro,* Slon. Cat. Jamaic. **Prickly-pole.** *An Atitara* Marcgrave?

D. *Sloane.*

Harum 30 aut 40 unà semper oriuntur, densè stipatæ. Ad egressum suum è terrâ extumescentiam habent, quemadmodum hujus generis pleræque, è multis loris seu ligulis sibi invicem implexis & conglomeratis compositam. Truncus valde gracilis est, 4 aut 5 tantùm, in transversum unciarum, 40 pedes altus, lutei aut canescentis coloris, crassis longisque spinis circumcirca densè obsitus. Folia in fastigio tantùm gestat, uti Palma coccifera aliæque hujus generis, viridiora tamen, & breviora, quamvis pinnæ pro foliorum modo longiores sint, spinis creberrimis horridæ. *Fructus* ut in aliis congeneribus situs est, piso amplissimo major, cuticulâ rubrâ tectus, pulpam tenuem dulcem continens, nucleum durum album claudentem.

Loco, **The Thickets** dicto, propè, *the Moneque Savanna* copiosè nascitur. *Locus.*

16. *Palma Polygonati angustis longioribus foliis, pediculis spinosis, ex* Insula Johanna*: eadem fortè præcedenti,* Pluk. Mantiss.

17. *Palmis affinis Malus* Persica *maxima, caudice non ramoso, foliis longissimis, Flore tetrapetalo, pallidè luteo, fructu ex arboris trunco prodeunte.* Slon. Cat. Jamaic. **The Anchovy-Pear-tree.** D. Plukenet, the Anchovy-Pear-tree *Anonæ speciem facit.*

D. *Sloane.*

Trunco simplici, individuo, crure humano non majore, cortice canescente tecto, versùs fastigium gracilescente, ad 20 pedum altitudinem rectâ assurgit, propè cacumen vestigia foliorum aliquot delapsorum ostendens. *Folia* circa fastigium tantùm ad semipedalem usque distantiam à vertice exeunt, nullis pediculis, $2\frac{1}{2}$ pedes longa, 6 uncias lata, media scil. latissima parte, siquidem ab angusto principio ad mediam usque longitudinem continuè dilatantur,

tantur, exinde sensim angustata, in obtusum tandem angulum desinunt veluti Phyllitidis folia; costâ una insigniore media dividente, & transversas aliquammultas fibras seu nervos emittente; tenuia sunt, glabra, splendentia. Bipedali aut tripedali à vertice distantiâ secundum caudicem exeunt *flores*, pediculis vel nullis vel brevissimis, nunc singuli, nunc plures conferti, gemmis initio rotundis, quæ postea in flores tetrapetalos aperiuntur, petalis crassis, pallidè luteis, plurimas intus staminibus repletos, perquam odoratos; quibus succedunt *fructus Mammee Sapota* fructibus, magnitudine, figurâ, colore, &c. similes.

Locus. Ad ripas fluvii *Cobre* appellati secus viam qua versùs 16 **Miles Walk** itur collegi.

Usus. *Hispani* fructus hosce muriâ conditos *Mangas* loco esitant, & ex *Indiis* in *Hispaniam* mittunt pro rarissimis bellariis.

P. 1371. Ad Cap. de Arbore Melonifera, *Mammoera* & *Papaia* dicta add.

1. Papaya minor, flore & fructu minoribus, pediculis curtis insidentibus. *Slon. Cat. Jamaic.* Papayer femelle *Du-Tertre.* **The Female wild Pappaw-tree.** In Sylvis Mediterraneis *Jamaicæ*, & *Caribbearum* insularum sponte oritur.

2. Papaya minor, flore & fructu minoribus, pediculis longis insidentibus *Slon. Cat. Jamaic.* Papayer masle *Du-Tertre.* **The Male wild Pappaw-tree**, cum priore.

Harum descriptiones vide *Historiæ* pag. 1370, & 1371. è *Marcgrav.* & *Hort. Malab.*

P. 1373. Ad Cap. de *Ambaiba* adde Synonyma sequentia.

Yaruma *Ovied.* Jaruma *Martyr. Linschot.* descr. de l'Amerique. *Thevet. Cosmogr. Nieremberg.* Bois de Trompette *Du-Tertre.* Ficus *Sirinamensis*, multifido umbilicato folio, superna parte admodum scabro, aversa densa lanugine molli *Pluk. Almagest.* & *Phytogr.* T. 243. F. 5. **The Trumpet-tree.** In Sylvis *Jamaicæ* & *Caribbearum* insularum ubique copiosè oritur. D. *Plukenet* Ambaibæ secundæ speciei *Ambaitingæ Pisonis* nomen superiùs positum applicat: Verum D. *Sloane* 1æ. speciei seu *Ambaibæ* simpliciter dictæ.

Ad Cap. de Musa. P. 1375. *Musa humilior, foliis minoribus nigricantibus, fructu minimo erecto* Slon. *Cat. Jamaic.* Grand Balisier. *Du-Tertre.* **Wild Plantans.**

D. *Sloane.*

Folia hujus non adeò ampla, neque elata sunt ac præcedentis seu Musæ arboris, colore cærulescente seu obscurè viridi, non ut in aliis generibus ventis rupta aut dilacerata. *Flores* in summo caule ex utroque latere egrediuntur, alii aliis excepti, & velut pyxidatim alterno ordine digesti, pedali longitudine: Sunt a. triangulares, ex unico crasso flavo concavo petalo stamina aliquot continente constantes. Petalon isthoc sui theca non decidit ut in altero genere, sed *Fructus* intus inclusus intumescit, nunquam tamen grandis evadit, neque ullius, quod sciam, in cibo aut Medicina usus est.

Locus. In Sylvis Mediterraneis humidis & umbrosis *Jamaicæ* insulæ, ubique spontanea reperitur.

Cannæ *Indicæ* species sunt ex sententia *Du-Tertre*, seminaque iis similia habent. *Rochef.*

HISTORIÆ

HISTORIÆ PLANTARUM LIBER VIGESIMUS QUINTUS: DENDROLOGIÆ SECUNDUS.

Arbores ramosæ, fructu a flore remoto, seu **Iuliferæ:**

Quarum quatuor sunt Genera subordinata;

1. *Nuciferæ*, quibus & Glandiferas annumeramus.
2. *Coniferæ*, quibus & quasdam Bacciferas adjungimus.
3. *Lanigeræ*.
4. *Vasculis membranaceis*, aut membranis auctis Semina claudentes.

Arbores Nuciferæ, &c.

P. 1379. Ad Cap. de Juglande adde species sequentes.

1. NUx Juglans *Virginiana* alba minor, fructu nuci Moschatæ simili, cortice glabro, summo fastigio velut in aculeum producto, *Pluk. Phytogr.* T. 309. F. 2. An Nux Juglans *Americana* minor, *P. B. P.*?
2. Nux Juglans *Virginiana* alba, fructu parvo anguloso, cortice lævi, *Ejusd. ibid.* F. 2. *c.*
3. Nux Juglans angulosa major *Americana*, fructu longiore, cortice albo, lævi, summo vertice mucronato, *Pluk. Almagest.* T. 309. F. 2. An Juglans angulosa *Grevio, Mus. Reg. Soc. Londin. Hist. Nost.* p. 1837.
4. Nux Juglans *Virginiana* major, fructu rotundo, cortice crasso, sulcato, tuberculis exasperato, nigro, *Pluk. Almag. Bot.* Fortè Nux Juglans nigra *Virginiensis Park. Virginiana* nigra *Hort. Leyd. Herman.* p. 452. ubi sic describitur.

Caudice vasto, cortice per senium hiulco, lignoque nitido & crispatim undulato, Nuci Juglandi *Europææ* haud absimilis est; *Foliis* brevioribus, angustioribus, per ambitum leviter crenatis, superficie nonnihil rugosa, odoréque debiliori. *Flores* quoque & Iulos necquicquam à vulgari discrepare accepi. Nuces Nucem Juglandem communem adæquant, duplici tectæ munimento, exteriori crasso, fungoso, viridi; interiori ligneo, nonnihil depresso, durissimo, crassissimo, nigricante, crebris profundísque sulcis seu scrobiculis per longitudinem exarato, & ex duabus carinis pressissimè junctis, nulla apparente commissura, compacto. Nucleus includitur dulcis, edulis, quadripartitus, Juglandi nuci per omnia similis, intercursante tamen membranâ lignosâ, durâ, crassâ. Patriam agnoscit *Virginiam*.

His adde, Hujus folia è duplo pluribus pinnarum conjugationibus quàm vulgaris Juglandis *Europææ* componi. Nam cùm hujus folia 4 duntaxat plerunque constant, illius plurimùm ex 8 componuntur; pinnæ insuper viridiores sunt, magisq; deorsum dependent quàm in nostrate; ut in arbore in horto Reverend. Episcopi *Londinensis* culta observavi.

5. Nux Juglans *Virginiana* nigra, nucamentis cremesinis, oblongo fructu, cortice duriore scabro, *Pluk. Almag. Bot.* The Crimson or Scarlet-nut, nostratibus dicta. Cæterùm D. *Joannis Banister* de nucis Juglandis speciebus in *Virginia* nascentibus judicium attendamus. Is in Catalogo stirpium rariorum in *Virginia* sponte nascentium trium tantum specierum meminit. Eæ sunt.

(1.) Nux Juglans foliis Juglandis vulgaris. Nux Regia *Virginiana*, quæ formâ & sapore parùm ab *Anglicis* differt, C. B. putamine crassiore & duriore: à ligni colore, *alba Virginiensis Parkinsono* dicta. The Hickery, or Pieck-Hickery-nut. Hujus varia sunt genera, figurâ externâ, & putamine molliore durioréve, *Europæarum* Juglandium modo, differentia.

(2.) Nux

(2.) Nux Juglans seu Regia major, cortice scabro & duro, nucleo magno, dulci & oleaginoso *C. B.* à ligni colore *Virginiensis* nigra *Parkinsono.* The Black Walnut. Fructus ejus rotundus est. Ex hisce contusis lac conficiunt Indi cum suis cibis miscentes, inquit *C. Bauhinus*; sed fallitur; nam ex prioribus conficitur, & vulgò vocatur Hickery, unde & lac nostrum ob similitudinem cum suo Jugland. Hickery vocant.

(3.) Nux Juglans *Virginiana* fructu minore oblongo. Ex superioribus montosis fluvii inundationibus aliquando defertur, & in rupibus ad præcipitia aut catarractas invenitur.

6. Nux *Ceilanica* Juglandis folio *P. B. P. Pluk. Almag. Bot. Commelin. Hort. Amst. rar. Domba Geddy* Zeylan.

Commelin.

Arbor hæc procera, parte superiore in ramos sese diffundens, cortice donatur fusco. *Folia* pinnatim disponuntur, impari costam claudente: horum singula manum transversam longa, imò productiora, duas uncias ad exortum lata, ad mucronem, angustiora, modiceque undulata, non autem crenata, venis obliquis à nervo medio prominulo deductis gaudentia, parte supinâ atro-virentia, pronâ verò pallidiora, Juglandis quàm similia, ast minora, angustiora, sapore permixto ex acido, grato, aromatico. *Flos* nunquam à me visus. *Fructus* exsiccati sphærico-oblongi, à pediculo longiori dependentes, nucum Gallarum magnitudine, colore ferrugineo, 4 integumentis sibi invicem impositis vestiuntur: horum extimum tenue, membranaceum, rugosum; secundum glabrum & ligneum; tertium fungosum, coloris spadicei; quartum fuscius, glabrum, membranaceum. Sub hisce corticibus aut integumentis nucleus oblongo-rotundus, colore ex rubro obsoleto, odoratus, oleosus, latitat, qui ad basin pediculo brevissimo appenditur quarto & intimo integumento.

Vires. Nucis Juglandis viribus adde,

Fungosa substantia nuclei lobos intercedens & separans, exiccata & pulverisata, in vino exhibita modica quantitate, exercitum *Anglicanum* in *Hibernia* dysenteriâ gravissimâ medicorum omnium solertiam eludente, & usitatis remediis inexpugnabili laborantem feliciter liberavit. Alii ejusmodi pulverem ad pleuritidem commendant ℥i pondere bis terve exhibitum. Communicavit D. *Joannes Aubrey.*

7. *Nux Juglans trifolia, fructu magnitudine Nucis Moschatæ* Slon. Cat. Jamaic.

D. *Sloane.*

Arbor isthæc ad 20 pedum altitudinem assurgit, femoris humani crassitudine, cortice cinereo tecta, ramis in orbem sparsis decorum caput efficientibus. *Folia* in surculorum extremis nullo ordine posita, tria perpetuò simul in eodem communi, rubente, duas uncias longo pediculo; singula petiolo * quadrantuli donata, tres digit. in longum extensa, in latum unum, tenuia, glabra, sordidè viridia, seu fuscescentia. Ex alis foliorum exeunt *Iuli*, duo simul, unciam plus minùs longi, è plurimis flavo-viridibus, herbaceis granulis, seu flosculis inapertis compositi. *Fructus* è ramulis unciali pediculo dependet, ovatus, flavicans; Nucis myristicæ magnitudine, sub tenui admodum & mucilaginosa pulpa testam amplam ejusdem figuræ occultans. Hanc nunquam fregi; huc tamen referendam esse arborem existimo, ob reliquarum partium similitudinem.

* *Quartam unciæ partem longa.*

Locus. Ad ripas fluvii *Cobre* dicti, & in pratis circa urbem *S. Jago de la Vega* locis sylvosis copiosè crescit.

8. Nux Juglandis folio minor ex *Vera Cruce, Hort. Reg. Hampton. Pluk. Phytogr.* T. 246. F. 5. Fortè Nux Juglandis folio *Curassavica*, foliis minoribus *P. B. P.*

9. Nux *Bengalensis* Juglandi-folia, fructu orbiculari, *Pluk. Almag. Bot.* Nux oleosa *Dhumba Zeylanensibus* dicta. Folia venustè venosa sunt. Fortè Arbor eadem est, quæ *Barbadensibus* nostris Redwood, *i. e.* Erythroxylon nuncupatur. Flores spissi sunt, colore lactei, admodum odorati, (inquit idem *Plukenetius*) Fructus orbicularis est, perpolitus, mucrone glandis *J. B.* Tom. 1. fol. 313. *Clus. exot.* lib. 2. cap. 25to.

10. Nux Juglans, foliis laciniatis D. *Reneal*, Inst. r. h. 581.

11. Nux Juglans, fructu minimo D. *Breman*, H. R. Monsp. Inst. r. h. Ibid.

12. Nux Juglans, fructu perduro, Ibid.

Plures species seu varietates Juglandis recensentur in Horto Catholico.

P. 1381. Ad Cap. de Corylo.

1. Corylus *Hispanica* fructu majore anguloso *Pluk. Almag. Bot.* An Avellanæ *Indicæ* species *Grevio Hist. nost.* p. 1837?

2. Coryli seu Avellanæ folio oblongo & acuminato, Frutex convolvulaceus capreolatus *Americanus. P.B.P. Pluk. Phytogr.* T. 162. F. 3. Fortè Lupulus Sylvestris *Americana* claviculis donata *Phytogr.* T. 204. F. 4. Hop-weed and Hop-seed *Barbadensibus* dicta. *V.* Cap. De Lupulo.

3. Coryli folio Arbor *Curassavica P. B. P.*

4. Corylus *Virginiana*, nuce parva, rugosa, amplissima sede, cætero putamine nigro lævi, *Pluk. Mantiss.*

P. 1382. Ad Cap. de Fago.

1. Fagus *Africana*, Materies seu lignum Fago similis esse dicitur; aliàs cum Fago parùm convenit; Folia subtus canescunt.

2. Fagi foliis, alterno positu alatis, Arbuscula *Bisnagarica*, *Pluk. Phyt.* T. 89. F. 10. Ostryæ fortè seu Carpino affinis, angusto folio non serrato *Zeylanica P. B. P.*

3. Fagus

3. Fagus *Marilandica* folio acuto, circa margines undulato & ferrato seu spinulis exasperato. E *Marilandia*, ubi sponte oritur, hujus ramulum attulit D. *Vernon*. *An Fagus Mariana* Carpini rugosis foliis *Pluk. Mantiss.* P. 1385.

Ad Cap. de Castanea.

1. Castanea humilis *Virginiana*, racemoso fructu parvo, in singulis capsulis echinatis unico D. *Banister*. The Chinquapin-Bush *Pluk. Almagest. Bot.* ubi synonyma vide. Castanea. Novæ Angliæ *Mus. Soc. Reg.*
2. Castanea *Americana*, foliis aversa parte argentea lanugine villosis *Pluk. Phyt.* T. 156. F. an Leucoma Monard? fructu Castaneæ?
Hanc in *Marilandia* collectam attulit D. *Krieg* M. D. *German.* & D. *Sloane* communicavit, à quo habuimus.
3. Castaneæ facie diphyllos arbor *Æthiopica*, *Cap.B. Spei.* An Nalagu *H. M.* P. fol. 43. *Pluk. Mantiss.*

P. 1390. Ad Cap. de Quercu.

1. Quercus *Virginiana* Castaneæ folio *Pluk. Phytogr.* T. 54. F. 3. *Banist. Catal. Virgin.*

Folia uncialibus aut sesquncialibus pediculis insident, ipsa quinque aut sex uncias longa, & pro longitudine angustiora quàm Quercûs nostratis, in acutos mucrones producta, glabra, supernè saturatiùs viridia, subtus dilutiùs; circum oras dentata, dentibus magnis obtusis, nervis in aversa parte valde conspicuis ad singulos dentes à costa media excurrentibus.
Hujus ramulum vidimus à *D. Krieg Germano* in *Marilandia* collectum.

2. Quercus Esculi divisurâ, foliis amplioribus aculeatis *Pluk. Phyt.* T. 54. F. 4.

Hujus *folia* profundè insecta seu laciniata sunt, binis ternísve utrinque laciniis majoribus, quarum apices in spinulas innoxias terminantur, ut & folia extrema, & dentes in quos dividuntur. Hujus duas habemus species, alteram foliis majoribus, pediculis sesquncialibus insidentibus, costâ folii mediâ & nervis lateralibus rubris, segmentis etiam lateralibus & extremo folio in acutiores mucrones exeuntibus; alteram foliis minoribus, pediculis vix semuncialibus, costâ mediâ & nervis albis, spinulis etiam in extremo folio & lateralibus segmentis brevioribus.
In *Marilandia* observârunt & collegerunt D. *Krieg* & D. *Vernon*. Prima species Quercus *Virg.* rubris venis muricata *Pluk.* esse videtur.

3. Quercus (fortè) *Marilandica* folio trifido, ad *Sassafras* accedente.

Hujus *folia* pediculis semuncialibus insident, & ab angusto principio paulatim dilatantur ad extremum ferè, ubi in tres partes obtusas, non tamen admodum profundè, dividuntur, ad modum ferè foliorum *Sassafras*. Unumquodque segmentum in spinulam desinit, ut in præcedente.

4. Quercus *Marilandica* folio integro, lato, leviter dentato, dentibus magnis, obtusis & subrotundis.

Folia semuncialibus pediculis incumbunt, 4 aut 5 uncias longa, 3 aut 4 lata. In aversa parte nervi valdè conspicui à costa media ad unumquemq; dentem extenduntur. Costa media rubescit, & nervi etiam tantillum.

5. Quercus *Virginiana*, fructu magno, calice squamoso, *Mangummenauck* indigenis *Pluk. Almag. Bot.* Fructus peregrinus 21. *Clus. exot.* l. 2. cap. 16.

6. Quercus *Virginiana*, rubris venis, muricata, *Pluk. Phytogr.* T. 54. Fig. 5. The Scarlet Oak. nostratibus dicta. In Horto *Comptoniano* plurimas hujus generis arbores è glandibus enatas observavit D. *Plukenet*.

7. Quercus *Americana*, rubris venis, foliis media parte in ventrem tumentibus *Pluk. Almag. Bot.*

8. Quercus pumila *Bengalensium*, glandibus exiguis, calice dentato, *Veloweba* Indigenis dicta *Ejusd. ibid.*

9. Quercus *Marilandica*, foliis longis acutis.

Folia minora sunt quàm Quercui nostrati, pro magnitudine angustiora, & in acutos mucrones desinentia, circa margines dentata, dentibus obtusis.

10. Quercus *Marilandica* foliis magnis latissimis, versùs apicem subrotundis, leviter dentatis.

Dentes magni sunt, sed crenæ intermediæ in folium non penetrant, ut margo folii sinuata potius aut undata quam dentata videatur. *Folia* non prorsus subrotunda sunt, sed in parvos & breves apices terminantur. Nervi in hujus ut & in reliquarum omnium Quercuum foliis à costa mediâ ad summos dentes rectâ tendunt. 11. Quer-

11. Quercus, an potiùs Ilex *Marilandica* folio longo angusto Salicis, Qu. Lini aut Salicis folio *Banist. Cat.*

Folia tres plus minùs uncias longa sunt, vix unciam lata, glabra, rigida, circa margines æqualia, nisi quod interdum undulata sint, in spinulam innocuam brevissimam desinentia.

Qu. An Ilex *Americana* Phillyreæ angustifoliæ facie, ex Terra *Mariana*, medio folii nervo in * pinnulam abeunte *Pluk. Mantiss?*

* Forte error est Typographicus pro *spinula.*

Annon Quercus *Virginiana* semper virens, foliis oblongis sinuatis & non sinuatis D. *Banister*, *Pluk. Almag. Bot.* Ad ilicem (inquit) fortè accedit hoc genus.

P. 1391. Ad Cap. de Ilice.

1. Ilex folio Agrifolii *Americana Pluk. Phyt.* T. 196. F. 3. Fortè Agria seu Agrifolia glandifera *Anguillaræ. J. B.*
2. Ilex aculeata, foliis nigris amplissimis *Pluk. Phyt.* T. 197. F. 1. In horto *Comptoniano* succrevit.
3. Ilicis facie, foliis majoribus, leviter aculeatis, è *Maderaspatan Pluk. Phytogr.* T. 196. F. 5. Fortè Ahuapatli Tiliacentis *Mexicanorum Hernand.* apud *Recchum.* p. 91.
4. Ilex *Caroliniensis*, longis & angustis foliis, spinis ad oras rarioribus *Mus. Cortenian. Pluk. Almag. Bot.* Fortè Ilex aculeata baccifera, arborea, minùs ferax *Virginiana* D. *Banister.*
5. Ilex aculeata, sanguineis venis, radicibus tuberosis, *Americana Pluk. Phyt.* T. 196. F. 4. Tlalizta-Patzin (fortè) *Novæ Hispaniæ Terentii* apud *Recchum.*
6. Ilicis lucentibus parvis foliis Arbuscula perelegans, ex *India orientali, Pluk. Mantiss.*

P. 1397. Ad Cap. de Abiete, nota,

Speciem quandam Abietis foliis Taxicorum modo dispositis, utrinque viridibus in viridariis *Bataviçis* enutriri nos certiores fecit D. *Tancredus Robinson*, ramulo secum indè allato, & amicis *Londini* ostenso. Hæc fortasse species est, quam clariss. Vir D. *Paulus Hermannus* pro Abiete mare, conis sursum spectantibus *C. B.* habet in Catalogo suo *Hort. Acad. Leyd.* Verùm cum *Theophrastus* atque etiam *Plinius* folia acuta & pungentia *Abiete mari* attribuant; mihi, ut verum fatear, an detur aliqua præter *Piceam* vulgò dictam *Abies mas*, nondum satisfactum est. Certè abies *du Choul*, quam maris suæ conis sursum spectantibus synonymam facit *C. B.* ejusmodi non est; cùm ipse *Du Choul* in descr. *montis Pilati*, Abietum quas *Sapinos* vocant, folia pungentia dici non posse, sed apice modicè incisa scribat. *Bellonii* librum de *Coniferis* non habeo, verùm icon *Abietis* maris, quam ex eo desumptam posuerunt *Dodonæus* & *Gerardus*, quamvis folia quidem acuta repræsentet, *Bellonius* tamen se nunquam in *Abiete* folia pungentia deprehendisse scribit. *Abies* autem *Belgicorum* hortorum D. *Robinsoni* vix alia in re à fœmina *Theophrasti, Clus.* & *J.B.* differt, quàm pronæ foliorum superficiei viriditate, proinde mas *Theophrasti* esse nequit. Certè conos habere sursum spectantes, & folia Taxicorum modo disposita, Abietis maris notæ characteristicæ esse nequeunt, cùm Abieti fœminæ utraque conveniat. Horto *Beaufort.* enutrita est Abietis Taxifoliis species odora Balsami *Gileadensis.* Missa fuit nomine Arboris Balsamum *Gileadense* fundens, & reverà eundem omninò spirat odorem.

1. Abies minor, pectinatis foliis *Virginiana*, conis parvis subrotundis *Pluk. Phytogr.* T. 121. F. 1. An *Avevetl* seu *Ahochoetl*, id est, Tympanum aqueum seu Abies *Mexicana* minor *Hernandez? D. Banister* è *Virginia* transmisit, ubi *Arbor vitæ* nostratibus audit. Colitur in Horto *Fulhamensi* Reverendiss. Episcopi *Londinensis*, D. *Henrici Compton.*

Icon *Plukenetiana* Frutices muscitormes *Breynii* refert.

P. 1403. Ad Cap. de Pinu.

1. In Horto *Amstelodamensi* Pini (seu secundùm *Tournefortium* Laricis) speciem observavi, ternis, quaternis ad septem usq; foliis ex eadem theca prodeuntibus. *D. Doody* etiam speciem unam aut alteram mihi ostendit, è *Virginia*, ni fallor, delatam, foliis ternis ut plurimum ex eadem theca. D. *Sherard.* Hæc fortè Pinus *Virginiana* tenuifolia tripilis *Pluk. Almag.*

2. Pinus pumila ex monte *Maiellæ?*

Depressa est, & humi quasi fixa, medio ramulo erecto, qui pedalem altitudinem non attingit. *Folia* brevia, densè ramulis stipata. *Conus* magnitudine Nucis moschatæ, *semina* nigra. *Romæ* in Horto publico plures annos culta est, primò è monte *Maiella* delata. D. *Sherard.*

3. Pinus *Hispanica* Laricis aut Cedri *Palæstinæ* facie, setis brevioribus, per intervalla confertis *Pluk. Almag. Bot.* An P. maritima *Theophr. Lobelio.*

4. Pinus *Hierosolymitana*, prælongis & tenuissimis viridibus setis. An Picea montis *Athos Bellonio, Pluk. Almag. Bot.* Strobili hujus exigui, graciles & lignosi.

5. Pinus *Virginiana*, conis longis, non (ut in vulgari) echinatis D. *Banister ejusd.*

6. Pinus *Virgin.* prælongis foliis tenuioribus, cono echinato gracili *ejusd. ibid.*

7. Pinus *Virgin.* tenuifolia, tripilis, seu ternis plerunq; ex uno folliculo setis, strobilis majoribus, *The Frankincense Tree* nostratibus *ejusd. ibid.*

8. Pinus *Virgin.* binis brevioribus & crassioribus setis, minori cono, singulis squamarum capitibus aculeo donatis, *Ejusd. ibid. Abieti Scotiæ* vulgò dictæ haud absimilis.

P. 105

P. 1405. Ad Cap. de Cedro conifera add.

Cedrus conifera, Juniperinis foliis, racemosa, conis candicantibus parvis, ex *Promontorio Bæ Sp.* seu Oxycedrus *Africana* conophoros *Pluk. Almag. Bot.* T. 275. F. 2. Cedrus (fortè) *Æthiopica* seu montis *Atlantis Plin.* lib. 13. cap. 15. Citrus arbor Antiquorum, ex qua mensæ pretiosissimæ fiebant. Citra Indis lignum *J. B.* T. 1. l. 1. p. 106. cujus descriptionem vide *Hist. nost.* p. 1806. Hæc Arbor foliorum respectu ad Oxycedrum seu Cedrum Juniperinis foliis accedit: verùm fructûs respectu ad Arbores coniferas referenda est.

P. 1406. Ad Cap. de Larice.

1. Larix folio deciduo, conorum rudimentis candidissimis *Pluk. Almagest. Bot.*
2. Larix conifera ex *Promont. Bæ Spei Pluk. Phyt.* T. 245. F. 8. est eadem cum Cedro conifera; Juniperinis fol. &c. ejusd.

1. Argyrodendros *Africana*, foliis sericeis & argenteis *Hort. Amst. rar.* P. 2. ubi descriptio ejus & Icon habetur. Conifera Salicis facie, folio & fructu tomento sericeo candicante obductis, semine pennato *Act. Philosoph. Londin.* N. 198. p. 665. . Leucadendros *Africana*, tota argentea sericea, foliis integris, Atlas tree dicta *Pluk. Phyt.* Tab. 200. F. 1. An Frutex *Æthiopicus* conifer, Salici æmulus foliis Cneori *Breyn.* Cent. p. 29.

D. Sloane.

Hujus arboris ramulus à *Promontorio Bonæ Spei* huc allatus plurimis foliis sibi invicem proximis, adeò ut ipsum occultarent, undiq; obsitus erat, quorum amplissima 4 circiter uncias longa, media parte ¾tas unciæ lata, unde versùs utrumq; extremum sensim angustabantur, donec in acutum apicem desinerent, Salicis folio longissimo, The Osier vulgo dictæ similia, duntaxat latiora & lanugine sericea albâ, præ omnibus quas unquam observavi stirpibus densissimâ, longissimâ, tenuissimâ undique obducta. Coni Cedri *Libani* conorum magnitudine & figurâ sunt. Cuticula uniuscujusq; squamæ lanugine seu tomento albo brevi, serici instar splendente tecta. Inter squamas cubant *semina*, Pinearum nucum propemodum magnitudine & figura, colore fusco, secundùm mediam longitudinem ab extremo ad extremum lineâ elatâ divisa. *Semen* tenui, è fusco rubente membranula cingitur; è cujus vertice seu fastigio 4 plumulæ Clematidis seminum cincinnis similes exeunt, quæ supra squamas eminentes magnam conis gratiam & decorem conciliant: fortasse etiam alarum usum seminibus præstant, ut ventorum impulsu faciliùs ad loca remotiora transferantur. Descripsit D. *Sloane*: Nos descriptionem in *Latinum* vertimus.

2. Scolymocephalos *Africanus*, Lauri folio, humilis & procumbens *D. Sherard.*

Folia ad Laureolæ accedunt, nec adeò crebra ut in congeneribus: capita subrotunda, foliis cincta.

3. Scolymocephalos *Afric.* foliis angustis villosis, cono mellifero *D. Sherard.* Pinus *Africana*, cono mellifero *Herman.*

Folia inferiora lata sunt, superiora angusta, ad margines & medium nervum villosa, omnia minùs crebra & conferta in ramis, quàm reliquarum fere congenerum. Capitula oblonga sunt, squamis longis concavis lævibus obtecta.

4. Scolymocephalos *African.* cono variegato, resinifero *D. Herman.*
Folia lata & obtusa sunt. Capita seu coni squamis longis acutis cincti.

5. Scolymocephalos *Africanus*, cono sericeo, squamis villosâ rubigineâ cristâ ornatis, foliis longis & glabris *D. Hermanni.*
Folia lata sunt & obtusa, minùs crebra quam in reliquis plerisque coni oblongi, squamæ in apice cristâ villosâ ferrugineâ insignes hanc speciem à reliquis omnibus facilè distinguunt.

6. Scolymocephalos, lato rotundo folio, cono maximo sericeo candido *D. Herman.* Cinaroides frutex, folio subrotundo rigido è monte Tabulari *P. B. Sp. Mus. Pet.* 374.
Folia pediculis longis insident, secus quàm in plerisq; congeneribus, & Coccygriæ folia referunt. Conorum squamæ acuminatæ.

7. Scolymocephalus *Africanus*, latifolius, lanuginosus, foliis in summitate crenatis, comâ sericeâ *D. Sherard.* Pinus *Africana* latifolia, lanuginosa, foliis in summo crenatis *D. Herman. Kreupel-boom Belgis.* Leucadendros *Africana*, arbor argentea, summo folio crenato. *Pluk. Almag. Phyt.* 200. F. 2.
Folia in ramulis creberrima, nullo ordine sita sunt, basi sua absq; pediculis adnata, lanugine ferruginea costæ mediæ imæ parte innascente pubescentia, tres, quatuórve interdum uncias longa, duas ferè lata, summâ duntaxat parte crenata, incana. Surculi pariter lanugine ferruginea obsiti sunt. *Flores* & *Fructus* in capitulum conglobati, squamis ferrugineis.

8. Scolymocephalos foliis angustis in summitate tridentatis *D. Sherard.* Leucadendros *Africana* seu Scolymocephalos angustiori folio, apicibus tridentatis *Pluk. Almag. Bot.*
Folia huic longa, angusta, in ramis crebra. Capita rotunda in florem expansa.

9. Scolymocephalos *Africanus* lanuginosus humilis, foliis in summo tridentatis, flore dilutè purpureo, carinulâ albulâ *Oldenlandii.*

Folia 3 uncias longa sunt, semunciam plus lata, obtusa, in surculis creberrima, lanugine alba circa margines cincta, absq; pediculis basi sua adhærentia. *Flores* & *Fructus* in summis ramis foliis intermiscentur, & in capitula minimè coacti sunt ut in aliis plerisque.

10. Datur hujus generis minor & humilior, foliis angustioribus tridentatis.

11. Scolymocephalos *Africanus*, foliis brevioribus acuminatis, floribus rubentibus, summis surculis foliis intermixtis.

Folia glabra sunt, sescunciam aut duas uncias longa, unam lata, circa margines æqualia, in ramis & surculis creberrima.

12. Scolymocephalos *Africanus*, foliis in summitate profundiùs crenatis, intercreniis majoribus, florum staminulis longis, recurvis.

Folia oblonga, glabra sunt, basi sua absque pediculis ramis adnata, creberrima. Caput satis grande, subrotundum, ferrugineum, innumeros seu stylos, seu filamenta staminàve emittens.

13. Scolymocephalos Oleæ folio D. *Sherard.*

Folia hujus sescunciam longa sunt, semunciam lata, in ramis & surculis crebra, basi sua adnata : *Capitula* parva, è squamis angustis acutis, & pluribus in medio staminibus apiculatis composita, brevia, lata, subrotunda, & velut in florem expansa.

14. Scolymocephalos *Africanus*, Roris marini folio D. *Sherard.*

Folia quàm Roris marini longiora sunt, in ramis creberrima: *Fructum* non vidimus; putamus tamen cum foliis cingi, quæ in summis ramulis plurima velut in capitulum conglobata videbantur.

15. Scolymocephalos *Africanus*, fruticis *Æthiopici* coniferi Breynii foliis; capite majore squamato.

Foliis à frutice *Æthiop.* conifero Breynii vix abludit, nisi quòd paulò latiora & majora sint. Capita scolymi squamata nucis juglandis magnitudine. Forte species secunda Breynii foliis majoribus, cujus fructus in icone seorsim sculptus.

16. Scolymocephalos *Africanus* Alypi folio seminibus pennatis pluribus in medio Coni conglomeratis, non ut in aliis Coniferis inter squamas nascentibus *Act. Philosoph. Londini.* N. 198. p. 606. An Frutex *Africanus* Fruticis terribilis Narbonensium folio, capitulis oblongis squamosis *Breyn.* Cent. 1. Ap. p. 22 ?

D. *Sloane.*

Hujus Arboris ramus (quem vidit & descripsit D. *Sloane*) cortice lævi fusco tectus erat, ligno intus albicante, duro, cum pauca medulla, *foliis* creberrimis, nullo ordine sitis undique cinctus, absque pediculis immediatè adnatis, $2\frac{1}{2}$ circiter digitos longis, latissima versùs extremum parte $\frac{1}{3}$ jam dig. latis, levibus, duris, obscurè aut sordidè viridibus. *Fructus* seu coni summis innascebantur, tribus 4^ve surculis cincti, qui eos superant & ferè occultant. Conus autem 5 circiter digitos longus erat, è squamis multis, duris, rubentibus, sibi multò incumbentibus compositus, inferioribus & exterioribus brevioribus, interioribus 4 dig. longis, omnibus in cuspidem acutum terminatis. In medio squamarum *Seminum* multorum rudimenta apparuere, plenam maturitatem nondum adeptorum, unoquoque magnâ copiâ sericeæ lanuginis $\frac{3}{4}$ tas digiti longæ cincto, stylum seu filamentum in apice gestante; quin & membranulæ luteæ stylum & tomentum obvolvunt, summa parte plumulis, ut in Argyrodendro, eisdem usibus inservientibus, cristata. Hanc arborem gummiferam esse constat, quòd aversa squamarum pars succo gummoso aliquando oblinitur, si exactè loquatur descriptionis Autor D. *Sloane.*

Tres quatuórve alias adhuc species nobis communicavit D. *Sherard*, foliis diversas, fructibus tamen viduas.

P. 1408. Ad Cap. de Cupresso.

1. Cupressus nana *Canariensis*, fructu minore *Pluk. Almag. Bot.* An Cupresso similis arbor ex *Syria C. B* ? Arbor cujus fructus *Abhel Guilandino Clus. Hispan* ?

Cupressi 2dæ speciei adde Synonyma seq. Cupressus *Virginiana* foliis Acaciæ cornigeræ paribus & deciduis *Pluk. Phyt.* T. 85. F. 6. *Virgin.* foliis Acaciæ deciduis *Hort. Leyd. Herm. Virgin.* foliis Abietis mollibus atque deciduis *Breyn.* Prodr. 2. & rectiùs, Abies *Virgin.* foliis mollibus Mimosæ, atque deciduis *Ejusd. ib. Tlatzcan* seu Cupressus *Americana* fusa *Hernandez.* ex sententia D. *Plukenet* : qui me reprehendit quòd eam cum D. *Terentio* pro *Arbore vitæ* habuerim *Hist.* p. 1933. & fortè non immeritò.

2. Cupres-

2. Cupressus humilis *Virginiana* baccifera *Munting. Herbar. Belgic.*
3. Cupressus *Japonica*, Arboris vitæ foliis & facie *Breyn. fascic.* Fy- noki *Japonensibus* sive Arbor ignea.
4. Cupressus *Africana* fructu minore, oleum Sabinæ fundens *D. Sherard.* Sabinæ bacciferæ species esse videtur.

P. 1409. Ad Cap. de Alno.

1. Alnifolia *Americana* serrata, floribus pentapetalis albis, in spicam dispositis *Pluk. Phytogr.* T. 115. F. 1, 2.
2. Alni facie *Americana*, foliis non serratis, fortè Alni folio & facie *Curassavica P. B. P. Pluk. Phytogr.* T. 128. F. 1.
3. Alnus montana, crispo, glutinoso, & denticulato folio *Bocc. Mus. pl. rar.* p. 138. T. 26. In montibus *Corsicæ* exoritur species quædam Alni, staturâ humanâ humilior, *foliis* ovatis, parvis, crispis, glutinosis, nigricantibus, & per margines aliquantulum dentatis.
4. Alnus montana, lato, crispo, glutinoso, folio serrato *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 96. Præcedente elatior est, foliis magis serratis, rotundioribus, majoribus, crispis tamen, nigris & glutinosis.
In summitate montis *Ino*, & campo *Tile* dicto utraque nascitur.
5. Alnus montana, pallido glabro sinuato Ulmi folio *Bocc. Mus. pl. rar.* T. 96. Tertia hæc species à duabus proximè descriptis differt *Foliis*, Ulmo similibus, verùm glabris, nervosis, pallidè virentibus, valdè dentatis & sinuatis. In *Corsica* ad *S. Petrum* de *Accia.*
6. Alnus foliis eleganter incisis *D. Breman Tournef. Institut.* 587. In *Normandia* inventa est.
7. Alni fructu, Laurifolia arbor maritima *Slon. Cat. Jamaic.* Frutex innominatus 2us *Marcgrav.* lib. 2. cap. 13. p. 76. Alno affinis *Americana*, Ligustri folio, fructu spicato rubro *Breyn. prod.* 2. p. 12. An Alnus maritima myrtifolia coriariorum. *Pluk. Phyt.* T. 240. F. 3? Button-tree.

D. Sloane.

Arboris hujusce *truncus* femur humanum crassus est, rectus, 30 pedes altus, cortice glabro albicante seu incano amictus; *ramis* quaquaversum expansis divisus, *Foliis* ad nodos oppositis ornatis, in pediculis quadrantem unciæ longis, $2\frac{1}{2}$ digitorum longitudine, latitudine $1\frac{1}{2}$, ovalibus ferè, nisi quòd ad extrema paulò latiora sint, glabris, luteo-viridibus. Quæ in summis virgis floribus intermiscentur *Folia* angusta sunt & acuminata. Summi a. surculi ramosi sunt, *capitula* sustinentes initio parva, subrotunda, acicularum capitellis non majora, postea augescentia pilosa seu lanuginosa, muscosáve facta, Salicum Iulos referentia, luteo-viridia aut rubentia, in totidem pilulas rubras, Pisorum magnitudine abeunt, Alni conorum aut Fibularum [Buttons] æmula, unde nomen; pediculis $\frac{1}{4}$ unciæ longis intercedentibus ramulis adnexa, è plurimis rubentibus angulosis *seminibus*, fungosæ cuidam materiæ inhærentibus, & centrum respicientibus composita, unde aspera seu echinata evadunt.

In arenosis maritimis prope *Old Harbour* & *Passage-fort* copiosè crescit.

8. Alni fructu Morifolia arbor, flore pentapetalo flavo *Slon. Cat. Jamaic.* Arbor *Americana* Morifolia, vasculo seminali verrucoso, coni æmulo, ovali, Balsamum olente; Cedrus spuria *Jamaicensibus* nostratibus dicta *Pluk. Phyt.* T. 77. F. 2. Cenchramidea *Jamaicensis* Morifolia, fructu ovali integro, verrucoso, intus in 5 capsulas granula Ficulneis similia includentes dispertito, Balsamum olente *Ejusd. Almag. Bot.* p. 92.

D. Sloane.

Radicibus robustis, crassis, profundè descendentibus, terræ firmiter infixa, *caudice* assurgit, corporis humani crassitiem æquante, ad 40 pedum altitudinem, cortice fusco obscuro, Alni instar sulcato obvoluto, *ramis* quaquaversum extensis, *Foliis* ad uncialia intervalla alternatim exeuntibus obsitis, pediculis $\frac{1}{4}$ unciæ longis insidentibus, ipsis 3 uncias in longum extensis, latitudine dimidiâ, latissima propè basin subrotundam parte, unde paulatim contrahuntur, donec in punctum tandem desinant. Circa margines serrata sunt, superficie lanuginosa, colore luteo-viridi, è costa media percurrente nervos varios transversos emittentia. Ex alis foliorum exeunt surculi, in petiolis brevibus *flores* plurimos pentapetalos luteos sustinentes. *Coni* medii digiti apicem magnitudine æquant, coloris obscurè fusci, rotundi, scabri, plurimis intus cellulis divisi, in quarum unaquaque multa, obscurè fusca, subrotunda *semina* reconduntur.

Locis campestribus insulæ *Jamaicæ* in sylvis apertioribus ubique abundat.

Aliis arboribus cæsis huic parcitur ob insignem utilitatem quam præstat jumentis & bobus alendis, cùm Gramen aliáq; pabula deficiunt per diuturniores siccitates, siquidem pecora tunc temporis ad arbores hasce confugiunt, earúmq; conis vescuntur: qui à colonis etiam colliguntur & reconduntur in annonæ caritate, nec minùs nutriunt quàm Frumentacea seu Cerealia.

9. Alnifolia arbor, folio subrotundo serrato *Slon. Cat. Jamaic.*

D Sloane.

Ramuli hujus Arboris recti erant, sub cortice glabro nigricante lignum album durum continentes. Summas virgas occupabant *Folia* aliquot, perbrevibus pediculis intervenientibus adnata, propemodum rotunda, interdùm tamen acuminata, diametro quadrantali circa margines eleganter serrata, tenuia & Alni foliis nonnihil similia.

Ad margines viæ quà versùs *Jamaicæ* partem Septentrionalem itur, circa montem *Diablo*, dictum collegit *D. Sloane*.

P. 1411. Ad Cap. de Betula.

1. Betula arbor *Americana*, seminibus Lithospermi frumentacei æmulis, Birch-tree *Barbadensibus* dicta *Pluk. Phytogr.* T. 151. F. 1.
2. Betula nigra *Virginiana Ejusdem Almag. Bot.*

Usus. Non tantum siti extinguendæ elicitur ex hac arbor liquor potulentus, sed & ex ejus cortice panis inopiâ famem abigunt pauperes. Vid. *Præsent. Stat. Sueciæ* pag. 4.

P. 1414. Ad Cap. de Junipero.

1. Juniperus *Caroliniana* Thuyæ ramulis, susis & compressis, odoratior. *Pluk. Phytogr.* T. 40. F. 9.
2. Juniperus *Barbadensis*, Cupressi folio, ramulis quadratis. Savin or Cypress-tree nostratibus dicta *Pl. Ph.* T. 197. F. 5.
3. Juniperi foliis frutex *Africanus*, *P.B. P.* In Horto Regio *Hampton.* conspexit D. *Plukenet* Phytogr. T. 197. F. 4.
4. Junip. è *Terra Mariana* Cupressifolia, ramulis teretibus & strictissimis, fortè Sabina Cupresso similis *Hist. Lugd.* 182. Sabina foliis Cupressi *C. B?* Hujus generis arbores adolescentulæ proferunt sua folia. Cedro *Virginianæ* perquam similia, nec minùs quàm illa cuspidibus pungentia: quod & *Sabinæ bacciferæ* vulgò dictæ commune est.
5. Juniperus Alpina *Suecica* & *Polonica*, in viretis *Belgicis* frequens, unde Juniperus *Belgarum* nostratibus vulgo audit *Pluk. Almag. Bot.*
6. Sabina Conifera *Goensis* mas, foliis crebrioribus cæsiis *Pluk. Almag. Bot.*
7. Sab. Conif. *Goensis* confertissimis crispatis foliis, circa virgulas triplici serie dispositis *ejusd. ibid.*

Juniperus maxima, Cupressi folio minimo, cortice exteriore in tenues philyras spirales ductili *Slon. Cat. Jamaic.* The Juniper, or Cedar Tree.

D. *Sloane.*

Arbor hæc è maximis est & altissimis hujus Insulæ [*Jamaicæ*] quæ pro materie inserviunt; caudice in tabulas valde latas & amplas sectili, colore è fusco rubente, texturæ densæ & firmæ, lucidas & valdè odoratas. Cedro *Bermudensi* dictæ simillima est, si non eadem. Cortex ei tenuis, & magnis frustis seu laminis deciduus, nonnihil contortus, colore ex fusco rubente. Rami virgæ, & folia Sabinæ folio Cupressi *C. B.* seu bacciferæ *J. B.* exactè similia erant, surculi duntaxat densiores & minores; *Folia* reliquis hujus generis minora, Sabinæ æmula & resinam redolentia. Fructum nunquam vidi, verùm baccam fuisse, Juniperinæ similem ab aliis αὐτόπταις certior factus sum.

In montibus mediterraneis *Blew Mountains* dictis, prope agros *D. Harrison* & *M. Cragh* in *Liguanée* nascitur.

Arbores lanigeræ floribus à fructu remotis.

Hujus generis nullas habemus novas Arbores. Nam Salices folliculiferæ & conophoræ dictæ aliò pertinent: quoniam tamen ob defectum descriptionum quò propriè referenda sunt ignoramus, Salicibus, quibus ab Autoribus suis annumerantur, subjungendas duximus, donec de eorum loco certiores facti fuerimus. Alnis potiùs quàm Salicibus accensendæ videntur.

P. 1425. Ad Cap. de Salice.

1. Salix Alpina minima repens, retuso Serpylli folio lucido *Bocc. Mus. Pl. rar.* p. 18. T. 1.

In monte *Cenisio* minore, locis sterilibus provenit hæc planta cum foliis parvis, Serpylli similibus: verùm in aliis montibus minùs sterilibus minúsq; aridis folia ejus & radices quadruplò majores sunt. Eandem speciem esse existimo cum 11ma nostrâ, in monte *Jura* inventâ. Verùm nostra non repit, sed tantum procumbit.

2. Salix Alpina lucida minima repens, Alni rotundo folio *Bocc. Mus. Pl. rar.* P. 19. T. 1. Q: An Salix folio laxiore 6ta *Hist. nost.* p. 1423?

In monte *Cenisio* oritur hæc planta foliis parvis & rotundis. Menthæ rudimento similibus, lucidis & nervosis velut Alni.

3. Salix arbor folliculifera, obtusis foliis candicantibus, *Americana*, White Willow *Barbadensibus* dicta *Pluk. Phytogr.* T. 221. F. 1.
4. Salix arbor folliculifera, tetraphyllos, lucidè atro-virentibus acutis foliis, *Americana* Black Sallow *Barbadensibus* dicta *Ejusd. ibid.* F. 2.
5. Salix conophora *Africana*, lato, obtuso, crenato folio lanuginoso. *P. B. P.* Frutex Æthiop. conifer. foliis Cneori, Salicis æmulus *Breyn. Cent.* 1.
6. Sal. conoph. *Afr.* angusto obtuso folio lanuginoso *Ejusd.*
8. Eadem angustissimo glabro folio, *Ejusd Pluk. Phytogr.* T. 229. F. 6.
9. Sal. conoph. *Afric.* rigido crassoque folio *Ejusd.*
10. Sal. conoph. *Afric.* major, conis grandioribus *Pluk. Almag. Bot.* sunt species scolymocephali.

11. Salix

11. Salix caprea *Mariana*, anguſtiſſimo folio brevi *Pluk. Mantiſs.*

12. Manghala arbor *Curaſſavica*, foliis ſalignis *P. B. P.* Frutici innominatæ inſtar Salicis pumilæ 2dæ *Marcgr.* accedens. An Alnus marit. Myrtifolia coriariorum? Button Wood *Pluk. Phyt.* T. 240. F. 3?

Planta quadrima in Horto *Amſtelodamenſi* enutrita *caudice* erat duro, cortice cinereo donato. Surculi tenuiores vireſcentes *foliis* inordinatè poſitis ornabantur, 3 uncias longis, plus quam unam latis, margine æquali, mucronatis, Salicis Laurifoliæ ſimilibus, glabris, craſſis, ſapore dulci Glycyrrhizam referentibus, parte ſuperiore ſaturâ, inferiore a. dilutiore viriditate præditis, è quorum nervo, dilutè viridi, ſecundùm longitudinem decurrente, alii minores in latera excurrunt. *Fructus* ſunt conici ſubrotundi, ex compactili ſquamarum ſtrue compoſiti, & à pediculis longioribus tenuioribuſq; dependentes. *Semina* puſilla inter ſquamas hoſpitantur. Fronde perpetua viret. Locus *Curacao Americæ* inſula. Cœli rigidioris injurias minime ſuſtinet.

13. Salix arbor folliculifera, longiſſimis argenteis & acutis foliis, *Americana Pluk. Almag. Bot.*
14. Salicis folio *Canarienſis* arbuſcula impatiens Ψοφόδενδρος, ſeu Arbor crepitus, The Snaptree noſtratibus, & *Satterel* Inſulanis dicta. Eadem eſt cum Arbuſcula *Canarienſis* ſalicis aut potiùs Oleæ ſylv. *Barbadenſis* foliis & facie *Almag. Bot.* 44. cujus icon exhibetur T. 313. F. 1. Vide Deſcriptionem inter Adhatodas.
15. Salix elatior, foliis latis crenatis, ſubtus rore lucido cæruleis *Pluk. Almageſt. Bot.*
16. Salix hirſuta rotundifolia maxima *Ejuſd. ibid.*

P. 1426. pl. 6. add.

Frutici Conifero Cneori foliis ſimilis argenteus: à planta *Breyniana* differt, foliis lanugine candicante obductis, iiſq; cono ſubjectis, latioribus & brevioribus. Fortè 3tia ſpecies *Breynii* apud D. *Beverningk*; à prima tamen omnino diverſa eſt.

Arbores vaſculis membranaceis vel membranis extantibus auctis.

P. 1428. Ad Cap. de Carpino.

Carpinus *Virginiana* floreſcens *Park.* Fagus floreſcens Carpini foliis *Hort. Beaum.* Ex ſeminibus à *D. Baniſter* è *Virginia* tranſmiſſis in Horto *Comptoniano* copioſè provenit. *Pluk. Almag. Bot. Phytogr.* T. 156. F. 1.

P. 1428. Ad Cap. de Ulmo.

1. Ulmus pumila foliis parvis, glabra, cortice fungoſo *Pluk. Almag. Bot.*
2. Ulmus major *Hollandica*, anguſtis & magis acuminatis ſamarris, folio latiſſimo ſcabro *Ejuſd. ibid.*
3. Ulmus *Virginiana*, fructu Lupulino D. *Baniſter* Cat. Stirp. Virgin. *Ejuſd. ibid.*
4. Ulmifolia arbor *Africana* baccifera, floribus purpureis *Pluk. Phytogr.* T. 237. F. 1. Ulmi facie Arbuſcula *Curaſſavica P. B. P.* Lycium *Africanum* non ſpinoſum, Ulmi facie, floribus ſpecioſis *Pluk.* apud quem alia Synonyma vide in *Almageſt. Bot.*

Ulmi facie Arbuſcula *Æthiopica*, ramulis alatis, floribus purpuraſcentibus *Cat. Hort. Beaum. Cat. Hort. Amſtel. rar.*

Commelin.
Fructus, eſt 2, 3ve pedum proceritate, cortice cinereo, viridi, amictus partéque ſuperiore in varios tenues ramulos diviſus, quorum cutis ſubfuſci coloris, ſpinulis exiguis hîc & illic armata. *An iſthæc planta in ætate tenella ſpinulis fuerit armata minimè audemus negare at nec affirmare, in adoleſcente a. iis prorſus deſtitui autopſia affirmat* D. Ruyſch. Obſervat.
Folia curtis pedicellis fulta, ac nullo ordine, nunc bina, nunc alternatim poſita ſunt, uncialis aut ſeſcuncialis longitudinis, latitudine unciali, ad exortum rotunda, margine crenata, formâ *Ulmi minoris folio anguſto ſcabro* ſimilia, dilutè viridia, ſapore exſiccante. *Flores* dilutè rubei, inodori, pediculis brevibus inſidentes; [*decapetali, petalis duplici q. ordine diſpoſitis, quorum quina exteriora calicem mentientia longiora & carinata, facie externa ex viridi purpuraſcentia, internâ verò purpurea; interiora a. & breviora 5 petala utrinque purpuræ decorem induunt. Unguibus petalorum interiorum præpoſita ſunt 5 craſſæ curtæque appendices foliaceæ.*] petalis ad exortum anguſtis, in extremo rotundatis, multiſque *ſtaminibus* luteo-rubicundis, capitatis, in oblongiuſculo & tereti *Stylo* faſciculatim naſcentibus, & umbilicum occupantibus donantur. *Pediculi flores ſuſtinentes non ex alis foliorum, ſed ex oppoſita parte ortum ducunt.* Floribus præteritis ſuccedunt *vaſcula ſeminalia*, in 3 aut 4 loculamenta anguloſa partita, ſuperiore parte aliquouſque disjuncta, & in angulos elata, unoquoque unum *ſemen* continente.
Floruit menſe *Auguſto.*

5. Ulmifolia arbor baccifera *Ind. Orient.* Antirheumatica *Pluk. Mantiſs.*
6. Ulmi anguſtifoliæ facie Baccifera *Jamaicenſis*, foliis ſupernè ſcabris, ſubtus villoſis, floribus flavis perpuſillis, fructu botryoide monoſpermo *Pluk. Almageſt. Bot. vide* Periclymenum rectum.
7. Ulmifolia arbor *Biſnagarica Ejuſd. ibid.*

Iuliferæ

Iuliferæ anomalæ.

P. 1430. Ad Cap. de Moro.

1. Morus *Virginiana* lactescens, latissimo folio *Hort. Beaum.* Mori-folia *Virginiensis* arbor, Loti arboris instar ramosa, foliis amplissimis *Pluk. Phytagr.* T. 246. F. 4. Hanc arborem, in Horto *Comptoniano* antequam fructum ederet aut floreret visam, pro Coryli specie habui *Hist. Plant.* p. 1793.
2. Morus *Mariana*, densioribus subrotundis foliis, ad oras amplioribus serris. An Morus *Virginiana Park*? *Pluk. Mantiss.*
3. Morus fructu viridi, ligno sulphureo tinctorio *Slon. Cat. Jamaic.* Tatai-iba *Brasiliensibus Marcgrav. Hist. nost.* p. 1639. Buxei coloris lignum *Americanum*, J. B. Tom. 1. p. 498. Fustick-Wood. Xanthoxylum aculeatum Carpini fol. *Americanum*, cortice cinereo *Pluk. Almag.* T. 239. F. 3.

D. *Sloane.*

Multis prælongis, crassis & valdè surculosis *radicibus*, cortice flavo obtectis terræ firmiter inhæret; *caudicem* erigens peramplum, rectum, 60 pedes altum aut proceriorem, cortice fusco dilutiore vestitum, sulcis superficialibus hic illic exarato, in quibus color flavus lucidior apparet. *Lignum* solidum, firmum, colore flavo pulcherrimo imbutum. Rami, in omnem partem diffusi, & surculi cortice dilutiore integuntur, *foliis* obsiti pediculis brevibus fultis, hirsutis, obscurè viridibus, versùs pediculum latioribus exinde sensim coarctatis, donec in punctum tandem desinant, Ulmi folia referentibus, sed longioribus. *Iuli* multi è ramulis extremis exeunt, breves, albicantes. *Fructus* Nucis Myristicæ magnitudine, pediculo insidet, rotundus, Mori æmulus, colore tam extra quàm intra virescente, *Semina* nonnulla compressa, fusca, parva continens, Lini similia. Ante maturitatem lactescit, & sapore est minùs grato: cùm maturuit gustui gratus & dulcis evadit.

Celeris auctûs est, vidi quæ intra 7, 8ve annorum spatium in 30 aut 40 pedum altitudinem excreverant.

In insulæ *Jamaicæ* locis apertioribus ubique invenitur.

Cæditur, in asseres finditur, inque *Europam* transmittitur in usum tinctorum ad Lanas colore flavo inficiendas.

Ricini fructu glabro Arbor Iulifera lactescens, folio Myrtino *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Radicibus tenuibus glaucis f. griseis undique in terram se altè insinuantibus firmatur & nutritur; Caudex cruris humani crassitie, ad 20 pedum altitudinem assurgit, cortice exteriùs canescente, interiùs rubro & lactescente amictus. Post pluvias surculi julos plurimos edunt ¾ unciæ longos, è multis, flavo-viridibus, rotundis parvis *apicibus* compositos, valde tenellos; quibus brevi succedunt *folia* duas uncias longa, unam lata, media sc. latissima parte, ad utrumque etenim extremum angusta sunt, paucis vix conspicuis crenis incisa, colore obscurè viridi, splendente. Surculi hic illic *fructum* emittunt parvum viridem, triquetrum, in perbrevibus pediculis; qui postea ad magnitudinem granorum *Tigliæ* excrescit, ejusdémque dilutè fusci coloris est, tria subrotunda semina in totidem loculamentis continens.

Ad ripas rivuli inter *two-mile Wood* & *The Town Savanna* in fruticeto copiosè provenit.

HISTORIÆ

HISTORIÆ PLANTARUM
LIBER VIGESIMUS SEXTUS: DENDROLOGIÆ TERTIUS.

De Arboribus flore fructuque aggregato: Iisque quarum flos summo fructui insidet.

HÆ Arbores fructu umbilicato seu coronato denominantur, à calice post Florem delapsum in summo fructu residuo. Súntque vel *Pomiferæ* seu fructu majore, vel *Bacciferæ* seu fructu minore.

Arbores floribus intra fructus occultatis.

P. 1436. Ad Cap. de Ficu *Indica Europææ* analoga.

1. Ficus *Americana* latiori folio venoso ex *Curacao. Pluk.* An Ficus Arbor *Barbadensium Ligonis*? Tsjakela fortè *H. M. P.* 3. In Horto Regio *Hamptoniensi* observavit D. *Plukenet.* T. 178. F. 1. In *Almag. Botan.* mutatâ sententiâ *Peralu* H. M. P. 1. F. 28 esse conjectatur. Vide Ficus *Bengalensis* folio subrotundo, &c. *Hort. Amst. rar.*
2. Ficus *Bengalensis*, folio subrotundo, fructu orbiculato *Cat. Hort. Beaum. Commel. Cat. Amst. rar.* Pipal *Bengalensibus* An F. *Americana*, latiori folio venoso ex *Curacao* Pluk? T.170. F.1.

Commelin.

Radicibus nititur ligneis, cùm juniores sunt candidis, paulò verò vetustiores cortice teguntur rubescente. *Caudex* materia molli præditus cortice vestitur cinereo. *Rami* quasi articulati *foliis* ornantur inordinatè dispositis, pediculis crassioribus fultis, 2 palmos longis, sesquipalmam latis, margine non crenatis, neque deciduis, crassis, in mucronem abeuntibus, non rarò quoque subrotundis, nervo crasso secundùm longitudinem, variísque indè emergentibus, & ad latera excurrentibus nervis insignitis atro-viridibus, nitentibus, succo lacteo & candido infarctis, quo etiam scatet integra arbor. *Fructus* nullo prævio flore producunur, Ficûs vulgaris ritu, subrotundi, colore rubicundo, *semine* minuto oblongo repleti.

Benghalâ transmisit semina D. *Van Rheed*, nomine *Pipal.*

Largiùs irrigari requirit: crassas ac pendulas fibras, quæ radicum rudimenta, è trunco & ramis demittit, quæ ubi terram attigerint radices agunt.

3. Ficus *Indica* maxima, cortice nigricante, folio oblongo, funiculis è summis ramis demissis & radices agentibus se propagans, fructu Caprificûs *Slon. Cat. Jamaic.* Fig-Tree of Ligon. An Atti-meer-Alou *H. M.* part. 3. p. 7?

D. *Sloane.*

Radices ab imo trunco quaquaversum emittit, ad ulnas plurimas in terræ superficie procurrentes, hìc illìc supra rupes reflexas & intricatas, cortice cano dilutiore tectas, à calcaribus quibusdam, in quæ truncus dividitur ad modum Xyli arboris, originem sumentes. Caudicis crassitie & altitudine paucis arboribus cedit, cortice propemodum glabro & obscuriùs incano. Lignum molle est, nec multis usibus idoneum. Truncus summa parte in pluros ramos dividitur, in omne latus diffusos; quorum surculi hic illic *foliis* obsiti sunt, ad $\frac{1}{4}$ unc. intervallas, pediculis uncialibus insidentibus, ipsis 5 uncias longis, latitudine, media latissima parte, longitudinis dimidiâ, glabris, obscurè admodum viridibus costâ mediâ, & transversis multis inde exeuntibus nervis donatis. Ex alis foliorum exit *fructus*, primò Pisi parvi magnitudine, postea ad Caprificûs magnitudinem excrescens exactè sphæricus, exteriùs viridis, intùs cenchramidibus seu granulis rubris repletus, Ficuum *Europæarum* similibus, quamvis gustu insipidis.

Tum Arbor, tum Fructus, quavis parte rupta aut vulnerata, succum lacteum aut serosum emanat.

Arbores

Arbores istæ, alii cuicunque vetustæ arbori irrepere frequenter cernuntur, eum apprehendentes, & variis anastomosibus comprimentes, donec prosternant & absumant; è ramis suis plurima longa, recta rotunda filamenta ejicientes ad terram usque, colore è fusco virente, quæ temporis progressu magnitudine multùm proficiunt, intérque se & cum aliis arboris partibus uniuntur, unde lignum concavum evadit, & arbore prostrata ipsa quoque deficiunt & decidunt, & semitas per sylvas obstruentia viatoribus molestias creant, arboris cacumine tali in casu in radicem mutata.

In *Jamaicæ* & *Caribbæarum* insularum agris saxeis, sterilioribus & aridioribus ubique provenit.

4. Ficus *Indica* maxima, cortice candicante, folio oblongo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Præcedentis varietas esse videtur, cortice candicante, multò lucidiore differens, in aliis plerisque conveniens, & in parem altitudinem assurgens, quamvis filamenta eo modo fundentem me unquam observâsse non ausim fidenter asseverare. Ramos ad mensas & fores efficiendas cædi nulla arboris injuria aut detrimento aiunt. Cum priore.

5. Ficus *Indica* maxima, folio oblongo, funiculis è summis ramis demissis radices agentibus se propagans, fructu minore sphærico sanguineo *Slon. Cat. Jamaic.* An Tsjela H. M? Ficus arbor *Americana*, Arbuti foliis, non serrata, fructu Pisi magnitudine, funiculis è ramis ad terram demissis prolifera. *Pluk. Phyt.* T. 178. F. 4.

D. Sloane.

Præcedenti non multùm dissimilis est, fructu duntaxat minore, Nucem Avellanam vix excedente, coloris coccinei aut incarnati, saporis subdulcis, non tamen grati, cenchramidibus ut præcedentis repleto.

In sylvis montosis & saxosis prope domum *D. Cope*, loco *Guanaboa* dicto collegi.

Hujus fructus ab omne genus Columbis sylvestribus valdè expetitur; unde cùm in sylvis delapsos aut dejectos vides, certus esse potes Columbas in summis arboribus adesse, quamvis eâ interdum à terra altitudine, ut à longissimis sclopetis peti aut feriri non possint.

6. Ficus *Indica*, folio oblongo acuminato, minore, atro-virente, fructu sphærico, pallidè luteo, Cerasi magnitudine, in summitate aperto *Slon. Cat. Jamaic?* An Handir-alou. *H. M. P.* 3.

D. Sloane.

Truncus hujus Arboris femoris humani crassitudinem assequitur, cortice albicante aut cinereo obvolutus, sulcis aliquot superficialibus minùs profundis insculptus. Ad 20 pedum altitudinem assurgit, ramis in omnem partem extensis, versùs extremitates foliis hic illic inconditis vestitis, pediculis semuncialibus innixis, ipsis duas uncias longis, mediâq; latissima parte unam latis, glabris, colore, obscurè viridi splendente. *Fructus* ex alis foliorum exeunt, pediculis quadrantem unciæ longis insistentes, rotundi, Cerasis majores, foramine in medio aperto, pallidè lutei, intra tenuem pulpam plurima rotunda fusca semina continentes media parte vacuâ, ut in aliis congeneribus. Omnes hujus Arboris partes lactescunt.

Ad ripas fluvii *Cobre* dicti, circa urbem *S. Jago de la Vega* collegi.

7. Ficus *Indica* folio oblongo obtuso, fructu minore, pallidè luteo, sphærico *Slon. Cat. Jamaic.* An Gaguey *Oviedo?* An F. arborescens *Bengalensis*, folio subrotundo, fructu orbiculato, Pipal *Bengalensibus Hort. Beaum?* cujus descriptionem vide supra.

D. Sloane.

In omnibus præcedenti similis est & ferè eadem, foliis non usq; adeò acuminatis, semunciâ eis latioribus, minùs obscurè viridibus, pediculis incanis insidentibus, fructûque majore, breviori pediculo subnixo, nullo in apice foramine differt.

Cum priore, necnon ad ripas fluvii *Black-river* dicti circa pontem collegi.

8. Ficus sylvestris seu Caprificus, *Papaiæ* foliorum æmula, segmentis denticulatis *Pluk. Mantiss.* Ex *Angola* nuper allata est.
9. Ficus *Ind. Or. Obe* vulgo junioris folio, flore albo tubuloso, sericea lanugine obsito, fructu orbiculari. Panneermaram *Malabarorum. Ejusd. ibid.*
10. Ficus *Indica* Mali Limoniæ folio, subtus canescente, fructu exiguo, cortici adnato. Sunutperai *Malabarorum Ejusd. ibid. Pet. Act. Philos. Lond.* N. 271. p. 854.
11. Ficus *Indica*, subrotundis Coccygriæ densioribus foliis, fructu parvo, è regione binato, Callerelle *Malabarorum Ejusd. ibid.*
12. Ficus *Chamberambaca*, Ponnæ foliis, fructu parvo gemino *Pet. Act. Philosoph. Lond.* N. 271. p. 858. A penultima differt, quòd Fructus absque pediculis binatim nascantur, quodque folia crassiora sunt magísque venosa. Calle-relle Malabarensibus dicta est.
13. Ficus arbor *Americana*, Arbuti foliis non serratis, fructu Pisi magnitudine, funiculis è ramis ad terram demissis prolifera *Pluk.* **Bearded Figtree**, i. e. Ficus barbata. *Barbadensibus* dicta *Pluk. Phytogr.* T. 178. F. 4. An Katou-Alou *H. M?*
14. Ficus arbor densioribus foliis parvis integris. *Ambonensis Ejusd.* T. 243. F. 4.

P. 1585.

P. 1443. Ad Cap. 8. post speciem primam adde,

Alypum *Africanum* foliis rosmarini minoris D. *Sherard.*
Alypum *Afric.* foliis Sedi lutei minoris, capitulo globoso. D. *Sherard.*

P. 1443. Ad Cap. 8vi speciem 2dam adde Synon. Cattu Schiragam *H. M.*

Serratula *Indica* major latifolia mollis *Breyn. Prod.* 2. Jaceæ & Serratulæ affinis, capitulis Baccharidis, Trachelii foliis *Breyn. Prod.* 1. Scabiosa *Zeylanica* capitulis foliosis, semine amaro, lumbricos enecante, *Herman.*

HISTORIÆ PLANTARUM LIBRI VIGESIMI SEXTI PARS POSTERIOR.

De Arboribus quarum flos summo fructui insidet; seu Fructu umbilicato.

Hæ vel Pomiferæ *sunt, hoc est, Fructu humido polypyreno majore, vel* Bacciferæ, *seu Fructu polypyreno minore.*

Pomiferæ Umbilicatæ.

P. 1450. Ad Cap. de Malo.

1. Mali folio Arbor, Artemisiæ odore, flore pentapetalo spicato *Slon. Cat. Jamaic.* D. *Sloane.*

AD 20 aut 30 pedum altitudinem assurgit hæc Arbor, *caudice* femoris humani crassitudine, cortice fusco obscuro, propemodum glabro obducto, ligno intus albo. Rami rectè propemodum exoriuntur, *foliis* multis vestiti, Mali arboris propemodum similibus, nullo ordine positis, pediculis semuncialibus fuscis insidentibus, 3 uncias longis, 2 latis latissima prope basin subrotundam parte, obscurè viridibus, glabris. *Flores* plurimi extremos ramulos undique cingunt, in spicis squamosis unciam longis, omnibus simul paniculam efficientibus, albicantes, è pluribus *staminibus* albis, *stylum* concolorem circumstantibus compositi, 5 vix discernendis albis villosis seu lanuginosis foliolis pro quodam velut Perianthio suppositis, quæ digitis confricata suavissimè olent, odore Artemisiæ nonnihil simili, quemadmodum & folia, & reliquæ omnes hujus plantæ partes.

In sylvula inter *the Town Savanna* & locum *Two mile-wood* dictum abundè crescit.

2. Mali folio arbor, Artemisiæ odore & flore. *Slon. Cat. Jamaic.*

Hæc in omnibus ferè præcedenti similis erat, cortex duntaxat surculorum albidior & odoratus: *Flores* non in paniculis proveniunt sed in spicis, sescunciam circiter longis, è pluribus flosculis aliis supra alios sitis, 5 petalis amplis oblongis constantibus, compositis.

Cum præcedente, à qua vix vel parùm admodum differre credo.

Malus sylvestris Azarolæ ferè foliis, *Caroliniana*, fructu pusillo aureo *Pluk. Mantiss.* In Horto *Gulielmi Darby* cultum vidit.

P. 1454. Ad Cap. de Malo Cydonia.

Cydonia Malus *Indica*, ſpinoſa, trifolia, putamine oſſeo duriſſimo, pulpâ Meſpili. Forſan aptiùs nominanda eſt Meſpilus *Indica* ſpinoſa trifolia, putamine oſſeo duro *P. B. P.* Hujus arboris ramulum vidi inter plantas ſiccas à Clariſſ. *Breynio* ad *D. Petiver* tranſmiſſas, titulo Cydoniæ è *Bengala Garciæ* & *Cluſii.* Verùm foliorum forma non convenit, nam Cydoniæ è *Bengala* folia *Perſicæ* tribuit *Garcias*, quæ huic lata & brevia ſunt. Ramuli autem cortex albicabat Aceris minoris ad inſtar.

P. 1459. Ad Cap. 7um nota.

Plantæ hoc capite comprehenſæ revera Meſpili ſpecies ſunt, ideóque Titulus iſte *Sorbo affines foliis integris* deleatur, & plantæ ad calcem capitis 8vi (quod ſeptimum numero faciendum eſt) transferantur.

1. L'Azarola ſeu Meſpilus Aronia fructu albo *Romæ* & *Neapoli* non minus frequens eſt quàm fructu rubro. Idem foliis utrinque hirſutie candicantibus in *Sicilia* habetur D. *Sherard.*
2. Pyracantha *Virginiana Munting.* Herbar. Belgic. p. 186.
3. Meſpilus *Americana* Laurifolia glabra, fructu rubro mucilaginoſo: *Calabura rubra* foliis Laurinis *P. B. P. Commel. Hort. Amſt. rar.*

Hort. Amſt. rar.

Arbor eſt procera ſatis & patula, Pyro ſimilis: *caudice* duro, cortice fuſco. *Folia* glabra, ſplendentia, Laurinis ſylveſtribus non diſſimilia, margine æquali, oblonga, pleraque mucronata, alia mucrone deſtituta, parte ſupina atro-virentia, pronâ lætiore virore prædita, craſſis alternatim poſitis pediculis ramis inhæreſcunt. *Flores* è calice tripartito & non rarò quadripartito emergunt, quorum pediculus communis in varios diſpeſcitur pedicellos, hique in minores, flores immediatè ſuſtinentes pentapetalos, dilutè cæruleos, forma & magnitudine Leucoii lutei: *Fructus* bacca eſt rubra, tetrapyrena.

4. Meſpilus *Americana* Alni vel Coryli foliis, fructu mucaginoſo albo *Commelin. Hort. Amſt. rar.* Calabura alba *P. B. P.*

Commelin.

Mediocris ſtaturæ arbor eſt, & præcedenti cognata: fructuum enim pulpa quæ in hiſce coloris albidi, admodum etiam mucaginoſa eſt, ab *Indis* quoque expetita (quod etiam de rubro intellectum volo) ut plurimum neglecta eſt ob ſaporem minùs gratum, & conſpectum nauſeabundum, utpote manibus compreſſa muci in modum, in filamenta ductilis. *Foliis* à præcedente diſcrepat, quæ in hac latiora, rugoſiora, ad margines aliquomodo undulata & crenata, Alni vel Coryli foliis quodammodo comparanda, ſed magis mucronata, nervo conſpicuo per medium foliorum diſcurrente, & minores alios ad latera emittente donata. Ramulorum faſtigia occupant *flores*, pediculis longis & latè expanſis innixi, è calyculo quadripartito emergentes, pentapetali, præcedentis floribus ſatis conformes, ſed coloris albi, *ſtaminibus* apiculatis ditati.

5. Meſpilo Alni lanato folio majori ſimilis, non crenata, Arbor ex Inſula *S. Helenæ Pluk. Mantiſſ.*
6. Meſpilus *Mariana*, lanatis foliis, minutiſſimè crenatis, floribus in ſpica digeſtis *Ejuſd. ibid.*
7. Meſpilus *Mariana*, mucronatis Pruni foliis, pallidè virentibus, fructu brevi pediculo inſidente *Pluk. Mantiſſ.*
   Eadem foliis latè virentibus, pomis longo pediculo innixis *Ejuſd. ibid.*
8. Meſpilus *Virginiana*, Pyracantha parvis ſubrotundis foliis, ſubtus incanis, ſpinis longiſſimis armata *Ejuſd. ibid.*
9. Meſpilus *Nov-Anglicana*, Oxyacanthæ ſimilis, oſſiculis binis hemiſphæricis, ità inter ſe junctis, ut unum globum ritè conficiant *Ejuſd. ibid.*
10. Meſpilus aculeata Pyrifolia denticulata, ſplendens, fructu inſigni rutilo *Virginienſis Pluk.* qui quærit, An ſit Meſpilus *Virginiana* colore rutilo *C. B?* Hujus folia aliquando variant, & ſenectute multùm laciniata evadunt. *Pluk. Phytogr.* T. 46. F. 1.
11. Meſpilus Prunifolia *Virginiana* non ſpinoſa fructu nigricante *Pluk.* Rhamnus *Virginiana* Prunifolia, fructu nigro, oſſiculo compreſſo *Baniſt.* Cat. Stirp. Virgin. *Pluk. Phytogr.* T. 46. F. 2. ubi reliqua ſynonyma vide.
12. Meſpilus *Virginiana*, Apii folio, vulgari ſimilis, major, grandioribus aculeis. *Ejuſd. ibid.* F. 3.
13. Meſp. *Virginiana*, Arbuti lanato folio *Pluk. Almag.* i.e. Sorbus *Virgin.* folio Arbuti *Breyn. Hort. Leyd.*
14. Meſpilus *Africana*, longioribus & tenuiſſimè crenatis foliis, glabra *Pluk. Almag. Bot.* An Meſpilus oſſiculo lævi, coloris ſpadicei, Lata Guineæ *J. B.* t. 1? Pyro ſimilis ex Guinea *C. B?*
15. Meſpilus *Virginiana*, Groſſulariæ foliis, fructu rubro minore *Pluk. Phytogr.* T. 100. F. 1. An Oxyacanthus folio parvo ſubrotundo, flore unico, thecâ foliaceâ incluſo, ſummitatibus ramulorum inſidente *Baniſteri?*
16. Meſp. *Virginiana*, ſpinis longioribus rectis, foliis quodammodo auriculatis *Pluk. Phyt.* T. 99. F. 5.

17. Oxy-

17. Oxyacantha *Americana*, *Galli calcar* dicta *Hist. nost.* p. 1795. descripta huc transferenda est, & synonyma sequentia è D. *Plukenet Almagesto* addenda, Mespilus Apii folio *Virginiana*, spinis horrida, fructu amplo coccineo *Pluk. Almag. Botan.* Apii folio *Indica Schol. Bot.* Mespilus Spinosa seu Oxyacantha max. *Virginiana Hort. Leyd. Herm.* Oxyacantha officulis binis, fructu magno inclusis *Banist. Cat. Virgin.* Ast Fructus mihi communicatus à *D. Doody* magnus non erat.

Hujus arbor *Spina Glassenburiensis*, *Spina Christi* & *Spina sancta* per errorem dici solita est. *Pluk.*

Habemus è *Marilandia* ramulum hujus aut potiùs 10^mæ^ speciei, spinis omnium longissimis, ut quæ 3 uncias æquarent, vel etiam superarent, robustis, in rectam extensis, nec ullatenus incurvis aut arcuatis, colore spadiceo nitentibus.

P. 1463. Ad Cap. de Malo Granata.

Malus Granata *Zeylanensis* aculeata *Pluk.* Granata Malus *Zeylanica* spinosa *P. B. P.* an *Katou Niragam* H. M. p. 4? *Pluk. Phytogr.* T. 98. F. 6.

Malus Punica *Barbadensium*, (Forte) Igbucami *Brasilianorum De Laet.* Ind. Occid. l. 15. c. 8. *Ejusd.*

1456. Ad Capitis de Guayava speciem 3^am^ adde Synonyma seqq.

Malo Punicæ affinis Pomifera, flore pentapetalo albo, fructu nullis interfepimentis distincto, ex toto esculento, minore, albo *Slon. Cat. Jamaic.* Persicæ similis exotica 8va *C. B.* 441. Item Guayabo Pomifera *Indica* sylvestris *ejusdem*. *Xalxochotl* seu Pomum arenosum *Hernandez.* p. 84. *Araca-iba Brasiliensibus*, cujus fructus ipsis dicitur *Aracamiri*, *Belgis* autem *Granaet Pruynen* Marcgrav. p. 62.

P. 1464. Ad Cap. de Ficu Indica, Tuna & Opuntia dicta.

Prima nostra species esse videtur, quam D. *Sloane* in Historia Natur. Insulæ *Jamaicæ* plenè & accuratè describit, titulo *Opuntiæ majoris folio oblongo-rotundo, spinis longissimis & validissimis, confertim nascentibus obsito, flore luteo.*

C. Bauhinus plantam hujus generis juvenem, necdum justam staturam & magnitudinem affecutam, pro diversa specie habuisse videtur, Ficûs Indicæ *lævis pilosæ* nomine imposito, nam dum junior adhuc est pilosa seu lanuginosa apparet: paulò adultiorem *humilem* nominat. Fructum autem pro tempestate pluvia aut siccuta magnitudine plurimùm variare notum: Hinc apud eundem & *Parkinsonum* duæ species, altera *fructu majore*, altera *minore*.

Species à *Fr. Hernandez* recensitæ à diverso fructûs colore præcipuè desumptæ videntur, qui dum juvenis est viret, exinde prout maturescit intermedios omnes colores transit, donec tandem purpureum saturum acquirit. D. *Sloane.* Ego tamen *Romæ* fructus vidi & comedi per maturitatem luteos. Color tamen fructûs fortasse non variat speciem.

1. Opuntia maxima, folio oblongo-rotundo majore, spinulis obtusis mollibus & innocentibus obsito, flore striis rubris variegato *Slon. Cat. Jamaic.* **Cochineel.** Nocheznopalli *Hernand.*

D. *Sloane.*

In plerisque cum Opuntia nostra prima convenit, omni duntaxat parte major est, ad 8 aut 9 pedum altitudinem excrescit. Folia sesquipedem longa sunt, dodrantem lata, nullis spinarum agminulis horrida, verùm eorum loco foraminula in superficie folii excavantur, parvis oblongis protuberantiis repleta. *Flores* rubro striati sunt. Fructus ut in præcedente, non tamen adeo sapidus.

In agris D. *Worley* plantata fuit hæc species, ab *Americæ* continente *Jamaicam* allata.

Cochinilla ab *Hispanis Toona* seu *Tuna* dicitur: Maximâ copiâ circa oppidum *Pueblo de los Angeles* oritur, unde in *Hispaniam* infertur; Habetur etiam circa *Puerto Cavallos* in *Honduras*, sed inferioris notæ.

2. Opuntia maxima, foliis majoribus, crassioribus & atrovirentibus, spinis minoribus & paucioribus obsitis *Slon. Cat. Jamaic.* An Ficus Indica seu Opuntia maxima, folio spinoso latissimo *Herman. Cat. Hort. Leyd.*

D. *Sloane.*

Hæc species vulgari Opuntiæ primò in loco descriptæ cætera simillima *foliis* differt, latioribus, crassioribus, obscuriùs viridibus, nec adeo spinosis, paucissimas etenim spinas obtinent albas breves, & interdum unam solam ex uno foramine exeuntem, speciei illi quæ *Cochinillam* alit foliis persimilia, non tamen aculeis prorsus destituta prout illius.

In insula *Madera* circa urbem *Funchall* spontanea (uti videtur) & frequens est.

3. Opuntia major spinosa caulescens, foliis atrovirentibus longis & angustis, pendulis, flore rubro *Slon. Cat. Jamaic.* An Jamacaru *Brasiliensibus Marcgrav.* Jam. VI^a^ *Pison.*

 D. *Sloane.*

D. *Sloane.*

Ad 9 circiter pedum altitudinem evadit, trunco recto, ſenſim graciletcente, cruris humani craſſitudine, ab imo ad ſummum creberrimis aculeorum ſtellatim ab eodem centro exeuntium agminulis, ſeriatim diſpoſitis obſito. Spinæ albidiores ſunt & breviores quam in Opuntia vulgari. Caudex ima parte ad 8 pedum altitudinem nudus folia deinceps emittit; alia ex aliis egreſſa, terram verſus deorſum dependentia, Opuntiæ vulgatiſſimæ Prickly-Pear dictæ foliis ſimilia, obſcuriore duntaxat colore, longiora & anguſtiora, ut quæ 1½ fere pedem æquent, 2 uncias lata, ¼ unciæ craſſa. *Flores* ejuſdem ſunt formæ, ſed omnibus partibus minores, coloris rubri, *Fructum* relinquentes reliquorum hujus generis ſimilem.

Quin hujus caudex è foliis conficiatur, aliis ex aliis egreſſis, progreſſu temporis figuram rotundam acquirentibus, ad normam reliquarum, minimè dubito.

Loco *Caymanes* dicto in agris D. *Worley*, & in maritimis ſabuloſis Inſulæ *Jamaicæ* obſervavi.

4. Opuntia major ſpinoſa cauleſcens, foliis glaucis longis & anguſtis, pendulis, ſpinis crebrioribus & minoribus obſitis, flore rubro *Slon. Cat. Jamaic.* An Jamacaru 4ta *Piſon?* An Opuntiæ vulgò dictæ cognata, ferruminatrix Indorum *J. B.* t. 1. p. 156.

D. *Sloane.*

Hæc præcedentis in modum caudice recto tereti, ad 5 aut etiam plurium pedum altitudinem aſſurgit, multis aculeorum brevium, albicantium, ſtellatim dipoſitorum, agminulis adeò crebris & confertis, ut integrum ferè truncum contegant, ordinibus obſitus. Truncus ſumma parte in conum valde acutum tenuatur, ubi *folia* exeunt, alia ex aliis enata, ut in vulgari Opuntia, deorſum dependentia, quàm illa proportione longiora, dilutiùs viridia ſeu glauca, & ſpinularum ordinibus lanugineque pungente adeò denſè conſitis, ut nihil præterea in folio appareat, ut qui folia tractat, quamvis manibus chirothecis munitis, nihil fere aliud ſentiet per aliquot dies. Flores ut in aliis Opuntiis, pauciores duntaxat hexapetali plerunque, colore rubro, ſummo fructui inſidentes, ut in reliquis hujus generis.

In arenoſis inter locum *Old Harbour* dictum & agros D. *Mohun* obſervavi.

P. 1466. Ad Jamacaru 1am *Piſonis*, Jamacaru *Braſilienſibus*, *Luſitanis* Cardon *Marcg.*

4. Ficum *Indicam* folio triangulari enſiformi profundè canaliculato, ſtellatim aculeato noſtram pro hujus Synonymo habet D. *Sloane*: item Ficoides *Americanum*, ſeu Cereum erectum criſtatum, foliis triangularibus, profundè canaliculatis *Pluk. Phytogr.* T. 29. F. 3. item Ficoides triangulare articulatum, amplexicaule, ſpinis brevioribus obſitum *Ejuſd. Almag. Bot.* P. 148. item, Ficoiden ſeu Ficum *Americanam* amplexicaulem, triangularem, ſpinis brevioribus obſitam *Hort. Beaum.* item Cereum *Peruvianum* amplexicaulem articulatum fructu rotundo maximo coccineo *B. P. B.* P. 322.

D. *Sloane.*

Radicibus pluribus tenuibus, ſenſim graciteſcentibus, albis lentis & tenacibus arborum quibus innaſcitur corticibus adhæreſcit; è quibus *folia* exeunt plura, admodum viridia, aliis alia protrudentibus, ut in reliquis hujus generis ſpeciebus, triangularia, inter angulos profundè ſulcata, ſingulis lateribus 3 uncias latis, cavitate rotunda, valdè lævi, colore hilarè viridi, figurâ enſis triſulci. Angulis innaſcuntur ſpinarum brevium albicantium agminula, ſtellatim radiata, creberrima. Unumquodque folium ad ſeſquipedalem circiter longitudinem extenditur. Arboribus irrepunt iiſque arctè adhæreſcunt, ad 40 aut 50 pedum altitudinem aſcendentes. Aculeis & parte foliorum ſucculenta decidentibus, reſtat pars interna longa, teres, robuſta, quæ pro viminibus inſervit ad palos vinciendos in ædificiis, &c. *Flores* ut in aliis hujus generis è foliis egrediuntur; primò apparet tuberculum rotundum, lanuginoſum, quod poſtea augeſcit, & folia multa oblonga è viridi rubentia oſtendit, alia aliis ſquammatim incumbentia, plura prælonga alba petala includentia, medium occupantibus multis oblongis ſtaminibus; totum hoc Lilii albi aut potiùs Nymphææ albæ florem refert. Fructus deinde qui ſubeſt intumeſcere incipit, & flore decidente augeſcit, donec Pomi mediocris magnitudinem aſſequatur, protuberantiis in ſuperficie pluribus inæqualis, colore per maturitatem flavo cum levi tinctura rubri, aut ad Aurantiacum accedente; ſub cute tenui albam, dulcem & jucundam pulpam includens, plurimis parvis nigricantibus *ſeminibus* intermixtis, ut ſpermati ranarum ſimilis videatur.

Locus. In Inſulæ *Jamaicæ* ſylvis campeſtribus arboribus majoribus ubique innaſcitur & ab *Æthiopibus* tam pro viminibus, quàm pro fructu appetitur.

Fructus omnium hujus generis optimus eſt & jucundiſſimus, Decembri & Januario matureſcit, & urinam rubro colore tingit ut reliqui congeneres. Sub titulo *Cerei ſcandentis minorıs trigoni articulati, fructu ſuaviſſimo à P. Hermanno* deſcribitur, cujus deſcriptionem paulò inferiùs dabimus.

5. Opuntia non ſpinoſa, minima, cauleſcens, foliis piloſis ſtrictiſſimis, è crenis foliorum fructum & florem proferens *Slon. Cat. Jamaic.* An Nopalxoch-cuez-altiquiri *Hernand.* p. 392. 457. An Canambaya *Marcgr.* p. 78? Opuntiæ fortè affinis *Sirinamenſis* è foliorum crenis nova folia producens *Hort. Beaum.* Phyllanthos *Americana*, ſinuoſis foliis, longis, craſſis carnoſis, Opuntiæ in modum florigera *Pluk. Phyt.* T. 247. F. 5.

D. *Sloane.*

D. *Sloane.*

Pluribus longis funiculis seu loris, radiculis seu fibrillis nutrimento hauriendo instructis, nervo medio robusto donatis, in unam satis crassam & firmam radicem coeuntibus, fundatur. *Caulis* exinde protruditur cinereus, *folia* aliquot emittens initio valde pilosa, postea ad pedalem circiter longitudinem exporrecta, latitudine maxima circa mediam partem unciali, exinde versus utrumque extremum sensim angustiora, pediculis uncialibus insidentia, nervo insigni media percurrente, ad margines crenis incisa, intercreniis rotundis, colore pallidè viridi. E Foliorum crenis exit *Fructus* parvus, compressus, aliorum hujus generis similis, seminibus parvis pulpæ interspersis. *Caulis* à succulenta parte repurgatus cancellatas seu reticulatas fibras ostendit, ut in hujus generis reliquis.

A *Jacobo Harlow* acceptam, qui in insula *Jamaica* collegit, D. *Sherard* communicavit.

6. Cereo affinis, scandens planta aphylla, caule rotundo, articulato, glabro, succulento, saturatè viridi. **Green With.** *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Hæc planta ex arborum nonnullarum ramis dependet, alias conscendit ad 40 interdum pedum altitudinem. *Caulis* duntaxat esse videtur cum claviculis, è foliis, alio ex alio enato, cereorum ad instar compositus; crassitiei diametro 3 circiter quartas unciæ longâ, valdè glaber, saturatè seu obscurè viridis, teres, geniculatus seu incisus ad intervalla quincuncialia, è quibus [articulis] exit clavicula 3 4ve uncias longa, extremitate sua latâ viscidâ, arboris adstantis partem quamcunque proximam apprehendens. Huic opposita alia egreditur clavicula seu folium tenue membranaceum à lato principio in punctum tandem desinens. Caulis ipse solidus est, succulentus & interdum ramosus.

Variis anni temporibus, variisque in locis hanc plantam vidi, nunquam tamen ullum aliud folium in ea observare potui quàm claviculam prædictam, si modo illa folium dici possit; neque *Florem* ullum aut *Fructum* mihi unquam videre contigit.

In montosis sylvis ultra fluvium *Cobre* dictum prope *The Angels* arboribus innascentem, & ab earundem ramis dependentem observavi.

P. 1464. 7. Ficus seu Opuntia non spinosa Scolopendriæ folio sinuato. Ficus Indica Scolopendriæ folio, epiphyllitis *Cat.* ad finem *Parad. Bat. Herman.* Nopalxoch cuez. Altiquiri *Hernand.* 392.

Fructum fert ex summitate folii, per maturitatem dilutè puniceum, octo angulis extantibus præditum, in summo umbilicatum, & ad costarum extrema summa subinde corniculis seu villis crassis, protuberantibus præditum, intus multis granulis, nigris, rotundis, in pulpa molli, exalbida, dulci refertum.

P. 888. Ad Cap. De Euphorbio Speciem 2dam.

Planta hæc Cereus crassissimus, fructu intus & extus rubro D. *Sloane* dicitur, & hunc in modum describitur.

Radices hujus arboris in superficie terræ expanduntur ad pedum aliquot à trunco distantiam, solidæ, coloris castanei. *Caulis* seu truncus recta surrigitur ad 20 pedum altitudinem, hîc illîc crenam seu rotundam cæsuram ostendens, ad 2, 3, 4ve pedum interstitia, ubi sc. folia ex quibus conficitur incipiunt & desinunt. Sexdecim circiter unciarum in ambitu est; dum adhuc junior & versus fastigium viridis, lateribus ab imo ad summum profundè canaliculatis, novem aut decem sulcis altioribus, quorum marginibus seu costis innascuntur, densi velut cespites spinarum semuncialium, duodecim plus minus simul, stellatim expansarum. Truncus plantæ concavus est, è multis solidis lignosis fibris arctè invicem junctis, reticularibus spatiis intercedentibus, & pulpa crassa viridi superincumbente compositus, cujus pulpæ, prominentis partis angulis aculei prædicti innascuntur. *Truncus* hic concavus, teres, lignosus, in specie proximè describenda pro cereo seu funali usurpatur: in hac persæpe ad incisuras quas diximus ramos emittit, seu Folia, quibus & alia innascuntur, ejusdem figuræ & magnitudinis cum iis è quibus caudex ipse componitur. Prope summitatem aut ex ipsis verticibus caulis & ramorum exeunt rotunda, lanuginosa, squamosa tubercula, quæ in *Flores* erumpunt & aperiuntur. *Flos* a. cum aperitur, 3 uncias longus est, subrotundo tuberi (quod fructûs rudimentum est) insidens, collo angusto, è multis viridibus foliis squamatim incumbentibus, interioribus longissimis, pro calice, duobus *petalorum* longorum albicantium circulis, plurimis intus *stamminibus* longis luteis cum *Stylo* crasso constans. Succedit *fructus* trunco arctè adhærescens, Pomi mediocris magnitudine, per maturitatem coloris Aurantiaci seu rubri, eminentiis pluribus elatioribus in superficie Pinus fructui nonnihil similis. Cutis tenuis in pulpa dulci rubente plurima minuta, nigra, splendentia sub dentibus inter mandendum crepitantia semina continet.

Nostratibus **The larger Dildo-Tree** dicitur.

In *Jamaicæ* insulæ maritimis arenosis, necnon sylvis campestribus aridis & apertis ubique crescit.

Pro Euphorbio *Dod.* à nonnullis perperàm habita est hæc planta, nam nec spinas binas simul obtinet, neque lactescit, neque è Barbaria advehitur.

1. Cereus

1. Cereus altiſſimus gracilior, fructu exterius luteo, intus niveo, ſeminibus nigris pleno *Slon. Cat. Jamaic.* Dildo-tree the leſſer, or Torchwood.

D. *Sloane.*

Præcedenti per omnia ſimilis eſt, duntaxat minor. *Flos* 7 uncias longus eſt. Fructus pilæ quâ in ſphæriſteriis reticulo huc illuc impulsâ & repercuſſâ luditur æqualis, cùm eminentiis in ſuperficie, ut ſuperioris; intra luteam membranam pulpam dulcem niveam continet, cui intermiſcentur *ſemina* multa nigra, ut in præcedente.

Cum priori plerunque, non rarò tamen ſola in Sylvis oritur.

Fructus Octobri matureſcunt, & ut ſuperioris comeduntur.

Fibrarum hujus plantæ textura interior, reliquis partibus, tum exterioribus tum interioribus aeris & cœli injuriis conſumptis, ab *Indis* pro tæda aut funali uſurpatur ad piſces noctu capiendos; accenſæ etenim & ad cymbarum puppes affixæ piſces aſſultant, & inſtrumentis ad id paratis capiuntur, magno numero, præſertim Mugiles.

2. Cereus minima ſerpens *Americana Pluk. Phyt.* T. 158. F. 6. An Cereus amplexicaulis *Curaſſavicus* polygonus minor. *P B. P.?*

D. *Sloane.*

Reliquis Cereis in omnibus ſimilis eſt, ſulcis, coſtis, aculeis &c. minor duntaxat, diametro ſemunciam vix excedente. Color paulò dilutior & glaucus. Arbores in ſylvis conſcendit, earum corticibus Hederæ inſtar arctè adhæreſcens, cirris ſuis latis brevibus eas interdum ambiens, interdum rectà aſſurgens ad 40 aut 50 pedum altitudinem; aliàs etiam per petras aut humi reptat. *Flores* & *Fructus* ut in reliquis Cereis, niſi quòd minores ſint.

Locus. Collibus ſylvoſis *Red hills* dictis prope viam quà versùs *Guanaboa* itur, necnon circa domum D. *Batchelor* elegantem hanc ſtirpem arbores ſcandentem obſervavi.

De Cereis in genere è D. *Hermanni* Paradiſo *Batava.*

Cerei, inſolitæ & mirabilis ſtructuræ ſtirpes, à funalis tedæ effigie ita dictæ, *Opuntiis* ſeu *Ficubus Indicis* congeneres ſunt: id Florum Fructúumque forma & diſpoſitio facilè evincunt. In *Americæ* inſulis (Borealibus exceptis) tantâ ſæpe frequentiâ reperiuntur, ut integras q. ſylvas conſtituere videantur. Quò loci non è terra tantùm, ſed & arboribus, lignis putridis, ipsíſque rupium interveniis progerminant. At neque ſub noſtro cœlo culturam reſpuunt. Nam per ſemina & ramos æquè feliciter propagantur ac Opuntiæ, & velut hæ in fictilibus loco calido, & per hyemem, abſque ulla ferè rigatione in hypocauſtis curari poſtulant.

Caules faciunt prælongos, craſſitudinis ab imo ad ſummum uſque ferè æqualis, nunc ſimplices, nunc in medio aut mox à radice multifidos, aliquot coſtis rectà excurrentibus præditos. Harum anguli foliorum loco armantur minacibus ſpinis, octonis, novenis aut pluribus ab uno centro radiatim ſeſe exſerentibus.

Cute teguntur carnoſa, intus torulo per ætatem ligneo farcti. *Fructus*, qui vel intra ipſas ſpinas, vel paulò infra eas oriuntur, magnitudine, colore, & formâ diſtincti ſunt, ſinguli a. fructum Opuntiæ referunt, & in molli dulcíque carne multa granula continent. Nec Opuntiæ diſſimiles ſunt *Flores.* Hi enim Fructuum rudimentis inſidentes, ex oblongo craſſóque collo in ambitum amplum terminantur. Petalis conſtant plurimis, numero incertis, quorum inferiora baſin floris ſtrictius ambiunt, eamque velut ſquamæ contegunt, ſumma verò Roſæ inſtar in orbem laxantur. Nituntur *radicibus* pro ſtirpium magnitudine admodum parvis, lignoſis, albidis, in paucas craſſiuſculas fibras diviſis. Cùm primùm è ſemine pullulant, emittunt muſcoſum & in orbe conglobatum tomentum (araneoſam telam in ſe convolutam diceres) ſub quo coſtarum & ſpinarum primordia non injucundo ſpectaculo deliteſcunt.

3. Cereus erectus maximus, fructu ſpinoſo rubro. *Dadus Herman.* Parad. Bat.

Herman.

Hujus truncus mox ab exortu multifidus, rarò ſimplex, craſſitie femur, proceritate 15 pluréſve cubitos ſuperat, & circa ſummitatem quaſi in oblongum caput protuberat. Coſtis conſtat octonis, interdum denis armatis totidem ſpinis, ex uno centro prodeuntibus, validis ſed brevibus, quarum longiſſima vix unciam excedit. *Flores* è viridi pallidè flaveſcere dicuntur. *Fructus* pugni magnitudine rotundi & ſpinis muniti, inſigni rubro nitent, quem colorem quoque ſicci retinent: Horum concolor caro continet *ſemina* parva, oblonga, nigra. Cerei hujus varietas eſt cacumen habens compreſſum, & veluti bifidâ criſtâ coronatum.

4. Cereus erectus fructu rubro non ſpinoſo *Herman. Parad. Bat.* Cereus ſpinoſus *Nierembeg. Peruvianus* ſpinoſus, fructu rubro nucis magnitudine *C. B.* Euphorbii adulta planta ſive Cerei Effigie *Lob. Bod. à Stapel.* Hujus Deſcriptionem vide ſupra.

Herman.

Haſtas erigit priori conformes, aſt anguloſiores & ſpinoſiores, ſpinis junioribus, præcipuè ad exortum rara rufeſcente lanugine pubeſcentibus. Conſimiles quoque ſunt *Flores.* *Fructus* magnitudine & formâ ovum gallinaceum referunt, ſpiníſque carent. Superficies rubet: caro in viridi languet. *Semina* nigricant.

5. Cereus

5. Cereus erectus fructu rubro non spinoso lanuginosus *Herman.* Parad. Bat.

A præcedente differt potissimùm colore glauco & copiosiori lanugine, quæ ad trunci fastigium inter spinas apparet. *Flores* herbacei coloris sunt. *Fructus* magnitudine nucem *Juglandem* adæquant, extus rubri, intus viridantes, *Seminibus* nigris pleni. Hujus Cerei duæ varietates observantur in Horto *Beaumontiano.* Prioris lanugo flavescit, alterius ex albo pallescit. An Cereus præcedens hujus tertii varietas sit, an verò species distincta determinare vix audeo, propenderem tamen in partem affirmantem, quia Fructus sicci nihil inter se videbantur differre.

6. Cereus erectus altissimus *Sirinamensis Herman.* Parad. Bat.

Herman.

Hujus truncum ultra 40 cubitorum altitudinem attolli asserunt ex *Sirinama* reduces. Surculus vix palmaris quem in *Hortum Academ. Lugd. Bat.* ante 18 annos transtulit *D. Syen,* jam in eam amplitudinem adolevit, ut crassitie brachium, proceritate 17 cubitos superet, vestigiis incrementi, quod singulis annis accessit, in superficie trunci remanentibus. Rectus est & simplex, non ramosus, costis in imo 5, mox 8, & summum versus 10 præditus, quarum extrema à radice ad cacumen usque armantur spinis, 8, 10ve ex uno centro egredientibus. *Anno* 1691. unum aut alterum protulit *florem,* Biennio post cùm æstus fervidior esset, Julio mense 27 edidit. Hi ad costarum extrema, ferè in medio trunci, nunc intra spinas, nunc juxta eas exibant, effigieque tubum in amplum orificium sese laxantem referebant. Tubus carnosus erat, viridis, rotundus, striatus, & orificium versùs quasi squamatus, squamis tamen à se mutuò non secedentibus, crassitie pollicem, longitudine digitum cum semisse implebat, ad summam oram verò, ubi in petala se explicabat, Rosæ majoris amplitudinem excedebat. Petala numeravi 44, quorum interiora candida, & ad extremum ambitum in aliquot crenas secta erant, exteriora verò in viridi obsoletè purpureo colore pallebant. Ex umbilico horum multa candida capitata *staminula,* coronæ specie in orbem fusa, prodibant: in quorum medio alia 16 aut 17, absque capitulis, flavescente farinâ aspersa, quæ crassiusculo *stylo,* ab imo tubi, ubi fructus incipit, oriundo procedebant. Flores unà cum fructibus, quibus insidebant, eodem die quo se aperuerant defluebant. Opuntiæ autem similes videbantur fructus. Nam horum rudimenta multis granulis referta, viridia erant, spinísque destituta.

7. Cereus erectus minor, fructu spinoso, costarum numero varians *Herman.* Parad. Bot. Colebre de spino *Hisp.*

Herman.

Hujus caules minores sunt quàm præcedentis, duos trésve pollices in ambitu crassi. Costarum numero variant, primùm tres, postmodum 4 & 5 in uno eodémque caule observavi. Spinarum agmina longiùs invicem distant, spinis productioribus & tenuioribus, communiter quinis juxta se positis. *Flos* à viridi pallet: *Fructus* rotundus spinosus. *Semina* majuscula. Hic in *P. B. P.* Cereus erectus *Curassavicus* tetragonus articulatus appellatur. Ast verè articulatus non est. Sed caulis fastigio dum augetur & succrescit, novus caulis, nexu quasi articulato junctus, videtur accessisse.

8. Cereus scandens minor trigonus articulatus, fructu suavissimo *Herman.* Parad. Bot. Cer. *Peruanus* amplexicaulis articulatus fructu rotundo, maximo, coccineo, *P. B. P.* Pithahaya *Nieremberg.* l. 14. c. 4. Paulò superiùs pro *Jamacaru* describitur.

Herman.

Caulibus exit prælongis, in ambitu 3 pollices crassis, ramosis, articulatis, flexuosis, humi reptantibus, aut si adminicula inveniant hederæ more ascendentibus. Hi ternas acutas costas 5 vel 6 parvis aculeis, velut præcedentes, armatas habent. Articuli ex quibus caules coagmentantur, in patrio solo vix palmam longitudine attingunt; in hypocaustis verò vitreis sub nostro cœlo pedem nonnunquam superant. Ex omni ferè parte, præsertim intra canaliculos sive sulcos emittunt longas pallentes fibras, quæ vel in terram demittuntur, vel arborum quas scandunt scissuris veluti claviculi se insinuant illaqueantque. In floribus siccis 5 tantùm petala è viridi pallentia numeravi. Reduces ex *America* asserunt fructum appellari *Pithahaya,* intus & extra elegantissimè rubere, magnitudine Aurantium æquare, & ob suavissimum acido-dulcem saporem in deliciis haberi.

Carduus spinosissimus brachiatus ex *Hispaniola C. Bauhino* in *Pinace* dicitur. Jamacaru Pisonis valde similis est; nisi quod fructus pulpa huic nostro elegantissimè rubet, illi candidissima sit.

Datur varietas hujus, fructu minus suavi ex insula *S. Crucis, Pithahaya, Simeron* i. e. Sylvestris dicta.

9. Cereus scandens minor polygonus articulatus *Herman.* Parad. Bat.

Herman.

Crescendi modo similis ut præcedenti, proferens *caules* prælongos, articulatos, ramosos & flexuosos, digitum crassos, multis costis (nonnunquam 15 numeravi) totidemque brevissimis & minutissimis spinulis armatis præditos. De *Flore* & *Fructu* nihil mihi constat.

Ad Cereorum quoque familiam pertinet planta *Mexicana* quam ex *Rechio Jo. Terentius* proposuit nomine *Quauh cuetz placuitlapilli.*

10. Ce-

10. Cereus erect. *Curassavicus* lanuginosus, fructu viridi spinoso *P. B. P.*
11. Cereus erect. *Curassavicus*, tetragonus, articulatus *Ejusd.*
12. Idem minimus articulatus ex *Vera Cruce Ejusd.*

1. Ficoides vel Ficus *Americana* sphærica, tuberculata, lactescens, flore albo, fructu rubro pyramidali. *Comelin. Hort. Amst. rar. Cat. Hort. Beaum.* Ficoides seu Melocactos mammillaris glabra, sulcis carens, fructum suum undique fundens *Pluk. Phyt.* T. 29. F.

Commelin.
Caudice & foliis quasi priva, è terra emergit, obscurius virens, oblonga, superiore parte plana, longitudine semipedali, ambitu præter propter pedali; parte exteriore plurimis oblongis tuberculis obsita, quorum cymæ spinulis spadiceis armatæ. [Primo ortu sphæricæ est figuræ, verùm cùm adolevit teres fit, nullis tamen sulcis exarata, & altera alteri quasi innascitur, Cerei spinosi facie] *Flores* exigui in ambitu inter tubercula emicant, albicantes [lanugine mollicella densa obsiti, non è plantæ summo oriuntur, sed ex ambitu, inter tuberosas prominentias, spinulis in extremo armatas, ut eos impunè carpere non liceat: Monopetali a. sunt (quorum laciniæ squamatim sibi invicem impositæ, ex latiore basi in aculeumtenuissimum atropurpureum abeunt) qui non raro luxuriante natura gemelli sibi invicem connati visuntur: extrinsecus albo-virescunt, intrinsecus albido colore nitent. *Stylus* extremo in plures partes minutissimas divisus asteriscum repræsentat, colore ex luteo purpurascente. *Staminula* numerosissima, brevia, albicantia, *apicibus* luteis donata.] Floribus emarcidis succedunt *fructus* coloris Amethystini, oblongi, cum prominula fibrilla ex apice. Horum pulpa purpureo-rubicunda & subdulcis, plurimis *seminibus* exiguis pullis infarcta, quæ maturitatem adepta, cum fructu decidua, quotannis propullulant. *Radix* ei vivax, exilis, paucisque fibris capillata.
Plantâ transversim sectâ experimur eam carne constare Cucumeraceæ immaturæ simili, herbido pallore albescente; saporis subacris hinc indè succo lacteo manante, præsertim parte exteriore læsa, ut & vasis succiferis, quæ à centro ad circumferentiam ducuntur.
D. Hermanni descriptionem vid. infra.

2. Ficus *Indica* seu Opuntia *Curassavica* minima *Cat. Hort. Beaum. Commel. Hort. Amst. rar.* minima spinis brevissimis munita ex horto *Fagel. Schol. Bot.*

Commelin.
Ex *radicibus* ligneis, quæ fibris non admodum crebris præditæ sunt, prodit hæc planta fruticosa, admiranda, cujus *folia* inferiora non solùm in caudicem degenerant, verùm etiam superiora ramos repræsentant. *Folia* admodum succulenta sunt, crassa, palmam, non raro quoque spithamam longa, digitum minimum lata, nec multò minùs crassa, humore viscido referta, plurimis tuberculis exasperata, è quibus spinulæ crebræ prodeunt, tenues, rigidæ, acutæ contrectantibus facilè adhærentes, foliáque relinquentes.
Neque flores, neque semina in loco natali conspicere licuit illis qui ex *Curacao* hanc nobis attulere plantam, quibus & flore & semine vidua dicitur.
Opuntia *Americana* minima, spinis creberrimis tenuissimis *Breum. Prov.* 2. The Pin-pillow D. Petiver.
3. Ficoides seu Melocactos major, longioribus aculeis donata *Pluk. Almag. Bot.* Echinomelocactos longioribus aculeis *Schol. Bot.*
4. Ficoides seu Melocactos *Americana*, spinis nigricantibus, brevioribus *Hort. Beaumont. Pluk. Almag. Bot.*

De Echinomelocacto è D. *Hermanni* Parad. Bot.
Duo genera Echinomelocacti laudabili cura ampliss. *Simonis à Beaumont* ab annis aliquot è *Corassavia* insula in *Belgium* delata sunt. Utrumque provenit eò loci quo *Opuntiæ* & *Cerei*, (ad quorum familiam pertinent) nascuntur, nempe in saxorum & rupium interveniis, paucâ aut nulla interveniente terra, aliisque quamplurimis locis in quæ semina injecta sunt.
Plantæ sunt visu raræ & pulchræ, sphæricæ propemodum figuræ, acaules, foliis & ramis destitutæ, ast spinis undique armatæ, *floribus* tubulosis parvis, in 10 segmenta divisis; *fructibus* oblongis, forma & magnitudine *Capsici* fructu minimo, eleganter rubellis, tenui subdulci pulpa, & multis minutis *seminibus* refertis.
Qui ex priori genere sunt subrotundi, *Melonis* magnitudinem adæquant, constantes 16 aut 17 (nonnunquam paucioribus) costis aculeatis & candido tomentoso capite, è quo *Flores Fructúsque* egrediuntur, cohærent. Hujus Generis duæ prostant varietates, quarum 1ma costas habet ab imo ad summum recta ascendentes, appellata.

1. Echinomelocactos *major non lactescens, costis rectis*, Herm. Parad. Bot. *major, tomentoso capite, costis rectis* P. B. P. Ficoides *occidentale spinosum, melonis facie, costis rectis* H. Ac. L. B. *App. Pomum spinosum Opuntiatum* Munting. Prax.

Hæc à *Pena, Lobelio, Drusio*, aliisque delineata & descripta est.

2. *Secunda* varietas à 1ma non aliter distinguitur nisi costis obliquo ductu ascendentibus: diciturque

Echi-

3. Echinomelocactos *major non lactescens, costis obliquis,* Herm. Parad. Bat.

Posterioris Generis *Echinomelocacti* multò minores sunt & lactescentes, nullis nec costis, nec tomentoso capite constantes, sed ex multis spinosis tuberculis cohærentes, *Floribus* & *Fructibus* quaquaversum prodeuntibus, primo Generi cæteroquin paribus. Horum duæ quoque differentiæ notæ sunt. Prima est

4. Echinomelocactos *minor lactescens, tuberculis seu mammillis majoribus* Herman. Parad. Bat. *minor lactescens absque tomento, cylindris strictioribus* P. B. P. Ficoides *Occidentale spinosum minus, absque tomento* H. Ac. L. B. *App.* Ficoides seu Melocactos *mammillaris glaber, sulcis carens, fructum suum undique fundens* Pluk. Phyt. F. 29. Hujus descriptionem Commelinianam superiùs dedimus.

Herman.

E numerosis oblongis tuberculis, protuberantium mammillarum instar, ad apices aculeatis & nonnihil lanuginosis, 9, 10ve aculeis juxta se positis, constructus est hic Echinomelocactus. Sphærica est ejus forma & nonnunquam productior, Mali Aurantii magnitudine, coloris in hilari virore splendescentis. Carne seu pulpa constat duriuscula, in viridi pallescente, agrestis & cucumeracei saporis. Turget insuper succo lacteo, quem sauciatus ex omni parte profundit. *Flores* nunc è tuberculorum interstitiis, nunc inter ipsos aculeos erumpunt, similes Echinomelocacto majori, pusilli nempe, rubentes & tubulosi, in 10 segmenta separati, exiguo crocato umbilico, ceu altero flosculo, è medio prominente. Singulis subjiciuntur *Fructus*, qui marcescentibus floribus primò sensim prodire incipiunt, & postmodum ad maturitatem perducti derepente & quasi uno ictu, jucundo præsentium aspectu ejaculantur: Forma & magnitudine fructum *Capsici* siliquis minimis & angustissimis adæquant, & tenui sub membrana sanguinei splendidi elegantissimi coloris includunt pulpam è rubro pallentem, minutissimis flavescentibus *seminibus* refertam. *Radix* tenuis est & albicans in aliquot fibras divisa, quæ per rupium intervenia reptant, harumque asperitatibus sese illaqueant.

5. Echinomelocactos *minor lactescens, tuberculis minoribus* Herman. Parad. Bat. *min. lact. absque tomento, cylindris strictioribus* P. B. P. Ficoides *seu* Melocactus *minimus, lanuginosus, spinis mitioribus, fructu sparsim egrediente* Pluk. Phyt. T. 29.

Herman.

Hujus forma nonnihil depressior est, & rariùs in longitudinem porrecta: Tubercula multò minora, minùs protuberantia, & pressiùs invicem cohærentia: Aculei longiores, tenuiores & mitiores, quibus tenuior sed copiosior lanugo intertexta est. Quoad *Flores, Fructus,* &c. nullatenus à priori distinguitur.

Echinomelocacti *majores* seu *sulcati,* licet Flores & Fructus quos in Patria concepere, in Hortis nostris aliquando perfecerint, attamen absque ullo incremento, eodem in statu quo è patria delati sunt ad 4tum 5tumque annum perstiterunt. *Minores* verò seu *Mammillares* facilioris culturæ sunt. Hi namque in Hortis non solum augescunt, *flores* & *fructus* ferunt, sed & seminibus mox à maturitate satis repullulant. Expostulant nihilominus exactam culturam, solum siccum & calorem efficacissimum, ut proinde toto ferè anno, mensibus Junio & Julio exceptis, in vitreis hypocaustis asservandi sint.

De vitæ termino nihil determino, nisi quòd suspicer eos fructibus omnibus excussis interire. Sexennes in fictili colo.

Majores & minores sub cineribus ustulati ab *Indis* esitantur. Ast ingratior horum sapor. Suaviores sunt fructus qui ob dulcedinem Ficuum æmulam avidiùs expetuntur.

Terentius ex autographo *Recchi* sub nomine *Tepenexcomitl* 5tam *Echinomelocacti* speciem proponit, inquiens, Eandem videri plantam quæ à *Lobelio* & *Clusio* sub nomine Echinomelocacti descripta est, sed plurimùm differre; primùm *radice*, cujus fibræ in crassam radicem coalescunt, deinde *fructu*, qui rubescit quidem, sed maculis quibusdam viridantibus exornatus est. Addit quoque carere capite tomentoso. E *Recchi* icone patet, fructus in suprema Sphæræ parte spinis in longum porrectis circumseptos esse.

6. Tekka Laurocerasi folio, baccis coronatis *Petiv. Act. Philosoph. Lond.* N. 267. p. 708. An Katu Tekka *H. M.* Vol. 4. T. 28. p. 35. Terrane *Malab.*

Ad 3 aut 4 pedum altitudinem excrescit. Frutex hic baccâ suâ eleganti coronatâ innotescit, coronâ pentaphyllâ stellatâ amplâ insignis; colore est, figura & magnitudine Piperis nigri, verùm insipida; capsula amarâ semine intus contento parvo tenello: brevi insidet pediculo, & in racemis velut umbellatim oritur. D.*Petiver.*

Decoctum totius plantæ paralysi conducit. E fructu condito *Atchar* conficiunt indigenæ.

P. 1472. Ad Cap. de Rosa, post pl. 15. add.

Rosa Alpina supina spinosissima *Hyac. Ambrosini Nov. plantarum hactenus non Sculpt. Histor.* Rosæ Pimpinellæ dictæ species est, & nescio an ea quæ à *Clusio* describitur.

Ambrosin.

Ex *radice* dura, lignosa, in diversa tendente tota sarmentosa exurgit planta, humi in orbem sparsa, firmis ramis, rotundis & robustis, frequentibus spinis aduncis & acutissimis in costis prominentibus, ut in Acanthio *Mat.* ex viridi purpurascentibus, in terram reclinatis & quasi repentibus armata. *Foliola* uni petiolo oblongiusculo & plano inhærentia, angusta, crassiuscula, viridia, per ambitum serrata, prominentibus in singulis nodis seu geniculis spinulis numerosissimis. In singulis ramis nascuntur singulares *flores* 5 foliolis constantes coloris purpurei odoratissimi, quorum medium occupant *Staminula* flavo apice prædita: quibus cadentibus *fructus* rotundus brevis initio viridis, deinde maturitatem adeptus niger evadit; candida, crassa & angulosa semina continens, Floret Junio, fructus Augusto maturescit.

In Alpibus *Lucensium* & monte *Pescaglia* nuncupato; in loco dicto il *Pratale* reperitur.

Bacciferæ Umbilicatæ.

1. Grossulariæ fructu arbor maxima non spinosa, Malabathri folio maximo, inodoro, flore racemoso albo *Slon. Cat. Jamaic.* Acinodendron *Americanum*, quinquenervium comantibus flosculis, foliis ampliss. glabris, prona parte albicantibus *Pluk. Mantiss.*

D. *Sloane.*

Truncus hujus arboris femoris humani crassitiem adæquat, cortice russo, propemodum glabro obductus, ad 20 pedum altitudinem rectà assurgens. *Virgæ* è ramis exeunt versùs summitatem binæ oppositæ, quadratæ, & ad uncialia intervalla *foliis* ex adverso binis vestitæ, pediculis destitutis, sesquipedalibus, latitudine dimidia [media sc. parte:] Ab angusto etenim principio ad medium usque paulatim dilatantur, exinde ad finem contrahuntur, in punctum desinentia; circa margines serrata, supernè intensè viridia & glabra, subtus albicantia, quinque costis seu nervis crassioribus à pediculo per totam folii longitudinem decurrentibus, medio recto, lateralibus arcuatis transversos nonnullos obiter emittentibus, *foliis* Malabathri exactè similibus. Summi ramuli in fasciculos seu spicas exeunt *florum* alborum pentapetalorum cum albis intus *staminibus*, 3, 4ve simul; quibus succedunt totidem *baccæ* parvæ, umbilicatæ, ut in hujus Generis aliis.

In Insulæ *Jamaicæ* sylvis mediterraneis montosis frequenter reperitur.

2. Grossulariæ fructu Arbor maxima non spinosa, Malabathri folio integro minore, subtus ferrugineo *Slon. Cat. Jamaic.* Arbuscula trinervis aut potiùs pentaneuros, foliis crassis, hirsutis, ad ambitum rarioribus serris, ex insula *Jamaicensi Pluk. Phyt.* T. 264. F. 2. Arbor *Americ.* Malabathri subrotundis foliis subtus lanugine ferruginea villosis *Pluk. Tab.* 249.

Cùm præcedente *i. e. Muiva Brasiliensibus Marcgr.* Arbore racemosa *Brasiliana*, foliis Malabathri *Breyn. cent.* invenit D. *Sloane*, à qua, inquit, vix differt. D. *Plukenet* in *Mantissa* ad *Almagestum* Arborem hanc Acinodendron *Armericanum* pentaneuron, foliis crassis hirsutis, &c. vocat, & quærit annon sit *Caaghiyuyo* Brasiliensium *Pisonis*, p. 217.

3. Grossulariæ fructu Arbor non spinosa, Malabathri folio maximo, glabro & splendente *Slon. Cat. Jamiac.* Acinodendron *Americanum* Canellæ fol. maximo, utrinque glabro *Pluk. Mantiss.*

D. *Sloane.*

Cortice fusco investiebatur arbor isthæc grandis, ramis incurvis, surculis velut articulatis, angulis ad singulos articulos, inter articulos comprehensis valdè obtusis: *foliis* alternatim ad semuncialia intervalla exeuntibus: quorum unumquodque 4 plus minùs uncias longum erat, mediâque latissima parte 2as latum, circa margines æquale, tribus nervis seu venis à summo pediculo per totum folium decurrentibus. Minores duæ in hoc genere marginibus folii propiores sunt; transversis venis apparentibus in folio texturæ tenuioris admodum glabro, pulchra specie. Supina foliorum facies colore pallidè viridi est, amœno, splendente.

Cum præcedentibus in collibus *Redhills* dicti, locis sylvosis, reperitur.

4. Grossulariæ fructu non spinosa, Malabathri foliis, subtus niveis, fructu racemoso in umbellæ modum disposito *Slon. Cat. Jamaic.* Sambucus *Barbadensibus* dicta, foliis subincanis *Pluk. Phytogr.* T. 221. F. 6.

D. *Sloane.*

Præcedenti *i. e. Aninga-peri Pisonis* per omnia similis eademque esse videbatur, nisi quòd folia subtus incana essent & elegantissima. *Fructus* in summis ramulis in umbellæ formam dispositi, sambucinorum in modum, & horizontali superficie magis æquâ siti sunt quàm præcedentis fructus, qui non adeò numerosi sunt, aliique altiùs, alii humiliùs collocantur.

In insula *Barbados* vel *Nieves* invenit D. *Sloane.*

Cæterùm Aninga-peri *Pisonis* Grossulariæ fructu non spinosa, Malabathri foliis oblongis, floribus herbaceis racemosis, fructu nigro *D. Sloane* dicitur.

4. Grossu-

5. Grossulariæ fructu majore Arbor spinosa, fructu folioso, è viridi albicante *Slon. Cat. Jamaic.*
D. *Sloane.*

Facie Rhamni, spinis ex eodem puncto nascentibus, pluribus simul, aliis longioribus, brevioribus aliis; *fructu* Juglandis magnitudine, ovali, è viridi albicante, cum crista in apice foliorum parvorum, pulpam continente mollem, albicantem, mucilaginosam, cum pluribus intus seminibus, uvæ crispæ in modum, Arbor quædam 15 pedes alta, patula, prope ruinas veteris cujusdam monasterii non procul ab urbe S. *Jago de la Vega* à me observata fuit, an sponte ibidem nata, an aliunde translata & humana manu plantata non ausim determinare: sola tamen in hac insula à me conspecta fuit.

6. Grossularia *Zeylanica*, magno flore: Embille *Zeylanensibus* D. *Herman.*

Folia à Grossularia longissimè recedunt, sunt enim integra, ovalia, per margines æqualia & Lauri Tini similia, bina ex adverso.

7. Baccifera *Madrasp.* Ribis more, floribus muscosis Iuli instar *Mus.* Grossularia *Zeylanica* fructu albo D. *Herman.* *Pet. 621.*

Hæc non solùm fructûs colore, foliorum figura longiore & situ alterno differt: Quin & florum surculi foliis non intermiscentur, sed summos ramos terminant.

Est & alia species baccis albis, in qua pediculi communes floriferi non tantùm summos ramos occupant, sed etiam ex alis foliorum exeunt.

P. 1485. Ad Capitis de Ribesio speciem primam nota.

Ribes vulgaris fructu rubro multis *Angliæ* in locis spontè provenit, quod & ipse dudum noveram, quamvis cùm Historiam ejus conscriberem id memoriâ exciderat.

P. 1489. Ad Cap. de Vite Idæa.

1. Vitis Idæa *Mariana*, Vincæ Pervincæ minoris folio, Jasmini flore gemello, fructu nigricante, claviculis donata *Pluk. Mantiss.*
2. Vitis Idæa *Virginiana*, longiore mucronato & crenato folio, floribus pentapetalis, staminibus plurimis refertis *Ejusd. ibid.*
3. Vitis Idæa *Mariana* Salicis pumilæ foliis firmioribus *Pluk. Mantiss.*
4. Vitis Idæa, Oleæ Sativæ foliis, *Marilandica Ejusd. ibid.*
5. Vitis Idæa (forsan) parvis, subrotundis, elegantissimè crenatis foliis, Fruticulus ex *Groenlandia Ejusd. ibid.*
6. Vitis Idæa *Mariana*, Amelanchier lanato folio, floribus albis, ad umbilicum ferè laciniatis *Pluk. Mantiss.*
7. Vitis Idæa *Mariana*, lanatis foliis, Sassafras in modum tripartito divisis, floribus comosis *Ejusd. ibid.*
8. Vitis *Idæa* fructu rubro nostras, Vaccinia rubra foliis myrtinis crispis D. *Merret* dicta. An Radix *Idæa* putata & Uva Ursi *J. B?*

Caules ei in terram resupini, valdè ramosi, foliis crebris cincti, unciam longis, semunciam latis, angusto principio sensim dilatatis, apicibus subrotundis, crassis, venosis, colore obscuriùs viridi. *Flores* in summis ramulis brevibus pediculis vel singulares, vel duo trésve simul insident, (quantum in sicca discernere potui) urceolares: quibus succedunt baccæ rubræ, aliarum hujus familiæ pares.

In insula Mul, & alibi in Alpibus *Scoticis* frequens est. Reperitur etiam in montibus *Ultoniæ* & *Connactiæ* in *Hibernia.* D. *Lhwyd.*

9. Vitis Idæa Pruni foliis, argutè denticulatis acuminatis, flosculis purpureis, in surculis è summis virgulis egressis, pluribus simul.

Flores petiolis privatis prælongis insident, purpurei, petalis reflexis, summo fructui innascentes. Nec formam petalorum, nec eorundem numerum in sicca discernere licuit. Fructus autem bacca videbatur esse humida.

Ramulum siccum è *Marilandia* attulit, nobísque communicavit D. *Vernon.*

10. Frutex *Marilandicus*, Viti Idææ affinis, flosculis in summis caulibus spicatim digestis, spicis erectis.

Spica multiplex seu ramosa plures secundarias emittit. Flosculi perexigui, urceolari formâ esse videntur, è brevibus & tenuibus pediculis deorsum dependentes. *Folia* alternatim ramulis adnexa, ex angusto principio ad medium usque paulatim dilatantur, summa parte lata & subrotunda; in medio tamen in acutum mucronem exeuntia.

11. Vitis Idæa *Marilandica*, vulgaris angulosæ foliis, flore parvo campanulato erectiore.

Flores plures simul velut racematim proveniunt, parvi, campaniformes, margine in quinque apices diviso. *Calix* parvus, brevis, quinquepartitus. Folia quamvis figurâ similia sint vitis Idææ angulosæ *J. B.* foliis, sunt tamen minora, per oras non serrata. Hanc etiam D. *Vernon*, & D. *Krieg* industriæ debemus.

12. Vitis Idæa *Marilandica* foliis ex angusto principio ultra mediam longitudinem sensim dilatatis , surculis floriferis in summis virgis annotinis, è nodulis erumpentibus.

Folia parva sunt, extremitatibus subrotundis, verùm in acumen modicum desinentibus, pediculis ferè nullis. *Flores* è sinubus foliolorum exeunt campanulati, breves, margine in 5 cuspides diviso speciem 7mam sic descripsi.

Hujus ramulum in *Marilandia* collectum attulit *D. Vernon.*

Folia ad *Pyrolæ folio mucronato serrato* folia accedunt, nisi quòd majora sint, circa margines argutiùs denticulata; surculis alternatim adnascuntur. *Flores* seorsim in surculo seu pediculo communi plures simul racematim proveniunt, Unedonis aut Lilii convallium florum figurâ, parvi, deorsum reflexi. Fructum non vidimus.

13. Vitis Idæa *Marilandica*, foliis in hoc genere maximis, Pruniformibus acuminatis, floribus etiam majusculis campanulatis.

Folia alternatim ramulis adnata , per oras æqualia, duas & semis uncias longa, unam lata, utrinque acuminata, pediculis brevibus insidentia. Flores plures simul velut è nodulis exeunt, in virgis annotinis pedicellis tenuibus semuncialibus aut longioribus deorsum reflexis appensi, campaniformes, summis marginibus in quinque cuspides sectis. Calix in 5 longas & angustas lacinias dissectus est, præter aliorum hujus generis normam, ut dubitem an genuina Vitis Idææ species sit nécne, quamvis folia & flores conveniant.

14. Vitis Idæa *Benghalensis* , Uvæ ursi bacca singulari, ad foliorum exortum, barbulis donata *Pluk. Phyt.* T. 69. F. 4.

15. Vitis Idæa *Americana*, longiori mucronato & crenato folio, floribus urceolatis racemosis *Pluk. Almag. Bot.* Vitis Idææ foliis & facie, Unedonis flore *Americana Ejusd. Phytogr.* T. 236. F. 3. Nostratibus **Gooseberry-tree** nuncupatur. Fortè Corylus *Guadelupana*, quæ quia modo Coryli, plurimos è radice stolones emittit, ab incolis Gallis *Condier* i. e. Corylus satis abusivè dicitur. Nam folia gerit Lauri, fructus autem rubros & nigros Grossularum instar, & earum ferè sapore. *Mundy* Biochrestolog. 167.

16. Vitis Idæa seu Myrtillus *Indiæ Orientalis*, subrotundo folio, non crenato *Pluk. Almag. Bot.* T. 321. F. 3.

17. Vitis Idæa palustris *Americana*, flore albo crystallino *Ejusd. ibid.* Variat etiam aliquando fructu succini coloris.

18. Vitis Idæa palustris *Americana*, foliis parvis circinatis, elegantissimè crenatis, ex Insula *Jamaica. Ejusd. ibid.*

Alias adhuc adfert *Vitis Idææ* species, quas cum plantis quibusdam nobis alibi descriptis easdem esse conjectatur, nimirum

Vitem Idæam *Malabarensem* , *Niruri* (fortè) *Malabaribus* dictam ; quam Fruticem Indicum bacciferum Vitis Idææ 2dæ Clusii facie, *Breyn. Cent.* esse existimat.

Vitem Idæam *Æthiopicam* Myrtinis foliis, flosculis dependentibus : quam ad Fruticem *Æthiopicum* bacciferum Myrtilli foliis *Breyn. Cent.* referendum esse suspicatur. Hanc describit & depingit *D. Commelinus* inter Horti Med. Amstelod. rariores.

19. Vitis Idæa *Æthiopica* Buxi minoris folio floribus albidis *D. Commelin. Hort. Amst. rar.* An Frutex Æthiopicus baccifer, foliis Myrtilli alter, *Breyn. Cent ?* p. 10.

Commelin.

Proceritate duorum pedum adolescit, perpetua fronde virens, ligno duro, & cortice griseo tecto : ramuli juniores coloris sunt grisei. *Foliola* incondita ramos vestiunt brachiatos, subcrassa, extremo mucronata, hilariùs viridia , nitentia, circa margines nonnihil crenata, Buxi minoris æmula, ast minora, gustúque adstringente. *Flosculi* è foliorum alis enascuntur, pediculis longioribus innixi, monopetali in 5 lacinias extrorsum reflexas dissecti, albicantes, odore non ingrato è quorum medio aliquot [10] *staminula*, è luteo virescentia emicant. *Flores* ut plurimum singulatim sub climate nostro exeunt, calice quinquepartito præditi, quibus excussis *stylus* superstes manet, cujus basis intumescens in fructûs rudimentum facessit, quem tamen in climate nostro non perficit. Quot floribus gaudeat in solo natali planta isthæc mirum dictu.

Sponte & passim luxuriat ad *Promontorium Bonæ Spei.*

20. Vitis Idæa *Marilandica*, Uvæ ursi foliis, floribus è foliorum singulorum alis singulis. Vitis Idæa *Mariana* , brevioribus obtusis foliis, floribus albis inter ramulos sparsis *Pluk. Mantiss.*

Hujus

Hujus plantæ *folia* ad Uvæ ursi, aut Vitis Idææ foliis Myrtinis crispis *Merret. Pin.* accedunt, brevibus admodum pediculis fulta, crassa, rugosa, per margines æqualia. *Flores* parvi, concavi, ore latiore in 5 oblonga angusta segmenta diviso, colore (quantum in sicca discernere licuit) albicante, pediculis brevissimis insidentes, calice quinquepartito excepti.
In *Marilandia* invenerunt *D. Krieg* & *D. Vernon.*

21. Vitis Idæa *Marilandica*, Pruni sylvestris foliis longioribus, acutioribus, flosculis monopetalis purpureis, in surculis privatis, è singulorum foliorum alis singulis.

Folia in ramulis alternatim sita sunt, per margines æqualia. Surculi floriferi minoribus foliis vestiuntur, è quorum alis singulis singuli exeunt. *Flores* in pediculis prætenuibus uncialibus deorsum nutantes acetabuli ferè figura, margine in 5 lacinias petala imitantes diviso, *stamina* multa *apicibus* longis albicantibus erectis ostendentes, cum stylo in medio oblongo à flore residuo. Fructum non vidimus, necdum enim eum perfecerat.

22. Kirganeli H. M. P. 10. T. 15. Viti Idææ affinis, floribus parvis hexapetalis, in foliorum alis singulis, sessilibus, vasculo seminali in 6 capsulas diviso.

H. M.
Bipedali est altitudine, in quovis nascens solo. *Radix* albicans fibrosa, capillata, saporis nonnihil subacris. *Caules* tenues, lignosi, virides, nonnihil nitentes. *Folia* bina serie proveniunt, obliquè ex adverso posita, parva, oblongo-angusta, tenuia, lenia, viroris supernè fusci & surdi, subtus diluti, costula tenui instructa, circa vesperam se claudentia. *Flores* petiolis ipsis foliaceis, in parte inferiori propè originem foliorum insident, valdè parvi hexapetali albicantes, exteriùs subvirides, in medio globulum flaviusculum seu viridi-flavescentem continentes, plano-rotundum evadentem, *semina* intra se continentem; est a. ille in superficie velut granulatus, in sex cancellos suturis distinctiùs, cortice viridi, interiùs duriore & cinereo-albicante. Commissuris relaxatis in 6 triangulares resolvitur *capsulas seminales.* Ipsa *semina* parva sunt, triangularia, spadiceo-fusca.
Folia unà cum radice trita apostemata resolvunt, sola, ulcera mundant: in oleo *Nucis Indicæ* frixa vulnera sanant. *Radix*, paucis aliis ejusdem energiæ additis, & in pulverem redactis, tussientibus & rheumaticis prodest: cum Allio trita testiculorum exulcerationes mundificat & consolidat, & contra dysenteriam appositissimum remedium est.

23. Tjeru-Kirganeli *H. M. P.* 10. T. 16. Viti Idææ affinis Indica minor. Icon hujus flores tripetalos repræsentat.

A priori tantùm differt, quod hujus cauliculi, ut & petioli foliacei rubescant; quódque folia sunt nonnihil angustiora, ac in pedunculis rubescentia, & in aversa parte, maximè ad oras, rubro velut limbulo circundata.

P. 1492. Post Cap. de Pimpinella spinosa, potiùs Tragacanthæ species.
Poterium latifolium *Asiaticum Breynii* Cent. 1. F. 74. Megasac Syrorum *Rauwolf.* qui pro Poterio Matthioli habuit; à quo tamen (inquit Breynius) foliorum magnitudine inque aculeum desinentium permultum differt: ideóque peculiare genus rarissimum constituit.

P. 1492. Ad Cap. de Periclymeno recto.

1. Periclymenum seu Chamæcerasus *Pyrenaica*, Oleæ folio, fructu gemino rubro, Grossulariæ simili *Schol. Bot.* 288.
2. Periclymenum vel Xylostæum *Pyrenaicum Elem. Bot.*

Radicibus est lignosis, multifidis, fibratis; *Caulibus* bicubitalibus, cortice cinereo obductis, patulis & ramosis, in quibus *folia* bina ex adverso nascuntur, Oleæ formâ, sed ampliora, glauca, ex eorum alis *flores* prodeunt, monopetali, penduli, semunciam longi, bini semper eidem pediculo insidentes, posteriùs fistulosi, anteriùs campaniformes, quinquepartitis oris: *Stamina* candida sunt, *apices* verò lutei, *calices* etiam jugati, qua parte flores excipiunt coronati, & mutantis in *fructus* geminos, Grossulariæ vulgaris spinosæ formâ & magnitudine, purpurascentes aut miniatos, carnis fungosæ & succi subdulcis plenos; *semina* compressa & flavescentia.
E rupibus montium *Pyrenæorum* eruit D. *Tournefort*: tum & in monte *Serrato Catalauniæ* sive *Hispaniæ Tarraconensis* invenit.

3. Chamæcerasus montana, Aceris folio *Park.* p. 1519. *C. B. Lugd.* Folia habet lata, ad margines incisa, Aceris instar, fructum rotundum, rubrum, Cerasi similem, geminum plerunque in eodem oblongo pediculo. Hujus ramulum *Gesnerus* ad *Dalechampium* misit *Chamæcerasi montis Generosi* nomine.
4. Chamæcerasus exotica rotundifolia *Indica Park. ibid.* Ramuli hujus recti, graciles, *foliis* obsiti pulchris, latiusculis, Cerasinis nonnihil similibus, verùm rotundioribus nec adeò acuminatis, circa margines eleganter dentatis. Fructus parvus, ruber, Chamæcerasi similis.

5. Peri-

5. Periclymenum rectum, Androsæmi foliis, *Virginianum Pluk. Almag.*
6. Periclym. rectum, longiore folio molli *Ejusd. ibid.*
7. Periclym. *Americanum*, è cujus radice fit atramentum *Pluk. Phyt.* T. 212. F. 4. Lauri facie *Curassavica*, è cujus radice atramentum conficiunt *Americani P. B. P.* Pada-vara (fortè) *H. M. P.* 7.
8. Periclym. surrectum, Persicæ foliis *Maderaspatanum*, fortè Itti-Canni *H. M.* p. 7. *Ejusd. ibid.*
9. Periclym. herbaceum rectum *Virginianum, Dr. Tinkars weed* vulgò vocatum *Pluk. Phytogr.* T. 104. F. 7.
10. Periclymeno recto accedens arbuscula *Virginiana* siliquosa *Pluk. Phytogr.* T. 103. F. 3.
11. Periclymeno similis Myrtifolia arbor *Maderaspatensis Pluk. Phyt.* T. 211. F. 4.
12. Periclymenum *Zeylanicum* herbaceum, foliis variegatis, diversicoloribus maculis ornatis *P. B. P. v.* Clematis Indica &c. *C. B.*

P. 1491. Ad vires Periclymeni vulgaris add.

Succum foliorum viridium Periclymeni vulgaris à medicis *Hibernicis* optimo cum successu in Ictero propinatum vidi. Dosis j aut ij cochl. Vomitum excitabat, cum præsentaneâ morbi medelâ. D. *Sloane.*

13. Periclymenum rectum herbaceum, Gentianæ folio, folii pediculo caulem ambiente, fructu è pluribus acinis composito *Slon. Cat. Jamaic.*

D. Sloane.

Caulem exserit viridem, teretem, geniculatum, glabrum, ad pedalem altitudinem assurgentem, ad unumquodque geniculum folio donatum, cujus pediculus eum circumambit, concavum efficiens tubulum seu infundibulum, caule ampliorem, supráque geniculum ad mediam circiter unciam productum, tantillo aquæ excipiendo & continendo idoneum. *Folia* 5 uncias longa sunt, 2 lata, glabra, tenuia, Phalangii seu Gentianæ dipetalæ foliis similia. Versus summitates caulis, ex adverso uniuscujusque folii, proveniunt pediculi quincunciales; in quorum apicibus supra duo parva viridia folia consistunt *flores* aliquot albi, quibus succedunt plures rotundi, majusculi, nigri *acini* densè in unam baccam constipati, in quorum unoquoque continetur *semen* unicum nigricans, tenui admodum pulpa, quæ plerunque siccescit, inclusum.

In sylvis, quà itur versus 16 *miles walk*, & partes insulæ *Jamaicæ* Septentrionales observavit *D. Sloane.*

14. Periclymenum rectum folio hirsuto majore, flore flavo *Slon. Cat. Jamaic.* Camara flore flavo, è ripa fluvii S. Francisci *Marcgrav.* p. 5. An Viburnum Cisti fœminæ foliis mucronatis vel potiùs Salviæ, Americanum, odoratum minus, floribus luteis *P. B. P?*

D. Sloane.

Ad præcedentem plurimùm accedit, trunco 7 aut 8 pedes alto, carpi manûs crassitie, cortice glabro albicante, versùs fastigium ramis aliquot brachiato, vertice nutante. *Folia* ad nodos bina apposita, pediculis semuncialibus insident, duas uncias longa, latitudine ad basin subrotundam maxima unciali, exinde sensim in punctum coarctata, circa margines incisa, Scorodoniæ foliis persimilia aut Urticarum, minimè bullata, odorem præcedenti similem spirantia. *Flores* multi simul, densè stipati, seu in capitula arctè congesti ut in præcedente, colore Aurantiaco seu intensè flavo: quibus succedit *fructus*, præcedentis exactè similis.

Cum priore ubique occurrit, ejúsque folia ad eadem valent.

15. Periclymenum rectum humilius, Salviæ folio rugoso majore, flore purpureo, fructu oblongo esculento purpureo. A third sort of wild Sage.

D. *Sloane.*

Caulibus aliquot angulosis, copiosâ medullâ farctis, ad 3, 4ve pedum altitudinem enititur, ramis binis ternísve ad genicula exeuntibus, *foliis* densè obsitis, ramis binis plerunque adversis, interdum ternis ad singulos nodos, brevibus aut nullis pediculis intercedentibus adnexis, duas uncias longis, media latissima parte unam latis, circa margines dentatis, Scorodoniæ aut Salviæ folia proxima similitudine referentibus, quemadmodum hujus generis reliqua. *Flores* ex alis foliorum exeunt, pediculis hirsutis, duas uncias longis insidentes, plures simul, arctè juncti, pentapetali, pallidè purpurei; quibus succedit *fructus* è pluribus acinis densè stipatis, *Mori* instar, compositus, unoquoque acino unicum compressum album *semen* continente, & colore purpureo tincto, multóque succulentiore quàm in aliis hujus generis speciebus, nec gustui ingrato; unde pueri eos avidè appetunt, colligunt & comedunt. Coma hujus plantæ tota pilosa est & φερώνομος.

In agris humidioribus, fossis, &c. circa urbem S. *Jago de la Vega* reperitur.

16. Periclymenum rectum, Salviæ foliis majoribus, oblongis mucronatis, subtus villosis, alternatim sitis, flore & fructu minoribus *Slon. Cat. Jamaic.* Ulmi angustifoliæ facie baccíferæ *Jamaicensis*, foliis supernè scabris, subtus villosis, alternatim sitis, floribus flavis perpusillis, fructu botryode monospermo *Pluk. Phyt.* T. 328. F. 5. *Almag. Bot.* p. 393.

D. Sloane.

D. *Sloane.*

Rami hujus arboris glabro nigricante cortice tecti erant. Suberat lignum durum albicans: versùs summitates expullulabant *Folia*, unciali plus intervallo distantia, 2 circiter uncias longa, media latissima parte propè unciam lata, pediculis præparvis hærentia, circa margines dentata, supernè rugosa Salviæ aut Urticæ foliorum ad instar, minimè bullata, subtus albicantia & nonnihil lanuginosa, costis multis eminentibus. Ex alis foliorum exeunt virgulæ duas ferè uncias longæ, tenues, ramosæ, quarum summitatibus innascuntur *flores* plures simul conferti, quàm præcedentium minores.

In insulæ *Jamaicæ* partibus Septentrionalibus collegi.

17. Periclymenum rectum Salviæ folio rugoso minore subrotundo *Slon. Cat. Jamaic.* Viburnum Americanum odoratum, folio parvo orbiculato, floribus & baccis foliolis interceptis *P. B. P. Pluk. Phyt.* T. 114. F. 5.

D. *Sloane.*

Salviæ hortensis statura & magnitudine est, prope fastigium in surculos quadratos hirsutos divisum, quibus *folia* adnascuntur bina, opposita in pediculis hirsutis, quadrantem unciæ longis, propemodum rotunda, diametro ¾tarum unciæ seu dodrantali, costa insigniore medium percurrente, pluresque transversos nervos seu costulas emittente, superficie rugosa, velut Salviæ folia, & circa margines dentata. Ex aliis foliorum emergunt pediculi aliquot, 2 circiter uncias longi, *capitulum* sustinentes parvum, è pluribus pallidis exiguis *flosculis* conflatum & circum oras in plura segmenta divisis. Quibus fructum, quamvis eum non viderim, successisse reliquorum hujus generis inferiùs describendorum similem minimè dubito.

In insula *Barbados* reperi.

18. Periclymenum rectum, Salviæ folio rugoso majore oblongo bullato, flore albo, fructu longiore. *Slon. Cat. Jamaic.* Salvia Barbadensibus dicta, spicâ florum compactiori *Pluk. Phytogr.* T. 221. F. 3. **The largest sort of wild Sage.**

D. *Sloane.*

Hujus arboris caudex in cruris humani crassitudinem excrescit; cortice fusco, propemodum glabro obtectus, & ad 10 aut 12 pedum altitudinem assurgens, ramis quaquaversum expansis caput speciosum efficientibus. Surculorum extremo *foliis* pluribus alternatim ad ¾ unc. intervallo dispositis cinguntur. Folia isthæc pediculis trientem unciæ longis insistunt, ipsa sescunciam longa; mediâque parte latitudine maxima semuncialia, corrugata & bullata, hirsuta & foliorum Salviæ similia, supernè viridia, subtus albicantia, & Cisti foliorum æmula. Capitula cum reliquis hujus Generis conveniunt, nisi quòd longiora sint.

Secus viam qua *Guanaboa* itur, locis *Red-bills* dictis copiosè crescit.

19. Periclymenum rectum Salviæ folio rugoso, majore, subrotundo, bullato *Slon. Cat. Jamaic.*

Præcedentis varietas est, & in eo solùm differt quòd folio rotundiora magisque bullata obtineat.

In monte *Diablo* dicto collegit D. *Sloane.*

20. Periclymenum rectum, Salviæ folio rugoso, minore, bullato flore albo *Slon. Cat. Jamaic.* An Cisti folio arbor exotica *Lob. Ob.* & *Ad?* Camara flore albo *Marcgrav.* & *Piso.* **Wild Sage.**

D. *Sloane.*

Frutex isthic *radicibus* pluribus lignosis, è fusco rubentibus, pedalibus sub terræ superficie quaquaversum in orbem extensis fundatur; unde exoritur *caudex* rectus, brachium crassus, 7 pedes altus, cortice glabro coloris castanei amictus, & versùs fastigium plures ramos in omnem partem fundens, quorum *surculi* foliis rugosis & hirsutis, Salviæ similibus obsidentur, odore grato Cisti, pediculis ⅛ unc. longis insidentibus, ipsis sescunciam longis, latitudine ad basin maxima semunciali, exinde ad apicem usque paulatim angustatis, circa margines incisis, & supernè bullatis: summis ramulis insident *flores* plures simul in capitulum rotundum arctè congesti, albi, monopetali, oris in 4 aut 5 segmenta divisis; quos sequuntur multi acini seu *baccæ* rubræ conglomeratæ, arctè stipatæ ut in moro aut rubo, aut potiùs periclymeno, quarum unaquæque in pulpa tenui *semen* unicum, rotundum, nigrum, majusculum continet.

Circa urbem S. *Jago de la Vega*, & in omnibus pratis *Jamaicæ* & *Caribæarum* insularum ubique occurrit.

In balneis pro hydropicis, & fomentationibus ad cutem mundandam usûs est creberrimi.

21. Periclymenum rectum, Salviæ folio rugoso, longo & angustissimo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Cætera præcedenti simillima & ferè eadem, foliis solis differt, quæ prælonga erant & angustissima, è caule quadrato per paria exeuntia, uno alteri opposito, pediculis perbrevibus insidentia, sescunciam plus minus longa, trientem unciæ media latissima parte in transversum

ſum extenſa, inde ad utrumque extremum ſenſim anguſtiora, acuminata, circa margines dentata, ſupernè obſcurè viridia, ſubtus albicantia, ſuperficie foliorum Salviæ ſimili. Ex alis foliorum egrediuntur pediculi 2 uncias longi, capitula ſuſtinentes præcedentium ſimilia.
In paſcuis montis *Diablo* dicti collegi.

P. 1492. Ad Cap. de Periclym.

22. Periclymenum *Indicum* arboribus innaſcens, florum faſciculis in brevibus pediculis ad caulium nodos. Itti-Canni *H. M.* P. 7. F. 29.

Ramos habet quadrangulares, geniculis hinc inde interſtinctos, coloris cinerei. *Folia* è geniculis petiolis longis, craſſioribus, interiùs planis, provenientia, oblongo-rotunda, texturâ craſſiori, coriacea, nonnihil rigida, fragilia, fracta gravem odorem ſpirantia, ſaporis ſubamari. *Flores* ad exortum foliorum plures congregati in uno petiolo viſuntur, flavi, pentapetali, oblongo, & flavo collo, intus ſubtiliſſima flava lanugine, ex cujus orificio plura ſtaminula exeunt, flava, tenuia, ſine apicibus, quorum aliqua in vertice bifida. *Gemmæ* florum oblongæ, ex una parte nonnihil inflexæ, vertice obtuſiori, coloris flavi. Floribus marceſcentibus ex ipſa eorundem baſi *fructus* naſcuntur rotundi, globoſi, in vertice in anguſtum ſe ſtringentes, coloris ex viridi flavi: in medio cavitas eſt nucleum rotundum, album ac parvum, ſaporis amari, in ſe continens.
Locus. Naſcitur ſupra arbores in quarum cortices radices emittit, nunquam in terra, ſempervirens, & flores vel fructus habens; circa *Cochien* & alibi paſſim in denſis nemoribus & proceris arboribus.
Radicis cortex dentes figit.

23. Periclymeni *Virginiani* flore coccineo planta *Marilandica* ſpicata erecta, foliis conjugatis D. *Sherard.*

Flores in ſummis caulibus, gradatim ſeſe aperientes velut in ſpicas longas excurrunt, ad unum latus vergentes. Calices è 5 tenuiſſimis velut filamentis compoſiti. Periclymeni recti ſpeciebus accenſeri debet.

Loti arboris folio anguſtiore, Rubi flore, fructu polyſpermo umbilicato *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*
Arboris hujus *truncus* femoris humani craſſitudinem adæquat, cortice propemodum glabro, è fuſco rubente obtectus, verſus faſtigium in plures ramos diductus, ad 30 pedum altitudinem aſſurgens. Virgæ *foliis* alternatim ramulis adnaſcentibus, ad $\frac{1}{4}$ unciæ diſtantiam veſtiuntur, pediculis ſubluteis in canis fultis, 2 uncias longis, ſemunciam latis ad latus inferius incanis, & circa margines dentatis, colore ſupernè obſcurè viridi, ſubtus luteo, Loti arboris foliis perſimilibus, verùm anguſtioribus, mollibus & viſcidis. *Flores* è foliorum alis exeunt in pediculis ſemuncialibus, pentapetali, albi, *ſtaminibus* intus luteis, Rubi vulgaris floribus ſimiles. Succedit *Fructus* umbilicatus, ceraſi magnitudine, primo viridis, in pulpa humida plurima parva albicantia, ſubrotunda *ſemina* continens.
Prope *The Crawle Plantation*, ad margines viæ quâ verſus Trajectum itur, & in agris D. *Cope* loco *Guanaboa* dicto collegi.

P. 1493. Primæ ſpeciei, i. e. Kadali H. M. adde Synonyma ſeqq.

Stramonia ſive Datura Ciſtoides fruteſcens, hirſuta major *Indica Breyn. Prod.* 2. 97. Datura *Indica* foliis Malabathri *Breyn. cent.* 119. Ciſtus pulpifer Indicus *Herman.* Hæc è *Catalogo Hort. Malabar.* Caſp. *Commelini.*
Adde
Kadali *Madraſpatana* minor, capſulis piloſis: Caunampoondoo *Malab. Petiv. Act. Philoſ.* N. 264. p. 592. pl. 42. Altitudine circiter pedali aridis in locis oritur.

P. 1494. Ad Cap. 11. De Ben-kara H. M. ad.

An Kara *Salwacceuſis* major folio longiore venoſo *Petiv.* in *Act. Philoſ.* 276. *Peren-calla Malab. S. Brown.* Hujus fructus acidi & jucundi ſaporis ſunt.

P. 1497. Ad Cap. 16. De Angolam.

Hujus generis arborem ex *Indica Orientali* ad D. *Petiver* miſit D. *Samuel Brown*, nomine *Velaiengell Maraum* Malabar, cui titulum impoſuit D. *Petiver*, *Arbor Madraſpatana, floribus hexapetalis heptapetaliſve, fructu coronato.* Hujus, inquit, fructus unicum rotundum compreſſum nucleum continens cum deſcriptione poſterioris hujus generis in *H. Mal.* deſcriptæ arboris Vol. 4. T. 26. P. 55. convenit, foliis primò deſcriptam potiùs referre videtur. *Philoſoph. Tranſact.* Numb. 244. P. 313.

P. 1494. Cap. 10. Ad Cupi H. M.

An Baccifera racemoſa *Madraſpatana*, Juglandis folio, nigris maculis eleganter aſperſo *Petiv. Act. Philoſ. Lond.* N. 244. P. 315.

Baccæ

Baccæ racematim oriuntur, súntque rotundæ, nigræ, umbilicatæ, Piperis grano non majores, singulæ nucleum amplum non injucundi saporis continentes. Folia bina ex adverso sita punctis nigris insigniter notata.

Baccifera racemosa *Madraspatana* Lauro-cerasi foliis, floribus parvis numerosissimis *Petiveri Act. Philosoph.* Lond. N. 244. p. 320.

Folia hujus figurâ, crassitie & magnitudine Laurocerasi valde referunt, brevissimis aut nullis omnino pediculis nixa, bina inter se opposita, situ parium alterno ut in Mentha &c. *Caulis* utrinque à foliorum nexu sursum versus insigniter sulcatus est. Flores superiorem caulis & ramulorum partem occupant numerosi, parvi, agminatim nascentes, corymbis in plures ramulos divisis. Singulis succedit fructus parvus coronatus seu umbilicatus, figurâ, colore & magnitudine *Piper Jamaicense* All-Spice dictum valdè referens.

P. 1499. Cap. 22. Ad *Perin Niara* adde Synon.

Pimenta *Malabarica*, Caryophylli aromatici folio *D. Petiver Act. Philos.* N. 276. p. 1012. Caryophyllus languescente vi aromaticus, *Malabariensis*, folio & fructu maximo *Pluk. Almag. Bot.* Tab. 274. F. 2. Hujus fructus edulis est, & ab *Anglis* & *Lusitanis* Jambolins vocatur, verùm à Jambolins *Garciæ* & *Parkinsoni* diversus esse videtur.

P. 1497. Cap. 17. Ad Tsjerou-Kara *H. M.* Add.

An Lycium *Salawaccense*, spinis binis distentis, nucleo gemino vel triquetro *Petiv. Act. Philos.* N. 276. p. 1019. *Caurai-chedde* Mal. *S. Brown.*

P. 1504. Ad Cap. de Myrto.

1. Myrtus foliis & odore nucis Moschatæ, cauliculis rubentibus, vulgò odore Citri *Schuyl. Hort. Leyd. Herman.*
2. Myrtus Balsamica, folio Mali Granatæ. *Hort. Leyd. Herman.*
3. Myrtus *Curassavica*, foliis Laurinis, lucidis, flore pleno *P. B. P.*
4. Myrti species *Americana* ex Vera Cruce *Ejusd.*
5. Myrtus *Tarentina* tenuifolia minima *Munting.* Herbar. Belgic: Foliis oblongis, in caule creberrimis pingitur. Flores & Fructus pediculis longis insident. Ast Myrti foliis minimis & mucronatis altera species folio per omnia tenuiore & angustiore *C. B.*
6. Myrtus Laurifolia *Ejusdem.* M. latifolia *Bætica* 1. vel foliis Laurinis *C. B.*
7. Myrtus tenuifolia, fructu albo *Ejusdem.* M. Domestica fructu albo Clus.
8. Myrtus perforata, fructu albo *Ejusdem.* M. angustifolia, seu media foliis confertim nascentibus *Cat. H. Beaum. Hor.*
9. Arbor *Brasiliana*, Myrti Laureæ foliis inodoris *Commel. Hort. Amstel. rar.*

Commelin.

Radice est ligneâ, fibris numerosis donatâ. *Caudex* cortice griseo rugoso à diametro sescunciali in arbusculæ altitudinem excrescens, in varios dirimitur ramos, quorum extremitates tenuissimæ. *Folia* parùm aut nihil odora, contrariis inter se pediculis brevissimis aut nullis fulta, ramis adhærent bina ac bina, cordiformia, duas uncias longa, unam lata, glabra, nitentia, atro-viridia, in primo exertu pauxillo purpuræ permixta. Frigoris non admodum patiens est, multóque humore indiget: fronde perpetua viret.

A Myrto *Ceylanica* odoratissima baccis niveis monococcis *Herman. H. A. Lugd. Bat.* foliorum formâ differt, quæ in hac arbore cordiformia sunt; in illa angustiora magis mucronata, & digitum longa esse dicuntur.

Myrtus fructu absque acinis. D. Boccone plurimas mihi Myrti baccas donavit apyrenas in *Sicilia* collectus, quæ Saccharo conditæ gustu sunt gratissimo *D. Sherard.*

10. Myrtus arborea aromatica foliis Laurinis *Slon. Cat. Jamaic.* Caryophyllus aromaticus *Americanus*, Lauri acuminatis foliis, fructu orbiculari *Pluk. Phytogr.* T. 155. Cocculi Indi aromatici *Grew Mus.* p. 211. Piper Chiapæ *Redi* lat. p. 132. *Pimienta*, Jamaica-pepper *or* All-spice tree.

D. *Sloane.*

Arboris hujus truncus femoris humani crassitudinem æquat, ad 30 circiter pedum altitudinem rectà assurgens, cortice glaberrimo incano tectus, quaquaversum ramos emittens. Virgularum extrema foliis obsita sunt diversarum magnitudinum, quorum amplissima 4 aut 5 uncias longa sunt, 2, 3ve lata, glabra, tenuia, nitentia, saturo virore imbuta, pediculis uncialibus insidentia, attritu perquam odorata, & laurinis per omnia similia. Surculorum extrema seu summitates in multos unciam longos pediculos facessunt, totidem *flores* sustinentes, quorum unusquisque è plurimis ex albicante viridibus staminibus 4 petalis perexiguis deorsum reflexis concoloribus constat. Floribus delapsis aut præteritis succedunt *Baccæ* multæ coronatæ seu umbilicatæ, initio parvæ, virescentes; postea per maturitatem baccis Juniperinis majores, nigræ, glabræ & splendentes; in quibus continetur pulpa humida, subviridis, acris & aromatica, cum duobus plerunque in medio seminibus amplis, membranâ intergerinâ discretis, globulum unà efficientibus, cùm utrumque hemisphæricum sit. Hinc *Clusius* unum ei semen tribuit in duas partes divisibile.

Locus. In montosis sylvis Insulæ *Jamaicæ* ubique crescit, præsertim locis Septentrionalibus. Variat foliis latioribus & angustioribus, quæ an species distinctæ sint, an verò solùm varietates non ausim determinare: Fructum arboris folio latiore nondum videre contigit. Aliis arboribus cæsis & dejectis huic soli parcitur ob lucrum quod à fructu curato (ut vocant) magnâ copiâ in *Europam* quotannis transmissio redundat.

Junio, Julio & Augusto mensibus plerunque floret, aut seriùs citiúsve pro loci situ, & temporis quo pluviæ decidunt diversitate. Fructus non ita multò post maturescit.

Folia à Chirurgis *Indicis* & *Æthiopicis* frequenter usurpatur in balneis pro Hydropicorum cruribus, &c. & ad quæcunque Lauri folia conducere creduntur, utiliter adhiberi possunt.

Indi & *Æthiopes* arbores nonnullas conscendunt, alias cædunt, dejiciunt & surculos avellunt, fructibus immaturis viridibus onustas, qui postea à virgulis, foliis, & baccis maturis diligenter purgantur, deinde supra pannos extensi, Solis radiis exponuntur ab ortu ad occasum usque per multos dies, cavendo ne rorem matutinum aut vespertinum bibant, quo siccæ & rugosæ evadunt, & à viridi in colorem fuscum mutatæ mercatui idoneæ fiunt, ubi 18 denariis nostræ monetæ tempestatis initio veneunt, & postea 12 per totum annum sequentem.

Ex optimis quæ in vulgari usu sunt aromatis habetur hæc bacca, & à sapore delicato plurium specierum simul All-spice i. e. *Omnia aromata* dicitur: Pipere vulgari multò mitior, unde plurimùm expetitur, & in *Europam* invehitur.

Per vesicam destillata oleum chymicum odoriferum delicatum reddit, quod in aqua fundum petit, velut Oleum Caryophyllorum.

Pro Carpo-balsamo in Officinis Pharmacopolarum Londinensibus usurpatur, verùm Carpobalsamum non est, neque pro ejus succedaneo (me judice) usurpari debet, cùm minùs astringens & balsamica sit, magisque odorata; ut existimem in inopia balsami veri optimum quod substitui potest tam pro fructu, quàm pro aliis Balsami fruticis partibus succedaneum fore easdem Lentisci aut Terebinthi partes (id affirmante *Lobelio*) ut quæ ad prædictas proximè accedant. Hæc Arbor, me judice, diversa est à Pseudamomo quorundam, seu Caryophyllo Pliniano *Clusii*, de quo libet subjungere quæ à Rev. Patre *Georgio Camelli* S. J. accepi, literis à *Manilia* Insularum *Philippinarum* metropoli ad me datis.

Amomum (inquit) quorundam seu Caryophyllon Plinianum *Clus.* multam similitudinem & affinitatem cum *Fagara* mihi habere videbatur, unde suspicio orta, num forsitan ipsum esset uva *Fagaræ*. Sed cùm *Clusius* Fagaræ non nisi fructûs iconem & descriptionem afferat, & hic sit fructûs arboris quam *Indi Cayatana*, *Amaheb*, *Cangay* & *Satay* vocant, de eadem paucula adnotare opportunum esse duxi. Est a. *Cayatana* arbor pedetentim crescens, alta, recta, non crassa, albi ac solidi ligni, ad lancearum hastas expetiti; cortice crasso, cinereo, insipido, & nonnihil friabili, qui spinis aduncis, verrucis & callosis tuberculis undique creberrime obsitus, Herculeam clavam effingit. Hujus fragmentum eleganter depictum & descriptum exhibet *Lobelius*, ni fallor, in Adversariis, titulo Rubi facie senticosa planta; à quo *Hist. Lugd. Chabræus & Bauhinus* mutuatum habent. Foliorum rubentes necnon senticosi ramusculi summos arboris apices radiatim ambiunt, quibus Folia saporis boni & alicujus acrimoniæ, per medium excurrente nervulo spinulis consito, obtuso cuspide & quasi bipartito, aliqua modicùm, alio minimè crenata, & à foliis Rosarum non multum differentia nisi majora essent, 30 & plura alternè, brevissimis innixa pediculis, appensa sunt. Flosculis qui rubent & in racemos conglomerantur baccæ jam notæ & à *Car. Clusio* delineatæ subcrescunt, quæ maturæ rumpuntur & granum nigrum, rugosum, splendidum, sat solidum, saporis & odoris expers exhibet Diarrhœæ utile. Cortex harum baccarum duplex: exterior, qui tener, subniger, saporis aromatici & acriusculi ut *Pyrethrum*, in recenti vehementis, in exsiccata vix non evanescit. Alter cortex seu interior albicans, membranaceus & insipidus. Radicis materies lignosa est, alba & solida, cortice vestita scabro, crasso, solido, flavo & valde friabili, altero subfusco & corticoso, utroque verò nonnihilum aromatico, summæ acredinis & amaritudinis. Hæc radix annis elapsis *Goâ* in *Luzonem* deferebatur, nomine Raiz de *Juao Lopez*, & ut Panacea seu medicamen quoddam universale deprædicatum æstimabatur. Cayatanæ grana ventris torminibus ac flatibus assumpta succurrunt: Apophlegmatismis deserviunt. Tinctura ex recentium cortice, excerpto nucleo, parata in scorbuto confert. Radicis cortex in pulvere exhibitus venenis resistit, viperarum succurrit morsibus, febres fugat, cum eminentia lumbricos pellit, ventriculum confortat, catalepsi medetur, hepatis aperit obstructiones, scorbuto opitulatur, & cibi inappetentiam restaurat; mansus dolorem lenit dentium, & serpentes fugare perhibetur.

Fagaram *Avicenna* calefacientium & siccantium collocat ordine tertio, stomacho ac hepatis frigiditati utilem, concoctionem juvare, ac alvum astringere scribit.

In *Java* crescere ait *Linschotanus*, *Imperatus* duplicem agnoscit.

Similitudo verò *Fagaræ* cum Cocculo Orientali *Clusio* vix concedenda est. Semen Augusto maturat. Abundat in Luzone in montibus *S. Matthæi*.

11. De Pseudo-Amomo Garciæ ab Horto, pedem columbinum referente seu *Pangdan*.

Has florigeras *elatas* Palmæ *Pangdan* nonnunquam pro Amomo Garciæ & Douræi, pedem Columbinum referente habueram. Hoc *Carolus Clusius* in exoticis pulchrè & concinnè ut solet, describit. Hujus fragmenta aliquot ramulis constant, quibusdam foliolis adeò frequentibus onustis, ut ex solis foliis constare videantur, quæque in extremo ità sunt disposita ut flosculum efforment. Ramuli isti simul compacti non ineptè pedem columbinum referre videntur, nullo tamen sapore singulari aut odore præditi.

Pro-

Provenit autem Palma *Pangdan* ad maris litora, caule plerunque multiplici, quem folia aculeis horrida, uti sunt folia *Magei* seu Aloes muricatæ, & his simillima, ad cacumen usque cochleatim ambiunt. Augusto mense elatas seu spathas pedem longas protrudit, racemosas, ex candido flavescentes, & pulvere farinaceo, odorato, volatili, qualis in odoriferorum florum crocis, copiosè dapsiliterque aspersas, ita de reliquo dispositas, ut quivis 3 aut 4 uncias longum ramusculum seu spatham, quæ vix accuratiùs quàm à supra memorato *Clusio* describitur describi potest, pedem plumipedis columbæ eleganter referat. Folium seu spathe similiter odoratum atque flavescens, formæ & magnitudinis involucri frumenti Indici seu Mayzii, quod antequam expandatur illud contegat. Integer hujus Palmæ termes seu spadix 12 quandoque habet jam memorata foliacea involucra, operimenta seu spathas aut elatas, & totidem supra descriptos ramusculos aut spathas. Tantæ a. est fragrantiæ & caput adeò vehementer ferientis, ut cùm prima vice mihi oblata fuisset, odoris sui vehementiâ me inebrians, vertiginem simul atque animi deliquium causârit, quod nonnisi postquam è cubiculo, quod ejus infectum fuerat odore, aliò me transtulissem, evanuit. Attamen ab *Hispanis* & *Indicis* fœminis, odore ejus delectari assuetis, in deliciis habetur. In resiccata a. quod rufescit, odor specialis aut sapor, nullus deprehenditur. Hunc spadicem emittit Palma *Pangdan* mas; fœmina, cujus fibrosa radix pictoribus crassiorum præbet vicem penicillorum, spadicem protrudit non florigerum, sed fructu prægrandi, gemmato, ex aureo rubente, & fructui pineæ seu Ananas simili turgentem. Hujus species est Palma *Gading*, sed in omnibus duplò major. Ad hunc *Pangdan* spadicem, seu *Garciæ* & *Douræi* ex racemo fruticosum, seu ex frutice racemosum ac pedem columbinum referens *Pseudamomum* versus *Ovidii* lib. 3. *Trist. Eleg.* 3. spectant.

Atque ea cum foliis & Amomi pulvere misce.

Pro foliis, *viz.* folia illa seu odorata involucra aut Spathes, *Mayzii* foliis similia, & pro pulvere illum odorum ac volatilem, ramusculis seu spathis liberaliter inspersum intelligendo: Si tamen pro foliis non folium *Malabathri* intelligendum, sed ad Amomum referenda sunt. Ast hæc obiter, nullo enim modo mihi persuaserim hunc spadicem, aut has elatas Amomum esse posse legitimum: Nam ubi semen odoratum? acredo? morsicatio, &c?

12. Pimienta Chamberambaca, Myrti Laureæ foliis, fructu coronato *Pet. Act. Philosoph. Lond.* N. 271. P. 844. Cadal-Cungee *Malab.*

Ad 6, 7ve pedum altitudinem assurgit, trunco brachium humanum crasso. Tota planta cum lacte aut aqua calida commolita & pota Diabeti medetur, & rarò fallit.

A Baccifera Madraspatana Myrti Laureæ foliis, vix perforatis *Mus. Pet.* 361. & *Act. Philos. Lond.* N. 267. P. 711. differt Foliis crassioribus & minùs venosis, floribus amplioribus, fructu coronato aut stellato.

13. Myrtus arborea inodora, foliis latis subrotundis, flore albo, fructu monopyreno. *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Arbor hæc plurimas habet *radices*, profundè descendentes, graciles, rectas, cortice incano tectas: truncum brachii crassitudines, rectum, 15 pede, altum, cortice luteo obductum, ramos emittentem incurvos, deorsum dependentes, quorum ramuli seu surculi bini ad intervalla sibi mutuo oppositi sunt, uti & *folia* myrtilatifol. Belgicæ *C. B.* simillima. *Flores* ex alis foliorum exeunt plures simul, pediculis semuncialibus viridibus insidentes, albi, tetrapetali cum multis in medio staminibus albis. *Baccæ* Myrtinis similes, rotundæ nigræ umbilicatæ aut coronatæ, Pisi majoris magnitudine, in media pulpa seu carne modicè crassa unicum subrotundum officulum Cerasino simile continent.

Ad margines torrentis in Sylvula inter urbem *S. Jago de la Vega* & locum *two mile wood* dictum crescentem observavi.

14. Myrti folio arbor, cortice argenteo, foliis oblongis ad basin latioribus, acuminatis, inodoris, ex adverso sitis, flore pentapetaloide, pallidè albicante. Silver Wood.

D. *Sloane.*

Arbor isthæc ad 20 circiter pedum altitudinem assurgit, recta, cortice propemodum glabro, incano aut albicante, (punctis nonnullis candidissimis στικτῷ) vestita, unde nomen. Truncus humano crure vix crassior, ad fastigium usque simplex & indivisa, ubi ramos circumcirca in omnem partem extendit. *Folia* è surculis exeunt bina opposita, in perbrevibus aut nullis pediculis, glabra, tenuia admodum, luteo-viridia, unciam longa, & latissima propè initium parte tantundem ferè lata, exinde ad apicem usque, qui acutus est, paulatim angustantur, per margines æqualia, minime serrata aut dentata, propè initium subrotunda. *Flores* ex aliis foliorum egrediuntur, nunc plures, nunc pauciores simul, parvi, colore pallidè albicante, incurvis petiolis insidentes, 5 parvis petalis in calicis aperti viridis marginibus sitis constructi, è quo multa prælonga *Stamina* exeunt, *apices* luteos sustinentia.

In montibus sylvosis propè domum D. *Bachelour* copiosè crescit.

15. Myrti folio arbor, foliis longiſſimis inodoris *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*
Præcedenti perſimilis eſt, niſi quòd *folia* alternatim exeant, ſintque longa & anguſta, nimirum 3, 4ve uncias in longitudinem extenſa, ſeſcunciam in medio lata, & ad utrumque extremum anguſta; pediculis deſtituta, conſiſtentiâ myrtinis perſimilia, quamvis inodora. Reliquas hujus plantæ partes nunquam vidi, verùm à foliorum ſimilitudine ad hunc locum pertinere videtur.
Cum præcedente in collibus *Red hills* dictis propè domum *D. Bachelour.*

16. Myrti folio arbor, foliis latis ſubrotundis, flore albo racemoſo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. Sloane.
Lignum hujus arboris valde durum eſt, album, cortice incano glabro tectum. Virgæ ſeu ſurculi *foliis* alternatim poſitis ad intervalla ¾ unciæ veſtiuntur, pediculis trientem unciæ longis inſidentibus, ipſis 2 circiter uncias longis, ſeſcunciam latis, latiſſima propè baſin ſubrotundam partes planis ſeu æqualibus ſplendentibus, pauciſſimis in ſuperficie venis apparentibus, acuminatis, ad margines minimè dentatis. Ex alis foliorum verſus ſummitatem exit pediculus ſeu ligula 2 uncias longa, cujus apici petiolis tenuibus innaſcuntur *flores* albi, capitulo parvo rotundo, quod fructûs rudimentum eſſe exiſtimo, inſidentes, quocirca arborem huc retuli. Petala numero 5, plura in medio ſtamina ambiebant. Fructum nunquam vidi perfectum.
In inſula *Jamaica* collegi, ſed locum non memini.

17. Myrto affinis, Buxi foliis, floribus pallidè luteis. *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*
Arbor iſthæc ad 30 pedum altitudinem aſſurgit, cortice albicante glabro tecta. *Folia* Buxi ſimilia ſed ampliora, præcipuè verſùs faſtigium. *Flores* faſciculatim exeunt ſecundùm ramos. Sunt autem illi parvi, pediculis deſtituti, rotundi, pallidè flavi. Prope domum D. *Bachelour* in collibus ſylvoſis collegi.

18. Myrto affinis arbor, foliis laurinis, flore albo tetrapetalo odorato *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*
Ad 10 pedum altitudinem aſſurgit, cortice glabro cinereo obducta, vertice nutante. Ramorum extrema *foliis* pluribus obſita ſunt, brevibus pediculis ſuffultis, ſibi mutuò oppoſitis, 4 uncias longis, mediâque latiſſima parte duas latis, glabris, colore viridi-claro, inodoris, laurinis perſimilibus. *Flores* è ramis exeunt, ex adverſo foliorum, plures eidem pediculo communi, ramoſo inſidentes, tetrapetali, albi, cum multis intus *ſtaminibus* concoloribus, valdè odorati.
Prope urbem S. *Jago de la Vega,* ultra locum *Troopers-Quarters* dictum collegi.

19. Myrtiformis baccifera *Ind. Orient.* fructu ſubrotundo coronato *Pluk. Mantiß. Codalcunge Malabarorum.* Adverſus Diabeten præſentaneum remedium eſt.

20. Myrtiformis baccifera Salicis pumilæ foliis *Æthiopica,* ſericea lanugine fuſca incanis *Pluk. Mantiß.*

P. 1506. Ad Cap. de Hedera.

In *Oxonienſi* aliiſque Hortis Hederæ ſpecies colitur, quam arboream erectam vocant. Folia pallidiora ſunt, nec adeò anguloſa magiſque acuminata quàm vulgaris Hederæ, quin & rectiora. Hedera Poetica *C. B.* fructus colore aureo tantum ab hac ſpecie differre videtur D. *Sherard.*

1. Tsjori-Valli *H. M.* P. 7. T. 9. Hedera *Indica* trifolia, claviculata, racemoſa, fructu plano-rotundo, nigro.

H. M.
Radix carnoſa, albicans, humida, viſcoſa, tranſverſim inciſa ſtriata, fibroſa. *Caulis* viridis, viſcoſus, intus carnoſus, claviculatus. *Folia* ſerrata, craſſiora, mollia, glabra, lenia, ſtriata, in brevibus, ſulcatis conſpiciuntur petiolis. *Flores* racemati, monopetali, quadripartiti, ex rubro fuſci. *Stamina* 4 ſubflava, apicibus dotata, *Stylum* medium arctè amplectentia. *Fructus* uvæ plano-rotundæ, eadem formâ cum *Belutta-Tsjori Valli,* primò virides, tum albicantes & nitentes, dein rubeſcunt & cæruleſcunt, ultimò ex fuſco in totum nigreſcunt. *Caro* viſcida eſt & mucilaginoſa, ſucco rubro-cæruleo repleta. Oſſicula triangularia ſunt, quorum duo latera plana, tertium rotundum, rubeſcentia.
Locus & Vires. Locus natalis eſt *Aroer* & *Moutan.* Ex foliis cum medulla Nucis *Indicæ* contritis fit unguentum contra colicam. Radix in aqua oryzæ cocta & expreſſa ulcera ſanat.

2. Belutta

2. Belutta Tsjori-Valli. *H. M.* P. 7. T. 10. Hedera *Indica* folio composito, claviculata, racemosa, uvis plano rotundis, eburneis.

H. M.

Radice cum præcedente convenit. *Cauliculi* rotundi, pilosi, intus lignosi, fragiles, claviculati. *Folia* ex adverso claviculartum prodeunt, in medio unum, ad latera duo, tria, quatuor, imò quinque, oblongo-rotunda, cuspidata, serrata, pilosa, aspera, anteriori facie ex viridi fusca, saporis acrioris & ardentis. *Flores* monopetali quinquepartiti, racematim ex parva & viridi-fusca gemma oriuntur, odoris expertes. *Stamina* 4, parva albicantia juxta orbitæ ambitum erumpunt, flaviusculis *apicibus* instructa. *Stylus* brevior è medio centri emicat. *Fructus* racematim pendent uvarum instar, formâ rotundo-plani, spiculo muniti, in principio virides, postea albicantes, eburnei splendentes, mollem, unctuosam, ac pellucidam carnem continentes, sapore admodum acri, officula unum, duo, quatuorve, una parte rotunda, altera plana: Nucleus ex cæruleo albicans.

Repoli & aliis in locis invenitur.

Folia matura cum rasura Nucis Indicæ Scabiem tollunt, cum oleo mixta & concocta vulnera sanant. Succus calci admixtus papulas curat. *Locus & Vires.*

3. Schunambu-Valli. *H. M.* P. 7. T. 11. Hedera *Indica* folio simplici, integro, claviculata, racemosa, racemis laxis, uvis rotundis nigris.

H. M.

Radix admodum fibrosa, filamentis contexta & albicans, plures emittit *caules* virides, hinc indè velut calce seu farinâ albâ aspersos, nodulosos claviculatos, molles, albissimo succo instructos. *Folia* longis ac tortuosis petiolis è nodulis prodeunt, vel cauliculis transversis insident, grandia, oblongo-angusta, cuspide mucronato, tenuia, fragilia, anteriori parte fusca, adversâ nitente, malè-olentia. *Flores* racematim in cauliculorum transversorum superiori parte visuntur, monopetali, quadripartiti, albicantes; *gemmæ* minusculæ *Stylum* in medio habent, *stamina* nulla. *Fructus* primùm oblongo-rotundi, virides, posthæc rotundi, valdè nigri, nitentes, molles, succulenti, unctuosa carne repleti, saporis intensissimè fervidi. Officulum ex cinereo nigricat, éstque rotundum; nucleus ex albo cæruleus ubique locorum invenitur, modò densa adsint nemora.

Ex palmitibus ejus corbes conficiuntur, in quibus edulia reservantur, unde nomen *Cada-Valli*; nam *Cada* Bramanibus corbem notat.

Succus expressus cum oleo coctus, ac formâ emplastri adhibitus crassos digerit humores: Decoctum cum Saccharo in febribus ardentibus & pleuritide summo cum fructu exhibetur. Aqua ex trunco stillatitia cum saccharo idem præstat, tussim lenit, sanguinem purificat, vomicam pulmonum curat. Radix trita & aquâ cocta odontalgiam amovet & fœtorem gingivarum. Cortex tritus incarnationem ulcerum promovet. *Vires.*

4. Hedera monophyllos *Virginiana*, umbilicatis foliis baccata, officulo compresso lunato singulari *Pluk. Mantiß.* Planta *Virginiana*, caudice lento scandente, foliis hederaceis, Nasturtii *Indici* more umbilicatis *Banist. Cat. Mß.*

5. Kareta Tsjori-Valli *H. M.* P. 7. T. 45. Hedera trifolia baccifera *Malabarica Commelin.* notis. Scandens *Malabarica* trifolia, baccifera, fructu racemoso, officulo monospermo.

H. M.

Cauliculi ex una parte è fusco rubescunt. *Folia* terna in petiolis ex adverso clavicularum sitis proveniunt, oblongo-rotunda, cuspidata, medio majore, lateralibus minoribus, texturæ densa, viroris in recta parte fusci & nitentis. Cum *Tsjori-Valli* foliis conveniunt, sed oblongiora sunt, nec serrata, ast in oris apicibus, quæ costularum transversarum sunt productiones, eminentia. *Flores* racematim in pedunculis viridibus & parùm nitentibus proveniunt, tetrapetali, interiùs cochleato-cavi, ex viridi albescentes, exteriùs rubescentes. *Stamina* habent 4 flavis *apicibus* nodulata: in medio *stylus* viridis, crassior ac depressus sese erigit. *Fructus* uvæ rotundæ: in medio vertex est, qui maturis fructibus decidit, in principio virides, post rubescentes, maturi nigricantes, carne intus viridi succulenta, lancinante, quæ officulum grandius, rotundum, ex rubro nigricans complectitur, cujus nucleus candidus.

Sylvæ *Trigolin*, *Catati*, &c. pro natali hujus loco habentur: semper fruget & floret. *Locus.*

Folia siccata, pulverisata, Zingibere sicco, vetusto Pipere & saccharo commixta asthmaticis prosunt. *Vires.*

6. Hedera surrecta triphylla, medio folio Querciformi *Virginiana Pluk. Mantiss.* Ex seminibus ortam (inquit) conspeximus in Horto Medico *Chelseiano*.

1. Sambucus humilis sive Ebulus, foliis laciniatis *C. B.* Ebulus laciniata *Pon. Ital. Moris. hist.* P. 3. Folia in tenuissimas lacinias secta Sambuci laciniato folio *C. B.* ad instar, Selinoidem formam obtinent.

2. Samb. humilis seu Ebulus exotica, Marrubii aquatici laciniati foliis *Hort. Pat. Pluk. Phyt.* T. 221. F. 5. Hujus ramulum nobis impertivit D. *Doody*, Folia huic lobata sunt; quo à præcedente distinguitur, non plurifariam & tenuiter divisa. Quælibet ala latiuscula, in profundas lacinias dissecta, Marrubii aquatici laciniati folium exprimit.

P. 1510.

P. 1510. Ad Cap. de Caryophyllo aromatico add.

1. Caryophyllus languescente vi aromaticus *Malabariensis*, folio & fructu maximo *Pluk. Phytogr.* T. 274. F. 4. *Almagest. Bot.*
2. Caryophyllus aromaticus *Americanus*, folio & fructu oblongo, polypyreno, acinis angulosis, uvarum vinaceis similibus *Pluk. Phytogr.* T. 155. F. 2. Fortè Anhuiba-miri *Brasiliensium Pisonis* 146. Laurus odorata *Ligon.* Sweet Bay *Barbadensibus* dicta. An Ytziperequa seu Laurus *Michuacanensis Hernandez?*
3. Caryophyllus spurius inodorus, folio subrotundo scabro, flore racemoso, hexapetaloide, coccineo, speciosissimo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. Sloane.

Frutex isthic pluribus virgis seu truncis, 8 aut 9 pedes altis, cortice luteo tectis, rectà assurgit. *Folia* summos ramulos occupant, teretibus uncialibus pediculis insidentia, creberrima, propemodum rotunda, 4 uncias longa, 3 lata, ad tactum aspera, colore viridi obscuro. *Flores* in summis ramulis umbellatim dispositi, singuli singulis longis hirsutis calicibus excepti, coccineo colore eleganti imbuti, ampli, è longo individuo tubulo seu collo, Caryophyllo nonnihil simili, in marginem latum, in 6 segmenta divisum, expansi, omnibus capsulâ obscurè fusca comprehensis.

Fructum perfectum nunquam vidi, ad Caryophyllos tamen spurios referendum suspicor. In collo saxoso prope domum *D. Bachelour* pulcherrimam hanc arborem observavi.

HISTORIÆ

HISTORIÆ PLANTARUM

LIBER VIGESIMUS SEPTIMUS:

DENDROLOGIÆ QUARTUS.

De Arboribus Pruniferis.

SEquuntur Arbores quarum flos basi fructûs seu imo fructui cohæret. Hæ autem vel sunt Fructu majore officulum intus unicum continente, quas *Pruniferas* vocamus; vel Fructu minore, quas *Bacciferas* denominamus, quæ seminum in baccis contentarum respectu dividi possunt in *monopyrenas, dipyrenas, tripyrenas, tetrapyrenas, & polypyrenas*.

P. 1516. Pro speciebus Amygdalo-persici.

1. Amygdalo-Persica *Virginiana*, foliis inordinatè laciniatis & veluti circumrosis *Pluk. Almag. Botan.* Malus *Persica* dilaceratis foliis & veluti circumrosis *Virginiana Ejusd. Phyt.* T. 204. F. 1.
2. Amygdalo-Persica nana, flore carneo pleno *Africana Pluk. Phytogr.* T. 11. F. 1.

Ad Cap. de Amygdalo.

1. Amygdalus fortè *Indiæ Orientalis* officulo reniformi: an Amygdala *Granatensis de Laet. Pluk. Almagest. Botan.*
2. Amygdala *Benghalensis*, cristato fructu magno, figurâ ferme prismoidali. *Ejusd. ibid.* Vide Amygdali plures species Hort. *Cathol.*

P. 1530. Pruniferis add.

1. Pee-Amerdu H. M. P. 7. T. 19, 20. Planta fruticosa, caule tortuoso, longissimo, prunifera, flore tripartito, fructu racemoso.

H.

Radix fibrosa capillata, cortice ruffo-fusco, intus lignosa, æquè intra ac extra terram, imò funiculo suspensa & aeri exposita, non tantùm crescit, sed & floret & fruget; quod etiam nudi faciunt rami. Caules & surculi rotundi sunt; tortuosi, lenti, flexiles, teneri, virides, albicantibus & velut lanuginosis pilis obsiti; vetustiores cortice exteriori cinericeo, interiori viridi, filamentis intus lignosis albicantibus, seu flaviusculis laxis, carne fungosa & mucosa interpolatis, pertexti, tam è superiori quàm inferiori parte radicis propagantur, primò ut tenuissima filamenta, molles flexiles & cinereo-virides, dehinc ad pollicem crassi. *Folia* hinc indè ad caulium seu ramorum flexuras, petiolis oblongis, rotundioribus, pilosis, ad exortum parùm extuberantibus proveniunt, formâ lata, anteriùs cuspide angusto & oblongo eminentia, ad petiolum sinuosa, & pilis, maximè in adversa parte vestita, lanuginosa. In anteriore pili asperiores sunt, texturâ laxa & fragili: costa media & laterales aversa parte eminent. *Flores* in petiolis viridi dilutis supra ex origine foliorum prodeunt, numero plures, tenuissimis & viridi dilutis ac albicantibus pedunculis; monopetali, tripartiti, parvi, nitentes, in medio tenui venula striati: in medio quasi rosa spectatur, in qua 6 stamina albicantia emicant, nodulis flavis & ruffis, quæ in gemmis albescunt. *Gemmæ* rotundiores supernè nonnihil planæ ad petiolum strictiores, virides, nullius odoris. *Fructus* racematim spectantur,

tur, ac terni pedunculis brevioribus, transversis, viridi-dilutis, flavescentibus insident, & ex singulis floribus oriuntur, oblongo-rotundi, primùm virides, post flavescentes, dein corallini ruboris & nitentes, intus viscido muscoso humore repleti, non omnes æquè magni, sed differentes; in medio officulum habent grande, oblongum, parùm complanatum, scabrum & exasperatum, primùm albicans, dein nigrescens: *Nucleus* albus est.

Locus. Nascitur in *Warapoli* & *Mouta*, semper florens & frugens. Balneum ex hac planta & *Nela-Panna-Scelengu* præparatum abscessus inveteratos curat. Folia cum *Carique* de *Bengala*, & *Caraga* mixta, vel cum cortice *Alu* & *Sergelim* in lacte vaccino cocta exanthemata resolvunt. Pulvis ut & nuclei *Mangæ-Saltæ* fissuras pedum consolidat, cocta cum aqua *Oryzæ* pedum ulcera mundat.

2. Cit-Amerdu Part. 7. T. 21. Prunifera *Indica*, flore tripartito, fructu racemoso minore.

Species est præcedentis, à qua non alia in re differt, quam quod flores & fructus sunt minores.

Vires. Decoctum cum summo fructu in febribus ardentibus, arthritide & ictero adhibetur, vires reficit. Ex succo *Colutpæ* ac *Tirra-tali* cum lacte balneum antispasmaticum præparatur. Tenerrima folia cum *Eamacciam* ac lacte trita linimentum dant in phlegmone & erysipelate. Succus ut & *Mulcenti*, *Tsjeru-pulla* & *Ulmia* expressus puris generationem præpedit, & ulcera sanat. Succus caulium ablato cortice cum lacte & aquâ decoctus, & ad siccitatem evaporatus, & oleo foliorum *de Enfermo* mixtus linimentum antiarthriticum est: cum saccharo potus cachexiam tollit, cum Pipere longo pituitæ intemperiem; cum saccharo & pipere longo bilis dyscrasiam & morbum articularem corrigit.

3. Ula H. M. Part. 7. T. 22. Prunifera fruticosa Indica foliis adversis flore stamineo in quibusdam velut julis, *fructu* calice excepto.

Ramos habet lignosos, albicantes, duros, geniculatos, nodis extuberantes; *cortice* exteriore nigro, & cinericeis maculis hinc indè notato, interiore viridi. *Folia* ex surculis rotundis, viridi-fuscis, geniculatis gemina, decussato ordine, oblongo-rotunda, texturâ spissâ & solidâ, superficie planâ & glabrâ, supernè fusco-viridia, nitentia, subtus virore satura, parvis & crassioribus pedunculis, adversa parte planis, proveniunt. *Florum* loco sunt ligulæ oblongæ, rotundæ, piper longum referentes, annulis nigris seriatim interstinctæ, in interstitiis viridi dilutæ: Annuli tenuissima, brevissima, nigra habent *staminula*; apicibus minutissimis & viridi dilutis dotata; ex geniculis ramorum vel solitariæ, vel tres simul erumpunt: Floret mense Januario: Staminulis decisis parvæ virides *gemmæ* circa annulos in orbem prodeunt, ac in *Fructus* excrescunt, formâ exactè oblongo-rotundâ, in vertice minutissimum cuspidem habentes, *calice* viridi, fusco & crasso: caro interior ex viridi albicans nucem oblongo-rotundam in se continet, duro putamine, pilosam ac hirsutam: nucleus ex albo flavescit, quem membrana albicans interiùs ambit; saporem refert Castaneæ, ac inter edulia recensetur.

Nascitur circa *Calecut* & in aliis locis.

4. Prunus *Javanica* Atriplicis foliis, *Kakousa Javanensibus Commelin. Hort. Amst. rar. Hort. Beaum. Pluk. Phytogr.* 218. F. 2. Elemniferæ nostræ *Sherardinæ* Phytogr. T. 173. exhibitæ similis, si non eadem.

Commelin.

Ex prunis quibusdam *Kakousæ* nomine ad nos Javâ transmissis, & terræ mandatis enatæ sunt arbusculæ aliquot pulchræ, circa quas 5to anno observavi radicem esse albam, ligneam, numerosis fibris ditatam. *Caudex* pollicem crassus, 4 pedes altus, durus, cortice ex griseo fusco obductus, parte superiore ramosus, *foliis* amictus alternatim positis & longis, pediculis insidentibus, palmam longis, 2 uncias latis, ambitu inæqualiter crenatis, extremo mucronatis, atro virore nitentibus, Atriplicis angustifoliæ subæmulis. Flores videre mihi non contigit. Pulpa fructus exsiccati mollis, gustu adstringens, colore ex luteo virescens, cortice tenuiore obducta.

5. Prunus maritima racemosa, folio rotundo glabro, fructu minore purpureo *Slon. Cat. Jamaic.* Hæc est papyracea arbor, Guaiabara *J. B. Hist. nost.* 1795. The Mangrove Grape-tree

D. Sloane.

Pluribus assurgit truncis, 10 aut 12 pedes altis, cruris humani crassitudine, cortice è fusco rubente, propemodum glabro tectis, in ramos & surculos aliquammultos divisis, *foliis* alternatim positis vestitis, pediculis rubris $\frac{1}{4}$ unciæ longis insidentibus, circinatæ ferè rotunditatis, diametro circiter semipedali, crassis, colore viridi gramineo, medio nervo & lateralibus aliquot inde egressis donatis. *Flores* petiolis seu funiculis 2, 3^{ve} uncias longis inhærent, hexapetali, petalis longis albis, quos sequitur *fructus* seu *bacca* magnitudine uvæ vulgaris acini, sub tunica è fusco rubente aut purpurascente, mollem, saporis astringentis non ingrati, tenuem pulpam continens, unicum amplum rotundum officulum ambientem.

Locus. In arenosis maritimis *Jamaicæ* & *Caribearum* insularum ubique frequens occurrit.

Vires & usus. Fructus esui non injucundus in *Barbados* insula colligitur, & venum in forum asportatur.

Officula

Officula valdè aſtrictoria in alvi fluxibus magno ſucceſſu adhibentur. Hiſpani chartæ & atramenti inopiâ ſtylo ferreo in foliis hiſce ſcribere ſeu literas exarare ſoliti ſunt. *Vires & uſus.*

6. Prunus racemoſa, foliis longis hirſutis maximis, fructu rubro *Slon. Cat. Jamaic.* Caaguacuiba *Marcgrav.* Broad-leaved Cherry-tree.

D. *Sloane.*

Hujus truncus corporis humani medii craſſitiem adæquat, cortice incano ſulcato tectus, ad 50 circiter pedum altitudinem aſcendens, multos ramos incurvos emittens in ſurculos virides diviſos, *foliis* obſitos ſeſquipedalibus, latitudine longitudinis dimidia, prope baſin ſc. ubi latiſſima, incanis, Salviæ inſtar corrugatis, colore viridi amœno, coſta inſigniore media percurrente, & tranſverſis aliquot inde egreſſis donatis pediculis ¼ unciæ longis inſidentibus. Ramorum ſeu ſurculorum extrema in plures 9 uncias longos, incanos, pupureos pediculos faceſſunt, *baccis* ſeu *prunis* hic illic ſparſim adnaſcentibus onuſtos, pulpa paucâ colore rubente, fabæ majoris magnitudine.

In ſylvis Mediterraneis paſſim naſcitur, & ad ripas fluvii *Cobre* dicti, prope urbem S. *Jago de la Vega.* *Locus.*

7. Pruno fortè affinis arbor folio alato, flore herbaceo pentapetalo racemoſo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Foliis & floribus præcedenti propiùs accedit Arbor iſthæc, quàm quævis alia mihi hîc viſa, ideóque proximam illi locum aſſigno: ad 20 circiter pedum altitudinem enititur, trunco recto, propemodum glabro, cortice caneſcente aut leucophæo obducto, paucis quibuſdam maculis albicantibus aſperſo. Septem aut eo amplius pedum à terra diſtantiâ varios emittit *ramos* deorſum inflexos, quorum extrema paucis quibuſdam *foliis* alatis nullo ordine poſitis obſidentur. Coſta media 3 plus minùs uncias longa eſt, pinnis bino ordine ex adverſo ſitis, folióque in extremo impari inſtructa; pediculis a. inſident pinnæ ⅛am unciæ longis, ipſæ unciales, prope pediculum ¾tas unciæ latæ, interſtitiis propemodum uncialibus à ſe mutuo diſtantes, obſcurè virides, læves. Surculorum extrema in plures 2 uncias longos virides petiolos faceſſunt, qui ad imum in plures alios ramificantur; flores è viridi albicantes, pentapetalos, 5 viridibus calicis foliis obvallatos, ſuſtinentes: multa intus *ſtamina apicibus* purpureis capitata continentur. *Fructum* nunquam vidi.

Inter locum *Paſſage-Fort* dictum & urbem S. *Jago de la Vega* copioſè creſcit.

8. Pruno fortè affinis Arbor maxima, materie rubra, laxa, odorata *Slon. Cat. Jamaic.* Cedrus *Barbadenſium*, alatis Fraxini foliis non crenatis, fructu ſingulari, quinis involucris craſſis validis cochleato-cavis totidem ſemina membranis adaucta, & columnæ canaliculatæ pentagonæ prægrandi adnata occludentibus, ornato *Pluk. Phyt.* T. 157. F. 1. Citrea *Nieremberg.* Cedro *Ovied. Cedar-tree.*

D. *Sloane.*

E maximis eſt Inſulæ *Jamaicæ* arboribus, materie laxa, rubente, odorata, fruſtulis nonnullis ſplendentibus. *Folia* alata ſunt, pinnis bino ordine ſibi mutuo oppoſitis, 2 circiter uncias longa, unam lata, nunc obtuſa, nunc acuta.

In *Jamaicæ* inſulæ montoſis & mediterraneis ſylvis ubique provenit: Reperitur etiam in *Barbados* inſula, *Bermudas*, & *Virginia*, in S. *Maria*, S. *Andrea* & *Darien* iſthmo.

9. Prunifero *Tercucheana* folio Vitis, ſubtus lanoſo *Petiver Act. Philoſ. Lond.* N. 274. p. 944. Carututee *Malab.*

Sex aut octo pedes altus eſt, brachium humanum craſſus. Decoctum radicis, corticis & fructus tormina ventris, alvi fluxus & gonorrhœam compeſcit. In monte quodam 20 mil. *Madraſs* diſtante *Tercucheanum* dicta collegit D. *Brown.*

Arbor maxima, fortè Prunifera, cortice cannabino, folio longiſſimo latiſſimóque. The broad-leaf-tree. *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Truncum habet ampliſſimum, & ad ingentem altitudinem attollitur hæc arbor, cortice caneſcente, aut dilutè admodum brunneo Citharexyli *Pluk.* ſimili obvolutum, laxo, & quem particulatim ſponte exuere videtur, cannabino antequam ſubactus & elaboratus ſit, ſimili, tuberculis in ſuperficie hic illic elatis inæqualis. *Folia* longiſſima latiſſimaque ſunt, eaque propter ad hunc locum eam refero.

In ſylvis denſis & opacis inſulæ *Jamaicæ* frequens reperitur.

11. Arbor fortè Prunifera, folio ſubrotundo, glabro, venis purpureis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Folium huic ampliſſimum, ſubrotundum, pedem circiter longum, dodrantem latum, latiſſima prope extremum rotundum parte, ad pediculum, (quem brevem obtinet) an-

gustum, exinde latitudine augescens ad finem prope, circa margines æquales costa media insigniore & transversis inde emissis obscure fuscis ad robur & nutrimentum donata. Superficie lævi. Ob foliorum magnitudinem huc retuli.

In insulæ *Jamaicæ* sylvis mediterraneis collegi.

12. Prunus racemosa, caudice non ramoso, alato Fraxini folio non crenato, fructu rubro subdulci *Slon. Cat. Jam.* The Maiden Plum-tree.

D. *Sloane.*

Caudice assurgit recto individuo, 12 aut 15 pedes alto, bacillo manuali non multò majore, valde fragili, cortice canescente tecto. *Folia* fastigium tantùm coronant, in omnem partem diffusa, alata, 14 circiter uncias mediam costam sequendo longa; costa illa ex altera parte purpurea est, ex altera viridis. Pinnæ per paria adnexæ sunt, non tamen directè oppositæ, ad intervalla sescuncialia, nullis fere pediculis intercedentibus, 3 uncias longæ, media parte unciam plus latæ, obscurè admodum virides, læves, nervo medio, & transversis aliquot apparentibus. Summitas arboris supra folia in plures, tenues teneros pedales surculos ramificatur, *flores* aliquot sustinentes tripetalos cum staminibus luteis, baccas post se relinquentes, magnitudine & colore Vacciniorum palustrium maximorum, ad basin latiores, conicæ figuræ, sub tenui rubente cuticula pulpam paucam, subdulcem nucleum ambientem grandem, figuræ fructûs, putamine prætenui inclusum, continentes.

In sylvis secus viam, quà versùs *Guanaboa* itur, necnon inter locum *Passage-fort* dictum & urbem *S. Jago de la Vega* copiosè provenit.

13. Pruni fortè *Indicæ* species fructu calyculato, foliis crassis, chartæ Pergamenæ consistentiâ.

Folia hujus arboris lata sunt, oblonga, supernè glabra, lucida, cœrulescentia, subtus nervis pluribus elatis parallelis, rubentibus, utrinque à media costa ad margines deductis striata. Ex *India orientali* ad D. *Petiver* missa, à quo Nos accepimus.

14. Prunus *Zeylanica*, Lauri folio, *Veralu* Cingalensibus D. *Hermanni.* Racemosa, Celastri folio *Mus. Pet.* 672.

Flores velut spicati, plures simul in communi pediculo, è ramis undique exeunt, nullo ordine. Folia Pruni, sed breviora, rotundiora & circa margines serrata.

15. Curigitali H. M. P. 7. T. 26. Prunifera *Indica*, foliis pinnatis Fraxini, Floribus pentapetalis racemosis, fructu oblongo incurvo, nucleo membranâ incluso.

H. M.

Talii species est, nascens in arenosis, præsertim in *Angie-caimal. Radix* fibrosa profundè se demittens, cortex nigricans & maximè rubicundus. *Cauliculi* lignosi, cortice fusco, hinc indè in nodulos protuberant. *Folia* ex surculis lateralibus bina proveniunt, tertiúmque in vertice emittunt, oblongo-rotunda, cuspidata, superficie glabra, textura densiori, ex viridi fusca. Costa media in utraque parte eminens nervos aliquot annulari ductu producit. *Flores* in petiolis tenuibus plures congregatim conveniunt, penta- vel hexapetali, oblongo-rotundi, cuspidati, candidi, odoris expertes. *Stamina* in medio tenuia, parva, albicantia, *apices* crassiores, & ex flavo albicantes sustinent. *Fructus* oblongo-rotundi, nonnihil incurvi, & in parte convexa suturâ striati, primùm virides, exin rubescentes, unicum *semen* in flaviori membrana continent, planum, convexum, ex cinereo fusco rubens.

Succus foliorum cum lacte ebutyrato & chalybeato hæmorrhoidibus medetur. Fructus
Vires. in febribus malignis ad sedandos ardentissimos calores adhibentur.

16. Prunifera arbor *Asiatica*, Laurocerasi fructu, officulo pyramidali compresso, summa apice bisulco *Pluk. Mantiss.* Hujus fructus ex *Asia* minore ad D. D. *Uvedale* transmissus fuit.
17. Prunifera arbor, foliis per siccitatem rugosis, floribus purpureis stamineis, fructu calice eleganti coronato *Pluk. Mantiss.* Cara Angolam forte *H. M.* P. 4. T. 26.
18. Prunifera arbor *Maderaspatana*, Mali *Persicæ* foliis rugosis *Pluk. Mantiss.*
19. Nuci-prunifera arbor *Ind.* Orient. Populi albæ foliis amplissimis; seu Pampineis foliis, alba lanugine tectis *Pluk. Mantiss.* Carututec *Malabarorum.* Locis montosis, saxosis, præruptis, aridis, ad *Terchucheani* montem, haud procul à territorio *D. Georgii* apud *Indos* luxuriant hæ arbores. *Idem.*
20. Nuciprunifera arbor foliis densioribus, subtus argenteis floribus in prælongam spicam dispositis, fructu tetragono *Pluk. Mantiss.*

21. Prunifera vel Nucifera seu Nuciprunifera arbor *Americana* præcelsa, angustis Lauri foliis, latè virentibus, Mastichen odoratam fundens *Pluk. Phyt.* T. 217. F. 5. Mastick of Ligon. *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

E maximis est & celsissimis insulæ *Barbados* arboribus, ubi passim reperitur, & ad omne genus ædificia usurpatur. Virgæ fuscæ sunt, glabræ, *Foliis* obsitæ, pediculis brevissimis, si quos omnino habeant, insidentibus, 3 uncias longis, mediaque latissima parte, unde versùs utrum-

que

que extremum ſenſim anguſtantur, unam plus minùs latis, colore viridi amœno, glabris & ſplendentibus, Laurinis nonnihil ſimilibus; nervo uno medio & tranſverſis pluribus, pulchrè folium totum percurrentibus, intertextis, duris & minimè ſucculentis. *Fructus* parvus eſt, turbinatus, Nucis Avellanæ magnitudine & figura, ſub membrana exteriore pulpam paucam continens, peramplum, glabrum, durum oſſiculum ambientem, nucleo intus albo repletum.

In inſula *Barbados* ubique.

P. 1532. Ad Cap. de Myrobalano ſpeciem 7mam ad.

Arbor hæc Myrobalanus folio Fraxini alato, fructu luteo, oſſiculo magno fibroſo *D. Sloane* in *Cat. Jamaic.* dicitur. Arbor Indica Juglandi ſimilis 5ta ſeu Hobos *C. B.* An Ogegha *Pigafet? J. B.* & aliorum? Yellow Plums *Jamaicenſibus.*

Hujus deſcriptionem plenam & accuratam brevi, uti ſpero, nobis exhibebit *D. Sloane* in Hiſtoria Stirpium *Jamaicenſium.*

Myrobalani ad Prunos referendæ ſunt.

Quæ habet *D. Plukenet* de Myrobalanis in *Mantiſſa* ad *Almageſtum* pag. 132, 133. apud ipſum vide.

Tauneckia *Malab. Pet. Act. Philoſoph. Lond.* N. 271. p. 844. Myrobalanus Bellerica *Officinarum. D. Brown* obſervavit,

Ad 8 aut 10 pedum altitudinem aſſurgit hæc Arbor, trunci diametro 6 aut 7 unciarum. Figura & deſcriptio *Tuni* H. M. vol. 4. Tab. 10. p. 23. huic arbori ſatis bene convenire videtur.

22. Myrobalanus minor, folio Fraxini alato, fructu purpureo, oſſiculo magno fibroſo *Slon. Cat. Jamaic.* Prunes d'Ieaque *Roche.* Plums.

D. *Sloane.*

Arbor hæc non ultra 10 pedes in altum aſſurgit, crus humanum craſſitudine adæquans, recta, cortice incano obvoluta. Veris initio, poſtquam per aliquot menſes foliis nuda perſtiterit, *Flores* nonnulli præparvi, pentapetali, *ſtaminibus* luteis, è virgarum nudarum extremis & lateribus erumpunt, plures interdum ſimul in eodem pediculo, quorum unicuique in eiſdem ramulis nondum folioſis ſuccedit Fructus ovatus, glaber, pollicis magnitudine, primò viridis, deinde purpureus, per maturitatem ſapore ſubdulci non injucundo. Pulpa fructûs reſpectu pauca, oſſiculum grande, filamentis quibuſdam fibroſis obtectum. Folia poſtquam fructus maturuit exeunt, prope ſurculos extremos multa, alata: Pinnæ, mediæ coſtæ adnexæ, unciam longæ ſunt, mediâque latiſſima parte ſemunciam circiter latæ, colore viridi claro. Coſta media in folium impar deſinit.

Aprili & Maio menſibus Fructus matureſcit.

Ramis avulſis ſeu taleis ſeruntur, quemadmodum Nuces purgatrices, ad ſepes efficiendas; citò enim creſcunt, ſeu celeris auctûs ſunt, fructumque dulcem & hominibus eſculentum proferunt, quin & jumenta & omne genus pecudes eo libenter veſcuntur.

Fructu per maturitatem tranſverſim diſſecto, multi in ejus pulpa cernuntur vermiculi, unde comedentibus lumbricos generare & tormina ventris excitare creduntur.

In *Jamaicæ* inſulæ ſepibus ubique reperitur.

23. Myrobalanus *Curaſſavica* ſpinoſa, *Tacca* vulgo *P. B. P.*

Folia fert ſubincana, alata ſeu pinnata; *ſpinas* albas prælongas, materiem duriſſimam candidam; *flores* papilionaceos luteos, *fructum* Pruni inſtar dulcem.

24. Myrobalanus folio Fraxini alato, fructu luteo, oſſiculo magno fibroſo *Slon.* Cat Jam. p. 181.

P. 1530. Pruniferis adjiciendæ.

25. Pruno Sebeſtenæ ſimilis *Americana P. B. P.* 374. Fortè Tezcapatli *Novæ Hiſpan. Terentii* apud *Recchum* p. 413. Fortè etiam Tsjem-tani *H. M.* P. 4. T. 11.
26. Prunus ſylveſtris, cortice albicante, punctatis foliis, *Americana,* White Plum *Barbadenſibus* dicta *Pluk. Phyt.* T. 216. F. 8.
27. Prunus ſylv. *Virginiana,* fructu luteo-rubente, rotundo, oſſiculo lato & compreſſo *Pluk. Phyt.* T. 216. F. 7. ubi Synonyma vide.
28. Prunus *Jamaicenſis* fructu rubro, cujus ante maturitatem, folia non premit, *Pluk. Almag. Bot.* An Arbor ſine foliis *C. B?*
29. Prunus ſylveſtris inſulæ *Barbados,* Myrtifolia, fructu acerbo & ingrato ſapore *Pluk. Phytogr.* T. 217. F. 1. An Pruno cereo ſimilis Fructus *Africanus C. B.* 444.
30. Prunifera Fago ſimilis arbor, Gummi *Elemi* fundens, fructu figurâ & magnitudine olivæ, ex inſula *Barbad. Pluk. Phyt.* T. 217. F. 4. An *Icicariba Braſilienſium Piſonis?* In hujus oſſiculo Veneris immunda verenda à Naturæ penicillo figurantur.
31. Prunifera arbor ſeu Nuci-prunifera, folio dodrantali longitudine, lævi mollitie prædito, *Barbadenſibus Bull-bay* dicta *Pluk. Phytogr.* T. 218. F. 1. Synonyma hîc vide.
32. Prunifera ſeu Nuci-prunifera arbor *Americana,* Lauri ſubrotundis denſioribus foliis, apicibus tantùm mucronatis, Damaſcene-tree. *Barbadenſibus* dicta *Pluk. Phytogr.* T. 217. F. 1.

33. Prunifera arbor *Maderaspatana*, Mali *Persicæ* foliis rugosis *Pluk. Almag. Bot.* T. 312. F. 2. *Anninchil* & aliquando *Hoeligo Hottentottorum C. Bæ. Spei.*
34. Prunifera arbor *Americana*, nucleo osseo scaphoide prægrandi *Pluk. Almag. Bot.* An *Guitiiba*, cujus fructus *Guiticoroya* dicitur *Pison.* & *Marcgrav.*
35. Prunus *Curassavica Macaxa* dicta, an Macaxocotlifera *Hernandez.* *P. B. P.*

P. 1536. Ad Cap. De Jujuba seu Zizypho.

1. Jujube *Americana* spinosa, Loti arboris foliis & facie, fructu rotundo, parvo, dulci *Cat. Hort. Beaum.* Leguanaria vulgo *Commelin. Cat. Amst. rar.*

Commelin.
Locus hujus natalis est *Curacao* & Insulæ circumjacentes, ubi fructus à Belgis incolis *Leguaan Besien* appellantur; propterea quòd Animalia Quadrupedia, *Iguanæ* dicta, horum fructuum gratissima & dulci pulpa nucleum ambiente admodum delectantur. Ex hisce fructibus rotundis, ossiculo tereti, nucleóque albicante præditis, mihi natæ sunt variæ arbusculæ, è quarum radicibus ligneis, longè latéque per solum dispersis *caudices* attolluntur tripedales, spinis plerunque bicompositis horridi, & in ramos itidem spinosos distributi: horum lignum durum, cortice cinereo amictum. Ad exortum horum rigentium aculeorum *folia* prodeunt ordine alterno insidentia, pediculis brevioribus fulta, parte superiore satura viriditate prædita, inferna parte terram spectante dilutiore virore perfusa, 3 fere uncias longa, sescunciam circiter lata, mucronata, non decidua, serrata, Loti arboris foliorum subæmula sapore herbaceo.
Tenera est planta.

2. Jujubæ species *Indiana*, Surecchedde *Malabarorum Pluk. Mantiss.* Eadem fortè cum præcedente, i. e. Jujuba *Indica* spinosa folio & fructu longiore *Almag. Bot.*
3. Jujuba *Indica* Coryli folio spinosa, fructu minori rubro *Pluk. Mantiss.* Eadem est cum Frutice *Bisnagarico*, spinoso, Coryli foliis densis, spinis brevioribus crassis *Pluk. Phytogr.* Tab. 29. F. 7.
4. Zizyphus *Zeylanica* argentea, Mali cotoneæ folio; Wælæmbilla Indigenis *Herman.* Folio in specimine sicco nobis à D. *Sherard* exhibito subtus præcipuè argentea erant, supernè sublutea, lituris linearibus atro-rubentibus notata, per margines æqualia. *Flores* cum fructibus quibus insident, è foliorum alis exeunt, in pediculis mediæ longitudinis, argenteo exteriùs colore, dum adhuc in gemma sunt. *Fructus oblongus, sulcatus, argenteus, nucleum includens subruffum, molliculum; pellicula nucleum involvens viscoso humore pauco madet. D. Sherard.*
5. Zizyphus *Africana* spinis validissimis armata. *Oldenl. Herman.* Fructus sunt oblongi, depressi, Zizyphi magnitudine, saporis subdulcis & oleosi, Folia conjugata. Caudex spinis armatur, quibus ramuli teneriores carent. Junio semen perficit.
6. Jujuba *Madraspat.* spinosa, foliis subtus ferrugineis D. *Petiver Act. Philos. Lond.* N. 274. p. 941. Yellenda-Maraum. *Malab.*

Ad 28 aut 30 pedum altitudinem assurgit, trunco 8 aut 10 digit. diametro. Hæc est arbor in qua Formicæ Laccam conficere creduntur.
Vires. Radicis, corticis aut foliorum decoctum ventris tormina lenit & fluxus omnes sistit. Vid. Synon. conjecturalia loco citato.

7. Jujuba Eremitana spinosa, folio maximo rigido *Petiver Act. Philos. Lond.* loco citato Collar-Yellendee *Malab.*

Masanas seu *Ber* species est, verùm minima, ut quæ Frutex humilis sit. Folia urinam sistunt. Indigenæ cum oryza tusam comedunt.

8. Zizyphus argentea, folio angustiore & longiore D. *Sherard.* Arbor *Jafnapatensis* ex semine nata in Hort. D. *Blockiæ*, sub nomine *Chuamandi.*
9. Jujubæ similis Arbor *Mascatensis* non spinosa, fructu rotundo, ex *Arabia* felice *Pluk. Almag. Bot.* Oenoplia fortè non spinosa *C. B. Pluk.* T. 312. F. 3. hujus icon habetur.
10. Jujuba *Indica* spinosa, folio & fructu longiori *Pluk. Almag. Bot.* Prunus *Zeylanica* spinosa folio longiore *P. B. P.*
11. Jujuba *Indica* spinosa folio & fructu rotundo *Pluk. Almag. Bot.* Prunus *Zeylanica* spinosa, folio rotundo majori *P. B. P. Ilanda Zeylanensibus* dicta.
12. Jujuba seu Zizyphus *Zeylanica* rotundifolia crenata minor, foliis subtus lanuginosis *Pluk. Phyt.* T. 197. F. 2. Jujuba *Indica* rotundifolia spinosa, foliis minoribus, magis viridibus *Breyn.* Prod. 2. Prunus spinosa *Zeylanica*, folio rotundo minori *P. B. P.*
13. Jujuba seu Zizyphus *Africana*, mucronatis foliis, spinâ gemellâ *Pluk. Phyt.* T. 197. F. 3. An Leguanaria arbor *Arabica* spinosa, foliis & facie Loti arboris *P. B. P?*
Inter pruniferas superiùs extra locum suum collocatur.

P. 1536. Ad Cap. de Corno mare.

1. Cornus mas *Virginiana*, flosculis in corymbos digestis, à perianthio tetrapetalo albo radiatim cinctis *Pluk. Almag. Bot.*

2. Cor-

2. Cornus mas *Virginiana*, flosculis plurimis albidis, ex involucro tetrapetalo rubro erumpentibus D. *Banister Pluk. Phytogr.* T. 26. F. 3. Hanc è *Marilandia* nacti sumus à D. *Petiver* communicatam. Eandem ibidem invenerunt D. *Vernon* & D. *Krieg*.

Cæterùm *Cornus mas* fructum habet umbilicatum. Flos sc. summo fructui insidet. Quocirca hinc ad *Pruniferas umbilicatas* transferenda est.

3. Cornus mas *Marilandica* folio breviore, flosculorum involucro quadrifolio majore, tessellato, carneo.

Hanc habemus inter collectaneas tum D. *Krieg*, tum D. *Vernon*.

P. 1540. Ad Cap. de Ceraso.

1. Cerasus *Curassavica* fructu tetrapyreno. *Scinmeraka* Curass. *P. B. P.* Cer. *Jamaicensis* fructu tetrapyreno. *Hort. Amst. rar.*

Arbuscula isthæc, semine enato, excrevit nobis ad duorum pedum altitudinem, caudice duro, cortice griseo tecto, in varios ramos brachiato.

Rami obsequiosi, *foliis* vestiti ad intervalla ex adverso binis, Clematides Daphnoidis similibus, oblongo-rotundis, rigidiusculis mucronatis, brevissimis pediculis ramulis appensis, nervo utraque parte maximè conspicuo præditis, supernè saturata viriditate nitentibus, infernè autem dilutiore, sapore fatuo, nonnihil glutinoso imbutis.

Fructum hujus arbusculæ vix edulem, & austero-acidum esse experti sumus. Est a. 4drangulus, sulcatus, Avellanâ minor, in 4 partes dehiscens, in quibus singulis sunt 4 nuclei. Teguntur capsulæ cuticulâ carnosâ, eduli, acido, dulci.

Crescit ubertim in insula *Barbados* dicta (inquit D. *Ruysch*) indéque semina in *Belgium* sunt transvecta. Est & indigena insulæ *Curacao*, indéque in *Surinamam* modò demigravit.

2. Cerasa *Hottentottorum* seu Licium *Africanum* fructu Cerasi rubro *P. B. P.* 349. Item Rhamnus *Africana* Cerasi fructu *Ejusd. Pluk. Phyt.* T. 82. F. 5. Folia crassa sunt & subrotunda per margines æqualia satis ampla.
3. Cer. Sebestenæ domesticæ foliis aliquatenus accedens, *Prom. B. Sp. Pluk Phytogr.* T. 97. F. 8. Lycium *Africanum* Betulæ folio *B. P. B.*
4. Cer. *Americana*, Myrti conjugatis foliis, fructu acerbo tetrapyreno *Pluk. Phytogr.* T. 157. F. 4. Sowre Cherry *Barbadensibus* dicta. Est eadem cum prima specie.
5. Cer. *Africana*, fructu rubro multiplici, folio longiori angusto *Pluk. Phyt.* T. 158. F. 3. Fortè Cambui seu Myrtus *Americana* Sylv. altera *Pison.* l. 3. c. 30.
6. Cer. racemosa, foliis Amygdalinis *Americana Pluk. Phytogr.* T. 158. F. 4. Copalin seu Cerasus dulcis *Indica Hernand.* p. 95.
7. Cerasus *Canariensis* mucronato Lauri angustiore folio, fructu fragiformi, monopyreno: Fortè *Morococks* Virginiensium *Ogilvii* v. Arbutus *Pluk. Almag. Bot.*
8. Cerasus *Americana* seu de *Baccalaos*. The Newfound-land Cherry-tree *Park.* Th. 1518.
9. Cerasus *Barbadensis* pumila, in Ericetis arenariis proveniens. The Sandy-heath Cherry dicta *Pluk. Almag. Bot.*
10. Cerasus *Indiæ Orientalis*, fragiformis, grandiori fructu, officulo ferè orbiculari, compressiusculo, molli hirsutie villoso *Pluk. Mantiss.*
11. Cerasi fructu Arbor *Zeylanica* ægoceratos, cortice costum olente *Herman.*

Hæc arbor insigni nota ab aliis omnibus nobis cognitis facilè distinguitur, quod infra surculos floriferos duo habeat cornicula tenuia deorsum reflexa & revoluta instar cornuum arietinorum.

12. Ceraso affinis arbor baccifera, racemosa, flore albo pentapetalo, fructu flavo monopyreno eduli dulci *Slon. Cat. Jamaic.* Bastard Cherry-tree.

D. *Sloane.*

Plurimis *radicibus* longis, in terræ superficie quaquaversum diffusis fundatur. *Truncus* exinde emergens 30 pedes altitudinis assequitur, cortice fusco obscuro tectus, sulcis aliquot exarato, rectus, Pyri nostratis magnitudine, versus fastigium in ramos aliquammultos ductus, *foliis* cinctos amplis, integris, glabris, ovalibus, obscurè viridibus, $2\frac{1}{2}$ uncias longis, mediâque latissima parte unciam latis. *Flores* è surculis extremis exeunt, plures simul, pediculis incurvis tenuibus inhærentes, albi, pentapetali, sambucinis similes. *Baccæ* subsequentes rotundæ sunt Pisi campestris magnitudine ferè, flavi ad Aurantiacum colorem vergentes, sub dulci farinacea pulpa officulum simplex parvum singulæ continentes.

In sylvis campestribus prope urbem S. *Jago de la Vega* ubique reperitur.

13. Cerasus *Africana*, fructu racemoso eduli, foliis Lauri latis D. *Sherard.* Fructus ab avibus & cercopithecis comeduntur, Julio maturescunt: lignum ferri duritie. *Oldenland.* Folia Laurinis breviora & latiora sunt.
14. Ceraso affinis arbor baccifera racemosa, flore pentapetalo herbaceo guttato, fructu coccineo monopyreno viscido, semine rugoso *Slon. Cat. Jamaic.* Cerasa *Americana*, rugosis, foliis fructu viscoso *Pluk. Phyt.* T. 158. F. 1. Clammy Cherries.

D. *Sloane.*

D. *Sloane.*

Recto, individuo *trunco* assurgit, corporis humani crassitudine, cortice propemodum glabro, luteo investito, ad 50 pedum altitudinem, propè verticem ramos quaquaversum diffundens, in surculos *foliis* obsitos nullo ordine positis, nullis ferè pediculis intervenientibus adnatis, 6 unc. longis, 2 ferè latis media latissima parte, dilutè viridibus, divisos. Arbores hujus generis circa finem Decembris folia amittunt. Februario sequenti *Flores* è virgis extremis adhuc nudis egrediuntur, multi simul, pediculis brevibus insidentes, coloris luteo-viridis seu herbacei, maculis fuscis punctati, pentapetali, petalis retrorsum reflexis. Explicitis aliquandiu floribus prodeunt folia mox descripta, unà cum *fructu*, sphæricæ figuræ, Pisi parvi magnitudine, colore coccineo eleganti, in pulpa seu carne tenui viscosa, unicum tessellatum rugosum album officulum continente, multas parvas valleculas seu cavitates in superficie sua globosa ostendente.

Cum priore.

Gallinæ *Guineenses* hujus arboris baccis saginantur.

15. Cerafo affinis arbor, baccifera racemosa, fructu cœruleo, monopyreno, testiculato *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Multis exoritur *caudicibus*, cruris humani crassitudine, 30 pedes altis, ramis hic illic deorsum dependentibus, cortice propemodum glabro, canescente tectis, extremis virgis *foliis* pluribus obsitis, ex adverso binis, in semuncialibus pediculis, 4 unc. longis, sescunciam latis, media sc. latissima parte. A principio etenim angusto ad medium usque paulatim dilatantur, exinde ad extremum sensim in punctum contrahuntur; tenuia sunt, glabra, obscurè admodum viridia, nervo insigniore media percurrente & transversos aliquot minores obiter emittente. Pro fructu *baccæ* sunt in racemum aut umbellam digestæ, pediculis 3 uncias longis, viridibus ramosis insidentes binæ simul, arctè sibi invicem adhærentes ceu conjunctæ essent, & velut testiculatæ. Colore sunt obscurè cœruleo, & in tenui pulpa officulum parvum, prædurum, propemodum rotundum continent.

In collibus sylvosis, *Red-hills* dictis, prope agros D. *Cope*, crescentem & fructus ferentem observavit D. *Sloane.*

16. Cerafo fortè affinis, Arbor racemosa, foliis Laurinis, ex adverso nascentibus, subtus albicantibus flore pentapetaloide *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Arboris hujus, præcedenti simillimæ si non eadem fuerit, cortex albus est, striatus, glaber, cui subest lignum album, solidum. Prope ramulos extremos *folia* exeunt, bina sibi mutuò opposita, ad semuncialia plus minus intervalla, pediculis ¼ unc. longis innixa, ipsa 3 circiter uncias longa, media latissima parte sescunciam latitudine, inde ad utrumque extremum sensim decrescente, costâ media percurrente, & nervos transversos obiter emittente, firmata, glabra, supernè obscurè viridia, subtus albicantia. Summis ramis *Flores* insident agminatim velut in fasciculos congesti, pediculis ramosis fulti, parvi, in 5 segmenta divisi, *staminibus* multis medium occupantibus.

In insulæ *Jamaicæ* sylvis collegi.

17. Cerafo similis arbuscula *Mariana*, Padi folio, flore albo parvo racemoso *Pluk. Mantiss.*

Folia, in ramulo à D. *Sloane* ad me misso, Pruni: Spica palmaris aut longior, è *flosculis* plurimis confertis, albis, pentapetalis, calice quinquepartito canescente exceptis, *staminulis* & *apicibus* intus luteis, compositi. Folia figurâ suâ (ut dixi) ad Prunum accedunt, glabra, circum oras argutiùs serrata, acuminata, pediculis brevibus alternatim adnata. E *Marilandia* attulit D. *Vernon.*

Lotodendron *Madraspatanum* folio longiore pubescente *Mus. Pet. 656.* An Mallam Toddali *H. M.* Maula-poo *Malab.*

Folia & flores canescunt, & cum icone H. M. Vol. 4. Tab. 40. P. 83. conveniunt. Fructus calice exceptus Piso nonnihil major est, asper & pilosus, summitate depressa cum parvo apice in centro. Quatuor sulcorum vestigia ostendit, quorum singula interstitia singulos nucleos continent.

Elæagnus Americana Vaccinii nigri folio perforato *Petiver Act. Philos. Lond.* N. 274. P. 940 *Cariwaopallez Malab.*

Quatuor aut quinque pedes alta est, virgis digitum aut sesquidigitum crassis. Ad bilem corrigendam, vomitumque aut diarrhœam sistendum valet decoctum foliorum ejus aut viticularum mane & vesperi sumptum. Indigenæ in intinctibus utuntur.

P. 1546.

P. 1546. Ad Cap. de Olea, adjiciend.

1. Olea ſylveſtris *Africana*, foliis anguſtis acutis, Pylhout dicta, ex cujus ligno ſagittas conficiunt. *D. Sherard. Folia* in ramis valde crebra & conferta ſunt, à duabus ad tres uncias longa, ſemunciam lata.
2. Olea humilis *Africana* lucida *P. B. P.*
3. Olea ſylveſtris ſeu *Æthiopica*, foliis longioribus, utrinque virentibus *Pluk. Almag. Bot.* ſylv. *Æthiopica Park.* Th.
4. Olea Laurino folio *Portoricenſis*, ſummo margine crenato *Pluk. Phytogr.* T. 206. F. 6. Amygdali *Braſiliani* nomine à Clariſs. *Hermanno* aliquando accepta fuit.
5. Olea ſylveſtris argenteo folio *Zeylanica*, *Pluk. Almag. Bot.* Zizyphus argentea *Zeylanica* ſpinis carens, *Walæmbilla* Zeylanenſibus dicta *P. B. P.* vide deſcriptionem ſupra, inter Zizyphos.
6. Olea ſylv. *Barbadenſium*, folio anguſto pingui, leviter crenato *Pluk. Phyt.* T. 209. F. 3. Hujus arbor gummi inſtar *Elemi*, ut audio, fundit. *Pluk.* Folia huic in ramis crebra, palmam longa, unciam lata, acuminata, in ramulo à D. *Sherard* ad me tranſmiſſo minimè, quantum quidem ego diſcernere potui, crenata. Foliis majoribus minora quædam intermixta ſunt.
7. Olea folia *Curaſſavica* incana *P. B. P.*
8. Olea *Africana*, Nerii facie, foliis longiſſimis, an fortè Aſpalathus albicans, torulo citreo *C. B.* 392? *Rhodium* lignum quibuſdam Agallochum, Olea *Æthiopica*, ut videtur *Cordo* in *Dioſc.*

Oliva viridis ſalita clavis pedum impoſita ſeu tuſa ſeu integra, eos leniter corrodit, & radicem extrahit aliquandiu uſurpata. *Boccon. Obſervat. Cat.* 129. *Vires.*

Azadirachta *Indica*, foliis ramoſis minoribus, flore albo ſubcæruleo purpuraſcente majore *Breyn. Prod.* 2. *Commelin. Hort. Amſt. rar.* Azedarach. floribus albis ſemper virens *Hort. Leyd.* App.

Commelin.

Radice alitur longè lateque per ſolum diſperſa, numeroſis fibris capillata. Cortice caudex fuſco, rami autem vireſcente teguntur. *Folia* ad inſtar Fraxini ampla, ramoſa, ex multis foliolis ſibi mutuò ad coſtam reſpondentibus, impari ſemper alam claudente, adverſa parte obſcuriùs vireſcentibus, averſa autem dilutiore virore præditis, compoſita, profundè ſerrata, anguſta, ſeſcunciam longa, mucronata. *Flores* odorati, tetrapetali aut pentapetali in ramulorum extremis, necnon è foliorum alis enaſcentes, plures congregatim proveniunt, communi & longiori pediculo ſuffulti; ſinguli a. brevioribus pedicellis adnati, coloris ſunt ex albido cærulei, purpurâ permixti. Ex horum medio *ſtylus* emergit tubuloſus, purpureus, oblongus. *Fructus* viridi teguntur cuticula, ſuntque oſſei, anguloſi, oblongo-rotundi, olivæ minori ſimiles, colore griſeo, quorum ſinguli quaterna ut plurimum *ſemina* oblonga nigra continent.

Locus natalis *Ceylona.*

Qui è mediò florum è 5 petalis extrorſum nonnihil reflexis compoſitorum emergit tubulus, in ſui extremo dirimitur, in 16, 18, imò 20 lacinias minutiſſimas trepani in modum, ſub quibus laciniis è tubuli extremo interiore 10 ſtaminula brevia, luteola oriuntur. *Stylus* a. craſſiuſculus, è tubi fundo emergit, & tubi fundamento innititur,

P. 1550. Ad Cap. de Mangas.

Mango ſylveſtris *Madraſpatana*, fructu Ceraſi *Muſ. Pet.* 659. Chaut-maun-chedde *Malabarenſibus Act. Philoſoph. Lond.* N. 271. cujus etiam mentio fit *Act. Philoſoph.* N. 264. p. 581.

Ad 12 aut 14 pedum altitudinem, humani cruris craſſitiem excreſcit. Fructus acidus eſt, Avellanæ nucis magnitudine. Decoctum radicis, corticis, foliorum, florum & fructuum, aut ſucci expreſſi cochlearia tria, manè & veſperi ſumpta urinæ acrimoniam leniunt, & gonorrhœam ſiſtunt.

D. Petiver inter *Mango ſylveſtrem* Madraſpat. *fructu* Ceraſi *Muſ. Pet.* 659. & *Chaut-maun-chedde* Malabar. ſe nullum in flore, fructu aut foliis differentiam obſervare potuiſſe ſcribit. *D. Plukenet* tamen *Mantiſſæ* 125. eas diſtinguit. Priori Manghæ ſylveſtris, anguſtis foliis, nitore lucentibus nomen imponit, *Maruttan-chedde* Malabarenſibus dici, & Theam Indorum ſapore ſimulare ait; alteri Manghæ ſylveſtris alterius, anguſtis denſioribus foliis Indiæ Orientalis, Caut-maun-chedde *Malabarorum* titulum donat.

P. 1558. Ad Cap. 29. Katoû-mail-elou.

Huc refert ſed dubitanter D. *Petiver* Cocciferam *Madraſpat.* racemoſam *Urucu* folio molli flaveſcente, quam D. *Sam. Brown Punnunga Narree Malab.* nomine ex *India* miſit, corticéſque tum radicis tum trunci ad colicam & ventris tormina utilem eſſe ſcripſit. v. *Act. Philoſoph. Lond.* N. 271. p. 847.

P. 1562.

P. 1562. pl. 5. add.

Arbor Cannalifera Indica, cortice acerrimo viscido, seu mucilaginoso, quæ Cassia lignea offic. *Breyn. pr.* 2. Cassia ligna fusca, aromatica *C. B. P.* à Cassia Cinamomea seu Cinamomo vero Zeylanico, facie nihil omninò differre, sed tantum corticis sapore, & aliquando crassitie mihi affirmavit Cl. *Hermannus*, cui potior habenda fides. Hinc duæ priores species à *Breynio* pro diversis speciebus propositæ, tantum varietates dicendæ sunt. D. *Sherard.*

P. 1558. Ad Cap. de Nirouri.

Nirouri *Salawaccensis* minor Abrus folio *D. Petiver Act. Philos.* N. 276. pl. 182. *Keela-nellee* Malab. Quærit annon sit, Fruticulus capsularis hexapetalos, Cassiæ poetarum foliis brevioribus, subrotundis & densiùs stipatis *Pluk. Phyt.* T. 182. F. 5. Item Kirganeli *H. M.* V. 10. Tab. 15. p. 29. Viti Idææ affinis, flore hexapetalo ex albicante *Commel.* notis in *H. M.*

Tota planta commolita & in pilulas efformatas (si duæ, trésve mane & vesperi sumantur) icterum & febres sanat: cum lacte pota gonorrhœæ medetur.

Niruri vel Nir-Pulla H. M. P. 10. T. 27. Frutex Indicus, foliis oblongo-rotundis, alternatim positis, floribus hexapetalis in prælongis pediculis, fructu rotundo, sex semina continente.

Arenosa amat & ripas fluviorum, trium 4ve plus minus cubitorum. *Stipes* pollicem crassus: *Rami* surculique graciles, cortice spadiceo [teneriores viridi] duri lignosi. *Folia* in duabus proveniunt seriebus, oblongo-rotunda, tenuia, mollia, lenissima, viroris supernè saturi, subtus hyalini surdi seu cinerei. *Flores* in tenuissimis miniato-purpureo-rubris petiolis vel solitarii, vel bini proveniunt, suntque parvi hexapetali cuspidati, albicantes, venula in medio viridi striati, in meditullio globulo viridi 6 venulis striato præditi, odoris expertes.

Fructus globuli sunt plano-rotundi, ac velut granulati, virides, florum foliis succincti, in vertice stellula q. sexcuspidata dotati. *Semina* in illis sex intra corticem continentur cartilaginosum trilatera, exteriori convexo, duobus, spadiceo-nigra & nitentia.

Vires. Singulæ partes cum *Pipere longo* & *Cumino* in aqua decoctæ Catarrhosæ adversantur tussi & febribus eam comitantibus. *Folia* vel *Radix* in aqua Oryzæ ad Cataplasmatis consistentiam reducta tumores œdematosos imminuunt. *Radix* trita & cum lacte vaccino, butyro recenti ac melle in Epithema confecta ac lateri affecto applicata, pleuritidi medetur: ejusdem *cortex* vel etiam ipsa radix foliáve in ebutyrato lacte cocta phlegmata eliciunt. Ex eodem cortice in oleo decocto linimentum adaptatur antiœdematosum, admixto sale in aqua Oryzæ apozema exhibet antipleuriticum.

P. 1552. Ad Cap. de Persea adde Synonyma seqq. è Cat. Jamaic. D. *Sloane* desumpta.

Prunifera arbor fructu maximo Pyriformi viridi, pericarpio esculento butyraceo, nucleum unicum maximum nullo officulo tectum, cingente. *Slon. Cat. Jamaic.* The Avocado *or* Allegator Pear. Agnacat *Scaligeri* exercit. 175. Ahua quauhuitl, seu Arbor querciformis, butyraceo fructu *Hernandez.* Pyri facie Agnacat *J. B.* Pyro similis fructus in nova *Hispania*, nucleo magno *C. B.* pin. 439. Pomum *Nicaraguæ* Pyri specie *Benzo Lugd. Clus. Nicaraguæ* pomum nuce rotunda *J. B.* T. p. 169.

D. Sloane.

Caudice corpus humanum medium crasso, cortice canescente cinereo obducto, sulcis profundis exarato ad 20 aut 30 pedum altitudinem exsilit. Ramorum extrema multis ambiuntur *foliis*, nullo ordine positis, in latescentibus uncialibus pediculis, 3 uncias longis, mediáque latissima parte sescunciam latis, valdè glabris, coloris obscurè viridis cum lutei tinctura, costa media, è lateralibus aliquot nervis transversis firmatis & nutritis. Inter folia exit pediculus brevis semuncialis, cui prope exortum petiolis perbrevibus adhæreat. *Flores* luteo-virides, quibus succedit *Fructus* pyriformis utriusque pugni magnitudine, externè viridis, cute lævi, pulpâ subtus unciam crassa, viridi, molli, & ferè insipida, valde nutritiva, nucleum continente magnum, nudum, nuce Juglande majorem, superficie multis tuberculis & sulcis inæquali, in duos magnos lobos dividua, inter quæ gemma seu corculum, ut vocant, latitat.

In *Jamaicæ* insulæ agris & hortis ubique provenit.

P. 1563. Ad Cap. de Cinnamomo.

1. Cinnamomum seu Canella Peruana *C. B.* eadem arbor est cum canella alba *offic.* Arbor baccifera laurifolia aromatica, fructu viridi calyculato racemoso D. *Sloane* dicta.
2. Cassia Cinnamomea Myrrhæ odore, folio trinervi, subtus cæsio, *Nicadawula* Cingalensibus dicta *Pluk. Almag. Bot. Zeylanica* sylv. cortice Myrrham redolente D. *Herman.*
3. Cassia Cinnamomea, seu Cinnamomum sylvestre *Barbadensium*, Arbor baccifera, fructu caliculato tetrapyreno, folio enervi *Pluk. Phytogr.* T. 160. F. 7. Canella *Peruana* fortè. Ex sententia D. *Sloane* nihil aliud est quàm *Canella alba.*
4. Cassia Cinnamomea sylv. *Javanica*, rhomboide folio parvo, fructu calyculato *Pluk. Almag. Bot.* Arbor baccifera Orientalis, fructu calyculato, folio rhomboide *Ejusd. Phytogr.* T. 13. F. 3. Cassia cinnamomea seu Canella do mato *Linschoten.*

5. Cin-

5. Cinnamomum ex *Philippinis, Cililawan,* Cortex Caryophylloides *Rumphii.* D. *Herman.*

Folia longiora ſunt & anguſtiora quàm Cinnamomi veri ſeu *Zeylanici.* D. *Sherard.*

6. Caſſia ſylveſtris *Americana,* ſiliquâ ſubrotundâ craſſâ, uncialem longitudinem vix excedente, ex Inſula *Barbados* ad nos allata. *Pluk. Mantiſſ.*
7. Arbor Canellifera *Javanica,* cujus cortex fortè Macer *Javanis Breyn. faſcic.* à clariſſ. *Cleyero* ex *India* dono miſſa.
8. Arbor canellifera *India,* cortice acerrimo, viſcido ſeu mucilaginoſo, qui Caſſia lignea officinarum *Breyn.* Prod. 2. Caſſia lignea fuſca aromatica *C. B.* Hanc arborem reverà diſtinctam eſſe ab utravis Canellæ *Malabaricæ* ſpecie ramulus à Clariſſ. *D. Breynio* ad *D. Petiver* miſſus mihi ſatisfecit.

HISTORIÆ PLANTARUM
LIBER VIGESIMUS OCTAVUS.

De Arboribus Bacciferis, & primo De Monopyrenis,

Baccifera albor calyculata, foliis laurinis, fructu racemoſo, eſculento, ſubrotundo, monopyreno, pallidè luteo *Slon. Cat. Jamaic.* **The Baſtard Locuſt-tree.**

D. *Sloane.*

TRunco eſt admodum craſſo, cortice glabro luteſcente tecto, ramis quaquaverſum in orbem ſparſis, verſus ſummitates ſuas *foliis* cinctis, pediculis ¼ unciæ longis inſidentibus, ipſis 5 uncias longis, latitudine longitudinis dimidia, (media ſc. part) in punctum deſinentibus, colore obſcurè viridi, ſuperficie lævi. *Fructus* in extremis virgis proveniunt in ſurculo ſeu funiculo communi plures, ſuntque glabræ, virides, ſubrotundæ *baccæ,* Piſis majores, petiolis ſemuncialibus ſurculo adnexæ ex inferiore ejus latere, calice fuſco quinquefolio coronatæ. Pulpa dulcis, alba, farinacea, oſſiculum includit durum, fuſcum, grano Piperis non majus, eíque valdè ſimile.

In pratis loci *Liguanee* dicti reperitur.

Fructus maturi *Auguſto* menſe ab arboribus decidunt, ſub quibus colliguntur & venum aſportantur pro menſis ſecundis inſtruendis.

Baccifera arbor calyculata, foliis integris oblongis acuminatis, fructu rufeſcente *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Multos emittit hæc arbor ramos, lignoſos, incurvos, cortice pallidiùs fuſceſcente, glabro cinctos, ligno albo. Surculorum extrema occupant *Folia* multa, pediculis ¼ unciæ longis inſidentia, ipſa ſeſcunciam longa, mediâque latiſſima parte unciam lata, utraque extremitate anguſta, quavis interdum in obtuſum & ſubrotundum apicem deſinunt, glabra, per margines æqualia, abſque ullis inciſuris. In ſummis virgis proveniunt *baccæ,* parvæ, ſubrotundæ, anguloſæ, plures ſimul, Sambucinis majores, & Piperis granis æquales, quadrantem unciæ longo petiolo incumbentes, in calicem parvum terminato, baccæ uniuſcujuſque baſin amplectente. *Baccæ* autem colore ſunt rubeſcente, pulpâ exiguâ, *ſemina* plura, parva, figuræ irregularis, vinaceis ſimilia, continentes.

In Septentrionalibus inſulæ *Jamaicæ* invenitur.

P. 1572. Ad Cap. De Catou-Patsjotti.

Frutex à D. S. *Brown* miſſus titulo *Tirnama-Pollee* Malabar. *Katou-Patsjotti H. M.* perſimilis eſt, inquit D. *Petiver Act. Philoſ. Lond.* N. 271. P. 845. cui *Patsjotti Zeilanica Lauro-ceraſi folio leviter ſerrato* inſcribitur. Qu. An Arbor *Africana* ſubrotundo folio, margine denticulis acutis aſperato, floribus pentapetalis, atro-purpureis *Pluk. Almag. Bot.* Tab. 263. Fig. 1 & 2?

Radix, cortex, & folia, vel in pulvere, vel in decocto ſumpta, Febres hecticas, ſeu (ut vulgus loquitur) febres oſſibus inhærentes ſanant.

Ad 8 aut 9 pedum altitudinem aſſurgit, caudice brachium humanum craſſo. Flores ſublutei videntur.

Plant. 136. pag. 858. *Paule-maraum Malal. Patsjotti Zeylanica, Lauro-ceraſi folio leviter ſerrato* præcedenti eadem eſt.

Arbor baccifera, laurifolia, fructu corallino, Ribium instar racemoso, calyculato, venenato *Slon. Cat. Jamaic.* Currans tree.

D. *Sloane.*

Rosa isthæc arborea ad 15 præterpropter pedum altitudinem enititur, trunco femur humanum crasso, simplici & indiviso ad fastigium prope, ubi ramos fundit numerosos, quorum surculos *folia* obsident, nullo ordine posita, pediculis destituta, duas uncias longa, & ad finem seu extremum, ubi latissima, unam lata; ab angusto enim principio paulatim dilatantur in extremum subrotundum; superficie albicante Halimi instar. *Flores* non vidi. *Fructus* baccæ sunt subrotundæ, rubræ, parvis Pisis æquales, ligulæ seu funiculo communi 2 uncias longo, petiolo tenui quadrantali adnexæ, colore & nascendi modo Ribibus nostris persimiles, unde nomen. Unaquæque in pulpa rubente granula aliquot transparentia subrotunda rubra continet.

In *Jamaicæ* Septentrionalibus ad littus marinum inter agros D. *Abraham* & locum *The Devil's Bowling-green* dictum collegit *D. Sloane.*

P. 1573. Ad 1am Speciem Cap. 13ij seu Schetti adde Synonyma seqq.

Jasminum arborescens *Indicum,* flore tetrapetalo umbellato phœniceo, foliis laurinis latioribus *Breyn. Prod.* 2. 58. *Indicum* Laurifolium inodorum umbellatum, floribus coccineis *P. B. P.* 342. *Zeylanicum,* flore pavonino *Herman.* Cerasus umbellata pavonina, floribus coccineis *Ejusd.* Ratambala *Zeylanensium. Pluk. Phyt.* T. 59.

Ad speciem 2dam seu Bem-Schetti adde,

Jasminum *Indicum* laurifolium inodorum, umbellatum, floribus albicantibus & Schetti album *Pluk. Phytogr.* T. 109. Asserit D. *Petiver* non differre specie Schetti floribus coccineis, & floribus albicantibus: verum *Bem-Schetti* à *Schetti* simpliciter dicto differre tum Folii structurâ, tum Floris formâ.

P. 1574. Ad Guaiacum Patavinum *Park.* Hujus rami fructu onusti *Neapoli* in Festo S. *Martini* venduntur ad Cœnobii ostium. Cives plerique eos in manibus gestant cum Ecclesiam petunt in quadam velut processione.

Guiacana *Virginiana Pishamin* dicta *Park.* in Appendice descripta p. 1618. flores fert monopetalos, atro-puniceos, in 4 segmenta divisos, è brevibus petiolis racematim dependentes. Constant tubo crasso, pingui, in 4 petala parva obtusa diviso. Floruit in Horto *Beverningiano* 1688. mense Julio.

P. 1577. Ad Cap. de Arbuto.

1. Arbutus serratis foliis *Canarina,* cortice circumrupto, seu duodecies Anni spatio corticem abjiciens. *Pluk. Almag. Bot.* E *Tenariffa* allata est.
2. Arbutus angustiori folio non serrato, ex *Insulis Fortunatis,* aut potius Cerasus *Canariensis,* Adrachnes foliis magis acuminatis, fructu parvo, Fragiformi, monopyreno: an *Morococks Virginiensibus* dicti *Ejusd. ibid.* v. Cerasus.
3. Arbutus *Attica,* foliis longioribus & angustioribus, leviter crenata *Ejusd.* ibid. A. D. *Georgio Wheeler* habuit.
4. Arbutus humilis *Virginiana* ab *Abrahamo Muntingio* in Herbario *Belgico* descripta & depicta p. 126. est Sorbus Virginiana foliis Arbuti H. A. L. Bat.

P. 1579. De Terebintho.

1. Terebinthus *Americana* polyphylla *Commelin. Hort. med. Amst. rar.*

In arboream excrescit proceritatem, *radice* exigua; *caudice* molli, modicè crasso, cortice albicante prædito; quo læso humorem pinguem & viscidum fundit. Parte superiore in frequentes dispergitur ramos, quos *folia* vestiunt alternatim posita & pennata ex 7, 9q; foliolis, uni costæ prælongæ adnatis, sibique invicem oppositis, longitudine unciarum trium, latitudine a. unius, congesta, & brevioribus pediculis virescentibus fulta, ultimo & impari alam terminante. Hæc *folia* tempore hyemali decidua adversa saturâ, aversa verò pallidiore viriditate sunt prædita, margine nonnihil serrata, nervo per longitudinem excurrente inscripta, sapore subacido aromatico permixto.

Nec flores neque fructus vidit descriptionis auctor *D. Commelinus.* Natales suos debet *Curassaviæ Americæ* insulæ.

2. Terebinthus major, Betulæ cortice, fructu triangulari *Slon. Cat. Jamaic.* An Cabureiba *Pisonis?* Cabui-iba *Marcgrav.* An Arbor *Americana* resinosa, Pistaciæ foliis & fructu *Hort. Beaumont?* Tacamahaca foliis non crenatis *P. B. P?* Terebinthus *Americana* polyphylla, Palmalata dicta *Ejusd? Pluk.* Tab. 228. F. 6. An Betula arbor *Americana,* seminibus Lithospermi frumentacei æmulis *Ejusd?* T. 151. F. 1. The Birch-tree.

D. Sloane.

Plurimas fundit *radices,* in terræ superficie quaquaversum repentes, ad ulnarum aliquot in orbem spatium, è quarum medio seu centro exurgit truncus, crassus, cortice, è fusco rubente, glabro, membranaceo, (exteriorem intellige seu cuticulam) obvolutus, qui particulatim

culatim exuitur & decidit, Betulæ noſtratis in modum, unde nomen. Frequentes fundit ramos incurvos, ad 30 pedum altitudinem aſcendentes, cortice fuſco glabro tectos. Prope faſtigium plures exeunt ſurculi, 2, 3ve uncias longi, in petiolis ſemuncialibus *flores* aliquammultos ſuſtinentes, alios ſupra alios, è 5 craſſis, brevibus flaveſcentibus petalis compoſitos, cum multis in medio *ſtaminibus*: quibus ſuccedunt *Baccæ* triquetræ, Piſi parvi magnitudine, cuticulâ è fuſco rubente cinctæ, gummoſæ, Terebinthinæ odore; ſub cute latitat oſſiculum album, valde durum, triangulare, nucleum continens. Arbor foliis delapſis cùm aliquandiu nuda perſtiterit, primò flores exſerit, deinde brevi poſt *folia* egerminare incipiunt pinnata glabra, hilarè viridia, extrema ramulorum in orbem ambientia: coſta media 5 uncias longa eſt, & ad ſeſcunciæ ab exortu diſtantiam pinnarum conjugationes incipiunt, pediculis $\frac{1}{12}$ unciæ longis hærentium. *Pinnæ* a. ſeſcunciam longæ ſunt, $\frac{3}{4}$tas unciæ latæ latiſſima prope baſin ſubrotundam parte, ſplendentes, & in medio folio ampliſſimæ. Coſtam impar folium terminat. Octo pinnæ ſeu 4 paria folium componunt.

Ubique frequens & obvia eſt in *Jamaica* & *Caribbeis* inſulis.

Vulnerata balſamum fundit odore & conſiſtentiâ Terebinthinæ, admodum vulnerarium creditum.

3. Terebinthus maxima, pinnis paucioribus, majoribus atque rotundioribus, fructu racemoſo ſparſo Hog-Doctor-tree *or* Boar-tree *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Truncus hujus Arboris Quercuum noſtratium magnitudinem & craſſitiem aſſequitur, & ad 50 pedum altitudinem rectâ aſſurgit, in ramos numeroſos diviſus, quos emittere incipit ad 20 circiter pedum à radice diſtantiam. *Radices* in terræ ſuperficie natantes longiſſimè procurrunt, & à locis ſatis remotis alimentum attrahunt. Ex earum arborum genere eſt quæ Novembri aut Decembri menſibus folia exuunt, floréſque & folia nova Januario aut Februario nanciſcuntur. Primò flores è ſummis virgis egerminant, ſtaminei, è fuſco purpuraſcentes; deinde *folia* alata, è duobus plerunque pinnarum ſibi mutuò oppoſitarum paribus, & impari in extremo folio compoſita. Pinnæ autem ſingulæ coſtæ mediæ, petiolo $\frac{3}{4}$tas unciæ longo intercedente adnaſcuntur, ſúntque ſubrotundæ, 2 uncias longæ, ſeſcunciam latæ, ſplendentes, colore dilutè viridi, tenues, coſtulis ſeu nervis multis in ſuperficie apparentibus. *Fructus* pluribus oblongis, teretiuſculis, rubris *baccis* conſtat, in tenui, reſinoſa pulpa oſſiculum conforme continentibus. Unaquæque bacca communi racemi ſcapo ſemunciali petiolo adnectitur. Cortex trunci albicans aut incanus, propemodum glaber, niſi quòd vetus cortex hic illic à novo elevatur, maculis ſeu lamellis palmæ manûs magnitudine, levitérque arbori adhæreſcit, ut facilè decidat aut detergatur.

In hujus arboris trunco variis in locis maculæ nigræ cernuntur, quæ nihil aliud ſunt quàm gummi ſplendens, quod ſi pluviâ madefactum cutem tangat & adhæreſcat, eam unà ſecum avellit.

In ſylvis denſis & opacis mediterraneis inſulæ *Jamaicæ* provenit.

Fidenter affirmatur à multis αὐτόπταις, ni fallant aut fallantur, quòd porci ſylveſtres vulnerati naturali quodam inſtinctu ad hanc arborem confugiant, ubi balſamo ejus vulneribus ſuis affricto brevi ſanantur, unde ei nomen, Hog-Doctor-tree.

Baccæ ejus ab omne genus columbis ſylveſtribus in cibum appetuntur & devorantur.

4. Terebinthus folio ſingulari, non alato, rotundo, ſucculento, tetrapetalo, pallidè luteo, fructu majore monopyreno *Slon. Cat. Jamaic.* Cenchramidea arbor, ſaxis adnaſcens, obrotundo pingui folio, fructu pomiformi, in plurimas capſulas, granula ficulnea ſtylo columnari hexagono præduro adhærentia continentes, diviſo, balſamum fundens *Pluk. Phyt,* T. 157. F. 2. The Balſame-tree.

D. *Sloane.*

Ad 20 plus minus pedum altitudinem aſſurgit, trunco crus humanum magnitudine adæquante, cortice glabro rubente-fuſco obtecto, radicibus multis ſeſquipedali à fundo diſtantia egreſſis ad terram deſcendentibus eámque penetrantibus. *Ramos* plurimos ſurſum tendentes in omnem partem emittit. Surculorum extrema *foliis* veſtiuntur, binatim oppoſitis, ad $\frac{1}{8}$ unciæ intervalla; pediculis tantundem longis innixis, propemodum rotundis, 2 unciarum diametro, valde glabris, ſpiſſis, ſucculentis, colore obſcurè viridi, coſtulis paucis in ſuperficie apparentibus. Ramorum ſummitates in plures dividuntur *flores*, qui *pediculo* ſquamoſo, $\frac{1}{8}$ unc. longo fulti, 4 valdè craſſis albicantibus petalis, & purpureis intus ſtaminibus componuntur; hos excipit *bacca* prægrandis, ſphærica, viridis aut rubeſcens, pollicis ſummi magnitudine, è tenui pulpa & cuticula oſſiculum continente compoſita.

In ſylvis campeſtribus *Jamaicæ* & inſularum *Caribearum* obſervavit D. *Sloane.*

Hæc arbor cùm in ſylvis campeſtribus & depreſſioribus creſcat, ubi rariùs pluit, opportunitatem non habui fructum curioſè inſpiciendi, verùm quantum obſervare potuerim Viſci baccis perſimilis videbatur, duntaxat major.

5. Terebinthus *Americana* polyphylla, *Palmalatta* P. B. P. *Pluk. Phyt.* T. 228. T. 6. *vide* ſupra Terebinthus major, Betulæ cortice, fructu triangulari. *Slon. Cat. Jamaic.* Fructus fert rubros, oblongos, duros, inſtar Sorbi.

6. Terebinthus *Americana* trifolia lucida, *Palmalatta* vulgo *P. B. P. Pluk. Phyt.* T. 228. *vide* Malus *Americana* trifolia, Pomo Aurantii inſtar colorato.

7. Terebinthus *Americana*, Sorbi Aucupariæ foliis, rachi mediâ appendicibus alatâ *Pluk. Phyt.* T. 228. F. 7. Arbor *Americana* resinosa, foliis ad Rosarum folia accedentibus *Hort. Beaum.*

P. 1581. Ad Cap. de Lentisco.

1. Lentiscus humilis trifolia *Africana* P. B. P. Rectiùs (inquit D. *Sherard*) Rhus *Africanum* trifolium folio splendente majus. Datur enim hujus generis species minor. Utriusque specimen ad me misit D. *Sherard*. vide Rhas.

Cæterùm, (observante D. *Tournefort*) Terebinthus & Lentiscus flores habent stamineos, à fructu remotos, ideóque hinc removendæ, & ad Bacciferas floribus à fructo remotis referendæ sunt.

2. Lentiscus foliis latioribus & rotundioribus. *Folia* unciam longitudine excedunt, latitudine propemodum æquant, 4 aut 5 paria eidem costæ adnexa. D. *Shererd.*
3. Lentiscus foliis longioribus, modicè latis, acuminatis. *Folia* sescunciam aut 2 uncias longa sunt, semunciâ latiora, 4 vel 5 paria eidem costæ adnexa. Utriusque speciei specimen ex Horto *Badmingtoniano* ad nos misit consummatissimus Botanicus *D. Sherardus.*

Pistaceæ species fructu magno.

Nux Americana foliis alatis bifidis *Cat. Hort. Beaum.* Knippa *P. B. P. Hort. Amst. rar.* N. A. costâ foliorum appendicibus auctâ *Pluk.* T. 207. F. 4.

Commelin.

Radix lignea. *Caudex*, (qui in bipedalem altitudinem in Horto *Amstel.* excreverat) minimum digitum crassus erat, parte superiore in ramos diremptus, cortice griseo tectus. *Folia* nullo servato ordine, pediculis longioribus alatis nituntur, duo paria sæpius eidem pediculo appendentia, Laurinorum subæmula; teneriora verò & molliora, magísque mucronata, margine nonnihil undulata, non crenata, nutantia & terram spectantia; Horum nervi secundum foliorum longitudinem excurrentes, & ex pediculo originem ducentes, uni lateri propiùs quàm alteri adnascuntur, exiguos laterales nervulos fundentes, semilunamque quasi repræsentantes. *Fructus* duplici vestitus tegumento, altero coriaceo, altero duriore, forma & colore Pistaciæ similis, cujus quoque speciem esse censemus, multis autem numeris major. Putaminis durioris pars interior albicat, in quo nucleus albus, oleaginosus, pelliculâ fuscâ amictus. Perpetua fronde viret.

Locus natalis insula *Bonaire Americ.*

P. 1583. Ad Cap. de Visco.

1. Viscum Opuntioides ramulis compressis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. Sloane.

Ex arborum truncis ad modum Visci baccis albis *C. B.* egerminat. Crescendi modo Opuntiæ proximè cognata esse videtur: *foliis* seu potiùs caulibus nullis: nam quod primò ex arbore erumpit, sive folium, sive caudicem appellare malueris, compressum est & subrotundum, colore obscurè viridi, ad sescuncialem ab exortu distantiam è lateribus hinc inde folium emittens, horumque singula alia bina opposita; deinceps successivè progrediendo alia ex aliis pari modo oriuntur, Ficûs Indicæ in modum, longitudine sescunciali, ⅛ vam unciæ lata, donec Planta pedalem altitudinem assequatur. Extremos ramulos occupant *Flores* parvi, flavescentes, bini simul; succedente unicuique *bacca* albicante, visci vulgaris baccis exactè simili.

Arbori innascentem observavi ad ripas fluvii *Hope-river* dicti prope domum D. *Gragh*, loco *Liguanée* dicto.

2. Viscum ramulis & foliis longissimis, striatis & radiatis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. Sloane.

Ex arboribus dependebat vulgaris Visci in modum, caule tereti, viridi, lignoso, striato, pennam anserinam crasso, 2, 3ve pedes longo, nunc compressiore, nunc rotundiore, medullâ amplâ. In varios dividitur ramos, & hi iterum in surculos, ad unius, duarum, triúmve unciarum intervalla. Ad singulas divisiones, caulis perpetuò cingebatur, ad modum ferè Plantarum *stellatarum*, subrotundis, sescunciam longis, viridibus *foliis*, caulibus similibus, duntaxat minoribus, & valde numerosis, ut fruticosa admodum videretur. Quem fructum proferat nescio; suspicor tamen præcedenti similem.

Ramis arborum Visci instar innascitur in Septentrionalibus insulæ *Jamaicæ* partibus.

3. Viscum latioribus & subrotundis foliis, flore purpureo *Slon. Cat. Jamaic.*

Hoc genus in reliquis cum vulgari Visco exactè convenire videbatur, foliis multò latioribus & hilariùs virentibus, surculis quibus flores insident, ipsisque floribus purpureis, differre.

Cum Visco vulgari in omnibus ferè *Jamaicæ* arboribus provenit.

Baccifera *Madraspatana* Visci arborei foliis latioribus *Mus. Pet.* 28. Caciun-chedde *Malab.* D. Petiver *Act. Philosoph. Lond.* N. 274. p. 944. An Kanelli-itti-Canni *H. M.* T. 10. F. 5. p. 9. p. 9.

Bra-

Brachium humanum crassa est, & ad 6, 7ve pedum altitudinem assurgit. Folia tincturam seu colorem rubrum reddunt. Radix decocta Tussi conducit. *S. B.*

P. 1586. Ad Cap. de Phillyrea.

1. Phillyrea latifolia spinosa triphyllos, seu foliis ternis caulem circumambientibus *Pluk. Almag. Bot.* T. 310. F. 1.
2. Phillyrea Oleæ *Ephesiacæ* folio *Hort. Med. Chelseian. Pluk. Almag. Bot.* T. 310. F. 5.
3. Phillyrea Oleæ folio *Africana* D. *Herman.* Folia plantæ à D. *Sherard* nobis communicatæ Phillyreæ satis similia erant, verùm alternatim adhærebant & non bina ex adverso. Flores & fructus è foliorum alis exibant coacervati, & in uno pediculo plures, velut racematim.
4. Phillyrea minima Buxi minoris folio *Hort. Oxon. Pluk. ibid.*
5. Phillyrea folio acuminato, non crenato, fructibus rotundis, umbilicatis, Pisi parvi magnitudine, ex *India Orientali.*

Fructus per maturitatem Citrini seu Olivacei coloris sunt, è circulis infra folia exeuntes, duo trésve simul in perbrevibus pediculis.

6. Phillyrea folio minore breviore, subrotundo, non crenato, floribus in pediculis è surculis egressis brevibus, confertis in corymbum circumactis. Ex *India Orientali.* Ramulum utriusque siccum à D. *Petiver* habuimus.

P. 1587. Ad Cap. de Laureola.

1. Laureola semper virens *Americana*, latioribus foliis, floribus albicantibus, odoratis *Pluk. Almag. Bot.* Hujus icon habetur *Phytogr.* T. 95. F. 1. sub exitum ætatis floret.

Fruticem hunc in Horto Illustriss. *Ducis de Beaufort Badmingtoniæ* in *Glocestriæ* Comit. Verno tempore florere, rarius Autumno, nos certiores fecit D. *Sherard.* Flores plures simul erumpunt è foliorum alis, flavescentes, tubulosi, quinquifidi, cùm Laureolæ vulgaris flores sint semper quadrifidi; unde forsan rectius ad Jasmini species referenda.

2. Chamædaphnoides *Cretica* seu Laureola *Cretica* humilis *Alpini Park.* 205.

E radice parva alba, tortuosa tres quatuórve exsurgunt *caules* incurvi, nigricantes foliis adeò crebris nullo ordine positis obsiti, ut eos ferè penitus contegant. Sunt autem *folia* longa, initio angustiora, indéque ad extrema sensim latescentia, crassa, dura, superne viridia, subtus canescentia, gustu fervido palatum & fauces urentia. Quales flores & fructus proferat ignoravit Autor.

3. Laureola *Americana* angustiore folio, fructu acri & urente *Pluk. Almag. Bot.* ubi conjecturas de synonymis vide.
4. Mezereon *Africanum* folio crasso Bocken-boom dictum D. *Sherard.*
5. Laureola minor sylvatica, foliis ex adverso nascentibus, baccis rubris *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*
Caulis huic minimi ferè digiti crassitudine est, viridis, geniculatus, teres, glaber, pedalis aut altior, ad semuncialia intervalla *folia* emittens bina opposita, uncialibus pediculis insidentia, 4 uncias longa, sescunciam lata, propè extremum, ubi latissima & subrotunda, coloris fusci obscurioris, splendentis, glabra, crassa. Ex alis foliorum versus fastigium surculus exit parvus plures rubras rotundas *baccas* sustinens, pulpa albicante maxima ex parte constantes.
In sylvis densis & opacis insulæ *Jamaicæ. D. Sloane.*

P. 1590. Ad Cap. de Chamelæa & Thymelæa.

1. Thymelææ linifoliæ similis, floribus pallidis odoratissimis *P. B. P. Africana,* Linariæ folio, floribus albis, in extremo caulium, odoratissimis *Pluk. Phyt.* T. 113. F. 3. In Horto *Beverningiano* protulit baccam rotundam, rubram grano Piperis paulò minorem, pulposam, in qua unicum semen oblongo-rotundum in apicem desinens, nigrum lucidum.
2. Thymelæa *Capensis*, Nepæ *Theophrasti* foliis aculeatis, flore parvo purpureo, *Pluk. Phyt.* T. 229. F. 5. Polygala Astragaloides frutescens, Thymbræ facie & foliis, flore minore purpureo, fructu corniculato seu duplici rostro corniculato prædito *Breyn.* Prod. 2. 85. Thymbra *Afric.* foliis spinosis *Act.* Hafn. anno 1673.
3. Thymelæa *Africana*, Sanamundæ facie, Ericæ foliis angustissimis *P. B. P. Pluk. Phyt.* T. 228. F. 9. Item Erica *Africana* arborescens, Coris folio, flore flavescente *P. B. P.*
4. Chamelæa *Africana* tricoccos & tetracoccos, Taxifolia, fructu nigro summis ramulis plumulis seu villosa cæsarie coronato, *Pluk. Mantiss.* An Cupressus *Æthiopica* coronata, fructu atro quadrifido *Breyn. Prod.* 2.
5. Thymelæa *Capensis* spinosa, Nepæ effigie, angustiori folio humilis & procumbens *Pluk. Mantiss.* p. 179.

6. Thy-

6. Thymelæa *Alexandrina*, Oleæ folio ſubtus incano *Ejuſd. ibid.*
Eadem foliis utrinque virentibus, ex eodem circa *Alexandriam* territorio *ibid.*
7. Thymelææ affinis quadricapſularis *Æthiopica* Criſtæ galli foliis villoſis, pericarpio magno pyramidali *Ejuſd. ibid.*
8. Thymelæa *Africana*, Polii anguſtioribus foliis, floribus in capitulo, ſummo caule glomeratis. Sanamundæ 3tiæ *Cluſ.* affinis, foliis Polii *Cap. Bon. Spei. Pluk. Mantiſs.*
9. Thymelææ affinis puſilla planta, villoſis & crenatis foliis acuminatis *Prom. Bæ. Sp. Ejuſd. ibid.*
10. Thymelææ affinis Valerianæ Alpinæ minimæ facie, Planta utplurimum uncialis ex *Promont. Bæ. Sp. Ejuſd. ibid.*
11. Thymelæa *Æthiopica* glabra, Paſſerinæ foliis minor Ejuſd. ibid. p. 180.
12. Thymelæa *Africana*, Myrti *Tarentinæ* folii s& floribus, ſericea lanugine argentatis *Ejuſd. ibid.*
13. Thymelæa *Æthiopica* frutex Polygoni anguſtiore folio glabro, floribus cum tubulis, ex uno calyculo plurimis *Ejuſd. ibid.*
14. Thymelæa fruticoſa, Serpylli foliis hirſuta *Prom. Bæ. Sp.* An Sanamunda *Africana*, foliis Serpylli majoribus incanis *Breyn. Faſcic.* 25. *Ejuſd.*
15. Thymelæa Gnaphaloides *Africana*, foliis & floribus ſericea lanugine maxime tomentoſis *Ejuſd. ibid.* An Thym. foliis Serpylli candicantibus, ſerici inſtar mollibus Breyn. Prod. 2 ? 99.
16. Thymelæa *Æthiopica* fruticoſa, foliolis in longum ſtriatis, ſurculis valde tomentoſis *Pluk. Mantiſs.*
17. Thymelæa *Æthiopica*, Paſſerinæ liratis foliis, ad caulem ſibi invicem incumbentibus, margine tomentoſis *Ejuſd. ibid.*
18. Thymelæa Scaphoides *Monomotapenſis*, ſeu foliis glabris triquetris, cavis, cymbæformibus, floribus ſolitariis amplis, ſummo caule villoſis *Ejuſd. ibid.*
19. Thymelæa *Æthiopica* fruteſcens, anguſtis Paſſerinæ foliis, denſa ſerie caulem veſtientibus, glabris, ad oras a. lanugine fimbriatis, floſculis in ſpica purpureis *Ejuſd. ibid.*
20. Thymelæa *Æthiopica*, ſpicata, glabra, foliis longioribus anguſtis *Ejuſd.*
21. Thymelæa, forte, fruteſcens Juniperi latioribus foliis, Paralii modo denſiùs ſtipatis *Prom. Bæ Spei. Ejuſd. ibid.*
22. Thymelæa fruticoſa, Pinaſtri brevioribus foliis, floribus villoſis ex *Prom. Bæ. Spei. Ejuſd. ibid.*
23. Thymelæa *Æthiopica* Abietiformis, floribus phœniceis *Ejuſd. ibid.*
24. Thymelæa *Syriaca*, Ericæ maritimæ noſtrati ſimilis planta, ſummo caule floribus coronata, ex inſula *Cypro Ejuſd. ibid.*
25. Thymelææ affinis *Æthiopica*, Polii montani lutei foliis tomentoſis *Pluk. Phytogr.* T. 319. F. 2. *Almag. Bot.*
26. Thymelææ forte affinis *Æthiopica*, foliis tridentatis & ex omni parte hirſutie pubeſcentibus *Pluk. Phytogr.* T. 319. F. 4. An Tlalyztomium ſeu Yztomium *Hernandez*, apud Recchum ? p. 219.
27. Thymelæa *Capenſis* ſericeis & longioribus acutis foliis, caule geniculato piloſo T. 229. F. 4. An Thymelæa *Æthiopica* Paſſerinæ foliis *Breyn. cent.* 1 ?
28. Thymelæa *Æthiopica*, folia Milii Solis molli & hirſuto *Pluk. Phytogr.* T. 318. F. 7. *Almag. Bot.*
29. Thym. procerior, latis ſubrotundis & brevioribus Myrti ſericeis foliis *Prom. B. Sp. Ejuſd. Almag.* Bot. T. 323. F. 6. An Thym. *Hiſpanica* latifolia *Schol. Bot?*
30. Thym. *Africana*, Sanamundæ prioris Cluſii facie, ex *Prom. B. Spei Pluk. Almag. Bot.* T. 323. F. 7.
31. Thym. *Æthiopica* Paſſerinæ foliis minimis, lanuginoſa *Pluk. Almag. Bot.* T. 319. F. 1. An Sanamunda *Africana*, foliis anguſtiſſimis candicantibus *Breyn.* Cent. 1.

32. Sanamunda *Africana Park.* 203.

Caules è radice plures emittit lentos & obſequioſos, creberrimis geniculis nodoſos: Ad quorum ſingula bina exeunt folia, parva, ſubrotunda, cauli interdum adeò arctè appreſſa, ac ſi unita eſſent, & genicula quibus adhæreſcunt aphylla & reliquis duntaxat majora. *Flores* ſublutei ſummis caulibus & ramulis innaſcuntur. Radix longa, tenax, rugoſo cortice tecta.

33. Thymelæa parva fruticoſa incana, floribus amplis purpuraſcentibus *Oldenlandii.* E Cap. *Bæ. Spei.*

Valde ramoſa eſt hæc planta, ramulis foliis veſtitis brevibus, anguſtis, incanis, ex adverſo binis. *Flores* in ſummis virgis exeunt ſatis ampli.

34. Thymelæa Taxi folio breviori *D. Sherard.* Fruticoſa eſt & valde ramoſa hæc planta, foliis crebris, nullo ordine poſitis.
35. Thymelæa capitata minor *Africana*, Serpylli foliis aculeatis, *Pluk. Mantiſs.* p. 181.
36. Thym. capitata, Lycopodii foliis reflexis, mucrone pungentibus, ſeu Alypum *Æthiopicum* ſpinoſum, capitulo ſucciſæ *Ejuſd. ibid.*

37. Thym. capitata seu julifera, angusto Salicis folio *Prom. B*æ *Sp. Pluk. Phytogr.* T. 229. F. 6. *Mantiss.* p. 181. Est frutex *Æthiop.* Cneori fol. *Breyn.* C. 1.
38. Thym. capitata seu Iulifera, longioribus & acutis foliis, glabris *Æthiopica Ejusd. ibid.*
39. Thym. capitata Rapunculoides, Nerii crassioribus foliis, summo capite tridentatis, *Æthiopica* coniformi calyce squamato *Ejusd. ibid.* Vide Scolymocephalum.
40. Sanamunda *Africana,* foliis angustissimis, floribus in summitate copiosis quasi umbellatis D. *Sherard.* Folia in ramulis creberrima sunt, angusta, acuta, unciam plus minùs longa. Planta in multos suprema parte divaricatur ramulos æqualis ferè altitudinis, flores in summitate sustinentes, ut umbellam æmulentur.
41. Sanamunda *Africana,* Satureiæ foliis densè stipatis, floribus in capitula rotunda dispositis D. *Sherard.*
42. Sanamunda *Africana* Roris marini foliis brevioribus, floribus brevissimis D. *Sherard.*
43. Sanamunda *Africana,* foliis angustis rarioribus, floribus in summitate corymbatim dispositis D. *Sherard.* Minus ramosa est quàm præcedentes, foliis etiam rariùs sitis. Flores in summis ramulis consistunt, velut in parvas umbellas digesti.
44. Thymelææ affinis frutex camphoratus *Curassavicus,* Rosmarini foliis latioribus splendentibus, flore carneo *Hort. Beaum.* Th. aff. fr. Camphoratus Rosmarini folio, flore carneo ex *Curacao Breyn. Prod.*2.

D. *Sherard.*
Flos tetrapetaloides purpureus, Cneori *Matth.* æmulus. Lignum subcinereum est, quasi geniculatum, ex quibus geniculis *folia* sine ordine prodeunt Rosmarini, sed duplo crassiora. Tota planta camphoram spirat. Flos monopetalos, in 4 lacinias divisus, subtus tubulosus. Baccæ fuscæ, unicum nucleum includentes. E *Curassao* locis saxosis.

45. Thymelæa *Africana* Satureiæ foliis, floribus luteis D. *Sherard.* Flos tetrapetalos est & tubulosus.
46. Thymelæa *Africana* Juniperi foliis, floribus luteis D. *Sherard.* Folia surculis & ramulis approximant.
47. Rosmarini foliis Frutex *Africanus,* floribus in summitate ramulorum D. *Sherard.* An Thymelææ species?
48. Thymelæa *Africana,* Polygalæ foliis glaucis floribus umbellatim dispositis D. *Sherard.* Thym. è *Cap. B*æ *Sp.* Myrti minoris folio *Mus. Pet.* 490. Caulis tenuis, rectus, crebris foliis vestitus paucis ramulis divisus.
49. Thymelæa Myrti foliis densè stipatis, floribus umbellatis D. *Sherard.* Flores in sicca externè lanuginosi videntur.
50. Thymelæa *Africana,* foliis sericeis candicantibus, floribus umbellatim dispositis D. *Sherard.* *Tarton-rair* è *Cap. B*æ *Sp. Mus. Pet.* 490.
51. Thymelæa *Africana,* Lini angusto folio, floribus albis villosis umbellatim dispositis D. *Sherard.*
52. Thymelæa *Afric.* Lini angusto folio breviori, floribus rubris villosis, umbellatim dispositis D. *Sherard.*
53. Thymelæa *Afric.* Abietis folio, floribus longis tubulosis, umbellatim dispositis D. *Sherard.*
54. Thymelæa è *Cap. B*æ. *Spei* Taxi foliis angustioribus *Mus. Pet.* 489. Flos longus tubulosus.
55. Thymelæa *Afric.* foliis liratis, squamatim cauli appressis D. *Sherard.*
56. Thymelæa *Afric.* Juniperi folio obtuso, flore amplo, utrinque villoso D. *Sherard.*
57. Thymelæa *Afric.* folio glauco angustissimo acuto; floribus longo tubulo donatis, è foliorum alis erumpentibus D. *Sherard.*
58. Thymelæa *Afric.* glauco folio latiori & breviori acuto; floribus longo tubulo donatis, è foliorum alis erumpentibus D. *Sherard.*
59. Thymelæa *Afric.* Juniperi foliis, floribus longo tubulo donatis, è foliorum alis longa serie erumpentibus D. *Sherard.*
60. Thymelæa humilior, foliis acutis atro-virentibus *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*
Ampla nititur *radice,* digiti minimi crassitudine, è fusco rubente, cortice rugoso tecta, è pluribus minoribus teretiusculis, 3 uncias longis, alimento hauriendo altiùs in terram demissis radiculis seu fibris composita. *Caules* angulosi sunt, cortice incano obducti, sesquipedales, densiùs comosi, prope summitates *foliis* creberrimis obsiti, binis sibi mutuò adversis, unciam propemodum longis, non ultra $\frac{1}{10}$ unciæ latis, valde lævibus, duris, obscurè viridibus. *Flores* in foliorum alis sessiles, absque pediculis, tetrapetali, petalis longis angustis retrorsum reflexis, colore luteo-viridi pallido, cum *Staminibus* in medio concoloribus. Sequuntur pro fructu *baccæ* parvæ subrotundæ.
Prope *Port-Royal* urbem, loco *The Palisadoes* dicto collegi.

61. Thymelæa maritima Ericæ foliis, surculis tumidis & tomentosis *Slon. Cat. Jamaic.* An Sanamunda *Africana* 5ta, seu Ericoides major *Breyn. Plant. Fascic.* p. 25? An San. *Afric.* 6ta seu Ericoides minor, ramulis admodum lanuginosis *Ejusd. ibid?*

D. *Sloane.*
Quatuor aut quinque pedum altitudinem assequitur, plures fundens *ramos,* lignosos, cortice glabro leucophæo tectos, surculos emittentes plurimos, incurvos plerunque, erectos, tumidos, lanuginosos & è pediculorum parte post folia delapsa residuâ compositos: quæ [partes] plerunque

plerunque rubeſcunt, & ſquamatim aliæ aliis incumbunt, tomento albicante intercedente. Summas virgas *Folia* multa ambiunt, brevia admodum, craſſa, coloris ſordidè viridis, Ericæ foliis ſimilia, ſubſalſi & acris guſtûs, inter quæ emicant *Flores* longi, oris in 4 ſegmenta ſeu lacinias profundè inciſis, ut tetrapetali videantur, & reliquorum hujus Generis exactè ſimiles.

In maritimis ſaxoſis Septentrionalibus Inſulæ *Jamaicæ*, prope ruinas urbis olim *Sevilla* Hiſpanis dictæ, loco S. *Chriſtovals cove* vocato obſervavit D. *Sloane.*

P. 1590. Ad Cap. de Viburno.

1. Viburnum Americanum odoratum, Urticæ foliis latioribus, ſpinoſum, floribus miniatis. Camara-vuba *Marcgr.* Camara-tinga *Piſon. P. B. P. Pluk. Phyt.* T. 233. F. 5. *Almag. Bot.*
2. Idem non ſpinoſum, Meliſſæ foliis, floribus coccineis *P. B. P. Pluk. Phyt* T. 114. F. 4. Camara flore rubro *Marcgr.* quam nos ad Chamæpericlymenum retulimus. Synonyma plura vide apud D. *Plukenet* in *Almag. Bot.*

Flores parvi, umbellatim diſpoſiti. Fructus ſeu baccæ rubræ, rara carne ſeu pulpâ donatæ. Folia multò minora ſunt quàm ſuperioris ſpeciei. Lignum cum Sambuco aquatica convenit. Quæritur ob ſuavem odorem in coronamentis.

3. Viburn. Salviæ foliis obtuſis, floribus albis. An. Camara flo. albo *Marcgr ? P. B. P.*

Folia fert minora, ſubrotunda, graveolentia, *flores* pauciores albos ; cætera convenit cum congeneribus *Americanis.*

4. Vib. Ciſti fœminæ ſeu Salviæ foliis mucronatis,odoratum, minus,floribus incarnatis *Ejuſd.* Vide Periclymenum.
5. Idem floribus luteis *Ejuſd.* An Camara flore luteo, ex ripa fluvii S. Franciſci *Marcgr. ?* Vide Periclymenum.
6. Vib. *Americanum* odoratum, folio parvo orbiculato, floribus & baccis foliolis interceptis *P. B. P. Pluk. Phytogr.* T. 114. F. 5.

Flores florum Perſicæ coloris ſunt : quos ſequuntur baccæ nigræ. Vide Periclymenum, &c.

7. Viburni facie herbacea *Curaſſavica*, caule maculato *P. B. P.*

Folia fert bina ex adverſo, Viburno quadantenus ſimilia; *Caulem* maculatum ; *Flores* exalbidos, quaſi in umbella : *Semina* depreſſa, ſicca. Multiplicatur ramulis vel avulſis, vel terræ immerſis.

Quamvis hæc planta [primam ſpeciem intellige, *Camara-tinga* Guil. Piſoni dictam] *Viburni Americani* titulo ſalutatur jam ab omnibus, D. *Rivini* tamen ſententiâ, quocum & nos conſentimus, haud concinnè ſatis,cùm non minùs flores quàm fructus à *Viburno* communiter dicto plurimùm recedant. Nempe Viburni noſtratis flores ſunt regulares, monopetali, laciniis 5 acutis diviſi, quos excipiunt compreſſi *fructus* quaſi ex lenticulari figura oblongi : Sed Americanum Pſeudo-viburnum flores multùm diverſos, è tubo longiore tetrapetaloides, monopetalos irregulares, itémque fructus rotundos gerit. Hanc ſic deſcribit *Commelinus* :

Altitudo tripedalis, craſſities pollicaris, cortex cinereus: Rami juniores quadranguli. *Folia* bina adverſa, forma & odore Lamii, hirſuta, ſerrata, pediculis brevibus. *Flores* in ſummis caulibus & ramulis umbellati, in eadem umbella lutei, albicantes, & incarnati, aut coccinei. *Floris* partium deſcriptionem vide in D. *Ruyſch* obſervat. ad hujus plantæ deſcript. in *Commelin. Hort. Amſt. rar.*

P. 1591. Ad Cap. de Rhoe.

1. Rhus ſive Sumach *Africanum* trifolium, hirſutum & crenatum D. *Herman.* Rhus *Afric.* trifoliatum majus, foliis obtuſis & inciſis, hirſutie pubeſcentibus *Pluk. Tab.* 219. F. 7.

Folia pediculis unciâ longioribus, hirſutis & caneſcentibus inſident. Crenæ altiùs inciſæ ſunt, & intercrenia majora. Ex ſeminibus nata eſt, 1691. Ramulum ſiccum hujus & ſeqq. communicavit D. *Sherard.*

2. Rhus *Africanum* trifolium, anguſtiſſimo folio, ſubtus incano ſeu Agni caſti lobis D. *Herm.*

Folia in acutos mucrones exeunt: virgulæ etiam ſeu ſurculi extremi in hac ſpecie valde tenues ſeu graciles ſunt.

3. Rhus *Africanum* trifoliatum latiſſimo folio, parte averſa incano D. *Herman.*

Folia lata ſunt, dentibus majoribus inciſa, mucronata, pediculis ſatis longis nixa. Prima ſpecie major eſt, foliis in acutum mucronem exeuntibus.

4. Rhus *Africanum* trifoliatum, foliis longiſſimis D. *Herman.*

Folia

Folia vix unciam lata sunt, 4 aut 5 longa, circa margines serrata, nervosa, glabra, flavicantia. Pistachiæ trifoliatæ nomine missum fuit.

5. Rhus *Africanum* longo & angusto folio, subtus incano, non crenato.

E D. *Hermanni* penu depromptam communicavit D. *Sherard.*

P. 1591. Ad Cap. de Rhoe.

Huc referendum est Rhus *Virginianum* Lentisci foliis *Banisteri*, nobis *Hist.* p. 1799. descript. quam arborem D. *Plukenet* *Aroeiram* Lusitanis dictam, seu Lentiscum Promontorii *Olindæ* *Pisonis lib.* 4. c. 13. esse conjectatur, cujus baccæ væneunt in Officinis nostris aliquando pro vero Carpobalsamo. Hujus quoque (inquit) & altera varietas habetur, quæ (nostro quidem arbitratu) eadem est cum Molle seu Lentisco *Peruviana Hernandez* apud *Recchum* l. 3.c. 15. & à *Copalli Quahuitl Tepoztlani* Terentii apud Recchum 455. i. e. *Copalli Quahuitl Patlahoac* seu arbore Copalli latifolia *Hernandez* haud multùm abludere videtur. Errandi ansam nonnullis scriptoribus præbuit hæc vel altera arbor, cùm Lentiscum nostram Europæam *Virginiæ* Indigenam esse contendere vellent.

Huc etiam refert idem D. *Plukenet* *Molle* arborem Clusii & aliorum, titulo *Rhois obsoniorum similis Peruvianæ, serratis Fraxini pinnatis foliis, summa singulari pinna, alas claudente longiùs exporrecta:* additque hanc notam, De hac multùm fallitur Excellentiss. *Clusius*, & post eum *C. B.* quorum uterque asserit hanc arborem variare foliis, quæ in tenella dissecta, in adulta nec incisa, nec crenata sunt, quemadmodum ramus adultioris arboris in *Matthiolo Bauhiniano* & *Clusii cur. post.* pingitur. At pace tantorum virorum iste ramus ex hujus arbore non est, sed de *Aroeira* seu Lentisco Promont. *Olindæ*, à Molle genuina *Clus.* plurimùm diversa. *Pluk.*

6. Rhoi obsoniorum similis leptophyllos, Tragodes, *Americana*, spinosa, rachi media appendicibus aucta. *Pluk. Phytogr.* T. 107. F. 4. An Coriaria arbor spinosa Acaciæ foliis & facie *P. B. P.* inter Addenda? *Fingrego* & Sabina arbor *Barbadensibus* nostratibus dicitur.

7. Rhus *Virginianum* Myrti foliis *Commelin. Hort. Med. Amst. rar.*

D. *Commelin.*

Procera non est hæc planta, in fruticem excrescens, cui *radix* tenuis, fibrísque capillata, *caudex* haud crassus, cortice viridi tectus; parte superiore in ramos brachiatur, quibus *folia* certis intervallis binatim posita adnascuntur, satura viriditate perfusa, crassiola, formâ Myrti Italicæ similia, ad oras minutissimis crenis nonnihil incisa, in mucronem abeuntia, gustu exsiccante, non sine omni adstrictione.

Ad foliorum exortum pediculus prodit longus, crassiusculúsque, cui *flosculus* innititur singularis, non raró quoque bini, eidem pediculo innati, inodori, colore ex subluteo virescente, rubedine permixto, præsertim parte postica, pentapetali, è quorum medio umbo quidam exsurgit, cujus ambitu 5 exigua puncta prominula extant staminum loco. Floret mense Junio.

8. Rhus *Africanum* trifoliatum, foliis serratis *Herman.* *Africanum* trifoliatum majus, foliis subtus argenteis, acutis & margine incisis *Pluk. Phytogr.* T. 219. F. 6. Hanc D. *Commelinus* pro Bem-Nosi *H. M.* Part. 2. seu Negunda mare *Acostæ* habet, minùs rectè, ut videtur D. *Ruysch.* Vitex trifolia minor *Indica* serrata *Breyn. Prod.* 2.

D. *Commelin.*

E *radice* lignosa, fibrata, intus albida, cortice fusco amicta [in Horto *Amstelod.*] in altitudinem tripedalem ascendit. *Caudex*, cortice fusco tectus, parte superiore in laterales ramos divisus, qui *foliis* ornantur tricompositis, pediculis longioribus innixis, quorum bina ex adverso sita, inter quæ tertium impar & majus eminet. Sunt a. hæc folia longiuscula, angusta, anteriùs cuspidata, raris crenis serrata, adversa parte saturè viridia, nitentia, aversa verò dilutè virescentia, gustu nonnihil aromatico cum adstrictione. Nec flores, nec fructus Autori nostro protulerat cum eum describeret.

Locus natalis *Promontorium Bonæ Spei.*

Differt à *Bem-Nosi* Foliorum pediculis non ut in illa binis ex adverso, sed inordinatè & plerunque singulatim è ramis prodeuntibus: Floribus etiam non ut in illa monopetalis & q. campanulatis, sed pentapetalis, ut alias differentias omittam D. *Ruysch.*

9. Rhus *Virginianum* humile *Hort. Lugd. Bat. Herman.* Altero humilius est, *foliis* nonnihil rugosis & profundiùs dentatis. Flores minùs expansi sunt, & racemus compactior, nec ità diffusus.

10. Vitex trifolia minor *Indica* rotundifolia *Breyn. Prod.* 2. Cara-Nosi *H. M.* P. 2. Negunda fœmina *Acostæ* ex sententia D. *Commelin. Hort. Amst. rar.* cap. 93. pag. 181. D. *Ruysch.* Negundam fœminam esse negat, sed Rhois seu Sumach speciem vult.

D. *Commelin.*

Radice nititur lignosa, fibris plurimis prædita. *Caudex* [qui tunc in Horto Med. *Amstelod.* ad tripedalem altitudinem ascenderat] ramos protrudit non admodum obsequiosos sed fragiles, *foliis* tricompositis amictos, ad exortum angustis, subrotundis, glabris, parte adversa atro & splendente virore præditis, aversa autem dilutè virescentibus, neque omni splendore privis, in pediculis communibus uncialibus & longioribus, sapore adstringente, Flores non vidit. Frigus & aeris injurias modicè fert.

Flosculi pentapetali sunt, pusilli, ex herbaceo lutei, staminibus 5 brevissimis, minutissimis, nudis oculis vix ac nè vix quidem discernendis, inter petala mucronata ac repanda emicantibus, ornati. Ex horum umbilico umbo emergit, cujus apex in 3 lacinias tenues, reflexas, teretes, ac trigono posita inter se distantes, dispescitur.

11. Rhus *Africanum* trifoliatum minus, glabrum, splendente folio rotundo, integro *Pluk.Tab.* 219. F. 9. Lentiscus *Afric.* triphyllos *P. B. P.*
12. Rhus *Africanum* trifoliatum majus, splendente folio rotundo, integro, priori omnibus partibus majus est. Utrumque *Hort. Beauf.* colitur.
13. Rhus *Africanum* trifolium, foliis brevioribus, nervosis, superne glabris & splendentibus, subtus incanis.

Siccum communicavit *D. Sherard* è *Hermanni* penu depromptum.

14. Rhus *Afric.* trifol. majus, fol. subrot. integro molli & incano *Pluk.* Tab. 219. fol. 8.

Surculi hujus floriferi non tantum summos ramulos terminant, sed ex inferiorum foliorum sinubus exeunt. Siccatum ramum. à D. *Sherard* accepimus. Folia parte inferna, pediculi & surculi villosi sunt.

15. Rhus *Africanum* trifolium, foliis oblongis ex angusto principio in apicem latum desinentibus.
16. Rhois trifoliatæ facie Frutex *Salawaccensis*, floribus Juliformibus *Mus. Pet.* 678. Kobba *Zeylan.*

P. 1592. Ad Cap. de Corno fœmina.

1. Cornus fœmina Laurifolia, fructu nigro-cœruleo, ossiculo compresso *Virginiana Pluk. Almag. Bot.* Cornus *Americana* sylvestris *domesticæ* similis baccâ cœrulei coloris elegantissimâ *Ejusd. Phytogr.* T. 169. F. 3. Cornus fœm. Laurifolia *Americana*, baccâ cœruleâ nigricante, apicibus eleganter coronatis, Amomum *Novæ Angliæ quorundam.*
2. Cornus fœmina, candidissimis foliis *Americana Pluk. Almag. Bot.*
3. Cornus fœminœ *Jamaicensis*, Canellæ foliis candidissima; An Cornus *Virginiana* trinervia *P. B. P.* 328? *Ejusd. ibid.*

Hæc Arbor [*Cornum fœminam vulgarem* intellige] fructu est umbilicato. Flos etenim summo fructu insidet, ideóque hinc removenda, & Bacciferis umbilicatis adjungenda est.

P. 1593. Ad Cap. de Rhamno.

1. Rhamnus cortice albo *Americanus*, flo. cœruleo *Pluk. Almag. Bot. Americanus* flo. cœruleo amplo *Breyn.* Prod. 2.
2. Rhamnus peregrinus, Rosmarini foliis, candidior *Ejusd. ibid.* In Horto Regio *S. Jacobi* apud *Westmonasterium.*
3. Rhamnus cordatis folisi, subtus cœsiis, *Maderaspatanus Pluk. Phytogr.* F. 4. Tab. 120.
4. Rhamnus *Maderaspatanus*, dependentibus foliis, spinis longissimis foliosis *Ejusd. ibid.* T. 219. F. 5.
5. Rhamnus *Maderaspetanus*, foliis pendulis, spinis longioribus nudis *Ejusd. ibid.* F. 4.
6. Rhamnus *Virginianus*, Verbenæ nodifloræ foliis angustioribus *Pluk. Almag. Bot.*
7. Rhamnus Lycii Myrsinitis facie *Gangeticus*, foliis densis ferè convolutis, Jasmini floribus & spinis gemellis *Pluk. Phytogr.* T. 55. F. 6.
8. Rhamnus *Maderaspatanus* Hyperici frutescentis folio, spinis brevibus duplicatis *Ejusd. ibid.* T. 108. F. 1.
9. Rhamnus (fortè) seu Arbuscula spinosa Euonymi folio, spinis gemellis Maderaspatana *Ejusd. ibid.* T. 218. F. 7.
10. Rhamnus (fortè) seu Arbuscula spinosa Euonymi folio, spinis singularibus, *Virginiana Ejusd. ibid.* F. 6.
11. Rhamnus *Africana* Cerasi fructu, Cerasa *Hottentottorum P. B. P. Vide* Cap. de Ceraso.
12. Rhamnus foliosis aculeis, Berberidis folio, *Chalepensis Pluk. Mantiss.*
13. Rhamnus spinis prælongis & validissimis, foliis multis vestitis. Ex *India Orientali* ad D. *Petiver* missa.

Folia parva, obtusa, ad Nummulariæ accidentia, duo triáve simul ex eodem puncto. *Flores* & *fructus* in summis ramis, hi satis grandes, ut baccarum ferè modum excedant, oblongi, per maturitatem nigri, calice excepti, non tamen profundo.

14. Rha-

14. Rhamnus spinis validis, rectis & etiam rectà extantibus, uncialibus & sescuncialibus, fructu verrucoso rotundo in racemulis ad spinas egressis. A D. *Petiver* accepi.

15. Rhamnus folio rhomboide, unciam plus lato, sescunciam longo, utrinque albicante, glabro, per margines æquali, spinis rectis, acutis, è foliorum alis exeuntibus. Ex *India Orient.* acceptam communicavit *D. Petiver.*

16. Rhamnus *Americanus Monspeliacæ* similis flore & fructu majore *P. B. P.* App. *Foliis* est majoribus, latioribus & obtusis, non mucronatis; Floribus purpuro-cœruleis quinquifidis, ex calicibus parvis, & per oras crenis minùs profundè dissectis. D. *Sherard.* forsan idem cum 1. specie.

17. Rhamnus Apii folio, racemoso fructu, Lentiformi zizyphino, Siculis *Graneddi*, Netinis *Demoni Hort. Cathol. Cupani.* Folia tripartitò divisa sunt ad pediculum usque. Singulæ etiam laciniæ superiore parte dentatæ. Spinæ non multò longiores sunt quàm Oxyacanthæ vulgaris: Surculi & Ramuli teneriores, ut in illa, rubent. D. *Sherard* communicavit.

Ad Cap. 18. De Molago-auram *H. M.* add.

An Rhois trifoliatæ facie frutex *Salawaccensis* floribus Juliformibus *D. Petiv. Act. Philos.* N. 276. p. 1013. Shala-maraum *Malab. D. Brown.*

18. Katu-Kara-Walli H. M. P. 7. T. 17. Rhamnus *Indicus*, foliis & spinis geminatis ab eodem exortu, Floribus monopetalis quinque-partitis.

H. M.

Ramos habet rotundos, geniculatos, geminatis ad geniculos *foliis* instructos, oblongis, in cuspidem strictis, tenuibus, interiore parte lenibus, viroris nitentis, exteriore, in qua è costa media laterales obliquo ductu egrediuntur & extuberant, scabra, coloris diluti & surdi; è quorum sinubus exeunt *spinæ* pariter geminæ, oblongæ, cuspidatæ, lignosæ, & cum adultiores sunt reflexæ; è spinarum sinubus seu angulis egrediuntur *Flores*, petiolo brevi & nonnihil lanuginoso hærentes, monopetali, quinquepartiti, cuspidati, coloris viridis ac flavescentis; è foliorum interstitiis 5 *apices* fusci emicant: in medio stylus est, ad pedem lanugine alba obductus, cum capitulo flaviusculo in vertice, nullius odoris. *Fructus* iidem cum *Walli-Kara.* Nascitur circa *Klein-Mangatti*, & aliis locis sublimioribus. *Locus.*

19. Rhamnus foliis buxeis minimis, confertim nascentibus, spinis longis armata *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Lignosa erat hæc planta, (cujus ramulum à *Jacobo Harlow* in *Jamaica* collectum nobis communicavit D. D. *Sherard*) cortice glabro virescente tecta. *Folia* exibant multa, agminatim congesta, 3, 4ve ad idem punctum. Buxeorum consistentiâ, parva, glabra, viridia, ab initio angusto paulatim dilatata ad extremum subrotundum. Inter folia exeunt spinæ duæ, semunciam circiter longæ, virides, acutæ: indidem etiam egreditur pro *Fructu* bacca parva, & (quantum discernere licuit) coronata seu umbilicata, ut non certus sim fruticem huc pertinere, quin potiùs aliò transferendum suspicer.

P. 1596. Ad Cap. 25. Fruticem Tsjeriam Cottam *H. M.* similem si non eandem ex *India* misit D. *Sam. Brown* titulo Pulichee-Maraum Malab. quem D. *Petiver Act. Philos. Lond.* Bacciferam *Madraspatanam* Ribis more floribus muscosis Juli instar appellat N. 271. p. 858. item *Mus. Pet.* 621. Sex circiter pedes altus est, Carpi crassitudine. Radix, folia & cortex thoracica sunt, tusses, phthises & febres hecticas sanant.

P. 1599. Ad Sectionem de Bacciferis monopyrenis.

Valli-Caniram H. M. P. 7. T. 3. Frutex *Indicus* baccifer, flore monopetalo tripartito, fructu oblongo racemoso monopyreno.

H. M.

Caniram seu Nucis vomicæ species est, in declivi montium nascens, circa *Paracavo* & alibi. *Radix* ei fibrosa, saporis amari. *Cauliculi* tenues, teretes, virides: *cortex* amarus. *Folia* hinc indè ex tenuibus petiolis viridi-dilutis provenientia, oblonga sunt, ad pediculum rotunda, anteriora versùs in cuspidem contracta, superficie plana ac glabra; supernè nitentia, ex fusco viridia, subtus communis viroris, saporis amari & sylvestris. *Flores* fasciatim, in longiusculis ac viridi dilutis petiolis, ex basi foliorum nascuntur, monopetali, parvi, flavi, trifoliati, rotundâ orâ in cuspidem contracti. *Stamina* in medio sex, parva, è flavo albicantia, nigro apice interiùs notata, inferius foliolis valdè parvis in orbem cincta. *Gemmæ* rotundæ è viridi flavescunt, apertæ, oblongæ sunt & magis flavæ. *Fructus* oblongo-rotundi, parùm plani, inferiore parte constricti & angusti, primùm virides, dein flavi, minùs stricti, crassiores & formâ magis oblongo-rotundi, decidente flore racematim proveniunt septem vel octo: Officulum in se continent oblongo-rotundum, strictum, superficie asperum, coloris primùm candidi, exsiccatum ex ruffo fusci, saporis in totum amari. Floret mense Maio, Junio & Julio semper frondens.

Vires. Morbum curat ſacrum. Decoctum ſoliorum (ut & folia trita) puſtulas & ulcera tollit, externè applicatum. Succus cum oleo *Coqui Indici* ana concoctus capitis & dentium dolores mitigat, ſpontaneam corporis laſſitudinem tollit; cum cera ad unguenti conſiſtentiam redactus ulcera gravia & inveterata ſanat. Radix trita & aqua Oryzæ permixta humores pituitoſos extenuat.

Meriam-pulli H. M. P. 7. T. 48. Frutex *Indicus* capreolatus, foliis cuſpidatis, ſerratis; floribus ex adverſo foliorum in umbellis; baccis rotundis monopyrenis.

H. M.

Frutex eſt ſuper terram repens, *Caulibus* viridibus, glabris, geniculatis, intus aqueis & fragilibus. *Folia* diſtinctis intervallis hinc indè in petiolis oblongis proveniunt, claviculis comitata, oblonga, cuſpidata, texturâ ſpiſſa, ſuperficie glabra & lenia, viroris vividi & nitentis, circa oras rubeſcentia, & apicibus cuſpidatis munita; ſapor acidus eſt & linguam vellicans, odor ſubgravis. *Coſtam* mediam albicantem, in prona parte extuberantem duæ laterales concomitantur, multis raris venulis interſperſæ. *Flores* umbellati in petiolis ad exortum foliorum è geniculis erumpentibus viſuntur tetra- vel pentapetali, ex viridi albicantes: in medio capitulum habent planum & rotundum cum ſuo ſtylo roſaceo. Stamina quatuor ſunt vel quinque pro numero petalorum, flavis apicibus inſtructa. Florum gemmæ oblongæ, ex rubro purpureæ & virideſcentes. *Fructus* baccæ rotundæ, faſciatim pendentes, glabræ, ex viridi rubræ; caro mollis, valdè ſucculenta, ex viridi fuſca, ſaporis ſubacidi, odoris gravis, ut folia *Mandara*. Officulum quod continent valdè durum eſt, nonnihil rotundum, ex viridi fuſcum, nucleus albus.

Naſcitur circa *Warapoli* & alibi, florens & frugens ad finem anni.

Vires. Ex foliis balneum antiparalyticum conficitur. Eorundem & Nelicæ ſuccus ophthalmiam tollit.

Scheru-Valli-Caniram. H. M. P. 7. T. 4. Frutex *Indicus* baccifer, floribus monopetalis quadripartitis ſpicatis, fructibus oblongis monopyrenis, binis terniſve ſimul.

H. M.

Radix huic longa, craſſa, fibroſa; cortice cinereo ſubdulci; ligno ſubamaro. *Caulis* craſſus, tortuoſus, ad altitudinem 12 pedum aſſurgit, ramos 4 cubitis longiores tranſverſim ejiciens, cortice viridi, cinereâ ac ſcabrâ cruſtâ obducto. *Rami* duri lignoſi, cortice ex viridi fuſco nitente, longioribus viridibus ſpinoſis eminentiis muniti, ſaporis amari. *Folia* ſurculis ramorum ac etiam ſpinoſis eminentiis petiolis brevibus & viridibus inſident, oblongo-rotunda, anteriùs contracta, & in cuſpidem deſinentia, criſpa, texturâ craſſiori, denſa, ſuperficie plana, anteriori parte fuſco-viridia, nitentia, amara. *Flores* monopetali, ſupra originem foliorum in brevibus viridibus petiolis ſpicatim proveniunt, exteriora verſùs quadripartiti, reflexi. *Stylus* viridi-dilutus cum capitulo viridi-fuſciori in medio eminet: *Stamina* quatuor parva, tenuiſſima albicantia, flaviuſculis *apicibus* dotata. *Fructus*, qui bini ternive petiolis parvis inſident, *baccæ* ſunt oblongo-rotundæ, ſpiculâ parva in vertice eminente, primò virides & nitentes, tum flavi, ſaporis amari: nucleus in officulo albus nucis guſtum refert.

Locus. Naſcitur circa *Panani*, *Catour* & alibi, ſemper viret, florens tempore pluviali.

Vires. Succus cum oleo decoctus & capiti impoſitus humores pituitoſos elicit.

Baccifera trifolia racemoſa, floſculis albis tetrapetalis, fructu nigro, monopyreno, fœtido *Slon. Cat. Jamaic.* Arbor *Jamaicenſis*, *denſiori* Tiliæ folio, triphyllos, floribus coactiùs ſeu ſpiſſiùs diſpoſitis *Pluk. Phytogr.* T. 147. F. 5. Hujus icon accuratior habetur T. 257. F. 2.

D. *Sloane.*

Frutex iſthic ad 6, 7ve pedum altitudinem aſſurgit, *caudice* recto, cortice propemodum glabro, obſcurè fuſco obtecto. Ramorum extrema plurima geſtant *folia*, terna ſimul in eodem pediculo, unciam longo, colore viridi-claro. Surculi extremi in plurimos pediculos ramificantur, *flores* multos, perexiguos, albos, tetrapetalos, odoratos ſuſtinentes; quibus ſuccedunt totidem *baccæ* nigræ, rotundæ, grano Piperis majores, glabræ, in pulpa fœtida nigricante unicum album, oviforme officulum ſeu fructum continentes, è membrana ſeu cartilagine tenui fragili & nucleo majuſculo viridi conſtantem.

Ad ripas fluvii *Cobre*, prope urbem *S. Jago de la Vega* oritur.

Baccifera fruticoſa, flore luteo pentapetaloide, fructu purpureo monopyreno *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Caulem edit cortice rubente tectum, ramoſum, ramis geniculatis, & ad 4 vel 5 pedum altitudinem aſſurgentibus, ſumma parte *foliis* veſtitos per intervalla ex adverſo binis, pediculis præparvis inſidentibus, 3 uncias longis, mediâque latiſſima parte unam latis, utraque extremitate anguſtis, luteo-viridibus, glabris. *Flores* longi, monopetali, oris in 5 ſegmenta diviſis, colore flaveſcente, quos ſequitur *bacca* purpurea, grano Piperis major, in carne ſeu pulpa purpurea unicum figuræ irregularis, parvum, album officulum continens.

Prope urbem *S. Jago de la Vega*, variis in locis provenit.

Ber-

Berberis fructu Arbor maxima baccifera racemosa, foliis integris obtusis, flore albo pentapetalo odoratissimo, fructu nigro monopyreno *Slon. Cat. Jamaic.* An Citharexylon arbor *Americana*, ex cujus ligno Citharæ & Panduræ fiunt *Pluk. Phytogr.* T. 162. F. 1? Fiddle-wood.

D. Sloane.
E maximis est & celsissimis *Jamaicæ* arboribus, ad 60 pedum altitudinem assurgens, recta, materie optima, crassa, cortice tecta è fusco albicante, intorta, dependente, seu arboris trunco laxè adhærente, cortici Cannabino è caule detracto simili. Prope ramulos extremos exeunt *Folia* crebra satis, nullo ordine posita, in pediculis uncialibus $3\frac{1}{2}$ uncias longa, sescunciam lata, medio sc. ubi latissima, ad basin angustissima, colore viridi-claro. E surculis extremis exeunt ligulæ, 6 uncias longæ, Ribesianis similes, quibus adnascuntur *Flosculi* multi, calice viridi excepti, albi, pentapetali, odoratissimi, quorum unicuique succedit *bacca* subrotunda, primò viridis, deinde flava, per maturitatem nigra, glabra, in pulpa tenui amplum ovale seu subrotundum officulum claudens.
In sylvis campestribus circa urbem *S. Jago de la Vega* ubique reperitur.

Mali folio subtus albicante Arbor baccifera, ligno durissimo, fructu monopyreno rubro, officulo cannulato *Slon. Cat. Jamaic.* Iron-wood.

D. Sloane.
Viginti circiter pedum altitudinem assequitur hæc arbor, cortice glabro, albicante seu incano obvoluta, ramis incurvis brachiata; quorum superioribus partibus versus extrema innascuntur *Folia* valde glabra tenuia, $2\frac{1}{2}$ uncias longa, sescunciam lata, figuræ ovalis seu ellipticæ, subtus albicantia, Pyri folia nonnihil referentia, pediculis brevissimis intercedentibus, adnata; ut & *Flores*, qui inter folia plurimi exeunt. *Baccæ* singulæ singulis insident pediculis, $\frac{3}{8}$ unc. longis, sub cuticula exteriore rubente pulpam intus concolorem, unicumque officulum oblongum, angulosum, canaliculatum claudentes.
Lignum ei durissimum, unde nomen.

Baccifera racemosa fruticosa, Buxi folio nervoso, ad summitates latiori, fructu amaro monopyreno *Slon. Cat. Jamaic.*

D. Sloane.
Frutex est tripedalis aut quadrupedalis, cortice cinereo obtectus. *Folia* ad semuncialia intervalla è ramis proveniunt, pediculis $\frac{1}{10}$ unciæ longis insistentia, unciam longa, $\frac{3}{4}$ lata, ab angusto principio latiora & rotundiora versus apicem evadentia, intensè viridia, glabra, dura, spissa, unicâ costâ insigniore media dividente, & nervos transversos hinc inde emittente. *Fructus* multi, brevibus aut nullis pediculis insidentes, seorsim ex alis foliorum exeunt, suntque baccæ ruberrimæ, rotundæ & compressæ figuræ, Berberibus majores, pulpa amaricante cinctum officulum ejusdem cum ipsis figuræ, nucleo intus latitante albo, continentes.
In montibus sylvosis inter agros D. *Bernard* & D. *Freeman* observavi.

Arbor baccifera, flore luteo monopetalo difformi, fructu Sphærico nigricante monopyreno *Slon. Cat. Jamaic.*

D. Sloane.
Caudices plures edit hæc Arbor, cruris humani crassitie, cortice glabro albo ferè obductos, ad 20 pedum altitudinem assurgentes, ramis & virgis surrectis, in quibus *folia* alternatim posita, pediculis $\frac{1}{10}$ unciæ longis insidentia, sescunciam longa, $\frac{3}{4}$ tas unciæ lata, media sc. latissima parte, splendentia, crassa, glabra, luteo-viridia, costa insigniore media secundùm longitudinem dividente. Ex alis foliorum egrediuntur *Flores*, nunc singuli seorsim, nunc plures simul, parvi, galericulati seu cucullati, pallidè lutei; quorum unicuique succedit *bacca* sphærica, nigricans, Pisi agrestis magnitudine, in pulpa tenui amplum rotundum albicans *semen* seu nucleum continens.
Cum priore invenitur.

Tsjeru-Caniram *H. M.* Part. 7. Tab. 2. Frutex *Indicus* baccifer, flore monopetalo quadripartito, fructu racemoso monopyreno.

H. M.
Ramis est rotundis, lignosis; *cortice* ex viridi fusco, ligno albicante, medullâ viridi. *Folia* oblongo-angusta, in cuspidem acutum desinentia, in surculis propriis, ex brevibus proveniunt pedunculis, crassa, solida, superficie glabra, saporis amari & ardentis. *Flores* monopetali quadripartiti, in surculis foliosis extuberantes, petiolis viridibus bini ac terni transversim erumpunt, & racematim excrescentes numerum plerumque duodenarium implent, gemmæ speciem referentes, ex viridi albicantes, anteriùs stricti, cuspidati, stelliformes extrorsum reflexi. *Stylus* viridiusculus, cum sua gemmula viridi in medio eminet; stamina nulla, nec calix, odoris expertes. *Fructus* baccæ rotundæ, ex viridi fuscæ, cuspidem breviorem in vertice gerentes; intus nucleum album habent, saporis subamari.
Nascitur circa *Poiga*, *Castello* & alibi, semper virens. Floret tempore pluviali.
Succus, ut & *Tsjetti-mulla*, ulcerosam scabiem & artuum dolores tollit.

Arbor

Arbor Virginiana Citriæ vel Limonii folio, Benzoinum fundens, *Commel. Hort. Amst. rar.*
Arbor Benzoinifera *Breyn. Prod.* 2. Hujus meminimus *Hist.* p. 1845.

E *radice* fusca lignea, sapore aromatico, surrigitur *caudex* rectus, cortice fusco amictus. Ramuli juniores virescunt, quibus *Folia* alternatim insident, Limoniæ aut Citriæ subæmula, tactu a. molliora, substantiâ tenuiora, margine non crenata, adversa parte hilari viriditate, aversa autem albidiore prædita, in utroque extremo angusta & mucronata, pediculis uncialibus fulta, 3 dig. lata, sesquipalmum longa, quæ manibus contrita odorem spirant ingratum, & masticata saporem præbent Ribesiorum nigrorum foliis non admodum dissimilem, sed remissiorem, per quorum medium nervus modicè crassus porrigitur. *Flos* exiguus pentapetalos [hexapetalos D. *Plukenet*] luteo-herbaceus, brevi deciduus, qui mense emicat Februario. Fructus, observante D. *Plukenet*, baccæ sunt monopyrenæ. Folio est deciduo.

LIBRI VIGESIMI OCTAVI
SECTIO TERTIA.

De Arboribus Bacciferis fructu Polypyreno.

HAS dividimus in *Dipyrenas* seu gemino in singulis baccis semine; *Tripyrenas*; *Tetrapyrenas* & *Polypyrenas*.

Pro *Dipyrenis* habemus Jasminum, Ligustrum, Frangulam, Berberin, & Indicas nonnullas hic recensitas.

Pro *Tripyrenis* Alaternum, Sambucum, &c.

Pro *Tetrapyrenis* Vitem viniferam, Thee Sinensium, Euonymum, Agrifolium, &c.

Pro *Polypyrenis* Capparin, Ericam bacciferam, item Indicas & Americanas multas.

De Arboribus bacciferis, baccâ seu fructu è multis acinis composito.

HUC pertinent Uva marina dicta & Rubus.

Arbores bacciferæ dipyrenæ, seu gemino in singulis baccis semine.

P. 1602. Ad Caput de Jasmino.

1. Jasminum album trifoliatum, flore magno, ex Insula *Madera Pluk. Almag. Bot.* T. 303. F. 1. fortè *Azoricum* flo. albo *Grisleii V. L.*
2. Jasm. Myrsinites triphyllum *Malabariense*, floribus oblongis rubellis *Ejusd. ibid.* T. 303. F. 2. Jasminum (fortè) flore rubro, quod in *Asiaticis* hortis reperiri *Clusius* refert: *v. C. B. pin.* 397.
3. Jasm. *Malabaricum* triphyllon, pediculis alatis, floribus ex oblongo tubo in calathum quinquepartitum explicatis, colore puniceo *Ejusd. ibid.* T. 303. F. 3. Huc (fortè) spectat Nela Naregam *H. M.* P. 10. T. 22. Frutex *Malabar.* trifoliatus, flore pentapetalo candidissimo, fructu triangulato *Commelin. Notis.*

Plukenetius noster aliique multos frutices *Indicos*, sub diversis titulis descriptos, ad Jasminum reducunt; nimirum,

1. *Tsjeregam Mulla* H. M. P. 6. T. 53. titulo, Jasmini *Indici* odorati flore polypetaloide exalbido, ad genicula prodeunte, fructu Cerasi minoris, gemello. Jasm. Ind. latifolium fructu gemino *Tournef. El.*
2. *Tsjovanna Amelpodi* P. 6. *Bot.* 470. T. 47. tit. Jasmini inodori, flore pentapetalo, fructu gemello, quasi in unam baccam coalito.
3. *Velutta-Amelpodi* P. 6. T. 48. tit. Jasmini *Indici* sylvestris inodori, floribus albis, ad unguiculos croceo tinctis.
4. *Schetti* album seu *Bem-Schetti* tit. Jasm. *Indici* Lauri folio, inodori, umbellati, floribus albicantibus. *P. B. P.*

5. *Katu-*

5. *Katu-Mulla*, P. 6. T. 56. tit. Jaſm. *Indici* inodori flore pentapetaloide candidiſſimo, dicocci. Jaſm. *Ind.* latif. fructu biventri *Tournef. El. Bot.*
6. *Katu-Tsjiregam-Mulla* P. 6. T. 54. tit. Jaſm. *Indici* ſylveſtris inodori, Lauri folio, flore pentapetaloide, ſummis ramulis innixo, pentacocci. Jaſm. *Indicum* latifolium monococcon *Tournef. El. Bot.* appellatur.
7. *Katu-Pitsjegam-Mulla* H. M. P. 6. T. 53. tit. Jaſm. *Indici*, flore polypetalo candido, oris ruſeſcentibus. Jaſm. *Ind.* anguſtif. fructu gemi no *Tournef. El. Bot.*
8. *Tsjeri-Mulla* P. 6. T. 49. tit. Jaſm. *Indici* ſuaviſſ. flore albo pentapetaloide, quinis antheris grandiuſculis erectis ornato. Jaſm. *Ind.* Myrti Laureæ foliis, flore albo *Breyn.* Prod. 2.
9. *Nandi-Ervatam* minor P. 2. T. 55. tit. Jaſm. *Malabarici*, Aurantiæ foliis, flore pentapetaloide niveo, fragrantiſſimi. In plurimis convenit cum *Arbore triſti Garciæ* & *Acoſtæ.*
10. *Nandi Ervatam* major P. 2. T. 54. tit. Jaſm. *Indici* odorati, Aurantiæ foliis, albi, flore multiplici roſeo, *Commelino* Syringa *Malabarica* lacteſcens, flore niveo pleno odoratiſſimo.
11. *Kudda-Mulla* P. 6. T. 51. tit. Jaſm. *Arabici*, flore amplo pleno odoratiſſimo, foliis ad genicula ternis: *Foula Mogori ſoprano Luſitanis.*

Jaſminum autem *Sambac* Arabum dictum *Nieuenhovio* in Itinerario deſcribitur ſub nomine *Fula de Mogori.*

Harum omnium deſcriptiones in *Hiſtoria noſtra* habentur.

4. Jaſminum *Azoricum* trifoliatum, flore albo odoratiſſimo *Commelin. Hort. Amſt. rar.* An Jaſm. album trifoliatum, flore magno, ex inſula *Madera Pluk. Almag?* T. 303. F. 1.

Commelin.

Radice conſtat alba, multis fibris capillata. *Caudex* articulatus, cortice griſeo obtectus, in varios diſpeſcitur ramulos, tenues, longos & molles. *Folia* in geniculis terna, è communi pediculo longo prodeuntia, ac è lata baſi in mucronem deſinentia obſcuro virore nitent, Jaſmini *Indici* flavi odoratiſſimi *Ferrarii* latiora, iis tamen rotunditate ac rigiditate reſpondentia. *Flores* è viminum cymis prodeuntes, pediculis longis fulti, coloris ſunt candidi, odoris ſuaviſſimi, pentapetali, ut & tetrapetali, qui integri decidunt. Horum petala vulgaris Jaſmini petalis ſunt productiora & latiora, inter quæ prominet Styli capitulum. Fronde perpetua viret. Floret menſe Auguſto. Fructus nondum vidi. Soboles eſt inſularum *Azores* dictarum.

Fructus in Horto *Beaumontiano* viſus oblongo-rotundus erat & viridis, Lauri baccis magnitudine non cedens, antequam maturitatem fuerat adeptus decidit. *Flores* monopetali ſunt, è gracili tubo in 5 profundas lacinias, culmum latas, repandas, acuminatas, diviſi. Floribus ſubeſt calix exilis, denticulatus, pediculo unciali nixus. *D. Ruyſch.*

5. Jaſminum arboreum, foliis amplis oblongis, ſupernè viridibus, ſubtus leni canitie pubeſcentibus, flores albos, in 4 lacinias longas anguſtas ad umbilicum uſque partitos racematim ferens *Baniſt. Cat. Stirp. Virgin.*

6. Jaſminum *Zeylanicum* inodorum maximum, Maharatambala *Zeylanenſibus D. Herman.*

Folia ampliſſima, ſeſquipalmaria aut bipalmaria, palmum lata, craſſa, per margines æqualia, nervis plurimis à media coſta ad latera excurrentibus elatis ſtriata, bina in ramis adverſa, baſi latiſſima abſque pediculis caulem amplexa. E locuplete penu *D. Sherard.*

7. Jaſminum *Zeylanicum* inodorum, petalis ad umbilicum uſque inciſis ſeu bifidis, Walpitſa *Zeylanenſibus D. Herman. S. Brown* lib. 4. 161.
8. Jaſminum *Canarienſe* foliis amplioribus, lætè virentibus, venoſis, hirſutis & aſperis, umbellatis. *Schetti* floribus purpureis, ex caliculis inflatis prorumpentibus *Pluk. Almag. Bot.* ad quem ex Inſulis *Fortunatis* advecta eſt, at ex *India Orientali* ad D. *Petiver.*
9. *Abrahamus Muntingius* in Herbario Belgico inter alias multas Jaſmini ſpecies Jaſminum ſemper virens *Americanum* flore luteo odorato majore deſcribit & depingit. P. 223. quod Gelſeminum *Indicum* flavum odoratiſſimum Ferrarii.

10. Jaſminum Periclymeni folio, flore albo, fructu flavo rotundo, tetrapyreno *Slon. Cat. Jamaic.*

D. Sloane.

Ad 8 aut 9 pedum altitudinem evadit hæc arbuſcula, *caudicibus* pluribus, cortice luteo aut caneſcente corni fœminæ ſimili veſtitis. Rami plurimos emittunt ſurculos *foliis* obſitos, 2 uncias longis, unam latis, colore luteo-viridi, ſupernè parum hirſutis ſeu caneſcentibus, Periclymeni folia nonnihil referentibus, pediculis ſemuncialibus innixis. *Flores* multi ſimul in extremis ramulis, petiolis tenuibus inſidentes, albi, monopetali, in calicibus viridibus, margine in 5 ſegmenta ſeu lacinias profundè diviſo. Sequuntur *baccæ* ſphæricæ, Piſis majuſculis æquales, coloris Aurantiaci, in pulpa tenui concolore, 4 oſſicula triangularia, ità coaptata, ut unum rotundum globulum efficiant, continentes.

11. Jaſminum Laurinis foliis, flore pallido luteo, fructu atrocœruleo, polypyreno, venenato *Slon. Cat. Jamaic.* Syringa Laurifolia *Jamaicenſis*, floribus ex flavo palleſcentibus, fortè Totoncopatli *Mexicenſibus*, Syringa lutea *Hernandez. Pluk.* T. 64. F. 3. **Poiſon-berries.** *D. Sloane.*

D. Sloane.

Cortex huic Arbori glaber, albicans *truncum* obvolvit rectum, 7 aut 8 pedes altum. *Rami* plurimi, quaquaversum protensi, versus summitates suas seu extrema *foliis* multis cincti, glabris, obscurè viridibus, longis, à brevi pediculo ad medium usque latescentibus, deinde paulatim in punctum contractis. *Flores* multi inter folia exeunt, pallidè admodum lutei, monopetali quidem, verùm 5 incisuris adeò profundè crenatis ut pentapetali videantur, tubulo oblongo, eidem communi pediculo adnascentes. Unicuique succedit nigro-cærulea seu atro-purpurea *bacca* figuræ ovatæ, Pisi arvensis magnitudine; in pulpa valde succulenta plurima parva compressa *semina*, ejusdem omnia coloris, continens.

12. Jasminum folio integro obtuso, flore cœruleo racemoso, fructu flavo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. Sloane.

Ad 10 aut 12 pedum altitudinem enititur, trunco crus humanum crassitudine æquante, cortice albo amicto, prope verticem in plures ramos diviso, *foliis* vestitos in agminula congestis, arboris cucurbitiferæ similibus, agminulis sibi mutuo oppositis. Prope summos ramos exeunt ligulæ seu funiculi quidam, multis cœruleis, monopetalis, quinquepartitis *flosculis* onusti: quibus totidem succedunt *baccæ*, ovatæ, *Ribesinis* majores, cuticulâ glabrâ luteâ tectæ, in pulpa modicâ *semina* aliquot flava continentes.

Circa urbem S. *Jago de la Vega* multis in locis copiosè crescit.

13. Jasminum fortè, folio Myrtino acuminato, aliorum adminiculo se sustentans, flore albicante racemoso *Slon. Cat. Jamaic.*

D. Sloane.

Frutex isthic longum, sarmentosum, deorsum incurvatum *caulem* producit, teretem, crassitudine digitali, obscurè fuscum, 9 aut 10 pedum longitudine, imbellem, arbore *Fingrigo* aliisque vicinis quibus sive implicat aut innititur sustentatum, quamvis iis se circumvolvendo non scandat: summi ramuli in plures surculos dividuntur, *foliis* vestitos, binis semper sibi mutuo oppositis, 2 uncias longis, mediâque latissima parte unam latis, glabris, splendentibus, acuminatis, pediculis ⅛ unc. longis insidentibus. Ex eorum alis exeunt pediculi communes, 3 uncias longi, ramosi, in fastigio & ramulis *flores* gestantes, parvos, virides, monopetalos, marginibus pentagonis, colore albicante.

14. Jasminum fortè, arboreum, foliis Laurinis, ex adverso nascentibus, oblongis, acuminatis; flore albo *Slon. Cat. Jam.*

D. Sloane.

Præcedentibus duobus nonnihil similis est, & ad 15 pedum altitudinem assurgit Arbuscula isthæc, *caudice* gracili, cortice griseo albicante tecto. Prope extremos ramulos *folia* exeunt bina ad intervalla, sibi mutuò opposita, pediculis semuncialibus hærentia, 6 uncias longa, media parte sescunciam lata, latitudine ad utrumque extremum usque continuè decrescente, glabra, crassa, obscurè viridia. Summis ramulis multi insident *Flores*, velut in fasciculos congesti, in petiolis tenuibus, longi, plerunque tubulosi, marginibus in 5 apices divisis.

15. Jasminum fortè, arboreum, foliis Laurinis obtusis, latioribus, atro-virentibus; flore pentapetalo, racemoso, purpureo, reflexo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. Sloane.

Triginta interdum pedum altitudinem assequitur Arbor isthæc, cortice luteo seu cinereo propemodum glabro tecta. Surculi *foliis* obsidentur valdè lævibus, obscurè viridibus, pediculis ¼ unc. longis insidentibus, ipsis 4 unciarum longitudine, latitudine (media latissima parte) longitudinis dimidia, costa eminente media percurrente. *Flores* in surculis peculiaribus pentapetali, petalis reflexis, purpurascentes, medium occupantibus *staminulis* aliquot luteis.

In montibus prope rura *D. Elletson* loco *Liguanee* dicto.

16. Jasminum spinosum *Americanum* folio lucido subrotundo *P. B. P.* Lycium *Curassavicum* folio subrotundo *Rubba de Caballo* vulgo, *Ejusdem* & fortè rectiùs *Lycium* vocaretur. Ad Jasminum certè in methodo nostra non pertinet, siquidem fructu sit polypyreno.

D. Sherard.

Folia habet conjugata, ex angusta basi in latum & obtusum terminantia, digitum longa, & in extremo duos lata, ad margines nonnihil villosa, subrigida, lucentia, nervo per medium albente. *Fructus* rotundus, Avellanâ paulò major, striis tenuibus insignitus: intra cuticulam est membrana tenuis, continens plurima *semina* plana, parva, orbiculata, nigra, in pulpa, adeò ut totus fructus seminibus repletus sit. Caudex geniculatus, ex ruffo cinereus. Rami tenaces & sequaces, quibus ad domandos equos flagelli loco utuntur *Hispani*. Spinæ prodeunt supra non subtus folium.

P. 1604.

P. 1604. Ad Cap. de Liguſtro adde,

Liguſtrifolia baccifera, fructu nigro caudato ex *America Pluk. Almag. Bot.* A *Philippo Boufflers* Belga accepit *D. Plukenet.*

Alcannæ quatuor ſpecies proponit *Abrahamus Muntingius* in Herbario Belgico ; verùm priores duæ ad Phyllіream pertinent.

Pag. 1605. De Frangula ſeu Alno nigra Baccifera.

1. Frangula ſeu Alnus nigra, rotundiore folio *Narbonenſis Schol. Bot. Pluk. Almag. Bot.*
2. Frangula minima rupeſtris, *Pruno ſylveſtri affinis Americanæ* foliis. Alnus (fortè) nigra pumila in *Broccenbergi* vertice *Thal. Harcyn. Saxono-thuring.* 15. Alnus ſeu Frangula Alpina ſaxatilis minima *P. B. P. Pluk. Almag. Bot.*
3. An Alnus nigra longiori folio *Virginiana?* Hujus ramulum ex Horto *Badmingtoniano* Celſiſſ. Ducis de *Beaufort* tranſmiſit D. *Sherard*, in quo folia 3 uncias longa, ſeſcunciam lata, acuminata, nervis atrorubentibus valde conſpicuis donata.

Flores è foliorum alii exeunt pediculis breviſſimis, albidi, pentapetali, adnotante *D. Sherard.*

P. 1606. Ad Caput de Berberi.

1. Berberis dumetorum latiſſimo folio Næ Angliæ *P. B. P. Pluk. Almag. Bot.*
2. Berberidis facie Arbuſcula *Americana* ſpinoſa, foliis Lycio nonnihil ſimilibus *P. B. P.*
3. Berberidis facie arbor *Madraſpatana*, foliis non ſerratis *Muſ. Petiver.* 623. Davadurree *Malab. Act. Philoſ. Lond.* N. 267. p. 709. An Tsjerou-Canelli *H. M.* V. 5. T. 50. p. 99.

Arbor iſthæc 30 aut 35 pedes alta eſt, cruris humani craſſitie. Decoctum corticis aut foliorum lumbricos necat: febres, cholicam, &c. ſanat, ut & dolores è flatibus ortos. Ligni decoctum ſanguinem purificat, choleram corrigit, flatus expellit, &c. Indi lignum hoc Santalum nigram vocant, interdum etiam Agallochum ſylveſtre. *Vires.*

4. P. 1627. Lycium Cretenſe ſeu Berberis Cretica *J. B.* vera Berberidis ſpecies eſt. In Horto *Altdorfino* fructum collegi *D. Sherard.*

1606. Cap. 5. Lycium Chamberambacum Lauri foliis, floribus comoſis *D. Petiver* Act. Philoſoph. Lond. N. 271. p. 843. Ad 30 aut 35 pedum altitudinem creſcit hæc arbor 8 aut 9 unciarum diametro. Fructus albus eſt, rotundus Piſi magnitudine. Decoctum radicis, corticis, foliorum, florum & fructuum tuſſes, ulcera pulmonum, phthiſes & febres hecticas curat. Quærit D. *Petiver* annon ſit Kanden-kara *H. M.* hoc capite deſcripta. Tetum-Cootan *Malabarenſibus.*

5. P. 1604. Berberis fructu, fruticoſa racemoſa, Fraxini folio alato, fructu nigro dipyreno *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Ad novem aut decem pedum altitudinem enititur hic Frutex, trunco brachium humanum craſſo, cortice obvoluto propemodum glabro, obſcurè fuſco, maculis albis aſperſo. Virgæ extremæ *foliis* exornantur pluribus, nullo ordine poſitis, alatis, & Fraxineis perſimilibus. Pinnæ impari numero in eodem folio 7, ad uncialia intervalla, binæ plurimum ex adverſo, mediæ coſtæ adnectuntur, non tamen ſemper. E virgis ſeu ſurculis extremis funiculi aliquot ſeu ligulæ, pedem longæ exeunt, ad ſemuncialia aut minora intervalla nodulum ſeu glomerem floſculorum triangularium, pallidè flavicantium emittentes ; quibus ſuccedunt *baccæ* oblongæ, primò rubræ, poſtea nigricantes, quarum unaquæque duo oblonga fuſca oſſicula continet, altero latere plana, altero gibboſa ; ut omnes ſimul Berberis racemulum ſimulent.

2. Buxi folio majore acuminato Arbor baccifera, fructu minore croceo dipyreno *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Trunco recto, femoris humani craſſitudine, cortice glabro, è viridi albicante obducto, ad 20 aut 30 pedum altitudinem aſſurgit. Prope faſtigium rami plures incurvi exeunt, quorum extrema *foliis* aliquammultis, alternatim ad $\frac{1}{4}$ unciæ intervalla diſpoſitis cinguntur, pediculis $\frac{1}{8}$ unciæ longis inſidentibus, ipſis unciam unam in longum extenſis, in latum media latiſſima parte $\frac{3}{4}$tas unciæ partes, nonnihil concavis, luteo-viridibus, Buxeis propemodum ſimilibus. Pro fructu è foliorum alis *baccam* producit rotundam, parvam, pediculo $\frac{1}{6}$tam unciæ longo inſidentem, grano Piperis minorem, cuticula tenui, propemodum ſicca, coloris Aurantiaci cinctam, è duobus ſeminibus in capſulis ſuis conjunctis & velut teſticulatis latitantibus, compoſitam.

3. Buxi folio minore integro rotundo baccifera Arbor, fructu minore dipyreno. *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Truncus hujus Arboris suram humanam crassitudine adæquat, cortice albicante propemodum glabro tectus, 10 aut 12 pedes altus: Secundùm ramulos ad ¼ seu quadrantis unciæ intervalla succrescunt foliorum congeries, 3ium 4ve simul, è parvis protuberantiis exeuntium pediculis nullis, à principio angusto in rotundam figuram extensorum, diametro trientali, crenâ ex adverso pediculi incisorum glabrorum, colore luteo-viridi. *Baccæ* parvæ plures simul confertæ, subrotundæ, glabræ, rubentes, sub tenui pulpa putamen durum continentes, in quo ossicula duo simul juncta, singula singulos nucleos parvos, albos claudentia, latitant.

In arenosis maritimis prope locum dictum *Passage-Fort* reperi.

Myrti folio angusto, acuminato, Arbor racemosa baccifera, fructu sulcato seu cannulato dipyreno *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Caudicem exserit 15 pedes altum, cortice glabro pallido tectum, ligno intus duro, albo, ramis pluribus brachiatum; quorum extrema occupant *Folia*, bina plerunque opposita, pediculis ferè nullis, vix unciam longa, media latissima parte dimidiam lata, latitudine ad utrumque extremum usque paulatim decrescente, glabra, ad margines æqualia. *Flores* è summis surculis exeunt in parvis fasciculis, oblongi, pallidi: Quibus succedunt *baccæ* oblongæ, medio crassiores, & per siccitatem canaliculatæ seu sulcatæ, binos majusculos oblongos acinos continentes.

In collibus sylvosis prope domum D. *Batchelour* observavi, inque collibus *Red Hills* dictis.

Arbor baccifera, Myrti folio latiore, fructu nigro Cerasino dipyreno *Slon. Cat. Jamaic.* **Black Cherries.**

D. *Sloane.*

Arboris hujus rami cortice fusco, maculis albis hic illic asperso, obvolvuntur. *Folia* bina ex adverso sita, Myrti latifoliæ simillima. *Fructus* parvo ⅛ unciæ longo pediculo insidet, Cerasorum nigrorum similis, unde nomen: prætenui nigrâ cuticulâ cinctus, in pulpa tenui, purpurea, subdulci ossicula duo alba includens, uno latere plana, altero sphærica, adeò ut duobus lateribus planis seu compressis coaptatis integram efficiant sphæram.

In collibus sylvosis *Red Hills* dictis prope domum D. *Batchelour* observavit D. *Sloane.*

Baccifera *Pearmeedoorica*, Lauro-cerasi folio, fructu sulcato, dispermo *Petiv. Act. Philos. Lond.* N. 267. p. 704. Vanamairaum *Malab.*

Hujus 4 sunt species, *viz.* 2. *Vaidnanga.* 3. *Vaccanne.* 4. *Velvaccanne.* Omnes arbores sunt amplæ, humani corporis medii crassitie, 30 circiter pedes altæ, Folia in butyro decocta ad tussim leniendam exhibent indigenæ.

Baccæ racematim nascuntur, suntque nigræ, granis Piperis nonnihil majores, in acumen singulæ exeuntes; sulcatæ ac si duplices essent, per maturitatem interdum versùs apicem fissæ. Utraque medietas unicum continet nucleum seu semen, loculo suo paulò minorem, baccæ intersepimento adhærentem, qua duplici membranula dividitur.

Baccifera dispermos *Madraspatana* lanosa, folio pyramidali *Mus. Pet.* 620. Cheru-murree *Malab. Act. Philos. Lond.* N. 267. p. 721.

Ad 2, 3ùmve pedum altitudinem excrescit. *Folia* ad intervalla inæqualia pediculis ¼ unc. longis insident, prope basin latissima, inde versùs apicem sensim angustata, 3 uncias longa, unam lata. *Fructus* semunciali pediculo sustinetur, *Tiliaceo* non valde absimilis, racemulis sparsis coactus, parvus, lanuginosus, persæpe testiculatus; terni interdum simul in eodem pediculo. Infra unum fructum circulus niger notabilis conspicitur.

Arbores Bacciferæ fructu tripyreno.

Ad Cap. de Alaterno P. 1609.

1. Alaternus minima, Buxi minoris folio *H. R. P.* An Alat. cristata *Hort. Lugd. Bat.* ap. *Pluknet. Almag.*
2. Alaternus *Hysicanensis Africana*, Lauri serratæ odoratæ *Stapelianæ* foliis *Hort. Beaumont. Pluk. Phytogr.* T. 1296. F. 1.
3. Alaternus Arbuti foliis lucidis *Prom. Bon. Sp. Ejusdem* ibid. F. 2.
4. Alaternus semper-virens *Africana*, foliis lucidis, spinosa *Pluk. Phytogr.* T. 126. F. 3. E. dictatis clariss. *Hermanni.*
5. Alaternus vomitiva *Virginiana Munting. Herbar. Belgic.*
6. Alaternus latifolia major, limbis purpureis, *Africana Pluk. Almag. Bot. Phyt.* T. 256.

7. Alater-

7. Alaternus *aurea* ut & *argentea*, ex nostra sententia, non sunt distinctæ Alaterni species, sed varietates tantùm, seu lusus naturæ, ornatûs causa in Hortis curiosorum enutritæ.
8. Alaternus Eremitana Ilicis folio D. *Petiver. Veera Maraum* Malab. *Act. Philosph. Lond.* N. 274. P. 943.

9. Alaternoides *Africana*, Ericæ foliis, floribus albicantibus & muscosis *Hort. Amst. Rar. Part. alt.*

Hort. Amst.
Caulem habet rotundum, sesquipedalem & fuscum, cui nullo ordine adstant *folia*, parva, angusta, mucronata & rigida, supernè viridia, subtus alba, cui etiam plurimi adnascuntur ramuli, digiti longitudinem rarò superantes, quorum acumina *flosculis* exornantur plurimis, albis, muscosis, pentapetaloidibus; quorum quemque sequitur *capsula* seminalis castanei coloris, quæ tribus suis sulcis totidem intus designat cavitates, quarum integumentum interius subflavum *semen* continet nigrum, triquetrum, quod ab una parte convexum, à duabus alteris planum, hilo albicante notatur.

10. Alaternoides *Africana* Telephii legitimi *Imperati* folio, flore viridi *Hort. Amst. rar. P.* 2.

Hort. Amst.
Radix ei lignosa est; *Caulis* bipedalis, teres, lignosus, fuscus, qui varios emittit ramulos pedales & minores, virides primò, deinde cauli concolores. *Folia* ferunt nullo suffulta pediculo, crassa, succulenta, instar Telephii legitimi *Imper.* sed angustiora paulò, sapore nonnihil adstringenti. E foliorum alis parvi exoriuntur virides pediculi, qui è perianthio quinquifido *flores* sustinent pentapetaloides & virides, præter stamina apicibus luteis prædita, *Stylos* habentes, quorum summitates quina lutea obtinent filamenta. *Flores* sequuntur *Fructus* rotundi, fusci, tria intus *semina* nigricantia continentes, magnitudine & figura Fruticis jam descripti seminibus non dissimilia.

P. 1611. Ad Cap. de Sambuco.

1. Sambucus humilis *Zeylanica*, *Pawatha* Zeylanensibus *P. B. P.*
2. Eadem *Curassavica Ejusdem.*
3. Sambucus humilior frutescens, foliis eleganter variegatis *H. Edinburg. Pluk. Almag. Bot.*
4. Sambucus humilis seu Ebulus exotica, Marrubii aquatici laciniatis foliis *Hort. Pat. Pluk. Phytogr.* T. 221. F. 5. *A D. Doody* accepit.
5. Sambucus *Barbadensibus* dicta, Coryli foliis subincanis *Pluk. Phyt.* T. 221. F. 6. Aningaperi *Brasiliensibus Pison.* 218. Vide Grossularia fructu non spinosa, &c. *Slon. Cat. Jamaic.*

P. 1612. Ad Kaka-Toddali *H. M.* adde Synon.

Chamælæa *Malabarica* trifoliata spinosa *Mus. Pet.* Arbuscula *Zeylanica* trifolia spinosa; Piper redolens D. *Herman.*

P. 1607. Pu-Valli H. M. P. 7. T. 42. Frutex, *Indicus* baccifer, flosculis tetrapetalis in eodem surculo pluribus, fructus ossiculo trinucleo.

H. M.
Rami cortice sunt cinereo, ligno albicante. *Folia* in petiolis brevibus solitaria proveniunt, oblongo-rotunda, cuspidata, texturâ crassâ ac solidâ, superficie plana & glabra, viroris in recta parte nitentis, in aversa surdi: costa media inferna parte extuberat, nervi transversi inconspicui. *Flores* in communibus ac brevioribus petiolis plures hinc inde congregati videntur, suntque gemmæ parvæ, quibus apertis, tetrapetali sunt, obtusè cuspidati, nullius odoris. *Stamina* in iis quatuor cum suis *apicibus*. *Fructus* baccæ parvæ, rotundæ, coloris subrussi, spiculo tenui & nigricante in vertice instructæ, carne intus succulenta ac dulci: in medio ossiculum est, valde durum & albicans, in quo unum, duo & sæpius tria *semina* continentur, dura, glabra, coloris ex russo fusci & nitentis.
Naturale solum est *Cotour*, *Petravide*, &c. Floret *Januario.*

Arbores Bacciferæ fructu tetrapyreno.

P. 1613. Ad Cap. de Vite.

1. Schembra-Valli *H. M.* Part 7. F. 6. Vitis sylvestris *Indica*, folio integro, acinis rotundis.

M. H.
Radix nodosa 4 vel 5 crassas diffundit propagines, molles, aquosas, exteriùs nigricantes, intùs albescentes, saporis aquei, ast parùm acrioris. *Caules* tenues, lignosi, nodosi, lanuginosi, sub lanugine virides. *Folia* in nodulis, longiusculis, rubescentibus, crassiolis petiolis prodeunt,

prodeunt, anteriùs cuspidata, in margine denticulis incisa, supernè viridi-fusca, nitentia, lanugine obsessa, subtus viridia splendida. *Flores* racematim in petiolis crassis, rigidis, rubris, lanuginosis, è nodulis foliorum oriuntur, ac claviculos emittunt. *Gemmæ* primò virides, dein ex viridi dilutè albescentes & flavescentes. Est a. *Flos* monopetalos, quinquepartitus, cuspidatus, rubeus, extrorsum reflexus; gemma media subrubra, apice rubro in vertice notata: *Staminula* 5 subrubra, flavis *apicibus* dotata, inter folia & mediam gemmam orientes, è medio foliorum eminent. *Fructus* uvæ planè rotundæ, initio virides, posthac nigræ, crassiori tunica, medullâ succulentâ acidâ, intus 4 trilaterata habentes granula, circa tunicam rotundiora, de cætero plana, coloris dum immatura sunt subflavi & nitentis, nucleo albo instructa, saporis subamari & adstringentis.

Locus. Circa *Oedeampere, Candenata* & alibi invenitur. Continuè floret & fruget, semper virens.

Vires. Succus cum oleo mixtus icterum oculorum tollit. Radix trita cum oleo & lacte *Coqui Indici* pustulas, carbunculos & apostemata sanat. Succus radicis cum Saccharo catharticum est, humores pituitosos evacuans.

2. Vitis vulpina dicta *Virginiana* alba. Vitis Vinifera sylvestris *Americana*, foliis aversa parte densa lanugine tectis, White Fox-grape nostratibus dicta *Pluk. Phytogr.* T. 249. F. 1. *Almag. Bot.* 392.

Hujus meminimus in Historia sub 4ta Vitis specie seu Vite *Virginiana Park.*

Folium in ramulo quem habemus è *Marilandia* summa parte tripartitum est, seu in 3 cuspides divisum, verùm non usque adeò angulosum, & altè incisum ac vitis nostratis, circa margines duntaxat dentatum; subtus lanuginosum & incanum. Fructus odoris & saporis est Vulpini, tradente *Parkinsono.*

Folium latiùs est quàm longum: Latitudo ad 4 uncias accedit; nec multò minor est longitudo. Pediculus folii tenuis, hirsutus, tres uncias longus.

Sequenti plantæ eadem esse videtur, quam D. *Sloane* pleniùs describit.

3. Vitis fructu minore, rubro, acerbo, folio subrotundo, minùs laciniato, subtus alba lanugine tecto *Slon. Cat. Jamaic.* Vitis vinifera sylvestris *Americana*, foliis aversa parte densa lanugine tectis *Pluk. Phytogr.* T. 249. F. 1. Vitis vulpina dicta *Virginiana* nigra *Ejusd. Almag.* p. 392. Wild Vine, *or* Water-With.

D. *Sloane.*

Caudex huic plantæ crassus, humani cruris æmulus. Stirps ipsa crescendi modo, cortice, altitudine, &c. *Vitem vulgarem* exactè refert. Rami albicante lanugine tecti, surculos hic illic emittunt, iisque oppositos capreolos, 5 aut 6 uncias longos. Surculi seu Virgæ *folia* edunt rariora, pediculis uncialibus insidentia, cordata seu subrotunda, Vitigineorum nostratium propemodum figurâ, non tamen usque adeò serrata seu angulosa, circa margines dentata, duobus in transversum digitis, mollia, supernè viridia, subtus alba. Racemum profert pro fructu mediocrem, uvarum minutarum, Ribium magnitudine, rubenti aut saturatè purpureo colore, rotundarum, sapore grato, acerbo seu austero, pungente.

Locus. In collibus sylvosis mediterraneis insulæ *Jamaicæ* frequens provenit, arbores in eisdem crescentes operiens.

P. 1614. Ad Vitem *Canadensem*, &c. nota. In quadam hujus generis stirpe observavit D. *Bobartus* ramulum foliis minùs incisis, & vitis vulgaris similibus, qui decisus & in terram depactus folia ejusmodi non incisa retinuit, & eodem cum planta matre tempore fructum perfecit, plerisque aliis maturiùs. D. *Sherard* communicavit.

Idem D. *Bobart* mihi retulit, se vitem habere uvas proferentem striatas seu virgatas albo & rubro; nonnullas altera medietate albas, altera rubras; alias in eodem racemo omnes albas, alias rubras, D. *Sherard.*

4. Vitis *Madraspatana* fructu azureo, folio subrotundo & anguloso *Mus. Pet.* 696. An Schunambra-valli *H. M.* Vol. 7. Tab. 11. P. 21. *Pereanrulta* Malab. nomine à D. *Sam. Brown* missa. Radix commolita & in aqua pota Bubones curat. *Mala-Labu Zeylan.* D. *Herman.*

5. Inter Plantas siccas D. *Sherardi* invenio folium sub titulo Vitis *Canadensis* Aceris folio; & quidem Acerno satis simile, in summitate tripartito divisum.

6. Vitis Pearmedoorica, foliis ternis subrotundis serratis *Petiv. Act. Philos. Lond.* N. 267. p. 707. *Muurlachedde Malab.*

Flores racematim nascuntur Vitis vulgaris ad instar, aut potiùs *Virginianæ* repentis, à qua tamen differt *foliis* in eodem pediculo ternis, iisque multò minoribus & rotundioribus.

Radices, cum aqua trita, Bubones discutiunt; eædem articulorum dolores leniunt.

7. Uvifera arbor *Americana* convolvulacea, fructu aromatico punctato: Barbadensibus *Chequer-grape, i. e.* Uva tessellata nuncupatur *Pluk. Almag. Bot.* 394. *Phyt.* T. 237. F. 4. An Nyalel. *H. M?* Sambucus *Indica Bontii* Hist. 108.

8. Vallia

8. Vallia-Pira-Pitica H. M. P. 7. F. 7. Vitis Sylvestris *Indica*, folio tripartito, acinis rotundis majoribus.

H. M.

Caulis huic crassus, nonnihil viscosus, astringens, ex viridi fuscus. *Folia* in pedunculis oblongis, crassis, è viridi fuscis, tortuosis ac rigidis, intus sulco profundo striatis, ampla sunt & tricuspidata, ad pedunculum semirotunda, profundè excisa, rigida, aspera, fractu facilia, supernè fusco-viridia, subtus dilutiora, ubi & costæ ramosæ plus solito eminent, saporis subamari & adstringentis. Flores racematim provenientes monopetali sunt, quinque-partiti, cuspidati, ex viridi albicantes. *Stamina* 5 tenuia, *apicibus* albicantibus dotata. *Stylus* cum capitulo albicans. Fructus uvæ prægrandes, rotundæ, virides; intus pulpa succulenta, adurens, duobus vel tribus acinis instructa.

Pro loco sibi eligit densa nemora in *Paroe*, *Mangatti*, & alibi: plerunque flores & fructus habet.

9. Vallia-Tsjori-Valli H. M. P. 7. T. 8. Vitis Sylvestris seu Hedera *Indica* trifolia aut quadrifolia, claviculata, racemosa, uvis albicantibus.

H. M.

Radix lenta est & admodum fibrosa, cortice nigricante, intus ex russo albicante: *Cauliculi* teretes, teneriores, virides, geniculati, asperi, claviculati. *Folia* in surculis asperis ex radicum geniculis oriuntur, terna, quaterna ac etiam solitaria, oblonga, angulis acutis eminentia; texturâ crassa, densa, plana, glabra, anteriori parte fusco-viridia, adversâ diluta, surdâ; Sapor lancinans & adurens. *Flores* in surculis foliaceis racematim videntur, parvi, monopetali, quadripartiti, cuspidati, ex viridi albicantes. *Stamina* 4 flaviuscula, nodulosa. *Gemmæ* albicantes planæ. *Fructus*, uvæ rotundæ, grandiores, racematæ, primò virides, exin albicantes, eburneæ. Caro mucilaginosa, transparens. Acini oblongi, cuspidati, bini ternive in distinctis cellulis separati, pelliculâ albicante arctè obtecti, una parte convexi, altera plani, duriores, ex russo rubescentes, saporis in totum lancinantis.

Nascitur in *Berkencour* & sylvis densis, semper frondens. Flores mense Junio, & Julio; Fructus Octobri & Novembri leguntur. Asthmati coveniunt. *Locus.*

P. 1622. Ad Cap. de Euonymo.

1. Euonymus Jujubinis foliis *Caroliniana*, fructu parvo, ferè umbellato *Pluk. Phytogr.* T. 28. F. 6. A foliorum similitudine cum Rhamno cathartico (ni fallor) hæc planta. *Spina cervina Barbadensibus* nostratibus nominatur.
2. Euonymus Canellæ albæ foliis è *Maderaspatan. Pluk. Phytogr.* T. 88. F. 5. A D. D. *Slare* ad exsculpendum accepit.
3. Euonymo adfinis *Æthiopica* spinosa, Lycii foliis & aculeis, fructu Euonymi Pannonicæ *Clusii* grandiore *Pluk. Almag.* T. 280. F. 5.

Euonymo adfinis Occidentalis, alatis Rusci foliis, nucifera, cortice ad genicula fungoso *Pluk. Phytogr.* T. 94. F. 4. Guaiacum *Americanum* alterum, fructu Euonymi *Breyn. Prod.* 1. Reliqua Synonyma videsis in *Almagest. Botan.* D. *Plukenet.*

4. Euonymus *Novi Belgii*, Corni fœminæ foliis *Commelin. Hort. Med. Amst. rar.* An Amomum Novæ Angliæ Corni fœminæ facie nostrum p. 1799?

Radice alitur lignosa: *Caudex* minimum digitum crassus, rarioribus brachiatur ramis, quorum surculorum cortex dilutè rubescit. *Folia* inordinata pediculis hærent rufis, semuncialibus, & brevioribus, 3 uncias longa, sescunciam lata, extremo in acumen producta, margine crenata, dilutè virescentia, Corni fœminæ similia, ast minora. *Flores* plures simul, umbellæ modo juncti, extremis ramulis inhærent, albicantes, pusilli, inodori, pentapetali, è quorum umbilico stylus prominet. Hisce fatiscentibus succedunt *Fructus* trianguli, coloris spadicei, parvi, in quibus semina tria, maturitatem æstate exeunte acquirentia. Folio est deciduo.

Non malè convenit hæc planta cum Euonymo Jujubinis foliis *Carolinienfi*, fructu parvo umbellato *Pluk. Phytogr.* jam tradita: differt, quod flores in nostra è cimis cauliculorum exeant, cùm in illius ex alis foliorum emergant.

5. Euonymus *Virg.* rotundif. capsulis coccineis eleganter bullatis Banister *Pluk. Phytogr.* T. 28. F. 5.

Euonymus *Virginiana*, Ribesii folio, capsulis eleganter bullatis *Banister Cat. Virgin. Commel. Hort. Amst. rar.* Hujus mentio fit Hist. nost. p. 1622. Spiræa Opuli folio *Elem. Bot.*

Commelin.

Radice est lignosa, repente & fibrosa, è qua numerosos emittit *cauliculos* ligneos, teretes, parùm crassos, amaricantes, bicubitales, aut etiam proceriores, cortice cinereo obductos: Rami juniores nonnihil angulares, hilari viriditate persusi, aliquali rubedine permixta. *Folia* hyeme decidua, longis pediculis fulta, incondita, sinuata, angulosa, profunde serrata, Ribesii foliis haud dissimilia, adversa parte hilariore viriditate prædita, aversa verò dilutiùs virentia, sapore subamaro cum aliqua adstrictione. Rami fastigiantur in *Flores* umbellatim dispositos quos sustinent pedicelli longiores & tenuiores, pentapetalos, albicantes, rubedine non omnino

nino carentes. *Stamina* nivea *apicibus* purpureis ditata *Stylum* circumſtant. Singulis floribus præteritis perficiuntur vaſcula ſeminalia 4 aut 5, bullata, parte inferiore conjuncta, cuſpidata, perianthiis tetraphyllis inſidentia. Perianthia, obſervante D. *Ruyſch*, pentaphylla ſunt. Quilibet alveolus capſulæ ſemin. unum duóve continet ſemina, albida, magnitudine & forma Violaceorum.

6. Euonymo adfinis Arbor Orientalis nucifera, flore roſeo. Styraci & Euonymo media, affinis, *Thè* Sinenſium, & *Tsja* Japonenſibus, flore ſimplici *Breyn.* Prod. 2.
7. Euonymo vulgari quodammodo accedens, à *Prom. Bon. Sp. Pluk. Almag. Bot.*
8. Euonymi noſtratis folio Arbor *Africana* ex promont. *B. Sp. Pluk.* Almag. Bot. T. 280. F. 2.
9. Euon. *Æthiopicus*, Canellæ albæ foliis, magis acuminatis *Pluk. Phyt.* T. 280. F. 4.
10. Euon. margaritifera pentacoccos *Americana Pluk. Phyt.* T. 176. F. 4.
11. Euonymus *Virginiana* Teucrii foliis *Pluk. Mantiſs.*

Euon. *Æthiopicus*, Roſmarini foliis, ſeminibus atronitentibus. *Ejuſd. ibid.*
Euonymo affinis *Africana*, Myrtilli foliis grandioribus, ad imum petiolum noduligera *Ejuſd. ibid.*
Euonymus *Marianus* Loti arboris folio, fructu parvo tricocco *Ejuſd. ibid.*

12. Euonymus *Marilandica*, foliis ad Alaterni figuram accedentibus, floribus in tenuibus pedicellis ad foliorum exortum. An Euon. *Virgin.* Pyracanthæ foliis, capſulâ verrucarum inſtar aſperatâ, rubente *Pluk. Phyt.* T. 115. F. 5.

Folia Pruni Sylveſtris foliis majora nonnihil & latiora eſſe videntur, circa margines tamen non pariter ſerrata aut dentata, aliquantulum duntaxat ſinuata ad inſtar Euonymi, nervis tranſverſis prona parte conſpicuis donata. *Floſculi* minutiſſimi albi, in pedicellis tenuiſſimis ſemuncialibus ſingulis ſinguli, è ramulis circa foliorum exortum exeunt plures ſimul. Fructum non vidimus.

13. Euonymus caudice non ramoſo, folio alato, fructu rotundo tripyreno *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*
Truncis pluribus, brachii craſſitudine, ad 20 pedum altitudinem aſſurgit hæc Arbor, antequam ramos emittat. Cortice è fuſco rubente amicitur, exceptis foliorum delapſorum veſtigiis. Unius circiter pedis à vertice diſtantia, è trunco undique egrediuntur ramuli ſeu cauliculi, 2 uncias longi, *fructus* in ambitu ſuſtinentes rotundos, initio virides, poſtea purpuraſcentes, cùm maturuere Piſo hortenſi majori pares. Petioli quibus cauliculis adnectuntur ſemunciales ſunt. Pellicula exterior in 3 membranas expanſas dirumpitur, quarum unaquæque in medio criſtam ſeu eminentiam habet; tres, propemodum triangulares nucleos, loculis diſcretos oſtendit unaquæque bacca, pulpa tenui coccinea cinctos. In ſummis ramulis exeunt *Folia*, nullo ordine, alata, mediâ coſtâ cui pinnæ adnaſcuntur pedem longâ. Pinnarum conjugationes unciali intervallo à ſe invicem diſtant, Coſta a. in folium impar deſinit. Primæ ſeſcunciam longæ ſunt, mediâque latiſſima parte unciam latæ, extremitate acuminatæ, ¼ unciæ longis petiolis inſidentes, glabræ, obſcurè virides.
In Sylvis circa locum, *The Crawle Plantation* dictum collegi.

14. Euonymus *Marilandica* Rhois myrtifoliæ foliis, floſculis parvis herbaceis pentapetalis. An Eunonymus *Virginiana*, Pyracanthæ foliis ſemper virens, capſulâ verrucarum inſtar aſperata, rubente *Pluk. Phyt.* T. 115. F. 5.

Folia in ramulis bina oppoſita, è quorum alis exeunt in pediculis tenuiſſimis ſemuncialibus ſumma parte divaricatis, *Floſculi* bini, pentapetali, pallidi ſeu herbacei coloris, petalis ſubrotundis.
E *Marilandia* in Angliam reduces ſecum attulerunt D. *Vernon*, & D. *King.*

15. Euonymo affinis arbor ſpinoſa, folio alato, fructu ſicco pentagono & pentacocco, ligno flavo, Santali odore *Slon. Cat. Jamaic.* La premiere ſorte de bois epineux jaune *Du Tertre.* Prickly Yellow-wood. Ligon.

D. *Sloane.*
E maximis & altiſſimis eſt hujus Inſulæ [*Jamaicæ*] arboribus, cortice incano & albicante, glabro, niſi quod hìc illic per totum truncum longis obtuſis ſpinis, Galli calcarium æmulis muniatur. Rami 40 aut etiam plures pedes alti, brevibus aduncis ſpinulis obſitis, quorum extremis *folia* denſè ſtipata inſident, nullo ordine ſita, alata, coſtâ mediâ purpureâ, & ad unamquamque pinnam aculeo armatâ 14 uncias longa: Pinnæ ſibi mutuo non directè opponuntur; ſingulæ a. 2½ circiter uncias longæ ſunt, unciam latæ, latiſſima prope baſin parte, colore viridi gramineo obſcuro, abſque pediculis immediate adnatæ, glabræ; nullo in extrema coſta impari foliolo. Rami in varios terminantur ſurculos, 2 uncias longos; multiſiliquo, pentagono, viridi fuctu onuſtos, unoquoque angulo ſeu ſegmento *ſemen* ſubrotundum, nigrum, lucidum, Aciculæ majoris capitelli magnitudine, extra ſiliquam ad mediam uſque partem nudum extans, continente. Calcaria ſeu ſpinæ majores in trunco ad baſin abruptæ odorem emittunt non injucundum, Santali citrini nonnihil ſimilem.

In

In sylvis campestribus insulæ *Jamaicæ* ubique abundat.
Materies inter optimas Caribbæarum insularum censetur. *Du Tertre.*

P. 1623. Ad Cap. de Agrifolio.

1. Agrifolium folio tenuiore magis acuminato & minùs corrugato, spinulis gracilioribus & longioribus armato *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*
In plerisque similis & omnino eadem esse videbatur cum Agrifolio *Ger.* seu vulgari. *Folia* duntaxat longiora erant, magis acuminata & minùs inæqualia seu corrugata sinuosáve ad margines, spinulis longioribus & gracilioribus, minúsque rigidis quam Agrifolii vulgaris, armata; quinetiam dilutiùs viridia.
In sylva maritima, loco *Don Christophers Cove* nuncupato, prope ruinas urbis olim *Sevilla* Hispanis dictæ observavi.

2. Aquifolium amplissimis foliis ex Insulis *Fortunatis Pluk. Almagest. Bot. Phytogr.* T. 262. F. 6.

P. 1624. Ad Cap. de Pai-paroca seu Couradi.

Huic Arbori eandem esse conjectatur D. *Petiver Poon-nasai* nomine *Malabarico* à D. *Samuele Brown* missam, quam ille Angolam *Malabaricam* Ulmi folio vocat. *Act. Philos. Lond.* N. 267. p. 714. Ad 6, 7ve pedum altitudinem assurgit, brachium humanum crassa. Tota planta in pulverem redacta, cum butyro & melle exhibetur adversùs frigiditatem seu impotentiam veneream.

P. 1625. Ad Cap. de Rhamno Cathartico seu Spina cervina.

Frutex *Marilandicus* non spinosus, Rhamni Cathartici facie, flosculis in foliorum alis minimis confertissimis.

Folia quàm Pruni acutiora sunt. Flosculi minimi, in pediculis è foliorum alis egressis brevissimis plurimi simul conferti, quot petalis constent in sicca discernere non licuit. Color albus esse videtur.

P. 1626. Ad Cap. de Lycio.

1. Lycium *Italicum Bod. à Stapel. Pluk. Phyt.* T. 96. F. 6. Lycium Buxi folio *C. B.* Buxi foliis rotundioribus, *Syriacum* vel *Persicum Breyn. Prod.* 2. *Osrum* Persarum, Rhamni species *Adolph. Vorst. Hort. Leyd.*
2. Lycium cordatis foliis, magis ramosum, spinis rectis, è *Maderaspatan Pluk. Phyt.* T. 201. F. 7.
3. Lyc. cordatis Buxi foliis, *Maderaspatanum*, ad singulorum foliorum sedem spinulâ parvâ donatum *Ejusd.* T. 202. F. 4.
4. Lyc. minus, cordatis Buxi foliis, *Maderaspatanum Pluk. Phytogr.* T. 97. F. 1. Ejusdem conjecturas de Synonymis hîc vide.
5. Lyc. maximum cordatis foliis *Maderaspatanum* hamatis spinis, flosculis ex uno pediculo racemoso *Pluk. Phytogr.* T. 201. F. 6.
6. Lycium *Asiaticum* non serratum Prunifolium minus, ex insula *Rhodo.* An Lyc. *Hispanicum*, folio oblongo *C. B.? Pluk. Mantiss.*
7. Lycium confertis Buxi foliis, spinis horridum, compresso Guaiaci triquetro fructu, *Malabaricum*, Cauraichedde *Malabarorum Ejusd. ib.*
8. Lycium *Indicum* elatius, floribus calyculatis ex sinu foliorum plurimis simul junctis, fructu albo, Pisi forma & magnitudine: Tetumecootan *Malabarorum Ejusd. ibid.*
9. Lycium *Coromandelianum*, Phillyreæ latioribus foliis, spinosum, floribus Jasmini, longo tubulo donatis *Ejusd. ibid.*
10. Lycium foliis Alaterni ovatis, alternis, circa margines æqualibus, floribus in summis ramulis velut umbellatim congestis.

Baccas producit parvas rotundas: spinulas minimas aduncas ad singulorum foliorum exortum. Ex *India Orientali.* D. *Petiver.*

11. Lycium folio subrotundo Coccygriæ figurâ, sed multis numeris minore; baccis nigris Pisi magnitudine, è foliorum alis exeuntibus. Ex *India Orientali*, D. *Petiver* accepit, mihíque impertivit, ut & sequentem speciem.

12. Lycium parvis Buxi foliis, spinis minusculis recurvis acutis, ad singulorum foliorum exortum binis.
13. Lycium Beloxylon, binis aculeis in ramorum fastigiis, *Americanum Pluk. Phytogr.* T. 97. F. 5. Ex hujus ligno sagittas, è fructibus atramentum conficiunt indigenæ, unde **Dartwood** & **Ink-berry** nostratibus nuncupatur. In Hort. Regio *Hamptoniensi* nunc colitur.

14. Lyc.

14. Lyc. Myrti foliis subrotundis *Americanum* lactescens, limbis foliorum argentatis *Pluk. Phytogr.* T. 97. F. 7. In Hort. Medico *Chelseiano* aliquandiu viguit.
15. Lyc. *Maderaspatanum Indici Alpino* putati æmulum, foliis minoribus, bijugis & grandioribus aculeis horridum *Ejusd. ibid.* T. 97. F. 7.
16. Idem foliis majoribus *Pluk. Almag. Bot.* T. 305. F. 3.
17. Lyc. *Maderasp. Indici Alpino* putati æmulum, bijugis & gracilioribus aculeis horridum *Pluk. Phyt.* T. 202. F. 2.
18. Lyc. *Portoricense*, Buxi foliis angustioribus *H. Beaum. Pluk. Phytogr.* T. 202. F. 3. Berberidis facie arbuscula *Americana* spinosa, foliis Lycio nonnihil similibus *C. B.* (fortè) *Agiahalid Ægyptiaca*, Lycio affinis *Park.* 1011. (i. e.) *Uzeg.* seu Lyc. *Indicum Alpino* creditum *de Plant. Ægypt.* Hæc enim diversa est ab *Agiahalid Ægyptio* Buxi folio *J. B.* quod est verum *Agiahalid Alpini* ibid.
19. Lyc. ternis spinis unà cum foliis ad genicula simul prorumpentibus *Pluk. Phytogr.* T. 202. F. 1. Fortè Lycium *Creticum Alpin. exot.*
20. Lyc. *Bisnagaricum*, acuminatis minùs duris foliis, & aculeis ex opposito binis *Pluk. Phyt.* T. 97. F. 3. Tsjerou-Karæ *Hort. Malab.* simile si non idem.
21. Lyc. putatum *Indiæ Orient.* Capparis rotundioribus foliis, & aculeis ex adverso gemellis *Ejusd. ibid.* F. 4.
22. Lyc. majus *Americanum*, Jasmini flore, foliis subrotundis lucidis *Ejusd. ibid.* F. 6. Jasminum spinosum *Americanum*, folio lucido subrotundo *P. B. P.* item Lyc. *Curassavicum* folio subrotundo, *Rabba de Cavallo* vulgo *Ejusd. P. B. P.* 349.
23. Lycium *Malabaricum*, subrotundis Pyrolæ densioribus foliis, floribus Jasmini, aculeis rectis validissimis, ex adverso binis armatum *Pluk. Almag. Bot.* T. 305. F. 4.
24. Lyc. subrotundis foliis *Malabaricum*, spinis brevibus, crassis, recurvis, ex uno versu conjugatis armatum *Ejusd. ibid.* F. 5.
25. Lycio cognatus frutex, Polemonii facie, triphyllos, è *Maderaspatan. Pluk. Phytogr.* 202. F. 6.
26. Lycium *Africanum* Betulæ folio *P. B. P.*

27. Lycio similis frutex *Indicus* spinosus, Buxi folio *Breyn. Prod.* 2. *Commelin. Hort. Amst. rar.* An Ebenus Jamaicensis arbuscula Buxi foliis spinosa, flo. luteo papilionaceo siliquifera. *Pluk.* T. 89.

D. *Commel.*

Hæc nobis semine peregrè delato prodiit, *caudice* recto, qui ligno duro constans, in tripedalem proceritatem jam adolevit, sub climate nostro, libro atro-cinereo & spinulis obductus. Parte superiore in plurimos undique diffunditur ramos, tenues, spinulis acutis tenuibus, alterno ordine, æquali quodam intervallo circumpositis, armatos; ad quorum exortum *foliola* oblonga, supina parte saturè viridia & nitentia, prona ex glauco cinerea, Lycii *Syriaci*, Buxi foliis angustissimis similia, molliora tamen & latiora, nitentia, nonnihil mucronata, singula, bina, terna, imo quina pluráque simul juncta, cohærentia, sapore amariusculo adstringente.

Flores, multò minùs fructus nobis nondum protulit. Calore multo & exactissimâ culturâ indiget.

28. Lycium *Æthiopicum* Pyracanthæ folio *Commelin. Cat. Hort. Med. Amst. rar.*

D. *Commelin.*

Tripedalis & altior hic frutex ramosus, *radice* fundatur lignea, multa vimina emittente, obsequiosa, (præsertim juniora) coloris herbacei, spinis horrentia rigidis, & acutis, quarum nonnulla aliis longiores foliosæ existunt. *Foliis* est inordinatè positis, Pyracanthæ in totum æmulis pediculis brevioribus fultis, longitudine duas uncias superantibus, unciam ferè latis, ad exortum angustis, mucronatis, paululum crenatis, crassis, rigidis, hilariore viriditate præditis, in exortu non raro coloris fusci, sapore amaro cum aliqua adstrictione, perpetuò virentibus. *Florum* pediculi ex alis foliorum exeunt, tenues, firmi, unciam aut sescunciam longi, qui bifurcati alios breviores producunt pedicellos *flores* sustinentes numerosos pentapetalos petalis oblongis, angustis, primò quidem planis & rectis, postea extrorsum reflexis, albicantes. *Stamina* 5 albida *apicibus* luteis capitata. *Calix* in 5 lacinias divisus. *Floret* mensibus Augusto Sept. & Octob. Flores cum pedicellis suis privatis facillimè à majori seu communi pediculo decidunt.

Floribus emarcidis succedunt *vascula seminalia* tumida (non verò baccæ) oblonga, crassiola, angulosa, primò viridia, per maturitatem rubentia in 4 carinas dehiscentia, quarum duæ tantùm sibi invicem oppositæ septo intermedio gaudent: in unaquaque carina septo non gaudente unicum invenimus semen. D. *Ruysch.*

29. Lycium folio oblongo serrato acuminato, spinis minoribus armatum *Slon. Cat. Jamaic.*

In insula *Madera*, prope urbem Funchal, hunc fruticem in sepibus provenientem observavit D. *Sloane.*

30. Lycium Eremitanum Buxi foliis obtusis D. *Petiver.* Todallee *Malab.* *Act. Philosoph. Lond.* N. 274. p. 943.

Sex

Sex aut octo pedes altum est, carpi humani crassitie. Decocti radicis & corticis unum aut duo cochlearia infantibus propinata scabiei medentur. Baccæ ex alis foliorum exeunt.

31. Lycium Buxi folio rotundiore integro, flore purpureo tetrapetalo, spinis validissimis & longis armatum *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Hujus truncus caulisve, pollicem crassus, cortice glabro subviridi tectus, in surculos plures subinde divisus, ad 3, 4ve pedum altitudinem attollitur. Secundùm ramulos *Folia* alternatim exeunt, ad ¾tarum unciæ intervalla, propemodum ovalia, pediculis perbrevibus innixa, ¾as unciæ longa, ½ lata, crassa, glabra, splendentia, luteo-viridia, spinâ ¾tas unciæ longâ ad unumquodque appositâ. *Flores* ex alis foliorum erumpunt, plures simul, in pediculis brevibus, tetrapetali, purpurei, cum *staminibus* intus flavis.

In prato circa urbem *S. Jago de la Vega*, loco *The Hog-holes* dicto crescit.

32. Lycium *Eremitanum*; spinis foliaceis, Sesami flore D. *Petiv. Act. Philos. Lond.* N. 27.. p. 944. Cammala *Malab.*

Quinque aut sex pedes altus est, carpi crassitie. Radix hujus & cortex tusa, & cum oryza manducata dorsi dolores & rheumatismos sanant.

33. Lycium Madraspatanum, folio Alaterni plano, Jasmini flore *Petiv. Act. Philos. Lond.* N. 267. p. 703. Clachedde *Malab.*

Duûm triúmve pedum altitudinem assequitur. *Folia* bina opposita in pediculis vix discernendis oriuntur, spissa, rigida, venosa, Alaterni vulgaris persimilia, sed non serrata. Fructum profert subdulcem, Pisi magnitudine.

Datur & alia species *Pedde-clachedde*, i. e. Clachedde major dicta, 5 aut 6 pedes alta.

Cortex radicum utriusvis cum aqua tritus & potus, bubones solvit & discutit, qui optimus eos sanandi modus ab indigenis censetur: idem cum succo Limonum tritus ulcera & abscessus curat.

34. Lycium *Chamberambacum*, Lauri foliis, floribus comosis *Petiv. Act. Philos.* N. 271. An *Kanden-Kara* H. M.? Vol. 5. T. 36. p. 71.

Ad 30 aut 35 pedum altitudinem assurgit, 8 aut 9 unciarum diametro. *Fructus* rotundus est, albus, Pisi magnitudine. Decoctum radicis, corticis, foliorum tusses & ulcera pulmonum sanat, necnon tabem & Febres hecticas.

35. Lycium *Cap. Bæ Sp.* foliis Visci minoribus *Mus. Pet.* 261.
36. Lycium *Africanum*, crasso subrotundo folio, fructu nigro, spinis aduncis D. *Sherard.*
37. Lycium non spinosum, crassis & incanis foliis *P. B. P.*
38. Lycium *Africanum* fructu Cerasi rubro. Cerasus *Hottentottorum* vulgo *P. B. P.* Rhamnus *Afric.* Cerasi fructu ejusdem *Pluk. Phyt.* Tab. 82. F. 5. *vide* supra Cerasa *Hottentottorum*, item Rhamnum Africanum Cerasi fructu,
39. Lycium fortè, foliis subrotundis integris, spinis & foliis ex adverso sitis *Slon. Cat Jamaic.*

D. *Sloane.*

Lignum huic album, durum, solidum: cortex rubescens, griseus, nonnihil scaber: Virgæ *foliis* adversis obsitæ, subrotundis, utraque extremitate parùm acuminatis pediculis destitutis, supernè obscurè viridibus, glabris, duabus rubentibus longis acutis validis spinis è foliorum alis nascentibus armatæ.

In insula *Barbados* collegi, ni fallat memoria.

Arbores bacciferæ fructu polypyreno.

P. 1630. Ad Caput de Cappare.

1. Capparis rotundifolia non spinosa *H. R. P.* Colitur nunc in Horto Reg. *Hampton. Pluk. Almag.*
2. Capparis, fortè *Maderaspatensis*, Euonymi pallentibus foliis, spinis brevibus duplicatis *Pluk. Almag. Bot.* Sub titulo Rhamni icon ejus exhibetur *Phytogr.* T. 107. F. 3. Capparis spinosa, duplicatis spinis *Mus. Pet.* 625.
3. Capparis *Orientalis* amplissimis subrotundis foliis. Adundee *Malabarorum Pluk. Mantiss.*
4. Capparis *Indica* spinosa, folio minore subrotundo brevi. *Gentilibus Indis* Nalauppæ, à *Malabarcis* autem *Mucotarre* nominata *Ejusd. ibid.*
5. Capparis Indica spinosa, angustiori salicis folio *Pluk. Mantiss.* Capp. *Madraspatana* Balaustii folio *Mus. Pet.* 624. Paul-pronæ *Malab. Act. Philosoph. Lond.* N. 267. p. 707. Ad 5 aut 6 pedum altitudinem assurgit, éstque 2, 3ve digitos crassa. *Folia* valde rigida sunt & venosa, alia lata, alia angusta, omnia in punctum terminata, pediculis brevissimis. Decoctum ad gonorrhœam commendatur.

P. 1636. Ad plantam *Caaghiyuyo Brasiliensibus* dictam *Marcgrav.* & *Pison.* adde Synon. sequentia, Grossulariæ fructu non spinosa, Malabathri foliis, longa & russa lanugine hirsutis, fructu majore cæruleo *Slon. Cat. Jamaic.* Texhuatl *Hernandez*, p. 413. Arbuscula *Jamaicensis* quinquenervis, minutissimè dentatis foliis, & caule pubescentibus, flosculis ex sinu foliorum gemellis *Pluk. Phyt.* T. 264. F. 1.

P. 1636. cap. 20. Ad. *Panel-Madraspatana*, folio angustissimo mucronato, fructu majore *Mus. Pet.* 666. Ashoga-maraum *Malab. Petiveri* in *Act. Philosoph. Lond.* N. 271. p. 851. Ad 15 aut 16 pedum altitudinem assurgit, trunci diametro 7 unc.

P. 1639. Ad Cap. de Tataiiba Marcgrav. & Pison. nota,

Hujus arboris lignum est quod **Fustick-wood** nostrates vocant, de quo diximus Historiæ hujus P. 1810, 21. Arbor ipsa D°. *Plukenet* Xanthoxylum aculeatum Carpini foliis *Americanum*, cortice cinereo dicitur, *Almag. Bot.* T. 239. F. 3. D°. *Sloane* Morus fructu viridi, ligno sulphureo tinctorio *Cat. Jamaic.* An lignum buxei coloris *Americanum J. B?* t. 1. p. 498. Hujus descriptionem & Historiam pleniorem & accuratiorem dedimus inter Iuliferas anomalas ad Caput de *Moro*.

P. 1638. Pada-Vara H. M. P. 7. T. 27. Frutex baccifer *Indicus* foliis adversis, 5 in summis ramulis petiolis floriferis, sex septémve flores & dein baccas polypyrenas confertas sustinentibus.

H. M.

Radices ex tuberculis supra terram repentibus hinc indè prodeunt, fibrosæ, cortice croceo. *Stipes* ad altitudinem 14 pedum exsurgit, brachii crassitiem habens, cortice cinereo. *Caules* nodulati sunt & cinerei, teretes, teneriores a. ex cinereo virides. *Folia* bina transversim erumpunt, oblongo-rotunda, angusta, cuspidata, solida, densa, glabra, saporis subdulcis, sed diutiùs masticata linguam parumper lancinantia: Costa media ab utraque parte eminens, plures minores obliquo annulari ductu emittit. *Flores* in summitate surculorum supra originem foliorum ex uno nodulo quinque petiolis erumpunt, ac in singulo petiolo quinque, sex, septémve numero proveniunt, súntque parvæ gemmæ sine calice, tetrapetalæ, exteriùs viridi-dilutæ, internè longis ac candidis pilis in totum obsitæ. *Stamina* in medio 4, brevia, tenuia cum *apicibus* albicantibus. *Stylus* crassior, viridis in medio eminet, ex capitulo plano viridi, quod primordium fructus est, originem ducens. *Fructus* qui sex, septémve congregatim in summitate caulium conspiciuntur, baccæ sunt plano-rotundæ, ex flavo, ubi ad maturitatem pervenere, rubescentes, exteriùs in cortice sex septémve cancellis notatæ, ex quorum singulis ocellus subflavus extuberat. Caro intus densa, flava ac humidior, saporis dulcis, linguam supra folia lancinans, numerosa officula ex flavo albicantia, plana, oblonga & angusta in se habet, putamine duriore, nucleo albicante.

Tempus & Vires. Nascitur circa *Parue* & alibi; fructus mense Januario maturi. Succus expressus & haustus intestinorum tormina tollit.

1. Arbor baccifera, folio subrotundo, fructu Cerasino sulcato rubro polypyreno, officulis cannulatis *Slon. Cat. Jamaic.* **Barbados Cherries.**

D. *Sloane.*

Quindecim circiter pedum altitudinem assequitur hæc arbor, stipites emittens plures, cortice luteo, glabro tectos, ramis multis quaquaversum expansis caput speciosum efficientibus, surculos subinde emittentibus binos oppositos, *foliis* pariter ex adverso binis obsitos, subrotundis, glabris, intensè viridibus, unciam longis, ¾tas unciæ latis, pediculis perexiguis hærentibus: inter quæ *flores* emicant, petiolis semuncialibus insidentes, pentapetali, petalis cochlearis formâ, initio angustis, versùs extremum latis seu subrotundis, colore purpureo: quibus succedunt in pediculis uncialibus *fructus* rotundi, rubri, Cerasi magnitudine, cute glabra uno pluribúsve sulcis exaratâ, pulpam succulentam copiosam, rubentem, subdulcem non injucundam continente, cum pluribus intus triangulis sulcatis seminibus, lateribus ità invicem coaptatis, ut unicum rotundum aliquot sulcis exteriùs exaratum officulum componere videantur. In *Jamaicæ* insulæ hortis ubique colitur.

2. Arbor baccifera, folio oblongo, subtilissimis spinis subtus obsito, fructu Cerasino sulcato polypyreno officulis cannulatis. **Cowhage-cherry** *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Trunco assurgit recto, subinde nodoso, cruris humani crassitie, cortice fusco dilutiore, glabro, tectos; sulcis duntaxat superficialibus hic illic leviter exarato. *Folia* Laurinorum figurâ hoc sibi peculiare obtinent, quod inferiore superficie spinulis prætenuibus creberrimis folio appressis obsita sint, quæ tangentis manum seu cutem atque etiam vestimenta penetrantes adeò ea implent, ut intra breve temporis spatium haud facilè detergi aut excuti possint. *Flores* plures simul velut fasciculatim congesti proveniunt, pentapetali, petalis angustis, extremo subrotundo Cochlearis instar, pallidè purpurei, cum luteis intus staminibus: quibus succedit *fructus*, figura & magnitudine *Cerasi Barbadensis* dicti, seu etiam Cerasi nostratis *Europæi*, ejusdemque coloris, sulcis aliquot caniculatus, in pulpa rubente succulenta triangulares quosdam luteos acinos seu semina, exteriùs profundè sulcata continens.

Circa

Circa urbem S. *Jago de la Vega* prope ruinas monasterii, & ad ripas fluvii *Cobre* nuncupati in frutetis oritur.

Spinæ vix perceptibiles, inferiori folii superficiei accumbentes, tangentis manum molesto pruritûs sensu afficient.

Arbores bacciferæ ob fructum nondum curiosè observatum incertæ sedis.

Frutex baccifer, folio oblongo integro, flore pentapetalo pallidè luteo, odoratissimo. Cloven-berries.

D. *Sloane.*

Frutex est parvus, ad 8 vel 9 pedum altitudinem assurgens, pluribus stipitibus gracilibus, brachio humano minoribus, cortice rubente incano obductis. Rami circa initium *Februarii* Folia vetera, $\frac{3}{4}$tas unciæ à se invicem distantia exuunt, eorúmque loco proveniunt *Flores* 4 aut 5 simul congesti, pediculis ferè nullis, pallidè virides, pentapetali, cum staminibus concoloribus, valdè odorati; quibus succedunt *baccæ* ovales, nigræ, Pruni sylvestris parvi seu Acaciæ *Germanicæ* fructûs magnitudine, in 2 plerunque partes sponte diffissæ, unde nomen. Post Flores nova exeunt *Folia*, pediculis $\frac{1}{10}$ unciæ longis hærentia, ipsa 3 uncias longa, unam in medio lata, valde mollia & lanuginosa, luteo-viridia, costis subrubentibus.

In collibus sylvosis, *Red-hills* dictis, necnon loco *Caymanes* dicto observavi.

Frutex baccifer, flore pentapetalo cœruleo, fructu violaceo, *Slon. Cat. Jamaic*

D. *Sloane.*

Septem aut octo pedum altitudinem assequitur Frutex isthic, virgis tenuibus, tenellis, cortice glabro albicante, *Foliis* luteo-viridibus, unciam 1 longis, dimidiam latis; *Flore* cœruleo pentapetalo, *baccam* post se relinquente, oblongam, ovalem, cœruleam.

In collibus saxosis prope domum D. *Batchelour* reperi.

Solani fructu fruticosa, foliis Laurinis oblongis integris, subtus hirsutis, flore minore purpureo *Slon. Cat. Jam.*

D. *Sloane.*

Habitu exteriore & crescendi modo præcedenti affinis seu congener videbatur hic Frutex, quamvis id non fidenter affirmaverim, cùm fructum ejus nunquam viderim. Rami incano, glabro, striato cortice tecti, ligno constabant albo. *Folia* surculis innascebantur sibi mutuò opposita, pediculis priva, sescunciam circiter longa, semissem lata media latissima parte, exinde utrinque ad initium & finem sensim angustiora, subtus hirsuta. Ex alis foliorum versus summos ramulos egrediuntur *Flores* pediculis trientem unciæ longis incumbentes singulis singuli, & interdum in eodem bini, parvi, purpurascentes, calice pentaphyllo cincti. Hæc ex sicca.

In insula *Jamaica* inveni, & inter plantas siccas reposui.

Arbor baccifera, foliis oblongis acuminatis, floribus confertim ex alis foliorum erumpentibus, fructu minimo croceo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Caudice recto, brachii humani crassitudine ad 15 circiter pedum altitudinem ascendit hæc arbor, cortice albicante, glabro, Corylino simili obducta. Multis fruticat ramis, *foliis* densè obsitis, ad $\frac{1}{3}$ circiter unciæ distantiam, alternis, ut ni curiosè spectes & caute contempleris, surculos folia alata esse crederes. Unumquodque autem folium pediculo prætenui insidens, duas uncias longum est, mediáque latissima parte $\frac{3}{4}$tas unc. latum, glabrum, colore luteo-viridi è foliorum angulis, quos cum ramis efficiunt, exeunt *Flores*, adeò parvi ut vix queant discerni, subrotundi, pallidè virides, multi simul petiolis destituti; quibus totidem succedunt *baccæ*, acicularum grandiorum capitulis majores, coloris Aurantiaci, cuticulâ tenui flava, carne pauca, & ossiculis constantes.

In sylvis & fruticetis campestribus, prope ripas fluvii *Cobre* appellati infra urbem *S. Jago de la Vega* reperitur.

Heliotropii flore, frutex baccifer racemosus, folio rugoso, fœtido, maximo, subrotundo, hirsuto, fructu albo *Slon. Cat. Jam.*

D. *Sloane.*

Trium quatuórve pedum altitudinem assequitur Frutex isthic, caudice viridi fragili, plurimis eminentiis seu cristis nullo ordine positis in superficie extantibus; ramos fundit multos, *foliis* vestitos, sescuncialibus pediculis insidentibus, absque ullo ordine, 9 uncias longis, 3 latis, paullùm crispis, rugosis seu corrugatis, pilosis, obscurè viridibus, odore fœtido & ingrato. Summi rami in plures dividuntur ligulas, inter se variè intercursantes, caudæ scorpii aut Heliotropiorum in modum reflexas seu revolutas, superiori latere plurimos sustinentes *flosculos* oblongos albos, quibus succedunt totidem *baccæ* albæ, pulchram in sepibus speciem exhibentes.

In locis apertioribus insulæ *Jamaicæ*, propè domum D. *Watson* Equitis aurati loco *The Seven Plantations* dicto collegi.

Heliotropii flore, frutex, folio maximo, oblongo, acuminato, glabro, *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

In plerisque cum præcedente convenit. *Folia* tamen nec corrugata sunt neque pilosa, sed glabra, at neque rotunda sed oblonga. Rami floriferi longiores sunt, superiori latere plures albicantes oblongos *flores* Heliotropiorum instar sitos sustinentes, quorum unusquisque oblongus est & in 5 cuspides divisus.

Iisdem cum præcedente in locis occurrit.

Baccifera *Madraspatana* Visci arborei foliis latioribus *Mus. Pet.* 38. An Canelli itti Canni *H. M?* Vol. 10. T. 5. P. 9. Causha seu Causha-chedde *Malab. Act. Philos. Lond.* N. 267. P. 704.

Fructus est 4 plus minus pedes altus, cujus duæ sunt species, quarum altera *Perrecausha-chedde* dicitur. Radix, cortex & folia decocta & pota ossium dolores à frigore ortos leniunt & tollunt.

Taxi fructu arbor *Madraspatana*, Lauri folio *Mus. Pet.* 683. Perewoondel *Malab. Act. Philosoph. Lond.* N. 267. P. 712.

Frutex hic 6 circiter pedes altus est: Fructûs Baccæ Taxicæ magnitudine; & ut officulum Taxi fructûs pulpâ humidâ totum ferè operitur, ità & hujus amplo calice, apice tantum glandis extante.

Folia & fructus pro cibo decoquunt Indi.

P. 1640. Ad Cap. De Rubo.

1. Rubus foliis longioribus, subtus molli lanugine obductis & incanis, flore & fructu minoribus *Slon. Cat. Jamaic.* Serpentia Rubeta mororum altricia Martyr. Dec. 3. Cap. 8.

D. *Sloane.*

In omnibus ferè cum Rubo vulgari seu Rubo fructu nigro *C. B.* exactè convenit, folia duntaxat longiora sunt, subtus albidiora, lanugine brevi molli obtecta, circa margines magis serrata: *Flos Fructúsque* minor.

Secus viam quà versùs *S. Annes* itur, loco *The Moneque Savanna* dicto collegi.

2. Rubus minor Alpinus, *Ætnicus*, rectus, canescens, flore candido *Hort. Cathol. Cupani.*

Hujus ramulum nobis communicavit D. *Sherard.* Spinulæ aduncæ minimæ sunt.

3. Waga *Eremitana* Spinosa, Mimosæ foliis subtus incanis D. *Petiver Act. Philos. Lond.* N. 274. P. 944. Ea-cheddee *Malab.*

Rubi species est multùm se propagans & extirpatu difficilis. Indigenæ folia aquâ humectant, succúmque exprimunt, qui quoniam amarus est saccharo edulcorant, & ad dorsi dolores exhibent quos plerunque aufert.

4. Rubi sive Mori fructu *Americana* Arbor, foliis Laurinis, *Morilie* vulgo. *P. B. P.* Lauri facie *Curassavica*, è cujus radice atramentum conficiunt *Americani Ejusd.* Lauri facie *Curassavica*, volubilis, fructu mori, radice crocea, è quâ atramentum conficiunt *Americani*, quibus *Marilie* dicitur *Hort. Beaum.*

Planta est fruticosa humilis, *foliis* oblongis, angustis, mucronatis, lucidis, binis ad genicula ex adverso prodeuntibus. *Flores* fert in racemo seu fasciculo, rotundo, è summo ramorum prodeunte, albos, parvos, vix conspicuos, pentapetaloides, petalis seu segmentis reflexis, quibus immediatè subjiciuntur *acini*, qui floribus deciduis simul juncti morum referunt. Radix non ad atramentum conficiendum solummodo, sed & ad fœtum expellendum usurpatur.

5. Rubus Idæus, fructu nigro *Virginianus* D. *Banister Pluk. Almag. Bot.*

6. Rubus *Americanus*, magis erectus, spinis rarioribus, stipite cæruleo. In *Hort. Medic. Chelseiano* vigentem conspexit D. *Plukenet*, qui & Almagesto Botanico suo eum inseruit.

Rubus flo. albo pleno *Hort. Reg. Monsp.*

Ad 6tam speciem nota, Hæc non est Rubi species, sed *Ceiba* arbor *Americana*, seu Gossipium arboreum maximum, spinosum, folio digitato, lanâ sericeâ griseâ ex sententiâ D. *Sloane Cat. Jamaic.*

P. 1641. Ad Cap. de Champacam nota.

Arbor hæc Uvifera Orientalis folio longo *Parad. Bat. Prodromi* Autori dicitur: Arbor Laurifolia *Chinensis Martin. Atl. Sinic. Tsjampaca Indorum* seu Arb. Uvif. *Indica*, foliis Lauri *Americanæ Breyn. Prod.* 2.

Add. Uvifera arbor Occidentalis folio rotundo, *Obe* vulgò *P. B. P.* Uvifera litorea, foliis amplioribus, ferè orbiculatis, crassis, *Americana*, Sea-side Grape Barbadensibus dicta *Pluk. Almag. Bot.* Qui & pro *Sideroxylo* seu Ligno ferrea duritie *Americano*, folio subrotundo *P.B.P.* eam habet. Alia Synonyma conjecturalia, apud D. *Plukenet* in Almagesto, vide Descriptionem in additionibus, ad Pag. 1791. Pl. 30.

HISTORIÆ PLANTARUM LIBER VIGESIMUS NONUS:

De Arboribus Pomiferis, quarum Flos imo fructui cohæret.

P. 1646. Ad Cap. de Mancinello adde Synonyma sequentia.

ARbor venenata 2da seu fructu pilæ magnitudine *C. B.* Mespilus X. seu Mespilo similis fructus venenatus *Ejusdem.* p. 454. Arbor venenata alia *J. B.* tom. 1. lib. 4. cap. 65. p. 505. Item Baxanæ arbori similis, si non eadem *Ejusd.* ibid. cap. 64. Item, Mespilo similis Fructus *Americanus*, *Ejusd.* lib. 1. p. 72. Hujus etiam Fructus est Fr. orbicularis peregrinus nervis distinctus *Clus. exot.* de quo nos *Hist.* p. 1818.

P. 1650. Ad Cap. De Anona.

1. Speciei 1æ seu Ata-maram *H. M.* adde Synon. seqq. Anona foliis odoratis minoribus, fructu conoide squamoso parvo dulci *Slon. Cat. Jamaic.* Anona Indica fructu parvo violaceo, *Herman. Cat. H. L.* ex sententia D. *Sloane.* Item, An. *Ind.* pomo cœruleo *Ejusd. P. B. P.* Cachimas Sauvage *Rochefort.* Anona *Ind.* fructu ex viridi & luteo, cortice squamato aspero, nucleis nigricantibus parvis *Pluk. Phyt.* T. 134. F. 3. An Araticu do mato *Marcgrav?* Sweet-Sop. An Arbor *Salawaccensis Catappæ Malabaricæ* folio, flore extus sericeo *Petiv. Act. Philos. Lond.* N. 276. P. 1007?.
2. Speciei 2æ seu Anonæ-maram *H. M.* adde, Anona maxima, foliis oblongis angustis, fructu maximo luteo conoide, cortice glabro, in areolas distincto *Slon. Cat. Jamaic.* Anon Oviedi *Clus. Park. J. B.* Pomus sive malum 9um seu Anon Oviedo *Clus.* in *Garc.* magnam cum Guanabano similitudinem habens *C. B.* 434. item Pyro similis exotica 3a, seu Pyro similis fructus alter in nova *Hispania Ejusd.* 439. Araticu ape *Marcgr. Pis. Redi* Anona *Indica* angustifolia, fructu cœruleo, cortice squamato glabro *Pluk. Phytogr.* T. 134. F. 4. *Manjar Blanco*, Hispan. Custard-Apple nostratium.
3. Species 3a eadem est cum præcedente, ut ex Synonymis è *D. Sloane Cat. Jamaic.* additis apparet. Guanabanus a. *Oviedi* diversa Arbor est.
4. Speciei 5tæ seu Araticu ponhe *Marcgrav.* adde Synon. Anona maxima, foliis latis splendentibus fructu maximo viridi conoide, tuberculis seu spinulis innocentibus aspero, *Slon. Cat. Jamaic.* Guanabanus *Oviedi Clus. Lugd. Scalig.* & aliorum. Guan. Ovied. fructu squamato *J. B.* Fructus angulis donatus tertius, seu *Brasilianus* inæqualis semine fusco fervido *C. B.* 406. An. *Indica* latifolia, fructu squamato aspero, seminibus è flavo nigricantibus turgida *Pluk. Phytogr.* T. 134. F. 2. *The* Sowre-sop Tree.
5. Species nostra 6ta eadem est cum 2da.

Adde,

Adde,

1. Anona aquatica foliis laurinis atro-virentibus, fructu minore conoide luteo *Slon. Cat. Jamaic.* Araticu-pana *Marcgrav. Pis.* Anona Americana juxta fluviorum ripas nascens, Pyriformi fructu, Sardinas muria conditas olente, semine ampliori pallido *Pluk. Phytogr.* T. 240. F. 6. Water-Apple. *or* Sweet-Apple.

D. *Sloane.*

Ad 30 aut 40 pedum altitudinem assurgit arbor isthæc, trunco corpus humanum medium crassitudine adæquante, recto, scabro, incano cortice cincto, ramis paucis, quorum surculi *foliis* vestiuntur pediculis ¼ unciæ longis innixis, ipsis 4 uncias longis, mediâque latissima parte sescunciam latis, Laurinorum figurâ, glabris, obscurè viridibus, duris. *Fructus* pugni magnitudine, turbinatus Guanabani ad instar, pediculo unciali arbori appensus, fructu decidente restans aliquam pulpæ partem extrahit, foramine relicto. Cutis exterior primò viridis est, deinde flavus lineis duntaxat nonnullis in superficie reticulatus ut *Manjar blanco.* Semina in lineis à centro versùs circumferentiam tendentibus sita sunt, Fabæ magnitudine, oblonga, teretiuscula, cinerea, cristâ secundùm longitudinem decurrente, pulpâ coloris Aurantiaci, saporis parùm grati circundata, quamvis Mali Aurantii odorem aliquatenus & saporem participet, & esculenta sit.

Prope ripas fluvii *Black River* dicti supra pontem copiosissimè crescit, ubi fructum maturum Junio collegi.

Arborem hanc in *Historia* pro *Mancinello* perperam habuimus. Rustici in insula *Jamaica* fructum ejus esculentum esse D. *Sloane.* retulerunt.

2. Anona foliis subtus ferrugineis, fructu rotundo majori, lævi, purpureo, semine nigro, partim rugoso, partim glabro *Slon. Cat. Jamaic.* Caymito *Ovied.* *The* Star-Apple.

D. *Sloane.*

Hujus Arboris truncus pedali est diametro, cortice fusco-rubente tectus, ad 30 aut 40 pedum altitudinem elatus, ramis & surculis quaquaversum extensis, & ad terram proximè pertingentibus. *Folia* alternatim è surculis exeunt in pediculis semuncialibus, 5 uncias longa, mediâque latissima parte duas lata, glabra, colore superne saturatè viridi splendente, subtus *fueillemort*, seu ferrugineo; sericeo splendore telam *Sattinum* dictam provocantia; pulchritudine & raritate quodcunque hactenus viderim folium superantia. Ad alas foliorum exeunt *Flores* plurimi, rotundi, parvi, purpurascentes, 5 parvis succulentis petalis & *staminibus* aliquot compositi. Quibus singulis succedit fructus purpureus, lævis, rotundus, pomo nostratibus *Pippino* dicto majori similis, pulpâ constans plurimum albicante, interdum purpurascente, venis aliquot lacteis intercursantibus, dulci & satis jucunda semina aliquot circa centrum fructûs disposita includente, nigra, splendentia, rhomboide, fissuram albam in margine centrum respiciente obtinentia, majorem quàm quæ in fructu *Nisperas* dicto cernitur, unoquoque membrana tenui obvoluto. Si fructus transversim dissecetur, seminum loculamenta stellam repræsentabunt: Unde fortasse nomen.

In agris & hortis *Jamaicæ* insulæ ubique colitur, sponte non provenit, quod sciam.

Mensis secundis infertur ut alii fructus horarii, nec injucundus est, & ex signatura seu similitudine pulpæ cum spermate venereus admodum censetur. In insulis minor est quàm in continente.

3. Anona foliis Laurinis, glabris, viridi-fuscis, fructu minore rotundo, viridi-flavo, scabro, seminibus fuscis splendentibus, fissura alba notatis *Slon. Cat. Jamaic.* An Anona *Curassavica*, fructu dulci. Sappa *Curassavica Honig Appell* seu pomum mellitum, item Mespilus *Curassavica* vulgo *P. B.P ? The* Nispero, Naseberry *or* Sappatilla-tree. Arbor Americana alatis foliis pomifera *Pluk. Phyt.* T. 269. F. 3.

D. *Sloane.*

Trunco recto, cortice fusco obducto, sulcis quibusdam prope fundum exarato, ad 30 circiter pedum altitudinem assurgit. Rami pariter rectà sursum nituntur, surculis extremis deorsum nutantibus, *foliis* densè obsitis, uncialibus pediculis insidentibus, 4 uncias longis, sescunciam latis, glabris, tenuibus, splendentibus, colore sordidè viridi. *Flores* è virgis extremis exeunt plures simul, unoquoque petiolo privato ¾ unc. longo incumbente, è 6 pallidè viridibus foliis pro calice, & unico albo rotundo campaniformi petalo pro flore, in medio protuberante, & versùs summam partem angustiore, Arbuti florum aut Lilii convallium in modum, stamina intus viridia continente compositi. Cui *Fructus* succedit magnitudine & colore Pomi mediocris, rotundus, cuticulâ exteriore scabrâ; in pulpa subfusca, succulenta, per maturitatem dulci, semina plura, glabra nigra splendentia, cum fissura in margine alba & in testa modicè dura nucleum album claudentia continens.

Tota hæc arbor, omnesque ejus partes excepto ligno lactescunt, fructus etiam ipse cum maturus lacte adeò turgescit, ut avulsus illud copiosissimè extillet, quod si dissecetur, rivulos seu venulas lactè turgidas ostendit per pulpam decurrentes: tunc tamen adeò acerbus est & ingratè austerus, ut os mandentis constipet, nec edendo sit donec fracidus fiat, ut Mespili. A semine hic illic in hortis & agris *Jamaicæ* sato provenit, & fructum perficit; sed rariùs. In insula prope *Campeche* & in continente *Americæ* variis in locis sponte oritur, ubi Simiis & Cercopithecis alimentum præbet.

Pomorum

Pomorum usus præcipuus est ad mensas 2das instruendas, siquidem grato suo sapore palatis omnibus se abunde commendant.

4. Anona maxima, foliis Laurinis glabris viridi-fuscis, fructu minimo rotundo viridi-flavo, seminibus fuscis splendentibus, fissurâ albâ notatis *Slon. Cat. Jamaic.* Auzuba de *Lopez de Gomara.* *The* **Bully-Tree.**

D. *Sloane.*

Ejusdem cum præcedente Generis est, duntaxat major, fructu a. minore. Trunci crassitudine Quercum adæquat, altitudine multùm superat, cortice fusco dilutiore, admodum scabro, seu profundis sulcis inæquali. Ramos fundit multos, ad extremitates suas plurimis *foliis* obsitos, nullo ordine positis, pediculis uncialibus fultis, 4 uncias longis, 2 latis, figuræ ovalis, colore viridi, glabris, tenuibus, siccis, costâ mediâ & lateralibus transversis pluribus donatis. *Fructus* inter folia exeunt in pediculis uncialibus, rotundi, nucis Myristicæ magnitudine, cute exteriori scabra, ad instar præcedentis seu *Naseberry* fructûs, cui colore similes sunt. Pulpa primò acerba, postquam fructus aliquandiu repositus fuerit dulcescit, plurimáque intra se oblonga compressa nigra splendentia *semina* continet, margine seu fissura alba præcedentis exactè simili notata, tantum minora.

Ex altissimis est arboribus quæ in montosis hujus Insulæ [*Jamaicæ*] Sylvis nascuntur. Materies magni usûs est ad efficiendas pro scandulas domibus integendis, cui valde idonea est. Fructus comeditur, nec injucundus est.

5. Anona *Americana* folio splendente ex *Vera Cruce P. B. P.*

Folia habet minora, nervosa, dilutiùs viridia, semina longissima & angustissima, russa.

Eadem folio non splendente ex *Sirinama P. B. P.* Folia omnium minima & brevissima, non lucida; Semina etiam minima, lucida, fusca.

6. Anona *Curassavica* fructu dulci, &c. *P. B. P.* à penultima diversa esse videtur ex descriptione D. *Sherard* ad me missa, quæ sic se habet. *Folia* fert rigida, Laurina, lucida, glabra, alterna, nervo per medium rubente, lignoso, crasso. *Flores* è summis ramis exeunt, albi, ex petalis sex crassis, rigidis, cum stylo in medio nigricante, conflati, quibus subest *calix* hexaphyllos. *Fructus* pugni magnitudine est, edulis, extrinsecùs ex pallido nigrescens, seu cinereo-fusci coloris, sapor dulcis Sacchari instar. Fructus refert Mespilum, sed semina non conveniunt, nam sunt compressa, lucida, unguem lata. Arbor lactescit.

7. Anona trifolia, flore stamineo, fructu sphærico, ferrugineo scabro minore, Allii odore *Slon. Cat. Jamaic.* Tapia Brasiliensibus *Marcgrav. Pis.* Nyrvala *H. M.* Part 3. P. 49. Apioscorodon, seu Arbor *Americana* triphylla, Allii odore poma ferens *Pluk. Phytogr.* T. 137. F. 7. *The* **Garlick Pear-tree.**

D. *Sloane.*

Ad 30 circiter pedum altitudinem assurgit Arbor isthæc caudice femur humanum crasso, cortice obscurè virescente tecto, quæ postquam per aliquot menses nuda seu foliis vidua perstiterit, *flores* primò protrudit circa ramulorum extrema, pediculis duas uncias longis insidentes, è multis plerunque virentibus uncialibus staminibus, purpureis apicibus capitatis stylum ejusdem altitudinis & coloris circumstantibus compositos: quibus succedunt *Fructus* pediculis 2, 3ve uncias longis innixi, exactè sphærici, pilæ palmariæ magnitudine, sub cortice hirsuto pulpam farinaceam velut Pyri, subdulcem, Allium olentem, continentes, unde nomen Anglicum. Prope centrum multa collocantur *semina* majuscula, nigra, splendentia. *Araticu ponhe* similia, sed minora. *Folia* terna simul in eodem communi, 3 uncias longo pediculo, quorum unumquodque 4 unc. longum est, 2as latum media latissima parte, glabrum, crassum, obscurè viride, petiolo privato ⅛ unc. longo pediculo communi adnexum, figurâ suâ lobum pinnati sambuci folii imitans.

In sylvis campestribus *Jamaicæ* insulæ frequenter reperitur Nyrualæ descriptionem vide *Histor.* P. 1044.

8. Anona forte *Indiæ Orientalis*, foliis oblongis, ex adverso binis, plurimis conspicuis venis parallelos secundùm latitudinem venustè decurrentibus, fortè Mangaiba *Brasiliensium Pison.* Satis propriè nominari posset, Anona utriusque *Indiæ* lævis, fructu ovali aureo, parte Soli obversa punctis rubris insignito *Pluk. Phytogr.* T. 135. F. 3.

9. Anona *Americana* sylvestris foliis & fructu maximis, *Soortsack* sylvestre vulgo *P. B. P.* Fructus infantis caput æquat, coloris flavescentis, saporis dulcis, non adeò grati. *Semina* maxima, pallida, glabra, lucida.

De

De Malo Aurantia & Limonia.

1. Malus Arantia, fructu rotundo maximo, pallescente, humanum caput excedente *Slon. Cat. Jamaic.* M. Ar. *Indica* fructu omnium maximo, *Pumpelmus* dicto, medulla pallescente. *Herman. Cat. Leyd.* p. 405. Aurantium *Indicum* in insulis *Philippinis* 2dum, seu alterum peramplum &c. *Ferr. Hesp.* lib. 4. cap. 14. pag. 429. *The* Shaddock tree. *Vencu Sinensium Martin. Lusitanis* Jamboa *Hist. nost.* 1793. Malus Arantia utriusque *Indiæ*, fructu omnium maximo & suavissimo, *Belgis Orientalibus* Pumpelmos, *Virginiensibus* nostratibus (ab inventoris nomine qui ex Indiis *Orientalibus* ad oras *Americanas* primò transtulit) *Shaddocks* audiunt *Pluk. Almag. Bot.* p. 239.

D. *Sloane*.
In *Jamaica* seruntur, & vigent proficiúntque valde: quamvis fatendum sit, quemadmodum Aurantiæ *Sinenses* in *Jamaica* provenientes *Barbadenses* bonitate superant, ita *Shaddocks* in *Barbados* natas *Jamaicensibus* palmam præripere. Arbor hæc Aurantiæ per omnia similis est, duntaxat major. Fructus rotundus est, capitis humani magnitudine, cortex flavus, glaber, non admodum crassus, pulpa acidè dulcis, valde aromatica.

2. Limo sylv. *Madraspatana*, pumila, fructu parvo D. *Petiver* Act. Philos. *Lond.* N. 271. P. 846. *Caut-elmecha Malab.* nomine à D. *Sam. Brown* ex *Indiis* missa. Ad 4 aut 5 pedum altitudinem crescit. Fructum (dimidii Limonis magnitudine) Indigenæ muriâ condiunt pro intinctibus.
3. Aurantium *Chamerambacum* spinis longis robustis *Pet. Act. Philos. Lond.* N. 271. P. 847. *Mocellee-cruetto* nomine à D. *Sam. Brown* missa, qui *Coru Parkinsoni* speciem esse opinatur. Tres, inquit, hujus species sunt. Indi ex omnium fructu oleum ad paralysin sanandam efficax, parant.
4. Limo Madraspat. apicibus foliorum ferè sinuatis, fructu cuspidato *Pet.* in *Act. Philosoph. Lond.* N. 244. P. 333. item N. 271. P. 848. An Coru *Acostæ, Clus. Garciæ, Park.* & aliorum? An Mal-Naregam *H. M.* Vol. 4. Tab. 12. Pag. 27? *Corutree* ipsis *Malabarensibus* dicitur. *Coru* arboris descriptio habetur *Hist.* nost. p. 1657.

P. 1659. 5. Malus Aurantia *Zeylanica*, foliis longis angustis, appendiculâ longissimâ donatis *Breyn. fascic.* Hujus ramulum vidi inter plantas siccas à clariss. *Breynio* ad D. *Petiv.* transmissas.

P. 1661. Ad Cap. de Caniram adde Synonym. seq.

Cucurbitifera *Malabariensis*, Oenopliæ foliis rotundis, fructu orbiculari rubro, cujus grana sunt Nuces vomicæ officinarum *Pluk. Almag. Bot.* Solanum arboreum Indicum maximum foliis Oenopliæ seu Napecæ majoribus, fructu rotundo, duro, rubro, semine orbiculari compresso, maximis, Nuces vomicas & Lignum colubrinum Officinarum ferens *Breyn. Prod.* 2. 92. Nux vomica vulgò Officinarum, compressa, hirsuta, *J. B.* t. 1. l. 3. p. 399. Nux vomica in Officinis *C. B.* 511. Colubrini ligni 3um genus in *Malabar*, vastæ arboris magnitudine *Acostæ C. B.*
Nos de *Nuce vomica* egimus inter fructus stirpium minùs cognitarum *Lib.* 34 p. 1814.

Malus *Americana* trifolia, fructu Pomi Aurantii instar colorato *Commelin. Cat. Amst. rar.* Arach. Simmeron vulgò. Terebinthus *Americana* trifolia lucida *Palmalatta* vulgò dicta *Herm. B. P. B.* minùs rectè ex sententia D. *Commelin.* An *Tapia Pisonis* & *Marcgr.*

Hanc arborem eandem esse cum Tapia *Pis.* & *Marcgr.* existimantibus vix consentit D. *Commelinus*, differentia aliqua in fructu & semine existente. Ego cur diversam sentiat rationem non video. *Arach Simmeron* Aurantium sylvestre significat. Marcgravius autem Fructum rotundum, Pomi mediocris magnitudine huic arbori tribuit, qui quando maturuit flavet instar Aurantii, ac corticem illi æqualem habet.

Malus *Americana* spinosa, Portulacæ folio, fructu folioso, semine reniformi splendente, *Blad-appel* vulgo *Commelin. Cat. Amst. rar.*

Caudex in Horto Amstel. bipedalis, fungosus, spinis ad foliorum exortum prodeuntibus singularibus, interdum pluribus, bicompositis, ad summitatem ramosus. Cortex per primam adolescentiam virescens, pòst cinereus. *Folia* 3 digit. longa, sescunciam lata, ad exortum angusta, ad extremum cuspidata, per oras æqualia, crassa, succosa. Ramuli ad spinas niveo tomento piloso gaudent. Poma rotunda, exilia, quæ foliola crassiora emittunt. *Semina* parva, reniformia nitentia fusca.

P. 1604. Cumbulu *H. M.*

Hujus descriptio Adhatodæ *Zeylan. Herm.* per omnia non convenit, quoad flores, sed præcipuè vascula seminalia. In *Adhatoda* ad foliorum alas eriguntur spicæ, imâ parte nudæ, superiori

ſuperiori floribus verticillata ſerie junctis ornatæ, quorum utrinque unus ad genicula ſpicæ prodit, ex calice nunc quadrifido, nunc quinquifido, cui ſubjiciuntur foliola duo anguſta, è regione oppoſita: infra hæc prodeunt duo alia foliola, prædictis majora. Cæterùm *Flores* ſunt candidi, ad flavedinem tendentes, ex galea ampla fornicata & ſulcata, ut & labio trifido conſtructi. Utraque pars [labium & galea] lituris purpuro-violaceis variegantur. E floris medio exeunt duo albentia *Stamina* fornicata, *Apiculis* luteo-viridantibus coronata, cum *Stylo* longiore abſque *apice*, futuri *fructûs* rudimento adnexo. *Fructus* oblongus eſt, bicapſularis. D. *Sherard.*

Adhatoda Canarienſis Oleæ folio viridi D. *Sherard.* Arbuſcula *Canarienſis*, Salicis aut potiùs Oleæ Sylv. *Barbadenſium* foliis & facie, ſeminibus ad tactum (quando maturis) è capſulis cum ſtrepitu diſſilientibus, Snap-Tree noſtratibus vulgo *Pluk. Almag.* p. 44. & 328. Salicis folio *Canarienſis* arbuſcula impatiens Ψοφόδενδρος ſeu arbor Crepitus, &c. Tab. 313. F. 1.

D. *Sherard.*

Plurimis fruticat ramulis, cortice albicante ſcabro tectis [juniores primo anno lætè virent] *Folia* ex oppoſito glabra, craſſiuſcula, ſequiunciam & duas uncias longa, ex anguſto principio in latitudinem ſeſe laxantia, & in acutum deſinentia oleæ ferè formâ, breviora tamen, utrinque obſcuro virore nitentia. Ex horum alis conjugato ordine exeunt pediculi ſemunciales, ſubinde longiores, *flores* ſuſtinentes in brevi ſpica, ex galea ampla, bifida, fornicata & labio trifido conſtructos. E medio emergunt duo *Stamina*, albentia, apiculis craſſis è luteo fuſcis coronata, cum ſtylo falcato abſque apice. Totus autem Flos ex albo luteſcit, lineis ruſeſcentibus inſcriptus. *Calix* in 5 ſegmenta anguſta & acuta dividitur, quo continetur *capſula* oblonga & acuminata bifariam in duo loculamenta diviſa, ſeminibus repleta.

Adhatoda herbacea, Circææ foliis, parvo fructu *Tournef.* Inſt. r. h. 175.
Adhatoda flore minori *Tournef.* Inſt. r. h. ibid. Vide Bem-curini H. M. Part. 2. 33.
Adhatoda floris labio ſuperiori anguſtiſſimo & ad poſteriora reclinato ejuſd. Vide Carim-Carini H. M. part. 2. 31.

P. 1665. Ad Cap. 15. De Mamay arbore nota.

Arbor hæc D. *Sloane* Malus Perſica maxima, foliis rotundioribus ſplendentibus, glabris, fructu maximo, ſcabro, rugoſo, ſubrotundo, pulpâ dura, ſubluteâ, unum vel plura oſſicula filamentoſa cingente, dicitur, & in omnibus ſylvis montoſis Inſulæ *Jamaicæ* abundare. Idem arborem hanc à *Mamee-Sappota* Jamaicenſium diſtinguit. Vide utriuſque arboris, viz. *Mamee* & *Mamee Sappota*, Synonyma apud D. *Sloane.*

Maminee, Momin vel Toddy-Tree *Hugheſii* Palmæ ſpecies eſt (ut opinatur D. *Sloane*) nimirum Palma *Hairi* dicta, non hæc Arbor.

1. Arbor Mali Perſicæ Mammeya dictæ foliis ſubrotundis, acuminatis, ex adverſo ſitis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Hujus arboris virgæ cortice glabro rubente integebantur. *Fola* ad genicula bina oppoſita ad intervalla circiter uncialia exibant, breviſſimis vel nullis pediculis donata, duas uncias longa, unam lata latiſſima prope baſin ſubrotundam parte, exinde ſenſim coarctata donec in punctum tandem deſinerent, glabra, ad margines æqualia, venis eleganter Mammeæ in modum ea percurrentibus ſtriata.

In una neſcio qua è Caribbeis inſulis collegit D. *Sloane.*

2. Arbor Mali Perſicæ foliis, anguſtis, oblongis, acuminatis, ex adverſo ſitis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

E maximis eſt *Caribearum* inſularum arboribus, altitudine & trunci craſſitie inſignis, *Folia* circulis nonnihil aculeatis adnaſcuntur, ad uncialia ferè intervalla, bina oppoſita, abſque pediculis, 4 plus minus uncias longa, unam ad initium lata, latitudine exinde continuè imminuta donec tandem in punctum deſinant, circa margines æqualia, viridia, unâ in medio coſtâ tranſverſas aliquot è lateribus utrinque emittente.

Si non eadem ſit cum præcedente, ob ſimilitudinem proximum illi locum aſſigno.

In inſula *Barbados* inveni.

3. Mali Perſicæ *Mammeyæ* dictæ folio longiore Arbor maxima, cortice ſulcato cinereo amaro. *Slon. Cat. Jamaic.* Baſtard Mammee-Tree, or *Santa Maria.*

D. *Sloane.*

Ex ampliſſimis eſt hujus Inſulæ arboribus, adeò ut partes ejus omnes propiùs inſpicere, adeoque exactè diſcernere & deſcribere nunquam potuerim. Cùm junior adhuc eſt corticem habet delicatum, glabrum, flavicantem, maculis nonnullis albis varium; Adultæ & vetuſtiori cortex pluribus ſulcis inſculptus eſt ut Pruni noſtratibus Bullace dictæ; truncus longus, gracilis;

Folia lata, *Mammeyanis* nonnihil similia, unde cùm alias ejus partes nesciverim, huc eam retuli.

A nomine *Santa Maria* huic arbori ab *Hispanis* imposito, & corticis amarore à nonnullis pro arbore corticis *Peruviani* habita est, & viribus insignibus pollere credita, verùm experientia opinionem hanc refutavit. Lignum in usu est pro baculis efficiendis; cúmque arbor recta & procera sit, truncus pro malis navium inservit.

In sylvis insulæ *Jamaicæ* densis & opacis frequens est.

4. Mammee *Canarinæ* foliis & facie Arbor ex Insula *Johanna*, *Pluk. Mantiss.*

5. Malus Persica maxima, foliis magnis integris longis, fructu maximo oblongo scabro, ossiculo partim rugoso, partim glabro *Slon. Cat. Jamaic. The Mammee-Sapota.*

Arbor Americana pomifera frondosis ramulis, foliis amplis, longioribus, obtusis, duris & venosis, margine æquali, *Mammee Sapota Jamaicensibus* audit. *Pluk. Almag.* p. 33. *Phytogr.* T. 268. F. 2. Hujus fructus est Nux seu ossiculum *Cypote* dictum *Clusio* & *J. Bauhino.*

D. *Sloane.*

Trunco assurgit recto, 30 pedes alto, corporis humani crassitudine, cortice cinereo tecto, sulcis hic illic exarato; ad 20 circiter ab exortu pedes integro seu simplici & indiviso, deinde ramoso, ramis quaquaversum æqualiter extensis. Summas virgas seu surculos undique obsident *Folia*, nullo ordine posita, pediculis uncialibus insidentia, pedem longa, 3 uncias lata, prope extremum ubi latissima, in obtusum apicem desinentia, pallidè viridia, glabra, tenuia, costâ unicâ mediâ, & nervis pluribus lateralibus firmata. *Flores* ex ipsis ramulis enascuntur, Floris lactis colore; quorum unicuique succedit *Fructus* oblongo-rotundus, duarum triúmve unciarum longitudine, in medio crassissimus, ubi brachium ferè adæquat, versùs utrumque extremum gracilior, cute aspera Cinnamomei aut rufi coloris tectus, eminentiis & valleculis variarum figurarum inæqualis. Cuti subest pulpa seu caro ½ aut ⅓ unciæ crassa, ejusdem coloris, dulcis & ab incolis *Marmelata* nativa dicta, ob similitudinem seu convenientiam in colore cum *Marmelata* Cydoniorum. Sub carne latitat ossiculum unicum, oblongum acuminatum, altero extremo crassiore subrotundo; coloris Cinnamomei splendentis, excepta unica rima per marginem cinerea, superficie inæquali, nucleum unum continens.

Ossiculo seritur ut aliæ arbores frugiferæ, & per totum ferè annum fructum fert.

Fructus nonnullis jucundissimus habetur vel solus comesus, vel ob nimium nauseosam & fatuam dulcedinem cum succo limonum mixtus. Ob signaturam, seu figuram interseminei, nuci impressam, venereus admodum censetur.

Ossiculum hujus fructus *Cypote* dictum arboris Balsamum Peruvianum fundentis fructum fuisse absque fundamento, ut nobis videtur, ex aliorum relatione, scribit *Clusius.*

P. 1668. Ad Cap. De Arbore cucurbitifera ad.

Jarobam *Brasiliensibus Marcgrav. Pisonis*, quam nos Phaseolis accensuimus, *D. Sloane* Arboribus cucurbitiferis annumerat, sub titulo, *Cucurbitiferæ fruticosæ trifoliæ scandentis*; nec immeritò, cùm fructus Cucurbitæ arboreæ, *Calabash* dictæ, exactè similis sit, duntaxat minor.

In sylvis montosis inter agros *D. Freeman* & locum *Guanaboa* dictum reperitur.

1. Cucurbitifera arbor fortè, Rhamni facie spinosa, foliis oblongis confertim nascentibus *Slon. Cat. Jam.*

D. *Sloane.*

Plures ab eadem radice trunci exoriuntur, brachium crassi, recti, 9 aut 10 pedes alti, cortice glabro albicante obvoluti, ramis & surculis rectâ extantibus divisi. *Foliorum* Rami agminulis è parvis protuberantiis confertim egredientium vestiti, ut in Arbore Cucurbitifera, duntaxat minorum, ad uncialia aut minora intervalla. Sunt autem *Folia* unciam longa, ¾tas lata prope extremum, ubi subrotunda & latissima, glabra, luteo-viridia. Surculi plerunque post sescuncialem longitudinem in aculeos desinunt, unde ab eorum multitudine Frutex spinosus videtur.

In sylvula inter *the Town Savanna*, & locum *two mile wood* dictum reperi.

2. Cucurbitifera arbor fortè, foliis subrotundis confertim nascentibus, ramulorum extremitatibus tumidis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Arbor est ampla, multos emittens ramos, in ramulos hinc inde oppositos divisos, glabro albicante cortice tectos, cui subest lignum durum. Surculi divisione dichotomian observant, & ad extremitates suas tumorem incurvum obtinent, tertiam circiter unciæ partem longum, reliquo ramulo duplo majorem, scabrum, nigricantem, è quo tria ferè exeunt *folia* conferta, unoquoque pediculo quadrantem unciæ longo insidente, ipso sescunciam longo, & ¼ unciæ lato latissima prope extremum subrotundum parte, ab angusto enim principio paulatim dilatantur in finem rotundiusculum, súntque tenuia, luteo-viridia, & cucurbitiferæ arboris foliorum similia.

In sylvula prope locum *Don Christophers cove* nuncupatum in *Jamaicæ* partibus septentrionalibus collegi.

3. Cu-

3. Cucurbitifera arbor fortè, foliis oblongis, integris, acuminatis, confertim nascentibus *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Rami hujus arboris recti sunt, glabro albicante cortice tecti, cui subest lignum durum album. E ramis surculi seu ramuli exeunt bini ordine sibi mutuò oppositi, in quibus ad intervalla uncialia aut longiora, $\frac{1}{4}$ unciæ longis pediculis insidentium exeunt foliorum sibi mutuo oppositorum aggregata; *Folia* sescuncialia ferè sunt, inque media latissima parte unciam propemodum lata, initio angusta, & in acumen desinentia, glabra, splendentia, & Cucurbitiferæ arboris foliis nonnihil similia. Ex alis foliorum in pediculis tenuibus brevibus exeunt *flosculi* oblongi, perianthio parvo, è foliolis exiguis composito, excepti.

In *Jamaicæ* insulæ Septentrionalibus collegi, & an à præcedente specie differat dubito.

4. Cucurbitifera arbor fortè, foliis oblongis integris confertim nascentibus, nervo folii medio & ramulorum summitatibus lanugine ferruginea obsitis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Surculorum seu ramulorum hujus arboris summitates pilis ferrugineis obtegebantur, ut & costæ seu nervi foliorum majores. Folia a. multa simul aggregata prodibant, Cucurbitiferæ arboris similia, $\frac{1}{4}$ unciæ longis pediculis insidentia, $2\frac{1}{2}$ uncias longa, latitudine dimidia, ad apicem nonnihil acuminata, colore viridi obscuro, glabra & splendentia.

In *Jamaica* insula inveni, & inter herbas siccas reposui.

5. Cucurbitifera arbor spinosa foliis fere Ficûs, fructu Pomi magnitudine & forma: seminibus albis serie eleganti massulæ nigræ immersis, ex *Prom. Bæ Sp. Pluk. Mantiss.*

6. Cucurbitifera arbor frondosa, Caniram fortè genus alterum è *Maderaspatan. Pluk. Almag. Bot.*

7. Cucurbitifera arbor spinosa, fructu Mali aureæ facie, aromatica *Pluk. Phytogr.* T. 170. F. 4. An Chivef Thevetó *J. B?* item Peno-absou arbor *Americana* è *Theveto J. B.* Tom. 1. lib. 3. P. 255?

P. 1674. Post speciem primam Cap. 1. adde.

Palmapinus Amygdaloides ex insula *Barbadensi Pluk. Almag. Botan.* Amygdalus *Granatensis De Laet.* An Palma Amygdaloides *Virginiana P. B. P.*

Cacao affinis Frutex spinosus, Lycii facie, Jasmini flore albo, fructu in dispares particulas, inter se arctè hære ites diviso *Slon. Cat. Jamaic.* An Jasminum spinosum *Americanum*, folio lucido subrotundo *P. B. B?* An Lycium majus *Americanum*, Jasmini flore, foliis subrotundis lucidis *Pluk. Phyt.* T. 97. F. 6. Lycium *Curassavicum*, folio subrotundo, *Rabba de Caballo* vulgo *Ejusdem?*

D. *Sloane.*

Frutex isthic ad 10 aut 12 pedum altitudinem assurgit, trunco brachium humanum crasso, cortice scabro rubente tecto, ramoso, ramis ex adverso binis, spinis pariter oppositis acutis, $\frac{3}{4}$tas unciæ longis armato. *Folia* itidem bina opposita exeunt, unciam longa, dimidiam lata, luteo-viridia, glabra & nitentia, medio latissima, versus utrumque extremum sensim angustata, pediculorum expertia: è quorum alis egrediuntur *Flores* pentapetali, albi, calicibus viridibus semunciam longis cincti, stellati: quibus succedunt *Fructus* semunciales, virides, umbilicati, digitum humanum in medio crassi, versus utrumque extremum pyramidales, sub cute tenui, viridi, concava, materiam nigricantem, nucibus Cacavis similem; è particulis irregularibus, arctè sibi mutuo appressis compositam continens.

Secus viam quæ ab urbe *S. Jago de la Vega* versus *Guanaboa* ducit collibus *Redhills* dictis invenitur spontanea.

P. 1676. Ad Cap. de Ahovai.

1. Penar-Valli fœmina H. M. P. 8. T. 47, 48. Ahovai *Theveti* fructu, longiore, triangulo floribus racemosis, monopetalis, quinque partitis, fructui insidentibus.

H. M.

Hujus natale solum est *Mangatti, Paroe, &c.* Ingens & latè se dispergens planta est, florens tempore pluvioso. *Rami* virides, striati spadicei, quorum filamenta lignosa, intus carne viridi, humida, interpolati. Sub cuticula exteriori, quæ facilè deglubitur, viridi-fusci. *Folia* cum suis petiolis, oblongis, tortuosis, crassis, viridi-fuscis, nitentibus ac interiùs lato sulco striatis videntur, oblongo-rotunda, angusta, anterius brevi cuspide eminentia, texturâ crassa, spissa & mollia, superficie plana, viroris in recta parte saturi & nitentis, in aversa parùm dilutioris, saporis amari. Costa media crassa est cum lateralibus utrinque extuberans. *Flores* in racemis viridibus, è foliorum alis egressis proveniunt, monopetali, quinque-partiti, ex albicante subviridescentes, cuspidibus reflexis; crassi ac carnosi, intus pilis albicantibus oblongis obsiti, cum pede pollicem longo, qui primordium fructûs est. In medio tria crassiola emicant *stamina*, in superiore parte bifida, crispata, & sibi mutuo juncta, quæ cum tempore ità explanantur, ut in fructu ipso basin ejus triangularem constituant. *Calix* trifolius est. *Fructus* fasciati in pedunculis oblongis dependent, formam baltei sclopetariorum (*Bandeliers* Anglicè) referentes, oblongi, tribus rotundiusculis lateribus obscurè extuberantes, circa pe-

diculos strictiores, ad basin latiores, quæ tribus rotundiolis lateribus circumscripta est, & ex centro basis tribus suturis ad angulos laterum striati, cortice crassiusculo, qui primò viridis, dein ruffi est coloris, in medio columnam habet carneam triangularem, quam inter & corticem *semina* consita sunt, oblongo-rotunda, plana, in centro oblongæ membranæ, quæ tunicæ instar latus mediæ columnæ obvelat; súntque unà cum fructibus saporis & odoris Cucumerum.

Ex foliis tritis balneum præparatur adversus corporis æstus, nervorum contractionem, minores abscessus atque carbunculos. Ex iisdem cum vaccino lacte ac recenti butyro linimentum antispasmodicum conficitur.

2. Penar-Valli mascula H. M. P. 8. T. 49.

Cum priore ex omni parte convenit, præterquam quòd hujusce *Flores* quinque habeant stamina, & nullos proferant Fructus, quod ego non facilè concesserim, ni fortè sit degener planta, casu aliquo orta. Pictura tamen diversam à præcedente plantam ostendere videtur.

HISTORIÆ PLANTARUM LIBER TRICESIMUS:

De Arboribus fructu per maturitatem sicco.

P. 1682. 1. Staphylodendron *Africanum*, semper virens, foliis splendentibus *Commel. Cat. Hort. Med. Amst.* & *Ejusd. Hort. rar.* Staph. Afric. folio lucido *P. B. P.* folio singulari lucido *Herman. Parad. Bat.*

HÆc arbuscula 4 pedum altitudinem assecuta [in *Hort. Amstel.*] crassitudinis ferè unciæ, materie solida, cortice cinereo obscuro tecta, multis luxuriat ramis, quibus adnascuntur *folia* incondita, 2as uncias longa, 1am lata, rigida, in mucronem desinentia, margine nonnihil undulata, supernè obscurius, subtus dilutius virentia, non decidua, sapore adstringente prædita. *Fructus* rotundi sunt, membranaceo, sulcato, tumido, griseo-fusco obducti involucro, in quibus 4 nuclei oblongi, confertim juncti hospitantur. Horum singuli, peculiari membranula amicti formam habent triangularem, substantiam extus albidam, intus fuscam callosam, cornu instar perquam duram, ossiculi Dactylorum subæmulam.

Folia ab unaquaque parte pilis brevissimis rufis sunt obsita, præsertim eorum costæ & pediculi.

Locus natalis *Promontor.* Bæ Spei.

Hermannus in *Parv. Bat.* hanc sic describit.

In Promontorio *Bonæ Spei* fruticat ad 6, 7ve pedum altitudinem, caudice brachium crasso, in plures ramos diviso. Hos numerosa vestiunt *folia*, non pinnata, nec terna, uti cæteris speciebus, sed singularia, eáque rigidiuscula, alterno ordine; pediculis brevissimis adhærentia, unciam lata, vix duas longa, subrotunda, mucronata; parte prona colore obscurè viridi splendentia, supina brevi lanugine ruffâ, ad nervos & margines magis conspicuâ, pubescunt, uti & surculi tenuiores. *Flores* circa fastigia erumpunt ad foliorum exortus, pediculo unciali aut breviori suffulti, pentapetali, parvi, albidi, & ubi contabescere incipiunt obsoletè spadicei, petalis retroflexis, ex parvo incano calyculo emergentibus. His succedunt vesiculæ pentagonæ, in quibus capsula rotunda, claudens 4 *Semina*, arctè juncta, oblonga, dura, sulco per longitudinem instar Dactyli inscripta.

In hybernaculo ab hyberno frigore subductum lætè viget apud nos, & flores quotannis profert.

P. 1683.

P. 1683. Cap. 15. de Mandioca adde; Arbuscula hæc, adnotante D. *Sloane*, à *C. B.* in Pin. quinquies minimùm pro 5 diversis speciebus proponitur. P. 512. Arbor venenata 3a, seu succo venenato, radice esculenta denominatur. P. 90. Radix qua Indi vescuntur & utuntur 3a seu Mandioca radix in Insula S. *Catharinæ*, Item 4ta quo nos Synonymo usi sumus. Item 18a seu Cassaven radix. Item 6a.

Cassavi Orubicum Sylvestre. An Cuguacu Caremia & Cuacu Mundijba *Pison*? Foliis accedit ad Papaiam, nisi quòd laciniæ sint latiores & angulosiores, in 5 ut plurimum lacinias divisis. Cortex est Cerasini corticis instar: Radix tuberosa.

P. 1683. Tacamahaca foliis crenatis, *Sadelhout*, seu Lignum ad ephippia conficienda aptum. An Tecomahaca *Hernand*? P. B. P.

D. *Sherard.*

Folia crenata sunt, Rosarum formâ, primò terna, postea plura, quina observavi eidem costæ adnexa; quæ inter folia terna superiora & bina inferiora alata est; pediculus autem inferior minimé. *Flosculos* fert parvos, albos, in fasciculis ad foliorum ortus: *Semina* trigona, Pistaciis similia, sed triplò minora, pellicula nigricante carnosa, dulci tecta, quâ *Indi* delectantur. Officulum albidum est, atque etiam nucleus. Indigenis *Pala de Su* dicitur.

Eadem foliis non crenatis *P. B. P.* *Folia* fert primùm singularia, postmodum terna, & tandem plura, uni costæ adhærentia. Fructus Pistaciæ similis cortex & lignum olent Tacamahacam.

P. 1686. Ad Cap. de Guaiaco.

Tres quas Botanici distinguunt Guaiaci species ætate tantùm differre statuit D. *Sloane.* Junioris Arboris lignum pallidius est & majorum virium, verùm non ità diu durat. Flos exsiccatus pallescit, nec colorem suum cœruleum retinet, unde *Jo. Terentio* apud Hernandez pallide luteus esse dicitur.

Hinc Guaicum *Jamaycense* Lentisci foliis subrotundis lætè viridibus, flore albo *Pluk. Phyt.* T. 30. F. 3. & Guaiacum *Jamaycense*, foliis velut muriâ conditis, spissiùs virentibus, flore subcœruleo *Ejusdem*, pro eadem specie tum inter se, tum cum Guaiaco *Officinarum* habet.

Idem tamen D. *Sloane* aliam esse speciem agnoscit cum triplici in eodem folio pinnarum pari, quam ex insula *Barbados* habuit, fortè *Portoricensis* dictam.

P. 1690. Ad Cap. de Lauro.

1. Laurus vulgaris, folio undulato minimo seu brevissimo *Breyn.* Prod. 2. An L. *Cypria Plinii*, quæ folio brevi, nigro, per margines imbricato, crispa? *Pluk. Amag.*
2. Laurus vulgaris, folio minimo lævissimo *Breyn. Prod.* 2. An Laurus *Delphica* Plinii *Pluk.*
3. Laur. *Maderensis* angustifolia, pallida, odoratissima, venis foliorum aversa parte magis extantibus *Pluk. Phyt.* T. 119. F. 2.
4. Laur. Regia odoratissima *Maderensis P. B. P.* latifolia *Azorica*, Cinnamomi odore *Hort. Amstel. Pluk. Almag. Bot.*

Folia fert latiora, breviora & rigidiora, minúsque mucronata quàm Laurus *Americana Aldini.*

5. Laur. *Azorica*, pallidioribus & latioribus foliis, inodora *Pluk. Phytogr.* T. 199. F. 3. An Laurus mustacea *Pompeio Lenæo* Plin. l. 15. c. 30. folio maximo flaccido & albicante? *Pluk.*
6. Laurus *Indica* seu *Americana*, foliorum pediculis punicantibus *Pluk. Almag. Bot.*
7. Laurus *Africana* minor Querno folio *Hort. Amst. rar.* P. 2.

Ex *radicibus* quas habet hæc arbuscula lignosas *caulis* erigitur rotundus, bipedalis & fuscus, in varios divisus ramulos rotundos & subrubros, quibus *Folia* adstant oblonga, summa parte obtusa, valde incisa, splendentia, per quorum medium nervus excurrit, ex adversa parte eminens, quorum sapor ad saporem foliorum Lauri quodammodo accedit. Fructus per maturitatem sicci sunt, & unicum instar Lauri continent *semen.*

Lauri baccæ pulverisatæ ℥ß, pondere sumptæ, in vino aut aqua Scabiosæ seu Pimpinellæ alióve convenienti liquore tepido Pesti efficacissimè adversantur.

8. Lauri facie arbor, foliis supernè saturatè virentibus, subtus candore nitentibus, *Americana Pluk. Phyt.* T. 199. F. 4.
9. Lauri facie arbor, venustissimè venosis foliis, lacte turgens, *Americana Pluk. Phyt.* T. 199. F. 6. *Cambodi* nomine ex *Indica* missa.
10. Lauri facie arbor grave olens, foliis pallidioribus, foliaceis pediculis, *Americana Pluk. Phyt.* T. 199. F. 5. An Arbor *Indica* Nerii foliis splendentibus, ex dictatis D. *Hermanni*?
11. Laurifolia arbor *Americana P. B. P.* Folia fert rigida, atro-viridia, altera parte pallida, conjugata. Bacca viridis & dura, lignum instar Myrti. Ex *Vera Cruce.* D. *Sherard.*
12. Laurifolia *Canarina* diphyllos *Pluk. Almag. Bot.* T. 305. F. 1. Fortè *Nimbo Javanensium* prima seu Laurus *Indica Bontii. Pluk.*

13. Laurifolia

13. Laurifolia *Jamaicensis* baccifera, fructu parvo oblongo striato *Pluk. Almag. Bot.*
14. Laurifolia nucibaccifera *Virginiana*, Cornelian Cherry nostratibus dicta *Pluk. Almag. Bot.* T. 304. F. 2.
15. Laurifolia *Terenatensis C. B. Beretinus* fructus *Clus.* Exot. l. 2. c. 17.
16. Laurifolia fructu parvo typhoide, non papposo, gemello, siliquas æmulante, Arbuscula è *Maderaspatan Pluk. Phyt.* T. 96. F. 7.
17. Laurus Tinus *Lusitanica* triphyllos *Pluk. Almag. Bot.*
18. Lauro Tino similis, venosis foliis glabris *Ejusd. ibid.*
19. Laurus Tinus *Virginiana*, floribus albidis, eleganter bullatis D. *Banister Pluk. Phytogr.* T. 199. F. 7. item T. 305. F. 2.
20. Laurus-tinus *Madraspatanus* trifoliatus *Mus. Pet.* 259. Surnavul, *Malab. Act. Philos. Lond.* N. 274. P. 160.

Sex aut octo pedes altus est, brachium humanum crassus. Decoctum corticis & radicis Venereos rheumaticos dolores lenit, & nodos dissolvit.

21. Laurus *Madraspatana*, Canellæ albæ foliis, *Pungalu Malab.* D. *Sam. Browne*, *Act. Philos. Lond.* N. 264. P. 583. D. *Petiver.*

Arbor est parva, 8 aut 10 pedes alta. Fructus decoctus & ad pulpam contusus, tineam capitis, ut & scabiem sanat; quod oleum efficacius præstat.

22. Laurus Tinus *Madraspatanus* trifoliatus, Punan-chidde *Malab.* D. *Petiver Act. Philos.* N. 264. P. 586. *S. Brown.* Frutex est 5 aut 6. pedes altus, femur humanum crassus.

23. Laurus folio longiore, flore hexapetalo racemoso, fructu humidiore *Slon. Cat. Jamaic.* An Euedexylum *Americanum*, folio magis mucronato *Pluk. Phytogr.* T. 176. F. 1? Sweet-wood.

D. *Sloane.*

Ad staturam & magnitudinem Lauri vulgaris assurgit, multis luxurians ramis, quorum surculi foliis vestiuntur, nullo ordine positis, semuncialibus pediculis insidentibus, 7 unc. longis, duas latis media latissima parte, initio angustis, & in acutum mucronem desinentibus, splendidis, duris, glabris, tenuibus, costa media simplici plures transversas laterales emittente; rupta aut compressa odorem gratum spirant, & Laurina in omnibus referunt. *Flores* albi, hexapetali, petalis latis brevibus, plures simul velut in fasciculo laxo diffusi, extremis surculis pediculis 2 uncias longis adnexi. Singulis singulæ succedunt *baccæ*, ovales, nigricantes, *Laurinis* majores, in pulpa tenui nigra nucleum unicum *Laurino* exactè similem continentes.

Ad ripas fluvii *Cobre*, necnon in collibus *Red-hills* dictis in insula *Jamaic.* reperit D. *Sloane.*

24. Laurus folio breviore, flore racemoso minore. *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Arboris hujus rami cortice lævi, è fusco rubente integebantur, cui suberat lignum durum, album, nonnihil aromaticum. *Folia* in surculis ad inæqualia intervalla alternatim sita, pediculis ⅛ unciæ longis insidebant, ipsa 2½ circiter uncias longa, unam lata media latissima parte, exinde sensim contracta donec in punctum tandem desinerent, superficie valde lævi, unicâ costâ mediâ, & transversis aliquot nervis donata, præcedentis persimilia, extremi surculi in pediculos varios divisi, *flores* sustinentes parvos, præcedentis pariter floribus persimiles.

In mediterraneis Septentrionalibus *Jamaicæ* partibus oritur.

25. Lauro affinis, Jasmini folio alato, costâ media membranis utrinque extantibus auctâ, ligni duritie ferro vix cedens. Iron-wood Ligon. *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Ligno est præduro, solido Buxi instar, colore pallidè luteo, cortice canescente tecto, ad 20 pedum altitudinem assurgens, ramis numerosis in omnem partem extensis, quorum extremis innascuntur *Folia* alata, seu è pinnis perexiguis cum impari in extremo foliolo composita: costa folii integri media unciam & interdum duas uncias longa est, membranulis seu appendicibus utrinque extantibus alata, quemadmodum Saponariæ arboris, aut Aurantiæ folia prima; isthmo ad pinnarum paria intercedente: Pinnæ autem singulæ ⅙ circiter unciæ longæ sunt, latitudine circa mediam latissimam partem longitudinis dimidiâ, versùs utrumque extremum paulatim continuè angustiores, glabræ, colore pallidè viridi. *Fructus* è lateribus surculorum exeunt, duo tresve simul, sub membrana seu pulpa tenui, quæ per maturitatem in binas partes dehiscit, unicum amplum *semen* seu nucleum continentes.

In *Jamaicæ* insulæ sylvis campestribus ubique nascitur.

26. Laurifolia arbor, flore tetrapetalo, fructu racemoso rotundo, cannulato & coronato, *Slon. Cat. Jamaic.* An Laurifolia *Jamaicensis* baccifera, fructu parvo oblongo, striato *Pluk. Almag. Bot.* p. 211?

D. *Sloane.*

D. *Sloane.*

Rami huic Arbori recti, cortice glabro, obscurè fusco, cui lignum album subjacet, obducti. *Folia* è surculis extremis exeunt, nullo ordine, pediculis ¼tam unciæ longis insidentia, duas uncias longa, à principio angusto ad uncialem prope extremam latitudinem augescentia, obtusa & subrotunda, glabra, splendentia, crassa, & foliis *Corticis Winterani* arboris nonnihil similia. Flores racematim in summis virgis proveniunt, oblongi, lutei, tetrapetali. Ima pars floris in fructum intumescit, parvum, rotundum, cannulatum & coronatum, grano Piperis minorem, sed valde concinnum & elegantem.

In partibus *Jamaicæ* Septentrionalibus hanc arborem inveni.

27. Laurifolia arbor venenata, folio acuminato, copiosum lac præbens, ex quo inspissato viscus aucupum paratur *Slon. Cat. Jamaic.* Galactoxylon, seu Arbor *Americana* baccifera, lacteum liquorem ex ligno fundens, qui durus instar gummi evadit *Pluk. Phytogr.* T. 185. F. 1. Milk-wood.

D. *Sloane.*

Truncus hujus arboris femoris humani crassitudinem non raro adæquat, cortice tectus exteriùs incano, propemodum glabro, interiùs è fusco rubente, ¼ unciæ crasso. Ad 20 aut 30 pedum altitudinem assurgit, in ramos plures divisus, quorum surculi ad uncialia intervalla *foliis* obsiti sunt, pediculis uncialibus aut longioribus nixis luteo-viridibus, subrotundis, 6 uncias longis, 3 propemodum latis, circa mediam partem, utraque extremitate acuminata, glabris, crassis, costâ media percurrente, & nervos transversos laterales obiter emittente.

Omnibus suis partibus copioso lacte turget & venenosa admodum habetur.

In Insula *Jamaica* propè domum D. *Bourden* in *Guanaboa*, necnon circa Urbem S. *Jago de la Vega* in sylvis; & in omnibus insulis *Caribbeis* ad sepes ubique reperitur. *Locus.*

Cortex profunde incisus lac copiosum fundit, quod evaporatione partium humidiorum facta in viscum abit. *Usus.*

28. Laurifolia venenata folio leviter serrato, oblongo, obtuso, copiosum lac præbens *Slon. Cat. Jamaic.* Tetlatia seu arbor urens Hernandez. p. 98. *Nieremb.* Tithymalus arbor *Americana*, Mali medicæ foliis amplioribus, tenuissimè crenatis, succo maximè venenato *Pluk.* T. 229. F. 8. Poyson-wood *Lygon.*

D. *Sloane.*

Truncus hujus arboris, duûm triumve pedum diametro, ad 40 aut 50 altitudinem assurgit, omnibus suis partibus lacte copioso scatens, quemadmodum præcedens, cui per omnia simillima est, nisi quòd folia pluribus transversis parallelis nervis striata, non adeò acuminata sed rotundiora & ovata, circa margines leniter serrata obtineat.

In sepibus insulæ *Barbados* invenitur.

29. Laurifolia arbor, folio latiore, longo, mucronato, lævi, spendente, cortice interiore in telas plurimas linearum æmulas extensili *Slon. Cat. Jamaic.* Arbor *Americana*, Sindonophoros, Laurifolia, Ficûs Indicæ modo radicosa, linteaminis speciem miræ tenuitatis, quasi telam araneam, sub externo cortice proferens *Pluk. Almag. Bot.* Lagetto & Gawse-tree.

D. *Sloane.*

Hujus arboris, (ut mihi narratum est mediocris) rami à D. *Leming* ad me transmissi ligno constabant albo, cum tenui intus medulla, cortice glabro, dilutè fusco, exteriore striato, interiore solido & albo, obducto, in plures surculos divisi, *foliis* vestiti in oppositis lateribus alternatim sitis, pediculis ¼ unciæ longis insidentibus, cùm decidunt vestigium protuberans in surculo relinquentibus, unoquoque 4 circiter uncias longo 2½ lato prope basin subrotundam ubi latissimum est, costa simplici mediam percurrente, & plures laterales transversas costulas emittente, colore luteo viridi, splendente, crasso & glabro.

Verùm quod in hac arbore maximè rarum est & singulare, interior cortex è multis tunicis seu plagulis, (12 plus minus) componitur, albis & solidis apparentibus; qui si ad aliquam longitudinem exscindatur & auferatur, cuticulâque exteriore separata, digitis extendatur, filamenta è quibus componitur, intercedentibus maculis rhomboidibus, majoribus minoribúsve pro dimensionibus in quas extenditur, telam efformant Mossellinæ seu *Gauz* dictæ non absimilem, longitudine latitudinéque rami è quo detrahitur longitudini & circumferentiæ respondentem.

Hujusmodi autem linteamina, adeò exactè refert, ut in eorum inopia & caritate, pro iis non raro usurpetur, tam à viris quàm à fœminis ad vestes matutinas; & nisi quis eam probè nôrit & curiosè aspiciat, haud facilè distinguet. *Usus.*

Mihi insuper narratum est, quòd lotionem ferat hoc Genus non secus ac textiles Panni linei.

In montibus mediterraneis insulæ *Jamaicæ* loco *Luidas* dicto reperitur.

30. Lauro

30. Lauro affinis Terebinthi folio alato, ligno odorato candido, flore albo *Slon. Cat. Jamaic.* An Lignum quod Aloes esse dicunt *Martyr?* Arbor roseo odore *Brasiliensis Jonston. Dendrolog?* p. 408.

D. *Sloane.*

Arboris hujus truncus cruris humani crassitudine est, cortice fusco aliàs dilutiore, aliàs obscuriore tectus, plurimis brevibus aculeis interdum armatus, ad 20 pedum altitudinem assurgens, ramis terram versùs reclinatis, ligno intus candido, solido, odore perquàm grato & fragrante, medulla majore. *Folia* ramulis innascuntur alata, 3bus, 4, aut etiam pluribus pinnarum conjugationibus, semunciam à se mutuò distantibus, ad mediam costam annexis, absque ullo in extremo impari foliolo composita. Unaquæque autem pinna glabra est, colore obscurè viridi, subrotunda, unciam circiter longa, mediâque latissima parte ¾tas unciæ lata. *Flores* in ramorum cymis fasciculatim oriuntur, candidi, *Sambucinis* similes, tripetali petalis crassis, cum staminibus aliquot in medio; quorum unicuique succedit *Fructus* grani Piperis magnitudine, sub tenui, arida, fusca cute, seu membrana, in duas carinas dehiscente, *semen* rotundum nigrum, baccarum Lauri propemodum odore, continens.

Locus. In sylvis saxosis & montosis insulæ *Jamaicæ* ubique reperitur.

A colonis nostris pro ligno *Rhodio* vulgò habetur, quod odore quidem nonnihil refert, quamvis si curiosè examinetur, ab eo longè differre deprehendetur.

Incensi fumus odore est gratissimo, per prata latè se diffundente, unde odorem illum suavissimum quem *Columbum* prope littora *Cubæ* insulæ sensisse Historici referunt, hujus fumi fuisse conjicio.

31. Lauro affinis arbor, foliis latioribus ex adverso sitis, cortice cannabino, ligno moschum olente. Alleygator *or* Muskwood *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Arborem hanc ob odorem quem expirat suavissimum huc refero, quamvis nec florem, nec fructum ejus viderim. Radicum propagines terram penetrant: truncus diametro est pedali; odor ei suavis Moschi aut Lacerti *Alleygator* dicti, unde nomen: cortice glauco seu canescente integitur, in tenues membranas seu philyras Cannabis in modum delibrabili. Summa parte in ramos spargitur surculosos, ad uncialia intervalla *foliis* obsitos, binis oppositis, pediculis gracilibus insidentibus, duas uncias longis, unam latis, pallidè viridibus, tenuibus adeò ut venæ partes omnes percurrentes facilè queant discerni.

Ultra locum *Guanaboa* dictum, secus semitam quæ ducit versùs agros D. *Bourden* crescentem observavit D. *Sloane.*

P. 1694. Ad Cap. de Buxo.

1. Buxus *Africana* rotundifolia serrata *P. B. P. Pluk. Phytogr.* T. 80. F. 5.
2. Buxus Lauro *Alexandrinæ* foliis accedens, *Americana Ejusd. ibid.* F. 6. Ex insula *Barbad.* nobis primum advecta est.
3. Buxus Myrtifolia *Munting Herbar. Belgic.*
4. Buxifolius frutex *Africanus* D. *ten Rhine Breyn. fascic.* 22. *Pluk. Mantiss.*
5. Buxus folio longiore.

Folia angustiora sunt & longiora multò vulgaris foliis; longitudo scil. latitudinem plus triplo superat in *Horto Beaumont.* primùm vidi. D. *Sherard.* Datur etiam species quæ latifolia vocatur, & revera folia vulgari multò majora obtinet.

P. 1695. Ad Cap. de Tilia.

1. Tiliæ affinis Laurifolia, Arbuti floribus albis, racemosis, odoratis, fructu pentagono *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Ad 30 circiter pedum altitudinem assurgit, *caudice* crasso, cortice luteo sulcato tecto. Ramulos extremos *folia* occupant, inordinatè sita, pediculis ⅛ digit. longis innixa, duas uncias longa, unam lata, media scil. latissima parte, glabra, costa insigni secundum longitudinem media dividente. E surculis extremis exeunt *Flores* plures simul in pedicellis ⅛ unciæ longis. Urceolares seu *Ericæ ramulis ternis J. B.* similes, verùm albi, suaviter admodum odorati; quibus succedunt totidem pentagonæ, canaliculatæ, subrotundæ, siccæ *baccæ* seu semina, calice pentaphyllo obvallatæ, cujus singula foliola duos parvos apices seu spinulas ad basin obtinent.

In montibus, loco *Liguanee* dicto, propè agros D. *Elletson* invenit D. *Sloane.*

2. Tilia fortè Arbor racemosa, folio longiore, subtus albicante, nervis purpureis insignito, flore pentapetalo purpureo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

In multis præcedenti arbori similis est, ideóque, quamvis fructum non viderim, ei subjungendum duxi.

Plure

Plures emittit *virgas* lignoſas, graciles, cortice è fuſco diluto rubente, glabro tectas, ligno intus albicante, in ſurculos diviſas *foliis* obſitos ¾ unciæ à ſe mutuo diſtantibus, pediculis 1/16 unciæ longis innixis, ipſis 2 uncias longis, ſeſcunciam latis, ſubrotundis, ad baſin tamen quàm ad apicem paulò amplioribus, obtuſis, ſupernè viridibus, ſubtus hilarè albicantibus, coſtâ mediâ, & nervis in ligulis 2, 3ve uncias longis, alternatim ſibi invicem ſuccedentes, privatis petiolis uncialibus, è ſinu folioli exeuntibus, inſidentes, è ſex craſſis, firmis, parvis, purpuraſcentibus foliolis, tanquam in calice ſingula ſemina ſubrotunda nigra continentibus, compoſiti.

In ſylvis inſulæ *Jamaicæ*.

3. Tiliæ ſpeciem inveni prope *Nion* in ditione *Genevenſi* fructu anguloſo, oblongo, triplo noſtratis majori. Foliis erat vidua. An fortè idem cum ſequenti. An potiùs Tilia folio maximo *J. B?* D. *Sherard.*

4. Tilia ſylvatica noſtras, foliis amplis, hirſutie pubeſcentibus, fructu tetragono, pentagono aut hexagono *Pluk. Almag. Bot.* An Tilia fœmina, folio majore, *Græcis* Philyra, *Guilandino*, Phillyrea *Caſtori? Pluk.*

5. Tilia Ulmifolia, ſemine hexagono *Merret. Pin. rerum nat. Brit.* p. 118. *Pluk. Almag. Bot.*

P. 1695. Ad Cap. De Vitice, Add.

Vitex Madraſpatana, foliis latioribus digitatis, floribus racemoſis *Pet.* in *Philoſ. Tranſact.* n. 244. p. 315. Nucheela *Malab.*

A vulgari Vitice differt foliis paulò latioribus, floribus magis ſparſis ad modum uvarum, in brevibus pediculis; cùm Viticis vulgaris flores arctiùs ſtipati ſint, & ad interſtitia velut verticillatim diſpoſiti. Fructus magnitudine & colore Piper nigrum refert, lævis tamen eſt & ſplendidus, calice amplo, campaniſormi cinereo exceptus, qui dimidium ferè contegit, adeò a. durus & ſolidus eſt fructus, ut nucleus, ſi quem habeat, ægrè poſſit diſcerni, ſed totus ſimplex & uniformis ſubſtantiâ eſſe videtur, abſque ullo ſapore. *D. Petiver* vid. *Act. Philoſoph. Lond.* N. 271. p. 853.

Datur & alia ſpecies Indigenis *Cara* dicta, aut *Nuchulee* nigra, quia Caules nigricant. Flores & Fructus prioris ſimiles ſunt, ſed minores, nec ſupra 4 pedum altitudinem aſſurgit. Valet ad eadem quæ præcedens. D. *Brown.* Hic eſt Agnus caſtus niger ſeu Adhatoda *Madraſpatana* Hydropiperis folio *Act. Philoſ. Lond.* N. 244. p. 319. Eundem etiam pro Vada-Codi *H. M.* Vol. 9. Tab. 42. p. 79. habet D. *Petiver.*

P. 1696. Ad Cap. De Cotino ſeu Coccygria.

Cotinus minor folio oblongo *Munting.* Herbar. Belgic.

Cotinum ad radicem *Appennini* pluribus in locis, *Spoletum* verſùs, cultam obſervavi pro coriis repurgandis. Scotino vocabant indigenæ. *D. Sherard.*

P. 1697. Ad Cap. De Amomo racemoſo quod pro vero à multis habetur.

Doctiſſimus Vir & rei herbariæ peritiſſimus P. *Georgius Joſephus Camelli* S. J. pro Amomo vero ſeu legitimo novam nobis plantam offert quam *Indi Luzonis* inſulæ, è *Philippinis* maximæ, *Tugus* vocant: Cujus iconem & deſcriptionem ad nos tranſmiſit, unà cum literis humaniſſimis aliiſque rarioribus.

De Tugus ſeu Amomo legitimo.

Racemoſo *Tugus* ſeu *Birào*, aliis *Caropi*, viſo florum faſciculo, deguſtatis ejuſdem uvæ acinis, ſeu oblongo ſemine, & facta collatione cum Botanicorum *Amomi* deſcriptionibus, *Tugus* legitimum *Dioſcoridis* eſſe Amomum decrevi.

Eſt autem *Tugus* planta quandoque ultra cubitos novem aſſurgens, *folio* ſimili plantæ *Tagbac* ſeu *Bagongbong*, excipe, quòd parte prona ſuavi obſitum ſit lanugine; venoſius præterea, longius, & ſuave-olens. Ad plantæ radicem ſeu caulis truncum, ex foliacei caulis meditullio racemiformis, & piſtillo ſeu Amomonti florum faſciculo non adeò diſſimilis prorumpit florifera & granigera foliorum ſeſquipalmaris congeries, floſculis exornata rubicundis; quibus uvæ in longiuſculum protenſæ collum, ſeu floris tubuli reliquias, ſubſequuntur, dulci & pauco cortice, unde à muribus & avibus plerunque unà cum ſemine depaſtæ, pauca admodum & exigua colligi poteſt quantitate [Amomum] quare & olim rarum fuiſſe, nec paſſim naſci *Virgilius* inſinuare videtur, cùm ſpondet, quòd *Aſſyrium vulgo naſcetur Amomum.* Hæ uvæ quina communiter aut ſena continent ſubruffa, oblonga, inæqualia, aromatica, *Amagong* minùs acria, & Cubebis Officinarum ſuaveolentiora ſemina ſeu grana; ex quibus, trajecto filo, nunc per ſe, nunc ſociatis margaritis aut corallio nonnullæ puellæ *Indicæ Caropi* ſeu monilia ac armillas concinnare ſolent: Aliæ ex his & ſemine Belmuſci, iis *Maricomi*, Arundinis lithoſpermi, iis *Tighi* dicti, Cannæ floridæ, iis *Ticoſticas*, Piſi coccinei, iis *Saga*, Amomonti præterea, *Badiang* & *Calamos* ſeminibus ſimilia nectere aſſuerunt. Ob gratum verò quem ſpirant odorem grana *Tugus* collo appenſa gerunt: ab infecto etiam præſervare aere,

& ictui mederi scolopendriæ, masticata si supra imponantur, experientia docuit. Radix similis est radici *Tagbac* seu Calami odorati, insipida, alba internè, deforis rubicundis & subodoratis, cepaceis contecta obvolucris. Ex *Borongam* scripto accepi, in caulium apicibus alium, & hunc inodorum ferre fructum, quem necdum vidi. Idem *Indi Indanenses* mihi affirmârunt; sed eos hallucinari censeo, & plantam *Tacbac* pro *Tugus* accepisse puto.

Provenit in *Borongam* & *Paranas*, *Capul* & aliis insularum *Samar* & *Leyte* locis: nec dubito in *Luzone* quoque reperiri, maximè *Silanii* in torrentium profunditatibus. Nota, Florum *Tugus* recentia & tenella germina, aliquantulum Pseudamomum *Garciæ* Pedem columbinum referens exprimunt. Nè autem quicquam desideretur, mitto unà cum his scriptis & plantarum delineationem & granorum *Tugus* uncias sex. Similiorem *Castaneam* esse ovo non deerit qui objiciat, quàm folia *Tugus* foliis Mali Punicæ; quod lubens concesserim. Sed quicquid *Dioscorides* & *Plinius* de Amomo tradidere, solummodo de florigero, & semine turgente *Tugus* racemo intelligenda esse censeo, utpote quibus integra & ipsa Planta non innotuit. Hunc enim *Tugus* thyrsum deprehendit B. L. exiguè fruticare, palmam viz. plus minùs altitudine; ex ligno subruffo, seu lignosâ materiâ, flosculis & folliculis foliis *Mali Punicæ* similibus sese in racemi modum convolvere; sive ut *Bartholomæus Merula* vertit, esse fructum similem Botrûs: Inveniet semine uvis parvis simili, si seminis carnosum spectet & tegumentum, plenum, valde odorato & acri gustu, vim habente calefaciendi, adstringendi, & exsiccandi, & cætera legitimi Amomi signa, ut Pedis Columbini effigiem, si diligenter investigaverit.

Amomum in *Turcomania Armeniæ* provincia provenire scribit *Joannes Botero* Penes f. 93. p. 2. His subjungere libet quæ habet idem D. *Camelli de Champakha* & *Manguilang.*

De Pseudo-Amomo C. *Clusio* à *Joanne Pona* misso seu *Champakha*; & de Manguilang.

Amomum *C. Clusio* à *Joanne Pona* missum quoque, seu *Champakham* aliquando cum *Bauhino* & *Chabræo* esse legitimum Amomum & speciem ejusdem *Manguilang* putabam. *Champakha* in *Luzon*, in *Goa Zampem*, in *China Gipe* vocatur. Arbor est mediocris, foliis mucronatis, ramusculos alternatim ambientibus. Flos croceus involucro primùm unico coercetur; quo disrupto Folia duodena aut plura, crassiuscula, sesquiuncialia, odorem sanè omnium florum suavissimum longè latéque diffundentia expanduntur. Horum in umbilico ex viridi lutescens conulus, semini *Betre* quodammodo aut Piperi longo similis, & ad imum plurimis candidis, semine Cymini longioribus staminibus circumseptus assurgit. Hic masticatus foliis ipsius floris magis Cardamomum *Officinarum* sapit, redolet, & morsicat. Hunc Aromaticum florem, si mihi Amomum genuinum deesset, Amomo substituerem. Ex caudice autem & ramis crassioribus, nequaquam florem subsequendo, Fructus cinereus, Avellana nuce major, in racemum congestus provenit; cujus maturi crassa, nonnihil aromatica, & unifora theca finditur, quina, senáve, dura, nigra, compressa, & inæqualia, medullâ alba referta semina, & cuticula incarnata (sub qua massa lactea intensè amara & morsicans) coöperta gratiosè ostentat, & prodigè dispergit. Hujus Zhampakhæ speciem *Manguilang Zebuani*, *Bisayani Burac*, Alii *Laio*, & Alii *Huramao*, *Sinæ* verò *Inyauhud* vocitant, quæ alta, ramosa, non comosa, & multùm distorta folia habens foliis Zhampakhæ latiora, duriuscula, nervosa, tantillum aromatica & subdulcia. Flore, qui sex crassiusculis & carnosis, digitum longis & ex viridi pallentibus foliis constat toto fermè abundat anno, qui odoris est Narcissini, saporis verò subdulcis, modice aromatici, morsicantis & nonnihil astringentis. Hic præ reliquis omnibus floribus hoc speciale habet, quòd non statim ac aperitur justæ sit magnitudinis, nec mox croceus ac odoriferus, sed quòd longo dierum tractu paulatim maturescat, & magnitudinis & coloris flavi, & odoris gratiosi sumat incrementum. Hunc *Sinarum* & *Indorum* mulieres cum *Zhampakha* & *Balioco* oleo incoquant Sesamino, capillitio inungendo deservituro. Qua de causa aliquando opinio mea *Zhampakham* verum esse Amomum non leviter fulciri videbatur: Amomi sci. celebris unguenti mentionem legens, *Pinguescat nimio madidus mihi crinis Amomo*, apud *Sidonium*: *Indus odorifero crinem madefactus Amomo*; Apud *Senecam* quoque *pingui madefactus crinis Amomo*; apud *Ovidium*, *Spissáque de nitidis tergit amoma comis*: & denique apud *Persium*, *Compositus lecto crassisque lutatus Amomis.* *Fructus* verò florem non sequitur, sed ex caudice racematim propendet; mollis, atro-virens, subdulcis, & resinosum quid cum Junipero redolens, Avellanâ major & longior. *Semen* parvum, compressum, pallidum, insipidum & duriusculum.

Oleum ex flore fructûve *Mangilang* paratum conjuncturarum medetur doloribus, & tremores compescit manuum. Aqua florum destillata deliquiis succurrit animi, & cordis subvenit palpitationi. *Hinlalavea* Mangilang est sylvestris, fructu grandiusculo, rubro & eduli putris. An *Cunicani*?

P. 1698. Ad Cap. De Rhoe myrtifolia Monspeliaca.

Rhoi myrtifoliæ Monspeliacæ similis, foliis alterno ordine sitis, flosculis è foliorum alis egressis, confertis minimis, in pediculis brevissimis. Ex *India Orientali.* D. *Petiver.*

P. 1699. Ad Cap. de Spiræa Theophr.

1. Spiræ *Theophr* similis Frutex *Indicus*, latiori folio, spicis florum è foliorum alis exeuntibus *Pluk. Phytogr.* T. 63. F. 2. Fortè (inquit) Euonymi nostræ Jujubinis foliis *Caroliniensis* varietas haberi possit.

In

In horto D. *Wilkinson* Pharmacopœi Eboracensis ingeniosi à D. *Dodsworth* observata est, & ad D. *Plukenet* ejus ramulus transmissus.
Hujus ramulum in *Marilandia* collectum D° *Sloane* cum aliis multis rarioribus communicavit D. *Vernon.*
Verùm in nostra *Marilandica* florum spicæ non è foliorum tantùm alis exeunt, sed summos ramulos & surculos terminant.
2. Spiræa *Africana*, Satureiæ foliis brevioribus D. *Sherard.*
3. Spiræa *Africana* Ericæ bacciferæ foliis *Ejusdem.*

4. Spiræa spicata, foliis oblongis, in summitate dentatis, floribus in spicam oblongam excurrentibus D. *Sherard.*

Hunc invenit D. *Sherardus Spoletum* inter & *Fulginium*, foliis oblongis, angustis, serratis floribus spicatis, aliquando quasi in panicula. Initio *Maii* defloruerat. Abundat hoc in loco, unde in sepe quadam aliquot centurias ulnarum longa vix alium fruticem observavi præter Ligustri tantillum; unde miror à nomine ante observatum fuisse, præsertim in via tam frequentata, cùm flore esset adeò conspicua.

5. Spiræa altera humilior, floribus expansis, folio subrotundo sinuato, *Stiriaca Bocc. Mus. Pl. rar.* T. 96.

E *radice* lignosa 5 aut 6 surculos emittit, tenues, rubentes, nodosos, foliis cinctos *Hyperici*, sed multò tenerioribus, quorum unumquodque dentatum est aut sinuatum. *Flos* parvus, albus florum Spiræ *Clus.* structuram imitatur, & in umbellam diffusus est. A præcedente, i. e. *Hyperico fruticoso Americano* flore albo differt, fructu minore, consistentia delicatiore, foliorum serraturâ, & quòd planta herbacea potiùs quàm fruticescens esse videatur. In montibus *Stiriæ* invenitur, itinere à *Vienna* ad *Venetias*. Eadem est cum Fruticulo nostro Alpino propè *Pontebam* invento

6. Spiræa tertia durior, angustifolia, floribus albis expansis *Bocc. Mus. Pl. rar.*

Mediæ quasi Naturæ est inter præcedentes duas, de utriusque fructificatione participans. Surculi quippe firmiores sunt quàm *Stiriacæ*, folia angustiora & in extremo serrata, Flores albi, umbellati. A D. *Barelier* observata & denominata est.

7. Spiræa *Africana* Lariceis foliis, floribus albis D. *Sherard. Buchu* Hottentottorum.

Planta est pentapetalos, multicapsularis. Folia angustissima, oblonga, acuta, ramulos undique cingunt, non ut Laricea agminatim nascuntur. Primarium ingrediens pulveris Cyprii *Hottentottorum.* Per destillationem suppetit oleum fragrantissimum, urinam ciens, nephritidem curans & capitis dolorem. In montibus abundat florens Martio, D. *Sherard.*

8. Spiræa *Africana* flore amplo, albo, exteriùs carneo, foliis Myrti Tarentinæ, D. *Sherard.*

Foliis est in ramis crebris. Flores in summis surculis inter folia erumpunt.

9. Spiræa *Africana*, flore amplo albo, Rosmarini foliis brevioribus D. *Sherard.*

Flores huic in summis surculis consistunt, non inter folia erumpunt ut in præcedente. Valde ramosa & surculosa est.

10. Spiræ congener spinosa, folio subrotundo acuminato integro, Pulegii odore, fructu parvo oblongo cannulato acuminato *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*
Frutex isthic plures persæpe ab eadem radice emittit virgas, quarum unaquæque pennâ Anserinâ vix crassior est, teres, lignosa, colore fusco nigricante, ad trium, & interdum 6, pedum altitudinem assurgens, gracilis, robustioris plantæ vicinia ad sustentationem indiga. Surculi ex oppositis caulium lateribus exeunt plurimi, spinis acutis trientem unciæ longis armati, *foliisque* vestiti pediculis ⅛ unciæ longis insidentibus, ad ½ unciæ intervalla, sibi mutuò oppositis, propemodum rotundis, semunciali circiter diametro, extremis duntaxat aliquantulum acuminatis, colore luteo-viridi, nummulariæ nonnihil similibus, verùm odore vehementi Pulegii. *Flores* in cymis parvi, pentapetali, multi simul, calice pentaphyllo excepti, colore & forma Spiræ *Theophr.* flores nonnihil referentes, quamvis non adeò densè stipati sint, nec spicam adeò elegantem efficiunt, sed potiùs racemum aut umbellam. Succedunt plurima, parva, oblonga, canaliculata, fusca *semina* seu Fructus sicci, cum foliolis seu calice in summitate.
Locis campestribus sylvosis insulæ *Jamaicæ* observavit Descriptionis Auctor D. *Sloane.*

P. 1699. Ad Cap. de Hedera trifolia *Canadense* adde

1. Hedera trifolia sinuatis & dentatis foliis *Americana*, fructu baccarum instar, racemoso, per maturitatem albicante striato, sicco; *Indebus Americanis* dicta. *Pluk. Almag. Bot.*
In *Marilandia* collectam attulit D. *Krieg.* Eandem etiam ibidem invenit D. *Vernon.*

2. Arbor *Americana*, alatis foliis, succo lacteo, venenata *Pluk. Phyt.* T. 145. F. 1.

Folia seu mavis foliorum pinnæ latæ sunt, acuminatæ, per margines æquales, plurimis transversis nervis à costa media ad latera excurrentibus. Surculus tenuis, è ramulo juxta folia exiens, *flosculos* minimos velut racematim dispositos gestat ad modum Epimedii fruticantis seu Hederæ trifoliæ Canadensis *Cornuti.*

3. Hederæ triphyllæ *Virginianæ* aliquatenus accedens Arbor *Jamaicensis*, fortè Nyrvala *H. M. Pluk. Almag. Bot.*

Huc etiam refer Arborem trifoliam venenatam *Virginianam* folio hirsuto in Horto *Comptoniano* visam. p. 1799. *Historiæ* nostræ breviter descriptam.

P. 1699. Ad Arbores fructu sicco minore.

Pu-pal-Valli. H. M. P. 7. T. 43. Frutex *Indicus* foliis adversis, floribus spicatis pentapetalis, fructu echinato, monospermo.

Rami hujus spadiceo-muscosi, ligno duro, cortice lacteo. *Folia* in pedunculis brevioribus, spadiceis, gemina, decussato ordine proveniunt, oblongo-rotunda, cuspidata, viroris supernè saturi, subtus clari. *Flores* racemati in petiolis ex spadiceo rubescentibus, tenuibus, rotundis, qui supra foliorum exortum emicant, visuntur, pentapetali, parvi, candidi, interiùs lanuginosis pilis obsiti, in medio expunctati, circa orificium subvirescentes. *Calix* arctus, viridis, circa basin primordium fructûs continens. *Fructus* globuli lanuginosi, cinerei, exteriùs spiculis acutis, quibus vestibus adhærent obsiti, (*Lappas* nostratium esse diceres) *semen* in se continent unicum, figurâ ovali, glabrum, durum, nigrum, admodum nitens: globuli aperti, odoris sunt suavis & mellei.

Locus. Nascitur post *Calnolan*, & aliis in locis, præsertim arenosis & petræis. Floret tempore pluviæ, semper-virens.

Plantæ hujus semen, annotante D. *Commelino*, magnam habet similitudinem cum *Alcea Carpini folio, semine rostrato.*

Coccifera *Madraspatana*, calyce magno, Staphylodendri *Africani* folio *Mus. Pet.* 376. Vacaunuee *Malab. Act. Philosoph. Lond.* N. 267. p. 706.

Hujus *fructus* cinereus est, rotundus, durus & splendens, Pisi majoris magnitudine, calyce amplo holoserico tetrapetaloide exceptus, nucleo intus nigro, Lauri baccæ ad instar in medio divisus. *Folia* primulum erumpentia incana sunt, verùm adulta Staphylodendri *Capensis* persimilia, & subtus tantùm incana.

E baccis his compressis & hiantibus seu rimas agentibus Gummi quoddam durum nigrum, splendens emanare vidi. D. *Petiver.*

Unjala H. M. P. 7. T. 28. Frutex Indicus, foliis digitatis, flosculis racemosis pentapetalis in summis caulibus, fructu rotundo compresso duro, unicum semen claudente.

H. M.

Locus. Frutex est nascens in terris *Betimene, Calgolano* & alibi, florens tempore pluviali, frugens mense Octobri & Novembri.

Folia in pedunculis ex viridi flavescentibus trina, quaterna, imò quina proveniunt, oblonga, crassa, rigida, in cuspidem contracta. *Flores* in summis ramis racematim spectantur, quini, seni & plures; gemmæ rotundæ sunt & virides, planæ, capitulo albicante instructæ, pentapetalæ, cuspidatæ, interiùs carne viridi; transversim dissectæ stellam referunt, saporis subacris & aromatici. *Fructus* floribus succedentes ex rotundo plani sunt & compressi, cortice crassiori & duriori, ex viridi flavescente, unicum tantum semen, planum, rotundum ac albicans continent; in cujus meditullio pellicula rotunda, tenuis, albicans & transparens, saporis subamari.

Piripu H. M. P. 7. T. 54. Frutex Indicus foliis circa margines undulatis, floribus pentapetalis umbellatis, fructu conico, dispermo.

H. M.

Caules rotundi geniculati, & ad genicula *foliis* vestiti, pediculis ab interiori parte planis insidentibus, oblongo-rotundis, cuspidatis, circa oram crispatis & leniter crenatis, mollibus, lenibus, viroris in recta parte saturi, odoris nullius, saporis adstringentis. *Flores* umbellati viden-

videntur in geniculis caulium ad exortum foliorum, pentapetali, oblongo-rotundi, candidi, 5 *ſtaminibus* albicantibus inſtructi, cœruleis *apicibus* dotatis. Odor nullus. Florum *gemmæ* oblongæ, anteriùs ſtrictiores, candidæ, nitentes. *Fructus* gemmulæ ſunt ſeminales, conicæ, valdè duræ, coloris cinereo-fuſci: duo in illis *ſemina* parva, rotunda, dura, nigra.

Colitur circa *Pananie*, *Ainacoti* & alibi, floret Decembri, multùm æſtimatur. Succus pro balneo præparatur contra herpetem & impetiginem. Radix decocta alexipharmaca eſt, præſertim in aqua Oryzæ trita & umbilico illita.

P. 1702. Ad Cap. de Acere.

1. Acer majus folio rotundiore, minùs laciniato, &c. Hujus fructus alas habet breviores quàm noſtratis, & caſpulæ ſemina continentes turgidiores ſunt. D. *Sherardus*, qui non aliam in *Italia* Aceris majoris ſpeciem obſervavit.
2. Acer campeſtre minus C. B. conceptaculorum alis purpurantibus *Hort. Cath.* Diverſa videtur à noſtro vulgari Acere minore. Acer Medium dicitur *Hort. Pat.*
3. Acer *Virginianum*, folio majore ſubtus argenteo, ſupra viridi ſplendente, Acer floreſcens *Virginianum* vulgo *Pluk. Phyt.* Tab. 2. Fig. 4. In horto *Joan. Tradeſcantii Lambethæ*, ad Auſtrum enutritam ſæpius vidit, at florentem nunquam. Poſtea tamen in *Hort. Med. Chelſeiano* numeroſis floribus rubęrrimis ornatum conſpexit. Vide *Par. Bat.*
4. Acer *Bengalenſe*, Laurinis foliis, fructu tergemino, totidem membranulis extantibus alato *Ejuſd.* T. 3. F. 1. Hujus deſcriptionem videſis apud D. *Plukenet* in Almageſto *Botan.* D. *Sloane* Acer Maximum, foliis trifidis & quinquifidis *Virginianum.* *Deſcriptionem inferius dabimus.*

Hæc Arbor antequam floruerat in horto Reverendiſſimi Epiſcopi *Londinenſi* viſa, *Arbor exotica foliis Fraxini inſtar pinnatis & ſerratis*, Negundo *perperam credita*, nobis dicta eſt Hiſt. p. 1798. Verùm D. *Plukenet* ex autopſia genus determinavit.

5. Arbuſcula *Bengalenſis*, Aceris minore folio incano, alternatim poſito *Pluk. Phytogr.* T. 14. F. 1.
6. Arbuſcula è *Maderaſpatan*, foliis Aceris, alterna vice lucidè virentibus *Ejuſd. ibid.* F. 2.
7. Arbuſcula *Zeylanica*, Aceris folio, baccifera, foliis è directo magis anguloſis *Ejuſdem ibid.* F. 3.
8. Arbuſcula *Biſnagarica*, Aceris folio parvo aculeata, foliis è regione binis *Ejuſd. ibid.* F. 4.
9. Acer minus, fructu orbiculari, Salicis folio *Braſilianum*, ſeu foliis & fructibus majoribus *Breyn. Prod.* 2. Frutex innominatus inſtar Salicis pumilæ, arenoſis locis naſcens *Marcgr.* 76. *Pluk. Almag. Bot.* Hæc arbuſcula *P. B. P.* proponitur nomine Oſtryæ ſeu Carpino affinis anguſto folio non ſerrato *Zeylanica*, *Wærellaghas Zeylan.* fructus vidi apud *Hermannum*; erant autem trianguli, membranacei, alati, tribus loculis inſtructi, quorum ſinguli includebant granum ſeu ſemen rotundum, ſpadiceo-nigrum, lucidum. Ex dictis patet fructus orbicularis non eſſe. D. *Sherard.*
10. Acer *Virginianum* odoratum *Hermanni Cat. Hort. Lugd.* Liquidambari arbor D. *Plukenetio* habetur.
11. Aceri cognata, Oſtrya dicta, floreſcens *Virginiana*, Carpinus floreſcens *Virginiana Pluk. Phyt.* T. 156. F. Fagus floreſcens *Virginiana*, Carpini foliis *Hort. Beaum.* Ex ſeminibus à D. *Baniſter* tranſmiſſis in horto *Comptoniano* copioſe ſuccrevit, *Pluk.* notante.
12. Styrax arbor *Virginiana* Aceris folio *Commelin. Hort. Amſtel. Rar.* erroneè dicta; Styrax enim illa longè diverſa eſt arbor, à D. *Plukenet* ad *Liquidambar* relata.

D. Commel.

Radice figitur lignoſa, fibris capillata: *Caudex* cortice griſeo amictus ſuperiore parte ramoſus. Ramuli per primam adoleſcentiam rubicundi: *Folia* incondita pediculis teretibus rubentibus caudici & ramis annectuntur, diviſurâ quinquepartita, per ambitum profundè ſerrata, foliis Aceris ſimilia, ſupernè ſaturè viridia, infernè incana, nervis purpuraſcentibus ad oras excurrentibus. Horum ſapor amariuſculus cum aliquali adſtrictione. Folio eſt deciduo.

Fructus, adnotante D. *Ruyſch*, Aceris æmuli neutiquam pilularem induunt formam, ita ut hæc planta non ineptè à *Plukenetio* decoretur nomine *Aceris Virginiani, folio majore, ſubtus argenteo, ſupernè viridi ſplendente.* Acer floreſcens *Virginianum* vulgo dicitur.

Suſpicor ego Arborem illam, quam D. *Commelinus* à Reverendiſs. Epiſcopo *Londinenſi* accepit, revera Styracem *Virginianam* Aceris folio fuiſſe, & D. *Ruyſch* erraſſe, qui pro Acere floreſcente *Virgin.* eam habuit.

13. Aceri aut Paliuro affinis arbor, caudice non ramoſo, folio Sorbi ſylveſtris, floribus pentapetalis racemoſis ſpecioſis purpureis, fructu ſicco, tribus membranulis extantibus alato *Slon. Cat. Jamaic.*

D. Sloane.

Hujus arboris *radices* terræ ſuperficiem apprehendunt. *Truncus* unciali circiter diametro eſt, rectus, non ramoſus, ad 40 pedum altitudinem aſſurgens; ab imo ad ſemipedalem uſque à ſummitate diſtantiam foliis viduus Palmarum in modum; cortice glabro albicante ſuccinctus, verſus faſtigium foliorum delapſorum veſtigia oſtendens, quemadmodum Braſſicarum Caules. *Folia* in orbem ſummitatem caudicis ambiunt, alata, perampla, coſtâ mediâ 3, 4ve pedes longâ, albicantia, lanuginoſa; pinnæ ſingulæ annexæ 6 uncias longitudinis, latitudinis unam obtinent, ad baſin

basin intellige, à qua sensim decrescunt, in punctum desinentes; molles a. sunt & incanæ. Supra folia summum Arboris cacumen in multas virgas ramificatur, quaquaversum diffusas, 6 pedes longas, quorum summis surculis insident plurimi, peramœni, pentapetali, purpurei *flores*, cum luteis intus staminibus, quibus succedunt singulis singulæ *vesicæ*, glabræ, membranaceæ.

Prope *Hopé-river*, loco *Liguanee* dicto, in collibus saxosis sylvosis oritur.

Anomala est hæc Arbor, nec Aceri, neque Paliuro *multùm similis; Arboribus tamen fructu sicco Lib.* 33. *Sect.* 3tia *comprehensis annumerari potest.*

14. An Acer *Sirinamense* folio lato subrotundo?

Cum sequentibus duobus D. *Sloane* flore convenire videtur. D. *Sherard.*

15. Acer scandens foliis Laurinis *Slon. Cat. Jamaic.* Acer *Bengalense* foliis laurinis, fructu tergemino, totidem membranulis extantibus alato *Pluk. Phyt.* T. 3. F. 1.

D. *Sloane.*

Hujus *Caulis* pennæ Cygneæ scapo vix crassior est, cortice albicante glabro tectus, ligno intus albo cum medulla satis crassa. Plantæ aut Arbori cuicunque vicinæ se circumvolvens ad pedum aliquot altitudinem ascendit, ramos subinde emittens, pedem longos, surculis oppositis donatos, quibus adnascuntur *Folia* quadrantalibus pediculis innixa, bina opposita, ad uncialia intervalla, 3 uncias longa, mediaque latissima parte sescunciam lata, in punctum desinentia, costâ media percurrente, & nervos transversos hinc inde è lateribus obiter emittente, glabra, dura, tenuia, colore obscurè viridi. Ramulorum extrema ad 3 unc. longitudinem *floribus* cinguntur spicatim dispositis, singulis pedicellis quadrantalibus subruffis insidentibus, parvis, pentapetalis, luteis. *Fructus* è parte protuberante ubi semen cubat, & membranaceâ extante ceu alâ componuntur, Aceris majoris fructui exactè similes. Tria in hac arbore semina persæpe junguntur, cùm in vulgari Acere plura duobus nunquam viderim.

In insula *Jamaica* locis sylvosis campestribus ubique reperitur.

16. Acer scandens minus, Apocyni facie, folio subrotundo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Apocynum scandens majus folio subrotundo facie externa nonnihil refert, ad 4 aut 5 pedum altitudinem assurgens, *caulibus* teretibus adminiculis vicinis se circumvolvendo. Sunt autem *Caules* pennæ Anserinæ crassitudine, cortice glabro canescente tecti; *foliis* ad genicula 3, 4ve uncias à se invicem distantia, binis oppositis vestiti, propemodum rotundis, 2 unciarum diametro, seu potiùs 2½ unc. longis, 1½ latis propè basin subrotundam ubi latissima, unde sensim imminuta latitudine in obtusum extremum desinunt, glabris, ad margines æqualibus, singulari in medio costa nervos laterales transversos emittente. Foliis oppositi enascuntur pediculi unciales, *flores* sustinentes umbellatim dispositos in petiolis semuncialibus pentapetalos, petalis cochlearis formam obtinentibus non tamen concavis, hoc est, initio perangustis, ad extrema latis & subrotundis, circa margines paulùm dentatis, quas sequuntur *fructus* è pluribus seminibus simul junctis compositi, membranulis extantibus Aceris seminum instar, alatis.

Locus. In collibus *Red-hills* dictis, secus semitam quà itur versùs *Guanaboa* ubique oritur.

17. Aceri vel Paliuro affinis, angusto oblongo Ligustri folio, flore tetrapetalo herbaceo *Slon. Cat. Jamaic.* Frutex innominatus 1us *Marcgr.* l. 2. c. 13. p. 76. Triopteris Indiæ Orientalis seu Arbuscula Amygdalæ nanæ folio dispermos, siliquâ Thlaspeos Dioscoridis, ternis amplioribus extantibus alis, Wænella *Ceylanensibus* dicta *Pluk. Almag.* p. 377. Triopteris *Jamaicensis* angusto Salicis folio, fructu minore fusco *Ejusd. ibid.*

D. *Sloane.*

Ultra 10 aut 12 pedum altitudinem non assurgit arbor isthæc; trunco nunc simplici nunc multiplici ab eadem radice exsiliente, cruris humani crassitudine, cortice dilutè fusco vestito, ligno superficialiter tantùm paucis quibusdam in locis adhærente, aliàs laxè dependente Cannabis impexæ in modum. Rami erecti, è fusco rubentes, multa in fastigiis suis *folia* gestant diversarum dimensionum, tam latitudinis quàm longitudinis respectu, pleraque tamen tres circiter uncias longa, semunciam lata latissima prope apicem parte, glabra, rigida, initio angusta, pediculis destituta, colore viridi saturatiore. *Flores* [ut & *fructuum* rudimenta] plures simul in summis virgis, in singulis tamen pediculis tenuibus singuli, virides, parvi, propemodum rotundi, 4 petalis canaliculatis, brevibus, crassis compositi, in quorum centro *Stylus* amplus viridis exoritur, cui succedunt 2, 3, 4ve rotunda, fusca pisa, in vasculo seu folliculo compresso latitantia, 2, 3, 4ve membranaceis appendicibus extantibus alato, iisque vel depressis, ut in Paliuri vasculo, vel erectis, ut in Euonymi aut Laserpitii fructibus, ad modum Molæ Pneumaticæ velorum.

Variat hæc arbor tum cortice interdum arctè adhærente, tùm foliis, quæ nonnunquam minora, tum statura humiliore, tum denique appendicum membranacearum in fructu numero; quæ varietates vel ætati plantæ, vel solo in quo nascitur debentur. Ad litus maritimum prope locum *Old Harbour* dictum, & in collibus *Red Hills* vocatis copiosè crescit.

Tres, si non quatuor ex hac planta distinctas species facit D. *Plukenet*, adnotante D. *Petiver Act. Philos. Lond.* N. 267. P. 717. Vide locum.

Paliuro

Paliuro affinis Liguſtrifolia ſpinoſa, flore monopetalo difformi, fructu ſicco ſubrotundo *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Arbor hæc, ſeu Frutex potiùs dicenda, multas ab eadem radice virgas ſeu ſtolones emittit, 10 aut 12 pedes longos, apicibus deorſum reclinatis, cortice albicante glabro tectos; versùs ramorum extrema plurimis brevibus incurvis aculeis ſibi invicem oppoſitis, ad ſemuncialia intervalla munitos: multa inſuper *folia* ibidem exeunt binatim ſibi mutuo pariter adverſa, in pediculis ſemuncialibus, 2 uncias onga mediâque latiſſima parte ſemunciam lata, colore viridi gramineo, glabra, utraque extremitate anguſta. *Flores* plures ſimul in extremis virgis conſiſtunt pediculis uncialibus nixi, bini plerunque ſingulis, unciam longi, monopetali, difformes, albicantes, cum plurimis prælongis purpuraſcentibus in medio ſtraminibus. Flore marceſcente pars ejus ima augeſcit,ſuccedente ſubrotundo *Fructu*,ſeu capitulo, ſeu baccâ ſic ſ. Piſo parvo non majore, figuræ ſingularis, ſubrotunda, cum ligula ſeu apice in ſummo.

In *Jamaica* multis pratorum locis invenitur.

Paliuro affinis arbor ſpinoſa, flore racemoſo herbaceo pentapetaloide, fructu ſicco, nudo, cannulato, lappaceo *Slon. Cat. Jamaic.* Rhamnus an potiùs Lycium, *Fingrigo Jamaicenſibus* dictum, fortè Katu-Karu-Walli *H. M. Pluk. Phytogr.* T. 108. F. 2. *Fingrigo.*

D. *Sloane.*

Hujus truncus ad femoris humani craſſitudinem excreſcit, cortice dilutè fuſco, glabro obductus, vix ultra 8 aut 9 pedum altitudinem aſcendens, cacumine terram verſus nutante, infirmus adeò ut ſeſe ſuſtinere non poſſit, niſi arboribus vicinis, quibus interdum ſe circumvolvit, fulciatur. Rami bini ſibi mutuò oppoſiti ex adverſis trunci lateribus perpetuò alternatim exeunt, ut par ſuperius cum proximè inferiore ordine decuſſato crucis formam efficiat; quòd de foliis & aculeis pariter dictum eſto, quæ eundem cum ramis inter ſe ſitum obtinent. Aculei autem crebri ſunt, breves, adunci, validi, & ſylvas pererrantibus nimis bene noti. Arbor hæc, ut & aliæ ex *Indicis* & *Americanis* per aliquod tempus quotannis foliis penitus vidua eſt, emergentibus primò *floribus*, multis ſimul per totam arborem faſciculatim prope extremos ſurculos congeſtis, in pediculis tenuibus ramoſis, parvis, monopetalis, in 5 apices ſeu ſegmenta diviſis, colore luteo-viridi ſeu herbaceo, *Staminibus* albis, Sambuci odore. Brevi poſt tempore floris uniuſcujuſque pediculus elongatur, & *ſemen* ſuſtinet oblongum, canaliculatum, aſperum, nudum, majuſculum, fuſcum,punctorum extantium,brevium, hamatorum, Agrimoniæ aut Lappularum ſimilium ſed breviorum,ope veſtibus aut alii cuivis rei admotæ adhærentium. Fructu perfecto exeunt *folia* in ſummis virgis, pediculis, ½ unciæ longis inſidentia, ipſa 2½ uncias longa, unam lata media latiſſima parte, colore obſcurè viridi, Pruni ſylveſtris ſimilia.

In ſylvoſis.

Radicum decoctum unà cum Tiliaceis ad Luem Veneream utile cenſetur, ſi ſuper lapidem comminuantur, & pulvis ſucco Tiliaceo infundatur & agitetur donec craſſeſcat.

P. 1704. Ad Cap. de Fraxino. Ad ſpeciem 4tam. nota:

D. *Sherard.*

Fraxinus floriſera botryoides *Moriſ. Americana* florida *H. R. P.* Inter Piſas & Florentiam non aliam præter hanc vidi Fraxini ſpeciem: aliis etiam *Italiæ* in locis vulgaris eſt. Cum floret pulcherrima eſt, ut mirer valde à *Matthiolo* aliiſque *Italicis* ſcriptoribus non fuiſſe animadverſam. Unuſquiſque *flos* componitur ex 4 petalis longis anguſtiſſimis albis cum ſtamine in medio duobus apicibus obtuſo rotundis coronato. *Siliquæ* majores & latiores ſunt quàm in vulgari. Q. annon vulgaris flores ejuſdem ſtructuræ ſunt duntaxat minores. Nullum ligni genus,dum adhuc viride eſt, tam facilè ignem concipit & foco inſtruendo utile & idoneum eſt quàm Fraxinum.

P. 1705. Ad Cap. de Tamariſco

1. Tamariſcus *Monomotapenſis*, Ericæ tenuiſſimo folio, pilulifera, ramulis lanugine telæ aranearum inſtar implexis *Pluk. Almag. Bot.* T. 318. F. 4. Hujus, inquit, capitula tomento candicante in globulos ſummis ramulis orbiculatos ſunt conglomerata. Synonyma conjecturalia videſis apud D. *Plukenet* hoc in loco.
2. Tamariſcus *Indiæ Orient. Belgarum* æmula, ramulis Cupreſſi, *Autacoree Malabarorum Pluk. Mantiſſ.*
3. Tamariſcus *Æthiopicus*, Sabinæ foliis incanis, flore phœniceo, Jaceæ capitulis inter ramulos ſparſis *Ejuſd. ibid.*
4. Tamariſcus *Monomotapenſis*, longioribus reflexis Ericæ foliis incanis ſummo ramuli faſtigio, ſpica ſpadicea gnaphaloide ornatus *Ejuſd. ibid.*
5. Tamariſcus ericoides foliolis incanis *Æthiopicus*, capitulis purpureis in ſummitate globoſis *Ejuſdem ibid.* Idem fortè cum præcedenti.
6. Tamariſcus *Æthiopicus*, Coridis folio incano, Jaceæ capitulis parvis tomentoſis, ad ramulos diſperſis *Ejuſd. ibid.*
7. Tamariſcus *Æthiopicus*, Coridis folio glabro, Herbæ Impiæ capitulis in ſpicam ſeſſilibus *Ejuſ. ibid.*

P. 1707.

P. 1707. Ad Cap. de Myrto Brabantica.

1. Myrtus *Brabanticæ* accedens *Africana* conifera *Pluk. Phyt.* T. 48. F. 8. Hæc est Arbor conifera odorata, foliis Salicis rigidis, leviter serratis è *Carolina*, Hist. nost. p. 1800. descripta. Laurus serrata odora *Bod. à Stapel.* in *Theoph.* Hist.
2. Eadem foliorum crenis crebrioribus, minùs odorata. An Laurus *Africana* serratis foliis *Bartolin.* Act. Med. Anni 1673. Obs. 24. Elæagnus *Virginiana* major *Banisteri?*
3. Myrtus *Brabanticæ* similis *Caroliniana* baccata, fructu racemoso sessili monopyreno *Pluk. Phytogr.* T. 48. F. 9. Fructum fert velut Saccharo candidissimo incrustatum. Fortè Ambulon *Scaligeri* Exercit. 181. S. 24. de quâ ità scribit. *Aruchet* insula fert arborem, cujus è cortice exit fructus candidus, Saccharati magnitudine & specie Coriandri. Ambulon ei nomen est. Ambulon *J. B.* t. 1. 503. Ex hujus baccis candelæ viridiusculæ, tactæ manum non polluentes, extinctæque fœtorem non emittentes, à nostratibus parantur; indè Candle-berry ibi nominatur. D. *Plukenet.*

Hanc Arborem ex *Marilandia* habemus à D. *Vernon* & D. *Krieg* allatam: verùm folia ejusdem iconi apud D. *Plukenet* non exactè respondent, sunt enim extremis subrotunda, nec ullo modo incisa, prout ibi pinguntur.

4. Gale *Campensis* Ilicis coccigeræ foliis *Mus. Pet.* 774. Fructus suave-olet, & ab avibus valde expetitur. In collibus arenosis oritur.
5. Gale *Capensis* Oxyacanthæ folio minori, D. *Sherard.*
6. Myrtus Brabanticæ affinis *Americana*, foliorum laciniis Asplenii modo divisis, Iulifera simul & fructum ferens *Pluk. Phytogr.* T. 100. F. 6. Cardiaca (fortè) Mulleriana *Indica Bod. à Stapel.*

P. 1709. Ad Cap. 9. de Carim-Curini add. Synon.

Adhatoda floris labio superiori angustissimo & ad posteriora reclinato *Tournefort.* Elem. Bot. 144.

Ad Bem-Curini add.

Adhatoda flore minori *Tournefort. Elem. Bot.*

Walli-Kara H. M. Part. 7. T. 18. Frutex Indicus scandens, fructibus in communi pediculo pluribus, per maturitatem siccis, monopyrenis.

Frutex est sinuosis ramis se arboribus affigens ac circumvolvens. *Radix* cortice rubro-sanguineo, & cinereâ cuticulâ crustata, lignum habet album, interiùs ex cœruleo rubescens. *Stipes* crassus, lignosus, cortice cinereo, medullâ intus albicante fungosa. *Surculi* teneriores spadiceo-fusci, villota & mucilaginosa lanugine induti. *Folia* è petiolis longiusculis tenuibus, viridi-dilutis ac muscosis pendent, prona parte lenia & villosa, supinâ brevissimis pilis instructa, odoris cùm teruntur acuti & non ingrati; costâ mediâ cùm nervis inde exeuntibus prona parte eminentibus. *Flores* supra originem foliorum spicatim in brevibus petiolis cernuntur, monopetali, quinquepartiti, extrorsum reflexi, súntque gemmulæ rotundæ, muscosæ, ex viridi flavescentes: circa discum flavescentem 4 sese brevissima erigunt stamina, singula suis nodulis flavis dotata ac farinaceo rore aspersa, odoris graveolentis. Post deciduos *flores* sequuntur *fructus*, globuli virides & muscosi, cortice cum vetustiores sunt ob punctula eminentia aspero, intus viridi, bini mutuo uniti, ac in vertice transverso communi ex ruffo fusco umbilico consuti & striati, intus unicum rotundum & totam capacitatem replens semen habent, quod cortice siccato & fisso sponte prodit.

Locus. Natale solum est prope *Cochin* circa *Paloerti*, &c. semper florens vel frugens.

Vires. Semen cum oleo & croco coctum rabidi canis morsum frustra facit, modo in tempore adhibeatur.

D. *Commelinus* hanc plantam inter *Solani* species recenseri posse existimat, ut *Dulcamara*, & revera in multis Dulcamaran imitatur, baccæ tamen differunt.

Thymelææ facie frutex maritimus tetraspermos flore tetrapetalo *Slon. Cat. Jamaic.* Arbor *Americana* Salicis folio frondosa *Pluk. Phyt.* T. 241. F. 5.

D. *Sloane.*

Frutex isthæc ad 7 circiter pedum altitudinem assurgit, trunco brachium humanum crasso, tenui, è fusco valdè rubente cortice tecto, summa parte in varios ramos diviso, quorum extrema ambiunt *folia* numerosissima, nullo ordine posita, unciam propemodum longa, vix $\frac{1}{16}$ unciæ lata ad extremum ubi latissima, pediculis destituta; initio valde angusta sunt, indeque paulatim latitudine augentur ad finem proxime, crassa, succulenta, colore sordidè viridi. E foliorum medio exit pediculus semuncialis, incurvus, *flores* aliquot sustinens, flavos, tetrapetalos, *calice* pentaphyllo viridi cinctos, in quo post florem delapsum succedunt 4 *semina* nuda, aspera, subrotunda, arctè juncta, Cynoglossi æmula.

Ad littus maritimum Septentrionale insulæ *Jamaicæ*, loco St. *Annes* dicto, & in insula parva arenosa *House-Cayos* prope *Port-Royal* urbem florentem & fructum ferentem collegit D. *Sloane.*

Ad

Verbaſci folio minore Arbor, floribus ſpicatis luteis, tetrapetalis, ſeminibus ſingulis oblongis in ſingulis vaſculis ſiccis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*
Arbor hæc, ſeu mavis Frutex, ad 9 aut 10 pedum altitudinem aſſurgit, *ſtipite* crus humanum craſſo, cortice albicante glabro obducto, ramoſo, ramis terram verſus nutantibus. Verſus ramorum extrema exeunt *Folia*, bina oppoſita, pediculis breviſſimis aut nullis, 3 uncias longa, ſeſcunciam lata, ſupernè viridia, ſubtus albicantia, Viburni foliis nonnihil ſimilia. Virgarum apices, in plures unciales ſurculos, ſeu pediculos dividuntur, quorum unuſquiſque plurimis, denſè ſtipatis, parvis, tetrapetalis luteis *floſculis* obſidetur, abſque pediculis adhærentibus in calice pallidè viridi: Succedit *capſula* oblonga ſeu ovalis, fuſca, *ſemine* majuſculo ejuſdem coloris repleta.
Ad ripas fluvii *Rio Cobre* dicti, necnon torrentium *Jamaicæ* & *Caribearum* inſularum invenit D. *Sloane.*

Verbaſci folio majore odorato Arbor, floribus pentapetalis albis *Slon. Cat. Jamaic.*

Præcedenti per omnia ſimilis & planè eadem eſſe videbatur: Folia duntaxat 6 uncias longa erant, totidemque lata: Flores pauciores, ampli, pentapetali, albi, cum flavis ſtaminibus. Folia odore gravi prædita.
Iiſdem cum præcedente in locis invenitur.

P. 1715. Ad Cap. de Erica.

1. Erica peregrina *Brancionis* Lobelio *J. B.* Tom. 1. lib. 10. p. 359. *Pluk. Almag. Bot.*
2. Ericæformis Juniperinis foliis, Fruticulus *Æthiopicus*, floſculis in cymis *Pluk. Almag. Bot.*
3. Ericæformis Coridis folio *Æthiopica*, floribus pentapetalis in apicibus. An Saniculæ Alpinæ genus Ericoides ex Prom. B. Sp. *Pluk. Almag. Bot.* T. 279. F. 5.
4. Erica Abietiformis *Æthiopica*, unionifera ſeu capſulis globoſis *Ejuſd. ibid.* T. 279. F. 3.
5. Erica *Africana*, foliis peregrinis glabris, floribus in ſummis ramulis, velut in umbella confertis *Ejuſd. ibid.* F. 4.
6. Erica tenuifolia, floſculis ſuave-rubentibus *Prom. Bæ Sp.* An *Micatlac Pihoaztli Novæ Hiſpan. Terrentii* apud *Recchum* 386? *Pluk. Phyt.* T. 175. F. 2.
7. Erica *Africana* minutiſſimis foliis, floribus copioſiſſimè ſparſis *Pluk. Almag. Bot.*
8. Erica Coris folio floribunda E *Promont. Bæ Spei Ejuſd. ibid.*
9. Ericæformis *Æthiopica* Cupreſſi foliis compreſſiuſculis *Pluk.* T. 279. F. 2. Fortè Cupreſſo-pinulus *Cap. B. Sp.* Breyn. Cent. 1. p. 22.
10. Ericæ ſimilis peregrina planta *Lobelii Park.* p. 1484.

Ad Ericam vulgarem nota,

Ericæ apud *Staffordienſes* noſtros uſus eſt Lupuli vice ad condiendum Cereviſiam *D. Plot. Hiſt. nat. Stafford.*

11. Erica flore variegato tricolori *Æthiopica* D. Oldenland. *Muſ. Pet.* 203.

Folia parva ſunt, brevia, cauliculis appreſſa. *Flores* in ſummis ramulis conferti.

12. Erica flore rubro *Æthiopica D. Oldenland*, Muſ. Pet. 204.

Folia huic præcedentis paria, nec minùs crebra, nullo (quantum diſcernere licuit) ordinè poſito. *Flores* in ſummis ramulis crebriores & velut in thyrſum coacervati, minimi.

13. Erica globulis lanuginoſis albis tum in ſummis ſurculis, tum ramulis adhærentibus. Folia in ramulis creberrima ſunt, anguſta, brevia, Abietinorum modo ramulos cingentia.
14. Erica Corios foliis villoſis, floribus carneis in capitula globoſa digeſtis D. *Sherard.*
15. Erica è *Cap. B. Spei* hirſuta, ſtaminulis purpureis è capitulis albis lanoſis emergentibus *Muſ. Pet.* 765. Foliola anguſta brevia terno ordine ramulos cingunt. Eriocephalos *Bruniades Æthiopica*, Corios tenuiſſimis foliis & caule piloſiſſimis, Suffrutex peramœnus *Pluk. Mantiſſ.* Tab. 347. F. 9.
16. Erica *Africana* arboreſcens, Coris folio, flore flaveſcente *P. B. P.* Foliola minima ſunt, caulibus & ramulis appreſſa.
17. Erica *Africana*, Unedonis flore amplo, foliis cordiformibus, in acumen deſinentibus D. *Sherard.* Folia in caulibus & ramulis crebra, binatim adnexa, coſtâ mediâ ramo adnexa nullo interveniente pediculo. Flores ſummos ramulos occupant; plures coacervati.
18. Erica *Africana*, Abietis folio, floribus majoribus raris è foliorum alis D. *Sherard.*
19. Erica *Æthiopica* glabra, foliis tenuiſſimis, plurimis ſtaminulis purpureis pro floſculo ex ſquamoſo calice prorumpentibus D. *Sherard.* Ericæ ſcopariæ facie.

20. Erica *Africana* Rosmarini foliis minoribus, Unedonis flore D. *Sherard.* Flores confertissimi summos præcipuè caules aut ramulos occupant: Planta est valde lignosa.

21. Erica *Africana* glabra, foliis angustissimis cauli appressis, floribus minoribus vesiculatis rotundis purpureis in summitatibus ramulorum conglobatis D. *Sherard.* Eadem floribus albis.

22. Erica *Africana* glabra, foliis angustis, cauli appressis, floribus vesiculatis rotundis dilutè purpureis D. *Sherard.* Florum situs in hac diversus est à præcedente.

23. Erica *Africana* glabra, foliis crassiusculis, brevibus, cauli appressis, floribus majoribus vesiculatis rotundis carneis *D. Sherard.*

24. Erica *Africana* angustifolia glabra, floribus longis, tubulosis, dependentibus coccineis, cum longissimis filamentis seu apicibus concoloribus D. *Sherard. Vide* iconem *Pluk.* Tab. 344. F. 6.
Flores inter folia è mediis ramulis exeunt, non è summis, ut multis aliis hujus generis.

25. Erica *Promont. Bæ Spei,* floribus albidis, staminulis rubris *Mus. Pet.* 636. *Folia* parva, brevia, cauli & surculis approximantia. Ramuli numerosissimos surculos emittunt in quorum apicibus singulis singuli flosculi.

26. Erica *Promont. Bæ Spei* carnea, foliis & floribus villosis *Mus. Pet.* 637. Folia huic brevia & tenuissima à ramulis & surculis extant.

27. Erica *Africana* tenuifolia, floribus carneis bullatis D. *Sherard.* Flores in summis surculis conservati numerosissimi.

28. Erica tenuifolia Cap. B. Sp. floribus exiguis carneis densè stipatis *Mus. Pet.* 206. In altero è nostris speciminibus siccis folia crassiora & breviora cauli & ramulis magis approximantia; in altero longiora & tenuiora, à ramulis & surculis extantia.

29. Erica *Africana* capite squamoso, flore brevi filamento donato D. *Sherard.* Capitula tomentosa esse videntur: Folia minima sunt.
Sex species præcedentes *D. Sherardus* communicavit.

30. Erica S. *Dabeoci* Hibernis *D. Lhwyd.* Er. *Cantabrica* flore maximo, foliis Myrti, subtus incanis *Tournefort. Inst. rei Herb.*

Ericæ species genuina esse videtur quoad floris formam, cum Erica tenuifolia Unedonis flore conveniens. Vasculi seminalis forma Geranium imitari videtur. Cauliculi autem ubi florere incipiunt non minùs viscosi sunt quàm Muscipulæ,

In montibus *Mayo* squalido & spongioso solo frequens est, ut & per totum *Hiar-Connaght* in *Gallovidia.*

Mulierculæ superstitiosæ surculos ejus secum circumferunt adversùs incontinentiam.

31. Erica *Africana,* foliis tenuissimis quasique capillaceis, floribus Unedonis oblongis D. *Sherard.* Flores Unedonis florum formam non exactè referunt, non enim urceolares sunt, sed potiùs cylindracei. Folia non tantùm tenuissima sunt, sed & brevissima.

32. Erica *Africana,* Abietis folio breviori, floribus oblongis carneis D. *Sherard.* Flores deorsum aliquantulum incurvi videntur in sicca, & è lateribus ramulorum inter folia exeunt, ut in aliis multis.

33. Erica *Africana,* Abietis folio longiore & tenuiore, floribus oblongis saturatè rubris D. *Sherard.*

34. Erica *Africana* foliis Lariceis argenteis, floribus longiusculis, staminum apicibus longissimis aureis D. *Sherard.*

35. Erica capitata nodiflora, globulis lanugine ex flavo virescenti obductis D. *Sherard.* Folia minutissima, bina ternáve ad eundem exortum; Florum globuli summos surculos occupant.

36. Erica *Æthiopica,* Rosmarini sylvestris folio, elegànter punctato; flore purpureo tetrapetalo. *Pluk. Mantiss.*

37. Erica Rosmarini foliis incanis, *Æthiopica,* floribus Arbuteis, magno calyce inclusis *Ejusd. Ibid.*

38. Erica Coris folio hispido Cerinthoides *Africana Breyn. Cent.* 5.

39. Erica *Africana,* Coris longioribus foliis, Unedonis flore hirsuto fusco *Pluk. Mantiss.*

40. Erica *Africana* parvis tenuissimis foliis, flo. Arbuteo fusco *Ejusd. ib.*

41. Erica spicata, floribus oblongis, ex carneo purpureis *Ejusd. ibid.* Tab. 346. F. 9. Erica Afric. erecta paludosa floribus longissimis tubulosis erectis rubris, per caulium seriem dispositis D. *Sherardus.*

42. Erica *Africana* Coridis folio, pilosa, flosculis minutissimis, purpureis, inter ramulos dispersis *Ejusd. ibid.*

43. Erica *Africana* tenuifolia, Unedonis flore, foliis longioribus, cauli appressis *Ejusd. ibid.*

44. Erica *Æthiopica,* foliolis longioribus glabris, cauli appressis, flosculis acerosis & squamatis calycibus inclusis *Ejusd. ibid.*

45. Erica *Æthiopica* incana, foliolis Laricis in modum confertis, plurimis staminulis purpureis pro flosculo, ex squamoso calice prorumpentibus *Ejusd. ibid.*

46. Erica *Africana* erecta, tenuissimis foliolis & caule eleganter pilosis, flosculis rarioribus parvis, amœnè purpureis inter foliola sparsis *Ejusd. ibid.*

47. Erica *Africana,* floribus perexiguis, herbaceis, in spicam dispositis *Ejusd. ibid.*

48. Erica *Africana* hirſuta, Thymi foliolis ternis, circa caulem ambientibus, floſculis ex carneo purpureis, ſtaminulis refertis *Ejuſd. ib.* Tab. 347. F. 1. Folia quàm Thymi multò minora.
49. Erica Serpylli hirſuto folio, pungente, *Africana*, flore purpureo pulchro *Ejuſd. ibid.*
50. Erica aculeata, foliorum lanugine cinerea *Ejuſd. ibid.*
51. Erica capitata ſeu nodiflora *Africana*, foliolis ad caulem armatis, floſculis ſtaminoſis. An Ev. noduligera, capitulis hirtis, ex purpureo fuſci coloris D. *ten Rhine Breyn. Cent.* 179? *Ejuſd. ibid.*
52. Erica capitata ſeu nodiflora *Africana* procerior, Corios grandioribus foliis, variè inflexis, prope ſummitatem ſurculi in breviores ramulos divaricata. *Ejuſd. ibid.*
53. Erica capitata ſeu nodiflora, Corios foliolis rectis *Æthiopica Ejuſd. ibid.*
54. Ericæformis Suffrutex *Virginianus*, floribus exiguis, vaſculo ſeminali oblongo, trifariam diviſo. *Pluk. Mantiſſ.*
55. Eriocephalos *Bruniades* Ericæformis, *Monomotapenſis*, capitulis globulorum inſtar, interiùs cavis & denſa lanugine tectis *Pluk. Mantiſſ.*
56. Eriocephalos *Bruniades Æthiopica*, Corios tenuiſſimis foliis & caule piloſiſſimis: Suffrutex peramœnus *Ejuſd. ibid.*
57. Eriocephalus Bruniades *Africana*, Lariceis argenteis & ſericeis foliis, capitulis ſtaminibus refertis globulorum inſtar, interiùs cavis & denſa lanugine tectis *Ejuſdem ibid.*

Haſce ſtirpes *Bruniades* appellat à nomine inventoris D. *Alexandri Brunæi.*

HISTORIÆ PLANTARUM
LIBER TRICESIMUS PRIMUS:

De Arboribus & Fruticibus siliquosis,

P. 1716. Ad Cap. de Siliqua arbore seu Ceratia.

CEratia agrestis *Virginiana*, folio rotundo minori, fortè Siliqua sylvestris rotundifolia *Canadensis* H. R. P. *Schol. Bot.* 26. *Pluk. Almag. Bot.*

Ceratiæ quodammodo affinis *Benghalensis*; foliis bigemellis subrotundis, siliquis admodum intortis, & in orbes circumflexis ex minio nigricantibus, fructu rubro, macula nigra insignito *Pluk. Phyt.* T. 82. Fig. 4. An Avaratemo *Brasiliensibus Pis.* 168?

Ceratiæ quodammodo affinis majoribus & longioribus foliis ex *India* Orientali, fabis atronitentibus. An Katou-Conna *H. M.* P. 6. T. 12. *Pluk. Almag. Bot.*

Ceratia cariosa, seu Saprolobus *Americanus*, *Barbadensibus* nostratibus Rotbean nuncupata. *Pluk. Almag. Bot.*

Ceratoniæ affinis Arbor siliquosa, oleæ folio, flore tetrapetalo albido, siliqua tereti ventriosa; cujus interior tunica mucosa est & eleganter miniata *Slon. Cat. Jamaic.* Salix arbor folliculifera, obtusis foliis candicantibus *Americana* Pluk. Phyt. T. 221. F. 1.

D. *Sloane.*

Ad 30 etiam pedum altitudinem evadit hæc Arbor, trunco femur humanum crasso, cortice lævi, cinereo, investito, fastigio speciose, ramis & virgis quaquaversum extensis. *Folia* crebra, nullo ordine posita, pediculis ¼ unciæ longis annexa, ipsa 3 uncias longitudinis obtinent, latitudinis unam, media scilicet latissima parte, glabra, supernè obscurè viridia, subtùs albicantia; unica costa notabili media percurrente, Oleæ foliorum æmula. *Flores* in summis seu extremis virgis proveniunt tetrapetali, albi. Succedunt *siliquæ* pediculis uncialibus, ramulis appensæ, 3 uncias longæ, ruffæ, teretes, pennæ Cygneæ scapo crassiores, hic illic protuberantes, nimirum ubi *Semina* cubant. Pisa 6 numero, mollia, pulpa coccinea circundata: quin & interior siliquarum membrana mollis est & coccineo colore imbuta. Pisa à formicis valdè expetuntur. Siliquæ per maturitatem solis calore se contorquentes aperiuntur, seminaque effundunt, & coccineam interiorem superficiem visui exponunt.

In campestribus sylvis insulæ *Jamaicæ*, circa urbem *S. Jago de la Vega* provenit.

Ceratoniæ affinis siliquosa Lauri folio singulari, flore pentapetaloide purpureo striato, siliqua crassa brevi, pulpa esculenta & purgante semina ambiente *Slon. Cat. Jamaic. The* Bichy tree.

D. *Sloane.*

Quamvis hæc Arbor septennis tantum erat, semine è *Guinea* allato, orta, 20 tamen pedes altitudine æquabat, trunci crassitie suram humanam. Recta erat & teres, cortice propemodum glabro, à fusco rubente tecta, canescentibus aut albis maculis hic illic aspersa: Rami circumquaque diffusi erant, inferioresque longiores. Surculorum extrema plurimis foliis densè stipatis, & plerumque binatim oppositis obsita. Pediculi duabus protuberantiis, altera ad ortum suum ex arbore, altera ad extremum ubi foliis inserebantur, extumescebant. *Folia* ipsa 6 uncias longa, mediáque latissima parte 2 lata erant, glabra, tenuia, costa insigniore media percurrente, nervosque transversos ad latera obiter emittente, dura & *Cacao* arboris foliis exactè similia. *Flores* singuli seorsim è ramulis exeunt, pentapetali, petalis ad ungues junctis, flavi, purpureis lineis striati, cum stylo in medio flavo, surculorum viridium ramosorum 3 unciæs longorum extremis insidentes. Succedit *siliqua* grandis, brevis, lata, in qua latitant plures Fabæ seu semina magna, pulpa dulci esculenta cincta.

In agris D. *Bourden* plantatam hanc arborem reperi.

Juglan-

Juglandis folio fruticosa, foliis pinnatis, costâ mediâ membranulis utrinque extantibus alatâ, siliquâ quadrangulâ. *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*
Caulem obtinet lignosum, angularem, medullâ albâ repletum, bipedalem aut altiorem; in cujus surculis proveniunt *Folia* alternatim posita, pinnata, costâ mediâ pedem circiter longâ, angulosâ & striatâ, cui ad intervalla circiter uncialia adnascuntur pinnæ binæ oppositæ, [unaquâque duas uncias longâ, unam latâ prope extremum subrotundum ubi latissima,] glabræ, luteo-virides.
In aggeribus prope locum *the Crawle Plantation* dictum observavit D. *Sloane.*

Lauro-cerasi foliis siliquosa fruticosa *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*
Hujus virgæ sub tenui viridi cortice lignum molle albicans, medulla in medio copiosâ farctum occultabant. *Folia* ad genicula exibant bina opposita, rariùs singula, pediculis trientem unciæ longis insidentia, ad quatuor uncias in longum extensa, in latum binas, latissima trans medium, prope extremum parte, utraque extremitate angusta, costâ mediâ nervos aliquot arcuatos emittente, superficie æquali, succulenta, & Laurocerasi foliis similia. In fastigio brevem, incurvam, acuminatam *siliquam* gestabat, duobus in valvis eminentibus nervis, ei qui in media rachi est elatiori similibus.
In insulis *Caribeis* oritur, locum non memini.

P. 1719. Acacia Americana *Robini*, eadem planè planta fuit cum Locus *Park.* siquidem D. *Breman*, qui id optimè novit, quique D. *Robino* familiaris erat, D. *Hermanno* Locus *Park.* pro Acacia *Americana Robini* ostendebat, & affirmabat illam ipsam plantam esse quam *Robinus* secum in Hortum Parif. ex America intulit. De planta illa *Cornuti* quod dicam non habeo, an figmentum sit, an nova Acaciæ species; certè nihil simile à multis annis in horto Regio cultum fuit aut cognitum.

Waga *Pearmædoorica* Tamarindi folio, floribus comosis, siliquâ undulatâ, scabrâ *Pet. Act. Philosoph. Lond.* N. 267. p. 712. Ereweta maraum *Malab.*

Trunci hujus arboris diameter 8 aut 10 uncias æquat, altitudo 20 circiter pedes. *Folia* Tamarindi aut Abrus; media costa uniuscujusque pinnulæ superiori lateri vicinior est. Pinnæ a. conjugatim absque pediculo mediæ folii rachi adnascuntur, 8 plerunque, rariùs 10, superioribus semper amplissimis. *Flores* è tenuibus duntaxat filamentis, semunciam longis, componuntur, regularem & elegantem plumam efficientes, omnes ab eadem basi in pediculo nudo unciâ paulò longiore exeuntes. *Siliquæ* nigricant, tunicâ velut picatâ tecta, rimis rugisve parvis scabræ; unaquæque in varios velut globulos dividitur, monilis instar, singulos unciam propemodum longos, ¾tas unciæ latos, compressiusculos, in medio tamen tumidos.
Pulvis ramorum, foliorum, florum, fructuum in aqua potus & externè etiam applicatus herpetes sanat.

Acacia non spinosa Batavica Coluteæ folio *Herman.* Foliorum ad mediam costam annexorum conjugationes plures, nullo in extremo impari.

1. Acacia arborea maxima, non spinosa, pinnis majoribus, flore albo, siliquâ contortâ, coccineâ, ventriosâ, elegantissimâ *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*
E maximis est arboribus in hac insula nascentibus, Quercubus nostratibus multò amplior, materia alba, molli, nihilominus tamen durabili; ad 60 pedum altitudinem ascendens, cortice incano seu albicante, multis ramis, sulcisve hiulco obtecta. *Ramis* luxuriat multis, nonnullis etiam à terra non procul, foliis decompositis seu ramosis vestitis: Costæ mediæ majores seu primariæ, in minores multas, densè sitas, binis ordine inter se oppositis, dividuntur, hæ autem pinnis seu foliolis creberrimis, parvis, majoribus tamen quàm in hujus Generis multis, obsitæ sunt, colore obscurè viridi, glabris, Tamarindi arboris similibus, unde nomen vulgare. *Flores* in ramis proveniunt, pediculo 2 uncias longo insidentes, è plurimis albicantibus filamentis, rubente capsula exceptis, circa idem centrum in formam exactè sphæricam seu globulum aut corymbum Cerasi magnitudine diffusis, perquam odoratis. Sequuntur *siliquæ* è pediculis fuscis, duas uncias longis dependentes, parùm contortæ, seu spiraliter circumvolutæ, medii digiti crassitie, colore coccineo pulcherrimo, ventricosæ, seu hîc illic protuberantes, per maturitatem non siccæ sed humidæ, cúmque aperiuntur intus albæ, inque singulis protuberantiis pisum unicum continentes nigrum, exactè sphæricum, velut Pruni Sylv. fructus, humidum, pulpâ interiore virenti.
Ad torrentium & fluviorum ripas, necnon in agris humidioribus *Jamaicæ* & *Caribbearum* insularum nascitur.

2. Acacia arborea maxima, pinnis vel foliis minimis, flore odoratissimo flavo *Slon. Cat. Jamaic.* An Mizquitl *Michuacanensis Hernandez*? Wild Tamarinds.

D. *Sloane.*

D. *Sloane.*

Truncus hujus Arboris ad 30 pedum altitudinem ascendens, Quercûs nostratis caudicem magnitudine æquat, cortice glauco obscuriore tectus, sulcis multis exarato; lignum durum rubescens protegente. Plurimos emittit ramos, incurvos, canescentes, æqualiter in omnem partem extensos. *Folia* surculos occupant alata, è pinnis omnium in hoc genere minimis composita ad mediam costam annexis, colore sordidè viridi. Propè ramorum extrema exeunt *flores*, in pediculis semuncialibus, flavi, perquam odorati, globosi, è multis filamentis in orbem circumfusis, aliorum hujus Generis in modum compositi; quibus succedunt *siliquæ* unciales, incurvæ, teretes, fuscæ, subinde protuberantes, in pulpa fungosa pallida, *semina* aliquot parva, oblonga, fusca, durissima continentes, incurva, concava, & seminum Acaciæ Ægyptiacæ *J. B.* persimilia.

Arbusculæ juniores multis oblongis albis spiris armantur.

Flores adeò suavem & validum odorem spirant, ut vel prope eos ambulare jucundum sit.

Gummi mucilaginosum rubicundum exsudat, pro opopanace falsè habitum: Ad Gummi *Arabicum* propiùs accedit, ut pro eo non ineptè posset usurpari.

Circa Urbem S. *Jago de la Vega,* ad margines viæ qua versùs *Passage-Fort* itur, locis campestribus apertis copiosè crescit.

3. Acaciis affinis arbor siliquosa, flore subrotundo singulari, flore stamineo albido, siliqua tereti ventriosa, cujus interior tunica est mucosa & eleganter miniata *Slon. Cat. Jamaic.*
Cynophallophoros seu Penis caninus *Charibbæarum* arbor, foliis subrotundis rugosis, clavos pulpiferos phalloides pro siliquis gerens *Pluk. Phyt.* T. 172. F. 4.

D. *Sloane.*

Arbor isthæc ad 20 circiter pedum altitudinem assurgit, *caudice* femur humanum crasso, cortice obscurè canescente tecto. Rami deorsum nutant, incurvi, hic illic tuberculis inæquales. *Folia* è caulium lateribus utrinque alternatim exeunt ad intervalla circiter semuncialia, pediculis fuscis semuncialibus insidentia, 2 uncias longa $1\frac{1}{2}$ lata, figuræ ovatæ, costa media, transversas aliquot fibras emittente firmata, glabra, tenuia, obscure viridia. *Flores* è summis surculis exeunt, è plurimis prælongis albis staminibus, capsula viridi inclusis, constantes: quos sequuntur 3 uncias longæ, teretes, virides, glabræ, ventricosæ, *siliquæ,* in quibus sub quavis protuberantia latitat Pisum unicum, (ad 4 aut 5 numero) viride, pulpa alba molli circundatum. Interior mucilaginosa siliquæ membrana coccinei coloris est. Siliqua hæc eodem modo se aperit, quo præcedentis; ejusque pulpa non minùs avidè à Formicis appetitur quàm illius. Pediculo 2 uncias longo ab arbore dependet, & ad ulteriùs extremum tenuis est.

In campestribus sylvis insulæ *Jamaicæ,* circa urbem S. *Jago de la Vega* provenit.

P. 1722. Ad Pl. 6. de Thora Paeroa *H. M.* seu Cajan arbore, ad. synon.

Arbor trifolia Indica *J. B.* Tom. 2. lib. 17. p. 386. Laburnum humilius siliqua inter grana & grana juncta, semine esculento. *Slon. Cat. Jamaic.* Pigeon-pease, quia Columbæ iis vescuntur.

P. 1720. Ad Cap. de Colutea vesicaria.

Colutea *Africana* annua, foliis parvis mucronatis vesiculis compressis. *Hort. Med. Amst. rar. P.* 2.
Eadem foliis cordatis, & vesiculis minùs compressis *Ejusd.*
Colut. *Afric.* vesicaria, vesiculis compressis, floribus atro-rubentibus Volkamer. *Flor. Norimb.*

Radicem habet prima fibrosam & albicantem, quæ *caulem* emittit bipedalem & rotundum: Huic *folia* seu potius pinnæ adnascuntur in eodem pediculo 10, 12 aut plura ipsi mediæ costæ adnexa, uno impari extremum claudente, parva, angusta, viridia. Ex singulis foliorum alis longi exoriuntur pediculi, qui *Flores* producunt parvos, papilionaceos, atro-purpureos, quibus singulis singulæ succedunt *siliquæ* membranaceæ, primò virides, deinde subalbidæ & diaphanæ, compressæ & parùm aut vix turgidæ, quæ intus continent 3, 4ve semina, parva, fusca, reniformia. Mensibus floret æstivis & Autumni initio semina perficit. Altera, quæ foliis gaudet cordatis, à priore non differt nisi solâ foliorum figurâ, & siliquis membranaceis minùs compressis.

Colutea *Africana* vesicaria, vesiculis compressis, floribus atro-rubentibus *Volkamer. Flor. Norimberg.* Eadem cum priori.

Pulchrior hæc Colutea humilioris staturæ respectu cæterarum est: Ex *radice* siquidem fibrosa, tenui *cauliculus* erigitur rotundus, tenuis admodum, foliis pinnatis angustioribus alterno ordine cinctus. Ex alis foliorum pediculi oriuntur longiores, *flosculis* atro-purpureis onusti, pendulis, papilionaceis, tetrapetalis. His deflorescentibus *Siliquæ* sequuntur latiusculæ ac compressæ, simplices, membranaceæ, quarum in sinu foventur *semina,* reniformia, fusca, mox solitaria, mox bina, quandoque etiam terna.

Patriam agnoscit *Promont. Bæ Sp.* unde semina ad nos translata felicissimè progerminârunt.

1. Genista

P. 1723. Ad Cap. de Genista, ad.

1. Genista flore croceo lutescente D. *Oldenland.*

Rami lignosi, rubentes *surculos* hinc inde emittunt, rectà ferè extantes, seu rectos cum eis angulos efficientes, ad modum Corrudæ vulgaris, satis crebros, brevi albente lanugine hirsutos, nullo ordine positos, *foliis* minimis angustis, brevibus, acutis, ab eadem origine pluribus, vestitos. In extremis surculis *Flores* conferti, papilionacei, mediocres, è croceo lutescentes, *Siliquæ* & *semina* in ramulo sicco, ante maturitatem collecto nulla comparuere. Camphoratam Monspeliensium æmulari videtur, surculis & foliis. Genistæ non multum similis. A D. *Oldenland* accepit D. *Petiver*, mihique communicavit. Huic similem habemus à D. *Sherard* acceptam nomine Genistæ *Africanæ* capitatæ luteæ, Nepæ foliis subhirsutis, cujus rami non rubescebant.

2. Genista floribus minimis luteis D. *Oldenland.* G. *Afric.* Camphoratæ folio, flor. luteis minimis *Oldenland Tournefort. Institut.* 644.

Minor esse videtur quàm præcedens, ramulis concoloribus, surculos creberrimos emittentibus. *Folia* in surculis crebriora minoraque. *Flores* non in summis tantùm surculis consistunt, sed secundùm longitudinem surculorum & summorum ramulorum ex alis foliorum exeunt, pediculis brevibus.
Siccam ab eodem Amico accepi.

3. Genista tota argentea Prom. Bæ Spei D. *Oldenland.* An Gen. *Afric.* arborescens calice ferrugineo scabro. fol. Salicis pumilæ argenteæ flore purpureo D. *Sherard.*

Hæc planta Genistam excepto flore parùm admodum refert. *Folia* etenim lata sunt & subrotunda, per margines integra, Salicis pumilæ rotundifoliæ foliis figurâ sua accedentia. *Flores* in summis ramulis conferti, ampli, calice, ut in hoc Genere, amplo subrotundo excepti: Hanc cum *Sherardina* eundem omnino dicerem, ni color calicis obstaret, cujus me mentionem non fecisse miror.

4. Genista floribus luteis in capitulum congestis Promont. Bæ Spei *Ejusd.*

Perelegans hic Frutex *folia* obtinet numerosissima, brevia, perangusta, hirsuta & pilosa. Rami surculos crebros ad latera extantes emittunt, capitula sustinentes globosa, è numerosissimis foliolis hirsutis & pilosis, flores luteos undique amplectentibus composita. Ramuli lanuginosi rubescunt. Hanc etiam à D. *Sherard* habuimus nomine *Genistæ Africanæ Capitatæ luteæ* foliis *tenuissimis villosis.*

5. Genista, floribus in summis caulium dispositis Promont. Bæ Spei D. *Oldenland.*

Præcedenti similis est, verùm foliola paulò longiora sunt, minus hirsuta, rigidiora & pungentia, ut ad Genistam spinosam meritò referri possit. *Flores* in summis caulibus congesti, foliolis pariter majoribus, longioribus, hirsutis circumvallati, verùm postquam aperiuntur in spicas magis excurrunt, quamvis antequam explicentur in capitula globosa pariter congesti videntur. Florum calices ipsaque petala exterius hirsuta sunt.
Has omnes Genistæ species dictas à *Promontorio Bonæ spei* ad D. *Petiver* transmisit D. *Oldenland*, Medicus & Botanicus egregius. Foliis & facie externa Ericam potius referunt quàm Genistam; hanc enim floribus præcipuè imitantur, unde non ineptè, me judice, *Erico-Genistæ* dici possunt.

6. Genistellæ tinctoriæ species minor.

Hujus specimen nobis exhibuit D. *Sherard*, Genistæ tinctoriæ vulgari simile, sed omnibus partibus minus, foliis pro plantæ modo brevioribus. *En le Bois d' Esterelle* collegit.

7. Genistella aculeata latifolia hirsuta, ramosissima, floribus spicatis, siliquis brevibus hirsutis.

Folia parva sunt, in caulibus & ramulis crebra, vix semunciam lata ⅔tias unc. longa, obtusa & velut ovata, nervosa, hirsuta, absque pediculis adnata. Aculei breves è foliorum alis exeunt. *Flores* in summis ramulis spicati, flavi, quibus succedunt *siliquæ* breves, hirsutæ admodum, purpurascentes. Semina in specimine sicco nobis à D. *Sherard* communicato nondum maturuerant.

8. Genistella minor villosa, Passerinæ foliis, spinulis innocuis D. *Sherard.* umbellatim ramosa, altiuscula, Passerinæ foliis mollibus H. *Cathol. Cup. Supplem. ult.* A Genistella montis *Ventosi* distincta est.

9. Genistella minor angulosa, non spinosa, floribus è foliorum sinubus exeuntibus D. *Sherard.* In Italia inter Mediolanum & Taurinum collegit.

Virgulæ

Virgulæ angulosæ sunt ut in Genista scoparia: Folia reliquis Genistellis similia. Flores in surculis velut spicati, ex alis tamen foliorum cæteris similium exeunt.

10. Genista non spinosa, Laricis foliis, *Æthiopica, Pluk. Mantiss.*
11. Genista *Æthiopica* glabra, longioribus foliis, ex uno puncto plurimis, flore majore luteo *Ejusd. ibid.*
12. Genista minima *Æthiopica*, foliolis Thymi confertis, splendentibus glabris *Ejusdem ibid.*
13. Genista arbor *Æthiopica*, Salicis odoratæ folio, flore flavo. An Myrto-genista *Breyn. cent. Ejusd. ibid.*
14. Gen. *Æthiopica* fruticescens, Rusci longioribus foliis, maxima *Ejusd. ibid.*
15. Gen. *Africana* cinerea, Ericæ supinæ nostratis maritimæ facie, apicibus foliorum spinosis, floribus rubescentibus summo caule glomeratis *Ejusd. ibid.*
16. Genista Astroites, Juniperinis pungentibus foliis, *Æthiopica*, floribus saturatè luteis *Ejusd. ibid.* Palma est ramosissima surculis incana lanugine obductis, floribus numerosissimis onustis, ut tota fere planta floribus operiri videtur. Siccum à D. *Sherard* obtinuimus.
17. Gen. Aspalathoides polyanthos major *Cap. Bæ. Sp. Breyn. Fascic. rarior.* 24. *Ejusdem ibid*
18. Genista-spartium aculeatum minus seu Aspalathoides *Africanum* aphyllon. *Ejusd. ibid.* Ex Prom. *Bæ* Spei ad D. *Stonestreet* à fratre suo allata est.
19. Genista-spartium spinosum monospermon, Polemonii folio singulari, hiulculis conspicuo, flore parvo candicante *Promont. Bæ. Sp. Pluk. Mantiss.*
20. Genista Capensis spinosa, Ligustri folio, pentaphyllos, floribus spicatis rubris *Pluk. Phyt.* T. 185. F. 5. *Folia* texturæ densioris esse videntur, glabra, circum oras æqualia, unciâ longiora, semunciam plus lata, costa folii media subtus protuberat, & in apiculum acutum desinit. Florum spicæ in pediculis è foliorum alis egressis è floribus densè stipatis constant. Exsiccatæ ramulum impertivit D. *Sherard.*
21. Genista *Africana* foliis Salicis pumilæ argenteæ minor D. *Sherard.* Folia in apice bifida seu crenata sunt. *Flores* in summis surculis ex alis foliorum exeunt nunc singulares, nunc in communi pediculo bini ternive.
22. Genista *Africana* arborescens, purpurea odorata D. *Sherard.* *Folia* obtusa sunt & ferè ovata, unciam lata, sescunciam longa, æquis marginibus. *Flores* secundùm ramulos ex alis foliorum exeunt, plerunque singulares, interdum bini, pediculis sescuncialibus aut longioribus incumbentes.

23. Genista *Africana* spicata lutea, Laricis folio brevi viridi D. *Sherard.*

Flores foliis intermiscentur, & surculi foliosi supra flores exsurgunt.

24. Genista *Africana* frutescens, Laricis foliis brevibus incanis D. *Sherard.*

In hac etiam Flores in summis virgis foliis intermiscentur.

25. Genista *Africana* capitata lutea, Laricis foliis sub hirsutis, floribus magnis D. *Sherard.*

Flores in summis virgis velut in capitula conglobati sunt, interdum etiam inferiùs è virgarum lateribus exeunt.

26. Genista *Africana* lutea, Laricis foliis subhirsutis, floribus parvis D. *Sherard.*

In hac etiam flores in capitula conglobati summas virgas occupant foliis intermixtis.

27. Genista *Africana*, Laricis foliis glabris, pluribus simul nascentibus, floribus luteis amplis è foliorum alis.

Folia tenuissima capillacea plura simul agminatim ex eodem puncto exeunt. Ramuli juniores canescunt, & detersa canitie rubent.

28. Genista *Africana*, Laricis foliis glabris, pluribus simul nascentibus, floribus amplis luteis in ramulorum summitatibus.

Huic etiam folia tenuia & fere capillacea, agminatim nascentia ut in Larice. In summis virgis flores amplissimi, duo tresve simul.

29. Genista-spartium *Africanum* trifolium, floribus cœruleis, foliis minimis, in spinulam desinentibus D. *Sherard.*

Planta exigua esse videtur. Spinulæ in quas foliola desinunt recurva sunt.

30. Genista *Africana* frutescens, foliis Linariæ angustioribus glaucis, flore luteo D. *Sherard.*

Caulis ramulos creberrimos emittit, foliis Linariæ angustioribus & brevioribus non admodum crebris vestitos. Flores è foliorum alis singulatim exeunt in prælongis & tenuibus pediculis.

31. Genista

31. Genista *Africana* frutescens, foliis Genistæ tinctoriæ latioribus, flore luteo D. *Sherard.*

Folia versus apices latiora sunt & obtusa. *Flores* singulares in surculis è foliorum alis exeuntibus inter folia, duo majora, unum minus existunt.

32. Genista *Africana* frutescens, Nummulariæ hirsuto folio, floribus parvis purpureis D. *Sherard.*

Folia in acutum velut spinulam terminantur. Flores è foliorum alis exeunt singulatim, pediculis brevibus aut nullis.

33. Genista *Africana* foliis Linariæ angustissimis glaucis, floribus spicatis luteis D. *Sherard.*

Folia capillaceæ ferè tenuitatis sunt, tres interdum uncias longa, mollia & flaccida. Florum spicæ in caulis & ramulorum cymis.

34. Genista *Afric.* Pinastri foliis, floribus spicatis luteis D. *Sherard.*

Hujus folia non minùs angusta & tenuia sunt quàm præcedentis, rigidiora tamen & pungentia, & Pinastri similia. Florum spicæ in summis pariter caulibus & ramulis.

35. Genista *Africana*, Satureiæ foliis viridibus, floribus parvis luteis, in breves spicas digestis D. *Sherard.*

Folia angusta, acuta, crebra, ut ramulos ferè occultent, Juniperinorum aut Ericæ cujusdam in modum.

36. Genista *Africana*, Ericæ folio, floribus parvis luteis in capitula congestis D. *Sherard.*

Folia breviora, non tamen minùs crebra quàm in præcedente. Valde surculosus versùs summitatem erat ramus à D. *Sherardo* communicatus, & in surculorum fastigiis florum capitula ferè totidem quot surculi.

37. Genista *Africana* Ericæ bacciferæ foliis, siliquis brevissimis hirsutis D. *Sherard.*

Flores in summis caulibus & ramulis plures congesti.

38. Genista *Africana* foliis capillaceis glabris, floribus minoribus luteis D. *Sherard.*

Valdè lignosa, & ramosa est hæc planta, humilis tamen, & in terram reclinata. Surculi tenuiores rubescunt. *Flores* è foliorum alis exeunt singuli in pediculis tenuibus foliosis.

39. Genista *Afric.* frutescens, foliis Rosmarini vel Ledi Silesiaci angustioribus, floribus parvis luteis D. *Sherard.*

Flores summos caules seu ramulos occupant, foliolis intermixtis. Habetur etiam floribus amplis.

40. Genista *Africana* lutea, Kalialbi foliis, D. *Sherard.*

Hujus etiam flores summos ramulos occupant, súntque perampli, carinâ præsertim.

41. Genista *Afric.* frutescens lutea, foliis Rosmarini vel Ledi, *Silesiaci* angustioribus, floribus amplis D. *Sherard.*

Ramulos seu surculos emittit numerosos, in quorum cymis *flores* plures, è foliorum alis exeuntes, ampli, &, ut in sicca videtur, saturatè crocei.

42. Genista *Africana* frutescens, foliis ternis angustissimis & quasi capillaceis, floribus cæruleis *D. Sherard.*

Folia acuta sunt & pungentia. *Flores* in superiori ramulorum parte ex alis foliorum plures simul exeunt, ut planta verticillata esse videatur. Ad Cytisos referri posset.

43. Genista *Africana* frutescens, Rusci angustis foliis *Oldenlandii Tournefort. Institut. rei herb.* 644. Planta foliis Rusci minor *C. B. Sp. Breyn. fascic.* 25. Frutex *Æthiopicus* foliis Rusci, flore papilionaceo, sericea lanugine fusca villos. *Pluk.* Tab. 297.
Idem angusto & minori folio *Ejusd. ibid.*

Folia habet creberrima, nervosa, angusta, in longos & acutos pungentes mucrones producta: *Flores* plures simul in summis caulibus, supra quos exurgunt ramuli tres quatuórve, in quos caulis ad exortum fasciculi floriferi dividitur. Hoc non est constans in omnibus.

44. Genista *Africana*, Camphoratæ folio villoso, floribus parvis D. *Sherard.*

Folia capillaceæ tenuitatis sunt, brevissima, conferta admodum & villosa. Ramuli tomento incani. *Flores* in summis ramulis lutei spicati.

45. Genista *Africana* frutescens, folio *Tarton-raire*, flore purpureo *Oldenlandii Tournef. Instit.* rei herb. 644.

Planta est valdè ramosa, foliis parvis, argenteis, crebris admodum & confertis in ramulis & surculis. *Flores* in summis surculis inter folia emicant.

46. Genista *Africana* purpurea, sericea minima, D. *Sherard.*

Folia parva, brevia vix semunciam longa, angusta, acuta, satis crebra in ramulis,

47. Genista *Africana,* Camphoratæ folio, floribus luteis minimis *Oldenlandii. Tournef. Inst.* r. h. 644.

Hæc etiam planta ramosissima est. Flores in surculis longa serie foliis intermixti. Eadem esse videtur Genistæ floribus luteis minimis D.*Oldenland* superiùs descriptæ. A D.*Sherard.* accepi.

48. Genista *Africana* frutescens, spicata purpurea, foliis angustissimis *Oldenlandii Tournefort. Inst. rei herb.* 644. Genistella minor non spinosa *Æthiopica,* foliis Serpylli candicantibus & serici instar mollibus *Breyn. Prod.* 2.

Hujus spicæ valde tomentosæ sunt, *folia* angusta, longiuscula, acuta.

49. Genista *Africana* arborescens, calice scabro, foliis Salicis capreæ rotundifoliæ, floribus amplis purpureis D. *Sherard.*

Est & alia species calice ferrugineo, Fol. Salicis pumilæ latif. argenteæ.

50. Genista *Africana,* Ericæ brevissimis foliis, floribus parvis in capitula lanuginosa congestis *Ejusd.*

Rami huic erectiores sunt quàm in plerisque congeneribus. Folia in summis surculis longiora sunt & majora quàm in ramulis inferioribus.

51. Genista *Africana* frutescens, Lavendulæ folio brevi, floribus amplis purpureis *D.Sherard.*
52. Genista *Africana* lutea, Corrudæ foliis *D. Sherard.*

Folia ad intervalla ramulos cingunt, plura simul, tenuissima, acuta. *Flores* in surculis singuli seorsim sparsim nascuntur.

53. Genista *Africana* minima, Thymi foliis, Flore purpureo *D. Sherard.* G. *Afr.* minima, foliis Myrti in exquisitum mucronem desinentibus *Oldenlandii. Tournef. Institut,* 644.

Flores in surculis foliis intermiscentur.

54. Genista *Africana* capitata lutea, Nepæ foliis subhirsutis *D. Sherard.*

Nepæ seu Genistæ spinosæ vulgò dictæ species censenda est.

56. Genista tinctoria *Madraspatana,* foliis sericeis, *Nellarrandee Marab. D. Petiver. Act. Philos. Lond.* N. 264. p. 589. pl. 25.

Sex aut 8 uncias alta est, in solo sicco oritur.

57. Genistella spicata spinosissima.

Foliosa est, *foliis* angustis, brevibus, acutis, in caule non admodum crebris: è quorum alis exeunt spinæ longæ, ramosissimæ, rigidæ. Medius spinæ scapus è lateribus hinc inde emittit spinulas secundarias, & hæ etiam interdum alias. Summum ramulum occupat *spica* oblonga, è *floribus* luteis, non admodum crebris composita.
A D. *Sherard* accepimus.

58. Genista *Africana* arborescens, lato orbiculari folio, absque pediculis *D. Sherard.*

Hæc Planta cum Genista parum similitudinis habet, ni fortè in floribus.

59. Genista incana, Chamæiteæ ferè foliis, floribus in summis ramulis pluribus simul è foliorum alis exeuntibus.

Caules & rami teretes, incani, *foliis* ad intervalla vestiti alternis, unciam longis, semunciam latis, acuminatis, pediculis brevibus innixis; è quorum sinubus seu angulis, quos cum caule efficiunt, exeunt rami multi. Summos caules occupant *flores* plures simul in eodem pediculo è foliorum alis exeunte, flavi, calice hirsuto albicante excepti. *D. Sherard.*

60. Genistella fruticosa angustifolia, incana, spinosa, floribus minimis.

Planta est humilis, ramulis confertis, unde fruticosam denominavimus, *foliis* angustis oblongis canescentibus. Ramuli in spinas exire videntur.

61. Genista marina Laburni siliquis brevioribus. *Hort. Cath.*

Hujus vimina à D. *Sherard* accipimus, quæ ramosa erant; flores & siliquas non vidimus.

Jacobus Zanoni Genistam suam arborem Creticam folio perpetuo à Spartio secundo spinoso *Alpini* plantam diversam esse contendit, & multis probare nititur.

62. Spartium *Africanum* frutescens, Ericæ foliis *Hort. Amst. rar.* P. 2.

Ex *radice* lignosa *caulis* exurgit 2, 3ve pedes altus, lignosus, cinereus & crassitiem calami scriptorii rarò superans, qui undique nisi abscindantur ramulos emittit, quod abscissorum, stigmata

stigmata satis demonstrant. Ramuli undique *foliis* ornantur exiguis, viridibus, pilisque minutissimis præditis, nunc solitariis, nunc pluribus instar Laricis junctis. Ramuli flosculis ornantur papilionaceis & albicantibus. Flores sequuntur *siliculæ* semen unicum reniforme continentes. Seminibus & ramulis avulsis facile propagatur.

63. Spartium *Africanum* frutescens, Rusci folio, caulem amplectente *Hort. Amst. rar.* P. 2.

Radix fibrosa & albicans *caulem* emittit pedalem, rotundum & cineraceum, in ramos aliquot divisum, qui juniores rubent, tandem cum caule concolores evadunt. *Folia* ramulos amplectuntur, nullo habito ordine Rusci æmula, in mucronem acutissimum exeuntia. In ramulorum summitatibus *Flores* apparent in perianthio 5fido & acutissimo papilionacei, lutei, quos silicula sequitur, in aculeum acutissimum exiens, semen continens unicum reniforme.

Floret Junio & Julio, Septembri semina perficit. A Planta leguminosa *Æthiopica* foliis Rusci *Breynii* Cent. 28. diversa est.

64. Genista *Africana*, Rusci foliis, ramulis tomento obductis D. *Sherard.*

Folia Rusci æmula, in ramulis creberrima, ut totos obtegant & occultent; in mucrones longos, tenues, acutissimos exeunt: Ramuli & surculi tomento candicante penitus obducti sunt, quod, ut puto, singulare est, & huic plantæ proprium.

65. Genista *Africana*, Rusci foliis longioribus, floribus luteis, in globum congestis. Genista Sphærica vulgò D.*Sherard.*

Folia in ramulis conferta sunt, quàm Rusci angustiora, nervosa, in acutum & pungentem mucronem desinentia. Summos ramos occupat caput grande sphæricum, è squamis oblongis mucronatis & floribus intermixtis compositum.

66. Genista *Africana* frutescens, Rusci nervosis foliis *Oldenlandii Tournef. Institut. rei herbar.* 644.

Eadem est cum Planta leguminosa *Æthiopica* fol. Rusci *Breyn.* Cent. 169. in *Hist. nostra* descripta.

67. Genistæ affinis Arbor Anonym. flore Coluteæ, Buxi folio *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Lignum huic durum, solidum, album, cortice glabro, glauco tectum. *Folia* surculos vestiunt, alternatim posita, pediculis ⅛ unc. longis intercedentibus annexa, sescunciam circiter longa, media latissima parte ¾ unc. lata, unde paulatim coarctantur versus utrumque extremum; per margines æqualia, superficie splendenti, paucis nervis intertexta, colore luteo-viridi. Ex alis foliorum exeunt *Flores*, parvi, luteo-virides, duo tresve in eodem petiolo, singuli è galea & labello bifido compositi, seu potiùs papilionacei. *Semina* succedunt bina simul, in modum præcedentis arboris seminum sita, cordis prout vulgò pingitur formâ, seu superiore parte velut crenata, limbo extante seu alâ parvâ foliaceâ cincta.

Ad plantam *Clusio rar. plant. Histor.* p. 105. sub titulo *Anonymi flore Coluteæ* descriptam in multis accedit: Item ad Kodatsjari *H. M.*

In insula *Jamaica* alicubi observavi, locum non bene memini.

68. Genista alba *Tab.* ico. mo. Cytisus scoparius vulgaris flore magno albo *Tournefort.*
69. Genista trifolia, flore maximo, Genistæ Hispanicæ simili, siliquis albâ lanugine obsitis. In Horto *Beverningiano* culta.
70. Genistella fruticosa parva, surculis densis foliis minimis. Flores lutei sunt, inter folia sparsi. A D. *Sherard* habui. Fortè Genista Hyperici fol. C B.
71. Genistæ similis frutex, foliis cœsiis *P. B.* P.
72. Genista *Æthiopica* incana, foliis angustissimis, prælongis, densiùs stipatis, floribus parvis luteis *Pluk. Mantiss.*
73. Genista *Æthiopica*, flore flavo, foliolis inflexis & araneosa lanugine fimbriatis, summo ramulo circa flores glomeratis *Ejusd. ibid.*
74. Genista non spinosa, Rosmarini foliis *Æthiopica ejusd. ibid.*
75. Genistæ tinctoriæ similis planta *Æthiopica*, Linariæ folio, flore luteo *Ejusd. ibid.*
76. Genista tinctoria arborescens *Lusitanica*, flore parvo luteo, folio singulari virente: In *Hort. D. D. Uvedale Enfeldiæ* enutritam conspexit *Pluk.* Hujus virgulæ nostratis vulgaris ad instar, angulosæ sunt, virentes, lentæ, tenuissimæ, quarum aliquæ pedem superant; aliæ breviores sunt.
77. Genista parva, Gallii albi facie, ex oris *Coromandel.* Pluk. *Mantiss.*
78. Gen. *Æthiopica*, non spinosa, foliis Ericæ villosis, ex uno puncto confertis, floribus parvis spicatis, luteis, calicibus longioribus immersis *ejusd. ibid.*

P. 1733. Ad Cap. 20. De Pongam seu Minari add. Synon. seq.

Crista pavonis monospermos tertia, sive Arbor Vespertilionis maxima *Indica*, Juglandis folio majore, floribus spicatis albicantibus odoratis, siliquâ nonnihil falcata, semine renali latissimo *Breyn. Prod.* 2. 39. Phaseolis accedens *Malabarico* alatis foliis glabris monospermos siliqua latiore brevi *Pluk. Almag. Bot.* Tab. 310.

Ad Cap. 19. De Tsjude-Maram.

Periclymenum *Sinense* variegatum, flore ſanguineo amplo *Breyn. Prod.* 2. 82. An Periclymenum *Ceylanicum* herbaceum, foliis variegatis, diverſicoloribus maculis ornatis *P. B. P.* 363.

Anonymos flore Coluteæ *Cluſ.* capſulâ & ſemine convenit cum Polygala, obſervante D. *Sherard.*

Crotalaria arbor *Africana*, Styracis folio molli incano, flore cœruleo *Amman. charact. plant.* Geniſtella arboreſcens Styracis folio major, flore cœruleo *Cap. B. Sp. Breyn. Prod.* 2. Pluk. Phyt. T. 185. F. 2. In Horto *Comptoniano* viget, cujus inſigne ornamentum eſt.

P. 1736. Ad Cap. de Coral arbore, nota

Tuinamtiiba *Marcgr. D. Hermanno* Coral arbor Occidentalis, ſemine miniato, hilo nigro notato dicitur, & à Mouricou *H. M.* atque etiam à Coral arbuſcula *Ferrarii* diverſa ſtatuitur.

Adde,

1. Coral arbor non ſpinoſa, ſeminibus rubris *P. B. P.* Phaſeolis accedens Arbor non ſpinoſa *Coral* dicta, fructu rubro, inſtar Corallii expoliti ſplendente *Pluk. Almag. Bot.*
2. Coral arbor polyphylla non ſpinoſa *P. B. P.* D. *Plukenet* in *Almageſto ſuo* Botanico duplicem ſpeciem polyphyllon non ſpinoſam hujus Arboris proponit; nimirum
3. Phaſeolis accedentem *Coral* arborem polyphyllam, foliis durioribus glabris, non ſpinoſam: &
4. Phaſ. acced. Arborem Indicam *Coral* dictam polyphyllon, non ſpinoſam, foliis mollibus ſubhirſutis *Phytogr.* T. 104. F. 3.

Harum ſuperiùs inter Phaſeolos mentionem fecimus.

Ultimam ſpeciem eſſe conjectatur Dr. *Sloane* Arborem illam quam deſcribit ſub titulo

5. Arbori Coral affinis, non ſpinoſa, Fraxini folio rotundiore, foliis & ramulis pubeſcentibus, *Hiſt. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Hujus Arboris virgæ cortice lanuginoſo albicante integuntur; ligno eſt molli, medullâ amplâ. *Folia* ſurculos undique cingunt, 7, 8ve uncias longa, pinnata, pinnis rachi mediæ petiolo $\frac{1}{10}$ unciæ longo intercedente adnexis, rotundis ſeu ovatis, ſingulis in tranſverſum ſeu diametraliter $\frac{1}{10}$ unciæ partem extenſis, utrinque lanuginoſis & albicantibus, impari coſtam terminante. Virgarum ſummitates ad 4 aut 5 dig. ſpatium in florum papilionaceorum ſpicas exeunt ut in aliis congeneribus, quorum ſinguli calice albo ſuſtinentur; *Semina* eorumve conceptacula non obſervavi, ideóque quid de eis dicam non habeo.

In mediterraneis Inſulæ *Jamaicæ* obſervavit Autor.

6. Corall arbor *Americana*, rigidis craſſiſque foliis D. *Herman*, foliis venoſis, ſubtus hirſutis D. *Sherard.*

7. Corall arbor non ſpinoſa, flore longiore & magis clauſo *Slon. Cat. Jamaic.* An Arbor Coral *Americana* maxima *Herman.* Cat. p. 189? Phaſeolis accedens arbor ſpinoſa Coral *Americana* maxima *Pluk. Almag.* p. 293? ſeu Phaſeolis accedens, Arbor non ſpinoſa, Coral dicta, fructu rubro inſtar Coralii expoliti nitente *Ejuſd. ibid*? An Coral Arbor *Americana* ſeminibus rubris *P. B. P.*

D. *Sloane.*

Hujus truncus 9 circiter digitorum diametro erat, cortice è fuſco rubente aut cineraſcente tectus, propemodum glaber, exteriore duntaxat membrana hic illic abſcedente. Ramos & ſurculos crebros habuit ſurſum rectà nitentes, *foliis* multis veſtitos, nullo ordine poſitis, 3bus ſemper in eodem communi triunciali pediculo, [medii petiolo unciali] $2\frac{1}{2}$ plus minus uncias longis, tantundem ad baſin latis, colore pallido ſeu luteo-viridi perfuſis, coſtâ media plures nervos tranſverſos emittente, *Coral* Arboris foliis perſimilibus: Summos ramulos terminabant ſpicæ 6 unc. longæ *Florum* unciæ quadrantibus diſtantium, pediculis $\frac{1}{8}$ unc. longis inſidentium, unoquoque ſeſcunciam longo, tubuloſo, ex unico, pulchrè colorato, coccineo petalo conſtante, plura pallide rubra, uncialia *ſtamina* continente; in quorum medio *ſtylus* erigebatur vireſcens, qui in *ſiliquam* tandem abit, 2, 3ve uncias longam, ventrioſam, h. e. ubi Piſa cubant, tumidam & toroſam, interſtitiis anguſtam.

In ſepe hortum D. *Cunning* circundante, in urbe *S. Jago de la Vega* creſcebat, ubi eam collegit D. *Sloane* deſcriptionis Auctor.

8. Coral arbor polyphylla non ſpinoſa, Fraxini folio, ſiliqua alis foliaceis extantibus, rotæ molendinariæ fluviatilis, vel ſeminum Laſerpitii inſtar aucta *Slon. Cat. Jamaic.* Coral arbor polyphylla non ſpinoſa *P. B. P.* p. 328. Ligni quoddam genus *Ayauw* dictum Laet. p. 637? Radix qua piſces velut ſoporantur *Ejuſd*? p. 374. An Phaſeolis accedens Corall arbor polyphyllos, foliis durioribus, glabris, non ſpinoſa? *Pluk. Almag.* p. 293? Dogwood-tree. D. *Sloane.*

D. *Sloane.*

Caudicem habet hæc Arbor 25 pedes altum, rectum, cortice obductum propemodum glabro, Fraxineo simili, pluribus maculis majusculis albis infecto, corporis humani crassitie: Lignum album est & nonnihil fœtidum. Rami & surculi crebri, circa Decembrem mensem prorsus nudi, Januario aut Februario *floribus* undique erumpentibus obtecti sunt; foliis aut fructu nondum apparente. Sunt a. illi Papilionacei, coloris sordidè albicantis cum levi purpuræ tinctura. Petala non latè expansa sunt, sed sibi mutuò arctè accumbunt. Unicuique flori succedit *Fructus* seu *siliqua*, 2 uncias longa, 4 tenuibus fuscis membranis, semunciam latis undique extantibus per longitudinem alata, rotæ molendinariæ fluviatilis radiorum, aut membranacearum appendicum Laserpitii seminum ad instar: intus a. in fungosa, fusca & velut articulata materia 5 aut 6 *semina*, pisáve albicantia, quadrangularia, oblonga, molliter cubant. Fructu maturo proveniunt *Folia* alata, Fraxineorum in modum, è pinnis plurimum sex, duas uncias longis, unam latis, costæ mediæ ex adverso annexis, & impari folio alam terminante composita.

In insulæ *Jamaicæ* sylvis campestribus ubique oritur. *Locus.*

Cortex radicis in pulverem tritus, & sacculis inditus in fluvio lotis pisces inebriat; ad tempus sci. brevi enim ad se iterum redeunt. Idem præstat cortex tusus & in stagnum conjectus. Pisces autem hoc modo soporati, esui idonei & non insalubres habentur. *Vires.*

9. Phaseolis accedens, arbor Piscipula. Coral dicta polyphyllos, non spinosa, orbiculatis ferè foliis amplioribus, sericea hirsutie villosis *Pluk. Mantiss.* A *Barbadensibus* colonis Dogwood-tree nuncupatur, atque ob pisces necandi aut venandi vim Ιχθυόθηρον dici meretur. Præcedenti eadem esse videtur.

10. Coral arbor non spinosa trifolia, Lauri folio. *Crista di Gallo* Lusitanis *Mus. Pet.* 760.

P. 1737. Ad Caput de Brasilia arbore adde Synonyma seq.

Acacia gloriosa, spinis armata, (cujus lignum *Brasilium* dictum) tinctoria *Pluk. Almag. Bot.* Crista Pavonis Coronillæ folio 3ª seu tinctoria maxima *Brasiliana*, flore variegato parvo odoratiss. siliquâ aculeatâ, lignum *Brasilium* dictum ferens *Breyn. Prod.* 2. 37. Erythroxylum *Brasilianum* spinos. foliis Acaciæ *P. B. P.*

Ad Cap. de Ligno *Sapou* add. Synon.

Acacia gloriosa *Zeylanica* tinctoria, amplioribus foliis, spinosa *Pluk. Almag. Bot.* Crista pavonis Coronillæ foliis 2ᵈᵃ seu tinctoria *Indica*, flore luteo racemoso minore, siliquâ latissimâ glabrâ, lignum rubrum *Sappan* dictum ferens *Breyn. Prod.* 2. Erythroxylum seu Lignum rubrum *Indicum* spinosiss. Coluteæ, foliis floribus luteis, siliquis maximis *P. B. P.*

Cæterùm non est, ut opinabar, hujus arboris lignum quod Logwood nostratibus dicitur, sed Lignum *Champechianum* à Provincia Continentis *Americæ Campeche* dicta denominatum, ubi nostrates *Jamaicæ* Insulæ coloni & nautæ magnam harum arborum copiam quotannis cædunt, lignúmque indè *Jamaicam* deportant, unde in *Angliam* infectorum gratia transvehitur. *Slon. Cat. Jamaic.*

Erythroxylon *Curassavicum*, pisces fustuarios redolens. *Stockvis-hout* vulgò. *P. B. P.* inter Add. Cytiso quodammodo affinis arbor quadrifolia spinosa Americana, &c. *Breyn. pr.* 2.

Ramus quem Hermannus ex dono *Kiggalaerii* habuit spinosus est & Asellos seu pisces fustuarios Belgis *Stockvis* dictos oluit. *Folia* rigida, subrotunda, cordiformia, alterno ordine ramis adnexa. *Flores* lutei, papilionacei. Chamægenistæ similes. *Siliquæ* membranaceæ, planæ, in media planitie juxta longitudinem habentes scissuram quasi cultelli cuspide studio esset incisam. *Semina* compressa, orbiculata.

P. 1739. Ad Cap. de Acacia Malabaricâ globosa *Intsia* dicta, adde

Dubitat D. *Commelinus* an Acacia *Javanica* sulcata, caule & foliorum costis spinosis *Cat. Hort. Beaum.* seu *Durij-Spinge Ricat Javanica*, quam describit *Hort. Med. Amst. rar.* p. 205. huic arbori eadem sit, propterea quòd semina *Intsiæ* mollia sint & amara, Acaciæ autem *Javanicæ* dura & insipida. Reliqua descriptio alterutrius alteri satis aptè convenit.

P. 1743. Ad Cap. de Sena.

Sennæ speciebus ex *Hermanni Cat. Hort. Leyd.* desumptis adde Synonyma seqq.

Ad 1ᵐᵃᵐ. seu Paiomiriobæ primam speciem Pisonis add.

An Paiomirioba utriusque Indiæ Apios Americanæ folia D. *Petiver. Act. Philosoph. Lond.* N. 271. P. 854. Cheru-Cunnai *Malab.* idem.

An Ecapatlis seu parva Sambucus *Hernandez.* p. 112? An Sofera *Alpini, Vesling. Belli* Epist. ad Clus. p. 307. Hoxocoquamoclit *Cam*? h. p. 75. *Hermannus* Sopheram distinctam & ab hac diversam Sennæ speciem facit, titulo Sennæ Orientalis fruticosæ *Sofera* dictæ, cui Ponnam Tageræ *H. M.* Synonymam constituit.

Ad 2ᵃᵐ seu Pajomiriobæ 2ᵈᵃᵐ speciem *Marcgrav.* & *Pison.* Senna minor herbacea, plerunque hexaphylla, folio obtuso *Slon. Cat. Jamaic.*

Ad

Ad 3tiam seu Loto affinem *Ægyptiam C. B.* i. e. Absus *Vesling.* Senna exigua *Maderaspatensis;* seu tetraphylla siliquifera glabra, florum pediculis inter foliorum exortus dispositis *Pluk. Phytogr.* T. 60. F. 1. *Semen atro colore splendidum parvis includit siliquis, Cicerum æmulis.*

Chamæcrista Pavonis major *Commelin. Hort. Amst. rar.*

Commelin.

Radicibus prædita est tenuibus, albicantibus, quæ in plures fibras sunt divulsæ: è quibus *caulis* exsurgit ima parte ramosus, teres, bipedalis & brevior, pilis brevissimis pubescens, medullosus. *Rami* per interstitia uncialia & breviora frondibus seu foliorum alis ornantur, alternatim sitis, ex 11 aut 12 pinnarum paribus compositis, Mimosæ spinosæ 2dæ *Breyn.* subæmulis, pedicellis vix ac nè vix quidem conspicuis præditis, margine æquali. Ex alis foliorum, ut & eorum intervallis exeunt *flores* singulares lutei pedicellis tenuibus semuncialibus fulti, quibus adnascitur foliolum, formâ à reliquis valde diversum, mucronatum, angustum. Florum petala quina, scutellata, quorum superiora inferiora magnitudine excedunt, suntque eorum ungues purpureo colore persusi. *Staminum* cum suis *apicibus* & *styli* descriptiones qui desiderat hîc videat: Floribus emarcidis succedunt siliquæ oblongæ, mucronatæ, numero floribus pares, compressæ, in quibus *Semina* rotunda, cuspidata, splendentia, subnigricantia.

P. 1743. Ad Cap. De Sena speciem 2dam seu Senam Italicam. Round-leaved Sena.

Hujus descriptionem pleniorem & accuratam è D. *Sloane* historiâ Plantarum Jamaicensium huc transcribere non pigebit.

Caulem habuit viridem procumbentem, adeò infirmum ut se sustentare non potuerit, 4 plus minus pedes longum, hîc illic ramulos tenues emittentem, frondibus seu *foliis* obsitos alatis, 3 unc. longis, è pinnarum sibi mutuò oppositarum 6, 7ve conjugationibus, nullo in extremo impari folio, compositis, *Senæ Alexandrinæ* similibus sed obtusioribus. *Flores* pediculo communi seu Spicæ 3 uncias longæ insident, singuli petiolo privato parvo annexi, 5 amplis, apertis, flavis petalis, reflexione sua cavitatem efficientibus, *Stamina* aliquot obscure viridia claudentibus, compositi. Succedunt *Siliquæ* seu folliculi fulcati, menisci figurâ, sescunciam longi, unciam lati, membranacei, utrinque primò virides, dein nigricantes, eminentiis aliquot [8 aut 9] protuberantes, sub quibus latitant totidem *semina* seu pisa, valde irregularis triangulæ aut pyramidalis figuræ.

Loco *Half-way-tree* dicto in horto D. *Berry* crescentem observavit D. *Sloane.* ubi annua non est quemadmodum in *Italia.*

1. Cassia minus fruticosa, hexaphylla, Senæ foliis *Slon. Cat. Jamaic.* An Cassia *Americana* fabacea *Syen.* not. in *H. M.* part. 1. p. 38. An Cassia sylv. *Americana* siliquâ subrotundâ crassa, uncialem longitudinem vix excedente, ex insula *Barbados* ad nos allata *Pluk. Mantiss.*

D. *Sloane.*

Caules plures, seu virgæ tenues, teretes, minimi digiti crassitudine, cortice dilutè fusco, corticis ramorum coryli juniorum colore tecti, ab eadem radice rectâ sursum feruntur ad 5 aut 6 pedum altitudinem, suntque lignosi, fragiles, prope summitates suas ramosi, ramulis *foliis* multis alatis, Coluteæ similibus, obsitis; pinnæ autem in singulis foliis perpetuò senæ, binis adversis, ut 3 conjugationes efficiant, rotundæ, luteo-virides, odore ingrato. Summis ramis innascuntur *Flores,* flavi pentapetali, Cassiæ similes, florum papilionaceorum modo siti, magis tamen sparsi, multa *stamina* viridia continentes, medium occupante *stylo* incurvo, Cassiæ fistulæ Alexandrinæ *C. B.* æmulo, cujus (ut dixi) floribus per omnia similes sunt. Flores sequuntur *siliquæ,* sescunciales aut longiores, coloris fusci dilutioris, unicam seminum fuscorum, compressorum, in pulpa fusca, subdulci, reliquam siliquæ partem implente latitantium, seriem continentes.

In frutetis *Jamaicæ* & *Caribearum* insularum passim nascitur.

Folia Senæ loco usurpantur & bene purgant. Pulpa ejusdem saporis est & earundem virium cum Cassia vulgari.

2. Senæ spuriæ seu Chamæ-Cassiæ Orientalis species perelegans, Mannierrellemaram *Malabarorum Pluk. Mantiss.*
3. Cassia Pearmeedouvica folio Senæ obtuso, subtus pubescente *Petiver Act. Philosoph. Lond.* N. 276. p. 699. Chengunnee *Malab.*

Flores hujus *Cassiæ fistulæ* Offic. exactè referunt: Folia Senæ nonnihil similia, verùm subtus incana sunt, & in obtusum desinunt cum spinula in medio. Ad 16 aut 18 pedum altitudinem assurgit, trunco crus humanum crasso. Decoctum foliorum & florum intro assumptum & radix commolita cum aqua & succo Limonis tantillo scabiem & pruriginem sanat.

4. Senna spuria *Maderaspatana* caule ad foliorum alas geminatis & subrotundis appendiculis auriculato *Pluk. Almag. Bot.* T. 314. F. 4.

Crista pavonis auriculata, non spinosa, siliquis membranaceis *Madraspatan. Mus. Pet.* 653. Avaree *Malab.*

5. Senna

5. Senna spuria humilis *Americana*, foliis Herbæ mimosæ, siliquis erectis *Pluk. Phytogr.* T. 223. F. 3.
6. Senna spuria *Virginiana*, Mimosæ foliis, floribus parvis nictitantibus *Ejusd. Almag. Bot.* T. 314. F. 5.
7. Senna spuria *Occident.* Mimosæ foliis, siliqua singulari, seminibus spadiceis quadrangulis *Ejusd. Almag. P. B. P.* Chamæcrista Pavonis *Americana*, Mimosæ foliis latioribus major, flore aureo amplo *Breyn. Prod.* 2. Non est hæc Herba mimosa spuria seminibus quadratis *Hist. nost.* cum siliquas tantùm singulares obtineat.
8. Senna spuria foliis angustioribus, flo. luteo amplo *Pluk. Almagest. Bot.* Chamæcrista Pavonis *Indica*, Mimosæ foliis angustioribus, flo. luteo amplo *Breyn. Prod.* 2.
9. Sen. spur. *Orientalis* fœtida, glabra, foliis monetam *Japonicam Kupang* dictam referentibus *P. B. P. Pluk. Almag. Bot.* Chamæcristæ Pavonis affinis *Indica*, Cassiæ folio, siliquis compressis latissimis, propendentibus, floribus amplissimis in summo ramorum spicatis *Breyn.* Wellia Tagera *H. M.*

Eadem minor fœtidissima *P. B. P.*

11. Senna spur. Occidentalis, Mimosæ foliis, siliquâ singulari maxima *P. B. P.* Chamæcassia *Americana*, siliquâ maximâ maculatâ *Breyn. Prod.* 2.
12. Senna spuria *Occidentalis* latifolia fœtida glabra *Pluk. Almag. Bot.* Chamæcassia latifolia *Americana*, spinosa, fœtida, glabra *Breyn. Prod.* 2. *Malè inscribitur spinosa.* Rhamnus Myrtifolius ex insula S. *Christophori Cornut.* Cassia Sylvestris insularum *des Antilles H. R. P.* Hujus ramuli auriculis acutis spinarum instar hinc indè ad exortum racheos cauli adnascentibus sunt ornati.
13. Senna spuria latifolia fœtida hirsuta *Pluk. Almag. Bot.* Chamæcassia latifolia *Americana* fœtida hirsuta *Breyn. Prod.* 2.
14. Senna spuria *Maderaspatana*, foliis è numerosis pinnularum conjugationibus, Viciæ in modum, compositis, & ferrugineâ lanugine villosis *Pluk. Almag. Bot.*
15. Senna spuria tetraphylla, siliquâ latâ compressâ *Slon. Cat. Jamaic.*

Secus viam quæ ab urbe S. *Jago* versùs *Guanaboa* ducit, locis *Red-hills* dictis copiosè provenientem observavit D. *Sloane.*

Frutex isthic, an Arbor potiùs dicenda, ad 5 plurimum aut 6 pedum altitudinem assurgit, quamvis interdum 15 pedes altum viderim, cortice fusco, splendente, glabro tectum, caudice brachio humano non crassiore, secundum quem ad uncialia intervalla collocantur *folia*, duobus semper pinnarum paribus constantia, pediculis ¾ unciæ longis innixarum, sibi mutuo oppositarum; primi paris pinnæ parvæ sunt, si cum secundi pinnis conferantur, quæ circa dimidiam unciam à pinnis in eadem costa distant, suntque unciam & amplius longæ, dimidiam latæ, glabræ, supernè obscurè virides, costâ mediâ & nervis aliquot lateralibus exindè egressis firmatæ. Ex alis foliorum & summis ramulis exeunt *Florum* spicæ, 2 uncias longæ, quorum unusquisque parvo, quadrantali petiolo insidet, 5 capsularibus foliis viridibus, & 5 amplis petalis flavis compositis, cum stylo intus incurvo seu sulcato. Petalis decidentibus stylus in *siliquam* extumescit, nigram, splendentem, unciam circiter longam, ¼tam unc. latam, ad utrumlibet costæ mediæ subluteæ latus, in pulpa nigra subdulci, duos seminum subrotundorum, nigrorum splendentium ordines continentem.

16. Senna spuria *Sirinamensis*, triphylla & tetraphylla, flore amplo luteo D. *Sherard.*
17. Sennæ spuriæ aut Aspalatho affinis Arbor siliquosa, foliis bifidis, flore pentapetalo vario *Slon. Cat. Jamaic.* p. 150.

Arbor est foliorum respectu singularis, quæ bina in uno pediculo.

18. Senna spuria arborea spinosa, foliis alatis ramosis seu decompositis, flore luteo, siliquis brevibus sulcatis nigris, Sabinæ odore *Indian* Sabine-tree.

D. *Sloane.*

Ad 15 pedum altitudinem assurgit, *caudice* nonnihil incurvo, femoris crassitudine, *cortice* incano albicante glabro obducto: in ramos plures diviso, curvos, aculeatos, *foliis* ad intervalla inæqualia cinctos alatis & decompositis: costa media 4 aut 5 digitos longa est, totidemque obtinet paria frondium seu foliorum pinnatorum, pinnis semunciam inter se distantibus, unaquaque intensè viridi, glabrâ, & propemodum rotundâ, semunciali diametro, ad unum extremum defectum patiente, seu angulo impresso velut crenata, altero paullùm acuminata, unâque splendente. Ramorum summitates in plures *florum* spicas dividuntur, 3 uncias longas, quorum unusquisque hexapetalos est, coloris flavi saturatioris, quibus delapsis restant *siliquæ* unciam longæ, obtusæ, coloris nigri, glabræ, planæ, sulcis aliquot exaratæ, *semina* continentes.

Tota planta omnésque ejus partes contusæ odore balsamico vehementi nares olfacientis feriunt.

Circa locum *Passage-Fort* dictum, & secus viam quâ indè versùs urbem S. *Jago de la Vega* itur, copiosè provenit.

21. Sena Spuria angustifolia *Indiarum Pluk. Phyt. Bot.* An Chamæcassia angustifolia *Indica Breyn. Prod.* 2? Tlalhoaxin Novæ Hispaniæ *Terent.* apud Recchum 425.

22. Senna

22. Sena *Orientalis* hexaphylla, filiquis longis incurvis, *Tora* Indorum vulgò. *Pluk.* ibid. Sena Orientalis hexaphylla, *Tala* Zeylanenfibus *Hermanni*, cujus mentio fit in hoc capite. Tabeara *Malab.*

23. Sena fpuria *Orientalis*, tenuiffimis filiquis tetraphylla, *i. e.* Tagera *H. M. Hift. noft.* p. 1743. Chamæcaffiæ affinis tetraphylla, filiquis tenuiffimis, femine tereti, apicibus obtufis, quafi abfciffis, longitudine fecundum latitudinem filiquæ pofita *Breyn. Prod.* 2.

24. Sena fpuria *Virginiana*, filiquis hirfutis, rotundifolia D. *Banifter Pluk. Almag. Bot.*

P. 1741. Ad Cap. 3tii Speciem 2dam adde Synon. feq.

1. Crifta pavonis monofpermos prima, five Arbor vefpertilionis Juglandis folio minore fpinofiffima, flore viridi-luteo ad foliorum alas, femine & filiqua villofa *Breyn. Prod.* 2. 39.
2. Crifta pavonis monofpermos fecunda, five Arbor vefpertilionis *Indica*, Lentifci folio fpinofiffima, flore racemofo luteo parvo odorato, filiqua & femine glabro *Breyn. Prod.* 2. 39.

Ad vires nucis Bonduch adde.
In morbis omnibus à flatibus oriundis, ructibus flatulentis, torminibus inteftinorum, Hernia ventofa, remedium eft fingulare & fpecificum Nucis tinctura, Spiritus, aut Extractum: Ut pluribus experimentis comprobatum eft, à medico quodam noftrate non incelebri.

P. 1741. Ad Cap. de *Paianelli* adde Synon. feqq.

Clematis arborea *Malabarica* maxima fœtida, Juglandis folio, pinnis longioribus, flore albicante, amplo fœtido, filiquis compreffis, latiffimis *Breyn. Prod.* 2. 34. *Bignonia* arbor *Indica* foliis oblongis *Tournefort. Elem. Bot.*

Ad Cap. de *Palega Paianelli* add. Synon. feqq.

Clematis arbor. *Malab.* Max. Jugl. fol. pinnis rotundioribus flore albicante, ampliffimo fœtido, filiquâ compreffâ latiffimâ *Breyn. Prod.* 2. 34. *Bignonia* arbor *Indica* foliis cordatis *Tournef. Elem. Bot.*

P. 1746. Ad Cap. de Caffia.

1. Caffia *Americana* fpuria, fiffilis dicta *P. B. P.*
2. Caffia fiftula *Javanica*, flore carneo *Commel. Hort. Amftel. rar.*

Florum colore & foliorum longitudine excepta, fimillima eft Caffiæ fiftulæ *Brafilianæ*.

P. 1749. Ad Cap. de Tamarindo.

Tamarindus *Bifnagarica*, filiqua productiore difpermos, feminibus velut ifthmo interceptis *Pluk. Phyt.* T. 64. F. 4.

P. 1749. Ad Cap. de Pala add. Synonym. feqq.

Nerium lactefcens *Malabaricum* maximum pentaphyllum, polyanthemum, flore minimo racemofo odorato, viridi-albicante, filiquis propendentibus longiffimis *Breyn. Prod.* 2. 77.

P. 1750. Ad Cap. de Padri add. Synon. feqq.

Clematis arborea *Indica*, Juglandis folio, flore luteo fpicato minimo, filiquis longis anguftis quadratis atque retortis, feminibus fubftantiâ lignofâ obductis *Breyn. Prod.* 2.

P. 1752. Ad Cap. de Mandsjadi ad. Synon. feqq.

Crifta pavonis Glycyrrhizæ folio maxima *Indica*, flore fubluteo minimo fpicato, filiquis anguftis longiffimis, ubi femina occultantur, protuberantibus, femine orbiculato compreffo fanguineo *Breyn. Prod.* 2. 38. Phafeolus alatus arboreus, fructu orbiculato compreffo coccineo. *Herman. Cat.*

P. 1752. Ad Cap. de Mandaru.

In *Act. Philof. Lond.* N. 271. P. 852, 856. Species aliquot *Mandaru* invenio inter plantas *D. Sam. Brown* ex Indiis miffas, nimirum Aateener chedee *Malab.* quam D. *Petiver* Mandaru Chamberambacam, foliis rigidis venofis, fubtus pallefcentibus vocat; & dubitat annon fit Chovanna Mandaru 1 *H. M.* Hujus truncus (inquit D. *Brown*) 6 pedes altus eft, ramis multis Orgyiam longis obfitus, qui horizonti paralleles excurrunt, neque afcendentes, neque defcendentes.

Nullius in medicina ufus eft, verùm ex ejus corticibus Indigenæ funes efficiunt.

2. Cheeru Mandaree *Malab.* item Caut-Mandaree *Eifdem Act. Philof. Lond.* N. 244. p. 333. Hanc D. *Petiver* Mandaru Unaneercoondica, floribus majoribus venofis, Criftæ Pavonis filiquâ vocat.

A præcedente differt foliis tenuioribus & minus venofis, filiquis multò minoribus, rectis & mollibus, femunciam latis, 3 paulò plus uncias longis.

P. 1753

P. 1753. Ad Cap. de Cadaga-Pala. Synon.

Nerium lactescens *Malabaricum*, Chamæcerasi Alpinæ, sive Mali Aurantiæ, foliis rugosis, flore albo odorato, siliquis propendentibus longis *Breyn. Prod.* 2. 76.

P. 1761. Ad Cap. de Caaroba Pisonis add.

1. Ceratia *Brasiliana*, pinnatis Fraxini foliis, Ornus *Hispanica* i. e. Spanish Ash *Barbadensibus* dicta *Pluk. Mantiss.* Arbor *Americana*, pinnatis Fraxini foliis &c. *Ejusd. Phyt.* T. 140. F. 3. & *Almagest.*
2. Ceratia agrestis *Virginiana*, folio rotundo, minori *Pluk. Almagest.* Fortè, Siliqua sylvestris, rotundifolia *Canadensis H. R. P. Schol. Botan.*
3. Ceratiæ quodammodo affinis *Bengalensis*, foliis bigemellis subrotundis, siliquis admodum intortis, & in orbes circumflexis ex minio nigricantibus, fructu rubro, maculâ nigrâ insignito *Pluk. Phyt.* T. 82. F. 4. An Avaratemo *Brasiliensibus Pisonis?* In Horto *Comptoniano* enutritam vidit D. *Plukenet.*
4. Ceratiæ quodammodo affinis, majoribus & longioribus foliis ex *India Orientali*, fabis atro-nitentibus, An Katou-Conna *H. M?* P. 6. T. 12. *Pluk. Almag.*

P. 1763. Ad Cap. de Syringa.

1. Syringa Laurifolia *Jamaicensis*, floribus ex flavo pallentibus *Pluk. Phyt.* Tab. 64. F. 3. Huc fortè pertinet *Totoncapatli Mexicensibus*, Syringa lutea *Hernandez* apud *Recchum* 115. forte & Jasminum *Virginianum*, flore albo Laurifolium D. *Banister.*
2. Syringa lutea inodora *Munting. Herbar. Belgic.* An Totoncapatli seu Syringa lutea *Hern.* Cap. 19. fol. 115?
3. Syringa scandens *Madraspatana*, Fraxini foliis densioribus claviculis donata *Pluk. Phyt.* T. 288. F. 1. Caut-mullee *Malab. Petiv. Act. Philos.* N. 264. P. 586. Hæc planta D. *Plukenet* liberalitati claviculas suas debet, adnotante D. *Petiver*: rectiùs etiam epitheton *scandens* omisisset, cùm erecta, ad 3um 4ve pedum altitudinem assurgens, in multos ramos divisa sit, flore valde fraganti, fructu parvo.

P. 1764. Ad Cap. de Avaratemo add. Synon.

Acacia arborea major spinosa, pinnis quatuor majoribus, subrotundis, siliquis variè intortis *Slon. Cat. Jamaic.* Unguis cati, arbor *Americana*, siliquosa spinosa *P. B. P.* Acaciæ similis spinosa, Ceratoniæ foliis geminatis, floribus albis lanuginosis, siliquâ compressâ corniculatâ, seminibus nigerrimis splendentibus *Hort. Beaum.* Acaciæ quodammodo accedens, Myrobalano Chebulo *Veslingii* similis, Arbor *Americana* spinosa, foliis Ceratoniæ in pediculo geminatis, siliqua bivalvi, compressa, corniculata, seu cochlearum vel Arietinorum cornuum in modum incurvata, seu *Unguis cati Breyn. Prod.* 2. Acaciæ quodammodo accedens, seu Ceratiæ & Acaciæ media *Jamaicensis*, spinosis bigeminatis foliis, flosculis stamineis atro-nitente fructu, siliquis parùm intortis.

Ad Cap. de Niir-Pongelion, add. Synon.

Clematis arborea *Indica*, Juglandis folio, longissimis floribus, siliquis teretibus longissimis contortis, semine substantiâ fungosâ ligneâ incluso *Breyn. Prod.* 2. 34.

P. 1765. Ad Cap. de Isora-murri add. Synon.

Helicteres Arbor *Indiæ Orient.* siliquâ varicosâ, & funiculi in modum contortuplicatâ *Pluk. Phytogr.* T. 245. F. 2.

Hujus arboris siliqua à *Clusio* depingitur in notis ad *Garciam*, Cap. de Betre seu Betele.

Draco arbor Indica siliquosa Populi folio. Angsana vel Angsava *Javanica Commel. Hort. Amst. rar.*

Commel.

In arbuscula trienni è semine nata *Folia* incondita erant, pediculis longis tenuibusque fulta, formâ Populi similia, in totum verò minora, duas uncias longa, vix sescunciam lata, mucronata, tactu mollia, glabra, nitentia, hilariore virore ad flavedinem inclinata perfusa, sapore fatuo. Fructum ritè perscrutatum cum eo haud male convenire reperi quem *Monardes* descripsit *Hist. Simpl. Medicam. ex Novo Orbe* delatorum. Et quamvis multi (quibus nunquam data fuit occasio hos cernere fructus) pro fabula habeant, quod *Monardes* de figura Dracunculi huic fructui à natura insculpta tradit, ego tamen veram esse historiam judicavi: ablata enim tunica exteriore, dispersæ per fructum cernuntur plures venæ, è quarum distributione & concursu Dracunculi figuram sibi imaginantur homines, sicut facere assolent ex ignis flamma, &c. Hi fructus, pediculis longioribus innixi, colore sunt cinereo, rotundi, plani, utrinque tamen in medio sui tumidi, & duri, margine membranacei, costulis eminentibus præditi. *Semina* in unoquoque fructu bina ternáve oblonga, incurva, rubicunda, dura, glabra, splendentia, renis aut phaseoli gracilioris figuram nonnihil imitantia. Humor

quem fundit arbor hæc ſcarificata in lachrymam rubram condenſatur, eadémque eſt quæ tenuibus involucris junceis involuta, Sanguis Draconis in lachrymis audit in Pharmacopoliis. *Floribus* gaudet luteis odoratis.

Virtutibus adſtringentibus pollet, & in affectibus aphthoſis præ cæteris remediis conducit.

P. 1786. Ad Cap. de Waga Add.

Waga *Madraſpatana*, Mimoſæ foliis pinnatis, ſiliquis maximis compreſſis *Muſ. Pet.* 698. Chata-maraum *Malab. Act. Philoſoph. Lond.* N. 271. p. 858. Truncus diametro & pedali, 16 aut 17 pedes altus.

P. 1767. Ad Cap. de Nerio.

1. Nerium arboreum, folio latiore obtuſo, flore luteo minore *Slon. Cat Jamaic.*

D. *Sloane.*

Arboris hujus truncus cruris humani craſſitudine eſt, cortice albicante, propemodum glabro ſuccinctus, ad 15 circiter pedum altitudinem aſſurgens, ramos longos incurvos cortice pariter albicante obductos emittens; quorum extrema occupant Folia pediculis uncialibus inſidentia, 4 uncias longa, mediáque latiſſima parte 2½ lata, obſcurè admodum viridia, glabra, ſplendentia, coſtâ mediâ & pluribus tranſverſis nervis intertexta. Ad alas foliorum exeunt *Flores* in petiolis ramoſis, ¼ unciæ longis, flavi, pentapetali, & velut intorti, tubulo, ſemunciali, perquam odorati, quibus ſuccedunt *ſiliquæ* geminæ, longæ, cornuum inſtar biſurcæ, ut in reliquis Oleandris.

Prope ripas fluvii *Rio Cobre* dicti, circa urbem S. *Jago de la Vega* frequenter invenitur.

2. Nerio affinis arbor ſiliquoſa, folio palmato ſeu digitato, flore albo *Slon. Cat. Jamaic.* Leucoxylum, arbor ſiliquoſa, quinis foliis, floribus Nerii, alato ſemine *Americana*, Pſeudapocyni genus quinquefolium *Pluk. Phytogr.* T. 200. F. 4. An Nerii facie arbor *Ad. Lob?* White-wood.

D. *Sloane.*

E maximis eſt hujus Inſulæ arboribus, *caudice* craſſo admodum, recto, *cortice* glabro, albicante obducto, ligno intus præduro, albo. *Folia* digitata pediculis 3, 4ve uncias longis inſident, Digitatæ foliorum portiones è pediculi cujuſque apice, velut è centro communi, exeunt, quarum unaquæque glabra eſt, obſcurè admodum viridis, æqualis ferè ubique latitudinis. Folia quotannis decidunt, arbore per aliquot ſeptimanas nuda, quo tempore proveniunt *Flores* non ſeorſim ſinguli, verùm plures unà, pediculis uncialibus innixi, perampli, albi, monopetali, difformes, Stramonii æmuli, caduci & citò poſtquam aperiuntur defluentes. Succedit unicuique *Siliqua* 5 aut 6 uncias longa, quadrata, lineis aliquot in ſuperficie eminentibus, coloris fuſci, , in qua *ſemina* cubant multa, Nerii nonnihil ſimilia, cui Arborem hanc valde affinem exiſtimo.

In agris humidioribus ad fluviorum ripas & littus maritimum *Jamaicæ* & *Caribearum* inſularum copioſè naſcitur.

3. Nerium arboreum altiſſimum, folio anguſto, flore albo *Slon. Cat. Jamaic. Americana* lacteſcens, longiſſimo folio, flore albo odoratiſſimo *Hort. Beaum. Americanum* maximum, folio nonnihil mucronato *P. B. P. The* wild Jaſmine-tree.

In ſylvis inſulæ *Jamaicæ* loco *Liguanee* dicto, copioſè creſcentem obſervavit D. *Sloane.*

4. Nerium arboreum, folio maximo obtuſiore; flore incarnato *Slon. Cat. Jamaic.* Quauhtepatlis ſeu Arbor ignea *Hernandez* p. 67. Nerio affinis *Barbadenſis* arbor latifolia, flore purpureo, Jaſmini odore *Pluk. Phyt.* Tab. 207. F. 2. Clematis arborea *Americana* Laurinis ampliſſimis foliis, flore Laccæ colore, odoratiſſimo *Jamaicenſibus* & *Barbadenſibus* noſtratibus *The* Jeſſemy-tree nuncupata *Ejuſd. Almag. Bot.* Jaſmine-tree.

D. *Sloane.*

Lacte ſcatet albo, cathartico, in Colica & Lue Venerea utili, quod tutiùs operatur extrinſecùs umbilico inunctum. Corrigi & præparari poteſt eodem modo quo Eſula, Scammonium, &c.

In hortis Inſulæ *Jamaicæ* ubique provenit.

1768. Ad Nerii ſpeciem 3tiam adde.

Nerium *Indicum* anguſtifolium, flore incarnato odorato ſimplici *P. B. P.* 356. Belutta Areli *H. M.* P. 9. 3.

Ad Speciem 4tam adde Synon. ſeqq.

Nerium *Indicum* flore rubeſcente pleno *Breyn.* Prod. 2. 76. *Indicum* latifolium flore rubro, & aliquando variegato, odorato pleno *P. B. P.* 356. Tſjouanna-Areli *H. M.* P. 9. 3.
Nerium lacteſcens *Malabaricum* maximum, &c. *Breyn.* v. codaga Pala *H. M.* P. 1. 85.
Nerium lacteſcens *Malabaricum* maximum, &c. *Breyn.* vide Pala *H. M.* P. 1. 81.

5. Nerii

5. Nerii fortè ſpecies, floribus amplis luteis, folio Guajavas D. *Sherard.* E *Sirinama* accepta. Folia in oblongum & acutum apicem deſinunt.
6. Nerio affinis Arbor verſicolori materie, Lauri folio lucido, flore pentapetaloide ſulphureo amplo *Slon. Cat. Jamaic.* An Arbores quibus verſicolor eſt materies *Laet.* p. 328? An Xylociſte Arbor *Americana Pluk? Phytogr.* T. 239. F. 2. Spaniſh Elm *or* Princes wood.

D *Sloane.*
In ampliſſimam, proceram & ſpecioſam arborem adoleſcit. Aſſeres & tabulas latas ſuppeditans, ad menſas & ſcrinia conficienda, Lignum Ulmi mollitie & pectine eſt, unde nomen Spaniſh Elm. Lineis multis undantibus pallidè fuſcis ſeu caneſcentibus, pulchram ſpeciem exhibentibus, varium, unde nomen Prince-wood, Arculariis noſtris valde expetitum. Lineæ illæ aliquid heterogeneum eſſe videntur, circulos ligni annuos intercedens. Cortex cinereus eſt, glaber, abſque ulla omnino aſperitate. Ramulorum extrema *foliis* denſè obſita ſunt, ½ unciæ longis pediculis inſidentibus, ipſis 2 uncias longis, mediâque latiſſima parte unam latis, latitudine paulatim decreſcente verſùs utrumque extremum, glabris, non ſerratis, hilarè viridibus. *Flores* plures ſimul conſiſtunt, ampli, ab anguſto principio paulatim dilatati, floris campaniformis ferè in modum, marginibus in 5 ſegmenta diviſis, coloris ſulphurei, vel flavi florum *Mirabilis Peruviani.* Fructum non vidi.
In tractubus *Septentrionalibus* Inſulæ *Jamaicæ* frequens eſt. Creſcit etiam copioſè prope domum D. *Batchelour,* in collibus *Red-hills* dictis.
Cum junior pro circulis doliariis in uſu eſt apud vietores.
Cæditur & in *Europam* tranſmittitur magnâ copiâ in uſum Arculariorum.
7. Oleandri folio lucido frutex è *Cap. B. Sp. Muſ. Pet.* 277. Hujus Specimen à D. *Sherardo* obtinuimus, verùm flore & fructu viduum.

P. 1772.

1. Mangle Laurocerafi foliis, flore albo tetrapetalo *Slon. Cat. Jamaic.* An Cereiba Braſilienſibus *Marcgrav.* p. 127. An Karij Kandel ſeu Kanil Kandel *Hort. Malab.* Part. 6. p. 59? Kandela arbor floribus in eodem pediculo ternis, fructu anguſtiore *nobis.*

D. *Sloane.*
Cum *Mangle Pyri foliis* &c. in pleriſque convenit, non ultra 15 aut 16 pedum altitudinem attingens, trunco non uſque adeò craſſo, cortice glabro, è viridi albicante veſtito, ramulis arborem propagantibus ex eiſdem cum * præcedentis ramulis trunci locis exeuntibus. Rami in ſumma arbore verſùs extremitates ſuas hic illic articulati ſunt, ubi folia ſibi invicem oppoſita exeunt, in pediculis prætenuibus, 2½ unc. longa, mediâque latiſſima parte unam lata, glabra, mollia, coſta inſigni media percurrente, colore obſcurè viridi. *Flores* multi in ſummis ramis.

* *Mangle Pyri foliis.*

2. Mangle julifera, foliis ellipticis, ex adverſo naſcentibus *Slon. Cat. Jamaic.* An Cereibuna *Piſonis*? Kada Kandel *H. M. Part.* 6. p. 67?

D. *Sloane.*
Arbor hæc prægrandis eſt, ad 30 aut 40 pedum altitudinem evadens, *caudice* craſſo, unâque cum ramis *cortice* fuſco glabro, veſtito; *foliiſque* ornato bino ordine ſibi mutuò oppoſitis, ad duûm triúmve unciarum intervalla, pediculis ½ unciæ longis inſidentibus, ipſis 2½ uncias in longum extenſis, in tranſverſum duas, media latiſſima parte, figurâ ovali, glabris, integris, coſta inſigniore media percurrente, & nervulos paucos ad latera obiter emittente. Ex alis foliorum prope faſtigium emergunt ligulæ aliquot, unciam longæ, in quibus verſùs extrema ſeu ſummitates apices plurimi albicantes ſeu granula herbaceæ exiſtunt, in rotundum diſpoſita, quos Julos aut flores nondum explicitos fuiſſe exiſtimo.
Loco *Old harbour* dicto, ad litus maritimum inter cæteras hujus generis arbores vigentem obſervavi.

Ad Cap. De Mangle Pyri foliis &c. adde.

Hæc eſt Arbor *Oſtreifera* dicta, quia Oſtreæ ramis ejus in mare demiſſis adhærent, eademque eſt cum *Pee-Kandel.* H. M.

3. Mangle foliis oblongis integris, utrinque molli lanugine holoſericea obductis *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*
Viginti circiter pedes alta erat hæc Arbor, ramis quaquaverſum extenſis patula, ligno albo, medullâ paucâ. Ramulos ſeu virgas multas emittit, cortice glabro, albicante obductos, quorum extrema *foliis* pluribus cinguntur, perbrevibus aut nullis pediculis donatis, denſè ſtipatis, unciam circiter longis, dimidiam latis, utroque extremo anguſtis, nervis aliquot conſpicuis roboratis; alba nitente lanugine pubeſcentibus, ut holoſericea videatur.

2. Mangle julifera, foliis subrotundis, versus summitates latissimis, confertim nascentibus, cortice ad coria densanda utili. *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

Triginta pedum altitudinem assequitur hæc arbor, trunci diametro circiter pedali, cortice glauco hirsuto. Virgæ extremæ *foliis* densè obsitæ sunt, pediculis semuncialibus insidentibus, ipsis 2 uncias longis, unam latis latissima prope summitatem parte, in rotundum apicem desinentibus, glabris, luteo-viridibus. E mediis foliis exit *julus*, seu ligula, 2 uncias longa, in superiore sua medietate plurima rotunda, albicantia holosericea capitula seu granula herbacea sustinens, acicularum capitulorum magnitudine, quibus succedunt *semina* multa, gigartis seu uvarum vinaceis similia, sed majora, ligulæ lateribus utrinque adhærentia, pyramidalia & angulosa.

Ad ripas fluvii *Fresh River* dicti, loco *Caymanes* dicto crescentem observavit D. *Sloane.* Cortex ad coria pro soleis calceamentorum interioribus densanda usurpatur.

5. Mangle *Zeylanica*, folio lucido venoso in acumen producto *Kirindiwæl* Zeylanensibus D. *Herman.*

Perim-Kaku-Valli H. M. P. 8. T. 32, 33, 34. Faba arborea *Indica*, siliquis 6, 7ve pedes longis, palmam latis, Fabis intus plurimis ad 30 usque, oblongis, planis, cordiformibus. Phaseoli novi orbis seu Fabæ purgatricis latissimæ variatio longior *J. B.* t. 2. l. 17. p. 76.

Herba est nascens post *Mangatti* & alibi, semper virens, & fructus vel maturos vel immaturos habens, ob usum Fabarum quæ alvum & vomitum promovent, inter merces numeratur. *Stipes* immani fit crassitie, 5 hominum amplexus implens. *Rami* transversi longè lateque super arborum vicinarum fastigia repunt, primò virides, dein nigricantes. *Folia* in surculis communibus viridibus, qui ad exortum ventre extuberant, ac interiùs sulco sunt striati, geminata, & in duabus proveniunt seriebus, oblongo-rotunda, uno latere, quod à petiolo medio aversum, latiori & rotundiori, texturâ parùm tenuia & rigidiuscula, viroris in recta parte saturi, in aversa diluti, saporis sylvestris; *costa* media viridi-albicans, utrinque eminens. *Flores* conferti proveniunt, omni ex parte surculo circumpositi, ac sibi mutuo valdè vicini, præcipuè cùm in gemmis sunt, quæ se in 5 aperiunt folia, stelliformiter cuspidata, viridia. *Stamina* ex illis emicant 10, oblonga, *apicibus* viridibus instructa, quæ deinde pallidè flavescunt, & postea croceo suffunduntur colore. *Stylus* inter illa brevis ac rubens se offert: suntque flores odoris grati, melini, qui ad fastigium surculorum consiti diutiùs in gemmis clausi manent, inferiores priùs aperiuntur. *Flores* hi utut parvi, & à communi Florum fabaceorum / forma recedentes, dant siliquas illas prægrandes; ast cùm maxima parte decidunt, ac nullum in illis siliquarum appareat rudimentum, diu dubitatum an falsi sint necne. Sunt a. hæ *siliquæ* quæ in ramis pediculis crassis, lignosis dependent, immanis magnitudinis, longitudinem 5, 6, 7ve pedum, latitudinem palmæ adæquantes, rectæ, vel tortuosè, annulariter, aliisve modis inflexæ, complanata habentes latera, & in utroque latere crassa costa præcinctæ, foràs cochleata cavitate extuberantes, striatæ, odorem florum *Kaida* spirantes, quarum cortex viridis si vulneretur, resinosum lucidum ac candidum gummi exsudat: cùm sicca sunt cortex durus, lignosus, corneus ac cinereo-nigricans est, exteriùs transversis striatæ sulculis, in utriusque limbi parte instar atramenti nigerrimæ, glabræ ac nitentes. Longo tempore ramis adhærent, atque in illis visuntur, cùm surculos de novo floriferos ejiciunt. *Fabæ* in una siliqua 30 plus minus, singulæ in suis loculis continentur, per intersepimenta transversa sejunctæ, convexo limbo, siliqua ad angulum loculi sui inferiorem filamentis longis adhærentes; *nucleum* habent album cujus pulpa dura, densa, pinguis, oleosa: teneriores Fabæ corticem habent candidum, & nitentem, ac valdè crassum, venis minutis cancellatim condensè pertextum, cujus sapor astringens pulpam intus candidam, aqueam in duos lobos divisam, saporis aquei, sylvestris, subamari, inter lobos oculo præditæ; siccæ multò sunt contractiores, & suturis mediis laxatis aut ruptis se solvunt, inter nuclei lobos larga cavitate turgentes.

P. 1791. pl. 30. Add. Arbor uvifera Tabacensis *Breyn. Prod.* 2. Occidentalis folio rotundo, Obe vulgo *P. B. P.*

Obe arbor est ex *Curassavia*, uvas ferens, vulgò *Druyven-boom.* *Folia* habet ampla, rigida, ıcida, rotunda, in levem mucronem abeuntia, ramorum geniculis pressiùs adstantia. *Flores* in racemo seu uva dispositi, parvi, villosi. *Fructus* Cerasi seu uvæ viniferæ magnitudine, oblongi, saporis acido-dulcis, includentes *ossiculum*, quo nucleus continetur extus subrubens, intus candidissimus, sexangularis, astringentis aluminosi saporis. *D. Sherard.*

Aspalathus arboreus seu Pseudo-ebenus Buxi folio, flore luteo patulo, siliquâ latâ brevi chartaceâ, semen exiguum reniforme complectente *Slon. Cat. Jamaic.* An Lignum Ebeni sylvestre *J. B.* tom. 1. lib. 3. p. 394? An Guiro-pariba *Marcgr.*? Ebenus Jamaicensis arbuscula, Buxi foliis spinosa flore luteo, papilionaceo, siliquifera *Pluk.* T. 89. F. 1. Ebony.

D. *Sloane.*

D. *Sloane.*

Arbor isthæc plurimis longis fuscis *radicibus*, sub terræ superficie repentibus donatur. *Caudex* femur humanum crassus, plerunque incurvus, ad 40 pedum altitudinem assurgit, cortice tectus è fusco nigricante, pluribus sulcis secundùm longitudinem exarato, superiore plagula ab inferioribus non raro abscedente, contortâ & cannabis impexæ simili, adeóque lentâ ut ad quodvis vinciendum apta sit. Interior pars ligni valde dura est, colore fusco nigricante, fragilis, sed tamen ad durandum firma, exterior alba, mollis, & putredini obnoxia, ut in omnibus ferè arboribus. Versus summitatem in ramos se diffundit, plurimis minutissimis spinulis obsitos, canescentes, tempestatibus siccis foliis prorsus nudos. Post pluvias primò egrediuntur *flores* in ramulis creberrimi flavi, papilionacei, patuli, parvi, cum stylo in medio incurvo viridi, suaveolentes : post quos brevi proveniunt *folia* parva, apice subrotundo, (ubi latissima) semunciam longa, ¼ unc. lata, pediculis destituta, colore obscurè viridi, glabra, splendentia, & Lycii foliis similia. Succedunt *siliquæ* latæ, tenues & velut chartaceæ, breves, fuscæ, pisum continentes fuscum, reniforme.

In sylvis campestribus insulæ Jamaicæ ubique crescit.

Lignum ob colorem brunneum [Bæticum aut fuscum] rarum, quodque polituræ capax sit, in Europa plurimùm expetitur, & inter alia mercimonia ab insulis huc adfertur, sub Ebeni appellatione, quamvis ab Ebeno vero ex Indiis Orientalibus & Insula *Madagascar* allato plurimum differat.

P. 1808. Ad vires Agallochi add.

Hujus vires in sananda podagra & rheumatismis mirabiles sunt ; à medicis nostris celebrioribus plurimis experimentis comprobatæ.

Ebenus Arbor *Indiæ Orientalis*, foliis Fagi amplioribus, Anonæ dulcis fructu magno, coronato eduli, *Tumbamaram* & *Carpamaram* Malabarorum *Pluk. Mantiss.*

P. 1814. 1. Scheru-Katu-Valli-Caniram. vel Tsjeru-Katu-Valli-Kansjeram H. M. P. 7. T. 5. *Nux vomica fructu minore.*

Rami cinericei sunt : *Folia* obscurè viridia : *Flores* monopetali quinque-partiti ; *Fructus* curtis pedunculis ramis adnexi, globosi, deformes, minores quàm *Caniram*, cortice glabro, maturi primùm flavescunt, indè rubescunt, Arantiorum instar, carne intus mucilaginosa, oleosa ac viscida, ex rufo-viridi flavescente, tribus 4ve cellulis distincta, in quibus includuntur *semina*, formâ pænè ut *Caniram*, parùm oblonga, plana, albicantia, cuspidata, quorum pulpa durior, nervosa, transparens. Fructus amari sunt, semina minimè.

Nascitur in insula *Baypin* & inter *Cockin* & *Poaka*, semper virens. Floret mense Augusto, fructus Januario mense leguntur.

Fructus contusi & capiti impositi maniacis prosunt. Radix trita cum pipere diarrhœam sistit & ventris cruciatus, cum oleo decocta & illita artuum dolores lenit.

Add. Synonyma seqq.

Solanum arborescens *Indicum*, foliis Napecæ minoribus, fructu rotundo duro, & semine orbiculari compresso minoribus *Breyn.* Nux vomica minor *Moluccana*, Lignum colubrinum Officinarum *P. B. P.*

P. 1814. 2. Nux vomica altera. Fructus orbicularis peregrinus 1 *Clus.* Exot. lib. 2. cap. 9. Fr. peregr. granis nucis vomicæ similibus *J. B.* l. 3. c. 149. Modira-Caniram H. M. P. 8. T. 24. Nux vomica Officinarum Caniram 1ma Parte descripti fructus est.

Cum *Caniram* in prima parte descripta in omnibus pæne convenit, sed hæc Arbor, illa herba, cujus fructus cortice duro viridi-fusco, & pulpa interiore albicante, ac maturi spadiceo-nigrescentes, cum illi *Caniram* miniatè rubescant. *Modira* dicitur ob similitudinem mystacum ; *Modira* enim mystax est. Natale solum est circa *Mangatti*, *Paroe* & alibi, semper ferè florens vel frugens.

Folia cum Zinzibere & lacte ad consistentiam unguenti cocta Arthritidem *Vilvada* Malabaribus appellatam abigit ; balneum ex illis præparatum idem præstat. *Vires.*

Add. Synonyma seqq.

Solanum arborescens *Indicum*, foliis Napecæ majoribus, magis mucronatis, fructu rotundo, duro, spadiceo, nigrescente, semine orbiculari compresso maximis *Breyn.* P. 2. 93. Nux vomica Officinarum vera, & ipsissimum lignum colubrinum *Commelin.* notis.

3. Arboris Indicæ ramulum à D. *Sherard* accepi cum hac inscriptione Ghad-hakadura, Nux Vomica Officinarum, cujus Folia Canellæ Zeylanicæ foliorum figurâ erant, & pariter trinervia, sed breviora & latiora crassioráque.

Cæterum Novam Nucis Vomicæ speciem proponit Doctissimus Vir P. *Georgius Kamellus* è S. J. literis *Manilæ* Insularum *Philippinarum* ad me datis, quam legitimam *Serapionis* vocat, cujusque iconem & descriptionem cum aliis rarioribus ad nos misit. Descriptio autem & historia sic se habet.

4. Igasur,

4. Igasur, seu Nux vomica legitima *Serapionis Camelli*, Faba S. Ignatii vulgo.

Catalongay quam alii *Cantarà* vocant: est Nuces Vomicas legitimas Serapionis ferens Planta, quæ arbores quasvis altissimas sese involvendo scandit: Truncus lignosus, levis, porosus, & brachialis quandoque crassitudinis, corticisque scabri, crassi, & cinerei: Folia ampla, nervosa, amara, Folio fermè similia: Florem Balaustiæ similem fructus insequitur Melone major, qui delicatissimâ cuticulâ, quæ splendens, lævis, & viroris luridi, ceu Alabastrini coopertus, subter quam alius cortex delitescit substantiæ quasi lapidescentis. In hoc, carne amaricante, flavâ, & molli, qualis est caro fructus Mangæ, interjectâ, nostræ seu legitimæ Serapionis Nuces Vomicæ, quæ recentes ab argentea lanugine splendicant, juglandinis vix non pares, inæquales, variæque formæ, non raro quatuor, & viginti coarctantur; quas Indus *Igasur*, & *Mananaog*, id est, Victoriosas, Hispanus nucleos, seu *Pepitas dè Bysayas*, aut *Catbalogan*, alii *Fabas Sancti Ignatii* vocant. Hæ resiccatæ avellanâ nuce cum putamine pares, aut etiam paulò majores, nodosæ, durissimæ, diaphanæ & quasi corneæ substantiæ sunt, saporis semini citri multò intensius amari, coloris autem inter album, & glaucum, prout & Serapio tradidit.

Multi nescio quo oraculo edocti, Nucem *Igasur* reticulæ fructus *Salagsalag* immittunt, ex collo suspensum gerunt, & ità ab omni veneno, peste, contagio, incantationibus magicis, Philtris, & specialiter à sopto, seu veneno, quod solummodo insufflatum perimere narrant, imò & ab ipso dæmone se liberos, ac immunes esse imaginantur.

Quod *Ch. Miralles* in suis collectaneis affirmat scribens non tantùm virtutem habere depellendi corporis morbos, sed & malignis spiritibus speciali quadam oppositione resistendi; Magos etenim *Barangas* dictos ad præsentiam hujus nucis inquietari, conturbari, & sudore suffundi, ac si in nescio quo arduo negotio, angustiis, periculisque pleno versarentur. Quòd experientiâ didicisse, insuper, & id ipsum sibi alios fide dignos visos affirmasse addit. Unde pactum cum dæmone habere dictos *Barangas*, seu maleficos herbarios suspicatur, præsertim cum rumor ferat hosce impios medicos, si in simplicium cognitione erudiri velint, consanguineorum proximum interimere obligari.

Alii à jam dicto sopto, seu toxici insufflamine quo malevoli Indi passim quos malè cupiunt perimunt, Alexium Lopez in Guiguan, & Petrum Oriol, præter alios hacce nuce præmunitos, servatos fuisse ferunt. Sumunt autem, uti Vulgus narrat supradicti Herbarii eis familiaria & nota Aconita, quæ faucium latere uno recondunt, buccâ alterâ verò *Contrayerbas*, prouti *Hujates* loquuntur, id est, Antidota, nè videlicet sibimet ipsis mortem masticent: his ità ore detentis arte, & dexteritate diabolicâ sibi contrarios, & infensos viperarum more intoxicato halitu impetunt, quo perculsi, ac perplexi mox humi prosternuntur, & animam agerent, nisi eis jam experto remedio hacce scilicet nuce opem ferant. Addunt si quis hanc nucem secum portarit, ipsum qui similibus deleteriis buccellis alterum interficere attentaverat pœnas confestim luere Talionis, uti Indus qui Alexium Lopez inter fictas amicitias, de medio tollere cupiens, casualiter hanc nucem secum habentem expertus fuit: quâ occasione primùm Hispanis innotuit *Igasur* virtus, & efficacia. Quomodo autem naturaliter ut nonnulli volunt, *Igasur* virtutem toxici, in distans agendo repellat, judicent alii.

Pulveris *Igasur* ℈j. quondam Vincentio Olzinæ temperamenti melancholici prædito ad vomitum ciendum propinavi: Hic dyspepsia, diarrhœa, & frequenti vomitu, cum ructibus acidis, nec non flatuum copia molestabatur; sed statim ac sumpsisset tremore totius corporis trium horarum spatio persistente, unà cum pruritu, & vellicationibus convulsivis horrendis, ut pedibus insistere nequiverit, quæ in maxillis vehementiores erant, ac magis molestæ, ità ut quodammodo ridere cogeretur, correptus fuit. Nulla interim notabili pulsus alteratione, Vomitu, aut alio quopiam insequente symptomate. De reliquo dein non nihilum melius sensit.

Similem tremorem, & convulsiones spasmodicas quas V. Olzina expertus fuit, sensit, & passus est *Johannes Osaëta*, unà cum summa præcordiorum angustia, vertigine, animi deliquio, & sudoribus frigidissimis. Hic Melancholico-Hypochondriacus sanitatis cupidus nucem recentem integram devoraverat. Cui Oxymel, & oleum cum tepida exhibendo, quo plurimum viscosi phlegmatis cum nucis particulis rejecit, opem tuli.

Joachimus Assin Nucis sumpserat partem tertiam, & simili modo ut V. Olzina, & Johannes Osaeta ultra tres horas affectus fuit. Hic præter motus contractivos, & involuntarios, formicationis sensum, & specialiter in capite expertus fuit. Similes denique pœnas A. Varaona, A. Girau, & alii luère.

Vulgus autem Nucem *Igasur*, ad cuncta absolutè corporis humani mala amovenda, nullâ habitâ temporis, morbi, ætatis, aut dosis ratione indifferenter exhibet, & adhibet, miraculosque inde subsequutos effectus narrat; narrat videlicet magnifaciendo suam Panaceam, & deprædicat successus bonos, reticens infaustos: Nec dubium quin aliquando, à tam vehementi spirituum animalium irritatione, ac alteratione humorum ab hac nuce causatâ, heterogenia, ac incongrua, unà cum tam infesti medicamenti particulis eliminentur, quibus rejectis, humoribusque crasi meliori restitutis, sanitas optata subsequatur.

Qua ratione virtute polleat, & repellendi, & alliciendi, uti vulgus opinatur, nunc scilicet sanguinem de vulneribus profluentem sistendo, nunc Lapidis colubrini instar, venenum è viperarum, aut etiam aliorum venenum vibrantium animalium morsibus, uti è vulneribus telis intoxicatis inflictis proliciendo: ignoro.

Nucis *Igasur* denique vires, & virtutes, non propriâ experientiâ, sed relatione acquisitas, nec non de variis Indorum, aliorumve curiosorum, & observationibus, & adnotationibus excerptas, ac collectas, amicè quondam à Dominico Gonzales rogatus in formam digessi sequentem.

Modus

Modus ordinarius, & communis utendi Nuce *Igasur* est, imponendo eam integram tantillo aquæ calidæ, spatio donec amara reddatur, exhibendo dein dictam infusionem. Alii pulveris modicum in substantia propinant. Alii unum, alterumve offerunt deglutiendum frustulum. Alii nucem integram Amuleti ritu de collo suspensam gerunt.

Vomitum pluries causare solet, dejectiones nonnunquam, motus spasmodico-convulsivos fermè semper in Hispanis, Indis non. In Veneni periculo, & spirituum inordinatè tumultuantium conflictu, posthabitâ temporis ratione usurpanda erit: In aliis accidentibus, aut morbis jejuno ventriculo in aurora, attamen vomitûs ciendi gratiâ convenientius unâ alterâve post assumptum cibum horâ dosi ϑß. cum aliis levioribus vomitum cientibus exhibebitur.

Qui nucem integram secum portarint, affirmant multi (fides sit penes authores) præservare à Peste, incantationibus magicis, philtris, sopto, seu herbarum venenatarum afflatu, aëris præterea nescio quo ut volunt contagio, Hispanis *Malaire*, & pasmo, id est, stupore, Indis *Sautan* (à quo similiter præservare ferunt Corallium nigrum, Ungulam Rhinocerotis, Dumbagam, Ingo, & Testudinis scutum:) Catalepseos attamen species potiùs esse videtur; eo etenim correpti, terrore veluti panico perculsi, corruunt, sensibus & voce privati obstupescunt, mortuisve sæpius similes obrigescunt: Revulsoria verò, & crudeli musculorum in tibiis, ac brachiis flagellatione, quâ sanguis inibi aggestus dein scarificationibus elicitur, revocantur, & curantur.

Nucis frustulum, aut fragmentum (aut rasuræ medicum) Viperæ, *Basul*, est Erucæ pilosæ, atque nociferæ ad tactum vehementem pruriginem causantis species, aut aliorum venenatorum animalium morsui, vulneri sagittâ, vel alio intoxicato telo facto ad impositum, venenum lapidis Colubrini instar adhærendo extrahere, communicavit F. de la Zarza. Alii in hæmorrhagia narium, & ad sanguinem è vulneribus profluentem sistendum, pulverem recommendant.

In Malviento, Malaire, Soutan, & Pasmo, Catalepseos species est, stupore, Apoplexia, Paralysi, sive syderatione, Lethargo, Epilepsia, Morbo caduco, Asthmate, & catarrho maligno, ac suffocante, dentium dolore, & aliis defluxionibus frustellum supponitur linguæ apophlegmatizandi gratiâ, ità enim caput à copia viscosi phlegmatis liberatum, ægri pluries levamen percipiunt, & sæpius jamjam agonizantes, ut ità dicam, resuscitantur, & aut confiteri, aut alia quæ pro tunc conveniunt declarare valent.

Pulverem, aut infusum, aut oleum infra descriptum propinant, & dilaudant in febri tertiana & quartana. Veneni periculo, aut supra: Sopto, *Buyasso*, est *Buyo*, seu Betele confectio mortifera (cum semine ut opinor Stramonii, aut simili narcotico) quæ si assumpta non perimit, hominem perplexum, attonitum, hebetem, stupidum, & torpidissimum reddit: Ab hujuscemodi confectione devorata, aut masticata, infra posito oleo curata fuisse scio, & Botete Sardinæ nocivæ comestæ suspicione.

Ad urinas item, Menses, & Puerperia suppressa provocanda, partum difficilem facilitandum, secundinam, fœtum mortuum & Lumbricos expellendos efficacem reperi.

In dolore colico præterea, cibi indigestione, cruditate ventriculi, & concoctione læsa, diarrhœa, Tenesmo, & obstructione Epatis, ac lienis, uti & in omnibus supra enumeratis morbis exhibent.

Oleum verò ex *Igasur* simpliciter infusione paratum, emeticum est efficacissimum, valet ad eadem quæ nux ipsa: Hoc ad magi *Barang* præsentiam effervescere, & vase quo asservatur exilire vir retulit fide dignissimus. Idem & alii in suis scriptis affirmant.

Hoc oleum alii efficacius reddere cupientes componunt: Ex Igasur, Tambal de Garigara Tambal de Sangil, Tambal de Bornei, Salagsalag, Camaesa, Manungal, Alagao, Salibutbut, Tambalisay Marbar Molavin, Borogtongon, Palyaccan Panambuc, Pancoro, Nola lasson, Batagapon, Oringun, & aliis, vulgò Jazeite de Tambal, à cortice sc. emetico Manamangtang appellatur. Violenter purgat per superiora, & inferiora, dosis ℥j. ℥ij.

Liceat his subjungere quæ à prædicto Rev. Patre D. *Georgio Camelli* S. J. *Manilæ* in insulis *Philippinis* degente accepi de Ligno Colubrino, ejusque speciebus.

De Ligno Colubrino Manungal.

Manungal arbor mediocris est, litore gaudens & palustribus: facillimè radicatur & propagatur: estque duplex, Una radice videlicet flava levissima, intensè amara: *folio* parvo, Laurino amaro, mucronato & dilutè virenti: Fructu rubello & orbiculari. Hanc alii Indorum *Pansan, Palangarian, Palagian & Biderapate* vocant; Radicem verò *Lingtong-gamag* & *Linatonganag.* Hæc, uti & caudicis materies adeò levis est, ut frustum tricubitale unicam vix pendeat libram; resiccata subere difficiliùs scinditur, quapropter ex viridi & recenti trunco tutores clypei ob levitatem accommodatissimi, scutaque armorum impetus facilè eludentia ac impenetrabilia efformantur.

Altera radice est albicante, similiter levissima atque amara, folio autem crassiusculo & amplo, flore rubello, qui assumptus colicum compescit dolorem.

Manungal ligni aut radicis, quæ efficacior, decoctum venenis frigidis omnibus, venenatorumque animalium ac Serpentum, unde ligni Colubrini nomen, Hispanis *Palo de Colubra*, morsibus succurrit. Febrifugum est & anti-asthmaticum, obstructiones inveteratas referans, & cibi restaurans dejectam appetentiam. Ictero præterea 8 dierum spatio medetur, in aurora haustum: lumbricos pellit, & alvi profluvia curare solet. Decoctum ex ℥ii factum vice unicâ epotum dejectiones quinas ferè causat sine molestia. In dolore colico & dentium,

flatuum

flatuum copia, indigestione & repletione ventriculi prodest & apophlegmatismo masticando deservit. Oleum inde insolatione paratum vulneribus ex *Sompit* [sunt cannæ ad ignem torrefactæ & veneno illitæ] doloribus aurium, Scabiei & lepræ conferre volunt.

Ab eodem D. *Camelli* alterius arboris rarioris Historiam accepi, quam hic quoque subjiciam.

De Arbore corticis emetici *Mananangtang* Insularum *Philippinarum*, Camelli.

Arborem *Mananantang*, id est, liberans carcere detentum, alii *Palo de Barugo*, *Bolong*, *Mancasili* & *Mancaisa* vocant. In Buraguen *Palaguirun* & *Palaguison*: Alii denique *Tambal Sapacæuca*, id est vomitoriam, appellant.

Arbor ipsa inter mediocres major est, facie similis *Sambuco*, *caudice* non recto, qui triplici vestitur cortice, primo subfuscis maculis albicantibus & interfectis viridibus variegato; Secundus lutescit & maculis notatur albis; Tertius candicat, crassus est, & adversè amarus, in medicinam receptus, qui siccatus in tubulos convolutus affertur. Datur autem pulvis ejus ad ʒi & communiter in decocto *Manungal*. Pituitosa, lenta & biliosa per vomitum & secessum potenter evacuat: unde in febribus, ventriculi repletiones aut humoris viscosi turgescentia, cachexia & hydrope feliciter exhibetur. In omni veneni periculo, & ad ventris educendos lumbricos plurimum facit. Pulvis crassiusculè tritus, matracio inclusus [cavendum nè immediate carnem attingat, nam exulcerare solet] & calidè impositus testium discutit tumorem. *Flos* magnitudinis est Caryophylli aromatici in caliculo quinquefolio, ex albo in flavum vergens seu cerei coloris, inodorus. *Fructus* rari, in longioribus racemis, Ceraso majores, pentaphori, & formæ fructuum *Banguiling*, ex viridi flavescentes, officula communiter quina, pisis paria, inæqualia, saporis ex leguminoso amari, libróque obvoluta papyraceo ac rubente claudunt. *Folia* uno & sesquicubitali in ramusculo novem aut undecim, ferè spithamiæa, seu foliis Castaneæ longiora, teneriora, & nervulis canescentibus exarata. His ramusculis, qui alternè adhærent decidentibus rami teneriores qui Morelli & Sambuci modo hiantes & inanes, pulchrè & eleganter eorum candidis signantur vestigiis. *Radix* cortice tegitur nigricante, ejusdémque virtutis & efficaciæ est cum caudicis cortice. Paratur exinde oleum ex infusione emeticum & solutivum. Syrupum quoque ex hoc cortice, radice Cocculi Orientalis, sarmentis Macabuhay, & Nuce Vomica nostra seu Serapionis parvi, in febribus perutilem.

P. 1812. Ad Cap. de Coculo Indo seu

Coculis Officinarum. Solanum racemosum Indicum arborescens, Coculos Indos ferens.

Arbuscula Coculos hosce proferens *H. M.* Part. 7. Pag. 1. describitur sub titulo *Natsjatam*; in hunc modum.

Folia in brevibus ac viridibus surculis plura, formâ cordis, anteriùs cuspidata, vel etiam obtusiora, superficie plana, lenia, textura duriore, superne ex fusco viridia, subtus diluta & surda, saporis subamari. *Flores* in racemis oblongis, viridioribus, hinc inde ex crassioribus erumpunt ramis, pedunculis brevioribus albicantibus insidentes, monopetali quinquepartiti, candidi, exteriora versùs reflexi, apicibus flavis, odoris Sambucini. *Fructus* conferti, petiolis crassis ex racemis oblongis cubitalibus pendent, ex albo virides, uvæ rotundæ formam referentes, primò albi, deinde rubri, per maturitatem nigri.

Nascitur in arenosis circa *Warapoly*, *Angecaimali* & aliis locis, semper virens.

Integra planta cum gingibere trita, pannóque oblita pedum clavos tollit. Radix cum Bubuli fæcibus, & Arundine Indica concremata idem præstat per modum suffumigii. Fructus vires & usus jam dedimus.

Clariss. *Commelinus* rectè meo judicio hanc plantam ad Solanum refert, & in eadem olim sententia *Cordus* fuit.

P. 1899. App. add.

Melianthus *Hysiquanensis* minor fœtidus *Catal.* ad finem *Parad. Bat. Herm.* Melianthus *Americana* minor. *Institut. Rei Herb.* Tournef. p. 431.

E *radice* lignosa brachiata *caules* emittit tricubitales & ampliores, è viridi pallentes, subhirsutos. *Folia* alterna, pinnata, & costa, cui pinnæ adhærent superiori parte alata est, inferiori minime; pinnæ undecim numerantur in una costa, serratæ, una parte virides, altera incanæ, & rugosæ, ob nervorum inscriptiones. Ad foliorum ortum stant duæ cuspides, seu pili longissimi, erecti, acuti. Daturam fortiter olet. *Semina* nigra, lucida, subrotunda, vulgari minora, Floruit *Parisiis*. D. *Sherard*.

Arbores & Frutices Indici minus cognitæ & incertæ sedis.

Tetrapteros *Madraspatana* Lauri Tini folio D. *Petiver*, Veanaungoo *Malab. Act. Philos. Lond.* N. 267. P. 699.

Hujus arboris truncus ad 5 aut 6 pedum altitudinem assurgit, deinde multos emittit ramos, rectos, 12 aut 13 circiter pedes longos. Virgæ cinerei sunt coloris. *Folia* pediculis brevibus insident, ovalis ferè figuræ, præsertim juniora. *Fructus* alis 4 membranaceis, dimidium propè digitum latis, integrum longis, obsidetur, & pediculo circiter digitali innititur: Saporis est non ingrati, & commanducatus Salivam luteo colore tingit.

Cocci-

Coccifera Buxi foliis oblongis & subrotundis, fructu cuspidato, calyce amplo, è *Madraspatan. Mus. Pet.* 632. Erembillee *Malab.*

Sex aut octo pedes alta est; Lignum ferri ferè duritie. *Folia* inordinatè oriuntur, brevibus aut nullis pediculis, Buxum referentia, sed rigidiora & plerunque longiora, præsertim in ramis frugiferis. Singulæ *baccæ* duos continent nucleos, nigricantes, membrana tenui separatos.

Radix & folia decocta & pota tineæ capitis medentur.

Coccifera Pearmeedooricus Convolvulaceus, folio cordato, tuberosa radice *Petiver Act. Philos. Lond.* N. 267. p. 709. Chendee *Malab.*

Radicem habet rotundam, crassam, tuberosam. *Fructus* grano Piperis paulò major est, operculum ejus fragile, & in duas partes dividi videtur.

Indigenæ è foliis extractum efficiunt adversus acrimoniam urinæ & gonorrhœam.

Coccifera *Chamberambaca*, Cassiæ fistulæ minoris folio, fructu reniformi *Petiver Act. Philos. Lond.* N. 271. p. 856. Cauta-cudde *Malab.*

Pista & cum aqua commixta eam pendulam reddit instar albuminum ovorum, quæ pota gonorrhœæ medetur.

Arbor *Sirinamensis* foliis Laurinis dentatis, floribus Melampyri amplis, spicâ foliaceâ D. *Sherard.* Folia in spica non tantùm minora multò sunt inferioribus, sed & figuræ diversæ, nimirum subrotunda.

Aliam huic cognatam habemus foliis minoribus & angustioribus, floribus parvis, folia tamen in summitate figuræ alis inferioribus pariter diversæ & subrotundæ sunt.

Frutex siliquosus *Madraspatanus*, Glycyrrhizæ foliis alternis *Mus. Petiv.* 476. Vedudee *Malab.* D. Brown. Tenuibus est ramis, 4 aut 5 pedes altus. Omne genus vermibus expellendis utilissimum est.

Baccifera *Madraspatana* Myrti Laureæ foliis perforatis, sed vix conspicuis *Mus. Pet.* 361. Cungee *Malab. Act. Philos. Lond.* N. 267. p. 711.

Frutex est quatuor circiter pedes altus. Quatuor ejus species sunt 1. *Cungee* simpliciter dictus. 2. *Cadal-Cungee*, qui tripedalis. 3. *Mala-Cungee*, qui paulò humilior, 2½ pedes altus 4. *Shera-Cungee*, sesquipedali non major.

Primi duntaxat generis fructus ab Indis comeditur; omnium simul vel etiam singulorum planta tota cocta & pota luem veneream aut Rheumatismum inde ortum sanat.

Angola *Pearmeedoorica*, folio subrotundo serrato *Petiv. Act. Philos. Lond.* Chaddache *Malab.*

Ad 18 aut 20 pedum altitudinem assurgit; truncus humani cruris crassitiem assequitur. *Folia* incana sunt, rotunda, eleganter serrata instar Toddali, verum pediculi breviores sunt. Flores racematim nascuntur. Germina antequam explicantur holosericea sunt.

Cum lacte aut aqua calida trita scabiem etiam desperatam sanat.

Arbor Aristolochiæ foliis *Maderaspatana*, fructu parvo, Medicæ adinstar convoluto, An gummi Elemi fundens Arbor Orientalis? *Pluk. Phytogr.* T. 13. F. 2.

Arbor Orientalis, Bellidis spinosæ solidioribus foliis; capsulis parvis quadripartitis, *Kiluke Cingalensibus* dicta *Ejusdem* ibid. F. 3.

Arbor *Americana* triphylla, fructu Platanum quodammodo æmulante, Button-wood i. e. Lignum fibularium, nostratibus dicto *Ejusd. ibid.* F. 4. E Scabiosarum est genere, vid. Scabiosam.

Arbor *Bisnagarica*, Myrti amplioribus foliis, per siccitatem nigris, Cubebæ sapore, an Myrtidanum *Hippocratis*? fortè Comacum Antiquorum, *Cumuc Javanis* modernis, quo nomine & *Cubebæ* ab iis insigniuntur. *Ejusd.* T. 140. F. 1.

Arbor *Americana* pinnatis Fraxini foliis, fructu reniformi Phaseolum exprimente, Spanish Ash i. e. Ornus Hispanica *Barbadensibus* nostratibus dicta. Balsamifera fortè est; an *Hoitziloxitl Mexicensibus Hernand.* 51. *Ejusd. ib.* F. 3. *vide* supra Ceratia *Brasiliana.*

Arbor *Americana* baccata, cujus baccæ crapulariæ, i. e. Tipple-berries *Barbadensibus* audiunt. *Ejusd. ib.* F. 4. V. *Almag. Bot.*

Arbor *Virginiana*, Pisaminis folio, baccata, Benzoinum redolens, fortè Balsamum ex Peru *J. B.* t. 1. *Ejusd.* Tab. 139. F. 3. An Benjoinum, cujus Arbor folio Citri *J. B*? Benzoinifera aut Benivifera *Garciæ*?

Arbor *Americ.* baccifera Myrtifolia, viminalibus virgis seu Flagellifera major, *Barbadensibus* Rod-wood dicta. *Ejusd.* ibid. F. 6. Synon. v. in *Almag. Bot.* Myrto Laurifolio similis *Hort. Beaum.*

Eadem longiùs mucronatis seu cuspidatis & punctatis foliis seu Flagellifera minor *Ejusd.* ibid. F. 7.

Arbuscula viscosa, Elæagni foliis lætè virentibus, *Americana*, tricoccos; aliàs, Ricini fructu arbuscula *Bermud.* foliis longioribus viscosis, nostratibus colonis Broom. Ejusd. T. 141. F. 1.

Flos parvus est, apetalos ex calice pentaphyllo herbaceo & staminibus multis conflatus, ut eum describit D. *Sherard.* qui & plantæ ramulum ad nos misit.

Arbor *Americ.* Lentisci foliis, fervida, an *Holoquo-huitl* seu arbor *Chilli Mexicensium Hernand.* p. 50. Fustick-wood *Nevisensibus* perperam dicta. *Pluk. Phytogr.* T. 141. F. 3.

Arbor Lonchifolia *Indiæ Orientalis,* comantibus floribus & ferè corymbosis: an Arbor Laurifolia *Chinensis Martinii? Ejusd.* T. 142. F. 1. nihil aliud est quàm *Mangai.*

Arbor *Americana* Oleo-melliflua, cuspidatis foliis, crenatis, & dilutè virentibus, polypyrena; Wild Honey-tree. i. e. Agriomelidendros *Barbadensibus* dicta, eò fortè quod in hujus arboris ramis sylvestres apes pro mellificiis suis favos construunt. *Pluk.* ibid. F. 5.

Arbor *Indica* Mali Aurantii foliis obtusioribus, è *Maderaspatan,* an *Akara-Patsjotti* Hort. Malab. P. 5? *Ejusdem ibid.* F. 2.

Arbor *Bisnagarica,* Tiliæ foliis, *Canschi Malabaricæ* aliquatenus accedens *Ejusd. ibid.* F. 2.

Arbuscula *Vetadagu Malabaricæ* similis, è *Maderaspatan. Ejusd. ibid.* F. 3.

Arbor *Maderaspatensis,* foliis Galactoxyli *Americani* foliorum æmulis, fortè *Tsjela Malabarensium Hort. Malab.* P. 3. *Ejusd. ibid.* F. 4.

Arbor *Javanica,* Persicæ foliis *Herm.* Cat. Mss. è *Maderaspatan;* fortè Curutu-pala *Hort. Malab.* P. 1. *Ejusdem* ibid. F. 5.

Arbor *Surinamensis,* Lauri densioribus foliis, quinis ab uno exortu prodeuntibus *Ejusd.* T. 144. F. 1.

Arbor Prunifera sphærulas saponarias ferens tetraphylla ex *India Orientali Pluk. Phytogr.* T. 14. F. 6.

Arbor siliquifera, Faginis foliis *Americana,* floribus comosis *Pluk. Phytogr.* T. 141. F. 2 Synonyma vide apud D. *Plukenet.* in *Almagest.*

Arbor baccifera *Indica,* foliis majoribus splendentibus, flore pentapetalo *Commel. Hort. Amst. rar.*

Sexto à satione anno in altitudinem quadrupedalem excrevit: *Caudex* pollicem crassus, cortice subnigricante amictus. *Folia* incondita, pediculis brevioribus, pilosis & ferrugineis nixa, longitudinem æquant duarum palmarum, latitudinem a. unius, extremo mucronata, ad oras non crenata, adversa parte virore nitentia, aversa a. omnis splendor & viroris intentio abest: præterea obsita sunt tomento piloso, præsertim in primo ortu, per adolescentiam verò hirsutiem amittunt. Venæ laterales à costis foliorum oriundæ, non binatim aut conjugatim sed incondito ordine prodeunt. Costarum pars supina dilutè virescit, prona colore ferrugineo prædita est: idem observare est in venis lateralibus è costa oriundis; isthæc hirsuties tamen in sensus non incurrit, nisi oculi microscopio muniantur. E ramis lateralibus *flores* oriebantur mense Julio pentapetali, pediculis brevioribus fulti, luteoli, dilutiore viriditate permixti; inter horum petala cuspidata *stylus* emergit è prominentia nitente, *& 5 stamina apicibus albis capitata, quorum unumquodque peculiari petalo oblongo, luteo, ceu vagina succingitur.*

Folia exsiccata masticata saporem amaricantem & nonnihil adstringentem, paulò post dulcedinem linguæ communicant succi *Catechu* ad exemplum, alliciúntque multum laticis aquosi in ore masticantis.

Ob teneritatem frigoris impatiens est.

Arbor venenata, Lysimachiæ luteæ in modum trifoliata, ex Insulis *Caribbæis Pluk. Phytogr.* T. 144. F. 3. An Tangaraca 1. *Pisonis?* Erva do Rato *Marcgr.* l. 2. p. 60.

Frutex *Æthiopicus* Portulacæ folio, flore ex albido virescente *Commel. Hort. Amst. rar.*

D. *Commelin.*

Radicem agit fibrosam, quæ *caudicem* producit bipedalem, ramosum, cortice virescente tectum. *Folia* per intervalla alternatim ramis adnascuntur, pediculis brevioribus fulta, 2 circiter uncias longa, unam lata, mucronata, pallidè viridia, margine æqualia, tenuia, tactu mollia, nullo sapore excellente. [Sapore amaro D. *Ruysch*]. *Flores* sunt pusilli, pentapetali, staminibus aliquot ditati, ex albido virescentes, è foliorum alis emicantes, qui senescentes decidunt, nullo Fructûs rudimento relicto. Modicum frigus perferre haud recusat.

Locus natalis Promontorium Bonæ Spei.

Ex umbilico stylus prodit brevissimus, subalbidus, sub cujus fastigio quina pullulant *stamina* stellatim disposita, apicibusque croceis ornata. Præter dicta stamina alia 13, 15, plura paucioráve visuntur brevissima, petalis incumbentia, & ex iis quoque prodeuntia. Per totam ferè æstatem floret.

Phaodendros seu Arbor *Indiæ Orient.* tædifera, Torch-tree nostratibus dicta. Ex hujus enim ramulis tædæ & facies parantur, quæ semel accensæ viatoribus iter nocte suscipientibus optimum lumen præbent. Nicoone *Malabarorum Pluk. Mantiss.*

Arbuscula *Barbadensis,* Cisti foliis ferrugineis, hirsutis, circa caulem ad intervalla confertis *Pluk. Phytogr.* T. 144. F. 4.

Arbor *Americana,* alatis foliis, succo lacteo venenato, fortè Ahoay-miri *Pison.* p. 308. *Ejusd.* T. 145. F. 1.

Arbor lactescens aculeata, foliis quernis, *Americana:* Bdellifera fortè seu Arbor Bdellium ferens in *America.* Quercinis foliis arbuscula spinosa lactescens *Portoricensis P. B. P. Ejusdem ibid.* F. 2.

Arbor

Arbor aculeata, *Barbados* insulæ, ramulis incurvis scenam topiariam efformans, lachrymifera, fortè Arbor Stacteflua seu Myrrham liquidam fundens *Americana*, nostratibus colonis Weeping-Bower nuncupata *Ejusd. ibid.*
Arbuscula *Barbadensis* amplexicaulis triphylla, *Mail-elou Malabarica*, foliis tenerioribus, & petalis alatis*Ejusd.ibid.* F. 4.
Arbor *Americana* Convolvulacea, Broad-leaf i. e. platyphyllos *Barbadensibus* dicta *Ejusd.* T. 146. F. 1.
Arbuscula volubilis *Americana*, subrotundis Cassiæ fistulæ foliis latè virentibus; *Barbad:* insulæ in sepibus frequens. An Colubrinum lignum 3tium *Garciæ*, foliis Lentisci *J. B.* *Ejusd. ibid.* F. 3? Reliqua Synonyma videsis apud Autorem.
Arbor *Maderaspatensium*, Pavettæ seu Malle-amothe *Malabarorum* &c. similis.
An Arbor *Malabarensium* fructu Lentisci *C. B.* & *Joh. Nieuhof.* Itiner. fol. 167? *Ejusdem* ibid. p. 147. F. 1.
Arbor *Indica*, *Tsjocatti Malabarensium* haud absimilis *Maderaspatana* foliis autem non crenatis *Ejusd.* T. 147. F. 2.
Arbor *Indica*, Mali Medicæ amplioribus foliis *Maderaspatana*, fortè Ponna seu Ponna-maram H. M. P. 4. *Pluk. Phytogr.*
Arbor Cambodiensis, *Guttam Gambi* fundens, ex dictatis clariss. D. *Hermanni*, à præcedente plurimùm diversa.
Arbor baccifera *Orientalis*, folio rhomboide, fructu calyculato *Pluk. Phytogr.* T. 13. F. 3. Cassia Cinnamomea seu Canella do mato *Linschot.* part. 4. *Ind. Orient.*

Laurifolia *Africana* Commel. *Hort. Amst. rar.*

D. Commel.

Radix rubicunda, lignea, è qua *caudex* assurgit rectus, duro constans ligno, cortice nigro amictus, parte superiore in ramos brachiatus. *Folia* alterno situ, pediculis brevioribus fulta, 3, 4ve digitos transversos longa, sescunciam lata, imò non rarò quoque latiora, Lauri nobilis non dissimilia, margine paululum undulata, cuspidata, inferiùs dilutiore, superiùs intensiore virore prædita. Flores fructúsque nobis nondum visi.
Locus natalis promontorium *Bonæ Spei dictum.*

Arbor *Marilandica* foliis pinnatis, pinnis longis acuminatis, inferioribus utrinque duabus tribúsve denticulum, hinc indè unicum duósve, non longè ab apice emittentibus, fortè Rhois species.

Pinnarum in foliis singulis 5 conjugationes, foliolo impari costam terminante. Erant autem Pinnæ oblongæ, modicè latæ, in longos & acutos mucrones desinentes, per margines æquales, exceptis dentibus illis majusculis exertis.

Arbor *Americana* ampliss. foliis, aversa parte nervis extantibus, hirsutie ferruginea refertis, Leather-coat-tree i. e. Scortea arbor *Barbadensibus* dicta *Pluk. Phytogr.* T. 222. F. 8.
Arbor *Indica* baccifera, Verbasci foliis, lanuginosa, Loblolly *Barbadensibus* dicta; fortè Lablari Arbor *Americana* ex *Bonairo P. B. P.* 345. An Mureci *Pernambucensibus Pison.* l. 4. c. 32? fortè etiam *Ezquahuitl* i. e. Sanguinis arbor 1a, Verbasci folio *Hernandez.* l. 3. c. 22. *Pluk. Almag. Bot.*
Arbor *Americana*, amplissimis Pergamenis foliis, superficie nitidissima, fructu Pyriformi, crustaceo cortice loricato *Pluk. Phytogr.* Tab. 257. F. 1. Spanish-Pear nostratibus, & quibusdam Shell-pear i. e. Pyrus corticosus, & testaceus; aliis Avocata-pear ab Hispanico Aguacata, unde fortè *Aguacat* Scaligeri. *vid.* Prunifera arbor fructu maximo, Pyriformi viridi &c. D. *Sloan Cat. Jamaic.*
Arbor *Americana*, amplioribus subrotundis duris & nervosis foliis, fructu pugni majoris magnitudine; Insulis *Fortunatis* & *Jamaicensibus* nostratibus *Mamee* nuncupata *Pluk. Almag. Bot.* T. 268. F. 1. A Mommina seu *Mameè* arbore *Phytogr.* T. 204. F. 2. plurimùm differt.
Arbor *Americana* teneriori folio, floribus circa ramulos velut corymbosis, ex Insula *Jamaicensi Pluk. Phytogr.* T. 147. F.4.
Arbor *Americana* triphylla, numerosis staminulis, apicibus purpureis præditis, floris umbilicum occupantibus *Ejusd. ibid.* F. 6. Huc forte spectat *Nyrvala* H. M. P. 3. T. 42.
Arbor spinosa, rigidioribus Fraxinellæ foliis, in aculeum abeuntibus, *Maderaspatana Pluk. Phytogr.* T. 148. F. 1.
Arbor *Indica*, Laurocerasi foliis è *Maderaspatan*, fortè *Kopang* arbor *Novanglicana* antiarthritica *P. B. P. Ejusdem ibid.* F. 2. certò Kopang arboris folia Laurocerasinis similia sunt, ut ex ramulo ad D. *Hermannum* misso & D. *Sherard* communicato didici.
Arbuscula *Indiæ Orientalis* hexaphylla, flosculis exiguis in spicam dispositis, folio teneriori. *Ejusd. ibid.* F. 3.
Arbuscula *Ind. Orient.* hexaphylla, foliis firmioribus, spicatis floribus, calice amplo. *Ejusd. ibid.* F. 4.
Arbor *Americana*, Faginis foliis glabris, crenis rarioribus per marginem dentatis, ex Insula *Barbados Ejusd.* T. 241. F. 3.
Arbor *Americana*, Salicis foliis frondosa, *Bermudensibus* Birch-tree i. e. Betula dicta, forte *Sassaf* Syrorum *Rauwolffii Ejusdem ibid.* F. 5.

Arbor *Americana*, foliis ad Chenopodii ampliora folia accedentibus, ex Insula *Barbados* *Ejusd.* T. 242. F. 1.
Arbor *Americana*, foliis à concursu nervorum ima parte longiùs productis, subtus lanugine candicante tomentosis, *Rotenhissade Sirinamensibus* dicta *Ejusd.* T. 242. F. 2.

Sideroxylon *Africanum*, Cerasi folio *Commel. Hort. Amst. rar.* D. *Commel.*

Radice sustinetur lignea, *Caudex* præduro ligno constans, cortice furvo insipido tectus, in ramos fuscos satis numerosos divaricatur. *Folia* uncialia & longiora, ad Cerasi pumilæ folia accedentia, brevibus pedicellis fuscis alternatim ramulis inhærent, margine nonnihil crenata, splendentia, in mucronem abeuntia, hilariore viriditate prædita, sapore subamaro.
Frigoris modicè patiens est, viroris perpetui.
Promontorium bonæ Spei hanc quoque producit.

Sideroxylon *Amboniense* D. *Herman.* cujus ramulum à D. *Sherard* habuimus, à præcedente diversum est, siquidem folia alata obtinet & majora rotundioráque, per margines æqualia.

Arbor *Zeylanica*, Cotini foliis, subtus lanugine villosis, floribus albis, Cuculi modo laciniatis *Pluk. Phyt.* T. 241. F. 4.

Flores albi in quatuor longas & angustas lacinias ad unguem ferè dissecti, plures simul in surculis peculiaribus è ramulis egressis. Surculi a. floriferi foliolis aliquot vestiti sunt, binos ad intervalla ramulos emittentes, & ramuli iterum binos pedicellos, quorum apicibus, ut & ramulorum surculorúmque, flores insident albi, nudi.
Hujus arboris ramulum è *Marilandia* habemus à D. *Vernon* & D. *Krieg* allatam.

Arbor *Maderaspatana*, Lapathi sanguinei ferè foliis, corymbosa, Pautan-chedde *Malabarorum Pluk. Mantiss.*
Arbor baccifera *Indica*, Lauri subrotundo folio, flosculis numerosis ad Lichenis petræi stellata capitula propè accedentibus: Curaumchiddee *Malabarorum Ejusd. ibid.*
Arbor *Indica* baccifera, Lauri pallidioribus foliis, tetraphylla, floribus spicatis, Toulcutte *Malabarorum Ejusd. ibid.*
Arbor baccifera, Abutili foliis, lanugine ferruginea villosis: Punnanga-narree *Malabarorum Ejusd. ibid.* An fortè Peragu *H. M.* P. 2. F. 25.
Arbor *Indica* procera, Cucurbitæ foliis, fructu oblongo, quadrangulari Mallearresh *Malabarorum Ejusd. ibid.* Herbacea (inquit) planta nobis esse videtur.
Arbor *Indica*, Lauri amplioribus foliis, obtusis, è regione binis, floribus Jasmini, summo ramulo umbellatim positis, ex Insula *Johanna Ejusd. ibid.*
Arbor *Jamaicensis* inodora, foliis Camphoriferæ similibus *Pluk. Almagest. Botan.* T. 265. F. 2.
Arbor sycophora, Caryophylli Aromatici foliis & facie, *Jamaicensis Ejusdem* ibid. T. 266. F. 1.
Arbor Sycophora *Jamaicensis*, foliis minoribus; fortè Itti-Alu H. M. P. 1. F. 26. *Ejusd. ibid.* T. 266. F. 2.
Arbor *Jamaicensis*, *Bon* Arabum foliis haud multùm dispar *Ejusd. ibid.*
Arbor *Americana*, Sebestenæ foliis pallidioribus, longis petiolis insidentibus, cortice candicante *Ejusd. ibid.* T. 270. F. 2.
Arbor fortè Balsamifera, An Nerio affinis *Malabarica* summo folio mucronato *Pluk. Almag. Bot?* T. 269. F. 4. Ad oras *Malabaricas* collegit D. *Alex. Brown.*
Arbor fortè Balsamifera, An Nerio affinis *Malabarica* prælongis rigidioribus & subrotundis foliis, per siccitatem nigris *Pluk. Almag. Bot.* T. 270. F. 1.
Arbuscula baccifera *Canariensis*, Syringæ cæruleæ foliis, purpurantibus venis, fructu monopyreno, *Yerva-mora Hispanorum Pluk. Almag. Bot.*
Arbor *Americana*, Guaiaci *Patavini* folio, Styracis fructu D. *Herman. Ejusdem ibid.*
Arbor Insulæ *Jamaicensis*, Guaiavæ foliis & facie, fortè Guitito-roba *Brasiliensium Marcgrav.* Steen-apple Belgis *Pluk. Almag. Bot.* T. 267. F. 2.
Arbor *Malabarica*, folio *Sambac* Arabum τετράπτερος seu quadripinnato fructu, 4 foliaceis, secundum longitudinem extantibus alis donato *Ejusd. ibid.* T. 263. F. 3
Arbuscula *Indiæ Orientalis* perrara, Salignis rigidioribus foliis, è regione binis, quodammodo adumbratis, Lithospermi angulosa semina, in spicâ magnâ speciosâ, quamplurimis ramulis falcatis coagmentatâ præferens *Ejusd. ibid.* p. 44.
Arbuscula *Canariensis*, Salicis aut potiùs Oleæ Sylvest. *Barbadensium* foliis & facie, seminibus ad tactum (quando maturis) è capsulis cum strepitu prosilientibus; Snap-tree nostratibus vulgo *Ejusd. ibid.* In Horto Regio S. *Jacobi* enutritur. *Vide* Adhatoda *Canariensis*, Oleæ folio viridi.
Arbor *Æthiopica* leguminosa, cordatis foliis, siliquis latis brevibus, russa lanugine vestitis *Pluk. Almag. Bot.* T. 266. F. 3. Quoad vascula seminalia magnam habet conformitatem cum *Curini* Malab. speciebus.
Arbuscula *Indiæ Orientalis*, corticem tenuissimum, lævem, colore & sapore Caryophylli aromatici, proferens *Pluk. Almag. Bot.* An cortex hujus sit *Seiteragi Arabum*, J. B. Tom. 1. l. 462.
Arbor *Jamaicensis*, Pruno Sylvestri affinis. *Canadensis* simili folio, Betulæ in modum virgulosa *Pluk. Almag. Bot.* T. 268. An Glans unguentaria *Matthioli C. B.?* Balanos myrep-

myrepſica, *Pharagon* incolis ad montem *Sinai Bellon.* Obſ. l. 2. c. 61? Macalep album *Rauwolfii.* Forte etiam Avellana purgatrix & Ben *Monardis* cap. 47.
Arbor inſulæ *Jamaicenſis*, alterno ſitu, fraxini foliis, margine non crenatis, *Pluk. Almag. Bot.* T. 270. F. 3. Bacciferam eſſe ſuſpicor.
Arbor *Jamaicenſis*, Fraxini alatis foliis, floribus pentapetalis corymboſis *Ejuſd. ibid.* Tab. 269. F. 1.
Arbor *Malabarica*, Fraxini ferè folio, oſſiculo fructûs octangulari *Ejuſdem ibid.* T. 269. F. 2. An Neli-pauli ſeu Bilimbi altera minor *H. M. P.* 3. pag. 57?
Arbuſcula Azederacti ferè foliis alatis, ex oris *Coromandel. Ejuſd. ibid.* T. 270. F. 4. An Frutex Petroſelini foliis *Virginianus* D. *Baniſt. Cat. Virginienſis*?
Arbuſcula Arbuti alatis foliis *Africana*, fortè Jamboloins *Park. Theat.* 1636. *Pluk. Almag. Bot. Phyt.* T. 141. F. 4. An Carandas *Carciæ*? Auzuba *Oviedi*?
Arbor *Malabarienſis*, alatis foliis quinis, floribus muſcoſis in ſpicam digeſtis *Pluk. Almag. Bot.* T. 265. F. 4.
Arbuſcula *Æthiopica* hexaphylla, ſeu Lauri *Stapelianæ* foliis, ſericea lanugine obductis, circa caulem ad intervalla ſenis *Pluk. Almag. Bot.* T. 265. F. 2.
Arbor Ulmifolia *Jamaicenſis* baccifera, foliis ternis ad nodos caulem ambientibus *Pluk. Almag. Bot.* T. 266. F. 3.
Arbuſcula *Jamaicenſis*, Elæagni foliis ternis, communi pediculo longiſſimo inſidentibus *Ejuſd. ibid.* T. 266. F. 2.
Arbuſcula *Jamaicenſis* baccifera, Hederæ *Virginianæ* triphyllæ foliis craſſioribus, ſubtus lanuginoſis *Ejuſd. ibid.* p. 48. T. 267. F. 1. Molaga-maram *H. M.* huic maximè convenit.
Arbuſculum *Americanum* amplexicaule, Ceraſi folio, corymboſum. *Pluk. ibid.* In horto *Chelſeiano* viget.
Barba Jovis Antiquorum *Munting. Herbar. Belgic.*
Stratiotes arboreſcens *Ejuſdem.*
Indigofera longifolia, & rotundifolia *Ejuſdem.*
Arbor *Americana* latiori & acuminato folio, trinervi, utrinque glabro, & margine leviter crenato, *Meſpilboom Belgis Sirinamenſibus* dicta, *Pluk. Phyt. Almag. Bot.* T. 267. F. 4.
Arbor *Sirinamenſis* & *Antegoana*, foliis venoſis, ſupernâ parte glabris, ſubtus denſa lanugine, Veluti inſtar, velatis, *Pauboom* Belgarum *Ejuſd.* T. 250. F. 1.
Arbor *Americana* ampliori folio trinervi, inferiùs alba lanugine incano; fortè Arbor racemoſa *Braſiliana* foliis Malabathri *Breyn. Cent.* &c. *Ejuſd. ibid.* F. 2.
Arbor *Americana* denſioribus foliis, prona parte villoſis, ſupina ſplendentibus, glabris, Cinnamomum putatum, ex *Sirinam. Ejuſd. ibid.* F. 3.
Arbor *Americana* folio prægrandi, acuminato, venuſtè venoſo, averſa parte villis virentibus obſito, ad pediculum ſtrictiori. *Ejuſd. ibid.* F. 4.
Arbor *Sirinamenſis*, Hydrolapathi foliis, fulva lanugine pronâ parte villoſis. Gummie-Boom Belgis *Sirinamenſibus. Ejuſd. ibid.* F. 5.
Arbor *Americana* prælongo anguſto acuminato folio, inter Caryophyllum & Piper Orientale medio, ſapore aromatico. Ex *Sirinam. Ejuſd. ibid.* F. 6.
Corallinum lignum. *P. B. P.*
Arbor *Malabarica* mucronatis foliis, firmioribus, venoſis, Cacaviferæ æmulis, floribus ad ſummum ramulorum comantibus *Pluk. Phytogr.* T. 262. F. 3.
Arbuſcula *Jamaicenſis* pentaneuros, foliis craſſis, leviter dentatis, ſuperna facie ferruginea, prona candicante & molli lanugine villoſis *Pluk. Almag. Bot.* T. 264. F. 3.
Arbuſcula *Jamaicenſis* Malabathri anguſtioribus foliis, leviter crenatis, ſuperna facie per ſiccitatem nigris, ſubtus autem argenteis, & præ lævore ſplendentibus *Ejuſd. ibid.* T. 265. F. 1.
Arbuſcula *Jamaic.* quinquenerviis minutiſſimè dentatis foliis, & caule pubeſcentibus, floſculis ex ſinubus foliorum gemellis *Ejuſd. ibid.* T. 264. F. 2.
Arbor *Africana*, ſubrotundo folio, margine denticulis acutis aſperato, floribus pentapetalis atro-purpureis *Pluk. Almag. Bot.* T. 263. F. 1. & 2.
Arbor baccifera, Biti *Malabaricæ* foliis majoribus, averſa parte molli hirſutie pubeſcentibus, Taxi fructu duro, glandiformi, vel fructu parvo, calice membranaceo integro propemodum immerſo. Perewoondel *Malabarorum.* Ex foliis arboris placentulas conſicere norunt Indigenæ, quas in deliciis habent: Fructus quoque illis pro cibo ſunt. *Pluk. Mantiſ.*
Arbor *Americana* tænidiophoros, vittas & tæniolas plurimas tramoſericas, ſibi invicem incumbentes longitudinaliter, ſub externo cortice ferens *Ejuſd. ibid. Virginienſibus* noſtratibus *The* Ribband-Tree & interdum Lace-Tree & Baſſe-Tree nuncupatur. An *Mahot* arbor Caribbæana *Rocheforti*?
Arbor *Jamaicenſis* Lauri foliis, prona parte æris Cyprii expoliti colore fulgentibus, & quaſi Sandyce tinctis, Chryſodendros Americana *Pluk. Almag. Bot.* T. 263. F. 2. Hujus fructus Star-Apple noſtratibus audit, eſtque fortè è genere Meſpilorum, *Sappadilias* Hiſpaniolenſibus dicta.
Citharexylon *Americanum* alterum, foliis ad marginem dentatis *Pluk. Phyt.* T. 161. F. 5.
Citharexylon Arbor *Americana*, foliorum venis latè candicantibus, ex cujus ligno Citharæ & Panduræ fiunt, fortè *Caaopia* Braſilienſibus *Piſon.* Luſitanis *Pao de Lacra*, Fiddle-wood noſtratibus Inſulæ *Barbados* incolis dicta *Pluk. Phyt.* 162. 1.
Citharexylon ſeu Lyrodendros ἔυυλ☉. Arbor *Americana* materialis triphylla, è cujus ligno Fidiculæ fiunt, an Tapia *Marcgrave*? Barbadenſibus noſtratibus Timber-Fiddle-Tree nuncupata *Pluk. Phyt.* T. 162. F. 2.

Coryli

Coryli seu Avellanæ folio oblongo & acuminato, Frutex convolvulaceus capreolatus *Americanus P. B. P.* An Hoptwood Barbadensibus dicta? superius ponitur. *Ejusdem ibid.* F. 3.

Frutex *Bisnagaricus* spinosus, Coryli foliis densis, spinis brevioribus crassis *Pluk. Phyt.* T. 29. F. 7.

Nioræ *Hort. Malab.* similis è *Maderaspatan*, Arbor exotica Ceratiæ foliis corymbosa *Ejusd.* T. 49. F.

Nir-schulli *Hort. Malab.* accedens è *Cormandel*, Gratiolæ affinis Indiæ Orientalis, Digitalis æmula. *Ejusd. ibid.* F. 3.

Padri Malabaricæ similis, arbor è *Maderaspatan Pluk. Phyt.* T. 53. F. 1. h. e. Clematis arborea Indica Juglandis folio, flore luteo spicato minimo, siliquis longis, angustis quadratis atque contortis, seminibus substantiâ lignosâ obductis *Breyn. Prod.* 2.

Poutaletsjæ *Malabaricæ* similis arbuscula *Maderaspatensis Pluk. Phyt.* T. 54. F. 1.

Soldæ *Malabaricæ* similis arbor *Maderaspatensis*, nucamentis donata *Pluk. Phyt.* T. 61. F. 4.

Terebinthi minoris æmula, foliis angustioribus & rotundioribus, Arbuscula *Bisnagarica.*

Wadoukæ *Malabaricæ* haud multùm dispar, Frutex aculeatus è *Maderaspatan Pluk. Phyt.* T. 69. F. 7.

Calabura alba *P. B. P. Pluk. Phyt.* T. 152. F. 4. Almag. Bot. p. 75.

Calabura rubra foliis laurinis *Ejusd. Pluk. Almag.* p. 75. ubi plura Synonyma conjecturalia vide.

Carappa arbor ex *Curassavia Ejusd.* Folia ei Laurina, solida & splendentia, ex adverso bina.

Kina-Cina *Americana* Nucis folio D. *Lignon.*

Folia quàm Nucis latiora sunt & subrotunda, nervis pluribus arcuatis firmata, duo paria ad costam mediam annexa, cum impari in extremo, D. *Sherard.*

Elemnifera *Curassavica* arbor *P. B. P.*

Granati folio *Curassavica* arbor lucida *P. B. P.*

Melanomma & Melanoxylon, Arbor Laurifolia nucifera, gemmis nigricantibus Americana: Black-bud Barbadensibus *Pluk. Phyt.* T. 205. F. 3.

Kopang arbor *Novanglicana* antiarthritica *P. B. P.* Vide supra, Arbor *Indica* Lauro-cerasi foliis, &c. *Pluk.*

De hac arbore D. *Crescentius Matherus Bostoniâ* in *Nova-Anglia* ad clarissimum *Senguardum* sic scripsit, Non invenitur in Terra *Nova-Anglicana* nisi unico in loco, nimirum in valle quadam aquosa inter innumeros Cedros, ac revera, est planta cedro digna; ab Indis *Kupang* nominatur. Viriditatem suam durante hyeme non amittit. Quamplurimarum apud nos herbarum vires non *Anglis*, sed solùm *Indis* quibusdam innotescunt. Qui ischiadico vel quovis articulari dolore laborant, si pars malè affecta in sudatorio collocetur, ex horum foliorum fumigatione, miro modo persanantur. D. *Sherard* communicavit.

Lablari Arbor *Americana* ex *Bonairo P. B. P.* vide supra Arbor *Indica* baccifera *Pluk. Almag. Bot.*

Folia fert adversa, lucida; flosculos in summo, quasi in umbella, qui in sicca integri non apparuerunt. *Idem.*

Leguanaria Arbor *Arabica* foliis & facie Loti arboris *P. B. P.* vide Jujube *Americana* spinosa, &c.

Lauri facie *Curassavica*, è cujus radice atramentum conficiunt *Americani P. B. P.* vide Rubi seu mori fructu arbor, &c.

Laurifolia arbor *Americana Ejusd.*

Lignum dulce ex *Bonairo*, An Ibiraee Pisonis *Ejusd.*

Lignum *Americanum* fœtidum, merdam olens *Ejusd.*

Pale Foulatio *Lusitanis. Stinckhout Belgis*, quo pisces interficiunt. *Foliis* est rigidis, obtusis, digitalibus, nullo ordine natis. Flosculi in racemis erectis. Ab *Ahovai* diversum esse flores arguunt. D. *Sherard.*

In ramulo sicco, quem à D. *Sherard* mutuatus sum, folia circa margines undata seu crispa videbantur.

Mussænda arbor *Indica*, floribus in summis ramulis velut in fasciculos dispositis, è quorum medio emergit folium latum singulare flavicans.

Folia in ramulis ex adverso bina, 3 uncias longa, duas lata, ellipticæ ferè figuræ, nisi quòd in mucronem exeant; mediâ costâ, & lateralibus venis indè exeuntibus supina superficie extantibus & valde conspicuis. Verùm notâ illâ folii è medio florum exeuntis, & elati ab aliis omnibus nobis cognitis arboribus facilè distinguitur. D. *Sherard* siccum contulit. Flores parvi ex oblongo tubo in 5 segmenta brevia expanduntur.

Frutex *Africanus* Salviæ foliis angustis acutis subtus ferrugineis, floribus spicatis tubulosis quadrifidis.

Folia in caulibus & ramulis crebra, basi sua absque pediculis adnata.

Arbor *Africana* papposa, Oleæ foliis rariùs dentatis, an Virgæ aureæ species? D. *Sherard.* *Folia* in ramis creberrima, 3 4ve uncias longa, semunciâ latiora, obiter interdum dentata. Flores in summis ramis plurimi congesti, de quorum structura nihil certi adferre possumus.

Simpla

Simpla Nobla *Canariensium*, planta amplioribus oblongis foliis, splendentibus, ternis circa caulem ambientibus, venosis *Pluk. Almag.* 343. Duo semina post singulos flores sequuntur Umbelliferarum ad instar.
Margaritifera arbor *Sirinamensis Ejusd.*
Sagittaria Arbor *Americana*, an *Aninga* Pisonis? *Ejusd.*
Ebenus *Jamaicensis* arbuscula, Buxi foliis, spinosa, flore luteo Papilionaceo, siliquifera *Pluk. Phyt.* T. 89. F. 1.
Fagi foliis alterno positua latis *Bisnagarica* Ejusd. ibid. F. 10.
Biti Malabaricæ accedens Arbor *Maderaspatana*, flore peculiari *Pluk. Phyt.* T. 18. F. 1.
Cupi Malabaricæ accedens Arbor Laurinis foliis *Maderaspatana Ejusd.* T. 171. F. 3.
Melanacrodryon, Arbor *Americana* spinosa Prunifolia, baccas atramentarias proferens, quæ ad spinarum radices cincinnis exornatur *Pluk. Phyt.* T. 205. F. 2. Inkwood & Ink-berry Barbadensibus dicta.
Ophioxylon *Americanum*, foliis oblongis mucronatis, leviter serratis Bardanæ instar, subtus lanuginosis. Lignum Colubrinum *Barbadensium*, Snakewood illic nuncupatum *Pluk. Phyt.* T. 210. F. 1.
Frutex *Marilandicus* folio crasso glabro Aurantiacorum colore & consistentia, floribus flavis fasciculatim congestis. Folia crassa pallide viridia, colore & consistentia, quantum ex sicca conjectari licet, Aurantiacorum, nullis neque in prona neque in supina parte nervis apparentibus, per margines æqualia, longiora & acutiora quàm Aurantiaca. Flores fasciculatim in surculo congesti, ampli, monopetali, flavi, maculis aliquot nigricantibus notati: E tubo brevi in campanulæ formam dilatari videntur, margine tamen in aliquot segmenta diviso, plurimis intus apiculatis *staminibus*.
Arbuscula *Mariana*, aceris *Virginiani* folio, baccifera, ossiculo singulari, striato, compresso, *Pluk. Mantiss.*
Arbuscula *Mariana*, brevioribus Euonymi foliis, pallidè virentibus, floribus Arbuteis, ex eodem nodo plurimis spicatim uno versu prorumpentibus *Pluk. Mantiss.* qui quærit, An sit Myrtilli *seu* Vitis Idææ species, flore majori? Vitis Idææ *Marilandica* 5ta nostra.
Arbuscula *Mariana*, Ligustri foliis ternis circa caulem ambientibus, floribus plurimis ad ortus foliorum amœnè purpureis, *Pluk. Mantiss.*
Arbuscula *Indica* Buxi folio, baccifera, ex alis foliorum sigillatim fructum edens. *Erembillee Malabarorum Pluk. Mantiss.* Hujus baccæ sunt & calyculatæ & coronatæ, rotundæ fuscæ.
Arbuscula claviculata Periplocæ foliis, heptaphyllos, ex Insula *Johanna Pluk. Mantiss.* An Acer scandens minus, apocyni facie, folio subrotundo *Cat. Jam.* 182?
Arbuscula convolvulacea, Salicis odoratæ latioribus foliis, Provinciæ *Marianæ Plukenet. Mantiss.*
Arbuscula baccifera circumplicatilis, vitigineo folio, subtus lanato, fructu racemoso, fervidiore, odoro: Perreaurulla *Malabarorum Ejusd. ibid.*
Arbuscula baccifera scandens, spinosa, foliis Buxi pallidioribus, *Coodemoocatarre Malabarorum Ejusd. ibid.*
Arbuscula amplexicaulis Ligustri foliis, siliquifera, longè latéque se spargens: *Ponellee-ched-de Malabarorum. Ejusd. ibid.*
Arbuscula *Mariana*, Pruni Sylvestris longioribus alternis foliis, lætè virentibus, flosculis plurimis ad foliorum alas oriundis *Ejusdem ibidem.* An Frutex Anonymos 5tus *Marcgr.* lib. 2. cap. 5.
Arbuscula *Africana* tricapsularis, Anonidis vernæ folio singulari, flosculis oblongis pentapetalis luteis, calyce magno bullato villis obsito exceptis, summo ramulo confertim nascentibus *Pluk. Mantiss.* Hujus (inquit) capsulæ seminales Sisyrhynchii parvi sunt æmulæ, in quibus semina parva nigro-splendentia, Anonidum more deliquium patientia, plurima intra parietes continentur. In Horto D. *Uvedale* latè virentem conspexit.
Arbor quinquefolia & heptaphylla è *Terra Mariana*, frondosa. An de Mespilorum genere? *Pluk. Mantiss.* p. 26.
Balsamifera Juglandis folio *Americana*. Arbor *Indica* Juglandis folio *Cat. Hort. Lips.* olim edit. *Pluk. Almag. Bot.*
Balsamum caprarium *Antegoanum* & *Nevisense* fœtidum Arbuscula Americana Balloten olens, Scammoneæ foliis punctatis, ferruginea lanugine obductis, floribus parvis, pentapetalis, spicatis *Pluk. Phyt.* T. 80. Hæc revera est de Ricinorum genere.
Corallinum lignum P. B. P. *Pluk. Phyt.* T. 169. F. 1. Glycyrrhiza vel Glycyrrhizæ affinis, arborescens *Americana*, floribus ex luteo & rubro variegatis, folio acuminato, siliquâ latissimâ *Breyn. Prod.* 2.
Coru Indorum, mali aureæ foliis, floribus albis, *Parencoruttee Malabarorum Pluk. Mantiss.* An Mal Naregam *H. M.* P. 4. T. 12? est de Pruniferarum censu.
Coru *Indorum*, Limoniæ foliis, grandioribus aculeis horrida, *Perencalla Malab. Pluk. Mant.*
Erythroxylon *Americanum*, Hydrolapathi foliis, nuculas pyramidales, filamentoso cortice inclusas, nucleo versicolore proferens *Pluk. Phyt.* T. 175. F. 5. Red wood Barbadensibus vulgo. Fortè Bresilio simile lignum, *Vernimbock* Germanis dictum *J. B.*
Escharoxylum seu Lignum focale *Americanum*, in focis construendis maximè usitatum *Pluk. Phyt.* T. 175. F. 6. *Cui fructus pyriformis, octies striatus, Oxyacanthæ Virginianæ magnitudine, per maturitatem lignescens.* An Lignum fomitis vicem præbens *Clus. Exot.* lib. 1. cap. 8. Fire-sprig Barbadensibus. Materies arboris adeò dura est, ut frustula collisa ignem instar Silicis ejiciant.

Euo-

Euodexylon *Americanum* folio magis mucronato *Ejusd. ibid.* F. 2. Sweet smelling wood Barbadensibus.

Frutex sive Arbuscula baccifera subrotundis foliis, Chrysanthemi floribus, *Africana Pluk. Mantiss.*

Frutex *Indicus* Prunifolius, fructu hexagono, cum officulo singulari multinucleo, ex insula *Johanna Ejusd. ibid.*

Frutex *Æthiopicus* baccifer, Teucrii acutioribus foliis scabris, ad caulem imbricatis *Ejusd. ibid.*

Frutex Anonymos, foliis Lauri-Tini minoris *Breyn.* fasc. rar. 23.

Frutex *Virginianus* pentapetaloides, Circeæ foliis rigidis, fructu calici immerso, baccam mentiente, foliorum petiolis eleganter fimbriatis *Pluk. Mantiss.*

Frutex *Africanus*, Terribilis *Narbonensium* folio, capitulis oblongis squamosis *Breyn.* fasc.

Frutex *Africanus*, lanceatis foliolis duris, mucrone pungentibus *Pluk. Mantiss.* Ad D. *Stonestreet* allata est.

Fortè ex Ericarum est genere.

Frutex scandens, Petroselini foliis *Virginianus*, claviculis donatus. In Horto D. *Sam. Reynardson* mercatoris *Londinensis* cultum vidit, inque *Comptoniano Fulhamiæ ejusd. ibid.*

Urusschhuki veschenuki vocatur Arbor *Japonensis*, ex quâ cortice sauciato fluit Lacca, quâ utuntur *Japonenses* ad pigmentum Laccæ conficiendum. Capitur Lacca & solvitur in oleo quod exprimitur ex fructibus oblongis, cuticulâ coriaceâ velut *Thea* tectis, & *Japonensibus Tsubaki* vocatur, *Chinensibus Sonqua.* Arbor *Uruschuki* foliis est *Billingbing* similibus, cortice viridi, fermè instar Salicis, nascens in sylvis. *Tsubaki* est fructus elegans plantæ floribus rubris tam plenis quàm simplicibus instar malvæ; foliis gaudet rotundis crassis. Horum fructuum oleo lavant *Japonenses* capillos ut citiùs crescant. D. *Sherard.*

Cistus *Japonicus* flore Lilii. Nascitur in *Japonia*, vocatur *Satsaki* seu *Satski.* Colitur in hortis. Reperitur floribus plenis, ut & albis, & ex miniato variegatis, &c. Ex hujus arbore faciunt opera topiaria. D. *Sherard.* Est Cistus Indicus, Ledi Alpini foliis & floribus amplis H. L. Bat.

Kanski est arbor folio in 8 partes laciniato, ex cujus medulla levi fungosâ, candida lamellæ instar chartæ fiunt ad flores artificiales conficiendos. D. *Sherard.*

Ulmi foliis nonnihil similis *Zeilanica* capreolata. D. *Herman.* Folia conjugatim ramis adnascuntur contra quàm in Ulmo. Capreoli ex apice pediculorum qui folium sustinet egrediuntur.

Frutex *Africanus*, floribus parvis, 4 petalis, spicatis, foliis longis angustis, summitate quasi abscissa D. *Sherard.* Folia semunciam, rariùs unciam longa, angustissima sunt. Flores ex alis foliorum exeunt pediculis brevibus nixi.

Frutex *Æthiopicus* foliis longis, angustis, acutis, creberrimis, Rosmarinum quodammodo æmulantibus, flosculis spicatis D. *Sherard.*

Frutex *Prom. Bæ Sp.* Pinastri foliis ternis, floribus parvis pentapetalis spicatis. Fortè Genista *Æthiopica* Pinastri foliis triphylla *Pluk.* Tab. 268. F. 1.

Vasculifera viscosa, calice majore è *Cap. Bæ Sp. Mus. Pet.* 496. Planta foliis Leucanthemi villosus.

Planta *Africana* foliis Rusci aculeatis, floribus rubris. Frutex *Æthiopicus* conifer, fructu parvo sparsim inter folia Rusci, seminibus cylindraceis *Pluk. Phyt.* Tab. 297. F. 2.

Eupatorioides *Cap. Bæ Sp.* foliis rigidis teretibus contortis *Mus. Pet.* 209. Alypi species esse videtur D. *Sherard.* Flosculi in capitulum congesti sunt.

Herba terribilis *Africana*, foliis Tithymali paralii *D. Sherard.* Alypum è *Promont. Bæ Sp.* foliis minimis *Mus. Pet.* 804.

Euodexylum seu Lignum odoratum Americanum, folio amplo subrotundo, profundè venoso, fructu glandiformi, Beretini instar nullo calice donato *Pluk. Phyt.* T. 176. F. 1. Sweet-Wood Barbadensibus.

D. *Sloane.*

Arbor istæc grandis erat, virgis cortice fusco tectis, ligno intus duro. *Folia* in extremis surculis, nullo ordine posita, pediculis uncialibus, robustis fulta, subrotunda, 6 uncias longa, mediâque latissima parte quatuor lata, supernè glabra & splendentia, subtùs nervis variè discurrentibus inæqualia, unde & in supina parte sulcata apparent.

In insula *Barbados* invenit D. *Sloane.*

Salicis folio lato, splendente Arbor, floribus parvis, pallidè luteis, pentapetalis, è ramulorum lateribus confertim exeuntibus *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*

In multis hæc Arbor præcedentem [Bacciferam racemosam fruticosam, Buxi folio, &c.] referebat, verùm fructum ejus nunquam vidi. *Truncus* femoris humani crassitudinem adæquat, *cortice* rubente & propemodum glabro obtectus, in plures ramos ad 20 aut 30 pedum altitudinem assurgentes divisus. Virgæ extremæ *foliis* multis, nullo ordine positis, eas in orbem ambientibus, onustæ. Pediculis a. semunciam longis insident Folia illa, 2 uncias longa, non ultra

¾ unciæ lata, mollia, glabra, obscurè viridia, costa tamen albicante; medio latissima, latitudine exinde versus utrumque extremum paulatim imminuta. *Flores* plurimi conferti è ramulis exeunt, 3, 4ve simul in pediculis ⅛ unciæ longis, perexigui, pallidè flavi, pentagoni, ad singulos angulos, velut stamine quodam erecto.

In collibus sylvosis *Red Hills* dictis, ad margines viæ quæ versus *Guanaboa* ducit copiose nascitur.

Acrochordodendros seu Arbor *Indica* prægrandis, foliis integris, Platani fructu verrucoso minore, sive Fragiformi duro, cujus singuli bati seu tubercula sunt capsulæ seminales. Melius forsan Arbor *Indica* prægrandis, foliis integris, fructu rotundo parvo, Fragiformi è tuberculis capsularibus composito. Nellacarumbac *Malabarorum*, *Pluk. Mantiss.*

Convolvuli capsulâ frutex *Madraspatanus* Ulmi minoris folio *Pet.* vide *Act. Philos. Lond.* N. 267. P. 711. Perraia-chedde *Malab.* D. *Brown.*

Sex aut 8, interdum 12 pedes altus est, crus humanum crassus. *Folia* ejus facie & texturâ Ulmi vulgaris folia referunt, inordinatè posita, perbrevibus pediculis fulta. E foliorum sinubus exeunt *capsulæ* singulæ binæve, in filamentum terminatæ ut in Convolvulo vulgari, verùm unicum duntaxat semen seu nucleum continentes. Unaquæque capsula perbrevi insidet pediculo vix ultra semunciam longo, calice tecta è 4 rotundiusculis foliis composito.

Totaplanta in pulverem redacta fluxum urinæ nimium cohibet. Lac articulorum dolores lenit.

Datur & alia hujus species non lactescens, Solo-peraia dicta, ad eadem utilis.

Toddali spinosus *Madraspatanus*, medio nervo ex altera parte folii percurrente *Mus. Pet.* 689.

Planta est humilis, bipedali altitudine, spinosa. Pulvis totius, baccis exceptis (quas quia capri non attingunt pro venenosis habent indigenæ) adversus Apoplexias, Epilepsias, Paralyses, & motus Convulsivos exhibetur, quos ad miraculum usque sanat.

Coccifera *Madraspatana*, Capparidis facie spinosa, fructu Umbellæ modo nascente *Mus. Pet.* 631. Code-maoca-tara *Malab. Act. Philos. Lond.* N. 274. P. 260.

Hujus decoctum tineam capitis in infantibus & scabiem curat. Atqui 3um 4ve annorum contusam externè applicare debent.

Frutex *Africanus* aromaticus, flore spicato exiguo *Hort. Amst. rar.* P. 2.

Radicem habet ligneam, fuscam; *caulem* tripedalem, rotundum, fuscum & tenuem, qui in varios divaricatur ramulos, in alios minores dividendos. His adstant *Folia* exigua, supina parte viridia, pronâ cinericea, quales etiam ramulorum extremitates, quæ in capitulum excrescunt, ramulorum productionem novam vel extensionem demonstrans; quarum extremitatum quædam ipso hyberno tempore in spicam extenduntur spithamiæam, quam undique verticillis crebrioribus ambiunt *flosculi* exigui, fusci, & ut apparent, quinquifidi, qui an post se relinquunt *semina* quaterna nuda me latet, cùm hactenus in conceptaculis videre non licuit, Semina tamen ex *Africa* accepta exigua sunt. Odorem & saporem terebinthinoso-aromaticum exhibet, nec sapor longè recedit à Balsamo *Copaiva.*

Frutex *Africanus* Ericæ foliis, glutinosus flore spicato albo D. *Pancras Hort. Amst. rar.* P. 2.

Radix hujus fruticis lignosa & alba est, ex qua *Caulis* erigitur spithamiæus, rotundus & subflavus, qui in varios divaricatur ramulos, rotundos & virides, qui undique foliolis nullo sustentatis pediculo, parvis, tenuibus & nonnihil succulentis ambiuntur. Ramulorum summitates ornantur *floribus* plurimis in spicam dispositis, albis, monopetalis, & in 5 lacinias divisis qui perianthio sustentatur bipartito, è quorum medio unà cum stylo albicante *Stamina* exeunt 4 *apicibus* luteis prædita. Floret æstivis mensibus, verùm semina in Horto nondum perfecit. Hujus fruticis ramuli glutinositate sua tangentis digitos sibi reddunt annexos.

Frutex *Sirinamensis* foliis alternis acuminatis, subtus hirsutis D. *Sherard.*

Surculi teneriores pilis ferrugineis mollibus lanuginosi sunt.

Pentaphora *Madraspatana*, Nerii flore, tubo longissimo *Pet. Act. Philos.* N. 224. P. 331. pl. 38. Cambee-chedde *Malab.* Ad 4 aut 5 pedum altitudinem assurgit, brachium humanum crassus.

Arbor *Salawaccensis*, Lauri folio, fructu filo longo terminante, flore ex utriculo quasi erumpente *Mus. Pet.* 610. item *Act. Philos.* N. 276. P. 1021. Ad 20 aut 25 interdum pedum altitudinem enititur. *Indi* oleum per expressionem è nucleis eliciunt, quod Berberin seu paralysin curat extrinsecus inungendo partem affectam, & cochleare dimidium manè & vesperi intus assumendo. Cortex arboris (qui admodum crassus est) contusus, aquæ infusus, & per totam noctem expositus ad rorem cœlestem bibendum, & manè colatus Gonorrhœæ medetur, si per aliquot dies mane & vesperi modicum ejus bibatur.

Arbor *Sirinamensis*, foliis conjugatis, floribus ternis pentapetalis, An Cassiæ species D. *Sherard.*

Arbor *Sirinamensis*, foliis Laurinis conjugatis lucidis, floribus stamineis spicatis, fortè *Mangle* species. D. *Sherard.* Flosculi in globulos congesti videntur.

Arbor *Sirinamensis*, foliis Laurinis alternis, floribus spicatis, stamineis; an *Pimento* Species?

Arbor *Sirinamensis*, Fraxini foliis rotundioribus lucidis, floribus spicatis, papilionaceis parvis cœruleis D. *Sherard.* D. *Hermannus* ad Syringum eam refert, cum qua parùm habet similitudinis præterquam floris colore.

Frutex foliis parvis cordatis, floribus stamineis, ad foliorum exortus absque pediculis nascentibus D. *Sherard.* Foliorum pediculi tenuissimi sunt.

Arbor *Sirinamensis*, Guaiavas folio, flore amplo purpureo, in summitate singulari.

Frutex *Sirinamensis*, Salicis capreæ foliis alternis, floribus parvis in globulum congestis, ad folii uniuscujusque sedem. D. *Sherard.* Hujus speciem minorem vidi apud D. *Dampierre*, D. *Sherard.*

Arbor *Sirinamensis*, foliis ex eodem exortu ternis, floribus parvis pentapetalis, tubulosis umbellatim nascentibus. An Apocyni Species? D. *Sherard.*

Arbor *Sirinamensis*, foliis pinnatis lucidis, floribus parvis, papilionaceis luteis spicatis D. *Sherard.* Folia spissa nervosa.

Apocyni subrotundi foliis conjugatis Frutex *Sirinamensis* floribus spicatis parvis, è foliorum sinubus D. *Sherard.*

Arbor *Sirinamensis*, Corni maris foliis, floribus è foliorum alis tubulosis longissimis, in 4 segmenta divisis D. *Sherard.*

Elengi *Hort. Malab.* facie Arbor *Sirinamensis*, foliis alternis, lucidis, subtus incanis D. *Sherard.*

Arbor *Sirinamensis*, Urticæ foliis, subtus villosis, floribus è foliorum alis tubulosis, villosis, longissimo filamento donatis D *Sherard.* Folia moschum redolent.

Momo arbor *Sirinamensis*, in cujus staminum summo apices sunt Caryophylliformes D. *Sherard.* Foliis est digitatis, non rigidis D. *Sherard.* Aliam hujus speciem nuper vidi apud D. *Dampierre*, plus duplo minorem. Gossipii arboris speciem esse asserit, & siliquas amplas proferre.

Liquidambaris fructu Frutex *Amboinensis*, Equiseti geniculatis foliis, *Cassuarina* dictus D. *Sherard.* Semina in pilulas echinatas Sparganii æmulas conglobata sunt.

Arbor *Javanensis*, Visci foliis latioribus, conjugatis, *Dammara alba* dicta, D. *Sherard.* Folia nervis per longitudinem ductis Graminea imitantur.

Arbor hortensis *Javanorum*, foliis Visci angustioribus aromaticus, floribus spicatis stamineis lutescentibus *Mus. Pet.* 350.

Foliorum pediculi ab exortu suo è caule descendunt aliquantulum, deinde sursum reflectuntur & angulum rotundum efficiunt. Folia semunciam circiter lata sunt, palma longiora, in acutum mucronem desinentia. Hujusce aliam speciem foliis Sanamandæ 3^{iæ} *Clas.* viridibus vidi inter Plantas D. *Dampierre.*

Jasmini flore Planta *Cap. Bæ Sp.* foliis Sedi majoris *Mus. Pet.* 249. *The* **Trumpet Flower.**

Eadem foliis & floribus minoribus, densiùs stipatis. Hoc genus Plantæ **Trumpet Flowers**: *i. e.* Flore tubæ æmulo donatæ dicuntur.

Pini facie frutex *Africanus*, Cyperi capitulis umbellatis D. *Sherard.*

Frutex *Africanus*, Roris marini foliis & facie D. *Sherard.*

Lewisanus *Capensis* Serpylli folio, *Pet. Gazophylac.* Tab. 5. Fig. 7.

Lewisanus *Africanus*, Ericæ folio, capitulo majori D. *Sherard.*

Hæ duæ plantæ è Cupresso-pinuli D. *Breynii* genere sunt.

Gallii facie planta *Africana*, frutescens, semine duplici compresso striato D. *Sherard.*

Sedum *Cap. Bæ Sp.* Serpylli folio hirsuto, floribus albis comosis *Mus. Pet.* 290. D. *Sherard* ad Spiræam potiùs referendam putat hanc plantam.

Delphinii capsulâ fruticulus è *Cap. Bæ Sp.* folio angusto punctato *Mus. Pet.* 391. Spirææ species esse videtur.

Planta è *Cap. Bæ Sp.* floribus densè conglomeratis, foliis Taxi minoribus, apicibus spiniferis *Mus. Pet.* 456. Spicata *Africana* Coris folio frutescens seu Coris Alopecuroides nonnullis.

Altera species foliis brevioribus densiùs stipatis.

Camphorata *Africana* frutescens D. *Sherard.* Folia huic tenuiora multò sunt & longiora quàm Camphoratæ vulgari.

Capparis Fabago *Africana* frutescens, flore albo D. *Sherard.* Folia in sicco nostro specimine minora sunt quàm Fabaginis vulgaris.

Triopteridis fructu planta *Africana*, Capparidis Fabaginei foliis, efloluteo D. *Sherard.*

Arbor

Arbor baccifera *Barbadensis* Morifolia, simplici ossiculo, magno, conoide striato, polycarpos, sive multiplici nucleo parvo. Mulberry-leaf-tree ab Insulanis nostris nuncupatur *Pluk. Mantiss.* p. 22.

Arbor *Indica*, Fagi amplioribus foliis densis, fructu Anonæ dulcis. Sumtrapoonne *Malabarorum. Ejusd. ibid.* Hujus arboris folia mirabiliter flatus discutiunt, & optimum hisce regionibus præstant carminativum.

Arbor baccifera *Ind. Or.* Ilicis Suberiferæ foliis, fructu calyculato, calycibus intus azureo tinctis *Ejusd. ibid.*

Arbor baccifera, Althææ foliis parvis, subrotundis *Ind. Orient.* Chaddacho *Malabar. Ejusd. ibid.*

Arbuscula *Indica* Alni lanato folio minoris æmula, orbiculata bacca calyculata. Vacaunne *Malabarorum Ejusd. ibid.* p. 23. *v.* Coccifera *Madraspatana* calyce magno, Staphylodendri Africani folio *Mus. Pet.*

Arbor *Indica* Pyri folio, fructu Nucis moschatæ simili, tricapsularis. Cattakai *Malabarorum Ejusd. ibid.*

Arbor *Indica*, Pyri densioribus & subrotundis foliis, fructu Nucis moschatæ magnitudine, summo vertice coronato. Cammaulmaram *Malabarorum Ejusd. ibid.* Hujus fructus tussientibus & raucedine laborantibus opitulatur.

Arbor *Indica*, Pyrolæ minoris folio, cucurbitino flore, fructu Myrobalani. Cambeechedde *Malabarorum.* Hujus fructus bene coctos comedunt Indigenæ. *Pluk. Mantiss.*

Arbor *Africana* rigidiusculis & splendentibus Salicis foliis ex *Promont. Bæ. Spei. Ejusd. ibid.*

Arbor *Africana*, foliis Arbuti, Spiraæ floribus in spicam densiorem adactis *Ejusd. ibid.*

Arbor *Sirinamensis*, Lauri densioribus foliis, mediâ costâ per longitudinem tuberculis velut perforatis conspicua: Arbor *Indica* ἄκαρπος floribus umbellatis, tetrapetalis *Hist. nost.* p. 1787. *Ejusd. ibid.*

Arbor *Indica* baccifera. Ligustri foliis densioribus & firmioribus, fructu Pungalu *Malabarorum Pluk. Mantiss.* p. 25.

Arbor *Indica*, Euonymi brevioribus foliis, floribus ad stipitem racemosis. Cungee *Malarorum Ejusd. ibid.*

Arbor *Americana* Myrti *Bæticæ* latifoliæ facie, aromatica *Pluk. Mantiss.*

Arbor *Americana*, Myrtiformis, foliis graveolens: An Arbor ex *Sirinama* seu *Americana*, Myrti Laureæ foliis, *Elemi* resinam fundens *Breyn. Prod.* 2. 18. *Ejusd. ibid.*

Arbuscula baccifera Myrtifolia, in ramulorum cymis, fructu racemoso cœruleo. Cariwaopulle *Malabarorum Pluk. Mantiss.* Tota planta aromatica est,& Uva sapore acri Piperis.

Arbor *Indica*, Pruni sylvestris folio, Corni maris fructu longiore, cujus lignum Santalum nigrum ab Indigenis habetur. Davadarre *Malabarorum Pluk. Mantiss.* p. 26.

Frutex *Marilandicus* tetraphyllus, flosculis purpureis, in surculis è foliorum alis egressis, petiolis tenuissimis.

Folia in ramulo inferiora, è quorum alis surculi floriferi exeunt, superioribus minora sunt, nec ullo ordine posita, *Uvæ ursi* ferè similia. Surculi floriferi foliolis minimis vestiuntur, è quorum sinubus exeunt pedicelli *flosculos* sustinentes intense purpureos. Ramulus supra flores assurgit, & ad intervalla 4 foliis cruciatim dispositis, sescunciam longis, semunciâ latioribus, æquis marginibus, cingitur. Quot petalis flosculus constet in sicca discernere non licuit. *Fructum* nondum perfecerat, ideóque qualis sit nescimus.

Arbor *Indica*, cujus folia sunt Lauri *Aldin.* similia, apicibus rotundioribus retusis, ac magis venosa, fructu Amygdali, ex cujus nucleis oleum exprimitur ad varios usus. Elippemaram *Malabarorum Pluk. Mantiss.* p. 20.

Arbor *Indica* Cerasi Laurinæ foliis, flore albo, fructu Piniformi. à D. *Jacobo Coningham* in *India Orientali* observata *Pluk. Mantiss.*

Arbor *Indica* baccifera, Laurinis lucentibus foliis, ex oris *Coromandel.* Malacungee *Malabarorum Ejusd. ibid.* p. 21.

Arbor *Indica* pallidioribus foliis, fructu conoide ex magno calice emergente, Cautmogullamaram *Malabarorum Ejusd. ibid.*

Arbor Laurifolia *Indica*, fructu ad caulem racemoso, Oleæ magnitudine & forma, villoso, seminibus Anonæ nucleorum æmulis referto *Ejusd. ibid.*

Arbor *Indica*, longis mucronatis integris foliis, fructu albicante, Nucis *Palmæ Indel* dictæ æmulo. Asshogamaram *Malabarorum Pluk. Mantiss.*

Arbor *Indica*, ovali folio, flosculis plurimis in spicis summo caule dispositis acinifera. Pulicheemaram *Malabarorum* Ejusd. ibid, p. 22.

Arbuscula corymbosa *Ind. Or.* folio fermè ovali figurâ, Sirrunarvelle *Malabarorum.* Hujus folia *Sida-Pou* H. M. P. 6. T. 59. foliis haud absimilia *Pluk. Mantiss.*

Arbuscula *Americana* baccifera, flosculis comosis, & foliorum Tremäe *Brasiliensium* æmulis *Ejusd. ibid.*

Arbuscula baccifera, Asclepiadis folio, fructu Tiliæ tetragono. Chermurre *Malabarorum Ejusd. ibid.*

Arbor *Pearmeedoorica* Juglandis folio, fructu racemoso villoso trinucleato. Toulecutte *Malab. Pet. Act. Philosoph. Lond.* N. 267. p. 714.

Trunci hujus diameter 6 aut 8 est unciarum, altitudo 20 circiter pedum. *Folia* bina ordine costæ mediæ adnascuntur, nullo in extremo impari costam terminante, perbrevibus pediculis insidentia, venosa admodum, venis utrinque elatis, subtus mollia, præterquam in ramis adultis. *Flores* numerosi, velut racematim congesti, singuli 5 petalis exiguis lanuginosis compositi: dum in gemma adhuc sunt antequam explicantur totidem parvis è viridi canescentibus calicis foliis, ad fundum usque floris fissis obtecti. Hæc non decidunt sed restant fructûs basi subdita, qui nucis *Avellanæ* magnitudine est, & acuminatus, corii Bubalini colore & mollitie, tres nucleos continens.

Vires. Decoctum corticis, foliorum & fructûs flatus & dolores colicos lenit & aufert.

Arbor *Africana* spicata foliis digitatis obtusis D. *Sherard.* Ex foliis nonnulla appendices habent ad pediculum instar Aurantiacorum.

Arbor *Eremitana* Lauro-cerasi folio D. *Petiver.* Sumtrapoonee *Malab.*

Folia crassa sunt, & Lauro-cerasi persimilia, nonnulla tamen rotundiora, brevibus pediculis nixa: Ad insertionem pediculorum exeunt racemuli *florum* exiguorum absque ullis ferè pediculis, quibus succedunt *fructus*, quos quia nondum maturuerunt non examinavi, ex iis tamen nonnulli Ceraso majores erant, foliaceo calici, Sameræ Ulmi simili adhærentes. Sex aut octo pedum altitudinem assequitur, carpi humani crassitiem.

Arbor Eremitana, Ponnæ minore crassioréque folio *Pet. Philosoph. Transact.* N. 274. p. 395. Cammal Muraum *Malab.*

Folia crassa sunt & rigida; costâ mediâ supernè sulcatâ, subtus valde elatâ, obtusa & persæpe bifida, brevibus pediculis nixa, densè sita, nullo ordine. Ex horum sinubus exeunt *Florum* hexapetalorum, Lauri Tini similium racemi. Flos unusquisque pediculo quadrantali, (qui potiùs ipsius tubus esse videtur) insidet; 28 circiter pedum altitudine est, diametro pedali aut majore. Pulvis radicis aut corticis raucedini confert.

Partes quædam Plantarum minus cognitarum.

Lignum *Campechianum*, species quædam *Brasiliæ* Jo. de Laet. lib. 5. cap. 28. p. 274. Campeche-wood *of Chilton, Hackluyt* part. 3. p. 461. *of Parker* ib. p. 603. *of Middleton, Purchas* lib. 6. cap. 10. p. 1246. Logwood *or* Palo Campechio of Mr. *Rich. Hackluit.* Logwood of *Rawlins, Purchas* lib. 6. cap. 7. p. 891. of the *Earl of Cumberland* ib. vol. 4. p. 1147. An Lignum Bresilio simile, cæruleo tingens *J. B.* tom. 1. lib. 4. p. 492? Logwood.

D. *Sloane.*

Hoc genus ligni in asseres discindi & detruncari plerunque solet, ulnam circiter longos, duarum triúmve unciarum diametro, colore exteriùs sordido & cœnoso, ab aeris injuriis, cœno, aut aquâ salsâ contracto, interiùs pallidè fusco rubente. Ponderosum est; exteriore autem parte ad tingendum inutili à cædentibus spoliari, aut dealburnari solet.

Circa oppidum *Campeche* magnâ copiâ quotannis cædi solet à *Jamaicæ* incolis illuc commeantibus, & *Jamaicam* adferri, unde in *Angliam* infectorum gratiâ transmittitur.

Usus. In molis ad id præparatis in pulverem comminuitur in usum tinctorum, & pro basi aliorum colorum inservire dicitur, siquidem panni hoc colore infecti ad alios imbibendos & retinendos idonei redduntur.

Lignum Insulæ *Bonaire* Belgis *Stockvisch-hout* Lact. l. 18. cap. 15. p. 688. An Curaqua seu Brasilium Hispanorum *Hernandez*? p. 121? An Cytiso quodammodo affinis Arbor quadrifolia spinosa *Americana*, flore luteo odorato, siliquâ planâ membranaceâ, admodum compressâ, per medium planitierum secundùm longitudinem (Serræ leguminosæ in morem) sese aperiente *Breyn.* Prod. 2. p. 40. Nicaragua-wood.

D. *Sloane.*

Hoc lignum rubore & pondere Brasilio vero propemodum par & æquale est. Asseres seu trunci in quos dissecatur 3 circiter pedes longi sunt, non teretes sed compressi, semipedali ferè latitudine, nonnullis in locis crassiores quàm in aliis, cavitatibus hic illic depressis inæquales, cortice albicante tecti.

Locus. Ex *Americæ* provinciis, *Nicaragua, Rio de la Hacha, & Santa Martha* dictis *Jamaicam* copiosissimè singulis annis infertur, ad eosdem usus ad quos præcedens.

Pseudo-santalum croceum *Slon. Cat. Jamaic.* An Arbor *Guianæ*, Piratiminere vulgò *Letter-hout De Laet.* lib. 17. cap. 14. p. 645. Pis. Mantiss. aromat. p. 171. Braziletto.

D. *Sloane.*

Ligno *Campechiano* simillimum est hoc genus, duntaxat minus, & in asseres longiores plurimùm dissecatur, pondere, colore, usibus ad illud proximè accedit.

In pratis & collibus insulæ *Jamaicæ* abundat, ubi cæditur quotannis & in *Angliam* transmittitur in usus tinctorum.

Arbor

Arbor quæ vel *Brasiliensem* rubedine supera. *Ind. Orient.* part. 6. cap. 56. p. 123. Arbori *Brasilianæ* affinis *C. B.* p. 393. Logwood *of Battell*, Redwood.

D. *Sloane.*
Lignum hoc magis porosum est, laxum & leve, quam quodvis præcedentium. E *Guinea Jamaicam* aliquando adfertur segmentis crassiusculis, in usum tinctorum in *Europam* transvehendum.

Planta fruticosa scandens, ex cujus caule fiunt scipiones cinerei, flexiles, striati & tuberculati, nervis & tuberculis spiraliter dispositis *Slon. Cat. Jamaic.* Supple Jacks.

D. *Sloane.*
Caulis supradictus pollicis circiter crassitudine est, levis, glaber, cinereus, fibris in lineis spiralibus sibi invicem parallelis decurrentibus tuberculis etiam ad intervalla spiraliter dispositis ornatur.
In sylvis reperitur, estque proculdubio caulis cujusdam plantæ scandentis fruticosæ.

Planta fruticosa scandens, cujus caulis loco chordæ musicis instrumentis adhibetur *Slon. Cat. Jamaic.*

D. *Sloane.*
Nervi hi seu funiculæ plantæ cujusdam scandentis caulis erant, exteriori cortice denudatus: Glaber is erat, albus, absque nodis aut articulis, Graminis canini vulg. radici nonnihil similis, & magnitudine par. Fibræ in hoc caule spiraliter decurrunt, atque exsiccando sponte à se invicem abscedunt & separantur.
In sylvis apertioribus pratorum circa urbem *S. Jago de la Vega* reperitur planta hæc, à Fidicinibus Nigritis, quibus vice chordæ inservit. *Locus & usus.*

Radix fruticosa lutea, Glycyrrhizæ similis, cortice fusco, dentibus mundificandis inserviens *Slon. Cat, Jamaic.*

Minimi digiti ferè crassitudine erat *radix* isthæc, cortice subfusco tecta, intus flava etiam magis quàm Glycyrrhizæ. Utroque extremo in multas spargitur fibras scopulæ ad instar, quæ ad mundandos dentes à *Nigritis* adhibebantur. Vitium sarmentis in eosdem usus à *Canariensibus* insulis allatis, & sanguine Draconis tinctis per omnia similes erant.
In sylvis apertioribus *Jamaicæ* insulæ à *Nigritis* è terra eruebatur.

Fructus elegantissimus De Laet, lib. 17. cap. 4. p. 633. An Fructus exoticus, Stramoniæ modo tuberculis obsitus *J. B.* tom. 1. lib. 3. p. 327? i, e. Fructus exoticus 5. *Clus.* Exot. lib. 2. cap. 15. p. 36? Fructus ovalis, ex fusco subrubens, tuberculis mucronatis obsitus *C. B.* 406. Palmapinus maritima *Barbadensis* & *Jamaicensis*, fructu orbiculari pomiformi, squamato putamine tecto *Pluk. Almag. Bot.* Tab. 323. F. 3.

D. *Sloane.*
Fluctibus marinis in littora *Jamaicæ* frequenter ejicitur, nec in *Jamaicæ* solùm, sed, quod mirum, in insularum etiam Zephyro-boreali *Scotiæ* lateri adjacentium, unà cum aliis fructibus, ut v. g. Fructu exotico cinereo cum lineis & tuberculis duris *J. B.* tom. 1. lib. 3. p. 328.

Resina pici similis inodora *Slon. Cat. Jamaic.* Gum Colliman *or* Carriman *of Robert Harcourt.* Purchas l. 6. cap. 16. p. 1276. *Park.* p. 1670. *Pis. Mantiss. aromat.* p. 171. *Montagne.*

D. *Sloane.*
Prunis injecta suffitu suavem odorem reddit, qui capite prono naribus exceptus ter quatérve in die, vertiginem tollit, cerebro frigido & humido conducit, & paralysi medetur. Vase stanneo liquefacta, supra corium extensa & lumborum regioni applicata, dolores quos post partum mulieres persæpe iis in partibus sentiunt mitigat & tollit; nervos etiam confortat, podagricos dolores levat, & vulnera sanat:

Plan-

Plantarum quarundam minus cognitarum partes ad morbos quosdam medendos valde celebres.

Faba Bengalensis, Myrobalani species à nonnullis credita D. *Dale.*

Ad hæmoptysin seu sputum sanguineum & omnes in genere hæmorrhagias remedium est præstantissimum; sanguinem modicè incrassans, venarum & arteriarum oscula obturans & rupturas consolidans, humores acres & erodentes mitigans & contemperans.

Baccæ Bermudenses, à nonnullis quos consului, Palmæ cujusdam insula illa frequentis fructus existimati; ab aliis Quity Pisonis p. 162. D. *Dale.*

Ad chlorosin singulare & specificum medicamentum sunt, post chalybeata incassum usurpata, morbum illum debellantes & sanantes. Spiritus, tinctura, aut extractum exhibenda sunt potiùs quàm baccæ crudæ.

Cassamuniar aliàs *Rysagone* dicta, quam pro Zedoaria Geiduar dicta *C. B.* p. 36. D. *Dale* habet.

Hujus vires in Apoplexia, Epilepsia, vertigine, motibus convulsivis, suffocatione uterina, torminibus intestinorum sanandis admirabiles multis experimentis sibi comprobatas, celebrat D. *Joannes Peachy* M. D. aliisque omnibus hactenus cognitis medicamentis ad prædictos affectus debellandos usitatis præfert.

Nomen *Cassamuniar* fictitium est, ad Plantam celandam impositum. Cùm enim radicem hanc viridem inter Herbas siccas à D. *Sam. Brown* collectas & *Indiæ Orientalis* Societati oblatas sub nomine *Bengalle*, & in frequenti usu esse apud Indos intelligerem; quibusdam hujus Urbis pharmacopolis rem aperui, qui literis in Indias missis radicem hoc titulo petierunt & acceperunt. D. *Sloane Act. Philos.* N. 264. p. 580.

Planta *Ceylonica*, Menthæ aquaticæ in insula *Ceylon* nascentis species esse videtur. Anglis Earwort.

In surditate singulare & specificum remedium esse perhibetur, multis experimentis comprobatum.

Perigua herba. An *Peragu H. M.* P. 2. p. 41.

Hujus vires in Diabete curanda insignes à quodam medico literis ad D. *Burwell* Coll. Medici *Londinensis* Præsidem datis suâ propriâ experientiâ testatas invenio.

Serapias seu *Salep*, Orchidis species esse videtur, & à nonnullis Serapias Dioscoridis esse creditur.

Admirandarum virium esse perhibetur ad abortus præcavendos. & è *Turcia* ad nos transvehitur.

Semina *Russica* seu *Muscovitica*, quæ nonnulli graminis Mannæ speciei cujusdam in Polonia nascentis, in cibis usitati semina esse arbitrantur, alii medullam cujusdam Palmæ *Sagou* congeneris granulatam.

Ad Rachitidem puerorum curandam medicamentum efficacissimum esse plurimis experimentis sibimet comprobatum, ad Virum nobiliss. D. *Rob. Boyle* scripsit Medicus quidam Russicus insignis, cui semina isthæc in prædicto morbo experiunda transmiserat.

Cassiny, An fortè Alaterni quædam species, è *Carolina.*

In variolis persanandis præstantissimum medicamentum habetur.

Fructus

Fructus exotici.

Fructus *Indicus* oblongus, quadrangulus, ſulcis inter angulos depreſſis, ſcabris, brevi pediculo inſidens, nucleo intus duro, putamini arctè adhærente. Fructus hi tenui ſurculo ſcabro ad intervalla innaſcuntur, vix unciam longi, craſſitie diametro longitudinis ferè dimidiâ.

Siliqua lata, longa, compreſſa, recta, marginibus parallelis, ſabis intus protuberantibus, ovatis.

Javillos, Fructus eſt orbiculatus, depreſſus, in medio paululum elatus inſtar Trochiſci ſeu placentulæ, in ambitu *Shillingium* æquans. Contra omnis generis venena valere dicitur. D. *Sherard.*

Ikakos Prunus eſt ex albo & rubro inſtar Macaxæ, ſaporis non adeò grati. Arbor ſupra viri altitudinem non excreſcit. Fructus ſiccus erat ſulcatus. D. *Sherard.*

Cocimitos, videbantur ſemina Meſpili *Indici.* Fructus eſt inſtar nucis cum putamine, maturus verò ſcaber eſt & puniceus, ferè ut Ficus fuſcus. *Idem.*

Phaſeolo maximo ſimilis fructus. Mittebatur ex *Cartagena* hac inſcriptione : Hic eſt fructus *Capotes.* Fructum fert inſtar magni Pomi fuſci coloris Cinnamomei extrinſecus, intrinſecus coloris Cinnamomei dilutioris ſive fuſci incarnati. Arbor fert folia Laurinis valde ſimilia. *Idem.*

APPEN-

APPENDIX.

HERBARUM
Aliarumque
STIRPIUM
IN
Insulâ *LUZONE* Philippinarum
Primariâ Nascentium,

A Rev[do] Patre GEORGIO JOSEPHO CAMELLO, S. J.
Observatarum & Descriptarum
SYLLABUS:
Ad *JOANNEM RAIUM* transmissus;

Additis etiam plurimarum *Iconibus*, ab Autore propria manu ad vivum delineatis; quas ob sumptuum in *Chalcographos* erogandorum defectum impræsentiarum emittere non licuit.

Plantæ Capillares & Saxatiles.

CUSCUTAM & *Epithymum* cum D. *Johanne Rayo* in sua Universali Plantarum *Historia*, unam eandemque plantam statuerem, sed capillacea filamenta *Cuscutam*, congestorum florum glomos *Epithymum* dicerem. Floret *Januario*; abundat eo portûs Cavite, Malvæ Sylvestri, Heliotropio minori, & Acaciæ veræ implicata.

1. *Cuscutam alteram*, seu *majorem*, Indis *Mabuhu* & *Malobohog*. Collegi in colonia *Malate*, supersternitur autem plerumque *Vitici maritimæ secundæ*, longis, filum ligatorium crassis, viridibus, & flavis viticulis, saporis nullius manifesti, quæ commansæ lentorem dimittunt: ex ramusculorum verò sinubus pediculos exerit, albis & sessilibus sphærulis consitos, *Aprili* mense in trifolios candidos, & croculis refertos flosculos abeuntes. An hujus loci *Contrayerba de Chusgon*, vel *Guamacucho*, seu *Marannon*? sunt autem capillamenta per intervalla nodosa, acria ut *Piper*, arboribus innascentia. *Vide in Hist. Peruviana*, Calancham.

2. *Lomotlomatan*, aut *Chaychay*, est *Adianthum verum*, seu *Capillus Veneris legitimus*.

3. Hujus Speciem monstrosam foliis biunciâ latioribus, collegi in monte *S. Petri*. Petiver *Gazophyl. Naturæ & Artis* Tab. 4. Fig. 4.

4. *Malalomotan*, seu *Lauhilauhihan*, est *Polytrichum aureum*, *Callitrichum*, *Ebenotrichum*, seu *Trichomanes*, abundat cum *Polypodio*, *Adiantho*, & Dryopteride *Dalechampii* in villa *S. Petri*. Crebros autem ut Botanicorum *Trichomanes*, tripalmares, ex subruffo nitentes, subhirsutos, & tenues spargit cauliculos, foliis quasi Adianthi *Matthioli*, obliquis, rotundiusculè crenatis, & denuò minutim incisis, non raro triginta unâ in costâ, nec geminâ utrinque foliorum serie, sed alterno ordine subeuntibus. Sæpiùs ut *Adianthum* ex apicibus procedentibus radicatur flagellis. *Radix* capillaris.

5. *Adianthum nigrum quorundam*, seu *Dryopteris Dalechampii*, folia palmaria, multifida, mucronata, majusculè denticulata, & denuò minutim incisa, costâ superiori longiore inferiori, parte pronâ paucâ rubigine punctata, altrinsecus plumatim dissita & saporis ex subacerbo-dulcescentis promit in junceis, & cubitalibus cauliculis. *Radix* fibrosa, fusca.

6. *Dagabas*, seu *Darias*, est *Filix ordinaria* Officinarum.

7. *Paco,* seu *Havet* est *Filix similis* Filici Officinarum, cujus asparagi crudi, cum sale, oleo & aceto eduntur. Hanc alii *Tagonlipun* vocant, eò quòd ea venefici sese invisibiles reddant, ut credit Indorum superstitiosum vulgus.

8. *Filix aurea Naicensis* ex fibrosa, & cespititia *radice,* creberrimos, graciles, fuscos, & sesquicubitales attollit cauliculos; foliis frequentissimis, tenuibus, tri-penta aut heptaphyllis, & aureolo pulvere dapsiliter obductis, obsitos, visu gratiossimam constituentes plantam.

9. *Locdo, Filix est major caudice carens,* folia seu palmas habens bicubitales, similes palmis, Palmæ *Pitogo,* foliola similia foliis *Adianthi* longâ serie disposita.

10. *Caladondon,* seu *Capapangani,* aut *Palacmo,* est *Filix major caudice carens altera,* Trifolium odoratum *redolens. Folia,* seu palmas habens fragiles, sæpè orgyiam longas, foliis alternè exeuntibus, unciam fermè latis, dodrantem longis, utróque margine, seminali pulvere limitatis consitas. Substituitur Meliloto. Aqua stillaticia cum aliis odoriferis Tabaco nasati præparando deservit.

11. *Balingavio, Filix est magna,* in alto caule radiatim cauliculos palmas, seu ramos spargens. Hæc tumores contumacissimos efficaciter resolvit.

12. *Muging, Filix est maxima,* similis Hamamangpang.

13. *Hamamangpang, Filix est maxima arborescens,* seu *Filicastrum monstrosum,* caudice assurgens bicubitum crasso, altitudinis Palmæ *Pitogo,* seu duarum orgyiarum, palmas, seu ramos emittit, duarum & trium orgyiarum longas, quorum caulis crassitudinis brachialis est, & bicubitali distantia foliis orbatus, qui postea per palmaria intervalla alios, & sesquipedales pandit ramusculos, foliis digitum indicem longioribus onustos. Dictæ palmæ hujus arborescentis Filicastri, ubi protuberant fuscâ obsitæ sunt lanugine, & elegantissimè baculum pastoralem, seu episcopalem repræsentant. Harum apices teneros, *Indi* odoris gratiâ lixivio incoquunt ad capillum denigrandum. His, & extirpant lichenes, contusos nempe, & sub cinere coctos imponendo.

14. *Maladagabas,* seu *Malapacon* est *Lonchitis aspera.*

15. *Asplenium* seu *Lonchitis scandens,* Indis . In fruticetis uvidis adolescere gaudet, funiculis sat vietis, longis, per palmaria intervalla, alternatim foliosos, & sesquidodrantales ramusculos, excrêntibus, vicina amplectitur & involvit. Foliola alternè exeuntia, Senæ majoris foliis paria, sed rotundiuscula & crassa, viginti quinque unâ in costâ.

16. *Hemionitis* Luzonis *prima.* Vix dodrantem attollitur, folio verò luxuriat vario, nunc longo, tenui & crenato, nunc relictis duobus minoribus crenatis, tertium longum, angustum & non crenatum exporrigit, jam simili secundo assurgit, ad apicem denuò in varias dilatato incisuras crenatas, jam aliis diversissimis gratiosè superbit.

17. *Hemionitis* Luzonis *altera,* Indis *Sagumay* & *Nito,* à capillari cespite, crebros, communiter sesquipalmares, & sæpiùs in orgyias duas longos & scandentes abit cauliculos, qui foliis ad imum ornantur, quorum quodlibet ex quatuor, & hæc rursum ex aliis quatuor tenuibus, & digitum auricularem longis componuntur. Reliqua minora, & incertæ formæ cauliculos alternatim insequuntur, & concomitantur, aversâ parte, ut Filicina, gerentia pulverem subruffum.

18. *Phyllitis Anglicano-Luzonis.* Quina aut sena, in sesquiuncialibus pediculis, subrotunda, humo affixa, & atro-virentia mittit folia, tria verò aut plura in dodrantem longioribus cauliculis, mucronata & alata, partéque pronâ, fuscâ pube, florentis Filicis modo, obsita habet. Radix ex multis complicata cirris. Ipsa planta *Scolopendriæ* substituitur *Officinarum.*

19. *Phyllitis fruticosa,* Indis *Lagolo,* Orgyia altius excrescit, Folia viginti quinque uno latere, formæ & magnitudinis *Scolopendriæ Officinarum,* parte supernâ glabra, infernâ nunc totaliter, jam striatim, virgatímque fuscâ, & tomentosâ lanugine pubescentia alternatim scapos ambiunt. Vulneraria est, tibiarum præcipuè exulcerationibus deservit.

20. *Phyllitis fruticosa altera* scandens, Indis *Panaypay.* Scandit accubitu, folia alternè exeuntia, bipalmaria, exucca, obscurè virentia, leviter obliquè incisa, & circiter viginti uno gerit in ramusculo. *Radix* ut *Lagolo* ex infinitis fibris densum componit cespitem.

21. *Dapodapo, Polypodium est ordinarium* Quercino simile.

22. *Lorog. Polypodium* est *Monstrosum, exoticum* C. Clusii, aliis *Bonseg.* Habent pro Antidoto, & Febrifugo.

23. *Polypodium Phyllites primum,* folio gaudet cubitali, unciam lato, in mucronem abeunte, facie *Phyllitidis,* radix *Polypodio Querno* non habitior.

24. *Polypodium Phyllites alterum* Antipolanum, arb: *Santol* folia mittit mucronata, sesquicubitum longiora, carnosa, supernè glabra, infernè quasi punctata, & helva lanugine obducta. *Radix* ut *Quercini.*

25. *Polypodium minimum,* folia erigit vix semissem lata, ferè spithamæa, quæ ab apice usque ad medium brunno obducta semine; *Radix* repens, tenuissima.

26. *Polypodium parvum arboris Zapotl* Indis *Cabcàbun,* radice serpit tenui, folia sunt ferè Salicis, alterna, per uncialia intervalla assurgentia, palmaria, latissima unciam lata, ex obverso luteo semine prægnantia.

27. *Polypodium Falcatum,* Indis *Bocàlas,* folia habet in bipalmaribus distantiis appensa, falcata, & lateris unius appendice caudata, tenellula, latè virentia, lata uncias duas ad medium, longa vix non dodrantem. *Radix* longissimè prorepit, fibrarum loco, tomentosâ congerie sese arboribus implectens.

28. *Polypodium triphyllum,* parvum est, folia erigens ex duobus uncialibus, & tertio sesquipalmari, composita, pulcra, & plura simul à radice exeuntia, quorum minima pulverulento donantur semine.

29. *Polypodium*

29. *Polypodium arboris Balete,* monstrosum est, foliis luxurians cubitalibus, spithamææ latitudinis, in crassis, & cubitalibus pediculis, quæ flavescentia, nervis luculentioribus, & neglectioribus pulcrè viridibus, variè hinc inde oberrantibus; fissa in profundiores lacinias, & ubi non finduntur, ad medium excurrentem nervum, diversis hiant foraminibus. *Radix* magna.

30. *Polypodium monstrosum alterum, Marianum, arboris Rhymay.* Provenit ad arbores *Rhymay,* folia promens bicubitalia, dodrante latiora, mucronata, nec incisa sed integra *Phyllitidis* modo, tenera, & clarè virentia.

31. *Muscus arboreus* candidus & odoriferus, Indis *Saliaga.* Recens est odoratissimus, *Moschum,* & *Ambarum* redolens, resiccatus minus olet, sed revocatur ejus odor aspergendo modicum olei Sesamini, & ad ignem calefaciendo. Vinum in quo Muscus arboreus maceratus, *Serapio* altum ait inducere somnum, ventriculum corroborare, vomitiones compescere, & alvi sistere profluvia, *Quod expertus sum.*

32. *Muscus terrestris, Lycopodium erectum,* non repens, Indis Urinas movet, & calculos comminuit, & vinum restituit pendulum. An Scorbuto, ubi sanguis spiritibus depauperatus, conveniat?

33. *Muscus Marinus* Indis *Digman. An* Indorum *Culaman?* ex quo ut *Sinæ* ex *Chianchiau,* decoctum, ulteriori decoctione in pellucidam abit gelatinam.

34. *Viscum Luzonis primum,* Indis *Dapo,* foliis gaudet quasi Pruni, sed bijugis, flavescentibus, crassiusculis, ad cauliculorum genicula prodeuntibus. Ad hæc plures proveniunt *baccæ,* subluteæ, punctatæ, ferè orbiculares.

35. *Viscum Luzonis alterum,* Indis *Mampul,* seu *Crocodilifugum.* Hoc primùm habui benevolentiâ *J. Molleri,* cum additione efficacissimum esse contra *Viperarum* morsus, & insultus *Crocodilorum,* Salivam siquidem ejus qui semel illud masticaverit, semper Viperarum mederi morsibus: Sed salivæ aliquid tribuendum puto, & reliquum exaggerationem censeo: & si canis collo suspensum habuerit ligni frustum, ab omnibus *Crocodilorum* insidiis securum fore, magnæ certè Herbæ cum *Crocodilo* antipathiæ signum, si verum: cum *Crocodili* canibus præ cæteris animalibus specialiter insidiantur. Id ipsum mihi dein experientiâ compertum affirmat *Joannes Montemayor.*

36. Est verò *Viscum,* quod sæpius *Vitici* innascere observavi, scandens, sesquipalmari in distantia geniculatum, foliis proportionaliter latis, palmum longis, mucronatis, sibi oppositis, crassis, lævibus, & lanuginoso tomento pubescentibus, ubi tenellula sunt. *Flores* semper trini uno in pediculo, creberrimi, rubentes, hiantes, & crocis dotati, ad foliorum exeunt sinus. *Fructus* sunt baccæ exiguæ, oblongæ, & quasi pyriformes, in denticulato caliculo. Abundat in villa *Naic. Joannes Mollerus* affirmat ad ejus præsentiam *Centipedas,* & Serpentes obstupescere, & obrigescere: quod & tradunt de *ligno Colubrino* Manungal: & eum qui illud ederat, indemnè viperas manibus tractasse, vidisse.

Alii *Mampul* vulnerariam statuunt.

De Cichoraceis, Sonchis, Spicatis, Galeatis, Nodifloris, Verticillatis & Corymbiferis.

1. GUILAY, seu *Sumag* est *Cichorium Sylv. Luzonis primum,* latifolium, flore luteo tricubitale.

2. *Arulatag* est *Cichorium Syl. Luzonis secundum,* Primulæ Veris *folio,* sed asperiori & tenaciori, dodrantali: *Flore* parvulo, cœruleo, *semine* oblongo, fusco in asperis pericarpiis, *radice* alba lignosa, frequentissima, Planta fruticosa est, & amans rudera.

3. *Singandagat* est *Cichorium Luzonis tertium,* montanum *folio* bipalmari, variè denticulato, *flore* cœruleo, parvo ex staminibus constante. *Radix* lignosa alba.

4. *Malasambon* est *Cichorium Luzonis quartum,* folio *Guilay* minori, sed huic simili *Conyzam* redolente, *Flore* luteo ut *Quilay.* Abundat in arvis *Mayhalique.*

5. *Chondrilla Luzonis prima,* seu *Sambongcala* folio gaudet quasi *Primulæ Veris,* incano ut folium *Salviæ,* *flore* luteo, caule in alas diviso, *radice* ex bulbosa multiplici, ut secunda, aut ut *Dens Leonis* Monspeliensium.

6. *Chondrilla Luzonis secunda,* seu *Tabatabacoxan,* folia humi spargit, ut prima & tertia, ex quorum medio *caulis* variè brachiatus procedit, cubitalis in alarum summitatibus *flosculi* cœrulei, ex floccis congeruntur.

7. *Chondrilla Luzonis tertia,* seu *Bitoon,* Planta est bulbosa, *folia* pandit humo affixa bipalmaria, & spithamæa, unciam lata, crebris nervis fulcita, crassiuscula, ex quorum medio plura palmaria, vimineáve procedunt quasi stamina, *flosculis* trifoliis, cœruleis triungui caliculo inhærentibus coronata. *Radix* alba, bulbosa, varia, carnosa, subdulcis, & multiplex.

8. *Tagolinao* est *Sonchus lævis,* qui teretes, subviolaceos, teneros, & cubitales mittit *cauliculos,* quos *folia* prima subrotunda, secunda verò longiuscula, utraque per intervalla leviter crenata, parte aversâ purpurascentia, & pube obsita ambiunt. *Saporis,* & *odoris* non est ingrati, *Indi* succo decocto, & infuso utuntur in febribus, calida epatis intemperie, & faucium exulceratione in collutione. *Flos* fermè sphæricus, coccineus in pappum abiens, semen

 candidum

candidum, ſemine lactucæ minus. *Radix* tenuis, fibroſa, alba. Umbras amat, vix lacteſcit.

9. *Tagolinao altera*, montana eſt, major & vix differens.

NODIFLORA.

10. *Chamæſyce Luzonis major*, perperam *Chelidonium*, Indis *Gataſgatas*, *Tagvaſtágvas*, & *Bobotoniſſa*, aliis *Borobotones Sadang*. Planta eſt cubitalis, variè brachiata, lacteſcens: *Caule* tereti, ſubhirſuto, geniculato: *Foliis* Chamædryos latioribus, ex viridi rubiginoſis, minutim crenatis, ſeſſilibus ſibi oppoſitis, & trino nervulo exaratis: Pro *flore*, ad geniculum in unciàli pediculo, binos, ex viridi rubentes, muſcoſos & Pilulares fert globulos, ex perexiguis floſculis congeſtos. *Semen* minutiſſimum, fuſcum, in triangularibus vaſculis. *Radix* longa, fuſca, lignoſa, & fibroſa. *Succus* cum oxymelite in diarrhœa, dyſenteria, ſputo ſanguinis, & vomitu utiliter exhibetur. *Folia* contuſa, ſub cinere cocta, rupta conglutinant, & vulnerata mirabiliter cicatrizant. Decoctum in faucium exulceratione, in inflammatione verò cum *Tagolinau*, pro gargariſmo.

VIRES.

11. Hujus ſpeciem, foliis rariſſimis, longiuſculis, & tenuiſſimis, collegi in montibus *Antipolo*.

12. *Chamæſycen* legitimam *Offic.* Indus *Borobotones*, *Saycana munti*, & *Siſiohan* vocat. Hanc *Officinæ* Mexicanæ *Chelidonio* ſubſtituunt turpi errore, ut *Manilenſes* Majorem. De reliquo in vulneribus, ut vocant primæ intentionis mira præſtat, ſiſtit etenim ſine mora ſanguinem, etiamſi venæ inciſæ fuerint, vulnerata conglutinat, & ad cicatricem brevi perducit.

13. *Chamædrys Sphæritis*, ſeu *Nodiflora*, *Balabalanoyon* Indis, caliculis teneris, quadratis, & quandoque tricubitalibus aſſurgit, ſed tunc aliis circumvicinis ſeſe acclinando fulcitur: *Folium* Chamædrys *Officinarum* anguſtius, rarum, incanum: *Floſculi* candidi, in ſphæricis, & quadriungulo caliculo inſidentibus nodis: *Semen* nigrum, minutiſſimum. *Radix* exigua, alba, lignoſa. Tota planta ſubincana, *ſaporis* ex ſubadſtringente dulceſcentis, abundat *Silanii*. In febribus autem, Scorbuto, Hydrope, pruritu, & ulceribus repentibus uſitatur *Chamædrys* Officinarum.

14. *Chamædryos ſpecies* eſt Indorum *Hinlalayon*, cauliculis repit incanis, ut tota planta, craſſis, rotundis, & frequenter brevioribus brachiis expanſis: *Folium* incano, & uberiori tomento pubeſcens, inodorum, quaſi exuccum, ſubſcriſpum, alternum, per intervalla rariora leviuſculè inciſum, amariuſculum ſi benè maſticetur. *Flos* puſillus eſt, & luteolus. *Semen* minutum, duriuſculum in quadricocco vaſculo. *Radix* alba, ſat longa, tenuis, fibroſa. *An* Leucas *Dioſcoridis ?*

15. *Syderitis Sphæritis*, ſeu *Nodiflora*, Indis *Botobotoniſſa*. Caule aſſurgit tricubitali, quadrato, per palmaria intervalla, geniculato, & *foliis* ſeſquipalmaribus, ſubhirſutis, ſubamaris, & non nihilum odoriferis, crenatis, & mucronatis ſtipato: *Floſculi* candidi in viridibus, & ſphæricis pilulis, ad geniculum exeuntibus. *Radix* lignoſa, albicans.

16. *Syderitidem communem*, Indus *Panſipanſi*, *Solaſolaſian*, & *Carocanſule* vocat, & vulnerariam agnoſcit.

17. *Veronica Nodiflora*, Indis

18. *Bellis Nodiflora*, *flore perpetuante*, *fruticoſa*, Indis *Bocquingang*, in *Jucatan* coloris candidi, *Sacmul.* coloris Sanguinei purpuraſcentis *Czakmul.* Planta eſt cubitum altior, pluribus brachiata ramis, *folia* oblonga, mucronata, ſubhirſuta, bina ac bina ad genicula expanduntur: *Cauliculi* longi, rubentes, hirſuti, lignoſíve. *Flores* ſunt purpureæ, aut candidæ, ſphæricæ, & imbricatæ ſpicæ, ſucci expertes, hinc ſuo colore in annum durant; ſubſtratis duobus foliis inſidentes, non tamen ipſi ſunt flores, ex qualibet ſiquidem hujus ſpicæ ſquammula floſculus prodit neglectus, flavus, qui vix obſervatur. *Semen* cuilibet flavo floſculo ſuccedit minutum, compreſſum, gilvum. *Radix* exigua, alba, lignoſa. Vulneraria, & antidyſenterica eſt.

SPICATA.

1. *Polyrrhizos Luzonis prima*, Spica multiplici, obliqua, incana, *floſculis* bifoliis, violaceis & exiguis gaudet. *Folia* parva, mucronata, ſibi oppoſita, ſimilia foliis *Capſici*. *Radix* lignoſa, alba, fibroſa.

2. *Polyrrhizos altera* attollitur dodrante, *folia* habet ſimilia priori, ſed majora, *caliculos* quadratos, ut prior. *Spica* ſuperbit ſociata, compreſſa, ad foliorum ſinus exeunte, *floſculis* bifoliis, violaceis conſita. Abundat cum priori ad thermas *Lacûs* Baii.

3. *Polyrrhizos Luzonis tertia*, Hiſpanis *Yerba de las cinco Vagas*, aliis *de Ilocos*, *de Pangaſinan*, & *de D. Pedro Gordillo*. Coliculis enaſcitur teretibus, tenuibus, geniculatis, bicubitalibus: gerentibus *folia* ſibi oppoſita, viſcoſa & inſipida, *Daphnoidis Clematitidis* anguſtiora. Flores *Jaſmini*, inodori, ex longo tubulo quinquefolii, albi, quorum unum ad umbilicum gutta ſanguinea notatum eſt, ex ſummitatibus procedunt: *Semen* ſubſequitur, in fuſca, biventri, & modicè compreſſa ſiliqua, quæ diſſiliendo longius ſpargit gilvum, dulce, & leguminoſum ſemen. *Radix* alba, lignoſa, multiplex, & capillaris, cujus *cortex* ſubdulcis, valdè viſcoſus. Planta integra contuſa, aut decocta, abſque aliâ additione, mundificat, digerit incarnat, & cicatrizat vulnera recentia ſpatio octo dierum, ſi majora fuerint, ut erat femur, *Petri Gordillo* lanceâ perfoſſum, & femur *Indi* cornu *Buffali* totaliter, ſeu de parte in partem confoſſi; ſcilicet herbæ decoctum bibendo, vulnus lavando eodem decocto, & reliquum vulneri ſuperimponendo contuſum. Gummata Gallica, ſi decocto laventur, diſſipat & deſiccat.

VIRES.

desiccat. Diarrhœas, dysenterias, & hæmorrhoidum fluxum nimium sanat, si patiens recoctum hauriat. Ulcera, verò & aposthemata interna curat, per inferiora, ni fallor depurgando.

4. *Polyrrhizos Luzonis quarta*, Indis *Bucasbucas*, caule assurgit tereti, geniculato, crebro, brachiato, & tenui: *Foliis* perpaucis, similibus quintæ, sed minoribus: *Spicis* verò majoribus, creberrimis, concinnè imbricatis, folliculosis, viridibus & sæpè palmaribus, ex quibus *flosculi*, cœrulei, ex caliculo in quina foliola incisi prominent: *Semen* parvum, durum, reniforme, in mucronatis vasculis. *Radix* lignosa, longa, & multiplex. Gaudet incultis, ut Tertium.

5. *Polyrrhizos Luzonis quinta*, est *Planta Ornithophora*, Hispanis *Yerba de los Paxarillos*. Caulicuios spargit frequenter brachiatos ut Tertium, sed alternè, de reliquo teretes, striatos, geniculatos. *Folia* parte pronâ obscurè, aversâ clarè virentia, fere bipalmaria cum pediculo, sibi ex adverso opposita, odoris & saporis fatui.

6. *Ruta Sylvestris Luzonis*, Planta est bicubitalis, fruticosa, ramosa, creberrimis dotata, ac luxurians ramis erectis, ut *Belbedere* Italorum: *Folia* Onobrychis, *vel* Anthyllidis *primæ* modo disposita, vehementer & *Rutam*, & *hircum* olent. *Flores* gerit quinquefolios, pusillos, frequentes, cœruleos, in creberrimis, & uncialibus spicis. *Semen* parvum.

7. Pro *Stachyde* Dioscoridis *Fuchsius*, *Castor*, *Lonicerus*, *Tabernamontanus*, *Lacuna*, & *Lobelius* habent *Scorodotim* Plinii, seu *Marrubium* agreste *Tragi*, aut *campestre* Chabræi, *quod* Pseudostachys est *Matthioli*. *Matthiolus* verò, *Dodonæus*, & *Flandrorum* nonnulli *Sphacelum* Guilandini, quæ *Stachys Lusitanica* Herbariorum apud *Lobelium*. Anguillara *Lavendulam*.

8. *Stachym Luzonis*, Indi *Cabling*, & *Cadlum* vocant. *Folio* est *Melissæ* Constantinopolitanæ, *flore* verò *Stœchadis Arabicæ* modo simillimè in spicam congesto. Quapropter hanc plantam, salvo doctiorum judicio *legitimam Dioscoridis Stachym* esse censeo: *Stachym* siquidem ob culmorum florigeras extremitates verticillatim in spicas, congestas, dictam fuisse affirmant *Eruditus Lobelius*; & alii, unde & *Solers Anguillara* Spicam Lavendulam *Stachym* esse opinatus fuit. *Marrubio* cæteroquin est multò magis similis, quàm *Stachys Matthioli*, sed & in reliquis cum *Dioscoridis* accuratius collata, descriptione convenit. Cæterùm herba est benè, & suaveolens, montana, & hortorum incola, bicubitalis, sociatis, quadrangularibus, subvillosis, subviolaceis, & fragilibus *cauliculis* brachiata. *Folio* subrotundo, in mucronem vergente, bipalmari, sesquipalmum lato, crenato, hirsuto, incano, crassiusculo, succiso, non adeo frequenti, & ex adverso proveniente. Summitates communiter triplici, bipalmari, ex alternè bijugis, & uncialibus spicis, nec non intervenientibus minoribus foliolis concinnè, verticillatim & farctè conglomeratis, spica, quæ denuò novis cùm semen maturari cœperit, coronari solet foliis, ut Spica major, componitur. *Flores* bifolii, cœrulei cum staminibus & croculis, in caliculo. *Semen* parvum, nigrum. *Radix* alba, & verrucoso-fibrosa. *Indis* communiter folia, & Spicæ, tomenti loco, ob gratum odorem, ad explendos deserviunt pulvillos. Nos *Betonicæ* substituimus.

9. *Gratiosa* sine flore semper, ipsa tota flos, aut florida planta, quam Hispani *Paradisiacam*, *Zarassam*, seu floridam *Indi*, Chinæ *Joaàn* vocant, non immerito.

10. *Melissophyllum sine flore perpetuò floridum* vocabimus ob *Melissæ* quem spirat odorem, areolis, pulvillisve hortorum distinguendis aptissima planta, si ornatum, non diuturnitatem quæras. *Caules* erigit flaventes, quadrangulares, creberrimè alatos, geniculatos, bicubitales, teneros, ac fragiles. *Folia* sibi adversa, *Melissæ* latiora, & profundiùs incisa, in circumferentia pulcrè flava, latitudine unguis digiti auricularis, medium color coccineus colorat. *Radix Scrophulariæ* modo nodosa, alba, insipida. Semper vivit sine semine, & non tantùm humo defixi ramusculi facillimè radicantur, sed & neglectim projecti mox radices agunt. *Sinæ* vulnerariam dicunt, alii ad sputum sanguinis laudant, decocto quoque ad attenuandam materiam viscosam & flatulentam utuntur. *Folia* sub cinere cocta suppurationem promovent *Paronychyiæ*, Ulcera antiqua mundificant, & cicatrizant.

11. Descriptæ Melissæ floridæ species est *Maliana*, seu *Mayana* Indorum, Hispanis *Oja morada*, si libet *Melissam cardiacam ferrugineam* vocare licet: *Folia* habet sequipalmaria, & aliquando unà cum pediculo spithamæa, rariùs, & profundiùs incisa, totaliter ferrugineo obducta colore: *Flores* in palmaribus spicis, majusculos, cucullatos, cœruleos verticillatim dispositos. *Folia* assa, & sesamino illita oleo, tumores discutiunt, & scrophulas. Decoctum in casu ex alto utiliter exhibetur. *Radix* albida, verrucoso-nodosa, fibrosa, ut *Joaàn* Semen.

12. *Gamagamatissan*, *Salimbagat*, *Salimbangun*, seu *Calembangun* Indorum, *Hederæ terrestris* est species *Spicatæ*: Ab *Hedera terrestri vulgari* differt, & distinguitur, quod *flosculos* non in cauliculis, & foliorum habeat exortu, sed tantummodo in apicibus spicatim digestos; *Folia* item ab *Hederæ terrestris* foliorum rotunditate non nihilum declinant, uti & *flores*, cætera conveniunt. *Schroderus* Vulnerariam, aperitivam, & abstersivam facit, Usûs creberrimi in tartaro renum, pulmonum, aliarumque partium incidendo, resolvendo, adeóque confert *VIRES.*
& obstructionibus inde natis, & ictero: Conducit erosionibus, & ulceribus viscerum abstergendis: Extrinsecus adhibetur creberrimè ad calculum renum resolvendum in balneis, ad dolores colicos mitigandos in enematibus cum lacte & *Chamomilla*. *Matthiolus* ob plantæ amarum gustum abstergere, attenuare, & aperire censet, facultate propriâ visceribus vulneratis auxiliari, succum ærugine mixtum utiliter instillari ulceribus cavernosis, oleum colicos, & alios intestinorum demulcere cruciatus. *Lærius* succum cum *Orizæ* pulte, & *Ovorum* in aceto coctorum vitellis, ad violentas, & malignas Diarrhœas dari utiliter scribit. *Chabræus* ad torsiones post partum contusam commendat ventri impositam. Expellendis item vermibus equorum efficacem *Gamagamatissan* vulgus vulnerariam deprædicat omnium præstantissimam,

præstantissimam, quod experientia comprobat. *Indi* pulverem foliorum exhibent ad ℥ij in asthmate, hydrope, morbo Gallico, spasmo & dysenteriâ. In febribus tribus continuis diebus succum propinant, ad vomitum, aut sudorem ciendum, enemata simul ex eodem succo injiciendo, & febres tolluntur. Alii ex *Gamagamatissan Agonoy*, & *Apalla* Unguentum conficiunt, quod Balsami vulnerarii ad instar mira præstat. In dysenteria cum tenesmo, in enematibus proficuam expertus sum in *N. Alarcon*, & aliis. In calculo pellendo, & abstergendis obstructionibus efficacissimum, Elixier, seu salem sponte suâ resolutum didici, in *P. de Sylva.* Asthmaticis prodesse aquam cum Syrupo deprehendi in *F. Juliano*, *P. Clain*, & *H. Cebreros.*

12. *Verbena Luzonis* bicubitum assurgit, *caule* erecto, perfectè quadrato, striato, aspero, inani & multifariè brachiato; *Folium* sesquiunciale, in unciali pediculo, ut *Herbæ Sacræ* quorundam, aut *Dalechampii*, sibi oppositum, frequenter denticulatum, in mucronem protendens, clarè virens, nonnihil olidum, insipidum. *Spicæ* creberrimæ, ad foliorum sinus exeuntes, palmares, ex verticillatim, pusillis, pallidè rubentibus & cucullatis, congestis flosculis concinnantur. *Semen* orbiculare, parvum, fuscum. *Radix* neglecta. An *Verbena Peruviana*? quæ ad Lumbricos, dysenterias, cephalæam, & philtra ni fallor à *Chabræo* deprædicatur.

13. *Docotdocot* herba est similis *Verbenæ*, cujus pericarpia vestibus pertinaciter inhærent. Apices crudi eduntur in Asthmate. An *Ladani Segetum*, seu *Ancorariæ quorundam* Species? *Sinarum Chianchiau*? Cujus viscosum decoctum, aut infusum, ulteriori decoctione in pellucidam, & insipidam (ut Indorum *Culaman*) cogitur gelatinam, quæ dein refrigerata aquæ innatat sine dissolutione, & minutim incisa, addito *Saccharo* cum frigida ad caloris æstum attemperandum, aut mitigandos febrium ardores bibitur. Planta est aquatica, pluricaulis, variéque brachiata, bicubitalis, serpens *cauliculis*, geniculatis, cavis, hirsutis, striatis & quadrangularibus, ex *radice* crassiori, lignosa, subruffa, multis capillata fibris, enascentibus. *Folia* similia gerit *Malvæ Syl. Luzonis.*

14. *Padurut*, subhirsuta, insipida, crenata, uncialia & triuncialia, & ex adverso disposita. *Flosculi* in spicis verticillatim summitates occupant, pusilli, rictum fingentes.

15. *Capanatolot*, *Gandarusa*, seu *Subul*, *Lysimachiæ* esse videtur *Species*. Suffrutex est tricubitalis, *caule* rotundo, geniculato, ex atro-rubente. *Folium* sesquipalmare, mucronatum, sociatum, angustum, aliquando tantillum, & rariùs incisum, *odoris* gravis, *saporis* fatui. *Flos* parvus, luridus, cœruleus Spicas constituit longiores. *Folia* imposita dolorem renum, & capitis ab æstu sublevant. *Succus* propinatur asthmaticis ad vomitum provocandum.

16. *Carduus aquaticus*, seu Indorum *Dilivaria*, Aliis *Sapinit*. Suffrutex est, gaudens enasci ad fluviorum margines, *folium* pandit rigidum, pedale, sociatum, bellè *Acanthii* modo laciniatum, & spinis horridum. *Flos* in apicibus spicatim conjugatus, ex cœruleo pallescit, lati- & unifolius, umbilico, & quatuor staminibus cum crocis dotatus, calici insidet. *Fructus* glandi æqualis, in denticulato calice acerbus, dentes confirmat vacillantes. *Radix* alba, longa, teres & frequens, masticata dolorem placat dentium.

17. *Herba Obstetricum*, Indis *Casopangil*, *Macalalavang*, *Asuangay* & *Pacapis*. Hispanis *Yerba de las Paridas*. Tricubitum altior est, *caules* emittit quadratos, geniculatos: *Folia* subrotunda, minutim crenata, sesquipalmaria, & nonnunquam spithamæa, sibi opposita, & atro-virentia: *Flores* parvi, quinquefolii, dulciter rubentes, cum umbilico, & longiusculis, crocatisque staminibus ex tubulo procedentes, in latè diffusam Spicam, copiosi, quasi in umbellam diffusi, stellato insident caliculo: qui deciduo *flore* carnosus evadit, lætè rubet, & quasi in disco acinum tricoccon, aut quadricoccon, ex cymatili ferrugineè splendentem ostentat. *Semen* ex orbiculari compressum est. *Folia* sub cinere cocta, & oleo
VIRES. *Sesamino* peruncta doloribus medentur conjuncturarum, spasmo & contracturis; *Radicis* decoctum sudores movet, alvum dejicit. Succus foliorum verrucas *Cologos* exstirpat, & ulcera mundificat. Obstetrices iis utuntur pro puerperarum balneis, fotibus, & talibus.

18. *Telephium Sempervivum*, seu *Sinarum Kalanchauhuy*, semper viret, & projectum quocunque vivit, & radicatur. *Caule* assurgit pollice crassiori, bicubitum alto, tereti, geniculato, viridi, cauleaceo & succoso: *Folium* similiter crassum habet, & succo plenum, sibi ex adverso positum, diversimodè, & incertis incisuris sinuatum, quod ob majores, & profundiores incisuras, triphyllum, penta- aut heptaphyllum evadit. *Flores* verò super quadrangularia vascula pulcrè flavos, gratiosos, & quadrifolios in majori, & diffusiori spica quasi in umbellam dispositos, explicat, quibus corniculata ut in *Aquilegia* receptacula, sed multò minora succedunt, *semine* referta minuto, nigro, orbiculari. *Radix* alba, carnosa, nodosa, incondita. Cæterum ipsa planta substituitur *Sempervivo.*

19. *Scorpioidem Matthioli*, quam C. Bauhinus Telephium, & alii Telephium Scorpioidem vocant, dubito esse *legitimum Dioscoridis Telephium*, eò quod *Dioscorides* in tam exacta *Telephii* descriptione, seminis, aut fructus, utpote probabiliter neglecti, aut admodum exigui, mentionem nullam faciat; & experientia comprobat crassifolias, carnosas, & succulentas plantas, ut *Sempervivas*, *Portulacas*, & *Crassulas* plerumque omnes, semen afferre valdè minutum, atque pusillum. Indis *Maragason bigala*, Luzonis *Telephium alterum*, aliis *Paitan.* Memini me in cultis *Mayhalique* aliquando collegisse plantam *saporis* non nihilum salsi, facie & foliis *Portulacæ*, at habitiorem, & cauliculis tantisper tenuioribus *Portulacæ*, *flores* habebat perpusillos & albidos. *Semen* inconditum, & quasi facie seminis *Dauci*, sed ad foliorum sinus prodeunte, ut in *Telephio* Luzonis *tertio.* *An Telephium Dioscoridis?* Quod *Galeno* ordine secundo intenso exiccat, & detergit.

Scorpioidem

20. *Scorpioidem* autem calidam ordine tertio, & siccam secundo esse tradit. Hanc *C. Bauhinus* Telephium *Dioscoridis* esse statuit, at *Telephium* Dioscoridis exiccat, & detergit secundo ordine intenso, quod proprium est qualitatis temperatè calidæ, & siccæ. *Scorpioides* autem *Matthioli* quæ *C. Bauhino* est *Telephium*, & ut ipse scribit *Cisalpino* Herbam *dici* amoris, cujus folia cuti applicata, aut rubefaciunt, aut vesicant, & pustulas excitant: atqui rubefacientia, & vesicantia qualitatis sunt intensè calidæ, & tertium caloris gradum excedentia, ergo *Telephium* Scorpioides *C. Bauhini*, *Telephium* esse nequit *Dioscoridis*, quod *Galeno* ordine secundo exiccat, & detergit. Cum solo vires mutare plantas agit *Matthiolus*, cui aliquid concesserim, sed meminerit etiam, *non omnia ferre omne solum*, & velle plantas omnes invenire uno sub cœlo, stirpésve *Italiæ* accommodare iis quæ quibusdam regionibus tantùm sunt propriæ atque particulares, ut in *Colocassia*, *Aconito*, & aliis infra videbitur, exoticum est.

21. *Portulaca*, Indis *Gulasiman*, *Sayican* & *Sanicay*. Sedum minus *Indis*, Hispanis *Yerba del Pollo*. Excellens est vulneraria, & utilissima in dysenteria, sistit sanguinem, ex vulnere, vena incisa, & naribus profluentem.

22. *Telephium Luzonis tertium*, Hispanis *Yerba del toston*, id est, *Nummularia*. Excrescit sesquicubitum, sæpiùs tamen reclinatum, quàm erectum, per humum plerumque repit, *cauliculis* teretibus, communiter rubentibus, & geniculatis per longiora intervalla. *Folia* crassiuscula, ferè rotunda, variæ magnitudinis, maximum palmare in unciali pediculo, variæque formæ, nervosa, conjugata, parte aversâ albicantia, succo scatentia viscoso, & modicè morsicante. Flosculi minimi violacei, pentapetali, quasi campanulati, ad caulium genicula, in longiori quasi spica, & plures simul in unam quasi umbellulam congesti exeunt. *Semen* laturi semine *Anisi* compar, hirtum & insipidum. *Radix* alba, crassiuscula & nodosa, foliis multò magis morsicat. Utuntur eo *Indi* decocto, ubi refrigerare, & obstruere, puta incrassare opus est.

23. *Flammula Sinensis*, seu *Samtanghuy*, pluricaulis in rectum attollitur, altitudinis tricubitalis, *cauliculos* lentos, vietos, teretes, striatos, quasi geniculatos, albâque medullâ farctos spargendo, qui *foliis*, (quorum breves pediculi, & nervi per ea excurrentes fermè rubent) sesquipalmum quandoque longis, & uncias duas cum semisse latis, succo lento non tamen acri scatentibus, alternatim convestiuntur. Summitates *Flosculis*, inodoris, pentapetalis, ex longiori tubulo, seu ex oblongo, hirsuto, & viscoso glutine oblito caliculo sese pandentibus, vividissima *Sandyce* nitentibus, & in spithamæam sæpe spicam assurgentibus congeruntur. *Semen* per decennium nullum observare potui. *Radix* calamum scriptorium crassa, carnoso crasso & flavo, cooperta *cortice*, in medio exile gerens lignum, inficiens luteo, crebra & multiplex longissimè serpit, atque profundiùs descendit, intensæ commansa est acrimoniæ.

Ex *Flammula* vulgari *Matthiolus* aquam elicuit, eâdem qua herba ipsa acrimonia, hanc efficacissimam esse in morbis frigidissimis. Folia semicontusa carnem non secus exulcerare, ac ignis. Oleum insolatione paratum Ischiadicis, Articulorum, Iliúmque doloribus prodesse, urinæ angustiis, & renum calculis inunctione, & enematibus. Quid verò *Sinica* possit non sum expertus. *VIRES.*

24. *Plantago Cervina*, seu *Indorum Catujud*, planta est bicubitalis aliquando, à *radice* plantaginea, sed ex croceo-rubente, *caulem* erigit quadratum, geniculatum, ad cujus imum *folia* plura, foliis *Plantaginis* angustifoliæ similia per humum diffunduntur, per caulem subeuntia pauca sunt, aspera, tenuia & conjugata, summum *flores* phœniceo-cœrulei, quadrifolii pulchelli occupant, in longiorem dispositi thyrsum. *Semen* copiosum minutissimum, rotundum in vasculis subrotundis, super quatuor tenuia foliola congestis.

25. *Amaranthi* in *Luzone* adolescunt *Species quinque*: scil. 1. *Arvensis* seu Sylvestris & decolor. 2. *Purpureus* ordinarius major. 3. *Purpureus* lætè rubens, spica maxima, diffusa, monstrosa, & visu jucundissima. 4. *Candidus* tenuifolius spica similiter variè diffusa. 5. Et *Viridis* spicis mediocriter diffusis. 6. *Atriplex* Indis *Harùm*. 7. *Altera*, folia habet, ex viridi, & rubro variegata. 8. *Tertia* ex læta purpura, & niveo variegata. 9. *Quarta*, tota obsoletâ rubet purpurâ. 10. *Quinta* tota floridissimâ nitet purpurâ.

26. *Maglimba Caffrorum*, seu *Bangue*, Cannabis non tantùm species, aut congener planta, sed ipsa *Cannabis*. Nam non differt, præterquam quod *Semen* minus, & non ita candicans sit. Sed aliquid regioni indulgendum, neque ideo pro diversa habenda est *Bangue* planta, à *Cannabe*, quòd hujus semen genitale semen exiccet, illius in venerem reddat procliviores, pro temperamenti videlicet, uti & exhibendi rationis formâ. *Bangue* Icon *Historiæ Lugdunensis* spuria est & illegitima.

27. *Cannabim Sylvestrem*, Indi vocant. *M. de Leon*, Plantam monstrabat quinquefoliam, quâ quis munitus, securus est ab omni vulnere seu invulnerabilis. An stupefaciens, prohibens sanguinis profusionem? Num eadem ac illa, quâ se curabat in *Tayavas* serpens vulneratus, & quâ collectâ, à serpente sanato relictâ, mulier inepta mansit donec herbæ reliquias abjecisset. An *Panayaman* Jolensium?

28. *Bayangbang prima*, frutex longis virgultis fruticat, *caulis* teres, *folium* alternum subrotundum, palmare, crassius, tomento pubescens, sapore adstringens. Flos ad foliorum angulos in longis spicis, pusillus, albus, muscosus.

29. *Bayangbang altera* fruticosa est planta, ut prior, *Persicariæ* quodammodo similis, *folia* bipalmaria, mucronata, alternè enascentia, parte supernâ virent, infernâ purpurascunt. *Caulis* ex rotundo carinulatus. *Flosculi* candidi, neglecti, muscosi in palmaribus spicis ex foliorum alis prodeuntes. *Semen* nigrum, *Portulacæ*, in sphæricis vasculis crebrum. *Succus* dysentericis, *Aqua* data in febribus prodest.

30. *Tubularia*

30. *Tubularia prima*, Indis *Tampinamo*, planta est fragilis fruticescens, *foliis* bipalmaribus, atro-virentibus, parte pronâ morellis variegatis maculis, si in opaco provenerit, si loco patente, & soli exposito, totaliter ex violaceo-ferrugineis, sibi oppositis, leguminosis. *Flos* ex parvo caliculo in palmarem, & purpureum tubulum protensus, candidus, quinquefolius, inodorus & creber in ramorum apicibus appensus, communiter trinus, uno in pediculo; *Seminis* glandiforme *pericarpium* in carnoso, & purpureo calice, *Semen* habet quaternum, oblongum, magnitudinis *Pisi*.

31. *Tubularia altera*, Indis *Bagavag*. *Folia* habet *Tabaco* similia, minora, obscurè virentia, trina, ac trina *caulem* teretem ambientia. Inter folia congesta, apicem constituentia, *pediculi* prominent sesquiunciales, binos ac binos è folliculosis, & sesquiuncialibus *calicibus*, pentaphyllos, candidos, & suaveolentes *flores* sustinentes, quinis staminibus cum crocis, ut prior ornatos. *Semen* lunare in quadricocco vasculo, quod in calice absconditum latet.

CORYMBIFERA.

1. *Absinthium Seriphium*, seu *Marinum minimum* repens, Indis *Capopot*, *Maharag*, *Hanangan*, *Pisic* & *Polvos*, idem *Sternutatorium*. Provenit copiosè in arvis *Mayhalique*, demessa *Oriza*. *Cauliculis* serpit quandóque spithamæis, creberrimè brachiatis, in orbem diffusis, foliolis incanis, acutè ut *Absynthii Ægyptii* folia incisis, vix semissem longis, alternè exeuntibus, circumseptis. *Flores* ad foliorum sinus exeuntes, sunt corymbi, ex viridi flaventes, ex congestis staminibus, semine *Cannabino* minores. Floret *Februario*, tota planta odorifera est, ac quasi *Petroselinum* spirans, amara quoque, & acrimoniæ particeps, unde diuretica, diaphoretica, incidens, digerens, & extergens. Masticata apophlegmatizat. In pulvere sternutatoria est.

2. *Parthenium* est *Cotula*, seu *Anthemis Sylvestris*, aut *Chamæmalum fœtidum*, & non *Matricaria*. Hoc *Lobelius*, & *Rondeletius* serosos, adustos, salsos, melancholicosque Elephantiaseos humores per inferiora educere tradunt.

3. *Parthenii*, seu *Cotulæ* maritimæ species est planta quam *Indi* Popotan, & vocant, *odoris* est gravis, & incana lanugine obsita, *caulibus* repens crassiusculis, *foliis* formæ foliorum *Matricariæ*, verùm incisuris rarioribus, magísque rotundiusculè circinatis. *Flos* luteus est corymbus, similis *Chrysanthemi* nudi, nullóve circumambientibus foliolis cinctus orbiculo.

4. *Matricaria hujas*, *Sinis Peecachoy*, *flore* texturâ multiplicato, candido, aut ex candido purpurascente: *Folio* verò incano, & secundâ rotundiore.

5. Altera *Hispanis*, Rosa de Japon, *Sinis* Ugcahuy, *flore* est aureo, pleno, non staminibus sed foliis, eleganti Folio priori longiori, & magis viridi.

6. *Chrysanthemi nudi* species est Indorum *Silisilihan*, *Turay*, seu *Subo*. Planta est cubitalis, *radicis* exiguæ, *foliis* alternis, palmaribus cum pediculis, crenatis, in aliquot lacinias dissectis, *Matricariæ foliis* propemodum similibus, sed angustioribus. *Floribus* aureis, orbicularibus quorum prominens stamineus umbo, nullis cingitur radiatim foliolis, & pluribus in summitate congestis, in pappum abeuntibus. Apophlegmatismo deservit, dolorem lenit dentium, & vesiculas discutit oris masticata, aut in collutione.

7. *Chrysanthemi Species altera* Antipolana, major est *Silanensi*, foliosior, *foliis* sibi oppositis, & minus speciosis, innumeris ramusculis brachiata, cubitum altior; *Flos* pariter nudus est, verùm *Silanensi* qui globosus, longior, & pallidior. *Folia* priori magis, imò *Pyrethri* modo morsicant.

8. *Chrysanthemum radiatum* maritimum *Cavitense* repens, seu *Luzonis* tertium, planta, est humilis, longè serpens, crebrò brachiata, seu frequentibus *ramusculis*, geniculatis & gracilibus sese diffundens, *foliis* uncialibus, tenuibus, bijugis, incanis, *Pilosellæ Luzonis* æmulis.

9. Verùm in hortum translata foliis luxuriat sesquiunciam latis, & palmum longis, imò ex eodem semine aliæ plantæ foliis senis laciniis superbæ propullulârunt.

10. *Flos* pulchellus, aureolus, frequens, pentaphyllo insidens perianthio, constans septem, aut novem foliolis, & prominente stamineo cono, ex quo rursùm minutissimi, & pentapetali supereminent flosculi.

11. *Cnicum*, seu *Carthamum*, Indis *Cassuba*, *Catzumba*, & *Lago* vocant.

12. *Malucanam Acostæ*, Indi *Agonoy* vocant, Hispani *Yerba de Molucco*, si placet *Eupatorium aquaticum* voca. Descriptionem vide apud *Acostam*, aut etiam *Historiam Lugdunensem*,
VIRES. ubi pro flore *Chamæmeli* lege *Chrysanthemi* radiati. *Folia* contusa sub cinere cocta, ac imposita tumefacta emolliunt, & ad suppurationem disponunt, aperta mundificant, incarnant, læsa denique quæcunque fuerint ad perfectam deducunt cicatricem, quapropter in vulneribus, ut præstantissima vulneraria cæteris omnibus antefertur. Alii utuntur succo, alii Oleum Balsamicum, alii Unguentum ex ea componunt. Succus, decoctum, aqua, aut Syrupus in urinæ retentione, renum calculo, hydrope, menstruis retentis, difficultate partûs, dysenteria, colica & scorbuto, & præcipuè ex radicibus mira, & magna præstant. Balneum, aut fotus ex *Agonoy*, *Parietaria*, & *cæpa* in retentione urinæ, colica, pedum œdematoso tumore, & testium efficacia sunt, & utilia. Apicibus Indi leguminis modo decoctis vescuntur, sed aliam speciem esse ferunt rubram, quæ si in cibum venerit, vomitu, ventris torminibus, & alvi fluxu interimit. *Radicibus* recentioribus cum ana *Curcumæ*, & oleo recenti *Nucis* Indicæ *Cocci* simul contusis, & expressis, alvum emolliunt, & repurgant.

13. *Conyza*

13. *Conyza Helenitis*, odoris Salviæ, est *Planta Bantanica* C. Clusii *Exot. f.* 92. quam Indi *Sambon, Lacarbulan, Lagdanbulan, Anacadbulan, Olacdanbulan, Guitinguitin, Gabuen, Lalacdan, Ayoban, Alibon*, & *Hantilibun* vocant. Apices formæ, & odoris Salviæ, radix *Helenium* sapit, & hæc Alexipharmaca est. Apicum decoctum sanguinis dissolvit grumos, ex casu aut contusione, cum vino paratum, etiamsi per annum menstrua retenta fuerint, ea evocat, datum sub vesperum pro sudore. Similiter perquam commodè exhibetur in sputo sanguinis, dysenteria, tenesmo, ulceribus, vulneribus majoribus, & apostemate interno. Cum *Vitice* maritima, *Alagao, Pandacaque* & *Coloncogon* deservit pro balneo vapor. in Scorbuto. *VIRES.*

VERTICILLATA.

1. *Mari* aut *Polii, Origanum suaviter olentis*, species esse videtur Indorum *Suganda, Tarahampac*, seu *Talacnasi*. Locis *crescit*, ubi pluvialis diutius stagnans perstiterit, aut etiam ad aquarum fonticulos, cum Sio aquatico anisum resipiente, quod Indi *Tala* vocant: rotundis, hirsutis, necnon creberrimis brachiis expansa, propemodum serpens. *Folia* sociata, sessilia, subrotunda, crenata, hirsuta, odoris suavissimi, ac pergrati, *Thymum* cum *Origano* redolentis; ad quorum sinus *flosculi*, perpusilli, trifolii, cœrulei prominent. *Semen* parvum, fuscum, rotundum. *Radix* alba fibrosa. Planta supina est, & *Origano* substituitur. Quâ sæpius cum *Absinthio Scriphio huyati, Schœnantho, Mentha, Malva, Parietaria*, & *Costo Arabicâ*, in iis qui insignioribus obstructionibus laborabant, in fotu sæpius reiterato, feliciter usus sum.

2. *Pulegium* tenuium esse partium varii tradunt: utrum autem in *Europa* tanto, ut in *Luzone* abundet Sale volatili non observavi, ex summo etenim Lagenæ aquæ *Pulegii* ex herba sicca bis destillatæ *Manilæ* crystallos nitrosos, longiusculos, & alios stellatos, qui ubertim effloruere, collegi. Unde in Scorbuto, utpote ubi Sale volatili scatentia expetuntur, non inutilem fore herbam puto. Quod certè & expertus sum, in asthmate verò mixturam, ex Julapio ex aqua *Pulegii* parato, aqua *hederæ terrestris huyatis*, & guttis aliquot Essentiæ corticum *Aurantiorum*. *VIRES.*

3. *Ocymum Vulgare*, Indis *Balonoy, Solasi* & *Omotan*.

4. *Ocymum Caryophyllatum*, Indis *Camangao* & *Sangig*.

5. *Mentha* hortensis minima.

6. *Menthastrum tenuifolium*, Indis *Baribari* & *Camangsi*.

7. *Menthastrum latifolium*, Indis *Locoloco*, aut *Coloncolon*. Utuntur eo Indi in tinnitu aurium, tenesmo, sanguine extravasato, internis apostematibus, & mensium retentione.

8. *Menthastrum latifolium aquaticum*, Indis *Palingharab*.

9. *Parietaria*, Indis *Maglingsi*.

10. *Sium aquaticum*, Indis *Tala*.

11. *Gnaphalium Luzonis*, seu *Kali supinum*, Indis Hispanis *Varilla*. Est herba incana, communiter una cum *Chamædry* supina incana, in scrobibus palustribus *Mariquinæ* abundans, tota incano tomento, lanæ Xylinæ simili obsita, sese latè per humum diffundens cauliculis rotundis, foliis bijugis & subrotundis: ad quorum genicula crebra vascula, perianthio amplexa, magnitudinis seminis *Boraginis*, in quinas valvulas divisibilia, crebro, nigro, rotundo & minutissimo *semine* repleta congeruntur. Sal Alcali fit incendendo manipulos herbæ *Kali* semiaridæ super fossam, ubi deflagrante herbâ, deciduus succus in massam, seu Salem *Alkali* coagmentatur.

12. *Momordicam secundam Botanicorum*, seu *Herbam St. Catharinæ* Italorum, *Balsaminam alteram* Matthioli, *Balsaminam fœminam* Dodonæi, Historiæ Lugdunensium & Chabræi. *Balsaminam persicifoliam* Penæ & Lobelii. *Balsaminam Amygdaloidem* Gesneri. *Balsamellam* Cordi. Indi Luzonis *Camantigui*, Bysaiarum *Tacurangam* aut *Surangam*, in Siao *Laccâ*, Sinæ *Quequehua* vocant. Icon omnium optima est *Fuchsii*, quam & *Chabræus* (cui propria displicet) titulo *Lysimachiæ* lævis exhibet. Mercuriali Dodonæus herbam impatientem, seu *Noli me tangere* herbariorum subjungit, at huic magis affinis est *Camantigui*, quam *Momordicæ* facie, & nec ei vires *Mercuriali* inferiores, alvum siquidem movet, & bilem ac aquas repurgat ut illa, abstergit, menses & secundinas trahit, & tumores emollit. Usus sum ea cum utilitate in clysteribus. *Noli me tangere* ergo, ob impatientiam, potius *Persicariæ* ob quandam acrimoniam, aut *Mercurialis* ob faciem, speciem dixeris quàm *Momordicæ*. Si vires, *Balsamellæ* æmulam aut *Persicariæ*. Vulnera siquidem recentia admirabiliter conglutinare quotidiana monstrat experientia, contusa autem, & sub cinere cocta folia, sunt applicanda. De reliquo olim *Indiabus* ad ungues rubicandos, & perpetuante inficiendos colore deserviebant, *folia* scil. cum *flore* contusa, calce viva commixta, imponendo, nunc non nisi pueri, delectanturque puellæ hacce unguium decoratione. Vario autem hæc planta *flore* adolescit, pleno, simplici, candido, rubello, coccineo, luteo, violaceo, & ex his diversimodè picturato. *VIRES.*

13. Speciem speciosam habeo, quæ flore luxuriat multifolio, trino communiter, ab unius folii sinu propendente, qui nunc totus dulciter rubescit, nunc nive candidior, crebrius verò ex niveo, & Sandycino gratiosè variegatus. Ex corniculato autem caliculo, & foliis frontatis, ut *Consolidæ Regiæ* Botanicorum componitur. Maturæ, subhirsutæ, & pallentes seminis pericarpia, ad tactum *Noli me tangere* herbariorum ritu dissiliunt, & diversimodè convolvuntur, semenque subfuscum, tantillùm scabrum & rugosum, & *milio* duplò majus, longè latéq; disjiciunt. *Caulis* quandoque tricubitalis, nodoso-teres, cauleaceus, valde rubens (in planta florem rubrum emissura) & crassior, folium nonnunquam spithamæum, crenatum, &c. emittit.

14. *Lychnis Luzonis, spinosa.* Lignosis, geniculatis, quadratis, & cubitum altis, brachiatisque gaudet *cauliculis.* *Folia* Lychnidis *Coronariæ* paria, at glabra, & non hirsuta, ex quorum angulis *flores* croculi, & pulchelli, ex tubulo, in quinque desinentes acuminata foliola, cum tribus staminibus, levi, unguiformi insidentes *caliculo,* exeunt, quorum quivis bino defenditur aculeo, & diutine immortales persistunt. *Semen* maturat *Decembri,* duriusculum, hordei grano compressius.

15. *Alsine Luzonis prima,* Indis *Tayutu, folia* habet in viticulis crassioribus, angulosis, quæ frequenter agunt radices, *Chamædryos,* bina ex adverso posita, denticulata acutè, glabra, nervo per medium excurrente crassiori, saporis holeracei, & nullius qualitatis manifestæ. *Flores* ex foliorum alis singuli, sed sociati, ex candido erubescunt, quorum pars anterior deorsum in rictum reflexa hiat, & super hanc posterior bina laciniâ partita in trisulcum divisa folium eminet. *Semen* in oblongo, & tereti vasculo minutissimum. *Radix* alba, exigua, capillaris, ipsa planta palmaris est, repens, brachiata, lætè virens, in cultis nasci gaudens & vulneraria.

16. *Secunda,* cauliculis serpit angulosis, *folia* crenata, subhirsuta, bina ac bina, brevibus in pediculis, subrotunda. *Flores* singulares, alternè ad foliorum sinus exeuntes, in longissimis pediculis, minores, sed similes floribus *Tayutu,* ex cœrulo albicantes. *Semen* in ovato receptaculo minutum. *Radix* crebra, alba, fibrosa. Sapor fatuus.

17. *Tertia* angustifolia est, & similiter *cauliculis* serpens angulosis, ut secunda, variè quoque est brachiata, *folia* oblongo-mucronata, numeri incerti ad geniculum exeuntia, sessilia, ad quorum exitus plures, candidi, pentapetali *flores,* in longiori ramusculoso pediculo. *Radix* ruffa, lignescens.

18. *Quarta* facie ferè est *Rorismarini,* tenuifolia scilicet sesquipalmaris, brachiata, serpens, *foliis* sociatis, quæ parte aversâ candicant, & modicè acria. *Cauliculi* ruffi teretes, geniculati, subasperi. *Flosculi* parvi, albidi, bini uno in pediculo, aut trini. *Radix* alba, fibrosa.

19. *Quinta* Indis *Alibangon,* est palmaris, *caule* quadrato *folio* crassiusculo, tantillùm morsicante sociato. *Flore* candido quadrifolio, ferè semper trino in uno pedunculo. *Semine* minutissimo, in orbicularibus capsulis. *Radice* pusilla.

20. *Sexta,* & major, repit, subhirsuta est, & pluricaulis, qui rotundi, geniculati, rubentes, crassi, *foliis* sociatis, crenatis, ferè palmaribus obsiti. *Flores* candidi, formæ florum *Chamæmeli,* in radiato pericarpio. *Semen* oblongum, pusillum, stamineo-papposum. *Radix* alba, capillaris, tingens subglaucum.

UMBELLIFERÆ.

1. *Daucum Creticum,* Indis *Damoro, Lamudio,* & *Damuru.*

2. *Apiastrum Luzonis,* Indis *Papud,* Hispanis *Caffrinno.* Hortorum viis distinguendis, sepiendisve deambulacris ut *Buxum,* aptissima est planta, pluricaulis, ramosa, & smaragdino virore semper nitens. Hujus spadicei, asperi, & solidi *caules,* senos quandoque excedunt cubitos altitudine, *ramis* plurimis undequaque brachiati, qui *foliis* polyphyllis, in incertum, aut *Apii* Sylvestris modo crenatis, & laciniatis, crassiusculis, ut *Cicutæ* splendentibus, gratè virentibus, profundè incisis, *Petroselinum* modicè sapientibus, perpetuis copiosissimisque convestiti. *Flores* exigui ex albo flaventes, in umbellam dispositi, in baccas piso minores, coloris murini, cœrulo tingentes, & semen compressum includentes, abeuntes. *Radix* alba, magna, multifida, foliis graveolentior, succo scatet lacteo, gummoso. *An* Species *Panaces? Papuæ* apicibus vescuntur *Indi,* folia contusa rupta consolidare ferunt, & urinæ mitigare ardorem.

3. *Fœniculum* Indis *Haràs.*

4. *Pyrethrum Persicum,* Arabibus *Alkalkarà* affertur cum *Costo,* & *Ligno Aloes à Gutzaratensibus.* *Radix* est ferè facie radicis *Liquiritiæ,* internè subfusca, & radiatim stellata. Commansa vehementissimè salivam provocat, & ut *Pulegium* cum sali nitrosi frigoris inductione, ardet. Pota partum facilitat, illita venerem stimulat.

MALVÆ, & MALVACEÆ.

Malvæ Sylvestris in Luzone observavi *Species Sex,* omnes foliis crenatis, & floribus flavescentibus.

1. *Prima* est Sylvatica, hæderacea, repens: Planta subhirsuta, crebris, teretibus, & sesquicubitalibus *coliculis,* serpens & scandens. *Foliis* subrotundis, alternis, *Hæderæ terestris* modo incisis, sesquiuncialibus, paucis, viscosis, insipidis, parte aversâ albicantibus. *Flos* pentaphyllus flavus, similis flori *Padurut,* quale & semen.

2. *Secunda,* Indis *Palis,* præter hæderaceam, omnium est minima, ramusculis creberrimis, lignosis densè fruticat, *Folium* breve, unciale, & vix majus, obscurè virens, quasi cordiforme, seu frontatum, aut mucronis loco incisum. *Flos* parvus, flavus. *Caseolus* exiguus. Hâc jejuno stomacho masticatâ, & scrophulis impositâ, *Caspar Angelo* in se scrophulam ovo parem, & in *Philippo de los Rios,* multas parvas resolutione discussit.

3. *Tertia,* Indis *Pamalis,* i. e. *Scoparia,* ramosa est, ex viridi flavescentibus palmaribus, unciam latis & tenuibus foliis. *Flos* flavus, ut reliquarum, &c.

4. *Quarta,* Indis *Palispalisin, folia* habet obscurè & obsoletè virentia, duriuscula, sesquipalmaria, ad palmum lata & quasi ventricosa ad medium, *Florem* gerit majorem cæteris, flavum & pentapetalum ut reliquæ; *Caseolum* minimum.

5. *Quinta*

5. *Quinta*, Indis *Padurut*, est *folio* reliquarum latiori palmum unum, & modicè longiori, pediculum versùs latissimo, & reliquis lætius viridescente. *Flore* mediocri. *Caseolo* verò reliquis majori, in luculentiori caliculo.

6. *Malva Luzonis sexta*, seu *Indorum Talopang*. Planta est hirsuta, aspera, sesquicubitalis. *Caulis* teres, vietus, corticis contumacis, ut *Palis*, *Pamalis*, *Padurut*. *Folia* ex obsoleto viridi rubiginosa, crenata, alterna, similia quartæ, ast non ventricosa ut illius. *Caseolus* magnitudinis *Malvæ ord.* subhirsutus, in pentaphyllo *calice*, ex fusco, & lunato constat *semine*. *Flores* flavi, ut in reliquis.

7. *Althæa Theophrasti*, seu *Abutilon Avicennæ*, Indis *Paltoc*.

8. *Alcea Luzonis prima*, Indis *Balungbong*, *folio* quoad figuram, & tomentosam lanuginem simillimo est *Althææ* Officinarum: *Flore* verò, & semine similibus *Colotcolotan*.

9. *Alcea Luzonis altera*, Indis *Colotcolotan*, & *Dalupan*. Tricubitalis est, brachiata *ramusculis* valdè lentis, *folio* aspero, atrè virenti, crenato, necnon profundioribus laciniis sinuato: *Flore* ex purpureo albicante, *caseolo* in decem alabastris, stellato caliculo, semine subrotundo in hirtis vasculis, quæ obviis vestibus matura, ut *Lappæ majoris* echinata capitula inhærent.

10. *Alcea Luzonis tertia*, Indis *Gamaygamayan*: Planta alta cubitum, ubertim pilosa, paucis comata foliis: *Folium* pentadactylos, unde & nomen, *Quinquefolio vulgari* accedens. *Flos* candidus est, forma floris *Padurut*. *Radix* multiplex, alba, fibrosa.

11. *Sabdariffa* est *Indorum Malacolotan* quæ multiplicibus assurgit *caulibus*, quinos, aut senos cubitos altis, hos *folia* Cardiacæ *similia*, modicùm hirsuta, crenata, tricuspidata, insipida, odoris non ingrati, alternatim ambiunt. Ad quorum angulos *flosculi*, lutei, *Passao* floribus similes prodeunt. *Semen* neglectum in parvis capsulis.

12. *Passao prima* aliis *Puli*, *Pongloan*, & *Tambalaguisay*. Lignosis, bicubitalibus, ramosis, & puniceis fruticat *ramis*, seu virgultis: *Folia* alternè proveniunt subrotunda, crenata, subaspera, modicè morsicantia, & multa viscositate plena, ad pediculi imum binis stipata unguibus, ad quorum sinus *flosculi* plures, pentapetali, lutei congeruntur. *Semen* parvum, orbiculare, amaricans, in uncialibus pericarpiis, & corniculatis ferè ut *Aquilegiæ*. *Radix* alba, lignosa, mediocris. *Vide* infra *Bunglao*.

13. *Passao altera, seu major*: (An *Corchorus Plinii*, & *Theophrasti*, vel *Melochia Serapionis* :) de *Chorchori* viribus varii varia, alii facultate similem faciunt *Altheæ*: *Foliis* triplo majoribus luxuriat priori, seu bipalmaribus, minutim crenatis, alternis, in mucronem vergentibus, & ad imum duobus apophysibus, seu laciniis caudatis. *Caliculis* striatis, seu carinulatis, geniculatis, rubentibus: *Flore* simili priori: *Seminis* receptaculo, ex tereti carinulato, oblongo, & fere trunciali, in ejusdem longitudinis pediculo. *Semine* simili priori. *Semen* ℥j pondere assumptum venenatorum animalium morsibus, febribus, morbo gallico, asthmati, indigestioni, hydropi, pesti atque diarrhœæ auxilio est. In Morbillis datum copiosissimè sudorem ciet. *Folia* ulcera emolliunt.

14. *Passao congener* planta etiam est *Pyramidalis* seu *Turritis*, Indis *Lingindayat* dicta. *Caules* emittit teretes, tenues, vietos, bicubitales, quos *folia* ambiunt alternatim, spithamiæa sæpius cum pediculo, & vix digitum lata, denticulatim crenata instar serræ, atro-virentia, ex quorum angulis *flores* rubicundi, quinquefolii, explicati, stellato *calici* insidentes propendent, quibus vascula ut Avellanæ, turgida, semine *Erucæ* minori, pentafora, & corticosa succedunt. Hujus flore, & radice *Bacog* olim *Indi* dentes rubro inficere solebant, sicuti flore *Camantigui* ungues.

15. *Lingindayat alteram* Indi *Lingi*, *Tambalquisu*, & *Pangalagan* vocant. Similis est priori, at *folio* nequaquam serrato, sed lævi. *Cortex* contumacissimus est, funiculis parandis deserviens, & magis vietus, quam sit prioris, & *Balimbago* arboris. *Semen* quoque minus habet, & angulosius, amarissimum, quod *Indi* Bysaiarum *Pangalagan*, & *Tambalquisu* vocant, & venenis resistere perhibent. Exhibent autem internè in convulsivo illo affectu, Indis *Coro*, *Pagcurut* & *Dalongdong*, & externè cataplasma ex semine contuso, umbilico imponendo. Alii verò in suffumigio cum *Alibotbot* radice.

16. *Sesamum*, Indis *Lingi*. Hispanis *Ajongoti* & *Alegria*.

17. *Passao* & Malvaceis *affinis* est, & Planta *Salingsaguin* quæ tricubitalis est, *cortice* ex viridi purpurascente, *folio* Olivæ, alterno per longiora intervalla prodeunte, *Fructu* ante florem nascente, formæ tubuli sesquiuncialis, crassitudinis calami triticei, ex rubro virentis, *semine* albo lapilloso referto, qui dein deciduo flore magis tumescit. *Flos* in summo novelli fructus, in perianthio ex quatuor unguibus, luteus & quadrifolius.

18. *Malvam arboream*, seu *Indorum Malopang*, & *Fuyo*, Johannes Ferrarius, *in cultura florum* vocat *Rosam Sinensem*, quam eleganter & depingit & describit. *Sinæ* verò *Tiutzhuyenhuy* vocant. Flore luxuriosè superbit, simplici, & multiplicato folio concinnè adornato: nascitur & exoritur cum aurora innocens & candidus, ad meridiem pudore suffusus erubescens viget, moritur, & sepelitur cum Sole regiè, seu purpureus.

19. *Belmuscus Honorii Belli*, seu Indorum *Maricom*, *Ducum-marucum*, *Castiogan*, *Calopi*, *Dalopang*, in Siao *Tonquili*, in Marianis *Camang*. Horologii præstat vicem, *florem* etenim circa nonam matutinam reserat, claudit circa tertiam, an Insulæ *Quilolæ*, & *Mindanao planta*? cujus florem solem constanter sequi habet *Kircherius* in magnetismo plantarum. *Belmusci* mentionem facit in sua stirpium Sciagraphia *Dominicus Chabræus*, scribens plurimùm æmulari *Bamiam* Ægyptiorum.

20. *Bamiæ* verò congener, si non eadem, est planta *Lubie Endigi* Mauritanorum, quam *Leonardus Rauwolffius Trionium Theophrasti* esse censet. De reliquo *Belmuscus* in *Luzone* passim in campestribus provenit, *caules* profert purpurascentes, viri staturam altitudine excedentes, pilis quibusdam pruritum, & ardorem causantibus, uti & *folia* & *seminus* pericarpia, obsitos, ramusculisque crebrò & diversimodè brachiatos. *Folia* similiter pilosa, crenata, spithamæa,

 inferiora

inferiora secundùm quinos elevatiores, atque purpureos nervos, in totidem angulos explicata, verùm apicem versùs subeuntia in trinum tantummodò desinunt profundius incisa mucronem & longo inhærent pediculo. Ex horum alis *flores* pentapetali, foliis palmaribus, *Malvæ Roseæ* simplicis floribus paribus, *floribus* arboris *Balimbago*, & *Anabo* simillimi, lætè flavescentes, quorum fundum purpura gratiosè inumbrat, super radiis cinctum caliculum, ex unciali perianthio erumpunt, quibus dein hirta, subfusca, unciis tribus nonnunquam longiora, in mucronem vergentia, pentagona & pentafora, ut in *Bamia Ægyptiorum*, & in *Trionio Theophrasti*, subsequuntur vascula, formæ fructûs *Bilingbing*, quæ aperta quinque interstincta argenteis parietibus, qui utrimque fusci, striati, reniformis, & suaviter Muscum redolentis seminis ordine consiti sunt. Hoc *hujates Indæ* filo traductum, & *Amomi* seu *Tugùs* semine injecto, armillarum loco, pro amuleto, uti & odoris gratiâ secum ferunt. *Radix* multifaria, alba, insipida, & multa mucilagine viscida, qua pro Althææ radicibus utor. Ex *floribus* & *semine* paratum syrupum, in tussi, & defluxionibus utor, incrassat etenim & expectorat. *Radix* contusa imposita, *Calamayo*, i. e. *Herpetem miliarem* sanat. *Semen* in *Bohemia* vidi, titulo Seminis *Moschi*.

21. *Belmusci Speciem alteram* observavi *Silanii minorem*, *Seminis* receptaculum vix erat unciale, nigrum & valde hirsutum *Semen*, & reliqua omnia minora.

22. *Althæa Luzonis peregrina arborescens*, seu Indorum *Anabo*, *caulibus* pluribus, rotundis, *Belmusci* solidioribus & glabris orgyia assurgit altioribus. *Folia* alterna, lævia, leviter sinuata, non crenata, quorum nonnulla tricuspidata, *Althææ* peregrinæ hortensis *Dodonæi* similia, multis exarata nervis, & plura uno in ramusculo. Flores simillimi sunt quoad formam, magnitudinem, & colorem floribus *Belmusci* & *Balimbago*: Verùm non ad foliorum sinus ut in *Belmusco*, sed in summitatibus plures simul congeruntur. *Semen* in nigris, uncialibus, pentagonis, pentaforis, lævibus, mucronatis & solidiusculis *vasculis*, pentagono in caliculo, fuscum, subrotundum, durum, internè flavescens, dilutè luteo tingens, insipidum, creberrimum, coarctatum latitat. *Radix* lignosa. Abundat *Mariquinæ*.

23. *Althæa Luzonis peregrina altera*, seu *urens*, sive Indorum *Anabo maybulu*, i. e. pilosa, suffrutex est *foliis* gaudens magnis, spithamam latis, sesqui-spithamam longis, tricuspidatis, minutim incisis, creberrimis exaratis, nervis minoribus, præter septem luculentiores, foliis arboris *Alum* similibus, & pilis ad tactum molestè urentem pruritum causantibus, obsitis, quæ alternè enascuntur. *Flores* ad foliorum sinus, plures in longiori ramulo exeunt, ex quinis dehiscentibus alabastris, deorsum reflexis, & totidem subrotundis, sublutescentibus, & ad imum purpurascentibus foliolis, de speciosa propendente corona, umbilicum constituente, componuntur. Seminis *pericarpium*, vasculo seminis *Aquilegiæ* majus, & propè simile, ex quinque latioribus, alatis & cornutis, ac in unum vasculum coalescentibus quasi siliquis constat, quæ ubi *semen* maturum, fatiscunt & dissiliunt, & expansæ stellati floris formam effingunt, *semen* nigrum, durum, oblongum & insipidum sub piloso reconditum tomento retinentes.

24. *Althæa arborea*, est Indorum *Balimbago*, seu *Malavarensium Bupariti*. De qua infra inter arbores. Malvaceis & congener est arbor fruticescens, Indi *Guamamela*, *Tacurangan*, *Arogangan*, vocant; Sinæ *Poxenbuy*; Nos *Malvam Roseam*, & *Rosam sine spinis*. De qua infrà inter arbores.

SILIQUOSA.

1. *Lupinus Luzonis primus*, *centumfolius*, Indis *Sambasamba*. *Cauliculis* assurgit ramosis, concavis, teretibus, & bicubitum altioribus. *Folia* gerit decomposita, ex foliolis centum, Acatiæ paribus, sed magis congestis, alternatim appensa, amara & viscosa si mastricentur. *Flosculi* sunt minimi flaventes. *Semen* fuscum, reniforme, parvum, in helvi coloris, & triunciali siliqua, cujus ventriculi hiatibus, seu fissuris interstinguuntur. Gaudet satis aquosis *Orizam* inter, abundat in *Taytay*.

2. *Lupinus Luzonis alter tenuifolius*, seu Indorum *Darias*. *Caulem* fert teretem & gracilem. *Folium* alternum, tenuissimum sesquipalmare. *Florem* similem quinto, sed aut cœruleum aut flavum. Siliquam sesquiuncialem, supernè hamatam, *Semine* minimo turgentem, in pericarpio hirsuto, quod totam integit siliquam, & in quinos dehiscit ungues, seu alabastros.

3. *Lupinus Luzonis tertius*, *folii punctati*, seu Indorum *Tabuhu* assurgit caule pollicem crasso, tricubitali, rotundo, ramísque frequenter brachiato. *Folium* fert conjugatum, fermè palmare, nervulorum à medio excurrentium loco punctatum. *Florem* ex croceo rubentem. *Semen* in acutis siliquis, unciis duabus longioribus, parvum ut Capsici, sed ventricosum magis.

4. *Lupinus Luzonis quartus latifolius*, seu *Botochotocan*. *Caulem* attollit quadratum, sesquicubitalem brachiatum. *Folium* alternè exiens, palmum latum, sesquipalmum longum, obtusum, simile *Pomi Hierichuntini*, ad pediculum binis lunaribus unguibus donatum. *Flos* mediocris cœruleus. *Semen*, quod simile est quinti, in utriculis ventricosis.

5. *Lupinus Luzonis quintus*, *pentaphyllus*, seu Indorum *Calaycagay*. *Caule* tereti, tres fermè in altum assurgit pedes, *Foliis* pentaphyllis, sesquipalmaribus, alternis, ex angusto in longum protensis. *Floribus* luteolis, odoris gravis, majoribus, pentaphyllis, inhærentibus calatho, in quinos diviso ungues. *Semen* lenti compar, reniforme, nigrum, splendens, sonum edens, unde nomen, in turgidis & utricularibus, palmaribus & mucronatis aculeo, palearibusque & tenuis siliquis.

6. *Lupinus Luzonis*, *sextus esculentus*, seu Indorum *Mani*, & *Nirembergii*. Est Mexicanorum *Cacaquate*, Johannis Bauhini *Fructus Amygdaloides sub terra nascens*, Lerii *Mandobi*, *Mundubi* Brasiliensium *Marggravii*, seu *Aracus Americanus* Parkinsoni. Planta est amphicarpa *fructum* ferens

ferens subter & super humum, sesquicubitum circiter, alta, verùm & longè latéque sese diffundendo, serpit, & frequenter radices agit. *Folia* habet *Senæ* foliis triplo majora, quatuor semper in uno, & palmari ac alterno ramusculo, super quem, in triuncialibus pediculis exeunt, læte flavi, quadrifolii, ex uno latiori & tribus minoribus, steriles *Flores*. Infrà foliorum ramusculos propullulant, debiles, carnosi, albi, palmares & spithamiæi styli, qui ubi sese sensim humo insinuaverint, fructum inibi concipiunt & germinant, qui est siliqua grisea, sesquiuncialis & longior, aut etiam minor, ex tereti contorta, striata, & reticulatè rugosa, nucleo strepitum edens. *Nuclei*, nucleo nucis avellanæ minoris, pares & ferè ejusdem saporis, attamen magis oleosi. Eduntur ad ignem tosti, & jamjam satis tosti, ultimò tantillo sacchari insperso, quasi incrustantur. *Vide* Monardum *cap.* 60.

An *Mani* idem ac *Absus Alpini*? sed non nisi folia conveniunt.

7. *Lupinus Luz. arborescens*, seu Indorum *Acapulco, Sonteg*, aut *Gamut sabuni*. Planta est arborescens, sesquiorgyiam sese attollens. *Folia* gerit decomposita, alterna, in cubitali pediculo conjugata, numero viginti quatuor, & plura, palmo longiora, & uncias binas lata, obtusa, & fere sessili in pediculo. *Flores* in prælongas concinnè congestos spicas, aureos, gratiosos, inodoros, pentapetalos, cum crocis, & unguibus. *Semen*, in siliquis ferè spithamæis, angulosis, & tribus membranis, seu sagittarum alis cristatis, quasi ungulatis, asperis, nigris, copiosum, fulvum, cordiforme cum infundibulo, compressum. Ex Foliorum succo, & florum pulvere fit Unguentum, quod lichenes, & malam scabiem desiccat. Alii contusis foliis perfricant lichenes, sed acris herba multùm ardet.

8. *Fœnum-græcum Sylvestre*, Indis *Catanda. Susuy*, aliis *Sosusosuyan*. Assurgit sesquicubitum, *ramis* pluribus luxurians, sparsis, striatis, hirsutis, teretibus, & lætè virentibus. *Folia* Loto siliquosæ lobo tetragono similia, alternatim in longiori pediculo, ex lato in mucronem tendentia, tria, quatuor, sed sæpius quina uno ex pediculo hærentia mittit. *Flores* ad foliorum sinus, & in apicibus prodeuntes, quadrifolii, lutei, levi insidentes caliculo. *Siliquæ* palmares, tenues, recurvæ, *Fœnugræci* corniculis tenuiores, & minus acuminatæ. *Semen* habent copiosum, magnitudinis ferè *Fœnugræci* Off.

9. *Plantam Anil*, ex quo *Indicum* conficitur, in Luzone *Tayom*, Mexici *Xiuchquilitl*, in Champetze, *seu* Jucatan *Czoch*, Sinæ *Lanzi* vocant. Massa ipsa *Indici, Mexici, Mohuitli*, in Jucatan *Noiczoch* audit. Fit autem in dolio putrefacta folia pedibus conculcando, ut eo facilius supernatans succus in vas juxta positum defluat, huic tertium adstat, ità dispositum, ut exsiccando succus purus, & percolatus in illud defluat, qui dein vasculis exceptus minoribus solis, aut ignis beneficio spissatur. Alii foliis putrefactis calcem vivam addunt. In usum seritur pigmentarium, & tinctorium planta *Tayom*, quæ teneris, & gracilibus est cauliculis, plurimis, & bicubitalibus, quos *folia* alternatim, parva, Senæ, novem uno hærentia pediculo, ex glauco viridescentia, subamara, Onobrychi secundæ *Dodonæi* similia, amplectuntur. Ad foliorum sinus *flosculi*, ex flavo rubentes, bifolii, racematim congeruntur, quibus parvæ, crebræ, unciales, falcatæ, & frequentius ventricosæ succedunt, siliquæ *semen* continentes gilvum, ex rotundo compressum, amarum. *Radix* alba, fibrosa, mediocris. *Folia* Anil masticata, dolorem leniunt dentium, ut *Sideritis*. Fotus ex decoctis, & foliorum pulvis ulcera deficcat antiqua, manantia. Infusum per decem dies potum intumescentiam tollit splenis. Succus ad vulnera recentia, rupta item consolidanda excellit, verùm præsertim mulieribus à partu difficili ruptis prodest. *Chabræus* ramusculos *Anil* sibi missos ad *Coluteas* refert. VIRES.

10. *Coluteæ*, ex Quajhan *Insularum Marianarum* una, missæ inscriptione *Yerba purgante de los Zamorros*, *Semen* accepi, quod satum, in plantas excrevit annuas, *Senæ* similes; *Caules* bicubitales, brachiati, teretes. *Folia Senæ*, plura uno in pediculo, subrotunda, quaterna, sena, decem aut etiam quatuordecim sociata. *Flores* quinquefolii, ex ramusculorum angulis prodeunt, lutei, inodori, teneris in pediculis, cum crocis, ex perianthio quadrifolio, quibus succedunt palmares, calamum scriptorium crassiores, spadicei, teretes, ex delicata constantes membrana, & bivalves folliculi, seu Siliquæ: *Semen* copiosum, fuscum, insipidum, & inæquale habentes. *Radix* mediocris, sublutea.

11. *Colutea Luzonis Fœtida*, Indis *Tayomtayoman*, Hispanis *Hediondilla*. Coluteæ *Marianæ* simillima est, fœtorem, & magnitudinem si excipias, *Marianæ* enim minor est, caule, & foliis: De reliquo facie est *Sopheræ* Alpini, *foliis* quatuordecim, & pluribus ab uno pediculo conjugatim hærentibus. *Radix* deforis pulla, cortex radicis interior citrinus, & ipsa radicis materies alba, & lignosa.

12. *Colutea Luzonis fœtida altera*, Indis *Balungay*, differt à priore, quod in hac *folium* sit duplo majus, mucronatum, & virore magis opaco inumbratum, in illa obtusum, ac flavens ut Coluteæ *Marianæ*; in flore, & siliqua conveniunt.

13. *Trifolium Dictamnoides primum*, Indis *Kaliskisdalag*, & *Calayiacay*. Florum squammatas spicas carnibus & piscibus, usui diuturniori destinatis interspergunt, ut à putredine præserventur. Planta est bicubitalis, inodora, cujus tomentosis spicis, & foliis *Cabling*, Indi tomenti loco, suos quibus indormiunt pulvillos replent. *Folium* gerit trifolium, ex majori, palmari, subrotundo, & duobus minoribus, compositum, alternè proveniens, incanum; ad cujus sinus, longâ serie quasi in spicam dispositæ, alternatim excurrunt folliculosæ, & multùm tomentosæ capsulæ, in quibus flosculi perexigui, candidi latent, in siliquas parvulas, & semen minimum abituri. Tomentosis spicis Obstetrices utuntur in suffumigiis puerperarum.

14. *Trifolium Dictamnoides alterum*, Indis *Payangpayang*. Planta est fruticescens ut primum, *folium* habet duplo majus priori, & mucronatum. *Florem* phaseoli, nullo folliculo coopertum phœniceum, in longiori spica, congestum. *Siliquam* sesquiuncialem, tenuem & compressam. *Folia* contusa cum calce viva mixta, *Indi* imponunt ulceribus sordidis, quæ mundificant, & castrant.

15. *Trifolium*

15. *Trifolium pratense*, Indis *Lingalingahun.*
16. *Tribulus terrestris*, Indis *Baguin.*
17. *Polygonum latifolium* erectum, seu *Flos ambarvalis*, *Folia* alterna, sesquiuncialia, *Flores* phaseoli, phœnicei, *Semen* in vix uncialibus, ventricosis, & congestis lobulis, subflavum, & subrotundum.
18. *Polygonum tenuifolium* erectum, *Folia* gerit pauca, alterna, obtusa, & pronâ parte albicantia; *Flosculos* minimos, flavos. *Semen* pusillum, orbiculare in sphærico vase.
19. *Polygonum centumgranatum*, Indis *Sambasamba.* Sesquicubitale aliquando exurgit, *Foliola* subrotunda, sociata, triginta uno in pediculo habens, ad quorum par unum continuò granum unum viridiusculum hærens, ab iisdem solis ad occasum complectitur, & absconditur. Planta graveolens, saporis amariusculi. Commendant ad flatus.
20. *Scorzionera Luzonis minima* acaulis, Indis *Lubilubi*, & *Gandangusa*, id est *herbam Cervi* vocant. *Folium*, & *radix* reliquis *Scorzoneris* similia. *Folium* spithamæum, angustum. *Radix* vix sesquipalmaris, tenuis. *Flosculi* in tenero, & unciali pediculo, flavi, ex senis mucronatis foliolis, stellati. *Semen* in oblongo, anguloso, mucronato, vasculo, splendidum, nigrum, angulosum.
21. *Cochleariam aquaticam*, Indi *Taquebsoso*, aut *Taquebcobol* id est *Cochlea reptans. Yabungyahung*, id est *Scutellariam. Hongothongot*, id est *Cochlearem*, & *Malabalugbudagis* id est *Auriculam muris* & *Holoholo* vocant. Hispanis perperam *Ravaza. Ravaza* etenim est *Sium* aquaticum: *Cochleariam* voco ob foliorum Cochleari similem figuram, acrem, & non ingratum *Cochleariæ* saporis affinitatem, uti & *Cochleæ* tardigradum reptatum, repit verò viticulis longioribus, crebrò radices agentibus. *Folia* crenata, magis lata, quàm longa, & modicè sinuata, ex nodosa, & capillata radicula, pediculis prælongis hærentia exerit, formæ foliorum *Ranunculi* aquatici *Dodonæi*, saporis acris, & ex oleraceo nescio quid *Petroselini* sapientis, inter foliorum angulos breves pediculi, capsulas minimas gestantes, seu seminis rudimenta prominent. *Florum* vestigia, aut conceptus adeò exigui, ut observari nequeant. Provenit secùs lentè decurrentium rivulorum ripas, aliisve locis sabulosis, & humentibus. Utuntur *Indi* succo in scabie, lepra, morbo gallico, & Scorbuto. Contusa folia, & fuligine mixta gummata desiccant gallica.
22. *Pyrola Luzonis* cauliculo assurgit spithamæo, lignoso, tenui, quinis aut senis quercinis, crenatis, alternè exeuntibus *foliis* donato, ex quorum alis *flosculi* prodeunt ex tubulo pentapetali, candidi, *Jasmininis* similes, cum stamine longiori. *Seminis* capsula, orbicularis, carinulata, trivalvis, semine minuto, rotundo plena. *Radix* fibrosa.
23. *Myos-otis*, seu *Auricula Muris Luzonis*, ex alba, parva, & multiplici *radice* plures, & bipalmares, aut spithamæos, rectósve mittit caliculos, *Foliola* alternè brevibus hærent pediculis, ex quorum nexu *flosculi* singuli, in longioribus pedunculis jucundè cœrulei, ac campanulati dependent, quibus *semen* parvum & orbiculare, in parvis succedit *vasculis.*
24. *Acetosa Nigritarum*, seu *Indorum Lingat* in alsiosis provenit cavernis, Muscum inter & Adianthum, ejus crassus, tener, & rubens *cauliculus* levi lanugine, sicuti *folia* parte aversâ, quâ ex viridi candent, pubescit, pronâ ex purpureo virent, & candidis variegantur maculis, quæ cordis figuram, latere uno, altero majorem plerumque repræsentant, succo scatent gratè acetoso. *Flos* quadrifolius est, internè candidus, deforis suaviter rubens. *Semen* in triquetro, & trivalvi, & quasi corniculato, *vasculo*, pulverulentum. *Radix* exigua, fibrosa.
25. *Oxylapathum*, Hippolapathi hortensis effigie, Sinis *Quintatzhay*, *Acetosella*, Indis *Daraaisig.*
26. *Igbangsa* suffrutex, gaudet *folio* decomposito, communiter ex novem minoribus, at similibus arboris *Banquiling*, alternis, & nervulis pulchrè exaratis. *Flore* albo, odorifero, pentapetalo. *Semen* parvum, in vasculis acutis.
27. *Herbam Verecundam*, alii *Tactum fugientem*, *Impatientem*, *Vivam*, *Sentientem*, *Mimosam*, & *Æschynomenam* vocant. Indis *Xia*, *Chia*, *Mahihihin*, id est *Verecunda*, aliis *Quirungquirung*, in Champetze *Smuizt*, in Siao *Mahentiquilang*, Hispanis *Vergonzosa*, vide Monardum, *f.* 74. id est capite. Cùm nullam legitimam Verecundæ majoris Iconem inveniam, *Acostæ* enim, & *Historiæ Lugd.* quam & *Chabræus* exhibet, non est fideliter desumpta, veram & ex viva delineare placuit. Crescit autem hæc speciosa & admirabilis planta locis petrosis & umbrosis, *radice* tenera, ac fibrosa, variè superficie tenus per humum sparsâ, *cauliculo* tereti, subpurpureo, rugato, palmum alto: Cujus summitati ramuli foliorum decem, aut quindecim, usque ad triginta quatuor foliola nonnihilum rubentia, sibi æquali opposita ordine proferentes: in thyrsum coacti hærent: Ex horum ramusculorum medio, septem, aut plures, unciis duabus longiores, & singuli plures flosculos congestos sustinentes assurgunt pedunculi. *Flosculi* ipsi, levi caliculo, & ex quinis componuntur aureis, ac subrotundis foliolis, quibus ovatæ capsulæ, *semen* rotundum, & minutissimum concludentes subsequuntur. In hortum verò transplantata Herba, sextuplo major evasit, in qua dein nonaginta foliorum ramulos, & ultra centum numeravi florum pediculos, ubi me & amicos, suâ sæpè recreat verecundia, impatiens videlicet omnis attactûs, cujuscunque vel minimæ rei allisione, ut lapillo projecto, aut etiam manu percussa terra, illico quasi perterrita sua contrahens terram versùs foliola, mox impatientia, verecundia, aut timore seposito, eadem iterum explicatura. *N. B.* quò Sol ardentior, eò verecundior, & magis tactum refugiens. Hanc bicubitum excrescere Vir fide dignus narravit, alius in *Peruvio*, eam Viri altitudinis vidisse affirmat, qui eam urinas, & menses ciere dicit, somnumque inducere profundissimum, si ejus decocto ante horam somni caput abluatur. Indi *Hujates* utuntur ea in affectu convulsivo *Pacurot*, in Suffumigio. An herba quæ manus attrectantium refugit, attrectata verò squallet, apud *Salamas* Arabem in Horto universi? Est *Herba Viva* Acostæ.

28. *Verecunda*

28. *Verecunda minor* in omnibus majori similis est, sed admodum pusilla, ità ut ejus *cauliculus* ultra unciam vix assurgat, nec longiores sunt foliorum ramusculi, *Flores* similiter lutei, sed brevissimis innixi pediculis, ex umbilico ramusculorum thyrsum constituentium prominentes. Modus autem ad tactum sese contrahendi, seu verecundiam fatendi omnino contrarius est priori, nam non terram versùs foliola complicat, & suffragines demittit, aut inclinat, sed centrum versùs, seu supernè sese constringit.

29. *Herbam tactum fugientem* audivi inveniri in *Peruvio* à D. Antolino, cui cùm Verecundas, & Mimosam monstrassem, illam ab his distinctam asseveravit, ramusculos nempe per humum diffundentem, & non scandentem, *folia* similia habentem *Mimosæ*, sed sibi in oppositis ramulis, viticulos geniculatos, *Semen* compressum lenticulare in siliquis, & non solùm folia, sed & geniculatos cauliculos contrahentem.

30. *Herbam tactum fugientem Peruvianam aliam*, ità describit *A. Catantzcha.* Spinosa est: *Folia* sena uno in pediculo gerens, quæ ad contactum contrahuntur: *Florem* fert sphæricum suaviter odoriferum, qui constat ex staminibus roseo-morellis, apicibus aureis coronatis. Plantam Indi *Tapatal* vocant. An eadem cum antecedenti? & hæc an *Brasiliensium* Caaco, *Marggravii*?

Sunt autem & aliæ quàm plurimæ plantæ, & arbores quæ tantùm, solis ad occasum, dum frigidus aëra vesper recreat, & saltus reficit jam roscida Luna, aut etiam decerptæ, evulsæ, ac diutius manibus contrectatæ sua folia contrahunt, squallent, marcescunt. Ut *Tamarindus. Cupang, Acatia* utraque, *Maraobarau, Cathoray, Czakzinkin*, videtur esse *Crista Pavonis Sinensium*, Breynii. *Colutæa Tayumtayuman*, videtur esse *Chamæcrista Pavonis* Brasiliensium, Breynii. *Mimosa*, quàm Indi *Calaò, Sagamamin, Mangadolong*, & in Siao *Matangpune*, Botanici verò *Pisum Coccineum Americanum* vocant, estque *Liquiritiæ Sylvestris species*, foliis saporis Liquiritiæ, *Lupinus centumfolius* Sambasamba. *Lupinus arborescens. Polygonum centumgranatum* Sambasamba, *&c.* non tamen ut supra descriptæ, Verecundæ illicò ad quemvis sine mora clauduntur tactum. Aliæ verò ad tactum Semen longè latéque dispergunt, & notabilem strepitum edunt. Ut *Noli me tangere Herbariorum. Cucumis Asininus. Ricinus major. Acetosella. Lipay. Polyrrhyzos vul.* & *Momordica altera Botanicorum*, seu *Indorum Camantigui*, &c. De plantis aliis *tactum fugientibus* infra, ubi de *Spongia*, & *Plantis Marinis Saxeis*, & *Zoophytis.*

1. *Stramonium Luzonis primum*, Clusio *Datura*, vel *Burladora. Donna bella* Hispanis, Indis *Talampunay, Taquiobong, Tayobong, Cachibu, Catubung, Cayangcang maputi*, & *Durtoà.* Radicis VIRES. contusæ cum vino expressum *Dom. de los Riòs*, socio propinavit, qui post profundum somnum, aliquot diebus mansit attonitus delirando. Oleum ex semine expressum in vulneribus Balsami vicem gerit, volis manuum inunctum somnum conciliat. Semen aceto tritum adustis, Erysipelati, & Herpeti utiliter inungitur. Ad semen epotum efficax esse inveni *Oleum Emeticum*, ex *Mananangtang* & aliis Contrayerbis, seu Antidotis, paratum, quod Indus *Haplas* vocat, Hispanus *Oleum de Pepita.*

2. *Stramonium Luzonis alterum*, Indis pariter *Talampunay*, planta est in multos perennans annos. Caules attollit glabros, splendentes, violaceos, variè brachiatos, teretes, tricubitales. *Folium* priori simile, at brevius. *Flos* ex bina, aut trina campana deforis violacea, internè candida, ex fermè spithamæo tubo, in quina, acuminata ad labra dispescito quasi folia componitur. *Fructus* subsequens jam echinatus, jam verrucosus ex viridi pallens, Stramonio hujati ordinario magis compressus, nec tetraforis ut illius, maturus mollescit, & multifariam dirumpitur. *Semen*, quasi semen Fœnugræci compressum. Hoc in lacte macera- VIRES. tum, in parva dosi exhibitum somnum conciliat, qui si profundior successerit, exhibetur radix Nymphææ Lavaz. Hujus Pomi dimidium in vino expressum dedit *N. Duarte*, Fr. de Vargas *in* Hilohilo, dormivit triduum profundè, sudore diffluens, & sæpius urinam reddens, expergefactus quasi attonitus mansit. Seminis fumus infundibulo haustus dolorem applacat dentium. Radicis cortex in tabaci tubulo Hispanis, Sinis, & Indis in usum venit in Asthmate. Expertus est J. Frixolius, J. Ruizius, & D. Gusman cum utilitate. **Sweet-Bark to perfume Tobacco**, Catalogi *Johanne Petiverii*, esse videtur.

3. *Pomum Hiericonteum*, Hispanis *Verengena del monte*, Indis *Turumpalat, Tarampola, Talong*, propriè est *Melongenis* & *Larog, tunavi.* Fructus pulvis sternutatorius est. Fumus ex semine per infundibulum acceptus dolorem lenit dentium, Stramonio efficacius, ut Experientia monstravit in *J. Assin.* D. Gertrude, Emanuela, Andrea, Petronilla.

Oleum ex Semine ventriculo inunctum vomitus & nauseam sistit. Semen piscationi deservit medicæ, & Crocodilos enecat, ut *Cocculus Levanticus.* Radicis decoctum lumbricos pellit, & dolorem tollit dentium.

4. *Pomum Hiericonteum alterum*, Indis *Tagotong.* Simile est priori sed omnia spinis acutis horrida, ità ut & ex ipso plano folii aculei enascantur. *Flos* est Melongenis, seu Mali insani. *Fructus* hirtus, nec sternutatorius, saporis acido-dulcis quem pueri innocuè esitant. Adolescens in campestribus.

5. *Solanum* Off. Indis *Unte.*

6. *Solanum Halicacabum*, Indis *Catimum* & *Hulagdup*, & *Talinongtino.*

7. *Solanum Halicacabum peregrinum*, vide infra *Varia.*

8. *Artemisiam* Indi *Finissas* vocant, *Japones* Moxa, utuntur tomento, ex desiccata, & conquassata herba parato, ad cauteria actualia inurenda.

9. *Malodotodo* herbæ lac, *Indi* oculis febricitantium inspergunt, ad promovendum sudorem.

10. *Punayaman*

10. *Punayaman*, herbâ stupefaciente *Joloës* instante bello utuntur, quâ epota tantus universo corpori inducitur stupor, ut nullomodo, etiamsi vulnera inflicta fuerint majora, nec gutta Sanguinis profluat. An illa, quam *M. de Leon* monstrabat?
11. *Alangitrigit* planta est folii parvi, ex atro virentis, simili Thymelææ.
12. *Bagusi* adversus omnia venena, morsus animalium venenatorum, & pestem laudatur.
13. *Sanguilo* foliorum decoctum cum flore Arecæ factum, suaviter, & indemnè hecticos, & hydropicos relaxat.
14. *Dayungsunga* exulcerationes sanat faucium.
15. *Dumba* capitis curat tineam.
16. *Galapon* herba abundat in *Lugban*, *Mahayhay*, & *Tayavas*, volunt esse *Alisma* Dioscoridis.
17. *Balisong* philtra dissolvere ferunt.
18. *Dalumtamenes* ad pleuritidem commendant.
19. *Búdir* radix pota tumores corporis dissipat.
20. *Ricinus major*, Indis *Tangantangan*, & *Linganhali*, Hispanis *Higuerilla del infierno*. *Unus* ordinarius:
21. *Alter* totus colore rubro-ferrugineo coloratur: uterque in multos durat annos, & arborescit. Oleum expressum, in hydrope ad gutt. 5. propinatum potenter educit aquas. Colico item dolori, & renum calculo medetur. Exterius exhibetur oleum, & folium contracturis, luxatis, spasmo, & similibus nervorum affectibus folia contusa, assa, & aceto conspersa ubera à lacte grumefacto indurata, restituunt, ut Flores *Gumamelæ*. Plura vide infra *Oleum Ricininum*.
22. *Bantanà* folium sub cinere coctum, & ulceribus impositum pus efficaciter prolicit.
23. *Pagangdang*, menses, secundinas & fœtum mortuum pellit.
24. *Birungbirung*, oculos recreat inflammatos. An Verecunda?
25. *Arangan* radix ulcera emollit, folium tumores discutit.
26. *Tahalac*, seu *Amolong* dentes vacillantes corroborat.
27. *Magindato* confert in dysenteria Radix; est arbor rara, & amans fluvios.

VIRES. 28. *Loon* contra retentionem urinæ, & Spasmodicum affectum *Pacurot*, seu *Dalongdong* commendatur.

29. *Limeum primum Indanense* locis enascitur uvidis, & uliginosis. Planta tota atrè viret, & pilis pubescit, *folia* fermè quatuor tantum, sibi opposita, negligenter crenata, obtusè mucronata, fermè palmum lata, & sesquipalmum longa. *Flores* ex albo morelli, quadrifolii, congesti in racemulum foliolo amplexum subrotundo. *Radix* digitum crassa & longa, fibris capillata est.
30. *Limeum Indanense alterum*, uda amat & alsiosa, & aquarum scaturigines. *Folia* exerit ad summum septem, *Lilii Convallii* ampliora, obscurè virentia. *Fructus* parvi, ovales, in ovalem compacti racemum, primùm Chermesino, mox gratiosè perpolitæ ferruginis relucent colore, quasi vitrei essent. *Semen* parvum, compressum, fuscum. *An* Indorum *Oloot?* Herba fructu nigro, perpolito, vitreo.
31. *Limeum Luz. tertium Macatense*, lapidicinis, ac petrosis asperginibus innascitur. *Folia* priori latiora, ex fibrato, viridi, oblongo, ac carnoso bulbo impellit fermè Sena, è quorum medio duriusculus, & angulosus assurgit caulis, aliquando cubitalis, spithamæam in spicam, ex coacervatis, parvis, sessilibus, & sexangularibus pericarpiis, desinens, Semine farctis pulverulento.
32. *Barta* magnum est Contrayerba, id est Antidotum.
33. *Amindan* herba est bicubitalis, *foliis* longiusculis secùs vias proveniens. Magnum est Contrayerba, sed fructus ejus *Gallinis* venenum est.
34. *Bolol* seu *Oloolo* radix urinam pellit, emollit, ulcera & tumores discutit.
35. *Aptat* succus fœtum expellit mortuum.
36. *Panaoli* herbæ folia sub cinere assa, dolorem renum & capitis mitigant, ut *Mandalusæ*. Ventris dolorem leniunt in cataplasmate cum foliis *Tangantangan*.
37. *Calintama* corticis recentis rasura dolorem & inflammationem genarum ex destillatione ortam tollit.
38. *Taquebsol* planta crescens in cultis cum flore morello, ad scabiem, & gummata Gallica cum fuligine folia contusa. Annon *Malaviuas*?
39. *Lohor* vel *Lohorhor* herba est leguminosa, folio simili *Cananhanun*.
40. *Carangcang*, herba est, seu gramen spica valde aperta.
41. *Dalagan* radix camphoram redolet, decoctum ejus ad spasmum, diarrhœam & confortandum ventriculum.
42. *Pongus* radix prodest in dysenteria.
43. *Panaica* confert in balneo doloribus articulorum.
44. *Payasu* emollit & maturat ulcera pertinacia.
45. *Langingi* herba est consolidans, unde *Consolida* à multis vocatur.
46. *Sagubæ* folia masticata dolorem leniunt dentium.
47. *Baje* vulneraria est, ut *Oiomoiom* & *Tebate*.
48. *Tueg* prodest asthmaticis. Ut *Oplinjugat*.
49. *Bagatapon* efficax est antidotum.
50. *Bagosalac* deservit pro balneis.
51. *Saguiavan* est contra lethargum.
52. *Colangtang* deservit pro dentifricio dentibus corroborandis.
53. *Cayanga* deservit ad vulnera, ulcera & scabiem, in *Cantanduan*.

54. *Thaumantin*

54. *Thaumantin*, seu *Flacquetin*, *Jasminum* est *Mexicanum*, Hispanis *Maravilla Quilalas*. Folia ulcera emolliunt, cauliculi contusi, & sub cinere cocti, ruptis & luxatis imposita, conducunt. Radix alvum subducit.

55. *Oponopon*, radicis infusum anodynum est, & dolorem leniens.

56. *Tabal* seu *Tibalan* venenatorum animalium medetur morsibus.

57. *Taramlampang* sudores potenter promovet.

58. *Tagantan* exhibent in recidivis.

59. *Gaan* planta gaudens palustribus similis est *Baruc*.

60. *Hagichic* seu *Burburan* planta folii perampli.

Nomina plantarum, quarum non innotuere nisi nomina.

1. *Agingay*. 2. *Anacan*. 3. *Alba*. 4. *Alimongobay*. 5. *Amabitay*. 6. *Apanang*. 7. *Baso*. 8. *Balig*. 9. *Balot*. 10. *Barit*. 11. *Biasun*. 12. *Bilao*. 13. *Bugan*. 14. *Bunac*. 15. *Buntocaso*. 16. *Buntocmaya*. 17. *Camanratiban*. 18. *Carlin*. 19. *Casindit*. 20. *Colanta*. 21. *Colis* seu *Colit*. 22. *Cumpay*. 23. *Damang*. 24. *Davag*. 25. *Dita*. 26. *Dugnay*. 27. *Gamat*. 28. *Guguling*. 29. *Hangor*. 30. *Halilimocan*. 31. *Halit*. 32. *Handavata*. 33. *Havili*. 34. *Holiquir*. 35. *Ingaoingao*. 36. *Lacpacun*. 37. *Lanalana*. 38. *Lara* est *Capsicum*. 39. *Linadan*. 40. *Locotan*. 41. *Luyaluya*. 42. *Malit*. 43. *Manalisir*. 44. *Mananao*. 45. *Matanrolang*. 46. *Palaypalayan*. 47. *Panaguli*. 48. *Pangran*. 49. *Picsuc*. 50. *Soriangdaga*. 51. *Tacqui*. 52. *Tagonsala*. 53. *Talangbolo*. 54. *Tangis*. 55. *Ticog*. 56. *Tubandalag*. 57. *Tubotubo*. 58. *Tulababay*. 59. *Tulang*. 60. *Tulatulan*.

1. *Calamayo*, radix curat Calamayo, id est Herpetem miliarem, ut radix *Belmusci*. *Calamayo* planta est maritima, caulis flavescit, corticis rasuram propinant quibus à solis æstu dolet caput.

2. *Calabsa* est herba dulcibus & stagnantibus innascens aquis.

3. *Balicbalic*, folia & cortex dissolvunt tumores.

4. *Aguthay* apices contusi impositi, sanant ulcera, vulnera.

5. *Paytan* lac curat lichenes.

6. *Bunglao*, seu *Bunglio*, herba est foliis *Chegri*, & his lætioribus, provenit ad fluviorum margines. *Folia* capiti imposita, dolorem ejusdem tollunt, *Cortex* hæmorrhagias sistit, ex toto fiunt balnea leprosis, scorbuticis, & morbo gallico affectis perutilia. An *Passao* altera, vel *Lingindayat*? VIRES.

7. *Cascasumba* est planta similis plantæ *Ciceris*, *Flosculis* albis, & in his habet foliola pilosa, quibus nodosa succedunt pericarpia. *Folia* contusa cum tantillo calcis vivæ, prosunt in vulneribus, & ulceribus antiquis, in dolore dentium & sanguinis profluvio ex vulnere.

8. *Sagao*, *an Thlaspi?* Valet contra venena, febres, alvi fluxus, colicam, lumbricos, morsum serpentum, dolorem capitis contusa imposita, & additur decocto pro enematibus ordinariis.

9. *Oleum Ricininum inunctum*, resolutione emollit, & tollit mammas induratas, tumores hypochondriorum, œdematosos item & flatulentos hydropicorum & scorbuticorum (ubi & enemati additur) materiam præterea viscidam causam variorum dolorum, colicæ, ventriculi, nauseæ conjuncturarum & tendinum. Prodest in verminatione puerorum, alvo adstricta, contractura, spasmo, paralysi. *Potum* ad gutt. vi. educit aquas hydropicorum, lumbricos, flatus, placat dolores colicos stomachi & expellit causam nauseæ, dolorem conjuncturarum, & ulcerum manantium. VIRES.

10. *Solanum Halicacabum peregrinum*, seu *Cor Indum*, aut *Pisum cordatum*, Indis *Apalla Nibun*, viticulis sese implectendo assurgit quadrangularibus: *Folium* ex ter trinis, quinquesulcis, minoribus componitur foliolis. *Flos* candidus est & exiguus, quadrifolius. *Fructus* trinus, magnitudinis pisi minoris, niger, candidâ cordis effigie insignitus, in triquetra, & cristata bursula. Ad cordis affectus valere tradit *Chabræus*.

De Arundinibus Indicis cavis seu Cannis.

A*Rundines* illas foliis *Zingiberis*, cavas, prægrandes & fortissimas, sexaginta quandoque cubitos longas, seu altas, & pedes duos in diametro parte infimâ crassas, Hispani *Cannas*, Sinæ *Choù Theù*, Indi *Cavayang* vocant. Ex horum *Davong*, seu teneris germinibus (quibus decoctis *Indi* vescuntur) alii & radice *Zingiberis*, Fructu *Batuan*, seu C. Clusii *Baruce*, spadice *Arecæ*, & apicibus *Carampalet*, seu *Bilangbilang*, id est *Halymi*, sale & aceto condimentum, quod *Chara* & *Achara* vocant, inappetentiæ ciborum instaurandæ accommodatissimum componunt. Ex *Cannæ* germinibus, & *Papyri* Veterum, seu *Cannæ* farctæ *Ovay*, Hispanis *Bexuco* apicibus, addito gossipii modico, & calcis vivæ tantillo in China omnis Papyrus, aut Charta scripturis apta, Hispanis *Papel de Bexucillo*, lege *Bexucquillo*, conficitur. *Emporetica* verò ex hujus reliquiis, & Orizæ paleis: Alia verò fortissima in *Japonia* ex sericeis, & bombycinis reliquiis, seu stupis. Ex his Cannis domus integræ, mensis, sellis, lecticis, & cæteris necessariis instructæ, curiosè & affabrè parantur. Pontes & majores naves onerariæ. Ex

his demùm nescio quæ non, imò omnia sibi necessaria *Indi* elaborant, ità ut quidam facetè *Indum* unico Volo omnia facere dixerit, est autem Volo culter grandior secandis, ac findendis Cannis accommodatus.

Harum autem *Cannarum* multæ inveniuntur species.

1. *Cavayang totòo* est *Canna vera* ità propriè dicta, spinosa, quæ in internodiorum integerrinis interstitiis foramina avellanâ nuce minora habet. Raró fructificat, hinc superstitiosis *Indis* est famis augurium, & prognosticum, fructus coloris est lutei pallescentis, formæ fructûs *Batad*, dependet racematim ex quovis articulato internodio, ab imo ad summum usque; reperitur in flumine *Malamica*.

2. *Patong*, spinosa est & omnium maxima, circumferentiæ quinque aut sex pedum nonnunquam, & altitudinis decem aut duodecim orgyiarum.

3. *Calingingan*, & 4. *Sambong*, similiter spinosæ sunt.

5. *Guiling cavayang*. 6. *Bayiuguin*, & 7. *Tayovanac*, sunt sine spinis.

8. *Tangnang* seu *Cabugavan*, altitudinis uti & crassitiei est *Patong*. Secundus cortex, & germina in decocto prosunt in casu ex alto. Ex hujus necdum perfectè maturæ internodiorum intervallis, seu *Palasayavang*, recisis, eximitur philyræ chartæ simillima telicula, quæ defectum Papyri supplere solet. Hanc telam Indi *Holbo* & *Bamban*, aut *Bambaqui* vocant.

9. *Osio*, & 10. *Sagobat*, montanæ sunt ut *Tangnan*, harum secundi corticis & radicum, aut

VIRES. potius surculorum decoctum mulierum lochia repurgat, ad hydropem item & arthritidem, sputum sanguinis, pectoris per urinam educenda apostemata interna, casum ex alto & urinæ ardorem commendatur. A *marina pastinaca* læsis succurrit, dolori oculorum contusa germina, & sub cinere cocta, imposita conferunt. Pulvis Cannæ ustæ ulcera deficcat antiqua & manantia, ut *Sandaraca nativa*.

11. *Lilibonan* angustæ concavitatis, sed fortissima.

12. *Lunas* spinis caret.

13. *Lugao* parva est.

14. *Aiyiyong* rectissima est omnium.

Reliquæ species sunt. 15. *Hinabuian.* 16. *Sasamal.* 17. *Anos.* 18. *Calamba.* 19. *Paricas.* 20. *Tubo.* 21. *Pavolovang.* 22. *Malahypon*, &c.

Cannarum aliæ minores sunt, & delicatiores, ut

1. *Bacacay*, quæ tantæ est duritiei, ut cultrorum, forficum, novaculæ, & limæ vicem subeat: hac etenim ligna poliunt, vestimenta rescindunt, barbam deponunt, & hâc captivi nonnunquam compedes, ut limâ surdâ rupère. Est verò pollicem crassa, rectissimis tubulis, orgyiâ unâ sæpè longioribus, quibus utuntur, pro tubis seu Catapultis pneumaticis, aut Explosoriis quibus sagittæ parvæ, ex assulis ipsius *Bacacay* factæ, veneno illitæ, & parte inferâ plumarum loco, cucullo ex foliis plantæ *Bamban* caudatæ exploduntur. *Bacacay* cinis verrucas, clavos, & callos exstirpat.

Species *Bacacay* sunt. 2. *Carayie.* 3. *Bombong.* 4. *Cayari.* 5. *Boò.* 6. *Damolohan*, seu *Caboloan.* 7. *Caragnas.* 8. *Lilicsum.* 9. *Bucave*, seu *Balocavi*, aut *Balocahui.*

2. Ex *Caraye*, & 3. *Bongbong* internodiis communiter vasa ad aquam apportandam fiunt ob amplitudinem.

5. *Boò*, seu *Bulo* minor est *Carayie*, hæc ut narrant fert fructum magnitudinis Arecæ, cujus os magnum est, ligneum, ramulosis spinis obsitum, nucleum latum, compressum, & delicatum continens, hoc Indi *Bical*, & *Surogsurog* vocant (Alii tamen fructum *Boò* esse negant, sed arboris *Tagolibas*, quam & *Hobom* vocant) & sese superstitiosè eo contra *Caymanes*, seu *Crocodilos* præmuniunt, narrando quod ad *Crocodili* præsentiam hiet, & adaperiatur, verúmne sit mihi experientiâ non constat, multi tamen verum, & compertum esse affirmant.

Ignatius Alzina in Historia MS. *Bysaiarum* scribit, fructum *Ronas*, similem esse fructui *Livong*, sed nuce juglandinâ longiorem, in superficie retiformem, & curiosè elaboratum, ac solidum, in saxis maritimis varias inter algas, & quisquilias nascentem: inveniri dicerem, non nasci: & ab *Indis*, pro *Anticrocodilio* haberi. An idem ac *Surogsurog*? per torrentes in mare delatum. *Visci* genus *Crocodilifugum* Moleri *vide* suo loco. *p.* 4.

9. *Bucave*, *Balocavi*, seu *Balocahui*, est *Canna* omnium longissima, internodiis *Cannæ* veræ, duritie *Bacacay*, solida ut *Bexuco*, firma & fortis, concavitatis valdè parvæ, & angustæ, hastis ac lanceis aptissima, fructum fert parvum ut *Cicer*, viridem. *Radicem* venenis resistere tradunt. In hujus *Cannæ*, internodiorum concavitatibus *Bulaso*, ex incluso altore succo, aut aqua concrescit, ac congelatur. Est verò *Bulaso*, seu Garciæ *Tabaxier*, aut *Sacchar Mambu*, sive legitimum Spodium *Arabum*, materia communiter candida, duriuscula, & friabilis, solubilis, & saporis expers, in Canna *Bucave*, & *Boò*, & *Bacacay*, concrescens. Luzonis *Indi* calculo renum, & urinæ ardori mederi ferunt. *Chabræus* ad virgæ, & testium vulnera valere tradit. *Garcias ab Horto* ad internos & externos ardores, biliosas febres, & dysenterias, atque præsertim biliosas defluxiones commendat: In inveterata biliosa diarrhœa multùm profuisse expertus sum. *Avicenna* radicem *Cannæ*, vel *Arundinis* ustam *Spodium* esse putabat, alii *Alcannæ* præposito scilicet articulo scribunt. Refrigerare autem (quod difficile esset si cinis esset) & exiccare, stipticum esse, & confortare cor, conferre cordis tremori, & Syncopi ex cholera ortæ, refert. Colligitur verò *Bulaso* varii coloris, nivei, candidi, lactei, vitrei, leucophæi, & quod vilius, ac impurius nativi, ac sordidi. Pluries colorem *Cornu Cervi* non probè ad candorem usti refert, hinc forsitan error esse *Arundinis* ustam radicem? Anno 1694. ex 600. mense *Novembri* cæsis Cannis *Bucave* collegi circiter Spodii uncias septem.

septem. Ex Canna *Boò* collectum in majoribus est fragmentis, nec ità pellucidum, limpidum, ac vitrosum ut ex Canna *Bucave* exemptum. Ex Canna *Bacacay* necdum vidi, sed etiam inveniri multi affirmant.

De Arundinibus Indicis farctis, seu Bexucis.

1. ARundines Indicas farctas in Luzone *Bexucos*, seu *Bechucos*: Indi *Ovay*, & *Nay*: Sinæ *Theèng*: Lusitani *Rottas*: Hispani *Juncos*, & *Cannas de la India*, delicatiores verò *Bengalas* à regno Bengalæ, & Germani *Arundines Hispanas* vocant. *Junci marini viminei* vocari possent. Hæ non assurgunt in rectum, sed longè, latéque, vimineis rectis, teretibus, glabris, & tersis, firmissimis, & fractu contumacibus, vietis, foris luteo, fusco, russo, aut spadiceo quasi vernice oblitis, sarmentis, seu funibus non raró centum & quinquaginta orgyiarum longis serpunt, & prorepunt, nec non aduncarum spinarum adminiculo, altissimas quásve arborum conscendunt. Reperiuntur crassitudinis quandoque carpi, porosæ sunt, & incisæ aquam puram, sanam, potabilem, & sufficientem siti satisfaciendæ suppeditant. *Indis* in montanis degentibus, & itinerantibus sanè maximi solatii. Ex harum germinibus, & stolonibus in *China* charta conficitur. An *Papyrus* Veterum ut vult *Lacuna*?

2. *Balinguay*, seu *Hoag*, spinis caret, verùm foliorum apicibus in prælongum protensis capreolum vicina apprehendit, sese innectit, ac implicat. *Folia* sunt *Cannæ*, alterna, & sessilia. *Fructus* sunt subacidi, & virides, acini, racematim ex summitatibus dependentes. *Radicum* decoctum venenis resistit, & febribus, fistulosa, & erodentia coercet ulcera. Hinc alii ex succo, & foliorum pulvere Unguentum parant ad eadem proficuum.

3. *Uay*, aut *Ouay*, seu *Juncus marinus vimineus* magis ordinarius, totus spinis horridus, folia emittit decomposita, ex unciam latis, pedem longis, sessilibus, mucronatis, & in marginibus, & ad nervum, seu costam per medium excurrentem aculeis hispidis, Fructum *Ouay* Indi *Paquiti* vocant, quem *C. Clusius, Exot. Lib. 2. Cap. 3.* titulo Peregrini, & squammosi fructûs ità describit. Magnitudinis est nucis avellanæ, nisi extima pars in mucronem desineret, orbicularis, petiolus cui inhæret brevis, tribus appendicibus veluti calyce fructum imâ parte apprehendens, qui tanquam squammulis serie quâdam in obliquum dispositis constat, ab extimo versus petiolum vergentibus. Adde quod flavescat maturus, & officulum *Cicere* minus includat corneum, quod carne quâdam candida, mucilaginea, aciditatis gratissimæ sit obvolutum, hoc masticatum sitim lenit, infusum, aut decoctum febricitantes recreat, & renum ardore laborantibus utiliter datur. Hujus generis sunt duo illi fructus, quos Clusius adjungit: Et ille quem titulo Fructus Palmæ-Pini describit Chabræus, similiter & Palmapinus Lobelii. VIRES.

4. *Labnit* est Arundo Indica farcta, cujus fructum *Catapi*, & *Bacapic* vocant. Hæc & *Ethium*, & *Libgung* cæteris, & longiores sunt, & crassiores, lanceis, hastis, scipionibus, & similibus aptæ: Fructum ferunt gratiosè squammatum, flavescentem, cujus squammulæ lineolis nigris limitatæ, formæ *Paquiti*, sed Amygdalo cum suo viridi putamine, supparem, edulem, carnis acido-dulcis, super majus, inæquale, fuscum, & planè corneum officulum.

5. *Parasan*, seu *Pallasan* omnium est maxima, hujus flore *Apes* plurimum delactantur, racemum autem fructuum habet bicubitalem. *Radicis* succus supprimit Hæmorrhagiam nimiam post partum.

6. *Limba* rubra est, sed nigro apta infici, aut tingi colore, quod aliæ non admittunt.

7. *Hovay* foliis est Cannæ.

8. *Ithi* dura, ac tenacissima.

9. *Lotocan* findi non potest.

10. *Anabat*, & 11. *Onot* valdè parvæ sunt, & tenues. Reliquæ sunt,

12. *Ovay sin babayie.* 13. *Alaroc.* 14. *Borongan, seu Botongan.* 15. *Alac.* 16. *Ditan.* 17. *Danan.* 18. *Hangbul.* 19. *Malaminatay.* 20. *Biris.* 21. *Tocco.* 22. *Limoran.* 23. *Matitipan.* 24. *Tamolin.* 25. *Palanog.* 26. *Malabacacay.* 27. *Poco.* 28. *Napnap.* 29. *Samulid.* 30. *Talopagnun.* 31. *Ubalan.* 32. *Malasiag.* 33. *Locmuy.* 34. *Nucot.* 35. *Tavin.* 36. *Podlos, seu Purlos.* 37. *Tipono.* 38. *Yuag.* 39. *Gayoran.* 40. *Apis.* 41. *Bavogo.* 42. *Babuyian.* 43. *Ungali.* 44. *Tacung.* 45. *Ygboy.* 46. *Hoag.* 47. *Tagsaun.* 48. *Sabonotan.* 49. *Yantoc, seu Lantoc.* 50. *Albangan.* 51. *Talolora*, & plures aliæ, omnes spinosæ, florigeræ, & fructiferæ. Universim autem, hæ viminosæ arundines, aut Junci, funium, viminumque loco deserviunt, ad onerosa mercium volumina, aut fasces colligandos, pondera quævis gravissima sustinenda, domorúmque contignationes, *Indorum* scilicet connectendas, quamvis & rerum supellectilem constituentium sexcenta millia inde quoque parentur.

1. *Nito*, & 2. *Bagusara*, aliis *Sagmay*, arboribus *Visci* modo innascuntur, tenues sunt & pusillæ, colorisque naturaliter aurei. Ex digitum annularem longis & crassis, geniculatis & carinulatis matribus, seu bulbo-caulibus, prælongos, teretes, calamo scriptorio tenuiores, vietè flexibiles, geniculatos, ramosos & aphyllos emittunt funiculos. Radices habent subalbidas, capillares. Flores sunt pentapetali, in tubulosum calcar desinentes, coloris palearis, inodori. His succedunt ex rotundo-hexagona pericarpia in mucronem abeuntia, trifora & semine pleno pulverulento. Ex dictis funiculis *Bagsaræ* qui aurei, & *Nito* quæ flava & nigra

 invenitur,

invenitur, aut *Limba* nigro tincta colore, & *Hirau* infecta colore rubro pyxides, scatulas & cistulas affabrè variegatas contexunt, *Buyio* seu *Betele* reponendo deservientes.

3. Has species non ineptè *Visco-Vexucos Aphyllos* intitulabimus. Alia species minor, quam Indus *Udtu* vocat, mortifero morsui serpentis minimi, ejusdem nominis medetur.

De Arundinibus Vallatoriis.

ARundines Vallatoriæ sunt: *Tigbao*, *Bagatigbao* vel *Bidiabao*, *Tulibao*, *Boho*, *Agusahis*, *Tangbu*, *Talahib*, *Tanlac* seu *Tarlac* aut *Tadlac* : quæ nunc plumosa juba, nunc internodiorum, seu geniculorum tantummodo numero, aut longitudine, aut foliorum pauco discrimine, fragilitate aut soliditate inter sese differunt : harum radicum decoctum urinas movet, menses evocat, & carunculas in pudendis absumit. *Tadlac* germen, aut asparagum in lapidem conversum vidi, & alium asservo ; est autem substantiæ pumicis, formæ teretis, digitum annularem crassum, eoque longior, parte infimâ in obtusum mucronem desinens, superna quasi triangularis, & quinis subalbidis, totidemque fuscis circulis aut zonulis undulatus, levis & lævis, coloris ex griseo rubentis. Germen *Talahib* similiter lapidescere referunt.

1. *Angingay* Canna Vallatoria similis Sacchariferæ, cum qua adolescit, pilo urente obsita, & hinc exosa.

2. *Tambo* etiam similis est Sacchariferæ quoad folia, & *Jubam*, sed non crassitie, crassa est digitum, alta orgyias duas.

3. *Tigbao* apices contra urens venenum *Basul.*

His pauca, & de *Oriza* adde, cujus in *Luzone* numerant Indi *Pampangi* species 21, & plures.

1. *Pinacpacan* pilosa est.

2. *Paledagol* est Oriza ferè rubra.

3. *Sinangduyong* amans uliginem.

4. *Pinucgut* nigra est, & hæ quatuor species præ cæteris copiam, & nunquam deficientem aquam expetunt. 5. *Macan.* 6. *Yloylo.* 7. *Paralimdim.* 8. *Quinastuli.* 9. *Malaat* 10. *Maningbo*, & 11. *St. Francisci.*

Species sunt Orizæ magis ordinariæ 12. *Carayun* est caudata aristis.

13. Oriza quam *St. Petri* vocant, grano est longiori, & palea contumaci.

14. *St. Pauli* grano crasso, & paleâ tersa.

15. *Maligquit* decocta valdè glutinosa evadit.

16. *Maligpit*, grano longiusculo & tenui.

17. *Sinanqui* tria semper grana, unâ in spicæ serie profert.

18. *Macundit* granum parvum, sed reliquis magis odorum habet.

19. *Dinumèro* grano est Maligpit tenuiori.

20. *Lacàtan* communiter ut *Sinangduyong*, & *Pinucgut* pro pane quem *Suman* vocant deservit.

21. *Sinaguing* Palantanos resipit.

Indi *Bysaiarum* recensent species Numero viginti, & plures.

22. *Pugit* Oriza est parvo, & odorifero grano.

23. *Binitlibit* grano parvo, longo & retorto.

24. *Dinumvaga* rubet à longè.

25. *Tapùl* grano nigro.

26. *Mindanao* rubro.

27. *Pinacpacan* alato, seu cristato, & piloso.

28. *Bacayau* pulvis pruriginem causat, ut 29. *Oyoy* quæ parva, & 30. *Cochian* quæ magna est. 31. *Bysaia* Oriza ordinaria.

32. *Cabylau* odorifera, & cortice rubro.

33. *Capapamgangan* longa.

34. *Xarymayan* cortice albo.

35. *Kaya* parva est.

36. *Balayangdin* cortice picto, & variegato.

37. *Goyonon* parva, viscosa, seu glutinosa.

38. *Kabagbag* alba, & parva.

39. *Balednim* alba, & magna.

40. *Kabanau* plantâ est altiore, grano magno, & cortice picto.

41. *Malisod* parva est, & alba.

Indi *Tagalismi* Orizæ species excolunt sequentes.

42. *Pilicmata* Oriza & parva optima.

43. *Quedamalin* parva est.

44. *Nagsuhay* immatura nigricat.

45. *Sinampaga* rubet ut Sanguis.

46. *Quinanday* rotunda est, & glabra.

47. *Pididotong* nigra est, & glutinosa, ut 48. *Malagquit.* 49. *Inodg.* 50. *Lauva.* 51. *Macan.* 52. *Camboja.* 53. *Casobon.*

Arundinea

Arundinea granigera sunt sequentia.

1. *Arundo Lithospermos* Gesneri, seu *Lacryma Jobi* Dodonæi in Luzone *Tiquassay*, *Pintaca*, *Tigbi*, & *Balantacan.*
2. *Milium Solis*, seu *Lithospermum minus* Officinarum, in Luzone *Tigbi munti.* *Dyrac* & *Salanguisuc*, ubi Spontaneum ut majus.
3. *Arlay*, lege *Adlay*, *Panicum* est *Boholanum* albescens, longiusculum.
4. *Batar*, lege *Batad*, *Panicum* est *Zebuanum* durum, & nigro rubens, caule, & folio *Maizii*, jubâ *Cannæ* Sacchariferæ.
5. *Borona*, lege *Dauva*, *Milium* est *Indicum* semine *Cannabino* majori.
6. *Biri*, *Milium* est *Indicum* semine *Batar* minori.

Milii Indici Pliniani, & Lobelii, seu *Frumenti Turcici* Dodonæi, aut *Tritici Peruviani* Chabræi, sive *Indorum Maizii* floccelli, seu capillamenta spicæ fructûs in diarrhœa, & dysenteria in pulvere auxilio sunt. Vulnera recentia sanant, polypos in cinere reprimunt, in pulvere hœmorrhagias sistunt. Ejusdem Spicæ fructûs arista, sive turunda in suffumigio usque ad sudorem, prodest calori in volis manuum molestanti. Ejusdem decoctum calculos propellit. *VIRES.*

Ex granis torrefactis, contusis, cum modico mellis Saccharini mixtis, & q. s. Aquæ simul confermentatis *Indi* potum conficiunt *Chica* vocatum, æstivo ardori, & febrium siti leniendæ pergratus.

De Arundinibus Sacchariferis.

ARundines *Sacchariferas*, Hispani *Cannas dulces*, Sinæ *Kam chya*, & Indi *Binayhay*, & *Dubo* aut *Tobo* vocant. Harum radicum succus capillum crescere facit ut fructus *Lagayray*, & *Pastinacæ marinæ* medetur nocifero ictui. Saccharum verò non ex decocto sed succo in molendinis, quæ *Ingenios* & *Trapitzes* vocant, expresso, despumato, & additâ calce vivâ, & lixivio forti, ad mucilaginem consumendam, ad debitam consistentiam coacto, & reposito ut congeletur, paratur. Ne inter despumandum nimium effervescat, unum alterumve injiciunt cochlear *Olei Sesamini.*

Species inveniuntur ad minimum viginti:

1. *Binatong* maxima est, ad imitationem *Cannæ Patong*, crassitudinis non rarò brachialis, valdè spongiosa & porosa, sat dulcis, & deforis ex atro virens.
2. *Pinarasang* est longissima ad imitationem *Bexuci Parasang*, crescitque sine termino in multos annos, & resciffis prioribus, quovis anno longiores anni præcedentis mittit cannas: tenax est & rubicunda: Reliquæ post annum jubam ferunt plumosam, hæc nunquam.
3. *Maburuc* mollis est & tenera, mediocris, colore ex flavo & rubro variegata, plantatur ut edatur.
4. *Minay* mediocris, longioribus internodiis, similiter ut *Maburuc*, non pro Saccharo, sed ut edatur colitur.
5. *Dinay*, minor est quam *Maburuc*, tenerior quam *Putiang*.
6. *Putiang* delicata est & candida.
7. *Sagao* durissima, tenacissima atque dulcissima, & *Saccharo* parando omnium aptissima.
8. *Bugug*. 9. *Balug*, & 10. *Timultug*, similiter coluntur pro *Saccharo* conficiendo.
11. *Bulilao* variegata est flavo, rubro & viridi.
12. *Salagi*, & 13. *Sinanduyion* coloris sunt morelli.
14. *Saligao*, & 15. *Alta*, coloris nigri.
16. *Tambong*, & *Tico*, coloris fusci.
18. *Cquinalamba*, & 19. *Linoya*, solidæ & durissimæ.
20. *Buructuto* fragilis, tenera, striisque albis & nigris virgata.
21. *Butcunsinamo* nonnihil compressa est, nec ita teres, ut reliquæ.

De

De Plantis Arundinaceis.

AD genus Arundinaceum referemus *Amomum, Calamum odoratum, Calamum floridum, Arundinem Indicam floridam, Zedoariam, Gaidoar, Curcumam, Zingiber, Zerumbeth, Costum Arabicum, Galangam majorem, Ticala, Amomonti, Panaon, Dalican, Alibangon, Hamacacu, Arundinem Lithospermon, Panicum, & Melium Indicum, Juncum odoratum, & Baliyoco,* &c.

1. *Amomi legitimi Dioscoridis,* seu Indorum *Tugùs, Birao,* seu *Caropi* descriptionem, annò tibi misi elapso, cum aliis.

Amomum, seu *Togòs* observo legitimum, & spurium : *Legitimum* plures ab unà radice emittit scapos ut *Bagongbong,* florem habet odoriferum, fructum formæ, & magnitudinis Arecæ minoris. *Spurium* folium gerit legitimo longius, aversâ parte albicans : *orem* fert inodorum, fructum maturum magnitudinis & crassitiei *Capsici* majoris. *A. dela Zarza.*

Tugùs radix coloris est palearis,juxta quam ex foliacei caulis medio prorumpunt plures simul florum thyrsi palmares, aut sesquipalmares, ad imum paleari, ad summum cinnabarino obducti colore. Caules assurgunt nudi, absque foliis, altitudine circiter trium spithamarum ex alternè sibi incumbentium foliorum protensis atque canaliculatis petiolis, seu malis Scapis, compacti, mox folia Palantinis affinia, duas aut tres dodrantes longa, sex aut octo digitos ubi latissima, lata, explicantur. Planta ubi floruerit subsistit, semine maturando intenta. *Joseph Encalada.*

2. *Calamum odoratum,* quem Indi *Tagbac,* alii *Bagongbong* vocant, cùm *Dioscoridis* verum *Calamum Aromaticum* esse in tanta sententiarum controversiâ ac confusione asserere absolutè non ausim, describere nihilominus placuit, quia in pluribus cum *Calamo aromatico* convenire invenio. Crescit in palustribus, & ad fluviorum margines, quod & *Theophrastus* & *Plinius* tradit. *Radix,*ut ità dicam,ex filamentis,ac fibris compacta esse videtur : Crassa est, & ex viridi flavescens,aut etiam purpurascens,lævis, corticosa & squammosis quibusdam imbricata obvolucris. Hæc carnosa involucra, & tuberosa calami pars radici proxima, transversaliter scissa assulatim frangitur,& *Folio Indo* suaveolentiâ parem spirat odorem,qui non idem, aut tantus in calami,aut caulis parte reliquâ,nec in reliqua crassiore radicis parte, sed solummodò tuberoso radicis capite vehementior deprehenditur. Ex *radice* crebræ exeunt fibræ, seu radiculæ, calamum scriptorium crassæ. *Caules* attollit sesquiorgyiam altiores, rectos, lævissimos, teretes, & farctos, pollicem crassiores, qui foliis nervosis, uncias quinas latis, & sæpius spithamam amplis, & cubito longioribus alternè convestiuntur. In caulium fastigiis *flores* congeruntur coloris palearis, sesquiunciales, quadrifolii in rictum hiantes, quibus fructus nuce juglandina cum viridi putamine, potiores, virides, & trifores, semine rotundo, & *piso* minori prægnantes subsequuntur. VIRES. Usus hujus *Calami* est in balneis, in affectibus uterinis, convulsione, spasmo, contracturis, scorbuto, nervorum affectibus & conjuncturarum doloribus.

3. *Calamus floridus Ammomides,* Indis *Ganda, Monossol* & *Dalansali.* Considerata plantæ *Gandæ* cum planta *Tugùs* similitudine, *Gandam Ammomidem* esse statui ; Plantæ quippe eadem cum *Tugùs* forma, natalitia eadem, societas inseparabilis, *folia* similiter pronâ parte nonnihilum *lanuginosa,* sed minora : *Florum* racemosus thyrsus simillimus, ita ut facilè, aut ex malicia pro illo subtrudi, aut etiam minùs peritis imponere, hunc pro illo colligendo possit. Attamen *fructu, acinisque* caret, & nequaquam, ut in *Tugùs* seu *Amomo* immediatè ad radicem verùm è caulium exit summitatibus. *Flores* longioribus innixi pediculis, candidi sunt & ad medium flavescentes, suaveolentes, & gratiosi, ex tribus foliis tenuibus quasi laciniis, & aliis tribus frontatis, quorum medium fermè sesquiunciam latum, umbilico uno, & uno stamine suo majori croco fastigiato compositi. *Radix,* ut radix *Tugùs,* aut *Tagbac,* formæ majoris *Zingiberis,* aut minoris *Cannæ,* alba, & rubentibus telicularum reliquiis aut vestigiis geniculata superficie tenus. Hanc *Indi* Alexipharmacam & febrifugam esse ferunt. Provenit copiosè in *Caraga, Mindoro,* utì & *Indangensibus* præruptis cum *Tugùs* & Planta sequenti.

4. *Calamus floridus,* seu *Ganda altera. Folio* luxuriat *Gandæ primæ* tenuiori, sed longiori. *Flos* constituitur ex campanulato calyce, nodo sphærico insidente, tribus candidis foliolis mucronatis, & alio amplo, nonnihilum crispo & fimbriato, internè rubente, & ad marginem aureo tincto colore, quod crocum magnum unà cum umbilico exporrecto annexum habet. Ambit verò trinus ac trinus cauliculum racemi, qui ex ramorum summitatibus propullulat. *Radix* similis priori.

5. *Arundinem Indicam floridam,* seu *Cannacorum,* aut *Florem Cancri* quorundam, *Indi* Luzonis *Ticasticas,* alii *Biasbias, Quentason,* id est *Sphæritem,* & *Pangates* vocant. Ejus *radix* fracturas ossium ferruminat, & rupta consolidat, recens, contusa, sub cinere cocta, & imposita.

6. *Cannacorus floridus alter* flore superbit, ex croceo roseo colore punctatim interspersо.

7. *Cannacorus tertius* seu Indorum *Mamban,* aut *Bamban* papyraceo, lævi, & *Curcumæ* folio est simili. *Flore* albo, ex sex foliolis, fructu *Avellanâ* nuce æquali, candido, officulum lapideum inæquale, ut officulum *Olivæ* continente. *Radix* ut *Zingiberis,* sed major, insipida, inodora. *Caules* tricubitales, teretes, ramosi, farcti, enodes & fragiles. VIRES. *Radicem* adversus veneficium *Barang* commendant ; uti & contra mortiferum venenum, ovorum ni fallor *Aranei,* qui Tabaco inhærere solent, quorum fumus unà cum *Tabaco* haustus horrenda causare solet Symptomata, ejusdem *Mamban* Radicis succus.

8. *Cannacorum quartum Abang,* & *Gaguiguig,* vocant, similis est *Mamban,* at folio majori, fructum gerit ex croceo rubentem, ex triquetro tricornem, semine nigro, oblongo, & inæquali repletum.

9. *De*

9. *De Zedoaria, seu Indorum Tamogcansi.* Exul hortorum, locis incultis, opacis sub tutatrice umbra, & palustribus vicinis, sibi in pluribus similis provenit Plantarum trias: *Zedoaria, Gaidoar, & Curcuma.* *Zedoaria* folia *profert* lævia, duos trésve cubitos longa, bipalmum lata, aut etiam latiora, in mucronem desinentia, atrè virentia, & ad costam medium secantem spithamæâ, & subfuscâ macula striata, quâ à foliis *Gaidoar*, & *Curcumæ* distinuguntur. *Caules* constant foliaceis involucris alternè implicatis. Juxta caules ad radicem florum exit bipalmaris congeries, in spithameo scapo, cujus quasi imbricatus *thyrsus* parte infima viret, mediâ nativo interlito virore purpurascit, summâ omnino rubet, ínque varios panditur folliculaceos alveolos, ex quibus prominent *flores* discolores, ex croceis scilicet, & his internis, extimis verò rubellis foliolis concinnati, calices dixeris dissectis profundè, & diversimodè per ambitum labellis: in his gemina communiter succrescunt *semina*, pipere majora, quæ ferè ob aquam in alveolis stagnantem putrescunt. Hunc florum fasciculum *Indi Tamo* vocant, quem in aurora collectum, scilicet quando suis in alveolis rore collecto, & stagnante abundat, bono successu, ad attonitos, & stupefactos revocandos adhibent, excutiendo videlicet rorem continentem in caput patientis, ut humectetur, ubi sponte exiccare sinunt. *Radices Zedoariæ, Gaidoar & Curcumæ, Zingiberis* fermè sunt formæ, sed majores, magis teretes & carnosiores, nec fibrillis internè scatentes, ut *Zingiber, Costus, Galanga, Calamus odoratus*, deforis pallent, & exiguis superficie tenus intersectæ zonulis, [*lege* geniculis,] & subrotundis protuberantes matribus multifariè per humum serpentes, diversissimas assumunt figuras. Ex his crebræ radiculæ, crassius filum ligatorium crassæ prorepunt, varias pellucidas, & nodosas glandes ferentes. Distinguuntur ab invicem sequentibus:

Zedoariæ recens ex cœrulo internè candicat, subamara est, nonnihilum aromatica, cum acrimonia, odoris autem nullius specialis, nisi contrita fuerit, in resiccata odor, & amaritudo intensior.

Barac seu *Gaidoar* recens internè ex albo flavescit, magis amaricat Zedoariâ, minus acris èst & odoris infesti: *Curcumæ* croceo saturè rutilat colore, inassuetis odoris est parumper adversi & saporis fermè insipidi, nisi tantillum amaricaret, in desiccata amaror intenditur.

Gaidoar sublucidum, & magnitudine glandis quod Garcias ab horto describit, meo judicio videntur nodosæ illæ glandes, ex radicum radiculis *Gaidoar* propendentes.

10. *Gaidoar* sive *Zedoariam* alteram, Indi *Barac*, aut *Badac* vocant, hâc & *Zedoariâ* in veneni periculo sudores provocant, in convulsione verò, spasmo, arthritide & Scorbuti doloribus exinde balnea, & fotus, necnon inunctiones ex succo, oleo mixto *Ricinino*, commendant.

11. *Curcuma Officinarum, Crocus Indicus Aurifabrorum*, seu *Terra merita*, in Luzone *Dulao* vel *Dilao*: Sinis *Achiò*: In Leyte *Calavaga*: in Siao *Cuning*: in Bohol *Quinambac*: in Marianis *Mangu*. *Folium* folio *Gaidoar* magis flavescit, florum thyrsus non juxta, sed ex ipso caulis sinu prorumpit, qui totus ex candido erubescit. *Curcumæ* radix recens, contusa, oleo Nucis Indicæ *Cocco* irrorata, & sub cinere in folio proprio cocta, ac tepidè parti contrariæ cui assula, spina, aut spiculum infixum hæserit imposita, illud expellere brevi tempore, quotidiana confirmat experientia. Sic *Franciscus Colin* scribit spatio quatuor dierum expulisse *Cannæ* fragmentum (ex offendiculo ab inimicis *Indis* armato) quod septendecim diebus talo inflictum hæserat, tollendo unà omnem dolorem, & inflammationem, & tumorem. Alia similis offendiculi pars ex arundine, digito longior, quæ triginta diebus pedi infixa hærebat, sequenti extracta fuit cataplasmate, *VIRES.*

℞ *Lumbricorum ter.* No. viij. Rad. *Curcumæ rec.* Stercoris *Anatis*, ana q. s. Foliorum arb. *Caryophylla* ferentis No. iij. misce contusa.

Curcumæ radix supradicto modo præparata, ac imposita emollit apostemata, & tumores pertinaces continuando tandem resolvit, vulnera recentia conglutinat, ulcera callosâ & sordidâ emollit & extergit, contusa & sugillata fovet dolorem leniendo, & luxatis auxilio est. Suppositorii vicem agit, in ejus formam efficta, sale & oleo illita. Succus & pulvis urinas, menses & secundinas promovet. Succus epotus ebrietati resistit, oculis instillatus defluxiones, & phlegmonem arcet, auribus infusus tubercula emollit, & maturat, illitus inflammationes, & erysipelata reprimit, Succo Limonum mixtus, & inunctus scabiem desiccat. Subsidentiâ depuratus, & siphone injectus sine mora retentam evocat urinam, in pesso. Expressum, ex per noctem infusis in lacte *Cocci*, ana rad. *Curcumæ* & *Agonoy*, alvum sine molestiâ subducit, alvo adstrictæ aptus potus. Dolorem ventriculi & Colicum à flatibus ortos discutit emplastrum ex ana Rad. rec. *Curcumæ*, & fol. *Piperis* longi. In dolore pleuritico Indis *Danipang*, prodest efficaciter cataplasma ex radice *Curcumæ, Buraven, Nino, Lubigan, Tangantangan Macalpi* & oleo *Cocci* paratum, exhibendo dein succum [*lege* decoctum] foliorum aut radicis *Zerumbeth*. Alii Cataplasma ex *Zerumbeth, Nino*, arb. *Danata* foliis, & rasura *Tabog* conficiunt. In obsoniis plebi tenuioris fortunæ Croci locum subit. *VIRES.*

De reliquo & *Curcumam & Zedoariam Matthiolus, Schroderus, Cordus*, & alii nequaquam statuissent duplicem, rotundam scilicet & longam, si eis recentem videre plantam contigisset, nullomodo etenim duplex est, sed diversæ unius radicis sunt partes: Rotunda mater est, aut tuberosæ glandes, longa ejus sunt brachia.

De *Palantinis*, ad Caulo-arundinacearum siquidem plantarum genus potiore jure, quàm ad arboreum spectant: Utpote radice arundineâ, caudice cauleaceo, ac herbaceo, flore, & florum thyrso analogo Curcumæ, & hujus generis plantis, caulo-arundinaceis seu imbricato gaudentes.

1. *Bro-*

1. *Brochardi,* & *Cotovici* Pomum Paradisi. *Ficus Indica* Linschotani. *Lerii* Pacoaire, *Pacovera* Theveti. *Musa* Arabum. *Persarum* Darache Mous. *Syrie* Mose. *Pican* Malayorum. *Bengalensium* Quelli. *Guineæ* Bananas. *Malabaris* Palan, *unde corruptè* Plantanus, *& pejus* Platanus, *melius & proprie* Palantanus, *& Luzonis* Sagum, una eademque, annua, & omnium herbacearum maxima est planta.

Nequaquam lignifera est arbor, *caudice* siquidem caulo-arundinceo, ex viridialbescentibus, nervosis, spongiosis, & succulentis compacto obvolucris, trium sæpius orgyiarum longo, pedes tres quatuórve crasso assurgit. *Folia* sex cubitorum, & longiora, bicubitum lata, sponte sua nunquam, à ventis verò exagitata, pennarum adinstar transversaliter in lacinias multifariè finduntur. Quorum (quæ ramos dixeris) decem, aut duodecim tantùm, integra habet planta, quorum novissimum in longum tubum arctissimè convolutum, erectum exporrigitur, mox justam magnitudinem adeptum sese explicaturum. Ex foliorum meditullio, in summitate plantæ, magnum, coniformem, & ex pluribus rubicundis imbricatim coacervatum tegumentis, Elatis, seu Spathis, mittit spadicem, Indis *Posò,* & *Ubur* dictum, qui eis unà cum *Tarotamsi,* seu fructibus teneris decoctus in cibum venit; ut *Doat* seu spadix *palmæ Cocciferæ,* Hispanis *Palmito.* Hujus spadicis unicum obvolucrum, Elate, seu Spathe octodecim, aut viginti protegit *flores* : (coloris ex albo obsoletè rubentis, constantes ex duobus foliolis, longo, scilicet & carinulato, & altero lato utriculari, quinis staminibus cum crocis, & longiori umbilico uno) totidem subsequentium ficuum prodromos, & sic in reliquis. Tempus dein racemum (Indis *Cabuli,* & *Bulig*) non raro 150 ficubus, magnitudinis *Cucumerum* onustum, reponendi à foliis aliquot in planta marcescentibus desumitur, & indicatur, vel ubi aliquot ficus in ipsa planta jamjam flavescunt, quo sublato, unà & caudex neglectus emoritur, aut mox exscinditur, nullo siquidem modo, uno plures affert racemos, certa attamen in germinibus à radice assurgentibus, quæ Indus *Saba,* & *Suli* vocant, remanet, & adolescit spes fructûs ulterioris. *Radix* formæ est majoris, & tuberosæ radicis *Cannæ Indicæ* cavæ, carnosa, & cauleacea, ut caulis *Brasicæ,* crebris minoribus barbata radicibus, ut in *Curcuma,* sed proportionaliter crassioribus.

Palantanorum species plures viginti numerantur.

2. Palantini *Tinduges,* seu *Tongduces* omnium sanè maximi, pedem communiter Romanum, & nonnunquam cubitum longi, uncias sex, octo, & amplius crassi, cortice crasso coriaceo ut reliqui contecti, caro flavet, in aliis rubet, in cæteris albicat, & horum delicatior est, nec crudi ut reliqui, sed assi, *saccharo, cinamomo,* & *vino* aspersi, esitantur. Racemus verò horum proportionaliter suos nutrit *Tongduces,* seu *Tongduques* : majorum videlicet tantùm octo, aut decem ; mediocrium XV. aut XX. minimorum XXX. aut XL. Ex his *Vinum* paratur non expressione, sed Vinum ardens, contusis scilicet, confermentatis, & destillatis, ut ex *Tritico, Oriza, Pomis, Quaiavis,* & lacteo succo *Palmæ Cocciferæ* Tuba *dicto,* fieri solet.

3. *Palantani Anipa,* seu *Sabnipa* sive *Dacnipa,* sunt præstantiores cæteris, unciis sex longi, propemodum triangulares, flavi, odorati, & gratâ quâdam acedine sapidissimi.

4. *Boloy* sunt odoriferi.

5. *Saba, Pinocol,* seu Episcopi appetiscibiles sunt, & Sani, carne albida, vix non quinque-angulares, & Anipa breviores, horum planta omnium maxima est, & nonnullis in regionibus racemum mittunt orgyiam longum.

6. *Canarà, Sinarocsac, Taiong, Ynambac* similes sunt *Canaræ.*

7. *Pagara, Pacol,* vel *Pegoja, Lisohan, Butulan,* seu *Buthuan,* ob lapillos quibus referti sunt exosi sunt, cùm cæteroquin fertiles sint, sani, & optimi gustûs; aqua attamen ex inciso caule stillans, biliosis prodest alvi fluxibus, & urinæ ardori, cinis verò radicum partum facilitat epotus. Fructus contusus aceto parando deservit.

VIRES.

8. *Bunguran,* [lege *Bungulan,* seu *Bogonoram,*] seu *Glorias* & *Duca,* minores sunt quàm *Tongducques,* subflavi, dulces, suaves, & molliusculi, beneolent, sapiunt melius, eduntur avarè, & digeruntur pessimè.

9. *Torlong dato,* & *Torlong Binocot,* ob figuram nobilium vocant digitos, saporis sunt suavissimi, planta verò ut & racemus parvus.

10. *Trior,* seu *Gapis,* alii *Palantano de Moluco* vocant, sunt ordinarii, lutei, intensè breves, & crassi, hi ad solem curantur, & siccantur, ut fiant *Palantani* passi, racemum habent magnum.

11. Aliud genus *Palantanos de Batavia* vocant, fructu turgente, adinstar mediocris melonis.

12. *Pinitogo,* seu *Tampubin* sunt omnium minimi, quoad caulem, racemum, & fructum, qui rotundiusculus est, & magnitudinis pruni majoris.

13. *Tinacgacan,* [lege *Binonga*] aliis *Lynoios,* racemum habent fructu reliquis magis congesto, parvo, ut *Pinitogo,* viridi, suavi, molliusculo, facilis digestionis, & cortice tenero.

14. *Galayanes* sunt tenues, & crocei.

15. *Cubaos* breviores.

16. *Cambinges,* [lege *Sungay cambing,*] formæ sunt cornuum capræ.

17. *Binticohol,* seu *Ternatenses, Hartabellacos* quatuor Species.

18. *Gayoran.* 19. *Sapar.* 20. *Booy.* 21. *Talip,* lege *Tarip,* & *Pinoti,* &c.

22. *Palantano* congener, & simillima est planta *Abacà,* caule, magnitudine, folio, fructu, qui parvus, asper, durus, & insulsus est. Ejus Species No. 26. si non plures. *Abacà* id est *anticipare,* nam caulis antequam fructum promat exciditur, non ad escam, sed ad vestiendum Indum aptissimus. Ità ex *Labnisan,* seu filamentis crassioribus. quæ ex caulis obvolucris facili, & pauco beneficio præparatis extrahunt, conficiunt funes, & alia hujus generis. Ex tenuioribus fibris parant *Tinagsa* quâ communiter vestiuntur. Illa autem quæ *Nipis,* &

Magamay

Magamay vocant ex delicatissimis conficiunt filis, & festis diebus dedicata sunt. *Ybalasun*, seu *Ponoan* id est *reliquis melior*, eò quod fila habeat, alba, longa, multa, fortia, & omni tempore: hanc *Abaca* speciem, alii *Poonan* vocant eò quod planta citò intereat, ut *Ybalas*, & non nisi semel prolificet. Secundam speciem *Ynusa* vocant, id est *mirabilem*, & quod & caulis, & hinc fila educantur quatuor ulnis longiora. *Lipotanay* plurimos à radice mittit proles. *Ybayup* fila habet suavia, & albissima. *Layahun* caule est magno, & albo. *Agotay* Sylvestris cum fructu eduli. Reliquæ species sunt *Alman*, *Sinamoro*, *Laquis*, *Tuigun*, *Inti*, *Bunayon*, *Iros*, *Anos*, *Turubugun*, *Hinaton*, *Abot*, *Posoanna*, *Limosuaca*, *Minalarbarna*, *Mananling*, *Loò*, *Bubu*, *Lapnis*, *Lupis*, & *Lanote* cum reliquis, parandis vilioribus telis deserviunt, ad carbasa dedicatis.

De Zingibere, seu Luiya.

ZIngiber Indus *Luiya*, vel *Loiya*, Sina *Gingù* vocant : Ut experirer florem nè ferat, néc-ne, horti domestici incolam esse feci, uti anno elapso unicam radicem, libram pendentem erui : sed & trium & quatuor librarum eruuntur : reliquas immotas reliqui florem expectans, quem tamen necdum vidi, simillimum attamen esse flori *Zedoariæ* Indi affirmant. *Zingiberis* siliquam cum semine *vide* Lobelii *Observ.* Crescit *Zingiber* locis incultis, umbrosis, & subuvidis, quamvis & à *Sinis* lucri causâ sedulo excolatur. Propagatur radice, & non semine. A radice multiplices, & cubito altiores, & sibi invicem succrescentibus foliis constantes, graminei, & fragiles protruduntur caules, qui *foliis* ab octo, usque ad viginti, acutis, unciam latis, sesqui-palmum longis, ex utroque caulis latere alternatim dispositis, exornantur, vinciuntur. Nulla gerentes in summitatibus ut scribit *Nirembergius* capitula *Stræchadi* similia. Quod *Antonius Pigafeta* caules scribat palmum altos esse, æquivocatio subest : *Hispanus* enim spithamam palmum vocant. E contra rectè *Christ. Acosta* trium, quatuorve palmorum altitudine assurgere tradit; ut apud *Clusium* in *Exoticis*, & non trium, aut quatuor cubitorum, ut habet *Historia Lugdunensis*. Ipsam radicem quoque rectè *Chabræus*, & *Matthiolus* asserit geniculatis repere internodiis, & foliis esse arundinaceis, sed magis nigricantibus, & non *Iridis*, aut *Gladioli*, ut vult *Nirembergius*, & *Monardes*. Quantùm verò ipsa planta, ab *Iride* differat, ex adjecta videre licet icone, unde *Iconem* apud *Chabræum*, *Matthiolum*, *Hist. Lugdunensem*, & *Lobelium* extantem, aut plantæ teneræ admodum, necdum in justam figuram excretam, aut spuriam esse censeo.

2. *Zinziber alterum* loca amat magis arida, caules, folia, & radix non tantùm luxuriant, sed sunt graciliora : *Radix* solidior, nec ità succulenta, & hinc minus cariei obnoxia, magis fervida est & æstimata priori. Provenit copiosè itinere quô *Silanio*, *Lianium* itur.

Vallesius Methodo Medendi, *fol.* 285. docet in putridâ à refrigeratione causatâ, cum externum frigus jam recessit, & homo jam apertè febricitat, rectius incipi à missione Sanguinis, quàm à calefacientibus, & laxantibus cutem : Et Controversiarum Medicarum, *lib.* 7. An liceat refrigeratis secare venam ? citans *Galenum* 8 *Method. cap.* 4. ubi sanguinem mittere festinanter præcipit in diaria febri, ex cutis obstructione : concludit non modo mitti debere sanguinem ubi adest refrigeratio, sed & præproperè faciendum, in turgescentia sanguinis, ex subita pororum constipatione, & humoris serosi repercussione ab suscepto ut vocant aëre.

Idem docent *Petrus Paschalius*, *Willisius*, *St. Crusius*, & plerique alii faciendum. *Sennertus* per *Bonetium* in *Epitomen* redactus *fol.* 532. titulo Ephemeræ curatio & angustia cutis. *Santacrusius* de Impedimentis, *fol.* 256. *cap.* XX. Refrigeratio cutis. Verùm in *Luzone*, & adjacentibus hæc doctrina locum non habet, omnes siquidem febricitantes à refrigeratione cutis, moriuntur infallibiliter si sanguis mittatur; sive sit Diaria, sive Synochus putrida; Ut contigit *Curuzaleguio*, *Isatio*, *Bisanio*, *Gusmano*, *Bannuelos*, *Willareal*, & aliis. Ratio est ni fallor, quia in *Luzone* ob calidum & humidum clima, natura evacuationi per diapnoen nimiùm assueta, hâc suppressâ, & spiritu vitali à Sanguinis missione subtracto, necessariò succumbit. *Secundò* quia semper si refrigeratio necdum absolutâ concoctione contingat, conjuncta est ventriculi cruditas, hinc Enema, ante sudoriferum injectum utilissimum est. *Tertiò* quia plerique in *Luzone* degentes labe affecti sunt scorbutica, qui non depauperatione spiritus vitalis, sed refocillatione opus habent.

Zingiberis decoctum factum cum Semine *Anisi*, & q. s. *Sacchari*, & calidè epotum, *Luzonis* commune, & efficacissimum est sudoriferum in refrigeratione, vel transpirationis insensibilis cessatione : Scilicet cum æstuantes, vel etiam sudore actuali suffusos frigidior aër, aut ventus asperior refrigeraverit, mox articulorum, necnon musculorem, & capitis dolore atrocissimo, vigiliis, & febri ardenti, siti, cum ciborum innapetentia, & corporis totius summa corripiuntur lassitudine, & inquietudine à supradictis doloribus ortâ, & tunc ad supradictum potum, tanquam ad jam expertum, certum, & comprobatum remedium confugiunt, à venæ sectione, ut vipera fugiendo. Si Diaria in Putridam abierit, idem reiteratur potus : sed cum vino paratus, & addita *Contrayerba* Luzonis, *seu* radice *Doso*. Vel cum ex *Zingiberis*, *Cinamomi* ana ℈j. *Sal. Petr.* ℈ij. pulvere pro Dosi. Et ut sudor facilitetur, contrectetur prius, & comprimatur manibus totum corpus à pedibus usque in caput, & admoveantur plantis pedum lateres benè calidi, & propinetur potus. Non neglectis Hypochondriorum contrectatione, Enemate, aut etiam vomitorio, (si unà cum refrigeratione ciborum cruditas, seu indigestio adfuerit) donec usque sudor copiosior fluxerit. *Zingiberis* recentis succo tepefacto fovent,

ungunt, & sæpius moribundos, ac summe debilitatos, vaporem masticatæ radicis insufflando vitâ donant, Obstetrices, suos neonatos alumnos. Potus factus ex *Zingibere*, cortice arb. *Dapedape*, & rasura *Cocci*, per triduum exhibitus, auxilio est alvi fluxibus cum tenesmo. Spasmo, Convulsione, Paralysi, pedum formicatione, & stupore ex *Scorbuto*, laborantibus, multùm debilitatis, & frigida intemperie ventriculi effectis prodest, & recreat, modicum vini generosi, cum tantillo succi rad. *Zingiberis*, & *Doso*, partem affectam dein iisdem contusis, & sub cinere calfactis fricando, ungendo, fovendo, sed & pulsus, cor, synciput, & plantas pedum. Succus vulnera recentia cicatrizat, colicos dolores à flatibus tollit, raucedinem sublevat. In Ictero commendatur cum *Curcuma*, in cibis, & in *Chiara*. Succum spatio duodecim horarum in petra, aut pyritide relictum, eam findere narrant. An calculo renum proficuus? A veneno præservare potum, & appensum ferunt *Zingiber*, sed sumere præassumpto jam veneno, interimere narrant.

De Zerumbeth, seu *Zingibere Rubro, Sylvestri,* seu *Ternatensi.*

Zerumbeth, alii *Zingiber rubrum*, *Sylvestre*, *Ternatense*, & *Marem* vocant. Indi *Banglay*, & *Pangasam*. Sub principium mensis *Junii* cum ventorum nubibus se turba protrudit, vagaque Hypotadæ regione sparsa incestat auras, cumque pluviæ creberrimæ, & hinc inundationes exorbitantes annuè *Luzonem* irrigare solent, exerit, & pandit *Zerumbeth* folia, foliis *Zingiberis* in omnibus similia, verùm ad omnem dimensionem triplo majora; *Caules* plures tricubitales, & altiores assurgunt, è radicum tuberosis matribus, seu capitibus, quorum costam utramque quinquaginta sæpius folia, ordine alterno disposita, dilutè viridescentia, spithamâ longiora, & sesquiunciâ latiora amplexantur. *Radix* item formæ est *Zingiberis*, constans tuberosis capitibus, superficie tenus articulatis brachiis, & inutilibus radiculis, quæ in nodosas glandes intumescunt, quarum unam viginti septem unciarum in horto erui domestico, sed multò majores dein passim in incultis erui conspexi: coloris autem est Crocei, ità ut inter *Gaidoar*, & *Curcumam*, medium obtineat coloris gradum, odoris vehementis, Theriacalis, & saporis intensè aromatici, cum amaritudine, & acrimonia. *Mechinum* ni fallor *Lobelii*, internè solida, nec facilè cariei obnoxia, fibris quibus *Zingiber* scatet, carens. Deforis verò, ex alis seu bulbo-tuberosæ radicis sinubus perplures prodeunt tenues, & teretes radiculæ, nodosis, ut in *Zedoaria*, terminatæ glandulis. Ad *M. Julii* exodium radix *pistillum* coniformem, imbricatum, seu spithamæam progerminat clavam, ex foliaceis compactam squammis, ex cujus quolibet folliculo successivè flos exit unicus, coloris albicantis, constans foliis quatuor, tenuioribus duobus, latiori, & mucronato uno, & quarto amplo, repandè reflexo, subflavo, & duobus staminibus cum umbilico.

VIRES. Radice *Zerumbeth* condiuntur cibi, quos croceo inficit, & jucundè simul aromatizat. Succus cum *Balanti*, *Batuan*, & *Pangalamayo* dysenteriæ medetur. Menses, & urinam evocat per se exhibitus. Venenis, herbis nocivis præfiscinè, & serpentum morsibus efficaciter resistit. Nauseam, & vomitus, ventriculi dolores à flatibus, & colicam sedat, si simul & deforis stomacho imponatur rad. rec. contusa, & sub cinere cocta. Ità, addito *Ol. Sesamino* præparata, vidi in duobus fratribus curatas hernias carnosas contumaces, annotinas, & aliis remediis non cedentes, Filiis *Barredo*. Octiduo continuato discussi scrophulam majorem sub mento *D. M. Bollio*, & alias filio *D. C. Franco*. *Ecchymosim* in tibia à mense uno in *C. E. Rodriguez*, Molestissimas puncturas, & dolores à flatibus sub scapulis à duobus mensibus in *C. P. Vasguez*. Serapio *Zerumbeth*, foliis ex viridi citrinis, *Salignis*, & odore *Citri* esse rectè habet; quod verò arborem dicat, parùm interest, pro arbore planta substitui, aut subintelligi debet. *Indi* in pleuritide potu ex foliis, aut radice *Zerumbeth* pro sudore, utuntur: Parti affectæ imponunt *Zerumbeth*, *Nino*, & *Danatæ* arborum foliis, mixtam rasuram *Tabog* in cataplasmate. *Tapay* fit ex radice *Zerumbeth*, seu *Pangasam*, *Zingibere*, *Galanga*, cort. arb. *Tongol*, foliis *Ocymi Garyophill. Betele*, *Suganda*, *Arthemisia*, bulbis *Schœnanthi*, Ligno *Taratara* & Semine *Dauci Cretici*, contusis, & succo *arundinis Sacchariferæ*, & farina *Orizæ* subactis, in placentas efformatis, & umbrâ desiccatis. Hoc *Tapay* deservit pro Vinoso liquore *Pangasi* parando. *Pangasi* fit ex *Oriza* munda cum aqua, ad aquæ consumptionem decoctâ, super stoream extensâ, ubi supradescripto placentarum *Tapay* pulvere conspergitur, cooperitur, & acescere sinitur; jam acida in vasa majora fictilia reponitur, superfusa aqua & q. s. *Mellis*, ut confermentescant, & vinescant, vinescit autem spatio decem dierum. Hoc vini genus *Indi* conficiunt, quô sua læti celebrant festa, liquorem longis tubulis ex fundo vasis hauriendo. Reaffunditur autem tantùm aquæ, quantùm vini exhaustum est, donec imbecillius reddatur. Quod alii ipso die nativitatis filiorum conficere solent, terrâ defodiunt, & usque in diem Nuptiarum defossum relinquunt, ubi non tantùm non corrumpitur, sed plurimùm melioratur. *Bysaianis Binarcan*, alii jam fermentatum *Pangasi* per alembicum destillant, & vinum seu aquam ardentem eliciunt, iis *Dalisay*. Sed & *Orizam* dicto *Tapay* fermentatam in panes cogunt, aqua decoquunt, quos addito pauxillo *Sacchara* edunt, ordinarium Vulgi jentaculum. Hoc decoctum *Pangasi*, Diarrhœâ laborantibus prodest, ventriculum enim confortat, & digestionem adjuvat. Quod & vinosum *Pangasi* præstare credo.

De

De Costo Arabica, seu Indorum Magbay.

1. SImili fermè modo crescit, ut *Zingiber*, & *Zerumbeth.* Planta *Magbay*, seu *Lampuiyang*, quæ *Costus est Arabica*, sive Costus *Arabicus*, & *Syriacus* effigie *Zingiberis* Penæ, *&* Lobelii, caules promit, *&c.* extollit altiores *Zingibere*, minores *Zerumbetho*; sed non erectos, ut hæ, verùm ad latus procumbentes, foliis stipatos uncias tres latis, & novem longis. *Radix*, ex omnibus hujusmodi radicibus, simillima est *Zingiberis* radici, coloris deforis pallescentis, internè ex candido parumper flavescit, substantiæ farinaceæ, & friabilis, cui creberrimæ impactæ sunt fibrillæ. Sapore *Zedoariâ* magis amara est, aromatica, acris, & suaveolens. *Pena* dum recentem mitiorem, & vetustiorem recenti magis amaram esse dicit (Hinc ni fallor, *Costi*, in *dulcem*, & *amaram* distinctio) non aberrat à vero, quod & *Garcias ab Horto*, & ipsa in aliis confirmat experientia. *Florum* thyrsum seu fasciculum habet *Zedoariæ* similem rotundiorem tamen & tantillùm solummodo, hiantibus alveolis, ex quibus flosculi prominent qui pallido colorantur purpurisso. *Fructus*, seu seminis receptaculum, corticoso-siliquosum, ut *Cardamomi* minoris *Officinarum*, eo majus, triventre, trifore, album & supernè purpurascens. *Semen* simile semini *Boraginis*, oblongum, striatum, asperum, nigrum, gustu acre & quasi ut *piper* morsicans. Costi Arabicæ *radix* contusa, folio *Plantani* obvoluta, & sub cinere cocta, VIRES. ventriculo imposita, eum mirabiliter confortat, ventri, coli lenit cruciatus, uteri regioni, aut pudendis, tumores illibi exortos dissipat. Prodest & in suffocatione uteri, in suppressione urinæ, mensium, & secundinarum mora nimia. Succus, decoctum, aut pulvis valet ad supradicta, & in morbillis, febribus, flatuum molestia, venenis, & venenatorum morsibus, coercet vomitus, curat diarrhœas, & lumbricos expellit.

2. *Costus legitima*, olet florem *Zhampacæ*, Mauri *Gutcharatenses Uplot* vocant & *Putzu.*

3. *Costus Sylvarum*, odoris est *Arabicæ*, foliis item, sed minoribus, vix palmum longis, *caules* cubitales, *radix* exigua, fibrosa, apices foliosis fastigiati thyrsis, grana oblonga, candida, molliuscula, carnosa continent, ex quibus propagatur.

De Galanga *majori, seu Indorum* Langcoaz.

IN descriptione *Galangæ majoris*, mihi, cum *Clusio* nullomodo satisfacit *Christ. Acosta*, & hoc ob adjectam Iconem (*Acosta* plantas in *India* vidisse, in *Europa* pinxisse videtur) quam potius junioris *Zedoariæ*, aut *Curcumæ* esse dicerem, quàm *Galangæ*, nam hæc nequaquam, ut dictæ plantæ, radicum fibris appensas habet nodosas glandes, & ipsa etiam folia contradicunt.

1. *Galangam majorem* Indi *Ancoas*, vel potius *Lancoas*, & *Langcaoaz* vocant, nonnulli Botanicorum *Zingiber masculum*, sed perperam. *Caules* arundinaceos, ex foliorum apophysibus arctè compactos mittit, duos, tresve cubitos altos, *foliis* stipatos mucronatis, alternè exeuntibus, foliis *Costi Arabicæ* similibus, sed his magis atrè virentibus. *Radix* quæ creberrimis minoribus intricata est fibris, aut radicellis, purpurascit, crassa est & nodosa, frangenti contumax, & radicibus *Arundinis* similior, quàm *Zingiberis*, saporis aromatici cum intensa acredine, & odoris grati, ac vehementis. Florem *Garcias ab Horto* candidum esse tradit, quem necdum vidi, quia in horto domestico ultra sexennium plantata necdum floruit, *Indi* similem esse Flori *Costi Arabicæ* narrant. *Radix*, indigesta, ac cruda in ventriculo detenta concoquit, inflationes tollit, colicæ ac uteri obstructionibus, ac à materia flatulenta, aut frigidâ VIRES. intemperie productis affectibus opitulatur. In Errhinis confortat caput. Recens contusa, & calidè imposita prodest, in imbecillitate ventriculi, diarrhœa à cruditate, & vulneribus intoxicato inflictis spiculo.

2. *Galanga* minor *Mauris* Gutcharatensibus dicitur *Kuniien.*

3. *De Planta Ticàla.*

Planta *Ticàla* similis est Plantæ *Bagongbong*, & ab ea fructu solummodo differt, qui formâ, & magnitudine est *gratiosæ Pineæ*, seu fructûs *Ananàs*: verùm ex capsulis, aut receptaculis carnosis, acido-dulcibus, edulibus, uncialibus, ex morello rubentibus, tessellato ordine digestis, supernè subrotundis, & florum vestigiis coronatis, in conum desinentibus, & semine *Amomonti* vix non simili, sed crebriori repletis componitur.

4. *De Planta Amomonte.*

Amomonte, seu *Aromonte* planta novella trium aut quatuor spithamarum *alta*, non rectum sed in obliquum, seu cochleatim assurgit; de reliquo verò caules pollicem crassos, ferrugineos, ex foliaceis plicis constantes, & ad duas orgyias assurgentes adulta emittit: *Folium* in sesquipalmari distantia, folio *Tugùs*, seu *Amomi* simile est, & minus alternum, clarè virens, pedem longius, & albo ex adverso canescens tomento. *Florum*, ac *fructuum* elegantissimus fasciculus ad

ad radicem, seu caulis partem infimam, ut in *Amomo, Costo,* & *Zedoaria,* protuberat, compositus ex novem ordinibus, uncialium, & purpurascentium tubulorum, viridi ac mucronato folliculo ad medium usque coopertorum, ex quibus tubulis flosculi identidem unciales, candidi, campanulati, & in summo trifidi, exporrectâ lingulâ prominent. Jam dicti tubuli posthac semine gravidi, nuce avellanâ magis ventricosi facti, tribus finduntur, aut dehiscunt rupturis, & semine, semine *Raphani* pari, nigro, duro, insipido, copioso, arctè congesto, atque foraminulo naturaliter pervio, ut semen *Badiyang,* ità ut commodè filo induci queat, turgidi gratiosè superbiunt. *Radix* arundinacea est.

5. *De Planta Pamucug.*

Pamucug in *Samar,* in Leyte *Hamamacu* vocant, plantam altitudinis staturæ humanæ. *Caules* attollit, digitum crassos, farctos, geniculatos, & *foliis* per palmaria intervalla, alternè sitis, glabris, latitudinis palmaris, & pedalis longitudinis obsitos. *Flores* ad folii geniculum exeuntes, innumeri, purpurei, trifolii, quorum medium seminis petiolus, similis semini *Cnici,* occupat, ex nescio qua sessili congerie protuberantes, formam quasi sphæricam juglandinâ nuce majorem, ità simul congesti repræsentant. Hujus plantæ contusa folia, jugulo imposita, spinas piscium œsophago inhærentes, ut radix *Doso* extrahere ferunt. Verùm felicius, & brevius extrahitur forcipula ex arundine in fine fissa, cui assula parvula filo alligata sericeo, quæ fissuram adaperiat, leviter inseritur, adaptatâ forsiculâ spinæ, filo assulâ extrahitur, ut forficula claudatur, & spinam apprehendat.

6. *Alibàngon* planta est bicubitalis, *radice* minori *Tacbag,* caule rubente, quinis, aut senis dotato arcuatis assurgit ramusculis, *folia* communiter novem uno in ramusculo, foliis *Lampuiyang* similia, sed omnia una ex costa, seu latere, præter infimum dependent. *Florem,* & *fructum* non observavi.

7. *Panàon,* planta similiter arundinacea est, ut *Alibangon, Pamùcug, Amomònte, Ticàla,* & *Dalicàn,* de reliquo simillima *Amomo,* à quo non nisi sapore fructûs distinguitur. *Panaon* plures ab una radice attollit scapos, scapo *Dalican* humiliores. *Folia* foliis *Dalican* longiora, & ampliora. *Fructum* ad Scapi truncum differentem à fructu *Dalican.*

8. *Dalican* similis est Plantæ *Bagongbong,* floreum, & semine prægnantem thyrsum ferens ad radicem ut *Birao,* seu *Amomum. Dalican* ab una radice unicum emittit scapum, altiorem scapo Panaon, sed folia breviora, & angustiora quàm *Panaon,* fructum fert subter terram. *Plura vide post Batatas.*

Huc, & ad arundinaceum genus spectat, ni fallor, & *Cardamomum* omne *Officinarum.* Quod Lobelius in adversariis asseverat, scribens plantas esse *Zingiberi* consimiles. *Gutcharenses* Mauri ferunt esse plantam tricubitalem, foliis Cannacori, floribus albis, qui crocis referti sunt, alii Plantam esse tricubitalem, folia habere foliis *Zerumbeth* latiora, foliis verò Curcumæ angustiora: Florem simillimum plantæ Cannacori, sed candidum, & flavum, & rubrum, crocis, seu antheris refertum. Medicos apretiare semen plantæ floris flavi. Radicem esse arundineam, & modicè morsicantem. Hæc à fide dignis.

1. *De Schœnantho, & Baligoco,* seu *Junco odorato duplici. Schœnanthi* meo videri optimam descriptionem exhibet *Chabræus* in Sciagraphia stirpium: *Iconem* verò *C. Clusius* in Exoticis, quæ equidem flore caret; sed neque in *Luzone,* aut adjacentibus florere observo, quod & *Nirembergius* in Historia Naturæ adnotat, alibi nihilominus locorum florere credendum, præsertim cum id ipsum multi viri docti suis affirment scriptis, & insuper florem ad sputum sanguinis valere tradant. Quod autem *Clusius* cum *Monardo* Junco odorato *Rosæ* odorem contra assertionem *Dioscoridis* neget, nescio quâ ratione, cùm recenter desiccatus odorem *Rosarum* spiret fragrantissimè. Sed nec ideò annuam censendam esse puto plantam quod *Clusio* frigore perierit, nam in *Luzone* & adjacentibus regionibus perpetuo viret, ex uno bulbo-caule plantato in multas, & amplas excrescens plantas. Tertiò nequaquam culpandus *Serapio,* qui nodosam esse dicit radicem, cum prætenera atque novitia, & capillaris *Clusii* brevi interierit tempore, adeóque non habuerit sufficiens, ac requisitum tempus ad radicem matrem, & hanc articulato-nodosam generandam; profert autem & nodosam, & capillarem cursu temporis utpote semper virens planta, & cum infima folia continuò exarescant, putrescant, decidant, necessariò ut in *Acoro* videtur, & contingit, longior, articulata necnon nodosa remanet, *Radix,* radicellis, seu fibrosis cirris implicata creberrimis, ut in appicta icone videre licet, ubi cæpaceum, seu bulbosum simul appictum caput, quod ex flavo rubet, quò verò planta vetustior, eò major, longior, liquosior, insipida, & nullius prorsùm odoris est *radix.* Quod *Galenus* Schœnanthi calamos, ac radices non minus acres, quàm folia esse tradat, de Calamis, & bulbo, seu ex cæpaceis tunicis composito capite intelligendum esse puto, cùm hæc communiter plura simul unâ ab radice proveniant, & fermè semper relicta nodosa radice evellantur, aut abjecta deficcentur. *Schœnanthum* præterea inter nociva Capiti recenset *Tillmanus,* & *Schœnbornius*: Ast hujates *Indi* eo crebrò additamenti loco, aromatizandi gratiâ piscibus decoquendis adjiciunt, nec dolore capitis infestantur, imò cibos jucundè conditos habent. Syrupus, Succus, Infusum, aut Decoctum *Salaus, Tanglat, Tanglar,* seu *Tanglay* id est *Schœnanthi,* urinas, menses, partum, flatus, hydropicorum aquas, & renum pellit calculos, ultimum in *P. de Sylva,* & *A. Fabregas* expertus sum.

VIRES. Adversatur venenis, & præcipuè in fotu ad vulnera sagittis veneno illitis dilaudatur. Decoctum pro collutione dentes vacillantes confirmat, dolentes placat per se, vel cum *Origano, Roremarino* & *Nitro.* Aqua *Schœnanthi* sine vino ex recentibus bulbo-cæpaceis capitibus destillata,

lata, non tantùm eſſe aperitiva, ſed aliquo modo laxativa: prout in *A. Dias*, *J. Zarzuela*, *A. Robles* & *P. Navarro*, inſignioribus obſtructionibus laborantibus operabatur. Eſſentiam ex ſpiritu proprio, & Tinctura paratam efficaciſſimè deobſtruere expertus ſum in *B. Raio Dorlà*, *M. Merino*, *St. Olmeido.* Verùm hâc adhuc efficacius obſtructiones expedire obſervavi, in *P. de Sylva*, *A. Marin*, *M. de Salas*, & *P. Vaſquez*, Elixir, ſeu ſalem *Schœnanthi* ſponte ſuâ in liquorem reſolutum. Oleum dd. ſine additione elicui fragrantiſſimum ex tunicato-cæpaceis bulbis ſat copioſum.

2. *Baliyoco*, *Bariyoco* vel *Balicocog* eſt *Juncus odoratus alter*, qui crebra germina, non tamen ità bulboſa aut capitata ut *Schœnanthum* ab una emittit radice. *Folium* propè unciale, ſeſquipede longius, ſtriatum, ſubaſperum. *Florum* cauliculus de medio exurgit bicubitalis, conſtans ex ſibi invicem incumbentibus foliis infernè, ſupernè in ſpicam ex octo circiter ſpicellis compoſitam abiens, quam non niſi reſiccatam & malè tractatam habui. *Radix* ex innumerabilibus, intricatiſſimíſve, ac odoriferis componitur capillaribus cirris, quam *Indiæ* in *Leyte*, & *Samar* oleo incoquunt Seſamino, capillo curando deſerviturо.

3. *Panobolan* eſt Juncus cujus medulla pro Ellychniis deſervit. *Sinis* . Pulchellus, denſè ſtipatus, arvorum *Orizæ* Juncellus, *Indis*

1. *Cyperus rotundus minor Officinarum*, ſeu Indorum *Motha*, *Surſur*, *Onoran*, *Cuſung* vel *Golonlapas*, facie eſt omnino *Dulcichini Botanicorum.*

2. *Cyperus eſculentus Luzonis*, ſeu Indorum *Apulit*, aut *Pogos*, eſt *Italorum Traſi*, provenit ad lentè decurrentium fluviorum ripas: pro folio piſum majus capientes, & ſeſquicubitales erigit tubulos, per intervalla intergerinis papyraceis interſeptos valvulis, quorum nonnulli in uncialem neglectam, & parùm ſpecioſam deſinunt ſpicam. Cirratæ ex creberrimis fibris radici deforis nigri, ſeſſiles & quibuſdam zonulis articulati implicantur globuli, avellanâ nuce majores, qui crudi, cocti, & ex polline in pultes redacti eſitantur.

3. *Cyperus eſculentus Sinicus*, ſeu *Maatchi*, vel *Peetchi*, ſive *Canarinorum* & *Indiæ Cazeras*, folium habet ſurrectum, teres, tubuloſum, ſeſquipedale, porri ſectilis facie: *Radicem* fuſcam, fibroſam, de qua ſeſſiles, aliquot liris cincti, deforis ſubruffi, internè candidi ut *Apulit*, caſtaneâ majores, aut pares, & Nuce Indica *Cocco*, ac *Amygdalis* ſuaviores eſu, ac dulciores, bulboſíve dependent glandes. *Florem* non obſervavi, quia inundatione periêre plantæ.

Cyperoides ſunt *Daat* [lege *Laas*] *Ticcoi*, *Ticquio* [lege *Ticquinticquinan*,] *Pangrun*, *Panguſan* & *Balangot.*

4. *Gramen Cyperoides* primum, folium habet anguſtum, erectum, latere uno acutum, alterò carinulatum. *Caules* quadrangulares, ſtriatos, panicula ex crebris glomoſiſque ſpicellis coronatos. *Semen* minutiſſimum, triquetrum. *Radicem* cirroſam & fuſcam.

5. *Alterum* folium habet ſubhirſutum, carinulatum in cincinnum pronum. *Cauliculos* teretes, & ſtriatos, ſeſquipede altiores, panicula & pluribus ſubfuſcis, aceroſiſque ſpicellis, & trino corrigulato folio compoſita redimitos. *Semen* parvum, rotundum & flavum, radix cirroſa, fuſca.

6. *Tertium* folia habet Gladioli, latiuſcula, obtuſa, nonnihilum nutantia, ex ſtriato obliquè carinulata. *Caules* Junceos, compreſſos, quadrangulares, ſeſquipedales, ad quorum apices qui rectà in mucronem deſinunt, panicula exit crebrioribus, & minoribus fœcunda ſpicellis, fatiſcente unico corrigulato folio. *Semen* minimum triangulare. *Radicem* fuſcam, cirroſam.

7. *Quartum* Holoſtio accedit *Matthioli*, folia propemodum capillaria, rigidiuſcula, carinulata & ſeſquipede longiora: Spicarum cauliculos teretes & ſtriatos, ſpicellas grano hordei pares, fuſcas, aceroſas ad cauliculi ſummitatem obliquè exeuntes. *Floſculi* albicantes, triticei: *Semen* duriuſculum trinum atque rotundum in ſingulo pericarpio. *Radix* alba, fibroſa.

8. *Quintum* folium gerit dorſo elevatum ſeu anguloſum. *Caules* triquetros, craſſiuſculos, farctos & bipalmares, paniculam ſparſam ex pluribus in prælongis pediculis cohærentibus, compreſſis & longiuſculis ſpicellis, & ſubjecto plerumque, bipalmari corrigulato folio. *Semen* fuſcum triquetrum, *radicem* cirroſam, ſubruffam.

9. *Sextum* ſimile eſt *Quinto*, ſed minus, paucioribuſque ſpicis, quæ, uti & *radix* albicant.

10. *Septimum* Indis *Malobotan*, Hiſpanis *Botoncillo blanco*, folio eſt anguloſo, ut *Cyperus* rotundus minor, *ſpica* brevi, fermè orbiculari, glumoſa, & candida in caule triangulari, trinóve ſubjecto corrigulato *folio*, quâ matureſcente aliæ ſubcreſcunt. *Semine* fuſco & ex longo compreſſo. *Radice* alba, geniculata, ut *Graminis Officinarum*, verùm aromatica, Cyperumve reſipiente.

11. *Octavum* ſimillimum eſt *ſeptimo*, at minus habitius, ſpicáve aſperiori & viridi, non alba. *Radice* item aromatica & geniculata. Hoc & antecedens in decocto variolis eliciendis deſervit.

12. *Gramen Officinarum majus* & *minus*, Indis *Hincacavayan*, *Cogon*, vel *Leen* eſt *Gramen maximum*, aſperum, foliis triticeis majoribus: *Juba* plumoſa: *radice* graminis ſed multò craſſiore. *Radicis* decoctum in ſputo Sanguinis, Dyſenteria, Aſthmate, & ad urinam laudatur puru- VIRES.
lentam.

Balin, *Balili*, *Balilit*, *Baliri*, *Tagabangun* ſunt gramina orgyia altiora, & contra ventum ſeſe projicientia.

13. *Gramen Mannæ* cujus *ſemine* lacte decocto, in *Moravia* & *Bohemia* veſcimur, Indis *Paguiſguiſan*, & *Palutput.* Utuntur eo in ſuffumigiis puerperarum. *Radix* febrifuga eſt.

14. *Gramen Crucis*, ſeu *Ægyptiorum Nemelen*, Indis *Varit*, *Tabun* & *Luelue.* Chabræus *ſemen* contra calculum veſicæ & renum commendat.

15. *Gramen*

15. *Gramen Ululad*, seu *Uladulad*, id est *Vermiculare*, sive Luzonis *Calamagrostis* bicubitum assurgit, *caulibus* subrotundis, per longiora intervalla geniculatis: *Foliis* subasperis *Schœnanthi*; spicam pandit plerumque ex decem sesquiuncialibus paniculis constantem, hæ *semen* quaternâ serie dispositum pronâ parte, obvolucro supernæ partis adhærens, & defensum condunt. *Flos* fuscus est, *semen* albicans, lenticulare, *radix* coloris terrei fibrosa. Planta masticata tantillùm adstringit, & salivam linguam & fauces radendo reddit subcruentam, ut *Penæ* Calamagrostis.

16. *Gramen tectorum*, seu Indorum *Malavivas*, & *Sambilao* Polygono affine est *gramen*, viticulis serpit subhirsutis, teretibus, per longa intervalla geniculatis, succo mucilagineo, claro, & dulci plenis, quem ad ardorem oculorum leniendum instillant. *Foliis* est *Damasonii*, subasperis, & tantillùm crispis, alternatim ad nodosa genicula exeuntibus. *Flos* ex lato prodiens folliculo cœruleus est, & trifolius, cujus medium sena occupant stamina, & tribus caliculi loco excipitur candidis alabastris. *Semen* nequaquam florem insubsequitur, sed in folliculo quo flos eruperat in ventricoso, & duplici vasculo, & distincto à floris pediculo hærente pediculo, delitescit parvum nigrum, rugosum & dulce, quod immaturum lactescit. Amphicarpa de reliquo est planta, *semen* habens, & in ramusculis super terram, in folliculis, &
VIRES. radicellis subter humum propendens, absconditum. *Folia* contusa, addito pauxillo salis & sub cinere cocta, oculorum, & capitis tollunt dolorem, & inflammationem fronti adalligata.

17. *Malavivas altera*, minor & tenuifolia, priori magis erecta est, nec tantùm serpens, *radice* exigua, fibrosa, candida. Apices flosculis cœruleis, trifoliis spicatim *congestis* coronantur. *Semen* maturum dulce, griseum, & scabrum ex capsulis triangularibus longè projicitur. Alia præter hæc de Juncis, & graminibus collecta habui, sed copiâ tædio affectus dirupi.

1. *Bagongbong Bysaiarum* est *Tagbac Tagalorum*, ab una planta attollit triginta, quadraginta & plures cannas, seu scapos, majores quàm sint *Tagbac* Bysaiarum. *Folia* foliis *Tagbac* Bysaiarum breviora sunt, latiora, & magis obscura. *Fructum* fert in cannarum summitatibus ovi magnitudinis, corticis crassi, qui maturus rubet. *Folia* contusa Apostemata discutiunt.

2. *Tagbac Bysaiarum* ab una radice non emittit, præter unicum scapum minorem *Bagongbong*. Folia *Bagongbong* foliis longiora, angustiora, & ex viridi pallescentia. *Fructum* fert ad radicem magnitudinis *Nucis Juglandis*, corticis tenuis, qui maturus flavescit, & quem *Indi* Leytenses *Catotang* vocant.

3. *Panoypuy* Planta est maritima, odorifera, ut *Tagbac*.

4. *Poonan*, Planta est folii ampli, *fructûs* rubri, quem suo *Betele* Indi admiscere solent.

De Arundinaceo-Tuberosis.

1. I*Ridem* Luzone alit adventitiam.
2. *Gladiolo* ut ferunt abundat in adjacentibus.
3. *Xyride* gaudet, ni fallor, etiam adventitia, quæ *folio* luxuriat crebro *Iridis* majoris, alterno, & continuato exitu in amplum quasi flabellum juxta scapum divaricato. *Radix* lutea est, longa, solida, nodosa, ac veluti geniculata ut *Iridis*. *Flos* inodorus, creber, in tenui caule, super nodosum, & orbiculare pericarpii rudimentum, formæ parvæ *Tulipæ*, non *Iridis*, ex senis uncia longioribus foliolis concinnatus, deforis luridè lutescens, internè croceus, & purpureis crebrò, nitidissimè maculis, ut *Lilium* Sylvestre respersus, tribus crocis, & uno trifido stamine umbilicatus, *semen* in pericarpio trifori, ex rotundo triangulari, orbiculare.
4. *Acoro* luxuriat *Luzone*, *Samar*, & *Leyte*, Indi *Lubigan*, & *Cachimor gamot* vocant, *radice* est mediocri, aromatica.

De Bulbaceis Tunicatis.

1. H*Yacinthus Indicus tuberosus* in *Luzone* adolescit adventitius. *Hispanis* Vara de S. Joseph. *Sinis Lilio-Asphodelus* Mexico delatus, *flores* gerit suaveolentes, *Hyacinthi Tuberosi*, sed in candido maculis sanguineis variegatos: Folia *Violæ luteæ* Cheyri: *Radicem* Lilii *albi*, sed flavam.

2. *Lilio-Narcissus*, seu *Pancratium Mexico* missum, *folia* promit surrecta, hujati obscuriora, tenuiora, & magis tersa: *Flores* hujati similes, candidi, petalis tenuioribus, in quorum medio calix calici *Narcissi* similis, cui sena palmaria, & viridia, antheris fastigiata incorporata sunt stamina, explicantur, è quorum medio viridis protenditur umbilicus.

3. Bulbus Scillæ mediocris.

4. *Bacong*, *Bacongbacong*, [lege *Agubagan*] est Luzonis *Pancratium*, seu *Narcissus Liliaceus*, quoad bulbum & folium similis est *Narcisso Liliaceo* Indico purpurascenti, Floræ, *Joannis Ferrarii*:

Flore

Flore luxuriat candido, & verecundè, & saturè rubente lineis albis virgato, candido *lilio* suppare, at magis dihiscente, qui in summo caulium fastigio, quorum plures uno impelluntur à bulbo, mense *Januario*, umbellatim erumpit, suaveolens. *Bulbus* subrubens, & magnus, ut *Scillæ* imò non rarò quatruplo major. Propagatur non tantùm ex bulbis, sed & ex carnosis, ex ovali compressis, & ovo æqualibus promis, quæ floribus succedunt, enascitur. *Bulbi* sub cinere cocti succus cum *saccharo* mixtus expectorat, obstructiones hepatis, lienis, & meatus biliarii expedit, urinas movet, & flatus discutit.

5. *Abud*, *Abur*, *Catungal*, vel *Talaonod* Indorum Hispanis, *Cebolla del Monte*, Joannes Ferrarius in Flora *Narcissum vocat Indicum*, *Moly* vocabimus *Luzonis rotundifolium*. Folia exerit ampla nonnunquam spithamas binas longa, præter pediculum spithamam unam cum semisse. *Flores* candidi hexapetali floreum constituunt & umbellatum corymbum. *Floribus* succedit deciduis, viridis, & bulbiger fructus.

Bulbus è flavis componitur tunicis, cujus succus [l. decoctum] urinas, menses, partum, & secundinas & fœtum mortuum, pellit. Igne coctus, & impositus dolorem lenit colicum, & veneno resistit *Botete*, est Sardina nocifera. In retentione urinæ additur insessibus cum *Cæpa*, & *Parietaria*. Vapor Bulborum aqua decoctorum, & per infundibulum receptus prodest asthmaticis. *VIRES.*

6. *Cynosorchis* seu Indorum *Malayamuc* bicubitum assurgit, *folium* habet atrè virens, splendens, fermè spithamiæum, mucronatum: *Florem* tenuifolium, virentem, frequentem, Myodem: Pappi pericarpia parva angulosa: radicem bulbo-tuberosam multiplicem.

7. *Cynosorchis altera*, seu *Alibangon* folio gaudet latiusculo, crasso: *Flore* candido, odorifero, *Zoophoro*: *Radice* oblonga, bulbo-tuberosa, cui aliæ binæ subrotundæ annexæ sunt.

8. *Cynosorchis tertia* Indis *Dosodosoban*, *Tuguituguian*, *Pamaog*, & *Bingda*: Hispanis *Cola del Monte*, natalibus gaudet humidis, & opacis, *folium* gerit simile folio *Lilii convallii*: *Flores* sunt hexapetali, ex albo rubentes, nutantes, quibus vascula triangularia *semine* papposo repleta succedunt. *Radix* annotinè superaccrescit una ex orbiculari compressa, solida, viridis deforis, albescens internè, contumax, super humum radicata, & aliquot Zonulis, ut *Cyperi* radices cincta: hæc sub cinere cocta rasa, aut contusa viscidam ac lentam emittit mucaginem, cujus usus glutini, loco ad instrumenta musica coaptanda. In medicina, ad confracta consolidanda deservit. *VIRES.*

De Aconito Pardalianche.

Mense Julio quodam in colle paulò remotiori à villa S. Petri sub vesperum ubi recurvis frondibus arcuant arborum ramos, viridémque tendunt fornicis umbram, oberrans, casu in rem mihi antehac nusquam visam incidi: radiculas, rudi jam foliorum germine initiatas, projectim per humum sparsas (solum petrosum est) turpi pariter ac lurido, ut dein subsequentia folia, pallentes virore, cæterùm glabras, & splendicantes, incertis per intervalla distinctas quasi geniculis, necnon verrucoso-villosis & fuscis hinc inde obsitas prostantiis per quas altorem suum attrahunt, & quibus lenissimè terrâ superficie tenus inhærebant, ut nullum omnino carpendo resistentiæ, vel minimæ adhærentiæ signum manus evellens perciperet. Interim mox suspicione, verúmne *Aconitum Pardalianches* essent, compulsus, & curiositatis gratiâ, Manilam in hortum domesticum detuli, loco reposui umbroso, utì inveneram, nec humo obrui, ubi suo tempore in cauliculos graciles, teretes, spithamæos, & tantillum subhispidos, seu lanuginosos excreverunt, foliis dotatos perpaucis, subhirsutis trino majori seu luculentiori nervulo distinctis, inæquali, ipsos cauliculos ambientibus ordine, & quo florum thyrso proximioribus, eò minoribus, è quibus inferiora duo, triáve erant majora cæteris, unciam plúsve minúsve longa. Flosculi calatho, & ex duobus tantùm exiguis, luridis, caryophyllæis floribus similibus foliolis constantes, pyriformibus, striatis, & per intervalla punctuatis nitebantur, vasculis, quæ mollibus stipata alabastris, occiduo dein flore sumebant incrementum, gilbóve tincta colore maturum esse pulverulento-papposum semen, sex disrupta incisuris ostentabant. Quoad iconem solertis cæteroquin Matthioli, quæ & in Historia *Lugdunensi* & flore addito in ejusdem Historiæ appendice conspicitur, non dubito quin sit illegitima, suppositia, spuria & adinventa: Nam quomodo eam propemodùm erectâ pingit radice, cùm ut Plinius tradit, in nudis cautibus nullo juxtà ne pulvere quidem nutriente, provenit, vel ut ipsius Matthioli utar verbis, quomodo in nudis, & arduis montium summitatibus, cautibúsve sine fibrillis, aut capillamentis in plano, erecta excrescit, nutritur, existit. Sed nec credibile est ex horto Seplasiarii Trevirensis Authori Historiæ Lugdunensis missam, & ex monte *Les Eschol-les Allobrogibus* dicto allatam, adeò absolutè fuisse in omnibus similem, ut nec plura habuerit foliola, nec pauciora, totidemque internodiis geniculatam, formam denique ad amussim unam eandemque sibi similem, ipsissimamque fuisse cum illa quam depingit Matthiolus.

Aconitum

Aconitum Mariquinense fungigerum.

Cauliculis spithamæis, candicantibus, & subdiaphanis: folio inæqualiter inciso, alterno, subaspero, atro-virenti: Radice verò candidâ Coralli aut Dentariæ forma, in saxis inter muscosa, locis uvidis, apricis & tesquis enascitur: pro semine aut flore ad foliorum sinus subhirsutos mittit fungulos, coloris luridi.

De Thora Luzonis prima.

THoram unifoliam (rarissimè bifoliam observavi) in dumetis *Sti. Petri,* unà cum *Aconito Pardalianche, Ophioglosso, Arisaro, Scorzonera* minima, *Cynosorchi,* & *Magsoloro,* seu *C. Clusii Pentaphyllo Indico* promiscuè enatam inveni.

Folium habet subrotundum, novemdecim fermè semper discriminatum nervulis, luculentioribus scilicet, & magis prostantibus, novem facie unâ, alterâ decem, per intervalla fimbricatum, obscurè viridescens, & subhirsutum, parte pronâ ex violaceo rubens, succulentum, & humo fixum. Flos ante folia prorupit, in planta ad hortum domesticum translatâ, erat autem in palmari cauliculo, qui binis condecorabatur longiusculis foliolis, à supradictis distinctis; caliculo ex quinis alabastris insidens, nonnihilum ventricosa, candidissima, supernâ parte dilatata, & in tenuissimos incisa floccellos, *Cymba,* minori onusta foliolo. Radices sunt bini aut trini, ut *Cyperi* rotundi globuli, sed quasi geniculati, aut zonulis articulati, candidi, splendicantes, & vix non diaphani, ex albis, & longioribus dependentes radicellis.

Aliam dein *Thoræ* speciem, & majorem erui Lianii; habebat verò folium quasi in mucronem desinens, nec fimbriatum ut prior, tantillùm erectum, & nervulos alternatim plicas sequentes numero viginti septem: Radicum quoque nodos majores, & plures, in prælongis filamentis. Hanc Indi *Taingangbabuy,* id est, *Auriculam porci* vocant.

An *Thoræ* Valdensium species? Aut Limei Historiæ *Lugdunensis;* quod idem ac *Thoram* Valdensium esse dicerem.

Thoræ fortasse subjungendus est *Flos ille,* quem *Silanii* inveni in incultis gramine *Cogon* coopertis, ubi *Doso* abundat, qui ut *Thoræ* & *Pulsatillæ* antequam folia prodeant, prorumpit, erat autem hians, ex violaceo purpurascens campanulatus, & in quina folia per lacinias diductus, intus habebat columnam cum basi coniformi, cui sphærula cum quatuor defluentibus fasciolis insidebat, propullulat verò ex rubente, in incertas fissuras satiscente, ventricoso, & uncia longiori utriculo; horum utriculorum communiter bina aut trina, à fibrosa radicula, sibi succedentibus squammosis tunicis capitata, assurgunt.

De Contrayerba, seu *Doso.*

COntrayerba, quam Indi Luzonis *Dosò,* aut *Dusù* vocant, in *Samar,* & Leyte *Gosol*: Sinæ *Samlay*: & in Jucatan *Scabulchaù,* id est, *Reginam Plantarum.* Locis provenire assuevit hæc *Bezoartica* planta opacis, & humectis, ut in roscidis montanis Silanensibus. Foliis trinis, quaternis, propemodum sphæricis, attamen in mucronem obtusum vergentibus, nervulis admodum exiguis exaratis, (de reliquo *Plantagini* latifoliæ vix non similibus, non tamen ideò speciebus *Plantaginis* annumeranda, ut vult *Chabræus* in sua ad *Sciagraphiam* stirpium appendice) bellè virentibus, crassiusculis, seu carnosis, & succulentis, lævibus, & parte pronâ albicantibus, modicáve lanugine obsitis, & sæpe tantillum in circumferentiali margine, qui striâ purpureâ limitatus, crispatis; primùm ubi è radice protruduntur fistulosè contortis, mox in planum expansis, humóque affixis, sed nullis ut vult Monardes ramis per solum diffusis, cum non sit ramifera planta. Florem fert pusillum, & argenteum, septenis ex foliolis, quorum unum majus, cæteris in medio striâ aureâ, radio purpureo circumdatâ, lætè refulget, unciali de reliquo pedunculo, & duabus byssinis alabastris, totidémque subviridibus foliaceis fasciis incumbit. Radices sibi ipsis ac-& succrescentes, variæ, variis innectuntur fibrillis, ex quibus creberrimi, & pallentes propendent globuli: Ipsæ radices deforis coloris sunt ex helvo rufescentis, intus candidi, levibus intercisæ squammulis, odoris nullius manifesti, nisi contritæ: Permansæ verò aromatici, & vehementis cum modica acrimonia conjuncti sunt saporis: Siccatæ rugantur, duræque & solidæ fiunt. Propter majusculas radicum *Doso* imagines, non deerit, qui cum *Georgio Ongaetti Pharmacopœio Goano,* objiciat *Contrayerbam* in *Europæ* Officinis prostantem, esse radiculas oblongas, inæqualiter nodosas, & subrussas: Cui respondeo quod *Dosò,* ut & reliquarum plantarum imagines fermè omnes ex plantis vivis, & recentibus desumpserim, easque plerumque omnes plantarum ipsarum magnitudinem ad vivum exprimere. Secundo non video quid obstet, nè *Contrayerba,* quæ in Jucatan extenuatâ, & pusillâ radice eruitur

eruitur (unde fermè omnis in *Europam* defertur) in *Luzonis* humidioribus major, vitiosiórque existat, adde quod ex decem libris recentium vix unica colligatur siccarum. Præterea si alicujus herbæ, variæ plantæ uno in horto multoties, imò indies ab orientis, aut occidentis solis adspectum, & aliis de causis, variè & ob invicem sæpius multùm differre videntur, quis *Contrayerbam* regionis occidentalis, ab orientali: aut *Sylvestrem*, à domesticata, ac hortensi nonnihilum degenerare posse negabit.

De Aloe & Visco-Aloeticis.

1. FOLIA habet *Aloës* Scillæ similia, mucronata, ultra cubitum longa, quatuor aut quinq; uncias lata, unam crassa, lævia retrorsum repanda, utroque latere crenata, asperis & retusis aliquot spinulis aculeata, amaro, luteo, lento, tenacique succo plena: Florum *Scapus*, quandoque tricubitalis, digitum auricularem crassus, à cujus medio, usque in summum, è tenui filo centeni non rarò partim obserrati & erecti, partim adaperti, & propenduli duas ferè uncias longi, pyramidatim caulem ambientes, & ex rubro flavescentes assurgunt *Flores*. Hos *Dioscorides* & *Tragus* albos, incarnatos *Matthiolus*, *Gesnerus* luteos, ex cœrulo-purpurascentes *Pena*, & *Lobelius* esse dicunt. Non autem prodeunt, ex oblongis calycibus, sed calyces sunt, supernè laciniati, scilicet pars infima usque in medium integra est & indivisa, seu campanulanata, superior in sex dissecta labella, quorum tria extima, ex flavo pallescentibus intimis, magis rubescunt, ex florum umbilico sena prominent stamina, aureis fastigiata apicibus. *Floribus* succedunt ovata magnitudinis avellanæ vascula, *semen* habentia minutum. Nec facilè dixerim cur apud *Costæum*, *Matthiolum*, *Dodonæum* & *Penam* caulis pingatur ramifer; cum nullus eorum florigerum *Aloës* caulem ramiferum esse scribat, ego sanè nullum inter tot visas florescentes *Aloës* plantas, ramos ferre, aut laturos animadverti.

Aloës, Hispanis *Savila*, Luzitan. *Yerba bavosa*, Sinis *Kamlauchuyzo*, Mauritanis *Elia* & *Caladaru*, Indis *Dilanbuaia*. Decorticata, aqua fontanâ macerata, & dein decocta *Aloës* folia, esitata cum saccharo conducunt Asthmaticis, ambustis particula assi folii imposita, ampullas prohibet.

2. *Aloës muricatæ* seu *Magey* folia assa, punctim cæsa, & retorta, ut succus exprimatur, qui haustus curat convulsivum morbum *Pacurot*, quo lingua & verenda retrahuntur: in fotu verò vulnera consolidat recentia. Tumefacta, luxata solatur, & contusa, & prolapsum intestinum rectum restituit, & tenesmi lenit molestias. Cinis apicum foliorum ad calculum commendatur & cancrum. Succus ad menses & urinam. VIRES.

3. Huc spectat & *Ananas* seu *Pinna*, id est, *Strobulus esculentus Indicus*, foliis *Aloës* muricatæ cum palmite Arecæ exhibitus fructus non bene maturus, lumbricos efficaciter pellit, prodest & calculosis abstergendo, febricitantibus julapium ex succo. VIRES.

4. *Visco-Aloës Luzonis prima*, Indis *Malaapag* & *Bulitic*, Sinis *Tiaulàn*, visci modo arboribus, ut reliquæ species innascitur. Loco aëre perflato suspensum diutissimè vivit, florétque. *Folium* habet spithama longius, sesquiunciam fermè latum, succulentum, crassum, læve, nervique loco ad medium angulosum, in summitate latere uno altero magis eminente. *Florum* vietus *cauliculus*, pluribus floribus gratiosis, candidis, suavissimè olentibus, & roseis variegatis maculis onustus de medio propendet foliorum. *Radices* crebræ, virentes, longè arborum implexæ truncis discurrunt.

5. *Visco-Aloës secunda* foliis est propemodum similibus primæ, sed latioribus; & ut illa in summitate incisis. *Flos* major est, inodorus, elegans aspectu, pentapetalus, *Zoodes* & floridissimâ nitens purpurâ. *Semen* pulverulentum & fuscum, in unciali & ex triquetro-carinulato vasculo. *Radices* longissimæ, facie vermium repentes.

6. *Visco-aloës tertia* folio est latiori at breviori jam descriptis, nec supernè inciso, sed subrotundo. Florum emittit plures cauliculos, *flores* odoriferi, foliis quinis, ex albo in morellam vergentibus purpuram, & sexto coloris sanguinei, necnon aureis punctato notis, constat. *Seminis* minutissimi, pericarpia vix non palmaria, sexangularia, coronata. *Radix* repens ut priorum.

7. *Visco-Aloës quarta* folio luxuriat multò carnosiori cæteris, sed angulo carent, & in mucronem desinunt ut folia *Achori*. Flagellum emittit fermè cubitale, vimineum, flosculis flavescentibus densissimè stipatum, quibus crebra, piso minora, sexangularia, & flavescentia succedunt pericarpia. Radix reliquis tenuior est, cirroso-capillaris.

8. *Visco-Aloës quinta*, quibusdam *Vainilla*, sed perperam. Planta est arboribus innascens, scandens rependo longis teretibus, digitum auricularem ferè crassis sarmentis, & his ex viridi pallentibus, nitidis, & tersis, carnosis & succulentis ut folium *Aloës*, sed saporis acris ac ferventis, ut *Arum* aut *Dracontium*, perque sesquipalmaria intervalla geniculatis, ubi è quovis geniculo alternè neglectum emittit foliolum, vel potius exiguum unguem, aduncum, vix semiunciam longum, uti & repentes radiculas, quibus fulcitur & prorepit. Similiter ad genicula in racemis, flores inodori, magni & elegantes, ex quinis flavo-pallentibus, & uncialibus petalis, è quorum medio aliud quasi campanulatum, & rictum efformans leonis amplum & incarnatum, crebris villis, ut intima floris *Iridis* petala obsitum erumpit. Pro *fructu* cylindricum habet, & corticosum fructum semine minuto farctum, Capsico stupido *Cziizbik*, i. e. *Vainillæ* nonnihilum similem. *De Vainilla suo loco.*

9. *Visco-Aloës Luzonis quinta,* seu *Pseudo-Vainilla* quorundam est Malavarensium *Perende rotundum.*

10. Hujus species est, & eorum *Perende quadrangulare,* quæ caule scandit cauleaceo, viridi, quadrangulari, retorto, & per bipalmares distantias geniculato, ubi folium alternè enascitur, & ex adverso folii cincinnatus capreolus, quo sese innectendo attollit. Folium, & botrus est vitis viniferæ. Planta acris est saporis, ut Ulceraria Alexandri, hinc ut hæc, & *Surog-surog,* & *Dracontium Lunàs* ad sordida ulcera detergenda, cancrum mortificandum, & hypersarcosin consumendam deservit. Internè exhibetur ad Molam uterinam deturbandam, an & ad partum facilitandum, & fœtum mortuum expellendum?

VIRES.

11. *Perende tertia,* sarmento scandit triangulari.

12. *Visco-Aloës septima,* folia fert crassa, unciam lata, cum semisse palmum longa, obtusè mucronata, per uncialia alternè exeuntia intervalla. *Florem* dilutè purpureum, omnium hujus generis plantarum maximum, binum ac binum ex uno geniculo prodeuntem, in crassis, geniculatis & cubitalibus scapis. *Radix* longissimè serpens, carnosa & subviridis.

13. *Visco-Aloës octava,* longè altéque scandendo arbores vincit, amplectitur & exornat. *Folia* impellit crassa, alterna, in unciali distantia, digitum lata, & sesquipalmum longa, mucronata & dilutè virentia. Ex adverso cujusvis folii, in triuncialibus pediculis *Flores* parvos, trinos, pluresque hexapetalos, odoriferos, flavescentes, & pallidiori purpura commaculatos. *Radix* multiplex ut reliquarum specierum.

14. *Visco-Aloës nona,* seu Sinarum *Lanhua,* Planta est quasi Bulbosa, arboribus innascens, ut reliquæ species, attamen *Sinæ* hanc ob floris suaveolentiam in fictilibus magnâ curâ adolescere cogunt. Ex innumeris radicum fibris quasi tuberosum habet caput, ex hoc folia crebra, & plantæ assurgunt multæ, ut densè stipatum ex *Narcissi,* aut *Hyacinthi tuberosi* foliis, cespitem effingant, crassiora autem & contumaciora sunt folia, quàm *Narcissi.*

15. *Visco-Aloës decima,* florum scapos habet palmares, figuræ *Cornu Cervi Rangiferi,* è quorum sinubus *flores* protrudit Myodes, flavos, tenuifolios, quorum medium folium seu sextum latiusculum est,rictum efformans.Seminis *pericarpium* palmare,ex hexagono carinulatum,sessile & viridescens. *Folia* alterna, sesquipalmaria, unciâ latiora, in summo subrotunda.

16. *Visco-Aloës undecima,* florum *caules* exerit longos, fermè tricubitales, ramosos & vietos, *flosculis* aureolis, exuccis, creberrimis, & purpureis guttis variegatis, onustos: quibus seminis farinacei ac pulverulenti *pericarpia* succedunt, sexangularia, digitum indicem longa, supernè ventricosa, & flore suo perpetuò coronata, infernè tenuia, & adstricta. *Folia* alternè exeuntia, sesquiunciam lata, palmos duos longa, carnosa & perpolita.

17. *Visco-Aloës duodecima,* seu *Indorum Bacong-Dapo,* i. e. *Visco-Pancratium:* Bulbos gerit & folia *Pancratio Mexico* misso similia, sed magis contumacia, arboribus tantummodo innascitur, ut reliquæ *Visco-Aloës* species. *Indi* bulbos ad partum accelerandum laudant & adhibent.

18. *Visco-Aloës decima tertia,* seu Indorum *Talatalaroan,* Planta est nonnisi arboribus innascens, rependo scandens, ut *Polypodium,* sed geniculatis virgultis, quæ inter articulorum internodia, in tuberoso-fungosam congeriem assurgunt, ubi frequentibus comantur fibris, quibus pertinaciter inhærent. *Folia* sunt orbiculares disci, petiolo de medio exeunte innixi, crassi, palmares, succulenti, lacte violaceo scatentes, convexi, supernè ex albo, & purpureo, aut etiam viridi & purpureo variegati, ut *Lingat,* internè, seu parte aversa morelli coloris. *N. B.* Nonnulli perperam *Cocculum piscatorium* Orient. *Talatalaroan* vocant, cum *Lactang* legitimè vocetur.

19. *Visco-Aloës decima tertia,* seu *Visco-Pancratium alterum,* quasi in bulbum abit ut duodecima, attamen minus capitatum ac speciosum: Folia exporrigit alternâ serie sibi invicem incumbentia, angulosè complicata, crassa, & contumacia, sesquicubitum fermè longa, obtusa, & uno altero latere longiora, infernè geniculata ut reliquarum nonnullarum. *Radix* longè, latéque prorepens per arborum ramos.

20. *Visco-Aloes Luzonis decima quarta.* Si *Visco-aloës* species quædam sunt *Myodes* & *Zoophoræ,* ut *Orchides,* hæc *Ornithophora* est, columbam etenim non inconcinnè, in suo repræsentat *flore,* tribus rotundis, & majoribus foliis, & capitello, quod oculis, & rostello gratiosè donatur. Ex longè repentibus, & plurimis radicibus *folia* emittit tria, quatuórve, palmo latiora, palmos binos longiora, in obtusum desinentia mucronem, & inter hæc *caules* plures, cubitales, quasi ramosos, angulosè retortos, *floribus* stipatos magnis, niveis, diutissimè, & sine exaggeratione mense integro viventibus, qui constant, præter illa tria supra dicta columbam effingentia, aliis duobus auriculatis, duobus mucronatis, & alio alato, ac bifido folio in duo abeunte cornua, quæ omnia in umbilico stellula flava connectuntur.

Huc referre licet *Visco-Apocynum* triplex, quæ inter Apocyna reposita sunt. Similiter, & *Visco-Bexucus Nito, Sagumay,* & *Bagsara.* Imò & *Viscum Indicum Lobelii,* & ejusdem *Visco-Aloes* quæ in adversariis depingit.

Antonius Calancha in Historia *Peruviana* refert in *Paraquay* Cedro, Fago, & aliis innasci *Carduos* foliis peramplis, radices demittentes, seu Juncos, viminum loco deservientes, quæ non radicantur, sed superficie tenus humi repant, ad triginta passus. Producunt *fructum* Indis *Guenbe,* qui congestus est in spicam, spica *Maizii* duplo-majorem, & ut hæc foliis coopertam, ex acinis albis, teneris, & gustus deliciosissimi, gratissimique. *An Species Visco-Bexuci?*

21. *Visco-Aloes decima sexta,* Indis *Pugapung,* omnium longissimis, viridibus, & crassis rependo scandit viticulis, foliis lætè virentibus, longiusculis, & frequentibus stipatur, Arbores altissimas in cacumen usque circumcingendo, & adornando.

22. *Manaog* planta arboribus innascens, an una ex descriptis? *Indi* ejus carnem, & radicem suo adjiciunt *Haplas,* est oleum ex plurimis compositum Alexipharmacis.

De

De Tuberoso-Capitatis, Turbinatis, & Oblongis.

1. ARizarum Luzonis, *Polyflorum*, Indi *Clavoa* vocant: *Folia*, si planta recenter è semine nata, fert *Ari*, sed minora; quod autem in incultis provenit, vix sesquiunciam longa, in hortum translatum quadruplo majora, annosius factum *foliis* luxuriat mucronatis, pronâ parte splendentibus, sesquiunciam latis, spithamam longis, & sesquiuncialibus apophysibus caudatis. *Flos* viridi, longo, & imâ parte in petiolum magnitudinis nucis *Juglandis* astricto tegitur obvolucro, quo dehiscente superinsequuturi seminis racemulum, circum cauliculum, in sesquipalmare, pallidum, & rugosum flagellum desinentem, duodecim candida quasi foliola, quorum extrema purpurascunt, appensa sunt. *Semen* maturum, rugosum, luteum, & viridi coopertum teliculâ, *Coriandri* semine par, racematim supradicto in petiolo, seu capsula delitescit. *Radix* tuberosa capitata, parva, alba, crebra, & mordax est ut *Aronis*.

2. *Arum Ægyptium*, seu *Pseudo-Colocassia*, *Culcas*, Indis *Gabi*, *Gavay*, *Laquay*, *Suni*, *Soli*, *Gandus*, in India *Allu*. Hispanis *Manto de N. Sennora*. Lusitanis *Brettalla*, Sinis *Githau*, vocatur. Hoc communiter decoctum in usum ut *Rapum* venit, unà cum teneriorum foliorum stolonibus. Crudum *Ari* modò fauces castigat præmorsum. *Folia* oleo peruncta *Sesamino* ambustis medentur. Recentis radicis scobs morsui *Scolopendræ* opitulatur, adimposita. *Pampangi* ejus in usum recepti quatuor recensent Species.

3. *Gandus Bondoc*, aut *Gandus sa Sanglei*, seu *Sinense*, aliis & *Gandus Layas* dictum est sylvestre, acerrimum, & proliferum.

4. *Gandus Bacor* radice est unica, magna, deforis nigricante, villosa, cujus icon passim apud Botanicos prostat.

5. *Gandus Lapang* proliferum, sylvestri minus, & suavius.

6. *Gandus Binogogut*, caules foliorum nigrescunt, *radicem* crudam edunt, nec fauces fervente adurit acrimonia.

7. *Gabe* de reliquo palustribus, uliginosis, & secus fluviorum ripas seri gaudet: Facie, radice, & folio est *Ari*, subglauco, nunquam madente, nec appendicibus, ut *Ari* folium diviso, sed *Nymphææ* Luzonis *Lavàs* modo coalescente, & scapo de medio procedente. *Radix* majuscula, unica, vel pluralis, ruffescens, fusca, subnigra, grisea, aut candicans. Pistillos ut ità dicam, seu floris, aut fructûs nucamenta, specimina, aut supplementa, *Indis* Bunga, & Sila, Gabi mihi antehac nunquam visos, Anno 93. plures ab una radice exeuntes (prouti *Myconus* pingit) in *Buruhan* vidi, & decerpsi: *Caulis* spithama longior erat, obvolucrum, & acinorum rudimenta viridia, pars autem ipsius pistilli superior flavescens.

Gabi Species Bysaiarum Indi qui ferè hisce solummodo radicibus vivunt, sexaginta enumerant plures: quarum non nisi Nomina subjungo.

Bacotan, *Bagatumao*, *Balivat mapula sin lavas*, *Binagongbong*, *Binagung*, *Binato*, *Binoquitnun*, [l. *Binoquirnun*,] *Buris*, *Cabarangan*, *Cabato*, *Cobcob*, *Colonovac*, [l. *Calosinovac*,] *Dacunga laquay*, *Domatog*, *Gamot sin loti*, *Garoc*, *Ganguiun*, *Ginuri*, *Hinagnaya*, *Hiniving*, *Idag*, *Iito*, *Inihag*, *Irivan*, *Itutlug*, *Labavan*, *Labohan*, *Limilicay Saalad*, *Linavaan*, *Linisuic*, *Limucuc*, *Lugao*, *Magtuio*, *Magsoloro*, *Macagbang*, *Matamponay*, *Minaja*, *Minavas*, *Miva*, *Munca*, *Nipis*, *Nitao*, *Paandaraga*, *Pacpacbalor*, [l. *Papaclolot*,] *Pinayao*, *Pinija*, *Quinilata*, *Quinivaitan*, *Sinitan*, *Sinundajanum*, *Sinurutun*, *Socsocbahe*, *Songonbahe*, *Sonogan*, *Sosonacta*, *Talaor*, *Tumao*, *Tumnao*, aut *Humnao*, [l. *Humao*,] *Tucao*, *Tupung*, *Turingan*, *Umalag*, [l. *Umalal*,] *Vait sinanay*, No. 62.

Gabi autem familiæ pauca, utpote congenera, *de Aris*, & *Dracontiis* subjungo. Invenio autem præter *Dracontium Matthiolo tantummodo notum*, quod in rerum natura inveniri dubitat *Dodonæus*: negant adversaria *Penæ*, & *Lobelii*: videre cupit *Bauhinus*, nec affirmare audet *Chabræus*: Ego cum ejusdem *Aconito Pardalianche*, & *Faba Ægyptia* crescere suspicor.

1. *Arum Luzonis maximum*, seu Indorum *Biga* quod folia protrudit sæpè bicubitum lata, tricubitum longa, præter scapum, *Aro* quoad formam similia, subrotunda, dilutè cum splendore virentia, in crassis, & maculatis scapis. *Floris* supplementa, aut pistillos, plures ab uno caudice inter folia, seu juxta quodvis folium binos ac binos, proprio defensos ad instar cuculli tegumento, è membranaceis erumpentes fasciis, qui recenter propullulantes, odorem *Zhampacæ* suaviter spargunt, fert pollicaris crassitudinis, cultriformes, paleares super racemosos fructuum racemos, erectos. *Radix* magna, longa, acriter morsicans, non est edulis, sed rasa vibices tollit, & fronti affricta hemicraniam discutit.

2. *Bigæ* alterius folia non sunt rectè continuati marginis, sed sesquipalmaribus eminentiis undulati. *Radix* similis priori.

3, 4. *Arum Luzonis maximum Callian*, & *Talian* folia ferunt scutiformia ut *Biga*, sesquipede ampliora, plantæ sunt spinis horridæ, *radix* verò earum, quæ unius est cum caudice substantiæ, ultra orgyiam longa, teres, trium in diametro cubitorum, libras centum quandoque pendens, in frusta concisa, ad solem desiccata, & dein decocta editur.

5, 6. *Arum Luzonis maximum Pallavan*, & *Bulirao* folia minora, sed truncos, & radices sæpius majores habent quàm *Callian*, & *Talian*, sex scilicet aut octo annorum plantæ. Plantæ sunt Sylvestres, sponte provenientes, *Indis Montanis* ferarum magis, quam hominum consortio assuetis solummodo in cibum cedentes, reliquis autem non nisi tempore necessitatis, & famis.

7. *Dracunculus Luzonis primus,* seu Indorum *Gavay Sinbuja*: Palustria amat, & alsiosa, *folia* fert *Rumicis* spithamiæa, albis commaculata notis, & ad radicem in lata expansa circumvolucra, è quorum medio, plures, virides, teretes, & cubitales caules assurgunt, in apicibus quasi in geniculum insertos racemos fructuum habentes, sessilium, rubentium, magnitudinis minoris *Olivæ*, nucleos albos, dulces, esse *Dactylorum* crassiores continentes. *Radix* majuscula, longa, alba, acris, & fervens ut *Ari*. *Leytenses,* & *Omauvani* hanc plantam *Pananquilon* vocant. Radicis scobs modico salis mixta, & infra contactum pilosæ, & nociferæ *Erucæ* Basul, (quo carnem, imò & ossa subjecta corrumpit, corrodit, & carcinomate terribili inficit) applicata, promptè, efficaciter, & sine mora, ad miraculum, pilos tantæ malitiæ expellit. Eadem præstat *Pilá,* & *Papaiya.*

8. *Dracunculus Luzonis secundus,* seu Indorum *Payao,* vel *Alipayong* per longiora intervalla è radice plura simul, deorsum nutantia, inferiore, atque proná parte albicantia, & *Aro* similia folia, aut potius *Hederacea,* sibi invicem absque caule succedentia arrigit. *Radix* teres, longa, serpens, unciam cum semisse crassa, fusca deforis, internè candida, carnosa, & summè fervens, ut *Dracontium Lunàs,* hinc inde minoribus radiculis fibrata est. Florum supplementitia nucamenta plura simul ex medio attollit foliorum, parva, vix uncias binas longa præter scapum, subflava, & cucullo defensa.

9. *Dracunculus Luzonis tertius,* seu Indorum *Gabinohan,* folio gaudet sagittæ, at fermè sesquicubitali; terso, & perpolito, digitum crasso, tricubitali, necnon flaventibus, & ex atrovirentibus maculis perquam eleganter variegato, innixo scapo. *Radix* serpens similis Radici *Payao,* sed deforis alba, & modicè morsicans.

10. *Dracontea Luzonis,* Indis *Tocotlangit,* id est, *Fulcrum cæli,* Planta est spontanea, montana, edulis, caule quandoque cubitali, albicante, sed unico assurgit: *Folio* quasi trino multisulco, seu variè laciniato, ad cujus initium pistillus, seu racemus palmaris, in palmari cauliculo, è densè congestis viridibus, & initio paribus seminibus constans assurgit. *Radix* candicat, & dulcescit, & in longum prorepit, crebris, carnosis, & longis comata fibris, relictis annotinis emortuorum caulium vestigiis, & parte anteriori futurorum caulium, tuberculis gravida sulcat humum.

11. *Dracontium Luz. primum,* Indorum *Magsoloro minus,* est *Pentaphyllum Indicum C. Clusii,* hoc alii *Tambal,* id est, *Medicinam de Borney, Cacalong, Pacpaclavin, Bagongbagòng, Tunganbasing,* & Hispani *Corazon* vocant. Provenit secus decursus aquarum, locis umbrosis, & arenosis, *folio* communiter pentaphyllo, aut heptaphyllo, rarius bino, ex solida, candida, friabili, subdulci, nec *Dracontii* modo acri, & *Officinarum Serpentariæ* simili, sed magis sessili radice prodeunte, è longo pediculo in quinas, aut septem profundas, & ad pediculum usque fermè pertingentes lacinias diviso, nervo singula folia à pediculo ad mucronis summum secundum longitudinem secante, & venis quibusdam à nervo, in latera excurrentibus præditis. *Florum* striatus, solidiusculus, & sesquipedalis, caulis quatuor *Herbæ Paridis* similibus foliis coronatur, & octo, aut decem pusillis, ferrugineis, hexapetalis redimitur *flosculis,* quibus defluentibus baccæ aliquantulum mucronatæ, quasi triforæ, & coloris corallini, semine orbiculari, canabino pari, & roseo repleta succedunt. *Radix* desiccata subamara est, resistit efficaciter venenis, febres fugat, alvi fluxus & vomitus compescit, & ventriculum admirabiliter confortat, hinc prodest in diarrhœa, ex indigestione.

VIRES.

12. *Dracontium Luz. alterum,* seu Indorum *Tayobong, seu Magsoloro majus.* Planta est maritima littore gaudens, *folia* mittit magna, polyphylla, *Dracontii An-an* pallidiora, minora, & rarioribus laciniis dissecta, in orbem ex quasi aliis quinis digesta, & decomposita: *Caulem* absolutè nudum, orgyia altiorem, ex tereti striatum, pisum majus capientem in cavitate attollit, qui in fastigio aliquot palmaria *folia* congesta gerit, inter quæ filamenta innumera cubitalia prorumpunt, & *flores* centum, albi, hexapetali (quorum tria petala majora reliquis) crocis pleni in floreum & pendulum corymbum ut in *Corona Imperiali* diffunduntur. Floribus evanescentibus mense *Junio* succrescunt ex sphærico turbinati, magnitudinis *Quajavæ,* & ut hæ Coronati, trifori, & sex sulcati carinulis, virides, carnosi, & de palmaribus fermè propendentes pediculis, fructus, qui maturi mollescunt, & rubent, pulpa verò candida quâ immaturi farcti erant, in viscosam, & lentam tunc abit mucilaginem, cui crebra semina, coloris triticei, magnitudinis seminis *Aurantii,* & prostantibus striata sulcis innatant. *Radix* tersa, alba, tuberosa, ex rotundo sessilis, tenuissimâ contecta cuticulâ, bipalmum lata, radici *Dracontii Lunàs* simillima, sed major, & ut hæc fervens. Ex hac aqua marina curatâ fit panis genus, *Indis* usuale.

13. *Dracontium Luz. tertium,* seu *Indorum Lunàs,* aut *Londs.* Hisp. *Cebolla de la Persia, & Siam,* aliis *Raiz de Pedro Gomez.* Folia communiter fert in cubitalibus, & pictis scapis, penta- aut hepta-phylla ut *Magsoloro* minus, sed majora, obscurè virentia, & pluribus exarata nervis. Florum *nucamentum* Martio antequam folia, erumpit, teres, vix non sesquipedale, digitum auricularem crassum, flavescens, maleolens: tegumento, seu vagina quæ deforis pallet, internè purpureis conspersa maculis obvolutum. *Radix,* prolifera, magnitudinis sessilis *Rapi,* candida, tersa, succosa, & delicatissima tecta cuticula, quibusdam quasi zonulis cincta, *Aro* sine comparatione magis fervens, & acris, quæ præsentaneum est remedium demorsis à ser-
VIRES. pentibus, ut experientia comprobat. *Cancro* item mortificando contusa deservit, ut *Alexandrina,* & pota spasmo correptis efficaciter succurrit.

14. *Dracontium Polyphyllon Luz. quartum,* Indis *An-An,* & aliis *Tocotlangit* majus. *Folio* luxuriat unico, verùm hoc polyphyllo, & ex plurimis decomposito, multifariè laciniato, ramoso, radiatim in orbem expanso, & multoties orgyiâ ampliori, terso, & atrè virenti. Hujus bicubitalis scapus, crassitudinis carpi, subasper, necnon versicoloribus, ac luridis maculis variegatus est. Mense *Maio* antequam folium appareat, monstrosum caput, floris loco à terra protuberat, omnium primò autem cubitale, in circumferentia crispum, helvum, & formæ collaris

collaris explicatur involucrum, de cujus medio pugni crassitudinis pistillus, sessilibus circumdatus futuri fructûs prodromis assurgit: *Pistillo* verò huic novello (qui tractu temporis in tricubitalem attollitur, *fructu* rubro, oblongo, simili nucibus *Colocassiæ legitimæ* undique consitum) in sesquipalmari, decussatim striato, & carnoso sustentaculo, inane, fœtens cadaverosè, subrotundum, cubitale, rugosum, & rubiginosum superinsidet caput. Radix ex rotundo-sessilis, supernè circum scapum lacunata, frequentissimis calamum scriptorium crassis comata radicellis, palmos quatuor, aut quinque lata, rubet deforis, & internè, faucésque adurit ut *Arum*. Rasura radicis vibices sanat, & venenatorum medetur morsibus. Nonnulli ad asthma commendant.

15. *Dracontium Luz. Polyphyllon quintum arborescens*, seu Indorum *Bani*, aut *Hamamato*. Hoc num *Dracontium arborescens*, an *Sambucum Luz.* intitulare debeam ambigo: Pro titulo *Dracontii* militant, foliorum congeries in foliaceam umbellam digesta, radicum fervor, & acrimonia; Pro *Sambuci*, folia simplicia, plantæ fragilitas, & acinorum, ac florum aliqualis similitudo. Vel potius *an Costus legitima Officinarum?* Ob folia *Sambuci*, ferulaceum caulem, & radicis, si bene recordor, substantiam similem *Costo*. Sed hæc accuratius datâ occasione conferenda, & consideranda. *Bani* majoris, & ferulacei fruticis, orgyias duas alti, *folia* crenata *Sambuci*, mollia, in umbellam dispostita, saporis ex acerbo morsicantis, nunc ter trina, aut ter quina, nunc numeri incerti uno cohærent pediculo, aut ramusculo. *Radix* subfusco, scabro, & tenui primum vestitur cortice, quo abraso alter rubescens, & crassus, & mucilagine refertus patet, qui masticatus linguam exasperat, & fervidè morsicat: Unde *Indi* ejus infuso, ut cort. arb. *Macupæ*, ad linguæ immunditias, & scabritiem tollendam in collutionibus utuntur; & quid ni scabritiem auferat, cum si majori quantitate corticis decoctum, aut infusum impraegnatum fuerit, & vesicas excitare, & fauces molesta intumescentia, ac ardore mortificare viderim. *VIRES.* Radicis matrix alba, lignosa, solida est, & insipida. *Flos* minimus, pentapetalus, cinnabarinus, in majori corymbo, ex medio foliorum assurgit umbella; qui in coloris glauci, orbiculares, baccis *Juniperi* pares, & molles abit acinos.

16. *Dracontium Luz. Polyphyllon sextum* esse videtur Indorum *Bagung*. Planta est prolifera, cujus propagines *Sulay*, & *Butig* vocant: Folio simili *Dracontio Lunas* bicubitalem ementitur arbusculam, seu palmam: *Radix* magna, rotunda, sessilis, *Gabi* quoad substantiam similis, attamen non tantæ est bonitatis ad vescendum. Hujus species sunt *Ngapatung*, *Tabung* vel *Tagbung*, & *Upao*.

De Tuberoso-Capitatis, Turbinatis, & Oblongis: sed ex genere Scandentium.

1. N*Ami*, seu *Corot*, vel *Gayos*: Folia gerit, nunc tria *Phaseoli* modo, nunc ter trina in uno, & alternatim ex longis, vietis, spinosis, & scandentibus viticulis, exeunte pediculo, quinque majoribus secta nervis, palmam lata & in mucronem vergentia, hirsuta, & præter majores, frequentissimis exarata nervulis. *Radix* deforis candida, internè flava, multi-tuberosa, & crebris barbata fibrillis. Editur curata, siquidem recenter eruta edi non potest, eò quod stuporem, & ebrietatem inducat, sed aquâ marinâ, ut acrimoniam unà cum mucilagine qua scatet deponat macerata, dein decocta, attamen substantiæ reliquis hujus farinæ radicibus est nobilioris. Cæterum venenatorum medetur morsibus, cruda adimposita.

2. Hujus species est *Diving*, *Gamang* [l. *Gamat*] planta est scandens folio & Sarmentis *Xicamæ*. *Radix* sesquicubitum crassa, bicubitum longa, alba, esculenta, cruda & decocta, sed absumpta friabili, & farinacea substantia tomentosum relinquit magma.

3. *Gavay* folium habet *Gulaypatan* Phaseoli, viticulis ut *Xicama* vicinis sese innectendo scandit. *Siliquæ* herbaceæ, virides, quadrangulares, unciam latæ, sesquipalmum longæ, si foliaceas spectes prostantias, si ipsius siliquæ corpus, digitum auricularem non excedit, folium lacerè incisum supernè, & aliud infernè siliquæ adnatum dixeris. *An* Lobi cartilaginei ex Insula *S. Mauritii* C. Clusio à *Wibrando* missi? *Semen* est rubens, & exiguus phaseolus. *Radix* alba, longiuscula, crassa, quæ cocta editur.

4. *Xicama*, *Chicama*, seu *Singcama* amplexi-caulis est planta scandens vimineis viticulis foliis *Phaseoli* donatis: *Siliquas* fert, flavis, splendentibus & pruritum, ac ardorem ut Urtica causantibus pilis, obsitas, bipalmares: *Semen* rubrum, vel ex rubro, & flavo variegatum reniforme, *phaseoli*, quod canes necat, & hominem, si in cibum venerit, ut *Batavi* Anno 1643. experti sunt in *Mariveles*, unde pro satu optimum affertur. *Radix* facie, & saporis est *Rapi*, ex sessili turbinata, magnitudinis quandoque mediocris *Melonis*, editur cruda, vel etiam *sale*, *pipere*, *oleo* & *aceto* condita.

5. Alia species *Xicamæ* radices fert parvas & dulcissimas.

6. *Anipay*, *Lipay*, an *Lipao* Bysaiarum? est *Xicama Sylvestris prima*, folium habet *Phaseoli*, sed majus, tantillum fimbriatum: *Folium* candidum, subhirsutum: siliquam ruffis tectam pilis, *Xicamæ hortensis* latiorem: *Semen Xicamæ hortensis*.

7. *Anipay*, id est, *Urtica Secunda*, folium fert parvum tantillum in margine undulatum, trinum ut *Phaseolus*: *Florem* magnum ex atro purpureum quasi in racemo trinum ac trinum: *Siliquam* primæ majorem, aureis & relucentibus pilis scatentem, sed intolerabilis pruritus, & ardor

ardor summus, quem contactu causat, omni *Urtica* vehementior, incautos & curiosos non omne quod lucet aurum esse docet.

8. *Anipay tertia* folium mittit magnum: *Siliquam* helvam, uncias sex longam, unam latam, pilis obsitam aureolis & refulgentibus: *Semen* compressum, splendidum, & in fulvo variegatum.

9. *Anipay, Lipay* seu *Xicama Sylvestris quarta* folio simili est tertiæ: *Lobum* gerit brunnum, monstrosum & visu horridum, sesquipalmum longum, & palmum unum latum, squammatim undulatis coopertum plicis, pullis & urentibus horrentem pilis: In lobo ferè trinos, rubidos, aquilis variegatos maculis, hilo magno in paleari nigro, prouti *Phaseolus Brasilius* cinctos, & vix non castaneæ pares condit Phaseolos.

Hæc de Trifoliis, *sequentia Folii* Hederacei *& ferè singulari.*

1. *Ubi* seu *Obi* est Marianarum *Dago.* Planta est quadrangulari, spinoso, & unico sarmento scandendo vicina amplectens. *Folium* habet folio *Betele* & latius, & longius, magis mucronatum, & septem majoribus fulcitum nervis, quod aut singulare, aut sociatum pro plantæ luxu emergit. *Radix* multi-tuberosa, formæ incertæ, sæpius tamen vix non figuræ est manus, suis digitis distinctæ, quandoque quinquaginta librarum, deforis morella, aut fusca, internè candida, vel flavescens, aut etiam rubescens: habetur in deliciis elixa, assa & frixa. *Flore* & *semine* caret. Propagatur ex in frusta concisa radice.

2. *Ubi* Species sunt *Quinampay* vel *Tinapay, Apare* vel *Apale, Balibaran, Agogocay, Batang, Gorohan, Himigda* & *Tinicor, Apare* spinis caret, minor est quam *Ubi,* sed simili cortice, figura oblonga ut *Camotl,* alba & dulcis ut *Balibaran* sed parcioris substantiæ.

3. *Borot* radix sylvestris, similis *Apare,* dulcis & deforis villosa, & solidis, ac peracutis à radice assurgentibus aculeis, ut *Ubi,* admirabiliter nè ab Apris depascatur defensa. Videtur esse *Nica Sylv. Marianorum.*

4. Hujus species est *Tugui* vel *Togui, T. Hagmang, B. Cablu, P. Nica Marianorum domestica,* quæ longos, duros & acutissimos mittit à radice aculeos, quibus incautos non obstantibus etiam calceamentis pedibus humo clavat, atque affigit. *Folium* palmo uno latius & longius propemodum rotundum, modicè mucronatum, & novem luculentioribus exaratum nervis, in spithamæis pediculis, singulare.

5. *Abobo* seu *Abogo,* Planta amphicarpa, prælongis & calamum scriptorium crassis viticulis vicinis quibusvis sese innectendo involvit. *Folium* alternum, mucronatum, & in demissiores apophyses pronum, palmum cum semisse latum, & undecim aut tredecim insignioribus nervis, in marginem usque tendentibus dilatatum est. Ad cujus angulos seu sinus rapo-poma, seu fructu-radices sessiles, tuberosæ, inæquales, & minimis quasi papillis punctatæ, amaricantes, & magnitudinis *Cydonii* protuberant: Hæ unà cum radice, cujus unà eademque est substantia cum his fructu-radicibus, aut rapo-pomis quæ viticulis innascuntur, *Indorum* sunt Panis quotidianus: editur verò bene maturus, coctus, atque putamine delibratus.

6. *Abobo sin Yraia* seu *Murium* sylvestris est, & edi interdicitur, utpote venenatum, ac perniciosum.

7. *Oravi,* vel *Ulavi,* & *Yuing,* folia habent *Ubi,* radicem *Abobo.*

8. *Banayan* seu *Gayduy* folia habet *Ubi,* sed longa & magis tenuia ut *Apare:* Radicem alit maximam profundissimè sepultam, quæ cruda editur.

9. *Malaubi* radix est tenuis, odorifera sed vomitoria.

10. *Malatugui* vietis viticulis ut *Tuguituguihan* sese circumvicinis involvendo scandit. *Folio* est alterno, mucronato, heptanervio, ad cujus sinus, ut in *Abobo* sessiles & inæquales glumi, formæ *Gallæ Turcicæ,* coloris deforis nativi, internè candidi, scatentes mucilagine lactea, & saporis farinacei prodeunt. *Radix* pulla subrotunda, & ut *Cyclaminis* sessilis, crebris, pallidis, fibrosisque capillata radiculis. *Flos* exiguus, albidus, muscosus & odoriferus, interjectis parvis, ut illi sinuum foliorum, glumulis, qui ni fallor seminis vicem habent, racematim cohærendo propendet.

11. *Tuquituquian Paquit,* folio luxuriat sociato, simili folio *Dago* Marianorum. *Flore* ad sinus foliorum in spithamæis, & ramosis racemis copiosissimo, minutissimo, flavescente, & ad solis occasum suaveolente: Subter foliorum exitus glumosa rapo-poma, ut in *Abobo* protuberant, turbinata, aut oblonga, vesca & brevibus radiculis consita.

12. *Ubiubihan, Ronas* seu *Banag eamagsa,* est *Pseudo-China Luzonis,* sumitur & substituitur pro *China* præmissa decoctione. Duplex est, subdulcis & rubra radice, folio amplo.

13. Altera folio angusto, mucronato, radice candida & amara.

14. *Panaon* volunt esse speciem *Ubi,* sed ad radicem super humum non absimilem ferre narrant fructum *carduo,* qui internè variis distinctus divisionibus, nucleos edules, dulces, semine pares cannabino recondat.

15. *Dalican* folio est simili *Panaon,* à quo pluralitate tantummodo virgarum, & parvitate fructûs differt.

16. *Zhunno* Sinense sarmenta mittit teretia, tenuia, spinosa, geniculata, ut *Ubi,* & *Tugui:* Folia alternè exeuntia, quinquenervia, *Betele* foliis longiora: *Radix* figuræ, & magnitudinis est fructus *Papayiæ* ventricosæ, fermè spithamiæa, inæqualis, duro, subnigro, & scabro contecta cortice, internè carnosa est, & solida, coloris sanguinolenti, seu crudæ carnis, albicantibus fibris intertexta: Saporis summè adstringentis, & succi rubentis, tenacis, & glutinosi. Hanc *Sinæ* consolidandis vulneribus perutilem, & dysenteriæ proficuam esse ferunt.

Species dictarum edulium radicum sunt, & *Baco, Baguing, Bagongbong, Bananug, Binitvanun, Cagayanum, Catotang, Cquibcquib, Dubayan, Gatal, Luping, Minirho, Molog, Palas, Poleg, Pulahan, Quinorot, Sanà, Sinava, Sulavan, Tarag, Tocal,* & plures aliæ.

17. Huc spectat & Mexicanorum *Camotli*, seu Haitinensium *Batata*, Champechanorum *Iz*, quam alii *Ages*, & *Aies* vocant, est verò illa oblonga edulis *radix*, differentissimorum saporum, odorum, colorum, & formarum, cujus viticuli foliis, & floribus luxuriant longissimè serpendo *Soldanellæ Luzonis*, seu *Cangcong*, qui crebro radices agunt, ex quibus creberrimas *Batatas, Camotes, Ages*, seu fructu-radices hinc inde propendentes, & humi latentes habet. Quæ suo eruuntur tempore, & locis umbrosis usui asservantur quotidiano. Folia *Camotli* contusa utiliter imponuntur ictui *Pastinacæ Marinæ, Raya.*

18. *Quacamotle* Mexicanis, *Yucca* Champetzanis, Haitinis *Xaubxaub*, aliis *Manihota* est illud genus *Batatæ*, quod Pani *Cassavi* conficiendo deservit. Folio *Cannabino* ut *Chabræus*, seu pentaphyllo ut *Nirembergius*. Plura vide apud *Nirembergium.*

19. *Baay* species est *Batatæ* albæ, carnis spongiosæ, & fibrosæ, unde non editur, sed rejecto tomento sugitur.

20. *Hettig, Æstum Plinii*, foliis est *malvaceis*, radice candida, & flava.

21. *Igname* [l. *Inhame*,] aut *Postades*, radix formæ incertæ, deforis pulla, intus alba.

22. *Papas*, folia habet septem aut novem, uno in pediculo, radicem & atro-rubentem, internè candidam, aut flavescentem, gummosam, & friabilem, ex qua farinam potui *Chunno* parando conficiunt, hæc ex *Chabræo*. *Papas, C. Bauhinus Solani* tuberosi titulo eleganter describit, & depingit. An idem ac *Hettig* ?

23. *Radicem Mechoacan purgantem*, seu *Xicamam de Mechoacan*, id est, *Rapum* Mechoacanense *Nirembergius* caules habere scribit tenues, & volubiles, folia rara, figuræ cordis: *Flores* longos, coccineos: *Fructum* magnitudinis, & formæ *Peponis*: *Semen* album, tenue, latum cum bombycinis, & argenteis filis: *Radicem* rotundam, candidam, lactescentem, & guttur adurentem. Ex quibus colligo Plantam ni fallor esse ex genere *Apocyni*. Addit genus esse triplex, marem, quod varii esse *Jalapam*, seu *Mechoacan nigrum* tradunt, fœminam, & tertium radice tenuiori: sibi forma, & viribus simile. *An* hujus Species? *Batata purgativa*, seu ejusdem *Nirembergii Caxtlatlapan*? quam habere tradit caules teretes, volubiles: *Folia* hederacea: *Flores* campanulatos, purpureos: *Radicem* subrotundam, candidam, teneram dulcis, & grati saporis. Et hæc an *Radix alba Peruana purgans*? Fabianus Mexicanus *Radicem Mechoacan* refert folia habere subrotunda, suavia, & folio *Capparis* simillima, *fructum* magnitudine *Coriandri* in racemis: *Radicem* oblongam, subflavam ad colicos dolores, & sputum sanguinis utilem. Hanc, & non Purgantem describit *Nic. Monardes*, folio scilicet circinatæ rotunditatis, in mucronem desinente, & fructu racematim cohærente magnitudine *Coriandri*. *Clusius Semen Mechoacæ* in caliculo, seu siliqua, nigrum, & *Scammoneæ* simile esse scribit. *Florem Mechoacæ Dodonæus* citans *Monardum* ex quinque majoribus foliis compositum esse tradit. *Folium* verò Smilacis lævis.

24. *Mechoaca Sylvestris*, & *Vomitoria* est *Xicama de Guanaxuato, Sacatekas*, seu *Colima*. Folia habet *Melonis*: Radicem albam ut *Mechoaca*, ex turbinato oblongam, quæ per vomitum purgat ad drachmam semis data. Præter *Jalapam*, & *Mechoacam* mittitur Mexico, & *Matalista* radix purgans. *Matalista* communiter in frustis oblongis, ex radice in oblongum dissectâ, plurimis, albis, crassis, contumacibus fibris intertextâ, inter quas sæpius succus gummoso-resinosus compactus cernitur. Alias verò affertur transversim in crassas taleolas concisa, quarum nonnunquam aliquas, tres, & dimidiam spithamam in circumferentia habentes observavi, unde colligo radicem integram capite humano ferè duplò majorem esse.

Saqualtipan radix purgans in taleolas secta, solidæ concretionis, & ponderosa ut *Jalapa* recens, carie non exesa, coloris albi gradum *Jalapam* inter, & *Mechoacan* medium habet.

Quandoque etiam *Jalapæ* commixta affertur, *radix* in palmum amplis taleolis, sat albis, *Jalapâ* levior, cariem non sentiens, ad tactum aspera, ob frequentes tomentosas fibras quibus scatet, *an* radix *Matalistæ* junior? aut *an* Species *Jalapæ* altera?

De Plantis aquis innascentibus.

DE *Faba Ægyptia*, seu *Colocassia Dioscoridis*, sive *Indorum Bayino*, & *Sida Dioscoridis*, seu *Theophrasti Loto Ægyptiaca*, sive *Luzonis Nymphæa Lavàs*. Anno scripsi, V. D. elapso.

1. *De Faba Ægyptia* Bayino, *&* Sida *Theophrasti* Lavaz.

Fabam Ægyptiam legitimam *Dioscoridis* in *Luzone* Baymo *vocant*, alibi *Alupay*, in Leyte *Tacay*; Florem *Bulac Bayino*; Fructum *Bungalo*. Sinæ *Lien*, ejus florem *Hohua*, id est, *Florem Lacûs*: radicem edulem *Ngneu*, fructum *Lienzu*, & *Lienpo*. In lacu *Baii* Manila sex leucis dissito copiosè provenit: In *China* communiter in omnibus arte factis stagnis, lacubus, ac piscinis feliciter adolescit, sed & hortorum incolam curiosi *Sinæ*, arte & industriâ esse cogunt, eam in vastæ amplitudinis fictilibus, luto tenaci ex palustribus allato, & aqua diluto, repletis

ferendo

ſerendo. In hujuſcemodi vas puerulus quondam (cui præter alium quinquennem aderat nullus) florem decerpere cupiens inciderat, hunc cum morte colluctantem quinquennis latere latus fictilis perforando vitâ donavit, qui *Sinarum* Imperatoris dein intimus conſiliarius, & militiæ ſupremus, ac celeberrimus dux (cui in hodiernum parem non exſtitiſſe *Sinæ* deprædicant) ob valorem, & virtutem militarem. *Czakulia*, id eſt, *Margaritta* conſervans regnum, cognominatus fuit. De *Colocaſſia*, ſeu *Faba Ægyptia*, quamvis *Dioſcorides*, & *Theophraſtus* optimè ſcripſerint, de *flore* nihilominus paucula adjicere placuit: Duodecim nempe conſtat foliis frontatis, purpureis, uncias tres fermè latis, quatuor longis, in quorum medio caput occultatur papaverinum *Indis* Bungalo *dictum*, quod, & quale eleganter *C. Cluſius*, *Exot. L.* 2: titulo *Fructûs Peregrini*, & valde elegantis, deſcribit, & depingit. Adde quod nuces pumilarum glandium ſimiles, putamine tegantur duro avellanarum adinſtar. De reliquo verò recens 300 & ultra candidis ſtaminibus vix non uncialibus circumvallatur, de quibus croci lutei unciales, & de his rurſum quaſi granula argentea ſemine *Aniſi* potiora propendent. Scapi, ſeu caulium vieti, & prælongi funes, digitum auricularem craſſi, ſpinulis obſiti ſunt lævibus, rupti verò telas aranearum offerunt, & novem per longum excavati fiſtuloſis foraminibus deprehenduntur. *Folium* ſeſquicubitum amplum, & majus, 22, aut 24 altioribus & per circumferentiam excurrentibus ſtriatum eſt porcis, circinatæ propemodum, rotunditatis, unde patet galero potius ſimile eſſe, quàm folio *Lapathi*. Ex Folii umbilico pediculus, aut ſcapus longiſſimus, cauli fructum, vel florem ſuſtinenti ſimilis procedit, radici connexus, quæ edulis, alba, ſat craſſa, ſimiliter ut floris, aut folii funis perforata, necnon per pedalia circiter intervalla ventricoſis geniculis eſt interſtincta. *Fructus*, rejecto putamine aquâ macera-

VIRES. tus, delibratus, foliorúmque germine in ſinu latente (quod amarum, & cujus infuſum viſum clarificat) repurgatus, ſaccharóque reſperſus in diarrhœa, & aliis alvi profluviis exhibetur. *Radix* verò decocta, & cruda tabidos reficit, & conſumptos.

Bayino, ſeu *Colocaſſiæ*, *Lavaz*, ſeu *Sidam Theophraſti*; utpote iiſdem natalibus exeuntem plantam, cujus fructum *Tunàs*, florem *Pulao* vocant, ſubjungo. Hanc alii Talailo, *Byſaiani* Gavaygavay *vocant*: inter arundineas autem frondes, calamóſque paluſtres provenit hæc ſpecioſa *Nymphææ* ſpecies, aut *Theophraſti Sida*, vel potius *Lotus Ægyptiaca* Dioſcoridis, ſi radix non contradiceret. Folium *Nymphææ* eſt, ſed tantillùm, levitérque fimbriatum, & tredecim majoribus, ſeu inſignioribus, & his bifurcatis, ſeu ad extremum bifidis, per ambitum nervis eſt diſcriminatum. *Flos* occluſus glandiformis eſt nodus, adapertus autem ex quatuor ſmaragdinis alabaſtris, octodecim argenteis foliis, & quinquaginta circiter aureis unguibus, quorum apices crocis ut *Liliorum alborum* ſtamina faſtigiati, componitur. Huic caput fermè ſphæricum, magnitudinis minoris capitis *Papaverini*, at neutiquam ſtriatum, ſed quodammodo, ex inſinuatorum floris unguium veſtigiis ſquammatum ſuccedit; Semine ſubdulci, leguminoſo, quod matureſcens rubicundum, maturum ex cinereo flaveſcens, *Erucæ* ſemine majori, densè repletum, quo *Indi* lacte Nucis Indicæ *Cocco* decocto veſcuntur. Hoc ſomnum alioquin conciliat, refrigerando venereos compeſcit motus, & deſiccando Gonorrhœæ auxilio eſt. *Radix* tenuis eſt, alba, multiplex, nec craſſa, aut clavæ ſimilis, ut in *Nymphæa*; nec rotunda, *Mali Cotonei* amplitudine, ut in *Ægyptia Loto*, niſi forſitan ex tenui, & multiplici propendeat, ut in *Cypero* eſculento. Et lapidem *Lavaz*, ſeu florem inſequentem teneriorem fructum in lapidem converſum habui, coloris erat griſei, duritie *Lapidis Bezoar.*: formæ ex ſphærico compreſſæ, veſtigium pediculi retinens, & variis lineis circularibus, & tranſverſim excurrentibus exaratus, quem iiſdem, imò & majoribus pollere viribus, quibus ſemen *Lavaz* referunt, magnique æſtimant hujates *Indi*. *Sida Theophraſti* non eſt *Althæa* paluſtris nonnullorum, ſed planta lacuſtris *Lobelio*, *Dodonæo*, & aliis: Hinc *Dalechampio* eadem ac *Nymphæa*: verùm *Sida* ſemen habet orbiculare, milio majus, ſaporis diluti: *Nymphæa* latum, lenticulare, nigrùm, pingue, amarum, hinc potius *Sidam Theophraſti* non quidem ipſiſſimam eſſe *Nymphæam*, ſed congenerem plantam ſtatuerem. Eſſe qui *Fabam Ægyptiam*, Lotum *Ægyptiam*, *Niloticam*, aut *Euphrateam* eſſe cenſeant, habet *Chabræus*: At *Colocaſſia Dioſcoridis* eſt *Luzonis*, jam deſcripta, *Bulac Bayino*, & *Sida Theophraſti* (quæ eadem eſſe videtur planta, ac *Lotus Ægyptiaca*) eſt Luzonis *Lavaz*; liquet ergo eſſe diſtincta.

His addenda ſequentia.

2. *Malalavàs*, quæ *Lemma* eſt legitima *Theophraſti*, planta eſt neglecta, tenerrima, & ſemper altè ſub undis deliteſcens, foliis *Catungal*, ſeu *Narciſſi* Indici *Joannis Ferrarii* rotundifoliæ, minoribus, quæ capitis dolorem ex ſolis ardore contractum applacant: Super aquas emergentibus, ſeſquiuncialibus pentagonis, & his criſpè fimbriatis, & alatas pericarpiis, *floribus* candidis, trifoliis, & rotundipetalis coronatis, *ſemine* repletis oblongo, albo, minuto, mucilagine ſcatente. *Radix* exigua, fibris comata. Plantam pro *Lemmate* in *Hiſtoria Lugdunenſi* depictam, *Chabræus* pro quadrifolia *Lente Paluſtri* habet.

3. *Nymphæa Tocal* vocata, ſeu malis *Morſus Ranæ* maximus *Daguienſis*, folio, ſuperbit aquis innatante, fermè cubitali, è cujus folii ſcapo, palmum unum ab ipſo folio flores exeruntur creberrimi, in faſciculum conglomerati, *floribus* Aurantii pares, pentaphylli, candidi, villoſi.

4. *Nymphæa minima*, ſeu *Ranæ morſus Gabigabihan* vix ſeſquiuncialis eſt planta, ſuperiori ſimilis, quoad folia, & flores, ſed pygmæa.

5. *Stratiotis Ægyptiæ Antiquorum* Species eſt *Guiapo*, quam & *Darairo* [l. *Dalairo*] vocant, Hiſpani *Lechugas del infierno*: Facie eſt *Plantaginis* umbilicatæ *Lobelii*, aut *Lactucæ* criſpæ latifoliæ. Provenit in *Lacu Bay*, & exinde profluentibus fluviis, unà cum *Cangcong*, ſeu *Braſſica Marina* devecta, refluis pulchro ſpectaculo revehitur undis. Planta eſt ſeſquipalmaris, &

ſpitha

fpithamiæa, foliis ex viridi-flaventibus, flabelli-formibus, ab imo medium ufque hirfutis, & fermè digitum craffis, fpongiæque modo porofis, pars fuperior ampla, crifpa, & admodum finuata eft, delicata de reliquo, & novem altioribus, feu plicis fulcita nervis. Inter folia in uncialibus pediculis, in candidis, & cochleari-formibus folliculis, *flofculi* granulati, ex medio lætè virentibus foliolis, *capfulæ* fucco vifcofo plenæ infidentes latitant. *Radice* nititur alba, inæquali, digitum craffa: de qua frequentes millenis dotatæ capillamentis, palmares, & fpithamiææ exeunt radiculæ, fefe in circuitum plumarum adinftar explicantes, quarum adminiculo planta erecta, & in æquilibrio pofita aquis innatat. Si manibus contractetur, pruritum caufat, decocta faginandis defervit porcis, in cibum affumpta alvum potenter commovet, cruda mafticata linguam validè adurit. *Guinpo* abftergit, & mundat veftes, & vafa oleo infecta fi eo laventur.

De Spongia, & Plantis Marinis Saxeis.

1. Timpalan in Infula *Zebuana*, *Talicod* in Leytenfi vocant *Zoophytum* ad maris littora in illis fungofis littoralibus faxis, quæ *Matriporas*, & Hifpanis *Areziffes* vocant, nafcens: Quod cùm è fuo latibulo prodit, extenditur in formam placentæ, digitum craffæ: cùm verò tangitur, contrahitur fuum versùs foramen ubi delituerat, & nonnifi circumferentiam marginis arctè contractam & crifpatam deforis relinquit, formæ majoris cujufdam *Rofæ*. *Indi* Morbo laborantes Gallico folâ aquâ decoctum hoc *Zoophytum*, feu plantam animatam, edunt, & jus bibunt, per triduum, unde ulcera, & gummata vehementius eflorefcere contingit, dein balneis utuntur aquæ dulcis cum detergentibus, ut *Macabubuhay*, *Malungay*, Lagundis *Saloquiguy*, *Lactang*, *Salagfalag*, & *Dapedape*, & his deficcantur. An *Species Spongiæ?* *Francifcus Colin* in fua Infularum *Philippinarum* Hiftoria refert, Anno 1642. in *Cofta de Igbabao*, à Viro fide digno, fub vefperum ad maris littus, inter alia curiofa, vifa fuit in quadam à recedente mari relicta fcrobe, *planta fimilis* magnitudine, foliis, & caule *Braffica ordinariæ*, magis viridis tamen, & confiderando rem fanè effe particularem, quod in Saxis, & fub aqua marina, adeò elegantis formæ crefcat planta, mox fefe ad avellendam accinxit, verùm ftatim ac detegit contrahebatur, & magis infiftendo eam comprimendo coarctabatur, donec tandem totaliter fefe mufcofæ congeriei inter matriporas fcatenti ingeffiffet, ac evanuiffet. Die infequenti ductus curiofitate in eundem rediit locum, plantam die antecedenti vifam lætè virentem invenit, & dum cautè pedetentim appropinquâffet, caulem apprehendit fortiter, fed quamvis ad plantam retinendam multùm laboraffet, nihilominus manibus evoluta aufugit, nec in manibus præter fpumofam reliquit mucilaginem. Et hæc planta an *ex genere Spongiarum?* Vel eis hæc cum priori congeneres, ac analogæ plantæ? De quibus quod avulforem fentiant, tactum fugiant, contractæque multò difficilius abftrahantur ad inhærentibus tradunt *Plinius* & *Ariftoteles*. Spongiam maturam, ac ficcam Indi *Lapalapa* vocant.

Hujus generis *marinas, & tactum fugientes plantas*, variæ formæ fe vidiffe fcribit *Ignatius Alzina*, in fua MS. Hiftoria *Bifayarum*.

2. *Coralloidem graphii formæ*, feu *Plantam Marinam tactum fugientem* mihi obtulit Anno 1690. *Antonius Bandeira*; fubftantia eft corallina, alba, terfa, folida, teres, non geniculata, in mucronem definens, feu formæ pedalis, & rectiffimi graphii, & calamum fcriptorium craffi, Indis *Bannau*. Sed quod tactûs impatientiam attinet, fufpicor nautas qui eam evulferant deceptos fuiffe, in eo quod meo videri planta hæc fub aquis mollis fit, & flexibilis, ut *Corallium*, eruta verò lapidefcat, & ità fieri potuit, ut mollitie, & flexibilitate fuâ eis impofuerit, tactum fugientem exiftimantes plantam. Verùm *hujus formæ* Anno 1681. in littore Infulæ *Puertorico* plantam obviam invenêre *Matthias Cuculinus*, & *Antonius Kirsbaumer*, quam affirmant non quiviffe comprehendere, quin fefe in arenam infinuando aufugiffet, ac fubduxiffet.

3. *Corallium nigrum ramofum vimineum*, feu *Antipathes Sagailalaki*, feu *Bonganbato* Indorum, *Calibabaru* in *Siao*, reperitur in *Samar* læve, & verrucofum: cujus fruftum fpithamæum, pollice craffius affervo. Laudatur ad aëris contagium & expellendum calculum in pulvere, & ad convulfivum morbum *Pacuru*. Ex hoc *Goâ* deferuntur precatoriæ fphærulæ.

4. *Corallium nigrum non ramofum vimineum*, facie *Bexuci*, Indi *Bannaog* vocant, teretes, fplendentes, & quafi interfperfo auro undulatas, orgyia longiores, & digitum auricularem ferè craffas mittit virgas, feu *Bexucos*. Abundat in *Guiguan*. Indi verò ut ex inde monilia & armillas effingant, aquæ ferventis emolliunt vapore. Laudatur ad ea, ad quæ præcedens.

5. *Corallii nigri foliati ramum* bicubitalem, quinis præter minores brachiatum cubitalibus ramis, & mille ac mille capillatum, feu comatum fœniculaceis, & capillaribus fetis, non tamen ità rectis, ut in *Chabræi Sciagraphia* delineatum, fed diverfimodè in ramenta divaricatum: *Nafogbu* miffum adfervo.

6. *Coralloides facie Ericæ* alterius *Dodonæi*, feu *Sagay Babay*, alba, tenuis, tenax, fruticofa eft, & petræa.

7. *Coralloides facie Cupreffi*, feu Indorum *Ygofo*, rubro eft tecta cortice, fefquipedem alta, fruticofa, fubftantiæ interioris quafi corneæ, feu qualis funt internodia fufca Hippuris Saxeæ.

 8. *Coralloides*

8. *Coralloides Abrotanoides Bagangbang*, aut *Bacolor*, eſt magna, ramoſa, ſtellatiſque crebrò poris foliata ſeu imbricata. Alba, & rubra frequens, cœrulea rarior eſt.

9. *Aſang, Gaſang, Ngnaſang* ſpecies ſunt *Bagangbang*, figuræ *Fungorum*, uti & *Binagung*.

10. *Hippuris marina Saxea*, ſeu *Sagay-doimit* abundat in Leyte.

11. *Hippuris marina tenera*, qualem aſſervo, ſæpius totaliter cruſta obducitur farinacea, molliuſcula, & alba, ſic ut tenuiſſima *Hippuris*, calamum ſcriptorium craſſa cum cruſta evadat, & ità quaſi *Saccharo* incruſtata diverſam ementitur plantam.

12. *Corallina edulis Gosò* mollis eſt, & tenera, coloris candidi, aut flaveſcentis. Sinis *Hayſom* dicitur, qui eam ex *Luzone Chinam* deferunt, & ut cardiacam deprædicant. Abundat in Inſula *Zebu*.

13. *Tubularia* rubra *Taburagà* coloris eſt, & materiæ rubri *Corallii*, formæ Tubulariæ albæ. Deſervit dentifriciis.

ESCRI

DESCRIPTIONES Fruticum & Arborum LUZONIS,

A Rev[do] Patre GEORGIO JOSEPHO CAMELLO, S. J.

AD

JACOBUM PETIVERIUM, Pharmac. *Londinens.*

MISSÆ, *Anno* 1701.

1. *De Palma Coccifera, seu Nuce Indica, Indis* Lubi.

IN veritate dici poteſt *Palmam Cocciferam* cunctis palmis, & cæteris omnibus arboribus eripere palmam, hac unicâ ſiquidem in palmâ propemodum cuncta ad humanam ſuſtentandam vitam, neceſſaria vinculantur. *Altitudine* quandoque viginti orgyiarum excreſcit: Pulchritudine & utilitate omnium obtinet primas. Quinto communiter à plantatione anno fructificat, vivere trecentis & quadringentis annis affirmare non dubitant. *Radicum* creberrimos, auricularem digitum craſſos, & viginti non nunquam orgyias longos ſpargit funiculos. Inciſuras in ipſo caudice factas, ut facilius conſcendi queat Indi *Lublub* vocant. A *Palma dactylifera* ſolummodo differt fructu. Ex Palma Coccifera *Byſaiarum Indi* originem generis humani olim deducebant (quamvis non deſint, qui idem de *Arundine Indica Cava* majori, ut *Mariani ex Petra* ſomniârint) fingendo, quod ex duabus *Lubi* nucibus, à mari ad petroſum littus alliſis prodierit *Lalaqui* maſculus, & *Bâye* fœmina. Quovis Novilunio hæc palma novum protrudit Spadicem, Indis *Bagaybay*, *Doat*, & *Tayog*, qui elapſis viginti circiter diebus, ruptis, & expeditis Spathis, Elatis, ceu involucris, Indis *Gonot*, & *Punut*, reſeratur; & ſpathas fermè bicubitales, Indis *Alholor*, calamum craſſas, vimineas, flaveſcentes, florum crebrâ congerie lacunatas, viginti quinque aut plures, ſeu prælongæ, & majori ariſtæ ſimilia nucamenta expandit; Seſſilibus, ſemine *Citri*, aut *Aurantii* potioribus, flavis, tantillùm odoriferis, in triungui calyce trifoliis, & ſenis bifidis crocis repletis floribus, & florum petiolis inordinatè obſita. *Nuces* Cocci ſimiliter ut in *Areca*, duplici triungui in caliculo, non ſuccedunt floribus, ſed ad harum ſpatharum exeunt ſinus, quarum pars major decidit, & perit, ſuperſtites anno integro antequam plenè, & perfectè matureſcant tardare ſolent, colliguntur dein menſe ſingulo,& in *Barongan* in unica arbore, collectis triginta tribus, magnitudinis capitis humani maturis, ſeu *Ugà*, aut *Lagaſna*, 200 jam magnæ, & immaturæ, ſeu *Silot*, non numerando parvas, & teneras, quæ decoctæ unà cum putamine eduntur, & Indus *Alholor* vocat, inventæ fuêre. Nucis Indicæ *Icones* elegantes habet *Cluſius*, & *Hiſt. Lugd.* ex *Matthiolo*, Arboris Botanicorum nullus. Maximam nucem quam vidi, habebat jam tomentoſo ſuo putamine delibrata, ſpithamas tres in circumferentia. Harum *primum* tomentoſum & extimum putamen Indis *Bonot*. *Secundum* illud facie *Simii*, communiter nigrum, & oſſeum, *Bagol*. Hoc proportionaliter, ut fructus *Quaiavæ* immitti poſſit, perforato *Simii* capiuntur, nam immiſſâ manu, pomum tenaciſſimè retinent, à pondere verò, aut potius impedimento putaminis in curſu impediuntur, & ità miſeri captâ prædâ, capi potius volunt, quàm ſemel apprehenſum pomum dimittere. *Nucleus*, ſeu caro illa digitum craſſa, lactea, & ſaporis *Amygdalini* ſub *Bagol* latens, Indis *Binonot*: In hujus *Binonot* concavo demum liquor aqueus, clarus, & dulcis, ſeu *Butung* concluſus deliteſcit. Ex raſo *Binonot*, ſuccus lacteus *Natoc* dictus, qui lactis vaccini, & emulſionis *Amygdalinæ* vices ſupplet, exprimitur. *VIRES.* Ex raſura verò *Binonot*, ignis, aut ſolis calore, & beneficio præli, aut etiam *Butung* ad ignem decocto oleum puriſſimum, colligitur, *Olei Olivarum* recenter expreſſum, loco deſerviens. *Indis* verò, & *Hiſpanis* nonnullis ad corpus repurgandum, vel potius alvum relaxandam deſervit epotum.

Decidua, & jam omnino matura *Nux*, aqueo liquori *Butung* innatantem generat ſpongioſam, candidam, levem, & valde dulcem ſphæram, Indis *Buay*, *Bua*, & *Tambong niog*, in hâc *Boa* multoties lapis, communiter orbicularis, colore, & lævore viliorem mentiens margaritam, Indis *Mutiang*, & *Sangur* dictus reperitur, quem variis pollere virtutibus volunt. Horum ex ſeptem quos vidi, & habui major par erat *Meſpillo*. Memoratum *Bua* paulatim aſſumendo

aſſumendo incrementum, & abſumendo lacteum liquorem *Butung,* & amygdalinam carnem *Binonot,* germen foramen versùs in oſſeo putamine *Bagol* patens, protrudit, radices agit, & inde aſſurgit, ac adoleſcit novella palmæ planta. *Folia,* ad ipſum exitum complicata, exeunt alterna, terſa ſunt & juncea, uncias duas lata, fermè tricubitum longa, & in tenuiſſimum terminata mucronem. Videamus, & quid rei amplius ex hac palma uſui deſerviat : Reciſâ ſummitate, ſeu corculo Spadicis *Tayog,* toto anno, & omni tempore deſtillat ſuccus lacteus *Tuba* dictus, & hoc modo omnis futuri fructûs eſſentia, & ſubſtantia in liquorem convertitur, qui calidam hepatis intemperiem, & renes refrigerando urinæ ardorem attemperat, & gonorrhœam curat. Ex dicto liquore *Tuba,* recenti ad ignem decocto fit *Mel,* addendo *Orizæ* decoctæ modicum reponitur ut aceſcat, & acetum præbet. Deſtillatus per alembicum, quem ſuo modo *Indi* componunt, aquam ardentem quam *Daliſay* vocant exhibet, ſed & abſque deſtillatione additis quibuſdam aromaticis, ut *Cinamomo Syl. Radice Galangæ majoris, Acoro,* & aliis, fermentationis beneficio *Binarcan vinum* fortiſſimum conficiunt. Ex arbore denique fructu jam effœtâ *Indi* domos integras, & quicquid ſupellectilis requiritur elaborare norunt. Fructûs putamen tomentoſum *Bonot* pro funibus ignem fomentandis aptiſſimum, ſtupæ loco ad liburnicarum conjuncturas, & fiſſuras adimplendas, ac obſtruendas, & ad camelos illos prægrandes anchoris adalligandis conficiendos deſervit. *Bagol,* ſeu ſecundum & oſſeum nucis putamen variorum vaſculorum gerit vices, alii ad ignis gradus intensè augendos deſtinant, *Cinis* verò ſmegmate parando ſpecialiter inſervit. *Gonot,* vel *Punut* ſunt Spathes, ſeu Elatæ, non Spadicis, ſed foliorum, ſeu Sacci, aut colum à *C. Cluſio, Exot. fol.* 4. depictum, ſuntque fuſcæ, fortes, & quaſi arte textæ telæ, ſeu folii recenter protuberantis coopercula, aut obvolucra, pedes quinos longa, & duos lata ; ex hoc fiunt Sacci, & ſimilia, ut vela minorum navigiorum, contextu ſirpatis corbibus velamenta, ſuffulcra, à pluvia defendentia pallia, Scopæ, *&c.* Arboris tenellus apex, ſeu corculum, aut Gemma, Hiſpanis *Palmito,* editur crudum in acetario, vel ſale, & aceto conditur, alii decoctum eſitant. Hunc apicem, & unà cum eo ipſam arborem perſequitur, atterrebrat, & emori facit, nigerrimus, fulvo ſplendens, & terſus Scarabæus, *Hoang,* & *Bagang* Indis, Hiſpanis *Tantarida,* pugni ut ferunt ſæpè magnitudinis. Quem reſiccatum adſervo, *Scarabæo cornuto,* ſeu *Cervo volante* Europæo majori, duplo major eſt, coloris ut ſupra dixi, ſtructuræ quoad caput monſtroſæ : Ad latera corneæ capitis teſtæ duo contigua, immobilia, ramoſa, & peracuta exeunt cornua, & paulò infra ſuper oculos ex medio, aliud ſimiliter immobile, brevius, rectum, & obtuſum cornamentum, huic immediatè inſeritur cornu quartum, mobile, falcatum, longitudine par duobus primis, & promuſcidis inſtar ſurſum reflexum, ad cujus latera, oculi magni, rotundi, nigri, & cornei, ora, & muſtaci. Pedes ſenos habet biſalcatos. Alarum corneum, partitum, & ſcutiforme tegumentum ut reliquorum vaginipennium. Procreatur ex lignis putridis, præſertim ligni *Molavin* putrente raſurâ. * *Fœmina* deſcripto minor eſt, cornu unicum, immobile, ac bipartito acumine aduncum habet, ex ipſa capitis teſtâ procedens, alterum, huic ſimile, & mobile oppoſitum, & ſurſum reflexum à capitis parte exit inferiori.

VIRES.

*Vid. *Gazophylac. Naturæ & Artis,* Tab. 14. Fig. 12.

Tertium, qui minor eſt fœminâ nactus ſum ; hic non lævis, ſed ſcaber, & leviter ſtriatus eſt, corniculo brevi, unico, & immobili armatus, in capitis parte ſuperiori quaſi conchylium affabrè impreſſum habet, cætera, ut in reliquis.

Differentias Nucum Indicarum Palmæ Cocciferæ, *invenio N°.* 23.

1. *Linahun* foliis ſuperbit læte virentibus.
2. *Lubi ſa Bohol,* fructu gaudet omnium maximo.
3. *Pagarao,* humilis eſt, fructu minori præcedente.
4. *Piligpog,* nucem fert minimam.
5. *Pitugo,* [l. *Pitogo.*] Nux ex Sphærico modicè compreſſa, quaſi in mucronem vergens latiuſculum, lævis, biforis, & ſubcandida. *An* lagenulæ ex fructu *Maris Pacifici* C. Cluſii ? *Exot. l.* 2. *c.* 8.
6. *Pitogo* altera, eſt humilis, folio ſmaragdino, ad maris littora inter ſaxa proveniens, hujus palmites turiones aſparagorum ſapore referunt. *Nuces* habet ovo pares, aut minores, quaſi pentafores, ſupernè, & infernè ſtellula ſignitas, quarum caro, ſeu nucleus flaveſcit, & recens eſitatus inebriat, ſecus reſiccatus : Ex earum candido, aut ſpadiceo, & oſſeo putamine varias effingunt pyxidulas auro in grano collecto, aut margaritis ſervandis dicatas.
7. *Layog,* Caudice aſſurgit altiſſimo.
8. *Cayumamis,* Putamine tenero, dulci, & eduli : Carne dulciſſima : aquâ inſipidâ.
9. *Lopiſan,* Carnem nuclei habet plurimam, & craſſam, unde pro oleo parando præ cæteris expetitur.
10. *Bontanum,* Carne paucâ, & putamine primo craſſiſſimo.
11. *Carayhun,* Putamine ſecundo tenuiſſimo.
12. *Saloguyban,* Putamine albo, aut maculoſo.
13. *Dailig,* Tertio fructificat à plantatione anno.
14. *Sabac,* Racemos ex latere, & non de medio protrudit.
15. *Limau,* Putamen tomentoſum habet rubrum.

Reliquæ Species ſunt. 16. *Caligcquib.* 17. *Calimbahin.* 18. *Cumalong.* 19. *Macaſipon.* [l. *Malahipon.*] 20. *Poti.* 21. *Tamiſan.* 22. Et *Tapiaſin.*

23. Et *Species* quæ affertur *ex Lacu Baii,* pumila, vix ſeſquiorgyiâ alta, racemum mittens humum uſque pertingentem.

24. Et *Cocci parvi* purgantes *ſub terra naſcentes,* quos *Petrus Dias* habuit. Non ſunt Palmæ, ſed plantæ longâ radice ſerpentis, ex quâ dependent, deſerviunt & Piſcationi medicæ. *An* Cocci

Cocci *de Maldiva*, tanti appretiati, cujus corticem secundum (carnem legerem, quæ vomitoria est) efficaciorem esse contra venena, Lapide Bezoartico tradit *Johannes Botero Benès.*

---

2. *De* Areca, *&* Palmis *aliis* Nuculas *minores*, Avellanas, *aut quasi* Dactylos, *ferentibus.*

1. PAlma *Areca*, *Fauset*, seu *Bonga* minor, multo tenuior, & fragilior est *Palmâ Cocciferâ*, palmis, seu tharsis communiter non arcuatis, sed surrectis, aut inflexis, quasi ex *Cocciferæ*, & *Chamæpalmæ* compositis, ità ut post longa, singularia, & *Cocciferæ* similia folia ad scapum bina, trina, aut quaterna invicem coalescant ut *Chamæpalmæ*, non tamen ad medium ut in hac, sed in duas quasi alas dividuntur. Elatis, seu Spathis, Indis *Talùpa*, liberatus *Arecæ*, seu Bongæ Spadix, Indis *Alayòay*, constituitur ex cubitalibus, vietis, ex viridi flaventibus, & ex frequentium florum vestigiis lacunatè crenatis, spathis Indis *Tancay*, seu virgeis ramulis, sive tenuiori aristæ similibus nucamentis, (quale *C. Clusius Exot. lib.* 4. *f.* 85. titulo *Chamærrhiphe* peregrina, delusus depingit) sessilibus, & mundo Orizæ grano paribus, candidis, trifoliis, & suaveolentissimis flosculis lateratim, alternatímve onustis. Ad harum Spatharum exitus, non in florum sedibus, *Arecæ* protuberant fructus: Ex quibus bolos illos masticatorios *Buyos*, cum folio *Betele*, & *Conchyliorum* calce componunt. Aromaticus *Arecæ* fructus desiccatus suffumigiis deservit in tenesmo, & aliis, pulvis alvi sistit profluvia, inspersus ulcera curat, & procidentiæ medetur intestini recti, vacillantes confirmat dentes affrictus, & erosas incarnat gingivas, & Scorbuticis oris ulceribus opitulatur, & aphthis. Fructus secundus *Clusii* à *C. Clusio* descriptus est *Areca* suo cutaceo putamine tecta, quam cutaceo putamine spoliatam, sed cum fibroso-tomentoso integumento, uti & exemptum nucleum pingit in Scholiis ad *Garziam* C. XXV. Fructus autem oblongus, vel potius nucleus quem his adjecit, non est Species *Fausel*, sed *Nucis* Myristicæ *Sylvestris*. *VIRES.*

2. *Arecæ Species altera* fructum fert admodum rubicundum internè.

3. *Tertia*, Bongas valde parvulas, & exiguas.

4. *Quarta*, seu *Tambilagao*, Arecas quandoque ovo gallinaceo majores, dulces, aromaticas, & omnium optimas.

5. *Bonga Sylvestris* Indis *Luyong*, & *Bahil*, Hispanis *Palma*, & *Bonga brava*. Hæc similis est magnitudine, & forma *Cocciferæ*, ligno constat rejecto spongioso meditullio, *Ebeni* matricis modo solido, & ponderoso, in quo per longum in subruffa materie nigerrimæ discurrunt virgæ, seu pectines, transversim dissectum nigris punctatum conspicitur maculis: Crematum grato redolet odore, pulvis verò recentia vulnera brevi ad perfectam deducit cicatricem. Fructus,

6. *Banga*, Palma est similis *Dactyliferæ*. Fructus *Sinis Kankhian*, estque glandiformis, calyci insidens, durus, osseus, coloris fulvi, tersus, & propemodum ex compressione quadrangularis, hunc visum clarificare ferunt, si oculorum anguli eo extergantur.

7. *Pugahan*, Palma est omnium pulcherrima, crassior *Cocciferâ*, verùm humilior, folia lætè virent, & crenata sunt. *Fructus* quasi *Dactyli*, * avibus quas *Calaos* vocant in escam cedentes, nec alio inservientes præterquam propagationi. *Flosculi* lutescentes in frequentibus Spathis, seu crispis, & retortulis funiculorum fasciculis. Juxta Palmitem apicis alba lanugine, sive tomento *Baroc* dicto, ex quo culcitræ, & similia, obducta est, quod multò melius, candidius, & mollius est illo, quod ex Palma *Salay*, & *Idiocg*, similiter colligitur. Ex caudicis matrice fiunt edules, & rubentes panes, ac liba, quæ *Sacolan*, & *Bagsang*, aut *Langdang* vocant, nec à *Zagù*, seu *Arasip* differunt sapore, aut usu, sed tantùm formâ, *Zagù* etenim & *Arasip* in grana, ut vitia cogunt, pultibus aptiora panibus.

* Vid. Figuram in *Gazophyl. Nat. & Art.* Tab. 28. Fig. 4.

8. *Idiocg*, l. *Hidioc*, l. *Tonot*, l. *Aple*, l. *Amaga*. Palma est spinosa, ad cujus tharsos telæ nigerrimæ, sive Spathæ foliorum, Indis *Lonote*, quæ retiformiter quasi ex cerdis porcorum contextæ esse videntur, proveniunt, ex his discerptis cameli navium anchoris adalligandis, scopæ, & similia conficiuntur. *Lignum* exterius, virgis, seu pectinibus candidis in materia subruffa discurrentibus variegatur. Cujus scobs, ut *Babil* vulnera recentia citissimè consolidat. Pro fructu Cocculos nuci avellanæ pares, & inutiles gerit, binos semper in uno fructu, latere uno planos, duros, osseos, & nigros ut *Buli*.

9. *Buri*, l. *Buli*, l. *Goang*. Palma est *Cocciferâ* humilior, verùm diameter caudicis unius quandoque orgyiæ. Non nisi semel fructificat, racemum ferens maximum, constantem nuculis sphæricis, avellanæ paribus, aut minoris Juglandinæ, solidissimis, lapideo-osseis, malleo resistentibus, putamine tenui, nigro obductis, ex quibus sphærulæ fiunt precatoriæ, similes *Coyoli*.

10. *Alia Species Bulic* cocculos fert ex sphærico in obtusos mucrones desinentes. *Folium* habet latum, plicatile ut flabrum, folio *Anahao* simili, quod in sesquiorgyia longo, carpum crasso, carinato, & spinoso scapo, assurgit, & explicatur, ad latera tantùm spinosum, compositum ex bicubitalibus, & in apicibus obtusè bicuspidatis foliis, simile *Chamæpalmæ*, nec integrum sed ferè inter bina ac bina profundiori fissum laciniâ. Liquorem lacteum *Tuba* copiosum fundit. Ex caudicis meditullio paratur *Arasip*, *Langdang*, seu *Zagu* ut ex *Lumbiæ*, *Bugahan*, *Sacsac*. De reliquo ut *Nipa*, & *Lubi* mille deservit rebus.

11. *Lumbia*,

11. *Lumbia,* Palma, caudice *Cocciferæ* craſſiori, *folio* fortiori, anguſtiori, & ſpinoſo, ex cujus caudicis medulla paratur illud *Malucanum* edulium *Zagu,* aliis *Landang,* & *Araſip* vocatum, de quo vide fusè ſcribentem C. *Cluſium, Exot. f.* 5. titulo *Arbor farinifera.* Ex germinibus autem, & non fructu propagatur hæc palma.

12. *Anahao* amat montes, proceritatis palmæ *Cocciferæ,* folium complicatile formæ flabelli, folio *Buri* minus. Caudicis materia extima, lignoſa, duriſſima, ſeu ferrea, nigra, ponderoſa, ſtriata, & *Ebeno* ſolidior, Indis *Bàhe,* ex hac arcus, lanceæ, frameæ fiunt. *Fructus* dulcis, edulis, *Chamæpalmæ* major.

13. *Bigo,* l. *Baganahao.* Litoralia amat, major eſt *Anahao,* materie trunci molli, & candida, *folio* parvo, & ſpinoſo. *Fructu* aſpero.

14. *Hagichic,* l. *Burburan.* Palma humilis folio flabelliformi, peramplo.

15. *Sagiſi,* Similis eſt palmæ *Dactyliferæ,* palmite *Cocciferæ,* fructu verò *Anahao* minori.

16. *Sacſac,* eſt palma ex qua *Zagu* conficiunt, ut ex *Lumbia, Buri,* & *Pugahan.* Arborum fariniferarum nomen genericum *Corot.*

17. *Saraſuàc,* Palma eſt montana, *fructus* ferens rubicundos, figuræ glandium, quibus in defectu *Arecæ* pro confectione *Betele* Indi *utuntur.*

18. *Nux Naicenſis prima,* ni fallor Palmæ eſt, magnitudine compar nuci *Juglandinæ,* cortice nigro, carnoſo, cui candida irretita reticula, cooperta. Nucleus ſat magnus, candidus, ſolidus, ovalis, ſubſtantiæ carnis *Cocci Indici,* ſaporis ſubdulcis. An *Baguidiot,* fructus alexipharmacus ? Ad *Cluſii Exot. l.* 2. *c.* 11.

19. *Nux Naicenſis altera.* Similiter ni fallor *Palmæ,* hexagona erat, vel potius ſenis carinulis depreſſa, candidis, & fermè ſeſquiuncialibus ſetis conveſtita, ſcilicet carne, aut cortice detracto.

20. *Nux Naicenſis tertia.* Et hæc ni fallor eſt *Palmæ,* ſolidiuſcula, ferè ſphærica, triforis, & tribus carinulis, ventribus verò ſenis inſignis, tomentoſo, tenui, albo, & ad carinulas nucis in trinas aſſurgente criſtas tecta involucro. *Ad* C. Cluſii *Exot. l.* 2. *c.* 10.

21. Huc ſpectant *Amygdala Peruviana* de los Andes *A. Calantzæ,* quæ triplo majora communibus, crebra quinquaginta vel centum uno in vaſculo, (fortè ſtrobilo) in palma provenire ſcribit.

Palmæ minus cognitæ, viz.

1. *Atap.* 2. *Anibung, Baroc* ferens, ut *Pugahan, Hidioc,* & *Salay.*
3. *Bilis.* 4. *Cavong.* 5. *Yorong.* 6. *Salay.* 7. Et *Palar.*

---

3. *De Palmis Ramoſis, & Fructu Strobiliformi.*

1. DE *Pſeudo-Amomo, Garziæ ab Horto* & *Donræi,* Pedem Columbinum referente, ſeu Palma *Pangdan.*

Quondam florigeras Palmæ *Pangdan* Spathas pro Amomo *Garziæ* & *Donræi,* pedem Columbinum referente habueram. Has *C. Cluſius* in *Exoticis* pulchrè, & concinnè deſcribit: cujus fragmenta aliquot ramulis conſtant, quibuſdam foliolis adeò frequentibus onuſti, ut ex ſolis foliis conſtare videantur, quæve in extremo ita ſunt diſpoſita, ut floſculum efforment; ramuli iſti ſimul compacti non ineptè pedem Columbinum referre videntur, nullo tamen odore ſingulari, aut ſapore præditi, &c. Provenit verò Palma *Pangdan* ad maris litoralia, caule plerumque multiplici & ramoſo, quem folia aculeis horrida, uti ſunt *Aloës* muricatæ *Magey,* & his ſimilia ad cacumen uſque cochleatim ambiunt. *Folium* ſingulare orgyia longius eſt, & unciis duabus latius, in gibbum elevatum, ad latera præduris & acutis ſpinis ſurſum reflexis defenſum, ad medium verò obtuſis, de reliquo ſolidiuſculum & terſum. *Auguſto* menſe ſpadicem, pedem *Romanum* longum, protrudit ſpathis racemoſum, ex candido-flaveſcentibus, & pulvere farinaceo, odorato ac volatili, qualis in florum odoriferorum apicibus, copiosè, dapſilitérque aſperſis; ita de reliquo diſpoſitum, ut quemvis trium aut quatuor uncias longum ramulum ſeu ſpatham, quæ vix accuratius, quàm à *C. Cluſio* deſcribitur, deſcribi poteſt, pedem plumipedis *Columbæ* eleganter referentem, folium ſeu ſpathe ſimiliter odoratum atque flaveſcens, formæ & magnitudinis involucri foliacei, ſpicæ frumenti Indici *Maizii,* antequam expandatur, contegat. Integer verò hujus *Palmæ* termes, ſive ſpadix, duodecim quandoque habet jam memorata foliacea involucra, operimenta, elatas ſeu ſpathes, & totidem ſupradeſcriptos ramuſculos aut ſpathas: tantæ autem eſt fragrantiæ recens ſpadix, & caput adeo vehementer ferientis, ut cùm primâ vice oblatus fuiſſet, odoris ſui vehementia me inebrians, vertiginem ſimul, & animi deliquium cauſârit, quod nonniſi poſtquam me è hypocauſto, quod ejus infectum erat odore, aliò tranſtuliſſem, evanuit. Attamen à mulieribus odore ejus delectari aſſuetis, habetur in deliciis. In reſiccato autem, qui ruffeſcit, odor ſpecialis nullus, aut ſapor deprehenditur. Hunc odoriferum Elatarum ſpadicem mittit *Pangdan,* quam marem vocant, fructum verò nullum.

2. *Pangdan autem fœmina,* cujus fibroſo-tomentoſa *radix* præbet vicem penicillorum pictoribus, Spadicem exerit non florigerum, ſed fructu prægrandi, gemmato, ex aureo-rubente, & fructus ſeu *Strobilo, Ananas* ſimili, turgentem. Ad hunc *Pangdang* florigerum Spadicem, ſeu

Garziæ,

Garziæ, & *Donræi* ex racemoso fruticosum, seu ex frutice racemosum, ac pedem columbinum referens *Amomum*; versus *Ovidii L.* 3. *Trist. Eleg.* 3. *Atque ea cum foliis, & Amomi pulvere misce*: Pro foliis videlicet Elatas, seu obvolucra, sive *folia* illa odorata, Spicæ *Maizii* tegumentis similia; & pro pulvere, illum odorum, ac volatilem Spathis, seu ramulis liberaliter inspersum intelligendo, vix non aptè posset detorqueri: Si tamen pro foliis, non *Folium*, seu *Malabathrum* subintelligendum, sed ad *Amomum* referenda sunt. Ast hæc obiter, nullo etenim modo mihi persuaserim, hunc *Pangdan* Spadicem *Amomum* esse posse legitimum, præsertim cum jam de legitimo, seu *Tugùs* innotuerit, nam ubi in illo *Semen* odoratum, acredo, morsicatio & alia?

3. *Barugbarug* sunt fungi in caudice *Pangdang* nascentes, hos nonnulli *Agarico* substituunt, siccos, & maturos ex ipsa arbore collectos.

4. *Palma ramifera Bariu*, l. *Baliu*. Species *Pangdan*, & ramifera ut illa, est *Palma Bariu*, cujus folio desiccato, arctissimè in spiram convoluto *Bysaiani* antiquitus ad aurium foramina, (quibus *Pamarang*, seu inaures aureas, sphæricas, atque quatuor unciis latas imponebant) lentè, & absque violentia dilatanda, utebantur. Est autem duos, aut tres transversos latum digitos, & cubitos senos longum. *Fructus* Arobilos *Pineos* imitantur, qui ut pineas edules nuculas continent. Cæterùm *folium*, & *caudex* variam *Indis* suppeditat supellectilem, imò & ad innumerabilia, ut *Lubi*, *Nipa*, & *Buri*, utensilia concinnanda, & effingenda deservit.

5. *Sabutan*, Palma est humilis, ramifera, Species *Pangdang*.

6. *Gading*, Palma ramifera, simillima *Pangdang*, verùm in omnibus duplo major.

7. *Calagumay*, Species *Pangdang*, non ramosa.

8. Alia *Pangdang Species non ramosa*, folium habet fermè spithamâ latum.

9. Alia *Pangdang Species ramifera*, fructum fert *Solani Pomi Amoris*, vocati magnitudinis majoris *Cerasi*, rubrum, acido-dulcem, vescum, in cubitalibus racemis, *semine* refertum simili *Pomi Amoris*.

10. *Palma de Oton*, Simillima est *Cocciferæ*, fructu tantummodo differens, qui similis est fructui, seu *Strobilo Chamæpalmæ Nipæ*, Nipam verò caudicis altitudine, & fructus superat pluralitate.

11. *Ulango*, Palma ramifera, simillima *Bariu*, à qua differt quod per caudicis corpus, quotquot ramos, totidem & radices carpum crassas humum quærentes emittat, quæ deficiente lunâ cæduntur, & fila crebra, fortia, delicata, & flava, pauco adhibito beneficio præbent, ex quibus telæ, sericeis vix non similes conficiuntur.

12. *Ambulong*, Palma fructum gerit in magno *Strobilo*, ut *Nipa*.

13. *Pitogo de Siam*, Palma est pumila, gratiosa, vix orgyiâ altior. *Folia*, tharsi, seu rami spinosi, sesquicubitales, compositi & creberrimis, sesquipalmaribus, angustis, rigidiusculis, & porraceis foliolis. *Fructus* videtur esse similis Strobilo, seu fructui *Ananas*.

14. *Nipa*, l. *Sasa*, l. *Pavir*, seu *Chamæpalma repens*, palmas seu ramos à repente per lacustria caudice, corpore humano crasso, attollit orgyiarum trium, spinis carentes, *foliis* bicubitum, & semissem longis, unciis duabus latioribus, alternè prodeuntibus, *Cocciferæ* similes, sed majores. *Folia* usta tumores resolvunt, contusa morsibus medentur venenatorum animalium, pulverata, & inspersa ulcera manantia mundificant. *Fructus*, in orbicularem, & magnum strobilum, seu arctè congestum racemum, congestus, creber, fuscus, ex ventricoso in incertos angulos compressus, magnitudine ferè pugni, cujus putamen corticoso-tomentosum.

Nucleus edulis, minor castaneâ. Ex *Nipa* fermè eadem sexcenta, quæ ex *Lubi* fiunt, parantur, ut *Vinum*, *Acetum*, *Tuba*, &c.

---

5. *Arbores quarum Fructus à Floribus sejuncti sunt.*

1. CAstanea Luzonis Indis *Manloab*, Boholanis *Cayam*, abundat in Montibus *Malagondon*, *Bohol*, *Zebuc*, & *Paracale*, ubi & *Avellanas* provenire ferunt. *Arbor* mediocris est, *folia* spithamæa, triunciam lata, obtusa mucronis loco. Pericarpium, Lobus est lævis non hirtus, palmaris, sesquiunciam latus, bivalvis, per maturitatem coloris *Castanei*, internè candicans, & biglandis.

2. *Glandes Siccas*, ex villa *Loòg* allatas adservo, similes sunt *Quernis*, sed breviores. *Folia* arboris necdum videre licuit.

3. *Smilax Luzonis prima*, Indis *Olayam*, an *Lorit*, l. *Luyos*? *Arbor* est mediocris. *Folium* alternum, splendens, atrovirens, obtusum, palmo longius, nervis paucis exaratum. *Glandes* propemodum sphæricæ, calyce vix non totaliter conteguntur. Harum carnosus *calix*, & subjectus carnosus *cortex*, ubi maturuerint, tinguntur croceo, & dulcescunt, esca avium. *Nucleus* albus est, dulcis, & *avellanâ* compar, fragili coopertus putamine. Arboris *Olayam* lac dolorem sistit dentium.

4. *Smilax arbor*, Luzonis *altera*, Indis *Binogulac*.

Arbor est sat magna, & frondosa. *Folium* promens alternum, palmum latum, & ferè bipalmum longum, mucronatum, atrè virens. *Fructus* est glans parva, in biungui caliculo, virens, necnon & albicantibus notata punctis, tersa, & splendens, matura rubens, frequens ad

ad foliorum exitus, nonnunquam No. 25. *Nucleum* continens album, divisibilem, edulem, gustûs ex dulci subastringentis.

5. *Pinaster Luzonis,* Indis *Malabohoc,* Hispanis perperam *Turay.* Arbor est recta, altissima, foliis comata tenuibus, acuformibus, triuncialibus, & longioribus. Fructus est Conus pusillus Ceraso vix compar. Foliorum usus in balneis, in Scorbuto & Spasmo.

6. Huc spectat *Marianorum Gago,* arbor rectissima, ligni subfusci, ponderosissimi, & fundum petentis, ferreæ duritiei, ità ut ob duritiem non inserviat, sed negligatur. Foliola gerit tenuia, ut sunt Pini.

7. *Rosmarinum Ternatense arboreum.*

Sinæ foliola afferunt, florum remixta caliculis, nescio cujus arboris, *foliis* Juniperi minora, odoris ferè mixti ex *Thymo* & *Rosmarino,* suffumigiis inservientia, hæc *Hispani* Romero de Ternate *vocant.* *An* arboris *Paisipaisi,* quæ procera, folio *Juniperino,* quod *Anisum,* & *Cassiam* redolet? *Anisum Sinicum,* Chabræo *Indicum,* Norimbergio *Philippinicum.* Est *fructus,* quem Chabræus *Anisum* vocat *Indicum,* Clusius *Damur,* in Luzone *Anisum Sinicum,* Sinæ *Puika,* alii *Zingi,* Hispani *Anis de Sanglay* : Arboris *Pansipansi,* quæ abundat in montibus *Bobolanis,* folia ferentis latiuscula, odorata. Hujus Iconem, & descriptionem communicavit *Fran. Ant.* de la Zarza. *Pansipansi* arbor, *Buraguensis* altitudinis duarum orgyiarum: *Baclayonensis* ante viginti annos, à *Joanne Avila* plantata, caudice nunc est crasso trium spithamarum, alto orgyiæ unius usque ad ramos, unà cum ramis duarum circiter orgyiarum, necdum florem tulit, aut fructum. Arbor ut observo similis est facie arb. *Cayutanæ,* seu *Fagaræ,* à qua differt, foliis alternis, & lævitate, seu quod spinis careat. Cubitales tharsi, seu Folia composita, ex undecim, tredecim aut quinquedecim rarenter crenatis, alternis, mucronatis, sesquiunciam latis, & palmo longioribus constant foliis. *Pansipansi,* seu Anisi Sinici Flos, est racemiformis, & exalbida congeries, magnitudine Piperis, frequentium, & Flocco-muscosorum nucamentorum.

Non est hujus Classis, refer ad titulum *Arborum pericarpio pentafori, fructûs sicco stellato.*

8. *Cupressus altera,* ni fallor advena. Ramusculis luxuriat arcuatis. Floret Junio, flosculi tetrapetali ad imum propullulantes ramusculorum, cœruleo-cinerei, binis sessilibus gravidi apicibus.

9. *Morus alba Luzonis spontanea,* Indis Pumila est *arbor,* maximam quam vidi vix sesquiorgyialis erat altitudinis, & jam annosior.

---

6. *Salici affines Arbores.*

1. TUgus, B. *Dayonot,* T. crenatum, alternum, *Arbor* fruticans vietis virgis, *folium* gerit simile arbori *Dodonot,* cujus species est, sed tenuius, infernè sine lanugine albescens. *Julus* florescens, primùm quasi tersus est, mox in pilosum, albescens, dein ex viridi flavescens, ex minimis compilatum granulis evadit seminiferum nucamentum, spithamæum, & tenue, esca *Damularum.* Arbor *Dayonog* corticis rasura, resinâ commixta, & temporibus imposita dolorem lenit cephalicum.

2. *Manguit,* species est *Tugûs,* & ei in omnibus similis, excipe quod nucamentum virens, *Julo* Piperis *longi* compar, & seminalia vascula, sint parvi, incani & foliacei utriculi.

3. *Dolonot,* T. *Hinderamay,* B. *Pegapega,* H. Frutex est sæpius arborescens, ligno adolescens *Saligno,* albo, fragili. *Cortex* prior cinereus, alter virens, tenax, corticosus, funiculis parandis aptus, viscoso-succosus, qui rasus recens, & ulceribus impositus, ea citò emollit, & tenaciter inhærendo purulentam radicem, ut vocant, extrahit. Idem præstant tenella folia. *Folia* minutim crenata sunt, alterna, tenera, palmum lata, sesquipalmum longa, sed & multò majora, trinis luculentioribus fulcita nervis; vesti applicata pertinaciter inhærent. Ad foliorum pediculos viridè canescentes, sessiles, muscosi, florigeri globuli. Vulneraria est planta, iisdemque pollere prohibent viribus quibus *Agonoy,* scil. emolliendi, dissolvendi, detergendi, cicatrizandi.

4. *Hanargon* vel *Hanagdong.* Arbor procera, *folio* rotundo-mucronato, quasi trinervio, crenato minutim, alterno, subruffis nervulis discriminato. *Flore* ad foliorum sinus in pilulis, crebro, albo, muscoso. *Folia* unà cum pauxillo calcis contusa, & sub cinere cocta, expressa, liquorem manant oleagineo-lactescentem, qui calidè tumoribus ex defluxione humorum ortis illitus, eos dissipat, atque resolvit.

5. *Hantitigao,* Frutex, *cauliculis* sibi alarum modo oppositis, & crebris fruticans. *Folia* fert ex adverso posita, sesquipalmaria, sesquiunciam lata, in acutum mucronem vergentia, ex glauco virentia, nervorum loco punctata. *Flores* niveos, muscosos, in palmaribus quasi spiciformibus *Julis.*

6. *Lingalingahan.* Arbor fragilis, *folium* promit alternum, crenatum, simile folio *Malvæ Sylv.* Huyatis. *Flosculi* creberrimi, perpusilli, herbacei, tripetali, in longioribus juliformibus racemulis ad foliorum exeunt sinus.

7. *Culatay,* Frutex facie Salicis. *Virgultis* serpit longissimis, vimineis, in arenosis fluvii *St. Matthæi* marginibus, foliolis alternis, creberrimis, subhirsutis consitis. *Flores* in quinqueunguibus caliculis rotundifolii, pentapetali, purpurei, pleni staminibus. *Radix* longa, corticis sublutei, carnosi, subdulcis & viscosi.

8. *Altera*

8. *Altera* ramosa est *foliis* tenuibus, bipalmum longis, alternis, ad quorum quosvis sinus unciâ longiores racemi, coloris nativi, *baccis* pipere minoribus onusti, prodeunt.

7. *Arbores Flore Fructuve aggregato, seu ex pluribus Composito.*

1. DE *Ficu Indica Syl.* seu *Balete laurifolia prima.* Hujus classis est *Ficus* Indica *C. Clusii* & aliorum, è ramis emittens radices, in novos, & traduces arborum caudices abeuntes: Estque eadem cum *J. Linschotani* Arbore radicum, *Lusitanis* Arbol de Raiz, & Arbol de Grallas, quantumvis Clusio, ob innumeras ac multifidas radices suspecta sit. Verùm *Ficum Indicam Sylv.* seu *Balete*, aut *Baliti Laurifoliam*, recenter enatum, & pusillum *Danaquit*, aut *Dalaquit*, & jamjam in arborem annosam evectam *Nonoc* & *Nonot*, hujas *Indus* vocat. Hujus *folium* cum folio *Ficûs Indicæ cauleaceæ* Palantano *Scaliger* videtur confundere. Nomen *Saxifragæ* omni jure sibi fruticescens adhuc *Balete*, vindicat ob ædificia, & saxa quibus communiter innascitur, sese infigit, strictissimè adhæret, & irradicata insistit, donec tandem Saxa, muros, & sæpius domus integras diruat, ac dejiciat. *Radix* tenellæ arboris formæ *raphani*, carnosa, dulcis, arbore ipsa uberius lactescens. De reliquo inutilis ligni arbor: exoritur autem ex semine *Erucæ* multò minori, at maxima, & omnium harum Insularum censetur vastissima, & tantæ amplitudinis, ut in caudicis seu radicum coalescentium, & caudicem constituentium concavo, simul ac semel hominum centum quiescere possint, sub umbra verò plures quàm milleni protegi. *Balete* fuisse videtur arbor, quam in *Samar* circum *Catbalogan*, ob *Indorum* superstitiones, succidi jussit *Hieronymus Perez*; plus autem quàm centum & viginti pedes in ambitu habebat ipse truncus. *Didacus Lepe* in *Brasilia* Regium inscripsit nomen Arbori, quam sedecim viri protensis manibus complecti non potuere. *Zeiba* Nicaraguæ *arbor* crassitudinis exorbitantis, utpote cujus circumferentiam quindecim aut sedecim homines nequeant amplecti. In *Mexicani* Regis viridario arbor erat, sub cujus umbra mille homines protegebantur. *Melchior Barros* invenit arbores, quæ impetum æquabant jactatæ ex arcu sagittæ. Hinc minimè fidem excedit, illud *Virgilii*,

——— Vincere summum,
Arboris haud ullæ jactu potuere sagittæ.

Sic Palatium Regis *Ambibeibæ* in arbore extructum, nulla virilis lacerti vis jactu lapidis attingere poterat. Ità & *Quercus* Teutonibus quondam, ut *Ambibeibæ* sua arbor castellum fuit. Pinum *Attali* crassam fuisse tradunt pedes viginti quatuor, altam verò sexaginta & septem. Sed hæc transeunter. Mirabile autem est, nunquam nostræ tantæ vastitatis arborem *Balete* in terra enasci, sed semper aliis in arboribus, saxis aut ædificiis. Hujus adolescentia ità se habet: recenter enata in aliâ arbore planta, omnium primò tenuia, vieta & prælonga aliquot fila humum quærentia emittit (utpote præscia, in tantam sese abituram molem ac foventis arboris non suffecturum nutricium succum) quæ irradicata liberaliter novum novæ arbusculæ suppeditant succum nutricium, & alimentalem, quo refocillata, uti & uberius nutrita, mox plurimùm assumit pro viribus, & posse incrementi, & sine morâ innumerabilia jam dicta, omni ex parte emittit, & dispergit sese radicantia filamenta, quibus ingrata nutricem arborem, cujus in sinu enata & fota est, retium aut funiculorum adinstar celeriter undequaque circumdat, constringit, jugulat, ac impiè suffocat & emori cogit: occurrunt verò passim itinerantibus jam dicti audacis ingratitudinis amplexus. Arboribus *Balete* Indi olim nescio quid Deitatis tribuebant suo more. *Folium* Laurino brevius, alternum, splendens, tersum & mucronatum. *Fructus* Ficus sunt parvæ, orbiculares, rubræ & insulsæ. Lacteus succus corticis, aut radicis vulnera citissimè conglutinat, rupta consolidat, & præsertim abscissos nervos feliciter unit. VIRES.

2. *Balete laurifolia altera*, Folio gaudet *Havili* angustiori, alterno ut prima, ad cujus sinus binæ ac binæ ficus, cicere majores, in longioribus pediculis, pyriformes, subvirides & purpureis maculis variegatæ.

3. *Balete tertia spathifera.* Folia gerit magna, mucronata, tersa & splendentia, quibus inanes sphærulæ, ut Gallæ innascuntur. In apicibus foliola tenera spadice *Palantinorum* modo imbricatim compacta, & elatis purpureis intecta congeruntur.

4. *Balete quarta Folio Mavolo.* Folio lætatur tertiæ majori, folio arboris *Mavolo* simili magnitudine, formâ & lanugine partis aversæ.

5. *Balete Luzonis quinta.* Folio comatur spithamâ longo, sesquipalmo lato, subhirsuto, valdè venoso, trinervio & aspero ut folium *Iscio*. *Fructus* fert magnitudinis *Castaneæ*, seu sessiles, & subplanos strobilos, luridè virentes, quasi exuccos, ex numerosis conglomeratos acinis, seu duriusculis, & lactescentibus ficellis, in tricubitalibus, & vietis flagellis.

6. *Balete Luzonis sexta.* *Folio* luxuriat bipalmari, subrotundo, crenato, nervoso & mucronato. *Fructu* verò magnitudinis *Pyri Moschatellini*, subviridi, insulso.

7. *Havili Luzonis prima*, Species *Ficus Indicæ sylvestris Balete*. *Folio* est simili foliis *Pandacaque*, tenui scilicet, læte virenti & sociato. Ad foliorum sinus *ficus* exeunt parvulæ, orbiculares, virentes.

8. *Havili Luzonis altera*, aliis *Tabog*. *Folium* habet alternum, priori majus, & venofius, læve, ut folium *Aurantii*, formæ & magnitudinis folii *Bilingbing*. *Ficus* molles, virentes, formæ & magnitudinis fructûs *Banquiling*. Lac concretum, tenaciffimum eft, recenter prolectum cauterii potentialis vices agit, & ignis actualis modo urit, & exulcerat.

9. *Havili Luzonis tertia*. *Folium* fert pulchellè venofum, perpolitum, & protenfius mucronatum. Ad ejus exitum femper binas, ac binas *ficus*, *magnitudinis* nuclei *avellanæ*.

10. *Havili Luzonis quarta*. *Folio* ornatur craffo, glabro, eleganti, magnitudinis tertiæ, feu palmari, aut fefquipalmari. *Ficubus* viridibus, decem communiter per ambitum gratiosè fulcatis proftantiis, ex orbiculari fubplanis, in ramufculorum apicibus congeftis. Lac veficat ut Secundæ, & folia *Camaefæ*.

11. *Havili Luzonis quinta*. *Folia* exerit, ferè palmam lata, fefquipalmum longa, alterna, nervofa, polita, pulchella, & lætè virentia, necnon fubobtufa. *Ficus* glandiformes, flavo virentes in quadriungui caliculo. Lac tenaciffimum eft, & infipidum.

12. *Ficus Indica* Syl. Indis *Ifis*, *Ifcio*, *Affio*, *Sciofcio*, & aliis *Agupit*. *Folio* luxuriat diverfiffimo, afperrimo, & incerto, ità ut in una eademque arbore obfervaverim folia crenata & non crenata, incifa & non incifa, trifulca & multifulca, angufta & tenuia, alia ampla, brevia & alia longiffima. *Ficus* fphæricæ funt rubentes, magnitudinis glandis plumbeæ, infulsè dulces, pueris & avibus vefcæ. *Folia* ob afperitatem ligneo fupellectili perpoliendo defervit. *Fructus* contufi, cocti, & emplafmatis modo ventri impofiti, dolores colicos à flatibus ortos lenit, ut *Tibig* primæ. *Corticis* mediani pulverem, vel decoctum exhibent in gonorrhœa, & ad morbillos expellendos. Lac Scabiem, lichenes, callos, clavos, & verrucas extirpat.

13. *Ifis altera*. *Folio* affurgit *Querno*, nunc alterno, nunc fociato, afpero, mucronato, venofo. *Ficus* gerit orbiculares, rubentes.

14. *Ifis tertia*. *Folio* eft ut prior aut alterno, aut fociato, *Laurino* pari fed in palmarem, & tenuem abeunte mucronem. *Ficus* exalbidæ, rubro punctatæ, orbiculares, *Cerafo* pares.

15. *Ifis quarta*. *Folio* gaudet tertiæ minus mucronato, *Querno*, & nervofo, afpero, fingulo, vel conjugato. *Ficu* parva viridi, femine *Mungô* compari.

16. *Ficus Indica Syl. major*, Indis *Tibig*. *Folia* explicat magna & ampla, per ambitum undulata, foliis *Tabaci* breviora. *Ficus* promit in magnis, & geniculatis, è caudice protuberantibus racemis, Pomo *Mifniaco* ferè pares, flaventes, punctatas.

17. *Tibig altera*. *Folia* exerit foliis arb. *Catmon* fimilia, fpithamam longa, fefquipalmum lata, rarius & majufculè denticulata, *Florem* corymbi, aut pilularia nucamenta in cubitalibus flagellis, mufcofa, fufca, *femine* Mungô *paria*. *Ficus* pariter, ut primæ, in magnis racemis de arboris trunco propendent, pomo fuppares, virides, magna hiantes concavitate.

18. *Ficus Indica* Syl. *Paquiling* vel *Sumag*, Indis. *Folia* funt leviter crenata, alterna, fpithamæa, exucca, afperrima, latere ramos fpectante, à nervo medium fecante, multo anguftiori altero, odorifera ficcata, & ideo *Indi* ea *Orizæ* decoquendæ fubfternunt. *Ficus* fphærico-turbinatæ, hirfutæ, ad medium quafi tribus unguibus notatæ, habitiori *Cerafo* pares, externè virentes, internè croceæ, in racemis ad foliorum exitus.

19. *Paquiling altera*. *Folia* gerit priori ampliora, minutim crenata, *Ficus* orbiculares, in parvo, & quadriungui caliculo, umbilicatas, rubentes, magnitudinis *Mefpili*, in racemo congeftas.

20. *Ficus Indica Syl.* Indis *Kulis*. *Folio* fuperbit pulchello, fplendicanti, terfo, & lætè virenti. *Fructu* verò pyriformi, rubello, dulci, vefco, in ramorum apicibus frequenti, *Pyri mofchatellini* magnitudinis.

21. *Ficus Syl. Indica*, *Tubug*. Arboris *caudex* ex atro rubet, maculifve virentibus ac candidis variegatur, *lignum* nullo modo flammas concipit. *Folium* obfcurè & luridè viret, fpithamæum eft, & fermè palmum & medium latum. *Ficus* Cerafo *majores*, ferrugineæ, in racemis frequentes è caudice propendent.

22. *Ficus Indicæ* Syl. Species eft & *Labni* in Sanguil *Tinay*, cortex excellens *Confolida*, ficubus fimilibus *Ifcio*.

23. *Ovangan*, item 24. *Hope*. 25. *Yine*, *Lamiyo*, & 26. *Palapat*.

27. *Putad*, l. *Potad*, feu *Palma-ficus*. *Caudice* affurgit recto & alto, nec ramifero. *Folia* bicubitum longiora, nervofa, aduncè crenata, in fummitate radiatim congeruntur, inter quæ *ficus* pyriformes, nuce *Juglandinâ* potiores, ftriatæ, fubfufcæ, duriufculo, & corticofo putamine donatæ lactefcentéfve congeruntur.

1. *Cynogloffum Arbor*. Hifpanis in Luzone *Lengua de Perro arbol*, Indis *Baët*, *Talinaffo*, *Surofuro*, & *Sorogforog*. *An Species Euphorbii?* Planta eft arborefcens, fefquiorgyialis, nec lignofa, nec herbacea, fed *Tunæ*, & *Cereo fpinofo* analoga, fpinis horrens, perpetuò virens, copiosè lactefcens, & fepiendis hortis aptiffima. *Caulis* fi annofior, teres, brachialis, & fubfufcus; fi tener virens, & quinquangularis, angulis cochleatim retortis, & undulatim in eminentiores foliorum fedes elevatis, ut funt rami in adultiore planta. Ad foliorum fedes perpetim gemini, fufci & adunci aculei: *Folia* maxima fpithamæa, reliqua fefquipalmaria, aut palmaria tantùm, craffa ut *Sempervivæ*, & nullis luculentioribus exarata nervis, præter per medium excurrentem qui angulosè prominet, oblonga, in obtufum vergentia mucronem, & ubertim lacteo, acido-fubadftringente liquore fcatentia. *Flores* exigui fupra foliorum exitus, trini femper in uno pedunculo, fermè feffiles, quorum medius habitior, pentapetalus, petalis curtis, & craffis, flavens, relictâ in medio planâ, & pentagonâ areolâ. Seminis vafcula rarenter perfici videntur. Lacteum fuccum epotum ventrem fubducere ferunt, auribus

inditum

inditum tinnitum tollere, lichenibus, ac ulceribus sordidis & malignis impositum, ea extergere, & mortificare, ut *Dracontium Lunds*, *Perende* Malavarensium, & Ulcerariam *Alexandri*. *Folia* contusa, & sale mixta pisces inebriant, ut *Cocculus orientalis* piscatorius. Hæc balneis adjiciunt vaporosis in cura Morbi Gallici. Convulsivum illud symptoma Scorbuticis superveniens ex refrigeratione, suscepto madore, aut etiam potu aquæ frigidioris, Indis *Pagcuru*, quo lingua, & membrum virile spasmodicè retrahuntur, curari affirmavit *Hyacinthus Capdevilla*, folia *Sorogsorog* linguæ imponendo, & succum *Magey*, id est, *Aloës Muricatæ* assæ propinando.

---

8. *Arbores fructu ex pluribus composito, eove Conoide squammoso.*

1. ATHE arboris *caudex* rarò fœmur crassitie æquat. In *Luzone* sexto, plantam à semine enatam, mense fructiferam vidi. *Folia* alterna, palmaria, sesquiunciam lata, obtusè mucronata, cæsiè virentia. *Flores* ex tribus viridè flaventibus, crassis, & angulosis petalis, & flavo constant disco, seu umbone. *Fructus* est conoides, squammosus, ex viridi (ob superinductum quemdam album, tenuissimum, & quasi roridum mucum) albescens, farctus alba, acido-dulci, & butyracea pulticula, quasi in dentes cuneiformes digesta, quibus crebra oblonga, nigra, splendentia, & *Pineis* crassiora, nuclei albi impacta ossicula.

2. *Chirimoia*, Species est *Athe*, arbor major est, folia, flores, & fructus *Athe* similia : *Fructus* quandoque bipalmum longus, dulcissimus, & puto dulcescit dulcedine dulcius ipsa, hinc præfertur huic, fructus *Athe* qui gratior palatui quia acido-dulcis. Differt, quia l. pluripyrenus ut *Athe* l. exos.

3. *Anona*, *Arbor* est procera : *Folia* foliis *Athe* majora, & magis acuminata. *Flores* iisdem tripetali : *Fructus* duplo, aut triplo major, coloris ex subluteo, aut etiam nativo, rubentis, & squamis minus prostantibus, aut distinctis, nec ità friabilè arenosis, nec singulatim decedentibus ut in *Athe*, sed magis cutaceis. *Caro* alba, minus butyracea, *ossicula* majora, & fusco-rubentia.

4. *Anona Sylvestris*, arbor est alta, passim viâ quâ *Mexico Acapulcum* itur abundans. Fructus *Simiis* in escam cedit.

5. *Anonilla de Tabasco*. *Fructus* est formæ exiguæ *Anonæ*, laxativus, aromaticus, adstrictoria simul pollens virtute, unde in alvi profluviis Panaceæ adinstar perutilis est.

6. *Archam* arb. *Jacobi Zanonii*, hujus *radix Matris Dei* dicitur, *Folia* habet tripartita, solida ut *Myrtus* : *Flos* alba, è cujus medio oritur fructus squammatus, figuram piscis habens, qui in pulverem redactus, & cum aqua bibitus, est optimum remedium pro febribus. Mihi retulêre fruticem esse spinosum, radicem aqua dissolutam, & illitam tumores dissolvere, specialiter scirrhosos, extergere carcinnomata, & maculas occulorum sanguinolentas, nubeculas verò, & suffusiones succo *Limoniorum* mixtam. Vulnerariam esse inspersam, & assumptam. *Radix* quam habui, erat lignea, solida, subflava, crassitudinis sesquiuncialis, tantillum ex aromatico-amaricans. *Cortex* deforis griseus erat, internè helvus, carnoso-succosus, saporis ex subdulci, *ligno* magis aromatici, & amaricantis. VIRES.

---

9. *Arbores Fructu Tuberculoso echinato.*

1. DUrion, in Mindanao *Dulian*. Arbor magnitudine æmulatur *Juglandem*, *foliis* est *Laurinis*, *floribus* ex candido flaventibus; difficulter propagatur, & viginti circiter annis cunctare solet, antequam fructificet. Invenitur in *Macassar*, *Bornei*, *Malaca*, *Dapitàn*, *Samboàngan*, *Jolò*, *Basilan*. *Fructus* celeberrimus est, & ab omnibus dilaudatus, Conoides, tuberculoso-echinodes, magnitudine *Melopeponis*, cortice denso, nec adeò duro, coloris viridescentis, formâ propemodum conveniente, cum cortice fructûs *Nancæ*, *Dugdug*, *Rhymay*, *Marenes*, *Camangsi*, *Atipolo*, qui omnes cortice conteguntur verrucoso-echinode, obtusioribus verò, & longioribus, moleculisque aculeis, his omnibus obsitus est *Durion*. Maturus facilè in senas dispescitur partes, ob totidem carinulas, per longum excurrentes, exhibentes massam butyraceam, nive candidiorem, & inassuetis ob odoris cæpacei vehementiam, adversam, assuetis verò gratissimam. Nuclei cocti, & tosti, ut *Nancæ* eduntur.

2. *Fructus Paradisi Insulæ Iolo*, Hispanis *Fruta del Rey*, quem *Alzina*, *Combes* & *Colin*, nullo *Europæ* fructui præstantiâ cedere scribunt, ni fallor, congener est *Durioni*. Deforis violaceus est, cortice crasso, & rudi, magnitudine *Pomi* habitioris internæ, cuneiformes, carneæ, offæ coloris rosei, quibus nuclei insunt amygdalis jucundiores. Tanti æstimabatur à *Mauritanis*, ut non nisi Regi, & regiâ descendentibus prosapiâ delibare liceret, putamina verò, ut res sacræ, inter vulgum distribuebantur.

3. *Nanca*

3. *Nanca* in Luzone, in Malabar *Jaca*. *Arbor* sat alta, & vasta, frondosa, *ligno* levi, flavescente, & non facilè corruptibili, hinc ad instrumenta musica paranda, expetitur. *Folia* spithamæa, alia pedalia, hæc bipalmum, illa sesquipalmum lata, flavo-virentia, crassiuscula, aromatica, & alternatim appensa. *Floris* loco mittit *Julum* flavescentem, digitum longum & crassum, qui, ut volunt, in fructum adolescit, hunc in *Nanca, Camangsi, Atipolo* & *Tugup*, Indi *Aclan* vocant. Croceum elate, seu involucrum, integit tenellum *Julum*, seu fructum, simul & tenellius folium, unà cum tenerrimo sibi simili alio involucro, quod pariter vicissim alia dictis similia concludit, & sic in infinitum, ut ità dicam. *Fructus* ovalis est, prægrandis, quandoque quinquaginta librarum, plerumq; de caudice, & ramorum crassioribus, uti & ex ipsa radice subter humum exiens, quem intumescentia & terræ circa radices fissuræ indicant. *Cortice* obtegitur viridi crasso, constante ex verrucosis papillis, farctus verò est massâ albâ, spongiosâ insipidâ, & inutili, in cujus concamerationibus, offæ carnoso-cutaceæ, citrinæ, cæpas olentes, dulces, gustui gratæ delitescunt, candidis, mediocres castaneas magnitudine, forma & sapore referentibus nucibus, gravidæ. Difficilis hic fructus est digestionis. Nuclei *Sacchoro*, ut *Amygdala* obducti, secundis deserviunt mensis. *Nancæ* caudicis *cortex* contusus & temporibus appositus hæmorrhagias sistit.

4. *Camangsi*, arbor est mediocris, montana, ramosa & fragilis. *Folia* ampla & crassa, biaut etiam tricubitalia, septem aut novem in mucrones vergentibus lobis ornata: *Julus* spongiosus, pollicem crassus, spithamâ longior lutescens, & molli obsitus scabritie, hunc in Siao *Cocca* vocant. *Fructus Nancæ* similis est, sed minor, lactescens, & ramorum summitatibus appensus, ut fructus *Atipolo* & *Tugup*. Nuces fructûs decocti, edules evadunt. *Fructus* sub cinere coctus estur, ut *Rhymay*. Caro *Sacchoro* conditur. Lac concretum tenax est & candidum, consistentiæ *Gummi Ammoniaci*.

5. *Atipolo*, Arboris, *maris* folium sexduplo majus est *fœminæ*, de reliquo lobatum, ut est *Camangsi*. Arbor sylvestris est ut *Camangsi*, sed caudice proceriori, & crassiori, non raro pedum quindecim diametri, *ligno* solido, resinoso, & amaro, ætatem ferente, quapropter ad Monoxyla queritur. *Fructus* fructui *Camangsi* minor est, verùm non flavens ut ille, sed rubens. Resinosum *Gummi* ex lacte coagulatum *Cololot* vocant, candidum est, & tenacissimum, unde Visci loco deservit, & cultris manubriis inserendis aptissimum.

6. *Tugup*, l. *Togop*, Leytensium, in Mindanao *Maranes* vocant. Arbor montana est magnis tudine *Atipolo*, *Ligni* fragilis, & levis, Folii *Atipolo* majoris. *Fructus* lutescit, & flexibilibu- horret aculeis, massa repletus est alba, dulci, mollicula, cui grana nigra pineis similia innatant. *Maran* ità describit *Combes*, *Fructus* magnitudinis *Melonis*, corticis crassi, rarenter oculatim echinati, friabilis, & corticis *Anonæ* modo facilè squammatim separabilis, *caro* butyracea, alba, *ossibus* ciceri paribus, superinducta ut in *Athe*. Lac in Gummi coit rubens, inodorum, tenacissimum, quod ut Viscum ad aves decipiendas deservit.

7. *Rhymay Marianorum*, Arbor est *ligni* fragilis, resinosi, & viscosissimi lactis, ad caudicis imum lata emittens fulcra. *Folia* magna trilobata, vicissim in minores divisa lobos. *Fructus* cortice tuberculoso papillari intectus, flavescens, magnitudinis capitis humani, nucibus carens, crudus non est vescus, sub cinere coctus panis est ordinarius *Marianorum*.

8. *Dugdug Marianorum*. Similis est *Rhymay*, sed minor.

9. *Arbor Fructu Echinoide, Catanduanensium*. *Fructus* vescus est, aculeis molleculis obsitus, ut folliculus *Achiotl*, sed major est.

10. *Bangi*. Arbor *folio* gaudet mediocri. *Fructum* gerit magnitudinis *Aurantii* Sinici *Lucban*, viridem, orbicularem, tuberculosum, seu verrucosum, edulem, cujus nuclei inebriant, canes verò interimunt, nisi aqua potiantur. Lactescit.

11. *Gumihan*. Arbor, species *Atipolo*, cujus *folio* gaudet. *Fructus* formæ est *Camangsi*, verùm mollibus, & sesquiuncialibus aculeis, ut *Erinaceus* horridus. Ex lacteo succo viscum conficiunt avibus inviscandis dicatum, *Indis* Polot, & Badta.

12. *Bancal*, *Tag*, *Cabac*, Bys. *Maludbalan*, *Catau*, & aliis *Hambabalor*. Arbor est magna, & vasta; *cortex* fuscus, crassus, & adstringens: *Lignum* flavedinis *Gummi Guttæ*, sed evanescentis, luteo inficiens. *Fructus* pomo minori suppar, ex albo virens, imbricatim squammosus, & *floribus* parvis, candidis, suavissimè olentibus undique obsitus, prouti fructus *Nino*. *Lignum* tingendis, & inficiendis lineis, gossypinisve aureo colore deservit. *Folium maris* ex viridi morellum, *fœminæ* ex viridi flavum, cæterùm spithamæum, sesquipalmum latum, & obtusum,
VIRES. quod sub cinere coctum, & impositum dolores mitigat, tumores resolvit, ulcera emollit, vulnera mundat, contusa consolidat.

An *Lignum Bugia*? seu *Lignum Americanum flavum*, Fustick-wood? An ab hoc distinctum, *Lignum* flavum ut *Gummi Gutta*, *Malagondonense*? Est arboris magnæ.

13. *Osa*, *Usao*, *Ysao*, Boholanis T. Panungian: in *Malagondon* Alpay, *Hyspanis* Lechias, *Sinis* Li-chi. *Arbor* altitudinis est *Juglandis*, folia *laurinis* majora, alterna, spithamæa, pronâ parte morella, & nervis fuscis exarata, *Flores* candidi, & odoriferi. *Fructus* parvo ovo gallinaceo sæpe compar, verrucoso-membranaceo cortice intectus, primùm viret, maturus rubet, desiccatus fusci est coloris, continens buccellam carnis candidæ, diaphanæ, & gratissimi, acido-dulcis saporis, in qua *nucleus* oblongo-teres, lævis glandiformis, rubrè fuscus latet. *Abundat* in montibus *Batàn*, *Palicpicàn* in *Zebù*, *Bohòl*, & *Basilàn*. Huc spectat fructus à *Clusio* pictus & descriptus *fol.* 36. *No.* 5.

14. *Boa*, *Boboa*, *Boboas*, *Boasbas*, Bysaianis, Sinis *Lung-yen*, id est, *Oculus Draconis*, Hisp. *Longanes*, *Lanzones*. Aliis & *Langareisan*, & *Alangavisan*, *Coacles*, *Aluray*, *Tambis*, *Alaviao*, & *Hangiap*. Diversis scilicet in Provinciis. Arbor *Ceraso* similis, sed *folium* longius, & tenuius
VIRES. est annuè bis fructificans. *Fructus* ex melioribus, & sanioribus appetiscibilis, & innocuus, etiamsi

amsi liberalius esitetur, copiosiùs assumptus urinam facilitat, & ejusdem attemperat ardorem, recens saporis suavis acidulo-dulcis, passus uvas passas sapit, racematim de caudice arboris proveniens, figuræ, & coloris pruni *Brunensis* habitioris, putamine verrucoso-membranaceo coopertus, quod in sicco fragile est, & rubrè fuscum. *Caro* niveo-pellucida est, officulo obvoluta, quod sphæricum, avellanæ compar, nigrum, politum, & splendens, cujus nucleus amarus, & lumbricos fugans. *Langarcisan*, seu *Mangavisan*. *Aluray*, seu *Tambis*. *Alaviao*, & *Hanguiap*. Et *Coacles* si non sunt nomina ejusdem *Boa* diversarum provinciarum, sunt species ejusdem, prouti ex relationibus, & adnotationibus diversis observo & colligo. *Lanzones* Mindanai, est *Boboa* Pictorum, *Fran. Combes*. Estque fructus magnitudine *Nucis Regiæ*, corticis cutacei, tenacis, continens tres aut quatuor carnis suavissimæ buccellas, sanissimas.

15. *Pancoro*, *Pancurod*, & *Nino*. *Arbor* est mediocris, ex cujus apicibus, fructu, & radice Indi addendo *Pandacaque*, *Tabàs*, & *Maraobarao* radices, balnea parant vaporosa, convulsivo affectu *Pacaru* perutilia. *Folia* habet conjugata, spithamæa, sesquipalmam lata, venosa, succosa, & flaventia: *Fructuum* virentes, & tuberosi prodromi, è foliorum sinubus prodeuntes, pluribus, candidis, & pentapetalis exornantur flosculis, seu tot, quot oculos, seu tessellas futuri fructus incrementum sumendo habituri sunt. Fructus conica, tessellata, & strobiliformia poma sunt, flaventia, avium esca; crebro, flavente, parvo, & compresso semine impleta: Hæc matura nonnulli *Indorum* ad ventris dolorem, & ventriculi mitigandum esitant, ardet verò ex subdulci sapore ut *Capsicum*, eorum mollecula, albicans, & graveolens caro, & partum accelerare, & abortum causare ferunt. *Lignum* flavum est, & à nodo, seu geniculo ad geniculum, calamum scriptorium pari foramine pervium, medullæ loco. *Cortex* radicis Croco rubicundior est, quo addito calcis pauxillo, linea, & gossypina tincturâ jucunda, pretiosa, & Laccæ æmula inficiuntur. Partibus verò æqualibus rad. *Nino*, & *Curcumæ* croceo tingunt colore. Cum magis vivum, ac ardentem volunt, Ligni *Cabac*, seu Ligni *Americani* flavi, **Fustick-wood**, adjiciunt infusum. Sed & ligni *Quiliquili* decoctum croculo inficit colore: hoc Ligno tincta *Dinarag* vocant, quæ ob odoris gravitatem inassuetis animi deliquia causare solent. Ligni *Hincot*, an *Brasilium* morellè tingens, **Log-wood**? fragmentorum decocto violaceo inficiunt, verùm si lignum *Cabac*, corticem radicis *Nino*, vel *Dulao* addideris, lætè virenti tincta habebis colore. *Nino*, seu *Pancudo* folia sub cinere assa, sale mixta, & calidè imposita, vibices sanguine concreto tumentes discutiunt, & resolvunt. Ventri admota lumbricos expellunt: Ulceribus, ea mundant, & detergunt: Aposthemata, & exituras emolliunt, & rumpunt. Decocti vapor per infundibulum receptus, callos, clavos, & verrucas radicitùs evellunt, & extirpant. VIRES.

16. *Lakbangan* species est *Nini*. Quâ alutas rubro inficiunt.

17. *Haguimit*, seu *Aimit*. Arbor magna orgyiarum sex, *caudex* bicubitalis, *cortex* nigricans, *lignum* album, & leviusculum. *Gummi*, ex incisi caudicis profluente lacte concrescens, album, tenacissimum, saporis aut odoris nullius, consistentiæ est *Gummi Ammoniaci*. *Folium* crenatum est, hirsutum, asperum, subrotundum, minutim crenatum, spithamæum, bipalmum latum, nervosum, obscurè virens, infernè flavescens. *Fructum* fert edulem, rubrum & dulcem, formæ & magnitudinis *Mori* minoris, in tricubitum longioribus, calamum crassis, & turionum *Asparagi* modo apices finientibus, funiculis, successivis intervallis sessilem, & semine *Erucæ* simili refertum. Cinis oleo *Cocci* mixtus, & pedibus œdemate tumentibus, 24 horis illitus sinitur, mox decocto *Viticis* maritimæ, *Conyzæ Helionitidis*, & *Schœnanthi* abluitur, & idem quatuor aut quinque reiterando, tumor discutitur.

---

10. *Arbores* Pomiferæ, *quarum* Flos *summo Fructui insidet.*

1. TAmpoy, Goæ, *Iambo de Malaca*. Arbor est magna, & frondosa, *foliis* gaudens flavè virentibus, teneris, subdulcibus (sæpius ex nescio cujus insecti morsu in creberrimas, rubras, & carnosas quasi baccas extuberantibus, & sese in racemi figuram convolventibus, in baccis insecta subviridia, hexapoda delitescunt) spithamæis, aut sesquispithamæis, palmum, aut amplius latis, mucronatis, conjugatis, & pluribus nervis, qui quasi folium aliud delineant, exaratis. *Flores* quadripartitis insidentes calycibus, *Macapæ* modo, tetrapetali, rotundi folii, rubentes, creberrimis albis staminibus, flavis apicibus fastigiatis & longiori umbilico gravidi. *Fructus* Pyris *Apianis* suppares, aut majores, figuræ ventricosi, & majoris *Gariophylli*, decussatâ redimiti coronâ, in racemos congesti, in ramorum proveniunt apicibus, qui primùm ex pullo virent, mox flavescunt, saporis dulcis, rosas redolentis, sed paucæ, & stuposæ carnis, quæ commansa exugitur: *Nucleos* habent molles, coloris terrei, inæquales, gustûs, adstringentis, qui in fructu strepitum edunt, & avellanæ magnitudinis sunt.

2. *Balacbac*, l. *Salac*, l. *Calupcup*. *Tampoy est sylvestris*. *Folium* brevius, oblongo-rotundum, ex aromatico-subdulce. *Flores* & *Fructus* similes *Tampoy*, verùm minores.

3. *Calohcob*. Arbor est fructu simili *Tampoyio*.

4. *Higuis*. Arbor colitur in *Catanduan* ob fructum vescum, qui orbicularis, & asperiusculus deforis; *Folia* similia sunt foliis arboris *Tampoy*.

5. *Macupa* Luzonis, Bysaianis *Camalongay*, in India *Yabo*, l. *Yambo*, l. *Jamboli*. *Arbor* est frondosa, altitudine *Cypressum* æquans, *Ligni* fragilis. *Folium* folio *Pyri* latius. *Flos* creberrimus, & pulcherrimus, similis *Tampoy*, sed staminibus coccineis, quibus deciduis humus gratiosissimè

tiofiffimè infternitur. *Fructus* ex atro rubent, fpongiofi funt, & acido-dulces, pyriformes, & unico, molli, majori, & globofo *officulo* impleti.

6. *Malabugi.* *Macupa* eft fylveftris, *folia*, *flos*, & *fructus* fimilia *Macupæ*, at minora, & *fructus* minus dulcis.

11. *Arbores* Pomiferæ, *quarum* Flos *imo* Fructui *cohæret.*

1. ZApotl, vel *Cypotl*, ità propriè dicta, diftincta à *Mammei*. Arbor eft altiffima, *foliis* nigricantibus, longiufculis, & *ligno* in aquis incorruptibili. *Poma* magna funt, *cortice* fcabro, & fpadiceo, *carne* candida, & guftofiffima, *nucleis* oblongiufculis, glabris, & ex nigro relucentibus; hæc quandoque antequam plenè maturuerint, fubter terram defoffa, fuperimpofito igne excoquuntur, ut ità affa urgente neceffitate panis vicem præbeant. His ad pediculum recifis, fuccum lacteum, inde manantem colligunt, & infpiffatum variis inficiunt coloribus, inque bacillos dein calamum fcriptorium craffos, cogunt, ac deficcant, quos in Jucatan *Zha*, in Mexico *Zhikle* vocant, & mulieribus pro mafticatorio ad dentes detergendos, & confirmandos deferviunt.

2. *Zapotl chico*, id eft parvum. An Oviedi *Auzuba*? Folia Pyri, terfa, atrè & pulcrè virentia, in ramorum apicibus congeruntur, & liquorem lacteum, tenacem fundunt: Poma corticis membranacei, coloris terrei, magnitudinis habitioris Mefpili; *pulpa* grifeo-lutea, lactefcens, faporis fubdulcis cum falfedine; *Offa* fena, fermè uncialia, compreffa, polita, & fufca, albâ & longiori ftria umbilicata, putaminis folidi, vitriosè fragilis ut *Zapotl* Mammei; *nucleus* albus, ut *Amygdalinus*, morficans ex fubdulci. A præcedente non differt, præterquam quòd arbor litoralia amet, & *Poma* minora fint, guftúfve nonnihil, fed gratè falfi. *Flores* pufilli, hexapetali, virentes, cum candido calyculo in medio.

3. *Zapotl blanco*, id eft, album. Colore *pulpæ* pomi, à *nigro* tantummodo differt, quæ *candidiffima* eft, & fomnum reconciliat refrigerando, humectandoque.

4. *Zapotl negro*, id eft, *nigrum*, Jucatanenfibus *Ulz*. Arbor vafta eft, & frondofa, *foliis* alternis, craffis, perpolitis, nitidis, obfcurè-virentibus, fpithamæis, & palmum latis. *Cortice* nigro, ligno flavefcente, molleculo, vix igni apto. *Flos*, qui aureus, orbiculato-pentapetalus eft calyculus, alio quafi pentaungui, & flore majori infidet calici. Huic fuccedit *Pomum* communiter latius quàm altum, magnum, terfum, & deforis femper virens, immaturum, radice *Ari* modo fauces adurens, maturum mollefcit, & pulpa mollecula, nigra, aut fufca repletum eft, faporis pulpæ *prunorum*, unà cum quinque vel fex *offibus* corneis, helvis, uncialibus, unô altero latere craffioribus.

5. *Zapotl de China*, feu Sinenfe *Xi-cu.* Hifpanis *Chicoy.* Lufitanis *Figocaque.*

Arbor procera eft, *folia* fingula, ac fingula, uncias fex longa, tres lata, paucis exarata nervis. *Lignum* album, fragile. *Poma* communiter pomi ordinarii funt magnitudinis, quafi conica, alia tamen nuces *Juglandes* vix fuperant, funtque exoffa, verùm & priora *Paranas* allata funt fine offibus. Cæterum *Caricarum* modo ad folem deficcantur, funtque ità curata itineribus tranfmarinis, & menfis fecundis aptiffima, aqua fcilicet prius macerata, mox *Vino*, *Saccharo*, & *Canelæ* pulvere confperfa apponuntur. Recentia duplici infident caliculo, deforis tenui, cinnabarino, & membranaceo teguntur putamine, immatura acredine morficant vehementer, matura carne farciuntur molli, lutefcente, grati faporis, cui oblongo-compreffa, cornea, uncialia, terfa, coloris terrei interjecta funt officula. *Species Tertia* carnem habet folidiufculam ut poma.

6. *Damul* fructus eft *Luzonis* Sylveftris fimilis *Chicoyio*, folidioris *pulpæ*, magis rubentis, & minus dulcis.

7. *Mavolo*, vel *Maybulu*, *T. Talong*, *C. Camagong*, *B. Arbor* eft montana, fpontanea, magna, cujus caudicis *cor* pulchrum, folidum, & felectum eft *Ebenum*, id eft, lignum aterrimum. *Foliis* luxuriat craffis, nigro-virentibus, parte averfâ argenteâ, & pruriginem caufante lanugine incanefcentibus, quandoque fefquifpithamæis, & palmo latioribus. *Flores* parvi, candidi, tetrapetali, petalis carnofis, caliculo quadriungui infidentes in apicibus racematim congeruntur. *Poma* magnitudinis majoris *Cytonii*, helva, & nitente lanugine obducta, unde nomen *Maybulu*, id eft, *Pilofum*, formæ fphæricæ, aut ex orbiculari compreffæ, coloris internè candidi, vel morelli, exoffa, aut quatuor [l. fex *offibus*] corneis offibus *Zapotl* nigri magis compreffis, referta. *Caro* folidiufcula ut *Pomi*, faporis grati, nigrefcens cùm decorticatur ex cultri contactu, de reliquo fana.

8. *Mavolomas* non fructificat, *folium* habet minus, ligni matricem majorem, magis nigram, & elegantem.

9. *Hantol* Indis, Hifpanis *Santor*. *Arbor* alta eft, & vafta, trifolia, *folia* particularia fpithamæa, & fefquipalmum lata, parte fupinâ obfcurè virentia, pronâ lanugine incanefcentia, decidua, rubentia, trina continuo in uno fefquipalmari pediculo. *Flores* perpufilli, bene-olentes, fubflavi, ex quinis *petalis*, & caliculato fructus rudimento conftantes racematim congeruntur. *Poma* magnitudine, figura, qualitate, fapore & colore *Cytonia* ementiuntur, verùm minus lanuginofa, in eorum meditullio, quatuor aut fex, cornea, fufca, magnitudinis majorum fabarum *offa*, membrana tenaci cooperta, & *carne* alba, mollecula, gratè acida, tomento inhærente obvoluta. Ex hac *Rob*, grati faporis, Rob *Mororum* vices gerens

gerens paratur, ex fucco vero *Pomi* Syrupus, qui *Cytoniorum* fubftituitur. *Poma* de reliquo paffim, & copiosè faccharo condita, pro bellariis affervantur.

10. *Lagmag*, An *Camag*? Arbor folio & fructu fimilis *Hantol*, fructus tantùm magis compreffus eft ; Abundat in *Caraga*.

11. *Pona*, aliis *Pyris*, & *Taclananac*, Hifpanis *Santor amarillo.* Arbor eft mediocris, montes amans. Fructus funt Poma pomiformia alia, alia pyriformia, flaventia, edulia, gratè acida, fed faccharo confpergi oportet, probè matura tantifper mollecula, & labia flavo tingentia, offibus referta corneis ut *Zapotl* nigri, fed internè flaventia funt, ut caro pomi ipfius. Febri laborantibus grata, & proficua.

12. *Bilucau*, Tag. *Batuan.* Byf. eft C. Clufii *Exot. Lib.* 2. *Baruce*, arboris Hura, feu *Carcapuli Acoftæ*, Hifpanis *Fruta del Machin. Arbor* magna eft, abundat in montibus *Hòlo. Folium* terfum, & perpolitum, acidum, magnitudinis folii arboris *Dohat*, fed tenuius, bijugum feu fociatum, in decuffatim alternis, at fociatis ramufculis quatuor communiter, aut fena. *Fructus* eft pomum Sylveftre, viride, carnis modicæ, tomentofo-corticofis, & majoribus fulcatis porcis, octo aut novem offibus impletum, magnitudinis minoris *Mavolo*, verùm compreffum, in brevi pediculo, & quatuor infidens unguibus, faporis acidi, deferviens Acetariis, *Chiara* vocatis. Saponis item loco, & ad dealbanda vafa argentea fructûs & foliorum, *&c.* Decoctum infervit. In fructu *Batuàn*, quod lapideum fonat, narrant reperiri lapidem pellucidum, quem nonnulli *Oculum Cati* vocant.

13. *Daës*, Arbor *folio* minori foliis arboris *Batuan*, *Fructu* ex globofo compreffo, *femine* frequentiori, *Batuan*, defervit ad eadem, ad quæ illa.

14. *Culanos*, arbor eft magna, montana: Hujus fructus *offa* cornea, infipida, fufca, ex tereti-ovalia, & feptem aut octo per longum excurrentibus, & profundioribus carinulis diftincta, papyraceâ obvoluta funt membrana, & tunc quafi formæ funt triquetræ. Ex Membrana exemptis, & recifis extremitatibus, puellæ filo traducto monilia concinnant, naturaliter etenim foramine pervia funt.

---

12. *Pomiferæ Monopyrenæ.*

MANGA, *Amba*, *Ambo* & *Ambe.* Arbor eft vafta, frondofitate *Juglandem* imitans, perpetuò virens. *Folia* alterna, fpithamæa aut longiora, uncias fermè tres lata, mucronata, denfa, aromatica, fubacria & obfcurè virentia. *Flores* in cubitalibus fæpè racemis, creberrimi, pufilli, fuaveolentes, paleares, pentapetali, ftellati. *Fructus* magnitudine funt ovi anferini, ex ovali-compreffi, ad pediculum habitiores, ad imum obtusè extenuati, virides, qui maturè flavefcunt, cute contecti membranaceo-carneâ, ut *Pruna*, fubjacens flava, & mollecula caro, offi adhæret, & *Malum* fapit *Perficum. Os* compreffum eft, palmo longius, biunciam latum, albo, & fibrofo tomento obductum, cui caro adhærefcit, & majoribus aliquot nervis per longum excurrentibus fulcitum, & ex tenaciffima membrana contexto putamine conftans: *Nucleum* claudit album, biuncialem, & unciam latum, ex variis quafi fragmentis compactum, faporis aufteri, & adftringentis, qui denuo primùm, tenaci, albo, & tenuiffimo putamine, feu libro, mox alia & fubfufca cuticula, feu leberide involutus eft.

Mangæ Species funt variæ, nec arbore differunt, Nonnulli plures viginti haberi referunt.

1. Manga *Alfonzina*, fructu eft omnium maximo.
2. Manga *Ravela*, eft ordinaria defcripta.
3. Manga *Blanca*, albo eft fructu & magno.
4. Manga *Carrera*, fructu eft magno, fubrotundo.
5. Manga *Secreta*, fructu mediocri, fubrotundo, lutefcente.
6. Manga *Malagaffa*, fubplano, mediocri, & luteo eft fructu.
7. Manga *Brava*, fylveftris eft & nociva.
8. *Baho*, vel *Pau* fpecies *Mangæ*, minor, arbore non differt, *Fructus* minor eft, triuncialis, fefquiunciam latus, carnis paucæ, *offe* magno, *Mangæ* minori, fed fimili.
9. *Baho agrio*, Lufitani Goani *Mangam chupadeiram de Cayro* vocant, mediocri eft *fructu*, acido, & paucæ carnis ; communiter *fale*, & *aceto* condiri folet.
10. *Baho dulce*, Lufitanis *Manga Barretinna*, *fructu* mediocri, dulci, hinc & cruda editur.
11. *Baho grande*, Lufitanis *Manga Ravela.*
12. *Malopau*, feu *Paupauan* Pampangorum, Species *Baho* Sylveftris.
13. *Balono* Pampangorum, Species *Baho* Sylveftris: Hunc ità defcribit *F. Combes. Fructus* ferè fimilis *Cytonio*, decorticatur ut illud, caro alba, fpongiofa, digitum craffa, cujus fuccus exugitur, fuper os magnum, & corneum.
14. *Ambare* Species eft *Mangæ*, feu *Baho. Fructu* formæ habitioris *Pruni*, parte supernâ in papillam faftigiato, coloris flavi, ut habet *Acofta*, *Garzias* verò, & *Ludovicus Romanus* coloris effe fulvi volunt. *N. B. Os* cujufcunque fructus *Lufitani* Meolo *vocant*, hinc factum ut *Acofta* pro offe medullam reddiderit: Habet autem *Ambarè* nucleum magnitudinis fabæ majoris adftringentem, fubcinereo, tomentofo, & membranaceo putamine, ut nucleus *Mangæ*, intectum.

15. *Bilulo*,

15. *Bilulo,* Arboris *fructus,* oblongo-rotundus, flavus, ſaporis *Mangæ,* magis grati, abundat in *Pampangæ* territorio *Lubao.*

16. Fructus *de Banitan.* Magnitudinis eſt *Quaiavæ,* ruber, per totum caudicem arboris exiens, acido-dulcis, carnis molliuſculæ, *oſſa* compreſſa ſolida, magnitudinis fabæ, coloris terrei, rugoſa, & inæqualia continens. *Flos* parvus ut *Viola,* coloris incarnati. Arbor mediocris, ſpontanea. An *Pipi?* vel ejus Species?

17. *Pipi,* Arbor *folium* fert magnum, ſimile arb. *Taliſay.* *Fructum* magnitudinis *Meſpili,* veſcum, per totum arboris truncum protuberantem, ut *Gamia,* primò flaventem, dein rubentem.

13. *Pomiferæ Polypyrenæ.*

1. Bilingbing, l. *Balingbing,* l. *Bilimbin* in *Luzone,* l. *Balimba* in *Malayo,* l. *Biliran* Boholanis, *in* Siao *Beledang.* Malavarenſibus, & Luſitanis *Carambola.* Aliis *Lumpias,* & *Quirim.* *Arbor* eſt magnitudinis *Pruni,* magis ramoſa, & ſparſa. *Folia* ferens geminata, flavo-virentia, novem aut undecim in uno compoſitorum, quorum infima vix uncialia, ſuprema fermè palmaria, mucronata, ſeſquiunciam lata. *Flores* parvuli, ſtellati, coloris carneoli, pentapetali, inodori, quinqueungui excepti calyculo. *Fructus* ferè toto abundant anno, ſuntque poma magnitudinis palmaris, pentagona, flaveſcentia, acida, carnis albeſcentis, *ſeminibus* aliquot pomorum magis planis, referta. Hæc eduntur matura, cruda, cocta, & ſaccharo condita. *Balingbing,* foliorum decoctum exulcerationibus prodeſt gutturis, in collutione, aphthis & Anginæ. *Fructus* ſuccum viſus aciem clarificare ferunt, alii Syrupum exinde parant pro Julapio ſitim ſublevaturo in febribus utilem. Pulvis fructus reſiccati, vel potius corticis cum *Betele,* menſes, urinas, & fœtum pellit mortuum.

VIRES.

2. *Alia Species* eſt *Pomis* habitioribus, & gratè acido-dulcibus, quam *de Moluco,* & *de Ternate* vocant.

3. *Gamia, Quiling,* ſeu *Iva, Goæ Bilimbi,* arbor eſt minor quàm *Balingbing.* *Folia* fert ſociata, triginta quinque communiter in uno compoſitorum, quæ in ramuſculorum apicibus radiatim congeruntur, infima vix uncialia, ſuprema biuncialia, media triuncialia, mucronata & lætè virentia. *Flores* racematim è caudice emergunt, floribus *Balingbing* triplo majores, purpurei, pentapetali, petalis reflexis, quinqueungui innitentes caliculo, odoriferi, & albis decem *ſtaminibus,* quinis longiuſculis, & totidem brevioribus, unà & conulo quinis ſtaminulis faſtigiato referti. *Fructus,* fructui *Balingbing* ſimiles, ſed minores, biunciam longi, flaventes ſi maturi, acidi, & multò obtuſius anguloſi.

4. *Catmon* arb. eſt mediocris montana, gaudens foliis flavè virentibus, ſpithamæis, palmam latis, alternè exeuntibus, aduncè fimbriatis, & pluribus nervis, à nervo medium diſtinguente, rectà in margines uſque procurrentibus, fulcitis. *Flores* albos, ſimiles *Lilio* parvo, purpureis ſtaminibus impletos, de caudice ad ramorum craſſioribus, prodeuntes eſſe ferunt. *Fructus* ſunt *Poma* pallidè flaventia, compoſita ex craſſis, carneis, ſucculentis, acidis, cæpaceis obvolucris; quibus ſeparatis, ex tredecim carnoſis, acidis, quaſi trigonis & caudatis aſſulis in turbinem retortis, compactus quodammodo alius emergit fructus, qui ſupernè & infernè prodeuntibus, longiuſculis & purpurantibus, aſſularum angulis ſeſe inſinuantibus, exornatur ſtaminibus. *Semen* molle, fuſcum, villoſum, magnitudine ſeminis *Citri.* *Catmon* fructus, ſaccharo conſperſus, gratè acido-dulcis evadit, primis menſis inſerviens. Alii decoctum edunt; ex ſucco ſyrupus paratur febricitantibus gratiſſimus.

5. Catmoni ſimillimus eſt fructus *Palali,* ſed & arbor & fructus major eſt.

6. *Fructus arboris* Lacûs Baii. Formæ, & magnitudinis eſt habitiori *Pruni Damaſceni,* rotundiuſculus, coloris palearis, & quinis carinulis leviter ſignatus, *cortex* tenuis & mollis, ſed coriaceus & contumax. Quo ablato, quini albi, pellucidi, carnoſi, acido-dulces, & ſaporis ſuaviſſimi dentes, totidem ciccis intergerinis diſtincti, & facilè eximendi, ſeſe offerunt. *Semen* rarenter perficitur, & hoc *hordei* grano ſuppar, extra & intus virens, amarum, diviſibile, oblongo-inæquale. Arborem ferunt eſſe pumilam, gratioſam. *An Alaviao?* vel potius *Boboa* Pictorum, quam in Mindanao *Lanzones* vocant. Eſtque *fructus* magnitudine *Nucis Regiæ,* corticis cutacei, tenacis, continens tres aut quatuor, ſaniſſimas & gratiſſimas, ſuaviſſimæ carnis buccellas, ſeu ſpicas. *Folia* promit arbor alterna, palmaria, in luculentiorem mucronem abeuntia, atrè virentia, ut nunc in horto domeſtico luxuriat.

7. *Calabungan, Arbor* mediocris, trifolia, *folia* parva ut Senæ: *Fructus* magnitudinis, & formæ minoris *Quaiavæ,* hujus ex ſphærico quinis depreſſa carinulis mollecula medulla, ad piſcationem facit medicam, cum aliis ad hoc deſervientibus, *Semine* autem commixta eſt crebro, lapilloſo.

8. *Pomum Sylveſtre. Arbor* ſat procera: *Folia* fermè ſpithamæa, palmum lata, minutim crenata, atrè virentia. Ad horum ſedes ferè ſemper trina uno appenſa pediculo, prodeunt *poma,* in umbilicatam faſtigiata papillam, viridia, ſaporis ſylveſtris, crebris, & lapillis, & muſcis referta.

De

De LIMONIBUS *Luzonis.*

9. *Salovafova.* *Arbor* Orgyiâ alta, *folia* trina ac trina, quorum medium longiufculum; lateralia fubrotunda. *Limoncellus* parvus eft, magnitudinis *fabæ*. Ufus foliorum, corticis & fructûs eft pro balneis vulneratorum ab animalibus venenatis. *Radicem* fuis indunt *Indi* antidotis.

10. *Suafua*, feu *Bisbis*. Eft *Limon* pumilus, trifolius feu *minimus alter*, gaudet maritimis. *Folia* aliquot contufa, & ulceribus ac bubonibus impofita, eos 24 horarum fpatio maturant & fuppurant. Gaudet maritimis ut prior.

11. *Cabugao.* Limon fphærico-compreffus, corticis carnofioris, unde faccharo conditur. Succi pauci, acido-dulcis.

12. *Tibuli.* Limon *fylveftris*, ferè orbicularis, magnitudinis parvi *Aurantii Caxel*, fubverrucofus, fucci acerrimi.

13. *Purot* feu *Bolongot*, Hifp. *Limon encrefpado.* Eft *Limon* pyriformis, verrucofo-tuberofus, viridis, mediocris, fuaveolens.

14. *Dayap*, vel *Curum*, Hifpanis *Limon de Zeuta*, eft *Limon* ordinarius, parvus, *Calaber*.

15. *Dayapfina*, eft *Limon ordinarius alter.*

16. *Tambolibir.* Limon rotundus.

17. *Biafung.* Limon *fylveftris*, longiufculus, magis quam cæteri, & fpecificè adverfatur venenis & fcorbuto.

18. *Hiris*, Limon mediocris, *cortice* delicatulo, cujus fuccus acerrimus eft, & *Aquæ Regiæ* adinftar in *Chalybe*, quæcunque eo exarata exedit, fpatio noctis unius. In hoc fæpius lapides ut *Margaritæ* pellucidi inveniri folent.

19. *Tabu*, Limon *fylveftris*, fucci aciduli, odoris lentifcini, femine pilofo & fubplano, medullæ dulcis, interftitiis verò gummofa & vifcofa mucilagine repletis. *Folia* trifolia, obtufa, obfcurè virentia, læviufcula, alterna. *Arbor* ipfa alta & magna eft.

20. *Limon de Vargas*, præter *folia* ordinaria, fubcrifpa, plura mittit ex uno corculo trilobata, feu trifolia.

21. *Limon Nafogbuanus.* Arbor eft magna, *folia* qualia *Aurantii Japonici*. Pomum *Limonio Regio* habitius, fed fucci *fylveftris*, nefcio quid infulfi, & minus grati refipientis.

22. *Suafua*, Limon *fylvefter* alter. *Folia* gerit alterna, fefquiuncialia, corculo carentia, mucronis loco bifida, ad quorum fedes femper bini prodeunt aculei.

23. *Limoncellus trifolius*, Hifpanis *Limon de Batavia*, Sinis *Kiudibong*. Folia atro-virentia, vix uncialia. Rarò orgyiam altitudine attingit. *Flores* candidi, odoriferi, tripetali, fenis crocatis *ftaminibus*, & una exporrecta lingula in triquetre capitellum definente umbilicati. *Fructus* funt baccæ *Cerafo* compares, rubræ, dulces, gummofa mucagine fcatentes, & binis aut tribus viridibus feminibus farctæ. Saccharo conditæ pro bellariis defervientes.

De AURANTIIS *Luzonis.*

24. *Lucban* vel *Aflum*, aliis *Suafa Sanglay*. Luf. *Jamboa* eft *Aurantium* caput pueri æquans, *cortice* flavefcente, *carne* nunc rubra, incarnata, flava aut candida, jam aliud in medio pomum concludit. *Florefcit* quafi omni menfe, ex flore *Aqua Naphæ* odoratiffima. *Semen* ad calculum.

25. *Ocban.* Aurantium *Sinenfe*, feu *Olyfiponenfe* vocatum, *cortice* tenui, dulci & faturè croceo-rubente, fucco fcatens plurimo, Sphærico-compreffum, umbilicatum.

26. *Aurantium Japonicum*, pyriforme, verrucofum ut *Limon Purot*, fed *cortice* molleculo, dulci, & fature croceo-rubente, ut *Aurantium Sinenfe*, quod *Olyfiponenfe* vocant, & illo faporis adhuc fuavioris.

27. *Aurantium Samboanganum.* Majus eft quàm *Lucban*, & fæpè maturum fponte rumpitur, corticem habet odoratiffimum.

28. *Caxel* vel *Cagel*. Aurantium eft orbiculare, magnitudinis habitioris *Mali Punici*, viride, mox flavefcens, *fucci* acido-dulcis copiofiffimi, *carne* albicante.

29. *Dalandan*, Aurantium *Caxel* majus, croceo-rubens, dulce, fuccofum, *carnis* lutefcentis.

30. *Caramifan*, Aurantium ordinarium, acido-dulce, fpinis palmo longioribus.

31. *Amontay*, vel *Amomontay*, Aurantium *fucci* acidi, quo fi linea laventur, morbum caufat *Catul*.

32. *Calpi*, *Macalpi*, *Corongay* & *Sambiao*. Aurantia funt, *corticis* folidioris, fmegmatis vicem præbentia.

33. *Iris*, Aurantium *Boholanum*, formæ & magnitudinis *Olivæ*, *corticis* delicatuli.

34. *Aurantium Sinicum pumilum alterum*, *fructu* oblongo, *fucci* acidi, & carnis lutefcentis, ut primum.

35. *Upung*, *Opongopong*, *Garing*, *Taoangan*, *Quiricoran*, *Kilao*, *Tacdulan*, *Gadinglivat*, *Gapafgapas*, *Hirong*, *Bucavem*, funt *Aurantia* fylveftria *Luzonis*, fponte provenientia.

36. *Aurantium Sinicum pumilum*, in arborem culturâ affurgit duarum orgyiarum. *Folia* gerit corculo carentia. *Flores* pentapetalos, qui ftaminum loco quinas albas, & foliaceas habent tænias, quarum quævis trino faftigiatur *croculo*, in medio affurgente *ftylo* fphærulâ capitato. *Poma* magnitudinis *Nucis Juglandinæ* faturè virentia, mox lutefcentia, *cortice* tenui, dulci, *carne* verò fubluteâ, fuccofâ, acidâ ut *Limonis Calabri*, & crebris viridefcentibus *feminibus* referta.

37. *Limao*, Pomum Medicum, *carnis* acido-dulcis, & pauci *fucci*.

38. *Manucbùc*, Citrium ovale in acutum non defìnens.
39. *Aurantium montanum*, Sylv. *Nafogbuanum*, fphæricum eft, virens, raro flavefcens, magnitudinis minoris *Lucban*, gratæ aciditatis.
40. *Colongcolong*, eft *Lima*, feu *Lumia*.

14. *Pomiferæ Nucigeræ.*

1. DE Nuce Mofchata, Aromatica, feu Myriftica. Majoris, feu *Maris* arbor Indis *Dooghan*, *Duughan*, & *Gonogono*. Spontanea eft, proveniens in montibus *Longos*, imò & cæteris *lacus Baii*, ità & *Tayavas*, *Banaguan*, & *lacu Bombon*, feu *de Tal*, in Provincia, & montibus *Pampangæ*, *Malagondon*, *Nafogbu*, & *St. Matthæi*, & tota *Luzone*, prouti & reliquis *Luzoni* adjacentibus *Infulis*, quas Pictorum vocant, in *Borongan* item, *Calamianes*, & *Talaò*. *Arbor* magna eft, læta & frondofa. *Folium* Laurino latius, fpithamæum, mucronatum, alternè exiens in planta novella, & variis nervulis exornatum, in arbore adulta compofitum ex decem vel duodecim, & his fociatim, vel alternatim appenfis. *Fructus* racematim provenit, magnitudinis minoris *Pomi Mifniaci*, aut *Perfici* majoris, putamine conftans craffo, carneo, ut *Perficum*, faporis aciduli cum quâdam adftrictione, & fapore refinofo, quod in fructu maturo ubi carinulatum bifore dehifcit, nucem oftentans *Maci* (quæ reticula eft primùm flavens, mox bellè purpurea) obvolutam, fublatâ *Maci* putamen afore, & duriufculum fefe offert, ruptum ipfam offerens nucem aromaticam, notæ magnitudinis. Hæc legitur *Septembri*, quæ recenter collecta, & poft unum annum inodora, imò nec poft biennium aliquid aromatici fapit, aut fpirat, nefcio an beneficii defectu, cæterùm oleo copiofo fcatet, quod expreffum fidet, & Sylveftre nefcio quid redolet. Succam Sanguineam, ex incifione caudicis prolectam, modicè adftringentem, & fermè infipidum fubftituunt *Sanguini Draconis*, & utuntur in collutionibus, in dentium dolore, ad dentes vacillantes confirmandos, & in aphthis, aliifque oris exulcerationibus cum utilitate.

2. *Minoris*, feu *Fœminæ* arbor Indis *Dooghan babay*, Maragondonenfibus *Camanfa*. *Fructus* minori *Pomo Armeniaco* compar eft, *Putamine* carnofo & flavo, at multò tenuiori priore. Reticulum nucem ambiens carnofum eft, dulce, & molliufculum, nec retiforme, fed integrum, formæ capuli, feu calycis glandis *Smilacis Luzonis primæ*, nucem fermè totam cooperiens. *Nux* ipfa *putamine offeo* liberata, orbicularis, magnitudinis *Avellanæ*.

3. *Minima*, feu *Camanfa altera*, *Folium* gerit fpithamæum, triunciam, & femiffem latum, octodecim ferè nervis uno latere à medio procurrentibus, alternè in pediculo exiens brevi. *Fructus* ad foliorum finus, orbiculares, gilvo tomento obducti, magnitudinis habitioris *Cerafi Ungarici*. *Nux* minima.

4. *Quarta*, feu *Oblonga*, & *Maxima* ex monte *Balete* ad *St. Matthæum* collecta. *Folio* gaudet alterno, Minimæ breviori, & pluribus nervis dotato. *Fructus* magnitudinis habitioris *Mangæ bravæ*, feu *Baho*, carnofum *putamen* minus craffum, & ferè corticofum, rete rubicundum ex longis ftiriis. *Putamen* nucem tegens molliufculum, nec ità offeum ut primæ & fecundæ, fed corticofum, & obfoletè lutefcens. *Nux* ipfa oblonga, biuncialis, aut brevior. Hæc videtur effe illa quam *C. Clufius*, *Exot. l.* 1. *c.* 14. depingit, & *Marem* intitulat, binas fiquidem uncias longa eft, feu ut *J. Alzina* fcribit cum carnofo putamine ovo gallinaceo longior. *Folium* defcriptionis *Clufianæ* pedem *Romanum* longum, & tredecim aut quatuordecim nervis à medio utrinque excurrentibus donatum. Tale habui *Borongâ* miffum, cubitale, ferè bipalmum latum, mucronatum obfcurè virens, & beneolens. *An* hujus nux, quam *Chabræus* titulo *Nucis Indicæ oblongæ* ? & *Camerarius* titulo *Avellanæ Indicæ* depingunt ?

De Nuce Myriftica Dooghan, Ignatius Alzina, in *Hiftoria Byfsaiarum*, MS. adnotat fequentia.

Arbor Pyro fimilis eft, Folium *Laurino* majus, *Flos* candidus, parvus in racemis, *Fructus* nunc *ovo gallinaceo longior*, nunc *Malo Perfico æqualis*, & hic corticem habet craffum & carnofum, *nucem* verò exiguam: Nunc *rotundus præcedenti minor*, & corticem habet tenuem, nucem autem magnam: Nunc *Pruni mediocris* magnitudinem non fuperat, at dulcis, & *Amygdalis* viridibus efu jucundior, rubicundum quoque & aromaticum rete, feu florem *Macis* quod vocamus omnis afperitatis expertem. Omnes autem hæ quatuor *Nucis Mofchatæ* fpecies, maturæ flavefcunt, immaturæ Saccharo, aut fale & aceto condiuntur. Ni fallor ex relatione fcripfit, hinc Fructui *Perfico* fimili, nucem exiguam, *Rotundo* verò magnam tribuit, quod falfum. Similiter rete afperitatis expers *Rotundo* tribuendum eft.

5. *Mammai*, aliis *Zhakhalchaz*, & *Zapotl rubrum*. *Arbor* eft altiffima: *Folii* Icon *Hiftoriæ Lugdunenfis* fpuria eft. Siquidem folium *Juglandino* fimile magnitudine, & fæpè fefquifpithamâ longius, alternè, vel potius inordinatè ramos ambiens, apicem verfus latiufculum, ad pediculum anguftum, atrè virens, pediculo, & nervis ruffa lanugine obfitis. Pomum *Ovo Struthionis* compar; *cortice* fufco flavo, corticofo-arenofo & fcabro, fcabiofève fquammato: Caro butyracea, crocea, digitum lata, faporis *Mali Perfici*: *Nux* apud *Clufium*, Hift. *Lugd.* & *Chabræum*, titulo erroneo *Balfami Peruviani*, & *Nucis Cypote* defcribitur, *fol.* 56. & 194. *Nucleus* poft annum copiofo fcatet oleo, acriufculo.

6. *Tagcal*, arbor mediocris. *Fructus* edulis, habens *os* magnum, nigrum, & durum, fimile Offi *Mammai*.

7. *Aquacate*, *Arbor* magna est, & lactescens. *Folia* alternè appensa, arb. *Anonang* ferè similia, triunciam lata, palmo longiora, venosa, & parte aversâ incana. *Fructus* magnitudinis sunt minoris *Mammai*, differunt *cortice*, qui *l.* virens, *l.* fuscus, *l.* corticosus, & crassiusculus ut *Mammai*, sub hoc caro mollecula, ex albo virens, butyracea, saporis grati, quæ communiter sale conspersa estur: *Nucleus* membrana fusca intectus, ex fusco helvus, in metam assurgens, dividuus, magnitudinis majoris glandis, substantiæ glandinæ ut est *Mammai*. *Arboris Aquacate* foliorum decoctum datur puerperis ad cienda lochia, in casu item ex alto, & contusionibus calidiusculum sæpius potandum.

DE ANACARDIO.

Anacardium teste *Ab Orta*, *Acosta*, & aliis in *Calecut*, *Cambaya*, *Canonor*, *Decan*, *Goa*, *Malaca*, *Malavar*, aliisve *Indiæ* regionibus provenit, & hujus in *Luzone* tres reperi species: *Primum* & *minimum* in *Manilæ* adjacentibus Indus *Ligâs* vocat éstque arbor mediocris, sylvestris, montana, cujus teneriores apices lactescunt: *Lac* manibus, aut faciei aspersum pruritum primò, mox tumorem causat. *Folium* spithamæum est & majus: atrovirens, asperum, & fermè exuccum. *Flores* pusilli, candidi, stellati in summitatibus racematim congesti. *Fructus* magnitudine *aceris* ex croceo rubent, & poma austera sapiunt, quibus *ossiculum* nigrum, læves splendicans, atque fructu longius superinsidet, cujus *nucleus* cum modicâ adstrictione, & levi morsicatione, fauces masticatus castigat. *Alterum*, seu *medium*, & *legitimum* officinarum *Anacardium* Indus *Luzonis* Tagalo idio mate *Balobar*, Arabs *Balador*, l. *Baladur*, Mauritani *Bilaud*, Indi *Bibò*, Lusitani *Fabam de Malaca* vocant. Estque fructus os, arboris altæ erectæ, & fluvios amantis. *Folium* asperum, magnum, & quandoque tricubitale, *Rosæ* modo in summo dispositum. *Flos* parvus, albicans, stellatus, ut *Ligâs*, in racemis; sed de caudice protuberantibus prælongis, & violaceis hæret scapis, seu pedamentis. Quo deciduo fructus oblongus, exos, edulis, primùm rubicundus, dein ex atro purpurascens deforis, internè primùm flavescens, mox ex cœrulo rubescens, inficiens ut myrtilli, saporis austeri, ovo gallinaceo minor, ex cordiformi, & coronamenti loco superincrescente osse, seu *Anacardio* sumendo incrementum, succrescit. *Anacardium* verò immaturum magnum est, sed eò passu quo fructus crescit, decrescit, viret primùm, dein rubet, tandem nigricat. *Nucleum* habet, ut *Avicenna* tradit, innoxium & *Amygdalinum*, qui rejecto putamine (quod caustico scatet oleo, quod pannis obsignandis, strumis, verrucis, lichenibus quasi extirpandis illinitur, frangendi, cavis dentibus instillatur, & bestiarum ulceribus mundificandis deservit) unà cum fructu sacchàro aspersus infantulis adversus lumbricos offertur. Cùm *Garcias Anacardium* (qui sibi ignotum, cum *Acosta* fructum *Anacardii* ab ipso *Anacardio*, seu osse non distinguit) in sero maceratum asthmaticis & adversus lumbricos dari scribit: viridiúmque & sale conditorum in cibariis esse usum: de fructu, & nequaquam de *osse* seu *Anacardio*, imò & de hoc, sed cortice rejecto, nucleo scilicet intelligendum. Hac adnotatâ animadversione, B. L. reliqua *Garciæ* adversaria facilè componet. Teneros arb. *Anacardii* apices Indi, ut nos *Brassicam*, decoctos edunt. *Anacardiorum* virtus omnis (quâ memoriæ jacturam resarcire, labantes refricare sensus, oblivionem discutere, mentem exacuere, morbis cerebri conducere, nervorum resolutioni opitulari debet) in caustico ac melleo oleo, seu oleosâ melligine corticis latitat, quod *Serapio* adtestatur scribens, intus est res similis sanguini, & id quod administratur ex eo. Ast hæc oleosa melligo in vulgari *Anacardiorum* præparatione negligitur. In *Zwelferiana* cum aceto maceratione, ac contusione, autetiam extracti præparatione, memorata oleosa melligo tenaciter sese allinit instrumentis ad has præparationes adhibitis, & deperditur. Quare mellis *Anacardini Azaravii*, id est, mellei olei per *Anacardiorum* decoctionem (simili ritu quo oleum *Liquidambræ*, *Ricininum*, & alia parantur) collectionem, *Zwelfero* cæteroquin (ob titulum mellis, quod & *Schrœderus* distinctum ab oleo corticis, sed perperam, facere videtur) obscuram, & intricatam; legitimam, & aptissimam *Anacardiorum* præparationem esse dixerim. Hæc simili modo institui potest: ℞. *Anacardiorum* rec. mat. & succo oleagineo scatentium q. s. cautè ne oleum & operam perdas, per medium tantummodo divisis, nucleos *Amygdalinos* separatim asservato, putaminia reticulæ, aut caveolæ ex filis æneis inclusa cum plumbi particula ut *fundum* vasis profundioris, sed angusti, aquâ repleti petat, immittito, aut crate tessellata adaptatâ, ne supernatenit mpedito, ferveant, & diligenter supernatans colligito oleum, cui nucleos supra asservatos, leviter tostos, & ad pultis formam contusos immisceto & usui serva. *Mezues* Conf. *Anacardinæ* Butyrum immiscet, nec dubium, quin post habita alia prævia *Anacardiorum* gratiâ adjiciat, sed gratius evadit medicamentum, & æque corectum, butyri locò nucleos *Anacardiorum*, eorum causticæ essentiæ opponendo. Sic *Avicenna* tradit esse qui masticent, & non eis nocere, scilicet cum nuce, seu nucleo: & alibi deleteriæ ejus facultatis antidotum oleum ex nucibus expressum, videlicet *Anacardiorum*, esse scribit. Idem quoque *Matthiolus* refert. Confectionem *Anacardinam* quondam ità paraveram: ℞. *Anacardiorum* rec. mat. & oleo scat. ℥iiij. unà cum nucleis minutim incisis Julapii immersi, *Flor. Naphæ* ℥xvj. facta unâ alteráve ebullitione colavi, remansit nonnihil olei in colo, attamen plurimum nigri olei Julepo innatans habui, refrigerato Julepo, & oleo eidem agitatione unito, ac subacto inspersi Pul. *Amomi* veri, *Cardamomi* legitimi *Cinnamomi* acuti ana ℥ß. *Caryophyllorum*, *macis* ana ʒiij. *sem. Nigell.* min. *Costi Arabicæ* ana ʒvi. ligni *Aloës*, *Castorei* ana ʒij. *Ambrægris.* ʒß. ana sem. atri subactæ. *Moschi* ℈j. *Sacchar candi soluti*, m. f. remanentium *Anacardiorum* aqua decoxi colaturam, unà cum aliquantulo innatante oleo, addito pauxillo sacchari in mellis redegi consistentiam, & confectioni immiscui. Hoc oleum *Matthiolus* liquorem vocat, & in medicina, contra communem & erroneum corticis ac nuclei usum, scribit præstare. VIRES.

H 2 Ex

Ex *Anacardiorum* immaturorum fructibus una cum *Anacardiis* contuſis, addito lixivio, & aceto elegans paratur atramentum ſcriptorium. Maculæ manuum ex illinitione olei in inciſione *Anacardiorum* factæ, ſmegmate magis nigreſcunt: oleo communi tolluntur. *Majus deni-que Anacardium,* ſeu *Cluſii* Caioum *aut Hiſtoriæ* Ludg. *Acaiaum* Indi *Cazu,* l. *Cachui,* l. *Cajoi.* Biſaiani *Balongcot* vocant, eſt autem arbor magna, & frondoſa cujus *folium* congeſtum, denſum, nervoſum, flaveſcens, latiuſculum, quidam *laurini,* & *lentiſſimi* habens odoris, ſaporis eſt aromatici & adſtringentis. *Flos* ſimiliter eſt parvus, copioſus, candidus & pentaphyllus ut *Ligàs,* & *Balobar,* ſed odoriferus. *Fructus* nonnihil ſtriatus, & pyriformis, ovo *anſerino* par, flavens integer, nullo hiatu, aut concavitate pervius, *ſemine* carens, carnis albæ, ſpongioſæ, & ſucculentæ, *poma Miſniaca* redolet, & auſterum *Citonium* ſapit. *Fructus* dulcioris ſpeciem *Barica* vocant. Summum hujus fructûs *os* ex ruffo cinereum, & *reni leporino* ſimile coronat, hoc decreſente fructus ſumit incrementum, parte quâ fructui inſidet craſſius eſt, & inter duplicatum corticem oleo lento, ſeu oleoſa melligine ignea mordacitate linguam feriente ſcatet. Hujus oſſis innoxii, grati, & *Amygdalini* ſaporis nuclei, crudi alvum inaſſuetis relaxant, tantillo verò ſalis aſperſi & leviter ad ignem decocti in deliciis habentur & ſecundis menſis non ſecus ac *Amygdala* deſerviunt. De reliquo *fructus, nucleus,* & *putaminis* oleum ad eadem, quæ *Balovàr,* ſeu *Anacardium* valent.

8. *Terebinthus Luzonis altera,* ſeu *Indica Theophraſti, Amygdalo-Piſtacia ferens,* Indis *Sagnan, Pilis* & *Pilavay. Arbor* eſt altiſſima, frondoſa, & vaſta, reſinifera. *Folia* plura, conjugata, *Juglandinis* latiora, in uno compoſitorum. *Fructus* congeritur in racemis, exiguo caliculo ſeſſilis, *carne* viridi, ut nucis *Juglandinæ,* & craſſiuſculâ, quæ matura edulis, coopertus, uncialis, & rotundo-triquetrus. Hunc Indi *Pisà* vocant, & abundat in *Inſula Malindic.*

9. *Alius* affertur ex *Provincia Camarinenſi,* eſtque unciis duabus longior; hujus arbor *reſinam* fundit parcè, prioris copioſiſſimè.

10. *Tertius* amygdalum habet amarum: *Nuces* habent *putamine* oſſis *Perſici Mali* craſſiores, duriores & fermè triangulares, ventricoſas, extremitatibus in mucrones vergentibus, & *nucleo* communiter unico, rarenter duobus, aut etiam tribus amygdalinis edulibus, longioribus amygdalo & multâ oleagine ſcatentibus, gravidas. Oleo ex his nucleis expreſſo, pro *Amygdalino,* quod nonniſi rancidum *Europâ* affertur, hucuſque feliciter uſus fui internè, & externè. Præſertim cùm quod ratio approbaverat (ſimilitudinem ſcilicet principii producere ſimilitudinem ſignaturæ) ſaporis, & virium experientia confirmet. *Fructus* in ramorum ſummitatibus provenit, quare ob arboris altitudinem difficulter colligeretur, niſi colligendi difficultatem facilitarent Aves magnæ, *Indis* Calao *dictæ,* quæ ob carnoſum & veſcum corticem, fructus integros obliguriunt, oſſa verò, ſeu nuces integras denuò illæſis nucleis egerunt: Quapropter *Indi* obſervant, quo harum avium exercitus pernoctat, ut manè nuces mundas, & jam collectas domum aſportent. Fructu, prius decocto, veſcuntur & *Indi.* Arboris *Pilis* folia proſunt impoſita, & in balneis, doloribus ex frigore cum madore ſuſcepto, ortis. Ligni *Scobs* vulnera ingentia brevi cicatrizat. *Reſinam* verò arbor *Pisà* fundit magis copioſam, candidam, & odoriferam, quàm arbor *Lauguaan,* quæ eſt ordinaria navibus picandis. *Pilis* ſubſtituitur Gummi *Carannæ,* alii pro Gummi *Anime* habuêre, *J. Incalada* eam in Jucatan *Copal* vocari ſcribit, & *Tecomahacâ* efficaciorem eſſe. Magna ſiquidem Emplaſtri modo impoſita, præſtat ad luxata efficaciſſima, lichenes, & Alopeciam abolet, ſtomachi imbecillitati medetur, ſcirrhoſum curat lienem, dolores juncturarum, membrorum contractionem, aut ſiderationem, & convulſionem Crampff, necnon frigoris in pedibus perceptionem, & formicationis ſenſum in paralyſi Scorbutica, plantis pedum impoſita reſolvit & ſanat. Ventris tormina à flatibus mitigat umbilico impoſita, ulcera, & exituras efficaciter emollit, & maturat. Affertur liquida, & ſicca.

VIRES.

Fructum *Luzonis* Pilis, *Cluſius* à *Cortuſo* nomine *Mehenbetene* acceptum, cum aliis, inter *Nuces Unguentarias* poſſe referri cenſet. *An* idem ac fructus *Beretinus?*

11. *Piſtacion Luzonis,* Indis *Taliſay, Banilar, Banilad, Nato,* & *Hittam. Arbor* procera eſt, amans montana & litoralia. Caudex *cortice* integitur craſſo, ſcabro, ſubruffo internè, & valdè adſtringente, unde in alvi profluviis, dyſenteria, ruptis, luxatis, diſlocatis, & teſtium tumore in uſum venit. *Folia* ampla, ſubrotunda, ſpithamâ longiora, bipalmum lata, nervoſa, ſaporis pontici, cochleatim ſummitates ramuſculorum ſubeuntia, inibi in *Roſæ* figuram diſpoſita, congeruntur, ramuſculo à veſtigiis deciduorum foliorum ſquammato, ſeu oculato, permanente. *Floſculi* perexigui, ſtellati, flavo-pallentes, pentapetali, in racemulis. *Fructus* ovo compar, conico-compreſſus, *putamine* viridi, carnoſo conſtans, & nuce unciâ latiori, biunciam longâ, ventricoſa tenui cooperta telicula, membranacea, & candida, ad latera villoſo tomento barbatâ, ut *Mangæ,* acido-oleagineo liquore repleta. *Nucleus* pineâ nuce major eſt, edulis, ſapore cum *Amygdalino* certans, nucleo *Pilis* minus oleoſus.

12. *Tagolibas. Arbor* eſt magna, quam in Paynan *Hobom* vocant, abundat in Inſula dicta *De las Tablas,* itinere item ex *Maragondon* in *Naſogbu,* plantata viſitur in *Marinducque.* Hujus arboris fructus *nucleus,* eſt ille ligneus & ramoſus nucleus, quem vulgus paſſim pro fructu *Cannæ Indicæ cavæ* venditat, & eſſe *Crocodilifugum* narrat & credit. *Fructus* eſt pomum carnoſum, ſubflavum, oblongo-rotundum. *Tagolibàs* cortex fulvo inficit colore.

15. *Pomiferæ*

15. *Pomiferæ* Nucigeræ, *Monopyrenæ*, *Pericarpio corticoso.*

1. NUX *Unguentaria Luzonis prima*, l. *Dancgalang*, l. *Dincaleng*, aliis *Palo Maria*, Boholanis *Bitauob*. *Arbor* alta est & vasta, amans maritima, *ligni* coloris incarnati, seu carneoli, tenacissimi, navigiorum fabricis aptissimi. *Folia* læte virentia, perpolita & splendentia, sociata, crassa ut folia *Dobat*, subrotunda, spithamæa & palmum lata. Floret *Novembri*, prorumpunt autem flores tredecim aut quindecim uno in thyrso, circa ramorum apices inter foliorum genicula, in uncialibus pediculis omnino candidissimi, magnitudinis *Syringæ* seu *Sambah Arabum*, odoris longè suavissimi, ex octo conchatis *petalis*, creberrimis staminibus & aureis antheris fastigiatis, compositi, in quorum medio, tenellus, umbilicatus, coloris carnei, magnitudinis *Coriandri* delitescit fructus. *Fructus* viridis est, carnoso ut *Juglans* tectus cortice, orbicularis, & ovi fermè magnitudinis, nucem claudens juglandinæ parem, palearem, lævem, sphæricam, tubinatam tantillùm, nulla notatam, aut fissilem divisura, *nucleum* album, solidiusculum, parem *Castaneæ*, lacte viscoso, seu resinoso oleo scatentem, in binas partes divisum, suberino & crasso sub putamine osseo latente, desensum cortice. Ex arboris inciso caudice *resina* stillat *liquida*, bellè virens & benè olens, quæ *Peruvio Europæ* infertur, hæc *Balsami* vulnerarii vicem præbet, vulnera quàm citissimè & feliciter ad cicatricem perducendo. Levamen ex ea habui in dolore Arthritico. *Foliorum* rec. infusum aut decoctum, verrucas, clavos, & oculorum tollit suffusiones incipientes.

2. *Nux unguentaria Luzonis secunda*, seu *C. Clusii* Fructus peregrinus tetragonos, Indis *Bitoon*, l. *Bitung*, & *Boton*, Hispanis *Bonete del Clerigo*, id est, *Pileus Clericalis*. Non est Palmæ species, ut quidam voluere, sed *arbor* vasta sui generis, ferens *folia* crassa, splendida, sesquipalmum lata & cubitum longa, nervo per medium excurrente rubro. *Flos* flori *Macupæ* similis, ex aliquot scilicet viridibus, foliis *Myrti* similibus perianthiis (quæ *Chirurgo* qui illum quem *Clusius* depingit, attulit imposuere, existimans bulbaceam esse plantam) quatuor sesquiuncialibus verecundè rubentibus *foliis*, & sesquipalmaribus, creberrimis, candidis, in extremo læta purpura terminatis *staminibus*, aureis *apicibus* fastigiatis, componitur. *Fructum* depictum & descriptum *vide* apud *C. Clusium*, Exot. *lib.* 2. *fol.* 26. *N. B.* Pediculus fructus est ubi latior est, fastigium ubi in metam assurgit. *Nucleus* verò ejus, seu nux solida est, pomo compar, & quatuor sulcis seu carinis per longum signata. Hæc *Indis* piscationi deservit medicæ, olim auguriis & aliis superstitionibus inserviebat. *Oleum* inde paratur lychnio destinatum. Nonnunquam unà cum putamine magnitudinis est *Nucis Indicæ Cocci* cum suo putamine.

3. *Arbor Bigad*, l. *Bàlor*. *Balor* ab ave Palumpede, quæ ejus fructu vescitur, vocant. *Arbor* magna est, ramosa & pulcra. *Folium* profert alternè exiens, simile sed duplo majus folio arboris *Anonang*, & per medium excurrente trino exaratum nervo. *Fructus* sphæricus est, coloris helvi, seu *Pomi Maibulo*, & ut hoc subpilosus, constans putamine solidiusculo, sub quo *caro* tenera, ex albo virens, pauca & subdulcis, nucem lapideam, orbicularem albicante zonula cinctam, solidissimam, magnitudinis glandis plumbeæ ordinariæ, concludens, quæ bina semina *Ceratii* continet saporis leguminosi.

4. *Balingasan*, aliis *Putad*. *Arbor* mediocris, amans æstuaria, fluviorum ripas & lacuum litora, *folio* luxurians *Laurino* latiori, leniter crenatè inciso, sesquipalmari, aut etiam spithamæo, alterno, tristè virenti, quod tenerum, *Indis* leguminum loco deservit. *Flore* lætatur tetrapetalo, rubello, crebris referto crocatis apicibus, formæ floris *Capparis*, frequenti, bicubitalibus nonnunquam appenso funiculis: Cui *Fructus* subsequitur magnitudinis *Nucis Regiæ*, ex orbiculari quasi quadrangularis, coronatus, viridis, constans ex inutili, & carnoso putamine, & nuce, *Nuci Myristicæ* forma & magnitudine quodammodo simili, mollecula, rubente, saporis subdulcis, ut glandis. Folia *Putad* contusa, sale & oleo *sesamino* mixta, & calida imposita, ventris discutiunt cruciatus. Decoctum apicum menses provocare ferunt.

Ob folii, floris, & fructûs similitudinem cum *Bitoon*, ejus species & *Fructus tetragonos minor* appellari posset.

---

16. *Pomiferæ* Nucigeræ *Polypyrenæ*.

1. NUX *Unguentaria Luzonis Tertia*, Indis *Balucanad*, l. *Balucanar*, Aliis *Beao*, l. *Beaio*, Clusio *Camiri*. *Arbor* montana est, vastissima, *Foliis* comata alternis, crassis, tricuspidatis, uncias septem vel octo longis, & latis. *Fructus* racematim propendens, corticosus, ex compresso pyriformis, supernè modicè turbinatus, aurantio major, maturus decussatim dividuus, coloris herbidi, nuces binas juglandinis pares, & fermè similes, sed nuce *Lumban* magis fuscas, solidas, & quasi cordiformes, variis prostantiis montosas, nullis fissuris pervias, massa obvolutas crocea, & saporis ingrati, exhibet: In his nuclei delitescunt albi, magni, putamen exactè implentes edules, saporis Juglandinæ, in duas partes fissiles, & folium in sinu habentes, sed inebriantes, & alvum laxantes, si plures edantur, quare his, uti & *Lumban* Indi igne correctis, ac præparatis vescuntur. Ex his oleum, in *Luzone* Azeite *de Palo* exprimitur, quod resina & calce vivâ permixtum navium inservit obstruendis hiatibus. *Nucleus* contusus & *Unguenti* loco usurpatur ulcera sanat antiqua. *Nucem* vide optimè descriptum apud *Clusium*, *Exot.* lib. 2. cap. 15, & 28. tit. *Camiri*.

2. Nux

2. *Nux Unguentaria Luzonis quarta,* Indis *Lumban,* & *Galumban.* *Arbor* magna, similis arb. *Pilis.* *Folium* in tenui, & sesquipalmari pediculo, alternum, subrotundum, in mucronem vergens. *Florum* racemosi fasciculi incani, flosculis candidis, pentapetalis, creberrimis, & rotundifoliis consiti. *Fructus* sunt poma majora, orbicularia, corticosa, continentia *nucum* tres, vel quatuor, magnitudine, formâ, & colore vix non *Myristicis* similes, quæ constant putamine fusco, solidiusculo, sed facilè fragili, afore, *nucleo* verò magno, albo, dulci, foliolum latiusculum, ut nucleus *Balucanad* in sinu claudente, asso eduli, recenti magis cathartico nucleo *Balucanar.* Ex hoc *oleum* expressum, præter alia, deservit & pictoribus.

3. *Nux Unguentaria Luzonis quinta, Calumpan.* *Arbor* est vastissima, *folio* ordine ut *Castaneæ equinæ* folium disposito, sed non crenato: *Flos* inodorus est, aliis putidè fœtens, subhirsutus, & purpureè pallens, in margine colore viridi limitatus, compositus ex crassiusculo calyce in quinque petala dehiscente, de cujus medio recurvus procedit umbilicus, congestus in racemum, fermè semper binus ac binus in uno pediculo. *Florum* stillatitiam contra venena laudant. *Fructus* est corticosum & rubens pomum, pugno majus, pluribus sociatum, figuræ bursæ arcuatæ, in binos distinctæ ventres, glandibus refertum numerosis, qui tosti *Castaneas* sapiunt, & *Indis* in cibum veniunt. *Oleum* quoque ex eis parant, lucernis destinatum nocturnis. Fructûs *cortex* tinctoribus ad glaucum inducendum deservit colorem.

4. *Faba de Sandrin.* Affertur *Bengalâ,* amaricat leviusculè, laudatur ad dysenteriam, diarrhœam, tenesmum.

5. *Faba de Siam.* Nucleus est magnitudinis *Igasur,* formæ *Tabigui,* cujus species esse videtur, saporis leguminoso-farinacei, cum levi amaritudine. Pulvis proficuus est diarrhœa laborantibus.

6. *Calumpan Salati,* cujus fructus *Nigui,* aut *Tabigui.* *Arbor* vasta, amans lacustria æstuaria, *folia* habet magna, alterna, lævigata, sublustria, ex atro virentia, crassa, & obtusa ut Folia *Bilauob.* *Flos* candidus est, & subodoriferus, tetrapetalus, in racemis in cujus medio majusculus, ex candido rubens, supernè crenatus, & umbilico prægnans assurgit calix. *Fructus* corticosus, sphæricus, *Melone,* aut *Aurantio Lucban* major, triforè divisibilis, expullo virens, *Nuces* variè angulosas vix non pugno pares, quinas aut senas continens, hæ putamine constant crasso, suberino, & nucleo majori ac duriusculo, quasi corneo, subrotundo, facie vix non *Nucis Mammay,* quoad depressum vestigium, si splendidus, ac tersus esset. Hos *Nigui,* & *Tabigui* Indi *vocant,* & in diarrhœa, & aliis alvi fluxibus, ob vim quâ pollent adstrictoriam, commendant.

De Cacaquate, Cacao, & Chocolate.

7. Arbor *Cacaifera* mediocris est, & vix *Pruni* altitudinem attingens, loca amans opaca, & humida, sed munda, cœlum calidum. Folia *Juglandinis* latiora, alterna, in mucronem desinentia, magis protensum, pedem longa, palmam lata, in quibus ex nervulis per ea discurrentibus folium quodammodo aliud delineatum cernitur. *Florum* descriptio quæ prostat in Hist. plantarum *Joannis Raii* falsa est. Sunt enim flosculi adeò parvuli, ut à multis non observentur, hinc multi negant arborem florere, coloris ex purpureo albicantis, & ex quinis in gibbum elevatis, de quibus vicissim alia & hæc cochleata & flaventia foliola propendent, constantes, quinqueungui, & stellato excepti *perianthio,* medium purpurea occupant *stamina.* *Fructus* ex ramorum crassioribus, & caudice, à floribus non sejuncti, inter foliorum umbras provenire gaudent, qui digitum auricularem crassis inhærent pediculis, & cortice conteguntur fungoso, crasso, rubente, pentafori, & in circumferentia decem, per longitudinem speciosè sulcantur carinulis, tuberibúsve inæqualiter montosi apparent: Hi divisi, nuces *Amygdalis* suppares, sed duplo crassiores, membranaceo putamine coopertas, & candidæ, saporisque jucundè acido-dulcis massæ impactas exhibent, frequentes, quæ deglubitæ in varia divisibiles fragmenta deprehenduntur. Ex his modicè igne tostis, additis *Canela, Vaynilla, Anisi semine,* & *Maizio* conficitur nunc illa massa, ex qua addito ana *Sacchari* tanti æstimata paratur sorbitiuncula, *Chocolate* vocata. *Chocolatl* verò quod in *Jucutan* à modo faciendi *Zorreado* vocant, quóve familiariter spretis aliis compositionibus utuntur, conficitur ex una parte granorum *Cacao,* duabus præparatorum nucleorum *Mammei,* quos *Nexhaz* vocant, & q. s. *Sacchari* & *Maizio.* Addendo pro lubitu de granis *Achiotl* quæ *Kuszub* vocant: Involucris *Xuchit,* seu *Orejuelas de Tabasco*: Floribus *Mahaz*: Fructu *Cziizbik,* seu *Capsici stupidi,* Hispanis *Vaynillas*: & fructu *Chom,* qui ex *Peruvia* defertur, estque *Cacai Species major,* deforis coloris plumbei, medullam habens candidissimam, quæ *Chocolatl* adjicitur spumæ gratiâ.

8. *Cacai* genus *Sylvestre* est & *Patastle,* saporis subacidi, ordinario triplo majus, & crudum edule.

9. *Xuchit,* seu *Orejuela de Tabasco,* à similitudine *auriculæ* ità dictum, quorundam florum involucrum, aut folia esse, probabile est. Odoris est fragrantis, & summopere confortans ventriculum.

17. *Arbores*

17. *Arbores* Pruniferæ.

1. Terebinthus *Luzonis tertia*, seu Bysaiarum *Dào*, *videtur esse* Pampangorum *Asseitunas*. *Arbor est* frondosa, corpulenta, altissima, & recta ut *Pinus*, ad caudicis radicem emittens prægrandia fulcra, Indis *Dalir* vocata, ut arbor *Naga*, quibus firmatur & fulcitur. Ex hujuscemodi unico fulcro in nostra Bibliotheca visitur mensa ex unica tabula, orbicularis, viginti quatuor cubitorum in circumferentia. *Cortex* albicat, lignum subfuscum est, *Folium* communiter ex undecim, mucronatis, unciam latis, tribus longis, compositum; alternum est. *Fructus* parvus, ut prunum duracinum, fermè orbicularis, maturus, citrinus, edulis, carnis paucæ, viridis verò *Olivarum* loco sale conditur & aceto, hoc plurimum delectantur *sues montani*. *Nucem* habet modicè compressam, fructui improportionatam, inæqualem, durissimam, nunc binos, jam trinos continentem nucleos, nucleo *Pomi Armeniaci* pares, multo & dulci oleo scatentes. Foliorum *Dao*, & corticis decoctum cum rad. *Cyperi rotundi* factum, exhibetur pueris ad proliciendos tum morbillos tum variolas. Alii verò folia, VIRES. & corticem in *Tuba*, seu *Nucis Indicæ* lactescente liquore, unà cum pauxillo *Sulpulis* macerata, propinant, & nè variolæ circa oculos prorumpentes noceant, succum illinunt foliorum arboris *Libàs*.

2. *Arbor de Nabotas*, cujus fructum, *Fructum Simii* vocant. Alta est & frondosa. *Fructus* Pomum est globosum rubrum, trifidè dehiscens, continens *nucleos* fuscâ cuticulâ opertos, magnitudine glandis, edules, gustûs suavioris, nucleis *Pilis*.

3. *Longboy*, l. *Lomboy*, l. *Dohat* aut *Duat* in Luzone, in India *Jambolies*. *Arbor* est montana, spontanea, alta & vasta, folium gerens sesquipalmare, aut etiam spithamæum, oblongo-rotundum, in exiguum vergens mucronem, imò sæpius præmorsum, seu cuspidis loco incisum, sociatim exiens, solidum & crassum, atrè virens, glabrum & splendens. *Flores* pusilli, candidi, seu in brevibus & viridibus pediculis, calyculi purpurei, intus lutescentes, ad oras crebris & albis staminibus, cum flavis apicibus, cincti, quæ antequam erumpunt, scutellari & morello cooperiuntur perianthio. *Fructus* magnitudinis & coloris sunt *Olivæ* nigræ, immaturi austerrimi, maturi morello inficientes labia colore, saporis ex acido-dulci adstringentes, eduntur sale respersi, *os* habent tenerum, oblongum, *Olivæ* ossiculo compar, viridescens, cui caro inhæret. Ossiculo & caudicis cortice pulverato utuntur in diarrhœa.

4. *Longboy species major*, Indis *Dohac damulad*, & *Duat aviang*, fructu est suppari *Prunis Brunensibus*, Goæ *Jambelaum* vocant.

5. *Malaygang*, l. *Yoot*. Arbor magna est, *Folium* Mori, *Fructus* figura, colore & sapore imitatur fructum *Longboy*, sed minor, ferè orbicularis, racematim propendens, creberrimus, cujus succo *Indi* lintea inficiunt colore rubicundo, sed inconstans est, abiens in morellum.

6. *Amaet*. Arbor major est arbore *Ygot*. Folia *Arbuti*. *Fructus* forma est similis fructui *Ygot*, sapore *Arbuti*.

7. *Doctoyan*. Arbor montana, alta & procera. *Fructus* figuræ est *Longboy*, coloris deforis rosei, intus albi & non violacei ut *Longboy*, saporis acido-dulcis.

8. *Hayoma*. Arbor mediocris. *Fructum* fert similem *Longboy*.

9. *Calumpit*. *Arbor* est magna, altissima, folii *Oleæ* sed duplo majoris. *Fructu* rubro, vesco, simile *Longboy*. *Cortex* nigro inficit. Huc spectat & *Aguiui*, seu *Dohat montana*.

10. *Aguiui Arbor*, Species est *Longboy* sylv. *Folia* Laurina. *Fructus* parvus. *Flos* candidus caliculatus. *Folia* pro suffumigio sudorifero in tertiana.

11. *Binaiuiu*, arbor, fructu acido, vesco.

12. *Bignai*, arbor *fructu* acido, eduli, majori *Bigneasso*.

13. *Ber Indica*, fructu *Jujubino*, Indis Luzonis *Hacosan*, seu *Arbor Gummi laccam exudans*. *Hispanis* à fructûs pomaceo sapore *Mansanilla*. Arbor mediocris est, spinosa, frequentibus virgulis ut *Betula*, & creberrimis luxurians ramis. *Folia* leniter crenata, obtusa, & subrotunda, uncias binas ferè & longa, & lata, alterna, juxta spinas exeuntia, saporis nullius specialis, parte imâ ex atro virore splendentia, aversâ lanugine incanescentia, nervis præcipuè tribus per longum excurrentibus, & luculentioribus exarata. Ex foliorum sinubus *flosculi* plures simul, candidi, pentapetali, in quinqueungui perianthio, stellati & inodori prodeunt. *Fructus* sunt magnitudinis habitioris *Olivæ* pomula flaventia, saporis pomacei cum adstrictione, *os* continentia asperulum, ossiculo *Olivæ* non dissimile, duplicem distinctis in cellulis habens *nucleum*. *Gummi Laccam Off.* Sinæ *Chicong* vocant, gummi est baccillis ex arbore *Ber* inhærens, in *Luzone* arbor *Ber* non deest, *Laccam* attamen exudare necdum observavi.

14. *Banquiling*, Bysaianis *Poras*, & *Layohan*, & *Iva*. Arbor mediocris, valdè ramosa, *folia* habens, ex pruni foliis similibus, alternè appensis, mucronatis, lætè virentibus, viginti quatuor communiter, composita. Ex his fiunt fotus, & balnea, in lepra, scabie, morbo gallico, & dolore capitis, proficua. *Flores* per alternos fasciculos, ex rubentibus nucamentis.

Fructus sunt flaventes, subacidæ, ex quatuor hemicyclis carinulatæ, *ossiculum* durissimum, gemmam quatuor hemicyclis inclusam repræsentans continentes, baccæ racematim congestæ, in ramusculorum summitatibus, quorum cacumina foliata, pediculis brevissimis innixæ, conglomeratæ. Ex harum succo Syrupus in febribus diuturnis usualis conficitur. Radicis cortex ex croceo rubet, saporis est adstringentis, cujus succi ℥j. exhibita, purgat per

per ſuperiora, & inferiora, præcipui attamen uſus in aſthmate eſt. *N.B.* Si forſitan hypercatharſis ſupervenerit, tempora, carpi, & ſi opus pedes aqua frigida abluendi. Pulveris cort. rad. ℥ß. pota provocat menſtrua, ſecundinas, & urinæ ſuccurrit difficultati, in febribus *Santalo* commixtus propinatur. *N.B.* Eſt *Charamei* Acoſtæ, & Turcarum *Ambela,* ſeu Indiæ *Anſele.*

15. *Balabalayan, T. Talongon, B.* An *Suyagdagat?* Arbor Syl. *Pruno* ſimilis *folio,* fructu, & altitudine. *Folium* cuſpidatum, ſibi oppoſitum, ſplendens, & terſum. *Flos* monopetalus, luteus eſt cucullus, è folliculoſo, creber in faſciculo protuberans racemo, ſtaminibus plenus. Huic *fructus* ſuccedit ſaporis non ingrati, non tamen edulis, carnoſus ut *Prunum,* flavus, levi inſidens calyculo, & *nucleum* duriuſculum *Pruni* modo includens. Foliorum decocto utuntur *Indi* ad pedum fiſſuras ſanandas.

16. *Boól,* prima fructum gerit, pernicioſum, formæ *Pruni.*

17. *Altera* magnum, formæ *Aurantii* Lucban.

18. *Suyagdagat,* Arbor eſt ſpinoſa, Prunifera, *pruna* flava, magnitudinis *Olivæ.* An *Balaybalayan?*

19. *Mantavi,* arbor mediocris. *Folia* terſa, ſplendicantia, pulchra, clarè virentia, mediocria. *Flos* parvus, albus in racemo. *Fructus* orbicularis, flavens, magnitudinis *Meſpili,* glandiformis, cum prodit ex calyce, caro extima dulcis, glans interna amaricans. *Cortex,* & *lignum* alba, *radix* cinerea, recens mollis, & carnoſa ut *Rapi,* ex eduli amaricans. Additur cæteris Antidotis, ſed uſus ejus præcipuus eſt convaleſcentium, debilitatorum, & recidivis laborantium, ad vires corroborandas, ut Sinarum *Hogling.* Exhibetur cruda vel in decocto, vel in pulvere & reiterato, & in majori quantitate, nec noxam infert, aut nauſeam.

20. *Canungi,* vel *Canumay.* Arbor magna, foliis *Zapotl* nigræ: *Fructu* magnitudinis *Pruni,* facultatis exulcerantis, piſcationi deſerviente medicæ.

21. *Manninila,* aliis *Diis.* Arbuſcula duarum orgyiarum, *cortice* coloris *Cinamomi, Lignum* album; *folium* acetoſum, quod *Indi* piſcibus decoquendis adjiciunt; *Fructus* acidulus ſubacerbus, formæ *Pruni.*

22. *Manninilæ Species,* eſt *Bunabno* fructu acidulo ut illa. An *Abobunao?* arbor, cujus *fructus,* unà cum internis diviſionibus rubet, & *oſſiculis* donatur binis.

23. *Borogtongon* Byſaiarum, id eſt, *Prima,* arbor eſt magnitudinis *Bilingbing,* caudicis *cortice* nigro, *folio* parte pronâ phæo, ſupina ex cinereo clarè virenti. *Fructum* edit, non edulem, teretem, uncialem, albicantem immaturum, maturum aureolum, continentem *oſſiculum* cum ſuo *nucleo.*

24. *Secunda,* Arbor eſt magnitudinis *pruni, caudice* in ambitu ſeſquicubitali, *cortice* ſubfuſco, & viridibus virgato ſtriis: *Folio Ditæ* folio ſimili, ſpithamæo, nervis proſtantibus, crebris à medio ad marginem excurrentibus, quaterno, aut terno numero ramuſculos, ambiente. *Flos* parvus, neglectus, creber, exiens in ter trinis prælongis, & ſurrectis pediculis.

25. *Tertia,* Eſt frutex arboreſcens, molliuſculi ligni, ramuſculis quadrangularibus, *folio* ſeſquiſpithamæo, aut majori, craſſo, alterno, frequentibus albicantibus venis inter nervos majores diſcurrentibus fulcito, ſaporis amaricantis. *Radix* variè contorta, pallet, multis irretita candidis fibrillis, amariſſima. Caudicis cortex *Primæ* tenuis eſt, ſolidiuſculus, ex amaro, in vehementer acrem tranſiens ſaporem. *Doſis* à gr. xij. ad ℈j. purgat violenter, ut radix *Tertiæ,* datur in veneni periculo, viperarum morſu, diarrhœa, dyſenteria inveterata, lepra, morbo gallico, & aliis magnis, & Herculeis affectibus. Fiunt & inde balnea vaporoſa, in ſcabie, lepra, lue venerea, uti & vaporoſi ſudores in doloribus, tumoribus, & gummatibus gallicis proficua. Morbus, quem vulgò Gallicum vocant, *Hiſpanis* Bubas, *Indis* Buti, *Indiæ* fructus eſt, *Indis* Endemius, contrahitur ex ſuſcepto madore, & non mutatis veſtimentis, ut contigit *P. Caſanova, A. Alarcon.*

VIRES.

18. *Bacciferæ Monopyrenæ.*

1. NUX *Unguentaria Luzonis ſeptima.* Indis *Guling* vel *Gulacling.* Arbor eſt gaudens *foliis* palmaribus, nitidis, in mucronem vergentibus, alternis, unciam latis. *Baccas* fert croceorubentes, oblongo-rotundas, ſeu ovales, minoribus, avellanis pares, quibus *Turdi corvini* veſcuntur, qui conſumpta pauca quibus integuntur carne, nuculas ovales, niveas, & afores denuo egerunt, quæ *nucleum* continent ſubdulcem, liquido, limpido & multo oleo ſcatentem.

De Ebeno & ejus Speciebus.

2. *Ebenum,* ſeu *Lignum Indicum,* in Igbabao *Loyong,* in Luzone *Gulihayang* & *Culicadayang,* in Samar & Leyte *Bantolinao,* in Malagondon *Bulungaita* vocant. Abundat eo *Luzon,* circumvicinæ, uti & *Biaro, Siaro, Talao* & *Macazar.* Locis gaudet maritimis & petroſis, *arbor* mediocris eſt, cujus *corticis* ſuperficies cinerea & aſpera, cortex ipſe durus, ſiccus & nigerrimus, ſecundus verò mollior & ruffeſcens. *Folium* pulcrum, venoſum, craſſiuſculum, alternum, ſaporis non ingrati, & *nucis juglandinæ* folio ferè ſimile quoad magnitudinem. *Fructu* ut volunt

volunt caret, sed hallucinantur, siquidem pro fructu fert *Acinos*, Baccis *Myrti* similes, primò croceorubentes, maturos nigros & edules. Abundat in *Bobon* & *Catarman*. Hujus *Caudex* si fuerit quatuor cubitorum in diametro, unius spithamæ alburnum, seu lignum forinsecè inutile & facilè corruptibile habere solet, reliquum verò, seu matrix de *Ebeno* solido, nigro & incorruptibili erit, & hujus corpore humano major aut crassior truncus vix invenitur.

3. *Ebenum folio Palmæ*, & arborem arbori *Hayri* similem esse scribit *Chabræus* in sua stirpium *Sciagraphia*, sed arborem *Anahao*, quæ sylvestris *Palmæ* species est, & ligno *Ebeno* simili, at pectinibus nigris striato, cum *Ebeno* confundere videtur. *Ebenum* de reliquo ut facilius elaborari queat *Sinæ* aqua calida macerant, lævorem verò jam elaborato præmissâ triduanâ in luto sepulturâ, *Canna* seu arundine *Indica* cava, aut etiam ligno *Kayolacca* addunt & conciliant. *Ebeni* scobis infusum visum clarificat. Decoctum potum sudores movet. VIRES.

4. *Amaga*, Species est *Ebeni*, arbor pumila est. *Folia* crassa, oblongo-rotunda, crassa, nervosa, glabra, atro-virentia, alterna, palmum longa. *Lignum* nigrum ut *Ebenum*, faciliùs verò illo dolabro obedit. An Species *Quaiasi*? Abundat in *Bito* & *Abuiyo*.

5. *Apilig*, species est *Ebeni* montani, arbor major est *Bantolinaô*.

6. *Talong*, T. *Camagong*. B. est cor arboris *Mavolo*, nigrum ut *Ebenum*.

7. *Camalagi*, similiter est matrix arboris *Tamarindi*, pariter nigrum ut *Ebenum*.

8. *Ebenum* vocant & arborem quæ magna est & vasta, sed lignum inæqualiter nigrum, & *Ebeno* minus ponderosum.

9. *Sanguis Draconis Officinarum*, Hispanis *Sangre de Drago*. Modicè inficit, saporis est dulcis, quod omnes affirmant Canarii, pulveratus coloris est vilioris *Laccæ*, aut *Boli ordinariæ*. Est verò succus arboris, quam *Thevetus* in Canariis provenire scribit: *C. Clusius* virentem *Olyssipone* vidit, & *Lobelius* folio 639. depingit & ita describit; Procera & semper virens est, folia cubitalia, latitudinis pollicaris, medio eminente costa, rubentibus lateribus: *Fructus* magnitudinis *Cerasi*, saporis acidi, flavescit. Hunc *Cadamustus* gustu suavem, & cœruleum esse tradit.

10. *Sanguis Draconis Pictorum*, *Cinnabaris Dioscoridis*. Sanguinem Draconis *Pictorum*, quem in Lacryma vocitant, esse *Cinnabarim Dioscoridis*, diversissimúmque à *Cinnabari* factitia *Officinarum*, earúmque *Sanguine Draconis*, extra omnem est controversiam. Hunc Chinæ *Huikian* vocant, & semiuncialibus plerumque affertur in pastillis, insipidus, splendens, ex croceorubens, vitriosè fragilis, & in pulverem redactus coloris *Boli Armenæ*, modicè tingens. *An* succus arboris *Peruvianæ-Carthaginensis* à *Monardo* descriptæ? Magna est, inquit, cortice tenui, facilè incisibili, hujus liquorem *Sanguinem Draconis in Lacryma vocant*: *Fructus* verò sublata pelle illico dracunculum affabrè expressum videndum offert. *Superiori similem*, rubicundiorem, & selectiorem *Sinæ* afferunt in bacillos coactum.

11. *Saponaria Luzonis altera*, Indis *Anoling*, l. *Anulin*. Arbor est magna, cujus *caudicis* spongioso-tomentosa materies vicem supplet saponis. *Folium* gerit alternum, crassiusculum, modicè incisum, & quasi profundioribus laciniis dissectum esset, notatum, *Laurino* majus. *Fructus* sunt baccæ, saturè purpurantes, punctatæ, sphæricæ, in palmari pediculo è sinu foliorum prodeunte in corymbum congestæ, caliculo insidentes. Semen *Coriandri* semini simile.

12. *Saponaria Luz. tertia*, Indis *Onop*. Candidi *radicis* corticis rasura, sapone quovis copiosiorem, magis candidam, & magis detergentem excitat spumam, unde & ob dealbandi, & mundificandi linea excellentiam meritò saponi præfertur.

13. *Manambuc Bysaiarum*, aliis *Panamboc*, *Panòan*, *Poònan*, *Pallaòan*, *Maglimba*, *Talatog*, Boholanis *Ondang*, aliis *Tambal de Sanguit*. Arbustum est altitudinis arbusculæ *Pangaguason*, caudicis cortice ex nigro virente. *Folium* sibi oppositum, angustum, mucronatum, palmare, tactui suave, lætè virens, pronâ parte albescens, simili folio *Dugtungajas*. *Fructus* sunt baccæ in racemo, in plures quasi corymbos distinctæ, *Cicere* majores ex viridi, in croceum, inde in corallinum abeuntes. *Radix* longa, teres, pollicem crassa, corticis crassi, carnosi, qui in recenti, & adulta planta ex griseo rubet, in tenella lutescit, & per intervalla transversim finditur & dehiscit, gustûs dulcescentis, in acriusculum transeuntis. *Radicum* cortex purgans est, dosis ℈j. ad summum, per se, vel addito *Borogtongon*, aut *Paranolmon*, in affectibus incertis, in recidivis quibusvis, in omni doloris vehementia, necnon adversùm quascunque infirmitates, in peste, veneni periculo, serpentum morsu, febribus, atque lethargo, ad menses præterea provocandos, partum facilitandum, & lumbricos pellendos, tanquam Panacæam universalem commendant. VIRES.

14. *Tanag*, Arbor est magna, *folium* gerens cordiforme, pedem longum, & latum, ex rotundo mucronatum, plurimis albidis nervulis exaratum. *Flos* in majori racemo, magnitudinis *Sambach Arabum*, subluteus: *Fructus* parvus, subrotundus. Folio, & radice utuntur *Indi* contra febres. Ex folio devorato intereunt porci, utì si sarmento *Balingay* eorum pedes ligentur. Adversatur & radix venenatorum animalium morsibus.

15. *Oculus Cancri legitimus*. Arbor est procera, *folia* gerens palmum lata, spithamâ longiora, molliuscula, & tersa, coloris ex viridi cæsii. *Fructus* ad foliorum sinus congesti, orbiculares, ruberrimi, ter trini, aut plures sunt acini. *Nuclei* sphærici, striati, tenuis putaminis, albi, duriusculi, quasi cornei, morsicantes.

16. *Pseudo-oculus Cancri*, Indis *Matangulang*. *Prior* folio gaudet composito ex aliis quatuor, palmaribus, aut sesquipalmaribus, ad quorum petiolorum angulos bini, ac bini florigerorum ramusculorum prodeunt fasciculi, crebris, albis, pentaphyllis, & crocatis *flosculis* onusti.

17. *Alter*, frutex est semiscandens, *foliis* communiter septenis in uno ramusculo, sesquipalmaribus, aut spithamæis. In apicibus ad foliorum sinus bini, ac bini, aut etiam plures,

ſeſquipalmares exeunt racemi unà cum cauliculo ſubviolacei ; *Flores* identidem rubro-violacei, octopetali, parvi, & inodori, ſtaminibus crocatis umbilicati. *Fructus* ſunt magnitudinis *Ciceris* baccæ, biventres, dipyrenæ, nucleis albis, molliuſculis. Nonnunquam monococcus eſt, & tunc ſphæricus, facie, & colore *Ceraſi* rubri, maturus fulveſcit quaſi ut Ceraſum nigrum.

18. *Tertius*, Indis *Alimomog*. Arbor eſt magna, *folium* glabrum, ſubluſtre, denum in uno ramuſculo, inferiora duo ſubrotunda, ſumma tenuia & ſpithamæa, ſeu reliquis omnibus longiora. Quæ maſticata dolorem leniunt dentium. *Flos* octofolius puſillus, coccineus, in racemis. *Fructus* fermè ſphæricus *avellanæ* nucleo compar, coloris cinnabarini ſplendentis, ſaporis ex acerbo ſubdulcis, *nucleis* cicere paribus binis, ſubfuſco cortice tectis prægnans.

19. *Quartus*, *Folium* gerit alternum, ſpithamâ longius, ſubaſperum : *Fructum* reniformem, rubrum, binum ſemper in uno pediculo, in cubitalibus, & frequentibus racemis.

20. *Callius*, Arbor magna, *folium* gerit alternum, palmare, crenatum, aſperum, ut folium *Iſcio*. *Fructum* viridem *magnitudine* ciceris, binis ſtaminibus umbilicatum, & triungui caliculo vix non coopertum, dulcem, *ſemine* albo, *piperi* pari.

21. *Quoiongquoiong*, Arbor eſt mediocris montana amans, uti & æſtuariorum ripas. *Foliis* fermè ſeſſilibus, ſociatis, terſis, teneris, & boni odoris, quæ decocta in cibum veniunt *Indis*. *Flores* ſunt rubelli, rotundifolii, pentapetali. *Fructus* exiguæ baccæ. Caudicis meditullium alburno liberatum recens rubeſcit, & ſantalum redolet, deſiccatum pallidè fuſci eſt coloris, modicè odoratum, & ſaporis expers.

22. *Bago*, Arbor mediocris, ramuſculis vietis ut *Betula*, Liguſtri loco deſervientibus luxuriat. *Folia* pulchrè virentia, bijuga, palmum æquantia, uncia latiora, in mucronem deſinunt. *Flos* in ramuſculorum apicibus congeritur, formæ *Gariophylli aromatici*, ſeu tubuloſus ſupernè decuſſatim in quatuor petala dehiſcens, coloris dilutè aurei. *Baccæ* miniati ſunt coloris, *magnitudinis* ciceris, *oſſicula* ſphærica, fuſca, Orobis paria, latere uno alba, umbilico notata. *Cortex* vietus, & tenax pro funiculis deſervit.

23. *Iſip*, Arbor magna, *folio* Mangæ, *fructu* parvo, rubro, orbiculari, acido.

24. *Balugcug*, Arbor mediocris, *folio* acido, craſſo, amplo : *Fructu* parvo, viridi, acetoſo. *An Alibibil* ?

25. *Alibibil*, Arbor magna, *fructus* exigui, *folii* parvi, acidi, utilis in morbillis.

26. *Tambalabaſi* frutex eſt ſylveſcens. *Caulis*, *Folia*, quæ ſeſquipalmaria, & ferè palmum lata, crenata, mucronata, & ſociata, uti & Fructus, qui *baccæ* ſunt *piperi* pares, in corymbis ad foliorum genicula prodeuntibus congeſtæ canâ pubeſcunt lanugine. *Flores* muſcoſi ſunt, ex albo purpurantes, croculis redimiti.

27. *Tacpu*, l. *Mambog*, a. *Mancudo*, ſive *Culit*. Arbor eſt mediocris paſſim luxurians, *folio* conjugato, palmari, aut ſeſquipalmari, terſo, ſucoſo, craſſo, & lætè virente, quod ſubaſſum, oleo ſeſamino inunctum, & calidiuſculè impoſitum nervis contractis, & doloribus inveteratis opitulatur. *Flores* congeruntur in racemis, candidi, pentapetali, quibus *baccæ* ſuccedunt rubræ, *Piſo* æquales, maturi abortum cauſantes. Cortex & radix rupta conſolidant. Radicis decoctum potum urinas, menſes, fœtum mortuum & vivum, & ſecundinas pellit.

28. *Baligaſay*, l. *Balingaſay*, l. *Balingaſag*, l. *Balingaſan*. Arbor eſt mediocris, ſimilis arbori *Ligàs*, verùm *folio* non ità aſpero, ac nervoſo ut illius, ſed ſuaviori, & molliuſculo. *Baccas* gerit ſeſſiles, morellas, ſubdulces, *cicere* majores, in racemis, quæ *oſſiculo* duriſſimo, & nigerrimo, cum albo, & ſubdulci *nucleo*, refertæ ſunt.

29. *Panabol*, Arbor mediocris, gaudens in umbroſis ſub aliis majoribus enaſci. *Folia* ſunt *Laurinis* majora. *Cortex* ex viridi, coloris terrei. *Radix* maſticata primùm dulceſcit quaſi *Liquiritiæ* radix, mox intensè amaricat. Immiſcetur aliis *Antidotis*.

30. *Panabolon*, Arbuſtum amans litoralia. *Folia* ſunt foliis *Pamgatulum* majora, at magis obtuſa. *Radix* amara, purgans, reſiſtit venenis. *Floſculi* parvi, & albi ut *Tigpud*. *Fructus* orbiculares, candidi. *Ligni* medulla, leviſſima, molliuſcula, & ſpongioſa ut *Sambuci*. Invenitur *Maragondoni* & in *Prov. Panay*.

31. *Hantatamſi*, Arbor orgyias circiter 6. *l.* 7. alta, *folia* habet confuſè ex morello virentia, alterna, mucronata, foliis *Salicis* æmula, in ramorum ſummitatibus tantummodo congeſta, ad quorum pediculos, *fructus* ſubfuſcæ baccæ, *Coriandro* pares, ubertim emergunt.

32. *Anargaſi*, l. *Anagaſi*. Arbor vaſta, *corticis* nigri, ex quo educunt filamenta, ex quibus *Antolan* contexunt, ligni duri, & albeſcentis. *Folii* dentati, alterni, quod ſi magnum, ſpithamæum eſt, & fermè palmum latum, canâ pubeſcens lanugine parte averſa, conſpicuâ fuſcè virens, *nervis* tribus majoribus, rubentibus, æquali intervallo, & fermè parallelè excurrentibus, aliis verò minoribus creberrimis tranſverſim interſectum. Ex fructûs *nucleo* ferunt fieri *ſphærulas*, & inde *armillas*, ad veneni præſentiam diſſilientes.

33. *Badiyang*, Arboris folia virtute pollent attractiva, unde feliciter imponuntur venenatorum animalium ictibus, ulceribus ſanioſis, in dolore dentium deforis, & varioliis, ac morbillis laborantibus, ad evocandum, exhibendo ſimul internè decoctum radicum *Dalugdugay*. Fructûs *oſſicula*, ſeu arilli, coloris ſunt fuſcè lutei, formæ teretes, ſeu cylindricæ, natura ſua foramine pervii, puellabus *Byſaiarum* pro armillis concinnandis deſervientes, ut grana *Alalayao*, *Babangun*, *Tonquili*, *Quenang*, *Tugus*, &c.

De

De RHAMNIS *Luzonis.*

1. *Rhamnus primus, Folio* gaudet alterno, unciali, mucronato; aculeo unico & recto ad ejus sinum exeunte.

2. *Secundus,* Similiter *folio* alterno, mucronato, sed triunciali, simili folio *Balete,* & lactescente, ad cujus exitum, solidus & aduncus uncialis aculeus.

3. *Tertius,* Indis *Duglab* folio luxuriat alterno, trinervio, subrotundo, subhirsuto, unciam longo & lato, ad cujus imum semper bini & recti aculei. *Lignum* album est & solidum. *Fructus* sphæricus, viridis, & oleosus.

4. *Quartus, Folia* exerit alterna, lævia, rotunda, mucronis loco sinuata, atrè virentia. Ad singulum folium, singulus & rectus *aculeus.*

5. *Quintus, Folium* habet alternum hæderaceum, trinervium, subrotundo-sinuatum, sesquiunciale, parte pronâ candidissimâ lanugine pubescens, quorum quodvis suus rigidus concomitatur *aculeus.*

6. *Sextus,* Exornatur folio alterno, minutim crenato, lætè virenti, terso, ad cujus pedem, unicus, & rigidus *aculeus.*

7. *Septimus, Folium* gerit alternum, crenatum ut *Sexti,* sed trinervium, sesquiunciale, duplici ad pediculum aculeo defensum.

8. *Octavus, Folio* comatur sociato, polito, forti, lætè virenti, & mucronato, *aculeis* binis defenso, rectis & rigidis.

9. *Nonus, Folia* promit sibi ex adverso opposita, subhirsuta & incana, in mucronem vergentia, duplici *aculeo* defensa. *Florem* parvum, candidum, pentapetalum. *Acinos* flavos, subdulces, binis *ossiculis* refertos.

10. *Decimus, Folio* est conjugato, crassiusculo, lævi, cordiformi, ad cujus pediculos *aculeus* duplex, ut in *Nono,* & *Octavo.*

11. *Undecimus, Folium* mittit sibi adversum, ex sinuato quasi trilobatum, ad imum gemino mucrone rigidiusculo defensum.

12. *Duodecimus, Folio* lætatur folio *Chamædryi* simili, bijugo, rarius crenato, & atro-virenti. *Spinis* caret.

13. *Terebinthus Luzonis prima,* Indis *Lauvan, Laguaan,* & *Pagsaingan,* Hispanis *Arbol de la brea:* Arborum harum Insularum est altissima, non rarò viginti orgyiarum alta, quinque vasta, rectissima, *ligno* fabricis aptissimo. *Folia* fert oblonga, mucronata, palmaria, novem communiter in uno compositorum. *Flores* albidi, pusilli, tripetali, frequentes, inodori, in racemis ad foliorum sinus prodeuntes. Anno quo hæc arbor & *Malasinoro,* copiosè floret, *mel* & *cera* abundant. *Fructus* in triangulari caliculo, virentes, tenacis, ac viscosi glutinis referti, racematim, magnitudinis nuclei *avellanæ,* ossiculi duri, & inæqualis, dependent. Odoratam ejus *resinam,* quam copiosè fundit *Bisayani* Salong, *&* Salum, *Tagali* Saac-hing. *Sinæ* Sunka *vocant,* hujus fuligine quondam *Bisayarum Indi* quos *Pictos* vocant, in cute cæsim, punctímve elaboratas corporum suorum picturas perpetuare cogebant. Cæterùm variis inservit usibus domesticis, & medicis.

Hujus Species sunt, *Talingahun,* l. *Talingaan, Malasinoro, Samul, Tapul, Danglug,* & *Salngan.*

14. *Talingahun* perpetuò ob apicum candorem florere videtur, cæterùm multiflora est, *foliis* auribus hominis quodammodo similibus, *ligno* albo.

15. *Malasinoro* ligni est rubri ad cymbas majores quæsiti: *Flos* candidus, floccis rubellis medium occupantibus. *Fructus* compressus, magnitudinis castanearum, porcis in escam cedens. *An* hujus Species,

16. *Malasamoro,* l. *Hansamoro.* Arbor procera & vasta, non adeò frondosa, caudice tricubitum crasso, *cortice* ex smaragdino-candicante, *ligno* albo, *Acorum* redolente, ut *cortex. Folio* ex viridi albescente, trino in uno pediculo.

17. *Samul,* majoribus dicata fabricis.

18. *Tapul, Danglug,* & *Salngan* abundant resina.

19. *Altera,* seu Indica Theophrasti, vide *Pilis.*

20. *Tertia,* vide *Daò.*

21. *Quarta,* vide *Salab.*

22. *Quinta,* vide *Rapodapo.*

23. *Sexta,* vide *Oling.*

24. *Anonang,* l. *Havili.* Arbor ab *Anona Mexicana* distinctissima, humilior, & *foliis* obscurè virentibus, latiusculis, nervosis, & per ambitum leviter, inordinatéve fimbriatis, non longiusculis ut sunt *Anonæ.* Bysaiani *Avili* vocant, id est, *humum amans,* quod quivis ramus humo defixus facilè radicetur & adolescat. Est & hujus nominis Avili alia arbor, Spec. *Baliti.* Anonang *flos* albus est, creberrimus, pentapetalus, caliculato-stellatus, continens fructûs rudimentum. *Fructus* est glandiformis, exiguus, ex viridi pallens, parvo insidens calyculo, candida, tenaci, & copiosa scatens mucilagine, quæ glutinis loco inservit, *nucleus* parvus, virens, mollis. In medicinam venit *cortex,* in suffumigio adhibitus hystericas revocat, puerperis spasmo correptis opem ferè experientia comprobavit. Decoctum radicum corticis exhibitum, Apoplecticis, & moribundis sæpè loquelam restituit. Curat & cephalalgiam inveteratam, sedat colicam, menses, secundinas, & urinas pellit. Succus visum clarificat, hæmorrhagias sistit, vulnera consolidat, & tumefacta resolvit ac discutit.

25. *Santali Citrini arbor*, Garziæ ab Horto, *magnitudine* eſt Juglandis, *foliis* valde virentibus, *Lentiſci* æmulis, flore atro-cœruleo, *fructu* inſipido, magnitudine *Ceraſi*, *ligno* inodoro niſi detracto cortice deſiccatum fuerit. *Franciſcus Colin* in India ſacra *de lignis Thyinis* f. 239. ità ſcribit: Accitus vidi, ſcil. in *Samar*, adeò odoriferum dolatum quoddam ad columnationem, ut ejus ſchidiæ avidè ab ipſis fabris conſervarentur: Efficax, ſed ſuavis odor illius, color autem inter flavum & luteum medius erat, *&c.* *An Santalum citrinum?* Imò potius *Pampangorum Malabac-hau.* Cujus columnationis fragmentum diametri quatuor cubitorum multo tempore humo defoſſum eruimus. *Color* erat inter flavum & luteum medius, ſapor manifeſtus nullus, odor plurimum accedens *Santalo citrino*, ſuavis & permanens, ſubſtantia *Santalo* minus compacta. Suaveolentia verò ligna paſſim ferre *Byſaiarum* montana ſylvoſa, incendia manifeſtant.

26. *Sandanà Byſaiarum* (forſan corruptum ex *Sandal*, *Chandama*, *Sercanda*) alii *Taotaoen*, l. *Tautauen* vocant. Arbor eſt procera, fundens *Gummi* odoris gravis, *Caudice* ruffeſcente, *Cortice* craſſo, tomentoſo-ſpongioſo, qui à ſuperfluis repurgatus, benè lotus, & nigro imbutus colore *Indis* panni lanei adinſtar ad veſtiendum deſervit. *Lignum* ſubfuſcum, odoriferum, quod alii pro *Santalo*, alii pro *Ligno* habent *Aloës*, *Calamba brava.* Fruſtum habui tenue, ex ramo, quod album, leve, inſipidum, inodorum, & rectis pectinibus donatum erat. *Folium* gerit ſeſquipalmare, uncias tres latum, craſſiuſculum, & paucorum nervorum, flaveſcens & alternum.

27. *Sandanà Pampangorum*, *Lignum* eſt rubrum, inodorum, arbor magna.

28. *Paytan*, l. *Paëtan Camarinenſium.* An idem ac *Lunàs Pampangorum?* *Solpa*, l. *Macabuhay aëta*, Aëtarum? & *Palo de Solor* Indiæ? *Paëtan*, l. *Paytan*, arbor ſat alta, ſed tenuis, ſeu gracilis, *ligni* albi, ſolidi, tenacis, ponderoſi, amariſſimi, corticis junioris *quercûs*, gaudens umbroſis, & in ſummo tantùm ramifera. *Folia* ſpithamæa, & ſæpe vix non cubitalia. *Cortex*, *lignum* & *radix* ſunt alexipharmaca. Corticis infuſum viſum clarificat, *Indi* infuſionis in oculos injectæ, amaritudinem linguâ percipi pro bono habent ſigno. *Ligni* Scobs *Tagomatæ* (ſunt excreſcentiæ carneæ palpebrarum) inſperſa, eas conſumit, deſiccat & ſanat.

VIRES.

29. *Paëtan Pampangorum*, arbor eſt magna, monoxylis parandis apta, *ligni* ponderoſi, ſubflavi, amari, *Fructus* eſt bacca magnitudinis *Limoncelli Kiudihong.*

30. *Lunàs Pampangorum* Arbor ligni ponderoſi, compacti ut *Molavin*, coloris flavi, ut *Lignum Sanctum Mexicanum*, ſaporis exceſſivè amari. Utuntur infuſo cum vino ad ventris tormina.

31. Idem eſſe videtur *Solpa Naſogbuanum*, ſeu *Macabuhay aëta*, Aëtarum.

32. *Indiæ Palo de Solor.* *Lignum* eſt craſſitudinis carpi, ſolidum & ponderoſum, quaſi flaveſcens, intensè amarum: *Cortice* veſtitum tenui, quaſi coriaceo, & ipſo ligno intenſius amaro. Febrifugum eſt, & alexipharmacum.

33. *Agoyo Tagalorum*, arbor ligni palleſcentis, amari, purgantis. Commendant ad omnem infirmitatem & veneficia. *Doſis* ʒß. *ad* ʒj.

---

19. *Bacciferæ Polypyrenæ.*

1. *Canela*, *Cinamomum*, Indis *Manà*, *Calingag*, & *Caninga.* *Canelæ* arborem narrat *Quintana* eſſe mediocrem: *Folia* Laurina, trinervia, ſaporis & odoris ipſius corticis. *Locis* gaudet aſperis & montoſis, præſertim fundi rubri, & limoſi, & umbrâ arborum majorum. *Cortex* extimus coloris *Cytonii*, intimus omnibus noti. Ex hoc recente, & foliis aquam proliciebant *Samboangano* in territorio excellenter ſtomachicam, confortantem cor, cerebrum, & ſpiritus vitales, & affectibus frigidis utilem. *Flos* ſimilis exiguo *Ceraſo*, ſcilicet floris *Petiolus.*

VIRES.

2. *Canela vera.* Similis *Zailonicæ* affertur ex *Inſula Mindanao*, ubi in montibus territorii *Cagayàn* legitur, eſtque non fiſtularis ut *Zailona*, ſed in ſeſquiunciales ſpiras convoluta, & longis funiculis tranſverſim traductis, in reſtes conglomerata. *Folium* accedit folio *Canellæ Acoſtæ*, trinervium, & ſimile folio *Calingag Sylveſtris*, ſeu *Malabatri*, à quo differt, quod ſit minùs craſſum, minùs terſum, ſed magis odoratum, diſtinctum autem à folio *Cinamomi* quod *Hiſtoria Lugdunenſis*, *Lobelius*, *Matthiolus*, *Tabernamontanus*, & *Chabræus* exhibent.

3. *Canela brava*, ſeu *Cinamomum Syl.* Indis *Malacalingag*, & *Caningayong*, quibuſdam *Cinamomum Veterum.* Arbor magna eſt & vaſta, provenit paſſim in *Luzone* & adjacentibus, gaudet *montoſis* ut *Caninga.* *Folia* ferè *Piperis*, ſpithamæa & trinervia ut *Canelæ veræ*, ſeu quali depingit *Cluſius* titulo *Tamalapatra.* *Cortex* extimus albicat, intimus coloris *Canelæ*, fermè digitum craſſus, ſaporis vilioris Canelæ, aromatici cum acrimonia, & adſtrictione, vetuſtior amaricat, odoris *Maſtichini.* Prolicitur ex Foliis, quæ ſuaveolent & cortice recentibus aqua dd. ad eadem ad quæ *Canelæ* utilis. Ex Cinamomi Syl. *radice* prolectam *Camphoram* amœno pollere odore, ſcribit ni fallor *Bartholinus* in Actis Medicis: vulgarem ſuperare *Bonneienſi* verò inferiorem eſſe. Oleum autem inde paratum mixturam quaſi ex oleo *Cinamomi*, & *Camphoræ* referre, valere ad vagam arthritidem.

4. An hujus Folia Officinarum *Folium*, *Indum* ſeu *Malabathrum*, Arabibus *Ladegi Indi*, Cambojanis *Tamalapatra*? quod nequaquam innatare aquis, diverſumque eſſe à Folio *Betele* ex Garzia, *Lobelii* adverſariis, aliis & experientia abundè innotuit. Cortice

utuntur

utuntur *Indi* in balneis, & ventris torminibus, rasuram fronti imponunt ad capitis dolorem.

5. *Agobo,* Canela, *melior* Cinamomo Syl. *melior* Cinamomo vero. Hæc legitur in montibus *Buraguen* sulphure prægnantibus, estque acris ut *Cinamomum,* sed cortex exterior valde adstringens, non tamen macerata ità mucaginosa ut *Malacalingag,* & *Canela Cochinchinensis,* verùm mucagine carens, ut *Zailonica.* Hujus cortex cum *Betele* masticatus provocat menses. *VIRES.* *Radix* spatio novem dierum pota, prodest in totius corporis œdematoso, & lunatico tumore, Scorbuto, & *Barang,* seu veneficio. In balneo vaporoso cum volvulo *Palarang* tollit efficaciter dolorem, tensionem, & formicationis sensum tibiarum, à frigore, & madore contractum.

6. *Cortex facie Agobo,* odoris & *saporis Garyophyllorum,* Indis Bysaiarum *Caningag pili,* id est, *Canela nigra.* Sitne autem ex arboris *Garyophyllorum,* nécne ignoro. *Garyophyllos* ni fallor *Ignatius Alzina* in sua *Historia Bysaiarum* MS. refert nasci in *Samar,* & *Igbabao*; *Garyophylli* Bysaianis *Sangue.* Tagalis *Busuang.*

7. *Cortex Aromaticus Sinensis, Pekzi, facie Caningag Pili,* crassitudinis est *Canelæ* Syl. *Caningag,* coloris cinerei, & asper deforis, interius ex russo nigricans, saporis aromatico-acriusculi cum amaritudine.

8. *De* CAMPHORA.

Sinæ *Camphoram* crudam rubentem, legitimam *Borneensem* vocant *Phimphiàn.* Japonicam *Chunglò,* quæ granulata est, Arborem vastam, cujus medullam ferunt esse Camphoram, *Chanxù.*

Camphoram Boneiensem medullam esse arboris *D. Joannis de Morales,* qui pacis pactandæ gratiâ *Borneium* missus fuit, affirmavit. Idem asserit *Regis Bornei* interpres, qui Anno 1695. *Manilam* negotiorum causâ venerat, & supradicto *D. Joannes de Morales* lagenam octo circiter librarum *Olei Camphoræ* à *Bornei Regulo* missam attulit, ex hoc mihi oblatum asservo, est autem pellucidum, coloris aquei, odoratissimum, subtile & inunctum citissimè evanescens, & vix oleaginis relinquens signa.

Arborem dictus interpres vidit, & proceram ac vastam esse dicit, *folium* habere tenue, angustum, spithamæum; quæ meditullium usque incisa, hocce stillat oleum, unicáve arbor sex circiter profundit lagenas, & quod si ex incisa arbore nullum prodeat oleum; signum est *Camphoram,* seu arboris medullam jam maturam, & concretam esse. Nec in incisuris, ut resina in aliis arboribus coire aut cogi.

In contractura Scorbutica *Beriberi,* laudat *Schitbergius*; in doloribus arthriticis, *D. Joannes Haimmius.* *Bartholinus* ni fallor in Actis M. P. H. ex Cinamomi Sylvestris radice prolectam *Camphoram,* amœno pollere odore scribit: Vulgarem superare, *Borneiensi* verò inferiorem esse. Oleum verò inde destillatum mixturam quasi ex oleo *Cinamomi,* & *Camphoræ* referre, valere autem ad vagam arthritidem.

Arbor Camphorifera Borneiensibus, *Matthæo Slado, Liono, Ramusio* apud Cæsium *Capar.*

Arboris Camphoriferæ *Borneiensis,* ut scribit, *Fran. Colin* in India Sacra pagina 449. Folium *Ulmorum* instar album; lignum vero *Fago* simile, *&c.*

9. *Balsamum verum,* seu *Syriæ, Ægypti, Arabiæ felicis* & *Judææ.* *Nirembergio* erat planta fruticosa, bicubitalis, egens adminiculis, in Roseti modum acuta, anno tertio fructificans, intra quinquennium senescens, malleolis propaganda & restauranda. *Folium* ejus *Rutæ* proximum, magis album, perpetuum. *Flos* luteus *Jasmini.* *Fructus Terebinthi.* Colligebatur scaturiens ex ruptura, qua folium contra solem decerptum fuerat, uti & ex incisuris.

10. *Balsamum de Tolu,* seu *Honduras.* *Limoniorum* fragrantiam, & *Gelsemini* quodammodo redolet, colligitur ex arboribus *Pino* pumilæ similibus.

11. *Balsamum Indicum novum,* seu *Peruvianum, Champetzanis Navaà.* Arbor magnitudinis est *Mali Medicæ,* foliis *Amygdali* majoribus, latioribus, & magis acuminatis. *Floribus* luteis. *Semine* simili nucleo *Mani.* Colligitur stillans ex inciso cortice.

12. *Sassafras* in Jucatan vocant *Navanchè,* ac si dicas *Lignum odoris Balsami*; *Navaà* enim vocant *Balsamum Indicum.*

13. *Chacach* Champetzanorum, Hispan. *Palo Mulato,* & *Almassigo.* Arbor altissima, intra annum unum arborescens caudex *cortice* scabro, digitum crasso, tenero & valde resinoso integitur, qui sæpius sponte sua, hinc illinc ut redundanti resinæ exitus pateat, finditur & disrumpitur, unde etiam scabiosus, variique coloris esse solet, virente videlicet, candicante aut rubente. *Lignum* levissimum est, album & ligno *Tiliæ* tenerius. *Resina* recens mellis virginis adinstar candida & fluida, mastichen redolens. *Folia* composita communiter ex aliis septem tersis & splendentibus supernè, infernè lanugine albescentibus constant, quæ vertici, nè Solis ardor iter facientes fatigent, commodè imponuntur. *Flos* minimus est, in racemis cohærens, ex viridi flavescens. *Fructus* sunt baccæ orbiculares, ex candido rubentes, *Ciceris* magnitudine, fartæ copioso semine. *VIRES.* *Fructus, Cortex* & *Folia* contusa & aquâ macerata, fermè totaliter in mucilaginem distabescunt, & hæc propinata dysenterias admirabiliter sanat. A peste præservat pecora, si folia & baccæ pabulo immixta dentur.

14. *Molavin* Luzonis, in Samar *Amoraven,* in Siao *Belas,* alii *Tugàs* l. *Tigàs* vocant, quod genericè *Lignum durum* sonat. Marem, & fœminam, ut in aliis quamplurimis plantis agnoscunt *Indi.* Arbor montana quæ durabilior, litoralis minus durans, si alburnum spectes, cæterum incorruptibilis, imò & terrâ obrutum post multos annos incorruptum & illæsum, aut etiam

etiam pluries petrefactum eruitur, præcipuè illa Species, quam *Quiris* vocant, cujus fragmenta in lapidem converſa, plura vidi, & alia adhuc partim lignea, partim petrefacta penes me adſervo. *Lignum* flaveſcens eſt, ut *Santalum* citrinum, *Quercino* ſolidius, ponderoſum, & fundum petens, ædificiorum ſtructuris, & Liburnicarum fabricis in *Luzone* deſerviens. *Folia* habet ſolida, glabra, lætè virentia, ſibi alarum modo oppoſita, terna ſemper uno inhærentia longiori pediculo, quorum medium plerumque duplo majus lateralibus. *Flores* in ramorum apicibus racematim provenientes, ſuaveolent, cœrulei, ex levi caliculo in quina explicantur petala, quibus *Baccæ* ſuccedunt nigricantes, *Juniperinis* majores, crebrò refertæ ſemine, ſucci morelli. Corticis decoctum inſpiſſatum, & illitum lichenes, & impetiginem, ut putaminis Cocci oleoſus liquor, & *Anacardiorum* oleoſa melligo, curat. Scobem ligni vulneribus recentibus, & *Scolopendræ* ter. & *Millepedæ* morſibus mederi ferunt. Lignum petrefactum Cotis vicem gerit, hoc Indi *Piedra fria de Luzone* vocant, & eo utuntur in febribus, diarrhœa, & urinæ difficultate ut *Lapide Cananor* vocato.

Ligna fabricis, & Supellectili parandæ inſervientia.

1. *Aniſlag,* aliis Dongo, Doongon, Rongo, Tugàs, & Tigàs, & Banahung. 2. *Apalet,* aliis Sangue. 3. *Apiſapis.* 4. *Amitin,* aliis Pamuyiog. 5. *Agac-hac.* 6. *Accle.* 7. *Bulaun.* 8. *Balayong,* aliis Manàva, Hiſpanis Dindalo. 9. *Betis.* 10. *Binolo.* 11. *Batobato.* 12. *Bac-hao.* 13. *Calantas,* aliis Lanipga, Cedro, Hiſp. 14. *Culipapan.* 15. *Calamanſanay,* aliis *Mangadilao.* 16. *Cuyagyag,* aliis Tugavi. 17. *Carayiacan.* 18. *Camahiguan.* 19. *Dita.* 20. *Diladila.* 21. *Dorog,* aliis Suriang. 22. *Ginſuc.* 23. *Kulis.* 24. *Ipil.* 25. *Indang.* 26. *Jaoiau,* aliis Yaubyaub, & Macaiauiau. 27. *Llanete.* 28. *Lauvan.* 29. *Molavin,* aliis Amoraven, & Belàs. 30. *Madarag.* 31. *Malaſinoro.* 32. *Manglar.* 33. *Maladuhau.* 34. *Mangachapuy.* 35. *Malabac-hau.* 36. *Naga,* aliis Aſanà, & Daitànag. 37. *Nanca.* 38. *Nato.* 39. *Nilad.* 40. *Olos.* 41. *Paetan.* 42. *Pagſaragun.* 43. *Pagatpat.* 44. *Puſupuſu.* 45. *Pangânahavan.* 46. *Quiliquili.* 47. *Quiris.* 48. *Sandand.* 49. *Sambulauvan.* 50. *Tacubun.* 51. *Tabao.* 52. *Tubag,* aliis Tabog, & Aniſlag.

1. *Manangtang* Iconem & deſcriptionem miſi anno elapſo, hanc Indi Tagali *Aguio,* & *Iguio* vocant.

2. *Alteram* verò quam *Tambal de los Tagalos* intitulant, propriè *Catungal* vocant, provenit ad *Lacum Bay.* Prodeſt & in Aſthmate, Colica, Alvi fluxu diuturno, Urina, & Menſium ſuppreſſione. *N. B.* In morbillis, & Variolis Epidemicis, quibus non tantùm pueri ſed & adulti corripiuntur & intereunt, nullus interiit qui ſumpto pulvere *Tambal* vomuit. (VIRES.)

3. *Sambucus Luzonis, Indis Alagao, Argao, Adgao, Pamuhat,* & *Tangay.* *Montana,* quæ & paſſim in ruderibus, & locis glareoſis invenitur, *folia* gerit lætè virentia, ſociata ſplendentia, odorata, ſeſquipalmaria, denticulata, quorum nervi ſubviolaceè rubent. *Floſculi* in ramoſo racemo, rotundo-quadrifolii, antheris gaudentes, candidi in exiguis calyculis. *Fructus* Corymbi nigri, ut Baccæ *Sambuci,* ſucco cæruleo inficiente, ſcatentes.

4. *Litoralis,* quæ & fluviorum gaudet marginibus, arbor eſt magis vaſta priore, *foliis* gaudens alba lanugine rubeſcentibus, ſpithamæis ſubrotundis, latis, crenatis, conjugatis, & odoris aromatici. *Baccæ,* & *flores* ſimiles præcedenti. *Radix* cortice tegitur luteſcente, acri, & aromatico. Ex hoc, *Cayutanæ, Macaiſæ,* & *Sulphure* fit pulvis partum facilitans, revocans hyſtericas, & ſpaſmo affectis proficuus. *Pamuhat,* id eſt, *recidivas ſanans* vocant Indi *Byſaiani* eò quod in doloribus improviſis, infirmitatum recidivis, & affectibus incertis opem afferre ſoleat. (VIRES.) *Alagao* folia ſub cinere cocta, capiti imponunt in corriza, ventriculo, in concoctione læſa, ſpleni, in ejus obſtructione ventri, in doloribus colicis, partibus verecundis, in eorum tumoribus, tibiis, in tumore œdematoſo, & formicationis ſenſu, & paralyſi ſcorbutica, ulceribus antiquis, ut mundificentur & ſanentur. Decoctum propinant in corriza, catarrho, cruditate ventriculi, doloribus ventris, menſium & urinæ retentione, teneſmo, veneni periculo, lepra, & aliis morbis ſcabioſis. Apicibus utuntur cum *Junco odorato* condimenti loco. Caudicis cortex efficaciter ſiſtit fluxum ſanguinis puerperarum ex vaſorum rupturis profluentem, conſolidando.

5. *Alagao tertia.* Montana eſt, *folio* non crenato, odorifero & incano. *Baccæ* non orbiculares, ut in prioribus, ſed oblongæ ſeu ovales, primùm virentes, dein morellæ, arillis refertæ ut primæ & ſecundæ.

6. *Lipa, Lipay, Sagay, Lingathun* ſeu *Apareaqua,* ſive *Urtica arborea Luzonis.* Arbor nociva, in quantum ejus folia incautos & curioſos communi *Urtica* ſine comparatione magis urunt & ſæpe per triduum excruciant: hæc uncias decem longa, ſex lata, nervis pluribus à nervo medium folii diſtinguente excurrentibus, rectà in marginem uſque, inter quos alii exigui in incertum errantes crebrò evagantur. *Floſculi* muſcoſo-ſtaminoſi, inconcinni, exalbidi & inodori, in magnis conglomerantur racemis. *Fructus* in racemis, magnitudine piſi minoris, coloris cœrulei, in rictum hians, ubi *ſemina* flava, parva, deforis adnata, ut in *Anacardiis,* quaſi dentes repræſentant, pediculis hæret colore morello obductis. In uſum medicum cedit, ex ejus inciſo caudice ſtillans aqua, quam urinæ ardori mederi, hepatis ac lienis obſtructionbus conducere ferunt. Alii ſuccum corticis radicum potum, apoſthemata interna per inferiora repurgare affirmant.

7. *Lipa alia,* eſt *Convolvulus* prægrandis urens, ut deſcripta foliis ſimilibus *Tabaci,* piloſis.

8. *Halilingathun,* Arbor eſt ſimilis *Lingathun,* ſed non urens.

9. *Hamingdang,* & *Apopay.* Arbores, quorum ſolia urendo, & pruritum cauſando ut *Lingathun,* ſomnum impediunt, in lethargo utilia. Lignum flammam non concipit, ut arboris *Tubug, Malabago,* & *Butabuta.* 10. *Vitis*

10. *Vitis Idæa Luzonis prima*, Species est *Vaccinii nigri*, seu *Myrtilli Boëmicæ*, Lonicero *Arbor fœtida*. Gaudet ruderibus & glareosis, virgultis longis, & crebris, adnascentibus superinsterni lætantibus. *Folia*, si geniculum ceu suffraginem, quâ cauliculo appensa sunt, & cadiva, ac decidua spectes, composita ex 16 aut 20 *Senæ* foliis habitioribus foliolis, & his alternè exeuntibus, dices: Sin verò *Flores*, & *baccas* in iisdem provenientes; ramusculos. Idem esto judicium de ramulis, seu foliis secundæ & tertiæ. *Flosculi* pentapetali, exalbidi: *Baccæ* rotundo-planæ, nigræ, umbilicatæ, succo morello, & arillis refertæ.

11. *Vitis Idæa Luzonis tertia*, est *Ybaydan*: vide *inter plantas scandentes*.

12. *Vitis Idæa Luzonis altera, seu Arbor Corallii baccifera.* Arbor est mediocris, fruticosa, mille vietis brachiata ramusculis, ramusculis (aut si mavis foliis) semper trinis, ex una elevatiori gemma prodeuntibus, quorum medius productior senis, aut pluribus, laterales quaternis, aut pluribus, & his alternis, uncialibus, sessilibus, subrotundo-mucronatis, & lætè virentibus comantur foliolis. Ad cujusvis folii exortum, pediculo innixa, & calyculo quinqueungui excepta, globosa, ruboris Corallini, magnitudine piperis appenditur *bacca*, *semine* referta candido, ità ut tot fructus, quot folia numerentur.

13. *Banulac*, l. *Banulad* prima. Frutex est arborescens. *Flosculi* in ramusculorum apicibus communiter ter trini in uno pediculo, ex tubuloso tetrapetali, inodori, ex candido ad margines rubescentes. *Fructus* sunt ciceri pares baccæ, rubentes, ex rotundo compressæ, biventres & in papillam desinentes, binas gerentes nuculas. *Folia* composita, communiter ex senis, sessilibus, crassis, tersis, splendentibus, rotundo-mucronatis, quæ masticata acriter morsicant. Usus foliorum pro piscatione medica cum aliis hujus generis. Contusa, allio commixta, & imposita rubefaciunt, & vesicas excitant..

14. *Banulac altera*, seu *Camaesa*, aut *Pilis turturis* Convolvulus est, cujus descriptionem vide suo loco.

15. *Baligarab Luzonis prima*, Silanii *Matingding*, in Siao *Limbabua*. Bysaianis *Buyong*, aliis *Cabuydalaga*, & *Tavata*, & *Angsuhang*. Species *Salicis Peregrinæ* Leonhardi Rauwolfii, seu Maurorum *Garab*. Arbor est mediocris crebris virgultis fruticescens, *foliis* luxurians bipalmum, & amplius longis, uncias tres latis, mucronatis conjugatis, ad geniculos cauliculorum prodeuntibus. Apices floribus pentapetalis, stellatis, & gratiosè flaventibus, longis, & viridibus innixis tubulis, ex caliculo prodeuntibus confertim ornantur: Inter flosculos, folia quædam à communibus plantæ foliis distinctissima exoriuntur, breviora etenim sunt, delicata, quinquenervia, niveóque candore tota inter reliqua jucundissimè relucentia. *Flores* subsequuntur *Baccæ* pyriformes, Laurinis longiores, virentes, *semine* minutulo & crebro refertæ, coronatæ, ad quam supradicta candida folia annexa, baccas perpetuò concomitantur. Folia tumores discutere ferunt.

16. *Bongamaputi*, spectat ad *Polypyrenas*: Arbor fruticescens, spinosa, cortice querno, dulci. Folio alterno, palmari, mucronato, triunciam lato, sessili, & saturè virenti. Ex cujus sinu pediculi longi, in alios tres subdivisi emergunt, niveas baccas, in longis ut Cerasa pediculis & his suppares, sustinentes, semine impletas inæquali, molliusculo, crebro, purpurascente.

17. *Sorbus Luzonis*, Sorbo Alpinæ accedens, Indis *Bitongol* est Garziæ *Carandas*. Montibus incultis, & cultorum limitibus provenire gaudet, arbor est ramosa, sequiorgyialis, incondita, florens Maio, fructum perficiens Augusto. Folia uncialia, aut modicum majora, obscurè virentia, parte superiori rotundiusculè rarenter, & leviter incisa, pediculo innixa brevissimo, semper trina. Ad quorum exortum flosculi prodeunt ex niveis & crocatis constantes staminibus, quibus baccæ Cerasis pares calyculis exceptæ, ex fusco rubentes, carnis lactescentis, saporis ex dulci adstringentis, & non ingrati, pluribusque parvulis refertæ arillis, succedunt.

18. *Sorbus Luzonis altera*, Indis T. *Lubalob*. B. *Gavilan*. Arbor est ramosa, sesquiorgyialis, montana. *Folia* sunt alternatim juxta herbaceum unguiculum prodeuntia, oblongo-rotunda, seu Ovalia, palmum longa, nervis fere rectis ex medio ad marginem excurrentibus plurimis, fulcita, exucca, & pullè virentia. Florum nucamenta, seu *Juli* unciales, aut minores, muscosi, coloris nativi. *Fructus* sunt pueris edules baccæ, saporis fere Sorbi, cicere majores, viridescentes, uno, aut binis membranaceis *Seminibus* gravidæ, duplici, & quinqueungui calice exceptæ, racematim cauliculis aggestæ.

19. *Tchia, seu Herba The de vola.* Affertur in magnos globos coacta. *Folia* majora, ut colligere potui ferme sesquipalmaria, alia minora, omnia serrata. *Fructus* inveni in uno globo trinos, erant autem insidentes quadriungui calyculo, suberini, sed friabiles, tripyreni, subfusci, nec adeò tersi, tribus carinulis notati, nec ad carinulas divisibiles. Nuclei evanidi, fructu magis tersi.

20. *Tchia Ladrona*, sunt tantum apices.

21. *Tchia Mandarina.*

22. *Tchia Buy.*

23. *Ananayop.* Arbor mediocris, frondosa, & spinosa ut *Dapedape*, *caudice* bicubitum crasso, *cortice* albicante, *folio* sociato, utraque parte molli lanugine pubescente, palmari, triunciam lato, mucronato. *Fructu* piperi pari, rubente ut Corallium, ad foliorum genicula in sparsis racemulis evergente.

24. *Bigneassu*, seu *Uva Canina.* Fruticosa, & mediocris, & frondosa est arbor, *foliis* comata alternis, unciam latis, & triunciam longis, *fructuum* verò racemis, creberrimis consita, qui ex baccis *Coriandro* habitioribus, rubicundis, sessilibus compilati sunt.

25. *Salinorang. Frutex baccifer.* Virgultis, quorum cortex in morellum vergit, bicubitalibus, digitum auricularem crassis fruticat. *Folium* sibi ex adverso positum, pedem geometricum quandoque longum, sesquiunciam latum, mucronatum, parte pronâ dilute virens. *Flos* rubicundus, parvus. *Fructus* orbicularis, flore minus rubens, magnitudinis ciceris, duo compressa,

preſſa, & anguloſa continens *Semina,* multifariè in ter trinas jucundè rubentium cauliculorum triadas diſpeſcitur, ſpithamæum, & quaſi umbelliformem conſtituit, ad foliorum ſinus propendentem faſciculum.

26. *Pangatulum,* Arbor mediocris, *folia* gerens ſimilia foliis arb. *Tigpud,* ſed longiora, & albidiora, quæ confricta Terebinthinam olent. *Major* fructum fert flavum magnitudinis minoris *Olivæ. Minor* multò minorem, ejuſdem coloris, continentes mucaginem, & aliquot *ſemina* rubra, quæ adſtringunt vehementer. *Radix* acerrima eſt & fervens, odoris gravis, & adverſi, Alexipharmaca. Foliorum decoctum pro balneis, & fotibus deſervit, ictibus animalium venenatorum vulneratis.

27. *Hanagcuran,* ſeu *Otobotob.* Arbuſcula vix ſeſquiorgyiam alta, caudice ſeſquipedem craſſo, facie *Alagao. Folium* habet palmare, rarius dentatum. *Floſculos* albicantes, perpuſillos. *Baccas* ſubfuſcas piſo minores, *lapillis* refertas.

28. *Hinagulan,* ſeu *Amamale,* ex hujus arboris caudice inciſo, aqua effluit limpidiſſima, in febribus, & hæmorrhagiis perutilis.

29. *Sinagculan,* aut *Syragculan.* Num eadem arbor? Arbuſtum magnum, luxurians virgultis longis, pollice craſſioribus, ex viridi, nigris, & ſpinis creberrimis conſitis. *Radix* lignea, ſolida, albeſcens, raſa deſervit in balneis, convaleſcentibus.

30. *Lentiſcus Luzonis altera,* ſeu *Lianenſis,* Hiſpanis *Suelda conſuelda,* id eſt, *Conſolida,* Indis *Maladadyan,* Byſaianis *Maragaat,* & *Ragaat.* Arbor mediocris eſt, altitudine pruni, *caudice* bicubitum craſſa: Virgultis, & ramuſculis creberrimis luxurians, fuſcis, lentis, & vietis: *Foliis* alternis, albo-virentibus, digitum longis, foliis *Oleæ* tantiſper latioribus, ad quorum ſinus ſingulæ, vel binæ, ſeſſiles, luteæ, granis *Lentiſci* ſimiles, claro, tenaci, & viſcoſo repletæ liquorem, & ſaporis adſtringentis baccæ prodeunt. Gummoſo-reſinoſus liquor ex inciſo ſtillans caudice, uti & decoctum corticis, ulcera ſordida, & ſpecialiter exulceratas fauces mundificat, & ſanat, dolorem item lenit dentium, & vulnera conſolidat recentia.

VIRES.

31. *Lentiſcus Luz. tertia,* Indis *Dilambutiqui,* id eſt, *Lingua Lacertæ.* Arbuſcula eſt fruticeſcens, *folio* ſimili *Mamalis,* ſed inodoro, anguſtiore, longiore, & ſibi oppoſito. Ad quorum genicula baccæ, ſeſquiunciali in pediculo, Piſo ſuppares, rubentes, & duplici nucleo gaudentes, prodeunt.

32. *Lentiſcus Luzonis quarta,* Folio *Picnocomo.* Arbor eſt magna, *foliis* luxurians cubitalibus, compoſitis ex novem ſeſquipalmaribus, unciam latis, mucronatis, venoſis, & flavo-virentibus, tenellulis, & caule ramuſculorum pennarum ritu nativo coalita cohærentibus, ut in *Atractyli* marino, ſeu *Picnocomo* Penæ, *Geniſta* humili *Dodonæi,* & *Luzonis* Scabioſa *nodiflora. An* Rhus Virginianum foliis Lentiſci? *Joannis Raii.*

33. *Lentiſcus Luzonis quinta,* ſeu *Folii Picnocomi altera. Folia* promit ſeſquipalmaria, alterna, compoſita ex decem parvis *Roſarum* foliis ſimilibus foliolis, crenatis, & flavo-virentibus cauliculo alato appenſis.

20. *Arbores Seminis vaſculo afori.*

1. *Vitex,* ſeu *Agnus Caſtus Officinarum,* in Luzone *Lagundi,* in Samar *Gapaſgapas,* in Siao *Lelento.* Abundat paſſim, & tantæ eſt æſtimationis apud *Indos,* ut vix morbum invenias, cui non afferant mederi folia *Lagundi.*

2. *Vitex,* ſeu *Agnus caſtus maritima repens,* ſeu Garziæ ab Horto, & Acoſtæ *Negundo Mas, Lagundi dela playa,* Hiſp. *Valalo Negundo. Folia* communiter trifolia, craſſiuſcula, Viticis communis breviora, *Lavendulam* redolentia, ſuperne terſa & ſplendentia, infernè candidè pubeſcentia, ſaporis aromatico-amari. *Flores* & *baccas* deſcriptas *vide* apud *Rayum.*

3. *Vitex,* ſeu *Agnus Caſtus maritima ſerpens altera,* Hiſpanis pariter *Lagundi de la playa,* Garziæ & Acoſtæ *Nyergundi.* Prior rependo radices agit, & crebrò fruticat, hæc longius ſerpendo excurrit, & raro in altum extollitur, *folio* comatur, & ſylveſcit ſibi oppoſito, ut prior, verum communiter ſingulari, rotundiuſculo, & *Varalo Negundo* craſſiori, breviori, magis albido, odorato & pubeſcente. *Floribus* & ſemine ſimilis eſt priori. *Garzias* mulieribus ad conceptum conferre, & aliis Veneris cohibere ait ſtimulos. Idem de Vitice *Pena,* & *Lobelius* in Adverſariis: Semen ſcilicet Viticis quibuſdam libidinis impetum inciere, aliis adimere tradunt. An patientis temperamento adſcribendus hic Viticis effectus contrarius? Vel an humidius deſiccando attemperet, & prolificum efficiat? Siccius verò magis deſiccando ad ſterilitatem diſponat? Idem dicendum de *Caffrorum Malimba,* ſeu *Bangue,* ſive *Cannabe*: Prouti & de *Camphoræ* effectibus.

4. *Malalagundi,* Frutex eſt quinquefolius, ſimilis *Vitici* montanæ, ſeu *Off.* ſed folia ampliora, crenata, inodora. *Baccæ* dipyrenæ in racemis, virentes, caliculo carentes, ſaporis Sylveſtris.

5. *Baliſambaga,* Frutex *maritimus,* gaudens longis virgultis, *foliis* ſibi oppoſitis, ſeſquiuncialibus, mucronatis, craſſis & terſis. *Floribus* in alatis apicibus racematim exeuntibus, exiguis, candidis, odoriferis, tetrapetalis, octo ſtaminibus cum ſuis antheris condecoratis. *Seminis* pericarpiis ſiccis, Piſis paribus, caliculo exceptis, in quibus *Semen* fuſcum triquetrum, & aſtringens.

26. *Lignum*

6. *Lignum sternutatorium*, & *Lumbricos fugans*, *Pampangis Betis*. Arbor est magna fabricis apta. *Lignum* solidum, ponderosum, ex fusco rubens, amaricans cum acrimonia, aquam colore inficiens cymatili ut *Naga*, cujus pulvis sternutatorius est, infusum verò lumbricos pellens. *Folium* fert venosum, alternum, fermè cubitale, & sesquipalmum latum. *Seminis* tenera pericarpia, exilia, calyculis excepta, in mucronem vergentia, & floris residuo umbilico fastigiata, ramulis crebra aggesta.

7. *Antolang*, l. *Balasbas*, seu *Planta visum recreans secunda*. Pictura foliorum admirabiliter æmulatur *Calypayang*, & pariter frutex est arborescens hortorum obambulacris distinguendis accommodata, non tamen simili, sed ad medium foliorum tantùm candidissimis, & in incertum excurrentibus variatur maculis, marginali interim circumferentia obscurè virenti. Habui & ramum foliis omnibus totaliter albis, sed humo commissus non est irradicatus, sed interiit. De reliquo *folia* quandoque spithamæa, & palmam ampla, tenella, mucronata, nec inordinatè ut in *Calypayang*, sed sibi *opposita proveniunt*. *Flores* trini ac trini ad foliolum, in quinqueungui calyculo in summitatibus coacervati exeunt, morellè rubentes, cucullati, seu ex repando tubulo labellis in quatuor folia divisis, duobus crocatis, & uno nudo stamine gravidi, nec fructum perficientes. Est deciduum, effœtum, viride, in papillam fastigiatum vasculum, caules teretes, teneri, albido-paleares, geniculati. Nota hæc, & *Calypayang*, quò magis solis radiis expositæ fuerint, eò magis hæc aureis, illa candidis picturantur maculis, secus si in aprico plantatæ fuerint, tunc prassinè virent, aut vix commaculatæ evadunt.

8. *Balasbas Species altera*, Ternatensis, similis priori, sed foliis ferrugineè purpurascentibus utraque parte. Hæc Hederæ loco fonticulis imponuntur, & continuata eorum impositione pedes œdematosè tumentes, & ulceratos brevi feliciter curatos vidi, ulcera enim pus attrahendo mundant, & tumores sudorem eliciendo dissipant, & resolvunt, tenella contusa, & subassa imposita, contusa fovent, rupta uniunt, fracta consolidant, & vulnerata cicatrizant.

9. *Balasbas tertia*, Folia mittit crenata, subcrispa, & mollia, parte supina ex glauco virentia, prona morello-rubentia.

10. *Oringun*, Arbor procera, frondosa, caudice orgyiarum trium crasso in circumferentia, *cortice* coloris *Cinamomi*. Folium *Laurinum* mucronatum, alternè exiens, nervis vix apparentibus. *Fructus* sunt oblongo-teretes, lutei, magnitudinis *Berberis*, semine repleti papyraceo, frequentes, magnis cohærentes in racemis, in quibus folia interjecta sociantur, cum de reliquo alternatim proveniant, verùm & multoties *folia* in his racemis non integra, sed sponte, & suapte natura, unius solummodo lateris, aut costæ, seu dimidiata observavi.

11. *Tabàs*, *Maramos*, l. *Maraymos* Buragueni, *Dalabrab* Panayi. Aliis *Tabàs saigar*, id est, *maritimum*. Arbor est mediocris, gaudens *umbrosis* & *arenosis*, prior duas orgyias alta, carpum crassa, *ligni* albi & solidi, *cortice* simili arboris *Aurantii*. Cortice *radicis* albo, verrucoso, friabili, crassiusculo, amaro cum acrimonia & adstrictione subodorifero. *Foliis* similibus arb. *Banaybanay*, ex viridi flaventibus, suavibus ad tactum, alternis, mucronatis, latere uno à nervo per medium excurrente altero latioribus, quasi forfice ab altero latere lacinia dempta fuisset. Unde nomen *Tabas*. *Fructus* sunt vascula coniformia, coloris helvi, corticis sicci, in racemis congesta. *Radix* venenis admirabiliter adversatur, per se datur ad ʒj. alii aliis antidotis purgantibus admiscent. Pro masticatorio commendant in Apoplexia, Lethargo, Epilepsia & dentium dolore. Auxilio est & dysentericis, & affectu convulsivo, quo lingua & virilia retrahuntur Pacuru laborantibus, in quo & balnea aut fotus inde parati prosunt.

12. *Tabàs salibutbut* seu *montana*, Frutex est, *foliis* priore minoribus, minus acuminatis & magis in uno laterum angustis. Valet ad eadem ad quæ *Buybuyo*.

13. *Tabàs tertia*. Sunt radiculæ nescio cujus plantæ, *Contrayerbæ Champetzanæ*, seu *Officinarum* similes, fibrosæ & cirrhis implicitæ, tantillum morsicantes, afferuntur ex Provinciis Bysaiarum, ubi contra venena iis utuntur.

14. *Hantutungao*, l. *Hatutngao* in Leyte, in Samar *Laglag*, in Gapul *Malaapug*. Arbor trium præterpropter orgyiarum alta, *caudex* sesquicubitalis, *cortex* coloris Cinamomei. *Folio* luxuriat albo tomento-villoso, quinquenervio, adverso positu exeunte, fermè spithamæo, & palmo latiori, inodoro, Folio *Indo* simili. *Flores* pentapetali, rotundifolii, candidi, figurâ & petiolo perianthii *Rosæ* similes racematim emergunt. *Fructus* sunt sicca vascula, fructu Cynosbati habitiora, quinqueangulari corona fastigiata, *Semine* parvo & flavo gravida. *Folia* contusa tenerum præbent tomentum hæmorrhagiis sistendis proficuum.

15. *Santali rubri*, Species an *Marianorum Banago* vel *Gunag*? Arbor, ut narrant, est mediocris, amans enasci in *marinis æstuariis*, *folia* gerens hæderacea, similia foliis arboris *Balimbago*, *Flore* luxurians nunc albo jam rubro: *Fructu*, *nucis juglandinæ* magnitudinis, qui sonum edat, & nucleis nigris repletur. *Ligni* subrubens matrix *Santalum* suavissimè redolet.

K 20. *Arbores*

21. *Arbores vasculi Uniforis.*

1. TOAR, *Salibutbut, Pandacaque, Capotcapotan,* l. *Campopot,* aliis *Magus,* seu *Mongus,* sive *Luizarajen* Siamense. Frutex est arborescens, quandoque altitudinis *Pruni,* lactescens, *foliis* gaudens *Mali Persicæ* similibus, venosis, sociatis, politis, & splendentibus. *Floribus* creberrimis, inodoris, niveis, pentapetalis, Jasmininis majoribus. *Fructibus* læte rubicundis; oblongis, angulosis, mucronatis, ventricosis, qui maturi carnosi dehiscunt, & ventriculum gallinæ apertum repræsentant, ubi *semina* formæ variæ, sanguineæ pulpæ innatantia hærent.

2. *Altera, Folio* luxuriat lato, *flore* etiam habitiori, & latifolio, & *fructu* ferè orbiculari, angulosо tamen & mucronato, & valde ventricoso.

3. *Tertia,* seu *Nigra* amat *saxosa, foliis* comatur alternis, tenuibus, & parvis. *Flores* habens candido-flavescentes, parvulos, stellatos. *Radicem* subnigram. Vulneraria est planta, hinc
VIRES. passim utuntur foliorum, unà cum *Zingibere* contusorum, & sub cinere coctorum succo, quo vulnera recentia lavant, & fovent, dein magma reliquum superimponunt, idque quotidie renovant, & ità brevi ea ad cicatricem perducunt. Pro Ulceribus antiquis persanandis eadem fit diligentia, utì dixi, sed foliorum loco sumuntur radicum cortices, qui magis abstersivi sunt, additurque modicum aceti. Ad mitigandos dolores vehementes, tumores discutiendos, curandas contracturas, & convulsivum affectum *Pancuru,* quo lingua & membrum virile retrahi solent, ad abolendos vibices, & contusionum echimomate adhibetur cataplasma, aut fotus, ex foliis, fructu, & radice. Lac, succus, aut decoctum datur depuratum in asthmate, febribus quotidianis, colico dolore, diarrhœa, dysenteria & hemicrania. *Radix* specificè laudatur ad læsam memoriam, melancholiam hypochondriacam, prouti & urinam, menses, fœtum mortuum & secundinas trahendas, contra venena assumpta, & venenatorum animalium ictus & morsus. Masticata radix dolorem lenit dentium, succus dolores placat aurium, oculis instillatus suffusiones, & nubes tollit. Cinis ulcera manantia, & sordida mundificat, & detergit, & sistit hæmorrhagias. Radicis corticem recentem rasum commiscent & *Indi Orizæ,* quam *Gallis* præbent, in bellum accendendos.

4. *Luizarajen,* l. *Ruzarajen. Radix* est longa, digitum auricularem crassa, *cortice* intecta fusco, carnoso, crasso, saporis nullius specialis, nec ingrata: Alba, & lignosa interior pars, porosa & fibrosa est. Hanc *Luzonensium* nonnulli *Manungal,* alii *Pandacaque* esse volunt, verùm distinctissima est radix meo videri.

22. *Arbores vasculo Bivalvi.*

1. *De Fagara,* seu *Cayutana Luzonis.*

1. FAgaram Indi *Cayutanam, Amahet, Cangay, Salay,* & *Bagotambal* vocant. Duplicem faciunt, *Marem* cortice radicum exalbido, *Fœminam* cortice radicum flavo, duplicem agnoscit & *Imperatus.* Arbor montana est tardè assurgens, alta, recta, nec crassa, albi, solidi, & tenacis *ligni,* ad lancearum hastas quæsiti. *Cortex* creberrimis spinis verrucoso-callosis tuberculis insidentibus consitus, clavam effingit Herculeam, ipse, & prior crassus, cinereus, insipidus ferè, & nonnihil friabilis, secundus quasi coriaceus, subfuscus, & saporis amaro-acriusculi. Hujus arboris ligni fragmentum meo videri, eleganter pictum, & descriptum exhibet *Lobelius* in adversariis titulo *Rubi facie senticosa planta,* à quo & *Hist. Lugd. Bauhinus,* & *Chabræus* mutuatum habent. Pariter & *Arb. spinosa Virginiana,* & *Clava Herculis* Musei *Soc. Reg. Lond.* unà cum *Angelica Virginiana* arborescenti spinosa, ni fallor sunt *Fagaræ.* Foliorum rubentes, necnon senticosi ramusculi, aut tharsi, *Martio* cadivi, summum arboris apicem radiatim ambiunt, quibus folia boni saporis, & alicujus acrimoniæ, per medium excurrente nervulo spinulis obsito, obtuso, & per medium fisso cuspide, aliqua tantillùm, & obtusè, alia non crenata, & à foliis *Rosarum* non multùm differentia, nisi majora essent, triginta aut plura alternatim appensa, & brevissimis innixa pediculis. *Flosculi* in racemis rubentes: Baccæ notæ sunt, & à *C. Clusio* fol. 185. & à *Chabræo* fol. 26. pinguntur, & descriptæ sunt; hæ maturæ rumpuntur, & *granum* nigrum, splendidum, sat solidum, saporis, & odoris expers exhibent, diarrhœæ utile. Harum cortex exterior, tener, subniger, saporis aromatici, & acriusculi ferè ut *Pyrethrum Persicum,* qui temporis cursu imminuitur, & deperit, secundus albicans, membranaceus, tenax & insipidus. Fagaram *Avicenna* calefacientium, & siccantium collocat ordine tertio: Stomachi, ac hepatis frigiditati utilem, concoctionem juvare, & alvum adstringere scribit. Maturat semen *Augusto,* affertur ex montibus *S. Matthæi* ubi abundat; similitudo verò seminis *Fagaræ* cum *Cocculo Orientali,* non nisi claudicans concedenda est *C. Clusio.* Seminis usus *Indis* in ventris torminibus, & præsertim in flatuum molestia, & dolore dentium pro masticatorio. Radicis materies lignea, alba, & compacta, cortice investitur scabro, rimis & hiatibus striato, crasso, flavo, & valde friabili, alterò verò subfusco, & corticoso, priori multò magis aromatico, & acri, amaro. Hæc radix *Goâ* in

in *Luzonem* afferri solet, at nomine *Radicis Johannis Lopez*, & ut Panacæa, aut Medicamen universale deprædicatur. Radicis *Cayutanæ* cortex venenis resistit, viperarum succurrit morsibus, febres fugat, lumbricos pellit, concoctionem adjuvat, medetur Catalepsi, aperit hepatis obstructiones & opitulatur scorbuto. *Petrus Sylva* melancholico-hypochondriacus bene habuit, sumpto sæpius pulvere composito ex Cort. rad. *Cayutanæ*, Cort. rad. *Macaesæ*, Cort. rad. *Alagao*, Cort. rad. *Pandacaque*, Rad. *Tumahelæ*, *Sumæ* & *Sulphuris vivi* ana p. æq. Quem & post ventris inunctionem, *Indus* ventri inspergebat, superimponendo *Orizam* nigram *Pinugut* vocatam, modicò aceti irroratam, calidiusculè. *VIRES.*

2. *Lentiscus Luzonis prima*, Indis *Mamalis*. Arbor frondosa, gratiosa, erecta, mediocris, gaudens *montanis* & *lapidosis*. *Folia* gerens creberrima quasi saligna, incerto ordine appensa, mastichen redolentia, ex amaro subadstringentia, & ferè exucca. *Fructus* Ciceri compar, aut major est, estque folliculus biforis, croceo-rubens, ex orbiculari mucronatus, & aliquot inæqualibus lapillis farctus. Ex hoc *oleum* Mastichini odoris destillatione prolicitur, multò siquidem viscoso & odorato scatet lentore. *Flores* albi sunt, caliculati, supernè in quina petala divisi, frequentes, in racemulos congesti. *Folia* deserviunt balneis vaporosis, in paralysi scorbutica, & pedum œdematoso tumore.

3. *Binonga*, aliis *Minunga*. *Binonga* folia gerit in ramorum summitatibus congesta, inordinatè prodeuntia, singula singulis flaventibus elatis concomitata, ad quorum omnium sinus ramosi & spithamæi florum exeruntur racemi, ubi denuo florum quilibet suo flavente, convexo, & minutim crenato defenditur perianthio, seu elate; floribus succedunt vascula ex viridi incana, novem communiter mollibus echinata aculeis, rotundo-plana, bi- aut trifore dehiscentia, bi- aut tripyrena, continentia *ossicula* rugosa, nigra, dura, piperis magnitudinis. Arbor ligni fragilis & inutilis, alta & parùm ramosa, in *dumetis* fruticat. *Foliis* comatur subrotundo-mucronatis, in ambitu leviter undulatè crenatis, succosis, quinis nervis altioribus & his rubentibus fulcitis, alternis, in spithamæis, aut etiam cubitalibus & cavis pediculis de medio folii exorientibus, ut in *Colocassia legitima*. Ad foliorum sinus, in ramorum apicibus racematim protuberant, in foliaceis, minutulis, crenatis, & viridi-pallentibus perianthiis latitantes flosculi, adspectu pulchelli, granulato-muscosi, paleares. Dilutè rubens, ex inciso caudice, aut ramis recisis manans, liquor, Indis *Lanna*, recens tenacissimus est, aceto mixtus glutinis loco compingendis instrumentis musicis deservit, ut succus radicum *Dosodosohan*. Immiscetur & coloribus Gummi loco nè evanescant. Resiccatus gummosus est, coloris sanguinolenti, vitriosè fragilis, saporis subadstringentis. Hunc aliqui *Sanguini Draconis* substituunt, sed præcipuè vulnerarius est, conglutinat recentia vulnera, consolidat rupta, sanguinem undequaque l. quacunque profluentem sistit, adhibetur internè & externè, dentes vacillantes confirmat, erosas incarnat gingivas, & faucium cicatrizat aphthas, & exulcerationes. *Cortex* radicis orientalis datur in pulvere ad ℨjß. ad vomitum ciendum in veneni periculo, indigestione, repletione, febribus. *VIRES.*

4. *Achiotl* Mexicanorum, *Kussab* Jucatanensium, *Daburi* C. Clusii, *Bixa* Oviedi, *Vijua* B. Vargas Machucæ, *Uruca* Brasiliensium, & *Orellana* unum ac idem sunt. Arbor mediocris est, ramosa, *cortice* fusco, & nonnihil aromatico, *foliis* inordinatè erumpentibus, crassiusculis, mucronatis, palmam latis ad pediculum, sesquipalmam longis, obscurè virentibus, in sesquiuncialibus pedunculis. Apices crebris, & congestis, purpurantibúsve exornantur florum gemmis, ex quibus, flores *Rosæ Sylvestris* magnitudinis, ex candido rubentes, odoris specialis nullius, petalis constantes N°. incertis, quinis, senis aut septenis, ex quorum umbilico numerosa purpurea, ad imum flaventia prominent fermè uncialia stamina, candidis fastigiata apicibus. His capsulæ succedunt echinodes membranaceæ, propemodum sphæricæ, verùm & formæ oblongæ quales *Clusius* & *Oviedus* depingunt inveniuntur, helvo-russæ, mollibus undique echinatæ spinulis, biforè dehiscentes, & in quatuor divisionibus grana inæqualia, *seminis* fermè *Fænugræci* formâ, ex croceo rubentia exhibentes, quæ aromatici masticata sunt saporis, crocóve orientali saturatius tingunt, & inficiunt. Quoad vires medicas: Pondere ℨß. utiliter ad mitigandam sitim, & applacandum calorem febrilem propinantur, menstrua immodicè fluentia sistere, & ardorem urinæ lenire ferunt, dejectionibus biliosis medentur, dysenterias sistunt, dolorem dentium à defluxione calida in fotu, aut collutione sublevant, Lac augent puerperis, tumores & erysipelata dissipant, vel potius repellunt, ulcera antiqua manantia desiccant, & scabiem illita abolent.

---

23. *Arbores vasculo trivalvi.*

1. DE *Ligni Moluccensis Panava*, *Pineus*, seu Indorum *Macaesa*, *Macasla*, *Camaisa*, *Magadn*, *Tuba*, l. *Toba*, *Tigao*, *Curcas*, Hispanis *Pinnon del Maluco*. *Monardes* Ricinum *Luzonis* purpureum describit, qui solummodò colore, & magnitudine plantæ ab *Europæo* differt, quemve *Hispani* Ficum infernalem, *Indi* Tagantagan *vocant*, quo in affectibus à *Monarde* recensitis feliciter utuntur. At Fructus *Curcas* cujus *Icon* in Scholiis à *Clusio* adjecta (cui falsò in observat. à *Lobelio* imponitur, quòd hujus *Curcas* plantas ad *fretum Herculeum* viderit; siquidem *Ricini vulgaris* arborescentis plantam affirmat se vidisse, minimè verò *Curcas*, seu ut ipse vocat *Ricinum Americanum*, quod ipsum ad finem Scholii legitur: se non vidisse præter fructum quem depingit, & ignorare sitne similis arbor *Curcas* proferens, *Ricino* freti Herculei)

quemve *Chabræus* in Sciagraphia, & *Hiſtoria Lugd.* cum *Ricino* malè confundit. Planta arborea itaque eſt ſui generis *Macaſſa*, *Panava* ſeu *Curcas*, & non ſpecies *Ricini*. Quod & ex ipſa *Cluſiana* colligere licet deſcriptione, *Fructus* quippe *Ricino vulgari* paulò major eſt, ſiliqua ejus triangularis, coloris cinerei, lævis & nequaquam tuberculis aſperis, aut floccellis, ut *Ricini* obſita: Granum ipſum nigrum, nec variegatum, & non tantùm tricoccon ſed quadricoccon ſæpius viſitur. Seminis medulla, vel modice prælibata, tantâ acrimoniâ fauces adurit, ut ignem actualem in ea latere dicas. Datur ad granum ſeu nucleum unum integrum, deglubitum ſcil. & contritum cum Saccharo. Evacuat potenter, & nonnunquam ſimul & per vomitum, & ſanguinem exagitando incendit, & ſitim cauſat vehementiſſimam, ani excoriationem & hæmorrhoidas. Scio juvenes, quibus incautè, & per doloſum jocum, datum eſt, exinde mortuos fuiſſe hecticos. *Folia* eadem, & radix majora præſtat. Patiens quacunque hora vim catharticam inhiberi voluerit, potum frigidæ, vel aquam cremoris *Orizæ*, l. lacteam *Nucis Indicæ*, aut *Julapium Limoniorum*, vel *Tamarindorum* aſſumit, verùm ſcio & antequam potum petere valuiſſent, animi deliquio dejectionibus tam violentis ſuperveniente, vix non animam egiſſe. Caput verò & pudenda ſi violentior fuerit catharſis, ſin minus manus tantummodò & pedes aqua frigida abluunt, & ita omnis evacuatio ceſſat, & præcavetur hypercatharſis. Eaſdem diligentias adhibere ſolent Indorum Medicaſtri, cum alia purgantia in nimia doſi propinarunt, ut v. g. Rad. *Banquiling*, *Manambuc*, *Lobac*, *Igbuhat*, *Balocàs*, *Borogtongon*, *Ananangtang*, Fr. *Salagſalag*, *Tangantangan*, *&c.* Arbor verò ipſa *Ligni Molucenſis* Panava, *Macaſſæ*, ſeu *Curcas* proferens grana, Sylveſtris eſt, & ſpontanea, altitudinis *Pruni*, quando magna, communiter vero humilis, ramuſculis vietis & rubentibus. *Cortice* albicante, modicè verrucoſo, ut cortex *Lanomay*. *Foliis* leviter per ambitum crenatis, communiter ſeſquiunciam longis, ferè unciam latis, quandoque etiam majoribus, facie ſupinâ virentibus, pronâ albicantibus, circa margines rubentibus, quæ maſticata acredine linguam adurunt, uti radicis cortex, & granorum medulla. *N. B. Acoſta* folia ei *Malvæ* aſſignat, ſcilicet vulgaris Sylveſtris *Molucenſis*, ſeu *Paliſpaliſin* quæ oblonga, & crenata ut hæc. *Nirembergius* verò Folia *Mori*, ſed perperam, Tit. *Juba*, lege *Tuba*, fol. 342. *Floribus* eſt gratioſis, puſillis, ex albo rubentibus, compoſitis ex decem petalis, & pluribus crocatis ſtaminibus. *Folia* unà cum *fructu* contuſa, cum aliis ut *Banulad*, *Catyubung*, & *Balonos*, & *Lanomay*, deſerviunt eſcæ piſcibus inebriandis parandæ, quam *Indus* Tuba *vocat*. Apicum fumus cum tabaco hauſtus prodeſt aſthmaticis. Contuſa, calce mixta, & impoſita tumores diſcutiunt. Foliorum aquam dd. commendant in aſſmate. Fructûs grana contuſa dolori Iſchiatico impoſita medentur, veſicas excitando ut cortex rad. *Malungay*, & melleum oleum Anacardiorum *Balobar*. Oleum expreſſum vulnera ſanat citò, benè & miraculosè, in ſpaſmo, doloribus recentibus & inveteratis, affectibus frigidis & paralyſi magni eſt auxilii, deſervit ad aucupia, Piſcationi medicæ, & *Crocodilos* Caymanes *interimendos*, ut *Coculus orientalis* piſcatorius. Radicis cortex multò efficacior eſt ligno, quod *Acoſta*, & hujates hunc commendant, in omni veneno, ut *aſpidum*, *viperarum*, *ſerpentum*, *Scolopendræ* ter. *Alipihin*, *Aranei* cyaneo-aurei *Lavalava*, ſeu *Banayao*, Aranei Spinoſi, *Hoiturtocatl*, ſeu Cruſtacei, & Viperulæ ferrugineo-fulvæ *Udtu*, morſibus, aut ictibus; venenis aſſumptis, ut *Sem.* Stramonii *Durtoæ*, Sem. *Xicamæ*, *Agonoy*. Ad vulnera ſagittis toxico illitis inflicta, ad grana decem uſque, ſi verò lignum una cum cortice raſum fuerit ad ℈j. Ad craſſos item, lentos, & melancholicos educendos humores, in quartana diuturna, tertiana & continua, Iliacis, colicîſque doloribus, flatibus, hydrope, aſthmate, arenulis, urinæ difficultatibus, cholera morbo, aliiſque veluti articulorum, & tibiarum inveteratis doloribus, Scirrhis, & Scrophulis, & ſpaſmodico affectu *Pacùru*. Necat omnis generis tineas, & ventris lumbricos, dejectam excitat ſibi appetentiam, & ventriculi cruditati ac indigeſtioni ſubvenit. Opitulatur capitis affectibus inveteratis, hemicraniæ, apoplexiæ, lethargo, arthritidi, aurium ſibilo, & uteri affectibus. Utuntur & radice pro aſticatorio, in dolore dentium, apoplexia, venenatorum animalium ictibus, magma ſuperimponendo, aſthmate & ventriculi doloribus. Decoctum ex toto proficuum eſt in tumore pedum œdematoſo, & paralyſi ſcorbutica *Berber*, in vulneribus recentibus nervorum cum *Pandacaque*, & rad. *Balete* laurifoliæ, in excreſcentiis palpebrarum, ulcerum hyperſarcoſi, & verrucis extirpandis. Raſura additur Antidotis, & oleis compoſitis polycreſtis, oleo commixta illinitur doloribus inveteratis ex contuſione.

VIRES. (margin notes beside "rit, ut ignem…" and "prodeſt aſthmaticis")

2. *Terebinthus Luzonis quarta*, Indis *Salab*. Arbor mediocris eſt, montana, *Mamalis* & *Maladadyan* congener. *Folia* habet communiter ex aliis ſenis, palmaribus, mucronatis, lætè virentibus, conſtantia, alternè prodeuntia. *Flos* ſimilis eſt flori *Bilingbing*, ſtellatus, in racemis proveniens, cui folliculi ſuccedunt virides, rotundè triangulares, trivalves, tricocci.

3. *Taquebaſſin*, T. *Bacalcal*, P. *Alum* l. *Arum*, B. *Tapit*, C. Arbor inter *rudera* & *ſaxoſa* proveniens, fragilis, inconcinna & incana. *Folia* alit in ſpithamæis pediculis, magna, incana, tricuſpidata, trinervia, & undulatim fimbriata; nonnunquam cubitalia, nervis plurimis exarata & fulcita. *Flores* mittit in ſpithamæis racemis congeſtos, trinos ac trinos, paleares, pentapetalos, muſcoſo globulo ex antheris umbilicatos, inodoros. *Fructus* viridè caneſcentes, bipyreni, aut tricocci, nuclei molleculi piſo ſuppares. *Cortice* contuſo, ſubaſſo & impoſito utuntur vulneribus recentibus conſolidandis. *Folium* ſub cinere coctum, & oleo ſeſamino perunctum & impoſitum dolorem capitis, & colicum mitigat, pedum tumores œdematoſos diſcutit, grumos ſanguinis, & vibices reſolvit, & ulcera maturat. *Radicis* corticem contuſum, ventri impoſitum, alvum movere ferunt.

4. *Species Alum* eſt *Bongliu*, frutex facillimè radices agens.

5. Alia Species *Alum* eſt *Balatonaſſo*, *Folia* ferens minora, quaſi trinervia, incaneſcentia, alterna, & ſubrotundo-mucronata, ſeſquipalmaria, rariùs dentata. *Flores* ſeu fructus nucamenta, ſunt incanè virentes, ex coagmentatis tomentoſis floccis globuli, ſpongiis fermè *Ro-*

ſarum

sarum similes, in racemis, sanguini sistendo inservientes. *Fructus* sunt obsoletè virentes quadricoccæ capsulæ, lævi insidentes caliculo.

6. *Arbor Malacalumpan* mediocris est. *Folia* fert bipalmaria alterna, septem, decem aut duodecim in uno compositorum. *Nucleum* binum aut trinum, quasi viridem phaseolum, in nigro, tenui & orbiculari putamine in biventri aut triventri, rubra, & fissili ut siliqua, bursa.

7. *Tambalassan prima*, *Folium* gerit minus, frequentius, nec crenatum, *Fructum* verò minorem oblongum, flavo-rubentem, lactescentem, triforem, *Semine* inæquali, albo, osseo, lapillis *Cynosbati* simili & cuticula contecto coccinea refertum.

---

24. *Arbores vasculo Tetrafori.*

1. T*Ambalassan secunda*, Fruticosa est arbor, mediocris & *ligni* fragilis. *Foliis* crenatis, alternis, palmum latis, bipalmum longis: ad horum exitus *fructus* congeruntur magnitudine, forma, & colore minoris *Mali Armeniacæ*, qui maturi decussatim dehiscunt, *semina* crebra, alba, longiuscula, & dura, massa coccineâ obvoluta continentes.

---

25. *Arbores seminis vasculo Pentafori.*

1. ROSA *sine Spinis*, Indis *Gumamela*, *Tacurangan*, *Arogangan*, Sinis *Poxen huy*, aliis *Cayanga*. Frutex est cujus *folia*, & *flores* Rosam repræsentant, majora attamen omnia, herbacea, lævia & tenera. *Folia* alternè exeunt nec plura una in costa, aut composita, ut in *Rosa*, palmaria, majora, minoráve, mucronata, saturè virentia, rarius crenata, binis herbaceis unguibus spinarum loco, ad pediculum stipata. *Flores* inodori, magnitudinis florum *Malvæ horariæ* arboreæ *Sinensis* polypetalæ, ex majoribus quinis & viginti circiter minoribus compositi petalis, dictæ *Malvæ* tenerioribus, floridè sanguinei coloris, sæpius quibusdam striis niveis notati, exporrecto stylo, *staminibus* aliquot crocatis, binis apicibus, & umbilico in quina subdiviso stamina in quina rubentia capitula desinentia umbilicati; ex radiato quinqueungui uno, & altero calyculato emergunt perianthio, quibus defluis succedit oblongus, herbaceus, & pentaforis conulus, *semine* parvo, inutili, effœto molleculo, & flavo repletus. Non perperam *Rosa sine Spinis* perpetim florens vocabitur, nulla siquidem interruptiones, & perpetuò floribus onusta superbit. *Folia* tenera, & florum necdum explicatorum petioli maturandis abscessibus efficacissima, balnea quoque inde parata, & fotus, inflammationibus capitis, oculorum, Erysipelati, & mammis induratis ex grumefacto lacte proficua. Florum decoctum calidè potum copiosos provocat sudores, quod & in scabie, vulneribus, & ulceribus pro fotu, & lotione commendant. VIRES.

2. *Anilao*, Arbor magna, ut *Hantol*, aut *Zapotl*, cortice vestitur ex subfusco albicante. *Folio* gaudet alterno, serrato, spithamæo, triunciam lato, supinè saturè virente, pronè lanugine incano. Floris petiolus formæ *Capparis*, *Flos* violaceus, decapetalus, stellatus, creber in racemis, in sinu lutescens. Seminis *pericarpium* parvum, neglectum, pentapyrenum, *calice* exceptum.

3. *Anisum Sinicum*, Chabræo *Indicum*, Nirembergio *Philippinicum*. Est *fructus*, quem Chabræus *Anisum* vocat *Indicum*, Clusius *Damur*, in Luzone *Anisum Sinicum*, Sinæ *Puika*, alii *Zingi*. Hispani *Anis de Sanglay*: Arboris *Pansipansi*, quæ abundat in montibus *Boholanis*, folia ferentis latiuscula, odorata. Hujus Iconem & Descriptionem communicavit *Franciscus Antonius de la Zarza*. *Pansipansi* arbor, *Buraguensis* altitudinis duarum orgyiarum. *Baclayonensis* ante viginti annos, à *Johanne Avila* plantata, caudice nunc est crasso trium spithamarum, alto orgyiæ unius usque ad ramos, unà cum ramis duarum circiter orgyiarum, necdum florem tulit, aut fructum. Arbor ut observo similis est facie arboris *Cayutanæ*, seu *Fagaræ*, à qua differt, foliis alternis, & lævitate, seu quod spinis careat. Cubitales tharsi, seu Folia composita, ex undecim, tredecim aut quindecim rarenter crenatis, alternis, mucronatis, sesquiunciam latis, & palmo longioribus constant foliis. *Pansipansi*, seu *Anici Sinici* Flos, est racemiformis, & exalbida congeries, magnitudine Piperis, frequentium, & Flocco-muscorum nucamentorum.

4. *Palangpanguin*, Silanii arborem vocant fragilem, *folio* similem propemodum folio arboris *Anonang*, quod quinque exaratum majoribus nervis, transversalibus verò creberrimis. *Flos* qui ex croceo pallet ut *Zhampacæ*, cujus odorem vivissimè spirat, componitur ex quatuor petalis duplicibus, carnosis, & saporis dulcis, levi insidens crenato caliculo. *Indi* utuntur foliis ad partum facilitandum. *Fructus* erat, parvum, immaturum, orbiculare & imperfectum pericarpium.

5. *Arbor Judæ Luzonis*. Magna est, *folio* quinque luculentioribus, minoribus verò frequentissimis nervis exarato, folio *Arboris Judæ Monspeliensis* magis mucronato, subhirsuto, alternè appenso, bipalmari, ex ampla rotunditate in mucronem desinente. *Flores* promit parvulos, pen-

pentapetalos, coloris carneoli, calyculo umbilicatos: quibus *burſulæ*, ex viridi rubentes, ſeſquiunciales, in quina loculamenta diſtinctæ ſuccedunt, *ſemen* gerentes inæquale, par *Piperi*.

6. *Goſſipium, ſeu Xylum*, Indis *Bulac*, *Herbaceum & Arboreum*. *Bulac ſemen* toſtum ſanguinem ſiſtit, *Seminis* medulla pectori prodeſt, oleum expreſſum, clavos, verrucas, & faciei extirpat lichenes. Foliorum ſuccus medetur diarrhœæ, vigiliis, & ophthalmiæ. Seminis emulſio ad aphthas. Succus corticis radicum provocat menſes.

7. *Colocotingan prima*. *Arbor* eſt trium orgyiarum, aut altior, non adeò craſſa, luxurians, *folio* alternè exeunte, palmari, mucronato, anguſto, uno latere altero latiori, parte pronâ lætè virenti, & ſuavi lanugine pubeſcente, parte averſâ pallidè candido. *Fructus* ad foliorum exitus prodiens, corticoſus eſt, ſubhirſutus, coloris ocræ, oblongo-teres, obtuſus, ſeſquiuncialis, & plerumque pentaforis. *Semen* album, magnitudine ſeminis *Citri*, ſed compreſſum, & longâ caudatum papyraceâ teliculâ, argenteâ; lanugo interjecta nulla.

8. *Colocotingan altera latifolia*, aliis *Bulacguag*, *folio* gaudet palmum lato, ſeſquipalmum longo, alterno, obſcurè virenti, parte averſâ albiſſimo. Seminis pentafora *vaſcula*, ſubfuſca, terſa, magnitudinis fructus arboris *Xylinæ* Sylveſtris, *Semine* repleta quaſi *Lupini*, verùm unciali membranula alato. Uſus nullius ſunt, quod ſciam.

26. *Arbores vaſculo Hexafori.*

B*Anavà*, *Arbor* procera eſt & vaſta, *folia* gerens ſociatim appenſa, ſimilia foliis arboris *Bangcal*, ſed minora, ferè ſpithamæa, palmo latiora, mucronata. *Flores* explicat racematim in ramuſculorum apicibus pulchellos, compoſitos ex ſtellato, in ſenos alabaſtros diviſo calyculo, & ſenis ex tenui in ſubrotundo mucronatis, ſubcriſpis, cœruleo-rubentibus, & uncialibus petalis, necnon frequentibus ſtaminibus, & longiori umbilico. His *ſeminis* tenuis, fuſci, lunati, calyculo excepta, orbicularia, nigrantia, & hexafora pericarpia ſubſequuntur.

27. *Arbores ſiliquoſæ Folio minus cognito.*

1. D*Alangdan*, Arbor major eſt quàm *Mantavi*. Folia *Oleæ* foliis magis mucronata, tenera, & graveolentia. *Caudex* ligni fibroſi. *Flores* flavi ſimiles floribus *Dagamgdagang*. An *Dagangtang*? Frutex laudatus ad lichenes, & ulcera. Vel *Tagangtau*? In recidivis uſualis. *Semen* in Siliquis teretibus, digitum longis, craſſitudine pennæ anſerinæ, ſemiorbiculare, ſeu hemiſphæricum, ſimile dimidiato ciceri. *Radix* nigra, & intensè amara eſt. Cujus ſcobs contra venena, & venenatorum animalium ictus, colicam, & febres uſurpatur. Folia

VIRES. imponuntur deforis ad eadem. An *Dalanang*? Cujus reſina pulcherrima vernix.

2. *Bahay*, *Arbor* magna, *ſiliquis* fabarum, *ſemine* phaſeoli, coloris cinnabarini, nitido & terſo, ex orbiculari ſubplano. *Camphoræ Borneienſi* immixtum collegi. *Byſaianis* in *Leyte* ad aurum ponderandum deſervit. *Semen*, & corticem radicis orientalis, in potu, & balneo commendant ad apoſtemata interna, tumores Luis Venereæ, facilitandum partum, contra febres item, & venena.

3. *Tigpud*, *Arbor* parva, lacteſcens. *Folia* gerit tenuia, oblonga, mucronata utrimque.

VIRES. *Cortex* exalbidus, *Lignum* ſubflavum. *Floſculi* albi, parvi, ut *Panabolon*. *Fructus* bini ac bini, corniculati, & recurvi lobi, flaventes maturi. Uſus radicum quæ amaræ, & morſicantes, in antidotis. Lactis ad oculorum nubeculas, & cataractas; ſi recentes cùm aqua diluti, ſi inveteratæ ipſum lac, vel Foliorum ſuccum inſtillando.

28. *Arbores ſiliquoſæ Folio alterno.*

1. K*Ulis Lobifera*. Arbor eſt ſat magna, frondoſa, montana. *Folia* habens ſimillima foliis *Kulis ficigeræ*, venoſa, craſſa, ſplendentia, alterna: *Siliquas* fuſcas, aſperas ex inſectorum morſu, quibus refertæ ſunt, unciales & paulò longiores, latas & plures ſimul congeſtas: *Semen* varium, album, molliuſculum, immaturum ſcil.

2. *Balibamban*. Arbor mediocris, ramoſa, *foliis* gaudens alternis, dilutè virentibus, uncias tres longis, & ſex latis, ſubrotundo-umbilicatis, ſeu mucronis loco inciſis, ad nervum per medium excurrentem complicatilibus, *Papilionum alas* (unde nomen) repræſentantibus, novem

vem nervis cum medio, donatis, quæ tenella gratâ acedine itinerantibus sitim sublevare solent. *Siliquas* fert cubitales, unciâ latiores, spongiosa, & subacida carne plenas, quæ siccatæ coloris helvi, sonum edentes, *semine* quod *Ceratii* semini simile est.

3. *Cacaloxochitl Mexicana.* Arbor crassis sparsis, raris, necnon contortis luxuriat *ramis.* *Caudex* ex fragili, ac spongiosa constat materie, qui vulneratus lac copiosum fundit acidulum, alvum relaxans. Ex succo aut decocto corticum paratur syrupus purgans & emeticus, in febribus tertianis, quartanis & præcipuè in hydrope proficuus. *Folia* inordinatè in ramorum apicibus congeruntur crassa, palmum & sesquipalmum lata, & quandoque cubitum longa, mucronata, & pluribus à medio excurrentibus nervis fulcita. *Flores* candidi sunt deforis, internè lutei, ad margines dilutiori limitati purpurâ, *Narcisso* majores, suaveolentes, ex quinis in gyrum retortis petalis ex uno tubulo procedentibus constantes, ex his aqua dd. fragrans & conserva grata parari solet. *Fructum* rarò fert hæc arbor, est autem spithamæus, teres, pollicem crassus, uniforis & communiter binus lobus, cornuum modo dispositus, qui semina continet plura, ossibus dactylorum magis compressa, fusca, pertinacia, & ad mucronem papyraceâ teliculâ caudata. *Folia* contusa efficaciter apostemata rumpunt.

4. *Cacaloxochitl Antipolana* seu *Indica.* Ex *Regno Siam* allatam ferunt Arborem *Antipolanam*, quæ facie est *Cacaloxochitl, folio* verò non sine ordine ut in illa, sed ex opposito prodeunte, & hoc spithamæo, sesquipalmum lato, mucronato, venoso & flavescente. *Flores* explicat *Cacaloxochitl Mexicanæ* majores, pentapetalos, flavos, latifolios & inodoros.

5. *Cacaloxochitl Luzonis* seu Indorum *Bubuy.* His analoga ni fallor est arbor *Bubuy*, quam mense *Martio* foliis spoliatum inveni florentem. *Flores* erant magni, coloris rosei, pentapetali, ex petalis triuncialibus & palmum longis, calice crasso, & triungui innitentibus compositi. Florum medium occupat congeries plurimorum, crocis coronatorum *staminum*, in quinque fasciculos, sextum seu medium ambientes, digesta.

6. *Lignum Nephriticum*, Indis Tag. *Asanà*, Bys. *Naga* & *Narra*, Pamp. *Daitanag.* Est *arbor* ex majoribus Philippinarum, ad caudicis imum fulcra *Dalir* emittens, ut *Dao* amplissima. *Lignum* ex subfusco ruffescens, aquam in qua maceratur colore inficiens cymatili, quàm obstructionibus lienis, lumborum doloribus, urinæ ardori, & stillicidio, & renum calculo proficuam esse tradunt. De reliquo variæ supellectili parando aptissimum. *Folia* latiuscula sunt subrotunda, alterna, mucronata, subtilia & ex atrovirentia. *Flores* formæ & coloris *Violæ luteæ* Keyri, beneolentes, apum deliciæ. *Siliquæ* similes *Acaciæ veræ*, ruffescentes, tantillum ventricosæ, cum seminibus formæ phaseoli. Ex caudice inciso defluentem sanguineum liquorem *Sanguinem Draconis* vocant, hic resiccatus ex brunno splendicat, saporis adstringentis, substantiæ vitriosè fragilis, contritus coloris *Cinnabaris*, aquâ verò superinfusâ denuò in tenacem ac lentam coagulatur massam, aquam tingens cymatili. Supradescriptum sanguineum succum, *Indi* ut Succum *N. M.* & arboris *Binongæ*, Sanguini Draconis *substituunt*, & utuntur eo specialiter in collutionibus, in aphthis, & aliis faucium exulcerationibus. Ad hujus arboris trunci radicem formicarum genus, quod Indi *Lackhà* vocant, nidificare solet, ex materia gummoso-resinosa, insipida & nigricante, quam Indi *Puscu* & *Baroque* appellant, nidos favi apum adinstar construendo; hoc *Puscu* partui facilitando, & aliis uterinis affectibus utile, *Sinæ* ad tincturas constantes, & impermutabiles reddendas utuntur. Dictarum formicarum reperitur, & species major, quæ ad maris littoralia ramusculos, & similia acervatim congerendo degit, & pariter *Puscu* congerit & coacervat.

7. *Diladila*, Arbor *folia* promit crassa, perpolita, lætè virentia, nervulis tenerrimis insignita, sibi opposita, palmaria, bipalmum longa. *Fructum* seu *Lobum* unciam latum, biunciam longum, coloris nativi, habentem unicum *Semen*, sed magnum, Lobum implens. *Lignum* durum ut *Molavin.*

Arbores Siliquosæ *Folio Composito.*

1. TUI vel *Tivi.* Arbor est mediocris, fruticescens, *Folia* habens *Cassiæ solutivæ*, subamara, molliuscula, septem aut novem in uno compositorum. *Gaudet* lacustribus & fluviorum ripis. *Flos* magnus est, candidus, tubuloso-campanulatus, formæ & magnitudinis *Togdalag*, & *Talampunay*, sed in quinis & uncialibus marginalibus labris affabrè & tenerè crispatus, *foliis Malvæ crispæ* magis eleganter. Medium protensus umbilicus, & quina crocis majoribus fastigiata stamina occupant. *Siliqua* coloris nativi, tantillùm compressa, recurva, cubitalis, & carinulata, nec multùm Siliquæ *Malungay* dissimilis. *Semen* parvum compressum, inutile, in latis & candidis folliculis. Foliis *Indi* utuntur in balneis in omni febri, coctis verò sub cinere ad tumores discutiendos.

2. *Balucbaluc*, Arbor alta, succi resinosi. *Folia* subrotunda, palmaria aut sesquipalmaria, mollia, trina, quina aut septena uno in ramusculo, qui alterni. *Cortex* coloris fabacei, vietus, deservit pro balneis rasus. *Fructum* ferunt esse siliquam.

3. *Balucbaluc altera.* Arbustum spinosum, Foliis *Sapang. Lobus* major est & spinosus. *Phaseoli* quasi avellanæ, modicè compressi, fusci & tersi, quorum nuclei strepitum edunt. Adduntur Antidotis, ut *Phaseoli Sapang.* *An* idem ac *Dalugdugay*?

4. *Barucbaruc.* Resolvit tumores.

5. *Maruc-*

5. *Marucbaruc.* Foliorum pulvis in exulceratione, & narium polypo confert infperfus, decoctum ulcera & vulnera mundificat, tumores difcutit. Ni fallor idem ac *Balucbaluc* eft & *Barucbaruc.*

6. *Genifta Luzonis Afphaltites*, Indis *Yabag*, *Mantala*, *Pangalagan*, *Sandalitan*, *Tambalifay*, *Cavaycavay*, *Maraobarao*, *Pamutiti*, *Rognoban* , & *Olacmag.* *Arbor* mediocris eft gaudens *litoralibus*, uti & *montofis* locis, luxurians crebris, longis rectis, digitum craffis *virgultis* ; *caudex* plerumque brachialis, *cortice* veftitur leviter rugofo-verrucofo, faporis ex fubdulci, in adverse amaricantem tranfeuntis. *Lignum* pallidum, immaturum, nec adeò folidum. Maturum verò flavefcens, & pectinibus fubcrifpum, ut *Buxum*, folidum, tenax & ponderofum, mafticatum dulcefcit, mox amaricat, matrix magna, fufco-fpadicea, & ponderofior ligno. *An* Species *Quaiaci* ? Radicis *cortex* prior fubluteus, alter albus, craffus. *Folia* compofita, ex foliis Fabarum paribus, fupernè obfeletè virentibus, infernè incanis, argenteis, groffiufculis, fubrotundis, feptemdecim aut viginti tres, conjugatim difpofitis, claudente ordinem impari. *Flos* pulchellus, & aureus, fuaveolens, creberrimus, in fermè cubitalibus racemis, ex ramorum luxuriat apicibus, Formæ florum *Geniftæ*, pentapetalus, quorum unum majus, latius & repandum, *ftamina* decem, & filiquæ rudimentum, occupant medium. In corticofis, cinereis, biforibus racematim congeftis, & orbiculatim ventricofis filiquis, fefquifpithamæis ; leguminofi, fublutei, feu fpadicei, *cicere* pares *fructus*, faporis adversè amaricantis, No. 9. 12. aut 15. Horum No. 3. aut 6. in pulvere cum vino *Orizæ* dati repurgant bilem & pituitam, exhibentur in dolore ventriculi & ventris ex flatibus orto, in febribus, dyfenteria, & nocivorum animalium veneni periculo, prouti & fpafmodico, ac convulfivo affectu *Pacurn*, feu *Dalongdong*, cum *Pandacaque* rad. cort. & *Maraimos*. Folia ad eadem externè applicata in cataplafmate, aut fotu. Corticis pulvis fanguinem quacunque profluentem admirabiliter reprimit. Arbor ab hac diftincta eft *Tambalaguifon* l. *Tambalaguifa.*

7. *Quaiacum*, feu *Lignum Sanctum*, F. Sandovalius *in* Hiftoria *Chilenfi* ità propagari refert. Decidua folia convolvuntur, in his enafcitur *Scarabæus*, qui ftatuto tempore caput humo immittens, ibidem emoritur, in arborem transformandus, parte dein poftica Scarabæi, nova propullulat, revivifcit, ac affurgit planta *Quaiaci.*

8. *An Species Quaiaci ?* Luzonis *Bantigui.* Arbor eft mediocris, *Lignum* quafi ex *Ebeno*, & *Tugàs* compofitum, fufcum, infipidum, *Ebeno* ponderofius, & magis pertinax, quafi plumbeum, fidens, & afciæ aciem hebetans, & retundens, pectinibus retortis, & intricatis conftans. *Cortex* fimilis deforis, & craffitie *Quaiaci* cortice.

9. *Cathoray* eft *H. M. Agaty* : fragilis mediocris, & gummifera eft arbor, *gummi* rubicundum, infipidum. *Folia* ex quadraginta aut pluribus, *Senæ* fimilibus componuntur : Quorum fuccus vulnerata conglutinat & cicatrizat, exulcerata fanat, tenera vefca funt. *Flos* flore arb. *Corallii* major eft, racematim exiens, candidus, ex perianthio prominentibus quinque palmaribus & mucronatis petalis, & exporrecto in ftamina divifo umbilico conftans. *Semen*, feu minimos phafeolos, circiter quinquaginta, una includit *filiqua*, edulis, bicubitalis, digito auriculari tenuior, quafi quadrangularis, leviter ventricofa, helva, & ramofis nervulis quibufdam deforis fcabra, internè candida, & concinnè torulis quibus repofitum eft dulce, & leguminofum femen, interftincta.

10. *Rhus Luzonis*, Indis *Ananapla*, Arbor fat procera eft, fuperbiens folio decompofito ex fenis, octo, aut etiam decem, aliis pinnatis, quorum quodlibet viginti aut viginti quatuor, fibi oppofitis uncialibus, aut fefquiuncialibus foliis conftituitur. *Flos* exiguus, viridis, mufcofus. *Fructus* funt *Lobi* compreffi, unciam lati, novem longi, in mucronem definentes: *Semen*, phafeoli, fubplani, coloris gilvi. Caudicis *cortex* hujus arboris *Rhois* vices *Byrfodepficis* optimè implet.

11. *Tamarindus*, Indis *Sampalog*, *Sampalagi*, *Sumalagi*, *Camalagi*, *Macafanpalog* & *Sanbag.* Flores *Chabræus* Mali Aurantiæ *floribus* perquam fimiles facit, cum *Profpero Alpino*, fed fallitur. Septem etenim conftant ex petalis, quorum quatuor dehifcendo nutantia albicant, reliqua tria in candido rubellis gratiosè confperguntur maculis, & aliquot ftaminibus crocatis gravidi funt. *Fructus* lobus integer fæpius duas pendet uncias, & bipalmum longus eft, legitur in *Luzone* Februario, hunc *Garzias* fefe noctu foliis involvere fcribit, vitandi frigoris causâ, quod fecus effe videtur, folia quidem occiduo fole complicantur, ut in aliis plurimis contingit, fed fructu nequaquam iis involuti conteguntur, imò nec contegi poffunt, majores etenim funt foliis. Foliorum *Tamarindi*, & *Acaciæ Veræ* fuccus Ifchiatico dolori, Eryfipelati, & teftium tumoribus utiliter imponitur tepidè in fotu. Hauftus vomitibus biliofis, & choleræ morbo confert. Florum petioli, & foliorum teneriores apices deferviunt acetariis, & embammati. Annofi arboris cor nigrum eft ut *Ebenum*, fed minus vitriofum.

12. *Eghelo Indica*, *Species Anagyris.* *Arbor* mediocris eft, trifolia, *folia* ferens obfoletè virentia, inferna uncialia, medium occupantia fefquiuncialia, cæterùm alternè prodeuntia. *Siliquas*, ex tuberofo quafi nucamento, triunciales, ventricofas, recurvas, rugofas, furvas, in quibus *femen* fufcum, parvis phafeolis fimile.

13. *Arbor Corallii*, in Luzone *Dadapedape*, Pamp. *Sulbang*, in Siao *Deda*, in Panay *Cabrab.* Sine flore & fructu bellè delineata proftat in *Cultura florum Johannis Ferrarii.* Eft verò arbor mediocris, inutilis, multifariè brachiata & incondita, incultis, paluftribus & æftuariis gaudens, fpinis undique exactè & horridè defenfa. *Cortice* craffo, lurido, fcabro & verrucofo munita, hinc *Piper nigrum* & *Betele* ei adnafci gaudent. *Folia* in fpithamæo pediculo femper trina, duo fefquipalmaria, mucronata, tertium verò continuò majus eft. *Flores* antequam revirefcat foliis creberrimos & Corallinos mittit, qui ex uno majori folio Tulipæ æquali, quatuor minoribus, & palmari umbilicali antenna, in decem divifa ftamina, aureis coronata apicibus componuntur. Arbore ita Corallino fuperbiente rubore, mox fmaragdino amœniffimo

nissimè variegatur, ac condecoratur virore. Pedetentim interea deciduis floribus, spithameæ, & ventricosæ, seu pluriventres, succrescunt siliquæ, quæ maturæ pullâ obductæ nigredine rugis, ac plicis eminentioribus inarescunt, & dissiliunt, phaseolosque profundunt spadiceos fabis compares. Foliorum usus, ut *Galamay* pro fonticulis *Hederæ* foliorum loco. *VIRES.* Sub cinere cocta, ulceribus serpentibus, & fistulosis, imposita, ea detergunt, detersa, & mundificata eorum pulvis desuper inspersus desiccat, & sanat. Aqua dd. foliorum, & florum diuretica est. *Cortex* secundus contusus, sale, & aceto forti mixtus, & cataplasmatis modo calidiusculè impositus splenis, testium, & pedum discutit tumores. Decoctum verò factum ex secundi corticis ℥iiij. *Zingiberis* ℥j. Rasuræ *Nucis Indicæ*, & Fontanæ ana q. s. & pro tribus dosibus datum, perutiliter exhibetur in omni alvi fluxu, ad materiam peccantem evacuandam, præcipuè verò in dysenteria cum tenesmo. Hoc cortice contuso, ventri imposito, abuti ferunt malas mulieres, ut foliis *Coloycoloy*, ad procurandum abortum. An & Lumbricibus pellendis proficuus? *Folia* contusa specificè attrahunt, & extrahunt, ut *Curcuma*, corpori infixa spicula, spinas, & materiam purulentam profundè latentem. Phaseolorum pulveratorum ʒß. pota menses provocat, febres fugat, asthmati opitulatur, & morbo medetur gallico, evacuando scilicet per inferiora materiam peccantem, & redundantem. Idem fructus in suffumigio, aut etiam pulverisatus inspersus hæmorrhoides patientibus prodesse asserunt. Vapor decocti corticum radicum specialiter ad menses evocandos laudatur.

14. *Anii*, Species est *Dapedape*, alta 6 vel 7 orgyias, caudicis *cortex* albicat, & minoribus, ac paucioribus horret *spinis*, quàm *Dapedape*. *Flos* formæ floris *Dapedape*, coloris *Balaustini*, *folium* folio *Ticom* simile, sed minus, & magis mucronatum. *Siliquæ* breviores, nec ità ventricosæ, ut *Dapedape*.

Arbores Siliquosæ *folio decomposito.*

1. *Abangay*, *Cariagay*, seu *Bongle* Bysaiarum. *Arbor* mediocris, sylvestris, & *ligni* inutilis, plantatur ob spongiosum, & crassum corticem, ut arbor *Dapedape* pro pedamentis *Betele*, magis etenim hanc cæteris adamare videtur. *Cortex* cinereo-candicat, & adstringit. *Folia* fert decomposita magna, quorum quodlibet ex aliis quinque componitur compositis, quæ denuo constant ex binis heptaphyllis, binis quinquefoliis, & uno trifolio. Folia particularia variæ magnitudinis, uncialis, biuncialis, & triuncialis, mucronata, ex atro virentia. *Flores* qui congesti prodeunt, crassis excepti caliculis, monopetali, campanulati, marginibus in quina labra dispescitis, coloris Rosei, è quorum fundo quina candida majoribus fastigiata crocis stamina, cum exporrecto tricephalo umbilico prominent. Lobi floribus succedentes bicubitales, palmum lati, cinereo-fusci, leves, & læves, formæ Monoxyli, scilicet tum dehiscunt biforè, quælibet eorum pars. *Seminibus* farcti *Mactæ* Acostæ *similibus*, creberrimis, planis, amaris, binis ac binis, in delicatissimis, argenteis, & pellucidis sesquiuncialibus membranulis, ex quibus Indicæ puellæ pulchellas concinnare assuevêre corollas, interponendo corallina grana *Babay*, & *Sagæmamin*.

2. *Arbor Saponaria Luz. prima*, Indis *Saloquigui*. *Arbor* est magnitudinis *Balimbin*, cujus ferè semper ramusculus unus, in quatuor dividitur alios ramusculos minores, quorum duo inferiores quaternis, superiores senis, mucronatis, clarè virentibus, sibi oppositis, latere uno à nervo medium secante latioribus altero, superioribus, inferioribus multò majoribus, saporis ex morsicante adstrictivo, adornantur. *Flores* in ramusculorum summitatibus ad foliorum sinus, in fermè palmaribus, in plures subdivisis exeunt ramusculis, varios sustinentibus nodulos corymboides, ex granulis milio majoribus, & albo-virentibus aggestis formatos, quorum quivis suo tempore in flosculum explicatur candidum, constantem ex plurimis staminibus, radiatim sese pandentibus. Defluis floribus *siliquæ* digitum indicem longæ, quandoque spithamâ longiores ventricosæ, compressæ, & diaphanæ, delicatulæ, ex albo flaventes, binæ ac binæ, aut etiam plures succedunt. Quæ maturæ nigrescunt, & tunc arbori omnia decidunt folia. *Semen* in eis formæ *phaseoli*, alternè siliquæ inhærens parietibus, seu folliculis, spadiceum, morsicans cum adstrictione. Caudicis *cortex* ex subfusco deforis candicat, qui asperitatibus derasis coloris est *Canelæ*, eodemque modo fistulosè convolvitur, saporis est ex subdulci acriusculè morsicantis. Hunc *Indi* Gogo, *&* Gugu *vocant*, eisque *Saponis* loco pul- *VIRES.* veratus, & succo *Limonum* mixtus deservit, immunditiem capitis, tineas, achores, squammas, furfuresque detergendo, & dolorem capitis auferendo, *Radice* verò utuntur in asthmate, hydrope, lepra, venenis, nocivis herbis assumptis, aut insufflatis, philtris, & venenatorum morsibus. In morbo Gallico cum aliis propinavi, ad sudores movendos cum utilitate.

3. *Glans Unguentaria Siliquosa*, Indis *Malongit*, *Malungay*, *Calungay*, *Camalungay*, *Dobol*, & aliis *Moringa*, Hisp. *Frixol del Moluco*. *Malungay* fragilis, mediocris, & frondosa est *arbor*, quam plerique *Indorum* ob virtutes quibus pollet in medicina domibus suis vicinam excoluiit, *Foliis* luxuriat decompositis, *Senæ* modicè latioribus, nimirum particularibus. *Flores* constituunt decem nivea, & reflexa foliola, caliculo insidentia, qui complures terni semper pediculo in uno inhærentes in ramorum apicibus, ex foliorum sinubus prodeuntes, congeruntur. *Fructus* siliquæ sunt elegantis formæ, coloris griseo-virentis, teretes, sed novem angulis carinulatæ, trifori facilè divisibiles fissurâ, mucronatæ, cubitales, fungosa, levi, alba, &

 citò

citò cariem contrahente materia conftantes (teneræ, ut foliorum apices vefcæ) multis torulis leviter ventricofæ, craffo innitentes pediculo, intus albæ, cæterum recentes quafi coriaceæ, flexibiles, corticofæ, & infipidæ: *Glandes*, feu nuculas *Cicere* includentes majores, dulces quidem fed ingratè, multùm oleagineas orbiculares, & triquetrè alato implicatas involucro. Ex his oleum expreffum non evadit rancidum. *Radix* orientem fpectans, *Indis* Unicornu, *Bezoar*, *Theriaca*, & *Panacæa* eft. Contra Contagia, venena, viperarum morfus, febres diuturnas, animi deliquia, cordis palpitationem, ac tremorem, Scorbutum, Scabiem, elephantiafim, pulverem, aut fuccum expreffum utiliffimè exhibent. Fiunt & ex toto balnea vaporofa, proficua in Scabie, Lepra, Scorbuto, Rheumatifmo, Cachexia, morbo Gallico, & aliis conjuncturarum, aut arthriticis doloribus à frigore, aut madore fufcepto caufatis. Ex floribus, fructu tenero, apicibus, & rad. cortice paratur Syrupus aperiens, & fanguinem mundificans. Glandium maturarum delibratarum ℥iij exhibent ad alvum fine molestia fubducendam. *Cortex* contufus impofitus, non tantùm rubefacit, fed & veficat, horæ unius fpatio ut referunt, utile emplafma in doloribus ex madore fufcepto ortis. *Foliorum* decoctum potum lac auget puerperis. *Radix* novellæ plantæ, alba eft, carnofa ut *Raphani*, & faporis non ingratè morficantis, *Nafturtii*. *Icon* elegans extat in *Joannis Ferrarii Flora*, fed fine flore, ac fructu.

4. *Lignum Brafilium. Sapang*, & *Sibucao*, aliis *Gamaypufang*, Hifp. *Unna del Gato*. Anglis **Brafil-wood**, & **Log-wood**. A Tragacantha *Luzonis* nonnifi magnitudine differt, fimillimus etenim frutex eft, quoad folium, fpinas, ramufculorum ordinem, & reliqua. *Folia* bicompofita, cubitalia, ex adverfis viginti quatuor foliis, quorum quodlibet ad exitum aduncis hamatum aculeis, & denuo octodecim uno latere foliolis *Tamarindi* majoribus, & magis obtufis pennatum eft. In ramorum fummitatibus florum thyrfi ferè cubitales. *Flores* habitiores, pentapetali, aurei, præter petalum quintum, feu floris minimum, quod rubet, in quinqueungui perianthio, decem ftaminibus, & filiquæ embryone donati. Quibus *Lobi* furvi, cartilaginei, craffiufculi, uncias tres aut quatuor longi, ad pediculum unam lati, in gibbo duas, fupernè in mucronem reflexi, fubfequuntur. *Semen*, ceu phafeoli, fpadiceum, amarum, quod *Indi* fuis Antidotis contra venena addunt. Decoctum *Ligni* utuntur in cafu ex alto, ad fanguinis grumos diffolvendos, dyfenteria item, & diarrhœa laborantibus, hœmoptoicis, tuffientibus, afthmaticis, nephriticis, dyfuria moleftatis propinant.

5. *Lignum Brafilium alterum*, Anglis **Red-wood**, & **Vernim-Bock**. Nequaquam *frutex* eft, ut prius, fed *arbor* magna, craffa, & frondofa, rarior in *Luzone*, nec meditullium tantùm, ut in priori rubrum, verùm tota caudicis fubftantia obfcurius rubens. Invenitur circa vicum *Paranas*, in *Leyte*. *Folia* priori fimilia, utì & *flores*, & *fructum* effe ferunt.

6. *Crifta pavonis*, Hifpanis *Spuela del Cavallero*, in Luzone *Calaycagay*, in Leyte *Paniniptun*, in Jucatan *Czakzinkin*. Arbufcula eft, frequentibus fruticans virgultis, quandoque duas orgyias alta, *foliis* gaudens decompofitis, alternis, ex compofitis communiter duodecim, & his conjugatis, quorum quodvis 12 aut fedecim *Tamarindi* foliolis amplioribus, concinnatur conftantibus. *Flores* racematim in fummitatibus prominentes, in vix non palmaribus peedunculis, ex viridi, & quinqueungui utriculo erumpentes, pentapetali, petalis ex tenui in rotundum definentibus, feu cochleariformibus, croceo-rubentibus, & per ambitum flavo limitatis, necnon minutim, & crifpè fimbriatis: Et umbilico, decémve triuncialibus, purpureis, ac crocatis ftaminibus, exornant plantam. *Siliquas* maturat nigras, fefquipalmares, mucrone armatas, leviter ventricofas, *femine* refertas viridi-fufco, phafeoli, quo fonum edunt. *Radix* lignofa *Levifticum* redolet, *cortice* integitur *Rubiæ Tinctorum* rubicundiore.

7. *Alalangad*. Arbor mediocris, cortice albicante, foliis, & filiquis fimilibus *Calaycagay*.

8. *Cupang*, *Arbor* eft altiffima, læta, & frondofa, *ligno* albido, & tenero. *Folio* luxuriat pennatim decompofito, fcilicet ex triginti quinque paribus pennarum in una tricubitali palma, penna fingula ex feptuaginta paribus feffilium foliolorum conftante. *Lobus* fermè cubitalis eft, uncia latior, ad pediculum gracilior, niger totus, & nervulis proftantibus exaratus, *officula*, feu *femina* habens oblonga, atra, duriffima, communiter N°. viginti uno, nucleis carnis folidæ, viridis, & leguminofæ. *Flos* luteus ex crebris ftaminibus, in prælongis pediculis.

9. *Agoho*, *Aguhu*, *Guijo*, l. *Cagoho*. *Arbor* magna eft, *folia* ferens decompofita ex duodecim vel fexdecim compofitis, quorum quodvis rafum ex quadraginta vel fexaginta, minutulis, ut Folia *Acaciæ*, concinnatur. *Fructus* creberrimus eft folliculus, fimilis folliculo *Senæ*, nifi productior effet, *femen* oblongo-compreffum, nigrum. *Lignum* navibus aptum. *Diftincta* ab hac eft *Agoho*, Species *Cinnamomi* Syl.

10. *Acacia vera*, feu *Spina Ægyptia*, in Luzone *Aroma*, Mexici *Mifquitl*, & *Guichache*, Peruvianis *Guacia*, Jucatanenfibus *Kantix*. Fruticofum, fpinofum, & perpetuò virens eft *arbuftum*, longa, & multiplicia fpargens virgulta, non adeo recta, fed aliquo modo per intervalla in angulos coacta, ubi continuò binis armatur aculeis, ex quorum medio *folium* decompofitum, aut plura, ex aliis plerumque duodecim, compofitis fibi oppofitis conftans, quorum denuo quodlibet pluribus, paucioribufque quinquaginta perpufillis foliolis ftipatur, unde liquet confonum veritati fcripfiffe *P. Bellonium* in fingularium *lib.* 2. trecenta & quinquaginta, *Acaciæ* foliola pollice contegi poffe. Ad horum foliorum decompofitorum latera, cum tempore alia duo prorumpunt minora, alarum modo appenfa, in quatuor tantùm divifa alia folia compofita. Ex horum finu quinque, feptem aut etiam plures protuberant granulatæ fphærulæ, pediculo innixi tenui, unciali, ex viridi primùm pallefcentes, mox in floreos, villofo-holofericeos, aureos, fuaveolentes explicandæ globulos. Quibus canefcentibus, & defluis jamjam ftaminibus fericeis, filiquæ fubfequuntur teretes, digitum craffæ, palmam longæ, ventricofæ, recurvæ, virentes immaturæ, & valde adftringentes, at maturæ nigricantes, & gummofo fucco refertæ, feminibúfve prægnantes luteo-fufcis, N°. 24. pluribus, aut paucioribus,

oribus, similibus Ceratii. *Gummi* quod *Officinæ* Arabicum vocant, Mexici fundit copiosum, in *Luzone* paucum. *Succus* recens capillum nigro inficit colore, & serpentia coercet ulcera. Hujus effigiem perpulchram & cæteris elegantiorem vide in *Ephemeridibus* Medico-physicis *Germ. Acad.* Nat. cur. *Decuriæ* annorum secundæ *Anni* quarti *fol.* 2. *Descriptionem* verò in *Florum* cultura *Joannis Ferrarii* f. 209.

11. *Acacia vera altera*, seu Luzonis *Mahareb*. Hanc itinere *Silano* ad *S. Nicolaum*, & *Tunasano* ad villam *S. Petri*, prima multo crassiorem, & altiorem, sed & pariter frequenti fruticatione sylvescentem observavi: *Folia*, *Spinæ*, similia sunt *Aromæ*: *Florum* petioli, seu rudimenta non ut in priori orbicularia, sed oblonga, *Betulæ* Julis, aut *Piperis* longi nucamentis similia, similiter & flores ipsi oblongi, unciales, flavi supernè, ad imum cœrulescentes, vetuli verò canescentes, odoriferi ut *Aromæ*. Siliquas non reperi, ferunt esse similes priori.

12. *Acacia tertia*, in Luzone *Quamochil*, Mexici *Quamochitl*, *Nakazcolatl*, & *Katzim*. Semper virens, spinosa, & incondita est *arbor*, passim solo sterili, sicco, arena, & lapidibus referto proveniens, similibus ut *Acacia* vera armata spinis, simili quoque cinereo-maculoso intecta cortice, & simili gaudens quoad formam sericeo-staminoso flore, sed candido, inodoro, in brevi pediculo racematim congesto. Similiter & ex Spinarum sinu, ut *Acacia* prima promit folia, quæ in uno pediculo, mox diviso, denuo bina ac bina, obtusa, unciam ferè lata, binas longa, coloris foliorum *Rutæ*, exeunt. *Siliquæ* semper in gyrum retortæ, ferè spithameæ, undecim sæpius ventricosis interstinctæ torulis, ex candidè virente rubentes, quæ eduli, saporis cum dulcore modicè adstringentis, fungosa, necnon candidissima, officulum perpolitum, & nigerrimum offi *Tamarindorum* minus includente, turgent carne. *Fructus* decoctum in alvi fluxu, & vomitu commendatur. *Cortex* tinctoribus, & byrsodepsicis unà cum *Ananaplæ* deservit.

1. *Zhampacka* in Luzone, Goæ *Zhampem*, Sinis *Gipè*, vocata, seu *Amomum Clusio à Joanne Pona* missum. *Arbor* est mediocris, *foliis* alternis, spithamæis, mucronatis. *Flores* crocei, perianthio primùm unico coercentur, quo aforè disrupto *folia* duodena, aut plura, crassiuscula, sesquiuncialia, odorem sanè florum omnium suavissimum longè latéque diffundentia, expanduntur, quorum in umbilico conulus, *Julo* piperis *longi*, aut *Betele* similis, ex viridi lutescens, & ad imum plurimis candidis semine *Cymini* longioribus apicibus circumseptus assurgit, qui masticatus, foliis ipsius floris magis *Cardamomum Officinarum* sapit, & redolet cum morsicatione. *Amomo* substituerem hunc florem si mihi legitimum *Dioscoridis Amomum* deesset. Ex caudice verò, & ramorum crassioribus, nequaquam florem insequendo, *fructus* cinereus, avellanâ nuce major, & in racemum congestus provenit, cujus maturi, crassa, nonnihil aromatica, & biforis theca finditur, quináve, aut sena, dura, nigra, variè compressa, & inæqualia, alba medulla farcta semina, & incarnata cuticula (sub qua massa lactea intensè amara, & acriuscula) cooperta gratiosè ostentat, & prodigè dispergit. Florum aqua dd. deliquiis succurrit animi, & cordis medetur palpitationi. *Oleum* ex *Floribus* paratum proficuum est doloribus conjuncturarum, & tremori manuum. *Luzonis* Indæ *Flores* Zhampacæ, *Alanguilang*, & *Balioco* oleo infundunt *Sesamino*, capillis inungendis deservituro, idem ferunt facere *Sinarum* mulieres, & idem, habet *Bontius*, Indicas fœminas, *Zhampaccam* nobili suo *Unguento Borborii*, ut corpus à capite ad calcem eo inungant, adjicere. Unde olim opinio mea *Zhampakham* verum esse *Amomum* non leviter fulciri videbatur, *Amomi* scilicet celebris Unguenti mentionem legens: Pinguescat nimio madidus mihi crinis *Amomo*. Apud *Sidonium*: Indus odorifero crinem madefactus *Amomo*. Apud *Senecam*: Pingui madidus crinis *Amomo*. Et *Persium*: Compositus lecto, crassisque lutatus *Amomis*. Et *Ovidium*: *Spissaque de nitidis tergit* Amoma *comis*. Scilicet antequam legitimi *Amomi*, *Dioscoridis*, seu *Luzonis* Tugùs *notitiam* habuissem.

2. *Zhampacæ Species* est arb. *Alanguilang* Zebuanorum, Bysaiarum *Burac*, *Layo*, seu *Huramao*, Sinarum *Inyauhua*. Quæ alta est, ramosa, nec multùm comata, & valde distorta, *folia* habens foliis *Champacæ* latiora, duriuscula, nervosa, saporis tantillùm aromatici ex subdulci. *Flores*, qui ex grossulis, carnosis, tenuibus, digitum longis, & sæpius in cincinnum reflexis, senis, & ex viridi-pallentibus foliis constant, præ reliquis floribus, unà cum floribus *Zhampacæ*, hoc speciale habent, quod non statim, ac explicantur, justæ sint magnitudinis, nec mox flaventes, aut illi crocei, ac odoriferi, sed quod longo dierum intervallo, paulatim maturescant, & magnitudinis, & coloris, & speciosi odoris sumant incrementum; toto de reliquo fermè anno abundant, odoris sunt *Narcissini*, saporis subdulcis cum aromatica acredine, & adstrictione. *Fructus*, ut *Zhampacæ*, flores non subsequuntur, sed loco diverso, ex caudice plerumque, & ramorum crassioribus protuberant racematim, glande habitiori compares, atro-virentes mox sublutei, molleculi, subdulces cum resinoso *Juniperi* odore, bivalves folliculi; *Semine* farcti parvo, compresso, pallido, insipido, duriusculo. De *florum* viribus vide in descriptione *Zhampacæ*.

De Arbore Sagnisan, *& ejus fructu* Amuyong, *&* Cardamomo.

Arbor *Sagnisan*, seu *Amuyongifera*, crassa, alta, & frondosa est, ut arbor *Zapotl*: *Lignum* albicat, *Cortex* subfuscus, Rami creberrimi. *Folium* quasi arboris *Zapotl* crassum, & tersum, parte pronâ clarè, aversâ atro-virens. *Flos* per sesquiuncialia interstitia exit mense *Octobri* in ramusculis, inodorus, quorum summitates foliis ordinariis onerantur. De reliquo fermè *flori* arboris *Alanguilang* similis, scilicet triungui incumbens calyci, perianthio carente, folia explicat crassiuscula, oblonga, viridia primùm, flaventia cum jam maturescit, medium co-

 rymbus

rymbus candidulus, granulatus, crebris, & candidis coronatus ftaminibus occupat. Floris *fapor* eft ipfiffimus fructûs maturi, non nihilum morficans. *Fructus* corticofum pericarpium ventricofum evadit quando plures uno continet nucleos : Viret principio, flavefcit, rubet, nigricat. *Nucleus* recens divifus coloris eft incarnati, ut *Nux Arecæ*. Folliculoforum verò horum fructuum corymbi, aut racemi è ramorum majoribus & caudice tempore florum prodeunt ; Hæ uniforæ in racemos corymboides congeftæ filiquæ fcabræ funt, fubnigræ, & ex tereti nonnihilum ventricofæ : Semen *Amoyong*, feu grana ruffefcentia, magnitudinis ciceris, angulofæ, five formæ incertæ, & diverfimodè compreffa, aromatica, & *Caryophyllorum* modo morficantia, concludentes ; *An* Cardamomum *Veterum* ? Grana fiquidem ifta Indiæ fructus funt, plena, frangenti contumacia, occlufa & farcta, guftu acria, fubamara, & odore caput tentant, & excalfactoriam habent vim, ut *Diofcorides* expetit: Oblonga funt, & pinguia, & odore *Cofto Arabicâ* viciniffimo, ut *Plinius* requirit : Imò & faporem habent *Nafturtii*, & quiddam amaritudinis poffident, ut vult *Galenus*. Hæc demum *Indi* Magiftrâ experientiâ edocti, & ego in nervorum refolutione, ftupore, contractura, & fideratione : Convulfionibus fpafmodicis, & in vagis conjuncturarum Scorbuticorum doloribus, contufa cataplafmatis modò impofita, aut in balneo vaporofo adhibita, vel oleo inde parato inuncto, feliciter, &
VIRES. magno femper utor ægrorum emolumento. Internè No. 5, affumpta alvum movere volunt, ventris, & ventriculi tormina difcutiunt, vomitus cohibent, urinas, & menfes cient, febres fugant, & lumbricos. *Indi* verò ad febres fugandas grana commanfa affumunt, & ex cortice radicis balneum addunt, necnon nuculas, & radicis corticem de collo fufpenfa gerunt : Quod & à contagio, infufflatione veneni, & maleficorum prætenfionibus præfervare afferunt. Venenatorum animalium præterea morfibus medentur,pota & impofita. Mafticata pro apophlegmatifmo deferviunt inApoplexia, *&c.* & dolorem fedant dentium. Siliquarum putamina prohibent hypercatharfim. Diofcorides *Amomum* in racemi modum convolutum exiguè fruticare tradit. Plinio *Amomi* uva frutice venofo, palmi altitudine in ufum venit. Quæ verificantur de plantæ *Tugùs* florum thyrfo, ut capite *de Amomo legitimo* fcripfi. Verùm fimilitudinem fruticis *Amomum* inter, & *Cardamomum*, quod *Plinius* Amomo *fimile* effe nomine, & frutice clariffimè afferit ; in planta *Tugùs*, & arbore *Sagnifan* non invenio : Si illud Diofcoridis *exiguè fruticare*, & Plinii *palmi altitudine frutice*, ad *Amomi*, & *Cardamomi* venofum, feu fibrofum pediculum, aut fcapum, five ad ipfius florum thyrfi palmarem divaricationem referre non licet.

Sagnifan altera folia promit *Juglandinis* breviora, glabra, fplendentia, & ex atro virentia. *Fructus* Siliqua delibratus nucem ferè avellanam æquat, minus priori acris eft, & quodammodo in gyrum contortus, fpongiofus, levis, & unus, aut bini una in filiqua.

Arbores Siliquofo-folliculofæ Lobo *unifori.*

1. *Santalum rubrum Luzonis*, Indis *Apalet*, & *Sangue*. Arbor magna eft, & erecta. *Lignum* ligno *Balayon* magis rubrum,& tractu temporis adhuc magis rubet, tingit, ac inficit modicè, odoris eft fuavis, at longè inferioris Santali citrini, evanefcentis. Variæ defervit parandæ fupellectili, ut *Balayon*, & *Nagæ*. Rafura vulneribus infperfa fanguinem profluentem fiftit, & vulnera ad cicatricem perducit. An *Apalet* ? Lignum quod in montibus *Maragondon* ceditur *Balayon* intenfius rubens ? Folia *Apalet* fubrotunda, mucronata, undecim communiter in uno ramufculo, alternè exeuntia, ima fefquiuncialia, ad apicem palmum longa, foliis *Balayon*, & *Nagæ* fermè fimilia. *Florem* ferunt effe rubrum. Fructum *Lobum* uniforem, bipalmarem, palmam latum, coloris rofei : qui dehifcens, nuces glandi fuppares, nigras, in candido calyce, alterna ferie digeftas quafi in difco offert. Nuclei fua vifcofo-refinofa mucagine aurifabris glutinis loco deferviunt ad opera filo-granata compingenda.

2. *Malabonod*, aliis *Bangad*. Arbor mediocris, luxurians folio amplo, fpithamæo, cujus pars prona helvo obfita eft villo. *Flores* in racemis, pentapetali, fimiles floribus *Calumpan*, primùm dehifcentes, fed fupernè cohærentibus foliolis, mox totaliter repande adaperiuntur, de reliquo ftellati, pilofi, internè rubentes, deforis virentes, in fpithamæo, rubente, & pilofo ramufculo frequentiffimi. *Fructus* funt *Lobi*, turgentes, quafi holofericei, coloris pulchelli, cinnabarini, obtufi, & unifores, in apicibus congefti, qui maturi dehifcunt, & rofam quodammodo fimul fumpti effingunt. *Nuclei* nuce avellana minores, inutiles, albo, & carnofo tecti cortice.

3. *Lanotan*, Arboris hujus *fructum* accepi, erat autem *Lobus* uniforis magnitudinis ovi anferini, coloris helvi, conftans craffo, folidiori, fuberino cortice, continens duas feries contiguè compactorum offium corneorum offibus *Zapotl* nigri fimilium, figura, magnitudine, & fubftantia.

Arbores

Arbores Fructu *carneo producto, quafi filiquofo* Bivalvi *aut* Plurivalvi.

DE *Mangle*, ejus *Speciebus*, & *aliis* quæ in *Manglar*, id eft, locis uliginofis, maritimis, æftuariis, aut aquâ falfuginofa irriguis innafci gaudent.

1. *Mangle* Oviedus, *ex quo* Clufius, & Nirembergius, *folia* tribuit craffa, majoribus *Pyri* foliis fimilia, *filiquas* craffas, bipalmares, *Caffiæ folutivæ* fructui pares, pulpâve medullæ offium fimili farctas, & per frondes fefe ad aquam, aut humum demittentibus funiculis radicari fcribit. Arbor ad fabricas ædificiorum felecta.

2. *Mangle Species* eft Luzonis *Bacau*, *Buchau*, *Bachào*, *Bacauvan*, *Folium* habet *Mangle*, fibi oppofitum, faporis, utì *fructus* fubadftringentis, & nonnihilum falfi: *Flos* candidus eft, ex ftaminibus conftans, pufillus, in quatuor alabaftris binus ac binus exiens. *Fructus* fubater, lactefcens, formæ lagenulæ, in ventris modum parte infima turgefcens, ex qua virga lenta, & flexibilis, viridis, aliquantulum verrucofa, digitum craffa auricularem, & fefquipede longior nonnunquam propendet: A caudicis callofis excrefcentiis frequentes exeunt rami humum petentes, ubi radicantur. Arbor igni deftinata, Spathifera.

3. *Sual*, Species eft *Bacauvan*: Cui fimilia fert *folia*, & *fructum*, fed coronato infidentem calyci.

4. *Tanghas*, *Tangal*, *Tongol*, *Tungul*, *Tangog*, *Tungug*. Species eft *Mangle*. *Folia* fociata, craffa, terfa, coriacea, ut folia arb. *Dohat*, & *Dangcalan*, fubrotunda. *Fructus* longus eft, ut *Caffia fiftularis*. Caudicis *cortex* Indis *Baroc*, lacteo liquori *Nucis Indicæ* Cocci, *Tuba* vocati impofitus, eum acefcere prohibet, imò quotidie magis dulcem, & vinofum magis reddit. Similiter additur & *Pangafi* vocato liquori, fermenti loco, ut vinefcat. Defervit & fcabiei, & ulceribus, prouti & tinctoribus cum cort. *Quamuchil*, & *Ananapla* fufco, aut nigro colore inficiendis. Trunci *matrix*, feu *cor* alburno liberatum, ftriatim rubet, & amaricat.

5. *Bioas*, l. *Viuás*, feu *Balanguiguan*, Species eft *Mangle*, fert *folia* conjugatim exeuntia, fefqui, aut bipalmaria, ferè palmam lata, mucronata, terfa, & fplendentia. *Flos* ex quinis mucronatis, craffiufculis, angulofis ad medium, & viridibus conftat petalis, albis & brevibus ftaminibus plenus. *Fructus* viridis eft, carnofus, fexangularis, digitum longus, & craffus, muria conditus *Indis* Olivarum, & Capparorum *loco* defervit, ut fructus *Bungalon*, *Piapi*, *Bilucao*, & alii.

6. *Bungalon*, l. *Bungalod*, l. *Bungalo*, l. *Bungalonos* Species, eft *Mangle*, arbor lactefcens, cujus lac ictui *Paftinacæ Marinæ* medetur, à radice mittit ftolones minores quàm arb. *Bagatpat*. *Fructus* oblongus, ut parvæ candelæ. *Florem* viridem, carnofum, cordiformem, & edulem *Piyapi*, *Apiapi*, *Apipi*, *Piapi*, vocant. *Folia* conjugata, oblonga, obtufa, parte averfâ albicantia, fupina, obfcurè virentia, quafi exfucca. Truncus arboris *ligni* folidi, coloris terrei, tenacis, in quo in mille gyros retorti, difcurrunt pectines, plerumque cavus, quem vidi maximum, tredecim fpithamarum erat in diametro, hinc tympana, *Alembici* pro *Arak* deftillando, & *Cupæ* pro balneis inde parantur.

7. *Hangaray*, l. *Hangalay*, Species *Mangle*. Fructum *Bufaing* vocant, eftque diftinctus à *Tavving*, & formæ parvæ candelæ.

8. An *arbor* eadem *Langaray*, l. *Langara*, aliis *Quifiu*? Arbor procera, *flore* candido, qui prorumpit antequam folia, quo apes plurimum delectantur. Hujus *fructum* Byioas *vocant*, ut fructum *Balanguiguan*.

9. *Butavuta*, id eft, excæcans, arbor eft gaudens æftuariis, lactefcens. *Folium* gerit fimile *Arb. Anonang*, indifcriminatim exiens, leviter, & rarius denticulatum, craffiufculum. *Fructus* oblongus eft. Ligni fumus tumefacit, lac excæcat, *Lignum* flammam non concipit ficut lignum *Malabago*, *Tubug*, *Hamingdang*, *Sulbang*.

10. *Bagatpat*, Arbor eft magna, *folio* fociato, craffo, *Pyri* folio latiori, ramufculis geniculatis. *Flore* majori, ex mille candidis ftaminibus, croceis *apicibus* faftigiatis conftante, ex cujus medio fructus novelli longior prominet umbilicus. *Fructus* eft pomum, calyci in fenos, carnofos, & mucronatos alabaftros repartito infidens, ex orbiculari compreffum, in palmarem & tenuem definens umbilicum, internè duodecim aut fedecim divifionibus interftinctum, *Aurantii*, aut *Limonis* modo, acidum, & diarrhœa laborantibus conferens. Ligni cinis Sali præ reliquis conficiendo defervit. A radicibus creberrimi affurgunt ftolones, communiter aphylli, nonnunquam tamen in novas exurgunt arbores. *Hoc* Indi *Dool*, *Daluru*, & *Pagode* vocant, funtque fubftantiæ Suberinæ, & facilè inflammabiles, hinc facium vices præftant, & igni noctu confervando aptiffimi funt. Decoctum verò horum commendant potum pro fudore in frigore fufcepto, morbo Gallico item, lepræ, afthmati, hecticis & phthificis conferre ferunt.

11. *Palatpat*, Species & *Bagatpat*, cujus *folio* gaudet & *fructu*, qui tantummodo longior eft.

12. *Balimbago*, eft Malabarenfium *Bupariti*. Arbor eft mediocris, ramofa, fluviorum amans, ligni leviffimi, pro carbonibus pulvere pyrio conficiendo, ut lignum Taquebaffin, aptiffimi. *Folium* eft hæderaceum, feu *Abutili*, Flos *Bellmufci*. *Fructus* eft pericarpium ficcum, in calyce, & palmari pediculo, pentafore, quod virens lacte coloris *Gummi Guttæ* fcatet, magnitudinis, & formæ *Pyri Mofchatellini*, femina habens cicere longiora. *Cortex* radicis vomitorius eft,

eſt, doſis ℥ij. in diarrhœa inveterata, utì & febribus diuturnis, colico dolore, & ciborum indigeſtione. Ex flore oleum paratur arthriticis conducens, dolorem leniendo. Ex cortice *Balimbago, Malabago, Bago, Lipnus, Sayapo, Balitung,* l. *Balitlong,* & *Nabo,* & *Anabo. maybulu* arborum libro interiori fibræ, ut *Cannabis* colliguntur, ſicut & ex Volvuli *Colian, Curambot, Hagnaia,* & *Biasbiaſan,* retibus, funiculis, & ſimilibus parandis aptæ.

13. *Cagamio,* Arbor creſcit in *uliginoſis, fructu* eſt mediocri, rubicundo, *matrice* caudicis rubente.

14. *Nilad,* Arbor mediocris, rariſſimè recta, *ligno* ſolido, & compacto ut *Molavin,* ubi abundat *Mangle,* locum vocant *Manglar,* ità ubi *Nilad,* Maynilad, *unde corruptè* Manila. *Fructus* carnoſum, viride, teres, & hamatum corniculum.

15. *Alimbaubau,* & 16. *Tunqui,* Species ſunt *Mangle.*

Mangle, ſeu *Bangle* Species ſunt & 17. *Botong.* 18. *Baag.* 19. *Lamonlamon.* 20. *Siguir.* 21. *Nigini.* 22. *Sagubac.* 23. *Sahat,* vel *Anahat.* 24. *Culiap.* 25. *Litir.* 26. *Tinunga.* 27. *Ulampihan,* & 28. *Burablub,* quæ *fructum* gerit cœruleum.

Pariter, ni fallor, & 29. *Kilat,* l. *Quilat.*

1. *Terebinthus Luzonis quinta,* ſeu Indorum *Rapodapo.* Arbor abundat in *Bito,* & *Abuyo,* & *Tabaco,* vico oppoſito *Inſulæ Catanduan.* Ubi reſinam colligunt, quæ ſubfuſca molliuſcula, confuſanea, nec facilè digitis hærens, odoris Benzoini, cujus ſpecies eſſe videtur, mittitur & *Buraguen, Samar,* ſeu *Palagpag,* & *Igbabao.* *Folia* ſunt compoſita in apicibus ramorum congeſta, ut arboris *Banquiling,* ex quindecim flavo-virentibus, ſociatis, palmaribus, mucronatis conſtantia.

2. *Lapolapo,* arbor non eſt reſinoſa. *Florem* fert quaſi morellum, magnum, formæ ferè *Heliotropii,* qui *Indis* replendis pulvillis, tomenti loco, deſervit.

3. *Baléte* abundat in *Zebu,* liquor eſt ſubfuſcus, reſinoſus, *Ambram* redolens. Sinis *Hayangſay,* id eſt, præſervans à tinea, ut *Ambarum* Griſeum, & *Nigrum* dicitur.

4. *Tangay* Pampangi liquorem vocant odoriferum, *Balſamo* ut narrant ſimilem *Peruviano.*

5. *Samálo* Byſaianis *Balſamum.*

6. *Samála* Tagalis *Liquidambarum.* An *Tangay, Samalo* & *Samala,* unum & idem?

7. *Dariangao,* l. *Dadiangao.* Arboris *lignum* griſeum eſt, ſolidum, durum & ponderoſum. *Cortex* tenuis, deforis fuſcus, internè candicans, friabilis, ſaporis farinacei luteo inficiens. *Folium* lætè virens, & *Laurino* latius eſt. Gummoſo-reſinoſus liquor ex inciſo caudice profluens, liquore *Rapodapo,* l. *Daporapo,* magis niger, & odoratior, redolens Ambarum, qui internè exhibitus dolores compeſcit colicos, cæterùm ad odoramenta, & ſuffitus ab *Indis* colligitur. An *Ambarum* quod vocant *Nigrum*? aut ejus materia?

8. *Terebinthus Luzonis ſexta,* Indis *Oling, Uling,* l. *Uli.* Aliis *Cayangcang* & *Bolotic.* S. *Arbor reſinifera de Paynan.* Arbor eſt altiſſima & procera, *folia* gerit ſibi oppoſita, unciam lata, & tres aut quatuor longa, craſſiuſcula, parte ſupinâ, glabra & terſa, pronâ minutiſſimè ſtriata, obtuſa, pediculo inſigniori, & nervo per medium excurrente carentia, *foliis* Viſci quodammodo ſimilia, & communiter quina aut ſeptena paria ab uno incrementi, ſeu renovationis ramuſculi nodo, uſque ad alterum. De *Flore* & *Fructu* nihil valui ſcire. *Cortex* notabiliter adſtringit. *Reſina* de craſſioribus ramorum, groſſarum adinſtar nonnunquam columnarum in terram uſque pertingentium ſponte defluens conglomeratur. Affertur in fruſtis majoribus, homogeneis, nec confuſaneis, coloris *Colophoniæ,* ſeu *Succini* opacioris. Eſtque minus elegans, ac pellucida quàm ſit *Reſina de Hilocos,* ſed hac friabilior, & anguloſè fragilis, promptiſſimè flammam concipiens, *Olibanum* quaſi olens, & emollita eleganter ſigillatoriæ ceræ modo impreſſas reddens formas. An ejuſdem ſpeciei ac *Reſina de Hilocos*? Nam & utraque in marinâ decocta in rarum, albeſcens, ſpongioſum & poroſum maſſæ fermentatæ adinſtar excreſcit corpus, & multò magis ſi addita cera colliqueſcat, cui immiſceri impoſſibile, nullo etenim modo cogi aut uniri poteſt. An *Gummi Animæ* ſecundum?

9. Alia affertur de *Paynan* pariter in magnis fragmentis, verùm albicans, pallida, necnon confuſanea, ac ex ſtillis majoribus, ſuper ſtillas coagmentata. An *Gummi Animæ* tertium? *N. B.* Nec illa de *Hilocos,* nec hæ duæ de *Paynan* differentiæ, picando, ut reliquæ reſinæ deſerviunt.

10. *Terebinthus Luzonis octava, Bintoco.* Arbor mediocris. *Folia* formæ *Lanceæ* infrà medium anguloſè ventricoſa, odorifera. *Lignum* albiſſimum. *Radix* ſubflava, ſimilis radici *Dalabrab,* ſed inodora, ſubamara cum acredine. Venenis adverſatur, ideò Antidotis additur, deſervit & pro balneis. An *Bintocco,* l. *Bintogo* Reſinoſus, & flavens liquor, *Terebinthinæ Cypriæ* ſimilis, eáve magis flavens & odoratus, Vernicis ad ſculptilia illuſtranda vices gerens, liquor hujus arboris? *Bintocco* ſynonyma eſſe videntur *Hagac-hac,* l. *Agac-hac, Apitong,* & *Malabaho.*

Agallochum,

Agallochum, seu *Lignum Aloes Mexicanum.*

1. MExicum defertur *Quaibacâ,* & Sonorâ *Xylaloes,* Hispanis *Linaloè,* & ob odoris fragrantem suaveolentiam, cistis, scriptoriis, & sphærulis precatoriis conficiendis inservit. Arbor videtur esse sat magna, ut ex fragmentis colligere potui, lignum odoris præstantis, & *Agallocho Officinarum* vehementioris, saporis multùm amari, sed non ita compactum, durum ac ponderosum ut *Officinarum,* verùm leve, molleculum, resinosum, coloris & pectinibus majoribus *Ligni Pini,* at tractu temporis magis fuscum evadit. *Cortice* integitur tenui, coriaceo, tenaci & resinoso. *Folia* ut referunt foliis *Tautauen* non multùm dissimilia. Prolicui inde *Mexici* oleum per descensum, & copiosum collegi: Salem ex incinerato conficere tentavi, verùm cineris parùm admodum, & salis nihil collegi.

2. *Agallochum Officinarum,* ut *Simon Sethi, Serapio* & *Sinæ* innuunt, & in ipsis fragmentis videtur, est *meditullium, cor,* seu *matrix* caudicis, aut ramorum crassiorum, quorum alburnum sponte in sylvis, aut terra defossum computruit. Idem siquidem evenit in *Luzone* Ligno *Taratara,* ligno *Malabac-hau,*& ligno *Malapangdan;* sed nota *Malapangdan* & *Taratara,* cujus lignum exterius sponte in montanis computrescit, sine comparatione magis compactum, ponderosum, & odoratum evadit, eò quòd studio cæsum, & terrâ inhumatum fuit ut putredinis interventu corrumperetur.

Lignum Aloës Manilam *Sinæ* de *Chauchinchina* deferunt triplex:

3. *Sokhio,* quod caudicis pars extima esse videtur, leve, coloris cinerei, ex nigro virgatum, amarum tantillùm, odoratum modicè, non gummosum.

4. *Thimbio,* est *Officinarum,* subnigrum, solidum & ponderosum, striis & venis intersectum, gummosum amarum, valde odoriferum, aquæ innatans. Hisp. *Calamba.*

5. *Gilam-bio,* ex cinereo est pallescens, molle, sed odoratum validè.

6. *Aliud* Kalapà delatum adservo, *Thim-bio* magis fuscum & magis ponderosum, & aquæ fundum petens.

7. *Aliud* præterea lignum Sinæ afferunt nigerrimum, odoris modici, quod *Vai-bio* vocant.

8. *Aliud* verò ruffescens, odoris præstantissimi, *Chi-tua* vocant.

Agallochi arboris *cortex* lacte scatet adeò virulento, ut si in oculos incidat cæcitatem causat, si in ullam aliam corporis partem pustulas excitet, cutemque inflammet. *D. Philibertus Vernatti* apud *D. Johannem Rayum.* In quo cum arboribus *Hypo, Arbore mortifera Argensolæ, Arbore Zeuva Machucæ, Mansanillo quam Botanici Mancinella vocant, Mansana de Acapulco, Alipata, Dalit, Camandag, Dita, Bysaiarum Exulcerante & Abuban, & Butabuta,* convenire videtur.

De quibusdam Arboribus Venenatis.

1. IPO, seu *Hypo* arbor est mediocris, folio parvo, & obscurè virenti, quæ tam malignæ, & nocivæ est qualitatis, ut omne vivens umbrâ suâ interimat, unde narrant in circuitu, & umbræ distinctu plurima ossium, mortuorum hominum, animaliúmve videri. Circumvicinas etiam plantas enecat, & aves insidentes interficere ferunt, si *Nucis* Vomicæ *Igasur,* plantam non invenerint, qua reperta vita quidem donantur, & servantur, sed defluvium patiuntur plumarum. *Antonius Molero* mihi retulit, post iter per Sylvosam viam, passum fuisse defluvium capillorum unius lateris, an forsan ex hac arbore? Hypo *lac* Indi *Camucones,* & *Sambales, Hispanis* infensissimi longis excipiunt arundineis perticis, sagittis intoxicandis deserviturum, irremediabile venenum, omnibus aliis alexipharmacis superius, præterquam stercore humano propinato. *An* Argensolæ *arbor comosa,* quam *Insulæ Celebes* ferunt, cujus umbra occidentalis mortifera, orientalis Antidotum. *An* Machucæ *Zeuva?* qui addit: Sagittis lacte fructus arboris *Mansanillo,* illitis vulneratos, non emori, sed intumescere, & hebetissimos reddi. Num *Mansanillo* idem, ac *Mansana,* seu *Pomum portûs Acapulco?* quod referunt primùm benè sapere, sed mox infernali ardore fauces, & interiora adurendo excruciare, quod si non perimit, sæpius mortales accelerat accidentes: Asportatur in naves, ut mures, & glires eo comesto intereant.

2. *Alipata,* est eadem arbor ac *Butabuta,* de qua supra. Arbor est maris littora amans, summopere nocifera, ut vulgus eam tanquam dæmonem fugiat, lac siquidem oculis inspersum momentò excæcat, & dolore immani dirè excruciat, quod *Fran. del Prado* mihi affirmavit, ità evenisse se vidisse cum *Indo:* Idem refert *Navarrete* in sua *Hist. Sin.* Verùm non solùm lac, sed & fumus inde concitatus excæcat, & umbra arboris, uti volunt, vestes corrumpit, & putrefacit. *Flores* hujus arboris exigui, odorati, quibus apes delectantur, sed mel amarum est.

3. *Dalit,* seu *Dalongdong,* alia est arbor mortifera.

Camandag, seu *Camandang,* aut *Taguc,* arbor est nocifera, ejus lacteo succo quem *Taguc* vocant sagittas inficiunt, quibus læsi vel tantillùm, pereunt.

4. *Dita,*

4. *Dita*, Magna, frondofa, & lactefcens eft arbor, viginti non rarò orgyiarum alta, dua circiter craffa. Caudicis *cortex* qui craffus majoribus, cinereis, & fubfufcis variegatur maculis. *Rami* majores, & minores, uti & ex his *folia*, femper ferè numero erumpunt quaterno verticillatim, radiatimque, per intervalla uno quafi ex geniculo, imò fex, feptem, octóve. *Folia* uncias decem, plúfve, minúfque longa, unam, & femiffim, & interdum duas uncias lata, mucronata, nervo per medium excurrente craffo, ex quo latera versùs, crebri, crifpantes, & tenues procedunt, cæteroquin tenera, parte averfâ candidula, fupinâ atro-virentia, faporis graminei, & tantillùm amari. Caudicis lacteus, & acidulus *fuccus*, ad ignem decoctus, ex atro ruffefcit, & venenum eft, quo homines, & animantia infecto inftrumento læfi emoriuntur. *Antidotum* hujus veneni, ipfius arboris eft radix orientalis, quæ mafticata, aut epota, lactis attemperat, & infringit malignitatem. Venenatorum quoque animalium morfibus, & aliis nociferis refiftit, febres fugat, alvi compefcit fluxus. *Lignum* facilè corrumpitur, & quàm citiffimè cariem fentit, nullius eft utilitatis.

5. *Arbor Byfaianum exulcerans* Indis, hujus *foliis* utuntur *Indi*, cùm fe infirmos effe fingunt, nam foliis cutim fricando, eam horæ unius fpatio, monftrosè exulcerant, remedium funt *folia* arboris *Balimbago*.

6. *Abuhan*, Arbor lactefcens, cujus lacte *Nigritæ* Montis *S. Matthæi* fagittas illinunt, quod *Cervos* & *Damulas* aut inebriat, aut perimit.

1. *Afpalathus*, *Diofcoridi* eft frutex lignofus, *fpinis* crebris aculeatus. *Duo* facit genera. Ponderofum, denfum, odoratum, fubamarum, & detracto cortice rubens, aut in purpuram vergens, quod optimum.

Alterum candidum inodorum, & lignofum quod deterius. *Arabum* arbor eft craffa. *Plinio* Afpalathus, fpina candida, magnitudine arboris modicæ, *flore* Rofæ. *Radix* Unguentis expetitur: fuavitate odoris inenarrabilis. Optima coloris ruffi, vel ignei, tactus fpiffi, odoris caftorei.

2. *Alpini* Afpalathus Cretica, eft frutex denfis ramis; *Spinis* albis, duris, horridis; *Cortice* caudicis albo, ad trium cubitorum, & plus altitudinem affurgens. *Flores* fuaviffimi funt odoris, parvi, multi, crocei, fparti. Plura *vide* apud *Johannem Rayum*. *Chabræus* vult *Plinium* de Afpalatho *fub titulo* Tari *fcribere*, fed *Tarum* ex *Garzia*, Lufitanis eft *Aguila brava*, feu *Agallochum Sylveftre*.

3. *Matthiolus* figna *legitimi Afpalathi* ex *Cypro* allati recenfet, ut detracto cortice ruffefcat colore purpureo, guftu fit amaro, materiæ denfitate gravis, & *Caftoreum* non obfcurè refipiat. Frutex humilis, fuaviter odoratus, amarulento guftu. *Serapio*, ut vult *Matthiolus*, de Afpalatho *fcribit* fub nomine *Darfifahan*.

VIRES. Galeno *Afpalathus* guftu quidem acris, fimul & adftringens eft; Facultate verò ex diffimilibus conftat, nempe partibus fuis acribus excalefaciens, partibus verò aliis, aufteris fcilicet, refrigerans, itaque utriufque ratione deficcat, & proinde ad putredines, & fluxiones utilis eft. Itáque *Schrœdero* ex *Diofcoride*, & *Galeno* calefacit, ficcat, adftringit: Unde ad ulcera oris, nomas genitalium, fordida ulcera, alvi fluxus, fanguinis rejectiones, & urinæ difficultatem, & inflationes commendatur.

Vide *Libro Secundo*, Titulo *Taratara*.

1. *Tanangui*, aliis *Mabupili*, arbor eft magna, *Folio* gaudens folio *Hindang* fimili, fed tenuiori, *lignum* exalbidum eft, hujus cor *feu* matricem *Byfaiani*, cujus alburnum fponte fuâ computruit, *Malapangdan* vocant, odoris fuaviffimi & vehementis, florum videlicet *Pangdan*, unde nomen.

2. *Hindang* arbor *folia* gerit fpithamea, palmum lata, craffa, venofa ut folia *Tanangui*, fufcè virentia. *Lignum* fubflavum, infipidum, odoriferum invalidè, fimile *Santalo Citrino Officinarum*. Minus ponderofum.

3. *Tolò*, Arboris *folium* venofum eft ut *Hindang*, fed minus, parte pronâ candicans, fupinâ obfcurè virens, fefquipalmare. *Lignum* album, fat folidum, recens fuaviffimè olet, qui odor cum tempore brevi evanefcit.

4. *Balonos*. Arboris *lignum* album, & magis, fuaviúfque olens quàm lignum, feu matrix *Malapangdan*. *Cortex* Pifcationi defervit medicæ.

5. *Lignum Colubrinum*, *Ngàlaffon*. Arborem majorem effe *Manungal* ferunt, abundat in *Leyte*. Recens radix flavet, in meditullio rubet, ficca albicat, contorta eft, amara, ac tenui contecta cortice. Laudant ut magnum Antidotum, feu ut loquuntur *Contrayerba*, adverfum febres, venena, & quæcunque nociva.

6. *Lignum Colubrinum*, *Pao de Cobra* Lufitanis, defertur ex *India*, facie eft *Tamarifcini* ligni, folidum, coloris grifei, faporis amari, cortice fubruffo, tenui & folidiufculo, ligno magis amaro.

Vid. *Iconem*, *Tab.* 42. *Fig.* 1. *Gaz. Nat.* &c.

7. *Tanbolingao*. *Arbuftum* eft mediocre, amans litoralia. *Folia* pulchra, terfa, lætè virentia, fpithamâ longiora. Radix *Rofmarinum* fapit, quæ antidotis additur. Hujus arbufculæ *ramufculum*, aut *ligni* fruftulum fecum habentes, indemnè poffe tractare ferpentes referunt. Abundat in *Bohol*, *Loboc* & *Dauvis*.

8. *Palo de Ponzona*. Adverfum venena omnia deprædicatur. *Lignea* materies, alba, folida, infipida. *Cortex* verò tenuis, grifeus, & modicè amaricans.

9. *Palo de Calenturas*. Febrifugum eft *lignum*, materies levis, fiffilis, faporis amariffimi. *Cortex* fubfufcus, craffiufculus, amarus.

10. *Balocas*, arbor mediocris, *folio* gaudens cubitali, craffiufculo, venofo, mucronato, flavefcente. Radicis *lignum* folidum, & album, *cortex* exalbidus, craffus, friabilis, facilique negotio etiam inter digitos in pollinem reducibilis, faporis amaro-adverfi. Utuntur eo *Indi* contra affumpta venena, in colico dolore, alvo adftricta, & fpecialiter ad lumbricos pellendos

dos pondere ʒß exhibendo, alvum suaviter subducit. In fotu item, balneo, & vapore cum aliis in lepra, & lue venerea.

11. *Lobag*, id est intestina exprimens. *Radix* est arboris, virium *Pangaguason*, purgans, febrisuga, Alexipharmaca. Venenis, & viperarum morsibus antidotum, veneficiis, & philtris remedium, alvi fluxibus auxilium. *VIRES.*

12. *Ronas*, Arbusculæ *radix* est, alvo adstrictæ, colicæ, & obstructionibus hepatis, suaviter relaxando, succurrens.

13. *Betis Pampangorum*, seu *lignum sternutatorium*, & *lumbricos pellens*. Arbor magna est, *lignum* solidum, ponderosum, incorruptibile, ligno *Balayong* vix non simile, sed magis ponderosum, & obscurius rubens, aquam inficiens colore cymatili, ut arboris *Nagæ*, saporis amari. *Folium* habet nervosum fermè cubitale, sesquipalmam latum, alternum. *Fructus* sunt exigua seminis pericarpia, fasciculatim congesta, caliculis insidentia. Vires *titulus* indicat.

14. *Palacat*, Arbor similis *Panabol*, mediocris. *Cortex* coloris terrei, nigrescentis. *Folia* foliis *Panabol* magis tersa, molliuscula. *Cortex* radicis exterior niger, interior ex albo rubescit, odoris quasi *Thymi*, *saporis* acris, cum stipticitate. Aliis additur Alexipharmacis, contra venena.

15. *Ygbuhat* Bysaiarum, aliis *Ygbubuhat*, id est resuscitans mortuum. Aliis *Manyhaya*, aut *Manigaya*, id est liberans ab incantatione. Aliis *Pamugat*, l. *Pamuhat*, id est curans recidivas. Defertur *Zebu*. Arbuscula, altitudinis orgyiæ unius, crassitudinis carpi ad caudicis imum. *Folium* gerit atro-virens, spithamæum, & mucronatum, sociatum, trinervium, & nullius saporis specialis, in ramusculorum apicibus confertim congestum. *Fructus*, vel potius fructûs nucamentum est julus longiusculus, obscurè virens, asper. *Radix* coloris terrei, *cortice* dulcescente cum adstrictione, mox morsicante, odorato ut *Caningag*. Hæc purgans est, febrisuga, alexipharmaca, venenis, veneficiis, & viperarum ictibus resistens. Utuntur eâ, & in cephalalgia, & aliis doloribus vehementioribus, arthritide, spasmo, contractura, seu Paralysi, imbecillitate stomachi, & cordis affectibus, diarrhœa, recidivis, & morbis incertis: Ad alvum inobedientem emolliendam, pondere ʒ. facilitandum partum, fœtum mortuum educendum, lochia retenta evocanda, propinando. In his affectibus, & succo uteri regionem fovent, & balnea inde parata vaporosa, addito *Pancoro*, & *Panhacar* recommendant. Infusum dentes vacillantes corroborat.

16. *Pangaguason*, vel *Pangagbasun*. Arbor mediocris, sed communiter crassitie *Cannæ Bacagay*, altitudinis verò orgyiæ unius tantùm. *Lignum* pallidum cortice tegitur nigro, matrix, & radix morella, medulla spongiosa, tenuis, alba. *Folia*, novella, alterna, spithamæa, biunciam lata, mucronem versus latiora, quasi obtusa, supernè obscurè virentia, infernè dilutè morella, tersa, & delicata, & pluribus rubentibus nervis pulchro ordine in marginem usque excurrentibus discriminata, de reliquo similia foliis *Tambalaguison* majoris. Communiter autem nonnisi digitos tres longa, lata digitum unum. Usus *Radicis*, & *ligni*, quæ sub-amara sunt, cum adjuncta acrimonia, idem, & ad eadem ad quæ *Manungal*. Ut contra Venena assumpta, & venenatorum animalium morsus, opem ferè experientia docuit, vulneraria item est radix, & febrisuga, & dolores capitis pota sublevat. Ex hujus radice lutea, *Biratoci*, *Tambalaguisæ* majoris, & minoris fructu, radice utriusque *Galamay*, & *Tubæ*, & *Pangaguason* secundæ, utriusque *Buyobuyo*, & utriusque *Pilipoc*, semine *Dalami*, Succo *Cannæ Sacchariferæ*, & oleo *Sesamino* oleum componi tradit *Nirembergius*, adversùm venena efficax.

17. *Raiz de Abutra*, *Abutar*, *Abutua*, aliis *Estramulen*. Ni fallor est radix *Lactang*, seu Plantæ *Cocculi Levantici*. *Cortice* tegitur tenui, subfusco, lignosa materies inter solidam & friabilem media, albicans, facili negotio fissilis, transversim secta stellam sextuplici circumdatam radio assulatim distincto, spectandam exhibet. *Saporis* amari. Laudatur contra viperarum morsus, febres pondere ℈j. aposthemata resolvit interna, illita resolvit tumefacta, & vulnera consolidat.

18. *Llannette* arbor magna, & excelsa, lactescens, *Ligni* albi, mollis, ut lignum *Tiliæ*, caudicis cortex fusco-niger, & varius. Folia *Oleæ*, aut *Salicis* duodecim, octo, sex aut septem uno in ramusculo, sociata, subhirsuta, suavia, & molliuscula in vietis ramusculis. *Flos* caliculo insidens, coloris est *Balaustii*, carnosus, pentapetalus, flavis in conum coeuntibus staminibus umbilicatus.

19. *Mangadilao*, aliis *Calamansay*. Arbor est magna fabricis aptum ut *Molavin*, lignum benè flavum & *Molavin* magis pertinax, retortis pectinibus. *Folia* sibi opposita sunt, sesquipalmaria, mucronata, obscurè virentia, quatuor, aut sena in uno ramusculo.

20. *Calantas* Tag. *Lanipga* Bys. *Hisp.* perperam *Cedro*. Arbor est montana, magna, & vasta, *folii* parvi, *ligno* subrubente, & multò minus quàm *Naga*, *Betis*, *Apalet*, & *Balayon*, mollius item, & nescio quid Cedrini olente. *An* Species *Cabobæ*? *VIRES.*

21. *Cabobæ simile lignum* provinciæ *Pampangæ*, circa *Gapan* cæditur.

22. *Sugiang*, *Suriang*, *Sudiang*, aliis *Dorog*, id est humo maritata. Arbor est procera, *caudice* arboris *Molaim* longiori, & rectiori, ligno solido, minus rubente *Ligno Balayong*, terra defosso putredinem non sentiente, & incorruptibilitate, ac duritie cum *Molavin* certante. *Folia* palmum longa.

23. *Maladohat*, Arbor *ligni* subcinerei, pertinacis.

24. *Posoposo*, Arbor mediocris, *ligni* inutilis, & fragilis, *folia* habens ampla, coloris nativi, ut folia *Taquebassim*, quinquelobata, & millenis exarata variè discurrentibus nervis, præter eos, qui loborum medium distinguunt.

25. *Pusupusu*, Arbor magna, fabricis destinata, *folio* Folii ampliori, & minus venoso.

26. *Sambulaguan Bysaiarum*. Arbor magna, *Ligni* rubri, vulnerarii. *Folia* composita, *Tamarindorum* foliis habitiora, in quibus ac foliolorum suffragines flosculi flaventes, & his subsequentes *baccæ* flavæ, oblongæ, ut *Cynosbati*.

27. *Culiah.* Arbor *Folia* gerit *Hæderacea,* rotundo-mucronata ut *Binonga. Fructus* eſt Pomum rubrum cum maturum, oblongo-rotundum, fructu *Pilis* majus, plura molliuſcula continens oſſicula. *Spec. Ficus Sylveſt.*

28. *Tabuc, Tabog, Tubag.* An *Species* Doongon. *Arbor* mediocris, *Ligni* duriſſimi, *Folii* parvi, oblongo-mucronati, *Fructus* orbicularis, viridis, magnitudinis Nucis Juglandinæ.

29. *Aniſlag. Species Doongon.* Arbor magna, *Folia* parva, oblonga, ut *Ocymi. Semen* parvum in duro, aſpero, verticillato thyrſo ut *Balayong. Lignum* fuſcè rubens, & ligno *Doòngon* adhuc ponderoſius, & magis durum, incorruptibile.

30. *Malahigan.* Arbor alta. *Folia* oblonga. *Fructu,* ſeu *Ficu Sylveſtri* racematim è caudice prodeunte.

31. *Quilat,* l. *Kilat.* Species *Ficûs Sylveſtris, fructu* rubro, formæ Malaigang, ſed habitior, & longior.

32. *Balayong. Barayong.* l. *Bayarong,* aliis *Manàva,* Hiſpanis *Dindalo* ob Similitudinem. Arbor eſt vaſta, & procera, *cortice* albicante. *Ligno* rubro *ſantalo* ſaturatius rubente, ſolido, & tractu temporis nigricante. *Foliis* gaudet compoſitis communiter ex aliis decem rotundo-mucronatis, nervoſis, atrè virentibus, & foliis Narræ ferme ſimilibus, conſtantibus. *Flores* perpuſilli, *Semen* in thyrſis ut *Ocymum,* parvum.

33. *Hangaquitan.* Arbor ſeſquiorgyialis, cujus *lignum* viviſſimè inflammatur, *Folia* oblongiuſcula, quæ uti & decoctum eorum ut vulneraria, & ulcera extergentia recommendant. *Semen* gerit parvum in verticillatis thyrſis.

34. *Balao Byſaiarum.* Arbor alta, & vaſta, *folia* gerens compoſita, foliis *Cathoray* potiora. *Siliquæ* lobis *Calaycagay* breviores. Liquorem fundit reſinoſum, ut *Terebinthina,* odoris gravis & vehementis, minus flavum, & viliorem *Malàbaho,* ſeu *Bintocco,* ad eadem inſervientem, ad quæ *Bintocco,* & *Sinarum* Chalan.

35. *Lumanguk,* Arbor magna, cujus *cortice* nigro tingunt ; *Folia* parva, oblonga. *Pomum* rubrum, carneum, orbiculare, magnitudinis *Meſpili,* ſeminibus parvis, ut *Semen Seſami,* farctum.

63. *Tigas.* l. *Tugas* Byſaiarum, *in* Siao *Banahung* : *Tongon,* l. *Tongo,* aut *Rongo* in Malagondon, aliis *Anislag. An* Luſitanorum *Lignum ferreæ medullæ ? Palo du ferro ?* Iron-Wool. Arbor eſt magna, gaudens *montium* præcelſis, *Folia* habet magna, ſpithamæa, & ferme palmam lata, in mucronem vergentia, parte ſupinâ atrovirentia, pronâ albiſſima, alternè exeuntia. *Caudicem* cylindricum, decem, aut duodecim pedum in diametro nonnunquam. *Lignum* recens coloris cinamomei, ſeu *Bantigui,* compactum, ponderoſum, & laborioſè obediens aſciæ, fabricis aptum : Annoſius verò ponderoſiſſimum, nec aquis innatans, ſundum petens, & incredibilis duritiei, ceu ferreum, unde nomen, *Tigà* etenim ipſam ſonat duritiem, & tantæ, ut eò ipſo tunc, ineptum ſit fabricis, omnia etenim inſtrumenta ferrea hebetat, reſpuit, & frangit. Ex hoc *ligno* domûs cujuſdam *Indi* vidit columnam *Ignatius Alzina,* centum, & quinquaginta annis terræ infoſſam, quæ jam non lignea, ſed ferrea eſſe videbatur. Alii *Dongo,* & *Dòcngon* ſcribunt. Fructus eſt coloris nativi, triventre, & tripyrenum *Pericarpium,* racematim aggeſtum, formæ, & magnitudinis *Camaëſæ.*

37. *Sucab,* Arbor magna, *ligni* mollis, & facilè corruptibilis. *Folium* ſpithamæum oblongo-mucronatum.

38. *Ticocco,* Arbor mediocris *: Folia* palmum longa, oblongo-mucronata. *Fructus* ſunt Poma rubra, carnoſa, monopyrena, in racemis, magnitudinis *Limonis Calabri.*

39. *Bagaubau,* Eſt *Potad Nucigera.*

40. *Lanotan Secunda,* Arbor eſt parva, *foliis* exiguis, *cortice* viſcoſo-tenaci ut *Dolonot,* exituris ſuppurandis deſerviente, calce commixta ut illius. *Fructus* ſunt Baccæ *Cicere* ſuppares, nigræ.

41. *Tertiæ* lignum pro *Lanceis,* & *haſtis* ſeligitur.

42. *Aliabac,* Arbor procera, *cortice* vario, & malè olido, qui contuſus, & impoſitus dolorem lenit capitis. *Folia* ſimilia *Sambach Arabum. Lobi* virides, biunciales.

43. *Abuli,* Arboris *fructus* decoctus eſtur, crudus nociferus, orbicularis eſt, candidus maturus, monopyrenus, formæ & magnitudinis *Nucis Juglandinæ. Folia* oblongo-rotunda, obtuſa.

44. *Abiling.* 45. *Bignay.* 46. *Cabutil.* 47. *Quiping.* 48. *Fondaan.* 49. *Tumbong.* 50. Sunt fructus arborum mihi ignotarum.

MINUS COGNITA.

1. *Arbor* Floris Paradiſi, *A. Calantzæ,* mediocris. *Florum* viginti, aut triginta uno in racemo, quorum quilibet diſtincto ſuperbit colore.

2. *Cumàlas* ſuffrutex. *Foliola* gerit in breviſſimo pediculo bina, ac bina alternatim ramuſculos ambientia, *Senæ Alexandrinæ* minora, nervus eorum medius, non per medium, ſed ad latus deflectendo excurrit. *Radix* ſubflava, olet *petroſelinum,* amaricat, & modicè morſicat. Commendant rad. *cort.* potum in dolore colico.

3. *Angſuhang Camarinorum,* Frutex eſt arboreſcens, *virgultis* gaudens vietis, & tenaciſſimis. *Folium* & *cortex* comminuta gravem ſpirant odorem. *Folium* conjugatum, rarius crenatum, unciale, creberrimum, ad unum geniculum binum, & æquale, in ſequenti unum tantùm magnitudinis ordinariæ, alterum verò minimum. Radicis *cortex* croceo-rubens, eodem liberaliter inficit colore.

Varia, variis Claſſibus, inſerenda.

4. *Anaguſip,* Arbor parva. *Folia* Cinamomi Syl *Fructus* eſt Pomum polypyrenum, magnitudinis *Quaiavæ.*

5. *Arabonog,* Arbor magna, *ligni* rubri. *Folia* Laurina. *Flores* in racemis, albidi.

6. *Bilolo,* Arbor mediocris *: Folia* foliis arb. *Quiliquili* breviora *: Flores* rubri, parvi in racemis: *Fructus* magnitudinis habitioris *Ceraſi,* monopyrenus. 7. *Bacan,*

7. *Bacan*, Arbor magna, & vasta: *Ligni* corruptibilis: *Folia* similia foliis *Malasinoro*. *Fructus* sunt baccæ virides.
8. *Bayang*, Arbor procera, cinere ejus ad *Orizæ* agros fœcundandos utuntur.
9. *Balinaunau*, Arbor humilis est ut *Anagusip*, ligni duri: *Folia* Laurinis breviora: *Flosculi* exigui.
10. *Banayacao*, Arbor est similis arbori *Alanguilang*, folio, flore, & fructu, à qua odore florum differt.
11. *Biri*, Arbor pumila: *Folia* ampla, spithamæa, aspera ut *Isis*, aut *Asperulæ*, & ut hæc poliendis sculptilibus deservientia: *Fructus* similis fructui *Quiliquili*, flavus & polypyrenus.
12. *Bongogon*, Arbor excelsa, *ligni* albi, selecti, & quæsiti pro mortariis *Orizæ* mundandæ deservientibus, *Luzones* dictis. *Folia* parva, oblongo-mucronata. *Flores* albi in racemis.
13. *Guisuk*, Arbor magna, & similis, & resinifera, ut *Malasinoro*. Fol. mediocria mucronata.
14. *Bubunao*, l. *Abubunao*. Arbor magna: Folia *Mavapili*: *Flos* mediocris, flavus in racemis: *Fructus* sunt Poma in racemis, magnitudinis *Aurantii Caxel*, rubra, carnis albæ, dulcis, & vescæ, monopyrena: *Os* durum, & corneum.
15. *Bubunanum*, Arbor similis *Bubunao*, fructu minori, & non eduli.
16. *Bugna*, Arb. mediocris: *Folia* oblonga: *Flores* in racemis.
(16.) *Bagosalac*, Arbor parva, *Folia* parva, ut *Camunin Banati*. *Flores* parvuli, candidi.
17. *Bagotapay*, Arbor mediocris, *foliis* Aguio.
18. *Camontianun*, Arbor magna & excelsa, *ligni* duri: *Folia* ampla, subrotundo-mucronata.
19. *Cquiaquia*, Arbor vasta: *Folia* palmaria mucronata: *Flos* magnitudinis *Rosæ*, albus: *Fructus* est Bacca flava, polypyrena, *semine* crebro, durissimo.
20. *Dalisun*, Arbor mediocris, *folia* crenata, cubitum longa.
21. *Pinanit*, Arbor est parva & humilis.
22. *Siminag*, Arbor maxima, *folio* simili folio *Libâs*.
23. *Tindis*, Arbor magna, *foliis* Llanette.

Minus cognita, folio composito, & decomposito.

24. *Arbor Picnocoma Nagsogbuana*. Vide infra tit. Lentiscus Luz. 4.
25. *Arbor Picnocoma, altera crenata*. Vide infra tit. Lentiscus Luz. 5.
26. *Champang*, Arbor alta, *folio* crasso, terso, splendicante, tenaci, sesquipalmari, trino semper uno in pediculo cohærenti, vehementis & non ingrati odoris, saporis ex amaro morsicantis.
27. *Lamaca*, l. *Lanomo*: Frutex est mediocris, trifolius, *Folium* tenerum sesquipalmare, lætè virens, trinum ac trinum, in palmaribus, & his sibi oppositis pediculis. Contuso cum sale, & pauxillo calcis, utuntur ad ulcera putrida, manantia, mundificanda. *Radix* alba, parva, lignosa, insipida. *VIRES.*
28. *Guntingan*, Arbor tetraphyllos, *Folium* alternum, componitur ex bino unciali, & aliis duobus exuccis, & subasperis, nervis plurimis fulcitis, bipalmum longis, biunciam latis, mucronatis, in quibus nervus per medium excurrere solitus in latus deflectit, constituendo folii latus exterius latum, interius tenue, & angustum.
29. *Pyris*, Arbor mediocris, cauliculis assurgens villosis, *foliis* compositis ex septem aut novem sesquipalmaribus, mucronatis, alternatim appensis, latere uno, altero latioribus, odoratis. *Radicem* venenis adversari perhibent.
30. *Pyris Pomifera alia est Banaybanay*. Arbor luxuriat *folio* geniculato decomposito, ex folio communiter trifolio, *folia* particularia luridè virentia, imò & summò in mucronem protensa, ad medium quasi angularia evadunt. His *Indi* in Lue Venerea utuntur. An *Manaybanay*? Arbor ligni incorruptibilis. An *Marayponay*? Arbor vulneraria, ad philtra, veneficia, & incantationes commendata.
31. *Banaybanay* fructus est *bacca* nigra, oblonga.

Minus cognita, folio crenato alterno.

32. *Maguilig*, Frutex *folio* superbit tenero, suavi, holosericeo, subrotundo, spithamæo, alterno, per ambitum minutissimè crenato, subfuscè virenti, saporis acriusculi, odoris boni.

Minus cognita, folio non crenato, alterno.

33. *Hantilinbatug* arboris *folium* formæ, & magnitudinis est folii *Isis*, verùm non asperum ut illud, sed tenerum, & molle.
34. *Hanomo*, Arbor mediocris, quandoque quatuor orgyiarum, ramos vix ultrà quatuor mittens. *Folia* rotundo-mucronata, ampla pedem unum, tomento obsita parte pronâ ubi canescunt, supernâ clarius virent, apices morelli cùm protuberant.
35. *Bagoc*, Arbor mediocris, *folia* mittens parte supinâ polita, fusco-virentia, pronâ paleari lanugine obsita, alterna, nutantia, parte cauliculum respiciente, alterâ latiori. *Flore* albo.
36. *Calipayang*, id est, *Planta visum recreans*. Frutex est, diligenti curâ arborescens, hortorum ambitibus circumvallandis aptissimus. *Folia* gerit inordinatè prodeuntia, spithamæa, sesquiunciam lata, obtusa, crassa, & tersa, colore verno, aureóve gratiosissimè insulatim variegata, verè ludibundæ naturæ pictura brevis, lususque colorum. *Flores* in apicum summitatibus congestos, stellatos, ex albo rubentes, pentapetalos, similes, sed minores floribus *Anacardiorum*, quos nullus quoad sciam subsequitur fructus. Folia contusa virtute emplasticâ rupta, & fracta conglutinant, & stomacho calidè imposita dolorem leniunt. *VIRES.*
Antolang, seu *Balasbas*, sive *Plant. visum rec. Secunda*.
37. *Calamayo*, Arbuscula est parva, *spinosa*. Foliis mediocribus, alternis, candicantibus,

 pulchellis

pulchellis, ad exortum binis parvis *aculeis*, munitis. *Cortice* craffo,faporis corticis *Pangao*, albo.

38. *Altera*, Cortice eft albo.

39. *Tertia*, Cortice eft rubente, magis fpinofa eft, & fcandens, Indis *Aglagongon*. *Folia* habet prioribus minora. *Radicem* corticis albi.

40. *Quarta*, Ottonienfibus *Pangugnat*, *folia* gerit magis mucronata, læte virentia, fimilia foliis *Lauri*. In ufum venit tantum *cortex* eorum, recens rafus, impofitus ulceribus, exituris fuppurandis, inflammationibus mitigandis, tumoribus refolvendis, & *Calamayo* (eft intumefcentia totius corporis à nimio Solis æftu orta) fanando.

VIRES.

41. *Calampifao*. Suffrutex, altitudinis orgyiæ unius, *folia* gerens *Salignis* fimilia, fibi oppofita, tenella, & claré virentia. Hæc dolorem leniunt capitis, & renum, grumata verò, & exulcerationes Morbi gallici fanant. *Radix* venenis adverfatur.

42. *Braffica arborea Ternatenfis*. Hifpanis *Col de Moluco*. Arbor eft fat magna, *ligni* inutilis: *Foliis* adverfo fitu prodeuntibus magnis, fubcrifpis, teneris, *Tabaci* foliis paribus, coloris flavefcentis, quæ *Braffica* loco in obfoniis deferviunt, fcil. tenella.

43. *Pangafuan* arbor *folia* gerit geminata, trinervia, atro-virentia, mucronata, palmaria. Ligni fcobs laudatur ad confolidanda vulnera recentia.

Minus cognita, folio non crenato, conjugato.

44. *Marbar. l. Marbad* Arboris *folia*, fpithamæa, biunciam lata, pubefcentia, fociata per fefquiuncialia intervalla exeuntia. *Radix* ut venenis adverfa, oleum ingreditur Alexipharmacum, *Indis* Haplas *vocatum*.

45. *Bona*, Arbor pulchrè geniculatis cauliculis adolefcens, magna eft & montium accola. *Folium* conjugatum, bipalmare, carnofum, fupinè, atrè, pronè, dilutè virens, terfum, nervorum tantum notis fignatum.

46. *Dicutdalaga*. Frutex arborefcens, gaudens maritimis, virgultis fufcis, vietis, teretibus: *Foliis* fefquiuncialibus, crebris, binis ac binis, aut trinis cauliculos ambientibus geniculatos, quæ malè olida, & faporis abfinthiaci. *Flofculi* communiter trini in uno longiori pediculo, prodeuntes ex levi caliculo, tubulato, pentapetali, inodori, formæ fermè florum *Gelfemini*, fed minores, tabellis purpurantibus, & quinis prælongis, purpureis ftaminibus, crocis dotatis, referti.

Vid. Iconem in Gazoph. Nat. *&* Art. *Tab.* 42. *Fig.* 7.

47. Arbor *Succum Sanguineum Ule* fundens; Champetzanis *Kikche*, id eft *arbor Sanguinis*: Mexicanis *Tampinzhiran*. & *Holli*. Mechoacenfibus *Tarantaquam*. Hifpanis *Granadillo*. Arbor magna eft *foliis* Mali medicæ longioribus conveftita affurgens. Caudicis *cortex* gummofus, & amarus eft, cujus decoctum diarrhœæ, ac dyfenteriæ admirabiliter fubvenit. E vulnerato caudice fuccus Sanguineus *Ule* profluens in pilas luforias efformatur, quæ coarctatæ, & farctioris fpongiæ modo altiffimè refiliunt. Ex ligno verò quod folidiffimum, ex rubro nigricans, & ftriatim pectinibus variegatum eft, præter fexcenta ad fupellectilem fpectantia, parantur & illa *Tympana* Indis *Tuncul*, & *Teponaftle* dicta, quæ fine omni exaggeratione ultrà duo milliaria (fociata altero quod non nifi majoris marinæ teftudinis tefta, fragmento *Cornu Cervi* repercuffa) refonant, & diftinctè audiuntur, ut fide digni retulere. Figura *Teponaftle* eft mediocris alvearis, parte utrâque concavitatis, adaptato fundo, & Succo *Ule* obftructis, in medio verò binæ, & tenues fiunt fiffuræ, palmam circiter unam, diftantes ab invicem, quæ ad medium tranfverfaliter ab una ad alteram fiffuram ufque refcinduntur, ut ità ad finem inhærentes, bini quafi afferculi, medium verfus facilius deprimantur, impulfu fcilicet manubrii piftilliformis facti, & *Ule*, ut facilius refiliat obducti.

MINUS COGNITA.

1. *Tambalaguifa*, l. *Tambalguifon* diftinctum à *Tambalifay*. Arbor eft ex maximis, *Folia* mucronata. *Cortex* flavo-maculofus, craffus, & fpinis parvis confitus.

2. *Altera* arbor eft mediocris, priori magis ramofa, *Folia* latiora. *Cortex* albicans, derafus coloris *Canelæ*, & hac craffior, fpinis rarioribus. Utriufque cortex in medicinam venit, faporis eft ferventis, cum amaritudine, & ftipticitate. Purgans eft, *dofis* à ʒß. ad ʒj. in venenis affumptis, & venenatorum animalium morfibus. Semen *Tambalaguifæ* utriufque ingreditur Oleum contra venena, defcriptum à *Nirembergio*, & infra in defcriptione *Pangàguafon*. Utrum verò fit Semen *Tambalaguifæ* arboreæ, vel plantæ humilis *Ligni* quam pariter ob virtutis analogiam *Tambalaguifon* vocant, ignoro.

3. *Lanomay*. Arbor parva. *Folia* ejus ampla, pulchra, fimilia foliis *Alagao*, fed majora, & fuaviora. *Cortex* niger, *Radix* flavefcens, fervens cum amaritudine. Ufus ejus in Antidotis. Fructus, cum foliis *Tigao* pro pifcatione defervit medicâ. An *Maguilig*?

4. *Bolbol*, Arbor eft major quàm *Dalangdan*. *Folia* fert tria, ac tria *Capfici* foliis majora. *Caules* rubentes, *Lignum* ex albo flavens, modicè morficans. Exhibetur per fe, vel cum aliis *Contrayerbis* contra venena. An *Bolol*, feu *Oloolo* radix, quæ urinam pellit, emollit ulcera, & refolvit tumores?

5. *Arbor noctiluca*. Ad cujus fchidiarum fragmenta in obfcura nocte chartæ legi poffunt, provenit in *Peruvio*, regionibus *Bracamores*, & *Maynas*, fed ità ut deficcantur, luce privantur. *Ant. Caluntza* in *Hift*. Peruviana.

6. *Chinachinæ*, Idem *Calantza*, feu *Corticis de Loja febrifugi*, dofim definit ʒij. & paulò poft alia fcribit: *Quinaquina* remedium eft univerfale ad dolorem capitis, totius corporis, & omne vulnus in femine, aut maffa diffoluta. *An* diftincta à *Cortice febrifugo*? Vel *an* ejufdem *Semen*?

7. *Culipapan*, arbor magna, *ligni* duriffimi, & ponderofi ut *Bantigui*, *folia* gerit communiter

ter quina in uno pedunculo ut arbor *Calangcang*: *An* Species illa *Molavin*, quam *Quiris* vocant? *Fructus* Baccæ *Ciceri* pares, virides.

8. *Lignum vulnerarium Infulæ de Negros.* Eft fruticis parvi, fubamarum, & acriufculum. Medetur vulneribus, & febribus. Inventum fuit obfervatione *Indi*, qui Serpentem vulneratum fibi ejus foliis mederi procurantem vidit.

9. *Radix de Banitan.* Nefcio cujus fruticis, contorta eft, digitum craffa, cortice fufco, ftriato, friabili, & quafi folubili, faporis ex fubdulci, adverfi, & tandem intensè amari. Lignofa matrix folidiufculè compacta ejufdem faporis, fed minus intenfi, pectinibus albidis à centro radiatim excurrentibus. Indi ad febres, afthma, & contra venena commendant.

10. Apud *D. Joannem Rayum* legitur: *Quinaquina* cortex eft radicum, non caudicis, qui non amaricat: Verùm caudicis effe conftat ex *Mufco* inhærente: Forfitan primò Radicum cortex tantùm, utpote magis amarus, & hinc efficacior in ufum adhibebatur, fed dein & Caudicis cortex lucri gratiâ fubftitutus fuit, quod valdè probabile, fiquidem *Indi* plurimùm corticibus radicum utuntur.

11. *Accle*, lignum coloris cinerei.

12. *Balito*, arbor eft odorifera.

13. *Dulaun*, Ligno ut *Molavin* folido, fufcè luteo, ex quo fphærulæ fiunt precatoriæ.

14. *Buntan*, Arbor magna ex cujus cortice lintres, & naviculæ fiunt.

15. *Halilitan*, l. *Dulagmuc*, l. *Dulacmug*, arbor perpulcra quando floret.

16. *Hilactang*, Arbufcula eft fcandens folii odoriferi oblongi, obtufi, balneis deftinati, radix cibis condiendis infervit. Racemifera ut Vitis baccæ maturæ candidæ.

17. *Kiffiu*, l. *Quiffiu.* Arbor floris creberrimi, ex hoc mel, & cera alba funt. Fructus eft bacca viridis. Folia oblongo-mucronata.

18. *Opongopong*, Arboris *radix* alexipharmaca habetur. Eft Spec. *Ficus Indicæ* Syl. *Putad.*

Alacalac, l. *Alacaac*, *Anamor*, *Anipi*, *Anipong*, *Anubing*, *Atimla*, *Amomohan*, *Banato*, *Biyaa*, *Bagno*, *Balira*, *Bilirahay*, *Balitarhan*, *Balogaron*, *Batarbatar*, *Bitanog*, *Bolbolan*, *Bubunaven*, *Calacar*, *Caliantan*, *Camatog*, *Quilaymo*, *Quindajohan*, *Caranguian*, *Curung*, *Daprap*, *Digmay*, *Dilan*, *Dalinas*, *Danata*, *Garangan*, *Hampapalad*, *Hancamingan*, *Hantatagun*, *Imbabao*, *Iboibo*, *Itlog*, *Kipotan*, *Loloy*, *Longan*, *Lalaboan*, *Lirao*, *Lumolumo*, *Luinac*, *Lunhan*, *Malmagun*, *Mamluc*, *Manliguan*, *Maragan-ding*, *Mogos*, *Momohan*, *Moropoto*, *Naruc*, *Nipuetnipuet*, *Pogor*, *Pamalavagun*, *Poloanun*, *Potaypotay*, *Puilig*, l. *Puini*, *Sagacfac*, *Sayaco*, *Salahangin*, *Salindapao*, *Sinacan*, *Solofolo*, *Talab*, *Tabontabon*, *Toog*, *Toroctoroc*, *Tubfanan*, *Tulanfinabao*, *Tulanfinmanoc*, *Vacatan*, *Utabung*, *Ugahayan*, *Vilifvilis.* Nomina funt arborum, quarum innotuêre tantummodo nomina.

1. *Arbor Nafogbuana* refinifera, *folia* habet cubitalia, lata bipalmum, *Refinam* fundit fimilem arboris *Pilis*, albam, odoriferam, liquidam, & tenacem.

2. *Quiliquili*, Arbor magnitudinis *Ipil*, fabricis dicata, ut illa, ad fluvios proveniens, lactefcens, *Ligni* crocei, quo linea inficiunt, quæ *Dimarag* vocant, odoris gravis, & deliquium animi caufantia inaffuetis. *An* Lignum *Maragondonenfe* flaviffimum? Lac in tenacem concrefcit Refinam, ceræ figillatoriæ, quam *Hifpanam* vocant, conficiendæ omnium aptiffimam, addita videlicet refina *Pilis*, *Cinnabari*, & *Affa dulci.* Locum fecundum tenent, pro dicta *Cera* paranda, Refina *Haguimit*, *Tanang*, & *Atipolo.* *Folium* cubitale eft, fpithamâ latius, nervis plurimis majoribus, & inter hos aliis minoribus difcurrentibus. *Fructus* flavus, magnitudinis *Nucis Juglandinæ*, officulis plenus.

3. *Cubi.* Arbor procera, orgyiarum fex alta, frondofo-ramofa ut *Manga*, caudice ex fufco flavefcente, *folio* tripalmum longo, bipalmum lato, fubrotundo, obfcurè virenti, afpero, & venofiffimo. Gummi ex lacte concretum friabile eft, odoris adverfi, faporis nullius manifefti, fubfufcum Species eft *Quiliquili*, lignum illo folidius.

4. *Cubi altera.* *Frutex* eft orgyiam altus, *foliis* fpithamæis, in quorum medio, nervi per ea difcurrentes cor effingunt, binis quafi foliorum imaginibus impofitum, & aliis binis intectum. Corticis radicis decoctum, apofthemata interna per inferiora educere ferunt, potum.

5. *Balanti*, Arbor quinque orgyias alta, *Caudicis* cortex ex fubfufco candicat, ramorum viridefcit, & Minio punctatim fignatur. *Folium* fphæricum, magnitudinis *Pilei*, coloris glauco-virentis, ut folia pfeudocolocaffiæ *Gabi*, & fimiliter ut hæc aquæ immerfum non madens, pediculo infidens longo, de medio quafi folii proveniente, ut in folio *Fabæ Ægyptiæ* veræ, & antequam explicetur, flavefcente elatâ involutum. *Radicem* ad alvi fluxus commendant. Seminis *pericarpium* Ricinino *fimile.*

6. *Olaro*, *Ularo*, l. *Puraro.* Arbor eft lactefcens, quod collectum recentis cafei inftar grumefcit, friabile manet, faporis, & odoris fpecialis nullius. *Folium* habet pulchellè virens, parte averfa pubefcens, fpithamæum, & bipalmo latius, mucronatum.

7. *Samoro.* Arbor magna, *cortex* fubfufcus liris, & ftriis albefcentibus, viridibus, & morellis picturantur. *Folium* lætè viret, terfum, fpithamâ longius, bipalmum latum; eadem eft ac *Layong.* Vide infra.

8. *Ipil.* Arbor littore gaudens, fæpè *Molavin* magis vafta, *ligni* fufcè rubentis, *folii Caffiæ Solutivæ*, *ligni* frufta aquâ macerata mucaginem dimittunt, & rubro inficiunt. Refinifera, fed non defervit refina picando, quia nec tenax, nec inhærens.

9. *Anavin*, Arbor refinifera, duplex, *ligni* albi, & rubri.

10. *Mangachapuy.* Arbor procera, *ligni* tenacis pro malis nauticis quæfiti, ponderofi, fundum petentis, coloris *Cinamomei*, obfcurioribus variegati pectinibus.

11. *Pagfaragum.* Arbor abundat *Palo*, & Bazain, alta eft, recta, *ligni* rubri, inficientis, & ponderofi. *Baccæ*, parvæ, virides, globofæ.

12. *Cagafcas*, Arbor eft vulneraria.

13. *Kulis.* Arbor parva, *foliis* oblongo-cufpidatis, fefquipalmaribus. *An* Tampinziran, *feu* Granadillæ *Mexicanæ* Species ? arbor eft *ligni* folidi, pectinibus flavis, rubentibus, fufcis, & nigris picturati. Invenitur in montibus *Nafogbuanis.*

14. *Durafsnillo.* Arboris folia mafticata impofita, vulnera fanant, & contufa fovent & leniunt.

15. *Nangàin.* Arboris *cortex* Betele *loco* mafticatur. *Folia* gerit alterna fermè fpithamæa unà cum pediculo, palmum lata, & lætè virentia.

16. *Libàs.* Arbor procera, *foliis* mali aurei foliis majoribus, faporis acidi ut *Camiarum.* Hæc *Indi* pifcibus decoquendis aceti loco adjiciunt, in afthmate item, variolis, & dolore capitis ex folis ardore iis utuntur. *Baccæ* funt orbiculares, flavæ, acidæ, & vefcæ.

17. *Panula,* Frutex folii *Mangæ*, *cortex* radicis fubrubens, mafticatus in tomentum abit. Laudatur ad dolorem capitis.

18. *Calanbigas*, Fruticis *radix* ad dolorem capitis, & ventris tormina.

19. *Magtumgut*, l. *Magtungur.* Arbor mediocris, *cortice*, & *ligno* albo : *Folia* fpithamæa, pulchra, mollia, terfa, infernè tenuiffima obfita lanugine, ad exortum aliquot fpinulis defenfa. Ufus radicis in Antidotis, quæ primum adftringit mafticata cum acredinis indicio, mox dulcefcit ut *Amygdala*, Rad. *Cortex* ad Febres.

20. *Polotan*, ligni *cortex* tenuis, fcaber, gilvus, odoris non ingrati, faporis fubadftringentis, *lignum* folidum, coloris loturæ carnium. Refina nigricans. Ligni decoctum laudatur ad oculorum dolores.

21. *Malanona.* Arbor excelfa, mutans folia.

22. *Malaroja.* Arbor maxima, ut *Balete.*

23. *Suelda de Malaca*, aliis *Palo Caftabajor*, aliis *Efdicadiaca*, *Confolida Malacenfis.* *Cortex* eft corticofus, & tenax, craffus, deforis facie junioris *Quercus*, internè *Cinamomo* magis ruffus, Saporis nullius manifefti. Ex hoc cortice *Buegampar*, an *Mangoftans ? Galla*, & *Catho*, pulverem commendant ad dyfenteriam, & oris exulcerationes, feu aphthas.

24. *Layon*, arboris *folia* odorifera funt, quæ decoctione dealbantur, & ex his reficcatis, trajecto filo *Indæ* monilia, & coronas ut ex *Borac* contexunt.

25. *Binoan*, arboris *folia* abfceffus induratos, & pertinaces refolvunt.

26. *Payongpayong*, *Dainganbatang*, & *Dalapo*, funt *Fungi* arborum *Pangdang*, *Anonang*, & *Aguio*, quos nonnulli *Agarico* fubftituunt, quàm benè ignoro.

27. *Maralayap*, l. *Bisbis.* Arbor humilis fimilis *Malo Limoniæ*, folia contufa, brevi ulcera emolliunt, & extergunt.

28. *Taubyaub*, aliis *Jaujau*, & *Macaiauiau.* Arbor fimilis *Molavin*, ligni fcobs epota, doloribus fuccurrit cephalicis, & ftomachicis. Folia fimilia foliis *Salay*, id eft, *Fagaræ.* *Fructus* funt baccæ virides.

29. *Labfog*, Arboris corticis decoctum, per octiduum propinatum enixas poft puerperium egregiè repurgat.

30. *Lananga*, l. *Arangila.* Arboris *cortex* contufus, & adjectis lapidibus in fluvios demerfus, fugat *Crocodilos* Caymanes.

31. *Buafe*, Arboris *radix* mafticatur contra venenum, feu affumpta ova Pifcis *Botete*, id eft, *Orbis*, ut bulbus *Abud.*

32. *Lating*, Arbor eft littoralis, fimilis *Ledo.*

33. *Lanipao*, Arbor magna eft, folio fimili *Talifay*, uti & *Fructu*, vefco ut illius.

34. *Oboob*, Arboris *cortex* tinctoribus infervit, ut *Sacat.*

35. *Sacat*, Arbor magna, *folio* majori folio *Calumpit*, *cortex* nigro inficit colore.

36. *Pefang*, Arboris *radix* orientalis veneno medetur *Paftinacæ marinæ.*

37. *Patcot*, Arbor eft confolidans, ut *Maladadyan*, & *Malimali.*

38. *Kalquiban*, Arbor *folio* odorifero pro fuffumigiis, & præfervandis veftibus à tinea. Similis eft arbori *Samoro.*

39. *Tonquili*, Arbor vafta, *folii* parvi, *ligni* fcobs caufat pruriginem.

40. *Mitla*, Arbor magna, *ligni* albi, *folio* fimili folio *Cacai.*

41. *Palaca*, Arbor eft *ligni* odoriferi, ad veftes, & morbo Gallico laborantes, fumigandos infervientis.

42. *Dalangyan*, arboris, & *Nancæ* lacteus Succus defervit vifci loco avibus invifcandis.

43. *Lilac*, & *Sapar*, arbores latiffimorum foliorum.

44. *Ifis*, aliis *Afys*, & *Opli.*

45. *Sifi*, & *Pagatpat*, & *Tibig* Ficus *Sylveftres* edules.

46. *Dampo*, arboris *cortice* retia nigro inficiunt.

47. *Agufip*, arboris *radice* tingunt rubro.

48. *Talab*, arboris radice rubro faturato.

49. *Poas*, arboris cortice contufo *Indi* pedes perfricant, nè *Sanguifugæ* inhæreant.

50. *Dalingdingàn*, *Anobing*, *Bitic*, *Acli*, Arbores proceræ, *Ligno* fabricis apto.

51. *Bafiar*, Arbor *Nucigera*, nuclei ut *Pilis.*

52. *Labayio*, Arbor cortice pertinaci, ut *Bago*, & *Balibago.*

53. *Montay*, Aurantium Syl. *corticis* tenuis ut *Lumia.*

54. *Camontay*, Aurantium *Syl.*

55. *Camon*, Aurantium *Syl.* valde acidum formæ *Lumiæ*,

56. *Sova*, Aurantium parvum acidum.

57. *Colongcolong*, *Aurantium* Syl. acido-amarum.

58. *Dayap*, *Limonium* magnum, fuccofum.

ORDO

ORDO *Arborum* & *Fruticum* præcedentis SYLLABI.

Bunabno,

PLANTÆ

PLANTÆ NOVÆ
à D. JOSEPHO PITTON TOURNEFORT, AQUÆ-SEXTIENSI Observatæ IN ORIENTALIBUS REGIONIBUS, Et in COROLLARIO Institutionum REI HERBARIÆ Nomine tenus TRADITÆ: In ALPHABETICUM ORDINEM DIGESTÆ.

1. ABies *Orientalis* folio brevi & tetragono, fructu minimo deorsum inflexo. Ἐλάτη *Græcorum* recentiorum.
2 Abrotanum *Orientale* annuum, Absinthii minoris folio.
3 ——Chamæmeli folio.
4 Absinthium *Orientale* fruticosum, incanum, amplo folio, tenuissimè diviso.
5 ——incanum, capillaceo folio, floribus in capitulum congestis.
6 ——incanum tenuifolium, floribus luteis in capitulum congestis, & sursum spectantibus.
7 ——incanum, Tanaceti folio inodorum.
8 ——tenuifolium, argenteum & sericeum, flore magno.
9 ——vulgari simile, sed longè minus, amarum.
10 ——tenuifolium, incanum flore Lavandulæ, & insipidum.
11 ——tenuifolium & incanum, Lavandulæ odore, & amarum, flore deorsum spectante.
12 Acanthus *Orientalis* humillimus, foliis aculeatis pinnatis.
13 Acer *Orientalis*, Hederæ folio.
14 Acetosa *Orientalis* pratensis, folio lanuginoso.
15 ——folio rotundo lanuginoso, & maximè aurito.
16 Aconitum Lycoctonum *Orientale*, flore magno albo.
17 Adiantum *Creticum* procerius, & amplissimo coriandri folio. An
18 Adiantum *Syriacum*, Tab. icon 795. *quod C. Bauli pin. vulgaris varietatem existimat.*
19 ——marinum humillimum, & unifolium plerumque.
20 Agrimonia *Orient.* humilis, radice crassissima, repente, fructu in Spicam brevem & densam congesto.
21 Alcea *Cretica* hirsuta.
22 ——*Orient.* frutescens, foliis tripartitis, flore parvo.
23 Alchimilla *Orientalis*, Linariæ folio brevissimo, calice florum albo.
24 ——*Græca*, Kali folio, calice florum albido.
25 Allium *Orientale* latifolium, flore magno lacteo.
26 ——Sylvestre, sive Moly minus, albo amplo flore.
27 ——montanum, foliis Narcissi minus, flore albo.
28 Alsine *Samia* media, villosa tota.
29 ——graveolens, saxatilis & verna, foliis lanceolatis.
30 ——verna hirsuta, flore albo.
31 —— ——flore suaverubente.
32 ——*Orientalis*, Caryophylli folio, flore magno, in capitulum congesto.
33 —— ——flore magno sparso.
34 —— ——viscosa, flore magno albo.
35 —— ——flore parvo albo.
36 —— ——angustissimo, & humilior.
37 ——altissima, gramineo folio, flore albo.
38 ——fruticosa, Camphoratæ folio.
39 —— ——Laricis foliis, floribus in capitulum congestis.
40 —— ——saxatilis, foliis & floribus verticillatis.
41 Alyssoides *Orient.* annua, Myagri Sativi folio.
42 Alysson *Creticum* saxatile, foliis undulatis incanis.
43 ——foliis angulatis, flore violaceo.
44 ——saxatile, Serpylli folio candidissimo, capsulis orbiculatis.
45 ——*Græcum* frutescens, Serpylli folio amplissimo.
46 ——*Orient.* Serpylli folio, capitulis in Spicam longissimam densè digestis.
47 —— ——Elichrysi capitulo.
48 —— ——capsulis minimis.
49 ——incanum, Serpylli folio, fructu majori tumido.
50 ——annuum, Serpylli folio rotundiore, flore magno cordiformi.
51 ——Leucoii folio candidissimo, caule sesquipedali.
52 ——fruticosum Leucoii folio, latissimo.
53 ——Turritidis folio, flore luteo.
54 ——angustissimo folio, fructu ovato.
55 ——minimum, foliis rigidis & lucidis.

56 Amarantus *Græcus* ſylveſtris, anguſtifolius.
57 Amygdalus ſylveſtris *Cretica*, aculeata.
58 Anacampſeros *Orientalis*, Portulacæ folio.
59 ——— folio ſubrotundo minori, eleganter crenato.
60 Anblatum *Orientale*, flore purpuraſcente.
61 Anagallis *Cretica*, vulgari ſimillima, flore luteo.
62 Androſace *Orientalis*, foliis Valerianellæ, undulatis & criſpis.
63 ——— Coronopi folio, *Prioris varietas.*
64 ——— foliis Coris, flore odoratiſſimo.
65 Anguria carne flaveſcente, ſemine nigro.
66 ——— rubente, ſemine nigro majori.
67 ——— ——— ſemine rubro minori.
68 Anonis legitima *Antiquorum.*
69 Antirrhinum *Creticum* anguſtifolium, flore maximo purpureo.
70 Aparine *Græca*, vulgari ſimilis, folio latiſſimo.
71 —— *Samia* ſaxatilis, latifolia & incana.
72 ——— minor, annua, floribus in capillamenta abeuntibus.
73 —— *Orientalis*, minor & incana, multiflora, flore albo.
74 Aphaca flore albido, lineis nigris diſtincto.
75 Apium *Creticum* minimum, Aniſi facie.
76 —— *Græcum* ſaxatile, Crithmi folio.
77 Apocynum *Bithynicum* arbores altiſſimas ſcandens, folio ſubrotundo. *Periploca latifolia* Wheel. itin.
78 —— folio ſubrotundo, ex viridi & flaveſcente variegato.
79 Aquifolium *Orientale*, Ilicis folio.
80 Aquilegia *Orientalis* viſcoſa, flore magno, partim cœruleo, partim albo.
81 Ariſarum latifolium alterum, maculis albis variegatum.
82 Ariſtolochia *Cretica*, ſcandens altiſſima, Piſtolochiæ foliis: *Ariſtolochiæ quartum quoddam genus, arbores ſcandens* Bellon. obſ. lib. 1. cap. 17.
83 —— —— flore maximo, fructu angulato.
84 —— *Orientalis*, clematitis, recta, flore longiſſimo.
85 —— *Chia*, longa, folio minori ſubrotundo, flore tenuiſſimo.
86 ——— longa, ſubhirſuta, folio oblongo, flore maximo.
87 —— *Orientalis* rotunda, folio oblongo cordiformi, flore tubulato luteo.
88 ——— humilis, ampliſſimo folio.
89 Artemiſia *Orient.* folio ampliſſimo, laciniato.
90 ——— Tanaceti folio inodora.
91 ——— ——— odora, peramara & glutinoſa.
92 Arum *Samium*, ampliſſimo folio, Dracunculi flore.
93 —— *Orientale* latifolium, obſcurè virens, maculis dilutioribus notatum.
94 ——— Autumnale anguſtifolium, flore magno atro-purpureo.
95 ——— anguſtifolium, acaulon fermè, flore purpuraſcente.
96 Arundo *Orient.* altiſſima, caule tenuiſſimo fiſtuloſo.
97 ——— tenuifolia, caule pleno, ex qua Turcæ calamos parant.
98 Aſclepias *Orient.* latifolia, flore purpuraſcente, caule firmo.
99 ——— minima, flore ex atro-purpureo flaveſcente.
100 ——— latifolia, flore viridi.
101 ——— ——— inodora, flore flaveſcente, fructûs mucrone bifido & ſurſum incurvo.
102 Aſparagus *Creticus* fruticoſus, craſſioribus & brevioribus aculeis, magno fructu.
103 Idem parvo fructu.
104 Idem longioribus & tenuioribus aculeis.
105 Aſparagus *Orientalis* foliis Gallii.
106 Aſphodelus *Creticus* luteus, ſerotinus, patulus, folio aſpero.
107 Aſter *Creticus* conyzoides, flore magno luteo, Aſphodeli radice.
108 —— *Orientalis* fœtidus, Conyzæ folio, flore magno.
109 ——— Conyzæ folio, flore luteo maximo.
110 ——— Salicis folio nervoſo, flore dilutè cœruleo.
111 ——— ——— flore minimo luteo umbellato.
112 ——— minimus, flore ſuaverubente.
113 Aſteriſcus *Creticus* annuus, foliis ad florem rigidis, flore croceo.
114 ——— odoratus minimus.
115 Aſteroides *Orientalis* Petaſitidis folio, flore maximo.
116 Aſtragaloides *Orientalis* veſicaria, foliis & fructibus incanis.
117 ——— ——— foliis & fructibus glavis.
118 Aſtragalus *Creticus*, Nummulariæ folio incano, magno fructu.
119 —— *Orientalis*, Nummulariæ folio glabro.
120 ——— incanus, ſiliquâ incurvâ, ampliſſimo folio.
121 ——— ramoſus, Ornithopodii folio, flore cœruleo parvo.
122 ——— humi fuſus, foliis Viciæ, flore parvo cœruleo, ſiliquis villoſis.
123 ——— minimus, foliis Viciæ, flore ex viridi flaveſcente, odoratiſſimo.
124 ——— foliis Viciæ incanis, caule nudo, erecto floribus luteis.
125 ——— ——— argenteis, caule nudo, floribus pallidè luteis.
126 ——— caneſcens, capitulis Trifolii bituminoſi.
127 ——— ——— ——— ——— flore dilutè purpuraſcente.
128 ——— foliis Onobrychidis, capitulis Trifolii bituminoſi.
129 ——— Onobrychidis faciè, Spicâ florum longiſſimâ.
130 ——— folio ſubrotundo caneſcente, flore magno purpureo.
131 ——— ——— incano, flore ex viridi flaveſcente.
132 ——— ——— humi fuſus, incanus, ampliſſimo folio, Spica longiſſima & anguſtiſ.
133 ——— latifolius, capitulo oblongo, flore vario.
134 ——— incanus, anguſtifolius, floribus in eodem capitulo candidis & purpureis.
135 ——— ——— incanus, floribus è foliorum aliis prodeuntibus.
136 ——— ——— villoſiſſimus, capitulis rotundioribus, floribus purpureis.

137 — incanus

137 ——— incanus, foliorum conjugationibus densissimis. *An Tragium Dioscoridis* Rauwolf.
138 ——— calice vesicario, lineis rubris striato.
139 ——— acaulos fermè, flore luteo.
140 ——— minimus, flore glomerato virescente.
141 ——— flore minimo è viridi flavescente.
142 ——— argenteus, angustifolius, flore leucophæo.
143 ——— candidissimus & tomentosus.
144 ——— maximus glaber, Alopecuroides, flore luteo.
145 ——— maximus incanus erectus, caule ab imo ad summum florido.
146 ——— ramosus, fructu adunco.
147 ——— angustifolius, caule pedali, flore è viridi flavescente, odoratissimo.
148 ——— glaber Galegæ foliis, capitulis florum sphæricis ad alas positis.
149 ——— altissimus, Galegæ foliis amplioribus, flore parvo flavescente.
150 ——— angustioribus, flore minimo è viridi flavescente.
151 ——— Galegæ foliis supinis, floribus flavescentibus.
152 ——— altissimus, Fraxini folio, flore è viridi flavescente.
153 Astrantia *Orient.* latifolia, floribus & coma purpureis.
154 Atriplex *Cretica* maritima, erecta, folio triangulari.
155 —— *Græca* latifolia humilis, Halimi fol.
156 —— *Orientalis* frutescens, folio amplissimo argenteo.
157 ——— frutex aculeatus, flore pulchro.
1 Ballote *Orientalis*, folio oblongo, *varietas vulgaris.*
2 ——— Melissæ folio, flore parvo.
3 Barba Jovis *Cretica*, Linariæ folio, flore luteo parvo. *An Spartium spinosum* Alpini *Exot.*
4 ——— folio argenteo ampliori, flore luteo parvo.
5 ——— humillima, flore purpuro-violaceo.
6 Belladonna *Orientalis*, foliis angustioribus, subhirsutis, flore magno.
7 Bellis *Cretica* fontana, omnium minima.
8 Berberis *Orientalis* procerior, fructu nigro suavissimo.
9 Beta Sylvestris *Cretica*, maritima, foliis crispis.
10 — *Orientalis*, floribus spicatis, calice albo.
11 Betonica *Orientalis*, Sideritidis facie, flore purpureo.
12 ——— dilutissimè purpurascente.
13 ——— angustissimo & longissimo folio, spica florum crassiorum.
14 ——— latifolia, caule brevi, flore magno.
15 ——— maximo.
16 Bistorta *Orient.* media, flore ruberrimo.
17 Blattaria *Orient.* Bugulæ folio, flore maximo virescente, lituris luteis in semicirculum striato.
18 ——— Verbasci folio, flore maximo, intensè violaceo.
19 ——— Agrimoniæ folio.
20 Borrago *Cretica*, flore reflexo, elegantissimo, suave-rubente.
21 —— *Constantinopolitana*, flore reflexo cœruleo, calyce vesicario.
22 Brassica *Cretica* fruticosa, folio subrotundo.
23 —— *Orientalis* perfoliata minima, flore luteo parvo.
24 ——— flore albo, siliquâ quadrangula.
25 —— *Thracica* campestris, perfoliata, flore luteo.
26 Bryonia *Cretica* Platani foliis.
27 —— *Orient.* fol. amplioribus, lucidis & glabris, subtus hirsutis, magno fructu nigro.
28 Buglossum *Creticum* humifusum, acaulon, perenne, Echii folio angustissimo.
29 —— *Chium* arvense annuum, Lithospermi folio, flore cœruleo.
30 —— *Orientale* erectum, foliis undulatis, flore amœnè cœruleo.
31 ——— angustifolium altissimum.
32 ——— flore luteo.
33 ——— angustifolium, *flore* parvo cœruleo.
34 Bugula *Samia* verna, Borraginis folio, *flore* inverso, è cœruleo flavescente.
35 —— *Orientalis* villosa, *flore* inverso candido cum oris purpureis.
36 Eadem cœruleo albâ maculâ notato.
37 ——— ex violaceo purpurascente.
38 ——— longifolia, *flore* majore intensè cœruleo.
39 Bulbocastanum *Creticum*, radice napiformi.
40 ——— Ferulæ folio, semine oblongo.
41 Bulbocodium Crocifolium, *flore* magno purpurascente, fundo luteo.
42 ——— *flore* parvo croceo.
43 ——— *flore* parvo albo.
44 —— minimum *Græcum*, *flore* minimo albo.
45 —— *Græcum* Myosotidis *flore.*
46 Buphthalmum *Orientale* Tanaceti minoris folio, *flore* luteo amplissimo.
47 Idem *flore* albo amplissimo.
48 ——— utrinque glabrum, *flore* albo amplissimo.
49 ——— Tanaceti folio ampliore, *flore* magno coccineo.
50 Idem *flore* magno suaverubente.
51 Idem *flore* magno albo.
52 Bupleurum *Orient.* angustifolium, semine longiori.
53 Bursa pastoris *Orient.* Cardamines folio, siliquâ longissima quadrangula.
54 ——— Drabæ fol. siliquis cornutis.
1 Cachrys foliis Peucedani, semine fungoso, sulcato, aspero minori.
2 —— *Orientalis*, Ferulæ folio, fructu alato plano.
3 Cakile *Græca* arvensis, siliqua striata brevi.
4 —— *Orientalis*, fructu minimo verrucoso.
5 Calamintha *Cretica* angusto oblongo folio, odore Citri.
6 —— *Orientalis* annua, Ocimi folio, *flore* minimo.
7 Campanula *Cretica*, caulibus supinis, foliis incisis, *flore* oblongo.
8 ——— arvensis, *flore* maximo.
9 ——— foliis longioribus incisis, *flore* maximo.
10 ——— caulibus supinis, *flore* maximo pelviformi.
11 ——— folio subrotundo, *flore* parvo
12 —— foliis profundè incisis, fructu duro, tomentosa tota & incana.
13 —— saxatilis, foliis inferioribus Bellidis, Cæteris Nummulariæ subhirsutis, crenatis ac veluti rugosis.

14 Campanula *Græca* ſaxatilis, Bugulæ foliis.
15 Idem Jacobææ folio.
16 ——— *Orient.* erecta, foliis oblongis, anguſtis, profundè crenatis.
17 ——— pumila repens, *flore* magno.
18 ——— Limonii minimi facie, flore patulo.
19 ——— maxima, floribus conglobatis in foliorum alis.
20 —— fol. Cymbalariæ criſpis montis *Olymp.*
21 —— *Orientalis*, foliis Blattariæ ſubhirſutis.
22 ——— erecta, Alliariæ folio, flore albo pyramidato.
23 ——— ſaxatilis, foliis Cymbalariæ, flore magno.
24 ——— monanthos, Lychnidis folio.
25 ——— foliorum crenis amplioribus & criſpis, flore patulo, ſubcœruleo.
26 Eadem flore patulo albo.
27 ——— folio longo, rigido, aſpero, flore surſum ſpectante
28 ——— ſaxatilis argentea, Leucoii fol.
29 ——— anguſtifolia, capitulo Papaveris Rhœadis.
30 ——— ſphærocephalos, anguſtiore flore cœruleo.
31 ——— foliis Ptarmicæ, flore oblongo.
32 ——— Linifolia, flore magno.
33 ——— anguſtifolia pumila, floribus cœruleis, uno verſu diſpoſitis.
34 Eadem floribus albis.
35 ——— maxima ſubhirſuta, flore maximo purpuraſcente.
36 Eadem flore albo.
37 ——— multicaulis anguſtifolia, flore parvo.
38 ——— altiſſima, flore parvo pyramid.
39 ——— foliis inciſis, flore minimo & multiplici.
40 Caprifolium *Creticum* non perfoliatum, foliis Cotini, floribus inodoris, partim albis, partim flaveſcentibus.
41 Cardiaca *Orientalis* caneſcens, foliis Ranunculi pratenſis, flore purp. calyce molli.
42 Eadem flore albo.
43 Carduus lanceatus exoticus altiſſimus flore albo.
44 Carduus *Creticus* foliis lanceolatis, ſplendentibus, ſubtus incanis, flore purpur.
45 ——— Erucæ foliis minor. capitulorum ſquamis & aculeis nigricantibus.
46 ——— tomentoſus, Acanthi folio, flore magno purpuraſcente.
47 Idem flore magno dilutiore,
48 ——— non maculatus, caule alato.
49 ——— Acanthi folio viridi & glutinoſo, flore purpuraſcente.
50 Idem flore albo.
51 Carduus Centaurii majoris facie, flore luteo, capitulo brevibus aculeis munito.
52 Carduus *Græcus* parvus Acanthi folio tomentoſo, flore minori.
53 Carduus *Orientalis* lanceolatus, *flore* parvo purpureo.
54 ——— Erucæ folio glabro, *flore* purp.
55 ——— acaulos, incanus & tomentoſus, Dentis leonis folio.
56 ——— Calcitrapæ folio, flore max.
57 Idem, *flore* minimo.
58 Idem, *flore* flaveſcente odoratiſſimo.
59 ——— Coſti hortenſis folio.
60 ——— Cyani folio.
61 Carlina *Orient.* Leucoii folio caneſcente & molliter aculeato.
62 Carpinus *Orient.* fol. minori, fructu brevi.
63 Carthamus *Orient.* aculeis flaveſ. donatus.
64 Carvi *Orientale* acaulon, fol. Chamæmeli.
65 Caryophyllata *Orient. flore* mag. coccineo.
66 Caryophyllus ſylv. & ſaxatilis, *flore* mag. lacteo, ſubtus ad ſpadiceum colorem vergente.
67 Caryophyllus *Creticus* arboreus, Juniperi folio.
68 Caryophyllus *Græcus* arboreus, Leucoii folio peramaro.
69 Caryophyllus *Orient.* minimus, tenuiſſimè laciniatus, *flore* purpureo.
70 Idem *flore* albo.
71 ——— tenuiſſ. folio, *flore* laciniato.
72 Caſſida *Cretica* fruticoſa, Catariæ folio, *flore* albo.
73 Caſſida *Orient.* altiſſima, Urticæ folio.
74 ——— Chamædryos folio, *flore* luteo.
75 ——— incana, foliis laciniatis, *flore* luteo.
76 Idem *flore* luteo, macula crocea notato.
77 ——— foliis Sideritidis, *flore* luteo.
78 Cataria *Cretica* Meliſſæ folio Aſphodeli radice.
79 —— *Orient.* humilis, Lamii folio.
80 ——— minima, Lamii folio, *flore* longiſſimo.
81 ——— Teucrii folio, Lavandulæ odore, verticillis florum craſſiſſimis.
82 Idem floribus rarioribus.
83 ——— minor, foliis Heliotropii.
84 ——— folio ſubrotundo, flore intenſè cœruleo.
85 ——— foliis oblongis, floribus ſpicatis, calyce purpureo.
86 ——— Lavandulæ *flore*.
87 Caucalis *Cretica*, maximo fructu longi, aculeis donato.
88 —— *Orientalis* altiſſima, Ferulæ folio.
89 ——— arvenſis, tenuifolia, *flore* purpureo, magno fructu.
90 Cedrus *Orient.* fœtidiſſima, arbor excelſa, ſeu Sabina Orientalis, fructu parvo nigro.
91 Idem foliis aculeatis.
92 Celtis *Orient.* fol. ampliore, magno fructu.
93 ——— minor, foliis minoribus & craſſioribus, fructu flavo.
94 Centaurium majus *Orient.* erectum, Glaſti folio, *flore* luteo.
95 Idem acaulon fermè.
96 Idem Verbaſci folio.
97 Idem Helenii folio, *flore* luteo.
98 ——— incanum, foliis inferioribus Verbaſcum, cæteris Erucam referentibus.
99 Idem foliis profundè inciſis.
100 —— minus *Creticum*, *flore* oblongo, è viridi flaveſcente.
101 Cepa *Orientalis*, *flore* nigro-purpureo, ſuaveolente.
102 Ceratoides *Orient.* fruticoſa, Elæagni fol.
103 ——— major annua, Pſyllii folio.
104 ——— minor annua, Pſyllii folio.
105 Chamæceraſus *Orient.* Lauri folio.
106 Chamædrys *Cretica* inodora, Meliſſæ folio, *flore* parvo albido.
107 ——— ſaxatilis, *flore* exiguo, ſubtus incano.

108 Cha-

108 Chamædrys *Cret.* latiffimo fol. *flore* parvo.
109 ———paluftris canefcens, Scordioides, Betonicæ folio.
110 ——*Samia* frutefcens, Betonicæ folio.
111 ——*Orientalis*, latifolia, villofa.
112———minor repens, *flore* ruberrimo.
113 Chamæmelum *Chium* venenum, folio craffiore, *flore* magno.
114 ——*Orientale* Abfinthii folio.
115 ———foliis pennatis.
116 ———incanum, Millefolii folio.
117 Chamænerion *Orientale* argenteum, Salicis folio, *flore* magno.
118 ———minimum, Hyperici folio, radice granulofa.
119 Chamæpitys *Chia* lutea, folio trifido, *flore* magno.
120 ——*Orientalis* Salicis folio.
121 Chamærhodendros *Pontica* maxima, folio Laurocerafi, *flore* è cœruleo purpurafcente.
122 Eadem *flore* candidiffimo, maculâ lutea punctata notato, ftaminibus purpureis.
123 Eadem *flore* purpureo.
124 Eadem *flore* dilutè purpureo.
125 Chamærhododendros *Pontica* maxima Mefpili folio, flore luteo.
126 Chenopodium *Orient.* fruticofum, coris fol.
127 ———fruticofum incanum, Pfyllii folio.
128 ———annuum altiffimum, Kali folio breviore & cæfio.
129 Chryfofplenium *Orient.* Græci facie, magno fructu.
130 Cicer *Orient.* foliis rigidis, *flore* cœruleo magno.
131 Cichorium *Orient.* incanum, foliis Glafti.
132 ——Spinofum, *flore* albo.
133 Cicuta *Orientalis*, vulgari fimilis, fermè inodora.
134 ———femine craffo verrucofo.
135 ———minor patula, Dauci facie.
136 Cinara *Cretica* acaulos *flore* magno flavefcente, foliis Acanthi aculeati.
137 ——*Græca*, foliis Acanthi vulgaris, caule brevi, perennis, radice craffiffima.
138 ——*Orientalis* mofchata, acaulos, foliis Jacobææ, fquamis calicis deorfum inflexis.
139 Idem, tenuiùs incifis, fquamis calicis furfum fpectantibus.
140 Cirfium *Creticum* altiffimum, Cardui lanceolati folio.
141 Idem folio, *flore* albo.
142 ——*Orientale* Cardui lanceolati ferocioris facie.
143 Idem folio, *flore* purpurafcente.
144 ———Acanthi folio, *flore* obfoletè purpureo.
145 ———maximum, Verbafci folio.
146 Ciftus mas *Creticus*, folio breviore, *flore* parvo.
147 ——folio rotundiore incano, quafi complicato.
148 ——ladanifera *Orientalis*, *flore* purpureo majore.
149 Clematitis *Cretica*, foliis Pyri incifis, nunc fingularibus, nunc ternis.
150 ——*Orientalis* latifolia, femine breviffimis pappis donato.
151 ———Apii folio, *flore* è viridi flavefcente pofteriùs reflexo.
152 Clinopodium *Orient.* Origani folio, *flore* minimo.
153 ———hirfutum, foliis inferioribus Ocimum, fuperioribus Hyffopum referentibus.
154 Clymenum *Græcum*, *flore* maximo fingulari.
155 Cnicus *Creticus* Atractylidis folio & facie, *flore* leucophæo. *An Atractylidi & Cnico Sylveftri* fimilis C. B. pin. 193.
156 ——Atractylidis folio & facie, *flore* candidiffimo.
157 Idem, incanus, patulus, *flore* purpurafcente.
158 ——*Orientalis*, Atractylis lutea dictus, altiffimus.
159 ———polycephalos, Eryngii capitulo, foliis Cardui lanceolati.
160 ———humilior, *flore* flavo, Carthami odore albo.
161 ———calyce eriophoro, fungi inverfi formâ, *flore* purpurafcente.
162 ——polycephalos canefcens aculeis flavefcentibus munitus, *flore* albo.
163 Cochlearia *Orient.* *flore* minimo. *An Rofa Hierichontea* Sylveftris C. B. pin.
164 Colutea *Orient.* *flore* fanguinei coloris, luteâ maculâ notato.
165 Chondrilla *Orient.* folio hederaceo ampliffimo, fermè triangulo.
166 ———maxima, Cichorii Sylveftris folio.
167 ———juncea vifcofa arvenfis, caule magis afpero, & *flore* majore.
168 Convolvulus *Orient.* humilis, argenteus latifolius, erectus & villofus.
169 ———argenteus, Althææ foliis angulatis.
170 ———humi fufus, Pilofellæ foliis.
171 ———folio oblongo, *flore* fuaverubente.
172 Conyza *Cretica* fruticofa, folio molli, candidiffimo & tomentofo.
173 ——*Orient.* folio Afterifci.
174 ———pumila incana Oleæ folio.
175 ———Afteris Attici fol. *flore* luteo.
176 Coriandrum *Orient.* Chamæmeli folio.
177 Cornus *Orient.* Sylveftris, fructu teretiformi.
178 Coronilla *Cretica* herbacea, *flore* parvo purpurafcente.
179 Idem luteo parvo.
180 Idem magno luteo.
181 Cotula *Cretica* minima, Chamæmeli folio, capitulo inflexo.
182 ———montana, Abrotani folio.
183 Cotyledon major *Cretica*, *flore* albo, *Vulgaris varietas.*
184 Idem purpureo, *Vulgaris varietas.*
185 ——*Cret.* tuberofa rad. *flore* luteo parvo.
186 Crambe *Orient.* Perfoliatæ folio, fructu 4 alis undulatis munito.
187 ———Dentis leonis folio, Erucaginis facie.
188 Crocus Autumnalis, fativo fimilis, florum capillamentis tenuiffimis, minùs odoris.
189 ———*flore* magno albo, capillamentis albidis inodoris, *Orientalis.*
190 ———fat. fimilis, florum capillamentis tenuiffimis, minus odoris, *flore* candidiffimo.
191 ——*Orient.* vernus, *flore* flavo, externè fpadiceo, obfcurè purpurafcente.

192 Cru-

192 Cruciata *Cretica* fruticoſa, *flore* albo. *Gallium montanum alterum* Alpin. *Exot.* 293.
193 ——*Orientalis* latifolia, erecta glabra.
194 ——————latifolia, foliis ſubhirſutis *flore* purpuraſcente.
195 Idem *flore* ſubcœruleo.
196 ——————glabra humi fuſa.
197 Cucumis ſativus & ſerotinus, fructu villoſo.
198 Cuſcuta *Cretica* floribus & capitulis minimis.
199 ——*Orientalis*, viticulis craſſiſſimis, Convolvuli fructu.
200 Cyanus *Orient.* arvenſis latifolius.
201 ——————folio vireſcente dentato, *flore* magno.
202 ——————anguſtifolius incanus, *flore* magno citrino.
203 ——————latifolius, leviter lanuginoſus, *flore* maximo citrino.
204 ——————anguſtifolius glaber & lucidus.
205 ——————Artemiſiæ foliis.
206 ——————Artem. foliis profundè laciniatis.
207 ——————foliis Leucoii ſubtus incanis.
208 Cyclamen ampliſſimo folio cordiformi, ſericeo & variegato.
209 Cynogloſſum *Orientale*, vulgari ſimile, foliis ſeſquipedem longis & pedem latis.
210 ——————vulgari ſimile, *flore* minimo, longis ſtaminibus donato.
211 ——————anguſtifolium, *flore* minimo, longis ſtaminibus donato.
212 ——————*flore* roſeo, profundè laciniato, calyce tomentoſo.
213 ——————Echii folio, *flore* cœruleo minimo, fructu umbilicato aſpero.
214 ——————minus, *flore* campanulato cœruleo.
215 ——————Glaſtifolium, *flore* atro-cœruleo.
216 ——————Plantaginis folio, *flore* minimo.
217 ——————Bugloſſi folio, fructu umbilicato criſtato.
218 Cyperus paniculâ minimâ, radice rubra inodora repente.
219 ——minimus panicula maxima, radice odora repente.
220 Cytiſogeniſta *Orientalis* minima.
221 Cytiſus ſpinoſus, ſiliquâ villoſâ.
222 —— ſpinoſus *Creticus*, Siliqua villis denſiſſimis longiſſimis & incanis obducta. *Species illæ à P. Alpino* Exot. cap. 6, 7 & 12. *haud dubiè deſcriptæ ſunt nominibus Acaciæ ſecundæ, Aſpalathi ſecundi vel Spartii Cretici, ſed adeò breviter, ut apprimè diſtingui nequeant.*
223 ——*Orient.* minimus humi fuſus.
224 ——————humi fuſus, *flore* magno, ex luteo purpuraſcente.
225 ——————humi fuſus, facie Trifolii pratenſis.
226 ——foliis argenteis *Wheel. itin.*
227 ——————Medicæ foliis incanis & villoſis, *flore* flaveſcente.
228 ——————latifolius, ſubtus incanus.
1 Delphinium *Græcum*, foliis inferioribus Fumariam, ſuperioribus Linariam referentibus.
2 ——*Orientale* annuum, *flore* ſingulari.
3 ——————lato Aconiti folio, *flore* magno.
4 ——————perenne, Acon. folio *flore* albo.
5 Idem, *flore* cœruleo.
6 Dens leonis, Aſphodeli bulbulis, foliis glabris.
7 ——————tuberoſa radice foliis Sonchi. Χονδρίλλης εἶδος ἕτερον, *Dioſc.* lib. 2. cap. 161.
8 ——————*Orient.* latifolius caneſcens, *flore* parvo.
9 ——————tenuiſſimè diviſus, tomentoſus & incanus.
10 ——————minimus Aſphodeli radice.
11 ——————*Patmias* annuus, *flore* parvo.
12 ——————Naſturtii folio.
13 ——————*Græcus*, anguſtifolius, *flore* mag.
14 ——————foliis Eryſimi, craſſis & lucentibus.
15 Dentaria *Orient.* bacciferæ ſimilis, foliis quinis coſtæ innaſcentibus.
16 Digitalis *Orient.* Tragopogi fol. *flore* albido.
17 Dipſacus *Orient.* foliis laciniatis, capitulo globoſo & molli.
18 Dodartia *Orient. flore* purpuraſcente.
19 Doronicum *Orient.* altiſſimum Petaſitidis folio, *flore* maximo.
20 Dorycnium *Orient.* latifolium villoſum.
21 Dracunculus polyphyllos, foliis lituris albicantibus obliquis notatis.
1 Echinophora *Orientalis* montana ſpinoſa.
2 ——————procerior, fructu foliato.
3 Echinopus *Orient.* Cardui lanceolati folio, capite magno cœruleo.
4 ——————Acanthi aculeati folio, capite magno, ſpinoſo, albo.
5 Idem ſpinoſo, cœruleo.
6 ——*Græcus*, tenuiſſimè diviſis foliis & lanuginoſis, capite minori cœruleo. *An Carduus Sphæroceph. minimus, acutiſſimis foliis* C. B. pin. 382.
7 Eadem capite minori albo.
8 Echium *Orient.* fol. oblongo, molli cinericeo.
9 ——————Verbaſci folio, *flore* maximo campanulato.
10 ——————majus & aſperius, *flore* leucophæo.
11 ——*Cretic.* latifolium, *flore* atro-purpureo.
12 Echioides *Orient.* Bugloſſi folio, *flore* luteo, maculis atro-purpureis notato.
13 Elæagnus *Orient.* latifolius, fructu maximo.
14 ——————anguſtifolius, fructu minimo, rotundiore & ſubacido.
15 Elephas *Orient. flore* parvo, proboſcide ſurrecta.
16 ——————*flore* mag. proboſcide incurva.
17 Elichryſum *Creticum*, foliis brevioribus & criſpis, capitulis minoribus.
18 ——anguſtifolium incanum, maximo *flore*.
19 ——*Orient.* ſimile, calyce florum argenteo.
20 ——————vernum anguſtifolium.
21 ——————Leucoii folio viridi.
22 ——————glutinoſum, Lavandulæ folio.
23 Ephedra *Orient.* procerior, flagellis durioribus & mediæ craſſitiei.
24 Epimedium *Orient. flore* ex albo flaveſcente.
25 ——————*flore* albo.
26 Equiſetum *Orient.* altiſſimum.
27 Erica *Orient.* Coris folio, floribus globoſis.
28 Ervum *Orient.* Alopecuroides, perenne, fructu longiſſimo.
29 ——————Alopec. ſerotinum & perenne, *flore* odoratiſſimo, fructu longiſſimo.
30 Eryngium *Creticum* erectum, folio multifido, caule & ramis Amethyſtinis.
31 Idem caule & ramis pallidè virentibus.

32 Eryn-

32 Eryngium *Orientale* foliis laciniatis, capitulis florum exiguis & densè congestis.
33 ———foliis trifidis.
34 ———Dipsaci capitulo, foliis asperis integris.
35 ———vulgari simile, capitulis Amethystinis.
36 ———tenuiter incisum, pallidè virens, capite stellato.
37 ———tenuiter incisum Amethystinum capite stellato.
38 Erysimum *Græcum* angustifolium majus, procerius & minus hirsutum.
39 ——*Orient.* Rapi folio.
40 ———minus, *flore* albido.
1 Fagopyrum *Orient.* ramosum & multiflorum, Persicariæ folio.
2 Fagus foliis ex luteo variegatis.
3 ——*Orient.* ampliore folio.
4 Ferrum equinum *Græcum*, siliqua multiplici, ampliore.
5 Ferula glauco folio, caule crassissimo, ad singulos nodos ramoso & umbellifero.
6 ——*Orientalis*, Peucedani folio.
7 ———Cachryos folio & facie.
8 Fœniculum *Orient.* Seselios Massiliensis facie.
9 Fœnum Græcum *Siculum* frutescens, siliquis Ornithopodii latioribus.
10 Fragaria *Cretica* saxatilis, fruticosa, foliis subtus argenteis.
11 ——*Orientalis*, *flore* luteo minimo.
12 Fraxinus *Orient.* longissimo folio, profundè serrato.
13 Fritillaria *Orient.* Plantaginis folio, *flore* magno, è viridi purpurascente.
14 ——*Samia*, Plantaginis folio, *flore* parvo è viridi flavescente.
15 Fucus *Creticus*, Lactucæ folio sesquipedali & bipedali.
16 ——folliculaceus, foliis undulatis.
17 ———foliis undulatis ad oras pilosis.
18 ———Potamogeitonis crispi folio.
19 Fumaria bulbosa *Cretica*, radice cava, foliis amplioribus, *flore* purpurascente.
20 Fungoides pelviforme, molle & rufescens.
1 Galega *Orient.* latifolia altissima, *flore* cœruleo.
2 Galeopsis *Cretica* frutescens, villosa, Teucrii folio.
3 ——*Orient.* Betonicæ luteæ folio, floris labio superiore laciniato.
4 ———fœtidissima palustris, folio oblongo.
5 ———Lavandulæ folio, calyce villosissimo.
6 ———*flore* minimo albo.
7 Gallium saxatile, folio peramplo glauco.
8 ——*Cret.* annuum tenuifolium, *flore* albido.
9 Genista *Orientalis* minima, humi-fusa, foliis subrotundis ad oras pilosis.
10 ———humilis verna, Linariæ folio, utrinque glabro.
11 ———Linariæ foliis auritis.
12 Genista maritima, frutescens Linifolia, caule alato.
13 Gentiana *Orient.* amplissimo & acutissimo Asclepiadis folio.
14 ———foliis venosis, *flore* magno candidissimo.
15 Eadem *flore* ex albo virescente.
16 ———minor Autumnalis, Myrtifolia, *flore* magno cœruleo.
17 Geranium *Creticum*, humifusum, foliis subrotundis laciniatis, acu longissima.
18 ——*Chium* vernum, Caryophyllatæ folio.
19 ——*Orientale* columbinum, *flore* maximo, Asphodeli radice.
20 ———columbinum magnis floribus, pediculis longis insidentibus.
21 ———tuberosum, *flore* parvo.
22 ———moschatum, Absinthii folio.
23 ———Batrachiodes, amplioribus foliis, *flore* maximo.
24 Idem, tenuioribus foliis, *flore* maximo.
25 Idem, Aconiti folio, *flore* variegato.
26 Geum *Creticum*, folio circinato villoso, *flore* magno albo.
27 ——*Orientale* rotundifolium, supinum, *flore* aureo.
28 ———Cymbalariæ folio molli & glabro, *flore* magno albo.
29 Glaucium *Orient.* *flore* magno rubro.
30 Globularia *Orient.* florib. per caulem sparsis.
31 ———*flore* amplissimo.
32 Glycyrrhiza *Orient.* siliquis hirsutissimis.
33 Gramen *Creticum* spicatum, Secalinum, altissimum, tuberosa radice.
34 Gramen tomentosum *Creticum* spicatum, spica purpurea.
35 Gramen *Creticum*, spina gracili, in duas longissimas aristas & asperas abeunte.
36 Gramen *Orientale* Secalinum, spica brevi & lata.
37 ———tomentosum spicatum minus, aristis pennatis.
38 ———spicatum, fruticosum spinosum, spicis echinatis in capit. congest.
39 ———spicatum, aristis longissimis donatum.
40 ———paniculatum, Portulacæ sem.
41 Gramen *Creticum* paniculatum.
42 ——Avenaceum paniculatum, jubâ Miliaceâ, nutante, aristata.
43 Grossularia *Orientalis*, non spinosa, foliis glutinosis & subhirsutis, fructu racemoso dulci.
44 ——— non spinosa fœtida, fructu rubro racemoso.
45 Guajacana maxima, amplissimo folio, fructu flavescente.
46 Gundelia *Orient.* Acanthi aculeati folio, capite glabro.
47 Eadem floribus intensè purpureis, capite araneosa lanugine obsito.
1 Hedypnois *Cretica* minor annua.
2 Hedysarum *Orientale* argenteum, *flore* luteo siliquâ glabra.
3 ——— incanum, *flore* vario magno, siliquâ aspera.
4 Helianthem. *Cret.* Linariæ folio, *flore* croceo.
5 ———annuum lato Plantaginis folio, flore aureo.
6 Heliotropium majus villosum, *flore* magno inodoro.
7 ——— humi fusum, *flore* minimo, semine magno Ἡλιοτρόπιον μικρὸν, *Diosc. l.* 4. *c.* 194.
8 Helleborus niger *Orientalis*, amplissimo fol. caule præalto, *flore* purpurasc. *Hunc observavit Bellonius in Olympo Asiæ monte* Obs. l. 3. c. 41.
9 ——— Ranunculi folio, *flore* nequaquam globoso. Herba Paris *Orient.* foliis denis vel duodenis angustioribus radiatim positis.

10 Hesperis

10 Hesperis maritima supina exigua, foliis Erucæ vel Jacobææ.
11 ——— *Chia* saxatilis, Leucoii folio serrato, *flore* parvo.
12 ——— *Orient.* maritima, Leucoii folio incano, *floribus* variis.
13 Eadem, *flore* minimo.
14 ——— Leucoii folio, siliquis corniculatis & intortis.
15 ——— Elichrysi folio, *flore* luteo.
16 ——— Glasti folio.
17 Eadem, *flore* magno violaceo.
18 ——— Scordioides, Hederæ terrestr. folio.
19 Hieracium *Creticum* Endiviæ folio.
20 ——— altissimum hirsutum, Dentis leonis folio, leviter dentato.
21 ——— *Oriental.* Dentis leonis folio, supinum, *flore* mag. luteo, odore Castorei.
22 ——— altiss. foliis Cichorei sylvestr. odore Castorei, *flore* magno.
23 ——— foliis angustis villosissimis.
24 ——— murorum, folio semipedali, sesquiunciam lato.
25 ——— altissimum, Cynoglossi folio.
26 ——— seu Pilosella, ampliss. folio.
27 Horminum *Orient.* annuum, sativo simile, comâ carens, flore violaceo.
28 ——— Betonicæ folio angustiore & inodoro.
29 ——— latifolium glutinosum, *flore* partim albo, partim purpurascente.
30 Idem, *flore* albo.
31 ——— Betonicæ folio acutissimo, *flore* albo.
32 Idem, *flore* cœruleo.
33 ——— Lamii folio.
34 ——— foliis rugosis & verrucosis, angustis, *flore* albo.
35 ——— foliis Sclaræ, *flore* albo parv.
36 Hyacinthus *Creticus* bifolius, *flore* sursum spectante.
37 Hyoscyamus *Orientalis* Betæ folio, tuberosa radice.
38 ——— major, albo similis, umbilico *floris* atro-purpureo.
39 Hypecoon *Orient.* latiore folio, *flore* mag.
40 ——— Fumariæ folio.
41 Hypericum *Creticum* supinum, folio subrotundo, *flore* magno.
42 ——— villosum, foliis caulem ambientibus, acutis, cæteris verò circinatis.
43 ——— *Orient.* foliis subrotundis auritis, cauli adhærentibus.
44 ——— Ptarmicæ folio.
45 ——— fœtido simile, sed inodorum.
46 ——— saxat. Majoranæ folio.
47 ——— Androsæmo hirsuto simile, sed glabrum.
48 ——— Polygoni folio.
49 ——— caule aspero purpureo.
50 Idem, Linariæ folio.
51 ——— Rosmarini folio glauco.
52 ——— latifolium subhirsutum, caule purpureo villoso.
53 Hypocistis *Cretica*, *flore* purpureo.
1 Jacea *Cretica* saxatilis, Glasti folio, flore purpurascente.
2 ——— acaulos, Cichorii folio.
3 ——— *Orientalis* acaulos, Cichorii folio, flore
4 ——— incana, acaulos & multiflora, foliis laciniatis.
5 ——— patula, Carthami facie, flore luteo magno.
6 ——— Conyzæ folio, flore magno.
7 ——— Serratulæ folio, flore magno purpureo.
8 ——— Cyani folio, flore parvo, calyce argenteo.
9 ——— folio sinuato, subtus tomentoso, flore purpureo.
10 ——— maritima incana, Coronopi folio.
11 ——— annua, Coronopi folio, flore luteo.
12 ——— perennis, Coronopi folio, flore purpurascente.
13 ——— perennis, angustissimo & incano Coronopi folio, flore purpurascente.
14 ——— laciniata, incana & moschata.
15 ——— tenuissimè laciniata, capite magno argenteo.
16 Jacobæa *Chia*, Senecionis folio villoso, flore magno.
17 ——— *Orientalis*, Senecionis folio tenuissimè diviso, non incano, flore magno.
18 ——— *Græca* maritima, foliis supernè virentibus, infernè incanis.
19 ——— Pannonicæ 1. Clus. similis folio amplissimo.
20 ——— foliis oblongis, non laciniatis, incanis.
21 ——— altissima, folio lanuginoso integro.
22 ——— incana & tomentosa, Acanthi folio.
23 ——— Limonii folio.
24 ——— foliis longioribus dentatis *flore* magno.
25 ——— latifolia altissima.
26 ——— Cacaliæ folio.
27 Ilex aculeata cocciglandifera, glande maxima, nunc cylindracea, nunc subrotunda, cupulâ echinatâ.
28 Ionthlaspi *Orientale* fructu echinato.
29 Iris humilis *Orientalis*, *flore* dilutè ianthino, & veluti leucophæo.
30 Isatis *Orient.* maritima canescens.
31 ——— fructu ovato canescente.
32 ——— Lepidii folio.
33 ——— foliis Brassicæ perfoliatæ, fructu cordiformi canescente.
34 Juniperus *Cretica*, ligno odoratissimo, Græcorum recentiorum.
35 ——— latifolia arborea, Cerasi fructu.
36 ——— *Orient.* vulgari similis, magno fructu nigro.
1 Kali Spinosum, foliis longioribus & angustioribus, subhirsutis.
2 Kali fruticosum spinosum, Camphoratæ foliis.
3 ——— flore maximo albido.
4 ——— foliis Sedi minoris, flore purpureo.
5 Kali *Orientale* fruticosum altiss. florum staminibus purpureis.
6 Idem lanuginosum.
7 Idem Linariæ folio.
8 Idem flore magno purpureo.
9 Idem floribus albis.
10 ——— Spinosum, subhirsutum, tenuissimo folio.
11 ——— capillaceo fol. flo. purpuras.

1 Lactuca *Cretica* perennis, altissima, Acanthi folio.
2 ——————Sonchi laciniato folio.
3 ——————Sonchi folio non laciniato, flore pulchro.
4 ——*Orient.* Dentis leonis folio, flore leucophæo.
5 ——————altissima, Sonchi folio, *flore* magno leucophæo.
6 ——————altissima, foliis integris, *flore* luteo.
7 Lamium *Orient.* nunc moschatum, nunc fœtidum, magno *flore*.
8 ——————foliis eleganter laciniatis.
9 ——————incanum, *flore* albo, cum labio superiore crenato.
10 ——————incanum, *flore* purpurascente, cum labio superiore crenato.
11 —————— album, latifolium altissimum.
12 Lapathum *Orient.* pulchrè sinuatum.
13 ——————maximum, folio subrotundo.
14 ——————angustifolium, magno fructu.
15 ——————frutex humilis, *flore* pulchro.
16 Laserpitium *Orient.* Mei folio, *flore* luteo.
17 ——————foliis Seselios Massiliensis, *flore* luteo.
18 ——————Ferulæ folio, semine crispo.
19 Lathyrus *Orientalis* rotundifolius, *flore* rubro.
20 Leucoium *Creticum* montanum minimum, *flore* luteo, nunc pleno nunc simplici.
21 Leucoium luteum, *Græcum*, saxatile humilius.
22 ——*Orient.* Elichrysi folio.
23 ——————siliquâ eleganter lunatâ.
24 ——————luteum, foliis dentatis, siliquis planis.
25 Lepidium *Orient.* Nasturtii crispi folio.
26 ——————Nasturtii folio, caule vesicario.
27 ——————Caryophylli folio.
28 Leucanthemum *Orientale* Costi hortensis folio.
29 ——————Chrysanthemi folio, Tanaceti odore.
30 Lichen *Græcus* Polypoides, tinctorius saxatilis.
31 Ligusticum *Græcum* Apii folio.
32 ——*Creticum*, Fœniculi folio, caule nodoso.
33 ——————Cicutæ folio.
34 ——*Orientale*, Mei folio, *flore* albo.
35 Lilium *Orient.* latifolium, *flore* luteo maximo odoratissimo.
36 Limonium *Græcum* Bellidis folio minori & laciniato.
37 ——————fruticosum & proliferum, Bellidis folio.
38 ——————minimum, foliis Hyssopi subhirsutis.
39 ——*Creticum*, Juniperi folio. Echinus, id est, Tragacantha altera Alpin. *Exot.* 56.
40 ——*Orientale*, Caryophylli folio acutissimo, floribus velut in capitulum congestis, acaulon & calyce purpurascente.
41 Idem calyce albo.
42 ——————humilius, Caryophylli folio angustiori, non aculeato, *flore* spicato suaverubente.
43 ——————frutescens, Caryophylli folio in aculeum rigidissimum abeunte.
44 ——————latifolium, *flore* minimo.
45 ——————Plantaginis folio, floribus umbellatis.
46 Limodorum *Creticum*, *flore* magno, lineis purpureis striato.
47 Linaria *Constantinopolitana*, Lini sativi folio, *flore* luteo.
48 ——*Patmia* maritima, Cymbalariæ foliis.
49 ——*Orientale* Coris folio, *flore* leucophæo.
50 ——————*flore* luteo maximo.
51 ——————Lilii Persici foliis, florum spica densissima & pyramidatâ.
52 ——————latissimo folio, floribus Linariæ vulgaris.
53 ——————vulgari similis, folio longissimo.
54 ——————erecta, angusto oblongo folio, *flore* aureo.
55 ——————foliis Linariæ vulgaris, *flore* cœruleo, palato carente.
56 Linum *Creticum* fruticosum, foliis Globulariæ, *flore* luteo.
57 ——*Orient.* altissimum, latifolium & patulum.
58 —————— pumilum *flore* luteo magno.
59 —————— sylvestre, latifolium hirsutum *flore* suaverubente vel roseo.
60 —————— sylvestre, latifolium hirsutum, *flore* candidissimo.
61 Lithospermum *Orientale* latifolium repens, *flore* magno.
62 ——*Delium* arvense minus supinum, *flore* minimo albo.
63 ——*Orient.* Leucoii folio, flore cœruleo parvo.
64 ——————latifolium, flore suaverubente.
65 Lonchitis *Orientalis* pinnulis ad foliorum basin falcatis, anteriùs & posteriùs reflexis.
66 Lotus *Cretica* palustris altissima, incana, flore luteo.
67 —— *Græca* maritima, folio glauco & velut argenteo.
68 Lunaria fruticosa perennis incana, Leucoii folio.
69 Lupinus peregrinus major, vel villosus, flore albicante.
70 —— sylvestris, semine rotundo vario, flore albido.
71 Lychnis *Græca* maxima, Sedi arborescentis folio & facie.
72 —— *Cretica* pumila umbellifera, Polygoni folio, flore albo cum circulo atro-purpureo.
73 —————— parvo flore, calyce striato purpurascente.
74 ——————maritima minima, Portulacæ sylvestris folio.

75 Lychnis *Cretica* anguſtifolia, floribus longiſſimis pediculis inſidentibus, capſulâ pyramidatâ.
76 ——— montis Idæ, folio ſubrotundo cæſio.
77 ——— Bellidis folio verna, flore parvo, dilutè purpuraſcente.
78 ——— ſupina maritima, capſulis Lychnidis Coronariæ.
79 ——— minima multiflora, flore ſuave-rubente.
80 ——— Caryophylli holoſtei folio.
81 ——— Saponariæ folio ſubhirſuto.
82 ——— fruticoſa, Kali folio, Statices capitulis.
83 ——— foliis ſubrotundis viſcoſis, flore magno.
84 ——— maxima, Bugloſſi folio undulato.
85 ——— Borraginis folio.
86 ——— Saponariæ folio & facie, flore parvo & multiplici.
87 Eadem flore minimo.
88 ——— Bupleuri folio.
89 ——— longifolia, nervoſa, flore purpuraſcente.
90 ——— viſcoſa, Centaurii lutei folio, flore longiſſimo.
91 ——— Caryophylli hortenſis folio.
92 ——— calyce pyramidato, ſtriato longiſſimo.
93 ——— fruticoſa, incana, flore longo & flaveſcente.
94 ——— annua ſupina, Antirrhini folio flore minimo purpuraſcente.
95 ——— multiflora, folio Valerianæ rubræ.
96 ——— minima, gramineo folio, calyce purpuraſcente ſtriato.
97 ——— minima, Caryophylli fol. cal. purp. ſtriato.
98 ——— petalis albis, lineis cœruleis, ſubtus variegatis.
99 ——— viſcoſa, folio glauco, flore muſcoſo.
100 ——— humilis Gentianellæ folio.
101 ——— lutea caneſcens & villoſa.
102 ——— lutea, flore maximo.
103 ——— anguſtifolia, flore purpureo.
1 Majorana *Cretica*, Origani folio villoſa, Satureiæ odore, corymbis majoribus, albis. *Origanum Smyrnæum*, Wheel. Itin.
2 Eadem ſpicis corymborum unciam longis.
3 ——— rotundifolia, Lavendulæ odore, capitulis minoribus incanis, flore purpuraſcente, Majoranæ noſtræ reſpondens, floribus rubentibus, *Bellon. Obſ.* lib. 1. cap. 17.
4 Eadem, flore purpuro-violaceo.
5 ——— minor hirſuta.
6 ——— annua altiſſima, flore parvo, ad alas umbellato.
7 ——— *Orientalis* erectior, flore magno, ſuaverubente.
8 Mandragora foliis aſperis, fructu parvo ovato & acuminato, floribus violaceis.
9 Eadem floribus ſubalbidis. Prioris varietas.
10 Marrubiaſtrum, Catariæ folio, calyce florum adunco & aculeato.
11 ——— Sideritidis folio, calyculis aculeatis, flore flavo cum limbo atro-purpureo, coma flaveſcente.
12 ——— *Orientale*, flore luteo minimo, in amplo calyce recondito.
13 ——— *Samium* maritimum, folio ſubrotundo caneſcente.
14 Marrubium album, candidiſſimum & villoſum.
15 ——— *Orientale*, foliis ſubrotundis, flore purpureo.
Idem flore albido.
16 ——— anguſtiſſimo folio, flore albo.
17 ——— Catariæ folio, flore albo.
18 Matricaria *Orient.* Tanaceti folio incano & villoſo, flore parvo.
19 Medica *Cretica* orbiculata, fructu utrinq; turbinato.
20 ——— parvo fructu, aculeis ſurſum & deorſum tendentibus.
21 Melilotus *Cretica* humillima humi-fuſa, flore albo magno. *Spica trifolia*, *Alpin. Exot.* 168.
22 Melo ſerotina & diu durans, fructu parvo ſtriato globoſo.
23 Mentha *Cretica* aquatica, foliis longioribus & criſpis.
24 Meſpilus *Cretica*, Apii folio lucido, elegantiùs laciniato, Κυδωμηλέα, *Græcorum* recentiorum.
25 ——— *Orientalis*, Apii folio ſylveſtris ſpinoſa, ſive Oxyacantha, flore purpureo.
26 ——— ſive Oxyacantha, foliis hirſutiſſimis.
27 ——— Tanaceti folio villoſo, magno fructu pentagono, è viridi flaveſcente.
28 ——— Apii folio villoſo, fructu magno pentagono, purpureo, glabro.
29 Eadem fructu parvo villoſo.
30 Milium anguſtifolium, paniculâ peramplâ, ſparsâ & erectâ.
31 Millefolium *Orientale* erectum luteum.
32 Millefolium *Orientale*, erectum, flore flaveſcente.
33 ——— altiſſimum luteum, Abrotani folio.
34 Moldavica *Cretica* ſaxatilis, Lamii folio flore maximo.
35 Moldavica *Orientalis*, Hederæ terreſtris folio.
36 ——— Betonicæ folio, flore magno violaceo.
37 ——— Salicis folio, flore parvo cœruleo.
Eadem, flore parvo albo.
38 ——— minima, Ocimi folio, flore purpuraſcente.
39 ——— flore minimo, calyce veſicario.
40 Morina *Orientalis*, Carlinæ folio.
41 Muſcari *Orientale* odoratiſſimum, ampliſſimo, flore maximo, flavovario.

42 Myosotis *Orient. flore* maximo, fructû oblongo.
43 ——— longissimo folio.
44 ——— perfoliata, Lychnidis folio.
45 Myrrhis *Orient.* Angelicæ folio, tuberosa radice.
46 ——— foliis Chamæmeli.
47 ——— Mei folio, semine longissimo.
48 Idem, semine brevi.
49 ——— semine unciam longo.
50 ——— Cicutariæ foliis.
51 ——— Cicutæ folio, canescente & villoso.
52 Idem glabro & læte virente.
1 Narcissus medio-luteus, copioso *flore* pleno odore gravi.
2 Nerion floribus ex albo & fusco variegatis.
3 Nigella *Orientalis, flore* flavescente, semine alato plano.
4 Nissolia *Orient. flore* purpureo.
1 Ochrus folio diviso in capreolos abeunte.
2 Omphalodes *Orientalis*, Corni folio.
3 Onobrychis *Cretica* foliis Viciæ, fructu magno, cristato & aculeato.
4 ——*Orientalis*, frutescens spinosa, Tragacanthæ facie.
5 ——— incana *flore* luteo, fructu magno radiato.
6 ——— *flore* flavescente, vexillo lineis purpureis supernè variegato.
7 ——— Galegæ foliis erectior, floribus lineis purpureis utrinque reticulatis.
8 ——— *flore* albo, maculâ luteâ notato.
9 ——— argentea, fructu echinato minimo.
10 Opulus *Orient.* folio amplissimo tridentato.
11 Orchis *Orient. flore* maximo ferrugineo.
12 ——— & Lusitanica, *flore* maximo, Papilionem referente.
13 —— lingua oblonga candicante, *flore* minore.
14 ——*Cretica* maxima, *flore* Pallii Episcopalis forma.
15 ——*Orient.* Morio fœmina, *flore* candidissimo.
16 ——— fucum referens, *flore* maximo, scuto azureo.
17 Idem, *flore* mammoso.
18 Idem, *flore* parvo umbilicato.
19 ——— calyptrâ purpureâ, petalo inferiori atro-purpurascente, scuto Ferri equini formâ.
20 ——— *flore* spadiceo, scuto variegato, calyptrâ luteâ.
21 ——— magno *flore* virescente, scuto spadiceo, calyptrâ rosea.
22 ——— anthropophora, *flore* minimo albo, umbilico suave-rubente.
23 ——— Fucum referens, *flore* maximo.
24 Oreoselinum *Orientale*, Seselios Massiliensis folio.
25 Origanum Dictamni Cretici facie, folio crasso, nunc villoso, nunc glabro.
26 Ornithogalum *Orientale* villosum, *flore* luteo magno.
27 ——*Samium* villosum, umbellatum album.
28 Orobanche *Cretica* altissima, flore parvo densissimo, ex albo & subcœruleo variegato.
29 ——— non ramosa, caule tenui, flore parvo subcœruleo.
30 Orobus *Creticus* latifolius incanus.
31 Idem *Orientalis* fermè glaber.
32 ——*Orient.* foliis angustissimis, costæ brevissimæ innascentibus.
33 ——— foliis ferè radiatis, flore magno candido.
34 ——— totus ramosus, foliis unica conjugatione dispositis.
35 ——— latifolius villosus, flore croceo.
1 Papaver *Orientale* hirsutissimum, flore magno.
2 ——— tenuiter incisum, ad caulem floridum.
3 ——— Hypecoi folio, flore minimo.
4 Parietaria *Cretica* minor, capsulis seminum alatis.
5 ——*Orient.* Polygoni folio canescente.
6 ——— saxatilis, Ocimi folio lucido & glabro.
7 Paronychia *Orient.* humi-fusa, Serpylli folio.
8 Pastinaca *Orient.* canescens, Tordylii folio.
9 ——— foliis eleganter incisis.
10 Pedicularis *Cretica* maritima, amplioribus foliis & floribus.
11 ——— annua minima, floribus vix conspicuis.
12 ——— spicata, maxima lutea.
13 ———*Orient. flore* magno flavescente, Asphodeli radice.
14 ——— minima *flore* albido.
15 ——— supina, folio trifido, *flore* mag. flavescente.
16 ——— annua, Psyllii folio, *flore* luteo.
17 Eadem, *flore* flavescente.
18 ——— Asphodeli radice, *flore* longo, angusto & flavescente.
19 Pentaphylloides *Orientale*, erectum, foliis alatis, Geranii Cicutæ folio facie.
20 ——— supinum, foliis alatis, bifidis vel trifidis.
21 ——— Erectum, Pimpinellæ folio & facie.
22 Periploca *Orient.* foliis longioribus & acutioribus. *Scammonea macrorhizos, Alp. Exot.* 61.
23 Persicaria *Orient.* Nicotianæ folio, calyce florum purpureo.
24 Pervinca *Orient.* latifolia villosa, *flore* magno.
25 ——— latif. vill. *flore* parvo.
26 ——— angustifolia villosa.
27 Phelypæa *Orient. flore* coccineo.
28 ———*Lusitanica, flore* luteo.
29 Phlomis *Samia* herbacea, Lunariæ folio.
30 ———*Orient.* foliis laciniatis.
31 ——— Hormini folio, *flore* minore, calice glabro.
32 ——— angusto & longiore folio, *flore* luteo.
33 Pimpinella *Orient.* villosissima.
34 Pinus *Orient.* foliis durioribus amaris, fructu parvo, peracuto.
35 Plantago *Chia* albida, Monspeliensi similis, folio vix sesquilineam lato.
36 ———*Græca*, folio rigido, leviter dentato angusto, caule altissimo.
37 ———*Orient.* Scorzoneræ folio.
38 Platanus *Orient.* Aceris folio.
39 Plumbago *Orient.* Lapathi folio, *flore* minore albido.

40 Polium *Creticum* maritimum, humi fusum.
41 ——— *Smyrnæum*, Scordii folio.
42 Polygala *Cretica*, vulgari similis, *flore* albido longiore.
43 ——— *Orient.* supina myrtifolia, flore cœruleo.
flore purpureo.
44 ——— Linifolia, *flore* magno purp.
flore magno albo.
45 Polygonatum *Orient.* latifol. *flore* parvo.
46 Polygonoides *Orientale*, Ephedræ facie.
47 Polygonum *Creticum* fruticosum, humi fusum, foliis brevioribus.
48 ——— *Orient.* Buxi folio rigido.
49 ——— Caryophylli folio, *flore* magno albo.
50 ——— fruticosum latifol. minimum,
51 Primula veris minima Lactucæ folio, radice Anisum redolente.
52 ——— *Orient.* Hormini folio.
53 ——— Cimices redolens.
54 ——— Lactucæ folio, *flore* umbellato purpureo.
55 ——— caule altissimo, folio angustissimo, *flore* umbellato purpureo.
56 Prunus *Cretica*, montana minima, humi fusa, *flore* suave-rubente.
57 ——— sylv. *Orient.* folio oblongo incano.
58 Pseudo-dictamnus *Orient.* foliis circinatis.
59 Ptarmica *Orient.* foliis cristatis longioribus, & capitulis minoribus.
60 ——— Santolinæ folio *flore* majore.
61 Idem *flore* minore.
62 ——— foliis Tanaceti, incanis *flore* aureo.
63 ——— foliis Tanaceti, incanis semiflosculis florum pallidè luteis.
64 Idem florum semiflosculis brevioribus.
65 ——— Tanaceti folio & facie, *flore* minimo.
66 ——— incana, foliis pennatis, semiflosculis florum vix conspicuis.
67 ——— foliis argenteis conjugatis.
68 Pulmonaria *Chia*, Echii folio verrucoso, calyce vesicario, *flore* albo.
69 ——— *Lesbia*, Echii folio, verrucoso, calyce vesicario, *flore* cœruleo.
70 ——— *Orient.* calyce vesicario, foliis Echii, *flore* purpureo, infundibuliformi.
71 Eadem *flore* albo.
72 Pulsatilla *Orient.* tenuissimè divisa & villosa, *flore* rubro.
73 Pyrus sylv. *Orient.* folio oblongo incano.
1 Quamocli minima, humi fusa, palustris, Herniariæ folio. Alpino *Anthyllis*.
2 Quercus latifolia, magno fructu, calyce tuberculis obsito, Ἀ ςεια Cελανία. *Græc.* rec.
3 ——— *Orient.* glande cylindri-formi, longo pediculo insidente.
4 ——— Castaneæ folio, glande recondita in cupula crassa & squamosa.
5 ——— angustifolia, glande minori, cupula crinita.
6 ——— latifolia, glande maxima, cupulâ crinita.
7 ——— latifolia, foliis ad costam pulchrè incisis, glande maxima, cupulâ crinita.
8 ——— folio subrotundo minori, glande magna striata.
9 ——— folio subrotundo, leviter inciso, fructu minori cylindri-formi.
10 ——— villosissimum, humi fusum.
11 ——— tenuissimè laciniatum humi fusum.
12 ——— rectum, luteum, incanum.
13 ——— folio utrinque argenteo.
14 ——— montanum erectum, hirsutum, luteum, flore majore.
1 Ranunculus *Samius* dulcis, nemorosus, canescens, Quinquefolii folio.
2 ——— dulcis nemorosus, tuberosa radice latifolius, *flore* magno cœruleo.
3 Idem, *flore* parvo cœruleo.
4 ——— nemorosus, folliis majoribus, Apennini montis, *flore* majore albo. *In Cappadocia occurrit.*
5 ——— *Creticus* folio subrotundo glauco, radice fibrosa.
6 ——— *Chius* rotundifolius vernus, *flore* pleno amplissimo.
7 ——— *Orient.* dulcis, Doronici, radice.
8 ——— Aconiti Lycoctoni folio, *flore* magno albo.
9 ——— Napelli folio lanuginoso, *flore* albo.
10 ——— Napelli fol. *flore* luteo magno.
11 ——— Aconiti folio, *flore* luteo maximo.
12 ——— palustris Apii folio, caule subhirsuto.
13 ——— Pulsatillæ folio, *flore* parvo.
14 ——— *Lesbius*, Pulsatillæ folio, *flore* magno.
15 ——— palustris, Ophioglossi folio.
16 Raphanistrum, siliquâ articulatâ glabrâ, *Constantinopolitanum*, *flore* obsoletè purpurascente.
17 Rapistrum *Orient.* Dentis leonis folio, *flore* albo.
18 ——— Acanthi folio.
19 Rapuntium *Creticum* minimum, Bellidis folio, *flore* maculato.
20 Rhagadiolus *Creticus* minor, capsulis echinatis.
21 ——— Lampsanæ foliis.
22 Rhamnoides florifera, Salicis folio.
23 ——— fructifera, foliis Salicis, baccis aureis.
24 Rhamnus *Creticus*, Buxi folio minori.
25 ——— Amygdali folio minori.
26 ——— *Orientalis*, Alaterni folio.
27 ——— Amygdali folio ampliori.
28 Ricinoides, ex qua paratur Turnesol Gallorum, folio oblongo & villoso.
29 Idem serrato, non villoso.
30 Rosa *Cretica* sylvestris, Fraxini folio, petalis florum albis & cordiformibus.
31 ——— montana, foliis subrotundis, glutinosis & villosis.
32 ——— *Orient.* pumila, *flore* magno albicante.
33 Idem, *flore* purpureo parvo.
34 Rubeola *Cretica* saxatilis, fruticosa, Gallii folio, *flore* purpuro-violaceo.
35 ——— saxatilis fruticosa, flore flavescente.
36 ——— incana, floribus purpurascentibus.
37 ——— fœtidissima, frutescens Myrtifolia, flore magno suaverubente.
38 ——— *Orient.* fœtida, fruticosa Serpyllifolia, flore parvo suaverubente.
39 ——— minima, flore purpurascente.

40 Rubeola

40 Rubeola *Orient.* foliis Gallii, flore multiplici, ex viridi flavescente.
41 Rubus *Creticus* triphyllus, flore parvo.
42 ——*Orientalis*, amplissimo folio, nunc terno, nunc quino, quasi digitato.
43 ————foliis cannabinis.
44 Ruta *Orient.* Linariæ folio, flore parvo.
1 Salicaria *Cretica* Punicæ folio.
2 ——*Orientalis*, Salicis folio acutissimo glabro.
3 Salix *Orient.* flagellis deorsum pulchrè dependentibus.
4 ————Oleæ facie, foliis serratis auritis intensè amaris.
5 ————foliis serratis, splendentibus non auritis, intensè amaris.
6 ————procerior & perticalis, foliis angustis, utrinque argenteis.
7 Salvia *Cretica* pomifera Clusii flore albo.
8 ————frutescens pomifera, foliis longioribus incanis & crispis.
9 ——*Samia* frutescens, foliis longioribus incanis, non crispis.
10 ————Verbasci folio.
11 ——*Orient.* foliis subrotundis, acetabulis Moluccæ.
12 ————frutescens, foliis circinatis, acetabulis Moluccæ. *Salvia Syriacisti fœminæ foliis, acetabulis Moluccæ.* Breyn. Cent.
13 ——*Orient.* foliis subrotundis, *flore* minore purpurascente.
14 ————foliis alatis amplioribus, non crenatis, odore Mari.
15 ————foliis alatis minoribus & crenatis, odore Mari.
16 ————foliis alatis, majoribus & serratis.
17 ————foliis alatis, obscurè virentibus, odore Salviæ vulgaris.
18 Sambucus humilis sive Ebulus, villosus & canescens.
19 Satureia *Cretica* frutescens spinosa.
20 Saxifraga *Cretica* annua minima, Hederaceo folio.
21 Scabiosa *Cretica*, capitulo pappos mentiente.
22 ——*Orient.* argentea, foliis inferioribus incisis.
23 ————hirsuta, tenuissimè laciniata, flore parvo candicante.
24 Idem flore parvo purpureo.
25 ————foliis Centaurii majoris glabris & rigidis.
26 Idem subhirsutis, flore maximo flavescente.
27 ————tenuissimè laciniata, flore magno flavescente.
28 ————maxima, hirsutissima, flore flavescente.
29 ————Virgæ pastoris folio, flore minore albido.
30 Idem, flore maximo.
31 ————Scorzoneræ folio, flore maximo leucophæo.
32 ————villosa, flore suaverubente, fructu pulchro oblongo.
33 ————villosa, flore albo, fructu pulchro oblongo.
34 Scandix *Orient.* flore maximo.
35 Sclaræa *Orient.* foliis Salviæ, flore partim albo, partim flavo.
36 ————Betonicæ folio acutissimo, coma purpurascente.
37 ————foliis rotundioribus candidissimis.
38 ————incana, foliis quasi alatis.
39 ————Verbasci folio, flore partim albo, partim flavescente.
40 ————folio subrotundo, flore magno, partim albo, partim pupurascente.
41 Scorzonera *Cretica* angustifolia, semine tomentoso, candidissimo.
42 ——*Orient.* angustifolia, semine longo aspero.
43 ——*Græca* saxatilis, foliis angustis, undulatis & tomentosis.
44 ————saxatilis & maritima, foliis variè laciniatis.
45 ——*Orient.* altissima foliis laciniatis.
46 ————foliis Calcitrapæ, flore flavescente.
47 ————latifolia nervosa, candidissima & tomentosa.
48 Scrophularia *Cretica* aquatica major villosa.
49 ————frutescens, folio vario crassiori.
50 ——glauco folio, in amplas lacinias diviso.
51 ——*Græca* frutescens & perennis, Urticæ folio.
52 ——*Ephesia*, Lunariæ folio, *flore* rubro.
53 ——*Orient.* Glaucii & Matricariæ folio.
54 ————minor, Melissæ folio.
55 ————foliis cannabinis.
56 ————minima, folio subrotundo.
57 ————amplissimo folio, caule alato.
58 ————Tiliæ folio.
59 ————Chrysanthemi folio, *flore* minimo atro-purpureo.
60 Idem variegato.
61 Securidaca major, *flore* albo.
62 Sedum *Creticum* saxatile latifolium, *flore* purpurascente.
63 Idem villosum.
64 ——*Orient.* teretifolium villosum.
65 ————minus album, folio acuto lanuginoso.
66 ————latifolium, *flore* magno, è viridi flavescente.
67 ————minus, folio acuto, *flore* albo.
68 ————montanum lignosum, dasyphyllon.
69 ————stellatum annuum, longiore folio.
70 Serpyllum *Orient.* Origani folio, Rosam & Cinnamomum olente.
71 ————folio Pulegii vulgaris.
72 ————folio Pulegii cervini.
73 Sideritis *Cretica* maxima, Ocimastri Valentini facie.
74 ————tomentosa, candidissima, flore luteo.
75 ——*Orient.* Phlomidis folio.
76 Sinapi arvense præcox *Constantinopolitanum*, semine nigro, flore albo.
77 Idem, flore purpurascente.
78 ——*Græcum* maritimum, tenuissimè laciniatum, flore purpurascente.
79 ——*Orient.* maximum, Rapi folio.
80 ————altissimum, foliis Erysimi.
81 Sinapistrum *Orientale* triphyllum, Ornithopodii siliquis.
82 Sisymbrium *Creticum*, Raphani foliis, eleganter dissectis.
83 ——*Orient.* Barbareæ facie, Plantaginis folio.
84 Idem, folio rotundo.

50 Sisym-

85 Sisymbrium *Orient.* aquaticum majus & majori flore, nequaquam amarum.
86 ——— aquat. maj. acre & amarum, foliis subrotundis.
87 Smilax *Orient.* sarmentis aculeatis, excelsas arbores scandentibus foliis non spinosis.
88 Smyrnium *Creticum* Paludapii folio.
89 Solanum *Creticum*, frutescens, Chenopodii folio.
90 Sonchus lævis laciniatus, latifolius, flore albo.
91 Sorbus *Orient.* Fraxini folio.
92 ——— fructu magno, compresso & flavescente.
93 Spartium *Orient.* humile, fructu villoso & rostrato.
94 ——— siliquâ compressa, glabra & annulata.
95 Sphondylium *Orient.* maximum.
96 ——— amplissimo folio, caule brevi.
97 ——— longissimo & angustissimo folio.
98 ——— angustifolium glabrum, Anisum olens.
99 ——— foliis Ammi, perennis.
100 ——— humilius, foliis Absinthii.
101 ——— Dauci vulgaris folio, Asphodeli radice.
102 Stachys spinosa *Cretica* flore albo.
103 ——— *Orientalis* altissima & fœtidissima.
104 Symphytum *Orient.* Echii folio ampliore, longissimis villis horrido, flore croceo.
105 ——— Echii folio, flore albo tenuissimo.
106 ——— Echii folio minori, flore nunc albo, nunc flavescente.
107 ——— Oleæ folio argenteo, flore flavescente.
108 ——— Oleæ folio, cinereo & hirsuto.
109 ——— angustifolium, flore cœruleo.
110 ——— *Constantinopolitanum*, Borraginis folio & facie, flore albo.
111 ——— folio subrotundo aspero, flore cœruleo.
112 Idem odoratissimo.
113 Sisyrhynchium *Creticum* montanum angustissimo folio.
1 Tamariscus *Orientalis*, foliis planis, flore purpureo.
2 ——— *Narbonensis*, flore albo.
3 Tamnus *Cretica* trifido folio.
4 Tanacetum *Orientale* minus.
5 Telephoides *Cretica* humi fusa, flore albo.
6 Teucrium *Orientale* latifolium, laciniatum, flore parvo.
7 ——— angustifolium, laciniatum, flore magno suaverubente.
8 Idem flore magno subcœruleo.
9 Thalictrum *Orientale* minimum, Fumariæ folio.
10 Thapsia *Orient.* aquatica, Angelicæ folio.
11 ——— *Cretica*, Thalictri folio, villosa, seminum alis purpuro-violaceis.
12 Thlaspi *Orient.* saxatile, flore rubente, Oleæ folio.
13 ——— *Orient.* saxatile, flore rubente, foliis Polygalæ, petalis florum æqualibus.
14 ——— tenuifolium canescens, flore albo.
15 ——— glabrum, Samoli folio.
16 ——— folio Cynocrambes, flore minimo.
17 ——— fruticosum, Scammonii Monspeliensis folio.
18 Thlaspidium *Apulum*, incanum, floribus ex albo purpurascentibus.
19 Thymelæa *Cretica* Oleæ folio, subtus villoso. *An laurus sylvestris Cretica*, Alp?
20 ——— Oleæ folio utrinque glabro. *An Chamædaphnoides Cretica*, i. e. *Laureola Cretica humilis*, Alp.
21 ——— *seu* Tarton-raire Lini *foliis* argenteis.
22 ——— *Pontica*, Citrei foliis.
23 ——— *Orient.* minima, Laureolæ folio, floribus glomeratis albis.
24 ——— Buxi folio, subtus villoso, *flore* albo.
25 ——— Salicis folio, flore albo odoratissimo.
26 Thymus capitatus, qui *Dioscoridis* flore cœruleo *Bellon. Obs. l.* 1. *c.* 2.
27 Idem, flore niveo, *Ejusd. ibid.*
28 Idem, flore suave-rubente.
29 ——— *Orient.* capitulis & foliis longioribus.
30 ——— *Orient.* Majoranæ folio.
31 Tithymalus *Creticus*, characias, angustifol. villosus, incanus.
32 ——— supinus, Herniariæ foliis.
33 ——— *Græc.* Amygdali folio acutissimo & glauco, caule purpureo.
34 ——— annuus, Valerianæ rubræ foliis.
35 ——— helioscopius maximus, foliis eleganter crenatis.
36 ——— *Orientalis* palustris, tuberosa radice, Lathyridis facie.
37 ——— latissimo folio, villosus, flore aureo, segmentis rotundioribus.
38 ——— latissimo folio, villosus, flore lunato.
39 ——— minimus, Nummulariæ fol.
40 ——— Anacampserotis folio, flore magno cristato.
41 ——— Anacampserotis foli, tenuissime serrato, flore minori, non cristato.
42 ——— latissimo folio, glauco & glabro.
43 ——— patulus & humilior, Salicis folio villoso.
44 ——— Salicis folio, caule purpureo, flore magno.
45 ——— Linariæ folio humillimus.
46 ——— longissimo & angustissimo folio.
47 ——— cyparissias, patulus, foliis superioribus hastatis, flore minimo.
48 ——— Salicis folio minor & glaber, fructu verrucoso.
49 ——— Lini folio acutissimo.
50 ——— arboreus humilior & patulus latiore folio.
——— angustiore folio.
51 Tragacantha *Cretica*, incana, flore parvo, purpureis lineis striato. *An Poterium tertium, densius ramificatum*, Alpin. ? Exot. 50.
52 ——— foliis minimis incanis, flore majore albo. *An Tragacantha altera* Alpin. Exot. 54 ?

53 Traga-

53 Tragacantha *Orientalis* humillima, flore magno albo.
54 ——— humillima argentea, Barbæ Jovis folio.
55 ——— humillima foliis angustissimis argenteis.
56 ——— humillima se spargens, floribus spicatis.
57 ——— humillima incana, flore purpurascente.
58 ——— humillima foliis Viciæ, Costæ purpureæ innascentibus.
59 ——— erectior, foliis Viciæ glabris, & ramis tomentosis.
60 ——— humilis, candidissima & tomentosa, floribus in foliorum alis in capitulum densum nascentibus.
61 ——— humilis floribus luteis, densè congestis in foliorum alis.
62 ——— floribus luteis, in capitulum longo pediculo donatum congestis.
63 ——— vesicaria, floribus purpureis, in capitulum longo pediculo donatum congestis.
64 ——— latifolia, flore purpureo magno.
65 ——— foliis angustissimis, flore purpurascente.
66 ——— foliis Oleæ humillima, floribus in capitulum congestis.
67 ——— foliis Oleæ incanis & tomentosis, caule ab imo ad summum florido.
68 ——— foliis incanis, caule & ramulis tomentosis.
69 Tragopogon *Orient.* angustifolium, flore maximo luteo.
70 Tragoselinum *Creticum*, radice Napiformi.
71 ——— minus saxatile fœtidissimum, Apii folio.
72 ——— *Orient.* laciniatum, umbella purpurascente.
73 ——— laciniatum, umbella alba.
74 Trifolium *Creticum* bituminoso simile, planè inodorum, flore subcœruleo.
75 ——— bituminoso simile, planè inodorum, flore purpureo.
76 Idem, flore albo.
77 ——— elegantissimum, magno flore.
78 ——— spicæ trifoliæ simile, fructu in calyce recondito.
79 ——— amplissimo folio subrotundo villoso, flore purpurascente.
80 ——— *Orientale* altissimum, caule fistuloso, flore albo.
81 ——— canescens, capitulo oblongo, sordidè albo.
82 ——— foliis oblongis, flore albo.
83 ——— majus, villosissimum, floribus flavescentibus.
84 ——— capite lanuginoso.
85 Turritis annua verna, flore albo.
86 ——— *Cretica*, Bellidis foliis villosis.
87 ——— *Orientalis*, foliis Cichoraceis dentatis, flore luteo magno.

1 Valeriana *Orientalis*, Alliariæ folio, flore albo.
2 Valeriana *Orientalis*, Sisymbrii Matthioli folio.
3 Valeriana *Orientalis*, minima, flore leucophæo.
4 ——— angustifolia, floribus & radice Valerianæ hortensis.
5 Valerianella *Cretica*, fructu vesicario.
6 Valerianella *Orientalis*, fructu parvo corniculato.
7 Verbascum *Græcum* fruticosum, folio sinuato candidissimo.
8 Verbascum *Orientale*, candidissimum, undulatum, crispum, ac veluti verrucosum.
9 Verbascum *Orientale*, maximum candidissimum, ramis candelabrum æmulantibus.
10 ——— Conyzæ folio, flore micante, è ferrugineo ad aureum colorem vergente.
11 ——— Betonicæ folio, flore magno.
12 ——— angusto & oblongo folio.
13 ——— foliis subrotundis candidissimis.
14 ——— Sophiæ folio.
15 Veronica *Chia*, Cymbalariæ folio, verna, flore albo, umbilico virescente.
16 ——— *Constantinopolitana* incana, Chamædryos folio.
17 ——— *Orient.* foliis Hederæ terrestris, flore magno.
18 ——— erecta, Gentianellæ foliis.
19 ——— elatior, Gentianellæ foliis, flore majore albido.
20 ——— Ocimi folio, flore minimo.
21 ——— minima, foliis laciniatis.
22 ——— Polygalæ folio.
23 ——— Telephii folio.
24 Vesicaria *Orient.* foliis dentatis.
25 Vicia *Cretica* multiflora, latifolia, flore intensè purpureo.
26 ——— verna, villosissima & incana, flore parvo spicato, ex purpura ad ianthinum vergente.
27 ——— multiflora spicata, floribus albidis, calyce purpureo.
28 ——— *Orient.* multiflora argentea, flore variegato.
29 ——— multiflora incana, angustissimo folio.
30 ——— flore maximo pallescente, maculâ lutea notato.
31 Viola *Cretica* saxatilis lutea odoratissima, Leucoii foliis.
32 ——— *Orient.* montana, grandiflora, violacei coloris.
33 ——— minima, Ocimi folio.
34 ——— bicolor, arvensis longifolia, flore minimo.
35 Vitis uvâ peramplâ, acinis nigricantibus turbinatis.

36 Vitis

36 Vitis uvâ peramplâ, acinis oblongis, nonnihil aduncis Αἰτονυχὶ, i. e. *Unguis Aquilæ Græcorum recentiorum.*

37 Vitis uvâ peramplâ, acinis maximis globosis, è viridi albicantibus. Βόμαπι, id est, *Oculus bovis Græcorum recentiorum.*

38 ——Idæa *Orient.* maxima, Cerasi folio, flore variegato. Ἀρκτοστάφυλος *Galeni.* lib. 6. De Composit. Medicamentorum.

29 Urtica urens, pilulas ferens 13. Dioscoridis, semine Lini, caulibus & globulis rubris. *Varietas vulg.*

40 Vulneraria *Cretica*, flore parvo vario.

Plantarum Tournefortiarum Finis.

PLANTÆ

Plantæ à D. *Gulielmo Dampier in Braſilia, Nova Hollandia, Timor & Nova Guinea, obſervatæ & collectæ.*

Braſilianæ.

1. *Flos Cotoniferus,* E plurimis filamentis conſtat, pilorum ferè tenuitate, 4 uncias longis, colore purpuraſcente, apicibus cinereis capitatis. Flavis pediculus ad exortum quinque anguſtis rigidis foliis, ſex circiter uncias longis cingitur.

2. *Jaſminum Braſilianum luteum, mali Limoniæ folio nervoſo, petalis craſſis.*

3. *Criſta Pavonis* Braſiliana *Bardanæ foliis.* Folia valde tenera ſunt, Bardanæ majoris ſummis foliis ſimilia quoad formam & texturam.

4. *Filix* Braſiliana *Oſmundæ minori ſerrato folio.* Filix hæc ex earum genere eſt quæ vaſcula ſeminalia in lineis foliorum margines ambientibus proferunt.

Novæ Hollandiæ.

1. *Rapuntium* Novæ Hollandiæ, *flore magno coccineo.* Perianthium è 5 longis acuminatis partibus componitur. Vaſculi ſeminalis forma, ſeminum parvitas, Floris figura irregularis; & foliorum tenuitas hanc plantam Rapuntium eſſe arguunt.

2. *Fucus foliis capillaceis breviſſimis, veſiculis minimis donatis.* Fucus hic elegans ex Ericæ marinæ ſeu *Sargazo* genere eſt, verùm partium minorum & tenuiorum.

3. *Ricinoides* Novæ Hollandiæ *anguloſo craſſo folio.* Hæc planta fruticoſa eſt, foliis craſſis tomentoſis, latere præſertim inferiore. Fructus tricoccus, exteriùs incanus, calice in 5 partes diviſo. Ad Ricinum fructu parvo, fruticoſum folio Phylli *P. B. P.* accedit.

4. *Solanum ſpinoſum* N^æ Hollandiæ, *foliis Phylli ſubrotundis.* Florem profert cœruleſcentem, aliorum congenerum ſimilem. Folia colore ſunt albicante, craſſa & utrinque lanuginoſa, unciam propemodum longa, & tantundem ferè lata. Spinæ acutiſſimæ ſunt & creberrimæ, Aurantii colore intenſo, præſertim prope cuſpides.

5. *Scabioſa* Novæ Hollandia, *Statices foliis, ſubtus argenteis.* Flos pediculo inſidet 4 uncias longo, calice hirſuto coloris luteſcentis incluſo. Folia unciam longitudine non excedunt, peranguſta velut Statices aut Caryophylli marini, ſupernæ viridia, ſubtus incana, agminatim naſcentia.

6. *Alcea* Novæ Hollandia, *foliis anguſtis, utrinque villoſis.* Folia caulis & Perianthii latus inferius tomentoſa: Petala valde tenera ſunt, 5 numero, calicis ſegmentis vix æqualia. Piſtillus in medio crebris filamentis cum ſuis apicibus obſitus hanc plantam Malvæ ſpeciem eſſe arguunt.

7. *Frutex incerti generis* ex nova Hollandia, *foliis in extremo crenatis* ſeu *bifidis.* Florem habet pulcherrimum, colore rubrum, quantum ex ſicco conjicere licet, 10 petalis amplis utrinque hirſutis conſtans. Flos medius ſeu Floris umbilicus crebris filamentis ſeu ſtaminibus densè conſitus, petalorum longitudine, unoquoque apice ſuo coronato. Calix in 5 rotunda ſegmenta dividitur. Folia Amelanchier *Lobelii* ſimilia, ſupernè viridia, ſubtus, valde tomentoſa, non in acumen deſinentia, ſed ad extremum crenâ inciſa.

8. *Dammara* ex Nova Hollandia, *Sanamundæ ſecundæ Cluſ. foliis.* Novum hoc Genus ab *Amboyna* à D. *Rumphio* primùm miſſum eſt, *Dammaræ* nomine. Duas autem ſpecies tranſmiſit, unam anguſtis oblongis rigidis foliis; alteram brevioribus & latioribus. Harum prima à D. *Petiver* memoratur, Cent. 350. nomine Arboris hortenſis Javanorum, foliis Viſci anguſtioribus, aromaticis, floribus ſpicatis ſtamineis, luteſcentibus *Muſ. Pet.* Hæc planta ejuſdem cum Dammaris Rumphianis Generis eſt, tum Flore, tum Fructu conveniens, quamvis foliis plurimùm differat. Flores ſtaminei ſunt, & herbacei coloris eſſe videntur, inter folia naſcentes, quæ brevia, & propemodum rotunda, rigida admodum & ſubtus nervoſa, ſupina ſuperficie obſcurè viridia, pronâ pallidiora, per paria oppoſita, densè ſita, alterno ordine, velut cruciatim, ut caulem penitus contegant. Fructus grani Piperis magnitudine eſt, propemodum rotundus, coloris albicantis, ſiccus & lentus, cum foramine in ſummo, ſemina minuta continens. Siquis plantam hanc ſeminalibus vaſculis viduam videret, proculdubio pro Ericæ aut Sanamundæ ſpecie eam haberet.

9. *Equisetum* Novæ Hollandiæ *frutescens foliis longissimis.* An vera & genuina Equiseti species sit hæc planta dubito, verùm quia folia pyxidatim articulata sunt Equisetorum instar ad hoc Genus eam retuli.

10. *Colutea* Novæ Hollandiæ floribus amplis coccineis, umbellatim dispositis, maculâ purpureâ notatis. Folia specimini nostro desunt, unde ad quod Genus propriè pertineat non facilè est determinare. Flores Coluteæ Barbæ Jovis folio, flore coccineo *Breynii* persimiles sunt, ejusdem coloris coccinei, cum macula ampla intensè purpurea in vexillo, sed multò majores, omnes ab eodem puncto provenientes umbellæ in modum. Siliquæ rudimentum valde lanuginosum est, & in filamentum duas uncias longum terminatur.

11. *Conyza* Novæ Hollandiæ *angustis Rosmarini foliis.* Hæc planta valde ramosa est, & lignea esse videtur. Flores perbrevibus pediculis insistunt, è foliorum sinubus ortis. Folia autem Rorismarini exactè similia sunt, duntaxat minora.

Timor.

Moholi insulæ Timor. Hæc planta singularis est & sui generis, cum nulla hactenus descriptorum conveniens. Folium subrotundum est, supernè viride, subtus albicans, fibris aliquot ab insertione pediculi ad circumferentiam decurrentibus donatum, Cotyledonis aquaticæ aut Fabæ Ægyptiæ in modum umbilicatum est. Flores albi, singulis pediculis insidentes singuli, Stramonii æmuli, verùm in 4 tantum angulos divisi, ut & perianthium.

Novæ Guineæ.

1. *Fucus* ex nova Guinea, *Uva marina dictus, foliis variis.* Pulcherrimus hic fucus foliorum agminulis perexiguis brevibus densè obsitus est : quæ microscopii ope rotunda esse videntur & articulata, ac si vascula seminalia essent. Præter hæc alia habentur folia latiora ad ramulorum præcipuè extremitates, marginibus serratis. Vesiculæ rotundæ sunt.

2. *Fucus* ex nova Guinea *Fluviatilis Pisanæ* J. B. *foliis.* A præcedente fortè diversus non est.

Plantæ Spitzbergenses à Frederico Martens Hamburgensi in Itinerario suo observatæ delineatæ & descriptæ.

1. *Aloefolia florum capitulis rotundis.*

Herbula est elegans, foliis crassis, aculeatis, triste-viridibus, Aloes similibus. *Caulem* emittit nudum, fuscum, dimidium digitum longum, cui insidet *capitulum* unum vel alterum, rotundum, è quo dependent Flosculi plures, nudo oculo vix discernendi, arctè stipati, & in capitula congesti, coloris carnei.

In aqua fluente retro Coquinariam Harlemensem copiosè crescentem observavit Autor.

2. *Sedum* minus dentatum, capitulis squamosis.

Folia huic dentata sunt, Bellidis nostræ minoris simillima, nisi quòd crassiora & succulentiora sint Sedi ad instar. *Folia* in orbem circa radicis caput exeunt, è quorum medio exsurgit *Caulis* tenuis, digiti minimi longitudine, teres, hirsutus, & plerunque nudus, nisi quod ad ramulorum exitum folium parvum hæreat. *Flores* in capitulis squamosis, Stœchados similibus oriuntur, pentapetali petalis acutis, colore fusco. *Radix* crassiuscula, recta, plurimis crassis & tenacibus fibris cincta.

Hanc herbam in sinu Danico invenit, Julii 18.

3, 4, 5, 6.
Ranunculi *Spitzbergenses.*

Horum quatuor species observavit Autor noster. Prima & quarta sibi mutuo simillimæ erant quoad folia, quæ utrique duûm generum erant ; inferiora latiora minúsque incisa, superiora minora & profundiùs dissecta. In hoc tamen differunt, quòd Prima humilior sit, & ex eadem radice plura emittat folia : Quarta unicum habeat caulem oblongum, foliis alternis cinctum. Flores lutei sunt, pentapetali, petalis ad exortum angustis, ad extremum latioribus, calix pariter quinquefariam divisus. Primæ speciei flos hexapetalos est. *Vereor nè erraverit hìc* D. Martens. Radices etiam differunt, Prioris enim tenuibus fibris constant ; Quartæ

Quartæ craffiores & longiores funt. Prior commanducata Perficariæ inftar linguam adurit: pofterioris autem folia guftata linguam non vellicant. Utramque ut & fecundam in portu Danico invenit copiofas, Julio menfe florentes.

Secunda fpecies à præcedentibus duabus *Folia* habet nonnihil diverfa. Quamvis enim infima cum Primæ imis conveniant, minora tamen funt; fuperiora & quæ poft prima exeunt minora funt, & duobus in locis altiùs incifa, ut anterius feu extimum fegmentum linguæ non valde deffimile fit, fegmenta autem lateralia parùm dentata. Hujus etiam plantæ folia non fecus ac præcedentium duarum inter fe differunt; quòd fuperiora & floribus proxima parva fint, & duabus incifuris profundiùs fecta. *Flos* parvus eft & hexapetalos, Linguam adurit. Vafculum feminale priori fimile fed minus. *Radix* primæ fimilis fed fibrofior. Vagina quædam caulem includit, ut in quarta.

Tertia adhuc minor eft, foliis copiofioribus fed minoribus, non adeò profundè in 4 partes incifis ad modum fecundæ. In hac etiam non obfervavi ejufmodi differentiam inter folia infima & flori propiora. Flos pentapetalos eft, colore albo. Radix fibris tenuibus conftat. Folia craffa, fucculenta linguam mafticata adurunt.

In portu Meridionali Julii 16to invenit Autor.

Aliam eodem in loco invenit plantulam, præcedentibus valde fimilem, flores duntaxat purpurei erant, & folia minùs fucculenta.

7. *Cochlearia Spitzbergenfis.*

Non videtur differre à Cochlearia Britannica.

8. *Sedum minimum vermiculatum purpureum Spitzbergenfe.*

Parum differt à Sedo noftro minimo vermiculato præterquam floris colore, qui huic purpureus eft.

9. Biftorta minor *Spitzbergenfis.*

Folia infirma hujus plantæ, vix tamen ungue latiora, quæ in caule fingulatim nafcuntur, (non tamen plura tribus præter infimum) quo Flori propiora eò minora: interiùs tubercula habent feu maculas, foliorum punctis in quæ venæ aut nervi terminantur refpondentes. Folia non exactè plana funt, fed ad margines nonnihil rugofa. E radice plerumque finguli, interdum bini caules egerminant, fecundarius tamen primario femper brevior eft. *Flores* in fpicam denfam conferti nafcuntur, parvi, colore carneo. Radix plantæ genus manifeftat, contorta enim in terra jacet, éftque digiti minimi craffitudine, fibris tenuibus donata, colore foris fufco, intus carneo, guftu adftringente.

10. *Auriculæ muris affinis herba Spitzbergenfis.*

Folia emittit ex adverfo in caule bina, per margines æqualia, Myofotidis ad inftar hirfuta. Caules cum primò exeunt læves funt, poftea hirfuti evadunt, ad imum fubrotundi. Supremo cauliculo Flos innafcitur albus, perianthio cinctus. Petalorum numerum non obfervavit.

In portu Meridionali collegit.

11. *Vincæ pervincæ fimilis herba Spitzbergenfis.*

Humi repit, & *folia* producit per paria, fubrotunda in caulibus reptatricibus. Folia Vincæ pervincæ fimilia funt, fed paulo rotundiora, majora, antrorfum flexa. Caules nodofi & lignofi. Flos primo folii inftar convolutus apparet & inter folia è caule exit. Floribus nondum explicatis eorum figuram & colorem obfervare non potuit Auctor nofter. *Radix* longa erat, tenuis, teres, lignofa, fibris ad imum tenuibus ramofis donata.

19 Junii, & Julii 17° in coquinaria Harlemenfi in finu Meridionali invenit.

12. *Fragariæ affinis Spitzbergenfis.*

Foliis tripartito divifis, ut & caule Fragariam imitatur. *Flos* pentapetalos, Fragariæ fimilis. *Caules* teretes funt & hirfuti, ut & Folia. In caule folia bina adverfa cernuntur, figura & magnitudine differentia, alterum enim manum expanfam figurâ fua refert, alterum digitum. Flos luteus eft petalis fubrotundis. *Radix* craffiufcula, lignofa, fibris paucis donata, ad fummum nonnihil fquamofa, guftu adftringente Tormentillæ.

Fragariæ fterili feu minimè vefcæ fimilis eft, fed foliis altiùs incifis & flore luteo.

13. *Fucus* maximus linguæformis rupibus innafcens, *Spitzbergenfis.*

Hujus plantæ folia linguæ humanæ figurâ fuâ perfimilia funt, utroque latere crifpa, anteriore autem parte plana & æqualia, medium percurrrentibus duobus ftylis feu nervis nigris ad pediculum ufque, extra quos multæ apparent maculæ nigræ, interius utrinque rugulæ ad mediam folii coftam: media parte læve eft ad pediculum. Ab initio folii ad medium fere lineæ duæ albæ extenduntur, extrorfum incurvatæ feu arcuatæ, quarum extrema fi concurrerent figuram ovalem efficerent.

Folium fex plus pedes longum eft, & flavicans. Caulis adhuc longior, teres, lævis flavicantis glutini coloris, ad radicem craffior quàm ad folium, Mitylos olet. Radix aliorum Fucorum majorum fimilis. Aliquot orgyis infra fummas aquas oritur.

Caspari Commelini *Plantarum rariorum & exoticarum, in præludiis Botanicis recensitarum Descriptiones.*

1. Geranium *Africanum* arborescens, *Alchimillæ* hirsuto folio, floribus rubicundis.

Radice sustentatur lignosa, crassa & fibrosa: E qua *caulis* erigitur rotundus, hirsutus, viridis, & lineis albicantibus notatus; qui 3, 4ve pedes altus, statim ab ipsa radice in varios nisi abscindantur (ut ex abscissorum ramulorum vestigiis patet) divaricatur ramulos; quibus ut & ipsi cauli adnascuntur, è pediculo 6, 7ve uncias longo, rotundo & piloso *folia* ferè rotunda, nervosa & crenata, quæ odorem spirant non ingratum, & media sui parte nonnihil maculantur; circa ramulorum fastigium pediculi oriuntur, 7 uncias longi, qui in alios minores rubentes & umbellatim positos terminantur: hi in perianthio quinquifido *flores* gerunt amplos, pentapetalos, & ex incarnato rubentes, quorum duo superiora striis sanguineis notata elevantur, tria autem reliqua deprimuntur. *Fructus* florem sequitur pentacoccos, qui in mucronem exit, instar Ciconiæ rostri, longissimum. Tota æstate *floret*, & circa Autumnum *semina* perficit.

In regione *Attaquæ* circa Promontorium Bonæ Spei oritur.

2. Geranium *Africanum*, foliis inferioribus Asari, superioribus Staphidis agriæ, maculatis & splendentibus, Acetosæ sapore.

Radices huic plantæ sunt albicantes & fibrosæ: *Caulis* rotundus, fuscus & vix unciam altus statim in 3, 4ve dividitur ramulos sarmentosos, qui rotundi, primò virides, dein rubentes, tandem cùm adultiores fusci evadunt. His longo intervallo in pediculis rotundis, 3, 4ve uncias longis *folia* adhærent umbilicata, crassa & succulenta, quæ cum splendore media sui parte nonnihil maculantur. Horum inferiora rotunda sunt instar foliorum Asari, superiora in lacinias dividuntur Staphidis agriæ foliis æmula, & Acetosæ sapore prædita ad unum sunt omnia. Ramulorum summitates in pediculo 6 unciis nonnunquam longiore *flores* umbellatim positos sustinent, in calice amplos, pentapetalos, ex incarnato rubentes, quorum duo superiora lata instar galeæ eriguntur, superiùs nonnihil excavata, cordis quasi figuram repræsentant, striisque sanguineis insigniuntur, tria reliqua labii instar dependent. Floribus evanidis *Fructus* apparet more congenerum mucronatus, pentacoccus. Omni anni tempore flores & semina perficit.

Locus Regio *Heycoon* ad Promontorium *Bonæ Spei.*

3. Geranium *Africanum* Astragali folio.

Radicem habet pollicem crassam & subluteam, quæ rectà in terram descendit, paucas fibras emittens. Ex his ipso vere *folia* aliquot exeunt conjugata, cinericea & hirsuta: Hæc folia ex diversis foliolis, sexdecim aliquando uni costæ claudente, constant. Ex ipsa radice æstatis medio, in pediculo longiore *flores* producuntur, umbellatim positi, pentapetali, ex albo rubentes, quæ omnia striis rubentibus insigniter notantur. Semina matura non produxit in Horto *Amstelod.* quia circa Autumni initium sensim folia & flores marcescunt.

4. Geranium *Africanum* frutescens, folio crasso & glauco, Acetosæ sapore.

Radix hujus plantæ longa, fibrosa & lutea, calami scriptorii crassitiem habet, è qua *Caulis* erigitur rotundus, qui junior viridis, tandem fuscus evadit: hic statim in ramulos divaricatur rotundos & virides; quibus *Folia* pediculo suffulta unciali adstant, crassa, subrotunda, glauca, & in ambitu crenata. Circa foliorum pediculi initium duo apparent plerumque foliola, ejusdem formæ & texturæ. Ramulorum summitates æstatis medio terminantur in *flores* umbelliferarum modo locatos, qui pentapetali ex albo rubent, quorum petala angusta & oblonga sunt; superiora duo elevata duabus lineis sanguineis circa basin notantur, tria alia immaculata dependent. Florem marcidum *Fructus*, ut in aliis Geranii speciebus, sequitur pentacoccus & mucronatus. Folia Acetosæ sapore sunt prædita omnia. Avulsis ramulis & seminibus facilè propagatur.

5. Tithymalus Aizoides, triangularis & quadrangularis, articulosus & spinosus, ramis compressis. Euphorbium triangulare, ramis planis compressis, Opuntiæ facie, & Euphorbio similis, Sadricalli Indorum *Breyn. Prod.* 2. Rangiferi cornua repræsentans planta *Zeylanica.* Sandri-Calli *Zeylannsium P. B. P.*

Radicem habet crassam, in fibras terminatam albicantes. *Caulis* nunc simplex, nunc geminus aut multiplex assurgit, articulosus, triangularis & aliquando quadrangularis, tandem ubi adultior anguli evanescunt, caulis rotundus evadit & ex fusco albescit. Caulis in varios dirimitur ramulos, omni folio destitutos, sed triangulares aut quadrangulares: hi ramuli ex ipsius caulis internodiis oriuntur. Omnes tum caulis, tum ramulorum anguli è singulis tuberculis, quæ multa possident, spinas emittunt duas rigidas, acutas, sed parvas, quæ à se invicem decedunt. Planta hæc $4\frac{1}{2}$ pedum altitudinem superat, & tota viridis est, & quæcunque pars læsa lac effundit copiosum.

Ex avulso ramulo, ut omnes plantæ aizoides, facilè multiplicatur.

6. Ti-

6. Tithymalus Aizoides arborescens spinosus, caudice angulari, *Nerii* folio.

Radix hujus plantæ crassa, fibras hinc inde emittit copiosas; stipitem autem producit crassum, primò viridem, mox griseum, semper angulosum, nisi planta fuerit satis annosa, tunc pars inferior stipitis, sed vix ad 3um 4ve unciarum altitudinem angulis suis orbatur, & nonnihil rotunda evadit. Ex hoc stipite ramuli producuntur, ejusdem cum stipite figuræ. In ipsis stipitis & ramulorum angulis tubercula apparent multa, quæ ab inferiore parte spinis geminis acutis, rigidis, fuscis & à se invicem decedentibus armantur, & è medio folia producunt oblonga, subrotunda & succulenta, instar foliorum *Ela-calli*, à quo nullâ aliâ nota distinguitur quàm quod ejus stipes & ramuli angulosi sunt, *Ela-calli* rotundi; cætera, ut Folia, spinæ, stipitis crassities, succus lacteus ex quavis læsione profluens, propagandi modus, & quòd frigoris sit impatientissimus, conveniunt omina.

7. Tithymalus Aizoides *Africanus* simplici squamato caule.

Radix hujus plantæ alba & crassa fibras aliquot emittit albicantes, *Caulis* ex ipsa radice exit unicus, sesquipedem altus, rotundus, viridis & squamosus, qui inferiùs vix unciæ, superiùs 5 unciarum crassitiem superat. Circa caulis summitatem ramuli nascuntur, ex basi angusta in mucronem angustiorem exeuntes, & ut caulis squamosi. Singulis squamis cùm juniores sunt, *folia* innascuntur parva & angusta, in caulis ramulorúmque summitate quocunque anno tempore pediculi oriuntur, mediam unciam longi, rotundi & crassi, quorum quisque *florem* gerit unicum, monopetalum, in 5 profundas lacinias divisum, ut pentapetalus appareat; Hæc itaque petala in 3, 4ve alias lacinias dividuntur. Florem *fructus* sequitur trigonus & viridis, qui tribus sulcis totidem intus contineri cavitates singulas, *semen* unicum occultantes, quasi ostendit. Seminibus maturis & avulsis ramulis facilè multiplicari potest, quum ut cæteræ Tithymalorum species aizoides, ramuli hujus plantæ facilè agant radices, si saltem statim post avulsionem lactis effusio, quæ satis copiosa alioquin accidit, impediatur.

8. Tithymalus Aizoides *Africanus*, simplici squamato caule *Chamænerii* folio.

Radix hujus crassa undique fibras copiosè emittit, quæ *caulem* circa basin, vix unciam cum media crassum, sed superiùs sex unciarum crassitiem superantem producit, nunc læta, nunc tristiori viriditate præditum, & quacunque parte vulneratur lac fundentem copiosum. Hic autem è diversis squamis nonnihil eminentibus versùs superiora totus constare videtur, quæ eminentiæ nihil aliud sunt quàm relictæ excrescentiæ, quibus totidem annexa antea fuerant folia, quæ semper circa summitatem apparent: angusta sunt & 5 uncias longa, unicum per longitudinem excurrentem possident nervum. *Semina* è quibus enata est hæc planta more congenerum tria in totidem distinctis cavitatibus nascuntur.

In solo natali *locis* gaudet uliginosis & salsis, & *Octobri* floret. Flores quod attinet illi virides sunt.

9. Caacicæ *Marcgravii* seu *Peplios* majoris Brasiliensis *Hist. nost.* iconem hic *vide* Fig. 10.

10. Tithymalus Aizoides *Africanus*, validissimis spinis ex tuberculorum internodiis provenientibus.

Radicem habet fibrosam, ex qua *caulis* erigitur pedem altus, qui primò viridis, deinde cinericeus, tandem fuscus evadit. Sex unciarum crassitiem superat & sulcis, qui margine constant tuberculosa, ab ima ad supremam usque partem quasi excavatus apparet. Singula autem tubercula, cùm sunt juniora, quibus hæ lineæ eminentes, & sulcum à sulco separantes constant, in *folium* aliquod breve, acuminatum, & ab una parte planum, ab altera convexum terminantur. Folia hæc omnia, quæ singula ex singulis tuberculis prodeunt, tandem cadunt, nunquam reditura: sed hisce evanidis ex nonnullis tuberculorum internodiis spinæ exeunt satis robustæ, ex rubro albicantes, acutissimæ; exaliis internodiis ramuli producuntur, ejusdem cum caule figuræ. Ex quacunque parte læsa lac fundit copiosum. *Flores* hactenus aut *semina* produxit nulla [in *Horto Amstelodamensi.*]

11. Alaternoides *Africana* Lauri serratæ folio. Ricinus Africanus, salicis folio flore viridi *cod. Witsiani.*

Plantæ in Horto med. *Amstelodamensi* enatæ ex insigni crassarum & fibrosarum, longè latéque porrectarum *radicum* contextu nascuntur: *caudice* constant lignoso, cortice primum viridi, dein castaneo, tandem cinericeo, 4 pedes alto, qui ramulos habet multos, cortice eodem quo caudex indutos. His *folia* adsunt viridia, nonnihil mucronata & circa ambitum crenata, quæ parte superiore splendent, inferiore ex albo virescunt, & pediculo insident parvo ac rubicundo.

In codice *Witsiano*, quem amplis. Consul plantis plurimis *Africanis* ad vivum in *Africa* pictis ornatum possidet, exhibetur cum his notis, Quòd gaudeat campis irriguis & rivulorum marginibus; quòd ad 7 pedum altitudinem excrescat, & Octobri mense flores virides pentapetaloideos producat.

12. Alater-

12. Alaternoides *Africana*, Chamæmespili folio rigidiore & minore, floribus albicantibus.

Radicem habet lignosam & fuscam; *caulem* rotundum, cinericeum 7 pedum interdum altitudine superantem. Hic in ramulos divaricatur primò virides, dein fuscos. *Folia* absque pediculis ramulis adnascuntur instar foliorum Chamæmespili, sed rigidiora & crassiora, non tamen succulenta, quæ parte supina virescunt, pronæ albicant. *Flores* oriuntur in ramulorum summitate in pediculo longiore multi, pentapetaloidei, parvi & albicantes. Florem *Fructus* sequitur rotundus & cinericeus, qui tribus loculamentis semina splendentia & nigricantia continet. Flores hyeme & primo vere concipit, & producit copiosos, *semina* Junio perficit.

Semina ex *Africa* in *Hollandiam* mittuntur nomine Ricini arborescentis, flore albo, folio lucido.

13. Alaternoides *Africana* Rorismarini latiori & pilosiori folio. An Chamælæa *Africana* tricoccos & tetracoccos, *Taxi* folio, fructu nigro, summis ramulis plumulis sive cæsarie coronato *Pluk. Mantiss.* p. 45. *Phyt.* Tab. 342?

Radices hujus tenues, lignosæ & fuscæ sunt. *Caulis* rotundus, castanei coloris foliorum vestigia diu reservat, & duos pedes altus ramulos emittit tenues, quibus *folia* parva, oblonga instar Rorismarini, sed latiora adstant, quæ pilis albicantibus & innumeris undique obsita, superiùs virescunt, inferiùs nonnihil albicant. Ramulorum summitati in orbem quasi positi *flores* apparent, pentapetaloidei & ex albo lutei, quorum apices purpurascunt. Florem *Fructus* sequitur periformis tribus loculamentis tria semina & nigricantia & splendentia continens. Floret primo vere, & semina media æstate perficit. Locis gaudet apricis in *Africa*, tres pedes alta est, & Septembri floret.

14. Aloe *Americana* Yuccæ foliis arborescens. *Kiggelarii* Catal. Beaumont.

Stipitem habet hæc *Aloe* scabram & fuscam; qui statim ac à tellure progreditur sesquipedis crassitiem habet: pars stipitis quæ in tellure reconditur fibras emittit plurimas, intus albicantes, extus rubras, & quarum nonnullæ unciæ crassitiem habent: $2\frac{1}{2}$ pedum crassitiem superat. *Folia* quæ hujus stipitis summitati adnascuntur, ex angustiore basi in ventrem duarum unciarum excrescunt, in mucronem terminantur acutum, & duorum pedum longitudinem superant. Tota planta humanæ est altitudinis.

15. Aloe *Africana* caulescens, foliis glaucis brevioribus caulem amplectentibus, foliorum parte interna & externa nonnihil pilosa.

Ex *radicibus* rotundis, in capillares exeuntibus, planta erigitur vix pedem alta; quæ *caule* sustentatur rotundo, & pro plantæ altitudine satis crasso. *Folia* huic circumstant glauca rigida, succulenta, 2 uncias lata & 5 longa, quæ in mucronem obtusum & spinosum terminantur, & spinis in utraque margine albicantibus armantur: In horum tum prona tum supina parte hinc inde maculæ tandem apparent rotundæ & albicantes, quæ sensim eriguntur, & in spinas albicantes abeunt.

Fœtet foliorum succus, flavescit, & amaricat.

16. Aloe *Africana* caulescens, foliis glaucis brevissimis, foliorum summitate interna & externa nonnihil pilosa.

Radicis huic Aloes speciei tenues sunt; tota planta medium pedem alta. *Folia* habet plurima, parva, succulenta & glauca, quæ vix tres uncias longa, unam lata, dorsi parte suprema & utraque margine spinis semper armantur albicantibus & rigidissimis; pars tamen foliorum interna & externa spinas aliquas nonnunquam habent, sed hæ tamen perpetuò non inveniuntur, nisi planta fuerit annosior.

Hujus plantæ succus insipidus est & aquosus.

17. Aloe *Africana* caulescens foliis magis glaucis, caulem amplectentibus, & in mucronem obtusiorem desinentibus.

Hæc planta *radicem* habet fibrosam, primò albam, dein fuscam. Hoc tempore sesquipedalis est altitudinis [in Horto *Amstel.*] *caulem* habet unciâ crassiorem, quem *folia* amplectuntur glauca, succulenta, oblonga, & in mucronem obtusum exeuntia, qui æquè ac foliorum latera multis spinis parvis albicantibus satis rigidis armantur. Foliorum succus amarorem habet ingratum.

Ex seminibus à *Promontorio Bonæ Spei* acceptis enata est.

18. Aloe *Africana* caulescens, foliis minùs glaucis, caulem amplectentibus, dorsi parte suprema spinosa.

Radicem longè latéque diffusam, in capillares exeuntem habet hæc *Aloe*, quæ hoc tempore [in *Hort. Amstelod.*] tribus pedibus altior, *caule* sustentatur, duas uncias crasso, qui primò viridis,

viridis, tandem fuscus evadit. Huic *Folia* adnascuntur crassa nonnihil glauca, & in mucronem spinosum & bifidum exeuntia, quæ pedis longitudinem superant, & adulta tellurem versùs reclinantur; circa dorsi partem supremam ut & margines spinæ apparent satis magnæ, sed minùs rigidæ & acutæ. Foliorum hujus, ut & præcedentis initia caulem amplectuntur nonnihil pallescunt, & copiosis venis viridibus in ipsum folium obliterandis notantur.

Succus hujus *Aloes* amarus est ac fœtidus. *Locus* idem qui præcedentis.

19. Aloe *Africana* caulescens, foliis glaucis caulem amplectentibus latioribus & undequaque spinosis.

Radices hujus *Aloes* tenues sunt & copiosæ. Tota planta nunc temporis sesquipedis altitudinem superat [in *Horto Amstelod.*] & *caule* sustentatur rotundo, fusco, & tribus unciis crassiore. Huic *Folia* adnascuntur crassa, glauca & rigidissima, quæ pedis longitudinem, & 4 unciarum latitudinem habent, & in mucronem spinosum exeunt, & ab utraque sui parte & margine spinis armantur rigidissimis & acutissimis.

Hujus plantæ succus flavescit, fœtet, & maximè amaricat.

20. Aloe *Africana* caulescens, foliis glaucis caulem amplectentibus, dorso integro spinoso.

Multiplici & fibrosa *radice* nutritur hæc *Aloe*, pedem alta. Caule sustentatur duabus unciis crassiore, cui Folia adnascuntur pedem longa, 2½ uncias lata, quæ in mucronem terminantur acutum & spinosum, ac in utroque latere & dorso integro spinis armantur multis & rigidissimis. Circa foliorum initium ubi caulem amplectuntur venæ in hac & præcedente apparent, virides, in ipsa folia evanescentes.

Succus hujus plantæ fœtet, amaricat & flavescit.

In quatuor hisce jam descriptis *Aloes* speciebus hoc notandum, quòd si illæ per æstatem in hypocaustis vitreis conserventur, spinas quibus armantur cum viriditate quadam albescere, si verò aeri liberiori exponantur spinas omnes rubras evadere.

21. Aloe *Africana* caulescens, perfoliata, glauca & non spinosa.

Multis iisque fibrosis radicibus alitur hæc planta pedalis, tota glauca, nullisque spinis armata. *Folia* nonnunquam 6 uncias longa, unciam lata, & bina ex adverso posita caulem amplectuntur, atque adeò ut unicum hæc duo duntaxat dicenda sunt folium, quod in duos mucrones exit, & ab ipso caule perforatur. Omnia hæc folia cruciatim posita caulem amplectuntur: in ea parte qua lata sunt, nonnihil excavantur; nervum per longitudinem ductum possident, & circa mucronem plana sunt. Carnosa est planta & insipida, sed non admodum succulenta.

Locus *Promontorium Bonæ Spei.*

22. Aloe *Africana*, glabro folio, minutissimis cavitatibus donato.

Radix parva, fibrosa & albicans *folia* sustentat plurima cruciatim quasi posita, succulenta, viridia, angusta, mucronata, & 4 uncias vix longa. *Folia* hæc undique cavitatibus minutissimis, quasi totidem forent puncta, prædita sunt & notantur. *Flores* hactenus [in *Horto Amstelod.*] nec *semina* produxit ulla.

Succus aqueus est, & nonnihil acidus.

23. Aloe *Africana* humilis, spinis inermibus & verrucis obsita.

Radices hujus *Aloes* fibrosæ sunt & albicant; è quibus *Folia* producuntur multa, 4 uncias longa, succulenta & glauca, quæ ab utraque parte verrucis & spinis inermibus, hoc est vix pungentibus obducuntur, & in mucronem versùs plantæ medium reflexum exeunt. Succus hujus saporem exhibet primo amaricantem, mox dulcem.

24. Aloe *Africana* humilis, arachnoidea.

Radicibus sustentatur fibrosis & albicantibus. *Folia* multa in orbem posita iis innascuntur, 2½ uncias longa; ex basi angustiore in ventrem excrescunt, unciam latum, & in mucronem acutum & diaphanum exeunt; succo insipido plena sunt & viridia; In utraque margine & dorso medio spinis armantur albis & inermibus, h. e. non rigidis sed flexibilibus. Ipsa æstate *scapus* producitur pro planta adultiore plus minúsve longus, vidi enim qui vix pedis, & alios qui 2½ pedum altitudinem superabant. Scapus quò brevior eo etiam est tenuior vel aut crassior, paucioribus vel pluribus ornatur *flosculis* hexapetaloideis & subviridibus, qui intus linea per petalorum longitudinem ducta rubra notantur.

25. Aloe *Africana* humilis, foliis ex albo & viridi variegatis.

Radix hujus plantæ alba, multísque prædita est geniculis, facilè novas plantas producens: Ex his *Folia* producuntur 4 unciis longiora, succulenta, crassa, rigida, & in acumen triangulare exeuntia; ubique hæc folia viridia maculis nunc parvis, nunc magnis & albicantibus notantur;

tur; foliorum margines & dorsum linea albicante & scabra obducuntur. Foliorum succus subdulcis.

Facilè propagatur plantis junioribus, satis frequenter ex ipsa radice continuo pullulantibus.

Semina hujus *Aloes* plana & alata ex *Africa* transmissa sunt.

26. Aloe *Africana* humilis, folio nonnihil reflexo, floribus ex albo & rubro variegatis.

Radicem habet fibrosam, extus fuscam, intus albicantem. *Folia* ex hac in orbem posita producuntur, quæ terram versùs reflectuntur, & venis satis conspicuis per longitudinem ductis gaudent: Crassa sunt, succulenta, utraque margine scabra, & in mucronem exeunt. *Scapus* qui ex plantæ medio prodit autumno, tenuis, duos pedes altus, *flores* gerit monopetalos, in sex lacinias reflexas divisos, & ex albo & rubro variegatos.

Succus hujus *Aloes* aquosus est & insipidus.

27. Aloe *Africana* humilis, folio in summitate triangulari & rigidissimo, marginibus albicantibus.

Folia aliquot in orbem posita *radice* sustentantur albicante & fibrosa; quæ *folia* viridia, rigidissima & crassa sunt, trium unciarum longitudinem, sesqui latitudinem habent, in summitatem mucronatam & triangularem exeunt, & utraque margine albicant. Succus hujus Aloes insipidus est & aquosus.

Hactenus flores nec semina in *Horto Medico* perfecit.

28. Aloe *Africana* erecta, triangularis, & triangulari folio viscoso.

Fibrosæ sunt hujus plantæ *radices* quæ nonnihil rubent. Ex his *folia* producuntur parva triangularia, viridia, viscosa & insipida, quæ in parte supina parùm excavantur, prona eminent, & in mucronem satis rigidum terminantur. Hæc folia ità posita sunt, & alterum ex alterius principio quasi nascitur, ut tota planta quasi triangularis sit, quæ vix 4 unciarum altitudinem habet, & bis Anno 1702. in *Horto Medico* floruit. Scapus, qui florendi tempore è plantæ medio producitur, tenuis est, 14 unciarum altitudinem superat, & cum viriditate rubescit. Circa hujus summitatem ex longo intervallo *Flores* apparent pauci & parvi, qui cum albedine quadam rubescunt, súntque monopetali & in sex lacinias divisi.

Semina hactenus nulla produxit, sed per plantas juniores ex ipsis radicibus pullulantes propagari potest.

29. Aloe *Africana* erecta rotunda, folio parvo & in aculeum rigidissimum exeunte.

Ex *radicibus* fibrosis, nonnihil rubentibus *Folia* producuntur parva, crassa & viridia, quæ in mucronem acutissimum rigidissimum, & nonnihil rubentem terminantur. Folia hæc confertim admodum nascuntur, & invicem incumbunt, ut Caulis videri possit nullus.

Altitudinem planta hæc 5 unciarum habet. *Flores* aut *semina* produxit nulla, [in *Hort. Amstelod.*]

Succus aquosus est, & insipidus.

30. Aloe *Guineensis* radice geniculata, foliis è viridi & atro undulatim variegatis.

Radice nutritur longa, crassa, multis geniculis næquali, vex infra tellurem transversa seu obliqua hærente, quæ intus alba & subdulcis cortice tegitur flavo & tenui; ipsi radici à parte inferiori adnascuntur fibræ albicantes. *Folia* ex ipsa radice assurgunt primo chartaceorum cucullorum in morem circumvoluta, quæ tandem explicata pedalia & sesquipedalia, tres uncias lata & in mucronem inermem exeunt. Ab utraque parte nunc læta, nunc atra viriditate pinguntur. Margine circumscribuntur subrubro, & saporem habent salsum.

Flores, quos mense Augusto produxit in *Horto Medico*, scapo sustentabantur bipedali, rotundo & viridi purpurascente, plurimi erant, albicantes, monopetali, tubulosi & in sex profundas & reflexas lacinias divisi. Florum meditullium stamina sex albicantia præter stylum nutritivum occupabant, apicibus transversim incumbentibus prædita; qui ipso Autumno ante seminis perfectionem perierunt omnes.

Propagatur facillimè ex ipsa serpente radice.

Describitur *Hort. Amstel.* rariorum *Part. alt.* cap. 20. sed Flore ex Relatione *Kiggelarii* perperam, quare eam de novo cum Florum exacta descriptione hîc exhibere Autori placuit.

Plantæ

Plantæ rariores

Chinenses, Madraspatanæ & Africanæ

A

D. JACOBO PETIVERO

Ad Opus consummandum collatæ;

Cum Ejusdem

Catalogo Plantarum in Hortis suis siccis conservatarum, quæ vel ineditæ, aut hactenus obscurè descriptæ sunt:

Adjicitur demum

FARRAGO ipsius Authoris Stirpium Indicarum, & Americanarum incertæ sedis, &c.

Stirpes Emuyacæ.

1. UM-ki *Chinensibus*; Frutex Cynosbati fructu alato, tinctorio, barbulis longioribus coronato *Mus. Pet.* 498. Barbulæ hæ folia calicis sunt à flore delapso residua. Hujus fructus celebris est & in frequenti usu apud *Chinenses* ad colorem coccineum seu scarlatinum tingendum.
2. Styrax liquida folio minore *Mus. Pet.* 981. Folia Acerna quodammodo æmulantur, sed segmentis sunt longioribus & acutioribus.
3. Ricinus *Chinensis* sebifera, Populi nigræ folio *Mus. Pet.* 965. *Ejusd.* Gazophyl. Tab. 34. Fig. 3.
4. Pyracanthæ folio frutex, floribus spicatis muscosis *Mus. Pet.* 963.
5. Shew-kow *Chinensibus*, Arbor folio oblongo, serrato, nervoso *Mus. Pet.* 978.
6. Periclymeni flore frutex *Emuyacus*, Pervincæ majoris folio *Mus. Pet.* 951.
7. Pruni sylvestris facie frutex *Emuyacus*, spinis ferè foliosis *Mus. Pet.* 962. Spinæ longæ & rectæ sunt.
8. Lotus arbor *Emuyaca*, Betulæ folio *Mus. Pet.* 943.
9. La-boe *Chinensibus*; Arbor flo. luteo, foliis acutis, binis decussatis *Mus. Pet.* 937.
10. Humshau *Chin.* Arbor flore albo, calice hirsuto *Mus. Pet.* 931.
11. Frutex *Crocod.* Fagi foliis parvis, venis subtus purpureis *Mus. Pet.* 926.
12. Euomymus *Emuyacus* Pervincæ majoris folio, bacca solitaria, vasculo bipartito vel tripartito inclusâ. *Mus. Pet.* 913.
13. Euonymus *Chinensis* Glycyrrhizæ folio *Mus. Pet.* 909.
14. Baccifera *Emuyaca* dispermos scandens, Flammulæ facie *Mus. Pet.* 880.
15. Arbor *Emuyaca*, flore minimo, stamineo albente. Ilicis folio *Mus. Pet.* 867.
16. Carambu *Emuyaca* Persicariæ foliis hirsutis *Mus. Pet.* 888.
17. Samolus *Emuyaca*, Rorismarini folio *Mus. Pet.* 972.
18. Hai-hoa *Chinensibus* flore albo, siliquis gummosis articulatis *Mus. Pet.* 930.
19. Genistæ facie frutex *Emuyacus* floribus barbatis globosis *Mus. Pet.* 409.
20. Christophoriana forte *Emuyaca*, spinosa Mori folio molli *Mus. Pet.* 895.
21. Tamarisci folio arbor *Chinensis*, è cujus ligno fiunt sagittæ *Mus. Pet.* 682. Hosc Dir *Herbar. nost. Chinens.* pict. Tab. 9. F. 4.

Plantæ Madraspatanæ.

1. Columettes, Planta *Madraspatana*, floribus labiatis ad radicem conglomeratis *Mus. Pet.* 633.
2. Euphrasia *Madraspatana*, Plantaginis facie *Mus. Pet.* 399.

3 Heliotropium *Madraſpatanum* Myoſotidis folio *Muſ. Pet.* 776.
4. Alcea *Madraſpatana* major, folio trilobato, calyce plumoſo *Muſ. Pet.* 745.
5. Diſpermos *Madraſpatana* Pneumonanthes folio *Muſ. Pet.* 374.
6. Lycium *Madraſpatanum* Celaſtri folio *Muſ. Pet.* 431.
7. Terebinthus *Madraſpatana* Viſci folio. *Muſ. Pet.* 482.
8. Baccifera *Madraſpatana* parvâ reniformis, Vincæ pervincæ folio, ſubtus molli *Muſ. Pet.* 362.
9. Acer *Madraſpat.* Celaſtri folio, alis ſeminiferis ſimplicibus *Muſ. Pet.* 334.
10. Gelſeminum *Madraſpat.* Coluteæ folio, ſiliquis compreſſis aduncis *Muſ. Pet.* 497.
11. Vanilliæ facie ſiliquâ frutex *Madraſpatanus,* foliis cuſpidatis *Muſ. Pet.* 495.
12. Colutea ſiliquoſa *Madraſp.* Mimoſæ foliis *Muſ. Pet.* 379. Waga *Madraſp.* ſpicata ſpinoſa, Myrobalani Emblicæ facie.
13. Paiomirioba *Madraſpatana* minor, ſiliquis ſericeis *Muſ. Pet.* 443.
14. Onobrychis *Indiæ* Orientalis, Fagi foliis alternis, ſiliculis ſpicâ longâ diſpoſitis *Muſ. Pet.* 788.
15. Onobrychis *Madraſp.* triphylla, ſiliculis eleganter foliaceis *Muſ. Pet.* 790. Hedyſarum triphyllum floribus & ſiliquis in ſpicis longis è foliorum parvorum rotundorum alis exeuntibus. Siliquæ binæ ſimul, breves, diſpermæ, inter ſemina utrinque crenatæ.
16. Onobrychis *Madraſp.* triphyllæ, ſiliculis clypeatis villoſis, geniculis ſingulis biniſve *Muſ. Pet.* 789. Hedyſarum triphyllum, foliis parvis, ſiliquis diſpermis, iſthmo loculos dirimente.
17. Hedyſarum trifolium *Madraſp.* ſiliquis membranaceis aſperis *Muſ. Pet.* 649. Folia brevia lata ſunt, in acutum tamen mucronem deſinunt. Siliquæ plus ſemuncia longæ latiuſculæ & compreſſæ ad margines vix crenatæ in ſpicis rariùs diſpoſitæ.
18. Acacia *Bengalenſis,* Bonduch folio, ſiliquis dorſo nervoſis *Muſ. Pet.* 621.
19. Anil *Madraſpat.* Viciæ foliis incanis, caulibus pubeſcentibus *Petiveri* ſiliquæ rectæ & anguſtæ ſunt, in ſpicis tenuibus è foliorum alis exeuntibus rariùs diſpoſitæ.
20. Acacia *Madraſpatana,* Buxi foliis, ſiliquis compreſſis *Muſ. Pet.* 332. Pinnæ foliorum potiùs quàm folia ipſa integra, (quæ compoſita ſunt) buxea referunt. Siliquæ latæ compreſſæ ſunt, paucis intus ſeminibus.
21. Aſtragalus *Madraſp.* Tragacanthæ foliis *Muſ. Pet.* 357. Folia in caulib. crebra ſunt, è pinnulis plurimis parvis compoſita.
22. Gramen *Madraſpat.* minus, Eryngii capitulis *Muſ. Pet.* 585. Folia anguſta in mucronem tenuem valde acutum exeunt.
23. Bromos *Madraſpatanus,* locuſtis tenuibus avenaceis, glumis in longiſſimas & tenuiſſimas ariſtas deſinentibus *Petiver.*
24. Bromos *Madraſpat.* ſpica contractiore ariſtata 583.
25. Schœnanthus Avenaceus procumbens, *Madraſp.* Bupleuri facie *Muſ. Pet.* 577.
26. Schœnanthus *Madraſpat.* panicula minore, ſpicis villoſis geminis *Muſ. Pet.* 576. An *Pluk. Phyt.* Tab. 119. F. 2. *Alm. Bot.* 175. pl. 6?
27. Secale *Madraſpatan.* majus, ſpica graciliore *Muſ. Pet.* 557.
28. Milium *Madraſp.* ſpicâ non uriſtatâ lævi *Muſ. Pet.* 565.
29. Milium *Madraſpat.* ariſtatum, foliis & panicula villoſis *Muſ. Pet.* 564.
30. Panicum *Madraſp.* rariore grano & ſpica *Muſ. Pet.* 562. Spica totalis (ſi ita loqui liceat) è pluribus ſpicis partialibus parvis, oblongis, rarioribus granis hinc inde adnaſcentibus longiùs diſtantibus componitur.
31. Seſamum frumentaceum *Madraſpat.* ramoſum, ſpica ſimplici phœnicoide *Muſ. Pet.* 568.
32. Seſamum frumentaceum *Madraſp.* ſpica ſimplici cirroſa *Muſ. Pet.* 567.
33. Dactylon *Madraſpat.* pumilum, ſpicis geminis craſſis. An Gramen δισταχυόφορον *Col. Ecphraſ.* 339? fig. & deſcr. opt. Gr. parvum Gangeticum, ſpica gemella habitiori *Pluk. Phyt.* Tab. 91. Fig. 6. *Alm. Bot.* 173. pl. 14. *Muſ. Pet.* 571.
34. Seſamum granuloſum *Madraſpat* majus, ſpica multiplici *Muſ. Pet.* 569.
35. Cyperus *Madraſp.* paniculâ ſpecioſa ramoſiſſima *Muſ. Pet.* 187.

Plantæ Madraſpatanæ à D. Samuele Brown *collectæ & tranſmiſſæ.*

1. Juncus *Madraſpatanus,* fere tricephalos, ſquamis tortilibus dentatis *Muſ. Pet.* 599. Cooppu-Corae *Malab.* Juncus eſt perelegans, id peculiare habens, quòd capitula in eodem caule ternarium numerum raró excedant, eorúmque ſquamæ intortæ ſint, & velut ſerratæ. Pedali plerumque altitudine eſt.

2. Juncus *Madraſpatanus* minor *Pet. Act. Philoſ. Lond.* N. 282. p. 1255. An Gramen junceum ſeu Juncus foliaceus humilis caule rotundo *Maderaſpatenſis Pluk.* Tab. 192. F. 6. H. Ox. S. 8. P. 232. 19. Ex his nonnulli ſpithamam 1½ alti, ſunt, alii non ultra 3 uncias. Radix fibroſa eſt, ejúſque ceſpites è pluribus oblongis ſquamoſis velut capitulis compoſiti ſunt, è quibus nulla proveniunt folia. Semen minimum nigrum. Tauta Cotta *Malab.*

3. Cyperus

3. Cyperus *Madrasp.* minimus xanthioides *Mus. Pet.* 598. An Scirpus omnium minimus *Indicus* capitulis villosis *Tournef. Institut. Rei* Herb. 528. *pl. ult?* Gramen est parvum, perelegans prolificum, radicibus reptantibus. Capitulis parvis Lappaceis abundat, in eodem caule plerunque singularibus, interdum binis, rariùs ternis. Barbulam è capite emittit brevem, & supra eam longiorem obtinet. Vana Mallee Codee *Malabarensibus* dicitur.

4. Gramen *Madrasp.* hirsutum, glomerulis echinatis *Act. Philos.* N. 288. p. 1255. An Gram. hirsutum *Indicum*, glomeratis capitulis, Lagopi æmulis, glumâ è squamulis plurimis purpurascentibus, aristâ unicâ donatis compactili *Pluk.* Tab. 190. F. 7. *H. Ox.* S. 8. p. 193. 26. Hoc genus ab aliis omnibus distinguitur foliis hirsutis, & capitulis Sparganii quodammodo similibus sed multo minoribus.

5. Juncus *Madraspat.* capitatus major *Pet. Act. Philos.* N. 288. p. 1263. *Vaula Maule Code* Malab. Capita è plurimis confertis spicis composita sunt in Scirpo maximo.

6. Cyperus longus *Madraspat.* panicula rufescente speciosissima *Mus. Pet.* 589. Maudu corea *Malab. Act. Philos.* 288. p. 1257. Panicula huic elegantissima, è plurimis partialibus paniculis composita; Paniculæ autem singulæ pluribus spicis longis è locustis squamosis rufescentibus elegantissimis *Eragrosteos* æmulis sed minoribus confectis constant.

7. Trasi Orientale, radice olivari *Petiv. Act. Philos.* 288. p. 1251. An Cyperus rotundus Orientalis major *C. B? H. Ox.* Sect. 8. p. 236. 2. Radicum hujus pars superior prope folia fibrosa est; inferius iis adhærent aliæ velut monilia è globulis compositæ oblongis, Filipendulæ similibus; folia longa angusta; paniculæ viridantes cum ruboris mixtura. Hæ persæpe proliferæ sunt, raro tamen plures quam quatuor aut quinque spicas Ischæmi similes in summitate unius pediculi tenuis gestant.

8. Cyperus Filicinus medius paniculâ comosâ è *Madraspatan Mus. Pet.* 503. Shanee-Coree *Malab. Act. Philos.* N. 288. p. 1256. An Gramen junceum minus *Indicum*, spiculis plurimis parvis in capitulum digestis *H. Ox.* Sect. 8. p. 227. 8. Paniculæ seu spicæ habitiores, confertæ in oblongis pediculis, è basi egressis in summo caule sessili, & è pluribus spicis confertis compositæ, foliis aliquot inæqualibus cinctæ.

9. Cyperus Filicinus medius paniculâ sparsâ *Madraspatan Mus. Pet.* 792. Mush-Corae *Malab. Act. Philos.* 288. p. 1262. A præcedente præcipuè differt spicis tenuioribus, magísque sparsis, quodque minor plerunque planta sit.

10. Cyperus *Madraspatanus* maximus, panicula cristata contractiore *Mus. Pet.* 591. Tear Corae *Act. Philos.* 288. p. 1260. Cyp. Orientalis major, paniculis turgidioribus densiùs stipatis *H. Ox.* Sect. 8. p. 236. 5. Panicula è pluribus spicis oblongis subrotundis, è locustis squamosis densè stipatis componuntur; clavæ formam cum pediculo cui insident imitantur.

11. Cyperus *Borneocus* Limonii paniculâ *Pet. Act. Phil. Lond.* N. 288. p. 1261. Hujus paniculæ plurimum sparsæ seu diffusæ sunt: Spicæ singulares prætenues, alternatim sitæ, uti sunt & earum squamæ minutæ, unde Limonii spicas antequam flores exeunt, quamvis multò minores sint, imitantur.

12. Schœnanthus major *Madraspatanus* glumis roseis *Mus. Pet.* 574. Calla pilee *Malab.* Ab aliis Schœnanthis facile distinguitur glumis concavis avenaceis 8 aut 10, simul in congeriem Rosæ æmulam dispositis.

13. Milium grano acuto, basi geniculato *Petiver. Act. Philos.* N. 288. p. 1259. Panicula è spicis oblongis tenuibus componitur. Grana acuminata sunt, eorumque singula in quodam quasi annulo nigricante sedent.

14. Gramen *Madrasp.* è singulis geniculis ramosum *Petiver. Act. Philos.* N. 288. p. 1259. Tundange-pille *Malab.*

15. Gramen dactylon aristatum, spicis singulis, binis, ternísve *Madraspatanum Mus. Pet.* 64. Februario aut Martio spicas producit, circa munimentum S. *Georgii* dictum.

16. Gramen dactylon *Madraspat.* Graminis Mannæ facie, seminibus cilii instar pilosis *Mus. Pet.* 573.

17. Dactylon *Madrasp.* erectum fere tetrastichon *Petiv. Act. Philos.* N. 288. p. 1258. Gr. ischæmon *Malab.* speciosus, longioribus & mucronatis foliis *Pluk.* Tab. 300. Fig. 8. E radice fibrosa rectà assurgit. Folia habet prælonga, & 4 plerunque spicas simul. Gramen stellatum Ægyptium *Vesling.* præ omnibus hactenus sculptis ad hoc proximè accedere videtur; spicæ etenim nonnullæ aliis breviores sunt, & è geniculis radices agit. Pedali altitudine assurgit. Reliqua etiam descriptio convenit.

18. Bromos *Madraſpatan.* ſpica contractiore ariſtatâ *Muſ. Pet.* 583.

(18.) Gramen Filiceum Salawaccenſe paniculis plurimis ſpicatum *Pet. Act. Philoſoph.* N. 276. Decoctum hujus cum Piperis tantillo febres intermittentes ſanat.

19. Gramen Filiceum *Madraſp.* ſpica tenuiore *Petiv. Act. Philoſ. Londin.* N. 288. p. 1263. Præcedenti proximè cognatum eſt, folia duntaxat graminea ſunt & minora, nec ut illius circa margines ſerrata. Spicæ etiam hujus multo tenuiores ſunt, & in pauciores rarioréſque particulas diviſæ.

20. Amourettes *Madraſpatanum*, ſpicâ ſimplici Loliacea *Muſ. Pet* 579. *Caudcre-pille-pu. Act. Philoſ.* N. 288. p. 1258. Elegans hoc Gramen ſpicatum eſt, ſpica autem è plurimis particulis ſquamoſis Eragroſteos locuſtis ſimilibus, ad ſpicæ ſcapum ſeu culmum alternatim adnexis *interdum componitur ad unum latus inclinantibus.*

21. Gramen *Madraſpatanum* majus, cujus locuſtæ ſpinulis armatæ ſunt *Muſ. Pet.* 559. Vettever *Malab. Act. Philoſ. Lond.* Numb. 288. p. 1253. Radices prælongæ ſunt, fibroſæ, albicantes; Folia longa, rigida, anguſta; Panicula arundinacea, non tamen lanuginoſa, è plurimis ſpicis tenuibus compoſita, quarum ſingulæ è parvis aſperis ſeu potius ſerratis ſquamis coagmentantur.

22. Gramen citratum fragrantiſſimum *Madraſpatan. Muſ. Pet.* 568. Graminis fragrantis ſpecies eſt delicatiſſima, quæ contrita Meliſſæ & corticis Limonii ſimul odorem exſpirat. Mulieres Luſitanicæ infantes ſuos ea ſuffumigant, ejúſque decoctum inter alia contra Febres & ad corroborandum ventriculum propinant.

23. Cyperus *Madraſpatanus* Allii capitulo *Act. Philoſoph. Lond.* N. 282. p. 1234. An Pee-Mottenga i. e. Mottenga ſylv. *Malab.* H. M. V. 12. Tab. 5. p. 99. Ab aliis diſtinguitur quod unicum tantùm habeat capitulum, ſquamis amplis & turgidis, quod circumſtant folia longa anguſta non pauciora quator, aut rariùs.

24. Panicum *Madraſpatanum* minus, ſpica denſiore multiplici *Petiv. Act. Philoſ. Lond.* N. 282. p. 1254. Arſee-Pillee *Malab.* An Gramen Paniceum *Curaſſavicum* paniculis in ſpica longa diſpoſitis *P. B. P*? Ad Gram. Paniceum multiplici ſpica Madraſpatanum *Pluk. Phyt.* T. 191. F. 1. accidit, niſi quòd hujus ſpicæ craſſiores ſint, & denſiùs ſtipatæ.

25. Cyperus Madraſpatanus maximus, ſpicis tenuibus, glumis ſeminis Santonici ſimilibus *Pet. Act. Philoſ. Lond.* N. 282. p. 1254. Paniculæ aliæ brevioribus, aliæ longioribus pediculis, nonnullæ ſex uncias à baſi extenſis, aliquæ nullis inſident. Hæ ſex aut octo ſpicis conſtant, capitulis ſquamoſis oblongis, ſemen lumbricorum referentibu cinctis. Spicæ longiſſima 3 uncias raro excedunt.

26. Gramen *Madraſpatanum* perelegans, ſeminibus perlatis *Muſ. Pet.* 560. Radicem habet fibroſam, folia piloſa: Spicas profert ab imo ad ſummum propemodum ramulorum, quarum ſingulæ è ſeminibus rotundis Papaveraceis, aliis ſupra alia alternatim fere ſitis componuntur.

27. Centaurium minus verticillatis floribus *Madraſpatanum Muſ. Pet.* 369. Indi totius plantæ pulverem in urina interdum exhibent ad luem Veneream, Rheumatiſmum & Gonorrhœam.

28. Kadali *Madraſpatanum* minus, capſulis piloſis, Cannampoondoo *Malab. Petiv. Act. Philoſ. Lond.* N. 284. p. 592. Locis ſiccis oritur pedali circiter altitudine. D. *Plukenet* Tab. 173. Fig. 4. hanc plantam Echinophoræ titulo exhibet.

29. Adhatoda *Madraſpatana* verticillata Cratæogoni foliis *Petiv.* Plurimas prælongas & ſatis craſſas fibras è radice demittit.

30. Convolvuli capſulâ frutex *Madraſpatanus*, Ulmi minoris folio *Muſ. Pet.* 634. Sex, 8, & interdum 12 pedum altitudinem aſſequitur, humani cruris craſſitiem. Folia hujus fruticeis faciem & texturam Ulmi vulgaris valde referunt; brevibus pediculis nullo ordine cauli adnexa. E foliorum alis exeunt capſulæ ſingulæ aut binæ, in filamentum terminatæ, Convolvuli ad inſtar, verùm ſingula unicum duntaxat ſemen continent, pediculis brevibus ſemunciam non excedentibus inſident, calice è 5 foliolis ſubrotundis compoſito tectæ. Tota planta in pulverem redacta immoderatum urinæ fluxum cohibet. Perain-chedde *Malab.* dicitur

31. Cuſcuta baccifera *Salawaccenſis*, fructu coronato *Petiv. Act. Lond.* N 226. p. 1022. An Cuſcuta baccifera *Barbadenſium* à maritimis *Pluk.* Tab. 172. F. 2? Cum lacte ebutyrato commolita & modica quantitate mane & veſperi pota urinæ ardorem & gonorrhœam mitigat.

32. Coccifera *Pearmeedoorica* Convolvulacea, folio cordato, tuberoſa radice *Petiv. Act. Philoſ.* N. 267. p. 709. Radicem habet tuberoſam, craſſam, rotundam. Fructus Pipere

Pipere paulò major est, tegumen ejus fragile, & in duas partes dividi videtur. Indigenæ è foliis & caulibus extractum parant ad ardorem urinæ & gonorrhœam utile.

33. Ocimum *Hinguer-Pollumense*, floribus exiguis, densè spicatis, Cherandee-chidde *Malab. Petiv. Act. Philos.* 267. p. 589. Pedali altitudine assurgit, & in locis siccis oritur.

34. Polygonum multiflorum *Hinguer-Pollumense.* Nechetta-poondo *Malab. Petiver. Act. Lond.* 264. p. 588. Polygono nostrati simile est, sed plures habet flores & folia minora. Indigenæ decoctum comedunt.

35. Angola *Pearmeedorica Toddali* folio rotundo serrato *Petiv. Act. Lond.* N. 267. p. 708. Ad 18 aut 20 pedum altitudinem assurgit, cruris humani crassitie. Folia incana sunt, rotunda & eleganter serrata, breviora. Flores racematim nascuntur, eorúmque gemmæ antequam aperiuntur velut holosericeæ. Florem medium occupant multa filamenta tenuia, apicibus coronata.
Tota planta cum lacte aut aqua calida commolita scabiem pertinacissimam sanat.

36. Arbor *Salawaccensis* Lauri folio, fructu filo longo terminante, flore quasi ex utriculo erumpente *Mus. Pet.* 610.

Ad 20 aut 25 pedum altitudinem assurgit, caudicis diametro interdum pedali. Indi è nucleis oleum eliciunt per expressionem, quod *Berberin* seu paralysin sanat externè inungendo, manéque & vesperi dimidium cochleare intus assumendo; valde amarum est. Fæces seu magma ex oleo residuum suffumigatione hæmorrhoidas curat. Cortex arboris (qui admodum spissus est) tusus & aquæ infusus perque totam noctem sub dio positus, ut rore madescat, deinde manè expressus gonorrhœæ medetur, si liquoris haustus mane & vesperi per aliquot dies assumatur. Flores rotundi sunt & concavi, nec unquam aperiuntur, pediculo avulso figuram putaminis nucis foramine pertusi exhibent, & corollam foramini oppositam obtinent: coloris sunt flavi rubro tincti, odoris fragrantis in cibo grati: in aqua decocti & poti cardialgiam leniunt.

37. Arbor *Pearmeedoorica* Juglandis folio, fructu racemoso, villoso, trinucleato. Toulecutte *Malab. Petiv. Philosoph. Transact.* N. 267. p. 714. Arboris hujus truncus 6 aut 8 unciarum diametro est, pedes circiter 20 altus. Folia pinnata sunt, pinnis oppositis, absque impari in extremo. Pediculis brevibus insident, suntque admodum venosa, utrinque elata, subtus mollia, exceptis iis quæ in ramis sunt adultis. *Flores* valde numerosi racematim nascuntur; singuli è 5 parvis lanuginosis petalis compositi, qui dum adhuc in gemma sunt antequam aperiuntur totidem parvis incanis virentibus calicis foliis obteguntur ad fundum usque divisis, fructûs basin amplectentibus. Fructus autem magnitudine nucis Avellanæ sunt, acuminati, corii bubalini præparati colore, molles, tres nucleos continentes. Novembri floret, Fructus circa Aprilem mensem maturescit.
Decoctum corticis, foliorum & fructûs flatus & colicos dolores lenit & aufert.

38. Baccifera *Madraspatana* Myrti laureæ foliis perforatis, sed vix conspicuis *Mus. Pet.* 361. Cungee *Malab. Act. Philos. Lond.* N. 267. p. 711. Hujus 4 species sunt. Frutex est 4 circiter pedes altus; species secunda, *Cadal-cungee* dicta, tres; tertia *Malu-Cungee* $2\frac{1}{2}$. Quarta pedem $1\frac{1}{2}$ non superat.
Primæ speciei indigenæ fructum comedunt, non reliquarum. Tota planta omnium specierum vel seorsùm vel simul decocta & pota luem Venerem aut rheumatismum è causa venerea ortum sanat. *S. B.*

39. Mudde-maer-mooddee *Malab. Act. Philos.* N. 267. p. 705. Quinque aut sex pedes altus est. Indi radice, cortice, foliis, floribus & seminibus contusis aut commolitis cum lacte & potis ad gonorrhœam sistendam utuntur. Alii in butyro eadem decoquunt ad eundem usum. Nonnulli in aqua calida assumunt. Estque hoc medicamentum è præcipuis eorum panaceis in hoc morbo.

40. Citrus *Madrasp.* floribus parvis racemosis, fructu Cassamuniaris odore *Mus. Pet.* 375.

41. Coccifera Buxi foliis oblongis & subrotundis, fructu cuspidato, calice amplo, è *Madraspatan Mus. Pet.* 632. Erembille *Malab. Act. Philos. Lond.* N 267. p. 700. Sex aut octo pedes alta est, ferri ferè duritie. Folia inordinatè nascuntur, brevibus aut nullis pediculis, Buxi folia referunt, sed rigidiora sunt, & persæpe longiora, præcipuè in ramis fructu destitutis. Baccæ singulæ duos nigricantes nucleos continent, membranula tenui separatos.
Radix & folia in aqua decocta & pota tineæ capitis medentur.

42. Coccifera *Malabarica* calice magno, Staphylodendri Africani folio *Mus. Pet.* 376. Vacaunne *Malab. Act. Philos. Lond.* 267. p. 706. Hujus fructus cinerei coloris est, rotundus, durus, splendens, Pisi majoris magnitudine, calice amplo holosericeo tetrapetaloide exceptus, nucleo intus nigro, in duas partes per medium diviso, baccæ Lauri ad instar. Folia primitus erumpentia valdè incana sunt, verum penitus explicita Staphylodendri Capensis similia sunt, & subtus tantùm canescunt. E baccis contusis aut ruptis gummi nigrum durum splendens effluere observavi. *S. B.*

43. Sebe-

43. Sebeſtenæ folio frutex, floribus racemoſis *Petiv. Act. Philoſ.* N. 271. p. 845. Sirrunar-Vellee *Malab.*

Ad 10 pedum alitudinis aſſurgit, diametro caulis unciarum ſex. Decoctum corticis & foliorum gonorrhœam ſiſtit: Radicis pulvis tuſſi medetur. *S. B.*

44. Tamariſcus Madraſpatana cupreſſi facie *Muſ. Pet.* 681. Autacore *Malab. Act. Philoſ.* N. 264. p. 590. In arenoſis pluvio tempore mundatis oritur. Pro Myricæ ſpecie eam habeo, quamvis in his terris in magnitudinem non proficiat. Maxima quam hîc vidi carpi humani craſſitiem non excedebat, neque 3ium 4ve pedum altitudinem. *S. B.*

Plantæ circa Promontorium ſeu Caput Bonæ Spei collectæ, Capenſes inde dictæ.

1. Fucus latiſſimus carneus membranaceus *Muſ. Pet.* 927. Specimen Petiverianum membranam tenuiſſimam refert éſtque duos plus pedes longus & totidem ferè latus, texturæ ubique & craſſitudinis æqualis, nullis nervis aliíſve vaſis apparentibus.

2. Arundo Capenſis capitulis aceroſis *Muſ. Pet.* 872. Gram. Alopecuroides maximum, ſpicâ longiſſimâ ex plurimis minoribus ſpicis conflata *Cap. Bonæ Spei Almag. Bot.* 176. Glumæ ex quibus ſpicæ minores componuntur in ariſtas tenues pungentes exeunt.

3. Arundo Capenſis Phalaroides *Muſ. Pet.* 873. Panicula longa è plurimis ſpicis ſquamoſis, Phalaridis capitula referentibus, niſi quod minimè compreſſæ videantur, componitur.

4. Arundinis paniculâ planta è Cap. B. Sp. *Muſ. Pet.* 147.

5. Juncus è Cap. B. Spei, paniculis fuſcis juliformibus *Muſ. Pet.* 424. Panicula è pluribus ſpicis teretibus oblongis ſquamoſis componitur.

6. Gramen Cyperoides Eryngii capitulis è *Cap. Bonæ Spei* D. *Petiver.* Gr. aſperum Cap. B. Sp. *Muſ. Pet.* 233. Panicula totalis è pluribus partialibus è foliorum aliis exeuntibus componitur ſecundùm longitudinem caulis; partiales autem paniculæ è pluribus brevibus, craſſis ſubrotundis capitulis conſtant.

7. Gramen ſpicâ criſtata ſimplici duriuſcula è Cap. B. Sp. *Muſ. Pet.* 416.

8. Aphyllanthes Capenſis, paniculâ Junci *Petiv.*

9. Aphyllanthes Capenſis ſpica ſingulari *Muſ. Pet.* 862.

10. Chamæſyce lignoſa, foliis densè ſtipatis, Cap. B. Sp. *Muſ. Pet.* 894. q.

11. Dens leonis Enulæ folio è Cap. B. Sp. *Muſ. Pet.* 393. Ad exortum foliorum è radice lanugine copioſa pubeſcit. Folia unciam lata ſunt, ſeſcunciam aut duas uncias longa.

12. Dens leonis foliis dentatis & integris è Cap. B. Sp. *Muſ. Pet.* 392. Folia anguſta ſunt & oblonga, alia integra, alia dentata, ad radicem plurima.

13. Carlina Cap. B. Sp. foliis reticulatis ſpinoſis *Muſ. Pet.* 157. Folia in caulibus & ramulis creberrima ſunt, ut eos penitus contegant; ſunt autem Folia nihil aliud quàm rachis media in ſpicam aduncam deſinens & ſpinulis crebris utrinque obſita. Hujus icon habetur curioſè exſculpta in *Muſeo Petiver.*

14. Aſter Cap. B. Sp. foliis recurvis *Muſ. Pet.* 146. Huic etiam Folia in caule crebra ſunt, & parva: Flores purpurei videntur.

15. Elichryſum Cap. B. Sp. Lychnidis coronariæ folio, capitulis ſquamoſis *Muſ. Pet.* 201. Ruyſch. Folia incana ſunt, in caule crebra, oblonga, quàm Lavendulæ breviora & latiora. Flores albi.

16. Argyrocome Gazophylacii *Petiveriani* Tab. 7. F. 3. Caules lanuginoſi ſunt foliis crebris parvis anguſtis acutis obſiti: Flores in ſummo velut in umbella calicibus oblongis anguſtis circumvallati.

17. Enulæ campanæ affinis flore luteo *Muſ. Pet.* 202. Parum ſimilitudinis habere videtur cum Enula camp. Planta eſt exigua, foliis parvis ad Valerianæ paluſtris accedentibus.

18. Eupatoroides Cap. B. Sp. foliis rigidis teretibus contortis *Muſ. Pet.* 209. Huic etiam Folia in caulibus & ramulis adeò conferta ſunt, ut eos penitus contegant, vix ſemunciam longa, acuta & pungentia.

19. Gna-

19. Gnaphalium odoratum Prom. B. Sp. floribus exiguis, albis, capitulo congestis *Mus. Pet.* 647. Folia perexigua sunt, subrotunda, absque pediculis adnata, in caulibus & ramulis crebra.

20. Eupatoroides Cap. B. Sp. Satureiæ foliis rigidis *Mus. Pet.* 208. Fl. albis pentapetalis, in corymbum quasi dispositis ad summitatem caulis: Foliis & caulibus incanis. Folia angusta, acuta caules & ramulos undique obsident.

21. Xeranthemum Sophiæ chirurgorum foliis è Cap. B. Sp. *Mus. Pet.* 300. Hæc etiam planta ex eorum numero est, quarum folia creberrima caules & ramulos undique obsident.

22. Xeranthemum Capense Rorismarini folio, flore albo D. *Petiver.* In ramulo nobis exhibito folia caulibus appressa fuere.

23. Xeranthemum Capense speciosum fl. albo maximo *Mus. Pet.* 500. Gazophylacii *Petiveriani* T. 1. F. 9. Folia angusta, oblonga valde tomentosa & incana caules & ramulos ad ipsos usque flores undique obsident. Xer. speciosum è Cap. B. Sp. flo. albo maximo *Mus. Pet.* 500.

24. Eupatoroides Cap. B. Sp. spicata foliis rigidis *Mus. Pet.* 210. Foliorum parvitate, brevitate, acutie & situ in caulibus & ramulis inordinato & creberrimo cum multis ex præcedentibus convenit.

25. Ageratum Capense Peucedani folio *Gazoph. Petiver* Tab. 34. Fig. 1. Flores squamosi, oblongi, angusti summos caules in ramulos plurimos divisos occupant plurimi, velut umbellatim diffusi.

26. Jacea Capensis Gnaphalii folio *Gazoph. Pet.* Tab. 6. Fig. 11. Caules & folia tomentosa & incana: Folia longa angusta in caulibus & ramulis crebra. Caules autem in multos ramulos dividuntur qui in summitatibus capitula florifera gestant squamis ferrugineis.

27. Frutex cineraceus muscosus *Cap. B. Sp.* Breyn. cent. 24. *Gazoph. Pet.* Tab. 3. F. 9.
28. Breyniana Capensis capitulis albis plumosis *Gazoph. Pet.* T. 5. Fig. 4.
29. Eupatoroides Capensis capitatus *Gazoph. Pet.* T. 8. Fig. 1.
30. Abrotonoides Capensis *Ericæ* folio *Gazoph. Pet.* Tab. 5. F. 2.
31. Xeranthemum Capense, *Tartonraire* folio *Gazoph. Pet.* Tab. 5. Fig. 10.
32. Gnaphalium *Capense* spicatum Alyssi folio *Gazoph. Petiver.* Tab. 7. Fig. 1.
33. Filago *Capensis* minor spicata *Gazoph. Pet.* Tab. 8. Fig. 12.
34. Thymelæa è Cap. B. Sp. Taxi foliis angustioribus *Mus. Pet.* 489.
35. Thymelæa è Cap. B. Sp. Sanamundæ 3 *Clus.* angustiore folio *Mus. Pet.* 486.
36. Thymelæa è Cap. B. Sp. Myrti minoris folio *Mus. Pet.* 490.
37. Valerianoides foliis Abrotani tridentinis è Cap. B. Sp. *Mus. Pet.* 295.
38. Valerianoides Calaminthæ folio *Mus. Pet.* 296.
39. Verbenaca Taxi foliis angustioribus, flore speciosiore staminibus lanuginosis *Mus. Pet.* 497. Folia in caulibus creberrima sunt, ut eos contegant.
40. Verbenaca Taxi foliis, marginibus lanuginosis è Cap. B. Sp. *Mus. Pet.* 298. Folia quàm præcedentis majora sunt, non adeò crebra in caule, utriusque autem in acutos apices desinunt.
41. Verbenaca Hyssopi foliis parvis è Cap. B. Sp. *Mus. Pet.* 297. Folia quàm Hyssopi multò angustiora sunt.
42. Caucalis Fumaria folio glauco *Capensis Mus. Pet.* 890.
43. Ruyschiana Echii flore planta Capensis, Carthami folio, Aparines fructu *Mus. Pet.* 971.
44. Capparis Fabago minor è Cap. B. Sp. flore albo *Mus. Pet.* 366.
45. Gladioli flore singulari Planta Mariana *Mus. Pet.* 412.
46. Spergula è Cap. B. Sp. foliis Portulacæ minoribus stellatis *Mus. Pet.* 478.
47. Centaurium humile album, folio subrotundo, è Cap. B. Sp. *Mus. Pet.* 368.
48. Chamæcistus Cap. B. Sp. Roris Solis foliis *Mus. Pet.* 161. Vide iconem *M. P.*
49. Cytisi facie frutex è Cap. B. Sp. foliis perforatis *Mus. Pet.* 193.
50. Cytisus Cap. B. Sp. foliis pilis argenteis irroratis *Mus. Pet.* 192.
51. Planta è Cap. B. Sp. foliis carinatis punctatis, flore albo.
52. Delphinii capsulâ Fruticulus è Cap. B. Sp. flore albo *Mus. Pet.* 391.
53. Telephium Portulacæ folio Prom. B. Sp. *Mus. Pet.* 684.
54. Linaria Dracocephali folio è Cap. B. Sp. *Mus. Pet.* 430.
55. Pentaflora è Cap. B. Sp. foliis Myrti minoris *Mus. Pet.* 283.
56. Rapunculus galeatus, Artemisiæ folio, è Cap. B. Sp. *Mus. Pet.* 469.
57. Rapunculus flore minimo croceo Cap. B. Sp. *Mus. Pet.* 470.
58. Centaurium Caryophylloides frutescens, Hyperici foliis è Cap. B. Sp. *Mus. Pet.* 367.
59. Malva frutescens Prom. B. Sp. flore carneo, fundo purpureo *Mus. Pet.* 658.
60. Hermannia Institut. Rei Herb. *Tournef.* flore exiguo, lutescente, tortili, calice inflato *Mus. Pet.* 650.
61. Chamæcistus Cap. B. Sp. folio crispo Chamædryos *Mus. Pet.* 162.
62. Chamæpitys flore carneo, folio angustiore integro, è Cap. B. Sp. *Mus. Pet.* 372.

63. Vascu-

63. Vaſculifera viſcoſa calice majore, è Cap. B. Sp. Planta foliis Leucanthemi villoſis, *Muſ. Pet.* 496. Flores ampli ſunt.
64. Planta ſpicata è Cap. B. Sp. flo. albo tetrapetalo, Roriſmarini folio *Muſ. Pet.* 455.
65. Polyanthos ramoſiſſima, capillaceo folio, flo. minimo, è Cap. B. Sp. *Muſ. Pet.* 459.
66. Ornithogalo affinis radice rubicundiſſima, floribus aureis D. *Oldenland Muſ. Pet.* 282. Folia huic è radice graminea ſunt, longitudine dodrantali, in longos & acutos mucrones deſinentia; quæ in caulibus ſunt breviora ſenſim ab imo ad ſummum, lata baſi caulem amplexa, lanuginoſa, uti ſunt & caules, in faſtigio flores geſtantes in umbellam parvam aut faſciculum congeſtos.
67. Gladiolus flore ſingulari *Muſ. Pet.* 412. Planta *Mariana.*
68. Gladiolo Narbonenſi affinis *Mariana* Planta, floribus minoribus *Muſ. Pet.* 413.
69. Croco affinis, flore obſoletè rubro D. *Oldenland Muſ. Pet.* 182. A Croco differt quòd caules habeat folioſos, & plures in ſingulis flores.
70. Conophoros Cap. B. Sp. folio in ſummo dentato *Muſ. Pet.* 172.
71. Conophoros Cap. B. Sp. Linariæ foliis ſericeis rigidis *Muſ. Pet.* 173.
72. Conophoros Cap. B. Sp. Oleæ anguſtiore folio Cap. B. Sp. *Muſ. Pet.* 174.
73. Cinaroides frutex folio rotundo rigido è monte Tubulari *Muſ. Pet.* 374.
74. Lewiſanus *Capenſis* ſerpilli folio *Gazoph. Pet.* Tab. 5. Fig. 7.
75. Laurus Tinus Oleæ folio Prom. B. Sp. *Muſ. Pet.* 652. A Clariſſ. D. *Ruyſch* accepit.
76. Vaccinia *Africana* foliis decuſſatis cordiformibus *Muſ. Pet.* 692.
77. Erica tenuifolia Cap. B. Sp. floribus exiguis, carneis, densè ſpicatis *Muſ. Pet.* 256.
78. Erica Cap. B. Sp. capitulis villoſis ſubluteis *Muſ. Pet.* 395.
79. Erica Cap. B. Sp. ſtaminulis atro-purpureis è capitulis albis villoſis *Muſ. Pet.* 396. Hæc & præcedens plantæ rariſſimæ à Clariſſ. D. *Fred. Ruyſch*, Anatomes & Botanices Profeſſore Amſtelodamenſi acceptæ ſunt.
80. Erica Africana hirſuta ſtaminibus atro-purpureis prominentibus è capitulis albis lanoſis *Muſ. Pet.* 765. Præcedenti perſimilis niſi quòd folia hirſuta ſint.
81. Erica Prom. B. Sp. floribus albidis, ſtaminulis rubris *Muſ. Pet.* 636.
82. Erica flore variegato tricolori D. *Oldenland Muſ. Pet.* 203.
83. Erica Cap. B. Sp. Cerinthes flore ſtaminoſo *Muſ. Pet.* 205.
84. Erica carnea Cap. B. Sp. foliis & floribus villoſis *Muſ. Pet.* 637.

Omnes hæ ſpecies Ericæ cum brevibus notis deſcriptionis loco additis Supplemento præcedenti inſeruntur.

CATA-

CATALOGUS *Plantarum* in Hortis ficcis *Petiverianis* quæ vel ineditæ aut hactenus obfcurè defcriptæ funt.

1. ABelmofch *Chufanenfis* folio palmato lævi, fructu pilofo.
2. Abrotanum *Chufanenfis* Galli foliis.
3. Abfinthium *Chufan.* Halimi folio anguftiffimo.
4. Abfus *Madrafpatana* tetraphylla.
5. Abutilon *Madrafpatan.* minus, pediculo geniculato.
6. Abutilon *Malabaricum* flore luteo, pediculo geniculato.
7. Acacia *Emuyaca* Glycrryzhæ folio.
8. Acacia *Capenfis* flore amplo ruberrimo.
9. Acacia *Viziagapatana* Brafiliæ folio.
10. Acanthus *Malabaric.* Agrifolii folio.
11. Acer *Bengalenfe* foliis Laurinis.
12. Acer *Indicum* trifoliatum ferratum.
13. Achmella *Madrafpat.* folio longiore.
14. Achmella *Zeylanica* diuretica.
15. Achoavan *Americanum* Jacobææ folio.
16. Adhatoda *Arcautenfis* lignofa, Nummulariæ folio minore.
17. Adhatoda *Borneoca*, Parietariæ folio.
18. Adhatoda *Caroliniana* Behen albi folio.
19. Adhatoda *Carolin.* glabra, flore minore.
20. Adhatoda *Carolin.* pilofa, calyce barbato.
21. Adhatoda *Madrafpat.* fpicata Bliti folio.
22. Adhatoda *Madrafpat.* Phylli folio.
23. Adhatoda *Madrafpat.* calyce barbato, foliis fubtus villofis.
24. Adhatoda *Madrafpat.* verticillata Salicis folio.
25. Adhatoda *Malabarica* Circeæ folio.
26. Adhatoda *Malab.* Prunellæ fol. flore Periclymeni.
27. Adhatoda *Malab.* major, fpicâ longâ foliaceâ.
28. Adhatoda major fpicâ foliaceâ, fem. afpero compreffo.
29. Adhatoda *Madrafpat.* Anethi folio.
30. Adhatoda *Madrafp.* ferratis foliis & junioribus fubtus fericeis.
31. Adiantum *Chufanenf.* album maximum fegmentis tenuioribus.
32. Adiantum *Chufan.* nigrum, radice fquarrosâ albâ.
33. Adiantum *Palmenfe* fol. rotundo, margine feminifero.
34. Adiantum *Capenfe* Myrrhidis folio.
35. Adiantum *Capenfe* fegmentis acutioribus.
36. Ægilops *Capenf.* calycibus purpureis.
37. Ægilops *Mauritanica* ariftis longioribus binis. *Gazophyl.* Naturæ *Tab.* 38. Fig. 7.
38. Agnus Caftus *Malabar.* cordato folio.
39. Agnus Caftus *Malab.* trifoliatus.
40. Agnus Caftus *Malab.* trifoliatus pediculo alato.
41. Agnus Caftus *Malab.* Urticæ folio.
42. Agrifolii folio Stirps *Madrafpat.* ferris aculeatis.
43. Agrimonia *Emuyaca* folio minore trilobato.
44. Agrimonia *Madrafpat.* fol. rotundo fingulari fubtus incano. *Gaz.* Nat. *Tab.* 32. Fig. 10.
45. Agrimonia *Madrafpat.* Vitis folio.
46. Agrimonia *Malabar.* foliis varie diffectis.
47. Aladiul *Orientalibus.* Bucephalus *Perficus.* Nat. *Icones* Afiæ *Tab.* 3. Fig. 11.
48. Alcea *Madrafpat.* Galeopfidis facie.
49. Alcea *Madrafpat.* ftellata Carambu vulgaris facie.
50. Alcea *Madrafpat.* apice lunato.
51. Alcea *Madrafpat.* coronata Carambu fol. longiore.
52. Alectorolophos *Lapponica* lutea, Digitalis flore.
53. Alkakengi *Caroliniana* folio molli.
54. Alkakengi *Malabar.* fol. Strammonii.
55. Alkakengi *Malabar.* foliis ferratis.
56. Allium Urfinum *Capenfe* flo. purpureo.
57. Aloe aquaticæ facie planta *Madrafpatana.*
58. Aloe *Capenfis* folio glauco levi.
59. Aloe *Capenfis* parva, fol. fummo tantum fpinofo.
60. Aloides *forte* epidendron *Capenfe*, ex utriculo eleganter fpicata.
61. Alfine *Capenfis* multiflora capillaceo folio.
62. Alfine *Malabar.* Portulacæ aquat. facie.
63. Althea *Americana* coccinea flore claufo.
64. Althea *Madrafpat.* lutea pilofa bidens.
65. Amaranthoides alba *Madrafpatana* rotundifol. filo terminante.
66. Amaranthoides alba *Madrafpat.* latifolia, capitulis rotundis.
67. Amaranthoides alba *Madrafpat.* capitulis oblongis.
68. Amaranthoides alba *Madrafpat.* Graminis folio.
69. Amaranthus albus fpicatus *Malabar.* fol. latiore.
70. Amaranthus albus fpicatus, *Malabar.* fol. anguftiore.
71. Amaranthus *Madrafpat.* maximus fpicatus.
72. Amelanchier *Virginiana* Laurocerafi folio.
73. Amourettes *Capenfis* media, fquamis densè ftipatis.
74. Anagallis *Capenfis* Chamedryos folio, caule pilofo.
75. Anchufa *Madrafpat.* pilofiffima.
76. Anemone *Carolin.* elatior Ranunculi facie.
77. Anguria *Madrafpat.* vulgaris facie.
78. Anguria *Madrafpat.* foliis eleganter diffectis.
79. Anguria *Madrafpat.* foliis parvis circinatis.
80. Anil *Madrafpat.* trifoliata.
81. Anil *Madrafpat.* Viciæ foliis incanis, caulibus pubefcentibus.
82. Anomala *Chinenfis* flore comofo è calycibus fericeis.
83. Anonis *Mariana* lutea foliis latioribus.
84. Anonis *Mariana* lutea foliis anguftioribus.
85. Anthyllis *Madrafpat.* foliis incanis.
86. Antirrhinum *Carolin.* folio anguftiffimo.
87. Apocynum *Capenfe* Androfæmi fol. venis tranfparentibus.
88. Apocynum *Capenfe* Nummulariæ folio, floribus comofis.
89. Apocynum *Capenfe* Rorifmarini fol. floribus comofis.
90. Apocynum *Carolinianum* aurantiacum pilofum.

91. Apocynum *Carolinian.* aurantiacum, caulibus junceis.
92. Apocynum *Carolin.* flore hirſuto.
93. Apocynum *Carolin.* latifolium cum pediculis.
94. Apocynum *Carolin.* latifol. ſine pediculis.
95. Apocynum *Madraſpat.* Bryoniæ utriuſque facie.
96. Apocynum *Madraſpat.* Liguſtri folio, ſiliquis tenuiſſimis.
97. Apocynum *Madraſpat.* folio amplo ſiliquis tenuiſſimis.
98. Apocynum fortè *Madraſpat.* folio Lauri vix perforato floribus minimis.
99. Apocynum *Malabaricum* arboreum folio digitato.
100. Apocynum *Malabaric.* folio cordato venoſo, floribus comoſis.
101. Aquilegia *Mariana* minor flore rubello.
102. Arbor *Americana* venenata Juglandis folio.
103. Arbor *Arcautenſis* Caſtaneo fere folio, floribus muſcoſis ſpicatis.
104. Arbor *Cantonia* foliis ſubtus ſericeis.
105. Archam *Orientalibus* Arbor *Perſica*, folio trifido. Nat. Ic. Aſiæ *Tab.* 3. Fig 5.
106. Ardabar *Perſicis.* Bulbus *baccifer*, caule ſpinoſo, folio ſemicirculari maculato Nat. *Icon.* Aſiæ *Tab.* 4. Fig. 2.
107. Argemone *Madraſpat.* lactea ſpinoſior.
108. Ariſtolochia *Malabar.* fructu magno.
109. Armerius *Chuſan.* flore albo laciniato è calyce longiſſimo.
110. Arum *Braſilianum* flore albo Nat. *Icon.* Americ. *Tab.* 2. Fig. 12.
111. Arum *Carolin.* triphyllum foliis teneris pulchre venoſis.
112. Arum *Chuſan.* trifoliatum è caule & exortu foliorum glandiferum.
113. Arum *Malabaricum* fol. teneris, margine craſſo.
114. Arundo *Carolin.* paniculis Avenaceis fuſcis.
115. Aſarina *Capenſis* Thoræ minoris folio.
116. Aſarum *Madraſpatan.* Violæ folio.
117. Aſcyrum *Virginianum* lignoſum pumilum virgulis alatis.
118. Aſphodelus *Marianus* ſpicatus flo. minimo.
119. After *Capenſis* Pinaſtri folio.
120. After *Capenſis* luteus Stchadis folio.
121. After *Capenſis* foliis integris & trifidis.
122. After *Caroliniana* cœrulea, foliis inter flores minimis.
123. After *Caroliniana* Taxi folio.
124. After *Chuſan.* multiflora Virgæ aureæ folio.
125. After *Chuſan.* Jaceoides fol. aſperis ex alis foliorum ferè florens.
126. Aſtragalus *Madraſpat.* elegans aureo-velutinus.
127. Aſtragalus *Madraſpat.* elegans foliis ſubtus argenteis.
128. Aſtragalus *Madraſp.* Viciæ foliis, floſculis denſis, ſiliculoſus.
129. Aſtragalus *Marianus* foliis & ſiliquis puteſcentibus.
130. Aſtragalus *Capenſis* ſpicatus Onobrychidis folio.
131. Aſtragalus *Capenſ.* foliis ſubtus argenteis, ſiliquis ferrugineis villoſis.

1. Baccharis *Madraſpatana* folio ſerrato.
2. Baccifera *Arcautenſis* foliis magnis glaucis, è ſinubus florifera.
3. Baccifera *Chuſan.* humilis Ceraſi folio.
4. Baccifera coronata *Thymelæ* ex fol. *inſula* Triſſ.
5. Baccifera *Caroliniana* ſpicata *Coſtin hortenſ.* folio.
6. Baccifera *Madraſpatana* Buxi foliis bullatis è verrucula prodeuntibus.
7. Baccifera *Madraſpat.* folio Lauri aſpero.
8. Baccifera *Madraſpat.* Polii folio.
9. Baccifera *Madraſpat.* Nucis Vomicæ folio.
10. Ballote *Madr.* perelegans ſubtus ſeiceum.
11. Balſamina fem. *Chuſanenſis* Altheæ folio.
12. Bamia moſhcata *Malabarica.*
13. *Bartarius* Arcautenſis *Nepetæ* folio.
14. Bartarius *Chuſanenſ.* fol. lato cuſpidato.
15. *Bellis* Capenſis *Camphorifera* foliis Lini incanis.
16. Bellis *Capenſis* major, flore extus violaceo.
17. *Bermudiana* Capenſis *capitulis lanuginoſis.*
18. Bermudiana *Capenſis* rad. magna carnoſa Nat. *Icon.* Afric. Tab. 1. Fig. 7.
19. Bermudiana ſupina caule gladiato è *Carolina.*
20. Bermudiana *Malab.* minor, folio utriculato.
21. *Betonica* verticillis racemiferis ex inſula Pu-to.
22. *Betulæ* folio Frutex *Madr.* floribus racemiferis.
23. Bidens *Carolin.* foliis variè diſſectis.
24. Bidens *Carolin.* foliis integris.
25. Bidens *Chuſan.* Virgæ aureæ folio, ſquamis foliaceis.
26. Bidentis facie *Chuſan.* ſem. longo aſpero Plumbagini ſimilis.
27. Biſtorta *Chuſan.* floribus racemoſis.
28. Blitum *Madraſpat.* Parietariæ folio ſpicatum *Gazoph.* Nat. Tab. 31. Fig. 11.
29. Blitum *Madraſpat.* Parietariæ fol. binis ex alis floriferum.
30. Blitum *Madraſpat.* folio latiore ſubtus candicante.
31. Blitum *Madraſpat.* Betæ folio.
32. Bombax *Madraſpat.* flo. purpureo folio minore.
33. Bombax *Madraſpat.* flo. pallido Aceris minoris folio.
34. Bonavis *Malab.* fol. majoribus ſubrotundis.
35. Bonavis *Madraſpat.* fol. ſubrotundis acuminatis.
36. Browniades *Capenſis* capite albo.
37. Browniades *Capenſis* capite rubro.
38. Bryonia *Carol.* nigra floribus minimis.
39. Bryonia *Carol.* nigra, floribus comoſis, foliis ſummo ſtellatis.
40. Bryonia *Malabar.* alba, fol. anguloſo guttato, fl. majore.
41. Bryonia *Malabar.* alba, folio anguloſo *Cyclamini.*
42. Bryonia *Malabar.* Citrulli fol. rotundiore, ſem. quaſi geminis.
43. Buebenda *Orientalibus.* Arbor trifido folio, flore pentapetalo flavo, fundo ruberrimo. Nat. *Icon.* Aſiæ *Tab.* 4. Fig. 4.
44. Bugloſſum *Madraſpat.* majus, foliis micis aſperis.
45. Buſſgloum *Madraſp.* minus foliis micant. aſperis.
46. Buhu *Hottentottorum.* Planta quæ in ſero contundunt ad corpora ſua ungenda.

47. Bu-

47. *Bulilla* Orientalibus. *Bulbus* caule ſpinoſo, fructu rotundo, duriſſimo. Natur. *Icon.* Aſiæ Tab. 3. Fig. 2.
48. Buxus *Capenſis* foliis majoribus.
1. Cachrys Puonica Crithmi minore folio.
2. Calamintha *Madraſpat.* ſpicâ nudâ.
3. Calceolus *Mariana* fl. rubente.
4. Calceolus *Mariana* hirſuta, petalis latis.
5. Calceolus *Mariana* glabra, petalis anguſtis.
6. *Camanbaya* Braſilienſibus. *Frutex* folio craſſo dentato. Nat. *Icon.* Americæ *Tab.* 1. Fig. 11.
7. Capparis fortè *Madraſpat.* Lauri folio.
8. Capparis fortè *Madraſpat.* folio gibboſo.
9. Camphorata *Capenſis* Eryngii minoris folio.
10. Camphorata *Capenſis* Gallii folio, umbellifera.
11. Camphorata *Capenſis* foliis fere trifidis.
12. Camphorata *Capenſis* odorata.
13. Caracalla *Madraſpat.* ſiliquâ longâ erectâ.
14. *Carambola* Madraſpat. *Samſtravadi* folio.
15. Carambu *Madraſpat.* folio ſubrotundo majore.
16. Carambu *Madraſpat.* fol. ſubrotundo minore.
17. *Carda* Orientalibus. *Arbor* ſpinoſa flore fructuque ſuaviſſimo *Nat.* Icon. *Aſiæ* Tab. 3. Fig. 6.
18. Cardiaca *Malaccenſis* foliis altè inciſis.
19. Cardinalis *Caroliniana* cœrulea, folio anguſto dentato.
20. Carlina *Capenſis* humilis fl. magno radiato.
21. *Caſſamuniar* Officinarum *Gazophyl.* Nat. & Art. Tab. 27. Fig. 1.
22. Caſſiæ fiſtulæ facie arbor *Chuſan.* fol. acutiore.
23. Caſſida *Mariana* Majoranæ folio.
24. Caſſida *Mariana* Meliſſæ folio.
25. Caſſina vera *Caroliniana* Alaterni folio.
26. Caſtanea folio ampliſſimo, *forte* Arbor *Malabarica.*
27. Catappa *Malabarica.*
28. Caucalis *Capenſis* Anthriſci facie.
29. Centaurium *Capenſe* elatius Pſeumonanthen folio.
30. Centaurium *Capenſe* minus ramoſiſſimum, humile.
31. Centaurium *Capenſe* umbelliferum, fol. anguſto dentato.
32. Centaurium *Carolin.* flore magno.
33. Centaurium *Virginianum* minus cœruleum.
34. Ceraſus *Capenſis* cœrulea. *Natur.* Ic. Africæ *Tab.* 1. Fig. 3.
35. Ceraſus *Capenſis* rubra *Nat.* Ic. Africæ *Tab.* 1. Fig. 2.
36. Ceraſus *Capenſis* foliis craſſis, floribus exiguis.
37. Cereus *Capenſis* caule rotundo è ſpinis folius.
38. Chamæciſtus *Virginian.* luteus calyce ſtellato, Hyſſopi folio.
39. Chamæcriſta *Mariana* flore majore.
40. Chamæcriſta *Mariana* flore minore.
41. Chamæmorus Ribeſii folio è *Terra nova.*
42. Chamænerion *Chuſan.* villoſum, foliis leviter ſerratis.
43. Chondrilla *Madraſpatan.* repens Burſæ Paſtoris folio.
44. Chondrilla *Madraſpat.* Sonchi folio.
45. Chryſanthemum *Carolin.* Halimi folio.
46. Chryſanthemum *Zeylanicum* foliis guttatis inciſis.
47. Chryſanthemoides, *Madraſpat.* minus foliis aſperis.
48. Chryſanthemoides *Madraſpat.* majus, foliis minus aſperis.
49. Chryſanthemulum *Capenſe* Ericæ folio.
50. Ciſtus *Malabar.* foliis plumoſis. Nat. *Icon.* Aſiæ Tab. 3. Fig. 7.
51. Clematis *Madraſpat.* capreolatá Piperis folio.
52. Clematis *Madraſpat.* folio molli cordato umbilicato.
53. Clinopodium *Virginianum* album fragrans latifolium.
54. Clitorius *Marianus* trifoliatus viridis.
55. Clitorius *Marianus* trifoliatus ſubtus glaucus.
56. Coccifera *Capenſis* Vacciniæ folio parvo leviter ſerrato.
57. Cocculus *reniformis* forte *Madraſpat.* folio pulchre venoſo.
58. Colocynthis *Malabar.* folio ferè pentangulo.
59. Colutea *Madraſpat.* ſiliquoſa, flo. nudo ſpicato.
60. *Coluteæ* folio Frutex *Madraſpat.* flor. exiguis racemiferis.
61. Conophoros *Capenſis* Oleandri folio argenteo.
62. Conophoros *Capenſis* foliis piloſis apice nigricante.
63. Conophoros *Capenſ.* Pini folio.
64. Convolvulus *Braſilianus* fl. albo pentangulo, caule cavo *Nat.* Icon. *Americæ* Tab. 2. Fig. 10.
65. Convolvulus *Carolinianus* fl. parvo ſingulari ex alis foliorum.
66. Convolvulus *Carolin.* cordato folio, Stramonii flore.
67. Convolvulus *Madraſpat.* Acetoſæ folio.
68. Convolvulus *Madraſpat.* fol. cordato pubeſcente, floribus longis comoſis.
69. Convolvulus *Madraſpat.* fol. cordato cuſpidato, caulibus verrucoſis.
70. Convolvulus *Madraſpat.* fol. trifido.
71. Convolvulus *Madraſpat.* Lilac folio.
72. Convolvulus *Madraſpat.* Periplocæ folio.
73. Convolvulus *Malabar.* cordat. folio ſem. plumoſo
74. Convolvulus *Malab.* folio, ſubrotundo & auriculato.
75. Convolvulus *Malab.* piloſus digitato folio.
76. Convolvulus *Malab.* Violæ folio, ſem. holoſericeo.
77. Convolvulo affinis *Malabar.* folio cordato & lobato.
78. Conyza *Carolin.* fol integro lanuginoſo.
79. Conyza *Capenſis* nuda foliolis Pinaſtri.
80. Conyza *Chuſan.* Helenitis folio integro.
81. Coral *Arcautenſis* folio ſubtus pannoſo.
82. Coral *Carolin.* haſtato folio.
83. Coral *Madraſpat.* vulg. facie Populi nigri folio.
84. Coral *Madraſpat.* folio utrinque molli.
85. Corchorus *Madraſpat.* folio latiore.
86. Corchorus *Madraſp.* folio longiore.
87. Corchorus *Madraſp.* fol. anguſtiore.
88. Coris *Madraſpat.* verticillata, Hyſſopi folio.
89. Corruda *Capenſis* foliorum pinnulis ferè ternis. Nat. *Icon.* Afric. *Tab.* 1. Fig. 5.

90. Cortusa *Mariana* minor.
91. *Coryli* folio longiore Arbor *Malaccensis* floribus racemiferis.
92. Cotula *Capensis* petalis extus rubentibus.
93. Cratæogonon *Marian.* foliis laceratis, comis rubentibus.
94. Crocus *Capensis* pusillus flore minimo.
95. Crocus *Capensis* petalis inæqualibus.
96. Crocus *Capensis* luteus petalis angustis.
97. Crocus *Capensis* fol. capillaceis, calyce bifolio.
98. Croco affinis *Capensis* tricolor, caule nodoso *Nat.* Icon. *Afric.* Tab. 2. Fig. 3.
99. Crotalaria *Capensis* purpurea odorata.
100. Crotalaria *Capensis* sericea.
101. Crotalaria *Carolin.* hirsuta, Coluteæ folio.
102. Crotalaria *Emuyaca* foliis angustis sericeis, calycibus ferrugineis valde pilosis.
103. Crotalaria *Madraspat.* foliis peranguſtis hirsutis.
104. Crotalaria *Madraspat.* Pilosellæ folio *Gazophyl.* Nat. *Tab.* 30. Fig. 10.
105. Crotalaria *Malabar.* trifoliata.
106. Cucumis *Malab.* fructu & semine minimis.
107. Cyperus *Capensis* capitulis conoidibus oblongis.
108. Cyperus *Carolin.* Miliaceus spicis angustis.
109. Cyperus *Carolin.* Miliaceus, minor.
110. Cyperus *Sorghoides* ex *Johere.*
111. Cyperoides *Capensis* spicis erectis turgidis.
112. Cyperoides *Caroliniana* Junci vulg. capitulis.
113. Cyperoides *Caroliniana* Tritici spicâ.
114. Cyperoides *Caroliniana* ferè tetracephalos.
115. Cytisus *Chusan.* nodiflorus & spicatus Cajan facie.
116. Cytisus *Madraspat.* procumbens Anil facie.
117. Cytisus *Marianus* luteus Anil folio.
118. Colutea *Capensis* flore rubello.
119. Colutea *Capensis* siliquis compressis.
1. Dactylon *Carolin.* perelegans Acetosæ semine.
2. Dens Leonis *Capensis* Asp lenii folio.
3. Diapensia *Caroliniana* segmentis foliorum acutioribus.
4. Dipetalos *Carolin.* Arundinis folio.
5. Dipsacoides *Madraspat.* Amygdalæ nanæ folio.
6. Dispermos *Madraspat.* valdè racemifera, Laurus-tini folio.
7. Doronicum *Carolin.* flore folioso.
8. Dorychnium *Capense* spicatum.
9. Dulcamaræ flore speciosо Frutex *Madraspatana.*
1. Echium *Capense* folio lævi.
2. Echium *Capense* vulg. facie.
3. Elichrysum *Capense* auriculato folio.
4. Elichrysum *Capense* croceum, Gnaphalii folio.
5. Elichrysum *Capense* Ericæ folio.
6. Elichrysum *Carolin.* Gnaphalii *Americ.* facie.
7. Elichrysi facie *Capensis* fl. albo.
8. Ephemerum *Madraspat.* folio gramineo ex utriculo villoso.
9. Ephemerum *Malabar.* Persicariæ folio, caulibus florigerentibus hirsutis.
10. Ephemerum *Malabar.* Tiliæ modo florens.
11. Erica *Capensis* Abietis folio, floribus purpurascentibus turgidis.
12. Erica *Capensis* Cerinthoides spicata, Juniperi folio lævi.
13. Erica *Capensis* Cerinthoides staminosa, fol. brevioribus densè stipatis.
14. Erica *Capensis* Juniperi foliis, Lilii convallium flore.
15. Erica *Capensis* Lycopodii facie, floribus albidis squamosis.
16. Erica *Capensis* Lycopodii facie, floribus urceolatis magnis.
17. Erica *Capensis* Oxycocci folio, floribus staminosis.
18. Erica *Capensis* tenuifolia, floribus minimis rubris urceolatis.
19. Erica *Capensis* urceolata, Rorismarini folio.
20. Erica *Hibernica* foliis Myrti pilosis subtus incanis. *Gazoph.* Nat. *Tab.* 27. Fig. 4.
21. Erica *Laponica* Camarinnæ foliis D. *Rudbec.*
22. Erinus *Chusan.* foliis Alsines leviter serratis.
23. Eryngium *Carolinianum* Ananæ folio.
24. Eryngium *Chinense* foliis plerumque trifidis aut trilobatis.
25. Eryngium *Marianum* Ranunculi flammei angustifol. folio.
26. *Eryngium* forte *Mauritanicum* spinosum fol. angustissimo *Gazoph.* Natur. *Tab.* 29. Fig. 1.
27. Esula *Caroliniana* angustissimo folio.
28. Eupatorium *Cantonicum* foliis binis serratis.
29. Eupatorium *Capense* folio serrato.
30. Eupatorium *Carolin.* scandens Fegopyri folio.
31. Eupatorium *Chusan.* foliis serratis.
32. Eupatorium *Chusan.* foliis minus serratis.
33. Euonymus *Capensis* spinosa.
34. Euonymus *Madraspat.* aculeatus, rigido folio.
35. Euphrasia *Caroliniana* caule squamoso.
36. Euphrasia *Chusan.* Prunellæ folio.
37. Euphrasia *Madraspat.* spicata, Acini folio.
38. Euphrasia *Madraspat.* spicata, Prunellæ folio.
39. Euphrasia *Madraspat.* verticillata, Cratæogoni folio.
1. Fagara *Chusan.* fol. pyramidali, fructiferis ramulis tantum spinosis.
2. Fagara *Chusan.* ramulis foliorum spinosis.
3. Fagara *Chusan.* fol. Rosæ minoribus.
4. Fagara *Madraspat.* Urucu folio subtus molli.
5. Fegopyrum *Chusan.* auriculis barbatis.
6. Fegopyrum *Chusan.* auriculatum, fol. lanceolatis, caulibus spinosis.
7. Festuca *Carolin.* non aristata.
8. Ficus *Madraspat.* Laurinis foliis.
9. Ficus *Madraspat.* fol. longiore aspero.
10. Ficus *Madraspat.* fol. latiore molli.
11. Ficus *Madraspat.* folio rotundiore crasso.
12. Ficus *Malabar.* fol. cuspidato, fructu parvo gemino.
13. Ficus *Malab.* folio magno rigido, fr. Cerasi gemino.
14. Ficus *Malab.* Manchinelæ folio.
15. *Ficus* forte *Madraspat.* Mori folio non crenato.
16. Ficoides *Capensis* Halymi folio.
17. Filago *Carolin.* flore rubente.

18. Filix

18. Filix *Africana* pinnulis spinosis altè incisis.
19. Filix *Capensis* Osmundæ facie.
20. Filix *Capensis* fœminæ vulg. facie.
21. Filix *Chusan.* maculata, pinnis Capilli Veneris facie.
22. Filix *Malabar.* scandens, pinnulis alternis integris.
23. Filicula *Capensis* pinnulis minimis integris.
24. Frutex *Capensis* pediculis foliorum cordiformibus, fructu triangulo. Natur. *Icon.* Africæ *Tab.* 1. Fig. 1.
25. Fucus *Capensis* ex albo rubroque mixtus.
1. Gale *Capensis* foliis laceratis.
2. Gale *Capensis* foliis integris ac serratis.
3. Galega *Malabar.* floribus maximis.
4. Galega *Malabar.* fl. majore luteo maculato, pinnis plurimis.
5. Galega *Madraspat.* minore luteo maculato, pinnis paucioribus.
6. Gelseminum *Madrasp.* Coryli fol. maximo.
7. Gelseminum *Madraspat.* fructu brevi angulofo.
8. Genista *Capensis* Camphoratæ folio.
9. Genista *Capensis* Camphoratæ folio, calyce stellato.
10. Genista *Capensis* capillaceis foliis, flore magno.
11. Genista *Capensis* Rusci facie angustifolia.
12. Genista *Capensis* Rusci facie latifolia.
13. Genista tinctoria sericea *Capensis.*
14. Genista *Capensis* Rorismarini folio, flore magno.
15. Genista *Capensis* Taxi folio.
16. Genista *Capensis* Vermicularis folio, calyce amplo.
17. Genistella *Capensis* aculeata, Camphoratæ folio.
18. Geranium *Carolinianum* Ranunculi folio, flo. magno.
19. Geranium *Capense* Alchimillæ folio rigido circulo rubente.
20. Geranium *Capense* Cortusæ folio circulo rubente.
21. Geranium *Capense* humile, Myrrhidis folio.
22. Geum *Marianum* album fol. oblongo.
23. Gladiolus *Capensis* lignosus latifolius.
24. Gladiolus *Capensis* angustifol. fl. majore.
25. Gladiolus *Virginianus* monanthos Lilii convallium folio.
26. Gladiolus *Capensis* monanthos, flore cucullato Nat. *Icon.* Africæ Tab. 2. Fig. 2.
27. Glans *Arcautensis* calyce lævi tetragono.
28. Glaux *Chusan.* flore cœruleo repens Acini facie.
29. Glaux *Malabar.* hirsuta, maritimæ similis.
30. Glauci affinis *Madraspat.* geniculis calyculatis.
31. Globularia *Canton.* minima, Verbenæ nodifloræ facie.
32. Gnaphalium *Carolin.* majus caule alato.
33. Gossipium *Madraspat.* arbor folio digitato *Mangæ.*
34. Gossipium *Madraspat.* arbor folio digitato pediculo innixo.
35. Gossipii facie arbor *Malab.* flore minore.
36. Gramen Avenaceum *Carolin.* spicis compressis.
37. Gramen *Carolinianum* perelegans, spicâ pectinata.
38. Gramen *Paniceum* minus *Indiæ* utriusque.
39. Gratiola *Carolin.* Myrti folio.
40. Gratiola *Chusan.* folio summo dentato.
41. Gratiola *Madraspatana* Chamædryos fol.
42. Gratiola *Malabar.* aquatica foliis ternis serratis.
43. Gratiola *Malab.* foliis stellatis dentatis Nat. *Icon.* Asiæ Tab. 2. Fig. 11.
1. Hedera *Chusan.* Vitis folio.
2. Hedypnois *Madraspat.* fol. integro glabro.
3. Hedysarum *Chusan.* Cajan facie, pediculo alato.
4. Hedysarum *Chusan.* Lujulæ fol. Lentis siliquâ.
5. Hedysarum *Chusan.* foliis minimis, ramulis pubescentibus.
6. Hedysarum *Chusan.* siliquâ ferè biarticulatâ.
7. Hedysarum *Marianum* fol. breviore glabro.
8. Hedysarum *Marianum* fol. longiore molli.
9. Heliotropium *Barbadense* foliis angustis sericeis.
10. Heliotropium *Brasil.* Herbæ Paridis folio.
11. Heliotropium *Indiæ* utriusque, Borraginis folio.
12. Heliotropio affinis *Madraspat.* Scordii lanuginosi folio.
13. Helleborine *Capens.* Alsines folio.
14. Hermannia *Capensis* Alni folio.
15. Hermannia *Capensis* Althææ folio.
16. Herba Paris *Virginiana* flore luteo.
17. Herba Viva *Malabarica.*
18. Hesperis *Mariana* Cochleariæ facie.
19. Hesperis *Mariana* foliis biformibus.
20. Hesperis *Mariana* foliis digitatis.
21. Hieracium *Carolin.* barbatum aphacoides.
22. Hieracium *Tigurinum* Dentis Leon. folio minus fl. ferrugineo D. *Scheuchzer.*
23. Horminum *Chusan.* Artemisiæ folio.
24. Horminum *Marianum* Napi folio.
25. *Horminum* forte *Carolin.* Brancæ Ursinæ fol.
26. Hyacinthus *Madraspat.* utriculatus, Sagittariæ folio.
27. Hyacinthus *Madraspat.* utriculatus minor.
28. Hyacinthus *Malabaricus* utriculatus major.
1. Jaca *Malabarica.*
2. Jacea *Capensis* folio parvo hirto capite viscoso *Gaz.* Nat. *Tab.* 25. Fig. 6.
3. Jacea *Caroliniana* purpurea, Virgæ aureæ facie.
4. Jacobæa *Canton.* Lampsanæ folio.
5. Jacobæa *Capensis* Abrotani folio, flore singulari.
6. Jacobæa *Capensis* Abrotani folio fl. singulari, calycibus membranaceis.
7. Jacobæa *Capensis* Graminis folio angustissimo.
8. Jacobæa *Capensis* Pinastri folio umbellifera.
9. Jacobæa *Capensis* Senecionis folio, fl. purpureo.
10. Jacobæa *Capensis* Tripolii folio, fl. singulari.
11. Jacobæa *Madraspat.* Crithmi folio.
12. Jambo *Malaccensis* folio Laurino perforato.
13. Jasminum *Lusitanicum* speciosum trifoliatum.
14. *Jasminum* Malabar. *Catalonico* similis.
15. *Jasmini* flore, calyce stellato Frutex *Madraspatan.*
16. Ilex *Virginiana* Ligustri folio.

17. Inga *Brasiliana* rachi foliorum alato, fructu compresso gratissimo Nat. Icon. *Americ.* Tab. 1. Fig. 6.
18. Inhame *Madraspat.* latissimo folio, Chinæ facie.
19. Inhame *Madraspat.* foliis binis pulchrè venosis *Gaz.* Nat. *Tab.* 31. Fig. 6.
20. Inhame *Malabarica* caule alato.
21. Intsia *Malabar.* comosa, Tamarindi folio.
22. Ipecacoanha *Brasiliensibus* radice emetica Nat. Icon. *Americæ* Tab. 1. Fig. 1.
23. Juncus *Bermudensis* clavatus capitulis conoidibus.
24. Jupicai *Carolin.* folio angustiore.
25. Jupicai *Carolin.* folio latiore.
1. Kadali *Caroliniana* Papaveris spumei folio.
2. Kadali *Chinensis* Jujubæ folio minore.
3. Kali album *Madraspatanum* verrucosum.
4. Kali *Madraspat.* Portulacæ minoris folio.
5. Kali *Viziagapatanum* minimum Herniariæ facie.
6. *Kali* forte *Canton.* Potamogiton. folio sanguineo.
7. *Kanadi* Persicis. *Bulbus* fl. luteo suavissimo.
8. Ketmia *Malabar.* fl. rubro simplici.
9. Ketmia *Malabar.* fl. rubro pleno.
10. Ketmia *Malabar.* Malvæ folio, flore flavescente fundo purpureo.
1. Larix *Capensis* Satureiæ foliis.
2. Laurus *Alexandrina* Capensis ramosissima, Rusci foliis.
3. Laurus Tinus *Madraspat.* venis parallelis.
4. Lauri folio subtus molli stirps *Madraspat.*
5. Lauri folio *Malaccensis* arbor folio summo acuminato, dentato.
6. Lazula *Capensis* Eryngii capitulis.
7. Lens *Caroliniana* Asari folio molli.
8. Lens *Madraspat.* Elatines folio. *Gazophyl.* Naturæ, Tab. 3. Fig. 11.
9. Lens *Madraspat.* Nummulariæ folio maculato. *Gaz.* Nat. Tab. 33. Fig. 1.
10. Leonurus *Madraspat.* foliis rigidis parvis hirtis *Gaz.* Nat. Tab. 32. Fig. 12.
11. Leucanthemum *Norwegicum* foliis rotundis serratis.
12. Limonia *Madraspat.* parva trifoliata.
13. Limonia *Malabar.* costâ foliorum eleganter alata.
14. Limonium *Capensis* majus, flore specioso.
15. Limonium *Capense* minus, paniculis quasi foliaceis.
16. Linum *Carolin.* speciosum, fl. flavescente.
17. Lithospermum *Madraspat.* minimum, Rorismarini folio.
18. Lithospermi semine, Frutex *Guineensis* spicatus.
19. Lonchitis *Capensis* auriculis parvis.
20. Lotus *Capensis* ferè ter-trifoliatus.
21. Lotus *Madraspat.* ex toto villosus.
22. Lujula *Capensis* angustifolia.
23. Lujula *Capensis* bulbosa, Loti facie.
24. Lujula *Capensis* hirsuta magno flore.
25. Lujula *Capensis* humilis Lupini folio.
26. Lujula *Capensis* minima Peucedani pusilli folio.
27. Lujula *Caroliniana* flore cœruleo.
28. Lychnis *Caroliniana* carnea hirsuta.
29. Lychnis *Caroliniana* rubra minus hirsuta.
30. Lychnis *Virginiana* cruciata, petalis laciniatis.
31. Lychnoides *Caroliniana* Chamænerii folio.
32. Lycium *Chusanens.* cordato folio.
33. Lycium *Madraspat.* Buxi folio obtuso.
34. Lycium *Madraspat.* foliis integris trifidis.
35. Lycium *Madraspat.* Lauri fol Cerasi fructu.
36. Lycium *Malabar.* Ligustri facie.
37. Lysimachia *Mariana* Salicis folio, flore purpureo.
1. Macandu *Malabar.* fructu conoide.
2. Macandu affinis *Malaccensis* fructu Pisi conifero viridi.
3. Malacoides *Madraspat.* Betonicæ folio.
4. Malacoides *Madraspat.* Ribesii folio.
5. Malacoides *Madraspat.* folio latiore serrato, sem. lanuginoso.
6. Malacoides *Zurattensis* fol. acuto serrato.
7. Malva *Madraspat.* lutea, Abutili facie, sem. verrucoso.
8. Mandaru *Madraspat.* foliis minoribus rigidis.
9. Mandaru *Madraspat.* Unguis Cati foliis ad pediculum fissis.
10. Mandaru *Malabar.* siliquâ brevi crassâ.
11. Mangle *Malalabaric.* Pimento Jamaicensis folio fr. cornuto.
12. Mangle *Zeylanica* foliis acuminatis pulchre venosis.
13. Melianthus *Capensis* major.
14. Melianthus minor.
15. Melilotus *Malabar.* fl. albo.
16. Meliloto affinis *Madrasp.* fol. singulari lato.
17. Mentastrum *Chusan.* spicis racemosis, calycibus rotundis.
18. Mentastrum *Chusan.* Pulegii facie majus.
19. Mentastrum *Chusan.* Pulegii facie minus.
20. Mentha *Chusan.* minor.
21. Mentha *Chusan.* suaveolens, spicis aphyllis.
22. Mentha *Zeylanica* Camphorata ferè trifoliata.
23. Mercurialis *Chusan.* acetabulata, foliis Melochii.
24. Mercurialis *Chusan.* minor, Chamædryos folio.
25. Mespilus *Mariana* Pyracanthæ folio.
26. Moly *Madraspatan.* Allii floribus.
27. Moly fortè *Carolin.* gemmifloris lanuginosis.
28. Momordica *Malabar.* folio ferè trifido aut quinquifido, radice Rapacea.
1. Nepa *Capensis* capitata, foliis rigidis.
2. Nepa *Capensis* capitata foliis minus rigidis.
3. Nepeta *Chusan.* spica speciosa monospermos.
4. Nepeta *Madraspatana* Typhoides.
5. Ninzin & Gensing *Officinarum. Gazoph.* Natur. *Tab.* 24. Fig. 8. Dal. Pharm. 340.
6. Nirouri affinis *Chusan.* fructu maximo, seminibus rubris.
7. Nymphæa *Capensis* fl. cœruleo.
8. Nymphæa *Carolin.* floribus pluribus parvis è pediculo foliorum enascentibus.
9. Nymphæa *Malabarica* è caule florens.
10. Nymphæa *Madraspat.* rubra, media fol. umbilicato.
11. Nymphæa *Malabar.* fol. maximo umbilicato.
12. Nymphæa *Malabar.* major, fol. serrato subtùs sericeo.
1. Ocimum *Madraspat.* maximum, folio serrato, calyce spinoso.
2. Ocimum *Madraspat.* maximum, folio nonnihil dentato.
3. Ocimum *Madraspat.* Melissæ folio.
4. Ocimum *Madraspat.* Melissæ folio, pediculis brevioribus.

5. Oci-

5. Ocimum *Madraſpat.* Parietariæ folio.
6. Ocimum *Madraſpat.* Parietariæ folio leviter dentato.
7. Ocimi facie Planta *Chuſan.* floſculis quinquifidis bracteolis adnaſcentibus.
8. Ocra *Malabarica* ſiliquâ brevi.
9. Oleandri flore Arbor *Madraſpat.* trifoliata.
10. Onobrychis *Madraſpatan.* Buxi folio ſingulari.
11. Onobrychis *Madraſpatan.* Cajan facie.
12. Onobrychis *Madraſpat.* Nummulariæ fol. Barbareæ ſiliquis *Gazoph.* Nat. *Tab.* 26. Fig. 6.
13. Onobrychis *Madraſpat.* Nummulariæ folio Ornithopodii ſiliquis *Gaz.* Natur. *Tab.* 26. Fig. 4.
14. Onobrychis *Malabaric.* diphyllos major.
15. Onobrychis *Malabaric.* diphyllos minor.
16. Onobrychis *Zeylanica* Aurantii folio.
17. Orchis *Madraſpatana* latifol. calcaribus oblongis.
18. Ornithogalum *Carolin.* baſi-florens purpureum.
19. Ornithogalum *Madraſpat.* minus floribus exiguis ſpicatis.
20. Ornithogalum *Madraſpat.* Calami aromatici folio.
21. Orobanche *Chuſan.* purpur. monanthos.
22. *Orobanche* forte *Capenſis* floribus elegantiſſimè cœruleis.
23. *Orobanche* fortè *Capenſis* ramoſa floribus minutiſſimis.
1. Palma *Malabarica* Julifera.
2. Palma folio fiſſili ex inſula *Triſſ.*
3. *Panax* forte *Mariana* Tiliæ folio.
4. Panax *Mariana* minima trifoliata.
5. Panicum *Madraſpat.* ſpica longiſſima.
6. Panel *Arcautenſis* Lauri folio, fructu comoſo.
7. Panel *Madraſpat.* Pervincæ majoris folio.
8. Panel *Madraſpat.* Anonæ folio ſubtus molli.
9. Parietaria *Madraſpatan.* folio acutiore.
10. Pariti *Malaccenſis* Tiliæ folio aſpero.
11. Pariti *Madraſpatan.* fol. longo cordato, ſubtus lanuginoſo.
12. Pariti *Malabaric.* folio cordato integro, calyce plano.
13. Pariti *Malabaric.* Cannabis folio ſingulari.
14. Pariti *Malabar.* Cannabis folio digitato.
15. Paſſiflora *Mariana* Bryoniæ albæ flore.
16. Periclymeni flore *Malaccenſis* Pervinca majoris folio.
17. Periclymeni flore ſpicato rubro tubuloſo folio anguſtiſſimo rigido è *Madraſpatan.*
18. Periploca *Madraſpatan* auriculata Smilacis folio.
19. Periploca *Madraſpatana* Chamænerii fol. Fritillariæ craſſæ flore.
20. Periploca *Madraſpatana* glabra, pediculis florum brevioribus.
21. Periploca *Madraſpat.* parum villoſa, pediculis florum tenuioribus.
22. Periploca *Madraſpat.* Glycyrrhizæ folio.
23. Periploca *Madraſpat.* Periclymeni folio, caule ſcabro.
24. Periploca *Madraſpat.* Portulacæ folio.
25. Perſicaria *Chuſan.* Lapathi folio, ſpica longa tenui.
26. *Perſicariæ* ſpicâ Frutex *Madraſpatanus.*
27. *Peucedani* facie planta *Capenſis* trifoliata, Acetoſæ floribus.
28. Phaſeolus *Madraſpatan.* Cajan facie, folio breviore.
29. Phaſeolus *Madraſpat.* Cajan facie, folio rotundiore.
30. Phaſeolus *Madraſpat.* Clitoridis facie, ſiliquis latioribus.
31. Phaſeolus *Madraſpat.* Clitoridis facie, ſiliquis anguſtioribus.
32. Phaſeolus *Madraſpat.* auriculatus trilobatus glaber.
33. Phaſeolus *Madraſpat.* auriculatus trilobatus hirſutus.
34. Phaſeolus *Madraſpat.* folio ſummo trilobato.
35. Phaſeolus *Madraſpat.* diſpermos foliis minoribus ſubrotundis.
36. Phaſeolus *Madraſpat.* fol. rotundis ſubtus glaucis, marg. pubeſcente.
37. Phaſeolus *Madraſpatan.* pubeſcens ſiliquis brevibus hirſutis.
38. Phaſeolus *Madraſpat.* Salviæ folio, ſiliquâ anguſtâ.
39. Phaſeolus *Malabaricus* auriculatus piloſus.
40. Phaſeolus *Malabaricus* ſiliquis ferè binis erectis.
41. Phaſeolus *Malabar.* ſiliqua falcata longiore.
42. Phaſeolus *Malabar.* ſiliquâ falcata breviore.
43. Phyllitis ſcandens *Malaccenſis*, ſarmentis maculatis.
44. Pimenta *Malaccenſis* Myrti Romani folio.
45. Pinguicula *Caroliniana* flore luteo ſpecioſo.
46. Pinguicula *Madraſpatan.* major & ramoſa.
47. *Pini* folio Planta *Capenſis* floribus ſpicatis.
48. Piri *Malabaric.* Bryoniæ albæ facie.
49. Piſum *Laponicum* litoreum floribus ſubcœruleis. D. *Rudbeck.*
50. Plantago aq. *Caroliniana* anguſtiſſimo folio.
51. Plantago *Caroliniana* minor hirſuta.
52. Plumbago *Malabaric.* Lilac folio.
53. Polygala *Capenſis* Balauſtii folio.
54. Polygala *Capenſis* fol. anguſtiſſimo, flore majore.
55. Polygala *Capenſis* fol. anguſtiſſimo, flore minore.
56. Polygala *Madraſpat.* Glaucis marit. folio, ex alis florida.
57. Polygala *Mariana* flore carneo fimbriato.
58. Polygala *Virginiana* flore luteo capitato.
59. Polygonatum *Carolin.* perfoliatum minus luteum.
60. Ponnæ ſimilis *Madraſpat.* folio obtuſo.
61. Portulaca minima *Malaccenſis* lanuginoſa.
62. Potamogiton *Madraſpat.* Gramineum è longo utriculo floridum.
63. Potamogiton *Malabaricum* Plantaginis aq. minoris folio.
64. *Potamogiton* fortè *Malabar.* foliis Fœniculaceis ac Aurantiacis.
65. Potamogiton *Madraſpat.* Phyllitidis folio pulcrè venoſo.
66. Praſſium *Capenſe* Hederæterreſtris folio.
67. Prunifera arbor *Cocor* dicta ex Inſula *Triſſ.*
68. Prunus *Braſil.* Portulacæ folio.
1. Quadrifido fructu Arbor *Malaccenſis* Pomi folio.
2. Quadrifolium *Perſicum* annuum, flore pentapetalo *Nat.* Ic. *Aſiæ* Tab. 4. Fig. 1.

1. Randalia *Canton.* caule tortili.
2. Randalia *Malabar.* foliis capillaceis *Nat* Icon. *Aſiæ* Tab. 1. Fig. 6.
3. Ranunculus *Pariſienſis* pumilus Plantaginellæ folio. *Gazophyl.* Naturæ *Tab.*25. Fig.4.
4. Ranunculus *Siculus* fol. ſubrotundo ſerrato *Gazoph.* Nat. *Tab.* 24. Fig. 9.
5. Rapunculus *Capenſis* foliis dentatis.
6. Rapunculus *Capenſis* foliis parvis cirroſis.
7. Rapunculus *Capenſis* Pinaſtri folio.
8. Rapunculus *Capenſis* Scabioſæ folio.
9. Rapunculus *Capenſis* Speculi Veneris folio.
10. *Rapunculus* fortè *Capenſis* floſculis exiguis *Knawel* folio.
11. Rapunculus *Carolinianus* cœrul. Scabioſæ capitul. fol. anguſto.
12 *Reniformis*, forte, Cocculus *Madraſpat.* foliis apiculatis clarè venoſis.
13. Rhamnus Catharticus *Chuſan.* folio longiore.
14. Rhodium *Capenſe.*
15. Rhus *Capenſis* trifoliata anguſtifolia ſubtus alba.
16. Rhus *Capenſis* fol. trifidis latioribus ſerratis ſubtus albidis.
17. Rhus *Capenſis* trifoliata, villoſa, integra.
18. Rhus *Capenſis* trifoliata villoſa, ſerrata.
19. Rhus *Capenſis* trifoliata lævis major.
20. Rhus *Capenſis* trifoliata lævis minor.
21. Rhus *Chuſan.* Sorbi folio vix ſerrato, rachi alata.
22. Ricinus *Caroliniana* urens Aceris minoris folio.
23. Ricophora *Madraſpat.* cordato folio, flor. muſcoſis racemiferis.
24. Ricophora *Madraſpat.* pentaphylla.
25. Ricophora *Madraſpat.* trifoliata, ſpicis aphyllis racemiferis.
26. Ricophora *Madraſpat.* trifoliata, ex alis foliorum Lupuliflora.
27. Ros Solis *Caroliniana* flore majore.
28. *Rumphal* Perſis. *Dracontium* folio palmato *NAT. Icon.* Tab. 4. fig. 8.
29. Rutæ facie planta *Madraſpatana.*
30. Ruterus *Capenſis* trifoliatus, maculoſus.
1. Sagittaria *Malabar.* folio majore.
2. Sagittaria *Madraſpat.* folio minore.
3. Salix *Eboracenſis* Alni folio minore.
4. Salvia *Capenſis* lignoſa Horminoides.
5. Salvia *Capenſis* flore aureo maximo.
6. Sambac *Madraſpatan.* fl. ſimplici.
7. Sambac *Madraſpatan.* fl. duplici.
8. Sambuco paluſtri affinis *Japon.* fol. lato ſerrato, fl. cœruleſcente.
9. Samolus *Guineenſis* Hyſſopi folio.
10. Samolus *Madraſpatan.* Botryoide.
11. Samolus *Madraſpat.* folio latiſſimo.
12 Sanamunda *Capenſis* Taxi folio.
13. Santalum nigrum *Madraſpatan.* fol. & fructu majore.
14. Santalo albo ſimilis floribus magis ſparſis è *Madraſpatan.*
15. Sapan *Malaccenſis* ſpinoſa lutea Glycirrhize folio.
16. Sapan *Madraſpatan.* ſpinoſa Tamarindi majoris folio.
17. Sapan *Madraſpatan.* non ſpinoſa Tamarindi majoris fol. ſubtus incano.
18. Saponaria *Madraſpatan.* arbor Juglandis folio.
19. Saracenica *Caroliniana* folio breviore.
20. Saracenica *Caroliniana* folio longiore.
21. Saururus *Carolin.* Inhame folio.
22. Saururus *Madraſpatan.* Stæchadis ſpicâ, Solani hort. folio.
23. Saururus *Malabar.* folio Pyriformi, carnoſo compreſſo. *NAT.* Icon. *Aſiæ*, Tab. 1. fig. 11.
24. Scammonea *Caroliniana* caule piloſo, foliis mollibus.
25. Scammonium *Malabaric.* aquaticum flore albo.
26. Scammonium *Malabar.* folio cordato.
27. Scandens *Caroliniana* planta Viornæ folio.
28. Schetti *Malabaric.* fl. albo.
29. Schunda *Madraſpat.* Acanthii folio ſubtus pannoſo.
30. Schunda *Madraſpatan.* folio craſſo pannoſo.
31. Schunda *Madraſpat.* tomentoſa, folio vix ſpinoſo.
32. Schunda *Madraſpat.* folio parvo ferè trifido.
33. Schunda *Malabarica* Acanthii folio.
34. Schunda *Malabaric.* maxima tomentoſa.
35. Schunda *Malabaric.* tomentoſa minor.
36. Sedum *Capenſe* Craſſulæ folio.
37. Sedum *Capenſe* comoſum, folio anguſto, fundo tubuloſo.
38. Sedum *Capenſe* comoſum, folio lato, fundo tubuloſo.
39. Sedum *Capenſe* foliis anguſtis tubuloſis, marginibus albidis.
40. Sedum *Capenſe* floribus parvis, luteis marginibus foliorum piloſis.
41. Sedum *Capenſe* Gentianellæ facie.
42. Sedum *Capenſe* Muſcoſum.
43. *Sedum* forte *Carolinianum* anguſtifol. floribus Muſcoſis umbelliferis.
44. Sena *Madraſpatana* veſiculis compreſſis.
45. Senecio *Capenſis* glabra anguſtiſſimo folio.
46. Senecio *Capenſis* hirſuta fol. anguſto.
47. Senecio *Capenſis* Carthami folio racemifera.
48. Senecio *Capenſis* incana ſpicata.
49. Senecio *Madraſpatan.* flore purpureo
50. Sideritis *Madraſpatan.* Salviæ folio verticillis ſpinoſis.
51. Sinapiſtrum *Madraſpatan.* purpureum humile Meliloti folio.
52. Sinapiſtrum *Madraſpatan.* Lupini folio.
53. Sinapiſtrum *Madraſpatan.* quinquefolium luteum minus.
54. Sinapiſtrum *Malabaricum* purpureum Prunellæ anguſtiore folio.
55. Smilax *Capenſis* fructu trigono, folio viticulo terminante, *NAT. Icon.* Africæ, *Tab.* 2. fig. 7.
56. Smilax *Carolin.* lævis folio moll.
57. Smilax *Carolin.* fol. latiſſimo.
58. Smilax *Carolin.* ſpinoſa, folio haſtato.
59. Smilax *Crocodil.* folio rotundo, fructu comoſo.
60. Soldanellæ facie planta repens *Madraſpatana.*
61. Solanum *Malabaricum* vulg. hort. facie.
62. Sonchus *Madraſpat.* Lactucæ ſylv. facie.
63. Sonchus *Malabaricus* fl. purpureo.
64. Spartum *Eſſexianum* ſpicâ geminâ clauſa.
65. Spiræa *Capenſis* comoſa, Serpylli folio hirſuto.
66. Spiræa *Capenſis* comoſa, Serpylli folio obtuſo.

67. Spiræa

67. Spiræa *Capensis* spicata, Serpylli folio margine quasi perferato.
68. Spiræa *Virginiana* Jujubæ folio.
69. Stachys *Madraspatan.* folio molli serrato.
1. Tagera *Madraspatan.* Glycyrrhizæ folio.
2. Tamarindi facie, frutex *Chinensis.*
3. Tanacetum *Capense* Crithmi folio.
4. Telephii folio planta *Madraspatan.*
5. Tetragonolobus arbor *Madraspat.* Cupang folio.
6. Thymbra *Capensis* vulgaris.
7. Thymbra *Capensis* foliis angustis hirsutis.
8. Thymbra *Capensis* foliis Serpylli pilosis.
9. Thymelæa *Capensis* foliis liratis.
10. Thymelæa *Chusan.* Lithospermi folio, fl. cœruleo.
11. Thymelæa forte *Capensis* Buxi foliis, flor. luteis densè spicatis.
12. Toddali facie *Malaccensis* Urticæ floribus.
13. Tribulus aquat. *Malabaricus* folio dentato.
14. Trichomanes *Malabar.* folio Nummulariæ serrato *NAT. Icon.* Asiæ, *Tab.* 2. fig. 5.
15. Trientalis *Capensis* Dracocephali folio *NAT. Icon.* Africæ, *Tab.* 2. fig. 1.
16. Trifoliata arbor *Malaccensis* Coccygriæ folio.
17. Triglochin *Malabar.* fol. maculato *NAT. Icon.* Asiæ, *Tab.* 1. fig. 8.
18. Triquetra capsula villosa floribus saturate purpureis, è *Cap. B. Sp.*
19. Tuberaria *Carolin.* lutea ex tota pilosa.
1. Vaccinia *Capensis* foliis exiguis crassis.
2. Valeriana *Virginiana* Pedis Anserini folio.
3. Valeriana forte scandens floribus racemiferis, *ex Jehore.*
4. Valerianoides *Brasiliana* fol. cordato *NAT. Icon.* Americæ, *Tab.* 2. fig. 11.
5. Valerianoides *Capensis* Salviæ folio.
6. Valerianella *Madraspatana* Stramonii fol. sem. hispido.
7. Valerianella *Malabarica* fol. rotundiore.
8. Vanilia *Madraspatana* rad. odorata traumatica.
9. Verbena *Capensis* folio capillaceo.
10. Verbena *Caroliniana* fol. integro serrato scabro.
11. Verbena *Guineensis* folio integro serrato glabro.
12. Verbenaca *Capensis* Dracocephali folio.
13. Verbenaca *Capensis* Lini folio.
14. Verbenaca *Capensis* foliis dentatis.
15. Verbenaca *Madraspat.* Teucrii folio.
16. Veronica *Chusan.* ex alis foliorum florifera.
17. Veronica *Virginiana* frutescens stellata.
18. Viburno affinis *Chusan.* fructu ex alis foliorum gemino.
19. Viola *Caroliniana* foliis trifidis dentatis.
20. Viola *Mariana* folio digitato.
21. Viola *Mariana* tricolor, auriculis laceratis.
22. Violæ capsula & semine planta *Madraspat.* foliis angustis.
23. Viscum *Madraspatan.* latiore folio.
24. Viscum *Madraspatan.* Opuntioides.
25. *Viscum* fortè *Madraspatan.* Laurus-tini facie.
26. Vitis *Madraspatan.* folio subtus lanuginoso semine Viburni.
27. Vitis *Madraspat.* fol. subtus lanuginoso, fructu Pyriformi.
28. Vitis *Madraspatan.* folio rotundo rigido non lanuginoso, fructu Pyriformi.
29. Vitis *Malabar.* fere heptaphyllos.
30. Vitis *Malabar.* sarmentis quadrangularibus.
31. Ulmus *Chusan.* Tiliæ folio, sem. tribus membranulis alatis.
32. Ulmi foliis binis stirps *Madraspatana.*
33. Vomica fortè *Madraspat.* flore tubuloso spicato.
34. Volubilis *Guineensis* foliis pinnatis Castaneæ, costâ alatâ.
35. Volubilis *Malaccensis* Castaneæ folio.
36. Vomica *Malabarica* minima corniculata.
37. Unucleus *Capensis* calyce stellato Myrti folio.
38. Waga *Madraspat.* Cristæ Pavonis siliquâ.
39. Waga *Madraspat.* comosa, Tamarindi folio, siliquâ latâ compressâ.
40. Waga *Madraspat.* globosa, Ægyptiæ facie, Pisi siliquis.
41. Waga *Madraspatan.* spinosa Mimosæ folio, Tageræ siliquâ.
42. Waga *Madraspat.* foliis minimis *Mimosæ Zeylan.* siliquis.
43. Waga *Madraspatan.* spinosa, spicata, foliis minimis siliquis contortis.
44. Waga *Malabar.* spinosa, floribus globosis.

Farrago *Plantarum* quarundam *Indicarum* & *Americanarum* incertæ ſedis à nobis breviter deſcriptarum.

1. Plantula palmaris, ramoſa, ramulis paullum procumbentibus, foliis anguſtis, uncialibus, crebris, alternatim poſitis. *Cap. Bonæ Spei.*

Caules & ramuli in capitula terminantur è floribus & foliolis intermixtis compoſita.

2. Plantula erecta, caule tenui, foliis capillaceis inordinatis veſtito, floſculis in ſummitate paucis hilarè cœruleis donato. A *Cap. Bonæ Spei.*

3. Anomala fruticoſa caneſcens, foliis oblongis anguſtis Hyſſopi, ex adverſo binis, floribus in ſummis ramulis & ſuperiorum foliorum alis. *Cap. Bonæ Spei.*

Plantæ quam deſcribo à D. *Oldenlandio* collectæ & ad D. *Petiver* miſſæ altitudo ſemipedalis erat aut major; caule aliquouſque ſimplici & indiviſo, mox ramoſo, ramulis ſeſquipalmaribus, æquæ propemodum altitudinis, *Flores* in ſummitate producentibus 4 aut 5, brevibus pediculis inſidentes, è calice majuſculo, concavo, oblongo, in 4 ſegmenta acuta diviſo, hirſuto, in quo fructum invenimus, membranaceum, craſſum, 4 vel 5 intus ſemina oblonga continentem.

4. Plantula purpuraſcens ramoſiſſima, floſculis in ſummis ramulis in capitula numeroſiſſima congeſtis *Cap. Bonæ Spei.*

Ramuli foliolis breviſſimis & anguſtiſſimis, ex adverſo poſitis ad divaricationes veſtiuntur.

5. Plantula anomala ſiliquoſa *Indica*, foliis tenuiſſimis. Ex *India Orientali.* Radix ſimplex tenuis profundè in terram deſcendit. *Caulis* tenuis ſeſquipalmaris, ramulis alternis, crebris ab imo ſtatim ramoſus. *Folia* tenuiſſima & ferè capillacea. Flores eiſque ſuccedentes ſiliquæ è foliorum alis aut ramulorum divaricationibus exeunt in pediculis ſemuncialibus tenuiſſimis; hæ autem Tetrapetalarum ſiliquas æmulantur, ſeſcunciam longæ, valde tenues & anguſtæ.

6. Plantula incana, humi ſtrata, foliis ad genicula longiuſculè diſtantia ex adverſo binis, Alyſſi *Galeni* ſimilibus, ſed multis numeris minoribus. Flores ex utriculis in foliorum alis exeunt pediculis brevibus, verùm in ſicca non comparuere.

7. Graminifolia aquatica, floribus in ſummo caule plurimis, pallidè purpureis, pentapetalis, *Marilandica.*

8. Plantula cauliculo tenui, ſeſquipalmari, ima parte folia pediculis longis inſidentia producens, ſuperiore baſi ſua arctè adhærentia, oblonga, circa margines ſinuata, in ſummitate tres quatuórve flores geſtans, ſatis amplos pro plantulæ modo, & ut videtur tetrapetalos.

9. Plantula foliis integris, brevibus, anguſtis, acutis, in caule ex adverſo binis, flore uno aut altero in ſummo caule, pentapetalo, è calice brevi. E *Marilandia* acceptam communicavit D. *Petiver.*

10. Planta foliis integris, in caule ex adverſo binis, anguſtis, acutis: floribus in pediculis longis, polypetalis, Eranthemi æmulis, calice polyphyllo cinctis.

11. Plantula foliolis rigidis, craſſis, acuminatis, circa margines aculeatis, ad imum caulem binis. E *Marilandia.*

Cauliculus in ſpecimine noſtro ſupra folia prædicta nudus erat, tenuis, rectus, in ſummitate in 3 pediculos diviſus, ſingulis fructum parvum cum apice in medio geſtantibus.

12. Plantula foliis ad radicem integris, ſubrotundis, in caule oblongis, laciniatis, in faſtigio flores aliquot velut in umbellam parvam coactos, purpureos ſuſtinens. E *Marilandia.*

Cauliculus in ſpecimine noſtro ſupra folia prædicta nudus erat, tenuis rectus, in ſummitate in 3 pediculos diviſus, ſingulis fructum parvum cum apice in medio geſtantibus.

13. Plantula foliis in 3 lacinias anguſtas, obiter dentatas diviſis, cauliculo in ſummitate 3, 4ve flores geſtante ſatis amplos. tetrapetalos, albos. E *Marilandia.*

14. Plantula Hieracifolia, ſpicâ craſſâ, velut è mero tomento compoſita *Marilandica.*

15. Plantula foliis Hederaceis, in cacumine floſculos paucos minimos geſtans, præ parvitate vix viſibiles.

16. Planta flore monopetalo irregulari, foliis prætenuibus anguſtis acutis: an fortè Antirrhini ſpecies? E *Marilandia* habuimus.

17. Linariæ folio tenuiſſimo, ſpicata, floſculis minimis ſummo fructui inſidentibus, *Cap. Bonæ Spei.*

Radix ſurculoſa eſt, plures emittens ramulos, ad latus extenſos, *Caules* nunc plures, nunc unum exſerit, ab imo ſtatim ramoſos, non rectà aſſurgentes, ſed paullùm reclinatos, ſatis tamen rigidos, teretes, ima parte foliolis crebris anguſtiſſimis, acutis & pungentibus, uncialibus obſitos, ſuperiùs tenuioribus, multò brevioribus & rariùs ſitis. Summi caules & ramuli in ſpicas exeunt è *floſculis* minutiſſimis, fructui inſidentibus compoſitos. *Fructus* autem Coriandri grano duplo minor, rotundus, ſtriatus.

18. Verticillata-Spicata foliis ad Urticam, vaſculis ſeminalibus ad Caſſidam *Col.* accedentibus, quatuor in ſingulis ſeminulis.

A Verticillatis pleriſque differt, quòd longiſſimis & tenuiſſimis pediculis inſideant, quódque verticillis ex quibus ſpica componitur nulla ſubjiciantur folia, quod tamen Verbenæ commune eſt. Ex *India Orientali.*

19. Anomala procumbens foliis Alſines, binis oppoſitis, è quorum alis exeunt floſculi minimi, plures ſimul in pediculis brevibus tenuiſſimis.

20. Plantula latiuſculis Hieracii foliis integris, floribus in ſpicis Plantagineas quadantenus referentibus, è vaſculis compoſitis oblongis, in duas carinas, extremitatibus ſpinoſis, dehiſcentibus.

21. Plantula Polygonifolia incana, floſculis minimis, in pediculis tenuibus prælongis, è foliorum alis exeuntibus, quorum nonnulli articulum in medio habent.

22. Plantula foliis anguſtis oblongis, ex adverſo binis, floribus galeatis & labiatis, ſiliqua brevi, latiuſcula, depreſſa, bivalvi, linea ſeu ſulco exteriùs mediam per longitudinem dividente. *Adhatodæ* affinis.

23. Sonchi folio herba *Indica* floribus in caule ad foliorum inſertiones emergentibus.

24. Herba foliis in caule binis oppoſitis, integris, ex anguſto principio in uncialem latitudinem evadentibus; floribus in ſingulis foliorum alis ſingulis, tubuloſis, in 5 lata ſegmenta diviſis, foliolis acuminatis ſeu ſpinulis inferiùs obvallaiis, vaſculo ſuccedente oblongo conico.

25. Umbellifera foliis tenuiſſimè diviſis, umbellis parvis è floſculis albicantibus compoſitis.

26. Herbula incana & tomentoſa, ramoſiſſima, foliis tenuiſſimis, Gnaphalii fortè ſpecies.

27. Herba foliis parvis triangulis, floſculis in umbellis parvis è foliorum alis exeuntibus.

28. Plantula foliis parvis ſerratis alternis, floribus è foliorum alis exeuntibus in pediculis perbrevibus, calycibus rotundis Pentaphylli cujuſdam æmulis.

29. Herba elatior, foliis anguſtis Hyſſopoidis, floribus & fructu (qui bacca eſſe videtur) in ſummis caulibus & ramulis è foliorum alis exeuntibus.

30. Herbula erecta, folio anguſtiſſimo brevi, fructu parvo rotundo, umbilicato.

Flores & fructus ex alis foliorum exeunt, & in ſummis caulibus & ramulis conſiſtunt.

31. Her-

31. Herbula procumbens bifolia ramosa, floribus & fructu confertim foliorum alis & ramorum articulis adnascentibus.

32. Pentaphyllos hirsuta, foliis prælongis pediculis insidentibus, floribus conglomeratis in pediculis & calycibus hirsutissimis è foliorum alis exeuntibus.

33. Plantula surrecta, folio subrotundo, tenui, leviter ferrato, longissimo pediculo insidente, molli & flaccido. Flores & fructus in spicis oblongis, laxis è foliorum sinubus egressis.

34. Herba valde tomentosa, foliis subrotundis, rugosis ad *Percepier* formam accedentibus. Flores & semina conferta ad foliorum insertiones sita videntur.

35. Planta foliis leguminaceis, pinnis plurimis parvis ad mediam costam annexis.

Flores velut umbellatim plures simul proveniunt in pediculis oblongis, è radice egressis. Radix simplex longa, altè in terram descendit.

36. Herba erecta, foliis ab angusto principio in latum & subrotundum mucronem exeuntibus, Portulacæ aquaticæ æmulis, alternatim sitis.

Caulis rigidus est & ramosus, cui ut & ramulis hic illic absque pediculis adnascuntur fructus, qui parvæ baccæ esse videntur.

37. Herbula multicaulis erecta, cauliculis tenuissimis ramosis, foliis etiam angustis minimis, capitula rotunda proferens, in pediculis longis in plures pedicellos divisis.

38. Herbula procumbens foliis bijugis angustis, extremis subrotundis, floribus in singulis foliorum alis singulis, in pediculis oblongis. Nummulariæ species esse videtur.

39. Herbula hirsuta, foliis parvis hirsutis, subrotundis, alternatim positis; è quorum alis in pediculo communi prælongo plures exeunt flores, velut fasciculatim congesti.

40. Baccifera foliis rigidis, glabris, membranaceis, uncia latioribus, sescunciam plus longis, marginibus æquis. Fructus baccæ parvæ rotundæ sunt, plures simul in pediculo ex alis foliorum & summis virgis enascente, communi sed brevi.

41. Cotyledonis aut Calthæ palustris ferè folio, pediculo ad folii latus inserto, ut folium semicirculare tantùm sit.

42. Apocyni fortè species, siliquâ longâ erectâ conicâ, cono valde angusto foliis parvis.

43. Herba caulibus crassis, ramosis, foliis parvis angustis oblongis vestitis; floribus in singulis foliorum alis singulis in calicibus oblongis, apertis, striatis.

44. Papposa floribus parvis, in summis caulibus confertis, foliis ferè Bugulæ, circum oras crenatis.

45. Plantula Hyssopifolia, foliis in caulibus raris alternis, floribus in spicis pyramidalibus densis & confertis albicantibus.

46. Plantula Gentianulæ æmula, flosculis cœruleis pentapetalis aut pentapetaloidibus.

47. Leguminosa, foliis binis oppositis è lata basi in acutum mucronem desinentibus.

48. Solanum an Apocynum scandens, foliis triangulis, canescentibus alternis floribus in communi pediculo brevi è foliorum alis egresso pluribus simul.

49. Plantula Prunellæ ferè folio lanuginoso, pediculis longis, capsulis in foliorum alis oblongis, angustis, acuminatis, membranaceis in binas carinas per maturitatem dehiscentibus.

50. Plantula valde anomala, erecta, hirta, foliis angustis, reflexis, floribus ex oblongo tubo in aliquot segmenta expansis, è caliculis in foliorum alis sessilibus.

51. Plantula foliolis angustissimis, cauliculis ramosis, flosculis in summitate pluribus, in pediculis privatis prætenuibus minimis.

52. Plantula caule tenui, foliolis induto ad intervalla longa parvis rotundis, pedicellis longis insidentibus. Fructus sunt globuli sessiles, ex adverso foliorum caulibus adnascentes in perbrevibus pediculis, in sphæricam figuram dispositi. Datur & alia hujus generis, foliolis angustis oblongis, *&c.*

53. Aquatica folio maximo ex anguſto principio in latum & ſubrotundum apicem deſinente.

54. Quadrifolium repens, foliis pediculis prælongis inſidentibus. Floſculi ex alis foliorum exeunt in pediculis oblongis. Cauliculi tenues, teretes, imbelles, humi procumbentes, ad exortum foliorum verrucâ quadam donati.

55. Herba quadrato caule, foliis bijugis, pediculis longis inſidentibus, oviformibus, floribus confertis in foliorum alis ſeſſilibus, ut & in ramorum divaricationibus.

Folia unciam & interdum ſeſcunciam longa, ⅔tas unciæ lata.

56. Plantula foliis anguſtis aut modicè latis, oblongis, acuminatis, binis oppoſitis.

Flores videntur eſſe compoſiti, éque foliorum alis exeunt, ſinguli vel bini in pediculis ſemuncialibus.

57. Herba foliis Chamædryos falſæ maximæ, floribus in ſpica denſis, tuberculoſis, ſumma parte in aliquot ſegmenta ſe aperientibus, è calice anguſto oblongo exeuntibus.

58. Herba folio Urticæ ſubtus incano & lanuginoſo, ſupernè viridiore: Flores & fructus muſcoſi, ex alis foliorum & ex ramulis alibi egrediuntur.

59. Smilaci affinis, Malvæ ferè folio, floribus in ſingulis foliorum alis ſingulis, è calice oblongo tubuloſo exeuntibus.

60. Trifoliata anomala, floſculis & fructu velut in racemis laxis è ſinubus foliolorum anguſtiſſimorum ad intervalla longiora egreſſis.

61. Polygonifolia, ſpicis florum confertiſſimis è foliorum alis exeuntibus.

62. Planta tota velut holoſericea, colore ad fulvum tendente. *Folia* oblonga & obtuſa ſunt, per margines æqualia, duas uncias longa, unam lata, cauli vel abſque pediculis, vel iis breviſſimis intercedentibus adnata, alternatim poſita. *Caulis* teres firmus. Flores plures congeſti, vel in ſummis caulibus, vel in pediculis longis è foliorum alis enatis.

63. Plantula foliis circumſcriptione ſubrotundis, tenuiter diviſis, cauli ad intervalla alternatim adnaſcentibus, caulibus ſumma parte ramoſis, & in ſummis ramulis florem velut compoſitum parvum ſuſtinentibus.

64. Stellata (ut videtur) aquatica in ſummis virgulis flores producens in ſpicam denſam coactos, foliolis intermixtis.

65. Plantula echinata, echinulis plurimis ex adverſo foliorum confertis, ſeſſilibus, vel pediculis breviſſimis inſidentibus.

Folia lata ſunt, ſubrotunda, brevibus pediculis alternatim ſita.

66. Convolvulo affinis *Indica*, foliis valde anguſtis & oblongis, ad ſingula genicula binis, pediculis tenuiſſimis adhærentibus. Flores in pediculis oblongis, è foliorum alis egreſſis plures ſimul, quinquefariam, ut videtur, partiti.

67. Planta valde anomala, craſſitudine & textura Fungi. Folium imitatur pediculo, ſupra pediculum dilatatur, & utrinque inciſa baccam habet in pulpam foliis immerſam. Duas hujuſmodi inciſuras habuit, aliam ſupra aliam, & duo foliorum paria. Pars folii ſuperior è lato paulatim in acutum mucronem contrahitur, & utrinque dentibus longis, acutis inciditur.

68. Anagallidi aquaticæ affinis, floribus in pediculis è foliorum adverſorum alis exeuntibus pluribus ſimul, inque ſummis caulibus & ramulis.

69. Umbelliferarum duæ ſpecies, altera folio tenuiſſimo, ſeminibus minimis anguſtis; altera ſeminibus paulò majoribus, compreſſis, alâ foliaceâ cinctis.

70. An Criſtæ pavonis ſpica? Flos papilionaceus ruber, vexillum longiſſimum, anguſtum, acutum. Stamina plurima longa, incurva, acuminata è carina exeunt. *Siliquæ* unciales compreſſæ, acuminatæ, incurvæ, ſurſum inflexæ, in ſpica crebræ.

71. Verticillata, verticillis magnis, densè ſtipatis, globoſis & velut echinatis.

72. Verti-

72. Verticillata, ſpicâ tomentoſâ, è verticillis juxta poſitis magnis conflata.

73. Verticillata foliis alternis, Salviæ ferè figurâ lanuginoſa, verticillis denſis, tomentoſis, è foliorum ſinubus exeuntibus ; unde caules non cingunt, ſed ex uno duntaxat latere oriuntur.

74. Herba aquatica foliis maximis, ex anguſto principio in latum & ſubrotundum apicem dilatatis.

75. Paronychiæ facie Planta tetrapetaloides *Virginiana* flore cœruleo *Moriſ. hiſt.* P. 3. p. 615.

Palmaris hæc planta è *Virginia* à D. *Jo. Baniſter* tranſmiſſa eſt. A *radice* tenui *folia* profert exigua, oblonga, è latitudine mucronata, iis Paronychiæ vulgaris non diſparia, & ad eundem modum humi in orbem ſtrata, inter quæ *caules* eriguntur graciles, glabri, qui ad binarum unciarum altitudinem geniculum efformant ; & foliolis duobus tribúſve ornati ſunt : ubi cauliculi in duos & interdum in tres, tenuiores erectos, pollicem unum aut alterum longos ſe dividunt : quorum ſingulorum ſummitatibus *flos* unicus, longus, tenuis, tubuloſus, ore apertus & in 4 partes profundè diviſus, & expanſus, coloris cœrulei inſidet. *D. Bobart.*

Oſtendit nobis *D. Dale* fructum, Pomi amoris nomine ad ſe miſſum, è Pomiferarum Tribu, cute ſc. cruſtacea tectum, cum ſeminibus intus plurimis albis compreſſis ad Peponis ſeminum figuram accedentibus, niſi quòd unum latus magis armatum ſit quàm alterum, in mucagine latitantibus. Erat autem fructus Mali Aurantii mediocris magnitudine, figura, atque etiam colore.

INDEX.

INDEX.

NB. Numerus literâ *D.* insignitus *Dendrologiam* notat ; alter *Botanologiam.*

[a] *Chamæ-*

INDEX.

Jamacara

INDEX.

INDEX.

Smilax,

INDEX.

Libet

Libet hic subjungere Plantæ *unius vel alterius Descriptionem, in Historia omissam.*

Convolvulus Carolinianus, flore minore sanguineo, *Mus. Pet.* 901. Dr. *Sherard.*

Cauliculos promit plures, tenues, infirmos, scandentes: quibus adstant *folia* singulatim posita, pediculis uncialibus, unciam lata, unicam & sesmunciam longa, in acutum mucronem producta, per margines æqualia. *Flores* è foliorum alis exeunt, pediculis brevibus, parvi, tubulosi, in quinque segmenta divisi, coloris coccinei, flores *Quamoclit* referentes. *Calix* brevis. *Vasculum* seminale exiguum subrotundum. *Semina* majuscula, angulosa, nigra. In horto D. *Derby* viget.

Gramen Cyperoides Polystachion majusculum, latifolium, spicis multis longis strigosis. *Folia* satis lata. Spicæ sex septemve prætenues & strigosæ granis rarioribus, ut in *Cyperoide Sylvarum,* longæ, virides. *Caulis* in spicam unicam semine Cassiæ exit. Notleiæ invenit D. *Dale.*

F I N I S.

ERRATA in *Botanologia.*

PAG. 3. lin. 31. *lege* Caribbeas, 7. 4. *pro* ea *lege* ex. 7. 57. valde fragilis. Pag. 8. linea octava & sequentes usque ad 14tam deleantur. P. 9. 27. sinuata. 15. 4. ejectam. 16. junior. 17. 59. donati. 18. 15. longitudinaliter. 20. 44. pediculus. 26. 20. ducuntur. 28. *ult.* præbeant, 30. 28. eruit. 31. 8. quæ, 32. 36. superiora 43. 28. Gramina. 44. 10. sed. 45. 28. dumetis *Stiriæ.* 55. 39. *inter* tam & hoc *insere* in ; item *inter* dividitur & mucronem & *&* in. 63. 15. glabræ. 47. Filix. 83. 12. singulos. 89. 33. madentibus. 109. 11. acutiores. 118. 5. nullius. 52. præcipuè conservationem, &c, 120. 10. diversa. 124. 7. Aldini. 125. 20. crassitie, *item* paucis. 109. 36. resupini. 133. 1. detur. 134. 53. Caribbeis. 136. 11. dentata. 141. 35. lutei. 148. 44. tutulus. 149. 14. globulus. 15. deciduis. 154. 9. duro. 154. 49. insident. 160. 30. summus. 167. 31. habent. 170. 5. pratis. 173. 44. multiplico. 174. 5. *dele* in. 176. 15. Eryngii, 187. 22. comprehensa. 218. 3. nucleum in. 222, 25. pediculus. 227. 31. Hoc. 243. 41. atro-purpureis. 245. 8. calicum formâ. 253. 7. bima vel trima. 256. 37. In. 262. 21. nodoso. 282. 11. *dele* minimè virentibus 283. 16. exacuta. 19. Ponæ. hic, & quoties alibi occurrit. 371. 43. ut. 372. 16. triangularia. 378. 33. petiolorum summis. 379. 8. cingitur. 390. 17. febrem ortam. 893. 4. *dele* trium. 399. 10. Curassavica. 402. 27. angustius. 43. eorum sinubus. 405. 61. continere scribit. 411. 28. effossis. 416. 19. Taurinum. 405. 20. dividitur. 467. 7. divisi. 466. 19. digesti. 477. 35. pinnis majoribus. 479. 20. costis. 481. 12. foliorum. 478. 6. strati. 480. 41. constans. 56. albore. 490. 8. cinctus, *item* caule &. 491. 20. plura. 495. 37. Caruram. 500. 45. *ea.* 507. 8. certus. 513. 5. Pania. 517. 46. Alceam. 523. 39. quàm. 527. 5. longis. 531. 33. perennantibus. 539. 30. nauseoso. 541. 48. 542. 33. pentapetalis petalis. 543. 44. recentia. 547. 36. non designant. 552. 4. *Bulbosas.* 575. 44. *Inhame* seu *Igname.* 577. 63. qui. 579. 3. insutæ. 38. veluti. 42. margaritum insertum 586. l. penult. Leucostictos. 592. 24. *dele* E. 35. minus. 593. infantum &, 595. 33. donata. 596. 15. tusi. 605. 10. distachyophoron. 19. striata. 610. 8. ramulis. 618. 37. rufescentes, 619. 14. leniunt. 628. 10. odore. 13. partes. 638. 39. viride. 640. 31. semipedalis. 642. 34. insculptas. 649. 40. propiùs.

N. Emendanda alieno in loco disponuntur. Cùm enim ad priora duo volumina pertineant, initio hujus Operis collocari debuerunt. Verùm Observationes medicæ iis inter-spersæ ad hoc volumen referendæ sunt.

ERRATA in *Dendrologia.*

PAG. 2. lin. 15. *lege* pediculus. 3. 1. surculis. l. 33. suram, 7. 9. F. 2. l. 12. P. 2. 8. 38. odore. 10. 36. lævibus. l. 38. multo l. mutuò. 13. 39. Fructus l. Frutex. 15. 41. intervalla 19. 30. sicca. 20. 22. consita. 29. 47. mutantes. 29. 23. distinctus. 33. 26. *pro* Ast l. est. 34. 40. alia. 35. 39. crassitudine ; *&* pedes. 46. 36. latitudine l. lata. 47. 18. Oleæfolia. 48. 1. Canellifera. l. 24. *post* duobus *adde* l. 44. *pro* è *lege* &. P. 64. 24. sive l. sese. P. 66. l. 56. *Pro* 1296. *lege* 129. P. 70. l. 39. primæ l. pinnæ. l. 55. *lege* obsiti. 71. 38. pro racemosis. 74. l. pen. canaliculatus. 76. 13. Fructus *lege* Frutex. 78. 10. appensus qui. 85. 24. Guaiacum. P. 89. l. 5. *post* succedentes *adde* fructus. P. 91. l. 14. *pro* nomine *lege* nemine. 93. 21. Londinensis. 97. 48. Fraxineum. 79. 40. posita. 98. 20. coacervati. 101. 33. tectæ. 104. 14, 15. planta : videatur : siccam. 106. 51. arboream. 107. pen. Malabarica. 114. 7. & l. est, 116. 45. siliquæ. 120. 14. repletione. 130. ult. & flore luteo. 133. 1. superat.